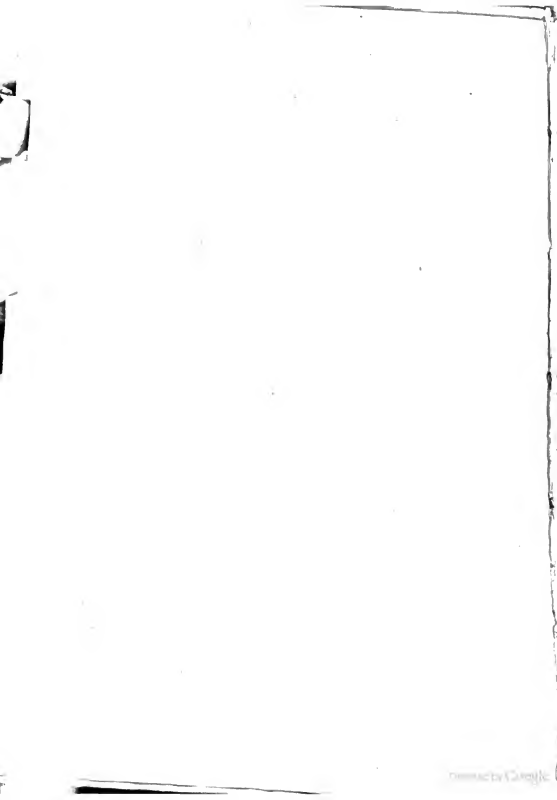

BIBL. NAZ.
Via Emanuele III

165
H
20

100
9
5

THEATRUM UNIVERSI JURIS,

AUTHORE

D. JOANNE BAPTISTA ARGYRO

CIVITATIS CASTRIVETERIS IN CALABRIA,

Utriusque Juris Doctore, Sacrae Theologiae Professore,
& in Curia Romana Advocato.

OPUS POSTHUMUM

Summo studio, ac labore confectum, ac per annos triginta in Urbe Roma elaboratum, tum ex sacris Paginis, ac Sanctorum Patrum Commentariis, Legibus, tam Pontificiis, quam Caesarei Juris, Summorum Pontificum Constitutionibus, cum Supremorum Tribunalium Decisionibus, ac Juris Consultorum consiliis, & responsis:

ORNATUM

Plasquam viginti millibus Resolutionibus novissimis, Sacrarum Congregationum, signanter Congregationis rerum Concistorialium, Sacrorum Rituum, Sacri Concilii, Immunitatis Ecclesiasticae, Episcoporum, & Regularium.

CONTINENS

Libros, seu Tractatus nonaginta quatuor, Disceptationes vero quasi ter mille:

UTILE

Omnibus Patriarchis, Metropolitans, Archiepiscopis, Episcopis, Praelatis inferioribus, Vicariis, Canonici, Dignitatibus, Parochis, Clericis, Regularibus, Monialibus, Advocatis, Procuratoribus, & generaliter omnibus in Curia, tam Ecclesiasticis, quam Laicalibus versatis.

TOMUS SECUNDUS,

Cum Indice Argumentorum, Verborum, ac plurimamendis expurgatus, Summariisque ad singulas Disceptationes illustratus.

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO

CLEMENTI XII.

DICATUS.

ROMÆ, Excudebat Komarek in Viâ Cursûs MDCCXXXIV.

SUPERIORIBUS ANNVENTIBUS.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

100 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

1919

1920

1921

1922

1923

1924

1925

1926

1927

1928

1929

1930

1931

1932

1933

1934

1935

1936

1937

1938

1939

1940

1941

1942

1943

1944

1945

1946

1947

1948

1949

1950

1951

1952

1953

1954

1955

1956

1957

1958

1959

1960

1961

1962

1963

1964

1965

1966

1967

1968

1969

1970

1971

1972

1973

1974

1975

1976

1977

1978

1979

1980

1981

1982

1983

1984

1985

1986

1987

1988

1989

1990

1991

1992

1993

1994

1995

1996

1997

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

2020

2021

2022

2023

2024

2025

2026

2027

2028

2029

2030

2031

2032

2033

2034

2035

2036

2037

2038

2039

2040

2041

2042

2043

2044

2045

2046

2047

2048

2049

2050

2051

2052

2053

2054

2055

2056

2057

2058

2059

2060

2061

2062

2063

2064

2065

2066

2067

2068

2069

2070

2071

2072

2073

2074

2075

2076

2077

2078

2079

2080

2081

2082

2083

2084

2085

2086

2087

2088

2089

2090

2091

2092

2093

2094

2095

2096

2097

2098

2099

2100

2101

2102

2103

2104

2105

2106

2107

2108

2109

2110

2111

2112

2113

2114

2115

2116

2117

2118

2119

2120

2121

2122

2123

2124

2125

2126

2127

2128

2129

2130

2131

2132

2133

2134

2135

2136

2137

2138

2139

2140

2141

2142

2143

2144

2145

2146

2147

2148

2149

2150

2151

2152

2153

2154

2155

2156

2157

2158

2159

2160

2161

2162

2163

2164

2165

2166

2167

2168

2169

2170

2171

2172

2173

2174

2175

2176

2177

2178

2179

2180

2181

2182

2183

2184

2185

2186

2187

2188

2189

2190

2191

2192

2193

2194

2195

2196

2197

2198

2199

2200

2201

2202

2203

2204

2205

2206

2207

2208

2209

2210

2211

2212

2213

2214

2215

2216

2217

2218

2219

2220

2221

2222

2223

2224

2225

2226

2227

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO
CLEMENTI XII.
PONT. OPT. MAX.

JOANNES BAPTISTA CURLI
FELICITATEM,

*Ominem sanè illum summis laudum præ-
coniis ornare jure, ac meritis solemus, qui
optimæ spei adolescentem propriis orbatum Parentibus, om-
nique mortalium auxilio destitutum, nullo licet sibi affini-
tatis glutino, sed solâ naturæ communione conjunctum,
qua humani nihil à se alienum putat, domi suæ foveat,*
in p.

in filii locum adsciscat, cunctisque demum humanitatis officiis, eò usque prosequatur, donec diligenti virtutum cultu in virum perfectum perducatur, luceque publicâ dignum efficiat.

Hanc verò laudem, utcumque mihi comparaturum esse arbitratus sum; PATER BEATISSIME, dum Theatrum Universi Juris exinii, doctissimique Viri Joannis Baptiste Argyrò egregium factum, optimo Parente viduatum, è mediis tenebris, ubi diu inglorius jacuerat, magno pretio, nec impari diligentia redemi: nevé triginta annorum opus summo studio, ac labore confectum, atque Reipublicæ litterariæ tam utile, tamque proficuum, unicum Auctore suo misere deperiret; more quodam adoptionis mihi primum adrogare, atque Romanis Typis in venustiorum formam expolitum integrumque edere constitui; deinde non solum adoptionis causam, Tibi, ut Pontifici summo, probandam referre (quod lege Curiata cautum olim fuerat) sed etiam hac ipsa editione, idem opus in Tuam Potestatem, ac Tutelam transferre ausus sum; ne scilicet Invidorum moribus pateret, dum tanti Principis nomine glorietur. Audaciæ profecto, quin & temeritatis insimulari vererer, quod privatae sortis, nulliusque meriti homo ad supremam Petri Sedem, quam magnitudine virtutis implet, quaecumque tandem munus Pontificiæ Majestati oblaturus accesserint; nisi ab hujusce accusationis metu illa Tua, in primis me clementia liberaret, qua videlicet quorumcumque ordinum homines non modo non rejicere, non refugere, sed & ullicere prorsus, & ad Pedes Tuos, atque ad beata colloquia provocare Romana Civitas admiratur. Inaccessa olim privatis hominibus fuerant Principum solia; nec minori, qua solent Imagines Sacre, raritate, nisi statis per annum horum vultus licebat aspicere, ut ipsa nempe accessum difficultas, non tam Dominorum Majestatem, quam subditorum reverentiam commendaret. Tu verò contra, SANCTISSIME PATER, solis adinstar, qui, ut agebat Minucius,

Cœlo affixus Terris omnibus sparsus est, tot li-
et, tantisque curis undique circumseptus, numquam tamen
Paternâ Tui præsentia lucere omnibus desinis, Tuæque
benignitatis radios in omnes effundere numquam cessas;
adeo ut ipsa benefaciendi virtute, ac virtutis oblectamen-
to, senectutis incommoda levare, ac pene reflorescere
videaris. Atque utinam floreas diu, diuque vivas; atque
de nostris annis tibi Iuppiter augeat annos; si enim
vix una Imperii tui Olympiade reparatos arcus, & arces,
adauctos fontes, strata viarum spatia, excitatas è solo Do-
mos, Tempia constructa, Ornatum Capitolium, Adriatici
sinus omnium Terrarum Nationibus adaptos, rerum-
que faciem in melius mutatam, novo quodam quasi pro-
digio suspicimus; quid, quæso, boni haud erit nobis, Te diu
sospite, expectandum? qui semper magna cogitas, majo-
ra exequeris, maxima polliceris, nec minima tamen despi-
cis, dum meipsum Tuis Pedibus provolutum admittere
neutiquam dedignaris.

Quæ cum ita sint, oblatum Tibi munus, procliviori
benignitate à Te excipiendum esse confido. Qui enim Ec-
clesiæ Fidem, Hierarchiam, privilegia, libertates, inviso,
verèque Apostolico pectore, atque constantia tueris, ac pro-
moves; quique, ut moribus ornas, ita sanctissimis legibus
non Urbem, non Italiam unam, sed Orbem universum
fortiter, ac suaviter emendas; nihil Tibi profecto gratius,
acceptiusque esse potest opere illo, quo Catholice Fidei
dogmata, Romane Cathedræ Jura, Ecclesiæ denique
gradus, Canones, disciplina ritè, diligenterque digerun-
tur, atque illustrantur. Quod si meum, de hoc opere eden-
do, Tibique dicando consilium Tuâ auctoritate probaveris,
jam satis me beatum esse, nihilque aliud in Terris optan-
dum omnino arbitror, quàm diutius Tuo Judicio, ac Pa-
trocinio frui.

LECTORI

MONITUM.

UT Ecclesiasticæ Hyerarchiæ legalis notitia continuaretur, meritò, postquam in priori Volumine actum fuerat de Summo Pontifice, ejusdemque Ecclesiasticis Ministris Superioris Ordinis, in hoc altero Volumine sermo erat habendus de Prælati inferioribus, cæterisque sæcularibus Clericis secundum eorum Ordinem, sicuti fuerunt in Ecclesia Dei harmonicè dispositi. Horum itaque institutum, species, ministerium, aliæque notabiles qualitates opportunè recensentur. Accesserunt insuper pro majori operis ornatu Summaria ad singulas Disceptationes: quod ad eum finem, Candide Lector, factum putabis, ut nostrum in Te obsequium magis acceptum habeas. Vale.

Volumen Secundum , cui Titulus est : *THEATRUM UNIVERSI JURIS ad singulos Titulos Decretalium , nec non ad diversos Titulos Digestorum , & Codicis , Authore Rev. D. JOANNE BAPTISTA ARGYRO Castri Veteris in Calabria : Jussu Rm̃i Patri Fr: Jo: Benedicti Zuannelli Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Magistri volupè perlegi , nihilque in eo inveni, quod bonis moribus , & sanæ doctrinæ adversetur , sed cuncta Catholicis Dogmatibus , Sacris Canonibus , Civilibus legibus , & Sacrarum Congregationum præculis consona sunt ; Et propterea Typographica luce dignum cenfeo si videbitur eidem Rm̃o Patri Magistro Sac: Palatii Apostolici.*

Antonius Flavius de Sanctis in Romana Curia Adv.

I M P R I M A T U R.

Si videbitur Reverendissimo Patri Magistro Sacri Palatii
Apostolici .

N. Baccari Episc. Bojan. Vicegerens.

I M P R I M A T U R.

Fr: Joachim Pucci Magister , & Socius Reverendiss. Pat. Mag:
Sac. Palatii Apostolici Ordinis Prædicat.

INDEX ARGUMENTORUM DISCEPTATIONUM

HUJUS SECUNDI VOLUMINIS

De Prælatibus inferioribus Episcopis, & de Prothonotariis.

LIBER PRIMUS CONTINENS

DISCEPTATIONES XIX.

DISCEPTATIO I.

DE Prælatibus inferioribus Episcopis, ubi quinam comprehendantur sub hoc nomine, siue largo, siue stricto modo sumatur nomen hoc, etiam cum qualitate *Nullius*. Pag. 1.

DISCEPTATIO II.

Qualitas *Nullius* cum territorio separato, & *Nullius* Diocesis, ex quibus contingere possit, ostenditur, ubi de tribus modis: V. G. Origine, Privilegio, & Præscriptione. Quid & quantum operetur Possessio quadragenaria cum titulo colorato. 3

DISCEPTATIO III.

Prælati inferiores Episcopis an præscribere valeant jura Episcopalia in præjudicium Episcoporum, & quæ jura sibi ipsis præscribere possint, quæ vero secus? 7

DISCEPTATIO IV.

Prælati inferiores Episcopis, & *Nullius* Diocesis cum territorio separato, an dicantur Ordinarii in ipsis locis *Nullius*? Vigore suæ Ordinariæ Jurisdictionis an valeant contrahere debita, aut alienare Bona Ecclesiæ, eorum sub gubernio commissæ, & similia. 9

DISCEPTATIO V.

Prælati inferiores Episcopis, quocumque nomine vocentur, habentes jurisdictionem quasi Episcopalem cum territorio separato, quæ possint facere in eorum Diocesi, & territorio cum qualitate *Nullius*, ubi per casus viginti tres. 11

DISCEPTATIO VI.

Quenam videantur interdicta de jure posse fieri à Prælatibus inferioribus primæ, Tom. II.

vel secundæ speciei, quamam verò permessa, ubi nonnulla de Prælatibus tertiæ speciei. 14

DISCEPTATIO VII.

Inter Prælatos inferiores cum qualitate *Nullius*, & territorio separato, ubi adsint controversiæ super jurisdictione, cum Episcopis vicinioribus, qualiter sint definiendæ, ubi quinam dicatur Episcopus vicinior Abbatiæ *Nullius*, & ex quo desumatur vicinitas ipsa? 20

DISCEPTATIO VIII.

Prælati inferiores cum qualitate *Nullius* Diocesis, an valeant dispensare super Irregularitate proveniente ex delicto occulto? An possint cognoscere causas matrimoniales, & criminales? An possint concedere literas monitoriales pro rebus deperditis, & de aliis ad materiam ipsam. 23

DISCEPTATIO IX.

Prælati inferiores Episcopis an facultatem habeant eligendi sibi Confessarium, ubi nonnulla notatu digna ad materiam. 25

DISCEPTATIO X.

Prælati siue Regulares, siue Seculares, quomodo se gerere debeant erga eorum subditos, ubi nonnulla remissivè. 27

DISCEPTATIO XI.

Prælati siue Regulares, siue Seculares, qui poenas à jure statutas contra Reos, commutant in poenam pecuniariam, quam grave scelus committant. 28

DISCEPTATIO XII.

Prælati ubi fuerit Putativus, gesta per illum an dicantur valida? Beneficia

I N D E X

cia ubi collata fuerint à Prælato putativo, collatio an sustinenda sit?

DISCEPTATIO XIII.

Prælati inferiores Episcopis sive Regularibus, sive Regularibus illi fuerint, habentes usum Pontificalium, quatenus, & quibus servatis possint illa exercere?

DISCEPTATIO XIV.

Prælati Regulares, quàm habeant auctoritatem, & potestatem in eorum subditos Regulares, demonstratur.

De Protonotariis Apostolicis, scilicet de Collegio, & numero Participantium, quàm Honorariis, qui dicuntur extra Collegium, ubi prius de Protonotariis de Collegio, deinde de aliis.

DISCEPTATIO XV.

Protonotarius unde nomen, & quotupliciter illud consideretur: videlicet ut alii dicantur de Collegio, & numero Participantium, alii Honorarii? Protonotarii primi generis unde habuerunt originem, & ad quem effectum, & quonam numero.

DISCEPTATIO XVI.
Protonotariarum de Collegio, & numero Participantium, quæ sit dignitas?

Quæ sit hujusmodi Protonotariorum auctoritas, facultas, & potestas, ostenditur.

DISCEPTATIO XVII.
Protonotariarum de Collegio, & numero Participantium privilegia, & prærogativa quonam sint, ostenditur.

De Protonotariis titularibus, Honorariis, & extra numerum Participantium, & de Collegio.

DISCEPTATIO XVIII.

Protonotarii titulares, & Honorarii, quonam illi sint, à quo illi creari valeant: quæ sit illorum dignitas, auctoritas, & facultas?

DISCEPTATIO XIX.

Beneficia Protonotariarum, sive illi fuerint de Collegio, sive Honorarii, & Titulares; an & quatenus dicantur reservata S. Sedis Apostolicæ.

De Vicariis, quicumque illi fuerint, sive Apostolici, Generales, Capitulares, Foranei, & similes: ubi de illorum dignitate, potestate, auctoritate, atque officio.

LIBER QUINTUS CONTINENS

DISCEPTATIONES XVI.

DISCEPTATIO I.

Quid sonet hæc vox *Vicarius*? Quot sint Vicariorum species? Quonam assumendi erant ad hoc munus? Quæ agenda erunt ab ipso Vicario, id est quomodo se gerere debeat in munero sibi injuncto, si velit obire rectè munus suum: ubi plura monita.

DISCEPTATIO II.

De Vicario Papæ, & quanta sit illius auctoritas, & potestas in Urbe, & Districtu.

DISCEPTATIO III.

De Vicario Archiepiscopi, seu Metropolitani, & quanta sit illius dignitas, au-

toritas, & potestas in propria Diocesi, atque in Episcopos suffraganeos, eorumque subditos, ostenditur.

De Vicario generali Episcopi Ordinarii loci.

DISCEPTATIO IV.

Episcopus an teneatur deputare Vicarium generalem in sua Diocesi? Eligendus in Vicarium quibus qualitatibus præditus esse debeat? Quæ sit hujusmodi Vicarii dignitas, auctoritas, & potestas.

A R G U M E N T O R U M.

DISCEPTATIO V.

Quæ possit facere Vicarius generalis cum solo mandato generali: Quæve facere nequeat absque mandato speciali, ubi per casus quadragintaquatuor materia ostenditur, & dilucidatur. 61

DISCEPTATIO VI.

Vicarius generalis Episcopi, absque illius speciali commissione, an possit procedere in his casibus, in quibus Episcopus procedit jure delegato, & tanquam delegatus S. Sedis, ubi per quæstiones quatuordecim. An valeat recusari ut suspectus? Quatenus illius jurisdictionis expiret. Demum nonnullæ resolutiones S. C. utiles scitu. 66

DISCEPTATIO VII.

De Vicario Foraneo, ubi de illius facultatibus, auctoritate, jurisdictione, & potestate. 71

De Vicario Capitulari Cathedralis Ecclesiæ, & quæ sit illius dignitas, auctoritas, jurisdictionis, & potestas, demonstratur. Ibique de illius electione, viduata Ecclesiæ; jam electus, quæ facere valeat per casus 38.

DISCEPTATIO VIII.

De Vicario Capitulari, ubi per quos erit eligendus, & quænam sint servanda in illius electione, & de qualitatibus Eligendi ad hanc dignitatem, ubi quæ facere valeat per casus 38. ostenditur. 74

DISCEPTATIO IX.

Quænam possit facere Vicarius Capitularis, semel ac fuit electus, & capta pos-

sessione, ubi per casus 37. materia dilucidatur. 76

DISCEPTATIO X.

Quæ nequeat facere Vicarius Capitularis; ubi per varios casus materia dilucidatur. Quomodo expiret illius Jurisdictionis? 81

DISCEPTATIO XI.

De Vicario Capitulari Collegiatæ Ecclesiæ Nullius Diocesis, ubi de ejus auctoritate, dignitate, & potestate, & quæ facere is valeat, quæve facere nequeat? 84

DISCEPTATIO XII.

De Vicario Apostolico: ubi de causis, ob quas constitui possit? Quænam sit illius jurisdictionis, facultas, & potestas? Quæ nequeat facere Vicarius hujusmodi? Illius jurisdictionis quatenus cesset? 86

DISCEPTATIO XIII.

De Vicario perpetuo, vel amovibili, ad curam Animarum regendam destinato, ubi ex quo agnoscat, an sit perpetuus, vel amovibilis. 90

DISCEPTATIO XIV.

De Vicario temporali, ad curam Animarum deputato, qui dicitur *Oeconomus*, ubi à quo deputari possit, & quæ sit ejus facultas? 95

DISCEPTATIO XV.

De Vicario Regularium utriusque sexus, scilicet de Vicario Religiosorum, sive Monialium, & quæ sit eorum auctoritas, & potestas. 96

DISCEPTATIO XVI.

De Vicario Ecclesiarum Lateranensium, ubi de ejus facultatibus. 97

De Canonici, Dignitatibus, & Capitulo tam Cathedralis, quam Collegiatæ Ecclesiæ, ubi de illorum Dignitate, Officio, Munere, ac Potestate, suprâ ceteros de Clero.

L I B E R S E X T U S C O N T I N E N S

D I S C E P T A T I O N E S XXXVII.

DISCEPTATIO I.

Canonicus undè nomen habeat? Quot sint Canonicorum species? Et quænam sit Canonicorum dignitas? 99

DISCEPTATIO II.

Canonicorum numerus qualis esse debeat? numerus ipse an, & quando, à quo, ac quibus servatis augeri, vel minui possit? ubi de Canonicis supranumerariis. 101

I N D E X

DISCEPTATIO III.

Quibus qualitatibus præditi esse debeant ii, quibus Canoniale beneficium erit conferendum, aut conferenda Dignitas in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia. 103

DISCEPTATIO IV.

Canonicatum, seu Dignitatum, Præbendarumque provisio ad quos spectat? Ubi de legitima possessione capienda. 106

DISCEPTATIO V.

Canonicorum, vel Dignitatum Cathedralis Ecclesiæ onus, quoad Fidei professionem emittendam, ubi intra quod tempus debeant emitte illam? Eam non emittentes intra tempus debitum, quas poenas incurrant? 109

DISCEPTATIO VI.

Canonicorum, seu Dignitatum onus, circa Ordines suscipiendos eorum Canonicatui, vel Dignitati annexos, expenditur. Negligentes ordines huiusmodi suscipere, quibus poenis puniendi sint. 111

DISCEPTATIO VII.

Canonicorum, seu Dignitatum onus, quale esse debeat circa officium in Choro peragendum: quale circa Missas, & similia. 113

DISCEPTATIO VIII.

Canonicorum, seu Dignitatum onus, circa obsequia Episcopo præstanda, tam in accessu illius ad Ecclesiam, quam in recessu ab illa. 116

DISCEPTATIO IX.

Canonicorum, seu Dignitatum onus circa assistentiam Episcopo præstandam, eo celebrante, vel Pontificalia exercente? 119

DISCEPTATIO X.

Canonicorum, seu Dignitatum onus circa Residentiam, expenditur: ubi de poenis contra Canonicos, vel Dignitates non residentes. 122

DISCEPTATIO XI.

Canonicorum, & Dignitatum jus, circa præcedentiam tam inter ipsos, quam supra ceteros Ecclesiasticos. 128

DISCEPTATIO XII.

Canonicorum, seu Dignitatum facultas, circa distributiones quotidianas percipiendas, ubi quatenus nequeant illas percipere, ostenditur. Quinam lucrari

possint eas, licet non intersint in Choro. ibid.

DISCEPTATIO XIII.

De Canonicorum, seu Dignitatum facultate circa optionem ex uno ad alium Canonicatum, vel Dignitatem aliam: & quando locum habeat optio huiusmodi. 137

DISCEPTATIO XIV.

Canonici, seu Dignitates, quando possint obtinere à Papa Coadjutorem cum futura successione, & interim lucrari fructus? Ubi de facultatibus Coadjutorum per casus duodecim, & quatenus Coadjutor habeatur ut verus Canonicus, ac Beneficiatus, & gaudeat Privilegiis? Agitur etiam de possessione capienda post mortem Canonici Coadiuti; & de aliis ad materiam. 138

DISCEPTATIO XV.

Canonicorum privilegium, ut, stante quadragenario servitio in Choro, mereantur indultum, ut dicitur Jubilationis, quale sit, & quid operetur? 146

DISCEPTATIO XVI.

Canonicorum, & Dignitatum facultas, ubi Capitulum fuerit exemptum, ne illi possint judicari ab Episcopo extra visitationem sine duobus Adjunctis de ipso Capitulo. 147

DISCEPTATIO XVII.

Canonicorum, seu Dignitatum facultas, circa electionem Canonicam eorum Superioris, & Prælati, per ipsos habendam; ubi quædam ad materiam Canonice electionis. 150

DISCEPTATIO XVIII.

De Canonicis Regularibus cujuscumque ordinis, & instituti illi fuerint, remissivè ad materiam. De Canonis in Cathedralibus Ecclesiis, ubi, an dicantur habere Beneficia, ostenditur. 153

DISCEPTATIO XIX.

De Archidiacono, illo considerato uti prima Dignitate, illiusque officio Potestate, & Dignitate. Dignitas Archidiaconatus, ubi in Cathedrali non fuit instituta, an possit erigi ab Episcopo cum consensu Capituli. 155

DISCEPTATIO XX.

De Archipresbytero uti secunda Dignitate Ecclesiæ, ubi de illius officio, auctoritate, & jurisdictione, & quatenus dicatur de gremio Capituli, & Canonicorum. 155

A R G U M E N T O R U M.

rocom, ubi breviter de Archipresbytero foraneo, & rurali, an dicatur Dignitas? 158

DISCEPTATIO XXI.

De tertia Dignitate in Cathedrali Ecclesia nempe de Custode, seu Thesaurario, ubi an ille talis dicatur esse de Capitulo, & quale sit ejus officium. 160

DISCEPTATIO XXII.

De majori Pœnitentiario Cathedralis Ecclesiæ, ubi de illius munere, onero, dignitate, & præminentia, adnotabilia. 161

DISCEPTATIO XXIII.

De Theologali Dignitate, & sic de Canonico Theologo in Cathedrali Ecclesia, ubi de illius munere, dignitate, & præminentia. 163

DISCEPTATIO XXIV.

De Decano Cathedralis Ecclesiæ, ubi an Decanatus sit Dignitas in illa, ac quatenus Decanatus inter Dignitates enumeretur? Ubi quid de Præpositura, & an sit Dignitas de Jure, & quatenus de consuetudine dicatur talis, ostenditur. 165

DISCEPTATIO XXV.

De Primicerio, ubi an Primicerius sit Dignitas, & quatenus inter Dignitates enumeretur, ubi de Officio, & munere Primicerii? Cantoratus an sit Dignitas, & quatenus inter Dignitates enumeretur, ubi de Officio, & munere Cantoris? 167

DISCEPTATIO XXVI.

De Dignitatibus in Collegiatis Ecclesiis, ubi de Prima illarum Dignitate, & à quo conferri valeat, & ex quibus desumatur Ecclesiam esse talem. Demum à quo Ecclesia Parochialis, vel similis erigi possit in Collegiatam. 168

De Capitulo sive Cathedralis, sive Collegiata Ecclesiæ.

DISCEPTATIO XXVII.

Capitulum Cathedralis Ecclesiæ quid sit? Quinam sub hoc nomine comprehendantur, & veniant, ubi an comprehendantur Beneficiati, Capellani, & similes, & de aliis ad materiam, licet perfunctorie. 169

DISCEPTATIO XXVIII.

Capituli consensus an indistinctè requi-

ratur, itaut nequeat Episcopus procedere absque illius consensu, & in quibus locum habeat? Quatenus saltem debeat procedere de consilio Capituli, ubi per nonnullos casus ad materiam, quatenus requiratur consensus, vel consilium Capituli, ostenditur. 171

DISCEPTATIO XXIX.

Capitulum Cathedralis Ecclesiæ, quæ possit facere ex se absque consensu Episcopi? Ubi de casibus, in quibus nequeat procedere absque consensu Episcopi? 174

DISCEPTATIO XXX.

Capituli facultas, & potestas quantum illa sit circa Beneficiorum Collationem, ac electionem faciendam ad Beneficia, & Ecclesiasticas dignitates quorum Collatio spectat ad Capitulum, vel simultaneè ad Episcopum, & Capitulum? 176

DISCEPTATIO XXXI.

Capituli facultas quæ sit circa decimas Ecclesiasticas exigendas. Capitulum quoad præcedentiam, & præminentiam, & quid ubi invitatum fuerit ad funus sociandum, circa illius honorificentiam, & præcedentiam. 178

DISCEPTATIO XXXII.

Capituli munus, & facultas immittendi super Possessionem provisum de Canonatu. 180

DISCEPTATIO XXXIII.

Capitulum quoad actus Capitulares, ubi quæ pro illorum validitate requirantur? Capituli Cathedralis jurisdictio, & facultas, & quam ipsi facere non liceat, ostenditur. 182

DISCEPTATIO XXXIV.

Capituli Ecclesiæ Patriarchalis S. Joannis Lateranensis facultas recensetur circa Ecclesias incorporatas eidem Capitulo, ad normam Constitutionum Apostolicarum. 185

DISCEPTATIO XXXV.

Capitulum quoad illius convocationem, ubi quis congregare valeat illum, & Capitulares convocare? Quo tempore sit congregandum? Quinam vocandi sint? Quinam veniant admittendi ad Capitulum, & quinam de jure excludendi, ac de aliis ad materiam ipsam. 187

DISCEPTATIO XXXVI.

Capituli Cathedralis Ecclesiæ facultas, & jurisdictio quæ sit, Sede Episcopali vacante, ibique de Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ, adhuc vacante Sede. 191

DISCEPTATIO XXXVII.

Capituli Cathedralis munera quæ sint, Sede Episcopali vacante, ubi signanter circa ea, quæ respiciunt deputationem Vicarii Capitularis, ubi latè ad materiam ipsam vide. 193

De Parochis, Parochianis, & Parochialibus Ecclesiis, ubi quanta sit Parochorum dignitas, auctoritas, & potestas in eorum Ecclesia, & Populo sibi eisdem commisso: ac pariter quale sit munus, onus, & qualis honor eorumdem. Demum nonnulla circa novam provisionem faciendam de Pastore, ubi Ecclesia eo fuerit viduata.

LIBER SEPTIMUS CONTINENS

DISCEPTATIONES XXXIV.

DISCEPTATIO I.

Parochia, Parochus, Parochianus, & Parochialis Ecclesia undè hoc nomen habeant: ubi per transennam, quinam possit esse Parochus. 198

DISCEPTATIO II.

Parochorum onus, & Cura quanta esse debeat circa Oves sibi commissas, & quid ubi malè se gesserint. Denum, quæ officia exercere nequeant, ne distrahantur à Cura. 201

DISCEPTATIO III.

De vita, honestate, & moribus Parochorum, & quales illi debeant esse, per modum corollarii, & breviter demonstrabimus. 203

DISCEPTATIO IV.

Parochorum Onus, quale esse debeat, circa retentionem Librorum ad normam Ritualis, ubi adnotandi erunt baptizati, confirmati, mortui, & matrimonia? Ubi quanta fides præstanda erit hujusmodi Libris. 204

DISCEPTATIO V.

Parochorum onus recensetur, circa applicationem Missæ diebus Dominicis, & Festis, quibus ex præcepto celebrare debent pro Populo: & an valeant recipere ab aliis elemosynam pro fructu medio, & tantum commendare in fructu generalissimo, vel specialissimo suos filianos, vel fructum specialissimum applicare teneantur pro Populo? 206

DISCEPTATIO VI.

Parochorum quale sit onus circa Baptismi, & Pœnitentiæ administrationem, Sacræ Communionis dispensationem, Matrimonii celebrationem, ac circa Extremam Unionem Infirmis peragendam. 208

DISCEPTATIO VII.

Parochorum onus circa Missæ celebrationem saltem diebus festis in eorum Ecclesia Parochiali: ubi an Parochiani teneantur accedere ad illam? An possint iidem Parochi prohibere Regularibus, vel alijs Rectoribus Ecclesiarum, ne celebrent ante Missam Parochialem. 212

DISCEPTATIO VIII.

Parochorum onus circa prædicationem, verbi Dei, inter Missarum solemnias, circa Doctrinam Christianam, per eos docendam, circa denunciationem Fœdorum, Vigiliarum, Indulgentiarum, Matrimoniorum, Ordinandorum inter Missarum solemnias faciendam, ubi, an possint aliquod emolumentum petere pro hujusmodi Officiis. 215

DISCEPTATIO IX.

De Parochorum residentia penes eorum, Parochialem Ecclesiam, ubi quinam comprehendantur sub hoc nomine Parochus. 219

DISCEPTATIO X.

Parochorum onus residendi apud ipsorum Cu-

ARGUMENTORUM.

Curam, an sit strictè, vel largè sumendum? 224

DISCEPTATIO XI.

Parochus, ubi non residet penes suam Ecclesiam, & Parochialem Curam, quibus poenis erit de Jure afficiendus? 226

DISCEPTATIO XII.

Parochus non residendo penes suam Curam Parochialem, an & quatenus veniat excusandus à poenis de Jure latis contra Parochos non residentes? 230

DISCEPTATIO XIII.

Parochorum onus, & cura, circa propriæ Ecclesiæ reparationem, ubi indigeat illa. Quid dicendum de domo Parochiali? 232

DISCEPTATIO XIV.

Parochi onus quale sit, ut suæ Ecclesiæ præstetur debita reverentia, & honor, ubi quæ nequeunt in illa fieri, ostenditur. 234

DISCEPTATIO XV.

Parochorum onus circa fidei professionem emittendam, ubi de termino, intra quem illam præstare debeant, & quibus sub poenis. 237

DISCEPTATIO XVI.

Parochorum facultas circa Decimas exigendas ratione Curæ: Ubi quinam teneantur solvere illas Parocho? Ex quibus bonis eas percipere valeat Parochus? Quinam dicatur Judex competens in causâ Decimarum. 230

DISCEPTATIO XVII.

Parochorum facultas circa Oblationes, ubi quæ veniant nomine Oblationum, quæ requirantur, ut Deo acceptæ sint, & quinam nequeunt eas offerre: item quando illæ debeantur Parocho, necne, demonstrabimus. 242

DISCEPTATIO XVIII.

Parochorum facultas quoad Primitias, ubi quænam veniant sub hoc nomine Primitiarum, & an illæ debeantur Parocho prædiali, vel Sacramentali. 243

DISCEPTATIO XIX.

Parochorum facultas circa Præcedentiam in eorum Parochiali Ecclesia: & quid, ubi concurrat Capitulum Cathedralis, vel Collegiatæ Ecclesiæ: quid, ubi alter concurrat Parochus? 245

DISCEPTATIO XX.

Parochorum facultas circa functiones Parochiales peragendas in eorum Parochiali Ecclesia, ubi an illas facere possint in Ecclesiis, seu Oratoriis Confraternitatum Laicorum privative quoad eorum Capellanos: & adducuntur nonnulla decreta generalia noviter edita, super iuribus Parochorum. 248

DISCEPTATIO XXI.

Parochorum facultas quæ sit circa Sepulchrum Cadaveris sui Parochiani, vel alterius decedentis in sua Parochia, non electâ Sepulturâ? Ubi de Funere ducendo, & Quarta Funerali eidem de Jure debita, & de quibus bonis, & à quibus. 252

DISCEPTATIO XXII.

Parocho, an, & quatenus dari possit Coadjutor; quibus causis concurrentibus? Et à quo dari possit. 255

DISCEPTATIO XXIII.

Parochialis Ecclesia quatenus, & quibus modis illa vacare dicatur, ubi habetur vacare primo per obitum Parochi secundo affectuione alterius, tertio remotione à Beneficio, quarto delicto gravi, & quando dicatur tale. 256

DISCEPTATIO XXIV.

Ecclesia Parochialis, ubi vacaverit, quid servandum pro nova provisione, & prius de Vicario eidem deputando. 259

DISCEPTATIO XXV.

De Edicto apponendo pro concursu ad Parochialem vacantem habendo, ubi de nonnullis ad materiam ipsam Edicti. 261

DISCEPTATIO XXVI.

Quinam describi possint vel ne, ac admitti ad concursum Parochialis Ecclesiæ vacantis. 264

DISCEPTATIO XXVII.

Concursus ad Beneficium Parochiale quid sit. Quinam præsidere debeant concursui, ac examini concurrentium habendo, ut actus dicatur validus, ad normam *Tridentin. sess. 24. cap. 18. de Reform.* Quid de Examinatoribus, ac de examine habendo ad Parochialem. 267

DISCEPTATIO XXVIII.

De Electione dignioris ad Beneficium Pa-
re-

rochiale ex approbatis ab Examinatoribus? Ubi quoniam sit dignior habendus, ac coeteris paribus preferendus, per nos demonstratur? 272

DISCEPTATIO XXIX.

A reprobatione Examinatorum an detur appellatio, & ad quem effectum dari possit, ubi an locum habeat in suspensivo, vel in devolutivo tantum. 277

DISCEPTATIO XXX.

Appellatio an detur de Jure ab irrationabili Judicio Episcopi, ubi an illa locum habeat in suspensivo, vel in devolutivo tantum? 279

DISCEPTATIO XXXI.

Concursus formalis, ad normam *Tridentini* sess. 24. cap. 8. de *Reform.* in quibus Ecclesiis Parochialibus providendis non requiratur. 282

DISCEPTATIO XXXII.

Concursus in provisionibus Parochialium de Jure patronatus Ecclesiastici an sit necessarius, ubi per immemorabilem consuetudinem aliter videretur servatum? 286

DISCEPTATIO XXXIII.

De Parochiali Ecclesia, quoad illius novam erectionem, etiam cum dismembratione alterius: & quatenus, ac quibus servatis illa erit erigenda, notabilia. 290

DISCEPTATIO XXXIV.

De Collatione Parochialis Ecclesie, ubi an, & quatenus conferre illam, spectet ad Episcopum Loci Ordinarium, qui concursum convocaverit, vel ad alium Prælatum inferiorem Episcopo, in cujus Territorio existit Ecclesia. 292

De Clericis tam in majoribus, quam in minoribus Ordinibus constitutis. Ubi qualis debeat esse illorum vita, & honestas? Quoniam sint illorum Privilegia? Quoniam vitare debeant uti eis illicita, signanter cum mulieribus cohabitare, negotiationem exercere, in duello pugnare, ludere ludis prohibitis, crapulari. Rursus ibi, quid de peculio Clericorum acquisito ex bonis Ecclesie: quid de Clerico excommunicato, suspensio, vel interdicto ministrante: quid de Clerico infirmo, an privandus sit Beneficio, vel ei dandus Coadjutor: quid de Clericis Conjugatis: quid de Clericis bigamis: quid de Clericis sub ritu græco: quid de Clericis silvaticis, ad diversos titulos Decretalium.

LIBER OCTAVUS CONTINENS.

DISCEPTATIONES XXXVIII.

DISCEPTATIO I.

Clerici nomen unde dicitur? Quoniam sub hoc nomine comprehendantur? Quæ sit Clericorum dignitas, auctoritas, & potestas, demonstratur. 295

DISCEPTATIO II.

Clericorum vita, & honestas qualis esse debeat tam circa habitum quam circa tonsuram? 297

DISCEPTATIO III.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet, eos exercere officium Advocati, Procuratoris, vel Tabellionis in Laicali Curia; Magistri domus Laici, Ministri Principis, munere Justitiæ, & demum Tutoris, vel Curatoris. 300

ARGUMENTORUM.

DISCEPTATIO IV.

Clericorum vitæ, & honestati quantum obstat, eos interesse Commessionibus, Spectaculis, Comœdiis, Choreis, Ludishastilium, Agitationibus taurorum, Mimis, Juculatoribus, Histrionibus, & similibus, necnon Larvatos incedere, ac clamorofam venationem sequi? 303

DISCEPTATIO V.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet, eos exercere artem, fordidam puta Chirurgiæ, Macellarii, Tabernarii, ubi an valeant exercere Medicinam? 313

DISCEPTATIO VI.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet usus armorum? Et an ubi Clerici reperti fuerint cum armis prohibitis à Curia laicali, possint eisdem spoliari. 308

DISCEPTATIO VII.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet, eos ludere, ubi quidam dicatur Ludus prohibitus, quænam sit illius enormitas. Clerici ludibrosos quibus poenis erunt puniendi; ibique de poenis contra retinentes Ludum? Victus an possit repetere pecuniam amissam? Contractus facti in Ludo an sint nulli? 311

DISCEPTATIO VIII.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet crapula, & ebrietas? quæ crapula, quæ ebrietas eisdem interdicta videtur? Quibus poenis erunt puniendi hujusmodi Clerici? 314

DISCEPTATIO IX.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet delicta committere. Delicta verò committentes quibus poenis erunt puniendi, & quatenus, atque pro quibus criminibus erunt degradandi, & Curia laicali tradendi. 316

DISCEPTATIO X.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet negotiationem exercere, ubi quotuplex sit? Quæ negotiatio videatur Clericis interdicta? Negotiatio licita, an aliquando possit fieri illicita, demonstrabimus. 325

DISCEPTATIO X.

§. 1.

Quibus Clericis videatur interdicta negotiatio prohibita à sacris Canonibus, ubi an licita sit Clericis in minoribus non habentibus Beneficium, vel Ecclesiasticum Officium? An illam possint exercere per interpositam personam? 330

DISCEPTATIO X.

§. 2.

Quibus poenis erunt puniendi Clerici illicitam negotiationem, seu mercaturam exercentes, demonstrabimus. 332

DISCEPTATIO XI.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet venationem exercere, ubi quotupliciter sumi possit hoc nomen *Venatio*? Quæ venatio eis videtur interdicta? Quibus poenis erunt puniendi Clerici Venatores? Quid ubi aliquem occiderint venando. 334

DISCEPTATIO XII.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet eos in duello pugnare, ubi undè nomen *Duellum*, & quid sit? Quibus juribus venatum sit? Quibus poenis erunt puniendi rei hujus criminis, sive Clerici, sive Laici fuerint. 336

DISCEPTATIO XII.

§. 1.

Quis valeat absolvere ab Excommunicatione incurfa causa duelli? Quis possit dispensare cum irregulari causa predicta, vel ad obtinenda Beneficia, vel ad retinenda illa, quatenus habuerit? 340

De Cohabitatione Clericorum, & Mulierum ad lib. 3. Decret. Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet cohabitare cum Mulieribus, ubi an, & quatenus cohabitare cum illis non videatur prohibitum.

DISCEPTATIO XIII.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet cohabitare cum Mulieribus suspectis, & quatenus hoc videatur interdictum à sacris Canonibus? Quæ causa hoc interdictum sit? 342

I N D E X

DISCEPTATIO XIII.

§. 1.

Clericus si de suspecta cohabitatione, cum muliere imputatus fuerit, quid servandum, ubi monitus non desierit habitare cum illa: quibus poenis erit afficiendus: suspensus ex hujusmodi causa quid servare debeat pro obtinenda gratia absolutionis? 345

DISCEPTATIO XIII.

§. 2.

A Clerico cohabitante cum muliere inhonesta an licite audiantur Divina, & percipi valeant Sacramenta: Ubi quid Juris, si crimen hoc fuerit notorium: quid, ubi secus? Ubi an notorius concubinarium celebrando, vel ministrando in officio, incurrat Irregularitatem? 348

DISCEPTATIO XIV.

De Clericis, quoad privilegium Canonis. Ubi quanam veniant sub hoc nomine Clericorum? Quando quis dicatur manus violentas injicere in Clericum? In quibus casibus veniat percussor excusandus à poenis? demum à quo erit absolvendus? 353

DISCEPTATIO XV.

De Clericis, quoad privilegium fori, & exemptionem à judice laico. Ubi pariter de exemptione à Collectis Gabelis, & similibus. 361

DISCEPTATIO XVI.

De Clericis quoad privilegium, ne possint conveniri, ultra quam facere possint, ubi à realieno gravati fuerint, juxta disposita per Text. in cap. Odoardus, de solutionibus. 362

DISCEPTATIO XVII.

De Clericis quoad Privilegium electionis fori, tam pro rebus, & actionibus sibi competentibus, quam ratione bonorum suarum Ecclesiarum. 368

DISCEPTATIO XVIII.

Clericus gaudet Privilegio fori, ne possit cogi ferre testimonium coram Judice laico, eo magis in criminalibus Judiciis. 370

DISCEPTATIO XIX.

Clerico uti hærede Laici, vel alio jure obtinente possessionem bonorum per manus Judicis laici, casu, quo alius compareat pretendens eadem bona uti

ad ipsum spectantia an convenire debeat illum coram Judice suo Ecclesiastico, vel coram Judice laico, à quo Clericus possessionem obtinuit. 372

DISCEPTATIO XX.

Clericus quanam dicatur ægrotans, & sic infirmus, vel debilitatus? Talis ubi fuerit, an sit privandus suo Beneficio, vel removendus ab officio? An in quibusdam valeat exercere. 373

DISCEPTATIO XXI.

Ubi Clericus fuerit infirmus, vel debilitatus, an ei debeantur fructus sui Beneficii? Et quid de Canonico infirmo, vel debilitato? Quid de Parocho ita existente, quoad fructus ipsos percipiendos ex Beneficio. 375

DISCEPTATIO XXII.

De Coadjutore dando Episcopo, vel Parocho infirmo, vel debilitato non valenti obire munus sibi injunctum ratione Pastoralis Officii; ubi à quo dandus erit? 379

DISCEPTATIO XXIII.

Parocho ægrotanti, vel debilitato, an, & quatenus dari possit Coadjutor, ubi à quo veniat constituendus, & quæ mercede. 381

De Clericis Conjugatis ad Lib. 3. Decret. tam extra, quam in 6.

DISCEPTATIO XXIV.

De peculio Clericorum, ubi unde nomen? illud quotupliciter sumi possit? Peculium Clericorum quale dicatur. Bona acquisita ex redditibus Ecclesiæ an acquirantur Ecclesiæ ipsi? ibique demonstrabimus, an Clericus Beneficiatus dicatur usufructuarius, vel usufructus bonorum Ecclesiæ. 382

DISCEPTATIO XXV.

Clericus Beneficiatus, qui habeat pingue peculium ex Beneficio non faciens eleemosynam pauperibus, an peccet contra justitiam, vel contra charitatem, demonstrabimus. 385

De Peculio Clericorum ad Librum tertium Decretalium.

DISCEPTATIO XXVI.

Clericus Beneficiatus possidens sufficiens patrimonium, an possit vivere de fructu

A R G U M E N T O R U M.

fructibus Beneficii, & fructus patrimonii sibi reservare ad sui dispositionem? 387

DISCEPTATIO XXVII.

Clericorum peculium, an & in quibus casibus cadere possit sub Ecclesiastico spolio, itaut spectet ad Reverendam Cameram Apostolicam. 389

De Clerico Excommunicato, deposito, vel interdicto ministrante: ad Librum quintum Decretalium.

DISCEPTATIO XXVIII.

Clericus, ubi depositus, vel suspensus fuerit à divinis, celebrando, an sit Excommunicandus; Excommunicatus vero suspensus, vel interdictus ubi fuerit, ministrando in divinis, an incurrat irregularitatem. 395

DISCEPTATIO XXIX.

Clericus, ubi fuerit excommunicatus, vel interdictus, ministrando in divinis, in poenam an veniat deponendus? 397

DISCEPTATIO XXX.

Clericus excommunicatus, vel interdictus, cum non valeat ministrare in divinis; an possit consequi Ecclesiastica Beneficia, & Collatores an sint puniendi? 399

DISCEPTATIO XXXI.

Clericus non ordinatus, ministrando in ordine, quo non est insignitus, quàm grave scelus committat, ubi quibus poenis erit puniendus. 400

DISCEPTATIO XXXII.

Promotus per saltum quinam dicatur: qua poena puniendus sit? An exinde imprimatur character, & quis valeat dispensare cum illo? 402

DISCEPTATIO XXXIII.

Clericus, qui furiivè Ordinem suscepit, qua poena puniendus sit, remissivè ad materiam Ordinis. 404

De Clericis Conjugatis ad Lib. 3. Decret. tam extra, quàm in 6.

DISCEPTATIO XXXIV.

Quinam dicatur Clericus Conjugatus in ritu latino. Clerici Conjugati an licetè possint retinere Beneficia Ecclesiastica? Quibus Privilegiis fruantur? An valeant exercere munera, & officia laicalia? 405

DISCEPTATIO XXXV.

De Clericis bigamis, an & quatenus gaudeant privilegiis Clericalibus, & quinam tales dicantur. Pro delictis commissis ante bigamiam à quo puniendi? 411

DISCEPTATIO XXXVI.

De Clericis græcis, sive Orientalibus, sive Occidentalibus, ubi de illorum Privilegiis, & an illa communicentur eorum uxoribus, & filiis. 413

DISCEPTATIO XXXVII.

Clerici, qui dicuntur in nostro Regno *Silvatici*, sive Diaconi silvatici, quibus privilegiis potiantur, demonstrabimus. 416

JOANNIS BAPTISTÆ A R G Y R Ō DISCEPTATIONES ECCLESIASTICÆ.

De Prælatiſ inferioribus Epiſcopis, & de Prothonotariis.

LIBER IV. DISCEPTATIONES XIX.

ARGUMENTUM.

De Prælatiſ inferioribus Epiſcopis, ubi
quinam comprehendantur ſub hoc no-
mine, ſive largo, ſive ſtriſto modo
ſumatur nomen hoc, etiam
cum qualitate Nullius.

SUMMARIUM.

- 1 Continuatur præcedens Rubrica de
Prælatiſ.
- 2 Prælati etſi omnia traditur.
- 3 Verbum Prælatus duplici modo ac-
cipitur.
- 4 Prælati in triplici ſpecie conſtituuntur,
earumque ſingularum ſpecierum qua-
litas expenditur.
- 5 Prælati primæ ſpeciei juriſdiſtionem
habent reſtriſtam intra ambitum Mo-
naſterii, vel Eccleſiæ reſpectivè.
- 6 Tales ſunt Prælati Collegiatarum Secu-
larium exemptorum.
- 7 Prælati ſecundæ ſpeciei territorium di-
cuntur habere improprium, & cum
juriſdiſtione Ordinarii compatibile.
- 8 Epiſcopus habet intentionem fundatam
ſuper competentia juriſdiſtionis in
Dioceſi, uſquequo territorium ſepa-
ratum concludenter probatum non
fuerit.
- 9 Prælati tertie ſpeciei ſunt qui habent
territorium ſeparatum ab Epiſcopo
omnino independent.

Tom. II.

- 10 Prælati habentes territorium ſepara-
tum manutenendi ſunt in exercitio
eorum juriſdiſtioniſ adverſus Epi-
ſcopos.

DISCEPTATIO I.

N præcedenti Tra-
ſtatu, ſeu Libro,
nonnulla adnota-
vimus de perſoniſ
in eminentiori gra-
du conſtitutiſ, vi-
delicet de Patriar-
chiſ, Primatiſ,
Metropolitiſ, Ar-

- chiepiſcopiſ, & Epiſcopiſ; ſequitur pro
recto ordine Eccleſiaſticæ Hierarchiæ,
ut aliquid dicamus de aliſ Prælatiſ,
in minori gradu, & dignitate conſtitu-
tiſ. Hiſ poſitiſ: Hoc nomen *Prælatus*
ortum habet à verbo *præco* quia ſive
2 fuerit de majoriſ, ſive de minoriſ
ſemper aliſ præeſt, quod vocabulum
eſt commune omniſ illiſ, qui aliſ
3 præſunt. Nomen hujusmodi ſumi poteſt
largo & ſtriſto modo; etenim largo mo-
do ſumpto, veniunt omneſ Archiepiſ-
byteri, Parochi, & ſimileſ curam anima-
rum habenteſ, ad *Text. in cap. tuſ de*
Clerico agrotante, Fagnan. in cap. cum
ab Eccleſiarum num. 6. de Offic. ordin.
Necnon veniunt omneſ Superioreſ Re-
gularium Ordinum ad *Text. in cap. ad*
auſeſ de tempor. Ordinatione, ubi *Fa-*
gnan. n. 14. Stricte verò ſumptum no-

A men

men hoc comprehendit tantum Abbates, Præpositos, Priores, & similes habentes jurisdictionem activam in Clerum, & populum, vel in alios eisdem subjectos. Unde pro majori intelligentia dicendorum, nota, tres dari species hujusmodi Prælatorum inferiorum, quarum.

Prima est Abbatum, Priorum, aliorumque Superiorum alicujus Ordinis Regularium, ut quisque respectivè est in suo Monasterio, Domo, vel Conventu, cum simplici tantum exemptione ab Episcopis. Quod pariter videtur dicendum de plerisque dignitatibus Ecclesiarum Collegiatarum Clericorum secularium, qui quidem nullum habent Territorium, nisi illud spatium Monasterii, Collegii, Conventus, & similium; & sic jurisdictionem activam, quoad eosdem sibi subjectos, latè *Card. de Luca de jurisdic. disc. 1. Card. Petra ad Constit. 4. Calisti III. sess. 1. num. 6. lib. 5. Rota in recent. part. 10. dec. 343. n. 35.*

Secunda species Prælatorum inferiorum, quo supra, est illorum, qui habent jurisdictionem spirituales in Clerum, & populum secularem alicujus loci, seu plurium locorum, cum aliqua impropria separatione, & distinctione, scilicet quantum respectivè ad fines particulares illius loci, vel locorum, ad quæ se protendant; isti verò tales adhuc continentur in Diocesi, & districtu alicujus Diocesis: & licet habeant jurisdictionem activam, quoad illorum subditos, sunt tamen sub passiva jurisdictione Episcopi Diocesani in quampluribus; ac proinde illorum jurisdictio compatibilis remanet cum Episcopo, & lege Diocesana, vel per concursum, cumlativum, vel cum distinctione aliorum actuum, vel cum aliqua subordinatione: quæ quidem loca non desinunt esse de Diocesi, ad litteram *Text. in cap. auditis de prescript. Card. de Luca de jurisdic. d. disc. 1. n. 9. Card. Petra ubi supra num. 6.*

Et licet olim hujusmodi Prælatorum tam primæ, quam secundæ speciei, magna esset exemptio, hodie tamen per Concilium Tridentinum quasi ad nihilum redacta videtur, ob delegatam jurisdictionem, & sic Episcopi nisi ut

Episcopi contra hujusmodi Prælatos procedere possint uti delegati Sanctæ Sedis Apostolicæ, ut nos lato calamo in præcedenti libro, ubi de potestate Episcopi contra exemptos, latè *Card. de Luca de jurisdic. disc. 3. n. 5.*

Tertia species talium Prælatorum, inferiorum est maxima inter ceteros Prælatos hujus generis inferiorum: etenim isti in uno, vel pluribus locis habent jurisdictionem activam in Clerum, & populum eisdem subjectum, cum qualitate Nullius, territorii separati, & jurisdictione quasi Episcopali auctorizabili mediante separatione territorii; unde habent quamdam speciem distinctam territorii à territorio, & Diocesi Episcopis; ideoque dicuntur veri Ordinarii locorum, ob jurisdictionem spirituales privativè quoad Episcopum viciniorem, ut in nostra Calabria de Priore S. Stephani de Nemore, *Fagnan. in cap. relatum de Clericis non residentibus, Card. de Luca de jurisdic. d. disc. 5. n. 10. Card. Petra supra d. n. 6.* His positis de hac brevi distinctione.

Deveniendò ad primam speciem Prælatorum, dicimus eosdem nullam habere jurisdictionem, extra eorum Monasterium, Collegium, Conventum &c. & Monachos ibi de familia assignatos, ac commorantes, aliosve de familia ejusdem; sed tantum eorum jurisdictio videtur restricta ad ambitum Monasterii, Collegii &c. & non ultra: Ut pariter videtur dicendum de Prælati; seu Abbatis Collegiatarum secularium exemptarum, jurisdictio quorum non extenditur ultra limites Ecclesiæ Collegialis, & domum illius, habentes primi Monasterium pro Diocesi, & secundi Ecclesiam pro consini.

Circa verò Prælatos secundæ speciei: horum Prælatorum jurisdictio compatibilis est cum Episcopo, & lege Diocesana, neque hujusmodi loca licet exempta, & licet usurpent impropriad nominationem Nullius desinunt esse de Diocesi, cum sint intra Diocesim; & quamvis hujusmodi Prælatorum jurisdictio esset aliàs omnimoda: hodie verò per Tridentinum in quampluribus venit limitata, ob delegatam jurisdictionem, quam habent Episcopi in locis Nullius

lius secundæ speciei, ac in exemptos, & loca exempta, de quo nos in tertio libro præcedenti discept. 26. ubi latè.

Dixi, ut illorum iurisdicção sit compatibilis cum iurisdicção Episcopi, & lege Diocesana; unde non obstat Episcopo, quin exerceat suam iurisdiccionem in loco, ex quo Prælati inferior habeat omnimodam temporalem iurisdiccionem; ac proinde donec, & quousque ipse Prælati non probet concludenter suam intentionem super Territorii separatione cum iurisdicção quasi Episcopali in locis ipsis, Episcopus venit manutenendus in suo jure exercendi actus iurisdictionales, uti delegatus Sanctæ Sedis Apostolicæ. Sac. Congr. Concil. in una Clusina Jurisdictionis 21. Aprilis 1703. Anglonen. 17. Novembris 1714. Card. Petra supra, num. 14.

Circa illud quod respicit Prælatos tertie speciei, videlicet ubi illi habeant Territorium separatum loco Diocesis, 9 contradistinctum à Territorio, & Diocesi Episcopi, cum ipsi dicantur veri ordinarii in locis ipsis Nullius, huiusmodi Prælati actus iurisdictionales habent eandem facultatem, ac habent ceteri Episcopi in eorum Diocesi; non tamen circa ea, quæ respiciunt gradum, & dignitatem Episcopalem. In locis igitur separatis, probata concludenter separatione Territorii, vel origine, aut Privilegio Apostolico, vel immemorabili 10 li præscriptione, non erunt molestandi ab Episcopo viciniore, quin ipsi valeant licite exercere eorum auctoritatem, & potestatem, ut insequentibus demonstrabimus.

ARGUMENTUM.

Qualitas Nullius cum territorio separato, & Nullius Diocesis, ex quibus contingere possit ostenditur, ab 11 tribus modis. V.G. Origine, Privilegio, & Præscriptione. Quid & quantitas operetur Possessio quadragenaria cum titulo colorato.

SUMMARIUM.

1 Territorium separatum acquiritur ori-

gine, Apostolico privilegio, vel immemorabili consuetudine secundum distinctionem antiquiorum.

2 Diocesum distinctio, & respectus Prælatorum inferiorum iurisdictioni, unde duxerint initium, latè traditur, & num. 3. & 4.

3 Verior est opinio quod omnia loca in aliqua Diocesi contineantur; itaut nullus locus adinveniat veluti acephalus.

6 Papa solus potest suo privilegio territorium separatum concedere, & num. 7.

8 Dismembratio Fortalitii Urbani ab Archidiocesi Bononiensi recensetur.

9 Territorii separatio ex Apostolico privilegio requiritur expressa, nec sufficit eam clare ex verbis equivocari.

10 Territorium separatum quomodo per immemorabilem possessionem acquiratur

11 Jurisdicção competens ex privilegio clario statim potest exerceri, quæ verò ablegatur ex consuetudine immemorabili, usque dum per rem iudicatam firmetur, non retardat Episcopo manutentionem, & num. 12.

13 Possessio pro acquirenda iurisdictione quasi Episcopali, debet esse privata, pacifica, & non clandestina, & n. 15. cum seq.

17 Actus turbatioli, vel suffocati ab aliis per Episcopum gestis, non tribuunt Prælato inferiori possessionem manutentionem, & num. 18.

19 Manutentio debetur Episcopo in exercitio iurisdictionis, quousque territorium separatum concludenter probatum non fuerit.

20 In conflictu probationum super exercitio iurisdictionis prævalent probationes Ordinarii.

21 Declara, nisi Prælati inferior habeat privilegium clarum num. 21.

22 A confiniis temporalibus non rectè arguitur ad separationem territorii etiam quoad spiritualia, & num. 23.

24 Fines Diocesum conflictus sunt per Sedem Apostolicam.

25 Ad præscribendam iurisdictionem possessio requiritur cum bona fide.

26 Jurisdicção non præscribitur adversus Episcopum per illius non usum in aliquo loco Diocesi.

27 Prælati inferior non præscribit iurisdictionem adversus Episcopum, nisi data

- data illius scientia, ac patientia, & num. 29.*
- 28 *Episcopus conseruat sibi jurisdictionem uniuersalem per exercitium in aliquo loco Diœcesi.*
- 29 *Ad præscribendam jurisdictionem quasi Episcopalem sufficit etiam quadragenaria cum titulo colorato; sed vide num. 35. & seq.*
- 30 *Quadragenaria cum titulo colorato equipollet centenaria.*
- 31 *Titulus coloratus ad effectum præscribendi jurisdictionem quasi Episcopalem, debet ab eo provenire, qui potest titulum validum tribuere, & redditur ratio num. 33. & 34.*

DISCEPTATIO II.

IN calce præcedentis Disceptationis diximus, magnam esse potestatem Prælatorum tertie speciei, videlicet illorum, qui habent territorium separatum pro Diœcesi, & potiuntur in illo dignitate quasi Episcopali in Clerum, & populum: hinc sequitur ut videamus, ex quibus contingere possit ipsa qualitas territorii separati, & demonstrabimus ad materiam contingere posse *Origine*, *Apostolico Privilegio*, & *immemorabili præscriptione*, ubi pariter quid operetur quadragenaria cum titulo colorato, ut latè ad materiam oculatissimus *Card. Petrus ad Constitut. 4. Calisti III. sess. 2. lib. 5. per tot.* His positis.

Origine, seu *Nativitate*; hic nota, quia etsi Urbes, & loca, quibus Primates præsidere debent, non à modernis, sed etiam multis ante Christi adventum sint statuta temporibus, quarum Primates etiam gentiles pro maioribus negotiis appellabant, *cap. 1. 80. dist. 1.* ut illic subneçit *Luctus Papa*; in ipsis Urbibus post Christi adventum Apostoli, & illorum successores, Patriarchas, & Primates posuerunt, ad quos Episcoporum negotia, salva in omnibus Apostolica auctoritate, & majores causæ post Apostolicam Sedem sunt referende. Et ut inquit *Clemens Papa ad Probum epist. 1.* relatus *in cap. in illis 80. dist. 1.* ibi: *In illis Civitatibus, in quibus olim apud Ethnicos primi Flamines eorum, ac primi legis Doctores*

erant, Episcoporum Primates poni vel Patriarchas B. Petrus præcepit, & inferius ibi: In illis (Civitatibus) in quibus dudum apud prædictos erant Archiflamines quos tamen minoris esse tenebant, quam memoratos Primates, Archiepiscopos institui præcepit, ac demum ibi: In singulis verò Civitatibus, singulis, & non binos, aut ternos, vel plures Episcopos constitui præcepit; ita Clemens loco proxime citato.

At quia in hujusmodi Diœcesum, & Provinciarum divisione contigit, ut quædam loca remanerent omnino extra limites cujusque Diœcesis, ut supra, 3 *Episcopis assignatz, quæ utcumque adjacentia uni, vel pluribus Diœcesibus, tamen in Nullius finibus apparebant inclusa, & hæc ab initio fuerunt Sanctæ Sedi Apostolicæ immediatè subiecta ad Text. in cap. nulla 93. dist. 1.* Donec constitutis ibi Ecclesiis, seu Monasteriis, Summi Pontifices deputarunt Presbyteros, seu Abbates, qui illis præessent, & jurisdictionem loco Episcoporum in Clerum, & populum exercerent, ad *Text. in cap. 1. de verb. significat. in 6.* & *ex Concil. Carthaginiensi 2. cap. 5. relato in cap. Felix 16. quæst. 1. Fagnan. in cap. nullus num. 12. de Parochiis.*

Verum de hac nativa jurisdictione, 4 scilicet *Origine*, ut supra, multum dubitavit *Sacra Rota*, negando hanc originariam Constitutionem loci *Nullius*, firmans in divisione Diœcesum nequaquam relicta fuisse loca absque capite, sed quoad unam, vel alteram Diœcesim, intra quarum ambitum existunt, illa spectare, & assignata fuisse, ita *Sacra Rota in una Fulden. sed Nullius 16. Februarii 1703. coram Molinet, & in eadem 2. Junii 1710. coram Ansaldo, ubi magistraliter de hac materia.*

6 *Privilegio Apostolico*, Transfuentes ad secundum modum, quo valet acquiri qualitas ipsa *Nullius* cum Territorio separato, & cum jurisdictione quasi Episcopali in illo, dicimus secundo modo hujusmodi jurisdictionem acquiri per Apostolicum privilegium: etenim cum Pax sit constituere Ecclesias, & unire illas, ubi opus esse judicaverit, tamquam supremi Pastoris, & universalis Ec-

- 7 Ecclesiarum Episcopi; sicuti valet dividere, & dismembrare illas, dismembrando loca ab Episcopali Dioecesi, ut novissime fecit fel. record. Clemens XI., qui dismembravit Dioecesim Bononien. constituendo in Forte Urbano Prælatum Nullius, cum territorio separato, de quo Brevis dismembrationis *Emilius Petrus ad d. Constitut. 4. Calisti III. fest. 2. n. 14. ibi vide*,

- Pontificium verò privilegium, aut diploma, debet expressè continere qualitatem Nullius cum territorio separato; nam aliter verba æquivoca, & quæ possunt adaptari ad alium sensum non sufficiunt ad constituendam plenam probationem, & ita *Rota in rec. part. 11. dec. 153. n. 6. & part. 13. dec. 334. n. 4. & part. 14. dec. 483. num. 7. & in una Leodien. Jurisdictionis 23. Jan. 1679. cor. Emerix jun. inter suas est dec. 395. & in altera Leodien. Jurisdictionis 13. Martii 1684. coram Caccia, & in alia Leodien. 11. Aprilis 1698. coram Molines, & in d. Dioec. 17. Junii 1699. coram Scotto, & in una Fulden., sed Nullius Jurisdic. 16. Februarii 1703. & 27. Aprilis 1705. utraque coram Molines, & in eadem 15. Junii 1711. §. Neque cor. Caffarello, Card. de Luca de Jurisdic. diff. 5. n. 12. Rot. cor. Card. Falconerio tom. 2. dec. 6. in una Burgen. Jurisdictionis 19. Februarii 1714.*

- De tertio modo, quo valet acquiri qualitas Nullius cum territorio separato est *Præscriptio immemorabilis*, videlicet ubi inferior Prælatus in certa, 10 parte Dioecesis tanquam in proprio territorio supra hominum memoriam, omnimodam exercet jurisdictionem, & eam exerceverunt sui antecessores Prælati, & sic illam quasi Episcopalem jurisdictionem exercuisset in Clerum, & populum, privativè quoad Episcopum, ad *Text. in cap. auditis de præscript. cap. cum olim eodem titulo, cap. cum persona de privileg. in 6. Archiepisc. in cap. cum Episcopus de offic. ordin. in 6. Hostiens. in cap. cum contingat num. 1. de foro compet. Fagn. in cap. nullus n. 22. de Parochis, Gratian. discept. forens. cap. 212. Tondut. resol. benefic. cap. 60. n. 7. Pignatell. consult. Canonis. tom. 1. consult. 116. n. 1. Rota in una Marstien.,*

sed Nullius jurisdictionis 7. Junii 1700. §. Quinimò coram Muto, & in ali. Fulden., sed Nullius jurisdictionis 16. Februarii 1703. §. Quæmadmodum coram Molines, confirmata 27. April. 1705. §. Stantibus coram eodem.

- Inter has duas postremas species, seu modos, qui suprà, acquisitionis qualitatis Nullius cum territorio separato, 11 ea est differentia; nam quatenus agitur de illa acquisita per Pontificium diploma, & privilegium, quoties illud fuerit clarum in genere suo, ac explicitum, statim meretur executionem, cum voluntas Papæ habeatur pro inviolabili lege. Si verò agatur de alio modo acquirendi per Præscriptionem licet immemorabilem, ista opus est, ut sit canonizata, per tres sententias conformes, & interim Episcopus loci ordinarius propter jus, quod ei assitit, manutendus est in possessione exercendi jurisdictionem in locis controversis, ita *Fagnan. in cap. non potest n. 46. de sentent. & re judicata, Rota in d. Leodien. jurisdictionis 17. Junii 1699. §. Cum igitur coram Card. Scotto, & in d. Fulden., sed Nullius 16. Februarii 1703. coram Molines.*

- Ad effectum hujus immemorabilis præscriptionis opus est, ut per ipsum, Prælatum inferiorem probetur, se peticè & nemine contradicente possedisse, 13 ac actus jurisdictionales exercuisse in Clerum, & populum, solitos fieri ab eo, qui plenariam habet jurisdictionem privativè quoad Episcopos; nam 14 aliter leves conjecturæ, & præsumptiones non sufficiunt, ad effectum, de quo agimus. Hinc actus facti ab illo, cui jus resistit, videlicet à Prælato inferiori, in concursu cum aliis factis ab Episcopo cui jus assitit, nihil ponunt in esse ad ejusdem Episcopi præjudi- 15 cium, & ad effectum ut impediatur iste valeat in exercitio suæ fundatæ jurisdictionis, *Post. de Manutent. observ. 45. num. 38. Rota in recent. part. 14. dec. 483. num. 19.*

- Eoque magis, ac fortius, ubicumque actus, quos gessit Prælatus inferior, non constat fuisse sciente, & patiente Episcopo loci ordinario factos, quod omnino 16 requiritur, ad hoc ut Prælatus inferior

rrior possit dici acquisivisse quasi possessivam jurisdictionem, Abbas in cap. olim num. 8. & 12. de Restitut. spoliat. Rota d. dec. 483. n. 18. part. 14. & part. 15. rec. dec. 540. num. 22. & in d. Leodien. 17. Junii 1669. coram clar. mem. Card. Scotto, vers. hinc.

Tantoque fortius, ubi actus ipsi jurisdictionales, exerciti per ipsum inferiorem Prælatum, fuerint clandestini, ac turbativi, & suspecti, seu suffocati ab aliis actibus longè pluribus per Episcopum gestis: in quo casu actus isti gesti 18 per Prælatum inferiorem non valent constituere manutentionem statum favore ejusdem, in quo Episcopus habet jurisdictionem in omnibus locis suæ Diocesis; & proinde ob assistentiam juris, quam habet, ei competit manutentio, 19 usquequo non constat concludenter de bono jure ipsius Prælati inferioris, canonizato, ut diximus, per tres sententias conformes Rot. d. dec. 395. cor. Emer. jun. in una Leodien. & in altera quoque Leodien. super Manutentione 29. Aprilis 1701. coram Priolo, & coram Eminentissimo Falconerio dec. 2. num. 2. tit. de offic. ordinar. tom. 2.

Imò in conflictu testium vicissim examinatorum, per Episcopum ex una, & per inferiorem Prælatum ex altera, super actibus jurisdictionalibus, semper erunt attendendi illi, qui faciunt pro Episcopo, ob juris assistentiam illi debitam; ita magistraliter Jo. Andr. in d. cap. auditis de præscript. Rota rec. p. 5. dec. 41. n. 17.

Sed hoc intellige, nisi pro parte inferioris Prælati doceatur de Privilegio Papæ claro, & nulla indigente declaratione, quo constituantur confinia territorii separati, ut dicit Rota in una Burgen. jurisdictionis 16. Junii 1709. coram bon. mem. Lancetta, ubi alii DD.

Neque facit pro ipso Prælato inferiore ad effectum probandi locum esse Nullius Diocesis, ostendere Castrum, Oppidum &c. & similem locum habere territorium separatum, & distinctum. Etenim hæc distinctio finium temporalium dari potest, vel ad effectum jurisdictionis secularis, vel ad effectum pascuorum, 23 vel aliorum jurium Civicorum, atque ut unus populus ab altero distinguatur; quod secus videtur dicendum quoad

territorium spirituale, quod non venit regulandum à singulorum locorum finibus, sed ab illis finibus, qui Cathedrali Ecclesiæ per Sanctam Sedem,

24 Apostolicam attributi fuerunt, constituentibus unum, & idem territorium, seu corpus complexivum plurium Oppidorum, Card. de Luca de jurisdic. disc. 1. num. 17. latè ad materiam S. Rota coram Card. Falconerio in una Burgen. jurisdictionis inter ejus impressas tom. 2. dec. 6.

Ut locum habeat Præscriptio, de qua supra, favore Prælati inferioris, sive agatur de jurisdictione simplici, sive de jurisdictione cum territorio separato, 25 & qualitate Nullius Diocesis, duo copulativè concurrere debent: Factum circa usum, & exercitium jurisdictionis; necnon bona fides ex titulo præambulo, ut notat Abbas in capit. Auditis de præscript. Gratian. discept. forens. cap. 918. n. 43. Lotter. de re benef. lib. 1. quæst. 24. num. 209. ubi alii Doctores.

Respectu usus, & exercitiis, non videtur sufficere non usus Episcopi; & contra 26 tra usus Prælati inferioris non suffragatur eidem, nisi consistat de contraditione ab initio, indeque sit decursum legitimum tempus ad præscribendum, ita Innocent. in cap. dilectus de præscription. Etenim eo ipso quod Episcopus exercet jurisdictionem in una parte suæ 28 Diocesis, videtur saltem animo se extendere ad omnes alias partes illius, per contiguitatem locorum, ut bene ratiocinatur Lotter. lib. 1. quæst. 24. sup. num. 210.

Ac proindè Prælatus inferior, qui sua jurisdictione usus est in aliqua parte Diocesis, animo acquirendi possessionem, nihil videtur egisse, non data scientia, & acquiescentia Episcopi eandem jurisdictionem exercentis in aliis partibus, ut bene Rota in una Gerunden. jurisdictionis 5. Martii 1692. coram Molines, & in alia Leodien. jurisdictionis 11. Aprilis 1698. s. prout coram eodem, utrobique DD.

Quo ad secundum sequitur, ut videamus quid, & quantum operetur possessio quadragenaria cum titulo colorato puta Apostolici privilegii, an videatur 30 sufficere favore Prælati inferioris, ad effectum docendi de suo bono jure, & qua-

qualitate territorii separati, & Nullius Diocesis? & certè quod sic: ad *Textum in cap. cum personæ. §. quod si tales de Privileg. in 6. concordat Text. in cap. auditu, cap. cum olim de præscript. ubi Gonzalez num. 8. & 9. Rota coram Priolo dec. 434. num. 15. & par. 16. recent. dec. 221. num. 6. & in una Marfisen. seu Nullius jurisdictionis super bono jure 7. Junii 1700. coram Muto, & in alia Nullius, sui Fulden. jurisdictionis super bono jure 1. Januarii 1708. §. verum, coram Ansaldo, Card. Petra ad Confit. Apostolicas lib. 5. fol. 107. num. 27.*

Etenim, ut aliàs diximus, centenaria
31 sine titulo, & quasi centenaria cum titulo colorato inter se comparantur, ad effectum inducendæ præscriptionis, ad litteram *Text. in cap. 1. de præscript. in 6. Rota in una Nullius, seu Fulden. jurisdictionis 27. Aprilis 1705. cor. Molines.*

Titulus verò coloratus, quo supra, non suffragatur ubicumque ipse non profuit ab eo, qui dare possit illum, vide-
32 licet ubi exemptio, seu Privilegium Apostolicum territorii separati, non fuerit concessum à Papa, cujus est dividere, vel unire Ecclesias, ac Dioceses, ut notat magistraliter *Lotter. de re benefic. d. lib. 1. quæst. 24. num. 165. cum sequentibus, ubi DD.*

Ratio est, quia titulus minus justus, licet de se præbeat causam præscri-
33 bendi, hoc venit tenendum in materia, cui jus assistit, non autem in materia, cui jus resistit; cum Episcopus dicatur habere omnimodam jurisdictionem, in Clerum, & populum suæ Diocesis; accedente præsertim disparitate rationis, quia ubi jus non resistit, satis est
34 malam fidem abesse, quod locus est de materia, in qua jus resistit; quo casu requiritur bona fides positiva; quæ quidem bona fides nunquam inducitur attempto juris errore, *Felin. in cap. de quarta n. 3. & 5. de præscript. Lotter. de re benefic. d. lib. 1. quæst. 24. num. 167. ubi alii DD.*

Hinc reclamantibus quamplurimis Episcopis Germaniæ, nonnullos Abba-
35 tes, ac inferiores Prælatos pretendere se habere territorium, cum qualitate & jurisdictione quasi Episcopali, adducen-
tes pro eorum jure quadragenariam

cum titulo colorato Apostolici privilegii, Clemens XI. felicitis recordationis, annuendo illorum precibus, sub die 3. Augusti 1718. deputavit Congregationem particularem, ex Eminentissimis DD. Cardinalibus, & Prælati Romanæ Curie, qui omnes, benè pensatis, ac consideratis rationibus adductis tam ab ipsis Episcopis reclamantibus, quàm ab ipsis Prælati inferioribus legitime monitis sub die 3. Januarii 1722. statuerunt quadragenariam ipsam non sufficere ad inducendam qualitatem Nullius cum territorio separato, ex titulo colorato, ad effectum, de quo agitur, & sic quod locus controversus dicatur extra Diocesim Episcopi, & Nullius cum territorio separato, & jurisdictione quasi Episcopali, nisi verè, & concludenter constet de Apostol. privilegio, mandante dismen-
36 brationem, Quæ resolutio fuit postea confirmata per dictum Pontificem sub die 14. Januarii ejusdem anni, de qua resolutione elaboratissimus? *Card. Petra lib. 5. Confit. Apostol. ad Confit. 4. Calisti III. sect. 3. in fin.*

ARGUMENTUM.

Prelati Inferiores Episcopis an præscribere valeant jura Episcopalia in præjudicium Episcoporum, & quæ jura sibi ipsis præscribere possint, quæ vero secus?

SUMMARIUM.

- 1 *Prelatus inferior potest præscribere jura Episcopalia; quænam autem sint hujusmodi jura num. 6. ad 11.*
- 2 *Præscriptio jurtum Episcopatum non currit Sede Episcopali vacante.*
- 3 *Episcopus dicitur habere intentionem fundatam super jurisdictione in omnibus Ecclesiis suæ Diocesis.*
- 4 *Præscriptio jurisdictionis Episcopalis quomodo procedat juxta theoricam Alexan. de Nevo.*
- 5 *Præscriptio Prælati inferioris interrumpitur ab Episcopo etiam per unicum actum jurisdictionis.*
- 12 *Præscriptio debet esse legitimè probata, ad hoc ut Prelatus inferior possit man-
tenu-*

- nutuerit, aliis manutentio debetur Episcopo, & num. 13.*
- 14 *Nuda possessio non tribuit Prælati inferiori manutentionem adversus Episcopum.*
- 15 *Jurisdictionis præscripta à Prælati inferiori quoad certos actus, ad alios non porrigitur.*

DISCEPTATIO III.

Non levis est quaestio examinanda in hac præsentis disceptatione, an Prælati inferiores possint sibi ipsis præscribere jura Episcopalia, & quæ respiciunt Episcoporum jurisdictionem, atque affirmative respondendum videtur, ad *Text. in cap. auditis, juncto cap. cum olim de præscript.* ubi Canonistæ communiter cum *Fagnan. per totum, Card. Petra lib. 5. ad Const. 4. Calisti III. sect. 2. num. 13 1.*

Præscriptio verò, ut locum habeat, illa debet esse completa in genere suo, de quo nos in præcedenti, sublato tamen tempore, quo Ecclesiæ Episcopalis erat viduata suo Pastore, ad *Text. in d. cap. auditis de præscript.* unde debet Prælati inferior probare jus præscriptum per annos quadraginta, cum titulo privilegii, vel saltem centenariam sine titulo, aliàs præscriptio non nocet Episcopo, habenti assistentiam juris in omnes Ecclesias intra suam Diocesim existentes. Cum omnia jura clament pro Episcopo, cui assistit jus ipsum super jurisdictione Episcopali in omnibus Ecclesiis, consistentibus intra fines suæ Diocesis, sive illæ seculares, sive regulares existant, quamdiu non probentur exemptæ *cap. omnes Basilicæ 16. q. 7. cap. cum venerabilis de Relig. Dom., Fagn. in cap. cum olim num. 172. de præscript.*

Sed ut evidentiùs appareat id, de quo loquimur, nobis vîsum est recensenda, esse hic verba *Alex. de Nevo*, qui clariùs quàm ceteri exposuit *Glossam Innoc.*, ac sensum *Text. in d. cap. auditis, ubi sub num. 25.* tres constituit conclusiones per hæc verba = *prima sit conclusio: Si solus præscribens fuit usus jurisdictione; Episcopus autem infra tempus præscriptionis nullum actum jurisdictionis exercuit; videtur præscripta jurisdictionis exclusio Episcopo.* Secunda conclusio: si appareat ex titulo præscribentis, quod præscribebat

jurisdictionem exclusio Episcopo, per solam exercitum jurisdictionis factum ab Episcopo interruptur præscriptio, etiamsi non prohibebat præscribentem uti jurisdictione &c. Tertia conclusio: Si ex titulo, vel alio modo non appareat præscribentem, exclusio Episcopo præscribere, usus jurisdictionis Episcopi non interruptit præscriptionem; quia intelligitur præscribere cumulativè, & non exclusivè.

Ad impediendam igitur præscriptionem, intentatam ab inferiori Prælati, contra jurisdictionalia Episcopi, sufficit quod Episcopus intra cursum temporis ad præscribendum actus jurisdictionales exercuerit in loco, vel locis contrariis; imò etiam sufficit unicus actus; nam hoc casu, cum præscriptio non dicatur completa; jura Episcopalia non videntur acquisita ipsi Prælati inferiori, ad *Text. in cap. auditis, ubi Fagn. n. 3. & per totum, de præscript. vers. reperi antiquos.*

Posito igitur quod Prælati inferior legitime præscripserit jurisdictionalia Episcopi; itaut attenta præscriptione prædicta mereatur nomen Ordinarii; sequitur, ut videamus primò quæ possit facere jure ordinario; deinde quæ nequeat facere, & quæ jura Episcopalia præscribere possit.

Primò præscribere potest ipse Prælati inferior juxta instituendi, & destituendi in Ecclesiis, & Capellis, ad *Text. in cap. cum olim de præscript., cap. auditis eodem tit. & utrobique Fagn.*

Secundò præscribere valet juxta tenendi fontem baptismalem, ad *Text. in cap. 2. de Capell. Monach. Fagn. in d. cap. cum olim, num. 17. & ibi Canonistæ communiter.*

Tertiò per ipsum Prælatum inferiorem præscribi potest jus sepulture, id est jus recipiendi aliquem liberè ad sepulturam, ad *Text. in cap. nimis iniqua §. 1. vers. & fratres de excus. Prælatorum, ubi Canonistæ, Fagn. in d. cap. cum olim n. 25. de præscript.*

Quartò potest per ipsum præscribi quarta decimarum, Episcopo debita, *Fagn. in d. cap. cum olim num. 26. de præscript.*

Quintò potest præscribi jus celebrandi

di divina in Ecclesiis Episcopo subiectis:
Fagn. proximè citato *cap. cum olim de
prescript.* num. 27. ubi DD.

Sextò: Potest præscribere jus excom-
municandi, interdicendi, & absolven-
di: quod venit intelligendum respec-
tu Clericorum, & Ecclesiarum secu-
larium, nam subditos suos potest Præla-
tus inferior de jure communi excommu-
nicare, interdicere, suspendere, & ab-
solvere in casibus de jure permissis, ad
Text. in cap. cum in Ecclesiis de major.
& obed. Fagn. d. cap. cum olim sup. n. 28.
& num. 34. de prescript.

Prælati tamen inferior, ut juva-
ri possit beneficio præscriptionis prædi-
cæ, opus est, quòd probet, se legiti-
mè præscripsisse jura ipsa Episcopalia,
ad hoc ut obtineat contra Episcopum
manutentionem ad *Text. in cap. cum olim
de prescript.* ubi Fagn. num. 35., & con-
cordat *Text. in cap. cum personæ de pri-
vil. in 6.* Nam aliter Episcopus manute-
nendus est in sua possessione, seu quasi
possessione exercendi omnia jura Epi-
scopalia sibi de jure competentia, Fagn.
in d. cap. cum olim num. 46. de prescript.
& nos latius in præcedenti, ubi vide de-
cisiones allegatas.

Inferior enim non potest juvari sola
possessione nec obtinere contra Episco-
pum in interdicto retinendæ, ut ait
Bart. in l. 1. §. hujus autem sub num. 3.
ff. uti possidetis, Fagnan. d. cap. cum olim
num. 50. de prescript.

Ubi verò Prælati inferior ex privi-
legio, vel præscriptione non est in statu
Nullius Diocesis cum territorio separa-
to, sed est simpliciter exemptus, vel
præscripsit jura Episcopalia in aliqui-
bus tantum casibus; tunc ipse non valet
absolvere à casibus Episcopo reserva-
tis; quia cum inferior hoc casu adhuc re-
maneat subiectus Episcopo Diocesano,
nec ipse inferior possit quoad subditos
casus sibi reservare, obstat illi reserva-
tio Episcopi Diocesani; undè ab ipso
tantum absolutio potenda est, Fagn. in
d. cap. cum olim num. 23. de Prescript.

ARGUMENTUM.

*Prælati inferiores Episcopis, & Nulli-
us Diocesis cum territorio separato
an dicantur Ordinarii in ipsis locis
Nullius? Vigore suæ Ordinariæ ju-
risdictionis an valeant contrahere
debita, aut alienare bona Eccle-
siae eorum sub gubernio commissæ, &
similia.*

SUMMARIUM:

- 1 *Prælati inferiores cum territorio separato verò Ordinarii dicuntur, & num. 2.*
- 3 *Territorium separatum debet concludenter probari.*
- 4 *Episcopus habet intentionem fundatam super jurisdictione in omnibus locis suæ Diocesis, & num. 6.*
- 5 *Exemptio non est admittenda, nisi concludentibus probationibus iustificetur.*
- 7 *Actus jurisdictionales exercent per Prælatum inferiorem destruuntur per alios gestos ab Episcopo, nec sufficiunt ad obtinendam jurisdictionem.*
- 8 *Maximè non probata scientia, & patientia Episcopi num. 8.*
- 9 *Prælati inferiores cujuscunque speciei nequeunt alienare, sed alios actus facere suis Ecclesiis præjudiciales, & num. 10. 11. & 12.*
- 13 *Monasterium non tenetur observare factum Prælati sui præjudiciale; nisi constet de utili versione, & n. 14. & 15.*
- 15 *Prælati ut obliget Monasterium ex suo facto debet utilem versionem concludenter probare.*
- 16 *Prælati diffamatus de dilapidatione bonorum Monasterii, cogi potest ad redditionem rationis; atque interim ab administratione potest suspendi, & num. 17. Declara, ut num. 18.*
- 19 *Prælati Monasterii si de aliquo crimine gravi diffamatus existat, debet ab administratione omnino removeri.*
- 20 *Prælati Monasterii ut ab administratione removeri possint propter dilapidationem illius bonorum, dilapidatio probari debet saltem per conjecturas legitimas, & num. 21.*

DISCEPTATIO IV.

Prelati inferiores Episcopis, & Nul-
lius Dioecesis cum territorio separa-
to an dicantur veri Ordinarii; ita ut
possint exercere omnimodam jurisdi-
ctionem? & affirmativè respondendum
videtur, ad *Text. in cap. cum olim de*
prescript. ubi Fagn. num. 8. & sequenti-
bus, & ibi Canonistæ communiter, Ge-
minian. in cap. cum Episcopis num. 4. de
Offic. Ordin. in 6. & DD. passim.

Unde sequitur, ut ipsi valeant exer-
cere in eorum districtu, & loco separa-
to à jurisdictione Episcopii omnimodam
jurisdictionem, sicuti valent exercere
Episcopi in eorum Dioecesi, ut nos in se-
quentibus. Unde quoad munus jurisdi-
ctionis Prælati inferiori, & Episcopus
æquiparantur *Fagn. in cap. accedentibus*
num. 29. de excessib. Prælat. Abbas in
Clem. Dioecesis de vita, & honest.
Cleric. Lotter. de re benef. lib. 1. quæst. 24.
num. 127. Barbosa de jure Eccles. lib. 1.
cap. 17. num. 94. Card. de Luca de juris-
dictione. diff. 96. num. 19. Rota rec. par. 17.
dec. 220. num. 20. & dec. 274. num. 2.

Allegans verò habere jurisdictionem quasi
Episcopalem, cum territorio separato,
non ex hoc liberatur ab onere probandi
concludenter, ei competere talem juris-
dictionem, vel origine, vel Pontificio
privilegio, aut immemorabili præscrip-
tione, aut quadragenaria possessione
cum titulo putativo, aut centenaria si-
ne titulo, ut demonstravimus supra
discept. 1. cum ex juris præsumptione,
omnia bona existentia intra fines alicujus
Dioecesis, dicuntur de jurisdictione
Episcopii Dioecelani *DD. communiter.*
Merito etiam, asserenti suam Ecclesiam,
esse exemptam, & habere jurisdictionem
cum territorio separato, non est præ-
standa fides, nisi id doceat concludenter
Card. de Luca de jurisdictione. diff. 3. num. 4.
Rota in rec. par. 15. dec. 340. num. 17.

Nam, uti diximus, Episcopus habet
intentionem fundatam excercendi suam
jurisdictionem in omnes Ecclesias, &
subditos suæ Dioecesis, utpote in suo
territorio existentes ad *Text. in cap. cum*
persona de privileg. in 6. cap. conquiren-
te de Offic. Ordin. Rota d. dec. 340. n. 1.

Fagnan. in cap. Nullus de Parochiis, Bar-
bosâ de Episc. alleg. 127. num. 23.

Hinc actus jurisdictionales gesti ab in-
feriore Prælato, ut illi profint, cum sa-
cti fuerint ab eo, cui Jus resistit, in-
concursum cum illis exercitis per Episco-
pum, cui Jus assistit, nihil ponunt in-
esse in præjudicium Episcopii, ut per
ipsum Prælatum inferiorem dicatur ac-
quisitum bonum Jus ipsius jurisdictionis
Bald. in cap. querelam n. 7. de elect. Post.
de manuten. obf. 45. n. 38. Rot. d. dec. 340.
num. 21. par. 15. rec.

Maximè ubi non constat, actus juris-
dictionales fuisse gestos sciente, & pa-
tiente Episcopo: quod omnino requiri-
tur ad hoc ut Prælati inferiori intra fi-
nes Dioecesis ordinarii possint acquirere
jurisdictionem *Rota d. dec. 340. num. 22.*
par. 15. rec.

Quoad secundum, sequitur, ut vi-
deamus, an inferiores Prælati, qui-
cumque illi fuerint, valeant alienare
bona Ecclesiarum eisdem sub gubernio com-
missa, non impetrato Apostolico bene-
placito? & negativè respondendum vi-
detur. Etenim ipsi cum dicantur admi-
nistratores, non autem domini bonorum
Ecclesiarum, ut ex *Fagnan. in cap. 4. n. 56.*
de Transf. Episc. diligenter tenentur cu-
stodire illa, ac omni studio curam illo-
rum habere, ne dilapidentur; aliàs ipsi
non erunt immunes à penis de jure latis
contra alienantes bona Ecclesiarum, Card.
de Luca de alienat. bonorum Ecclesie
diff. 20. num. 3. & nos latè sub titulo de
alienat. bonorum Ecclesie.

Prælati ergo inferiori non solum ten-
entur custodire bona sua Ecclesiarum, &
non alienare illa, sed neque valet illa,
concedere in seudum, emphiteusim &c.
ut nos *d. titulo*, item neque potest mu-
tuam pecuniam accipere nomine suæ
Ecclesiarum, & in præjudicium illius; nam
superior Monasterii tenetur utilia age-
re, & inutilia prætermittere ad instar
Procuratoris, ita *Bald. in l. licet C. de*
procurat. Cyriac. controuv. 278. num. 8. &
controuv. 452. n. 7. Rota recent. par. 15.
dec. 42. num. 7. & 227. num. 6. Card. de
Luca de credito, & debito diff. 82. n. 2.

Ita pariter non potest contrahere de-
bita sub usuris, & hypotheca bono-
rum sui Monasterii: *Card. de Luca de*
regul.

Regul. dist. 35. n. 1., & nos sub titulo de Regularibus.

Unde in casibus prædictis superior Monasterii contrahendo debita vel alia præjudicialia agendo, Monasterium non tenetur observare facta ab ipso superiore, ubi aliquid gestum fuerit, non ferre, vatis de jure servandis; Etenim licet superior dicatur Prælatus, & superior in loco ipso, non tamen potest prohibito suæ voluntatis, ea peragere, quæ præjudicialia sunt Monasterio, & bona illius alienare, mutuo pecuniam accipere, & similia peragere; Monasterium verò tenetur per mutuum pecuniam acceptam à superiore, ubicumque probatur illam fuisse versam in utilitatem Monasterii, vel ad illius utilitatem applicatam ad *Text. in cap. quod quibusdam de fideiussor. Auth. hoc juxta prædictum C. de Sacrosanctis Ecclesiis. Rota in rec. part. 15. dec. 42. num. 3. & dec. 227. num. 2.*

Etenim ubi constat de utili versione pecuniarum, mutuo, vel sub usuris acceptæ, eam scilicet fuisse acceptam ad utilitatem Monasterii, tunc Monasterium tenetur restituere illam, ne Ecclesiæ sit, quæ est cultrix justitiæ, dicatur velle locupletari cum aliena jactura, quod esset scandalosum, ad *Text. in cap. 1. de solut. Rot. d. dec. 227. n. 2. par. 15. rec.*

De versione tamen ipsa requiritur concludens probatio, facienda per ipsum met superiorem Monasterii, qui debitum contraxit sine consensu Religiosorum ejusdem Monasterii, quod secus videtur dicendum ubi consensus Religiosorum accessit *Miscard. de prob. concl. 1161. n. 2. Rota d. dec. 227. n. 3. par. 15. rec. ubi DD.*

Sequitur, ut videamus quid agendum sit de Prælato, seu superiore Monasterii, qui diffamatus existit de dilapidatione bonorum sui Monasterii: & Doctores nostri communiter affirmant posse compelli ad reddendam rationem administrationis; nam ex ea cognoscitur, an verè dilapidator sit. Etenim legitur apud sacras paginas, quod villicus ille, qui diffamatus fuerat penes dominum suum, quasi bona ipsius dissipasset, audivit ab illo: quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ; jam enim non poteris amplius

villicare: facit *Text. in cap. qualiter de accusat. ubi Fagn. num. 2. & segg.*

Potest verò ipse Prælatus, & superior Monasterii, pendente judicio inquisitionis super ipsa dilapidatione bonorum, removeri ab administratione, dum negotium agitur, probata prius saltem suspicionem dilapidationis ad *Text. in cap. licet Heli vers. quia verò, cap. per tuas cap. fin. de Simonia.*

Et si crimen fuerit grave, tunc ipse superior totaliter ab administratione est removendus, ad literam *Text. in d. cap. qualiter ibi: quatenus si fuerit gravis excessus, & si non degradetur ab ordine, ab administratione tamen removeatur omnino, & ibi Fagn. num. 74. & 75.*

Requiritur verò, ut probetur dilapidatio, ad hoc ut superior Monasterii, quod supra, vel quilibet alius Ecclesiæ sit Prælatus, ab administratione removeri possit saltem per conjecturas, & præsumptiones, *Hoff. in cap. licet Heli num. 9. de Simon. & ibi Jo: Andr. n. 14. Socin. num. 14. Fagn. n. 11.*

Conjectura, & præsumptio fortis erit, si probetur Monasterium per prius habuisse magnas divitias, & tunc esse debitis adstrictum, & ære alieno gravatum *Fagn. d. cap. licet Heli sup. num. 13. & 14. de Simon.*

ARGUMENTUM.

Prælati inferiores Episcopis, quocumque nomine vocentur, habentes jurisdictionem quasi Episcopalem cum territorio separato, quæ possint facere in eorum Diocesi, & territorio cum qualitate Nullius, ubi per casus viginti tres.

S U M M A R I U M.

- 1 *Prælatus inferior habens jus convocandi Synodum potest etiam literas dimissorias concedere.*
- 2 *Idemque potest approbare Confessarios ad audiendas confessiones secularium.*
- 3 *Examinare testes super statu libero.*
- 4 *Denunciationes matrimoniales remittere.*
- 5 *Dispensare, atque absolvere in omnibus casibus, in quibus possunt Episcopi*

& num. 7. *Contrarium sentientes recessentur* num. 6.

8 *Potest insuper licentiam concionandi concedere.*

9 *Prælati inferiores habens jus convocandi Synodum potest beneficia etiam curata prævio concursu conferre.*

10 *Nec non publicas supplicationes indicare.*

11 *Prælati inferiores habentes territorium separatim admitti debent ad Generale, sive Provinciale Concilium, in quo votum habens decisivum. Referuntur auctoritates in contrarium n. 12.*

13 *Possunt huiusmodi Prælati admittere resignationes, & permutationes beneficiorum.*

14 *Atque unire beneficia in suis territoriis consistentia.*

15 *Sunt Executores ultimarum piarum voluntatum Instar Episcoporum.*

16 *An autem visitare possint Ecclesias sue jurisdictioni subiectas privatim quoad Episcopum.*

17 *Possunt licentiam concedere Episcopo, ut Pontificalia in suo territorio valeat exercere.*

18 *Casus sibi possunt reservare ut Episcopi reservant.*

19 *Nec non licentiam alienandi bona Ecclesiæ concedere in casibus Episcopo permixtis.*

20 *Possunt decimas exigere.*

21 *Atque exequi literas expeditas in forma Significavit.*

22 *Possunt insuper Ecclesias curatas perpetuo Monasterio unitas providere, absque concursu.*

23 *Et quemcumque Episcopum benevisum vocare ad effectum administrandi christiana in suo territorio, vel Ecclesias consecrandi.*

24 *Licentiam quoque Clericis suis concedere, ut à residentia possint abesse.*

25 *Ac de cetero absolvere subditos ob levem Clerici percussorem.*

sint independentes ab Episcopis circa jurisdictionalia, plura exercere valent, ut ex infra demonstrandis.

Primo: Prælati quo supra, quoties habuerit jus convocandi Synodum, privatim quoad Episcopum viciniorem, potest concedere suis subditis secularibus literas dimissoriales ad ordines suscipiendos *Barbosa de Episc. alleg. 7. n. 8. Tamburinus de iure Abbatis tom. 1. disp. 11. q. 26. num. 1. Campanilis divers. juris Canonici Rub. 9. cap. 8. num. 4. Gratian. discept. forens. cap. 212. num. 48. & seq. quidquid in contrarium sentiat Pignatelli. tom. 8. conf. 59.*

Secundo: Possunt huiusmodi Prælati inferiores intra suos terminos, & Diccem, approbare Confessarios ad secularium confessiones audiendas, *Suarz tom. 4. disput. 28. sect. 5. num. 3. Campanilis divers. juris Canonici rub. 12. cap. 13. n. 26. Barbosa de potest. Episc. alleg. 25. num. 5. & seq. Tamburin. de iure Abbatis. disput. 10. quest. 11.*

Tertio: Prælati inferiores possunt examinare testes pro statu libero probando suorum subditorum, matrimonium contrahere volentium, itaut illorum attestatio debeat ubique admitti *Panimolla decis. 30. annor. 2. n. 19. Pignatelli. consult. Canon. 10. 1. consult. 371. Sac. Congr. Concil. in una Papien. 3. Junii 1651.*

Quarto: Possunt huiusmodi Prælati denunciationes matrimoniales remittere vigore *Trident. sess. 28. cap. 1. de Reform. matrim. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 7. num. 4. Gratian. discept. forens. cap. 83. num. 15. Molina de ritu nupt. lib. 2. disp. 11. num. 60. Tamburin. sup. tom. 2. disp. 8. quest. 4. Barbosa de Episc. alleg. 32. n. 32. Sac. Congr. Concil. in una Baren., seu Nullius 2. Martii 1624.*

Quinto: Possunt huiusmodi Prælati absolvere, & dispensare in omnibus casibus, in quibus possunt Episcopi Ordinarii locorum vigore *Trident. sess. 24. cap. 6. de Reform. Sayrus in Clavi regia lib. 6. cap. 11. n. 83. Avila de Cens. part. 7. disp. 10. dub. 6. Sanchez in Præcept. Decalogi lib. 2. cap. 11. num. 5.*

Licet alii contrarium putent, moti ea ratione, quia *Trident. loc. cit.* cum videatur in hac parte derogare Juri com-

DISCEPTATIO V.

Prælati inferiores Episcopis cum qualitate Nullius, & jurisdictione quasi Episcopali, cum dicantur Ordinarii in eorum Diccelsi & districtu; ut aliàs demonstravimus *sup. discept. 4. merito cum*

communi, meritò strictè sit accipien-
dum; itaut loquendo ibi de Episcopis,
non videatur posse ad alios inferiores
extendi *Ricc. in praxi decis. 532. num. 1.*
Barbosa de Episc. alleg. 39. num. 17. *Fagnan. in cap. cum illorum num. 33. de*
Sent. Excomm.

Sextò: Possunt hujusmodi Prælati
7 Nullius dispensare in omnibus casibus,
in quibus dispensare possunt Episcopi,
Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 17.
n. 100. *Flor. de Mena var. resol. lib. 3.*
quest. 24. num. 10. *Gamb. de Legatis de*
Lacere lib. 10. num. 432.

Septimò: Prælati quo supra possunt
8 dare licentiam Concionatoribus, præ-
dicandi verbum Dei in eorum Dioecesi
Nullius, & approbare illos, cum dic-
antur veri Ordinarii in eorum Terri-
torio separato, *Barbosa de Jur. Eccles. d. cap. 17. n. 101.* *Flor. de Mena d. lib. 3.*
quest. 24. num. 19.

Octavò: Prælati hujusmodi, dum-
9 modò habeant Jus convocandi Syno-
dum, conferre valent beneficia curata,
ac concursum facere in illis providen-
dis, *Ricc. decis. 424. alias resol. 361.*
Massob. in praxi habendi concursum Re-
quisito 1. dub. 8. 11. & 21. *& Requisi-*
to 2. dub. 4. Sac. Congr. Cont. apud Garz.
de Benefic. part. 9. cap. 2. num. 131.

Nonò: Prælati quo supra possunt
10 publicas processiones indicare: etenim
licet jus indicendi publicas processiones
sit de Jure Episcoporum; quia Prælati
Nullius, habentes jurisdictionem quasi
Episcopalem, veniunt sub nomine Or-
dinariorum; idè pariter videtur eis-
dem permissum publicas processiones
indicare, *Rota rec. part. 14. decis. 71.*
num. 11. & 12. ubi DD.

Decimò: Prælati quò supra cum qua-
11 litate *Nullius* possunt ad Concilium
generale, seu Provinciale admitti; ci-
tari, & vocari, & in illo habent vo-
tum decisivum ratione jurisdictionis,
Campeg. de Conciliis cap. 7. num. 1.

Licet contrarium teneat *Jacobus. co-*
12 *dem tract. lib. 2. artic. 2. d. num. 38.*
Alban. in simili tract. part. 1. cap. 6. n. 3.
& ita servari in praxi docet *Flor. de*
Mena d. lib. 3. quest. 24. num. 38.

Undecimò: Possunt Prælati quò su-
13 pra eorum auctoritatem interponere

in permutationibus, & resignationibus
beneficiorum purè, & simpliciter in
eorum manibus factis, *Flor. de Mena*
d. lib. 3. quest. 24. num. 21. *Barbosa de*
Episcopis allegat. 69. num. 4.

Duodecimò: Possunt Prælati quò
14 supra unire beneficia existentia in eo-
rum Dioecesi, & Territorio cum qua-
litate *Nullius*; *Barbosa de Episc. alle-*
gat. 66. num. 14. *Vivian. de Jure patro-*
nat. lib. 14. cap. 5. num. 24. *Ricc. de-*
cis. 361. *Fagn. in cap. sicut unire n. 17.*
de Excess. Prælatorum; ubi latè quan-
do, & quoties. Nos latè de materia
hac sub titulo de Beneficiis.

Decimotertio: Possunt Prælati quò
15 supra exequi ultimas piorum fidelium
dispositiones, sicuti possunt facere Epi-
scopi, eo quia actus isti sunt actus sim-
plicis jurisdictionis, *Covarr. in cap. Joann-*
es de testamentis, *Paninolla decis. 13.*
annot. 6. num. 10. ubi DD.

Decimoquarto: Possunt Prælati quò
16 supra visitare eorum Subditos privati-
vè quoad Episcopum viciniorem, etiam si
Episcopus vicinior voluerit visitare il-
los jure extraordinario, & tamquam de-
legatus Sanctæ Sedis Apostolicæ vigore
Trid. sess. 24. cap. 9. de Reform. *Flor.*
de Mena d. lib. 3. q. 24. num. 13.

Quidquid contrarium habetur, ex
Trid. proxime d. c. 9. per Rot. rec. par. 15.
dec. 340. num. 10. quoad Ecclesias exi-
stentes in territorio *Nullius*.

Decimoquinto: Prælati quo supra
17 dare possunt licentiam alieno Episco-
po ut valeat exercere Pontificalia in
eorum Dioecesi, & territorio separato
cum qualitate *Nullius*, *Flor. de Mena*
d. lib. 3. q. 24. n. 17. & DD. *passim*.

Decimosexto: Prælati quo supra in
18 eorum Dioecesi, & territorio separato
possunt sibi reservare casus, sicuti per-
missum videtur cuilibet Episcopo in sua
Dioecesi: *S. Congr. Concil. in una Nullius*
5. Febr. 1650. lib. 19. Decr. fol. 26.

Decimoseptimò: Prælati quo supra
19 possunt concedere licentiam eorum
subditis alienandi bona Ecclesiæ in
omnibus casibus, in quibus hoc vide-
tur permissum Episcopis, *Corrad. in*
praxi dispens. Apostol. lib. 9. cap. 4. n. 46.
Paninolla decis. 30. annot. 2. num. 23.
ubi alii DD.

Deci-

Decimooctavò : Prælati quò supra 20
ratione plenarij jurisdictionis in Cle-
rum, & populum possunt exigere deci-
mas, ratione Curæ, sicuti facere pos-
sunt Episcopi, quisque respectivè in sua
Diocesi, ubi adest consuetudo exigen-
di illas, *Rota rec. part. 18. decis. 437.*
num. 14. ubi DD.

Decimononò : Prælati quo supra pos-
21 sunt exequi literas Apostolicas expe-
ditas tam per Datarium, quam Secre-
tarium brevium, literas in forma *Signi-
ficavit*, vulgò dictas *Scommunice Papali*,
& similes literas *Fagn. in cap. accedenti-
bus num. 37. de excessibus Prælat.*

Vigésimò : Prælati ipsi inferiores quo
22 supra, sive Sæculares, sive Regulares
illi fuerint, sive quoque Commendata-
rii, possunt providere de Parochiali
Ecclesia, nullo requisito concursu, quo-
ties ipsa Parochialis Ecclesia fuerit per-
petuò unita, & annexa ipsi Ecclesiæ
Abbatiali, *Barbosa de Episc. alleg. 60.*
*num. 24. & sequent. Gratian. discept. fo-
rensis. cap. 273. num. 48. Pignatelli. consult.*
Canonic. tom. 10. cons. 70. n. 6. Et de
Abbate Commendatario Nullius, seu
S. Severinæ Parochialis *Rota 12. Ju-
lii 1660. coram Bevilacqua, ubi DD.*

Vigésimoprímò : Prælati quo supra,
23 quisque in suo territorio, & Diocesi
respectivè, convocare potest Episco-
pum, quam ipse maluerit, pro admini-
strando Sacramento Chrismatismis populo
loci, necnon ad effectum consecrandi
Ecclesias, & similia *Fagnan. in cap. cum
venissent de Sacra Unctione nu. 8. & in
cap. Nullus de Parochiis num. 51. Ton-
dus. resol. benefic. lib. 1. cap. 60. num. 3.*
*Rota in una Nullius, seu Mariscen. juris-
dictionis 7. Julii 1700. cor. Muto. Card.*
Petra lib. 5. ad Constitut. 4. Calisti III.
sess. 2. num. 9.

Vigésimosecundò : Prælati quo supra,
24 datà legitima causâ, possunt imperti-
ri licentiam Clerico subiecto, ut à sua
Ecclesia abesse possit ; *ad Text. in cap.*
*relatus de Clericis non resident. ubi Fa-
gnan. num. 5.*

Vigésimotertiò : Prælati inferiores quo
25 supra habent in facultate potestatem ab-
solvendi eorum subditos ab excommuni-
catione (b) levem Clerici percussorem,
Abbat in cap. Monachi sub n. 3. de sent.

*excom. Franchus in cap. Religioso eodem
titulo in 6. Fagn. in cap. pervenit n. 10.*
eodem titulo.

Ratio est, quia Prælati inferiores ha-
bentes jura quasi Episcopalia cum terri-
torio separato, gaudent omnibus privi-
legiis, quæ de jure competunt Episco-
pis, quoad jurisdictionem. Absolutio
autem ab excommunicatione Canonis : *Sic
quasi suadente Diabolo*, non est Ordinis
Episcopalis, sed tantum jurisdictionis,
ut docet *Cardin. cons. 42. num. 3.* Merito
quoque facultas ipsa videtur competere
ipsis Prælatis inferioribus jurisdictionem
quasi Episcopalem habentibus, itaut
valeant absolvere excommunicatum à Ca-
none, quando Canon non reservat abso-
lutionem, *Fagn. d. cap. pervenit num. 13.*
& seqq. ad finem de Sentent. excommuni.

ARGUMENTUM.

*Quenam videantur interdicta de jure
posse fieri à Prælati inferioribus,
primæ, vel secundæ speciei, quanam
verò permessa, ubi nonnulla de Præ-
lati tertiæ speciei.*

SUMMARIUM.

- 1 *Prælatus inferior non habens territo-
rium separatum nequit alienum Episcopum
vocare pro ministrando Sacramento
confirmationis in sibi subiectis.*
Amplius ut num. 2.
- 2 *Episcopo non licet Pontificalia exercere
in alterius Diocesi, absque expressa li-
centia Ordinarii.*
- 3 *Prælatus inferior jurisdictionem quasi
Episcopalem non habens cum territo-
rio separato, nequit casus sibi reservare
in Sacramento Penitentia.*
*Limita in Prælatis supremis Regulari-
bus respectu ad suos subditos Regula-
res num. 5.*
- 4 *Item nequit cognoscere causas matrimo-
niales, sive criminales ipsius subdito-
rum.*
- 5 *Neque approbare Confessarios ad audien-
das confessiones subditorum laicorum.*
*Hoc tamen Prælato licet, quatenus
habeat territorium separatum num. 8.*

- 9 Rursus nec potest licentiam concionandi concedere, nisi territorio separato fruatur, & num. 10.
- 11 Num verò possit huiusmodi facultatem præscribere per observantiam immemorabilem, *Rota variavit.*
- 12 Prælati inferior cuiusque fuerit speciei, nequit relaxare literas monitoriales, vulgo Cedulones excommunicationis, contra scientes, & non revelantes, & traditur praxis servanda in territorio Nullius num. 13.
- 14 Dispensationum matrimonialium executio non committitur Prælati territorium separatum non habentibus, quamvis præscripserint jurisdictionem in casu matrimonialibus.
- 15 Quicumque Prælati inferior potestatem sibi usurpare non potest concedendi indulgentias instar Episcopi. Item nec Vicarius Capitularis num. 17.
- 16 Facultas, qua pollent Episcopi, concedendi indulgentias, est actus jurisdictionis non verò ordinis Episcopalis.
- 17 Prælati inferiores quales, & quando jus habeant Synodum convocandi, expenditur, & num. 19.
- 18 Territorium separatum arguitur ex facultate Prælati inferioris convocandi Synodum.
- 19 Prælati inferior sine territorio separato, nequit concedere institutionem auctorizabilem, quamvis ad ipsam spectet Beneficii collatio, & n. 24. & 25.
- 20 Institutio, alia collativa, alia auctorizabilis nuncupatur.
- 21 Prælati inferior acquirere potest jus concedendi eam institutionem, quæ dicitur collativa.
- 22 Prælati inferior habens jus instituendi, & destituendi, potest deputare Vicarium pro administratione Curæ Ecclesiæ pleno jure Monasterio unitæ.
- 23 Nequit tamen curam formaliter committere.
- 24 Huiusmodi Prælati an valeat literas dimissorias concedere, & quomodo.
- 25 Prælati inferior etiam cum jurisdictione in subditos, sine tamen territorii separatione, nequit Ordinario impedire, quin valeat ibidem deputare Vicarium Foraneum.
- 26 Nec Sede Episcopali vacante, potest constituere Vicarium Capitularem.

DISCEPTATIO VI.

Continuando materiam actuum competentium Prælati inferioribus, vel illis prohibitorum, primo loco videre est an dicti Prælati primæ, & secundæ speciei, possint vocare quemlibet Antistitem, ad ministrandum Sacramentum Confirmationis, & Sacramentum Ordinis in proprio territorio exempto, & negativè respondendum videtur: Et enim ipsi cum non habeant verè qualitatem Nullius, ut nos in præcedenti; certum est, non posse sine licentia Episcopi, in cujus Diocesi illi existunt, alium Episcopum vocare pro administrando Sacramento Confirmationis, *Barbosa ad Trid. sess. 6. cap. 3. num. 13. de Reformat. idem de Epist. alleg. 30. n. 15. & DD. passim, Sac. Congreg. Concil. in una Anglonen. 30. Januarii 1717.*

Quod videtur habere locum, etiam ubicumque Prælati esset Episcopus titularis; nam absque licentia Episcopi veri Ordinarii, proximè relatus actus facere nequit, *Barbos. ad Trid. d. sess. 6. cap. 5. n. 15. ex resolutione Sac. Congreg. in una Veronen. ibi = Commendatarius Abbatis existentem intra fines alicujus Diocesis etiam exemptæ, & habentis jura quasi Episcopalia non posse vocare, quam maluerit Episcopum, pro administrando Sacramento Confirmationis suis populis, nisi de consensu & licentia Episcopi in cujus Diocesi est Abbatia; ut sancitum est decreto Concilii sess. 6. cap. ult. mo. Tom. 1. Decretorum fol. 170. & ita in una Lucana Castri Facuti tom. 1. Decret. fol. 128.*

Ratio ea est, quia isti actus spectant ad proprium Episcopum, nam alienus Episcopus in alterius Diocesi, etiam in Ecclesia Prælati exempti, Pontificalia exercere nequit, ut expressum habetur in Conciliari decreto *Trid. sess. 6. cap. 5. de Reform.* illis verbis = *Nulli Episcopo liceat, cuiuscumque privilegii prætextu, Pontificalia in alterius Diocesi exercere, nisi de Ordinarii loci, expressa licentia, & in personas eidem Ordinario subiectas tantum;* ubi de poenis contra aliter facientes. Secus verò est circa Prælatos tertiæ speciei, qui possunt

sunt convocare quemlibet Catholicum, Antistitem, pro ministrando Confirmationis Sacramento, populo, ut nos in *precedenti Disceptatione num. 23.* demonstravimus.

Juxta eandem distinctionem Prælatorum, non valent Prælati primæ, vel secundæ speciei, reservare sibi casus in Sacramento Pœnitentiæ, sed tantum, hoc facere possunt Prælati tertiæ speciei, & non immeritò quoad hujusmodi Prælatos tertiæ speciei; quia isti dicuntur veri Ordinarii in sua Diocesi; ac proinde Prælati primi ordinis puta primæ, vel secundæ speciei hoc agere non valent, sed tantum Episcopus loci Ordinarius facere hoc potest, ad disposita per *Trid. sess. 14. cap. 7. de Sacram. Pœnit.* quod procedit etiam quoad loca exempta, & Nullius improprie *Sacra Congreg. Conc. in una Aquilana 14. Junii 1673.*

Quo verò ad Regulares, supremi Prælati possunt sibi reservare casus, quia quoad ipsos Regulares animarum cura illorum est penes eosdem, *Quaranta in Summ. Bullar. verb. casus reservati n. 2. P. Matthæi. in Offic. Regulari cap. 38. num. 39.* ubi DD.

Quoque Prælati primæ, vel secundæ speciei, quò supra, nequeunt cognoscere causas matrimoniales, seu criminales eorum Subditorum, scilicet existentium in territorio eorumdem, nihil obstantibus privilegiis, indultis, aut concessionibus; cum hæc facultas videatur eisdem adempta per *Trid. sess. 24. cap. 20.* undè solius Episcopi est, in cuius Diocesi existunt illi, cognoscere de causis criminalibus, vel matrimonialibus, amota quacunque consuetudine etiam quadragenaria; *Sac. Congr. Conc. in una Theatina 1614. Rota in Theatina Jurisdictionis 18. Februarii 1707. & 14. Maji 1708. coram Scotto, Emiss. Petra lib. 5. fol. 11. num. 47. & 48. ad Constit. 4. Calisti III. sess. 2. Sac. Congr. Concil. in una Anglonen. 30. Jan. 1717. ad dub. 3.*

Pariter videtur dicendum, hujusmodi Prælatos primæ, vel secundæ speciei, non posse sibi præscribere facultatem approbandi Confessarios ad audiendas Confessiones Sacramentales Fidelium,

laicorum; nam hoc tantum spectat ad Episcopum, in cuius Diocesi est ipsa Abbazia Nullius, improprie dicta, non obstantibus privilegiis, indultis, vel consuetudinibus in contrarium; undè quadragenaria cum titulo colorato non sufficit, imò derogatum extat consuetudini immemorabili, per litteralem dispositionem *Concilii Tridentini sess. 23. cap. 15. de reform. ut dixit eadem S. Cong. Conc. in una Theatina anno 1612. & in altera 26. Septemb. 1615. Sablacen. jurisdictionis 10. Octobris 1676. in Beneventana jurisdictionis 4. Septembris 1677. & Burgi S. Sepulchri jurisdictionis 9. Septembris 1679.*

Hinc pendente iudicio, super probatione immemorabilis, & qualitate verè Nullius tertiæ speciei, usque ad tres sententias conformes, vel nam transactam in rem judicatam, Episcopus manutenendus est in jure suo & non Prælatus inferior, de cuius jurisdictione controversatur, ut notat *Barbosa ad Trid. d. cap. 15. n. 23. Pignatell. consult. Canonic. tom. 2. consult. 26. n. 25. Rot. cor. Zaras. dec. 10. num. 19. & coram Dunez. jun. dec. 457. num. 8. & in Theatina jurisdictionis 14. Decemb. 1708. §. qui cor. cl. me. Card. Scotto, & in una Valen. seu Sulmonen. jurisdictionis super Manutenzione 2. Julii 1714. §. probata coram Card. Falconerio inter suas impressas est dec. 7. lib. 2. na. 5. de Offic. Ordinar. tom. 2.*

Quæ tamen dixi, ut non liceat Prælatis inferioribus concedere dictam licentiam audiendi Confessiones Sacramentales personarum laicorum, sed id spectet ad Episcopum, procedunt in Prælatis primæ, vel secundæ speciei, non autem in Prælatis tertiæ speciei, videlicet de habentibus territorium separatum cum jurisdictione quasi Episcopali, cum istales in eorum districtu, & Diocesi habeantur ut veri Ordinarii; undè peragere debent omnia ea, quæ spectarent ad Episcopum circa jurisdictionem, *Rota coram Dunoza. Jun. dec. 988. n. 4. & in una Mariscen. seu Nullus jurisdictionis 7. Junii 1708. coram Muto; & in Theatina jurisdictionis 14. Maji 1708. §. Ponderabant cor. clar. me. Scotto.*

Succedit alius actus, qui juxta *Tridentini dispositionem, quo supradicto cap. 15.*

cap. 15. nequit ab inferiori Prælato præscribi, sed privativè pertinet ad Episcopum, nempe actus concedendi litteras concionandi, ex *Sacr. Concil. Trident. sess. 24. cap. 4. de Reform.* ubi dicitur, munus prædicandi præcipuum esse Episcoporum, & quod per se, vel per alios de eorum licentia exerceri debeat, & nullus Sæcularis, sine Regularis etiam in Ecclesiis sui ordinis, contradicente Episcopo, prædicare præsumat, & *Congreg. Concil. in Calaguritana* censuit debere obtineri licentiam ab Episcopo, quoad concionare volentes in Ecclesiis subiectis Abbati Monasterii S. Mariæ Regalis dictæ Civitatis, qui Ordinarius in ea existit, ordinarium in Rectorem, Beneficiatos, atque Clericos iurisdictionem exercet, & ab Abbate Episcopo offerendos, ut *lib. 2. Decr. Sac. Cong. pag. 260. & in Militem. in Oppido Drossi Nullius Diocesis ad 4.* requiri Episcopi approbationem, quoad Confessarios, ut *lib. Decret. tom. 4. fol. 259. Card. de Luca de iurisdic. dec. 21. n. 29.*

Supradicta locum habent, quoad Prælatos primæ, vel secundæ speciei, non autem quoad Prælatos tertie speciei, scilicet habentes veram qualitatem Nullius cum territorio separato, & iurisdictione quasi Episcopali *Sacra Cong. Conc. in una Vulturarien. de qua Pignatell. cons. ult. canonic. tom. 2. conf. 26. num. 25. Rota in Theatina iurisdictionis 14. Maji 1714. coram Scotto §. Ponderabant, & plenius in eadem 18. Februarii 1707. & 14. Decembris 1708. coram eodem, & in una Valven. seu Sulmonen. iurisdictionis super manutentione 2. Julii 1714. cor. Eiusd. Falconer. inter ejus impressas d. dec. 7. la 2. n. 7. tom. 2. tit. 23.*

Sed nunquid suffragari possit favore Prælatorum primæ, vel secundæ speciei inmemorabilis præscriptio, & dubitavit *11. Rota*; eo quia Concilium in hoc non derogavit dictæ consuetudini in dicta Theatina 14. Maji 1714. §. *insufficientia coram Scotto.* Quamvis præcedenter supposuerit non suffragari inmemorabilem in decisione ejusdem cause 14. Decembris 1708. §. *pari difficultate cor. eodem,* & hanc priorem opinionem sequuta fuit *Rota in d. Valven. seu Sulmonen. iurisdictionis super manutentione 2. Jul. 1714.*

Tom. II.

§. *Sanè coram d. Card. Falconerio d. dec. 7. la 2. num. 6. tit. de Offic. Ordinar. tom. 2.* ex ea ratione, quia cum talis actus respiciat curam animarum residentem penes Episcopum, respectu suarum ovium, non est acquisitum ab alio tale jus, nisi constituatur territorium verè separatū.

Succedit quoque & alius actus qui nequit præscribi ab ipso Prælato inferiore, cujuscumque qualitatis ille fuerit *12* sive primæ, sive secundæ, vel tertie speciei, videlicet ne valeat concedere litteras monitoriales, pro rebus perditis, ac occultis revelandis, sub pena excommunicationis, cum hoc tantum videatur reservatum Episcopis per *Trid. sess. 25. cap. 3. de Reform. ibi z à nemine prorsus concedantur præter quam ab Episcopo.* Quicumque igitur fuerint, nequeunt illas concedere, ut dixi, & inquit *Barbosa ad citatum cap. 3. Trid. num. 3. & 8. & de potest. Episc. Alleg. 96. num. 12. Campanil. divers. juris rub. 11. cap. 15. num. 109.*

In materia de qua agimus, ubicunque quis vult obtinere dictas monitoriales litteras in forma *Significavit* tenetur recurrere ad Datarium (posito quod *13* agatur de subditis Nullius Diocesis) quoniam ille tantum solent concedi pro dictis locis à Sede, & habetur ex *Sac. Cong. Conc. lib. 7. Decret. pag. 24. ibi z non posse Abbatem prætenſe qualitatis verè Nullius concedere excommunicationem ad finem revelationis; quod si ejus subditi sint Nullius Diocesis, obtinende sunt à Sede Apostolica z & ita in altera Nullius Tom. 10. Decr. pag. 75.*

Prosequendo materiam rerum interdictarum hujusmodi Prælatis primæ, vel secundæ speciei, nota, eisdem non esse committendas litteras Apostolicas *14* matrimonialium dispensationum, quacumque consuetudine in contrarium non obstante, licet ex consuetudine habeant iurisdictionem in causis matrimonialibus; sed illæ veniunt juxta stylum Datarie committendæ Episcopo, in cujus Diocesi est locus exemptus, *Corrad. in praxi dispensat. lib. 7. cap. 4. num. 59. cum seq. Sacra Cong. Conc. in una Lucana 7. Augusti 1649. & in una Abbatii Ordinis Cisterciensium 29. Januarii 1709.*

Circa facultatem, & potestatem conceden-

C

cedendi Indulgentias, quas possent concedere Episcopi certis temporibus in
 15 eorum Diocesi, necnon Legati à Latere, licet non Sacerdotes, eas concedere nequeunt Prælati inferiores, siue fuerint non solum primæ, vel secundæ speciei, siue etiam tertiæ, juxta mentem D. Thom. in 4. disc. 20. art. 3. q. 2. ad 1.

Nam licet id verè non dependeat à
 16 potestate Ordinis, sed tantum jurisdictionis, ut notat Navarr. de Indulgent. in resol. 31. n. 3. cum seq. & Passerin. de Indulgent. q. 4. Fagn. in cap. accedentibus num. 10. cum seq. de Excess. Prælatorum.

Nihilominus quia respicit dispensationem thesauri Ecclesiæ, meritò distributio ipsa reservata fuit Summo Romano Pontifici, & ex ejus permissione Episcopis, uti Pastoribus, & Ecclesiæ Præsulibus, quod non videtur dicendum de Prælati inferioribus, ad
 17 Text. in d. cap. succedentibus, juncto cap. cum ex eo de panis. & remiss.

Ex eadem ratione, nequit Vicarius Capitularis concedere illas, licet omnis potestas jurisdictionis fuerit translata, in illum ut docet Sac. Cong. Conc. in ... ad dubium propositum 13. Novem. 1688. Quidquid contrarium dicat Pellegrin. in prax. Vicar. p. 1. sect. 4. subsect. 2. n. 38. Marebet. de Vicar. Capit. p. 2 tit. 24. n. 3. Non videtur enim recedendum ab eo, quod responderunt Eminentiss. Patres Sac. Cong. quo supra.

Sequitur ad materiam præsentis disceptationis ut videamus, an hujusmodi Prælati inferiores valeant convocare Synodum. Et prænotandum videtur, an hujusmodi potestas procedat à lege Diocæsanâ, vel à lege jurisdictionis, quod multum confert ad discussionem, & declarationem articuli propositi. Et
 18 quod procedat à lege Diocæsanâ, tenet gloss. in c. dilectus de Offic. Ordin. Lotter. de re benefic. lib. 2. q. 3. 1. n. 76. Rota in nova Militen. Jurisdictionis 1. Jul. 1716. §. eadem coram Eius Falconerio inter ejus impressas tom. 2. dec. 17. de Offic. Ordin.

Sed procedere à lege jurisdictionis dixit gloss. in d. cap. dilectus, ubi Hostiens. & alii, Lotter. d. q. 3. 1. num. 76. Rota in d. Militen. loco proxime citato. Quam questionem vocat nodosam Rot. cor. Ansaldo. in nova Falden. jurisdictionis 1. Ju-

li 1708. num. 66. unde Rota in d. Militen. supra dixit participare de utraque.

Posita distinctione prædicta videre est, an Prælati primæ, vel secundæ speciei possint convocare Synodum, & absolute videtur respondendum, non posse, licet habeant Clerum, & Populum
 19 eisdem subiectum. Prælati verò tertiæ speciei, videlicet habentes territorium separatim, hoc facere valent: tribus tamen copulative concurrentibus; scilicet territorio verè separato cum jurisdictione quasi Episcopali in Clerum, & Populum, & speciali indulto Apostolico cum subsecuta consuetudine Barbosa ad Trid. sess. 24. cap. 18. num. 45. de reform. Card. de Luca ad Concil. disc. 30. num. 12. Lotter. de re benefic. lib. 2. q. 3. 1. sup. num. 88. Rota in Militen. jurisdictionis super jure congregandi Synodum 3. 1. Januar. 1716. in princip. coram Card. Falconerio inter ejus impressas tom. 2. dec. 14. n. 1. tit. 23.

Unde probata facultate congregandi
 20 Synodum, elicitur qualitas ipsa Nullius Rota in Nullius, seu Falden. jurisdictionis 28. Jan. 1700. coram clar. me. Card. Tremolle, & coram Eminentiss. Falconerio dec. 15. num. 1. tit. de Offic. Ordinar. tom. 2.

Videndum quoque est, an Prælati inferiores primæ, vel secundæ speciei, quò supra, habeant jurisdictionem auctorizabilem, circa beneficia conferenda: & regulariter negative respondendum videtur. Sed prænotandum est ad materiam, duplicem esse institutionem, alteram collativam, alteram auctorizabilem. Prima est collatio tituli beneficii, seu illius provisio, cujus est subiectum ipsum beneficium. Secunda est collatio Curæ in Populum, quæ venit exercenda ab ipso beneficiato, cujus subiectum est ipsa cura animarum, ita Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 25. n. 13. & quest. 33. num. 99. Fagnan. in cap. cum & plantare n. 6. de Privileg. Piton. discept. Ecclesiast. Tom. 1. disc. 20. n. 30. cum seq. Rota rec. p. 7. dec. 5. num. 8. & 2. Burgen. jurisdictionis 11. Junii 1708. §. neque cor. Ansaldo, & in eadem 23. Februar. 1714. coram Card. Falconerio inter ejus impressas dec. 7. tit. de Offic. Ordinar. tom. 2. confirmata cor. Crispo 26. Jun. 1715. & DD. passim: his positis.

Quod

Quod respicit primam Institutionem puta Collativam tituli, illa valet acquiri per quocumque Prælatos inferiores, 23 eo modo, quo aliàs dixi, aut Privilegio, aut Præscriptione saltem quadragenaria: etenim licet Episcopus habeat intentionem fundatam in jure, super omnes Ecclesias seculares suæ Diocesis: nihilominus Privilegio Apostolico alteri acquiri potest jus ipsum Institutiendi, sicuti pariter et Præscriptione, *cap. cum olim de Præscript. cap. cum novissim de Institut. cap. referente de præbendis, Gonzalez in cap. cum satis n. 4. de offic. Archid. Fagnan. in cap. cum te num. 7. de etate, & qualitate.*

Devenientes ad alterum genus Institutionis, nempe auctorizabilis, scilicet 24 quoad curam animarum, utpotè illa procedens à munere Episcopali, videtur tantum Episcopis reservata, quibus est commissæ populi curæ; & licet ad Abbatem pertineat institutio collativa beneficii; ceterum commissio Curæ, & institutio auctorizabilis spectat ad Episcopum, in cujus Diocesi est populus sub dictis Capellis existens, ad *Textum in cap. 1. de verb. significat. in 6. ibi = Eosque cum suis plebibus per suos Clericos idoneos gubernent, qui ratione plebium examinandi Episcopis præsententur, ut ab eis curam recipient animarum, cum plebei Episcopis sint subiecti = Abbas in cap. cum & plantare num. 6. de Privileg. Fagnan. in d. cap. cum te num. 3. de etate, & qualitat. latè ad materiam, Lotter. d. r. benefic. lib. 2. qu. 12. n. 32. Nota in d. Burgen. jurisdictionis 11. Junii 1708. cor. Ansaldo & Authumarunt, & coram Eius Falconerio d. decis. 7. n. 1. 25 de offic. Ordinari. Ipsos consulas, ubi quid juris, quando Cura fuerit pleno jure unita Abbatiæ Prælati inferioris.*

Et quamvis non desint, qui dicant, etiam hoc casu unionis plenariæ, Episcopum ibi debere instituire præsentatum, 26 Institutione auctorizabili; Attamen, ubi Ecclesia, ne dum fuerit pleno jure unita Prælato inferiori primæ, & secundæ speciei, existenti in Diocesi, verum etiam talis Prælatus habeat ex privilegio in dictam Ecclesiam jus instituendi, & constituendi, & sic omnimodam jurisdictionem, tunc videtur pariter habuisse

facultatem comittendi Curam, *Rota rec. part. 15. decis. 49. n. 27. & part. 16. dec. 93. num. 11. latè in d. Burgen. jurisdictionis 11. Junii 1708. & ceterum coram Ansaldo, & cor. m. Eius Falconerio d. dec. 7. de Offic. Ordinari. tom. 2. confirmat coram Rmo Crispo d. die 26. Junii 1715. & Quartè.*

Ceterum ubi agitur de Institutione faciendi formaliter ad Curam gerendam, 27 non tantum per viam deputationis Sacerdotis alicujus pro gubernio Parochialis, hoc casu cū ipsa Cura sit providenda per concursum, quia isti Prælati primæ, & secundæ speciei non habent Jus convocandi Synodum, uti habent Prælati tertie speciei: hoc casu concursus faciendus erit coram Episcopo intra cujus Diocesim existit Ecclesia Abbatialis, ut habetur ex *Constit. 33. S. Pii V. Card. de Luc. ad Trid. disc. 32. & ita, passim Sac. Congr. Conc. ut lato calamo Eius Petra ad Constitut. 4. Callisti III. sess. 2. à num. 136. cum seqq. tom. 5. ubi refert quamplures Resolutiones.*

Rursus non valet ipse Prælatus *Nullius* improprie dictus secundæ speciei 28 quod supra, concedere suis subditis dimissorias pro recipiendis ordinibus, nec non super vita, & moribus, quàm titulo patrimonio, vel titulo beneficii, *Sacr. Congr. in una Anglonen. 30. Jan. 1713. ad dubium sextum.*

Nec valet ipse Prælatus inferior secundæ speciei, prohibere, quin Episcopus deputet suum Vicarium foraneum, 29 in loco *Nullius* quo supra, cum sit in facultate Episcopi suum Vicarium retinere in ipso loco, sicuti in aliis suæ Diocesis *Sac. Congr. in d. Anglonen. ad dubium septimum.*

Demum non valet Clerus loci *Nullius* secundæ speciei vacante Sede Prælati, constituere Vicarium Capitularem, ut ex *d. Sac. Congr. sup. ad dub. 8. in d. Anglonen.*

ARGUMENTUM.

Inter Prælatos inferiores cum qualitate Nullius & Territorio separato, ubi adsint controversiæ super jurisdictione cum Episcopis vicinioribus, qualiter sint definiende, ubi, quinam dicatur Episcopus vicinior Abbatia Nullius, & ex quo desumatur vicinitas ipsa?

SUMMARIUM.

- 1 Prælati inferior, propter juris resisten-
tiam, territorium separatum tenetur
concludenter probare, & num. 2.
- 3 Privilegium territorii separati debet
esse clarum, atque expressum, aliis
minimè suffragatur.
- 4 Territorium separatum acquiritur etiâ
prescriptione immemorabili, & n. 8.
- 5 Prælati inferior cum territorio separato
jurisdictionem exercet privativè
quoad Episcopum.
- 6 Privilegium concedens jurisdictionem,
cum clarum fuerit, atque expressum,
promptam meretur executionem,
& num. 7.
- 9 Territorium separatam ex prescriptione
immemorabili usquequod per tres sen-
tentias conformes canonizatum fuerit,
manutentio competit Episcopo.
- 10 Quænam requiruntur ad probationem
territorii separati vigore immemora-
bili observantia, & num. 13.
- 11 Actus jurisdictionales exerciti per infe-
riorem Prælatus, destruantur per
alios ab Episcopo in contrarium gestos.
Maximè non concurrente scientia, &
patientia Episcopi num. 12.
- 14 Territorium separatam non concludi-
tur ex sola distinctione finium tem-
poralium.
- 15 Prælati inferior habent territorium
separatum venis appellatione Ordina-
rii.
- 16 Prælati inferior potest aliquos actus
prescribere in Diocesi Episcopi.
- 17 Episcopus vicinior quinam dicatur?

DISCEPTATIO VII.

Quia non semel oriuntur controver-
sæ inter Episcopos, & Prælatos
inferiores, & Nullius cum terri-
torio separato, ac jurisdictionem quasi
Episcopalem habentes in Clerum, &
populum; meritò de illorum bono ju-
re, & quale illud sit, sunt nobis hic
aliqua adnotanda, ad opportunitatem
materie, de qua agimus.

Ubicumque igitur Prælatus inferior,
ratione suæ Prælatuæ prætendat in lo-
co, vel locis, habere integram jurisdic-
tionem in spiritalibus, super Clerum,
& Populum, cum qualitate Nullius, &
territorio separato, quia juris assen-
tia fiat pro Episcopo, ex clara disposi-
tione juris, & resistens contra cum
dem Prælatus; tenetur per documenta
concludentia probare suum bonum Jus,
aliquo ex modis aliis adductis. V. G.
Origine, Pontificis Privilegio, Præ-
scriptione Immemorabili, vel Quadra-
genaria cum titulo colorato.

Qui sanè modis juxta dictam novissi-
mam Rotæ sententiam ad duo redu-
cuntur, videlicet ex Privilegio Aposto-
lico, & Præscriptione immemorabili,
ut nos infra. Hinc ubi Prælatus præ-
tendat habere omnimodam jurisdic-
tione super Clerum, & populum alicu-
jus loci, vel plurium locorum tam-
quam de sua Diocesi, & districtu, &
sic privativè quoad Episcopum vicinio-
rem, tenetur ad statim, & concluden-
ter docere de suo bono jure, ob juris re-
sistentiam in illo, & assistentiam juris
in Episcopo; cum presumatur hunc ha-
bere omnimodam jurisdictionem in om-
nibus locis suæ Diocesis, nisi aliter pro-
betur illa esse exempta.

Qualitas prædicta Nullius cum sit
odiosa, non presumitur; sed talis venit
concludenter probanda ab allegante, al-
tero ex modis prædictis, V. G. Privile-
gio, vel Præscriptione, vel alio modo, ut
putant alii, quadragenaria cum titulo
colorato. Privilegium verò Apostoli-
cum ad effectum prædictum debet esse
clarum, & expressum, continens separa-
tionem territorii cum qualitate Nul-
lius, ut bene S. Rosa in rec. par. 15. de-
cif. 340.

cif. 345. num. 16. & in una Leodien. jurisdictiois 11. Aprilis 1698. coram Molines, & in alia Nullius, seu Fulden. jurisdictiois 16. Febr. 1703. coram eodem Card. de Luca de jur. fl. d. sc. 1. num. 12.

- Alter modus est Prescriptio immemorabilis, quæ ubi concludenter fuerit probata, tunc manus Episcopi vicini-
 4 ris veniunt restrictæ, quin ullam juris-
 5 dictionem spiritualem exercere possit in loco ipso exempto, vel in locis Nullius, unde omnimoda jurisdictio in illis spectat ad Prelatum inferiorem, privativè quoad alios, *Rota in rec. p. 11. dec. 153. num. 6. & par. 13. dec. 334. num. 16. & par. 14. dec. 483. num. 13. & in una Leodien. jurisdict. 23. Januarii 1679. §. exclusum, coram Emerix jun. inter suas est dec. 395. & in altera Leodien. jurisdict. 19. Junii 1699. §. minusque, coram clar. mem. Card. Scotto.*

Ea tamen est differentia inter unam, & alteram speciem probationis qualitatè Nullius cum territorio separato, ut usq; agitur de probatione per Apostolicum privilegium, posito quod illud fuerit undique clarum, & explicitum, statim mereatur executionem, cum faciat probationem probatam; unde eo ostensio, manus Episcopi videntur ligatæ, quin jurisditionem exercere valeat contra Prelatum ipsum inferiorem.

- Quod autem Privilegium Apostolicum, ad hoc ut possit juvare Prelatum illud allegantem, debeat esse clarum, & concludens qualitatem Nullius cum territorio separato, docet *Sac. Rot. in rec. p. 11. dec. 153. num. 6. & par. 13. dec. 334. & par. 14. dec. 483. num. 13. & in una Leodien. jurisdictiois 23. Januarii 1674. coram Emerix jun. inter impressas, d. dec. 395. & in alia Leodien. 13. Martii 1684. coram Cocoin. & 11. Aprilis 1698. coram Molines, & in alia Leodien. jurisdictiois 17. Junii 1699. cor. clar. mem. Card. Scotto, in Nullius, seu Fulden. jurisdictiois 16. Febr. 1703: & 22. Aprilis 1705. utrobique coram Molines, Card. de Luca de jur. fl. d. sc. 1. n. 12.*

Ubi verò qualitas ipsa Nullius cum territorio separato probanda venit, per immemorabilem prescriptionem; licet per immemorabilem prescriptionem probetur qualitas Nullius, ad effectum ha-

bendi jurisditionem privativè quoad
 8 Episcopum viciniorem, ad *text. in cap. auditis de prescript. cap. cum olim eod. tit. cap. cum persona de privil. in 6. & in distis decisionibus coram Molines Fulden. 1703. & 1705. utrobique alii DD.*

Nihilominus, ut Prelatus juvari possit hoc beneficio legis, opus est, ut Prescriptio fuerit canonizata per tres sententias conformes, & usquequo talis non fuerit declarata, & canonizata Episcopum viciniorem cui jus assistit, venit manutenendus in suo jure exercendi jurisditionem in loco, vel locis, qui pretenduntur Nullius, cum territorio separato; *Fagn. in cap. non potest num. 46. de Sentent. excommunic. Rota in d. Leodien. jurisdictiois 17. Junii 1699. vers. cum agitur coram Scotto, & in alia Nullius, seu Fulden. jurisdictiois 16. Febr. 1703. cor. Molines §. quemadmodum, & coram eodem in d. Fulden. 27. Aprilis 1705. §. stantibus.*

Quamplura probanda sunt pro parte ipsius inferioris Prelati adductis exemptionem sue Ecclesie, cum qualitate Nullius, & territorii separati, posito quod non constet de Pontificio diplomate ad sui favorem, sed tantum adducat pro se immemorabilem prescriptionem. Et

- Primo probare tenetur suam pacificam possessionem, nemine contradicente, & sic illum exorcuisse actus jurisdictionales in Clerum & populum illius loci controversi, qui actus nequeant fieri ab alio non habente plenariam jurisdictionem: nam aliter si doceat de suo jure per actus non concludentes, uti presumptionibus, vel conjecturis, ex-
 10 contra Episcopum, cui jus assistit, nil facient. Hinc actus facti ab illo, puta ab ipso Prelato inferiore, cui jus resistit, in concursu cum aliis factis ab Episcopo, cui jus assistit, nihil ponunt in esse,
 11 ad ejusdem Episcopi prejudicium, & ad effectum, ut ipse Episcopus impediri valeat in exercitio sue jurisdictionis, ob juris assistentiam ad istius favorem concurrentem, ut bene ad casum notat *Post. de manutent. ob serv. 45. n. 38. Rot. in rec. par. 14. dec. 483. u. 19. ubi DD.*

Quod quidem magis videtur procedere ubicumque actus facti ab ipso Prelato

lato inferiori, non fuerunt facti, sciente, & patiente ipso Episcopo, quod omnino requiritur, ad hoc ut Prelatus inferior intra fines Diocesis Episcopi loci Ordinarii possit acquirere quasi possessionem jurisdictionis, ut notat *Abbas in cap. cum olim num. 8. & 12. de restitut. spoliat. Rota in recent. par. 14. d. dec. 483. num. 28. & par. 15. dec. 540. num. 22. & in d. Leodien. jurisdictionis 17. Junii 1669. & hinc, coram clar. mem. Card. Scotto.*

Secundo, probare tenetur ipse Prelatus inferior, quod supra, actus ab eodem factos, vel à suis predecessoribus gestos, fuisse factos palam, & non clam: ctenim actus clandestini, & eoque magis ubi illi suffocari fuerint ab actibus longe pluribus per Episcopum factis, non constituunt favore ipsius Prelati statum manutenibilem, ea ratione, quia Episcopus habet juris assistentiam pro se, quoad omnia loca sue Diocesis; ac proinde ob hanc juris assistentiam, manutendus erit in jure exercendi actus jurisdictionales, usque quo ipse Prelatus, non docuerit de suo bono jure, canonizato, ut supra demonstravimus, per tres sententias conformes, ut bene *Rota cor. Emerix in una Leodien. jurisdictionis 23. Januarii 1679. inter ejus impressas decis. 395. & in altera Leodien. jurisdictionis super manutentione 19. Aprilis 1700. cor. Priolo, & 29. Aprilis 1701. coram eodem.*

Neque distinctio finium temporalium importare potest separationem territorii etiam quoad spiritalia; quippe quia hujusmodi divisio finium temporalium dari potest, vel ad effectum jurisdictionis, vel ad effectum pascuorum, aliorumque jurium civicorum, atque ut unus populus distinguatur ab altero, quod non ita ad effectum ut in loco ipso Prelatus inferior possit pretendere sibi competere jurisdictionem spirituales in ipsum populum, & Clerum privative quoad Episcopum, ita de more suo ratiocinatur *Card. de Luca de jurisdiction. diss. 1. num. 17.*

Quare concludendo in summa, seu compendio, hujusmodi theoricam, de qua in nostro presenti discursu, dico, quod, ubi constat de vero, ac proprio

territorio separato, cum qualitate *Nullius*, non autem secundum quid, seu territorio improprio, & intellectuali, tunc Episcopus, cui hujusmodi territorium est adiacens, consideratur tamquam vicinior tantum, non autem ut Ordinarius, sub cujus nomine ad omnes effectus venit ipse Prelatus inferior, habens legem Diocesanam in eo territorio, cum jurisdictione quasi Episcopali, & sic tamquam species Diocesis stantis de per se, DD. communiter cum juribus supracitatis.

Ubi verò non constat de dicta qualitate *Nullius*, tunc dicitur Prelatus inferior in aliena Diocesi, cujus Episcopus venit sub nomine Ordinarii loci, tam quoad jurisdictionem à Tridentino, & Sacris Constitutionibus delegatam, quam quoad alios actus Ordinario loci committentes, exceptis illis, qui à dicto inferiori Prelato legitime fuerint prescripti, cum non sit dubitandum jura Episcopalia circa jurisdictionem posse non semel prescribi à Prelato inferiori, & nos latè supra *Discept. 2.* ubi vide.

Videndum est, quinam dicatur Episcopus vicinior, & ex quo desumatur ipsa vicinitas Episcopi loco *Nullius*, vel exempto; sepe namque sepius accidit nobis agere de ipsius Episcopis vicinioribus, regulariter ad effectum visitandi loca *Nullius* secundæ speciei, vel commissione Sanctissimi, vel *Sac. Cong.* & quibus non semel committitur aliqua causa sub hac formula *Episcopo viciniori.*

Vicinior autem Episcopus, signanter ut ipse servet mandatum *Trid. sess. 24. cap. 9.* ubi de Episcopo viciniori circa facultatem visitandi loca exempta, jure delegato, videlicet uti delegatus *S. Sedis Apostolicæ*, vel alia causa, ille dicitur, cujus Ecclesia est proxima Ecclesiæ Cathedrali ipsi Abbatiali, & *Nullius*, non respectu territorii *Nullius*, licet inter sit territorium alterius Diocesis, & quidem per vias magis frequentatas, non per vias, ut dicitur *de scortatura, S. Cong. Come. in una Minerbien. & Acerarum, seu Putcolana 26. Aprilis 1686. Fagn. in cap. Nullius num. 25. de Parochiis, Barbosa de Potest. Episc. alleg. 74. Clarin. contrav. forens. lib. 1. cap. 46. num. 4.*

ARGUMENTUM.

Prælati inferiores cum qualitate Nullius Diœcesis an valeant dispensare super Irregularitate proveniente ex delicto occulto? An possint cognoscere causas matrimoniales, & criminales? An possint concedere literas monitoriales pro rebus deperditis, & de aliis ad materiam ipsam.

SUMMARIUM.

- 1 Prælati inferiores minimè facere possunt ea, quæ sunt Ordinis Episcopalis, & num. 3.
- 2 Prælati inferiores nequid dispensare super irregularitate proveniente ex delicto occulto.
- 4 Cardinales in Ecclesiis titularibus non possunt in omnibus facultatibus, quibus Episcopus in sua Diœcesi.
- 5 Prælati inferiores cum territorio separato nunq. possunt cognoscere causas matrimoniales, & criminales? & n. 6. cum seq.
- 8 Prælati inferiores cum territorio separato jurisdictionem exercent privatè quoad Episcopum.
- 9 Et veniunt appellations Diœcesani.
- 10 Correctio legum vitanda est.
- 11 Interpretatio ea sumi debet, quæ leges conciliantur.
- 12 Prohibitio, quæ loquitur de Prælati simplicibus, non extenditur ad eos, qui habent territorium separatum, cum jurisdictione quasi Episcopali, & num. 13.
- 12 Discretivus modus loquendi indicat diversitatem dispositio is.
- 15 Episcopus in locis Nullius, præter delegatam, alia jurisdictione uti nequit, & num. 16.
- 17 Causarum matrimonialium, ac criminalium cognitio, postposito antiquiori stylo, hodie committuntur etiam Prælati inferioribus habentibus jurisdictionem quasi Episcopalem, & n. 18.
- 19 Prælati inferiores, quamvis territorium habeant separatum, nequeunt concedere literas monitoriales pro re-

velatione rerum occultarum, sed eadem impetrandæ sunt à Sede Apostolica.

DISCEPTATIO VIII.

PLura sunt nobis adnotanda in hac præsentî disceptatione. Et quoad primum nobis est demonstrandum, an Prælati inferiores cum qualitate Nullius, & jurisdictione quasi Episcopali, possint dispensare super irregularitate proveniente ex delicto occulto, ad normam facultatis impertitæ Episcopis super hoc per Tridentin. sess. 24. cap. 6. & ad illius intelligentiam, prænotandum est, irregularitatem esse impedimentum canonicum, quo prohibetur promotio ad Ecclesiasticos Ordines, vel eorumdem executio, ut patet in descriptione, quam ponit Speculator in tit. delegati §. juxta, Jo: Andr. in cap. 1. de Regul. jur. in 6. Socin. in cap. ad audientiam num. a. 2. de homicid. & D.D. possunt, ac per 1.01, ubi de Irregularitate, lato calamo.

His positis, sequitur, utpotè quia dispensatio super irregularitate, non videtur esse simplicis jurisdictionis Episcopalis, cuius capaces sunt inferiores Prælati, habentes jurisdictionem quasi Episcopalem, neque ad ea, quæ Sacris Ordinibus sunt annexa, vel illos concernunt, refertur illa generalis adæquatio, de qua per Abbatem in cap. & si Clerici, n. 13. de Judiciis, & in cap. sicut unum, n. 3. de excessi. Prælat. Butrius conf. 19. n. 10.

Meritò videtur dicendum, non posse Prælatos ipsos dispensare, super ipsa irregularitate proveniente ex delicto occulto, ut decisum & resolutum habemus per Sac. Congr. Conc. quemadmodum tradit Fagu. in cap. cum illorum, in fin. de sent. excom. Ea verò facultas, quæ solis Episcopis est concessa, aliis non videtur posse tribui, & sic Tridentinum loc. supra citat. non videtur intelligendum, ut comprehendat omnes jurisdictionem quasi Episcopalem habentes; quod suadetur ex illo verbo *Episcopi*, quod videtur strictè interpretandum, pro solis Episcopis, & non large sumendum pro illis, qui potiuntur jurisdictione quasi Episcopali.

Ad hæc facit, quòd si omnia Episcopalia essent communicanda istis inferioribus

ribus Prælati, passim introduceretur
3 usus Corepiscoporum, & auctoritas
Episcopi vilesceret; ut bene docet *Bu-*
srius d. conf. 19.

Huc etiam pertinet, quod cum aliis
dubitatum fuerit in Sacra Congrega-
tione Concilii, an Cardinales, qui ha-
bent titulos Ecclesiarum Urbis, possint
in suis Ecclesiis titularibus, & eorum
subditis, uti illis facultatibus, quæ à Con-
cilio Tridentino tributæ sunt Episcopis
in suis Civitatibus, & Diocæsisbus, &
specialiter illis, quæ comprehenduntur
sess. 24. c. 6. facta relatione Gregor. XIII.
Sanctitas Sua dixit nollet, ut ea, quæ Epi-
4 scopis concessa sunt à Concilio, compe-
tant Cardinalibus in suis titulis: quia
licet habeant quasi Episcopalem jurisdi-
ctionem, tamen verè, & propriè non
sunt Episcopi; ita *Sac. Cong. penes Fagn.*
in cap. cum illorum circa finem, de sent.
excomm.

Quoad secundum, sequitur videre,
an Prælati *Nullius*, cum territorio sepa-
rato, & jurisdictione quasi Episcopali in
Clerum, & populum, possint causas ma-
trimoniales, & criminales cognoscere?
& negativè videtur respondendum. Rati-
o desumitur ex *Trid. sess. 24. cap. 20.*
§. *ad hæc*, ubi disertis verbis statuitur,
5 ut causæ matrimoniales, & criminales
relinquantur examini Episcopi tantum,
ac illius jurisdictioni relinquantur, &
non iudicio inferiorum, & clarius per
dist. Tridentinum d. loco, ubi Barbosa.

Causæ enim matrimoniales voluit
Trident. supra, ut tractandæ sint per ju-
dices discretos, & penes quos residet no-
tio sacrorum Canonum, *ad Text. in cap. 1.*
de consanguinit. & affinit. ubi Canonistæ;
6 cum illæ inter causas graves annun-
rentur *cap. causam matrimonii de Offic.*
delegati, ubi Abbas, cap. si pro debilitate
ubi Dec. n. 35. eodem titulo, Ferret. con-
sil. 196. Fagn. in c. accedentibus de Excess.
Prælat. num. 20. Et ob hanc rationem,
Curia Romana habet in usu delegare
causas matrimoniales Episcopo vici-
niori.

Verum his non obstantibus contraria
opinio est verior; nam omiſsa disputa-
tione, an huiusmodi Prælati inferiores,
cum qualitate *Nullius*, possint acquirere
jurisdictionem, ac facultatem cogno-

scendi causas matrimoniales, & crimina-
les, in vim præscriptionis, seu consuetu-
dinis, in quo Canonistæ non conveniunt,
7 ut constet ex *Alex. in cap. cum contingat*
de foro compet. nu. 18. Attamen indubi-
tati juris est, huiusmodi territorium,
cum jurisdictione quasi Episcopali, pri-
vativè quoad Episcopum, posse acquiri
ex privilegio Pape, ut nos supra *Discep. 1.*

Cui quidem Privilegio nulla ex par-
te derogavit *Trid. Synodus d. cap. 20. §. ad*
hæc, quia non eadem ratione Abbates
sunt inferiores Episcopi, sicut Decani,
& Archidiaconi, quorum meminit Con-
cilium, cum inferiores Prælati de quib-
us agitur, habeant dignitatem excel-
8 lentem, & primam post Episcopalem;
Bald. in c. Pastoralis in Gloss. V. Superiores
de Offic. delegati, atque Abbates, & ceteri
Prælati, de quibus agimus, cum ha-
beant in proprio territorio jurisdictio-
nem ordinariam, & quasi Episcopalem
privativè quo ad Episcopum, veniunt
9 *appellatione Diocæsani, etiam in mat-*
eria nova, & præjudiciali, Abbas in Clem.
Diocæsani de vita, & honest. Cler-
ic. glossa in Clem. 1. §. volumus V. Dioc-
sanis, ubi Imola n. 28. & Abbas n. 15. de
foro compet. Fagn. in d. cap. accedentibus
num. 28. & 29.

Tridentina enim Synodus non censo-
tur sustulisse sacrorum Canonum dispo-
sitionem: legum enim correctio quan-
10 tum fieri potest videtur vitanda *l. sanc-*
timus C. de testam. Ita ut nisi expressè
facta esset, induci non debeat *l. præci-*
pimus C. de appellation. Unde neque per
subauditos intellectus inducenda est le-
11 gum correctio, *Glossa in cap. capientes*
de Elect. in 6. & quia jura iuribus sunt
12 concordanda, *ad Text. cap. cum expe-*
diat de Elect. in 6. meritò concordanda
videntur jura, ut illa, quæ loquuntur
de simplicibus Prælati, non valeant ex-
tendi ad Prælatos habentes ordinariam
jurisdictionem cum territorio separato,
Fagn. in cap. accedentibus num. 31. de Ex-
cessibus Prælat.

Accedit quod ex stylo Tridentini, ubi
fit mentio de Archidiaconis Decanis,
& aliis inferioribus, non videntur compre-
henssi Prælati habentes jurisdictionem
quasi Episcopalem, & Ordinariam in
loco, exclusis Episcopis, ut patet *sess. 24.*
cap. 3.

cap. 35 ubi loquitur per eadem met verba quibus loquitur in d. cap. ad hec ibi =
 13 Archidiaconi autem, Decani, & alii inferiores, in illi Ecclesiis, ubi habitus visitationem exercere legitime consueverunt, debeant quidem assumpto Notario de consensu Episcopi, deinceps tantum per se ipsos ibidem visitare = & sess. 25. cap. 14. de refer. ibi = supradictorumque omnium cognitio (idest contra Clericos concubinarios) non ad Archidiaconos, nec Decanos, aut alios inferiores, sed ad Episcopos ipsos pertineat = Neutrum enim ex predictis decretis comprehendit Prelatos Nullius Diocesis, jurisdictionem quasi Episcopalem habentes in Clerum, & populum, privative quoad Episcopum: Fagnan. d. cap. accedentibus num. 32. de excess. Prelat.

Confirmatur secunda hec sententia. Etenim ubi Concilium voluit comprehendere loca Nullius Diocesis, illa disertis verbis expressit, ut habetur sess. 23. cap. 10. sess. 24. cap. 9.

Ergo, cum id non fecerit in d. cap. 20. §. ad hec, censetur noluisse ad Text. in 14 cap. ad audientiam de Decimis l. unica §. Sin autem C. de caducis tollendis.

Ad hec: in locis Nullius Diocesis Episcopo nulla per Concilium tribuitur jurisdictione, nisi quoad jurisdictionem jure 15 delegato, ut patet ex d. cap. 9. sess. 24.

Nam & si in cap. 10. sess. 23. possit Episcopus ordinare personas Nullius Diocesis, eisque dimissorias concedere: tamen in locis ipsius Nullius Diocesis nullam prorsus auctoritatem Episcopus exercere potest, excepta visitatione jure delegato.

At verò causas criminales, & matrimoniales, in vni d. cap. 20. §. ad hec. Episcopus cognoscit jure Ordinario, & totum illud decretum loquitur de Episcopo tanquam Ordinario, nec ullibi fit mentio de potestate delegata: absurdum autem esset, ut causas hujusmodi Episcopus cognoscere posset, ac definire tanquam Ordinarius in locis Nullius Diocesis: hinc ad vitandum hoc inconveniens, dicendum videtur dictum §. ad hec. non pertinere ad Prelatos, aut loca Nullius Diocesis, ut hec ex Fagnano collecta ad Text. in cap. accedentibus. sup. num. 34. de excess. Prelat.

Tom. II.

Et licet de stylo Romanæ Curie causæ matrimoniales, & criminales, olim non committerentur Prelatis inferioribus, sed tantum Episcopis, ut testatur Speculator de Rescript. §. Ratione 17 Abbas, & alii in cap. ne pro dilatione de officio delegati, & ibi Decan. 10. & 11. cap. venerabilis de confirm. utili, vel inutili, cap. ex literis de Constitut. Glossa in Clem. 1. §. actus de concess. prebende, Jo: Andr. in cap. unico de rerum permutat. in 6.

Verumtamen, quidquid sit in aliis inferioribus, certè in Prelatis Nullius cum territorio separato, & jurisdictione quasi Episcopali, cessat omnis difficultas; quia Sacra Congregatio ita declaravit, Prelatis inferioribus cum prædicta qualitate Nullius, territorio separato, ac jurisdictione quasi Episcopali, esse committendas dispensationes matrimoniales, literas in forma Significavit, aliaque hujusmodi quoad eorum subditos, & de pluribus Prelatis Nullius docet Fagnan. in cap. accedentibus n. 37. de excessibus Prælatorum.

Quoad tertium, sequitur, ut videamus, an hujusmodi Prelati inferiores cum qualitate Nullius, & territorio separato qui supra, possint concedere literas monitorias pro rebus deperditis, ad finem revelationis habende? & dicimus non posse, sed illæ petendæ erunt à 19 Sede Apostolica, ut docet Fagnan. in d. cap. accedentibus n. 25. ubi DD. de excess. Prelat.

ARGUMENTUM.

Prelati inferiores Episcopis, an facultatem habeant eligendi sibi Confessarium, ubi nonnulla notata digna ad materiam.

SUMMARIUM.

- 1 Prelati inferiores Confessarium sibi eligere valent, duabus tamen concurrentibus circumstantiis, & num. 2. Quomodo autem hujusmodi conclusio sit recipienda, num. 3. 7. 9. & 10.
- 4 Episcopus nequit in Confessarium eligere sibi non subditum, argue ab ejus

D

Ord.

Ordinario minimè approbatum.

5 *Quod concurrentibus impeditur, non sufficit unum removere.*

6 *Sacerdos potestatem absolvendi exerce-
re nequit, nisi Ordinarii accefferit au-
thoritas, vel beneficium curatum ob-
tinuerit, & num. 8.*

8 *Judex prorogatus dicitur jurisdic-
tionem exercere jure proprio.*

DISCEPTATIO IX.

NUm ipsi Prælati inferiores valeant sibi ipsis eligere Confessarium, hic nobis est breviter demonstrandum: Ex regulariter dicimus, posse Prælatos inferiores exemptos, sine alia licentia, sibi eligere Confessarium, ad literam *Text. in cap. ne pro dilatione, de pœnit. & remission. ubi Canonista cum Fagn. num. 1.*

Regula tamen ipsa generalis patitur intelligentiam, nimirum, ut locum habeat duobus concurrentibus, alterum est, ut sint Abbates, Præpositi, Priores, & sic, Prælati inferiores primæ speciei, de quibus nos *Disce. 1.* undè ipsi valent sibi eligere Confessarium ad *Text. in c. in singulis de statu Monachorum.* Alterum est, ut sint exempti, idest immediatè subiecti Sanctæ Sedi Apostolicæ, ut docet *Hoffiens. in d. cap. ne pro dilatione n. 7. vers. inferiores verò, & ibi Fagn. num. 3. & 35. de pœnit.* Quamobrem Prælatus inferior, non exemptus, hac permissione non valet uti, ut per dictum *Hoffiensem d. num. 7. vers. Minoribus, Fagn. d. num. 3.*

An verò ipsi Inferiores Prælati possint sibi eligere Confessarium non approbatum ab Ordinario loci: & procedendo cum distinctione prædicta: aut sunt simpliciter exempti, aut sunt immediatè subiecti S. Sedi, cum qualitate *Nullius*, territorio separato, & jurisdictione quasi Episcopali. In primo casu, nulli dubium est, non posse sibi eligere Confessarium non approbatum ab Ordinario (quod secus est de subdito sibi Regulari). In secundo tamen casu, ubi est Prælatus cum qualitate *Nullius*, & jurisdictione quasi Episcopali, tunc valet eligere sibi Confessarium ab ipso approbatum, nam ille habet facultatem approbandi quem voluerit ex suis subditis;

cum Prælatus *Nullus* habeat jurisdictionem in Clerum, & populum sibi subditum; undè illum sibi eligendo in Confessarium videtur tacite eundem approbare *Fagn. in d. cap. ne pro dilatione n. 20. de Pœnit.*

Extrà verò supradictos casus non valet ipse Prælatus inferior sibi eligere Confessarium non approbatum ab Ordinario loci ad Confessiones audiendas ad præscriptum *Trid. sess. 23. cap. 15.* Quod idem videtur dicendum de Episcopis qui nequeunt eligere in Confessarium sibi non subditum, & ab ejus Ordinario non approbatum, ad Confessiones audiendas, juxta præscriptum *Concil. Trid. d. cap. 15. sess. 23. Fagn. d. cap. ne pro dilatione num. 5. & 6. de Pœnit.*

Quod patet ex pluribus: Et primò, nam *Text. in d. cap. ne pro dilatione* exigat, ut eligatur Confessarius provitus, & discretus; sed talis non videtur posse intelligi is, qui ab ipso Tridentino supra declaratur non idoneus, ad audiendas Confessiones, ergo neque in vim hujus decretalis est eligibilis.

Secundò: In duobus impedimentis ad actum, uno sublatò, & altero remanente, actus expediri non valet, ad *Text. cap. pastoralis de Privileg. cap. ex tuarum de usu pallii.*

Sed duo impediunt, quominus Sacerdotes, quamvis in sui ordinatione absolvendi potestatem receperint, absolvere pœnitentes possint, quorum unum personam respicit ipsorum Sacerdotum, videlicet, si non sint approbati ab Ordinario, vel Parochiale beneficium non obtineant, ad *Concil. Trid. d. cap. 15. sess. 23.*

Alterum, quod pœnitentes respicit, idest si in eos jurisdictionem non habeant *cap. placuit dist. 6. cap. omnis de pœnit. & remissi.*

Ergo quamvis ex privilegio hujus *Text.* sublatum sit impedimentum, ex defectu jurisdictionis; quia tamen remanet alterum ex inhabilitate Confessoris, non poterit actus absolutionis expediri, ut dicit *Glossa in d. cap. omnis. verb. alieno Sacerdoti.*

Tertiò licet alicui data fuerit facultas eligendi sibi Confessarium, non potest eligi nisi is, qui habet executionem,

ut

ut puta Curatus, vel alius approbatus ab Ordinario, ad Confessiones audiendas, *Abbas in d. cap. omnis num. 14. de Penit. Gloss. in Clem. 1. V. Speciali de privileg.*, & ibi *Card. in Clem. 1. quæst. 14. de Offic. Vicarii, Fagn. d. cap. ne pro dilatione num. 10. & 13. de Penit.* Ergo idem, quando à jure hujusmodi licentia tribuitur.

Quartò facit ratio adducta à *Glossa*, & *Abbate suprà*: Etenim eligere Confessorem, est prorogare jurisdictionem ejus; undè Judex prorogatus cognoscit jure proprio; at Sacerdòs non approbatus juxtà *Trid. d. cap. 15.*, licet habeat jurisdictionem illam habitu, attamen non habet illam Actù; meritò itaque non poterit illius jurisdictionis executio per elegantem prorogari *Fagn. d. cap. ne pro dilatione n. 11. & seq. de Penit.*

Unde concludendum videtur cum *Abbate in d. cap. ne pro dilatione, in fine*, talem eligendum per Episcopum, vel inferiorem Prælatum, debere esse Curatum, vel aliàs approbatum ab Ordinario loci. Quod multo magis videtur tenendum post *Trid. ut ex d. cap. 15.* per quod inhabilitati sint omnes ii, qui aut parochiale beneficium non habent, aut aliàs approbati non sunt.

Non obstat ratio, ob quam præcipuè *Hosiensis ubi suprà*. Et *Abbas in d. Clement. 1. de privileg.* & plerique alii, qui ante Tridentinum scripserunt, putant, sufficere, ut solus Sacerdos habitu potestatem habeat absolvendi, ad hoc ut illius executio per electionem prorogetur; quia, ut dictum est, id procederet, nisi subesset aliud impedimentum, quàm ex defectu subditorum, vide de omnibus *Fagn. in d. cap. ne pro dilatione per tot. de Penit.*

ARGUMENTUM.

Prælati sive Regulares, sive Sæculares, quomodo se gerere debeant erga eorum subditos, ubi nonnulla remissivè.

SUMMARIUM.

1 *Prælati quomodo se gerere debeant in subditos.*

- 2 *Prælati debet esse vita integer, misericors, ipsiusque subditorum exemplum.*
- 3 *Prælatorum Regularium nimia severitas subditos in apostasiam quandoque impulit.*
- 4 *Prælati Regulares non debent suis Religiosis publicam injungere penitentiam pro culpis etiam publicis.*
- 5 *Minusque eisdem, vel aliis Sæcularibus Prælati fas est subditos condemnare ut fame pereant, vel talis generis carceribus mancipare, quo brevi intereant.*

DISCEPTATIO X.

PRÆLATI sive Regulares, sive seculares illi fuerint, cum ipsi sint destinati tanquam pastores, & non tanquam percussores, & mercenarii, debent se uti patres gerere erga illos; juxta monitum Apostoli ad *Timoth. 3.* Et licet ibi Apostolus loquatur de Episcopis, attamen valent verba illa adaptari etiam Prælati, ipsis Episcopis inferioribus, nam sicuti Episcopi alios regunt, & gubernant; ita quoque, & inferiores Prælati alios habent sub eorum gubernio.

Prælati igitur debent esse præditi bonitate vitæ, ut aliis eorum vita sit in exemplum; nam aliter non possunt queri de malis subditis; vita enim Principis debet esse speculum subditorum, juxtà illud vulgare dictum.

Regis ad exemplum totus componitur orbi.

Tenantur quoque maximam adhibere prudentiam in gubernio, undè non valent pro levi culpa maximam imponere penam; nam sæpe sæpius severitas Superiorum est causa magnæ perniciæ: & oh calamitas nostri temporis (narro, quæ ego met expertus fui) quàmplures Religiosos vidi, ad effectum aufugiendi indignationem eorum superiorum, apostatasse à Religione, & fide: de apostatis à Religione oh quot reduxi iterù ad obedientiam suorum majorum superiorum, & à Sacra Pœnitentiaria Urbis pro eis obtinui gratiam, illos reconciliando ad Deum! De apostasia à fide, hoc testantur hi, qui in partibus hæreticorum fuerunt: Civitas Geneva hoc scit.

Debet igitur in Prælati, signanter

D 2 Re-

Regularibus, præfulgere benignitas erga eorum subditos, & in corrigendis illis adhibenda est iustitia cum misericordia conjuncta, juxta monitum Christi Domini: *Estote misericordes, quoniam Pater vester misericors est*. Hinc Prælati Regulares juxta Tridentinum non valent eorum subditos, etiam pro manifestis culpis, gravare publica penitentia, sed tenentur eos corrigere intra septa Monasterii, ita *Fagn. in cap. manifesta, de penit. & remiss. num. 20.*

Unde nefas est, quod ii condemnent suum subditum, ut fame pereat, præcipiendo aliis, ne cibos deferant, *Fagn. in cap. novimus num. 14. de verb. signific. contra Suar. de Relig. to. 4. lib. 2. cap. 10. num. 10. & 11.*

Illi verò, qui condemnant aliquem in perpetuum carcerem, non debent condemnatos ponere in tali carcere, in quo breviter morituri essent: sicut in Francia sunt multi carceres Episcoporum, destinati pro Clericis de atroci carcere damnatis, ubi non vivunt ultra octo dies, quorum poena, seu mors, est gravior patibulo suspensorum, cum peiori morte, magis languendo, intereant. Unde Seneca inquit: acerbissima est crudelitas, quæ penam trahit: *Fagn. d. cap. novimus, num. 9. & sequentibus, de verb. signific.*

Quoad reliqua respicientia vitam, & mores Prælatorum, sive secularium, sive Regularium, vide quæ diximus in præcedenti tractatu de Episcopis *Disceptat. 15.*, ubi per Paragraphos quindecim, explanavimus citatam Epistolam Apostoli ad *Timotheum 3.*, quæ licet de Episcopis loquatur, nihilominus omnia illa verba adaptari valent ad Prælatos inferiores Episcopis.

ARGUMENTUM.

Prælati sive Regulares, sive Sæculares, qui penas à jure statutas contra Reos, commutant in penam pecuniariam, quam grave scelus committant.

SUMMARIUM.

1 *Prælati, quatenus alia poena statuta*

in jure fuerit, vequit eam in pecuniariam convertere.

2 *Prælati, qui proclivis est ad infligendas penas pecuniarias, suspensionem præbet avaritiæ.*

3 *Ecclesiastici nec avaritiam sectari, nec de ea ullam minimam suspensionem, præferre debent.*

4 *Prælati Ecclesiastici, quantum fieri poterit, à pecuniariis multis sese debent continere.*

5 *Iustitiam vendit Prælati, qui pecunia criminosos, vel confortet, vel tolerat.*

6 *Prælati Ecclesiastici in quem usum erogare debeant penas pecuniarias, quo absit ab eis avaritiæ suspicio, remissivè.*

DISCEPTATIO XI.

P Rælati sive Sæculares, sive Regulares illi fuerint, pro excessibus subditorum, corporalem penam de jure statutam commutantes in pecuniariam, an rei criminis illi sint, nobis hic breviter est demonstrandum; Et dicimus, eos esse in culpa; nam videntur criminosos sustinere, potius castigando crumenas, quam personas: consideratur in eis cupiditas auri, & argenti, quod damnatum existit, ad notata per Apostolum ad *Timotheum 3.*, ibi: *Non turpis lucri cupidum*, cujus verba per nos commentata sunt in præcedenti tractatu *discept. 15.*, & ita ex Textu in cap. *licet de penit.* inquit *Fagnan. ibi num. 1. & segg.*

Adversus Prælatos, qui ita agunt, summopere conqueritur *Alexander III. in d. cap. licet*: undè cum Prælati ipsi, crebro, & faciliè penas pecuniarias infligunt, ex hoc oritur vehemens præsumptio avaritiæ, cujus suspicio ab Ecclesiastico ordine abesse debet, *cap. ea, & que, de Censibus, cap. 1. de Decimis, & ita ex Trid. sess. 21. cap. 1.*

Undè *Hosiens. in cap. ut Clericorum num. 7. de vita, & honest. Clericorum*, ita inquit: *delinquentes non sunt in pecunia puniendi, idem in d. cap. licet, & in cap. irrefragabili, de Offic. Ordin.*, concordat Text. in Auth. *ut judicium, §. Agitatio, Auth. de mandis. Principum §. Oportet, Auth. ut nullus §. Quoniam.*

Præ-

Prælati igitur, qui mediante pecunia, sustinet, vel tolerat criminosos, justitiam vendere videtur, ad *Text. in cap. irrefragabili de Offic. Ordinar.* ibi: Provideant itaque diligenter Ecclesiarum Prælati, ne hoc salutare statutum, ad quæstum pecunie, vel gravosum aliud non convertant, sed illud studiose, ac fideliter exequantur, si canonicam velint effugere ultionem, ubi *Fagn. n. 2. & 14. concordat Textus in cap. licet de penis*, ubi pariter *Fagn. n. 6.*

Circa materiam hanc de multa, & in quem usum illa convertenda sit, latè in quædam præcedenti tractatu de Episcopis, ubi de auctoritate Episcopi, quoad pœnas pecuniarias, ibi vide.

ARGUMENTUM.

Prælati ubi fuerit Putativus, gesta per illam an dicantur valida? Beneficia ubi collata fuerint à Prælato putativo, collatio an sustinenda sit?

SUMMARLUM.

- 1 *Gesta à judice putativo sive Ordinario, sive delegato, num valida existant? & num. 2. & 3.*
- 4 *Et an id procedat etiam in spiritualibus, in quibus non resiliat jus Divinum.*
- 5 *Indulgentiæ, quas concedit falsus Prælati, communi reputatione pro vero habitus, suffragantur, & num. 9.*
- 6 *Matrimonium celebratum coram Parocho putativo, validum censetur.*
- 7 *Gesta per Ministrum putativum valent, quatenus titulum ipse obtinuerit ab eo, qui auctoritatem habet illum confrendi, & num. 8.*
- 10 *Beneficium validè confertur per putativum Prælatum, quatuor tamen concurrentibus circumstantiis, de quibus in corpore disceptationis.*
- 12 *Validitas actus gesti per Prælatum putativum, fundatur in acquisitione tituli ipsius Prælati, à legitimo Superiore facta.*
- 13 *Beneficium reservatum nulliter confertur à Prælato putativo, propter decre-*

tum irritans in reservationibus Apostolicis contentum.

- 14 *Communis reputatio pro validitate actus neutiquam prodest scienti nullitatem tituli.*
- 15 *Lex succurrens errantibus, non suffragatur scientibus.*
- 16 *Ignorantia juris non excusat, sed ea quæ versatur circa factum.*

DISCEPTATIO XII.

Non levis est quæstio hic examinanda, an Prælati putativi, sive Ordinarii, sive Delegati, gesta, sint valida: de Judice ordinario patet ex *Textu in vulgata lege Barbarius ff. de offic. Prætoris*, ubi DD. communiter. De delegato patet ex *Textu in cap. infamis §. Veruntamen*, 3. qu. 7. ubi DD.

Verum licet dispositio *Textus in d. l. Barbarius* tantum videatur habere locum in Judice Ordinario per adducta ab *Innoc. in cap. cum dilectus de Rescript.* quem sequitur *Bart. in l. 2. C. de Senator.*

Tamen communis sententia est in contrarium, cujus sententia est *Angel. Salicet.*, & alii in *d. l. 2. Imola in l. quidam consulebant ff. de re judic. Abbas in cap. gratum n. 11. de Offic. delegati.*

Quæ conclusio videtur habere locum etiam in spiritualibus, in quibus Jus divinum non repugnat, ut censet *Innoc. Hostiensis, Card.*, & alii in *cap. nihil de Elect.*, idem *Innocent. in cap. veritatis num. 2. de dolo & contum. Sylvester in Summa, V. Confessor 2. num. 15. Navarr. in cap. placuit, de penis, & remiss. dist. 6. num. 177.*

Ideoque Indulgentias concessas à falsis Prælati, ob communem errorem, putat *Jason in l. prescriptione num. 26. C. si contra Jus*, illas esse validas.

Et matrimonium contractum coram Parocho carente legitimo titulo, ob vitium aliquod latens, esse validum putat *Henricus lib. 11. de Matrimon., cap. 3. num. 4.*

Attamen ad hoc ut actus gesti ab eo, qui auctoritatem non habet, sustineri valeant, cum errore communi requiritur etiam titulus collatus à superiore, licet titulus ipse sit revera invalidus, ob vitium aliquod occultum, ad *Text. in d. cap.*

d. cap. infamis ibi = Si servus cum putaretur liber, ex delegatione sententiam dixit, & ex d. l. Barbarius, facit quoque Glossa in d. cap. nihil, & ibi Innoc. num. 4. Joann. Andr. num. 28. Butr. num. 27. Fagnan. in cap. super eo, sub num. 8. de crimine falsi.

Neque ad hoc satis est, ut titulus conferatur à quocumque superiore, sed conferendus est à legitimo, & auctoritatem habente, ut docuit Compos. in d. cap. nihil num. 4., quem sequitur Butr. ibidem num. 24. Bald. in d. l. Barbarius num. 29., & ibi Jafon. num. 48. & 51. Gabriel. com. conclus. tit. de probat. lib. 3. conclus. 8. Fagn. in d. cap. super eo n. 9. de crimin. falsi, ubi alii DD.

Verum ne decipiari, à amice Lector, ab eo, quod dicit Jafon. supra Indulgentias concessas à falsis Prælati, esse validas, & eas non minus operari, quoad salutem animarum, quam si essent concessæ à vero Prælato: advertit, Jafonem in eo sensu recipiendum esse, nimirum quod sit meritum dare elemosynam falso quæstori, cum spe recipiendi Indulgentias: Alioquin, si idem auctor sentiret, Indulgentias esse validas, ejus opinio esset erronea: hinc Indulgentiæ concessæ à Prælato cum falsis bullis non valent, ita Ancharan. in Clement. Abusiois de penit. & remiss. Felin. in suo tract. de Indulgentiis column. ultim. vers. ceterum de Indulgent. Episcop. Fagn. d. cap. super eo num. 11. de crimin. falsi.

Rursus videndum est, an beneficia collata per Prælatum putativum sustineantur, ex quo habetur ex communis existimatione pro vero Prælato; & ad intelligentiam nota, opus esse, ut quamplura concurrant copulativè, ut collatio ipsa sustineatur.

Primo requiritur, ut titulus putativus proveniat à vero, & legitimo superiore, ut patet ex dist. l. Barbarius, ff. de Offic. Prætor. ex qua patet, quod ille servus, qui putabatur liber, habuit officium non à superiore putativo, sed à legitimo, Compos. in cap. nihil n. 17. de Elect. & ibi Butr. num. 24. Bald. in d. l. Barbarius num. 29., & ibi Jafon. n. 48. Gabriel. com. conclus. tit. de probat. lib. 3. conclus. 8.

Ratio ea videtur, nam titulus putativus, non est verus, sed præsumptus titulus, cum proveniat à superiore putativo, & sic actus fictus non generat fictionem, unde individuum non generat aliud individuum, ut docet Bald. cons. 130. num. 2. lib. 3. Alex. cons. 13. num. 3. lib. 1., & alii adducti à Fagnano in cap. quod à Prædecessore num. 30. de Schismaticis.

Secundò requiritur, ad hoc ut valeant collationes beneficiorum factæ à Prælato putativo, ut beneficium, quod ab illo confertur, non sit reservatum, alioquin quamvis Prælatus putativus conferat ratione publici officii, non valebit collatio, etiam facta personæ alias habili, propter decretum irritans in reservatione appositum, Falcon. de Reservat. quæst. 4. eff. 26. Simonet. in eodem tract. quæst. 44. Fagn. d. cap. quod à Prædecessore de Schism. supra n. 133. ubi DD. & nos lato calamo sub titulo de Beneficiis.

Tertiò requiritur, ut error sit communis, etiam quoad eos, quibus beneficia conferuntur, vel Sacramenta administrantur, nam respectu illorum, qui sciunt impedimentum, gesta per Prælatum putativum non sustinentur, ad Text. in d. l. Barbarius ibi = quamdiu latuit, & pariter ibi = propter utilitatem eorum qui apud eum egerunt.

Ecclesia enim clam tribuens jurisdictionem habentibus titulum putativum, illa videtur succurrere tantum errantibus, unde beneficium ignorantie non prodest scientibus, Joannes Andr. in cap. 1. de Rescript. in 6. Abbas in cap. ad probandam num. 15. de re judicata, latè Fagn. sup. num. 134.

Quartò requiritur ad validitatem eorum, quæ sunt à Prælato putativo, ut error communis sit facti, non autem juris, patet hoc ex d. l. Barbarius, ubi ille servus putabatur liber, & sic factum servitutis ignorabatur, concordat Text. in cap. infamis 3. quæst. 7. ibi = si servus, cum putaretur liber, ex delegatione sententiam dixit, latè nos in primo quæstio, Fagn. sup. n. 135. & nos latè sub titulo de Schismaticis, ibi vide:

ARGUMENTUM.

Praelati inferiores Episcopis sive Saculares, sive Regulares illi fuerint, habentes usum Pontificalium, quatenus, & quibus servatis possint illa exercere?

SUMMARIUM.

- 1 *Usus Pontificalium indulgetur Abbatibus, certis designatis temporibus, certoque determinato modo, & n. 2. & 3.*
- 4 *Paramenta Sacra, an, & quando liceat Abbatibus de Altari suscipere.*
- 5 *Recensentur plura decreta S. Congregationis Rituum, confirmata per Alexandrum VII. circa modum, ac formam, quibus conceditur Abbatibus usus Pontificalium, & Sacrarum functionum celebratio usque ad num 36.*
- 36 *Eorundem decretorum declaratio quoad Abbates Cassinenses.*
- 37 *Abbates pro usu Pontificalium exhibere debent Apostolicum indultum, nec consuetudo eisdem suffragatur.*
- 38 *Abbates, etiamsi usum habeant Pontificalium, nequeunt Populo benedicere, nisi eis hoc sit specialiter à S. Sede indultum.*

DISCEPTATIO XIII.

Quanta sit potestas Abbatum, cæterorumque Praelatorum inferiorum habentium usum Pontificalium, circa illorum usum, & quo tempore, aut loco possint ea exercere, hic nobis demonstrandum erit; cum non sit pro libito voluntatis cuiusque Abbatis exercere illa, sed certis temporibus, & non nullis designatis, & in eorum Ecclesia Abbatiali, nulla requisita licentia, sed propria auctoritate, ut ex S. Congr. Conc. in quadam Papien. 3. Janii 1651. & ita DD. apud Pignatelli. tom. 1. consult. 370.

Dixi certis temporibus; etenim in tribus anni festivitibus, juxta antiqua decreta noviter confirmata, valent ipsi Abbates Missas solemnes pontificaliter persolvere cum usu baldachini, sine tamen auro, & pompa, cum assensu unius Pre-

2 sbyteri, ac duorum Monachorum, ultra Diaconum, & Subdiaconum, & aliorum paratorum, ad summum, non excedentium numerum sexenarium, ut ex quadam Constit. Urbani VIII. in ordine Baldarii novi la 97. & 101. Card. de Luca de preemin. dist. 15.

Ipsi autem, pontificaliter celebrando, debent habere sedem in plano Presbyterii, absque ullo gradu, vel suppedaneo fuggesto, vel baldachino, sed tantum aliquo postergali ex serico levi, cum solo Diacono, & Subdiacono paratis, & alio assistente cum pluviali, adhibitis tantum sex candelabris, & parvo Abaco, ac bireto nigro; sedes autem dictorum sex paratorum, permanere debet extra thorum, itaut in scabellis sedeant: Gavanti. in Manuali Episcoporum V. Abbas n. 11. & 12. & ex citatis Constitutionibus Urbani VIII. suprad.

Abbates ipsi, cum pontificaliter celebrant, sumere possunt paramenta de Altari; secus tamen videtur aliis diebus, quia tunc nihil differunt ab aliis; proinde debent sacra paramenta induere in Sacristia, sicut cæteri, & ubi desit Sacristia, in cornu Evangelii, ad distinctionem Episcoporum, qui semper accipiunt paramenta de medio altaris, sive solemniter, sive privatim celebrent, ut ex decreto S. Congr. Rituum appposito in principio Missalis novi reformati à d. Urbano VIII. & DD. communiter.

Verum quia perperam à multis, constitutiones Urbani loco suprad. citato interpretabantur, emanavit novum decretum circa usum Pontificalium, à Sac. Congr. Rituum ordinaria habita, coram Alex. VII. sub die 27. Septembris 1659. tenoris sequentis

- 5 *Sacrorum Rituum Congregatio tollendis, ac eliminandis circa Ecclesiasticos Ritus, qui irrepperunt, abusibus, sedulo intentis, post Episcoporum ceremoniale evulgatum, idem quoad Inferiores Praelatos, qui Pontificalium usu fruuntur, præstandum, curam necessariam existimavit, ut excessus abolerentur, uniformisque inducatur sacrorum Rituum in omnibus, eo præsertim tempore, quo privilegia ipsi perperam interpretantur, & obtinentes, parum obsequii student decretis in hac parte, aut ipsa ignorare præ-*

prætexunt. Quamobrem omnia simul, ut unico conspiciantur obtutu, cogere, perque capita digerere constituit, quo facilius observentur.

6 §. 1. Super Altari, in quo sacra erunt facturi, septimum nequaquam apponatur candelabrum.

7 §. 2. Cathedram, seu Sedem fixam, & permanentem, in eorum Ecclesiis ne detineant, sed tribus ipsis diebus, quibus ex antiquis decretis tantummodo pontificaliter celebrare est illis permittum, mobili sede, seu cathedra nantur, quam nihilominus simplici serico panno coloris, festiuitati congruentis, obducere poterunt, non verò contexto, aut phrigio, seu basilico opere exornato.

8 §. 3. Baldachinum adhibere supra sedem poterunt non pretiosum, aut aureum, & eo quod altari superimponitur, materia, & opere inferiori: ad ipsum autem per duos tantum gradus in presbyterii superficie stratus ascendatur.

9 §. 4. Non Abacum aliud, præter præviam mensam & in cornu Epistolæ ponere faciant, in qua duo candelabra cum candelis, necnon mitra, calix, missale, thuribulum, navicella, & reliqua ad celebrationem necessaria collocentur; præter verò mensam eandem, parieti hærens, baculus pastoralis aptetur.

§. 5. Dies verò, in quibus ipsis solemniter operari conceditur, sint de præcepto festivi, vel alii, in quibus ipsis pontificaliter celebrare festiuitatis ratio exigat,

11 nempe, Patroni loci, Fundatoris ordinis, Tituli, & dedicationis Ecclesiæ. Abstineant autem ab huiusmodi pontificalium usu in Officiis, & Missis defunctorum, quocumque die, etiam festivo, & de præcepto.

§. 6. Ad Ecclesiam accedentes, sicut pontificaliter divinis præstari, iisdem absolutis, de Altari recessuri, à suis Canonici, vel Monachis (ut mos est Episcoporum) ne associari se, sinant.

§. 7. Præter duos Sacrificii ministros, Diaconum nempe Evangelii, & Subdiaconum Epistolæ; duo alii tantum Diaconi cum dalmaticis, & uricis presbyter cum,

14 pluviali, eis affiant; duo insuper Cappellani, qui pro mitra, & baculo, ac totidem acoliti, pro candelabris, inserviant. Præterea sex alii Monachi, vel Canonici,

duo scilicet pluvialibus, duo, planetis, totidemque tunicellis induti, divinis huiusmodi interesse valeant; qui tamen non in sedibus, seu stillis choralibus, sed in scamnis, absque postergalibus, panno viridi lanceo cooperitis, situ congruo ac commodatis, moxque illinc renouendis, considerant.

§. 8. Mitram pretiosam, nisi illi expressè d. S. Sede indultum fuerit, non adhibeant: sub mitra pileolum nigrum coloris tantum induant: baculum pastorem, albo velo appenso, deferant: abisque, & aliis pontificalibus, etiam de Ordinamentorum licentia, extra Ecclesias sibi subiectas, prorsus abstineant; & neque in processionibus, quæ ab eorum Ecclesiis per vias extra ambitum, vel parochiam ducuntur, insigniis prædictis utantur, vel penes se perferre faciant.

§. 9. Regulares Recceptum non deferant, nisi ex tali Ordine fuerint, cui indumentum huiusmodi competat.

§. 10. Invitati ad Ecclesiam exemptam, nec in illa Pontificalibus uti valeant; nec illi, qui non fuerint Abbates perpetui, vel benedicti, in propriis Ecclesiis uti possint privilegio perpetuis Abbatis, vel alius benedicti indulto.

§. 11. Sacras vestes ex altari non sumant, nisi Pontificaliter divinis vacaturi.

§. 12. Indulgentias impertiri, vel publicare non audeant, absque expresso Sanctæ Sedis indulto.

§. 13. Pontificales benedictiones cum trina Crucis productione in Missis tantum Pontificalibus, necnon Vesperis, & Matutinis Pontificaliter, itidem celebratis, licere sibi tantum meminere. Privatim verò, populi, quamvis plebe iure subiectis, nisi expressè ipsis permittum fuerit, etiam Pontificalibus induti, per Ecclesiam incedentes, benedictorem non præsumant.

§. 14. Præsentem Episcopo, sine speciali Sedis Apostolicæ permissu, etiam Pontificaliter celebrantes, à benedictionibus cessent.

§. 15. Si Episcopus aderit, ipsius Sedes in cornu Evangelii, uno saltem gradu eminentiori Abbatiali, est erigenda: hæcque altero gradu humilior, ut dictum est, in cornu Epistolæ collocetur. A latere

tere Episcopi Canonici Cathedralis, pro-
pò Abbates Canonici, vel Monachi
27 Monasterii, & Abbatialis Ecclesiæ con-
fessionem cum celebrante
Episcopus faciat, isque ibus thuribulo
imponat, Evangeliorum Textum osculetur,
& populo solemniter (quomodo Ab-
bas ipse Pontificaliter celebrat), benedi-
cat. Episcopus præterea, trino ductu,
28 & immediatè Canonici Cathedralis, du-
plici, moxque Abbas (nisi celebret) pa-
riterque duplici, & subindè Canonici,
vel Monachi Abbatialis Ecclesiæ, unico
tantum ductu, thurificentur.

§. 16. Abstineant tamen Episcopi,
ubi consuetudo contraria non viget, à
frequenti hujusmodi accessu ad Ecclesias
29 exemptas, in similibus actibus, ut libe-
rius Abbates uti possint suis privile-
giis.

§. 17. In ordinationibus Canonicorum,
Clericorum, Monachorum, necnon in
Vestitionibus Monialium, & emissione
professionis earumdem, etiam pleno sibi
jure subiectarum, in benedictionibus
sacæ Suppellectilis, ceterisque actibus,
Missarum, Vesperarum, Matutinorum so-
lemnitatibus, tantum in anno, ut præ-
feratur, exceptis, neque in Ecclesiis,
30 Oratoriis, aliisque locis, tam publi-
cis, quam privatis quantumvis exem-
ptis, eisdemque Abbatibus pleno jure
subiectis, mitram, baculum, & quævis
alia Pontificalia insignia, nisi de expre-
ssa Sedis Apostolicæ concessione, adbi-
beant.

§. 18. Ecclesiasticam Suppellectilem
31 pro servitio dumtaxat suarum Ecele-
siarum, vel Monasteriorum, benedicant.

§. 19. Reliqua Pontificalia, extra lo-
ca ipsi Abbatibus subiecta, vel pro ser-
vitio alienæ Ecclesiæ, aut in subditos
pariter alienos, etiam de licentia Ordina-
riorum, exercere non valeant, puta
32 Campanarum benedictiones, Calicum,
& similia, in quibus sacra adhibetur
unctio, necnon minorum ordinum colla-
tiones.

§. 20. Concionatoribus, qui eorum
subditis verbum Dei prædicandi onus
acceperint, benedictionem elargiri non
33 presumant, sed Episcopis, quibus hu-
jusmodi Jus privative competit, omni-
nò dimittant.

Tom. II.

§. 21. In Missis privatis, quoad in-
dumenta, ceremonias, Ministros, Al-
taris ornatum, & benedictionis largi-
torem, à simplici Sacerdote non discre-
pent: ac proindè sacras Vestes induant
34 in Sacriliis, neque utantur Cruce pe-
torali, unico sint contenti Ministri,
aquam cum pelvi, & urceolo argenteis,
sibi ministrari non sinant, duosque
tantum candelas super Altari, adbi-
beant.

Supradicta decreta fuerunt approba-
ta à Papa Alexandro VII. de eo tempore
regnante, qui pro observatione eorum,
commisit Episcopis locorum Ordina-
riis, ut auctoritate Sedis Apostolicæ
35 possint, imò debeant præfatos Abbates,
ubi illi renitentes fuerint, ad hujusmodi
decretorum observantiam, etiam per
censuras Ecclesiasticas, compellere.
Mandavit etiam Nunciis Apostolicis,
ubi aderint, sin minus, Episcopis, vel
Archiepiscopis, in cujus Diocesi, vel
propè, aut in quorum Provinciis exis-
tant Monasteria, quæ dicuntur exem-
pta, & nullius Diocesis, ut ubicumque
Abbates non observaverint hujusmodi
decreta, de quibus suprà, ut possint co-
gere eosdem, tamquam à S. Sede dele-
gati, ad illorum observantiam, ut ibi
vers. his autem, & vers. cumque.

His generaliter habitis à Sacra Con-
gregatione Rituum, quo suprà; recla-
mantibus Monachis, ac Procuratore,
Generali Congregationis Cassinensium,
pro declaratione nonnullorum dubio-
rum, remissis precibus à dicto Ponti-
fice ad eandem Sacram Congregationem
36 Rituum, respondit ad id quod fer-
tur in §. 5. Possè Abbates prædictos Mo-
nasterii Montis Cassini, in exequiis nobi-
lium virorum, uti Pontificalibus. Nec-
non ad id quod fertur §. 6. concessit Ab-
bati Pontificaliter peracturo divina, ut
possit associari à Monachis, modò non
extra, sed intra septa Monasterii, sese
ad Ecclesiam conferat. Ad id quod fer-
tur §. 7. circa usum Ministrorum, Sacra
Congregatio censuit, indulgendos alios
quatuor Ministros cotta indutos, ultra
expressos in decreto. Ad id quod fer-
tur §. 8. circa mitram, Sacra Congre-
gatio censuit, servandam esse dispositio-
nem cap. ad Apostolicam, de privileg. in 6.

E

Ad id

Ad id quod fertur §. 17. quo prohibetur usus Pontificalium, extra tres anni festiuitates, quo suprà, Sacra Congregatio indulgit, ut in conferendis ordinibus, in consecrationibus cum sacro oleo, Abbates mitram adhibeant. In reliquis mandauit Sacra Congregatio, seruanda esse decreta.

Demum in materia prædicta, de usu Pontificalium, scias, quod Abbates, alique Prælati inferiores Episcopis, non possunt illa exercere, nisi docto de privilegio, ac Apostolico indulto, circumscripta quacumque consuetudine, *Fagn. in cap. tua nos, de auctoritate, & usa pallii, Sac. Congr. Conc. in una Nullius, Causæ maxime 6. Martii 1673. confirmata 26. Januarii 1686.*

Ipsi verò Abbates, tam Sæculares, quam Regulares, habentes ex indulto Apostolico, usum mitræ, & baculi, aut usum insignium Pontificalium, debent impetrare à S. Sede Apostolica munus benedictionis, ad hoc ut in functionibus valeant benedicere populo: *Sac. Congreg. Concil. in una Pennen. 23. Martii 1658.*

ARGUMENTUM.

Prælati Regulares, quàm habeant auctoritatem, & potestatem in eorum subditos Regulares, demonstratur.

SUMMARIUM.

- 1 Abbas eandem habet potestatem in suos Regulares, quàm Episcopus in Clericos sibi subiectos.
- 2 Abbas absolvere potest suos subditos Regulares ab omnibus peccatis, & censuris, quæ non reperiuntur specialiter reservata.
- 3 Atque etiam à censura, ob leuem cleri- ci percussiohem, & num. 4.
- 5 Dispensare itidem potest cum subdito apostata à Religione, ut in ordinibus ante apostasiam ritè susceptis, valeat ministrare, scilicet etiam ad maiores ascendere.
- 6 Rursus dispensare potest super irregularitate cum subdito regulari, qui

ignoranter ordines suscepisset in ex-communicatone.

- 7 Itemque potest similiter cum sibi subdito dispensare super jejuniis, ac ciborum delectu.
- 8 Jure utitur Abbas, habens usum Pontificalium, suis subditis Regularibus tonsuram, atque ordines minores conferendi, juxta declarationes, de quibus num. 9. 10. 12. 13. 14. 15. & 16.
- 11 Negotius jurari nequit Privilegio, Religiosis concessio.
- 13 Oblati, sub Regularium indultis non continentur.
- 16 Negatio præposita verbo, actum in contrarium geritum, nullum reddit, atque irritum.
- 17 Ordines ab Abbate non licet suscipere ei, qui Abbatis subditus non existat; suscepti tamen non reiterantur, sed ob- tenta à Papa rehabilitatione, possunt exerceri.
- 18 Abbas pro majoribus ordinibus mittere debet subditos Regulares ad viciniorem Episcopatum, ne vagentur.
- 19 Prælatos constituit Christus Dominus tanquam speculatores gregis; ideoque vigilantes esse debent, benigni, nec non paternæ charitate imbuti.
- 20 Abbas tenetur suorum subditorum mores reformare, appellatione postposita: & num. 24. quod intellige, ut num. 21. 22. & 23.
- 24 Prælati non sufficit quod bonus sit, nisi munus suum, subditos corrigendi, non impleat.
- 25 Abbates, alique inferiores Prælati subditos, à suorum graduum exercitio, possunt ex justa causa suspendere.
- 26 Abbates inobedientiam subditorum, possunt, etiam per censuras Ecclesiasticas, coercere.
- 27 Et possunt eisdem subditis interdicere etiam propter occultum crimen, ne ad superiores ordines ascendant.
- 28 A susceptis ordinibus nequeunt illos tamen suspendere, ex causa occulta.

DISCEPTATIO XIV.

Quæ sit auctoritas, & potestas Prælati Regularis in suos subditos Regulares, hic nobis est demonstrandum. Et generaliter dicimus, tantam aucto-

auctoritatem, & potestatem habere
 1 Abbatem in Subditos Regulares, quantum habet Episcopus in Clericos sibi subiectos: *Doctores communiter*. Hinc.

Primo: Potest absolvere suos subditos Regulares ab omnibus peccatis, & 2 censuris, dummodo alteri superiori non fuerint specialiter reservatæ à Jure, *Suarez tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 2. cap. 20. n. 2. Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 2. disp. 14. quest. 12.*

Locum habet supradicta conclusio, etiam ubi agitur de censura, ob Clerici percussione, cujus absolutio licet videatur reservata Papæ; nihilominus Abbas, suos absolvere potest subditos, *ad Text. in cap. Monachi, de Sent. excom. Suarez tom. 5. de Censuris disp. 22. sect. 1. num. 73. Tamburin. sup. tom. 2. disp. 14. quest. 10. Fagn. in cap. cum inter, de Sent. & re judicata num. 18.*

Dummodo tamen excessus non fuerit 4 enormis, idem *Fagn. in cap. cum illorum, de Sententia excomm. n. 11.*

Secundo: Dispensare potest cum suo subdito apostata à Religione, ut ministrare possit in ordinibus rite susceptis, necnon ut ad majores promoveri valeat, dummodo in apostasia non fuerit ordinatus, quo casu solus Papa dispensat *ad Text. in cap. fin. de apostatis, Decian. tract. crim. lib. 5. cap. 73. num. 18. Suarez tom. 5. de Censuris, disput. 31. Sayrus eodem tract. lib. 4. cap. 13. num. 16.*

Quarto: Dispensare potest cum suo subdito Regulari, quatenus irregularitatem contraxerit, accipiendo ordines in excommunicatione, dummodo igno- 6 ranter hoc egerit; secus verò, ubi scienter hoc ab eo peractum fuerit: *ad Text. in cap. in illorum, de Sententia excomm. ubi Hostiensis, Panormitanus, & alii DD.*

Quinto: Dispensare potest cum suis subditis Regularibus, in jejuniis, & delectu ciborum, *ad Text. in cap. cum non medicritur, cap. carnem, & cap. nunquam, de consecrat. dist. 8. cap. cum ad Monasterium, de statu Monachorum, ubi Fagn. num. 18.*

Sexto: Potest conferre suis subditis Regularibus, primam tonsuram, ac minores ordines tantum, quatenus habeat usum Pontificalium, *Concil. Trid. sess. 24. cap. 17. de Ref. Ciarlin. contrav. forens.*

cap. 220. Barbosa de Epist. Alleg. 3. n. 7. 67. & 68. Pignatell. consult. Canon. tom. 1. consult. 365. Sacra Cong. Conc. in una Panormitana 16. Martii 1647. Fagn. in cap. cum contingat, de etate, & qualis. Rota cor. Seraphino dec. 985. & in una Cabilonen. Cisterciensium 10. Junii 702. coram Molines.

Abbas verò, quò suprà, non potest devenire ad collationem ordinum, nisi tribus concurrentibus; primo, quod ipse 9 sit Sacerdos; nam ut diximus, aliquando potest eligi in Abbatem, non Sacerdos, ex dispensatione Papæ: Secundò quod benedictionem receperit, vel saltem, quod in ea petenda, negligens non fuerit: Tertiò, quod proprio subdito Regulari ordines conferat: ita *Franciscus Marcus dec. 1082. tom. 2.*

Dixi suis subditis Regularibus: hinc videndum est, an illos conferre possit nondum professis. Et negativè respondendum videtur: ratio est, quia Novitius, & nondum professus, licet dicatur 10 in via ad professionem emittendam, attamen non dicitur verè Religiosus; cum 11 ad sui libitum habitum, quem gestat, dimittere valeat; ac proinde, uti diximus, non potest ordinari, *Tamb. de jur. Abbat. 10. 2. disp. 2. q. 27. Gratian. discept. forens. c. 741. & 791. n. 6. Sayr. de censuris lib. 4. cap. 13. n. 5. Barbosa d. alleg. 3. tom. 8.*

Dixi, post quam fuerit benedictus: Etenim ante benedictionem non potest conferre ordines, etiam suis subditis regularibus, absque incurfu censura- 12 rum, ac nullitatis collationis ordinum (nisi habeat privilegium particulare) *Sac. Cong. Conc. in una Calaguritana 13. Februarii 1639. & in altera Panormitana 16. Martii 1647. Fagn. in cap. quarto, de consuetud. n. 21. & sequenti. Pignatell. tom. 1. consult. 364.*

Nomine subditorum Regularium, de quibus supra, non veniunt oblatis; etenim ipsi, licet omnia sua bona dederint 13 Monasterio, ac vitam ducant sub obedientia Abbatis; quia non dicuntur professi in ipsa Religione, proinde Abbas ipse non valet eos promovere ad ordines, quo supra; neque eis literas dimissoriales concedere, quatenus voluerint ad ordines majores ascendere, *Sac. Cong. Conc. in una Monachorum Cisterciensium*

15. *Novembris 1664. lib. 24. Decret. fol. 296.*

Caveant itaque Abbates, ne ordines conferant eorum non subditis, quo supra, nam aliter non erunt liberi à penis, licet ipsi habeant jura Episcopalia, usum mitræ, & baculi, ac facultatem benedicendi, & conferendi primam tonsuram, & minores ordines: Etenim iidem Ab-
 14 bates, ordines prædictos conferre non valent, nisi eorum subditis Regularibus, non autem Regularibus alterius ordinis, congregationis, vel instituti; etiam si habeant literas dimissorias suorum superiorum; & multò minus conferre illos possunt Clericis Sæcularibus, etiam habentibus dimissorias proprii ordinarii. Quod si Abbas secus fecerit, tam concedentes literas ipsas, quàm ordinantes, à collatione ordinum viden-
 15 tur de jure suspensi: *Sac. Cong. Conc. 23. Novembris 1641. approbata ab Urbano VIII. 17. Januarii 1642. eadem Sac. Cong. Conc. in una Panormitana 16. Martii 1647. & in altera 26. Junii 1655. relata à Card. de Luca de Pens. disc. 81., eadem S. Cong. Conc. in una Catanien. 10. Maji 1658. Pignatelli. tom. 1. conf. 367. & tom. 4. conf. 158. Fagn. in cap. aqua n. 19. in fin. de consecrat. Ecclesie.*

Abbas, finito officio, non potest conferre ordines quo supra, licet sit Procurator Generalis in Curia Romana: 16 etenim negatio, præposita verbo, cum sit negatio potentia, reddit actum de jure nullum: *Bonacina de Sacram. disp. 5. quest. 7. part. 4. num. 7. Sacra Congreg. Conc. 5. Aprilis 1636.*

Licet, his non obstantibus, eadem Sac. Congr. Conc. 26. Junii 1655. declaraverit, sic ordinatos ab hujusmodi Abbatibus, non esse iterum ordinandos, sed quod tantum ipsi debeant rehabilitationem obtinere à Sanctissimo.

Tantum, ut dixi, valet Abbas ordines minores conferre suis subditis Regularibus; etenim, cum ad majores ascendere voluerint, tunc debet illos mittere ad Episcopum, intra cujus Diocesis existit Monasterium, & hoc introductum fuit à jure, ne detur ansa Regularibus ipsis, vagandi: ad tradita per
 18 *Tamburin. de jur. Abbat. tom. 2. disp. 2. quest. 6. num. 1. Trid. sess. 23. cap. 8. de*

Reform. Fagn. in cap. cum olim num. 15. & 16. de Prescript., & nos latè de materia ista, suis locis, ubi de ordine.

Assumptus ad munus Abbatiale sui Monasterii, tanquam bonus pater familiaris, debet curam habere suorum, 19 subditorum; nam Prælati à Christo domino fuerunt instituti, ut speculatores gregis; proinde debent esse vigilantes, præcipuè circa Dei cultum, ac mutuam fraternitatem inter ipsos; debentque animos subditorum atque timentium, & renuentium, sibi conciliare; & quatenus opus sit, mortem subire, ut Dei honorem, & subditorum salutem conservent, juxta illud Christi domini: *Bonus Pastor dat animam suam pro ovibus suis.*

Potestatem habent ipsi Abbates, corrigendi eorum subditos, ac illorum mores reformandi, quacumque consuetudine, vel appellatione non obstante, ad Text. in cap. irrefragabili de Offic. Ordin. ibi: *Irrefragabili Constitutione sanctimus, ut Ecclesiarum Prælati, ad corrigendum subditorum excessus, maxime Clericorum, & reformandos mores, prudenter, ac diligenter intendant, ne singulis eorum de suis manibus requiratur: ut autem correctionis, & reformationis officium liberè valeant exercere, decernimus, ut executionem ipsorum, nulla consuetudo, vel appellatio valeat impedire, nisi formam, in salubris excesserint, observandam, ubi Fagnan. n. 1. & pluribus seqq. concordat Text. in cap. ad nostram de Appellat. ibi: quia verò remedium appellationis non idè est inventum, ut alicui à Religionis, & Ordinis observantia, exorbitanti debeat in sua nequitia patrocinium exhibere; mandamus, quatenus, si quando quilibet subditorum tuorum ad remedium appellationis convolverit, non idè minus eum, juxta tenorem mandati, quod in prædicta regula continetur, & institutionem Ordinis, corrigas, & castiges, ubi Fagn. num. 1. & seqq.*

Supradicta procedunt quoad effectum suspensivum, nam quoad devolutivum, 21 datur appellatio, etiam à correctione, ut habetur ex *Trid. sess. 13. cap. 1.*, ubi statuitur, ut in causis visitationis, & correctionis ab Episcopos, seu illius Vicario,

cario, ante diffinitivam sententiam, ab interlocutoria, vel alio quocunque gravamine, non appelletur, ut nos suis locis infra.

Ceterum, si Prælatus, vel Abbas Regularis modum excedat in corrigendo, 23 tunc videtur licitum subdito appellare ad utrumque effectum, ad *Text. in d. cap. irrefragabili*: concordat *Text. in cap. de priore de appellat. Fagnan. in d. cap. ad nostram de appellat. num. 11.*, & nos suis locis, ubi de visitatione, & procuratione, sermonem habebimus.

Tale est onus Abbatum, ceterorumque Prælatorum sive Secularium, sive Regularium, corrigendi eorum subditos, 24 ut aliter facientes, videantur eos occidere, ut habetur ex Divo Gregorio, ad *Textum in cap. Epheſius 43. dist. Fagn. in d. cap. irrefragabili, num. 22.* ac proinde, licet ipsi boni sint, non videntur immunes à poenis apud Deum, ad *Text. in cap. licet Heli, de Simonia* ibi = *Licet Heli Summus Sacerdos in se bonus existeret; quia tamen filiorum excessus efficaciter non corripuit, & in se pariter; & in ipsis, animadversionis Divina vindictam exceptis; dum filii ejus in bello preempti, ipse de sella corruens, fratris cervicibus, expiravit*: undè Abbatis antiqui versus:

*Funere crudeli, fratris cervicibus, Heli
Corruit à sella, tristis veniente novella.*

Pariter isti Abbates, quod videtur dicendum de quibuscunque Prælatis Regularibus, habent in facultatibus jus 25 suspendendi eorum subditos, à gradibus, & dignitatibus, data legitima causa, etiam extrajudicialiter habita, *Fagnan. in cap. cum dilectus num. 7. de consuetud. Trid. sess. 14. cap. 1. de Reform.*, ubi *Barbosa*.

Necnon procedendi ad sententiam, excommunicationis contra illos, ubi 26 contumaces, & inobedientes fuerint eorum mandatis, ad *Text. in cap. cum in Ecclesiis, de major. & obed. Fagn. in cap. 4. num. 12. de Offic. Ordin.*

Tanta est auctoritas, & potestas Abbatis, alteriusque Prælati Regularis erga suos subditos, ut valeat interdico illis ascensum ad Superiores ordines

etiam ob occultum crimen, ad *Textum in cap. ad aures, de temporibus ordinat.*

27 ubi *Fagn.* Prælatorum, seu Præpositorum nomine, hic intellige Abbates, vel Priores *cap. ea que de statu Monach.* vel Ministros, aut Custodes, *cap. nimis parva de excessibus Prælator.* vel Guardianos, aut alios, qui Religiosis præsumt, quoquo titulo nuncupentur *cap. petitio, de Procuratoribus, Fagnan. in d. cap. ad aures, num. 3.*

Non videtur tamen eisdem permisum, ex occulta causa illos suspendere ab ordinibus, & dignitatibus jam susceptis, cum id non videatur jure cunctum, 28 *Innoc. in cap. ex tenore, de temp. ordin.* ibi = *à beneficio tamen non credimus eum debere abstinere, Fagn. in cap. ad aures num. 12. eodem titulo.*

De Protonotariis Apostolicis, tam de Collegio, & numero Participantium, quàm Honorariis, qui dicuntur extra Collegium, ubi prius de Protonotariis de Collegio, deinde de aliis.

ARGUMENTUM.

Protonotarius unde nomen, & quomodo simpliciter illud consideretur: videlicet ut alii dicantur de Collegio, & numero participantium, alii Honorarii? Protonotarii primi generis unde habuerunt originem, & ad quem effectum, & quonam numero.

SUMMARIUM.

- 1 Protonotarii Apostolici, alii de numero participantium, alii honorarii nuncupantur, & num. 3.
- 2 Protonotarii etymologia expenditur.
- 4 Protonotariorum Participantium institutio habuit originem usque à tempore primitivæ Ecclesiæ, & ad quod ministerium num. 5.
- 6 Protonotarii Participantes primæ originis.

origi sex erant constituti, quos dein-
de Sixtus V. adauxit ad duodecim.

- 7 Herum septem antiquiores, aliquid ma-
iui habent emolumenti, atque privi-
legii, & n.8. eorumdemque prae-rogati-
ue, atque exemptiones, recensentur
num.9. 10. & 11.

DISCEPTATIO XV.

POsitis in præcedentibus, de Prælati
inferioribus Episcopis, quicumque
illi fuerint, sive Sæculares, sive Regula-
res; ad materiam ipsam putauimus ad-
nectere cognitionem de Protonotariis
Apostolicis, sive illi considerentur uti
de Collegio, & numero Participantium,
1 sive extra Collegium, qui aliàs hono-
rarii nuncupantur: ubi de utrisque, tam in
hac, quam in sequentibus, quæ respi-
ciunt illorum institutum, dignitatem,
privilegia, & similia, demonstrabimus.

- Nobis prænotandum videtur, unde
desumpse rit originem hoc nomen *Pro-*
tonotarius. Et videtur dicendum, ut
idem sonet, ac primus Notarius, à verbo
2 *Græco Proton*, quod idem significat, ac
primus, & *Notarius*, ita *Cassaneus in*
Catalogo glorie Mundi part. 4. con-
clus. 29.

- Protonotarii, alii dicuntur de Col-
legio, & numero participantium, qui
3 sunt Prælati Romanæ Curie; alii verò
extra Collegium, & sic Titulares, vel
Honorarii tantum: de primis primo lo-
co erit agendum, & de illorum numero,
dignitate, auctoritate, & potestate; de
cæteris uti honorariis, ac illorum digni-
tate, & similibus, in sequentibus.

- Protonotarii primi generis, qui di-
cuntur Notarii S. Sedis Apostolicæ, &
sunt de Collegio, & numero Participan-
tium, ortum habuerunt, ab initio nascenti-
4 tis Ecclesiæ, & sic de tempore, quo re-
gnabat in Cathedra Petri Clemens pri-
mus. Is enim cum videret non paucos,
qui fidem Christi fatebantur, sæpè sæ-
pius duci ad Martyrium; & sic varia
tormentorum genera pati, ac subire, non
pertimescebant, non sine assensu Sancti
Spiritus, ne tantorum virorum, ac mu-
lierum, ac eorum virtutum, quibus hodie
Christianæ Religio resplendet, ullo
umquam tempore, memoriâ hominum

excideret: Clemens, qui supra, Anno
Christi 98. septem Notariis, Regiones
Urbi totidem distribuit, ut eorum cura
esset, Martyrum res gestas, literis man-
dare æternis: ut notat *Lotterius de re*
benefic. lib. 2. quæst. 28. num. 33. ubi DD.

- Hoc idem mandavit ex postea Ante-
rus Pontifex primus, qui occasione cu-
iusdam Maximi, qui Martyrio affectus
fuit, curavit diligentissimè, ut gesta Mar-
5 tyrum conquisita, atque per dictos No-
tarios descripta, in Arario Ecclesiæ cus-
todirentur, ne memoria bene operan-
tium amitteretur simul cum vita, quam
pro Christi gloria perdiderunt; Et sicuti
Clementis, & Anteri Pontificum,
fuit illa tam sancta, & celebris institu-
tio: ita evenit, ut successorum incur-
ria, intermissa, postea per Iulium I. Ro-
manum Pontificem fuit renovata, qui
non solum SS. Martyrum gesta, sed om-
nia ad rem sacram pertinentia per eos-
dem septem Notarios, literarum monu-
mentis mandanda, curavit, ut notant
Claconus, Plosina, Ceccarellus, &
alii in vita Pontificum, & Polidorus Vir-
gilius de Inventoribus lib. 4. cap. 11. &
Jacobatus de Conciliis lib. 1. art. 5.
num. 5.

- Protonotarii de Collegio, & numero
Participantium, sunt Prælati Romanæ
6 Curie, quorum numerus antiquitus
non erat plusquam septem, & sic juxta
primum institutum: quem quidem nu-
merum auxit Sixtus Papa V. usque ad
duodecim; ut haberet ex Constitutio-
ne ejusdem, incipiente: *Romanus Ponti-*
fex; adeò ut numerum duodecim Pro-
tonotariorum expleverit, qui omnes
in Collegium, pretio decem millium,
aureorum de Camera, cooptantur, &
nuncupantur de numero Participan-
tium, eo quia ex fructibus eorum offi-
cii, partem in Romana Curia percipiunt.
Sæ in thesauro fori Eccles. part. 1. cap. 2.
num. 34. cum sequentibus, & DD. passim.

Ad hoc Alnum Collegium Proto-
notariorum semper assumuntur viri ex
nobilibus, & insignibus familiis, pro
ui mihi notum est; & hodie patet esse no-
bilissimos viros assumptos ad hanc di-
gnitatem. Redeutes ad numerum, quo
supra, videtur notandum, ut licet om-
nes

nes constituent numerum duodenarium, licet omnes quoad dignitatem sint pares; nihilominus, ex dicto numero septem tantum primi, & antiquiores, aliquid amplius, circa privilegia obtinent, præ illis quinque: nempe in obitu, & creatione novi Pontificis, scuta 434. moneta, pro habitu nigro, & violaceo, illis solvuntur, quæ inter illos septem tantum dividuntur; ceteri verò alii quinque nihil obtinent de distributione prædicta, ut apparet in M. 8. dicti Collegii.

Habent quoque iidem septem antiquiores exemptionem sex lagenarum vini tam ripalis, quam alterius generis, quod non videtur dubitandum, stante inveterato privilegio, & apparet ex notis ejusdem Collegii.

Idem Sixtus V., cupiens in sua antiquitate, & nobilitate conservare Protonotarios Apostolicos, ut æquum est, & majoribus etiam favoribus, & gratiis prosequi volens, motu proprio, & non ad illorum instantiam, prædictis septem Protonotariis, & eorum cujuslibet nunc, & pro tempore existentibus privilegia in primis, gratias, exemptiones, facultates, libertates, immunitates, favores, præminentias, decreta, declarationes, indulta quæcumque, per quoscumque Romanos Pontifices concessa, confirmavit, & innovavit, & insuper eum extensione ampliavit, ut ex *Constitut. edita per ipsum, nonis Februarii 1568.*

Prædictis septem Protonotariis Sixtus sua *Constit. quo supra §. Et insuper*, concessit privilegium recipiendi taxam expeditionum, quæ in Curia Romana de Ecclesiis Cathedralibus, & Metropolitanis, necnon Monasteriis tam Consistorialibus, quam per supplicationem, tam in Cancellaria, quam in Camera Apostolica, etiam in partibus infidelium, & etiam per viam secretam, gratis ubique: & etiam si pro Clericis Camera Apostolicæ privilegiatis expediantur; nihilominus semper integram taxam debitam ejusdem Protonotariis, solvendam esse, voluit.

Ratione dignitatis, qua fruantur, Protonotarii de Collegio, & numero Participantium, quod supra, sunt exem-

pti à quoruncumque Ordinariorum locorum, & illorum judicum, jurisdictione, potestate, & superioritate, ac dominio. Sixtus enim, quo supra prædictos exemit, & omnino liberavit, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiecit; itaut Officiales, & Vicarii, & quicumque alii Judices, nullam in eos etiam ratione delicti, contracti, aut rei, de qua agi contigerit, superioritatem, potestatem, jurisdictionem, vel dominium exercere valeant, aut excommunicationes, vel alias sententias, censuras, & poenas proferre, nisi Romani Pontificis mandato, aut ipsi in fragranti aliquo delicto deprehendantur: ita ex *dicta Constitut. Sixtina §. Eisdem Notarios.*

ARGUMENTUM.

Protonotariorum de Collegio, & numerum Participantium, quæ sit dignitas? Quæ sit hujusmodi Protonotariorum auctoritas, facultas, & potestas, ostenditur.

SUMMARIUM.

- 1 *Protonotariorum Participantium insignia describuntur.*
- 2 *Iidem per Constitutionem Leonis X. exempti sunt ab Ordinariorum jurisdictione.*
- 3 *Quem locum obtineant hujusmodi Protonotarii in Capellis Pontificiis, & quam honorificentiam num. 4.*
- 5 *Interveniunt in Concistoriis publicis, itemque in semipublicis, ubi de constituendo instrumenta rerum ibi gestarum rogantur, & num. 6.*
- 7 *Rerum notabilium Summi Pontificis consueverunt dicti Protonotarii authentica conscribere monimenta; adeoque quidam ajunt, eosdem successisse in locum Evangelistarum, alii appellant Secretarios Papa num. 8.*
- 9 *Præcedentiam supra Episcopos hodie amplius non obtinent, ut antea.*
- 10 *In publicis equitationibus quonam intantur indumento, & quo loco incedant num. 11.*

- 12 *Difficorum Protonotariorum Participantium quænam sit auctoritas, quænam privilegia, & num. 13. & 16.*
 14 *Facultatem habent disponendi de bonis Ecclesiasticis quesitis, itemque pensiones transferendi, usque ad certam summam, & num. 15.*
 17 *In quibus versetur munus dd. Protonotariorum, circa Canonizationes Sanctorum, & num. 18. 19. & 20.*

DISCEPTATIO XVI.

Prosequentes materiam, de qua loquimur, hoc primo loco nobis est demonstrandum, quanta sit dignitas hujusmodi Protonotariorum de Collegio, & numero participantium. Hujusmodi Prælati gaudent dignitate, ut, quoad omnes, & quoscumque alios Prælatos, fruuntur jure deferendi pileum nigrum, cordulis violaceis circumornatum, & etiam serico violaceo suffultum,
 1 *Sacra Congr. Rituum in una Urbis 17. Febr. 1617. Panimolla decis. 1. annot. 7. num. 1. Card. de Luca ad Relationem Romane Curie disc. 44.*

Præfatos Notarios, seu Protonotarios de Collegio, quo supra, hodie per quamdam excellentiam, non abs re vocitatus consuetudo, ut dixit Pius II. in illa Constitutione *cum servare* (ut inferius dicemus) Exercentes, inquam, Officium Protonotariatus, & gestantes habitum, & rocchetto, tam in civilibus, quam in criminalibus, ab Ordinariorum jurisdictione exemti Leo X. sua Constitut. incipiente *Regimini* §. 4.

In Cappella Pontificia Protonotarii, quo supra, locum habent, & resident in scamno cooperto aulæ, post Cardinales, & ibi antecellunt omnes Prælatos Curie Romanæ, exceptis Episcopis, Auditore Cameræ Apostolicæ, Gubernatore Urbis, Thesaurario Generali,
 3 *Cassaneus in Catholico glorie Mundi, part. 4. confid. 29. Card. de Luca ad Relat. Cur. d. disc. 44.*

Insuper iidem, in eadem Cappella, habent immediatè post Episcopos, pacem, thurificationem, candelam, & palmam, & alia, & sic ante omnes
 4 Generales Ordinum, ante Oratores Bononiæ, & Ferrariæ, & etiam ante

Subdiaconos Apostolicos, Auditores Sac. Rotæ, & ante omnes alios Prælatos Curie Romanæ, *Cassaneus ubi supra Card. de Luca d. disc. 44. Panimolla sup. num. 2.*

Ipsi Protonotarii, qui supra, in Concistoriis publicis retinent locum, ut in Cappella Pontificia, & possunt ibi intervenire, prout consueverunt quatuor ex eis rogari, ut de rebus, quæ ibi geruntur, instrumenta authentica, conficiant, & secundum eorum institutionem, juxta gradum Apostolici Solii, honorabiliorem locum obtinent, Sedique Pontificiæ proximiores assident: ita habetur ex citata *Constit. Pii II. cum servare, Card. de Luca d. disc. 44.* Supradictum locum habent in Concistoriis semipublicis, quando in eis occurrit fieri aliqua singularis actio, super qua faciendum erit instrumentum.

Immo, si quid umquam memoria dignum Pontifices faciant, per istos Protonotarios authenticum fieri consueverat instrumentum. Unde nonnulli rectè dixerunt, Protonotarios successisse loco Evangelistarum; nam sicuti illi opera Christi scripserunt, ut dixit *D. Hieronymus in Prologo Evangel. ita, isti, ad scribendum acta, & gesta Pontificum, subrogati fuerunt: ita Jacobat. de Concil. lib. 1. art. 5. num. 5. Cassaneus supra d. confid. 29. §. Et istud, ubi vocat*
 8 Protonotarios Apostolicos, Secretarios Domini Nostri Papæ.

Licet antiquitus Protonotarii de Collegio &c. tam in Curia, quam extra, ubique gentium, atque terrarum, Episcopis præcedebant; attamen hodie, attempta *d. Constitut. Pii II. cum servare*, tenentur sequi Archiepiscopos, & Episcopos omnes, eisque locum cedere,
 9 *Novarius in Summ. Bullarum V. Protonotarii, n. 6. Card. de Luca d. disc. 44. in Relat. Cur.*

Ratione dignitatis, quæ fruuntur Protonotarii ipsi de Collegio, & numero Participantium, possunt, & valent in publicis equitationibus cum mantellonibus, duo, vel plures ex eis, immediatè post Prælatos Assistentes, equitare, ut habetur ex Constitutione Sixti V. quæ incipit *Romanus Pontifex in Bullar. nov. tom. 2. Constitut. 12.*

Et si

Et si in habitu Patriarchali, seu Archiepiscopali incedant, prout incedere valent in hujusmodi functionibus, Episcopi, si Protonotarii equitaverint
 11 cum mantelletto, & rocchetto, non autem cum *Mantellone*, ut vulgò dicitur, in hoc casu, equitabunt post Protonotarios, & eisdem precedentiam dare tenentur, sicut à cæremoniariis Magistris Domini Nostri Papæ, & à Sacra Rituum Congregatione sæpè sæpius decretum, & declaratum fuit, prout in memoria Sac. Collegii DD. Protonotariorum.

Quoad secundum, sequitur, ut videamus, quæ sit hujusmodi Protonotariorum auctoritas, facultas, & potestas. Dicti Protonotarii valent, & possunt condere statuta, & ordinationes, concernentia statum hujusmodi Collegii, vel condita restringere, aut ampliare, quotiescumque eisdem videbitur, & opportunum duxerint, ita ex *Constitut. Sixti V.* quæ incipit *Laudabilis post d. Constit. 12. §. Necnon statuta.*

Idem Sixtus V. eadem Constitutione privilegium, & facultatem concessit tam eisdem, quam eorum consanguineis, affinibus, & familiaribus continuis commensalibus actu inservientibus, deferendi quælibet arma, non tamen brevioris mensuræ aliàs prohibita, tam per Urbem, quam per totum Statum Ecclesiasticum, absque alia speciali licentia, ipsorumque listis dandis, Ministri justitiæ Urbis, & locorum Status hujusmodi credere, & acquiescere decrevit, ut *d. Constit. Laudabilis, §. Præterea.*

Concessit pariter liberam facultatem donandi inter vivos, ac testandi de bonis mobilibus, & immobilibus acquisitis, licitè tamen, ex bonis Ecclesiasticis, in personas legitimas tantum pro ducatis duorum millibus de Camera: & hoc, etiam dimisso officio, locum habere voluit, ut ex *d. Constit. §. Eisdem Notariis.*

Facultatem habent hujusmodi Protonotarii de numero Participantium, transferendi pensiones usque ad summam ducatorum auri de Camera 2500. ut apparet ex Indulto Apostolico, concessio ab Urbano VIII., & ut apparet in memoria dicti Collegii.

Tom. II.

In quibuscumque actibus, in Concistorio publico pro tempore faciendis, unum ex Protonotariis accersiri mandavit idem Sixtus, qui, & alii presentes Notarii, si rogentur, instrumentum ad perpetuam rei memoriam conficiant, cui omnibus aliis instrumentis, & scripturis quibuscumque acta publica, quibus intervenerint, contentibus, unius ex eisdem Notariis manu subscriptis, plenam fidem in judicio, & extra, ubique locorum adhiberi voluit, ut ex *d. Constitutiane Laudabilis §. Ac in quibuscumque.*

Habent pariter facultatem in fabricandis processibus super Canonizatione Sanctorum, conjunctim cum uno ex causarum Palatii Apostolici Auditoribus interveniendi, sicuti decrevit, & voluit idem Sixtus *suprà §. Et cum Notariatus.*

Et super materia prædicta *Sacra Congreg. Rituum die 12. Martii 1642.* Urbano VIII. annuente, Protonotariis de numero Participantium indulsit.

18 Primò, quòd in processibus fabricandis, præcipuè in examinandis testibus super Martyrio alicujus Servi Dei in Curia, omnino intervenire debeat R. D. P. Protonotarius pro tempore Sac.

19 Rit. Congreg. Secundò, quod examen prædictum debeat esse subscriptum ab ipso Domino Protonotario, aliàs
 20 examen nullam fidem faciat. Tertiò, quod Notarius, qui examen ipsum recipiet, in hoc actu ipsi Domino Protonotario subordinatus censeatur, & reputetur. Hæc ex *Sac. Congr. Rituum, ut suprà.*

ARGUMENTUM.

Protonotariorum de Collegio, & numero Participantium privilegia, & prærogative quænam sint, ostenditur.

SUMMARIUM.

- 1 Protonotariorum Participantium privilegia, ac prærogative enumerantur.
- 2 Protonotarii hujusmodi possunt laudare

- reum Doctoralem, sive Theologicam concedere.
- 3 Item Notarios creare.
- 4 Insuper naturales, vel spurios, legitimare, tum ad successionem honorum, tum ad effectum consequendi Beneficia, & num. 5.
- 6 Rursus statuta condere, vel condita reformare pro bono regimine sui Collegii.
- 7 Eisdem Protonotariis fuerunt declarati familiares Papæ.
- 8 Occasione obitus Papæ, vestibus donantur ingubribus, & respectu violaceis in novi Summi Pontificis creatione.
- 9 In publicis equitationibus immediatè post Prælatos Assistentes incedunt.
- 10 Expeditionem Bullarum Apostolicarum super provisionibus Beneficiorum gratias consequuntur.
- 11 Septem antiquiores Protonotarii taxam recipiunt expeditionum super provisionibus Ecclesiarum Pontificalium.
- 12 Protonotarii Participantes in creatione Papæ munifata habent aurea, atque argentea, ad honorem.
- 13 Fimbriæ vestis Pontificalis elevant Papæ ad Capellam solemniter procedenti.
- 14 Mitra utuntur, aliisque Pontificalibus insigniis, dum celebrant solemniter extra Urbem.
- 15 Protonotarii nomen retinent, atque privilegia, etiam quinquennio postquam Officium resignaverint.

DISCEPTATIO XVII.

Quanam sint Protonotariorum de Collegio, & numero Participantium privilegia, & prærogativæ, hic nobis est demonstrandum; cum hujusmodi Protonotariis multa concesserit privilegia Sixtus V. quadam sua Constitutione, quæ incipit *Laudabili*, edita nonis Februarii 1568. tom. 1. *Bullarum*, de quibus privilegiis nos infra.

In primis igitur eisdem concessit facultatem, & privilegium doctorandi; & sic ad lauream doctoratus promovendi quoscunque tam in Pontificio, quam in Cæsareo jure, ac etiam in Sac. Theo-

logia, cuicque eorum per se cum examine duorum, vel trium Doctorum, ex illa scientia, faciendo coram eis, aut aliquo eorum: & prædictos Doctores eadem privilegia, ac si gradus hujusmodi in aliqua etiam famosa Universitate susceperint, præterquam quoad habilitatem ad Cathedrales Ecclesias, habere voluit, ut ex dicta Constitutione in principio illius, *Notarii in Summa Bullarum*, ubi de Protonotariis, Cardin. de Luca ad Relationem Romanæ Curie dist. 44.

Pariter ipsi facultatem, & privilegium habent creandi Notarios, eisdemque per calamum, & atramenti thecam de Notariatus officio investiendi, ut habetur d. *Sixtina Constitut. §. Notarios*, Card. de Luca in Relat. Cur. dist. 44.

Spurios legitimandi, nedum ad successionem honorum, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, aut ex fideicommissis, vel alia de jure valida dispositione, & citra bona emphyteutica Ecclesiastica, aut ex fructibus, & rebus Ecclesiasticis consecrata, vel per Ecclesiam acquisita, & citra derogationem Constitutionis Pii V. in illegitimos emanata; verum etiam, ut possint legitimari quoscunque ætus legitimos exercere, & ad quosvis honores, & dignitates, & publica officia, vel privata assumi, illaque debere exercere in omnibus voluit, d. *Constitut. Sixtina Laudabilis §. Cum spurii*, Card. de Luca d. dist. 44.

Rursus idem Sixtus eisdem Protonotariis de Collegio privilegium concessit, ut liberè valeant statuta condere, & concernentia prosperum statum Collegii, vel condita restringere, aut ampliare, prout eisdem beneficium fuerit, ut in §. *Neon statuta*, Card. de Luca d. dist. 44.

Pariter idem Sixtus loco citato declaravit illos continuos familiares Papæ, ac Prælatos domesticos, & non ad instar: unde voluit, uti tales habere partem panis honoris, ex Palatio Apostolico, ejusdem bonitatis, & qualitatibus, ut in dicta *Bulla §. Eisdem Notarios*.

Voluit quoque idem Sixtus, ut dicti Protonotarii possint habere vestes lu-

8 gubres ratione obitus Papæ, vel vestes violaceas ratione novæ coronationis Papæ, noviter electi, ut ibi §. *Ac ipsi*, *Card. de Luca ubi supra*.

Prærogativam habent, ut ipsi in publicis equitationibus cum Mantelloni-
9 bus, duo, vel plures ex eis immediate post Prælatos Assistentes equitare possint, ut ibi §. *Et in Cavalcatis*.

Litteras Apostolicas super provisionibus quibuscumque expediendis post Pontificales Ecclesias, aut quocumque
10 modo, etiam si majores Collegiales, vel principales fuerint, & pro omnibus aliis dignitatibus, gratis pro eis expediri mandavit idem Sixtus d. *sua Constitut. quo supra* §. *Eisdem Notariis pro tempore*.

Septem verò Protonotariis antiquioribus privilegium, & indultum concessit Sixtus sua Constitutione, de qua supra, ut possint recipere taxam expeditionum, quæ fiunt in Curia Romana, de Ecclesiis Cathedralibus, Metropolitanis, aut similibus, ut ibi §. *Et in super*, & nos supra *discept. 13.*

Insuper ipsi Protonotarii de Collegio, & numero Participantium, insignum honoris, habent, & consequuntur monetæ aureas, & argenteas in
12 Coronatione Papæ, ut in Indulto Apostolico patet ex d. *Constitutione Sixtina* §. *Necnon aureas*.

Gaudent ipsi Protonotarii quadam speciali prærogativa supra ceteros alios Prælatos, ut Summus Pontifex, dum solemniter, & Pontificaliter in Capella procedit, duo ex eis elevent fimbrias vestis Pontificalis, & alia faciant, prout
13 in eorum institutione apparet. Et desicientibus Principibus, aut Oratoribus, & Patriarchis, necnon Archiepiscopis, & Episcopis assistentibus, caudam Pontificis, posthabitis tunc ceteris Prælati, & Baronibus, deferri pereos ordinavit Sixtus quo sup. §. *Eisdem septem Notariis*.

Protonotarii ipsi de Collegio pariter gaudent privilegio, ut ubicumque
14 extra Urbem celebrant, in Missa solemnem uti possint Mitra, ac aliis Pontificalibus insignibus, etiam in Cathedralibus, requisito prius loci Præfule; & si abijt, sine ejus licentia nihilominus

insignia hujusmodi adhibere valeant, prout habetur in ipsa *Sixti Constitut. §. Et qui ex eis*.

Ipsos Protonotarios ratione dignitatis semel habitæ, si per decennium,
15 officium Protonotariatus iidem exercuerint, illudque postea resignaverint, nihilominus, Protonotarios esse, & vocari, eisdemque privilegiis, honoribus, & præminentis, & exemptionibus omnibus per quinquennium uti voluit Sixtus prædictus, ac si in dicto officio adhuc essent. Rochettum tamen, præterquam extra Urbem, deferre non posse, neque locum in Capella habere, alios tamen Prælatos, post Protonotarios incedendo, præcedere decrevit idem Sixtus quo supra d. *sua Constitut. §. Quodque idem*.

De Protonotariis titularibus, honorariis, & extra numerum Participantium, & de Collegio.

ARGUMENTUM.

Protonotarii titulares, & honorarii, quinam illi sint, à quo illi creati valeant: quæ sit illorum dignitas, auctoritas, & facultas?

SUMMARIUM.

- 1 Protonotarii, alii sunt de numero, & Participantes; alii Titulares, sive honorarii nuncupantur.
- 2 Hos Protonotarios honorarios creat Papa, itemque Legati, ac Nuncii Apostolici, Episcopi quoque Assistentes, Collegiū etiam Protonotariorū participantium ad certum præfinitum numerum.
- 3 Eorundem Protonotariorum Dignitas refertur.
- 4 Protonotarii sunt Notarii Papæ.
- 5 Protonotarii Titulares induere possunt Rochettum cum Mantelletta, Prælatorum instar.
- 6 Induti habitu sui officii præcedunt omnes clericos seculares, Canonicos etiam, ac simplices dignitates, non tamen in Choro.

- 7 Sedere possunt in presbyterio, atque in supplicationibus incedere post Sacramentum, sive post celebrantem.
- 8 Item stemmatis gentilitio pileum adjungere cum cordulis, ac floccis pendentibus.
- 9 Exemptione fruuntur à jurisdictione Ordinarii in causis civilibus supra duos 25.
- 10 Cum incedunt in habitu, & tonsura, gaudent privilegio fori, etsi alicuius Ecclesiæ servitio non addicti fuerint.
- Quid autem in criminalibus causis, n. 11.
- 12 Num. dd. Protonotarii Titulares dicantur in dignitate constituti, & num. 13.
- 14 Possunt Ecclesiasticas functiones explere Rocchetto, ac Mantelletta induti.
- 15 In publicis equitationibus pileum prælatitium gestare valent, ac stemmatis gentilitio pileum hujusmodi cum cordulis pendentibus adiacere more Participantium.
- 16 Circa Canonizationes Sanctorum, similem obtinent prærogativam, quam Protonotarii Participantes.
- 17 Nequeunt tamen sacrum facere cum annulo gemmato in digito.
- 18 Nec possunt sacra Indumenta de Altari sumere, sive Abacum præparare quemadmodum Episcopi, & num. 19.
- 20 Nec eadem sacra Indumenta benedicere.
- 21 Habitu Prælatitio an uti possint in Choro, & num. 27.
- 22 Protonotarius Canonicus assistens in Choro cum habitu Prælatitio, distributiones quotidianas non lucratur, quamvis Vicarii etiam Generalis munus exerceat, ut num. 26.
- 23 Protonotarius Titularis, qui obtinet Canoniceatam, nequit in supplicationibus, aliisque publicis actibus habitum Prælatitium deferre, quamvis fuerit prima Dignitas post Pontificalem, & num. 24.
- 25 Substantia tamen violacea ei uti permittitur in Choro.
- 26 Protonotarii honorarii cedere debent locum digniorem Officialibus Episcopi loci Ordinarii, & post Abbates sedere, ut num. 29.

30 Protonotarii Titulares creati à Papa non gaudent privilegiis concessis Officialibus Papæ in extravagantibus cum Matthæus 3. de Hæretic. & Divina pariter 3. de privileg.

DISCEPTATIO XVIII.

Dantur in Ecclesiâ, ultra Protonotarios participantes, ac de numero, ut in præcedentibus, etiam alii Protonotarii, qui dicuntur titulares, vel honorarii, & extra numerum, ut dixit Polidor. Virgil. de Inventoribus, Cassianus in Catalogo gloriæ Mundi co. fiderat. 29. Barbosa de Jure Ecclesiæ. cap. 23. & alii cum Novario in Summa Bullar., ubi de Protonotariis, & DD. possunt.

Hujusmodi Protonotarii titulares, & honorarii, à quo creati valeant, sequitur, ut videamus. Et dicimus primo loco, creati posse à Papa, cujus est suprema potestas conferendi Ecclesiasticas dignitates; Legati quoque, ac Nuncii Apostolici illos creare valent, quoad certum numerum tantum, ut ex facultatibus eisdem concessis à S. Sede. Episcopi quoque Assistentes Papæ ipsi pariter valent creare Protonotarios, usque ad certum numerum. Collegium, Protonotariorum de numero participantium, unum tantum semel in anno creare valet.

Quoad secundum: Quæ sit illorum dignitas, sequitur ut videamus. Hujusmodi Protonotariorum dignitas maxima est, licet ipsi tantum dicantur honorarii; & titulares, ac extra numerum: etenim uti dixit Polidor., ubi supra, isti Protonotarii extraordinarii, & titulares sunt vocati ad honores, & dignitates Prælaturæ, quos refert Barbosa. de Jure Ecclesiæ. cap. 23. num. 15., quia Protonotariatus est dignitas, & Protonotarii sunt Notarii Papæ, ut in cap. 2. cum redemptor 12. qu. 2. Glossa 1. in cap. scriptum de Elect. Joann. de Leo cap. 2. num. 35. part. 1. de gradibus dignitatum.

Prælati isti honorarii, & extraordinarii, ad instar Prælatorum Romanæ Curie, uti possunt habitu prælatitio, nempe Rocchetto cum Mantelletta nigri, seu violacei coloris, & sic in Eccle-

cleſiis, ac functionibus Eccleſiaſticis cum eodem habitu incedere valent, ac ſedere, *juxta diſpoſitionem Cereſmonialis lib. 1. cap. 13. Novar. ſup. num. 9. Barboſa d. cap. 23. num. 17. Sacra Cong. Rituum 18. Julii 1626. & in una Mezzarien. 28. Septembris 1630. Catanien. 5. Julii 1631. & alibi paſſim.*

Iſti Protonotarii præcedunt omnes Clericos ſeculares, & omnes Canonicos, non tamen in Choro, & Collegialiter procedentes, ac omnes dignitates ſine Prælatura, dummodo iſti Protonotarii incedant in habitu Protonotariatus, alijs ſecus; etenim ſine hujusmodi habitu cenſentur tanquam perſonæ privatæ, *ut dixit Caſſaneus d. c. 29. part. 4. ubi DD. latè Cereſmon. Episcop. cap. 11. lib. 1.*

In illis locis, ubi non eſt Canonico-rum Collegium, poſſunt ſedere in præſbyterio cum habitu prælatitio, & in proceſſionibus incedere poſt Sacramentum, vel poſt Celebrantem, *Barboſa d. cap. 23. num. 23. Sacra Rituum Congregatio 12. Julii 1628.*

Poſſunt apponere pileum ſuper eorum inſignibus, ſeu armis familiæ, cum cordulis, & floccis pendentibus ab utraque parte, ut notat *Corrad. in praxi diſpenſat. Apoſtolicæ lib. 5. cap. 6. Panimolla deciſ. 1. annot. 7. num. 6. Sac. Congreg. Rituum in una Neocaſtrenſ. 21. Auguſti 1601. & alibi paſſim.*

In civilibus cauſis ſunt exempti à jurisdictione Ordinarii loci, quoad cauſas excedentes ſummam ducatorum 25. auri de Camera, *Sacra Congr. Concil. in una Papien. 14. Decembris 1639. Barboſa ſup. num. 35. Lotter. de re benefice. lib. 1. quæſt. 11. num. 142. Panimolla ſup. num. 20. Fagnan. in cap. ex parte n. 11. de privileg. Novar. ſup. num. 23. Corrad. in praxi diſp. Apoſt. lib. 5. cap. 6. n. 28. cum ſeq., & ita ex Bulla 8. Leonis X.*

Protonotarius etiam titularis, & honorarius hujusmodi, ſi in habitu Clericali incedat, tam in civilibus, quam in criminalibus gaudet privilegio fori, quamvis non ſit deſcriptus ſervitio aliquo cujus Eccleſiæ, eique non inſerviat: *Sacra Congr. Concil. 9. Julii 1626., & in una Toletana 27. Martii 1632. de qua Novar. ſup. num. 23. Barboſa ſup. n. 36.*

Corrad. ſup. lib. 5. cap. 6. num. 52. Lotter. de re benefice. lib. 2. quæſt. 28. n. 39. Pignatelli. conſult. Canon. tom. 1. conſ. 174. num. 4. Rota recent. part. 18. deciſ. 10. num. 18.

Licet aliter videatur dicendum in criminalibus cauſis, ubi ſaltem valet
1. Ordinarii loci procedere contra illos, uti delegatus S. Sedis, *Sacra Congr. Inmunis. in una Tordenen. 1. Julii 1642. lib. 3. Decret. Paulatii.*

Iſti Protonotarii, licet non dicantur habere dignitatem in Eccleſia Cathedrali, vel Collegiata; nihilominus eos habere dixit *Sacra Congr. Concil. 1630.*
2. dignitatem in Eccleſia Romana, quæ eſt mater, & magiſtra omnium Eccleſiarum, *ut in cap. 2. de Summa Trinitate, & fide Cathol. cap. antiqua de privileg., & utrobique Doctores.*

Ac proinde declaravit illos poſſe deputari in Conſervatores Religionum, & ac quamdiu hujusmodi officium exercent, à nemine impediri poſſunt, quominus exequantur contra inobedientes ſententias, cenſuras, & poenas Eccleſiaſticas promulgando, *ita Franc. Leo de Conſervatoribus cap. 3. num. 1. cum ſeq. §. Conſervatores, Barboſa d. cap. 23. num. 28.*

Pariter ipſi Protonotarii titulares poſſunt functiones Eccleſiaſticas peragere cum Rocchetto, & Mantelletto
3. *Sacra Congr. Concil. in una Mezzarien. 28. Septembris 1630. ibi = Sacra & c. cenſuit Protonotarium Apoſtolicum extra numerum non poſſe prohiberi deſerre habitum Prælatitium, nempe Rocchetum cum Mantelletta coloris violacei, & in Eccleſiis, & functionibus Eccleſiaſticis cum eodem habitu incedere, & ſedere, juxta diſpoſitionem Cereſmonialis = Pignatelli. conſult. Canon. tom. 4. conſ. 22. num. 1.*

Quando hujusmodi Protonotarii honorarii, & titulares equitarent, pileo prælatitio uti poſſent, ad inſtar Protonotariorum participantium, & de numero, & Collegio, ut in præcedentibus, ac in eorum inſignibus, ſeu armis familiæ apponere quoque pileum, cum cordulis pendentibus hinc inde, in ſignum honoris, & dignitatis, ut teſtatur *Virgil. loco citato, & ita Sacra Con-*

Congr. Rituum in una Clomacen. & Neocastren. 21. Augusti 1601. Barbosa d. cap. 23. de Jure Eccles. num. 29.

Illi magna dignitate præfulgent circa processus Beatificationis, & Sanctificationis alicujus Servi Dei, eandemque facultatem habent, quam ceteri Protonotarii de Collegio, & numero participantium, cum ab uno, eodemque instituto originem trahant, *Barbosa d. cap. 23. num. 34. ubi Doctores.*

Protonotarii quamvis præfulgeant magna dignitate, non ex hoc eisdem videtur permittum, ut possint sacrum facere cum annulo genimato in digito, *Sac. Congr. Rituum 11. Februarii 1623. Barbosa sup. num. 30.*

Nec paramenta sacra sumere de Altari, sed in Sacristia, vel in alio loco extra Altare induendi erunt habitu sacro pro Missa celebranda, ut ceteri Sacerdotes, *Barbosa sup. num. 31. Sacra Congr. Rituum in una Asculana in Apulia 6. Martii 1610. Pignatelli. consult. Canonic. tom. 4. consult. 76. num. 1.*

Nec valent abacum præparare, dum celebrant, ut faciunt Episcopi, sed parvam mensam, *Sacra Congreg. Rituum in d. Clomacen. & Neocastren. sup. Barbosa sup. num. 32.*

Nec valent paramenta sacra benedicere, quoties non habent licentiam Sacre Congr. Rituum, eadem *Sacra Congreg. 17. Julii 1617. Barbosa sup. n. 33.*

Hujusmodi Protonotarii, dum in Choro assistunt, ut Canonici, non valent uti habitu prælatitio, sed tantum habitu canonicali, ac pariter sedere debent in proprio stalli, nisi fuerit prima dignitas, nam tunc canonicus prima dignitas Capituli potest uti habitu Protonotarii, & sic deferre Rocchetum cum Mantelletto, *Sacra Congreg. Rituum in d. Clomacen. & Neocastren. Barbosa Summ. Apost. decis. collect. 617. num. 11. Panimolla decis. 1. annotat. 7. num. 7.*

Ac proinde, ubi Canonicus Protonotarius cum habitu prælatitio incedere, & sedere vult in Choro, tunc cum reputetur tamquam merus extraneus à Capitulo, locum non meretur inter Canonicos, sed post Abbates, & tunc venit exclusus à participatione distribu-

tionum quotidianarum, *Barbosa dicto cap. 23. num. 19. Corrad. in praxi dispensat. Apostolic. lib. 5. cap. 6. num. 52. Pignatelli. d. consult. 76. num. 1. Panimolla. sup. num. 8. Sacra Congr. Rituum in d. Asculana, & in una Miletan. 7. Augusti 1621.*

Videtur etiam interdictum ipsi Canonico Protonotario deferre habitum, prælatitium in processionibus, aliisque publicis actibus, in quibus intervenit cum corpore Capituli, *Corrad. d. n. 52. Panimolla. sup. num. 10. & 11. Sac. Congreg. Rituum 19. Novembris 1651.*

Quod pariter videtur servandum, etiam ubi Protonotarius esset Archidiaconus, & prima dignitas Capituli; nam adhuc tenetur functiones peragere sibi spectantes in habitu canonicali, penitus relicto habitu prælatitio, *Sacra Congr. Rituum in d. Asculana.*

Non videtur tamen eadem denegatum, ubi fuerit Canonicus, sedere in choro, cum subitanea violacea tantum, absque Mantelletto, & Rocchetto, licet alii deferant subitaneam nigram, dummodò in reliquis utatur habitu canonicali, *Corrad. d. num. 52. Barbosa de Canonic. & dignitat. cap. 18. nu. 37. Panimolla. sup. num. 13. Sacra Congr. Rituum in una Panormitana 14. Januarii 1612., & ita vidi servatum Romæ.*

Supradicta jura locum habent etiam in Vicario Generali Episcopi, qui, si fuerit Canonicus, & Protonotarius, debet uti habitu canonicali, aliis non lucratur distributiones quotidianas, *Panimolla. sup. num. 14. Sacra Congr. Rituum in d. Clomacen.*

Diximus supra, non posse Canonicum Protonotarium uti habitu prælatitio in choro: nota, hoc tantum procedere, ubicumque collegialiter cum aliis Canonici intervenit in choro: secus tamen videtur dicendum, ubi Canonici non interveniunt collegialiter, & sub nomine Capituli: idemque, ubi Canonicus intervenerit solus, ac in actibus extraneis interitis, *Corrad. d. n. 12. Panimolla. sup. num. 15. Pignatelli. d. consult. 76. num. 2. & consult. 88. num. 1. Sacra Congr. Rituum in una Concordien. 17. Julii 1623. & 18. Julii 1626.*

Ipsi Protonotarii titulares, & honorarii,

rarii, quo suprà, tam in sessionibus, quàm in processionibus, digniorem locum cedere debent Officialibus Episcopi
 28 pi loci ordinarii, aliisque Canonicis, & dignitatibus Cathedralis Ecclesiæ, *Sacra Congr. Rituum in una Castelle, & Legionis 3. Aprilis 1604.*, & clarè patet ex Constitutione Clementis VIII. incipiente *Romanum Pontificem*, *Corrad. d. num. 52.*

Debent iidem sedere post Abbates,
 29 *Barbosa d. cap. 23. n. 26. de Jure Ecclesiastico, & de Canonicis, & dignitatibus cap. 18. num. 24. Sacra Rituum Congreg. in una Asculana in Apulia 6. Martii 1610.*

Protonotarii titulares, & honorarii, de quibus suprà, immediatè creati à Papa, non erunt connumerandi inter illos Officiales, de quibus loquuntur illæ duæ Extravagantes Summorum Pontificum, scilicet illa relata in *e. cum Mattheus de hereticis*, & altera, quæ incipit *Divina, de privilegiis in 6. inter Extravag. commun.* itaut locorum Ordinarii in illos animadvertere non valeant, etiam per censuras, ac in illorum
 30 dignitatibus, & beneficiis curatis non se intromittere, & quoquo modo immiscere, & radicare, sub poenis in dictis Extravagantibus contentis: ita *Sacra Congreg. Concil. ad Dubia proposita 20. Junii 1682. ut in lib. Decret. 22. fol. 326.*

ARGUMENTUM.

Beneficia Protonotariorum, fructu illi fuerint de Collegio, sive Honorarii, & Titulares, an & quatenus dicantur Reservata S. Sedi Apostolicæ.

SUMMARIUM.

- 1 Protonotariorum quorumcunque vacantia Beneficia sunt reservata Sanctæ Sedi.
- 2 Ad effectum reservationis, Protonotariatus debet concludenter probari.
- 3 Officium justificatur exhibitione litterarum patentium.

- 4 Protonotarii officium pro effectum reservationis beneficii, oportet fuisse acceptatum, & num. 5.
- 6 Acceptatio tamen presumitur per expeditionem Bullarum.
- 7 Et tunc locum habet reservatio, non obstante obitu Protonotarii antea præstitum juramentum fidelitatis, sive alia inpleta solemnia.
- 8 Officium Protonotarii exequi non potest, qui juramentum fidelitatis nondum præstitit, nec fidei professionem emisit.
- 9 Beneficia Protonotariorum reservata sunt, à quocunque legitimam facultatem habente illi creati fuerint.
- 10 Etiam si beneficia vacaverint finito officio.
- 11 Hujusmodi reservatio cessat in concordatis Germaniæ, & Franciæ.

DISCEPTATIO XIX.

Beneficia Protonotariorum, quicunque illi fuerint, sive de Collegio, & numero participantium, sive extra Collegium, & numerum, uti sunt Protonotarii Honorarii, & Titulares, in casu vacationis, dicuntur reservata S. Sedi Apostolicæ, licet Protonotarius decesserit in mensè Episcopi, & extra Romanam Curiam, ad Textum in Extravaganti ad regimen, de præbendis, & ita ex Regula prima Cancellariæ Apostolicæ, *Lotter. de re benefic. lib. 2. qu. 28. n. 44. cum seq. Rota in recent. part. 15. dec. 265. num. 5. & part. 16. dec. 14. num. 2. & DD. passim*, & nos latè sub titulo de Beneficiis.

Ad effectum verò ut locum habere possit d. reservatio, scilicet, beneficium possessum, puta à Titio, esse reservatum S. Sedi, ex quo dictus Titius fuerit Protonotarius, non sufficit hoc tantum
 2 allegare, sed concludenter probari debet, illum fuisse talem, qualem se dicebat, & sic, probandum est, obtinuisse privilegium, vel à Papa, vel ab alio habente facultatem concedendi hujusmodi privilegia Protonotariatus, *Lotter. de re benefic. lib. 2. q. 28. n. 70. Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 23. n. 42. Rota coram Ludovico dec. 369. n. 1.*

Et licet constare possit per litteras Pa-

mentales, ad text. in l. nemini licere
3 §. non aliter ff. de Advocat. divers. Judic. ubi Doctores.

Nihilominus debet constare de illorum acceptatione prout in his terminis
4 nis docet Rota coram Ubaldo in una Burgen. Abbatie de Sales 14. Maii 1612. inter ejus impressas decision. 68. num. 6.

Nam aliter non potest dici verè Protonotarius, si invitus hujusmodi dignitate fuerit decoratus, eam non acceptando, Tomasin. in cap. Tua nobis de offic. Vicarii, Rota in rec. part. 17. dec. 304. num. 28.

Verum supponenda est acceptatio, quotiescunque fuerint expedita literæ, scilicet privilegium, secus verò quando
6 privilegium non fuerit expeditum, Rota coram Ubaldo supra in d. Burgen. 20. April. 1615. ubi gratia reperiebatur tantummodo signata, & in altera Romana Capellanæ 29. Aprilis 1630. coram Pirovano.

Sequitur ut videamus, quid servandum, ubicunque Protonotarius, obtentis literis Apostolicis super provisione officii Protonotariatus, nondum præstiterit juramentum fidelitatis, nec emisserit professionem fidei, an illius beneficia dicantur reservata S. Sedi Apostolicæ, posito quod supradicta non impleverit ante illius obitum. Et dicimus,
7 adhuc illa esse reservata S. Sedi; nam sufficit ad effectum, de quo agimus,

sola expeditio literarum ad illius favorem, Lotter. de re benef. lib. 2. qu. 29. n. 13. & 14. Rota recent. part. 16. dec. 14. num. 9., & part. 17. decis. 304. num. 29., & ibidem dec. 392. num. 18., & part. 18. dec. 10. num. 17.

Licet quoad alios effectus, opus est
8 quod prius præcedat juramentum fidelitatis, & professio fidei, ut ex dictis decisionibus.

An reservatio ipsa comprehendat tam Protonotarios creatos à Papa, quàm à Legatis, vel Nunciis Apostolicis, aut similibus habentibus à Papa facultatem concedendi hujusmodi privilegia, & sic ab Episcopis assistentibus Papæ, vel à Collegio Protonotariorum? Et omisâ quacunque disputatione, videtur affirmativè respondendum cum
9 S. Rota, allegata à Lotterio d. quæst. 29. num. 12. ubi dicit reservationem prædictam comprehendere quoscunque Protonotarios, ibique alii Doctores.

Sicuti pariter dicuntur reservata. S. Sedi beneficia Protonotarii, etiam
10 finito officio vacantia, Barbosa d. cap. 23. num. 13.

Supradicta non videntur habere locum quoad beneficia Protonotariorum in Germania, vel Francia, vigore concordatorum cum Sancta Sede, quæ non videntur reservata per mortem Protonotarii, Lotter. lib. 2. quæst. 28. à nu. 52. ad 62. Cochier. ad regulam primam Cancellariæ n. 22.

JOANNIS BAPTISTÆ

ARGYRO

DISCEPTATIONES

ECCLESIASTICÆ,

De Vicariis, quicumque illi fuerint, five Apostolici, Generales, Capitulares, Foranei, & similes: ubi de illorum dignitate, potestate, auctoritate, atque officio.

LIBER V. DISCEPTATIONES XVI.

ARGUMENTUM:

Quid sonet hæc vox Vicarius? Quos sint Vicariorum species? Quinam assumendi erunt ad hoc munus? Quæ agenda erunt ab ipso Vicario, idest quomodo se gerere debeat in munere sibi injuncto, si velit obire rectè munus suum: ubi plura monita.

SUMMARIUM:

- 1 Ordo Scientiæ est, ut à generalibus ad particularia progrediamur.
- 2 Ethimologia nominis, rei scientiam adaptavit, & n. 3.
- 4 Vicarius unde dicatur: & quot sint Vicariorum species, num. 7. 8. 9. & seqq.
- 5 Vicarius implere potest omnia, quæ is posset, ejus vices gerit. Limita num. 6.
- 7 Diviso intellectum disponit.
- 13 Vicarii quales eligi debeant, & quænam servare tenentur latè usque ad num. 43.

DISCEPTATIO I.

Uoniam in unaquaque scientia, is præscribitur ordo, ut ab his, quæ generalia sunt, ac in universum tradita, successivè ad specialia descendatur: ad

text. in l. 1. ff. de origine juris l. 1. ff. si certum petatur, §. His igitur Institut. de Justitia, & jure.

- Merito in primis ethimologiam.
- 2 nominis præcognoscere oportet in qualibet re, de qua sermo instituitur; *Aristotelis lib. 1. posteriorum*; si quidem ignoratà ac prorsus incognità rei nomenclatura, difficile ejusdem essentia
 - 3 inveniri potest, ut *Juriconsultus in l. 1. ff. si certum petatur, dicit.*
 - 4 Dico igitur quod Vicarius dicitur à Vice, quam gerit, vel qua alicujus muneris, seu officio, vel loco succedit: *Sollicitus in præfatione Codicis.*

- Hinc fit quod Vicarius omnia potest
- 5 facere, quæ pertinent ad jurisdictionem illius, ejus vices gerit: *l. 1. C. de officio ejus qui gerit vices alterius, cap. ultimo 93. dist. cap. 1. 94. dist., glossa in cap. sua nobis, de officio Vicarii, exceptis quibusdam, quæ speciale manda-*

G

tum

- 6 tum requirunt, *cap. 2. de offic. Vicarii in 6. & nos infra ac per totam materiam. presentis libri.*

Quoad secundum, ut rectè, & ordinatè procedamus post nominis ethymologiam ex præcepto *Arist. 1. lib. posteriorum, & 6. Topic.* prius divisionem Vicariorum facere oportet, & eorum species distinguere: etenim partitio animum legentis incitat, mentem intelligentis præparat, & memoriam artificiosè reformat, *l. 1. ff. de doli except.*

Idèd sciendum est, quod multipliciter in jure Vicarii intelliguntur; sed principaliores species Vicariorum tres sunt; etenim quidam dicuntur Nati, seu legitimi, uti de Archidiacono, & Archipresbytero; quidam Dativi, quasi constituti ab illis, qui ordinariam jurisdictionem habent, ut eorum vices gerant in locis, in quibus ipsi jus dicere valent. Demum alii foranei, qui constituuntur in aliquo Oppido Diocesis; ut ibi exercent limitatam jurisdictionem.

Sed meliùs distinguendo dico, duo esse genera Vicariorum. Alii constituti sunt ab ipsa lege sine facto hominis; alii autem facto hominis, ut scribit *Muratori de ordine judic. part. 4. dist. 5. princip. num. 6.*

Vicarius, qui à lege sine hominis facto constituitur, est Summus Romanus Pontifex; etenim is vicem Dei gerit in terris, & supremus Vicarius Christi vocatur.

Dicuntur etiam Vicarii, constituti ab ipsa lege, Episcopi; quoniam ipsi succedunt in locum Apostolorum, & vices Apostolorum gerunt *Trid. sess. 23. c. 4.* Hujusmodi generis quoque sunt Archidiaconus, & Archipresbyter in Cathedrali Ecclesia, qui absentibus Episcopis absque aliquo facto sunt ipso jure illorum Vicarii.

Vicariorum autem, quæ facto hominis constituuntur, quamplures sunt species; nam alii dicuntur Generales, cum omnimoda facultate; alii cum facultate limitata, alii foranei: De quampluribus Vicariis meum est hic peragere, & prius de Vicario Papæ, & quanta sit illius dignitas, auctoritas, & potestas

demonstrabo. Deindè ordine successivo de Vicario Archiepiscopi, ubi quanta sit illius jurisdictio, & potestas: Successivè de Vicario generali Episcopi, ubi quanta sit illius potestas ostendemus. Postea de Vicario foraneo Episcopi, & quæ facere possit exhibebitur; subsequetur discussus de Vicario Capitulari Cathedralis Ecclesiæ; verba quoque faciam de Vicario Capitulari Collegiatæ nullius Diocesis. Rursus de Vicario Apostolico, & in quo extendatur sua auctoritas. Atque insuper de Vicariis perpetuis, sive amovibilibus ad beneficia curata destinatis aliquid dicemus. Demum de Vicariis superiorum Regularium, sive Monialium pauca verba faciemus.

Quoad tertium: Quicumque fuerint Vicarii, eligendi, quo suprà, eligi debent personæ bonitate vitæ præditi, cum ferè innumera sint mala, quæ ex malo officiali procedunt; nam aliter constituentes in die Judicii Deo rationem reddere debent; de manibus siquidem Prælatorum, sanguinem subditorum requirit Deus, *ad Text. in cap. irrefragabili, ubi Gloss. de Offic. Ordin.*, mala enim electio est in culpa eligentis *cap. quia frustra de usuris.*

Idèd, qui jus habet eligendi Vicarium, magna cum prudentia hoc facere debet, & omnem diligentiam facere tenetur, ut inveniat virum probum, & idoneum, nec oscitanter procedere debet in hujusmodi electione: sed talem querere oportet, contra quem nihil niali opponi possit: aliàs tenetur etiam in foro fori de facto sui Vicarii.

Quoad quartum, quæ servanda erunt à Vicario: debet ipse ante omnia habere Deum præ oculis in omnibus suis actionibus: timentes enim Deum omnia cooperantur in bonum, *David psalmo 30., & Ecclesiast. atque Proverb. cap. 14.* Antequam deveniat ad expeditiones negotiorum Deum orare debet, & sacrum facere, si sit Sacerdos, vel Missam audire si sit simplex Clericus, sicuti debet facere Episcopus, *cap. fin. de privil. in 6.*

Debet servare decorem dignitatis, præbendo se ornatum virtutibus, & bonis moribus, qui sunt ornamenta interior-

teriora, *cap. 1. dist. 40.* Debet esse immunis à vitiis, & peccatis publicis; ratio est quia ipse debet aliorum vitia detergere, & curare *cap. qui sine, cap. iudicet, cap. in gravibus, cap. postulat, cap. Sacerdos 3. qu. 7. D. August. lib. 1. de Sermonibus Domini in Monte c. 6. tom. 4.* Nemo autem potest alium corrigere, qui tacitus respondeat, eadem commississe, *cap. esto 95. dist. cap. 1., & per totam 32. quest. 6. dist. cap. iudicet 3. quest. 7.*

Debet se ostendere gravem non mollem, effeminatum, aut deliciosum, ut notat *Cic. lib. 1. de Officiis*, sed gravem moderatum, & iustum, ut à simili notatur in *Pragmat. 1. nostri Regni sub tit. de Sac. Reg. Conf.*

In verbis debet esse parvus, non nimis facilis ad loquendum; etenim melius est pauca idoneè effundere, quam multis verbis inutilibus homines pręgravare, *l. tanta §. Contrarium C. de veteri iure enucleando, cap. 1. 43. dist.* Idēque loquacitatem fugiat, uti odiofam *Ecclesi. 32.*

Discretus esse debet in silentio, sicut cautus in verbis, nam veluti incauta locutio in errorem trahit, ita indiscretum silentium eos, qui erudiri poterunt, in errorem derelinquit, *ad Text. in cap. 1. dist. 43. D. Gregor. homil. 11. in Ezechielem.*

Debet esse pudicus, honestus, ac castus & in aspectu oculorum modestus, sicuti tenentur Clerici omnes *cap. 1. 43. dist. cap. qui viderit 32. qu. 5. cap. de multis de etate, & qualitate, cap. ut Clericorum de vita, & honestate Clericorum.*

Ac cum mulieribus non conversari, *cap. sed si forte, cap. volumus, cap. in omnibus, cap. non oportet, cap. Clerici, cap. ad ornatum 81. dist. & toto tit. de cohabitatione Clericorum cum mulieribus.*

Debet esse humilis, tractabilis, benignus, non superbus, non iracundus, non mendax, nec fallax, ne impleatur illud Prophetę *Sophon. 3. Malach. 1.*

Debet esse patiens, mitis, pius, mansuetus, & non perturbati sensus, sicut decet Clericos, *cap. studeat 50. dist. ac toto tit. de Cleric. percuss. cap. suscepimus de homicidio.*

Non sit iracundus, sed lenis; etenim ira sæpe in crimen adducit, *cap. cum apud Thessalonicam, & cap. summopere 11. qu. 3. D. Paulus ad Romanos 12. vers. sed date locum ire.*

In reprehendendo, severitatem cum moderamine, & lenitate misceat; nam rigor à Clericis abesse debet, *cap. 1. de dolo, & contumacia, & habetur Ecclesiast. 7. noli esse nimis iustus; nam qui multum emungit, elicit sanguinem, cap. denique 4. dist.*

Debet Vicarius habere amicitiam æqualem cum omnibus, non autem familiaritatem, & particularem amicitiam alicujus, multò minus debet convivare cum subditis, *Prov. 23. D. Paulus ad Roman. cap. 13.*

Neque cum illis familiariter conversari; nam nimia familiaritas contemptum parit, *cap. quando 86. dist. l. observandum ff. de Officiis Prefidis.*

Neque per plateas continuò discurre debet, ne fatuus reputetur, & imprudens in servando officii decorum, & maiestatem, *Glossa in cap. quando 86. dist.*

Debet se abstinere ab amicitia Monialium, ne aperiat aditum murmurationibus subditorum: honoret autem omnes, quando occurrit alloqui cum illis, quia honor illis est exhibendus uti Christi sponsis, *Glossa in cap. Virginibus scriptis 27. qu. 1.*

Neque ipsarum Monasterium frequentare debet, sed raro propter necessitatem aliquam, vel rationabilem causam, ut Clericos decet, *cap. ut Clericorum de vita, & honestate Clericorum, cap. Monasteria, ubi Glossa eod. tit.*

Debet hospitalitatem fervare, & pauperes hospitando recipere; nam aliter non posset aliis esse hospitalitatis hortator, si ipse propriam domum hospitibus claudat, *cap. 1. & per tot. 42. dist. cap. 1. 85. dist. cap. fin. 16. qu. 1. D. Paulus ad Hebręos 13. ad Rom. 12. cap. 2. de supplenda neglig. Frelat. Tridentin. sess. 25. cap. 8. de Reformat. & ad hoc ut non enumeretur inter eos, quibus in iudicio dicetur: hospes eram, & non collegistis me, Matthæi 25.*

Debet subditos discordes ad concordiam revocare, & inimicitias com-

ponere *cap. placuit*, 90. *diff.* imò poterit illos excommunicare, si pertinaciter reconciliationem recusaverint *can. perlatum diff. 90.*

Debet esse gravis in incessu, ut gravitate itineris mentis maturitatem ostendat *cap. fin. 41. diff. D. Paul. 1. ad Timoth. 2.* Etenim incompositio corporis mentis inæqualitatem indicat *can. fin. 41. diff. D. August. epist. 109. ad Monac.*

Neque debet Vicarius ludere, aut 32 ludis interesse, qui Clericis sunt prohibiti *cap. inter dilectos de excess. Prælat. cap. Clerici Officia*, ubi Abbas, de vita, & honest. Cleric. *Trid. sess. 22. cap. 1. & sess. 24. cap. 12. de Reform.*

Neque arma deferre debet, quæ sunt 33 prohibita non solum Clericis verum etiam Laicis; nam arma Clericorum sunt lacrimæ, & orationes *cap. ferrum 50. diff. can. reprehensibile 23. quæst. 8.* Nisi necessitas hoc permittat ad sui defensionem *cap. 2. de vita, & honest. Cleric.*

Debet per Civitatem incedere in habitu clericali, *can. 1. 41. diff. cap. Clerici de vita, & honest. Cleric.* Debet etiam Vicarius, sicut ceteri Clerici, imò multò magis, ut sit illis exemplo, tonsuram deferre *cap. Clerici officia de vita, & honest. Cleric.*

Non debet inihiare pecunias, malis artibus, & illicitis modis illas à subditis extorquendo; quia avaritia est radix omnium malorum *cap. avaritia de præbendis, cap. quia radix de pœnit. diff. 2.* Etenim cupiditas, & avaritia excæcat oculos sapientum, *cap. avaritia de elect. in 6.*

Imò non solum in suam personam avaritiam vitare debet, verum etiam in suis 36 ministris, & famulis, *cap. cum ab omni de vita, & honest. Clericorum, cap. 1. §. Procuraciones de Censibus in 6. Trid. sess. 21. cap. 1. de Reform.*

Debet servare antiquum stylum Curiae Episcopalis; unde non debet alterare illum, quia stylus Curiae pro lege habetur, & est observandus; sed illum fervet, si sit bonus, maxime in exigendis sportulis, & emolumentis actorum, *Sacra Congr. Concil. in una Taurinens. 7. Septembris 1630. Felin. in cap.*

licet de offic. Ordin. Et si abusus, & corruptelæ sint, illos aboleat, & tollat 38 quantum in se est, & curare debet, ne Cancellarii subditi gravent in emolumentis exigendis pro singulis actis, *Sacra Congr. Concil. in una Viennens. 8. Martii 1602., & quæ gratis sunt concedenda, gratis dari studeat, Barbof. alleg. 107. num. 28.*

Et iustum exigi curet secundum taxam quam in tabula quadam scribi curet, & exponi publicè mandet, ut sic omnibus 39 exposita, quisque ipsam videat sine difficultate, & legat quando placet, *Sac. Congr. Epist. & Regul. in una Cuthanens. 16. Augusti 1641.* Et dum dixi 40 de taxa, hodie servanda est taxa Innocentiana, videlicet Innocentii XI., quæ publicè tenenda est omnium visui.

Debet honorare dignitates, ac Canonicos Cathedralis, necnon omnes Parochos, & Ministros Civitatis, & totius Diocæsis, necnon nobiles, & Magnates. Si casus occurrat, ut ad ipsum accedant, non sit austerus in ceremoniis, ne amittatur respectus ab eis; honor enim est hominibus charior omni alio hono temporali, *cap. nisi de Renunc. Cassanens in Cathalog. gloriæ Mundi part. 1. confid. 2. num. 6., & confid. 6.* Nam homines designantur, quando non honorantur, quia honor, & vita æquiparantur, & pari passu ambulant, *l. iusta ff. de manumiss. vindic.* Debet etiam honorare Doctores, & alios virtuosos, nam illis honor est debitus de iure, *l. fin. C. de stat. & imagin. Arist. 3. & 4. Ethic.*

Demum Vicarius debet esse arbor fortitudinis, & sic habere corticem veritatis, medullam æquitatis, frondem sagacitatis: qui enim iudicaturus est populum, adhibere debet diversas cautelas, & varia remedia, ut singulis rectè iustitiam ministrare valeat, *Bald. in sua practica judic. tit. de cautel. & remed. num. 2. 6. & 7., & insuper habere debet odorosos flores honestatis, ac fructus uberimos bonarum operationum; Circa reliqua suppleat bonitas ipsius Vicarii, vel saltem servet monita præcitata si velit esse gratus Deo, & hominibus.*

ARGUMENTUM.

De Vicario Papæ, & quanta sit illius auctoritas, & potestas in Urbe, & Districtu.

SUMMARIUM.

- 1 *Vicarii Papæ potestas expenditur.*
- 2 *Vicarius Papæ fruitur jurisdictione privativa in causis Hebræorum: quod tamen declaratur.*
- 3 *Vicarius Papæ in facultatibus habet cognitionem causarum Apostatarum, & malæ Translatorum.*

DISCEPTATIO II.

Quanta sit Vicarii Papæ auctoritas, & potestas, breviter per nos hic demonstratur, cum circa ipsam nostri muneris non sit diutius immorari. Ipse autem in Urbe maxima præfulget potestate, & auctoritate, non solum in Clericos, sed etiam in Regulares. Vistandi potestatem habet omnia Monasteria in Urbe, etiamsi illa exempta fuerint, necnon cognoscere valet causas miserabilium personarum non excedentium summam ducatorum sexaginta auri de Camera. Vistare potest carceres Urbis unâ cum aliis Vistatoribus, votumque dare. Judicare potest de causis Clericorum, ac Hebræorum in Urbe degentium, ac Religiosorum utriusque sexus, & Confraternitatum laicorum, Hospitaliumque. Potest congregare Synodum in Romano Clero pro correctione morum. Conferre ordines per se, vel per alium Catholicum Antistitem, potest Vicarius ipse Papæ. Consecrare valet Ecclesias Urbis, vel eas benedicere; necnon reconciliare valet, quatenus pollute fuerint, quod idem dicendum est de Cœmeteriis, habet auctoritatem puniendi eos, qui festis diebus venia exercent. Necnon punire valet blasphematores, ulurarios, perjuros, mœchos, & quoscumque alios committentes crimen, quod ad Ecclesiasticum forum, & ad Curiam Ecclesiasticam simpliciter, vel mixtim, de jure, vel consuetudine,

aut statuto pertineat, non obstantibus quibuscumque significationibus ab aliis iudicibus factis, seu faciendis. Cognoscit causas tam civiles, quam criminales Clericorum Urbis, & ejus Districtus, ac matrimoniorum spiritualium, tam activè, quam passivè, privativè quoad alios iudices. Necnon cognoscere valet causas hospitalium, hospitalariorum, Confraternitatum laicorum quorumcumque, ac collegiorum Ecclesiasticorum, & aliorum quorumvis etiam forensium, ac quorumcumque in quibuscumque Ecclesiis, Monasteriis, & Capellis Urbis prædictæ defervientium, locorum piorum, & religiosorum quorumcumque utriusque sexus. In causis alienationis, vel permutationis bonorum Ecclesiæ, vel loci pii, etiam per supplicationem Apostolicam commissis, & committendis in Urbe, illiusque Districtu, ipse est executor: de omnibus latè, ex *Constitutione Pauli III.*, quæ incipit *Licet Ecclesiarum*, ubi per diversos paragraphos.

Ipse Vicarius Papæ, privativè quoad alios iudices, procedere valet in causis Hebræorum, ubi causa est inter ipsos Hebræos tam activè, quam passivè, inter alios passivè tantum, ut habetur ex *Constitutione Julii III.*, quæ incipit *Cum sicut* §. 1.

Cognoscere etiam valet causas Apostatarum, & mala translatorum in Curia, ut ex *Constitutione Pii IV.*, quæ incipit *Sedis*. Quamplura alia potuissimè dicere de Vicario Papæ, sed superfluum existimavi, cum omnibus in Romana Curia versatis notum sit quanta sit illius dignitas, auctoritas, & potestas.

ARGUMENTUM.

De Vicario Archiepiscopi, seu Metropolitanani, & quanta sit illius dignitas, auctoritas, & potestas in propria Diœcesi, atque in Episcopos Suffraganeos, eorumque subditos, ostenditur.

SUMMARIUM.

- 1 *Inter Metropolitanum, atque Archiepisco-*

- piscopum quamvis distinctio intercedat?*
- 2 *Potestas Vicarii Archiepiscopi ab ipsius auctoritate commensuratur.*
 - 3 *Vicarius vices gerit ejus, quem representat.*
 - 4 *A Vicario non provocatur ad Episcopum, cum uterque unum constituent Tribunal.*
 - 5 *Archiepiscopus in sua Archiepiscopatu eadem utitur potestate, qua in sua Diocesi Episcopus.*
 - 6 *A Vicario Archiepiscopi non ad Archiepiscopum ipsum, sed ad Papam appellatur, & num. 7.*
 - 8 *A potestate Vicarii Episcopalis ad potestatem Vicarii Archiepiscopi valet illatio.*
 - 9 *Archiepiscopus, ejusque Vicarius in suffraganeos, ejusque subditos, potestatem habet non universam, sed in quibusdam certis casibus circumscriptam, & num. 31.*
 - 10 *Causas appellationum à Sententiis Episcopi suffraganei cognoscit Archiepiscopus, vel ipsius Vicarius. Limita ut num. 12. 13. & 14.*
 - 11 *Vicarius Archiepiscopi dicitur habere generale Mandatum ab Archiepiscopo, quemadmodum Vicarius Episcopi ab Episcopo.*
 - 13 *A delegato appellatio datur ad delegantem.*
 - 15 *Ab Episcopo ad Metropolitanum, jure novissimo Sac. Concilii Tridentini in tribus casibus potest appellari, qui recensentur.*
 - 16 *Sententia diffinitiva in quo differat ab interlocutoria, remissio.*
 - 17 *Gravamen irreparabile quale sit.*
 - 18 *Carceratus ab Episcopo quando valeat ad Metropolitanum appellare.*
 - 19 *A comminata tortura, nondum evacuatis inditiis, appellare non licet ad Metropolitanum.*
 - 20 *A censuris fulminatis per Episcopum, datur appellatio ad Metropolitanum: dummodo de notorio delicto non agatur.*
 - 21 *Appellatio non admittitur in notoriis criminibus.*
 - 22 *Metropolitanus circumspiciendo procedere debet in admittendis appellationibus à decretis Suffraganei, ne hic con-*

temptui sit.

- 23 *Appellatio à decreto Ordinarii tunc demum competit, cum agitur de Sententia, sive decreto diffinitivo, vel interlocutorio vim diffinitivi habente, vel gravamen præferente irreparabile.*
- 24 *Appellans causam gravaminis proponere debet judici ad quem.*
- 25 *Appellatio quandoque sufficit factio interposita, nimirum per arreptionem itineris ad Superiorem.*
- 26 *Vicarius Archiepiscopi sub pena quidem interdicti inhibere potest Episcopo suffraganeo, ne ad ulteriora procedat in causa, non verò sub comminatione Censurarum, & num. 27.*
- 28 *Recurrere licet ad Metropolitanum, per viam querelæ, ubi de jure non competeret appellatio, & num. 29.*
- 30 *Adversus censuras latis per Suffraganeum Metropolitanus potest concedere absolutionem cum reincidentia ante cognitionem causæ.*

DISCEPTATIO III.

CUM acturi simus, de auctoritate, & potestate Vicarii Archiepiscopi, vel Metropolitani, hic adnotanda erunt, quæ aliàs adnotavimus, & signanter lib. 3. Discept. 2. ubi demonstravimus, quæ differentia sit inter Archiepiscopum, & Metropolitanum; ibique diximus quòd Metropolitanus dicatur, quicumque habet plures Episcopos suffraganeos sub se; Archiepiscopus verò, qui non habet suffraganeos, uti de Archiepiscopo Rossanen. Lancianen. & Nazarenò: quo cognito agnoscitur etiam illius auctoritas, & potestas; etenim si nullum habeat suffraganeum, tanta est potestas Vicarii Archiepiscopi, quanta Vicarii generalis Episcopi, de quo in sequenti Disceptatione, ubi latè.

Cum autem maxima sit auctoritas, & potestas Metropolitani in suos suffraganeos, ac in subditos suorum suffraganeorum, ut latè demonstravimus d. lib. 3., maxima quoque est auctoritas, & potestas Vicarii ejusdem Metropolitani, tam in causis Episcopi suffraganei, quàm in causis subditorum ipsius suffraganei, cum ipse Vicarius in Jurisdictione vices gerat

3 rat sui auctoris, scilicet Metropolitan-
ni, cui inest in munere Vicarii.

4 Etenim cum à sententia Vicarii generalis Episcopi non detur appellatio ad ipsum Episcopum, quia ambo unum tribunal constituunt *cap. Romana de appellat. in 6.* Merito jura sanxerunt posse appellari ad alium, videlicet ad Metropolitanum, vel Sanctam Sedem: ita ex *Trid. sess. 13. cap. 1. & 2., & sess. 24. cap. 20. de Reform.*, opportune igitur videndum erit de potestate Vicarii Metropolitanitani, in subditos ejusdem, vel in subditos suffraganeorum ipsius Archiepiscopi Metropolitanitani.

5 Ipse Vicarius Archiepiscopi succedit in jurisdictione Archiepiscopali eo modo, quo Vicarius Episcopi in Episcopali; nam Archiepiscopus in sua Diocesi habet omnia jura, potestatem, & obligationes, quas habent Episcopi respectivè quilibet in sua Diocesi, & sunt veluti omnes alii Episcopi, ut notat *Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 7. n. 15.*

6 Unde ab istis Vicariis non appellatur ad Archiepiscopum, sed ad Papam *cap. Romana de appellat. in 6. Sbrozini lib. 3. quest. 2. num. 1.* propter eam rationem, quia Vicarius Archiepiscopi facit unum tribunal cum Archiepiscopo, ut ex *d. cap. Romana de appellat. juncto cap. 2. de foro competentis, ubi DD.* Unde quemadmodum potestas Archiepiscopi in propria Diocesi tanta est, quanta illa Episcopi in sua, ita id dicendum de Vicario Archiepiscopi, quod dicemus infra de Vicario Episcopi Disceptatione sequenti: Quamobrem quidquid facere potest Vicarius Episcopi in sua Diocesi,

7 facere potest, & Vicarius Archiepiscopi in sua, & quæ denegata videntur Vicario Episcopi, denegata pariter videntur Vicario Archiepiscopi.

8 Habet verò Archiepiscopus maximam auctoritatem tam in suos suffraganeos, quam in subditos suorum suffraganeorum, ut latè demonstravimus *lib. 3.* unde meritò eandem jurisdictionem videtur habere ipse Vicarius Archiepiscopi, cujus ipse vices gerit. Regulariter vero ipse Archiepiscopus, vel ejus Vicarius, nullam habet jurisdictionem in subditos suffraganeorum, nisi tantum in casibus expressis à jure, ad *Text. in*

cap. Pastoralis de Offic. Ordinari. Loster. de re benefic. lib. 1. quest. 22. num. 37. concordat Text. in cap. Romana cap. venerabilibus de Sent. excommun. in 6, cap. 1. de supplenda negligentia Prælat. eod. lib. 6. Genuensis in praxi cap. 88. num. 102.

9 Procedere igitur valet Archiepiscopus, & ita suus Vicarius, in causis subditorum Suffraganeis, ubicumque appellatum fuerit à sententia Episcopi, & sui tribunalis ad Archiepiscopale tribunal. Unde hoc casu Vicarius ipsius Archiepiscopi, ratione jurisdictionis, qua fungitur Archiepiscopus ipse, eadem, ipse uti potest auctoritate. Etenim in omni casu, in quo valet procedere Archiepiscopus, ita ejus Vicarius generalis, & speciale mandatum habens, ut notant Doctores in *cap. Romana de foro compet. in 6. Pellegrin. in praxi Vicar. part. 1. sect. 3. subsect. 2. num. 49.*

10 Dantur verò quamplures casus, in quibus non datur appellatio à sententia Episcopi ad Archiepiscopum, & Metropolitanum, & sic ad Vicarium ejusdem. Et primò in causis S. Officii, in quibus appellatur ad Papam, propter negotiorum gravitatem, non autem ad Metropolitanum, ita *Pegna in Directorio Inquisitionis part. 3. comment. 31. Genuensis in praxi Curie Archiep. cap. 30. num. 8.*

11 Secundò in delegato Episcopi, etenim ab ipso non appellatur ad Archiepiscopum, vel suum Vicarium, sed ad Episcopum delegantem, nisi Episcopus causam delegaverit in fraudem, quia tunc appellari potest ad Archiepiscopum, & ejus Vicarium, *Genuensis supra num. 7.*

12 Tertiò non datur appellatio à sententia Episcopi ad Metropolitanum, & sic ad ejus Vicarium, ubicumque agitur de causa violatæ immunitatis, cum hoc casu recurrendum erit ad S. Sedem, vel Congregationem Immunitatis de Urbe.

13 Hodie attenda novissima dispositione *Trid. sess. 24. cap. 20. de Reform.* in tribus tantum casibus appellari potest à suffraganeis ad Metropolitanum. Primò à diffinitiva sententia, quæ imponit ultimam manum liti. Secundò ab interlocutoria, quæ habet vim diffinitivæ. Terc-

Tertio à gravamine irreparabili, quod per diffinitivam reparari non valet, ut ex *Trid. sess. 13. cap. 1. de Reform.*

Quæ autem sit differentia inter sententiam diffinitivam, & interlocutoriam, latè *Pellegrinus sup. part. 2. sess. 3. sub sess. 1. num. 15. & seqq.*

Sed quid sit gravamen irreparabile, breviter noto: dicitur gravamen irreparabile omnis actus irretractabilis, uti excommunicatio, carceratio, tortura, & alia hujusmodi, *Abbas in cap. in contemplatione num. 4. de Regulis juris, Maranta 6. part. de appellat. n. 216.*

Attamen non ab omni carceratione datur appellatio ad Metropolitanum, & ejus Vicarium generalem, sed ubicumque Episcopus non curat devenire ad expeditionem causæ, posito quod processus jam fuerit compilatus, & nollet ad expeditionem devenire, sub prætextu, quod habet biennii tempus ad expediendam causam juxta *Trid. sess. 24. cap. 20.*, nam hoc locum habet, ubicumque processus nondum fuerit compilatus, latè *Genuensis d. cap. 88. num. 4.*, quia hoc casu si carceratus appellaret, non esset per Vicarium Metropolitanum admittenda appellatio, tamquam frivola; aliàs enim suffraganeus non posset alicquem subditum carcerare; quia semper carcer diceretur gravamen irreparabile, & sic cluderetur tribunal suffraganeorum, *cap. de priore de appellat. l. quoniam judices C. de appellat. Bartol. in l. apertissimi, C. de Judiciis, Zerola in praxi Episcop. part. 1. V. Appellatio §. 6.*

Sequitur ut videamus, an à comminata tortura, à tribunali Episcopi suffraganei detur appellatio ad Metropolitanum, & ejus Vicarium. Et negativè respondendum videtur ex eisdem rationibus, de quibus suprà, quando scilicet processus fuit ritè, & rectè compilatus concessis defensionibus, & repulsa, & facta publicatione, ac audito reo in omnibus suis iuribus, cum procuratore, & avvocato, & indicia non essent adhuc evacuata per defensiones, & alia acta; nam hoc casu locum non habet appellatio, uti frivola, *Diaz in praxi crimin. can. cap. 117. num. 5. Covarr. pract. quæst. cap. 23. num. 5.*

Nogarr. in cap. inter verba conclus. 64. 2. quæst. 3.

A comminata verò excommunicatio, admitti potest appellatio ad Archiepiscopum, vel suum Vicarium interposita, ad *Text. in cap. per tuas de Sent. excomm. cap. ad audientiam de appellat. cap. solet de Sent. excomm. in 6. cap. venerabilibus eodem tit. & lib.*

Fallit verò in publicis criminibus in quibus non debet admitti appellatio, *cap. pervenit, cap. pastoralis §. Verò, cap. cum sit Romana §. Preterea de appellat. Covar. in c. Alia Mater part. 1. §. 2. num. 9.*

Attamen non omnis appellatio est admittenda à Vicario generali Archiepiscopi, ne de facili tollantur causæ suffraganeorum, & eorum tribunalia, parvipendantur, *Rota decis. 58. de appellat. in novis, can. non ita 2. quæst. 6.* nam cavetur in *Sac. Trid. sess. 13. cap. 1. de Reform. & sess. 24. cap. 20. pariter de Reform.*, quod nec Episcopus, nec Vicarius tenentur assentiri quibuscumque inhibitionibus, & deferre cuicumque frivole appellationsi, nisi ubi appellatum fuerit à diffinitiva, vel ab interlocutoria, quæ habeat vim diffinitivæ, vel ubi gravamen erit irreparabile, ut suprà demonstravimus.

Appellatio quo suprà debet proponi ab appellante coram Judice à quo, & si multum coram eodem debent proponi causæ gravaminis, ad *Text. in c. ut debitus de appellat. & Doctores communiter. Maranta part. 6. tit. de appellat. n. 153.* imò aliquando sufficit appellare factò, idest per arreptionem itineris ad superiorem ad *Text. in cap. dilecti de appellat.*, deinde taliter appellans debet rem reportare literas monitorias à Judice ad quem, ut notant communiter DD.

Hinc videre est, an liceat Vicario generali Archiepiscopi inhibere Episcopo suffraganeo sub pena excommunicationis, ne audeat aliquid innovare in causa appellata; & negativè respondendum videtur, ad *Text. in cap. 2. de Offic. delegati in 6. cap. 1. de Clerico Venator. Stapheleus de literis gratiæ fol. 291. num. 4.* Quod est valde notandum ab omnibus Ordinariis, & Delegatis Apostolicis, quan-

quando inhihent Episcopis ne in errorem incidant.

Ratio est, quia Vicarius Archiepiscopi non potest ferre sententiam, vel exercere jurisdictionem, vel promulgare censuras Ecclesiasticas in suffraganeos existente Archiepiscopo in Provincia. *cap. 1. §. Officiales de Offic. Ordinari. in 6. Gemin. ibid. & cap. 2. de Offic. Deleg. cod. 27 lib. 6.* Quod tamen intelligitur de sententia definitiva censurarum, & non, quando Vicarius generalis Metropolitanus inhiheret sub poena suspensionis, seu interdicti, *Bertachin. in Tractatu de Episcopis part. 7. lib. 4. quæst. 10. Zerola in praxi Episcop. V. Appellatio §. 7.*

Ubi sublatum est remedium appellationis, an possit adiri Metropolitanus, vel ejus Vicarius per viam querelæ, videre est. Et affirmativè respondendum videtur, ita *Glossa in cap. ad reprimendam de offic. Ordin. Abbas in cap. literis, & in cap. dilecto de Appellat. Felin. in cap. labor de Judic. Maranta part. 6. de Appellat. num. 115.* Quidquid contrarium dicat Covarr. *pract. quæst. cap. 9. num. 2. per Text. in cap. 1. de offic. Legati.*

Probabilior enim mihi videtur prima sententia; nam adversus suffraganeum, qui committit aliquid injustè in causa, potest adiri Metropolitanus per viam querelæ; quia hoc casu suffraganeus sit reus Metropolitanus, & querelans actor: undè cognita justitiâ causæ, potest Metropolitanus præcipere suffraganeo, ut sententiam revocet; vel quod acta reveideantur in audientia Metropolitana, *Covarr. præcitato loco cap. 1. num. 1. Maranta ibidem num. 115. Abbas in cap. Sacro num. 6. de Sentent. Excommunicationis.*

Pariter est videndum, an appellans à sententia excommunicationis suffraganei ad Metropolitanum, vel ejus Vicarium generalem possit ab eo absolvi ante cognitionem causæ, & affirmativè respondendum videtur, ad *Text. in cap. venerabilibus §. Porro de Sentent. Excomm. in 6. cap. per tuas, eodem tit. 30 & libro, quæ absolutio appellari solet habitatio ad finem, ut agere possit in judicio.*

Sed quia nonnulla alia competunt
Tom. II.

Archiepiscopis, vel Metropolitanis, erga eorum suffraganeos, vel subditos suffraganeorum, ut diximus *suprà lib. 3.*

31 Et competunt etiam Vicariis eorundem, uti eorum vices representantibus; idè consulas locum prædictum, ubi quanta sit potestas Archiepiscopi in prædictos demonstravimus.

Denum circa qualitates eligendi in Vicarium generalem Archiepiscopi, ac quanta sit illius jurisdictio, & potestas in Diocesi eidem commissa, multa nobis essent adducenda. Sed quia eadem est auctoritas Vicarii generalis Episcopi in sua Diocesi, quanta illa Vicarii Archiepiscopi in sua, & in subditos simpliciter sue Diocesis, me remitto ad sequentes, ubi de Vicario generali Episcopi quamplura adducemus: idè sit.

De Vicario generali Episcopi Ordinarii loci.

ARGUMENTUM.

Episcopus an teneatur deputare Vicarium generalem in sua Diocesi? Eligendus in Vicarium quibus qualitatibus præditus esse debeat? Que sit hujusmodi Vicarii dignitas, auctoritas, & potestas.

SUMMARIUM.

- 1 *Episcopus an teneatur sibi assumere Vicarium Generalem, condescendunt DD. & num. 2. & 4. ubi iidem DD. conciliantur.*
- 3 *Auxilium quandoque exquirere debemus pro incumbendum onerum facili expeditione.*
- 5 *Episcopi in amplioribus Diocesium & ubi Vicarius unus non sufficit, tenentur alios quoque judices delegare.*
- 6 *Episcopus duarum Cathedralium æquè principaliter anitarum num utroque teneatur Vicarium constituere? & num. 7.*
- 8 *Episcopus tenetur suo Vicario certam mercedem assignare ex redditibus Mensæ, & num. 10.*

- 9 *Propriis sumptibus, quid nemo debeat militare, omnia jura conveniunt.*
- 11 *Episcopi sedulâ curâ dignum Vicarium seligere debent.*
- 12 *Episcopus Vicarium indignum culposè eligent, tenetur ad omnium damnorum restitutionem.*
- 13 *Falsum Vicarii reputatur Falsum Episcopi, qui eum præposuit.*
- 14 *Vicarius Generalis quibus requisitis pollere debet, usque ad num. 24.*
- 20 *Assumendi ad Dignitates Ecclesiasticas debent esse Laurei Doctorali insigniti in aliqua publica Universitate, ex Constitutione S. Pii V.*
- 22 *Infamibus præcluditur aditus ad Dignitates.*
- 24 *Judex Civilis, solet esse suspectus.*
- 25 *Vicarii Generalis præminentie exponuntur, & num. 26. 27. & seqq.*
- 28 *Vicarius Insignique Canonici, quotenus Divinis interfit uti Vicarius, distributiones quotidianas non lucratur.*
- 30 *Vicarius quomodo ratione præminentie stalli primæ Dignitatis infideat; non proinde in Ecclesia installatus dici potest.*
- 34 *Vicarius Generalis Dignitas quidem est, sed temporanea; ideoque non omnia eidem conceduntur, quæ perpetuis Dignitatibus congruunt.*
- 35 *Vicarii Generalis potestas, ac jurisdictionis.*

DISCEPTATIO IV.

QUAMPLURA sunt nobis hic adnotanda circa materiam Vicarii generalis Episcopi, cujuslibet respectivè in sua Diocesi, omnia valdè utilia, ac necessaria scitu.

Quoad primum est videre, an Episcopus quilibet respectivè in sua Diocesi teneatur constituere Vicarium, seu Officiale generalem in illa, & circa præsens dubium varii varia dixere. Pro parte negativa sunt quamplures, qui asserunt non teneri, sed posse omnia agere per seipsum, & ita colligitur ex *Textu in cap. cum Episcopus de offic. Ordin. in 6.*, & ita sentit *Sac. Rot. recent. part. 14. decis. 115. num. 19. Barbosa de Episcop. alleg. 54. num. 125. Pignatell.*

consult. canonic. tom. 7. cons. 64. num. 6. Sac. Congr. Episcop. & Regular. in u. a. Aquilana 14. Augusti 1643. ibi = Quelli miei Signori Eminentissimi hanno risoluto, che non sia obbligato tenere detto Vicario generale nella Città, mentre lui abita, e puol supplir per se stesso.

- Contrariam verò sententiam sustinent alii, putantes Episcopum teneri sibi Vicarium generalem constituere pro negotiis Curie gerendis, & in sui sublevamen, cum multe sint occupationes, quæ in dies accidunt in Cathedralibus Ecclesiis, & sic in qualibet Diocesi: undè licet ipse vigilantissimus, ac præstantissimus fuerit, per se solum non valet adimplere, forsan cum damno, & periculo subditorum; ac proinde, uti & nos dicimus, tenetur Vicarium generalem deputare: facit *Text. in cap. inter cætera, cap. quoniam de offic. Ordin. Sbroz. de offic. Vicarii lib. 1. qu. 46. Azor. Institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 29. qu. 3. Pellegri. in praxi Vicariorum part. 1. sect. 2. subsect. 5. num. 1.*

Causæ enim facilius expediuntur per plures, quam per unum, *cap. quoniam de offic. Ordin. Barbosa de Episcop. alleg. 14. num. 126.*

Sed tu concilia hujusmodi inter se, contrarias sententias ita. Prima habet locum, ubicumque Diocesis non fuerit ampla, & numerosa animarum; sed tantum fuerit Episcopus unius parvæ Civitatis, vel angustæ Diocesis, uti de, quampluribus Ecclesiis Cathedralibus Regni, quemadmodum mihi narratum fuit ab Episcopis quibusdam fide dignis.

- 4 Secunda verò procedit, ubi Diocesis fuerit ampla, & numerosa populi, & Cleri, nam in hoc secundo casu, quia nequit Episcopus omnia peragere per seipsum, ac cunctis exigentiis Diocesis deservire, licet fuerit præstantissimus; meritò tenetur sibi assumere Vicarium, ut pro justitia ministranda, possit se coadjuvare in labore, ad *Text. in cap. inter cætera de offic. Ordin. Pax Jordan. lucubrat. Canonie. lib. 12. tit. 1. num. 10. Gratian. discept. forens. cap. 96. n. 36.*

Immo ubi fuerit Diocesis ipsa nimis ampla; tunc tenetur Episcopus loci Ordinarium, ultra Vicarium Civitatis deputare alios, aut saltem deputare Judices

ces particulares, ad quos subditi concurrere possint, & valeant in casu indigentiz: ita *Flori de Mena var. quest. lib. 1. quest. 8. num. 4.* ibi = *Domini temporales, Episcopi, & Prelati Ecclesiastici, & similes persone jurisdictiones habentes, debent habere Vicarios, & particulares Iudices delegatos, quando sumus in Episcopatibus insignibus, numerosi, & nimis distantibus, itaut litigantes non possent commodè accedere ad Episcopum, nisi cum magno labore, & expensis* = ubi alii Doctores.

Ex supradictis insurgit altera questio examinanda, an Episcopus duarum Cathedralium æque principaliter unitarum, teneatur constituere Vicarium generalem in unaquaque; & pro negativa facit *Cardin. Zabarella in Clem. 2. quest. 2. de Rescript. Gonzalez ad Regulam 8. Cancellarie, Glossa 5. §. 7. num. 118. Barbosa alleg. 54. num. 129. & seq. Gratian. discept. forens. 655.* Ea ratione quia Vicarius constitutus in una censetur constitutus pro utraque. Altera ratio est, quia respectu Episcopi censentur una Diocesis: itaut in una residendo, explere possit factum alterius.

Attamen contrarium videtur resolutionem per *Sacr. Congregationem Episcoporum, & Regularium in una Sutrina, & Nepefina 7. Junii 1694.*, & in altera *Gerunden.*, & *Cariaten. 2. Octobris 1706. ad dub. quintam*, in quibus habetur, Episcopos duarum Cathedralium, æque principaliter unitarum, teneri constituere Vicarium generalem in unaquaque ex illis; ne pauperes subditi defatigentur in quaerenda iustitia: quod quidem adducit *Pellegrinus in praxi Vicar. part. 1. sect. 2. subsect. 5. n. 13.* Cathedrales quando dicantur æque principaliter unitæ, vel accessorie tantum, latè per nos *lib. 13. ubi de Beneficiis.*

Cui quidem Vicario constituto, quo supra, debet Episcopus assignare certum salarium, ne detur eidem occasio furandi, vel exorticiandi pauperes subditos, quod utinam aliqui non facerent: quod quidem salarium constitui debet ex fructibus Mensæ Episcopalis, *Fagn. in cap. quoniam, ne Prelati vices suas num. 8. facit Text. in cap. quicumque 12. q. 2.*

9 Etenim nemo tenetur, quocumque jure inspecto, suis propriis stipendiis militare, ad *Text. in cap. cum ex officio de Prescript. cap. cum secundam de Præbendis, Fagnan. d. cap. quoniam ne Prelati &c. num. 9. Barbosa de Episcop. allegat. 54. Sbroz. de offic. Vicarii lib. 1. quest. 55. num. 6. Rota recent. part. 18. decis. 188. num. 7.*, ubi habetur, quod ubi Vicario fuerint assignata emolumenta Cancellariæ, seu Judicaturæ, nihil aliud ipse petere potest.

Quoad secundum: in electione Vicarii, Episcopus non debet oscitanter procedere, sed matura circumspectione, & consilio. Etenim quamplura mala oriuntur ex malo gubernio Vicariorum, & non semel sunt præcipitum Episcoporum; ac proinde assumere debent ad hoc munus hominem qualificatum, circumspectum, probum, bonæ vitæ, & famæ, veridicum, liberalem, temperatum, mansuetum, doctum, magnanimum, & hominem, qui non declinet neque ad dexteram, neque ad sinistram, ita *Sbroz. de Vicario Episc. lib. 1. qu. 33. & 34. Barbosa de Episc. alleg. 54. n. 1. & seqq. Pellegrin. in praxi Vicar. ubi de Monit. generalibus ad Episcop.*

Etenim eligens hominem indignum in Vicarium, tenetur ad restitutionem 12 damni, per ipsum Vicarium injustè illati, argumento *Text. in cap. 1. de Restitut. spoliat.*: Imputatur quippe id ei, qui operâ malorum hominum utitur, ad *Text. in l. ex malefic. de Action. & obligat. 13*: Factum namque Vicarii dicitur factum Episcopi, *Rota recent. part. 19. decis. 312. num. 34.*

Eligendus igitur in Vicarium quampluribus qualitatibus præditus esse debet: & primò assumendus erit ille, qui 14 saltem habeat ætatem annorum viginti quinque, ut docet *Barbosa de Episcop. alleg. 54. num. 3. Azor. Institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 43. qu. 20. Pellegrin. supra ad monita generalia num. 7. Pax Jordan. lucubrat. canonic. lib. 12. tit. 1. num. 95.*

Secundò debet esse Clericus saltem, primà tonsuræ-initiatus, *cap. in nova 16. quest. 7. Abbas, Felin. Decius, & alii* 15 in cap. decernimus de Judic. *Barbosa d. alleg. 54. num. 4. Pax Jordanus sup.*

n. 96. *Card. de Luc. de Benefic. disc. 73. num. 14.*

Nomine verò Clerici non veniunt Clerici conjugati; undè tantùm Clerici celibes assumi debent ad hoc munus, ita Doctores in c. 1. *de offic. Vicarii* in 6. *Sbrozius de Vicario Episcopi lib. 1. qu. 3. num. 5. Sac. Congr. Episc. & Regular. in una Motulana 8. Maji 1615.*, & in una *Civitat. Castell. 6. Decembr. 1680.*

17 In Regnis verò Hispaniarum, attenta Constitutione Urbani VIII., quæ incipit *Decet Romanum*, non potest assumi ad hoc munus ille, qui actu non est Sacerdos.

Tertiò debet esse literatus; undè ratione iustitiz, quam ministrare tenetur debet esse Doctor; & Doctoratus in publica universitate, vel publico Collegio, aliàs ejus electio erit nulla, *Pax sup. n. 114. Barbosa dict. alleg. 54. n. 54. Pellegrin. sup. num. 8. Sac. Congr. Conc. in una Cotronen. 9. Maji 1637.*, & in altera *Papien. 27. Julii 1652.*, & in altera *Larinen. 14. Novembrii 1681.* Dixi in publica universitate, vel publico Collegio. Etenim doctorati à privata persona, ad tale munus non erunt assumendi, *Sacra Congr. Concil. in una Gravin. Doctoratus 24. Aprilis 1665.*

Et de doctoratis ab Excellentissima familia Sfortia, *Sacra Congr. Concil. in una Clusina 21. Februarii 1682.*, & 11. Aprilis ejusdem anni.

Siquidem licet isti quo ad gradum doctoratus, sint veri doctores, nihilominus veniunt exclusi ab hac dignitate; quia D. Pius V. expressè mandavit in sua Constitut. 60. quæ incipit: *Quamvis Bullar. no. 10. 2.* ut hi qui assumendi erunt ad dignitates Ecclesiasticas debeant esse doctorati in publica universitate, vel Collegio publico, ac proinde cum tales non fuerint, minimè sunt admittendi.

Quartò debet eligi is, qui non est consanguineus Episcopi; uti de fratre, nepote, & similibus, *Pellegrin. sup. num. 6. Sac. Congr. Episc. & Regular. in una Anglonen. 24. Januarii 1659.* & ibidem 10. Februarii 1662. eadem Sac. Congr. Episc. in una *Consentina 16. Novembrii 1703.* ubi Vicarius, quia erat nepos Archiepiscopi, Sacra Congregat. mandavit eidem, ut amoveret illum.

Quintò, non debet eligi in Vicarium ille, qui macula infamiz est irretitus; nam infamibus portæ non patent dignitatum, ad *Text. in cap. inter dilectos de excessibus Prælatorum, cap. infamibus de Regulis Juris* in 6. *Farinac. quest. crimin. 160. §. Infamii, num. 156. Pax Jordanus sup. num. 118.*

Sextò non debet eligi in Vicarium ille, qui habet curam animarum; undè veniunt excludendi Parochi, & similes, *Pax sup. num. 117. Sac. Congr. Episc. & Regular. in una Ugentina 1660.*, *Ripana 16. Decembrii 1672.*, *Nicoteren. 13. Decembrii 1678.*, *Opiden. 6. Decembrii 1680.*, *Cathacen. 16. Maji 1692.*

Septimò, eligi non debet ille, qui est ejusdem Civitatis, vel Diocesis, propter particularem affectionem, quam habere potest erga Diocesanos; & ubi electus fuerit, amoveri debet, *Pignatelli. consult. canonic. tom. 9. consult. 162. Sac. Congr. Episc. in una Nicoteren. 13. Decembrii 1678. Anglonen. 28. Septembrii 1685. S. Severini 31. Augusti 1691. Islana 17. Aprilis 1693. Montis alii 23. Julii 1694. Reatina 3. Octobrii 1695. Sulmonen. 6. Julii 1696. Caputaquenn. 31. Januarii 1698. Aquilana 12. Martii 1699. Hieracen. 10. Novembr. 1702. & alibi passim.*

Quoad tertium; quæ sit Vicarii generalis dignitas, sequitur, ut videamus. Vicarii autem generalis dignitas maxima est. Etenim ipse præcedit omnibus de Capitulo, Clero, & Populo, tam in Concionibus, quàm in Congregationibus, ceterisque actibus Capitularibus, & similibus, tam absente, quàm præsentè Episcopo, dummodò incedat cum habitu Vicarii, & dignitates non sint sacris vestibus induti, *Sac. Congr. Rituum in una Mileten. 13. Julii 1619.*, & altera *Reatina 11. Maji 1641.* ibi = *Sacra &c. Censuit, semper & ubique deberi præcedentiam Vicario generali, supra dignitates, & Canonicos tam absente, quàm præsentè Episcopo, dummodò Vicarius incedat cum habitu Vicarii, & dignitates non sint sacris vestibus induti; & ita in altera Civitatis pleribus 26. Augusti 1645.* ibi = *Sacra &c. Quod si Vicarius incedat cum habitu*
Vica-

Vicariis, præcedere debet omnes dignitates, & Canonicos, quamvis Protosonarios.

Si verò Vicarius fuerit Canonicus, tunc non valet præcedere alios; quæ 27 tēdus assistat uti Canonicus; sed debet sedere in suo stallō, scilicet in loco suæ receptionis, *Sacra Congreg. Rituum in una Nola 28. Julii 1685. ad dub. 4. & 5. Fagnan. in cap. ad hæc num. 29. de præbendis, Pignatell. consult. Canonic. tom. 3. consult. 63. num. 19. Panimolla. decis. 1. annot. 5. Card. de Luca de præmunitiis disc. 113. num. 3. Sac. Rota in una Cracoviens. præcedentiæ super bono Jure 1. Julii 1695. cor. Muto vers. quæ viget.*

Nam aliter non lucratur distributiones 28 quotidianas, si assistat in Choro uti Vicarius, *Sac. Congr. Rituum in una Clomacens. 4. Julii 1615. Acernens. 21. Julii 1632. Sellius in selectis Canonicis c. 3. num. 130.*

Præcedere etiam potest primam dignitatem 29 tam in Choro, quam ubilibet, *Sac. Congreg. Episc. & Regular. in una Theatina 6. Julii 1618. Fuscus de Visitat. & regimine Ecclesiæ lib. 1. cap. 19. Barbosa de dignitat. & Capit. cap. 5. num. 55. Pax Jordanus supra num. 35.*

Attamen Vicarius generalis Episcopi licet sedeat in primo stallō, in quo 30 sedere debebat prima dignitas; non propterea dicitur occupare stallum, & locum dignitatum, *Sellius supra cap. 36. num. 41.*

Pariter Vicarius ipse generalis Episcopi præcedit Gubernatori Civitatis, si Gubernator ipse fuerit laicus, tam præ- 31 sente, quam absente Episcopo. Etenim ipse dicitur Ordinarius in Dioecesi, in qua fungitur munere Vicarii, *Sacra Congreg. Rituum in una Ravennaten. 28. Aprilis 1607. & in altera Foroliviens. 24. Novembris 1668.*

Sicuti etiam præcedit omnibus potestatis 32 Judicialibus, ac Commissariis temporalibus suæ Dioecesis, *Sac. Congreg. Rituum in una Nucentina Saxiferrati 15. Maji 1610. Sellius supra cap. 36. n. 50.*

Licet maxima sit Vicarii generalis dignitas, & majestas post Episcopum, ita ut etiam præcedat dignitatibus, & ca-

33 nonicis Cathedralis; attamen non ex hoc ei videtur permittum circulum facere ante Episcopum, in Missa solemnī, & signanter in Gloria, Credo, & Sanctus; cum hoc tantum est concessum à Jure solis dignitatibus, & Canonicis de Capitulo: etenim dignitas, quæ com- 34 petit Vicariis generalibus, dicitur dignitas per accidens, quæ potest esse, & non esse in eodem subiecto, *Sac. Congr. Rituum in una Maceraten. 28. Septembris 1630. Barbosa Summ. Apostol. decis. collect. 725. num. 18.*

His positis, quoad electionem Vicarii generalis Episcopi, ac illius præcedentiam; sequitur ut videamus quæ, & qua- 35 lis sit illius potestas, & jurisdicção: & certum est, illum habere ordinariam jurisdictionem in sua Dioecesi, ita *Glossa in cap. 2. de offic. Ordin. in 6. V. Officiale, cap. Romana eodem tit. & lib. Barbosa de Episcopis alleg. 54. num. 36. Sbrozcius de Vicario Episc. lib. 2. qu. 55. num. 9. Chaurar. decis. crim. 70. num. 82.* Quod procedit etiam quoad ea, quæ requirunt speciale mandatum, de quibus infra, si illa Episcopus unâ commissio- ne concessit, cum generali mandato: quia ordinaria jurisdicção tamquam dignior trahit ad se minus dignam, scilicet delegatam sibi annexam, ut docet *Sbrozcius supra lib. 2. quæst. 55. num. 37. & 39.*

ARGUMENTUM.

Quæ possit facere Vicarius generalis cum solo mandato generali: Quæve facere nequeat absque mandato speciali, ubi per casus quadragintaquatuor materia ostenditur, & dilucidatur.

SUMMARIUM.

1 Vicarius generalis vigore mandati generalis, quod habet, ratione officii, quenam facere possit, & quenam sine speciali mandato expedire nequeat, plures enumerantur casus, usque ad num. 62.

DISCEPTATIO V.

Diximus suprà, Vicarii generalis potestatem partim pendere ex ipsa concessione Juris, adeout illam exerceat possit statim facta illius electione ad hoc munus, partim ei competere jure delegato, attenta delegatione facta ab ipso Episcopo, idest speciali commissione: inde sequitur, ut videamus, quæ possit facere Vicarius generalis, cum solo mandato generali, & quæ cum speciali mandato, seu concessione ipsius Episcopi, itaut sine speciali commissione ea facere nequeat: quod valdè necessarium est scitu, ab omnibus Vicariis generalibus, ne prætextu deputationis ad hoc munus, dilatent phylacterias suas, sibi ipsis assumentes illam facultatem, quam non habent. His positis. Quoad primum de his, quæ facere valeat cum solo mandato generali est videndum.

Primò: Attento mandato generali, potest Vicarius ipse generalis instituere præsentatos ad Juspatronatus, ita *Pellegrin. in pract. Vicar. part. 1. sect. 2. subsect. 2. num. 4. Vivian. de Jurepatron. part. 2. lib. 2. cap. 2. num. 3. Sbrozjus de Vicario Episc. lib. 2. qu. 111. Rota penes Post. de Manutent. decis. 24. num. 17.*

Secundò: Potest dispensare in omnibus irregularitatibus occultis, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, necnon exceptis aliis deductis ad forum contentiosum; ac pariter absolute potest ab omnibus casibus occultis reservatis Sanctæ Sedi, *Pellegrin. sup. n. 5. Leo in Thesouro for. Eccles. part. 1. cap. 10. num. 8.* Sicuti etiam dispensare potest in irregularitate occulta proveniente ex homicidio casuali, *Pellegrin. sup. num. 65.* Ac etiam cum ordinato ante legitimam ætatem, licet scierit, & malitiosè ordines suscepit, ex quo factus fuerat irregularis, *Pellegrin. sup. num. 7.*

Tertiò: Concedere valet monitoria ad finem revelationis habendæ pro perditis, seu substractis rebus, ut docet *Barbosa de Episcopis alleg. 96. num. 7. Pellegrin. sup. num. 9. Fagn. in cap. quoniam num. 40. de offie. & potest. Judie. delegati*, ubi variè exornat articulum

illum, & concludit, posse cum responso Papæ ita decidentis.

Quartò: Absolvere potest excommunicationem ob percussione levi factam Clerico, sicuti permittum videtur Episcopo hoc facere, ita *Fagn. in cap. pervenit num. 16. de Sent. excomm. ubi DD. & nos latè de Censuris.*

Quintò: Potest audire confessiones sacramentales fidelium, absque eo quod ei fuerit concessa facultas ab ipso Episcopo, dummodò ipse fuerit characterè Sacerdotali insignitus, *Barbosa d. alleg. 54. num. 92. Pellegrin. sup. num. 17.*

Sextò: Potest auxilium petere à Judice laico in omnibus casibus, in quibus potest Episcopus, ad *Text. in can. princeps, can. administratores 35. quest. 5. Sbrozjus de Vicario Episc. lib. 2. qu. 190. num. 3. Menoeb. de Arbitr. Judie. casu 452.* Imò potest compellere per censuras ipsum Judicem laicum, quatenus renuerit præstare illi auxilium, ut ex *d. can. administratores, Pellegrinus suprà num. 23.*

Septimò: Procedere valet ad sententiam, ut reus tormentis submitatur in omnibus illis casibus, ubi justitia ita suadeat, & in quibus locum habet tortura, *Sbrozjus suprà lib. 2. quest. 153. num. 5. Pellegrin. suprà num. 25. & seq.*

Octavò: mandare potest, ut procedatur ad capturam laici, ubicumque ille fuerit reus criminis Ecclesiastici, vel mixti fori, *Marta de Jurisdic. part. 2. cap. 29. Sbrozjus sup. lib. 2. quest. 152. num. 1. Felin. in cap. cum sit generale, num. 20. de foro competent. Pellegrin. suprà num. 24.*

Quoad secundum, sequitur, ut videamus, quæ facere nequeat Vicarius generalis Episcopi sine speciali facultate, & commissione illius, ubi per casus quadragintaquatuor.

Primò: Non potest beneficia conferre, nisi ei specialiter sit concessa facultas conferendi illa, ad *Text. in cap. ultimo de offie. Vicarii in 6. Gonzalez ad Regulam octavam Cancell. §. 4. proam. num. 34. Riccius decis. 140. Sbrozjus de offie. Vicarii lib. 1. quest. 7. num. 11. & lib. 2. quest. 71. Barbosa de Episcopis alleg. 54. num. 60. Pax Jordanus lucubr. Canonie. lib. 12. tit. 1. num. 156. Pellegrin.*

grin. in praxi Vicar. part. 1. sect. 2. sub-
sect. 2. num. 13. Data verò eidem hujus-

- 14 modi facultate, conferre potest etiam beneficia curata, ut docet *Geminianus in cap. ultimo de offic. Vicarii in 6. Felin. in cap. causum num. 14. de Rescript. Fagnan. in cap. mandatum num. 36. de Simonis*. Ratio est quia beneficiorum nomine in materia favorabili etiam beneficia curata continentur, ad *Text. in cap. penultimo de U.S. Fagnan. supra num. 37.*
15 Imò potest habitâ facultate prædictâ, conferre illa, licet sit extra Diocesim, *Fagnan. in cap. quod nobis num. 38. de clandestina desponsat., & ad Text. in cap. presentata num. 12. de testibus.*

Secundò : Sine speciali mandato re-
16 signationem beneficiorum admittere, & approbare non valet, ad *Text. in cap. questum de rerum permutatione, Riccius resol. 471. Sbroz. de Vicario Episcopi lib. 2. quest. 130. Barbosa de Episcopis alleg. 54. num. 66. & sequent. Paris. de Resignat. benefic. tit. 17. quest. finali num. 1. Rota penes Post. de Manu- tent. decis. 199. num. 7. Pellegrin. supra num. 14. Pax Jordan. sup. num. 161.*

Tertiò : Sine speciali mandato præ-
17 sentatum à Patrono ad beneficium de Jurepatronatus instituere non valet, *Roland. conf. 47. num. 45. vol. 1. Barbosa d. alleg. 54. num. 10.*, ubi refert contrarium sentientes, inter ceteros *Vivianum de Jurepatronatus part. 2. lib. 3. cap. 2. num. 3. Rot. penes Post. de Manu- tent. decis. 217. num. 10. Pax supra num. 142.* cui secundæ opinioni adhæ-
reo.

Quartò : Absque speciali mandato
18 non valet suppressere Ecclesiasticum, beneficium, *Sbroz. de Vicario Episcopi lib. 2. quest. 117. num. 5. Riccius collect. 143. Moneta de commut. ultim. voluntatum cap. 12. num. 129. Barbosa d. alleg. 54. num. 71. Pellegrin. supra n. 16. Fagnanus in cap. non amplius de Institut. num. 74.*

Quintò : Absque speciali mandato
19 Jurispatronatus, nec foundationi illius consensum præstare, suum interponendo decretum, *Riccius decis. 140. Barbosa supra n. 71. Pellegrin. supra n. 17.*
20 Quod idem procedit in erectione no-

væ dignitatis in Capitulo, *Fagn. supra num. 79.*

Sextò : Absque speciali mandato non potest beneficia unire, sicuti etiam nec
21 rescindere unionem jam factam, *Sbroz. lib. 2. qu. 115. Barbosa supra n. 72. Pellegrin. supra n. 15. Lotter. de rebenefic. lib. 1. quest. 28. à num. 118. & sequentibus.*

Septimò : Absque speciali mandato, Vicarios, seu Coadjutores amovibiles
22 dare nequit Rectoribus Ecclesiarum, curam animarum habentium, juxta dispositionem *Trident. sess. 21. cap. 6. de Reform., Sbroz. d. lib. 2. quest. 12. num. 2. Barbosa dicta alleg. 54. num. 73.* ubi DD.

Octavò : Absque speciali mandato non potest Jurepatronatus, ex causâ dota-
23 tionis, foundationis, vel constructionis alicui reservare, *Vivianus de Jurepatronatus part. 1. lib. 1. cap. 1. num. 24. in prima editione, aliâ lib. 2. cap. 1. n. 10. Sbroz. lib. 2. quest. 31. Gratian. discept. forens. cap. 303. num. 12. Barbosa supra num. 74. Pellegrinus supra num. 19.*

Nonò : Absque speciali mandato non
24 potest decretum interponere donationi Jurispatronatus, *Sbroz. lib. 2. qu. 197. Riccius resol. 469. Pellegrin. sup. n. 20. Rota in una Compostellana Parochialis 25. Junii 1696. §. Frustra, cor. Priolo.*

Decimò : Absque speciali mandato
25 non potest erigere novas Parochias, *Sbroz. de Vicario Episc. lib. 2. qu. 17. num. 2. Barbosa d. alleg. 54. num. 56. Rot. cor. Ubaldo decis. 2. part. 3. in una Segobien. Capellanæ 28. Aprilis 1625. Pax supra num. 17. Pellegrin. supra num. 22.* ubi DD.

Undecimò : Absque speciali manda-
to non valet imponere pensionem super
26 beneficiis, in his casibus, in quibus permissum videtur Episcopo, ut valeat imponere illas, *Sbroz. lib. 2. quest. 1. num. 4. Barbosa supra num. 77. Pax supra num. 169. & nos latius lib. 13. ubi de Pensionibus.*

Duodecimò : Absque speciali manda-
to non potest deputare Oeconomum Ec-
clesiæ, *Sbroz. lib. 2. quest. 53. num. 2. Barbosa supra num. 78. Pellegrinus su-
pra num. 24.*

Decimotertiò : Absque speciali manda-
to

dato non potest Clericum absentem,
28 amovere, aut privare suis beneficiis,
aut officiis, seu ab ordine deponere,
ad *Text. in cap. licet de Offic. Vicarii*
in 6. *Sbroz. lib. 2. quæst. 111. num. 7.*
¶ *quæst. 130. num. 4. Barbosa supra*
num. 79. *Pellegrin. supra num. 25. Card.*
de Luca de benefic. disc. 77. num. 14.

Decimoquartò: Absque speciali man-
dato non potest auctoritatem interpo-
29 nere creationi dignitatis à Capitulo fa-
ctæ, aut ipse novum beneficium in Ec-
clesia creare, *Sbroz. supra lib. 2. qu. 31.*
num. 4. ¶ 5. *Barbosa supra num. 80.*
Fagn. in cap. non amplius de Institut.
num. 80.

Decimoquintò: Absque speciali man-
dato non potest Ecclesiam vetustate
30 collapsam, & quæ nequit ampliùs re-
parari obijci, vel Parochianorum inop-
iam, & similia, ad Ecclesiam Ma-
tricem, vel viciniorum transferre, *Sbroz.*
lib. 2. quæst. 117. num. 3. Barbosa
supra num. 81. Leo in Theatro fori Ec-
cles. part. 1. cap. 16. num. 16.

Decimosexto: Absque speciali man-
dato (posito quod ipse Vicarius sit Epi-
31 scopus) non potest exercere ea, quæ
sunt Ordinis Episcopalis, puta ordines
conferre, Ecclesias benedicere, & simi-
lia facere, *Sbroz. d. lib. 2. quæst. 6.*
num. 10. *Leo supra part. 1. cap. 10. n. 12.*
Pellegrin. supra num. 1. Barbosa supra
num. 83.

Decimoseptimò: Absque speciali
mandato non potest communicare extra-
32 neo Episcopo facultatem exercendi ea,
quæ sunt Ordinis Episcopalis, *Sbroz.*
d. lib. 2. quæst. 10. num. 12. Barbosa d.
alleg. 54. num. 84. ubi Doctores.

Decimooctavò: Absque speciali man-
dato non potest cognoscere de causis
33 crimen hæresis continentibus, *Sbroz.*
lib. 2. quæst. 161. num. 4. Decianus tract.
crim. lib. 5. cap. 21. num. 7. tom. 1. Pax
Jordan. supra num. 194. Pellegrin. su-
pra num. 30. Barbosa supra num. 85.

Decimononò: Absque speciali man-
dato non potest publicas poenitentias
34 imponere, aut publicè poenitentes re-
conciliare, *Sbroz. supra lib. 2. qu. 17.*
num. 2. ¶ *quæst. 18. num. 2. Genuensis*
in praxi cap. 43. Pellegrin. supra nu. 31.
Barbosa supra num. 87.

Vigesimò: Absque speciali mandato
non potest explorare voluntatem puel-
35 læ, volentis fuscipere habitum regula-
rem, aut volentis emittere votum pro-
fessionis, & cetera hujusmodi juxta di-
spositionem *Trid. sess. 25. cap. 17. de Re-*
gular. Sbroz. lib. 2. quæst. 108. Pax
Jordan. supra num. 195. Pellegrin. su-
pra num. 32. Barbosa d. alleg. 54. n. 88.

Vigesimoprimo: Absque speciali man-
dato non valet suum assensum præsta-
36 re pro ædificatione novi Monasterii,
Sbroz. d. lib. 2. quæst. 199. num. 1.
Pax Jordanus supra num. 198. Pelle-
grin. supra num. 33. Barbosa supra n. 89.
Fagn. in cap. non amplius de Institutio-
nibus num. 72. & sequentibus.

Vigesimosecundo: Non potest absque
speciali mandato præsentare ad benefi-
37 cium Jurispatronatus, præsentatio cu-
jus pertinet ad Episcopum, ita *Sbroz.*
d. lib. 2. quæst. 110. num. 2. Garz.
de benefic. part. 5. cap. 8. num. 82. Pax
Jordan. supra num. 180. Pellegrin. supra
num. 21.

Vigesimotertio: Absque speciali man-
dato non potest licentiam Confessionis
38 audiendæ concedere *Jo: Andr. in cap. 2.*
de poenitent. in 6. Barbosa supra n. 91.
Pellegrin. supra num. 35.

Vigesimoquartò: Absque speciali
mandato non potest Diocesim visitare,
39 *Sbroz. d. lib. 2. quæst. 120. num. 2. Bar-*
bosa supra num. 102. Pax Jordanus su-
pra num. 206. Pellegrin. supra num. 46.
Text. in cap. inter cetera de offic. Ordin.
cap. si Episcopus eodem tit. in 6.

Vigesimoquintò: Absque speciali
40 mandato non potest convocare, & con-
gregare Synodum Dioecesanam, *Sbroz.*
d. lib. 2. quæst. 46. num. 1. Bottæus
de Synodo Dioecesana part. 2. num. 2. Bar-
bosa supra num. 103. Pax Jordanus su-
pra num. 207. Pellegrin. supra num. 47.
ubi Doctores.

Vigesimosexto: Absque speciali man-
dato non potest pias Defunctorum vo-
luntates exequi, *Sbroz. d. lib. 2. qu. 49.*
num. 2. *Pellegrin. supra num. 54. Potest*
41 verò compellere executores testamen-
tarios etiam laicos, ad exequendas pias
defunctorum voluntates, *Sbroz. d. lib.*
2. quæst. 50. ac eisdem prorogare
tempus pro executione faciendæ, *Sbro-*
z. d. lib. 2. quæst. 50. ac eisdem prorogare

zins *dist. lib. 2. quest. 51. Pax Jordan. supra num. 208.*

Vigesimoseptimò : Absque speciali mandato non potest se intrinicare in
42 causa alienationis bonorum Ecclesiarum, suum interponendo decretum, *Redoan. de rebus Eccles. non alien. tit. de auctor. Prælati n. 60. Pax supra num. 209. Barboza supra num. 104. Pellegrin. supra num. 55.*

Vigesimo octavò : Absque speciali mandato non potest beneficium absoluti-
43 tis impertiri innodatis vinculo irregularitatis, vel suspensionis, provenientis ex delicto occulto, sicuti potest Episcopus, *Barboza supra num. 107. Pax Jordan. supra num. 310. Pellegrin. supra num. 41.*

Vigesimo nonò : Non potest cognoscere de causis restitutionis in integrum
44 adversus nullitatem professionis, *Sbroz. lib. 2. quest. 35. num. 4. Pax Jordan. supra n. 211. Barboza supra n. 108. Pellegrin. supra n. 56. Sanchez de Matrim. lib. 2. disp. 40. num. 12. in fine.*

Trigèsimò : Absque speciali mandato, non potest autorizare exemplum,
45 ab originali desumptum, ad hoc ut illud exemplum habeat eandem vim, ac ipsum originale, *Barboza supra num. 113. Pax supra num. 119. Pellegrin. supra num. 63.*

Trigèsimoprímò : Absque speciali
46 mandato repræfalias concedere non potest, *Sbroz. lib. 2. quest. 165. num. 1. Barboza dist. allegat. 54. num. 114. Pax Jordan. supra num. 220. Pellegrin. supra num. 61.*

Trigèsimosecundò : Absque speciali mandato decernere non potest literas
47 monitoriales, ad finem revelationis habendæ, pro rebus deperditis, sive ablati-
tis, *Barboza supra num. 115. Pax supra num. 221. ac per Trident. sess. 25. cap. 3. de Reform. licet nos contrarium supra ostendimus num. 6.*

Trigèsimotertiò : Absque speciali mandato non potest absolvere pœniten-
48 tes in casibus reservatis Episcopo, minusque alteri hujusmodi potestatem, communicare, *ad Text. in cap. penult. de pœnitent. & remiss. in 6. Sbroz. de offic. Vicarii lib. 2. quest. 19. Barboza dist. alleg. 54. num. 116.*

Tom. II.

Trigèsimoquartò : Absque speciali mandato non potest expedire causas cri-
49 minales, imò absque mandato speciali non valet inquirere, corrigere, & punire subditorum excessus, illosque privare eorum beneficiis, quatenus Rei magni criminis fuerint, & de Jure intret beneficiorum privato, *ad Text. in cap. 2. de offic. Vicarii in 6. Clarus qu. 40. num. 3. Barboza supra num. 117. Pax supra num. 222.*

Trigèsimoquintò : Absque speciali mandato non potest absolvere inquisi-
50 tum, scilicet reum criminis, condemnatum uti talem, *Sbroz. dist. lib. 2. quest. 166. Barboza supra num. 118. Pellegrin. supra num. 67.*

Trigèsimosexto : Absque speciali mandato non potest devenire ad confiscatio-
51 nem bonorum Clerici, ob crimen ab eo patratum, *Sbroz. supra dist. lib. 2. quest. 158. num. 3. Barboza supra n. 119. Franciscus Marcus decis. 613. num. 1. part. 2. Pax supra num. 227.*

Trigèsimo septimò : Absque speciali
52 mandato non potest commutare pœnas corporales in pecuniarias, *Barboza supra num. 120. Pax supra num. 228. Pellegrin. supra num. 67.*

Trigèsimo octavò : Absque speciali mandato non potest beneficium dispen-
53 sationis impendere in his casibus, in quibus dispensare valet Episcopus, *Gutierrez Canonic. quest. lib. 1. cap. 19. n. 15. Sbroz. supra quest. 35. Barboza supra num. 12. Pax supra num. 216.*

Trigèsimononò : Absque speciali man-
54 dato non potest procedere ad actum visitationis Diœcesis, *Barboza supra n. 102. Pellegrin. supra num. 8. ut etiam supra dictum fuit num. 39. Neque extra Synodum cognoscere causas Synodales, Barboza supra num. 112.*

Quadragesimò : Absque speciali man-
56 dato non potest ipse Vicarius relaxare interdictum Ecclesiasticum, *Sbroz. supra lib. 2. quest. 185. num. 2. Barboza supra num. 96. Pax supra num. 201. Pellegrin. supra num. 39.*

Quadragesimoprímò : Absque speciali mandato non potest sibi in sui absen-
57 tia alterum constituere Vicarium, vel Pro-Vicarium, *ad Text. in cap. Clericos de offic. Vicarii cap. 1. eodem tit. in 6.*

Barbosa *suprà* n. 99. *Pax* *suprà* n. 202.
58 *Pellegrin. suprà* num. 45. Licet alii cum
Pax *ford. sup.* n. 204. putent, hoc face-
re posse ad breve tempus.

Quadragesimosecundò : Absque spe-
ciali mandato non potest literas dimis-
59 soriales ad ordines concedere, etiam
Episcopo in remotis partibus existente,
ad *Text. in cap. cum nullus de tempor.*
Ordin. in 6. Fagnan. in cap. significasti
num. 6. *de offic. Archiepiscopi.*

Quadragesimotertiò : Absque specia-
li mandato non potest exigere charita-
60 tivum subsidium à Clero sue Diocesis,
Barbosa *suprà* n. 122. *Pax* *suprà* n. 229.
Pellegrin. suprà num. 48.

Quadragesimoquartò : Absque spe-
ciali mandato non potest facere colla-
61 tionem voluntariam beneficiorum; licet
secus sit, quoad necessariam collationem
illorum, nisi hoc expressè videatur sibi
reservasse Episcopus, *Fagnan. in cap.*
frequentibus num. 4. & 5. *de Institut.*

Vicarius generalis an valeat proce-
dere absque speciali mandato Episcopi,
62 in quibus ipse Episcopus procedere tan-
tum potest uti delegatus S. Sedis, in
sequenti demonstrabimus.

ARGUMENTUM.

*Vicarius generalis Episcopi, absque il-
lius speciali commissione, an possit
procedere in his casibus, in quibus
Episcopus procedit Jure delegato,
& tanquam delegatus S. Sedis, ubi
per questiones quatuordecim. An
valeat recusari ut suspectus? Qua-
tenus illius jurisdictio expiret. De-
num nonnulla resolutiones S. C. uti-
les sciunt.*

SUMMARIUM.

- 1 Delegatio quandoque fit Episcopo per Concilium Tridentinum, ad excitandam ipsius jurisditionem.
- 2 Episcopus delegatus quando possit alterum subdelegare.
- 3 Delegatus à Principe potest alium subdelegare, nisi fuerit electa industria persona, & num. 10.

4 Vicarius in iis, quæ Episcopo delegantur à Concilio, num possit procedere absque speciali mandato, usque ad num. 17.

Episcopus jure delegato potest cogere Regulares exemptos, ad explicandam Sacram Scripturam in eorum, Ecclesiis sub num. 4.

6 Dilectio: quo casu: est limitativa.

Episcopus jure suo Ordinario potest facultatem impetiri Regularibus exemptis concionandi; & contra eosdem procedere, quatenus heresim predicarent sub num. 5.

7 Deputatio Vicarii in Parochialibus spectat ad Episcopum jure Ordinario, & in Ecclesiis exemptis, jure delegato.

8 Regulares exemptos extra claustra degentes Episcopus punire potest jure delegato.

9 Episcopus tanquam delegatus Sedis Apostolicæ potest cognoscere de subreptione vel obreptione Gratiæ, ab ipsa S. Sede obtenta.

11 Episcopus dicitur procedere uti delegatus in his, quæ ante Concilium sibi non competebant.

12 Potest Episcopus procedere contra Capitulum exemptum jure delegato.

13 Loca exempta potest Episcopus visitare jure delegato.

Episcopus, quatenus fuerit legitime impeditus, potest Diocesim per alios à se deputatos visitare, sub num. 13.

14 Vicarius an exequi possit ea, quæ per Concilium Tridentinum sess. 22. in decreto de observan. & evitand. in celebratione Missæ, injungantur Episcopo.

15 Cognitio de subreptione, vel obreptione Apostolicarum dispensationum, competit Episcopo auctoritate sibi à Concilio Tridentino delegata.

16 Confraternitates, Hospitalia, aliaque similia loca pia non exempta visitare potest Episcopus jure Ordinario, exempta verò, jure delegato.

Clausuram Monialium quo jure Episcopus visitare valeat, sub num. 16.

17 Uniones factæ Ecclesiis de jure patronatus num subreptione fuerint, Episcopus potest cognoscere.

18 Episcopus potest infligere penas in Clericos

ricos concubinariorum, quamvis exempti, jure delegato.

- 19 Mandatum, quod habet Vicarius generalis ab Episcopo, extenditur ad casus speciales propter clausulam generalem in literis patentibus appositam.
- 21 A Sententia Vicarii generalis unum Tribunal constituentis cum Episcopo, non appellatur ad ipsum Episcopum, & num. 27.
- 22 Suspicio, quæ potest allegari adversus Episcopum circa causæ cognitionem, militat contra ejusdem Vicarium.
- 23 Vicarii munus expirat per ipsius remotionem, vel morte sive naturali, sive civili Episcopi, puta si Ecclesiasticis censuris innodetur &c. num. 27. & 28.
- 24 Eodem vinculi genere res dissolvitur, quo ligabatur.
- 25 Episcopus circa remotionem sui Vicarii debet circumspicere procedere, ne contingat, eundem injustè amotum, reintegrari cum dedecore Episcopi, ut num. 26.
- 27 Jurisdictio Episcopi, quousque Ecclesiasticis censuris detentum fuerit, suspenditur.
- 30 Vicarius Episcopi, expirato officio, non subjacet sindicatui.
- 31 Recensentur nonnulla decreta Sac. Congregationis Immunitatis circa munus Vicariorum super eadem materia Immunitatis, usque ad num. 40.

DISCEPTATIO VI.

Sequitur, an Vicarius generalis Episcopi, sine speciali commissione, possit procedere in his casibus, in quibus Episcopus procedit jure delegato, videlicet tamquam delegatus S. Sedis Apostolicæ, & an Episcopus possit eidem facultatem hujusmodi specialiter, subdelegare. Pro solutione hujus præsentis questionis, observandum est, Episcopo à Tridentino multifariam tribui personalem jurisdictionem. Quandoque illi tribuitur jurisdictio in his casibus, in quibus jam facultatem habebat jure Ordinario, etiam ante Concilium: & in his casibus quamvis constituatur etiam Sedi Apostolicæ delegatus, potest tamen

ut Ordinarius cognoscere; cum videatur potius excitata jurisdictio prius competens, quam nova concessa, cap. licet in corrigendis de offic. Ordin. Etenim illa dictio etiam, est dictio implicativa, per quam unus casus exprimitur, alius includitur, Fagn. in cap. quoniam de offic. deleg. num. 6. & 7., unde jure Ordinario potest exercere actus illos Vicarius Episcopi, ex quo vices illius gerit, ut supra demonstravimus.

Quandoque Episcopus constituitur delegatus in casibus, in quibus jure ordinario ante Concilium non habebat facultatem; & in his potest quidem facultatem sibi attributam specialiter concedere Vicario suo, quia delegatus à Principe, alteri subdelegare valet. Quoties verò Episcopus jubetur aliqua explicare per dictionem taxativam tantum, vel solum, aut cum alia adjectione, quæ specialem Episcopi personam designando, ceteros excludit, & hoc casu Vicarius Episcopi censetur exclusus; ea ratione quia cum censeatur electa industria personæ, non potest Episcopus negotium alteri demandare, Fagnan. supra n. 18.

Ex præmissis oriuntur questiones sequentes. Prima: An Vicarius Episcopi possit compellere Regulares negligentes, explicare lectionem sacræ Scripturæ in eorum Ecclesiis, sicuti potest Episcopus, uti delegatus S. Sedis Apostolicæ, ad normam Tridentin. sess. 5. cap. 1., & videtur respondendum, non posse, nisi desuper hoc ei specialem facultatem fuerit impertitus Episcopus, ea regula de qua supra, quia Episcopus ante Tridentinum, jure ordinario hanc facultatem non habebat, nisi quoad subditos, ad Text. in cap. 2. de Magistris, & propterea Tridentin. in d. cap. 1. non posuit dictionem implicativam etiam, sed simpliciter dixit = in hoc ut Sedi Apostolicæ legatus = Fagn. supra n. 19.

Secunda: An possit Vicarius concedere licentiam Regularibus prædicare volentibus, & contra prædicantes hæreses procedere, etiam exemptione maniantur, sicut potest Episcopus, ut ex cap. 2. sess. 5. Et videtur posse, quia hæc facultas competeat Episcopo, jure ordinario, ante Concil. Tridentin. cap. excommunicamus §. Qui verò de hæresil.

reticet. Sed contra prædicantem, qui exemptus est à Jurisdictione Episcopi, non videtur posse procedere, nisi specialiter commissa fuerit hujusmodi facultas; ea ratione, quia contra exemptos jure Ordinario Episcopus procedere non potest, ad *Text. in cap. sicut nobis de supplenda neglig. Prælat. vers. nisi à jurisdictione*. Quod clare indicant verba illa Concilii suprâ: *etiamsi prædicator ipse generali, vel speciali privilegio exemptum se esse prætenderet, quo casu, Episcopus auctoritate Apostolica, & tamquam Sedis Apostolicæ delegatus procedat*; ponderando dictionem illam restrictivam *quo casu*, quæ ostendit, solum Episcopo utendum esse auctoritate delegata, cum procedit contra exemptos, juxta adnotata per *Ancharanum conf. 356. Cravett. conf. 98. num. 5. & 6. Fagn. suprâ num. 20.*

Tertia: An facultas deputandi idoneos Vicarios in parochialibus, Episcopo competens, ex *Trident. sess. 6. cap. 2.* transeat ad Vicarium suum generalem. Et videtur distinguendum: nam aut agitur de non exemptis, & videtur transire; etenim jure Ordinario Vicariorum deputatio spectabat ad Episcopum, ante Concilium, ad *Text. in cap. cum ex eo, §. Porro de elect. in 6.* Aut agitur de privilegiatis, & exemptis; & non videtur transire sine speciali delegatione, quia eo casu Concilium jubet, Episcopum procedere Apostolica auctoritate, ut patet ibi: *iniquum in hac parte à Sede Apostolica delegatorum, Fagn. suprâ num. 21.*

Quarta: An facultas quam habet Episcopus, ex *cap. 3. sess. 6. Tridentini*, uti delegatus Sedis Apostolicæ, puniendi Regulares privilegiatos extra claustra degentes, illa transferatur in Vicarium generalem. Et non videtur transferri, nisi per specialem delegationem; cum jure Ordinario careat Episcopus hac potestate, quoad exemptos, ad *Text. in cap. quanto, cap. licet de offic. Ordin. Fagn. suprâ num. 22.*

Quinta: An Vicarius possit cognoscere de obreptione, vel subreptione gratiæ, à Sede Apostolica obtentæ, sicut potest Episcopus, juxta disposita per *Tridentin. sess. 13. cap. 5.* Et negativè

respondendum videtur; etenim cum facultas prædicta ante Tridentinum Episcopis non competeret, sed illis fuerit impertita verbis personalibus, videlicet: *per se ipsam*; inde fit, ut neque possint Episcopi per specialem commissionem facultatem prædictam eorum Vicariis communicare; nam videtur electa industria personæ; proinde causam non effici delegabilem, *Fagnan. suprâ num. 23.*

Sexta: An auctoritas concessa Episcopis à *Tridentin. sess. 14. cap. 4.*, videlicet cognoscendi de excessibus privilegiatorum, illa censetur transfusa in eorum Vicarios respectivè. Et non videtur transfundi per generalem commissionem; potest verò transfundi in illos per commissionem specialem; videntur enim Episcopi constitui delegati Papæ in his, quæ non poterant ante Concilium explicare, ad *Text. in cap. irrefragabili de offic. Ordin. Fagnan. suprâ num. 24.*

Septima: An Vicarius generalis Episcopi possit se intramittere in causis, quæ Episcopo etiam tamquam Sedis Apostolicæ delegato committuntur, juxta *Trident. sess. 21. cap. 3. & sess. 22. pariter cap. 3.* Et videtur distinguendum; nam aut agitur de Capitulis exemptis, & non potest; ratio est, quia hæc facultas antea Episcopis non competebat; unde tantum jure delegato permessa videtur; & ideo, ad hoc ut Vicarius procedere valeat, opus est, ut concurrat specialis delegatio Episcopi: aut agitur de Capitulis non exemptis; & Vicarius procedere potest, quia Episcopus hanc potestatem habebat jure Ordinario sibi collatam, ita *Fagnan. suprâ num. 25.*

Octava: An Episcopus per suum Vicarium generalem possit visitare Abbacias, & alia beneficia exempta, ut ex *Tridentin. cap. 8. sess. 21.* Et dicimus, Vicarium non posse visitare illa, nisi super hoc habeat speciale mandatum. Episcopi. Unde si Episcopus velit visitare loca exempta, juxta *Tridentin. sess. 6. cap. 4.* opus est, hoc per se ipsum personaliter agere; secus si ex aliis Concilii decretis, cum id per suum Vicarium generalem, aut visitatorem agere possit.

possit, si modò Episcopus legitime impeditus fuerit, ut permillum est *sess. 24. cap. 3. de Reform.* etiam de visitandis exemptis ageretur, juxta *cap. 8. sess. 22. Fagnan. suprà num. 27.*

Nona: An exequi possit Vicarius, 14 quæ Episcopo injunguntur in decreto, de observandis, & evitandis in celebratione missæ *sess. 22. Trid.* & dicimus quoad exemptos procedere posse Vicarium, concurrente speciali commissione Episcopi; quo ad non exemptos, jure ordinario, *Fagn. sup. n. 28.*

Decima: An Vicarius Episcopi cognoscere possit de obreptione Apostolicarum dispensationum, quemadmodum potest Episcopus ad normam *Trid. sess. 22. cap. 5. de Reform.*, & videtur non posse sine speciali delegatione; quia Episcopus hanc cognoscendi facultatem jure ordinario non habet *Fagnan. sup. num. 29.*

Undecima: An possit Vicarius Episcopi visitare Confraternitates, ac Hospitalia, vel cœtera loca pia, sicuti potest Episcopus juxta disposita per *Trid. sess. 22. cap. 8. de reform.*, & videtur posse jure ordinario, ubi non fuerint exempta; cum facultate speciali ab ipso Episcopo impertita, ubi fuerint exempta, *Fagn. sup. n. 30.*

Duodecima: An Vicarius Episcopi visitare possit clausuram Monasterii monachialium, sicuti Episcopus. Et dicimus, illam visitare posse jure ordinario, ubi non fuerint exempta; jure vero extraordinario, cum speciali commissione Episcopi, ubi fuerint exempta, sicuti visitare potest Episcopus juxta dispositionem *Text. in cap. periculoso de statu Regul. in 6., & ita ex Trid. sess. 25. cap. 5. de regul. Fagn. sup. n. 36.*

Decimatertia: An Vicarius Episcopi possit cognoscere de subreptione unionum ad Ecclesias juris patronatus, quemadmodum potest Episcopus juxta *Trid. sess. 25. cap. 9. de reform. vers. quæ verò*, & dicimus, non posse, nisi ad hoc ei specialiter sit commissæ facultas *Fagn. sup. n. 37.*

Decimaquarta: An Vicarius Episcopi procedere possit ad penas contra concubinos, uti potest Episcopus juxta *Trid. sess. 25. cap. 14. de reform.*,

18 & dicimus, posse quoad Clericos non exemptos, quoad exemptos, quatenus addit specialis commissio Episcopi *Fagnan. sup. n. 38.*

In ipsa commissione, mandato, seu patente, non est opus quod Episcopus 19 nominatim exprimat prædictos casus, & similes, sed sufficit ut aliquotantum exprimat, additâ clausula generali, & ad omnes alios casus exigentes speciale mandatum &c., ac si fuissent in mandato specialiter nominati, ad *Text. in cap. qui ad agendum, §. Sed si aliquis de Procurat. in 6. Covar. var. resol. lib. 1. cap. 6. num. 2., & lib. 2. cap. 5. num. 8. Sbrozjus de offic. Vicarii lib. 1. qu. 65. num. 5., & quest. 67. num. 3. Barbosa de Episcopis alleg. 54. n. 124.*

Prosequendo materiam ipsam de Vicario Episcopi, reliquum est, ut videamus, an detur appellatio à sententia diffinitiva Vicarii ad ipsum Episcopum. Et negativè respondendum videtur: etenim illa non datur, nisi de uno judice ad alium: Episcopus autem, & Vicarius Generalis illius, cum censeantur una, & eadem persona in eo, quod spectat ad materiam jurisdictionalem diocesis, 21 unum & idem constituent tribunal; meritò à sententia Vicarii Generalis non potest dari appellatio ad ipsum Episcopum: ita ex *Text. in cap. 2. de consuetud. in 6. Sbrozjus de offic. Vicarii lib. 1. qu. 22. num. 1. Barbosa alleg. 54. num. 46. Maranta de ordine Judic. part. 6. art. 2. num. 280. Pellegrinus in praxi Vicar. part. 1. sect. 2. subsect. 4. num. 1. & seq.*

Quoad secundum, non est abs re videre, an Vicarius Episcopi possit recusari uti suspectus in causis, ubi pro suspecto recusari potest Episcopus, adeo ut in illis causis, in quibus uti suspectus non valet judicare Episcopus, neque valeat judicare suus Vicarius Generalis: & 22 pro affirmativa sententia facit *S. Rosa in recent. part. 15. dec. 122. n. 29., & Doctores passim.*

Quoad tertium sequitur, ut videamus, quibus causis, quibusque modis, Vicarii officium, ac illius jurisdictio expiret: & primò expirat per revocationem factam ab ipso Episcopo; etenim si mediante Episcopi nominatione Vicarius

23 rius ordinariam jurisdictionem à lego consequitur; ita etiam contraria ejus voluntate tollitur, & revocatur: res
24 enim per quascunque causas nascitur, per easdem dissolvitur, *cap. omnis res de regulis juris in 6. Sbrozius de offic. Vicarii lib. 3. qu. 6. num. 7., & qu. 14. n. 5. Barbosa de Epist. alleg. 54. n. 14.*

Amotio verò ipsa debet fieri ab Episcopo magnâ circumspeditione adhibita, ne sine gravi causa illum amovendo, exponat se periculo, ut reintegretur à Sacra Congregatione, quemadmodum habetur ex *Sacra Congregatione Episcoporum, & Regul. in una Spoletana 3. Julii 1601. & in altera Trojana 7. Septembris, & 5. Octobris 1649. Pellegrin. in praxi Vicariorum part. 1. sect. 2. subsect. 6. n. 4.*

Secundò, expirat Jurisdictio, & potestas Vicarii, ubicumque Episcopus fuerit majori excommunicatione innodatus, nam sicuti per hujusmodi causam suspenditur jurisdictio Episcopi, *cap. ad 27 probanda de re judicata*, ita similiter ejus Vicarii jurisdictio suspenditur, cum accessoria sit, & idem auditorium utriusque reputetur, ut docet *Barbosa alleg. 54. n. 146.*

Tertio, expirat morte naturali Episcopi *Barbosa sup. num. 151. ubi Doctores.*

Quarto, expirat morte civili Episcopi *Barbosa sup. num. 154. Fagn. in cop. per tuas de Simonia num. 21. ubi Doctores Sbrozius de offic. Vicarii lib. 3. qu. 42.* qui omnes dicunt cessare Vicarii Generalis potestatem non solum per mortem naturalem Episcopi, sed etiam per mortem civilem illius, ac per illius ingressum in Religionem, Renunciationem, Depositionem, Permutationem, Captivitatem, similemve causam.

Facultate Vicarii Generalis Episcopi jam expirata, an ipse teneatur ad syndicum præstandum, videre est; & dicimus non teneri, ut ex quadam declaratione facta à Pontifice Gregorio XIII. de qua *Genuesis in praxi cap. 58. in novissima Editione, Barbosa alleg. 54. num. 183. Novarius in summa bullarum tit. de syndicato Vicarii. Pax Jordanus lucub. Canon. vol. 3. lib. 14. tit. 31. num. 14.*

Decreta Sacre Congregationis Immunitatis, in causis Vicariorum Generalium.

Post peractam materiam de dignitate, auctoritate, & Jurisdictione Vicarii Generalis, visum fuit hic breviter annotare nonnullas resolutiones Sacre Congregationis Immunitatis, ad materiam ipsam Vicariorum pertinentes, ut infra videbis.

Vicarius Generalis non potest absolvere etiam cum reincidentia, occasione infirmitatis, vel similis causæ, innodatos censuris ob violatam immunitatem Ecclesiasticam. *S. C. Immunitatis in una S. Marci 13. Decembris 1633. Squillacen. 20. Novembris 1640.*

Vicario Generali pro tempore suæ absentis ex causa defensionis Immunitatis Ecclesiasticæ, debentur emolumenta Vicariatus, dempta parte debita substituto, pro rata laboris taxanda ab Episcopo *S. C. Immunitatis in una Majoricen. 27. Septembris 1661. lib. dec. Ricci.*

Vicarius Generalis, ubi fuerit suspectus in causâ Detentorum pro prætenso homicidio, Episcopus deputet alium idoneum non suspectum *S. C. Immunitatis in una Aversana 8. Octobris 1654. lib. dec. Ricci.*

Vicarius Generalis procedere debet auctoritate suâ ordinariâ, servatis servandis, contra violatores Immunitatis, *S. C. Immunitatis in una Aversana 4. Septembris 1658.*

Vicarius Generalis, datâ præventionē Curie Ecclesiasticæ, procedere potest servatis servandis contra Judicem laicum, si in dista causâ procedat ad descriptionem bonorum Confugiat in Ecclesia, *S. C. Immunitatis in una Deribonen. 10. Septembris 1652. lib. 4. dec. Paulatii.*

Vicario Generali injungitur à Sacra Congregatione, ut procedat contra executores Curie laicalis, qui tentant violenter extrahere Confugiatos in Ecclesia, *Sac. Congr. Immunitatis in una Satrina 20. Augusti 1695.*

Vicario Generali injungitur, ut se absteineat à permissione examinandi testes in loco immuni in causis criminalibus, *S. Congr. Immunitatis in una Laudan. 26. Maii 1632. lib. 2. dec. Paulatii.*

Vi-

Vicarius Generalis bene agit, non parendo literis ad audiendum verbum Regium, *Sac. Congr. Immunitatis in una Cathacen.* 21. Septembris 1633.

Et ubi redarguitur Regiis literis, debet respondere eisdem debita reverentia se procedere auctoritate sua ordinaria ad defensionem Immunitatis Ecclesiasticæ, sibi à S. Sede demandatam, *S. Congr. Immunitatis in una Bovinen.* 26. Febr. 1658.

Vicarius Generalis ob extractionem surum a se ordinatam, e loco immuni, incidisse in censuras declaratus fuit, a quibus absolutus extitit, prævia abolitione actorum. *S. Congr. Immunitatis in una Lauretana* 29. Maii 1696.

Vicarius Generalis punitus fuit poena suspensionis à Divinis, & perceptione fructuum Canonicatus, ex quo dedit Judici laico facultatem extrahendi confugiatos in Ecclesia; necnon, condemnatus, pro damnis passis ab ipsis extractis, *per S. Congr. Immunitatis in una Sagonen.* 24. Febr. 1690. qui postea fuit absolutus cum in habilitate ad officium Vicariatus, *eadem S. Congr. Immunitatis in d. Sagonen.* 23. Decembris 1692.

ARGUMENTUM.

De Vicario Foraneo, ubi de illius facultatibus, auctoritate, jurisdictione, & potestate.

SUMMARIUM.

- 1 Vicarius foraneus qui, & unde dicitur, & num. 2. 3. & 4.
- 2 Delegatus ad universitatem causarum, Vicarius propriè non dicitur foraneus.
- 3 Vicarius foraneus quinam seligi debeat, & num. 7.
- 4 A decreto Vicarii foranei appellari potest ad Episcopum, & num. 9.
- 5 Vicarius generalis dicitur iudex Ordinarius loco Episcopi; foraneus verò ad particulares causas delegatus.
- 6 A delegato ad delegantem provocatur.
- 7 Vicarius foraneus ratione officii nullam consequitur præcedentiam, vel particulare emolumentum supra Clericos,

nisi interveniat tanquam delegatus Episcopi, & num. 13. & 14.

- 8 Recensentur plures casus, ad quos non protenditur jurisdictione Vicarii foranei, qui non sit delegatus ad universitatem causarum, ulque ad num. 23.
- 9 Vicarii foranei facultas resultat ex literis patentibus.
- 10 Num Vicarius foraneus retinere valeat Cancellarium, Fiscalem, Mandatarium, ac Satellites, duplex refertur opinio, & num. 26.
- 11 Vicarius foraneus pro occurrentibus necessitatibus licentiam laborandi diebus festis potest impetiri, vel laborantes absque licentia punire.
- 12 Tertiam partem pene irrogatè à Vicario foraneo in laborantes die festo, in sui compendium potest it convertere, loco salarii.

DISCEPTATIO VII.

PROSEQUENTES materiam jam inceptam de officio Vicarii, hic videre est quanta sit Vicarii Foranei potestas, & quinam dicatur talis, primo loco demonstrabimus. Dicitur Vicarius Foraneus ille, qui ab Episcopo, vel alio ordinariis jurisdictionem habente, in sua diocesi, locisve illius constituitur, cum facultate foranei Vicarii ad *Text. in cap. 1. de offic. ordin. in 6.*, & ibi glossa verbo *foraneo*, *Clem. 2. de præscript. V. foraneo*, Barbossa de *Episcopis alleg. 54. num. 18.* Sbrozius de *offic. Vicarii lib. 1. qu. 13. num. 1.* *Rota rec. part. 14. dec. 115. n. 26.* & *part. 19. dec. 69. n. 37.*

Dicitur Foraneus quia foris, idest extra locum, in quo sedes Episcopalis est, vices Episcopi tenet, ad differentiationem Vicarii Generalis, qui præsidet in Civitate, ubi Episcopalis Cathedralis fundata est, ut notat glossa, *Archid. Abbas*, & alii in citato cap. 1. de *offic. ord.* Vel dicitur foraneus, quia forum tenet, vel de foris evenit. *Silvester in summa V. Vicarius n. 4.*

Dicitur etiam aliquando Vicarius foraneus ille, qui constituitur ab Episcopo in Civitate tantum, ubi ipse Episcopus residet, *Card. in Clem. 2. de præscript. num. 3.* Sbrozius *lib. 1. quest. 23. nu-*

num.4., & melius d. lib.1. quest.29. num.1.

Aliquando etiam dicitur Vicarius
4 foraneus ille, qui delegatur ad universitatem caularum, ut docet *Bart. in l.1. d. quis, & d. quo &c. Abbas in cap. relatus num.8. de offic. delegati Sbrozini d. qu.23. n.7.*

Verum iste tali modo constitutus dici
5 debet potius delegatus, quam Vicarius, *glossa in d. l.1. ff. quis, & d. quo.*

Ad hoc munus non erunt eligendi, nisi illi qui bonitate vite sunt præditi,
6 & meliores de Clero, ac homines scientiæ, & prudentiæ ornatī; unde eligi debet loci Archipresbyter, vel saltem Parochus, vel alius dignior de Clero, ut habetur ex *Concilio Provinciali Mediolanensi. primo part.2. tit. de Vicariis foraneis*: & non ut faciunt aliqui Episcopi, qui Sacerdotes discipulos ad hoc officium assumunt, operā eorumdem
7 utentes potius, ut quod bonum est destruant, quam ut alios ducant ad bonum: quare hoc faciant, Deus scit, sed advertant, sese Deum ultorem habere.

Vicarius foraneus, quocumque ex his tribus modis enumeratis constitutus fuerit, quia non dicitur ordinarius, uti
8 de Vicario Generali diximus; ubicunque gravamen quis receperit ab illo, appellare valet ad Episcopum, qui constituit eum ad munus prædictum, *ad Text. in Clem.2. de rescriptis cap. Romana de appellat. in 6., Abbas in cap. decernimus num.12. de Judiciis*,
9 *Sbrozini de Vicario lib.1. qu.23. num.5. Covarr. var. resol. cap.20. num.4.* quia scilicet Vicarius foraneus non facit idem tribunal cum Episcopo, ut ex dictis iuribus.

Ratio est clara, quia Vicarius foraneus diversam jurisdictionem habet ab Episcopo, vel istius Vicario Generali,
10 siquidem Episcopus, vel ejus Vicarius Generalis jurisdictionem ordinariam, exercet in suos subditos, *ad Text. in cap. cum Episcopus de offic. ordin. in 6. cap. cum dilectus, cap. conquerente, eodem tit.*

Ipsæ verò Vicarius foraneus non ex titulo officii, sed ex sola commissione delegata ab Episcopo, ipsā jurisdictionem

ne fruitur, ut ex glossa in *Clem. fin. V. foraneus de rescriptis*, & cum de delegato ad delegantem provocari possit,
11 *ad Text. in cap. dilecto de appellat. Scaccia de appellat. quest.7. num.63.* merito de sententia, vel iudicio Vicarii foranei tanquam de delegato, ad Episcopum delegantem, appellatio deferri debet, *iuribus, de quibus supra.*

An ipsi Vicario foraneo debeatur aliqua præcedentia supra ceteros de Clero, & populo, ratione officii, quo fungitur, videre est. Et dicimus nullam habere præcedentiam, in Choro, processibus, similibusque actibus Ecclesiasticis, supra Archipresbyterum, ceterosque de Clero, antiquiores sibi,
12 ac pariter digniores; sed debet sedere in loco suæ receptionis, ac si non esset Vicarius foraneus, non obstante quacunque Episcopi ordinatione in contrarium, præterquam in sessionibus, ubi ipse intervenit uti delegatus Episcopi, in quibus casibus præcedit omnibus: *Sacra Cong. Rituum in una Spoletana, 23. Martii 1619. Tranen. 7. Aprilis 1633.*

Quod locum habet quacunque consuetudine in contrarium non obstante, eadem *Sacra Cong. Rituum in una Syracusana 8. Junii 1630.*

Ita quoque ratione officii, quo fungitur, in casu divisionis emolumentorum, erit habendus in consideratione, ac si non esset talis, ut ex *Sacra Cong. Rituum in una Bononiensi. Castri S. Joannis 7. Octobris 1617. Alder. in compendio can. resol. lib.1. cap.43. n.55.*

Vicarius foraneus cum non habeat nisi jurisdictionem delegatam, & auctoritatem, quam ei tribuit Episcopus; ideo non potest facere ea, quæ sunt ordinariæ jurisdictionis, sed tantum delegatæ; ac proinde nequit literas monitoriales concedere, ad finem revelationis habendæ pro rebus deperditis, aut subtractis, ita ex *Pignatello consult. canon. tom.1. consult.256. Sacra Cong. Conc. 25. Junii 1653.*

Neque interdicere valet Canonicis Collegiatæ, ne capitulum congregent, sine sua expressa licentia, *Sacra Cong. Conc. de qua Sell. in Selectis Canonicis tit.46. num.57.*

Sicu-

Sicuti etiam neque permiffum vide-
17 tur Vicario foraneo, ut poffit conce-
dere reftitutionem in integrum, ficuti
permiffum eft Vicariis Generalibus:
Abbas in cap. penultimo num. 7. de in
integrum reftitut. Oddus de Reftitut.
in integrum part. 1. qu. 33. art. 22. num.
159.

Nifi ubi dictus Vicarius fuerit depu-
18 tatus ad univerfitatem caufarum, uti
delegatus, *Shrozius de offic. Vicarii*
lib. 3. quæft. 12. num. 3. Neque valet
licentiam concedere Parocho, ut pof-
fit abefle à refidentia; nifi cafus repenti-
19 nus accideret, & ad modicum tempus
illam concedere poteft, concurrente
præfata neceffitate abeffendi, *Ita Fa-*
guan. in cap. relatum n. 42. de Cler. non
refidentibus.

Poteflate tantum delegata, qua fun-
gitur Vicarius foraneus, in loco fibi
commiffo, nequit procedere ad extra-
20 ctionem confugitorum in Ecclefiam, vel
locum immunem, ut ex *Sacra Congr.*
Immunitatis in una Spoletana 29. Mail
1629. lib. 1. dec. Paulutii.

Quinimò, quoad extractionem, factam
à Vicario foraneo cujufdam Sacerdotis
e loco immuni, Sacra Congregatio in-
21 jungit Epifcopo, ut curet Ecclefiam
reintegrari, & quod dictus Vicarius
confulat confcientiæ fuæ: *Sacra Congr.*
Immunitatis in una Teanen. 19. Febr.
1704. lib. 3. dec. Vallem.

Neque valet licentiam concedere,
ut aliquis extrahatur ab Ecclefia, pro
habenda corporis delicti recognitione;
22 nam aliter incideret in cenfuras, ut ex
Sacra Congregatione Immunitatis in
una Urbevifana 31. Augufti 1695. lib. 1.
dec. Vallem., ubi pro irregularitate

contracta remittitur ad Sacram Con-
gregationem Concilii.

Vicarii foranei jurifdictio tam quoad
caufas civiles, quàm quoad caufas cri-
minales, eft limitata, & de ftyle limi-
23 tari videtur. Etenim in civilibus non
poffunt procedere in caufa excedente fcu-
ta fex, in Criminalibus verò caufis
aliud facere non poffunt, quàm recipere
querelas, & proceffum informativum
tantum conficere, illumque confeftum
transmittere ad Epifcopum, vel ejus Vica-
rium Generalem; fed in utroque cafu
attendendæ funt facultates eidem Vi-
cario conceffæ in literis patentibus,
24 cum ipfæ conftituant effentiam facul-
tatum eidem delegatarum: ad *Text.*
in l. Julianus ff. ad exhibendum, l. di-
ligenter ff. mandati, Bartol. in l. Vica-
rius ff. de legat.

An Vicarius foraneus poffit retine-
re Cancellarium, Fifcalem, vel man-
datarium, aut fatellites, pro nega-
25 tiva docet *Sacra Congreg. Epifcop. &*
Regular. in una Ferentina 10. Februa-
rii 1662., & 1. Martii 1668., & in
altera Anagnina 9. Novembris 1663.,
licet ex Sententia Sac. Congregationis
Immunitatis habeatur, ut poffit reti-
nere unum Cancellarium tantum: *ut*
26 *in una Spoletana 16. Aprilis 1652.*
lib. 4. dec. Paulutii.

Ad Vicarium foraneum fpectat da-
re licentiam laborandi die feftivo,
ubi neceffitas ita expoftulat; & con-
27 travenientes, fcilicet laborantes die
feftivo, fine licentia, mulctare debi-
tis poenis, ut ex *Gavanta in manua-*
28 *li Epifcop. verbo fefti dies*, de quibus
poenis ei debetur tertia pars, uti fui
falarium.

De Vicario Capitulari Cathedralis Ecclesiæ; & quæ sit illius dignitas, auctoritas, jurisdictio, & potestas, demonstratur. Ibi que de illius electione, viduata Ecclesia; jam electus, quæ facere valeat, per casus 38.

ARGUMENTUM.

De Vicario Capitulari, ubi per quos erit eligendus, & quænam sint servanda in illius electione, & de qualitatibus eligendi ad hanc dignitatem, ubi quæ facere valeat, per casus 38. ostenditur.

SUMMARIUM.

- 1 Morte civili, vel naturali, vel per translationem Episcopi ad aliam Ecclesiam, jurisdictio ordinaria devolvitur ad Capitulum.
- 2 Capitulum verò intra octo dies debet eligere Vicarium Capitularem, aliis hujusmodi electio devolvitur ad Metropolitani, vel, Ecclesia Metropolitana vacante, ad Suffraganeum antiquiorem, num. 3.
- 4 Et in Ecclesia S. Sedi immediate subjecta devolvitur ad viciniorem Episcopum.
- 5 Respectu verò Cathedralis carentis Capitulo, electio Vicarii Capitularis pertinet ad Metropolitanum, vel Sede Metropolitana vacante, ad ipsius Capitulum.
- 6 Vicarius Capitularis eligendus est bonis imbutus moribus, ac scientia ornatus.
- 7 Laureâ etiam Doctorali debet esse insignitus, & quidem à publica Universitate, aliis nulla erit electio, & n. 8. Declara, ut num. 9.
- 10 Vicarius Capitularis purè eligi debet, adeo ut conditiones, reservationesque ipso jure rejiciantur, & n. 11. & 15.
- 12 Jurisdictio Capituli Sede Episcopali va-

cante transfertur in Vicarium Capitularem privative.

- 13 Vicarius Capitularis debet eligi pro integro tempore Sedis vacantis, non, ad certum tempus, & quare; contra opinionem Pellegrin. in prax. Vicarior. ut num. 14.
- 16 Vicarius Capitularis unicus eligi debet, præterquam in duobus Cathedralibus unitis, nisi de consuetudine duo eligantur; & tunc alter exercebit in defectum alterius, non autem vicissim, & num. 17. & 18.
- 19 Vicarius Capitularis jurisditionem acquirit ab ipso momento sue electionis.
- 20 Mandatum ad sui essentiam non exigit scripturam.
- 21 Text. in cap. Avaritia de Præben. in 6. explicatur.
- 22 Capitularis Vicarius plenariè subrogatur in omnibus his, quæ concernunt ordinariam jurisditionem Episcopi, & num. 23.

DISCEPTATIO VIII.

DE Vicario Capitulari nobis erunt hic aliqua adnotanda, & primò circa illius electionem; postea verò de ejus dignitate, jurisdictione, & potestate, quædam nobis sunt dicenda. Circa electionem Vicarii ad hanc dignitatem, nota quod, viduata Ecclesia Cathedrali suo proprio pastore, morte illius naturali, vel civili, vel translatione ad aliam Ecclesiam, tunc illius jurisdictio devolvitur ad Capitulum Cathedralis Ecclesiæ, ut ceteris omittis Sac. Rota in recent. part. 19. decis. 251. num. 29. & DD. communiter latè Marchetti de Vicario Capit. part. 1. tit. 1. num. 1.

- Capitulum Cathedralis debet infra dies octo à die mortis, sive translationis Episcopi &c. devenire ad electionem Vicarii Capitularis, aliàs ejus facultas eligendi devolvitur ad Metropolitanum, ut ex Tridentin. sess. 24. cap. 16. de Reformat. ubi Barbosa, Fagnan. in cap. his quæ de Major. & obed. num. 6. Cardin. de Luca ad Tridentin. disc. 31. num. 1.

Et quoties Metropolitana Ecclesia fuerit orbata suo Pastore, & Capitulum negligens fuerit in electione Vicarii, tunc

tunc antiquior Episcopus ex Suffraganeis illum eligere valet.

Si verò Ecclesia fuerit exempta, & immediatè subiecta S. Sedi, uti de Cathedrali Militen., & similibus; tunc si illius Capitulum non devenierit ad electionem Vicarii infra dies octo, electio devolvitur ad Episcopum viciniorem, ut in Trident. d. cap. 16. ubi Barbof. Card. de Luca de Præeminentiis disc. 7. n. 25.

Et ubi Cathedralis Ecclesia caret Capitulo, tunc Vicarius non erit eligendus à Clero, sed à Metropolitano, vel ab illius Capitulo, quatenus Ecclesia Metropolitana fuerit viduata suo Pastore Sacra Congr. Concil. ad dubia proposita 28. Augusti 1683. confirmata 14. April. 1685. Barbof. de Canonici cap. 42. num. 48. Cardin. de Luca dicto disc. 7. num. 24.

Eligendus in Vicarium, debet esse bonitate vitæ præditus, ac scientiâ ornatus; unde eligi debet ille, qui lauræ doctorali insignitus fuerit: non sufficit verò quælibet laurea doctoralis, sed ubi doctoratus fuerit in publica universitate, vel publico Collegio studiorum generalium; etenim si fuerit doctoratus à personis privatis, uti de doctoratibus à Comitibus Palatinis, vel ab Excellentissima domo Sfortia, ejusmodi electio nulla erit, Barbof. de Canonici, & dignitatibus cap. 42. num. 51. Card. de Luca, de Canonici, & Capitula disc. 24. num. 6. Sacra Congr. Concil. in una Clusina 21. Februarii 1682. ibi = Sacra &c. Mandavit cassari, & annullari, electionem Camilli Nardi in Vicarium Capitularem, habentem privilegium Doctoratus à Duce Sfortia, & 11. Aprilis ejusd. anni reposita causa, Sacra Congr. rescripsit = satis provisum.

Et in omni casu, quod eligatur non doctor, rejecto Doctore, qui sit de Capitulo, electio uti facta contra formam Tridentin. dicto cap. 16. erit nulla Barbof. d. cap. 42. num. 49. Card. de Luca d. disc. 24. num. 8. & disc. 25. num. 2. Sacra Congr. Concil. in una Creten. 15. Septembris 1644.

Sufficit verò si eligatur Doctor in Theologia Sacra Congr. Episcop. in una Montis Regalis 4. Aprilis 1664.

In electione Vicarii non potest Capitulum sibi reservare facultatem signandi supplicationes, distribuendi conciones, vel habendi superintendentiam Seminarium, & similia; nam aliter jurisdictio Vicarii esset dimidiata, & manca, Sacra Congr. Concil. in una Tudertina 11. Decembris 1654. Pissuren. 25. Januarii 1658.

Neque sibi reservare potest jus cognoscendi de causis suspicionis ipsius Vicarii, vel faciendi gratiam condemnatis ab ipso Vicario: etenim ubi Vicarius electus fuerit cum iisdem conditionibus, potest liberè uti sua jurisdictione, ac si conditiones ipsæ non fuissent appositæ in ipsa electione, Sacra Congr. Episcop. in una Salernitana 16. Julii 1628. Venusina 14. Novembris 1698. Pellegrin. in praxi Vicar. part. 1. sect. 4. subsect. 1. num. 28.

Ratio est, quia Capitulum Sede vacante transfert Vicario electo omnia sua jura, privativè, cum omnimoda jurisdictione, & potestate, quæ residebat penes ipsum Capitulum, Sacra Congr. Episcop. in una Hdruntina 1. Octobris 1655. Pellegrin. supra num. 36., & lato in Constitutione Innocentii XII., quæ incipit: Cum Ecclesie.

Ille non erit eligendus pro tempore determinato, sed pro integro tempore vacationis, scilicet pro toto tempore, quo Ecclesia non fuerit provisà de Pastore: & non sine ratione hoc videtur statutum, ne Vicarius electus, metu ne amoveatur, haud faceret ea contra Capitulares, quæ de jure teneretur facere: proinde statim, ac electus fuerit non erit amovendus, usque quo Ecclesia non fuerit provisà novo Pastore, ut dixit Sacra Congr. Episcop. & Regular. in una Sutrina 14. Februarii 1653. Patetana 14. Novembris 1659. Sacra Congr. Concilii in una Aretina 3. Septem. 1647. Venusina 14. Novembris 1698. Pignatell. consult. Canonici. tom. 1. conf. 23. Card. de Luca ad Relat. Romane Curie 14. disc. 26. num. 21. Quidquid contrarium dicat Pellegrin. supra num. 10.

Caveant Capitulares, ne in electione ipsa Vicarii apponant pacta illicita, & contra libertatem officii Vicarii deputati, & contraria juri; nam alias

habentur, ac si non fuissent apposita, ut de casu, in quo consultus Navarr. conf. 2. sub titulo, ne Prelati vices suat, ubi conventum erat, inter Canonicos, quod quicumque remansisset Vicarius electus teneretur æqualiter dividere suum salarium, ac cetera emolumenta officii inter Canonicos, & respondit idem Navarrus non esse faciendum latè *Pellegrin. suprà part. 1. sect. 1. subsect. 1. n. 27.*, & ex dd. *Resolutionibus Sacre Congregationis*.

Ipsi Capitulares unum tantum eligere debent Vicarium, non autem plures; 16 nam sicuti unus est Vicarius generalis Episcopi, talis esse debet Vicarius Capitularis; atamen si plures fuerint Diececes unitæ, æquè principaliter, tunc in qualibet ipsarum deputandus erit Vi- 17 carius Capitularis, quilibet à suo Capitulo, ita *Card. de Luca de Præbendis disc. 7. num. 23.* & ad *Tridentin. disc. 3. 1. num. 47.* *Barbosa allegat. 54. num. 165.* *Marebett. suprà num. 76.*

In illis Dioccesibus, ubi adest consue- 18 tudo, ut eligantur duo Vicarii, unus debet exercere in defectu alterius, non vicissim, *Fagnan. in cap. his quæ de major. obed. Barbosa d. cap. 42. num. 33.* *Sacra Congr. Concil. in una Nullius 28. Augusti 1689.*

Facta electione Vicarii, ut in præcedentibus, statim electus, antequam sibi tradantur literæ patentes deputa- 19 tionis, munus Vicarii exercere valet; nam mandatum ad sui essentiam non 20 exigit scripturam, cum etiam oretenus dari possit, *Sbrozcius de Vicario lib. 1. quest. 64.* *Card. de Luca ad Relationem Romanæ Curie disc. 26. num. 11.*, ubi habetur, quod literæ patentes non sunt de substantia actus, sed ad probandum actum fuisse gestum.

Neque obstat *Text. in cap. Avaritie de Præbendis in 6.* nam dispositio dicti Textus procedit, quando agitur de pro- 21 bando actu, qui exigit, ad sui perfectionem, superioris auctoritatem, ut est in casu electionis, quæ indiget confirmatione, & in similibus, *Card. de Luca disc. 26. num. 10.*

Capitulum Cathedralis Ecclesie, quia subintrat Sede vacante, in locum Episcopi, succedit in omnibus his, quæ sunt

22 Ordinariæ jurisdictionis, nisi expressè prohibita reperiantur, *Glossa, & Doctores in cap. his, quæ, cap. cum olim, de major. & obed., cap. illa ne Sede vacante, cap. quia septè de Elect. in 6. Rota in recent. part. 17. decis. 108. n. 5., & part. 19. decis. 129. & 251.*

Merito itaque Vicarius ab eo electus, potitur omni ea jurisdictione, quæ per- 23 tinebat ad ipsum Capitulum Sede vacante, repræsentando Vicarius huiusmodi ipsius Capituli vices, *Fagnan. in cap. quanto num. 39. de Consuetudin.*

ARGUMENTUM.

Quenam possit facere Vicarius Capitularis, semel ac fuit electus, & capta possessione, ubi per casus 37. materia dilucidatur.

SUMMARIUM.

- 1 Vicarius Capitularis quenam in facultatibus habeat, usque ad num. 57.
- 2 Arcelatus dicitur ad suscipiendos ordines, qui jus habet ad beneficium.
- 6 Episcopus in aliena Diocesi, suo viduata Pastore, potest exercere Pontificalia, atque ad ordinem spectantia, de licentia Vicarii Capitularis. Cautè tamen Vicarius huiusmodi facultatem tribuere debet, ut num. 9.
- 7 Capitulum, Sede Episcopali vacante, succedit Episcopo in illi, quæ pertinent ad ipsius jurisdictionem; & Capitulo succedit Vicarius electus, qui d. jurisdictione utitur privative, n. 8.
- 31 Episcopus potest dispensare cum illegitimitate matris, ut possint ad ordines minores promoveri, & beneficia simplicia obtinere.
- Et Canonico Penitentiario impertiri facultatem, ut valeat à casibus reservatis absolvere, ibid.
- 39 Episcopus potest super interstitiis dispensare.
- 47 Atque ab hæresi occulta absolvere.
- 57 Clericus beneficiatus nequit alteri Ecclesie adscribi.

DISCEPTATIO IX.

Sequitur, ac videamus per casus distinctos, pro majori claritate, quæ facere possit Vicarius Capitularis, & quæ interdicta videtur eidem. Primò Vicarius Capitularis infra annum concedere potest literas dimissoriales ad ordines, quoties Ordinandi arctati fuerint beneficio tam habito, quam habendo, ad Text. in cap. Licet de Elest. in 6. Concil. Tridentin. sess. 7. de Reform. cap. 10. *Pellegrin. in praxi Vicar. part. 1. sess. 4. sub sess. 2. num. 2. Barbosa de Canonici, & dignit. cap. 42. num. 118. Garz. de benefic. part. 5. cap. 7. num. 97.*

Dicitur arctatus, quoties etiam laicus fuerit à patronis presentatus ad aliquod beneficium de Jurepatronatus, *Barbosa de Jure Eccles. cap. 32. nu. 126. Pellegrin. ubi suprà in praxi num. 4. ubi Doctores.*

Sive ad simplicem Capellaniam, *Fagnan. in cap. cum contingat num. 39. de etate, & qualitate, Card. de Luca ad Relationem Romanæ Curie dist. 16. num. 13., & ad Trident. dist. 31. n. 30.*

Transacto verò anno eas concedere potest etiam non arctatis, *Pellegrinus suprà num. 5. Concil. Tridentin. pariter ubi suprà.*

Concedendo autem hujusmodi literas infra annum in casu, à Jure non permisso, non incidit in poenam interdicti ab ingressu Ecclesie, ut docet *Fagnan. in cap. significasti, num. 9. de Offic. Archiep. dist.*

Secundò: Ei permillum videtur licentiam concedere extero Episcopo, ut possit exercere Pontificalia in sua Diocesi scilicet in Diocesi, ubi ipse est Vicarius, ibique ordines conferre, non solum Clericis dicte Diocesis vacantis, sed etiam exteris habentibus literas suorum Episcoporum, necnon ut possit confirmare, Ecclesias consecrare, benedicere, reconciliare, & similia, *Pellegrin. in praxi Vicar. part. 1. sess. 4. sub sess. 2. num. 6. Garz. suprà d. num. 97.*

Ratio est, quia Capitulum Cathedralis, Sede Episcopali vacante, fungitur vice ipsius Episcopi, & succedit in omnibus, quæ sunt jurisdictionis or-

dinarie, exceptis casibus in Jure expressis, ad Text. in cap. bis quæ, cap. cum olim de major. & obed. cap. unico eodem tit. in 6. Concil. Tridentin. d. cap. 16. sess. 24. de Reform. Rota recent. part. 19. decis. 251. num. 29.

Maximè quia ipse Vicarius privativè quoad Capitulum jurisdictionem obtinet, *Sacra Congr. Episc. & Regul. in una Hadruntina 1. Octobris 1635.*

Debet nihilominus Vicarius in concessione licentiar prædictarum uti cautè, traditè per Textum in cap. Pontifices 7. quæst. 1. videlicet, ut hujusmodi Episcopus exterus, præstet cautionem, quod ex hujusmodi actibus nullum jus sibi amplius vendicare possit.

Tertiò: videtur eidem permillum, ut literas commendatitias dare possit Clericis, iter agere volentibus extra Diocesim: ita Abbas Panormitanus in cap. relatæ, & cap. fraternitas de Clericis non resident. num. 6. *Pellegrin. suprà num. 10.*

Quartò: Potest visitare Diocesim, quamvis ei non videatur permillum hoc à Capitulo, cum sit electus Vicarius: ita *Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32. num. 67. & sequentibus.*

Imò visitationem ipsam aliis committere potest, dummodò sit lapsus annus à postrema visitatione, nam alias non potest visitare neque per se, neque per alium, *Sacra Congr. Episc. & Regul. in una Lancia: en. 10. Junii 1629. Pignatell. consult. Canon. tom. 9. cons. 146. Pavin. de offic. & potest. Capituli Sede vacante, quæst. 1. num. 3. Card. de Luca ad Tridentin. dist. 5. num. 23.*

In visitatione autem Diocesis, potest ferre solitum simulatum, *Barbosa de Canonici & dignit. cap. 42. n. 70. & 71.*

Pro decretis factis in visitatione nihil recipere debet, sed omnia gràtis ab ipso sunt expedienda, licet Cancellarius aliquid moderatè recipere possit, *Sacra Congr. Concil. in una Eboen. visitationis 14. Martii 1648. ad dubium 8.*

Quintò: Congregare potest Synodum Diocesanam, elapso anno ab altera Synodo ultimo loco celebrata, ita *Massobr. de Synodo cap. 2. dub. 4. Pellegrin. d. sub sess. 2. num. 13. Garzanti in praxi Dioces. Synod. part. 1. cap. 2. dub. 4.*

Et in

Et in ea Examinatores Synodales, ac Judices Synodales constituere potest, ac his similia facere, *Pellegrin. suprà num. 14.*

Sextò : Admittere potest Clericos præsentatos à patronis ad beneficia, illosque instituere, ad *Text. in cap. 1. de Institut. in 6. Pavinus de potestate Capituli Sede vacante part. 2. quæst. 4. & 5. Barbosa de Episcop. alleg. 72. num. 183. & de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32. num. 63. & num. 95. Vicianus de Jure patronat. part. 2. lib. 12. cap. 2. num. 6. Fagnan. in cap. illa num. 15. Ne Sede vacante.*

Septimò : Concursum ad Parochias vacantes facere potest, servatâ formâ dispositionis *Trident. sess. 24. cap. 18. de Reform.*, & ex approbatis ab Examinatoribus Synodalibus magis idoneum eligere, & approbationem transmittere ad Sanctissimum, ejusque Datarium, *Sacra Congr. Episc. & Regular. in una Ravennaten. 3. Februarii 1604. de qua Garz. de benefic. part. 9. cap. 2. num. 7. Lotter. de re benefic. lib. 2. part. 2. num. 36. Fagn. in cap. illa num. 19. & c. ne Sede vacante, Card. de Luca ad Tridentin. disc. 3. 1. num. 35.*

Octavò : Potest reconciliare Ecclesiam pollutam, ubi prius non fuerat consecrata, sed tantum benedicta; nam si prius erat consecrata, pernecesse reconcilianda erit ab Episcopo, ut aliàs diximus, *Sacra Congr. Rituum in una Hidruntina 15. Decembris 1632. Bonfandin. in Thesaur. Eccles. decis. resol. 51. num. 23. Pellegrin. suprà num. 17.*

Nonò : Causas matrimoniales cognoscere potest, *Pavinus de potest. Capituli Sede vacante part. 2. quæst. 10. n. 17. Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32. num. 72. & 202. & de Episc. alleg. 54. num. 175.*

Decimò : Potest in executionem mandare literas à Sacra Congregatione prædefuncto Episcopo directas, & ab illo non exequitas, *Sacra Congr. Episc. & Regul. 10. Aprilis 1615. de qua Barbosa de Canonici, & dignitat. cap. 42. num. 60. Panimolla decis. 84. num. 25. Gavant. in Manuali Episc. V. Capitulum Sede vacante, num. 55. Diana resol. moral. part. 5. tract. 14. Miscellan. resol. 29. in fine.*

Undecimò : Eidem permîssum videtur absolvere ab omnibus Irregularitatibus, & Censuris, provenientibus ex delicto occulto, ac Sedi Apostolicæ reservatis, in quibus concessum est Episcopis hujusmodi facultas, vigore *Tridentin. sess. 24. de Reform. cap. 6. Sacra Congr. Concil. 3. Decembris 1632. Barbosa de Canonici cap. 42. num. 62. & latè num. 82. Sayrus in Clavi Regia. lib. 6. cap. 11. num. 84.*

Quiddid contrarium sentiat *Bonacin. de Censuris disp. 7. quæst. 5. punct. 1. Alterius de Censuris tom. 3. disp. 6. de Suspens. cap. 3. Sperellus decis. 3. 1. n. 7.*

Duodecimò : Visitare potest Monasteria monialium. Ratio est quia ubi Episcopus procedit jure ordinario, utalis procedere potest Vicarius Capitularis, autoritate juris transfusa ad Capitulum, & successivè ad ejus Vicarium : ita *Pavinus de Potestate Capituli Sede vacante part. 1. qu. 7. Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32. n. 71.*

Potest etiam moniales exemptas visitare in iis casibus, in quibus Episcopo datur facultas perpetua visitandi tamquam delegato Sedis Apostolicæ, ut ex *Trid. sess. 25. cap. 9. de Regul. Barbosa d. num. 71.*

Hujusmodi enim delegatio facta Episcopo in perpetuum, transit ad Capitulum, cum sit pars jurisdictionis ordinariæ non ad tempus *Pelleg. sup. n. 24.*

Decimotertiò : Conferre potest beneficia, quorum collatio prius spectabat ad Episcopum per devolutionem, *Abbas in cap. 2. & ne Sede vacante, Quaranta summa Bull. qu. 5.*

In permutationibus beneficiorum interponere potest suam autoritatem, quando collatio partim spectat ad Episcopum, partim ad Capitulum; secus in aliis: ita *Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32. n. 97. Garz. de benefic. part. 11. cap. 4. num. 75.*

Quo verò ad resignationes beneficiorum, eas recipere valet tribus concurrentibus, de quibus *Barbosa de Episc. alleg. 69. n. 8.*

Circa unionem beneficiorum, ea uni re potest in omnibus casibus, in quibus potest Episcopus, dummodò ex hac unionem nihil præjudicii afferatur juribus Episcoporum.

Episcopalis, *Barbosa d. cap. 32. n. 98. Garz. de benefic. part. 12. cap. 2. n. 67. & 68. Zerola in praxi Episc. part. 1. V. unio §. 11. & part. 2. V. Capitulum §. 4. Pellegrin. sup. n. 30. & seq.*

Decimoquartò: Dàre potest licentiam, ut edificetur nova Ecclesia, & ut acquiratur Juspatronatus in illa, Constructione, Fundatione, vel Donatione: ita *Barbosa de Episcop. alleg. 70. n. 32. & 33. Garz. de benefic. part. 5. cap. 9. n. 79. Pavinus de potest. Capit. Sede vacante part. 1. qu. 1. num. 5. Pellegrinus sup. n. 36.*

Decimoquintò: Dispensare potest cum illegitimis, etiam ex damnato coitu natis, ut possint ad ordines minores promoveri, & beneficia simplicia obtinere; sicuti poterat Episcopus ratione Jurisdictionis Episcopalis, *Barbosa de Jure Eccl. lib. 1. cap. 32. n. 81. Genuens in praxi fori Neapolit. cap. 86. n. 5. Marchetti de Vicario Capit. part. 2. tit. 14. n. 3. & 4. Riccius coll. 610. part. 3. & 330. part. 4.*

Decimo sextò: Conferre potest Canonico poenitentiario eam facultatem, circa absolutionem à casibus reservatis, quam eidem Poenitentiario conferre poterat Episcopus: *Abbas Panormitanus in cap. bis, quæ de Major. & obed. Barbosa d. cap. 32. n. 64.*

Decimo septimo: Potest ipse Vicarius suspendere, excommunicare, interdicare, & absolvere, in omnibus casibus, in quibus videtur permissum Episcopo, cum ipse Vicarius videatur succedere in Juribus Episcopalibus, ut dixi: *ad Text. in cap. bis quæ de Major, & obed. cap. unico, eodem tit. in 6. Barbosa de Jure Eccl. lib. 1. cap. 32. n. 62. 67. 80. Pellegr. sup. n. 40.*

Decimo octavò: Facere potest statuta, quæ diocesim totam obligent; cum actus condendi statuta connumerentur inter actus Jurisdictionales; *Pavinus sup. part. 1. qu. 6. Sbroz. lib. 2. qu. 187. n. 5. & 6. Barbosa de Episcopis alleg. 87. n. 16. ubi latè.*

Decimononò: Exequi potest ultimas defunctorum voluntates, quatenus hoc jure ordinario competeat prædefuncto Episcopo, ita *Pavinus part. 2. qu. 7. Barbosa de Episcopis alleg. 82. num. 31. ubi latè Doctores.*

Vigesimo: Potest compellere exequutores testamentarios ad reddendam rationem executionis: ita *Pavinus parte 2. qu. 7. n. 6. Barbosa de Episc. alleg. 82. n. 35. ubi Doctores, & ita Sacra. Congreg. Concil. in una Melevitana 15. Aprilis 1684. ad dub. 1. ubi habetur, posse compellere illos, ad reddendam rationem, an legata pia fuerint adimpleta, & in casu contrario, procedere contra eos, juris remediis opportunis.*

Vigesimo primò: Tamquam Judex ordinarius exigere potest rationem ab administratoribus locorum piorum, sicuti poterat Episcopus, si in humanis esset: latè *Barbosa de Episcopo alleg. 75. num. 61. ubi Doctores, Pellegrinus sup. num. 45.*

Vigesimo secundò: Cognoscere potest quascunque causas in prima instantia, vigore *Trident. sess. 24. cap. 20.*, sicuti poterat Episcopus, *Barbosa de Episc. alleg. 81. n. 6. cum ille successisse videatur in omnibus Jurisdictionalibus, etiam in his, quæ sunt voluntariæ Jurisdictionis, Riccius in praxi fori Ecclesiæ resol. 130. Pellegrinus sup. n. 46.*

Vigesimo tertio: Dispensare potest cum ordinandis super interstitiis temporum, sicuti posset Episcopus, si vivens esset, vigore *Trid. sess. 23. cap. 11. 13. & 14. de reform. Barbosa de Jure Eccl. lib. 1. cap. 32. n. 128. Garz. de benefic. part. 5. cap. 7. n. 92. Marchetti d. part. 2. tit. 14. n. 17.*

Vigesimo quartò: Commutare potest ultimas defunctorum voluntates, in iis tamen casibus, in quibus de Jure permissum videbatur Episcopo viventi, *Moneta de commutatione ultim. volunt. cap. 5. n. 427.*

Vigesimo quintò: Assistere potest Matrimonio celebrando, vel alteri Sacerdoti assistendi ad illud, licentiam concedere, sicuti potest Episcopus, ad normam dispositionis *Trident. sess. 24. de reform. cap. 1. Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 28. n. 5. Gutierrez de Matrim. cap. 66. n. 9. Card. de Luc. ad Trident. discurs. 31. num. 31. & Doctores communiter, Barbosa de Episc. alleg. 32. n. 123.*

Vigesimo sextò: Licentiam concedere potest Novitiis utriusque sexus, ut disponere valeant de bonis, antequam pro-

professionem emittant, per duos menses tamen ante prædictam professionem, ad formam *Trid. sess. 25. de regul. cap. 9. Barbosa de Episcop. alleg. 99. n. 5. Tamburini de jure Abbatis disp. 4. quæst. 10. num. 3.*

Vigesimo septimo: Approbare potest Sacerdotes, ad audiendas confessiones Sacramentales fidelium; nam hic est
43 unus ex actibus meræ jurisdictionis: *Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32. num. 100. Fagundes ad quintum Ecclesie præceptum lib. 7. præcep. 2. cap. 2. n. 54. Diana resol. moral. part. 8. tract. 4. resol. 46.*

Vigesimo octavo: Concedere potest literas testimoniales de vita, & moribus, Clerico ordinando per Breve
44 Apostolicum, directum alieno Episcopo extra Diocesim: *Molina de Just. & Jure tom. 6. tract. 6. disp. 11. n. 4. Diana sup. resol. 42.*

Vigesimo nono: Concedere potest monitoria, ad finem revelationis habenda pro rebus deperditis, & ablati
45 bus; quia hoc connumeratur inter actus necessariae jurisdictionis, ut pariter est promulganda excommunicationis fa-
46 cultas; *Marta de Jurisd. part. 3. c. 4. n. 53. Sayrus de censuris lib. 1. cap. 9. num. 33. Barbosa de Episc. alleg. 96. n. 10. Diana sup. resol. 17.*

Trigesimo: Absolvere potest ab hæresi occulta, sicuti absolvere permittitur
47 est Episcopis, *Fagundes in præceptis decalogi tom. 1. lib. 1. cap. 57. numer. 19. Diana sup. resol. 8.*

Trigesimo primo: Dispensare potest
48 in omnibus casibus, & censuris Summo Pontifici reservatis, quando non est facilis recursus ad Pontificem, sicuti de Jure videtur permittum Episcopo: *Diana part. 8. tract. 4. resol. 9. Pellegrin. supra num. 59.*

Trigesimo secundo: Absolvere potest à censuris incurtis ob Clerici percussione, in omnibus casibus, ubi hoc per-
49 missum videtur Episcopo *Diana supra resol. 12. Pellegrin. in praxi Vicar. part. 1. sess. 4. subsess. 2. num. 60. & sequent. Fagn. in cap. Pervenit de sentent. Excomm.*

Trigesimo tertio: Potest facere gratiam suis subditis, ubi in aliquam pœ-

50 nam fuerint condemnati à præmortuo Episcopo, quia hoc est de jurisdictione ordinaria remittere pœnas impositas per Episcopum prædefunctum; *Novar. in summa bullar. V. Capitulum Sede Vacante num. 12. alter Novar. quæst. forens. quæst. 102. Riccius in praxi resol. 302.*

Trigesimo quarto: Creare potest Clericos, seu Diaconos silvaticos, (de quibus magna est copia in nostro Regno, nescio, an forsitan necessitate, vel potius pro effectu se se eximendi à laicali jurisdictione) isti enim creati possunt à Vicario Capitulari in ea quantitate,
52 quam poterat Episcopus (non autem pro suo libito circa numerum) *Riccius in praxi part. 4. resol. 227. Diana supra d. part. 8. tract. 4. resol. 51. Pellegrin. supra d. sess. 4. subsess. 2. num. 66.*

Trigesimo quinto: Cognoscere potest causas violatæ immunitatis, procedendo
53 tantum contra ipsos violatores ad censuras incurfas, *Sacra Congr. Concil. in una Tropien. 27. Novembris 1626.*, Absolvere verò eos à Censuris incurfis
54 nequaquam potest; cum hoc ad Sanctissimum spectet, vel ad Sacram Congregationem Immunitatis, ut latius infra.

Trigesimo sexto: Cognoscere potest statum Canonicorum, vel alterius ex
55 eis, an redditus sint benè administrati, an horum Canonicæ sint benè distributæ inter Canonicos ipsos, & in casu contrario distributionem facere; ipse
56 enim dicitur Ordinarius in his, quæ concernunt jurisdictionem ordinariam; ac proinde non videtur eidem denegatum, ut facere possit prædicta, *Sacra Congr. Concil. in una Meleuitana 15. Aprilis 1684. ad dubium 3.*

Trigesimo septimo: Potest adscribere
57 Clericos servitio alicujus Ecclesiæ, dummodò Clericus non sit beneficiatus, quia tali casu habens suam sponfam, ei servire tenetur, juxta dispositionem *Tridentin. sess. 23. cap. 6. de Reform. Sacra Congr. Concil. ad dub. proposita 9. Septembris 1684. lib. 34. dec. 2. fol. 299.*

ARGUMENTUM.

Quæ nequeat facere Vicarius Capitularis; ubi per varios casus materia dilucidatur. Quomodo expiret illius Jurisdictio?

SUMMARIUM.

- 1 Vicarius Capitularis executioni nequit demandare dispensationes matrimoniales, aliasque commissiones directas Episcopo, vel ejus Vicario generali.
- 2 Nec literas Apostolicas in forma Dignum, vel alias similes, eisdem Episcopo, vel ipsius Vicario directas.
- 3 Hujusmodi literæ dirigi consueverunt Episcopo viciniore, vel ejus Vicario generali.
- 4 Vicarius Capitularis nulliter exequitur Apostolicas commissiones, Episcopo directas, non obstante contraria observantia. Contrarium num. 8. & num. 9. ubi cautela traditur.
- 5 Error communis facit jus.
- 6 Hoc tamen in duobus casibus limitatur ad declarationem. Text. in l. Barbarius ff. de offic. Prætor. & num. 7.
- 10 Vicarius Capitularis minimè valet cognoscere causas Confugientium ad loca Immania, vel exinde Extractorum.
- 11 Cujusmodi cognitio, Sede Episcopali vacante, spectat ad viciniorem Episcopum.
- 12 Absolvere cum reincidentia non potest Vicarius Capitularis in causa violatæ Immunitatis.
- 13 Vicarius Capitularis nihil potest innovare circa jura Cathedralis, vel Episcopalis.
- 14 Nec potest bona Ecclesiæ alienare, siue commutare; quæ si fecerit, suspensionis penam incurrit ab officio.
- 15 Eidem nequit beneficia suppressere, siue unire.
- 16 Neque assensum prestare valet donationi Jurispatronatus.
- 17 Nec Canonici indulgere, ut possint abesse à residentia ultra tempus à Concilio præfinitum.
- 18 Item nec suspendere Confessarios Retor. II.

gulares, vel eos ad literatum examen cogere.

- 19 Neque procedere valet in iis, super quibus Episcopus procedit jure delegato, nisi delegatio fuerit perpetua, ut num. 20.
- 21 Nec vacantia Beneficia conferre, quamvis possit concursum indicare ad Parochiales, & alia concursus ad S. Sedem transmittere, ut num. 22.
- 23 Vicario Capitulari non competit facultas nova Monasteria erigendi.
- 24 Vicarii Capitularis jurisdictio expirat, postquam, Ecclesiæ novo Pastore provisa, literæ Apostolicæ, de super expedita, exhibitæ fuerint.
- 25 Expirat quoque, cum Ecclesiæ viduatæ administratio fuerit alteri commissa, vel si idem Vicarius legitimè amoveatur, ut num. 26.
- 27 Vicarius Capitularis, finito officio stare debet Syndicatus.

DISCEPTATIO X.

Videre nunc est, quæ nequeat facere Vicarius Capitularis. Et primò: non potest exequi dispensationes matrimoniales, directas Episcopo, vel ejus Vicario generali, necnon alias commissiones eisdem directas, Felinus in cap. cum te de Rescriptis num. 17. Campanil. divers. Juris rub. 11. cap. 13. num. 146. Bonacina de legibus disp. 1. qu. 3. part. 8. §. 1. n. 7. Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32. n. 57. Panimolla decis. 84. n. 25. Riccius part. 1. decis. 44. sect. 38. Garz. de benefic. part. 6. cap. 2. num. 44. Pax Jordan. lucubrat. Canon. lib. 12. tit. 2. num. 28.

Quod non possit exequi commissiones Apostolicas in forma dignum, aliasque directas Episcopo, ejusque Vicario, docet Sperellus decis. 30. num. 2. Marchesanus de Commis. appell. in causis benefic. cap. 77. num. 54. Panimolla supra num. 26.

Undè de stylo Datarie hodiè non dirigitur dispensationes, vel similes gratiæ, vel literæ in forma dignum, Vicario Capitulari, sed Episcopo viciniore, vel ejus Vicario, Panimolla sup. n. 27. Diana part. 5. resol. Moral. tract. 14. resol. 29., ubi de nonnullis decretis Sa-

eræ Congregationis, per eundem relat-
tis, *Pellegr. in praxi part. 1. sect. 4. sub-*
sect. 3. num. 29.

Quod procedit, etiam in partibus
observatum fuerit, hujusmodi dispensa-
4 tionibus fuisse demandatas executioni per
Vicarium Capitularem, Sede Episco-
pali vacante; nam adhuc non substinen-
tur dictæ executiones; quia licet concu-
5 rente ex parte populi communi erro-
re, & ex parte Vicarii titulo putativo,
acta substinentur; ex quo jus supplet ju-
risdictionem, & idem communis error
facit legem, & pro veritate habetur, jux-
ta expressam dispositionem *Textus in*
l. Barbarius ff. de Offic. Prætor. ubi DD.
communiter.

Nihilominus dispositio hujus Textus
cessat. Primò: ubi agitur de rebus Spi-
ritualibus, & Sacramentalibus, vel ubi
6 imminet timor peccati; quia tunc com-
munis error ad nihilum refragatur, ut
docet *Rota in una Auriensi Matrimonii*
12. Decembris 1605. num. 5. coram Pan-
filio, penes Marchesinum de Commissioni-
b. part. 1. tit. de Signatura gratiæ c. 2.
Secundò: ubi error est in jure, non in
facto, cum d. *lex Barbarius* procedat,
quoties error consistat in facto, puta an
quis sit, vel non sit Vicarius, secus si
erretur in jure, nempe, an Vicarius Ca-
pitularis, de jure valeat exequi hujus-
7 modi dispensationes, sive commissiones
&c. ita *Federic. de Senis consil. 112.*
num. 5. Mascard. de probat. consil. 648.
num. 100. Sperellus decis. 31. num. 11.

Non desunt tamen Doctores existi-
mantes contrarium, videlicet, quod
8 possit Vicarius Capitularis exequi dis-
pensationes, aliasve commissiones Epi-
scopo, ejusque Vicario directas, utpo-
tè quia Vicarius Capitularis succedit in
dignitate Vicarii Episcopi, ac potest
dici Vicarius Episcopi: ita *Sanchez de*
Matrim. tom. 2. lib. 8. disp. 27. num. 32.
Diana resol. Moral. part. 5. tract. 14. Mi-
scellan. resol. 29., adeo ut possit exequi
9 literas Episcopo directas per Sacram-
Congregationem, & ab eo non exequu-
tas, ita ex *Sacra Congr. apud Gavanti.*
in Manuali Episcop. V. Capitulum Sede
vacante num. 55. Diana supra, Nicolius in
Florentis, verb. Vicarius Capitularis.
Sed ad tollendos scrupulos optimum est

consulere Sacram Congregationem, ita
docet *Barbosa de Canonis. cap. 42. n. 60.*

Secundò: Non potest cognoscere
causas confugientium ad loca immunita,
10 & pariter Extrahentium ab illis, vel
Extractorum; eo quia hæc facultas com-
petit Episcopo, ejusque Vicario gene-
rali, ut colligitur ex verbis notissimæ
Gregorianæ Constitutionis, ibi: *sine*
expressa licentia Episcopi, vel ejus Offi-
11 *cialis* (scilicet Vicarii generalis) & in
casu, quo Episcopalis Sedes vacaverit,
ad Episcopum viciniorum hoc spectat,
ut ex *Sacra Congr. Immunitatis in una*
Conversana 15. Februarii 1633. in qua
Archidiaconus Viola Vicarius Capitu-
laris extraxit duos Clericos è loco im-
muni, sub prætextu quòd illi perpe-
traverint homicidium proditorium; pro-
indè, habito recursum ad dictam Sa-
cram Congregationem, hæc censuit, ibi:
2. *Sacra &c. Concedatur facultas, ut*
orator possit se absolvi facere, & in pos-
serum se abstineat ab hujusmodi extra-
Elionibus, nisi præcesserint probationes
sufficientes, & prius obtinuerit facultatem
necessariam, & in altera Reglen.
Calabriæ 19. Novembris 1641. ibi: Sa-
cra Congr. respondit Vicarium Capitu-
larem non posse cognoscere super extra-
Elione, & causa violata Immunit. Ec-
cles. sed spectare ad Episcopum vicini-
orem, eadem Sacra Congr. Immunitatis
in una Verulana 9. Novemb. 1650. lib. 4.
decret. Paulatii, ita Pellegrin de Immu-
nit. Eccles. cap. 3. num. 32. Genuensis in
praxi cap. 85. num. 1. Sperellus decis. 31.
num. 8.

Unde etiam pariter videtur, non pos-
se absolvere incurfos in censuras, etiam
12 cum reincidentia, in causa violatæ Im-
munitatis, sed pro absolutione recur-
rendum erit ad Sacram Congregatio-
nem Immunitatis, eadem *Sacra Congr.*
Immunit. in una Capuana 16. Jun. 1632.
& in altera *S. Marci 15. Decemb. 1633.*
Bisuntin. 29. Novembris 1657., ita
del Bene de Imman. Eccl. cap. 16. dub. 58.
sect. 2. num. 12. tom. 2.

Tertiò: Non potest tempore Vica-
riatus aliquid innovare circa ea, quæ
13 pertinent ad jus Ecclesiæ, vel Episco-
pi, cum non sit qui teneat jura Epi-
scopalia, ad *Text. in cap. 1. Ne Sede va-*
cante

cante, cap. cum omnes de constitut. Unde inferitur, ut non possit alienare bona Ecclesie, aut illa permutare, ob præsumptum dolum, cap. si qua 12. qu. 2.

- 14 Neque occupare bona relicta tempore Sedis vacantis, dictoque tempore collecta, neque illa dissipare, vel consumere, aut aliquo modo in proprios, vel alienos usus convertere: quod si secus fecerit, erit suspensus ab officio, non obstante quacumque consuetudine, vel Statuto etiam jurato, & à Sede Apostolica confirmato, ad Text. in cap. quia sæpe de elect. in 6. Bonacina de suspens. in particulari tom. 3. disp. 3. quest. 4. punct. 15. per totum, Pellegrin. in praxi Vicar. part. 1. sess. 4. subsect. 3. num. 12. & sequentibus.

- Quartò: Non videtur eidem permillum, ut possit suppressere beneficia, illaque unire Capitulo, ob præsumptum dolum, nam aliter si hoc Vicariis Capitularibus esset permillum, forsitan expoliarent Ecclesias omnibus beneficiis libera collationis, pro augendis redditibus Capituli, Garz. de benefic. part. 12. cap. 2. num. 68. Barbosa alleg. 67. num. 3. Pellegrin. supra num. 21.

- Quintò: Denegatur eidem Vicario, ut possit confirmare donationem factam alicui, de beneficio Jurispatronatus, 16 quod ei competeat; nam in hujusmodi donationibus faciendis, perneceffe intervenire debet Episcopi consensus, & beneplacitum, Gratian. discept. forens. cap. 303. n. 10. Barbosa allegat. 71. n. 23. Clarin. contrav. forens. lib. 1. cap. 107. num. 84. Rota recent. part. 1. decis. 176.

- Sextò: Non videtur eidem permillum dare licentiam Canonicis, ut possint abesse à residentia, ultra tempus eidem concessum à Tridentino sess. 24. cap. 12. de Reform. nec quidem ad breve tempus ex causa justa, licet non comprehensa in Jure, sed ex quadam consuetudine, Covar. var. resol. lib. 3. cap. 13. num. 9. Benzonus in Speculo Episcoporum de fuga lib. 1. disp. 1. quest. 7.

- Septimò: Non potest suspendere, & iterum examinare Confessarios Regulares, examinatos ab Episcopo prædefuncto, & simpliciter approbatos absque præfixione temporis, vel ad tempus nondum elapsum, propter privilegium,

quod habent, de quo Diana part. 3. tract. 2. resol. 27. & part. 4. tract. 4. resol. 200. Pellegrin. d. subsect. 3. n. 31.

- Octavo non videtur eidem permillum, ut possit procedere in his casibus, 19 in quibus Episcopus procedere valet jure tantum delegato, Sbrozium de Offic. Vicarii lib. 1. qu. 16. num. 1. & lib. 2. quest. 135. num. 4. Genuensis in praxi cap. 85. Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32. num. 108. Pellegrin. supra n. 2.

- Fallit tamen supradicta conclusio in delegatione perpetua facta Episcopo à 20 Tridentino, & sacris Canonibus; nam licet in his casibus Episcopi procedant jure delegato; tamen competit eis cognoscendi facultas, veluti jure speciali communi, & quasi ex ordinaria jurisdictione: ac proinde jurisdictione delegata videtur quodammodo facta pars Ordinariæ jurisdictionis, tamquam perpetuò annexa dignitati Episcopali: & sic transit ad Capitulum, & ejus Vicarium, tamquam ordinaria non delegata, Molina de Justitia, & Jure tom. 6. tract. 5. disp. 11. n. 8. Genuensis in praxi cap. 66. num. 22. & cap. 85. num. 31. Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32. num. 71. & sequentibus, Garz. d. part. 5. cap. 7. num. 41. Pellegrin. supra num. 34.

- Nonò: Non videtur eidem permillum, ut possit conferre beneficia vacantia, ad Text. in cap. illa, Ne Sede vacante ibi: Cum nusquam inveniatur cautum in jure quod Capitulum vacante Sede, fungatur vice Episcopi, in collatione præbendarum: concordat Constitutio sancti Pii V. quæ incipit: Sanctissimus, Card. de Luca ad Tridentin. disp. 31. num. 35. Fagnan. in d. illa num. 34. Potest 22 nihilominus concursus edicere, & digniorem eligere, ad normam Tridentini sess. 24. cap. 18. providendum à Sanctissimo de beneficio, super quo fuerit magis dignus ille reputatus, ut ex sententia Sacre Congregationis docet Fagnan. supra num. 17. & 34.

- Decimò: Vicariis Capitularis non potest concedere licentiam erigendi nova 23 Monasteria, cum hodiè nec Episcopis permillum videatur, Barbosa de Canonicis, & dignitatibus cap. 42. n. 60. Card. de Luca de Regular. disp. 29. n. 17. Sacra Congr. Concil. 19. Februarii 1633.

Sequitur, ut videamus, an, & quatenus expiret Vicarii Capitularis iurisdic-
tio: Et certum est, illam expirare,
Ecclesia provisa de novo Pastore, & post
literarum Apostolicarum expeditionem,

- 24 & actualem ostensionem, seu illarum
productionem, Capitulo Cathedralis
congregato, alioquin non videtur ces-
sare illius iurisdic-*tio*, Pax Jordan. lu-
cubr. Canon. lib. 12. tit. 2. n. 55. & 56,
25 Sicuti etiam, ubi illius administratio
alteri fuerit commissâ à Papa, Pax Jordan.
suprà num. 57.

Demum expirat illius iurisdic-*tio*, si
datâ legitimâ causâ, per Sacram
26 gregationem recognitâ, Vicarius ab
officio, & administratione removeatur:
Pax Jordan. suprà num. 59. Sacra Con-
greg. Episcop. in una Assen. 30. Septem-
bris 1650. Monopolitana 2. Maji 1653:

Demum finito officio, tenetur ipse
Vicarius Capitularis reddere rationem
sue administrationis, & stare debet Syn-
dicatui: undè ante adventum novi Pa-
27 storis, Capitulum petere potest ab eo-
dem redditionem rationis, quam repe-
tere valet novus Episcopus ab illo, ad
Tridentin. sess. 24. cap. 15. de Reform.
Pax Jordan. suprà num. 43. Pellegrin.
in praxi Vicar. part. 1. sess. 4. sub sess. 4.
num. 15., & hæc satis de ipso Vicario
Capitulari Cathedralis Ecclesiæ.

ARGUMENTUM.

De Vicario Capitulari Collegiatæ Eccle-
siæ Nullius Diocesis, ubi de ejus au-
thoritate, dignitate, & potestate,
& quæ facere is valeat, quæve fa-
cere nequeat?

SUMMARIUM.

- 1 Collegiatæ Ecclesiæ aliæ subsunt iurisdic-
tioni Ordinarii; aliæ verò exem-
ptione gaudent, & num. 2.
3 In Collegiatis Nullius, post mortem Ab-
batis, eligendus est Vicarius Capitu-
laris.

Hujusmodi tamen Vicarius necesse non
est, ut sit laureâ Doctorali insigni-
tus, num. 4.

5 Vicarius Collegiatæ Nullius senten-
tiam quidem ferre potest declarato-
riam censuram ob violatam immu-
nitatem, non verò decidere, num.,
immunitas locum habeat, necne.

6 Nec potest hujusmodi Vicarius concede-
re Monitoria Excommunicationis, ad
revelationes habendas; sed illa obti-
nenda sunt à S. Sede, ut num. 7.

8 Item non valet concedere literas dimis-
soriales ad ordines suscipiendos, nisi
habeat territorium separatum, cum
facultate congregandi Synodum.

9 Literas tamen testimoniales de vita, &
moribus, potest concedere.

10 Prohibetur Vicario Collegiatæ Nullius
quicquam consequi pro revisione ra-
tionum Administratorum Ecclesiæ,
aliorumve locorum plebium.

11 Sive procuracionem recipere in pecu-
nia, præterquam viſualia.

12 Vel ultimas voluntates commutare.

DISCEPTATIO XI.

Quamplures reperiuntur Ecclesiæ,
quæ Capitulum habent cum digni-
tatis, & Canonicis, & Nu-
lius Diocesis vocantur, quæ quidem
sub nomine Collegiatarum veniunt.

- 1 Collegiati sunt in duplici differentia,
ac in duas species dividuntur, ac classes.
Etenim aliæ sunt subiectæ Ecclesiæ Cath-
edrali, in cujus Diocesi sitæ sunt;
aliæ verò sunt Collegiatæ, quæ exiſtunt
quidem intra fines alicujus Diocesis,
non sunt verò subiectæ Cathedrali, sed
exercent iurisdictionem particularem
ex seipsis, & subjiſciuntur immediatè
proprio Prælato, postea S. Sedi Apo-
2 stolicæ, & dicuntur Nullius Diocesis,
uti de Ecclesiâ Nullius Altamuræ, Co-
tignolæ, Putignani, Prioratus Barii &c.

Adveniente morte Prælati Collegia-
tæ Nullius, quocumque nomine vocetur,
sive Abbatis, Prioris, Præpositi, vel
3 simili, debet Capitulum eligere Vica-
rium Capitularem infra octo dies, ex
dispositione Tridentin. sess. 24. cap. 16.
de Reform., ut in præcedenti Discep-
tatione.

Vicarius Capituli Nullius, non est
opus quod sit Doctor, ut de Vicario
4 Cathedralis Ecclesiæ suprà in præceden-
ti de-

ti demonstravimus, quemadmodum habetur ex quadam resolutione *Sacrae Congreg. Concilii* 12. Septembris 1585., ubi fuit dubitatum, an *capitulum decimum sextum Tridentini sess. 24. de Reform.* extendatur ad Ecclesiam Collegiatam *Nullius*, defuncto ejus Prælato, qui ordinari jurisdictionem, omniaque jura quasi Episcopalia habebat, *Sacra Congregatio* respondit, *Negative*, ut refert *Garz. de benefic. part. 5. cap. 7. num. 20.*

Vicarius Collegiatæ *Nullius Diœcesis* procedere valet in causis violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, ad effectum tantum declarandi, reos criminis ob violatam Immunitatem in censuris incidisse: quod secus videtur quoad actum declarandi, reum criminis gaudere, vel non gaudere Immunitate Ecclesiastica; cum hoc spectet ad Episcopum, in cujus Diœcesi existit Collegiata, vel ad Episcopum ipsius Collegiatæ *Nullius*; nam inferiores Prælati non habent facultatem procedendi in hoc, ut clare habetur ex Constitutione Gregorii XIV., quæ incipit: *Cum alias ibi = Volumus, dist. 4. quæ auctoritate decernimus, & declaramus, ne curia secularis, ejusque Judices, & Officiales, ab Ecclesiis, Monasteriis, Locis sacris prædictis, Laicis aliquem ut præfertur, delinquentem, in nullo ex casibus supradictis sine expressa licentia Episcopi, vel ejus Officialis, & cum intervenia persone Ecclesiasticæ ab eo auctoritatem habentis, ad quos solos, & non alios Episcopis inferiores, etiam si aliis Ordinarii sint, aut Nullius Diœcesis, aut Conservatores ab hac Sede specialiter, vel generaliter deputati, prædictam licentiam dandi, facultas pertineat.* Et ita ex *Sac. Congr. Immunitatis in una Nullius Abbatis Militen. sub titulo SS. Trinitatis* 23. Maji 1638., & 21. Januarii 1659. ibi = *Supponit jurisdictione Abbatis SS. Trinitatis Militen., censuit, Vicarium illum procedere posse pro defensione violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ contra Ministrum Curie secularis, qui extraxerunt Hiacintum ab Ecclesia ejusdem Abbatis: cognitionem vero super extractione, & an Extractus gaudeat, vel ne Immunitate Ecclesiastica, spectare ad Episcopum solum viciniorum.*

Videtur pariter denegatum Vicariis Collegiatæ *Nullius*, concedere excommunicationis Monitoria, ad finem revelationis habendæ de rebus deperditis, aut furto subtrahtis: Subditi enim hujusmodi Vicariorum Collegiatarum, cum privilegio *Nullius* debent à Sede hujusmodi literas Monitoriales obtinere, *Barbosa de Episcop. allegat. 96. num. 12. Ugolin. de potestate Episcopi cap. 45. Pellegri. in praxi Vicar. part. 1. sect. 5. num. 23. Fagnanus in cap. Accedentibus num. 25. de excessibus Prælat. & in cap. Sacro, num. 58. de Sentent. excommunic. & in cap. Quoniam n. 44. de offic. delegati.*

Literas dimissoriales ad Ordines concedere non valent Vicarii Collegiatæ *Nullius*, ad hoc ut eorum subditi ordinari valeant à quocumque Catholico Antistite; nisi habeant jurisdictionem cum territorio separato, & quasi Episcopalem potestatem, cum facultate congregandi Synodum; nam tunc dicuntur habere ordinariam jurisdictionem in eorum Diœcesi: secus tamen dicendum videtur de literis testimonialibus, super bona vita, & moribus, impetrantis illas, *Sacra Congr. Concil. in una Nullius Provinciae Hispanen. 17. Septembr. 1706. ad dub. 1.*

Sicuti pariter videtur interdictum, hujusmodi Vicariis Collegiatæ, seu Abbatibus *Nullius*, ut aliquid recipiant pro susceptione redditionis rationis rerum Administrationi Ecclesiæ, vel alterius loci pii, *Sacra Congr. Concil. in d. Hispanen. ad dub. 2.*

Eisdem etiam Vicariis videtur interdictum, ne possint recipere procuracionem in pecunia, sed tantum victualia, ad formam Tridentini, ac Constitutionis Innocentii XI. super hoc editæ. Imò possunt cogi restituere, quod indebite receperunt, *Sacra Congr. Concil. in d. Hispanen. ad dub. 4.*

Ultimas voluntates nequaquam commutare possunt Vicarii prædicti, eadem *Sacra Congr. Concil. in d. Nullius Hispanen. 18. Decembris 1706. ad dub. 6., facit Tridentin. sess. 24. cap. 6. de Reform.*

ARGUMENTUM.

De Vicario Apostolico: Ubi de causis, ob quas constitui possit? Quenam sit illius Jurisdictio, facultas, & potestas? Quæ nequeat facere Vicarius hujusmodi? Illius jurisdictio quatenus cesset?

SUMMARIUM.

- 1 Vicarius Apostolicus à quo, & quibus concurrentibus causis deputetur, utque ad num. 18.
- 19 Vicarius Apostolicus ipse succedit in jurisdictione Episcopi.
- 20 Eisdem consuevit concedi facultas exequendi literas Apostolicas, Episcopo directas.
- 21 Vicarius Apostolicus potest Diocesim visitare; ita tamen ut medietate procuratoris contentus esse debeat, ut num. 22.
- 23 Potest itidem Synodum, & concursum ad Parochias convocare, & num. 24.
- 25 Vicarius hujusmodi vigilare debet circa fidelem administrationem reddituum mensæ Episcopalis, ejusdemque bona tueri, ut num. 26.
- 27 Vicario Apostolico citra expressam facultatem prohibetur literas dimissoriales concedere, ad suscipiendos ordines, & num. 28.
- 29 Item beneficia conferre.
- 30 Quemadmodum processum informativum conficere contra Vicarium Episcopi, sive contra ipsius bona procedere, & num. 31.
- 32 Vicarius Apostolicus absque speciali commissione nequit sese ingerere in causas sive civilibus, sive criminalibus contra Episcopum.
- 33 Minor in majorem non habet imperium.
- 34 Episcopus, contra Vicarium Apostolicum sibi deputatum, nequit procedere.
- 35 Nec potest tenere Vicarium, usquequo durat Vicarius Apostolicus, sive quicquam expedire, quod spectet ad suam jurisdictionem ordinariam, num. 36. vel exequi literas Apostolicas, sibi directas, num. 37.

- 38 Pontificales functiones, solemnia celebrare, aliave similia facere nequit Vicarius Apostolicus; id tamen curare tenetur, ut omnia ritè, rectèque peragantur, & num. 39.
- 40 Vicarius Apostolicus à censuris, S. Sedis reservatis, nequit absolvere.
- 41 Nec personas, aut res è loco immuni extrahi facere, & num. 42.
- 43 Neque etiam Cadaveris extractionem ab hujusmodi loco permittere, pro recognitione corporis delicti.
- 44 Vicarius Apostolicus contra Violatores Immunitatis Ecclesiasticae diligenter procedere debet.
- 45 In choro ubinam sedere debeat hujusmodi Vicarius, & num. 46.
- 47 Quale salarium Vicario Apostolico assignandum sit, & quenam ei debeantur emolumenta, utque ad num. 53.
- 54 Emolumenta, provenientia ex sigillo, reservantur Episcopo, nec potest Vicarius Apostolicus illa prætere.
- 55 Vicarii Apostolici jurisdictionis quomodo cesset, utque ad num. 58.

DISCEPTATIO XII.

Prosequendo materiam jam incœptam, quæ sit Vicarii Apostolici dignitas, jurisdictionis, & potestas, hic demonstrabimus. Vicarii isti Apostolici creati solent à Papa per viam Brevis, vel à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, concurrente legitima causâ, ad regimen alicujus Ecclesiæ male gubernatæ, vel alio motivo, Summo Pontifici, vel Sacri Congreg. Episcoporum bene viso. Dixi data legitima causâ transmittendi illos, cause enim quamplures esse possunt, ut infra demonstrabimus.

Prima causa erit, ubicumque aliquis Episcopus, se malè gerat in gubernio suæ Ecclesiæ, & populi sibi commissi, tunc enim ad evitanda majora mala, per Papam transmitti potest Vicarius Apostolicus, pro gubernanda Ecclesia in his, quæ respiciunt actus jurisdictionales tantùm, Sacra Congr. Episcop., & Regul. in una Valturanen. 22. Novembris 1664. Pellegrinus in praxi Vicar. part. 1. sect. 6. post numerum tertium, vers. prima est.

Se-

Secunda causa est, ubi Episcopus sit fordidus, & committat extoriones, injus-
3 sit emungendo crumenas pauperum, subditorum, *Sacra Congreg. Episc. & Regul. in una Theanen. 15. Januarii 1602. Pellegrin. supra vers. secunda est.*

Tertia causa est, quando Episcopus est senio confectus; itaut propter gravem ætatem impeditus forsitan, & serè inhabilis reperiat pro gubernio suæ Ecclesiæ, *Sacra Congreg. Episc. in una S. Agathæ 7. Decembris 1582. Pellegrin. supra vers. tertia causa.*

Quarta causa est, ubi Episcopus fuerit suspensus à sua jurisdictione, *Sacra Congreg. Episcop. in una Tranen. 19. Maji 1645, & 8. Februarii 1650. Alatri. a 5. Maji 1651. Melfirana 2. Maji 1613. Pellegrinus supra vers. quarta causa.*

Quinta causa est, quando Episcopus non expedit bullas, post multos annos, à die, qua provissus fuit de Ecclesiâ, sed fructus Episcopatus percepit cum solo Brevi, *Sacra Congreg. Episcop. in una Offeranen. 9. Septembris 1645. Pellegrin. supra vers. quinta causa.*

Sexta causa est, quando Episcopus est morosus in solvenda pensione, ubi tamen hoc dolo facit, *Sacra Congreg. Episcop. in una Avellinen. 17. Augusti 1646, & in altera Avellinen. 20. Aprilis 1663, Pellegrin. supra vers. sexta causa.*

Septima causa est, ubicumque contra
8 Episcopum formandus erit processus; nam difficile esset posse delegatum inquirere, ipso Episcopo præsentem in loco, & jurisdictionem exercentem, *Sacra Congreg. Episcop. in una Anglonen. 17. Maji 1642. Pellegrinus supra vers. septima causa.*

Octava causa est, si Episcopus citatus fuerit, ut accedat ad Urbem in poenam sui criminis, quo casu pro gubernanda Ecclesiâ, solet transmitti Vicarius Apostolicus, *Sacra Congreg. Episcop. in una Cotronen. 2. Maji 1653. Pellegrin. supra vers. octava causa.*

Nona causa est, ubicumque Episcopus
10 non vult residere in sua Diocesi, *Sacra Congreg. Episcop. in una Cassanen. 23. Martii 1619.*

Decima causa est, quando Episcopus

11 non vult recipere Vicarium missum, vel deputatum à S. Sede, vel impedit ei jurisdictionis exercitium, *Sacra Congreg. Episcop. in una Theanen. 8. Novembris 1614. Pellegrin. supra vers. decima est.*

Undecima causa est, quoties Ecclesiâ
12 sua Cathedralis vacat ob mortem violentam Episcopi, *Sacra Congreg. Episc. in una Arianen. 8. Decembr. 1645. Pellegrin. supra vers. undecima est.*

Duodecima causa est, quando, Sede
13 Episcopali vacante, Capitulum non concordavit in electione Vicarii Capitularis, ad normam Tridentini, & plures electi fuere Vicarii Capitulares, *Sacra Congreg. Episcop. in una Motulen. 8. Novembris 1647. Pellegrin. supra vers. duodecima est.*

Decimatertia causa est, quando Capitulum, Sede vacante, elegit Vicarium indoctum, & propter ejus imperitiam multa insurrexerunt inconvenientia, *Sacra Congreg. Episcop. in una Triventina 2. Martii 1646. Tropien. 13. Julii eodem anno, Motulen. 8. Novembris 1647. Pellegrin. supra vers. decimatertia causa est.*

Decimaquarta est, quando Vicarius
15 Capitularis vocatur ad Urbem pro sese justificando à sibi imputatis excessibus, vel ubi removendus erit pro justis causis, tunc transmitti potest Vicarius Apostolicus, *Sacra Congreg. Episcop. in una Ailen. 30. Septembris 1650. Monopolitana 2. Maji 1653. Pellegr. supra vers. decimaquarta est.*

Decimaquinta causa est, quando per
16 longum temporis spatium Cathedralis Ecclesiâ diu vacaverit, & non fuerit provisâ de Pastore, *Sacra Congreg. Episcop. in una Alerianen. 28. Junii 1649. Ugenti a 17. Septembris 1655. Pellegrin. supra vers. decimaquinta est.*

Decimasexta causa est, quando The-
17 saurarius generalis Rev. Camera, propter interesse ipsius Rev. Cam. Apostolicæ, ita censet expediens, ut mittatur Vicarius Apostolicus, *Sacra Congreg. Episcop. in una Alerianen. 10. Junii 1650. Pellegrin. supra vers. decimasexta est.*

Decimasextima causa est, ubicumque
18 Papa, vel Sacra Congregatio cognoverit, ita expediens esse Divino servitio,

vitio, quieti animarum, & bono servitio Ecclesiæ, & Cleri, *Sacra Congreg. Episcoporum. in una Consentina* 10. Junii 1650. *Pellegrin. supra vers. decima octava est.* Vel ubi Sacre Congregationi visum fuerit expediens deputare Vicarium Apostolicum, *Sacra Congreg. Episcoporum. in una Arianen.* 8. Decembr. 1645. & sic de similibus casibus Summo Pontifici, vel Sacre Congregationi bene visis.

Postquam recensuimus causas deputandi Vicarium Apostolicum, deputatus ubi fuerit, quæ sit illius jurisdictio, 19 opus est, ut videamus. Is maximam jurisdictionem habet in Diocesi, in qua deputatus est. Etenim habet eandem jurisdictionem, quam habebat Episcopus, & actualiter habet in potentia, (licet per Apostolici Vicarii deputationem, eidem impeditum sit jurisdictionis exercitium) unde regulariter circa jurisdictionalia potest facere Vicarius, quidquid poterat Episcopus, ita *Sbrozius de offic. Vicar. lib. 2. quest. 64. num. 6.*

Ultra facultatem ordinariæ jurisdictionis sibi concessæ, eidem concedi solent multæ aliæ facultates pro temporum diversitate. Inter facultates solitas concedit ea est, ut possit exequi literas Apostolicas, Episcopo, vel ejus Vicario directas, ac si eidem Vicario Apostolico dirigerentur: & ita declaravit in casu dubio *Sacra Congreg. Episcoporum. in una Bisnarianen.* 18. Maji 1632. *Pellegrin. supra num. 5.*

Eique pariter videtur concessum, visitare Diocesim, ut ex literis patentibus. Eidem tamen Vicario Apostolico Diocesim visitanti non debetur interdicta gratia procuratio, sed tantum medietas procurationis, ubi illa datur in pecunia, ut ex *Sacra Congreg. Concil. in una Hieracen.* 14. Martii 1682.

Pariter eidem permissum est, ut possit convocare Diocesanam Synodum, ac 23 illam celebrare absque interventu Episcopi, quatenus ipse Episcopus fuerit in Diocesi, *Sacra Congreg. Episcoporum. in una Licien.* 22. Septembris 1628.

Ac etiam pariter concursus convocare, ubi Ecclesia curata orbata fuerit suo Pastore, & quem magis idoneum

agnoverit, ad Dominum Datarium mittere, cum fide approbationis, ut ab eo collationem obtineat, *Sacra Congreg. Episcoporum. in una Bisnarianen.* 16. Maji 1653. *Sejssima* 9. Julii 1660. *Pellegrin. supra num. 8.*

Non solum potest, sed etiam tenetur 25 invigilare, super manutentione introitus mensis Episcopalis, & ne bona mensis dilapidentur, cum ad ipsum hoc spectet, *Sacra Congreg. Episcoporum. in una Tranen.* 7. Junii 1652.

Unde quatenus bona pertinentia ad 26 Episcopalem mensam fuerint asportata in loco immuni, ei datur facultas extrahendi, & assecurandi illa, ut ex *Sacra Congreg. Immunitatis in una Hieracen.* 19. Februarii 1695. *lib. 1. decr. Vallem.* Non potest verò se intromittere circa redditus Mensis Episcopalis, nisi in quantum sibi debetur pro suo interesse, & salario, *Sacra Congreg. Episcoporum. in una Lancianen.* 17. Novembris 1646.

Interdictum autem est Vicariis Apostolicis literas dimissoriales ad ordines 27 suscipiendos concedere, licet hoc sit de potestate jurisdictionis, non autem ordinis Episcopalis, *Sacra Congreg. Episcoporum. in una Tranen.* 9. Junii 1645, & in alia *Ugentina* 8. Octobris 1655.

In Statu verò Ecclesiastico solet hoc 28 prohiberi expressè Vicariis Apostolicis, quoad ordines tantum sacros suscipiendos, *Sacra Congreg. Episcoporum. in una Terracinen.* 26. Junii 1648.

Pariter ei videtur interdictum beneficia simplicia conferre, ut ex solito Bre. 29 vi, vel literis Apostolicis, solitis concedi, & dari hujusmodi Vicariis, nisi aliter habeatur ex Brevis, vel literis ipsis, *Pellegrin. supra num. 12.*

Interdictum quoque videtur eidem Vicario Apostolico, processum informativum sumere contra Vicarium suum antecessorem, ac bona illius sequestrare, ad instantiam alicujus personæ, quamvis privilegiatæ, sine licentia Sacre 31 Congregationis. Eoque minus sese intromittere valet in causis personam Episcopi concernentibus, sive civiles, sive 32 criminales, aut mixtæ illæ fuerint; eo quia minor in majorem jus dicere non valet, *cap. inferior, cap. denique* 21. *dist.* 33 Nisi illi specialiter fuerit hoc commissum

sum à S. Sede, vel Sacra Congregatione, *Sacra Congreg. Episcop. in una Cujacen. 20. Aprilis 1640.*

Et sicuti Vicarius Apostolicus non potest se intrinittere in causis Episcopi, ut ex dictis, ita pariter neque Episcopus se intrinittere valet, in consulto Papa, vel Sacra Congregatione in causis Vicarii Apostolici; itaut, si ipse delinquat, Episcopus non potest contra illum informationes capere, nec quidem finito officio, *Sacra Congreg. Episcop. in una Theanen. 30. Martii 1612. Monopolitana 16. Octobris 1627.*

Ita pariter videtur eidem Episcopo prohibitum, ne possit tenere Vicarium generalem, tempore, quo adest constitutus Vicarius Apostolicus; neque ullo modo se ingerere valet in negotiis tangentibus jurisdictionem, imò neque potest exequi literas Apostolicas sibi directas sub nomine dignitatis, sed omnia agenda sunt per Vicarium Apostolicum, *Sacra Congreg. Episcop. in una Nolana 27. Septembris 1641.*

Rursus, interdictum videtur ipsi Vicario Apostolico functiones Episcopales facere, absente, vel impedito Episcopo, cum hoc spectet ad Canonicum primam dignitatem de Capitulo, vel ad secundam, impedita primâ, & sic de ceteris, *Sacra Congreg. Rituum in una Brundusina 5. Februarii 1614. Alatriana 22. Januar. 1618. & in altera Brundusina 20. Decemb. 1621. de quibus Barb. Summ. Apostol. decis. collect. 715. n. 6.*

Solemnes Missas canere, Sanctissimum Sacramentum, aut sacras Reliquias paratus deferre nequit Vicarius Apostolicus, aut in aliis functionibus Ecclesiasticis se immiscere, sed tantum præesse debet, ut omnia suo ordine rectè fiant, *Sacra Congreg. Episcop. in una Bisinianen. 16. Maji 1600. Spoletana 22. Decembris 1611. Ortonen. 19. Septembris 1627.*

Videtur etiam interdictum Vicariis Apostolicis, ne possint absolvere innotatos aliquâ censurâ, absolutio cuius spectet ad S. Sedem, etiam sub prætextu, aut causa legitima, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Consentina 10. Maji 1633. lib. 2. decr. Paulatii.*

Circa verò confugiatos in Ecclesiâ, Tom. II.

vel alio loco immuni, auctoritatem non habet Vicarius Apostolicus extrahendi illos, quod idem locum habet quoad res traductas ad locum immunem, illosque extractos, ac bona extracta, è loco prædicto, tenetur restituere loco ipsi immuni, quia ante omnia Ecclesiâ restituenda est, *Sacra Congreg. Immunit. in una Nolana 2. Aprilis 1695. lib. 1. decr. Vallemann.*

Imò non solum extrahere nequit confugiatos in Ecclesiâ, sed neque permittere debet, ut extrahatur cadaver ab Ecclesiâ pro recognitione corporis delicti, habenda à Judice laico; adeo in casu quo id fecerat Vicarius hujusmodi, reprehensus fuit, ut ex *Sacra Congreg. Immunit. in una Sorana 13. Januarii 1699. lib. 1. dec. Vallemann.*

Insuper reprehensione dignus erit Vicarius Apostolicus, ubicumque renitens fuerit procedere contra violatores Immunitatis Ecclesiasticæ, *Sacra Congreg. Immunit. in una S. Agathe Gotthorum 10. Februarii 1699. eodem lib. 1. dec. Vallemann.*

Quem locum habere debeat Vicarius Apostolicus in Choro, aliisque sessionibus, videre est. Et dicimus quòd, ubicumque ille non fuerit Canonicus propriæ Cathedralis, eidem debetur præcedentia, super omnes de Capitulo; non debet tamen sedere in folio Episcopali, *Sacra Congreg. Episcop. in una Cajetana 22. Januarii 1596.*

Quod si dignior sedes Chori esset occupata, tunc dignitates, & Canonici descendere debent inferius, relinquendo majorem locum ipsi Vicario Apostolico, eadem *Sacra Congreg. Episcop. 20. Augusti 1589. & in una Licien. 14. Augusti 1590.*

Ejus verò salarium quale esse debeat, sequitur ut videamus. Vicario Apostolico constitui debet salarium scutorum biscentum monetæ Romanæ pro singulis annis ex fructibus mensæ Episcopalis solvendum, nisi in Brevis Pontificis aliter exprimeretur; & scuta quinquaginta ejusdem monetæ pro accessu, & recessu, idest scuta vigintiquinque pro accessu, & totidem pro recessu; licet aliquando taxetur plus, vel minus, attentâ locorum distantia, eadem *Sacra Congreg. Epi-*

M

Epi-

Episcoporum in una Caputagen. 20. Septembris 1580. Cajacen. 17. Februarii 1603.

Scuta vigintiquinque pro recessu, debentur, tempore quo recedit, *Sac. Congreg. Episcoporum in una Cajacen. 23. Novembris 1640.*

Scuta verò quinquaginta pro accessu, & recessu debentur Vicario Apostolico, quoties ipse fuerit extraneus Diocesis; Etenim si deputaretur aliquis, qui residet in Civitate, vel Diocesi; non potest aliquid pretendere pro accessu, & recessu, *Sacra Congreg. Episcop. in una B'snianen. 9. Januarii 1645. Tridentina 2. Martii 1646.*

Salarium, de quo suprâ, non incipit à die, quo quis constitutus est Vicarius, sed à die captæ possessionis, & quo cepit jurisdictionem exercere, *Sacra Congreg. Episcop. in d. Cajacen. 23. Novembris 1640.*

An verò dictum salarium scutorum, bis centum, constituendum erit indefinite cuicumque Apostolico Vicario, si ve redditus Ecclesiæ fuerint pingues, sive tenues? & certum est quod ubicumque redditus Ecclesiæ fuerint tenues, itaut detracta provisione prædicta, non posset Episcopus decenter sustentari, cum eo quod remanet; tunc provisio Vicarii venit diminuenda, habita ratione paupertatis Ecclesiæ, *Sacra Congreg. Episcop. in una Nullus Altamura 7. Decembris 1604. & in altera 2. Augusti 1647. & in Ferentinen. 22. Augusti 1653. & Cotronen. ejusdem anni 3. Octobris.*

Ultra provisionem prædictam debentur Vicario Apostolico solita emolumenta Vicariatus, & honoraria pro decretis. Non potest tamen recipere emolumenta, quæ proveniunt ex sigillo; nam illa spectant ad Episcopum, & Episcopalem mensam, *Sacra Congreg. Episcop. in una Theanen. 21. Augusti 1615.*

Demum est videndum, an, & quantenus cesset hujusmodi Vicarii jurisdictionis, & potestas. Et primo cessat, ubicumque Episcopus reconstitutus fuerit ad gubernium Ecclesiæ, *Sacra Congregat. Episcop. in una Beneventana 14. Februarii 1652. eadem Sac. Congreg. Episcop. in una Hieracen.*

Sicuti etiam, ubi post deputationem, Vicarius Apostolicus fuerit detectus infans, malæ vitæ, & conditionis, aut aliquid egerit contra formam præscriptam à Papa in Brevi, vel in literis facultativis, concessis à Sacra Congregatione, & ita de similibus casibus.

An verò illius jurisdictionis, & potestatis cesset morte Episcopi; itaut illius gubernium statim pertranseat ad Capitulum Cathedralis: & in hoc duas inventiones Sacræ Congregationis; prima est, ut statim, ac mortuus fuerit Episcopus, cujus locum occupabat Vicarius Apostolicus, statim Capitulum subintret in locum Episcopi, itaut cessare videatur potestas Vicarii Apostolici, ut ex d. *Sacra Congreg. Episcop. in una Ragusina 16. Januarii 1665.*

Secunda verò est, jurisdictionem Vicarii Apostolici non cessare per mortem Episcopi, sed illam perdurare usque ad novum ordinem Papæ, vel Sacræ Congregationis, ut ex d. *Sac. Congreg. Episcop. in una Hieracen. 26. Aprilis 1686. & in altera S. Agatæ Gothorum 22. Maji 1699.*

Cui quidem secundæ sententiæ adhæreo: Etenim, cum ipse Vicarius Apostolicus sit deputatus à Papa, valet dici Papæ delegatus; ideoque non debet relinquere gubernium, ipso Papa inconsulto, nam aliter esset in culpa.

ARGUMENTUM.

De Vicario perpetuo, vel amovibili, ad curam animarum regendam destinato, ubi ex quo agnoscat, an sit perpetuus, vel amovibilis.

SUMMARIUM.

- 1 Vicarii Curati alii sunt perpetui, alii amovibiles.
- 2 Unio beneficii Curati alicui Ecclesiæ Collegiatae, vel Monasterio, dupliciter fit: accessorie, vel pleno jure.
- 3 In beneficio, unito accessorie, constituitur debet Vicarius perpetuus: ubi verò unio fuerit pleno jure, deputatur

Vica-

- Vicarius ad nutum amovibilis*, n.4. & num.15. cum seqq.
- 5 *Cura animarum inherens beneficio, quod fuit plenariè unitum Collegio, habitu residet penes ipsum Collegium, & actus apud Vicarium deputatum*, & num.7. ac num.20. & 21.
- 6 *Beneficium, pleno jure unitum, efficitur membrum, atque pradium Ecclesie, cui unitur*, & num.25.
- 8 *Vicarius Ecclesie, pleno jure unitæ, tanquam nudus minister, potest ad libitum amoveri.*
- 9 *Unio, num plenaria fuerit, vel potius accessoria, quomodo dignoscatur*, & num.10. cum seqq.
- 11 *Conjecturis non est opus, ubi verba sunt clara.*
- 17 *Vicarius amovibilis potest deputari, quoties beneficium est subiectivè unitum Capitulo, etiamsi in bulla unionis caveatur, curam animarum à Capitulo esse exercendam perpetuè per Vicarium.*
- 18 *Perpetuitas relativè ad exercitium, potest à pluribus diversis personis impleri.*
- 19 *Institutio Collativa Episcopi perpetua est; secus si fuerit autorizabilis.*
- 22 *Institutio autorizabilis respectu beneficii Curati, plenariè uniti, spectat ad Episcopum loci Ordinarium.*
- 23 *Verbum instituere quandoque sumitur improprie, ad significandum quemcumque modum providendi, & nu.24.*
- 26 *Beneficium unitum non dicitur ampliùs vacare; & assertur ratio.*
- 27 *Vicarii perpetui deputari debent ab Episcopis, prævio examine, in iis locis, ubi Vicarie perpetue Apostolicæ auctoritate fuerint erectæ.*
- 28 *Vicarius perpetuus, tanquam verus Parochus, tenetur ad residentiam. Atque in domo Parochiali, vel intra Parochia fines habitare*, num.29.
- 30 *Dispositio, quæ loquitur de Parochiali procedit etiam in Vicariis perpetuis.*
- 31 *Vicarius perpetuus loco Parochi est, eique incumbit cura suarum ovium. Et potest compelli etiam infra annum ad suscipiendum ordinem Presbyteralem*, num.33.
- 32 *Vicario perpetuo debetur congrua, quemadmodum Parocho.*
- 34 *Vicarius perpetuus agere potest pro juribus sue Ecclesie, absque alio mandato.*
- 35 *Vicarius perpetuus sine gravi causa nequit amoveri.*
- 36 *Cura animarum magis consultum remanet per deputationem Vicarii perpetui, quàm amovibilis.*
- 37 *Vicarius deputandus Ecclesie unitæ Collegio, vel Monasterio, Episcopo debet esse probatus.*

DISCEPTATIO XIII.

DAntur, & alii Vicarii ad gubernium curæ Animarum, qui aliquando sunt perpetui, aliquando verò ad nutum amovibiles: undè ubicumque fuerint perpetui, veri Parochi obtinent nomen: secus verò ubi fuerint amovibiles ad nutum illius, qui ad tale munus deputavit illos. Quæ verò sit differentia inter unam, & alteram speciem Vicarii, quod multum interest scitu, ex infrascriptis habebis, à amico Lector.

Scias pro intelligentia præsentis materię; beneficium cum cura animarum, aliquando esse annexum Cathedrali, Collegiatæ, Monasterio, Collegio, vel simili loco, accessoriè, aliquando verò pleno jure.

Ubicumque beneficium curatum accessoriè fuerit unitum Collegiatæ, Collegio, vel Regularium Monasterio, vel simili, hoc casu in Ecclesia curata relinqui debet Vicarius, qui perpetuò intervenire debet Ecclesiæ prædictæ: & tunc qui habet beneficium unitum, non potest illi deservire per se, invito Vicario perpetuo: cum iste dicatur verus Parochus, ad Text. in c. *Extirpanda* §. *Qui verò de Præben.* ibi: *In ipsa Parochiali Ecclesia, idonei, & perpetuum habeat Vicarium, Canonice institutum, qui congruentem habeat de ipsius Ecclesiæ proventibus portionem*; cap.1. eodem tit. in 6. cap. *unicò de Capell. Monach. Barbosa de Jure Eccles. lib.3. cap.6. num.3.*

Dixi ubi accessoriè tantum; etenim, ubi Parochiale beneficium fuerit unitum Cathedrali, vel Collegiatæ Ecclesiæ, vel Collegio, Monasterio, aut simili, pleno jure, cum omnibus actionibus, aliisque prærogativis; quia omnino-

nimoda cura videtur translata in ipsum Capitulum Cathedralis, vel Collegiatæ Ecclesiæ, five in ipsum Collegium, Monasterium, vel simile, apud quæ animarum cura residet, possunt ab his pro libito deputari Vicarii, ad nutum amoribiles; nam cura habitualis residere videtur penes ipsum Capitulum Cathedralis, vel Collegiatæ Ecclesiæ, Collegium, Monasterium, vel simile; actualis verò cura residet penes Vicarium, deputatum, qui curam animarum gerit, *Felin. in cap. Postulasti de Rescript. Rota recent. part. 18. decis. 400. num. 2. & 3.*

Unde fit quod Ecclesia tali modo unita, videlicet pleno jure, à primæva sui natura recedit, & reputatur membrum, & grangia Ecclesiæ, cui unita fuit, *Felin. in cap. cum in nostra de Rescript. num. 30. Oldradus cons. 255. n. 13. Gonzalez ad Regulam 8. Cancell. Glossa 5. §. 7. num. 2. & 3. Rota coram Cavale-rio decis. 330. n. 1. & recent. part. 14. decis. 10. num. 1.*

Ac proinde, cum habitualis cura videatur residere penes Capitulum &c. Actualis penes Vicarium à Capitulo, vel &c. deputatum, ab Ordinario loci approbandum, hujusmodi Vicarius nudum Ministerium habere dicitur cum jure congruæ pro ejus labore; proinde ad libitum Capituli amoveri potest, *Rota d. decis. 10. part. 14. num. 2. & 3. Fagnan. in cap. Ex parte num. 12. de offic. Vicarii, & in cap. ad Monasterium num. 38. & 39. de statu Monachorum.*

In materia, de qua supra, an unio Ecclesiæ Parochialis dicatur accessorie facta Capitulo, Collegio &c. An verò pleno jure; considerata sunt verba litterarum Apostolicarum ipsam unionem continentium: etenim aliquando mutatur tantum nomen Rectoris in Vicarium simpliciter; quo casu, cum nomen Vicarii sit subrogatum in nomen Rectoris, Vicarius dicitur perpetuus, & non amovibilis ad nutum Rectoris Collegiatæ, Monasterii, vel Collegii, cui fuit annexa: ut in casu, de quo disputatum fuit per *S. Rotam Recent. part. 18. decis. 400. num. 4. & per totam, ubi num. 3. habetur*, quod si ipsa unio Parochialis fuit facta Collegiatæ, cum

omnibus suis juribus, & redditibus; hoc casu videtur cura habitualis residere penes Capitulum Collegiatæ; actualis verò penes Vicarium Curæ prædictæ.

Dixi, esse recurrendum ad lecturam litterarum Apostolicarum, materiam unionis continentium: Unde sciendum est, quod ubi verba Apostolicarum litterarum fuerint clara, tunc sumus extra questionem; etenim quod clarum est, nullâ indiget interpretatione; *l. ille aut ille ff. de legatis 3.*

Quoties verò verba non sunt clara, recurrendum erit ad conjecturas, ex quibus desumi potest, quæ fuerit mens Pape, an illam voluerit unire accessorie, vel pleno jure: ex quibus trahitur successivè, an Vicarius deputandus debeat esse perpetuus, vel ad tempus, scilicet amovibilis ad nutum.

Itaque, si tempore, antea elapso, Vicarius fuerit nominatus à Capitulo Collegiatæ, vel à Monasterio &c., hæc est conjectura quod cura habitualis penes Capitulum resideat, *Rota d. decis. 400. num. 7.*

Rursus si quis antea de Vicariatu fuerit provissus à S. Sede Apostolica, vel ordinario, tamquam de libera collatione, Vicarius censetur perpetuus, *Rota d. decis. 400. n. 8. & 17.*

Item, ubicunque Vicario in ipsa unione fuerint assignata, & reservata omnia bona, ac redditus Rectoris, seu Parochiæ suppressæ, & unitæ Capitulo, Monasterio, Collegio, vel simili, hoc casu tam cura actualis, quam habitualis videtur residere penes ipsum Vicarium; itaut possit dici perpetuus, *Rota rec. part. 9. dec. 37. nu. 7. & dec. 400. n. 9. supra part. 8.*

Nec desunt jura, ex quibus constat, quod ubi Ecclesia Parochialis secularis fuerit unita Monasterio, vel dignitati Cathedralis, vel Collegiatæ, debeat gubernari per Vicarium perpetuum, ad Text. in cap. extirpanda §. Qui verò de prebendis, glossa in Clem. unica V. Parochialem, ubi Doctores de offic. Vicarii. *Rota rec. part. 7. dec. 5. num. 7. & part. 14. dec. 10. n. 4.*

Verum hæc jura procedunt, & locum habent in unione tantum simpliciter

ter facta, cujus vigore superior Eccle-
16 siæ, cui facta fuit unio, tenetur ad-
ministrare curam in Ecclesia unita, per
Vicarium perpetuum, ut colligitur ex
præcitata *decif. 10. numer. 5. part. 14. rec.*

Secus tamen videtur, ubicunque
unio facta fuerit Capitulo, Collegio,
vel Monasterio non accessorie, sed ple-
17 no jure, & subjective; nam tunc Ca-
pitulum, Collegium, sive Monasto-
rium &c. tenetur curam exercere per-
petuè per suum Vicarium; non est igitur,
quod d. Vicarius electus sit perpe-
tuus, sed perpetuè Ecclesia debet per
Vicarium gubernari; ac proinde ad
18 nutum constituentis ille amoveri po-
terit; *glossa in Clem. unica §. quidam
etiam de excessibus prelat. Lotter. de re
benefic. lib. 1. qu. 33. numer. 93. Rota Re-
cent. part. 7. dec. 5. numer. 7. & part. 9.
dec. 88. numer. 1. & 17. & part. 14. dec.
10. numer. 6.* Undè perpetuitas conside-
ratur in Vicario ratione exercitii, &
onerum, quæ subire tenetur, non ve-
rò quod Vicarius deputatus debeat esse
perpetuus: *Rota dicta decif. 10. numer. 8.
part. 14. rec.*

Neque obstat, ad inducendam per-
petuitatem, dicere, Vicarium fuisse
institutum ab Ordinario; ac proinde
dici perpetuum. Etenim hoc locum
haberet, quotiescunque institutio esset
19 facta per viam Collatiæ institutionis,
*ad Text. in cap. unicus de statu Monacho-
rum, Rota Recent. part. 16. decif. 93.
numer. 6.*

Secus verò ubi institutio facta ab
Episcopo, fuit quædam institutio Au-
thorizabilis tantum, quæ potius sonat
in approbationem personæ deputatæ
in Vicarium: sicuti in casu deputationis
factæ à quodam Abbate cujusdam Mo-
nasterii, cui fuerat unita principaliter,
& pleno jure, quædam Parochialis Ec-
clesia, *ut ex S. Rota d. dec. 93. numer. 7.
part. 16. rec.*

Etenim implicat, quod Vicarius pos-
sit dici perpetuus, quoties institutio
Vicarii temporalis facta fuit ad no-
minationem Abbatis, qui illum tanquam
amovibilem nominat: *Rot. d. dec. 93. n. 8.,
& sequentibus part. 16. rec.*

Parochialis igitur Ecclesia, ubi fue-

rit unita alicui Monasterio Collegio,
vel Capitulo, aut simili, extinctivè,
20 & per viam incorporationis, Mona-
sterium, Capitulum, vel Collegium,
aut simile, dicitur verus Parochus;
proinde Sacerdos, ab eo deputatus, di-
citur nudus minister, & consequenter
21 amovibilis ad nutum ipsius constituentis:
*Fagn. in cap. ex parte numer. 12. de
Offic. Vicarii, Rota Recent. part. 16.
d. decif. 93. n. 1. & per totam.*

Nec interest, si ex ipsa unione Pa-
rochialis Ecclesiæ, facta Monasterio, ap-
pareat quoddam Vicarius sit instituendus
22 ab Episcopo, ut docet *Abbas in cap.
eum plantare n. 6. de privilegiis*, ubi
dicit, quod licet Ecclesia sit pleno jure
subjecta Monachis; quoties non est sub-
jectus populus, institutio auctorizabi-
lis, quoad curam populi, spectat ad
Episcopum; & ideo Vicarius debet esse
perpetuus, sicuti dicuntur perpetui
presbyteri, qui per Monachos ad cu-
ram populi in eorum Ecclesiis præsen-
tantur Episcopo, ut ab ipsis instituan-
tur, *ad Text. in cap. unicus de Cappellis
Monachorum in 6.*

Quia verbum *instituire* hoc casu lar-
23 gè sumitur, continetque quemcunque
modum providendi, ut docet *Barbosa
de Episcop. alleg. 72. n. 172.*

Et in specie quod accipitur pro de-
24 putatione Capellani, seu Vicarii, amo-
vibilis ad nutum constituentis, docet
*Rot. cor. Gregorio XV. dec. 370. n. 5. in
Recent. part. 15. dec. 49. n. 24. & sequen-
tibus.*

Ad doctrinam *Abbatis supra in d.
cap. cum plantare*, responderi potest,
eam procedere in Ecclesiis, alio modo
25 Monachis subjectis, quàm per unio-
nem, factam pleno jure, & per viam
incorporationis; etenim in iis non po-
test quis, propriè loquendo, institui,
ut docet *Garz. de benefic. part. 2. cap. 2.
numer. 52. Barbosa de Parochis cap. 1. nu-
69. Tondut. Resol. benefic. part. 2. cap. 1.
§. 5. n. 9.* cum per hanc unionem, & in-
corporationem, extingatur titulus Pa-
rochialis; ita ut non possit dici Ecclesia
Parochialis, sed translata tota cura in
Monasterium, & suum superiorem, Ec-
clesia Parochialis remanet merum præ-
dium, & grangia Monasterii, ut do-
cet

cet Garz. de benefic. part. 12. cap. 5. num. 192. Rot. Recenti. part. 15. dec. 49. n. 29. & duobus sequentibus, ubi Doctores.

Unde fit, ut beneficium ipsum Parochiale, tali modo unitum, nunquam
 26 vacare dicatur; ex eo quia Monasterium, Capitulum, vel Collegium, cui fuit unitum, nunquam superiore carere videtur, ac proinde nunquam vacat, *Rota coram Cavalerio dec. 330. n. 5. & 6.* & sic superior d. Monasterii, Capituli, vel Collegii, cui facta fuit unio Parochialis, potest exercere ea omnia, quæ possunt exercere alii Rectores, *Rota d. dec. 49. n. 33.*

Dantur & alii Vicarii perpetui, & sunt ii, qui deputantur ab Ordinariis locorum, Monasteriis, Conventibus,
 27 Hospitalibus, Collegiis, aliisque Ecclesiis, & beneficiis, in quibus pro regimine, & cura animarum, illis subiectarum, sunt erectæ auctoritate Apostolica Vicariæ perpetuæ; nam post erectionem prædictam, huiusmodi Vicarii admitti debent auctoritate ordinarii, prævio examine, ad formam præscriptam à Tridentino sess. 24. cap. 16. de Reform. Garz. de benefic. part. 9. cap. 2. n. 285. Fagn. in cap. ex parte nu. 67. de Clericis non resident.

Postito quod Vicarii perpetui dicantur veri pastores, scias, eosdem teneri ad residentiam in eorum Ecclesia, uti
 28 veri Parochi tenentur, ad Textum in cap. ex parte de Offic. Vicarii ibi: in quibus Vicarias obtinent, resideant, & ibi Fagn. num. 2. & 3. unde fit, ut quemadmodum Parochus tenetur habitare in domo Parochialis Ecclesiæ,
 29 quatenus adsit, sin minus infra limites Parochiæ, ut alias diximus, ita Vicarius ipse, ut ex Fagnano sup. num. 3. & DD. communiter.

Et pro regula constituitur, ut disposito loquens de Parochiali habeat
 30 locum in Vicaria perpetua, quæ venit appellatione beneficii curati, ut in Clem. 1. de Offic. Vicarii; nam Vicarii perpetui, apud quos tota cura animarum residet, habent suum titulum, ac propriè Rectores dicuntur, eisque in
 31 cumbit ex officio gregem sibi ipsis commissum pascere, ut latè ex Fagn. in

d. cap. ex parte de Officio Vicarii n. 19. & sequentibus.

Istis Vicariis perpetuis debetur congrua portio fructuum, quæ non debet esse major scutorum centum, nec minor quinquaginta, assignanda super fructibus beneficii; posito quod non fuerit assignata à Sede Apostolica in ipsa erectione, unione, vel simili, ut statuit S. Pius V. in sua Constitutione, quæ incipit *Ad exequendam: Barbosa de Jure Eccles. lib. 3. cap. 6. num. 43.*

Obtinens Vicariam perpetuam, quia dicitur verus Curatus, potest compelli etiam infra annum, ad suscipiendum
 33 ordinem presbyteratus, non obstante pœna privationis ipso jure, quæ imponitur à jure, ut docet de more suo, Fagn. in d. cap. Ex parte num. 25.

Et possunt huiusmodi Vicarii agere pro iuribus concernentibus suam Vicariam absque alio mandato, cum habeant verum titulum, ad Text. in d. Clem. 1. de off. Vicarii, Fagnan. suprà num. 28.

Huiusmodi Vicarii perpetui non possunt sive gravi causa amoveri, ad Text. in cap. ad hæc, & ibi Glossa, de off. Vicarii, cap. 1. de Capellis Monach. in 6. Ratio est, quia Vicaria perpetua dicitur verum beneficium, Garz. de benefic. part. 9. cap. 2. num. 285., unde minimè removeri potest huiusmodi Vicarius absque causa legitima, ut ex d. Clem. 1. & c. ad hæc de off. Vicarii, Abbas ibid.

Imò non solum non erunt amovendi Vicarii perpetui, sed esset confusendus Papa, ut in beneficiis unitis Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis, vel similibus, constituantur Vicarii perpetui, non autem amovibiles: & suadet, quia ob mutationum frequentiam, vel ob periculum amotionis, seu aliam causam consimilem, vix reperitur Vicarii, qui qualitates habeant requisitas ad curam animarum exercendam: quod, quàm sit Ecclesiis, atque ovibus perniciosum, patet ex cap. grave de prebendis, cap. indecorum est, & cap. penultimo de etate, & qualitate, latè Fagnan. in cap. ex parte de off. Vicarii.

Demum ad materiam, de qua agimus, nota, quod ubicumque Parochialis Ecclesia fuerit unita Monasterio, Capitulo,

37 lo, aut simili, tunc Vicarius, deputatus à Superiore Monasterii, debet examinari ab Episcopo loci ordinario circa illius scientiam, vitæ bonitatem, & similia, ad *Tridentin. sess. 25. cap. 11. de Regular. Rota post Murgam. ad Constitut. Apostol. decis. 4. & decis. 13. num. 7.* & ita ex *Constitut. S. Pii V. l. 47. Barbosa alleg. 72. n. 185. Eius Card. Petri ad cons. Calisti III. tom. 5. sess. 2. n. 127.* & nos latè. de Episcopis, quoad Regulares.

ARGUMENTUM.

De Vicario temporali, ad curam animarum deputato, qui dicitur Oeconomus, ubi à quo deputari possit, & quæ sit ejus facultas?

SUMMARIUM.

- 1 Vicarius, pro cura animarum, quandoque deputatur ad tempus, qui nuncupatur Oeconomus.
- 2 Deputatio hujusmodi Vicarii fieri solet ab ipso Parocho, vel ab Ordinario, rationabili concurrente causâ; & quodnam adsit discrimen inter deputacionem unius, atque alterius.
- 3 Quibus concurrentibus causis possit Episcopus Vicarium, seu Oeconomum deputare, usque ad num. 17.

DISCEPTATIO XIV.

Datur alia species Vicarii, qui dicitur etiam Oeconomus, aut Vice-Curatus, ad gubernium curæ animarum, destinatus, qui solummodò ad tempus præfigitur. Vicarii hujusmodi aliquando deputantur ab Ordinario loci, datâ legitimâ causâ: aliquando verò ab ipso Parocho principali, cum hac differentia: nam ubicumque aliquis deputatus fuerit ab Ordinario loci, non potest amoveri ab ipso Parocho; deputatus verò ubi fuerit à Parocho, hic ad sui libitum illum amovere valet, etiam sine causâ, ita *Fagnan. in cap. ad Monasterium num. 38. de flatu Monachorum.*

Quod secus videtur, ubi fuerit depu-

tatus ab Ordinario, ut dixi, datâ legitimâ causâ. Causæ, ob quas dari possit Vicarius temporalis pro gubernio Parochialis Ecclesiæ habentis animarum curam, quamplures sunt. Prima causâ erit, ubi Ecclesia Parochialis viduata fuerit suo Pastore; tunc enim statim Ordinarius loci debet Ecclesiæ vacanti deputare Vicarium temporalem, qui dicitur Oeconomus, seu Vice-Curatus: quod locum habet, siue Ecclesia fuerit libera collationis, siue de Jurepatronatus, juxta dispositionem *Tridentin. sess. 24. cap. 18. de Reform.* ibi = *Debeat Episcopus habita notitia vacationis Ecclesiæ, si opus fuerit, idoneum in eâ Vicarium cum congrua ejus arbitrio fractionum portionis assignatione constituere, qui onera ipsius Ecclesiæ sustineat, donec ei de rectore provideatur = Sacra Congreg. Concil. in una Pisana 17. Martii 1696.*

Secunda causa est, quoties Parochus ex legitimo motivo cogitur abesse à sua residentia ad longum tempus; tunc enim deputandus erit Vicarius ab ipso loci Ordinario, ne oves remaneant sine Pastore, ad *Textum in cap. Relatum de Clericis non residentibus*, ibi = *Nisi forte de licentia suorum Fratrum &c.* ubi *Fagnan. num. 20.*, & ita ex *Trident. sess. 23. cap. 1. de Reform.*, quæ quidem discedendi facultas in scriptis concedenda erit, & gratis, nullo recepto pretio, etiam pro sigillo, ut ex *codem Tridentin. d. cap. 1.* Et non erit danda ultra bimestre tempus, ut ex *d. cap. 1. Tridentini.*

Et licet aliquando videatur permisum, Vicarium posse eligi ab ipso Parocho, approbandum verò ab ipso Ordinario, ut ex *Sacra Congreg. Episcoporum & Regular. resolutum habemus, in una Militen. 7. Decembris 1691.*, & in *eadem 7. Junii 1699.* Attamen tunc approbatio ipsa videtur haberi loco licentiæ, ac si expressè ab Ordinario data, illa fuisset, ut nos latè, ubi de Clericis non residentibus sermonem habebimus.

Tertia causa est, ubicumque Rector principalis non explet munus suum, vel explere non valet, ex quo sit nimis occupatus, ut habetur ex *Text. in cap. 1. de celebrat. Miss.*, ac etiam ubi peregrinari

nari contingat, ad *Text. in cap. fin. de voto*: ita quoque, quando Rector non intelligit linguam populi sibi commissi, *cap. 3. de offic. Ordin.*

Vel etiam ubi ita exposulet necessitas, vel utilitas Ecclesiæ, *argum. Text. in cap. exposuisti de præbendis.*

Ita etiam ubi Rector ingreditur Religionem, *cap. de Monachis de præbendis.*

Sicuti etiam quando Rector non habet ætatem *cap. 2. de etate, & qualitate.*

Quarta causa est, ubi Rector principalis fuerit morbo affectus, ad *Text. in cap. 5., & toto titulo de Clerico egrotante*, ubi *Fagnan. num. 1. & sequentibus.*

Locum habet supradicta conclusio, etiam ubicumque morbus fuerit incurabilis; etenim hoc casu ne afflicto injungatur afflictio; imò ut potius ipsius miseretur miseretur: dandus ei erit Vicarius, sive Coadjutor, ut habetur ex citato *Textu in cap. ex parte*, ubi *Fagnan. num. 4. & 5.*, non verò erit privandus beneficio: facit *Text. in cap. unico §. Verum eodem tit. in 6. concordat Text. in cap. Consultationibus de Clerico egrotante*, ubi *Fagnan. num. 40., & Text. in cap. scripsit 7. quest. 1.*, ubi *Gregor.* ita inquit: *Injustum est, ut si molestia corporis irruit, honore suo privetur egrotus: atque ideo hoc per nos nullatenus fieri potest, ne peccatum in mea anima ex ejus depositione veniat.* Concludendum est igitur, quod ubi Rector beneficii in morbum inciderit, tunc ei dandus erit Coadjutor tantum, non autem venit privandus suo beneficio.

Quinta causa est, ubicumque Parochus principalis admonitus ab Episcopo, quatenus accedat ad examen, ut de illius scientia, & literatura certam cognitionem habeat, renuerit accedere; undè hoc casu apponere valet illi Vicarium, eundemque Parochum suspendere ab exercitio, neque removendus erit, nisi Parochus se submitiendo examini, idoneus repertus fuerit, *Sac. Rot. recent. part. 19. dec. 258. per tot.*

Vicarius, ubi deputatus fuerit à Parocho, ut dicitur. *per suo sotto Cura 17 to*, ab eodem removeri potest pro suo

libito, ut habetur ex *Fagnan. in cap. ad Monasterium, de statu Monachorum, num. 38. Rota in una Pampilonen. Vicerie 28. Martii 1659. cor. Alberгато.*

ARGUMENTUM.

De Vicario Regularium utriusque sexus, scilicet de Vicario Religiosorum, sive Monialium, & quæ sit eorum auctoritas, & potestas.

SUMMARIUM.

- 1 Vicarii Regularium utriusque sexus ad id constituti sunt, ut vices Superiorum absentium, vel alius deficientium, suppleant, & num. 2.
- 3 Vicarius in quibusdam Ordinibus Regularium assumitur loco Generalis, cum iisdem facultatibus, quarum potiuntur Generales, & num. 4.
- 5 Vicarie Monasteriorum Sanctimonialium quando, & qualiter eligantur, & num. 6. & 9.
- 7 Vicariarum huiusmodi officium ultra triennium non porrigitur.
- 8 Quæ tamen functa est superiori munere Abbatisse, in Vicariam deinde eligi non prohibetur.

DISCEPTATIO XV.

UT plenior de omni Vicariorum genere notitia habeatur, breviter per nos nonnulla adnotanda erunt de Vicariis Regularium utriusque sexus, puta Religiosorum, & Monialium. Vicarii Regularium ii propriè dicti sunt, qui vices eorum Superiorum gerunt in Monasteriis, seu Conventibus Religiosorum, & ad ipsos spectat officium Superioris agere, absente Superiore Monasterii, non autem ad Religiosum, qui per turnum invenitur hebdomadarius Chori, ut declaravit auferendo abusum prædictum, *Sacra Congreg. Episcoporum, & Regul. 7. Maji 1627.*, ubi fuit ponderatus *Text. in l. tutor 20. ff. de testament. tutelar.*

Item sunt Vicarii generales Religiosorum, & Congregationum Regularium, ut de

3 ut de Congregatione Fratrum Discalceatorum Divi Augustini, qui, cum lucusque non habeant Generalem, constituunt Vicarium generalem, & sic de aliis, qui quidem Vicarius generalis potest omnia facere, quæ videntur posse fieri ab aliis Generalibus alterius Religionis, vel fieri possunt à Vicariis generalibus, ipsis Generalibus absentibus, ut declaravit *Sacra Congreg. Visitationis Apostolicæ* die 26. *Majj* 1626. de qua *Aldan. in Compendio Canon. resol. lib. 1. tit. 43. num. 55.* Ad sunt quoque Vicarii inter Fratres Minimos S. Francisci de Paula, qui deputantur in Provinciis à P. Correctore generali totius Ordinis, ut refert *P. Laurent. de Peyrinis de privileg. Regul. ad Constitutionem* 14. *Leonis X. num. 4.*, & sic de singulis Religionibus, ubi constituuntur Vicarii generales, qui, Generalibus ipsis deficientibus, possunt facere omnia, quæ Generales poterant, usquequo eligatur novus Generalis, vel ubi fuerit absens, usquequo redierit ad Provinciam, ubi Vicarium habet *Clement. Excoi de U.S.*

Denum aliud Vicariorum genus respicit Moniales; etenim in Monasteriis illarum solent constitui quædam Moniales antiquiores in Vicarias, seu Præfatas superiores, quarum electiones fieri debent per secreta suffragia; & vota, ac nomina Eligentium publicari non possunt; aliis electio est nulla, & Electa est inhabilis ad alia officia, ut habetur ex *Tridentin. sess. 25. cap. 6. de Regul.*

Observandum autem est, quod si huiusmodi Vicariarum electio spectat per ordinationes, & constitutiones Monasterii, ad Abbatissam, & Discretas; ad Episcopum verò tantum pertinet confirmare illas; ita servari debet, nec Episcopus aliud prætere de potest, ut declaravit *Sacra Congreg. Episcop. & Regular. in una Lamacen. 26. Octobris* 1604.

Observandum est præterea, quod Vicariæ Monasteriorum Monialium non possunt durare ultra tres annos, & postea vacant officio, ut de Abbatissis, & aliis Italiæ Præfatis disponitur in *Constitut. 80. Gregorii XIII.* Per istam tamen Gregorii XIII. Constitutionem Tom. II.

non prohibetur, ne possit eligi Vicaria, quæ triennio immediatè antecedenti fuit Abbatissa; dummodò eadem Vicaria non sit prima Superiorissa Monasterii, sed substit Abbatissæ, pro tempore existenti, vel alteri Superiorissæ, ut habetur ex *Sac. Congreg. Episcop. & Regul. in una Cremonen. 28. Julij* 1628.

Deputari pariter potest Vicaria in Monasterio Monialium, ubicumque ob malum regimen Abbatissæ succedunt inconvenientia; & tunc eligitur aliqua ex Monialibus senioribus, ac Monasticæ disciplinæ zelantioribus, sine cujus consensu Abbatissa nihil decernere valet, *Sac. Congreg. Episcop. & Regul. in una Mentis Regalis* 9. *Novembris* 1629.

ARGUMENTUM.

De Vicario Ecclesiarum Lateranensium, ubi de ejus facultatibus.

SUMMARIUM.

- 1 Ecclesiæ, Capitulo Lateranensi subiectæ, reguntur per Vicarios, quorum munus expenditur.
- 2 Vicarius horum Ecclesiarum visitare potest Confraternitates Laicorum, inibi erectas.
- 3 Episcopus jure delegato visitare potest Ecclesias subiectas præfato Capitulo, quamvis à dicto Vicario visitatas, n. 4. & num. 9.
- 5 Rationum revisio Confraternitatum laicalium, in enunciatis Ecclesiis erectarum, spectat ad Episcopum.
- 6 Ad Episcopum similiter pertinet concursum indicare ad Parochias, dicto Capitulo subiectas.
- 7 Itemque assensum præstare alienationi bonorum earundem Ecclesiarum, ad formam Can. Terrulas 12. quæst. 2.
- 8 Episcopus potest Vicarium ad Ecclesiarum usurpantem suam jurisdictionem Ecclesiasticis censuris coercere.

DISCEPTATIO XVI.

Pro complemento totius materiæ concernentis officium Vicariorum, cum in nonnullis regionibus adsint Ecclesiæ subje-

subiectæ Capitulo S. Joannis Lateranensis de Urbe, quæ gubernari solent per eorum Vicarios, in partibus existentes, quanta sit illorum potestas, videre est: Vicarii igitur hujusmodi facultatem habent visitandi præfatas Ecclesias, necnon exigendi annuos Canones, eisdem debitos, ac pariter subditos, quatenus eos habeant, corrigendi, ut patet ex quampluribus privilegiis, eidem Capitulo concessis à diversis Summis Pontificibus.

Inò ubicumque in aliqua Ecclesia, Capitulo prædicto subiecta, adsit Sodalitas, seu Societas laicalis, adhuc visitari potest à Vicario prædicto, uti quid accessorium visitationi; & petere valet redditionem rationis ab his, qui bona Confraternitatis, seu Sodalitatis administrant; & ubi debitores fuerint, eos compellere ad solvendum summam pro residuo debitam.

Sequitur, ut videamus, an Ecclesiæ prædictæ visitari possint ab Episcopo loci Ordinario: & dicimus, posse Ordinarium eas visitare, si non Jure Ordinario, saltem jure delegato; etenim, ea, quæ non potest agere Episcopus in Ecclesiis, sibi non subiectis, jure Ordinario, facere valet jure extraordinario, & tanquam delegatus S. Sedis Apostolicæ.

Undè concludendum est, posse eisdem Ecclesiis visitare, non obstante, quòd illæ visitatæ fuerint ab eorum Ordinario, scilicet Vicario, deputato ab eodem Capitulo, ut ex *Sacra Congreg. Concil. in una Mileten. 23. Aprilis 1701. ad dubium 1.* Neque Episcopus tenetur ostendere actus visitationis eidem Vicario Ecclesiarum S. Joannis, ut ex *d. Mileten. ad dub. 2.*

Sequitur, ut videamus, an, ubi in aliqua ex eisdem Ecclesiis subiectis Ca-

pitulo S. Joannis, fuerit erecta sodalitas laicorum, munus revidendi computa spectet ad ipsum Vicarium privativè quoad Episcopum loci Ordinarium, vel ad ipsum Ordinarium privativè quoad Vicarium. Et spectare ad ipsum Episcopum loci Ordinarium habetur ex citata Resolutione *Mileten. ad dub. 3.*

Ita quoque si hujusmodi Ecclesiis fuerit annexum beneficium cum cura animarum, concursum indicere valet Ordinarium privativè quoad Vicarium; nam Vicarius non videtur habere talem facultatem, ut ex *d. Sacra Congreg. in d. Mileten. ad dub. 4.*

Et quatenus bona alicujus ex dictis Ecclesiis alienanda erunt, ad normam *Textus in cap. Terrulas, ant vineolas*, tunc, pro habendo beneplacito, recurrendum erit vel ad S. Sedem, vel ad Episcopum loci, intra cujus fines existit Ecclesia, non autem ad Vicarium: qui quidem Ordinarius, servatis servandis, devenire debet ad actum alienationis, *Sacra Congregatio in dicta Mileten. ad dub. 6.*

Vicarius Ecclesiarum, qui suprà, ubi se ingerere voluerit in his, quæ sunt jurisdictionis Episcopalis, uti contemptor factorum Canonum, potest ab ipso loci Ordinario, cujus jurisdictio violata fuit, censuris Ecclesiasticis innodari, aliisque poenis puniri, ut ex citata *Sacra Congreg. in d. Mileten. ad dub. 7.*

Hoc unum nota, quòd, ubicumque loci Ordinarius visitare voluerit Ecclesiam subiectam Capitulo S. Joannis, ut suprà, tanquam delegatus S. Sedis Apostolicæ, debet Vicarius illum admittere, factâ prius protestatione, quòd Visitatio prædicta ab eo fieri intelligatur non jure Ordinario, sed uti delegato S. Sedis: & sic remanebit saluum jus Ecclesiæ.

JOANNIS BAPTISTÆ A R G Y R Ò DISCEPTATIONES ECCLESIASTICÆ,

De Canonicis, Dignitatibus, & Capitulo tam Cathedralis, quam Collegiatæ Ecclesiæ, ubi de illorum Dignitate, Officio, Munere, ac Potestate, supra ceteros de Clero.

LIBER VI. DISCEPTATIONES, XXXVII.

ARGUMENTUM.

Canonicus unde nomen habeat? Quot sint Canoniorum species? Et quanam sit Canoniorum dignitas?

*in Synodo fuerit descriptus, num. 18.
15 Delegatio facta in Canonicum, num
1 expirat, postquam in Canonicatum
resignaveris?*

DISCEPTATIO I.

SUMMARIUM.

- 1 Canonicus nomen desumit à Canone, quod Verbum Regulam significat.
 - 2 Canoniorum Origo, atque Institutum traditur, & num. 3. & seq.
 - 5 Canoniorum alii Seculares, alii Regulares existunt, & quanam ab initio fuerit qualitas utriusque speciei, & num. 6.
 - 7 Canoniorum Regularium duo itidem sunt genera, quæ referuntur.
 - 8 Episcopus loci Ordinarius quam habeat potestatem in huiusmodi Canonicos Regulares, expenditur, & num. 9.
 - 10 Canoniorum Dignitas recensetur.
 - 11 Canonici aliqui particulari signo distinguuntur, quod tamen concedere, vel reformare nequit Episcopus sui Ordinarii auctoritate, & num. 12.
 - 13 Canonici eligi possunt in Conservatores Regularium.
 - 14 Possunt itidem esse Delegati Apostolici: Intellige de Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, non autem Collegiatæ, n. 16.
- Revrsus declara, quatenus Canonicus,*

Quoad primum, quæsitum: cum de Canonicis hic agere velim, operæ pretium duxi prius de ethymologia huius nominis aliquid adnotare. Vox Canonicus à Canone originem traxit, quod idem est, ac Regula, ad Textum in cap. 1. dist. 3. Unde inquit Iuo Carnoten. Episc. decretorum collector *epist. 203. z Canonici appellati estis, quod Canonicas Regulas vos velle observare ceteris archiepis devotissimis z Lotterius de re benefice. lib. 1. quæst. 19. num. 2.*

Etenim consueverunt Episcopi eligere Clericos, ad sanctiorem vitam aspirantes, ad effectum, ut secum in Clausura, paupertate, & Præpositorum obedientia permanerent, ut ex Toletano Concilio 2. cap. 1., & ex B. Augustino Serm. 22. de communi vita Cleric. indeque ortum habuit Canoniorum ordo, & regula in Ecclesiis Cathedralibus,

bus, *Coriolan. ad Concilium Toletan. 4. Can. 22.*

Nam olim Canonici, in cœtus congregati, seorsim à cæteris habitabant, & eundem locum simul incolebant, & omnes uno Refectorio, & Dormitorio utebantur, qui à communi, & regulari quadam vltà, quam ducebant, Canonici dicti sunt. Quapropter, sicut Monachi, res immobiles in communi possidebant, ex quibus singulis alimenta præstabantur, quæ postea Præbendæ dictæ sunt. Facit Constitutio Gregorii I. anno Domini 592. *relata in cap. quia tua Fraternalitas 12. quest. 1. & Eugenii I. anno 654. relata in cap. Necessaria 11. quest. 1. & Gregorii VII. anno 1073. relata in cap. quoniam de vita, & honestate Clerici. ac dispositio Moguntini Concilii cap. 9. tom. 3. Conciliorum ubi sic legitur: In omnibus igitur, quantum humana permittit fragilitas, decernimus, ut Canonici Clerici, canonicè vivant, observantes Divinæ Scripturæ doctrinam, & documenta Sanctorum Patrum; & nihil sine licentia Episcoporum sui, vel Magistrorum eorum possit agere presumant. In unoquoque Episcopatu & ut simul manducant, & dormiant, ubi his facultas id faciendi suppetit, vel qui de rebus Ecclesiasticis stipendia accipiunt; & in suo claustrò maneant, & singulis diebus mand primo ad lectionem veniant, & audiant quod eis imperetur. Ad mensam verò similiter lectionem audiant, & obedientiam secundum Canones Magistris suis exhibeant: Sicuti traditur ab Antonio Augustino in Epitom. Juris Pontif. veter. lib. 9. tom. 1. tit. 5. cap. 2., & tit. 56. cap. 2.*

Quoad secundum. Canonicorum duo sunt genera; etenim alii dicuntur Seculares, alii Regulares. Seculares sunt ii, qui jus habent Canonice, & præbendæ in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia, ad *Textum in cap. dilectus filius de præbendis*. Origo descendit ab illis Clericis in minoribus constitutis, Sacerdotibus subditis, qui sub eisdem ministeria quædam explebant in Templo, ibique ab eis stipendia ex re Ecclesiastica accipiebant, qui & psallendi officioungebantur, ut ex *Concilio A-*

quisgranen. sub Ludovico Pio Imperatore cap. 117., & ex Concilio Agetben. 3. cap. 18., & Laodiceen. cap. 15.

Licet postea hujusmodi ordini Clericorum honoris titulus, & ordo Sacerdotum adjunctus, accerta præbendæ ex fructibus Ecclesiæ assignatæ fuerint, ut Episcopi fratres essent, ac ejus Consiliarii, ad *Text. in cap. Noverit de his quæ fiunt à Prælati*, ubi Canonistæ.

Alii dicuntur Canonici Regulares, quorum dux sunt species; etenim nonnulli sunt Canonici Regulares, qui Monasticam vitam ducunt in Claustris, uti sunt Lateranenses, S. Rufi, & alii, de quibus nos *infra lib. 10. discept. 1.* Alii verò sunt Canonici Regulares, qui in Ecclesia Cathedrali Regulari, seu non Cathedrali Canonici Regulares sunt, obtinentes suas portiones loco Canoniciatum, & jus administrandi, quæ suo victui sunt destinata; & habent bona, sicut ad usum fructum, de quorum usufructu possunt disponere inter vivos ad opera pia, *Rota cor. Cavalerio dec. 606. num. 6. Navarrae co. sit. 13. num. 2. de statu Monach. In Sicilia adfuit dux Cathedralis gubernatæ per Canonicos Regulares Panormitana una, Montis Regalis altera.*

Quam potestatem habeat Episcopus in hujusmodi Canonicos Regulares, sequitur ut videamus. & dicimus quod ubi Episcopus non fuerit simul Episcopus, & Abbas, hoc casu habere videtur potestatem, ac omnimodam jurisdictionem in illos, exceptis iis, quæ concernunt Regularia instituta, ad *Text. cum Glossa in cap. Nullus de Elect. in 6. Rota recent. part. 1. decis. 69.*

Si verò Episcopus fuerit Episcopus, & Abbas, & sic polleret Abbatiali, & Episcopali facultate; & tunc omnimodam potestatem habet, *Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 18. n. 14.*

Quoad tertium. Quæ sit Canonicorum, signanter Cathedralium, dignitas, videre oportet. Canonicorum maxima dignitas est; etenim ipsi dicuntur fratres Episcopi, & in nonnullis faciendis, debet Episcopus eorum consensum habere, in nonnullis verò eorum consilium petere, ut nos latè *infra Disceptat. 18.*

Ipsi propter dignitatem, quam habent, & præminentiam supra ceteros
 11 Clericos, signum aliquod habere debent, ut à ceteris dignoscantur, *Novar. quest. forens. quest. 24. num. 15. tom. 1. Riccius in praxi rerum fore Eccles. part. 4. resol. 363.*

Quod quidem signum concedere Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, vel concellum mutare, inconsultâ Sede Apostolica, non valet Episcopus, *Sac. Congreg. Rituum in una Hadrantina 1. Septembris 1612.*

Canonicis præ dignitate, quâ funguntur, possunt eligi in Conservatores Regularium pro illis Monasteriis, quæ existunt in Diocesi, ut habetur ex Constitutione Gregorii XV., quæ incipit: *Santissimus ibi vel Ecclesiarum Cathedralium Canonici existant = Sacra Congreg. Concil. in una Lancianen. 29. Januarii 1633. Barbosa de Episcopis allegat. 106. num. 55., quidquid aliter servaretur ante citatam Gregorii Constitutionem.*

Possunt pariter esse Delegati Pontificis, ad *Text. in c. statutum de Rescrip. in 6., & per Trident. sess. 25. cap. 10. de Reform., ubi innovatur dispositio Text. in d. cap. statutum, Gonzalez ad Regulam 8. Cancell. Glossa 2. num. 39. Genuen. in practicabilibus Eccl. qu. 612. Barbosa de Canonic. & dignit. cap. 19. num. 5.*

Canonicus verò, cui causa delegata fuit, post introductum iudicium si renuntiaverit Canonicatum, adhuc procedere valet in causa ipsâ, eamque terminare, quando non est nominata persona, vel nisi assumpserit qualitatem repugnantem, videlicet quoddam fiat laicus, posito quoddam non fuerit Subdiaconus, *Felin. in cap. quoniam num. 5. de offic. Delegati, Riccius in praxi decis. 616., aliis resol. 614. Gregorius de except. forens. cap. 92. Barbosæ sup. n. 8. ubi alii DD.*

Quod diximus de Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, non habet locum in Canonicis Ecclesiæ Collegiatæ: etenim Canonicus Ecclesiæ Collegiatæ, quamvis peritissimè, non potest esse Delegatus Papæ, neque Iudex Synodalis constitui valet; quia id tan-

17tùm quoad Canonicos Ecclesiæ Cathedralis expressum reperitur, ad *Text. in d. cap. statutum confirmatum per Trident. in d. cap. 10. Genuefis d. qu. 612. n. 4. Lotter. de re benefic. lib. 3. qu. 5. num. 14. Licet contrarium dicat Riccius suprad. decis. 637. aliis resol. 575.*

Canonicus, ut possit esse Iudex delegatus, ut suprà, debet esse designatus in Synodo Provinciali, vel Diocesana, ut habetur ex *Tridentin. disto cap. 10., ubi mandat in singulis Conciliis Provincialibus, vel Diocesanis designandas esse certas aliquot personas, quæ requisitas habeant qualitates, juxta Constitutionem Bonifacii VIII. in d. cap. Statutum.*

ARGUMENTUM.

Canonicorum numerus qualis esse debeat? numerus ipse an & quando, à quo, ac quibus servatis augeri, vel minui possit? ubi de Canonicis supranumerariis.

SUMMARIUM.

- 1 Canonicorum numerus servandus est, qualem Papa in erectione præscripsit & num. 2.
- 3 Ecclesiam Parochialem erigere in Collegiatam, ad solum Papam spectat.
- 4 Episcopus potest novos Canonicatus erigere, & redditur ratio, num. 5.
- Declara, ut num. 8. & seq.
- 6 Ad hanc tamen erectionem, netur adhibere consensum Capituli.
- 7 Quid autem servandum, quatenus Canonici iniuste assentiant.
- 10 Præter attingendo Canonicorum numero, neminem Cause requirantur; quoniam verò e contra præ eo deduco, & num. 11. cum seq.
- 15 Beneficiorum fructus autem potius presumuntur, quam diminui.
- 16 Præbendas reducere, pro augendis distributionibus quotidianis, Episcopo non licet, nisi in Cathedralibus, aut Collegiatis insignibus.
- 17 Et dummodo numerus præbendarum præfinitus non fuerit auctoritate Apostolica.

Stolica cum decreto irritanti.

- 18 *Suppressio Canoniciatus facta per Vicarium Episcopi, vel Capituli, Sede Episcopali vacante, irrita est.*
 19 *Canonici supranumerarii quinam dicantur, & quot sint species eorumdem, num. 20.*

DISCEPTATIO II.

QUoad primum: Qualis esse debeat Canoniorum numerus, hic primo loco nobis est demonstrandum, deinde de ceteris, ut in proposito argumento. Numerus debet esse ille, qualis in erectione Cathedralis, sive Collegiæ Ecclesiæ à Papa fuerit præfixus, cum ad ipsum spectet novam Cathedrallem, vel Collegiatam Ecclesiam erigere; & in ipsa erectione numerum præfigere, ac insignia Canoniorum assignare, ita *Barbosa de Canonicis, & dignitat. cap. 2. num. 1.*, & 21. *Card. de Luca eodem tract. disc. 6. num. 1.*

Ad Romanum verò Pontificem spectat, & non ad alium inferiorem illo, erigere etiam Ecclesiam Parochialem in Collegiatam *Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 14. num. 49. Sacra Congreg. Concil. in una Conversana 27. Junii 1626.*

QUoad secundum: Postquam verò erecta fuerit Cathedralis, numerum ipsum augere potest Episcopus, & novos Canoniciatus creare: cā ratione quia, Canoniciatus, cum sint beneficia, & beneficiorum appellatione in materia non odiosa comprehendantur, sicuti quævis beneficia possunt creari ab Episcopo loci Ordinario, ita Canoniciatus, ut ex congestis; *Barbosam d. cap. 2. n. 22. Gonzalez ad Keniam octavam Cancell. Glossa 5. num. 7. coram Cavalerio decisi 639. num. 8. Lotter. de re benefic. lib. 2. quest. 5. nu. 40. Panimolla 2. c. 98. annot. 1. num. 2.*, & *DD. passim.*

Non potest tamen fieri ab Episcopo erectio novorum Canoniciatum tam in Ecclesiis Cathedralibus, quàm Collegiatis, absque consensu Capituli, sed omnino Capituli consensum exigere tenetur *Panimolla supra num. 4. Fagnan. in cap. dilectus num. 18. de Præbendis: Sac. Congreg. Concil. in una Aquinaten. 20. Februarii 1677. Mazarien. 20. Se-*

ptembr. 1692. Sabinen. 14. April. 1696.

Quoties verò Canonici irrationabiliter se opponunt, tunc Sacra Congregatio Concilii supplere valet illorum defectum, ut in *dicta Sabinen. 2. Junii 1696.*

Quoties verò Canonici in erectione facta jurarunt non augere statutum numerum, tunc solius Papæ est augere illum, non autem Episcopi, *Fagnan. in cap. dilectus num. 22. de Præbendis, Barbosa de Canonicis cap. 3. n. 3. Card. de Luca eodem tract. disc. 6. num. 4.*

Ubi habetur quòd quatenus primus numerus fuerit præfixus à Papa, tunc Ordinarius loci non valet augere illum: secus dicendum videtur, ubi fuerit præfixus ab Ordinario *Barbosa supra d. cap. 3. Panimolla supra num. 7.*, ubi DD.

Numerus augeri potest data Ecclesiæ necessitate, & ubicumque aucti fuerint redditus, aut proventus Capituli; ita ut tam novi, quàm veteres Canonici, commodè sustentari valeant, nam aliter numerus illorum augendus non erit, *Barbosa d. cap. 3. num. 2. Card. de Luca de Canonicis, & dignitatibus disc. 36. num. 8. Rota recent. part. 19. decisi 206. num. 4.*, & 5. ubi DD. *Panimolla supra num. 13.*

Sicuti econtrà Episcopus, cum consensu Capituli, Canoniorum numerum minuere potest, ubicumque redditus ita diminuti fuerint, ut ob tenuitatem præbendarum, ac distributionum quotidianarum difficile sit, ut possint sustentari tot Canonici, quot sunt in numero, ut ex *Tridentin. sess. 24. de Reformat. cap. 15. Gratian. discept. forens. cap. 629. Card. de Luca d. nu. 8. Rota coram Duoz. jun. decisi 250. num. 7. cum seq. & decisi 206. num. 7.*

Ipsa tamen suppressio facienda erit absque præiudicio possessoris, ut ex *d. Card. de Luca d. num. 8. Panimolla supra num. 26. & 21.*

Reduci tamen non erit faciendum, nisi conclusum fuerit probata diminutione reddituum, cum beneficia de sui natura præsumantur congrua, & eorum redditus potius aucti, quàm diminuti, *Barbosa d. cap. 3. num. 21.*

Ad intelligentiam verè Tridentini, supra citati, nota, consensum de-

cre-

cretum procedere, & locum habere solum in Ecclesiis Cathedralibus, aut insignibus Collegiatis; secus verò in aliis inferioribus, in quibus nulla videtur Episcopis data potestas extinguendi præbendas, ut augeantur distributiones, etiam causâ augmenti cultus divini, ut decimum refert *Moneta de distribut. quotid. quest. 5. num. 28. Barbosa de Episcop. alleg. 67. num. 2.*, & de *Canonicis d. cap. 3. num. 20.*, & ad *Tridentin. d. cap. 15. num. 2.*

Canonicatus, auctoritate Papa confirmati, cum præfixione numeri, & decreto irritanti, non possunt supprimi per Episcopum loci Ordinarium; nam hoc casu recurrendum erit ad ipsam. S. Sedem, vel Sacram Congregationem Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Sacri Concilii Tridentini Interpretum, petendo facultatem suppressionis, attentâ diminutione reddituum, ut docet *Barbosa de Episcop. alleg. 67. num. 5.*, & de *Canonicis, & dignit. disto cap. 3. num. 19.*

Neque valet supprimi Canonicatus à Vicario Episcopi, vel Vicario Capituli, 18 li, Sede vacante, in casibus, in quibus posset Episcopus, cujus est Vicarius, *Sbroz. de offic. Vicarii lib. 2. quest. 116. num. 9. Garz. de benefic. part. 12. cap. 2. num. 49. Gratian. discept. forens. cap. 278. num. 35. Moneta d. cap. 12. num. 129.*

Dantur non semel quidam Canonici, qui dicuntur supranumerarii, & sunt ii, 19 qui in Canonicorum Collegium cooptantur, & Canonici creantur ultra numerum certum præbendarum, & Canonicatum, absque ulla præbenda ipsis statim attributa.

Horum autem due sunt species, una 20 juris, altera facti: Juris, quando Papa mandat Capitulo, ut recipiat aliquem in Canonicum, & fratrem, & illi conferat jus Canonice; & per talem receptionem efficitur Canonicus: alia est, quando Papa creat aliquem Canonicum supranumerum, & mandat, ut illi assignetur locus, & stallus: ita *Tusens littera C. conclus. 33. de Senis consil. 290. num. 5.*

ARGUMENTUM.

Quibus qualitatibus præditi esse debeant ii, quibus Canoniale beneficium erit conferendum, aut conferenda Dignitas in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia.

SUMMARIUM.

- 1 Canonici quales eligi debeant.
- 2 Pro Canonicatu obtinere: do in Cathedralibus, jure novissimo Concilii Tridentini requiritur, ut quis ordine sacro insignitus sit, vel in ea saltem ætate constitutus sit, ut ad illum infra annum promoveri valeat, & num. 4.
- 3 Canonicatus Cathedralis Ecclesie sacros ordines habent annexos, quibus respectivè debent esse insigniti, vel sese insigniri facere, qui obtinent eosdem, Canonicatus, sub penis contentis in Clementin. 2. de ætat. & qualit. & num. 9.
- Amplia, etiam si Canonicatus fuerit de jure patronatus, num. 6.
- Rursus, amplia, ut num. 14.
- Limita in Canonicatibus Germanie, num. 7.
- Declarat. d. Clementin. procedere, quatenus provisorius nullo legitimo impedimento detentus fuerit, num. 8.
- Vel nisi à Papa desuper dispensatum fuerit, ut num. 15.
- Dispensatus tamen, ubi ad legitimam ætatem pervenerit, cogi potest ad suscipiendum ordinem annexum, num. 16.
- 10 Negligens suscipere ordinem, suo Canonicatus annexum, incurrit penam privationis vocis, ac medietatis distributionum, etiam si Divinis Officiis interfuerit.
- 11 Et puniri potest etiam penâ privationis tituli ab Episcopo, per seipsum, vel adhibito adiutorum consilio, n. 13.
- 12 Hanc tamen penam privationis præcedere debent trius monitiones Canonice.
- 17 Dispositio Sacri Concilii Tridentini sess. 24. cap. 12. de Reform. circa ætatem

- tem promovendorum ad Canonicatus in Cathedralibus, non extenditur ad Collegiatas, pro quibus sufficit ætas annorum 14. sicut ante Concilium.
- 18 Declara nisi aliter consuetudine, vel statuto cautum reperiat, ut in Collegiata Seminarie Diocesis Mileten., num. 19.
- 20 Vel nisi Canonicatus sive Dignitati Ecclesie Collegiata sit annexa animarum cura, quo casu promovendus potest debet illi omnibus qualitatibus, quæ requiruntur pro assumptione beneficii Curati, num. 21.
- 22 Ad Canonicatus Cathedralium promoveri nequeunt illegitimis orti natalibus, dummodo cum eis Papa non dispensaverit, ut num. 23.
- Ad obtinendos tamen Canonicatus in Collegiatis sufficit dispensatio Episcopi, quatenus statuto vel consuetudine Ecclesie Canonicatus sacrum ordinem non habeat annexum, ut num. 26.
- 24 Filiis illegitimis precluditur ascensus ad ordines sacros, absque dispensatione Papæ.
- 25 Episcopus cum illegitimis dispensare potest ad effectum solummodo consequendi ordines minores.

DISCEPTATIO III.

Canonici, vel Dignitates in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia, juxta dispositionem Tridentin. sess. 24. cap. 12. de Reform. eligendi erunt illi, qui possunt esse aliis bono exemplo, ac virtutibus ornati, & possint suo muneri per se ipsos satisfacere, Barboza ad Tridentin. d. cap. 12. num. 58.

- Ex Tridentino quoque, ubi supra habetur, ut omnes Canonici Cathedralis Ecclesie saltem sint constituti in Sacro Subdiaconatus ordine, vel in ea ætate, ut infra annum talem ordinem recipere valeant; & idem procedit, ubi Canonicatus fuerit Diaconalis, vel Presbyteralis; Etenim in quampluribus Cathedralibus Canonicatus dividuntur in Subdiaconales, Diaconales, & Presbyterales; & sic quisque juxta suum gradum, debet esse insignitus ordine suo gradui annexo, Gratian. discep. forens. cap. 591. num. 4. Rota recent. part. 14.

decis. 169. num. 1., & part. 19. decis. 56. num. 30., & 31. part. 16. decis. 222. num. 14.

- Quocumque enim casu, sive præbenda fuerint distinctæ in Subdiaconales, Diaconales, vel Presbyterales, sive non eligendus in Canonicum debet esse Subdiaconus, vel saltem habere ætatem ad recipiendum illum infra annum, ad Tridentin. in d. cap. 12. vers. Neminem, Sacra Congreg. Concilii apud Barbosam de Canonicis cap. 13. num. 9. idem Barboza de Episcopis alleg. 60. num. 70. Card. de Luca de Canonicis disc. 5. num. 2. vers. & quavis, Rota recent. part. 10. decis. 205. num. 9.

Uti dixi, ubi gradus Canonicorum fuerint distincti, in Subdiaconales, Diaconales, & Presbyterales, tunc provisorius de Canonicatu debet habere ætatem correspondentem gradui: quatenus verò non fuerit insignitus tali ordine, nec fuerit talis ætatis, ut infra annum ad requisitum ordinem promoveri possit, subjacet pœnis contentis in Clem. 2. de ætate, & qualitate, quæ incipit Relatum, confirmata per Tridentin. sess. 22. cap. 4., concordat Trident. in d. cap. 12. Ventriglia in praxi sub tit. de ætate in beneficiis §. 1. num. 15. Card. de Luca de Canonic. & Capit. disc. 5. num. 3., & de benefic. disc. 95. & DD. passim.

- Quod quidem locum habet etiam, ubicumque beneficium Canonicale fuerit de Jurepatronatus laicorum; nam, pariter hoc casu non valet presentari ad illud, qui non est insignitus tali ordine, vel saltem habeat ætatem, ut infra annum promoveri possit ad ordinem, juxta gradum requisitum, Gort. de benefic. part. 6. cap. 4. num. 85. Violan. de Jurepatron. lib. 6. cap. 6. num. 7. Campanil. divers. Juris Canonici rubric. 7. cap. 6. num. 6. Card. de Luca d. disc. 5. num. 7., & de benefic. d. disc. 95.

Canonicatus verò Germaniæ conferuntur etiam habentibus ætatem minorem Rota recent. part. 10. decis. 205. num. 16. & part. 17. decis. 260. num. 34.

- Pœnis verò prout in dicta Clem. 2., & Trid. d. cap. 4. non veniunt afficiendi illi, qui iusto, atque legitimo impedimento detenti, ordinem recipere non valent juxta eorum gradum, ut colliguntur

colligitur ex d. cap. 4. Tridentini ibi =
iusto impedimento cessante.

Qui quidem, ubi non curent ordi-
9 nari infra tempus præscriptum à dicta
Clementina, & Tridentino locis citatis,
carent voce in Capitulo, ac etiam amit-
tunt medietatem distributionum, quæ
dantur iis; qui certis horis interfunt,
non obstante quacunque consuetudine
in contrarium.

Quod locum sibi vindicat, etiam si
interit in Choro, ac officium recitet
10 cum aliis, juxta citatam Clementinam
§. illi verò, Moneta de distribut. quo-
tid. part. 2. qn. 19. num. 30. Barbosa de
Canonicis cap. 16. n. 15.

Imò potest aliis poenis puniri, etiam
11 privationis; ut colligitur ex dicta Clem.
Sacra Congr. Conc. in una Patavina his
verbis = Canonici, qui ordines sacros de-
bitos post monitionem sumere recusant
ab ordinario privari debent, de qua
Garz. de benefic. part. 3. cap. 4. num. 16.,
ubi prius num. 4. habetur non incurrere
privationem, nisi præmissis monitio-
nibus.

Ubicunque verò quis venit privan-
12 dus vel fructibus, aut voce activa, &
passiva, vel Canonicatu, vel dignitate,
causa, de qua supra, vel aliis debitis
causis; hoc fieri potest ab ipso Episcopo
13 po Ordinario loci, vel ex se, vel cum
Adjunctis, ut ex congestis per Barbof.
de potest. Episcopi alleg. 73. n. 12.

Dato quod non fuerit idoneus ad sus-
cipiendum ordinem annexum suo Ca-
14 nonicatu, privandus erit voce activa,
& passiva, Sacra Congr. Concil. in una
Mutinen. 13. Decembris 1653. lib. 19.
dec.

Diximus supra, Canonicum non ha-
bentem ordinem annexum suo Canoni-
catui, non lucrari integras distribu-
15 tiones; hoc tamen non procedit in Ca-
nonico dispensato à Papa super ætate;
etenim hic lucratur distributiones quo-
tidianas, etiam si ad ordinem annexum
suo Canonicatu non fuerit promotus,
dummodo interit in Choro: Sacra
Congr. Conc. in una Reatina 13. Se-
ptembris 1631., & in altera Mediolanen.
6. Martii 1632. ibi: Sacra &c.
cessit Canonicum, qui propter ætatis
defectum, non potuit ordinari ad Sacros
Tom. II.

ordines, & provifus fuit à Papa cum
exprefione ætatis, debere lucrari distri-
butiones quotidianas.

Ubi verò pervenerit ad ætatem legi-
16 timam, pro fufcipiendo ordine,
licet fuerit dispensatus quo ad ætatem,
hoc casu potest compelli ad fufcipien-
dum ordinem debitum, Sac. Congr.
Conc. in una Romana 18. Maji 1686.

Circa ætatem verò promovendorum
ad Canonicatus Collegiatarum Eccle-
fiarum, nihil innovavit Trid. supra, sed
17 id relictum est intra terminos, qui ante
dictum Concilium præscripti sunt:
undè valet quis obtinere Canonicatum
Collegiatarum hujusmodi, etiam si ha-
buerit solam ætatem annorum quatuor-
decim, ut ex Sacra Congr. apud Gon-
zalez ad Regulam 8. Cancell. Glossa 5.
num. 92. Piafec. in praxi Episc. part. 2.
cap. 5. num. 21. Ricc. decif. 735. Nos
ref. 512. Gratian. Discept. forens. c. 591.
num. 10. Barbofa de Episcop. allegat. 60.
n. 71. Card. de Luca de benefic. disc. 17.
num. 17. Sacra Congr. Concil. in una
Romana 22. Decembris 1692. Rota
recent. part. 18. decif. 766. num. 4.

Sed hoc intellige, nisi ex Statuto,
vel Consuetudine aliter habeatur; nam
18 si Statutum, vel Consuetudo requirat,
ut Canonicus Collegiatarum Ecclesiæ sit in-
signitus ordine Subdiaconali, Diaconali,
vel Presbyterali, vel quod habeat æta-
tem, ut infra annum promoveri possit
ad hujusmodi ordinem; tunc non valet
provideri de hujusmodi Canonicatu, qui
talem ordinem non habet, sive ætatem
sufficientem ad ordinem infra dictum
tempus fufcipiendum, ita Franc. Leo
in Thesaurus part. 2. cap. 18. num. 22. Ze-
rola in praxi Episcop. V. Canonici, §. 6.
Gratian. Discept. forens. cap. 482. n. 13.
& cap. 591. num. 13.

Ut servatur in insigni Collegiata Se-
19 minariæ Meliten. Diocesis, ubi Cano-
nici debent esse Sacerdotes, attentæ
Institutione, & Fundatione.

Si verò Canonicatu, vel Dignitati,
tam in Cathedrali, quam in Collegiata
20 Ecclesia, fuerit annexa cura anima-
rum; tunc opus est, quod promovendus,
sit Sacerdos, vel saltem, ut infra
annum promoveri possit ad Sacerdo-
tium; necnon, ut concurrant in illo om-
nia,

nia, quæ requiruntur in eo, qui providendus erit de Parochiali beneficio, 21 ad Text. in cap. cum in cunctis de Elect. cap. Licet Canon eodem tit. in 6., & bene ex citato cap. 12. Tridentin. suprâ, Barbosa in d. cap. cum in cunctis, Sacra Congreg. Concil. in una Cotronien. 4. Decembris 1627. ubi fuit decisum, ætatem annorum viginti quinque inceptorum requiri ad obtinendam dignitatem, cui subest animarum cura.

Secunda qualitas est Legitimitas naturalium; requiritur enim, ut eligendi 22 in Canonicos, vel dignitates, in Cathedralibus Ecclesiis, sint ex legitimo matrimonio procreati, quoniam illegitimi non possunt obtinere Canonicatum in Cathedrali Ecclesia, nisi prævia dispensatione Papæ, cum Episcopus non possit dispensare super dicta illegitimitate, Glossa communiter recepta in cap. fin. 23 de filiis Præbiter. Zerola in praxi Episcop. part. 1. V. Canonici §. 3. Ratio defumitur ex suprâ firmatis, ex quibus habetur, quod ad Canonicatus in Cathedralibus Ecclesiis, nemo assumi valeat, qui non sit in ordine Subdiaconatus constitutus; at quia ad ordines sacros non valet quis admitti, ubi fuerit illegitimus, nisi prævia dispensatione Papæ, cum Episcopus tantum possit dispensare cum illegitimis ad minores ordines; inde sequitur, quod illegitimus non 24 potest esse Canonicus Cathedralis, nisi prius Papa cum ipso dispensaverit, eâ ratione, quia sine dispensatione non potest recipere ordines sacros, ut ex congestis per Barbosam de Canonicis, & dignitat. cap. 13. num. 26.

Dixi quo ad Cathedralis Ecclesias; etenim, ut illegitimi possint obtinere Canonicatus in Ecclesia Collegiata, etiam insigni, potest dispensare Episcopus 26 pus (nili consuetudine, vel Statuto Canonici debeant esse constituti in sacro ordine, ut suprâ diximus) ita Bellet. disquisit. Cleric. part. 1. tit. de discipl. Cleric. §. 3. n. 27. Garz. de benefic. part. 2. cap. 2. num. 69. Gratian. Discep. forens. cap. 591. n. 16. Barbosa alleg. 43. n. 20. de Potestate Episcoporum.

ARGUMENTUM.

Canonicatum, seu Dignitatem, Præbendarumque provisio ad quos spectat? Ubi de Legitima possessione capienda.

SUMMARIUM.

- 1 Canonicatum, seu Dignitatem collatio ad quem pertineat.
- 2 Canonicatus, aut Dignitates conferre habens, debet esse in primis persona Ecclesiastica.
- 3 Papa conferre potest omnia beneficia hujus mundi, tanquam absolutus dominus eorum, ut num. 4.
- 5 A Papa facultas conferendi descendit ad alios collatores inferiores.
- 6 Obtinens Canonicatum, opus deinde habet illius possessionem Capitulariter apprehendere.
Capitulariter tamen capienda non est possessio Dignitatis, nisi hæc fuerit de Capitulo, num. 7.
- 8 Dignitates, de consuetudine propemodum universali Italia, dicuntur de Capitulo.
- 9 Possessio Canonicatus, quæ Capitulariter capta non fuerit, non est manutenibilis, & num. 13. & seqq.
- 10 Possessio hujusmodi, Capitularis adhuc dicitur, non obstante irrationabili aliquorum Canonicorum contradictione; & quamvis tradita fuerit ab uno Canonico, dummodo præcesserit Capitularis consensus, num. 11.
- 12 Possessionem tamen capere debet novus Canonicus sui proprii stalli, sub n. 11.
- 12 Possessio Canonicatus quomodo probeatur legitime apprehensa, & num. 13. cum seq. & num. 18. cum seq.
- 15 Possessio Canonicatus haberi debet pro Capitulariter capta, quatenus Capitulum injustè illam tradere dissenserit, & num. 17.
- 16 Et hoc casu tenetur Capitulum restituere fructus à die denegatæ possessionis.
- 20 Capitulum pro receptione novi Canonici nil potest exigere, nisi convertatur in solius Ecclesiæ utilitatem, & n. 22.

DISCEPTATIO IV.

QUoad primum: Ad quem, seu quos pertineat provisio Dignitatum, Canonicatum, seu Præbendarum.

1 Cathedralis, seu Collegiata Ecclesiæ, non est expresso jure cautum: etenim jura, quæ de hac re loquuntur, vel loquuntur secundum consuetudinem, & jus speciale Ecclesiæ, vel narrative, & ex suppositione, factum possibile supponendo, non autem dispositivè: ita ex sequentibus capitulis, si benè expendantur, nimirum *cap. fin. de suppl. negligentia Prælator. cap. ea nescitur de his quæ fiunt à Prælati, cap. postulasti de concess. Præbende, cap. à collatione de appellat. in 6. his positis.*

Dignitates, & Canonicatus, tam in Cathedrali, quam in Collegiata Ecclesiâ, cum sapiant spiritualitatem, omninò à personâ Ecclesiasticâ erunt conferendi. Inter collatores autem primum locum obtinet Papa, tanquam caput omnium Ecclesiasticorum, apud quem ex suæ potestatis plenitudine libera est dispositio omnium beneficiorum, ad *Text. in cap. 2. de Præbendis in 6. Clem. 1. in fine, ut licet pendente*; omnis enim potestas data fuit à Christo D. Petro, nam ei soli dixit = *Tu es Petrus, & super hanc Petram ædificabo Ecclesiam meam*: Unde Papa est absolutus dominus super
4 collatione illorum, *DD. communiter cum Card. de Luca de benefic. disc. 46. num. 27.*

Hæc verò absoluta potestas conferendi beneficia videtur communicata ab ipso Papa Legatis, Archiepiscopis, & Episcopis, & aliquando simultaneè Episcopis cum Capitulo Cathedralis: Undè illi non semel possunt conferre beneficia, & sic Canonicatus, & dignitates. At quia de materia hac collationis beneficiorum, & de iis, quorum est conferre illa, dicemus infra *lib. 13. discept. 2.* ubi de beneficiis, ideo me remitto ad dicta in citata disceptatione.

Quoad secundum: Dignitate, vel Canonicatu ubi aliquis provissus fuerit,
6 opus est quod Capitulariter possessionem capiat, *Lotter. de re benefic. lib. 3. q. 5.*

n. 33. Gratian. Discept. forens. cap. 992. num. 23., & 24. Barbosa de Canonicis, & dignit. cap. 15. num. 1. ubi quamplures decisiones S. Rotæ, *Card. de Luca de Canonicis, & Capitulo disc. 4. num. 6.*

Dignitas verò in Cathedrali tunc demum Capitulariter possessionem capere debet, quoties ita sit de consuetudine, nam aliter secus, ut ex d. *Card. de Luca de Præmin. disc. 19. num. 10.*

Ea ratione quia Dignitates non dicuntur de Capitulo, nisi aliter de Consuetudine, quæ hodie viget, quasi per totam Italiam, ut sint de Capitulo, *idem de Luca d. disc. 4. num. 6.*

Hinc, ubi non fuerit capta capitulariter, cum esset taliter capienda, illa non erit manutenibilis de Jure, *Rota coram Scraphino decif. 1044. num. 1. Theodos. Rub. in singularibus Rota tom. 2. part. 2. circa stylum. V. Decanus.*

Possessio dicitur capta capitulariter, 10 etiam ubi capta fuerit, aliquibus Canonicis contradicentibus, *Glossa ad Textum in cap. si Capitulo de concess. Præbende in 6. Rota in una Sorana Benefic. 11. Januarii 1630. coram Merlino.*

Vel ubi tradita fuerit ab aliquo Canonico, nomine Capituli, & de ejus licentia, & permissione, *Innocent. in cap. in literis nu. 2. de Restitut. spoliat. Rota recent. part. 1. decif. 594. num. 5. & apud Poss. de Manutent. decif. 177. num. 6.* Debet tamen ille possessionem capere Canonicatus, vel Dignitatis in sede propria, *Rota dicta decif. 594. num. 4. & coram Cavalerio decif. 198. num. 2.*

Possessionem fuisse captam Capitulariter, probari potest per testes, deponentes fuisse captam coram repræsentantibus majorem, & saniozem partem Capituli, ut ex *S. Rota coram Buratto decif. 522. num. 5. & DD. passim.*

Etenim actus dicitur Capitulariter 13 gestus, licet non omnes intervenissent *Post. de Manutent. observ. 30. num. 7. & apud eum Rota decif. 3.*

Non servatis verò omnibus, de quibus supra, possessio dicitur nulliter capta, undè per *S. Rot. in una Syracusana Canonicatus 1. Februarii 1623. coram Pirovano* fuit dictum, quod cum instru-

14 mentum possessionis præferret tantummodò possessionem fuisse captam. coram Notario, & testibus, in stallo Canonicali, nulla facta mentione de præsentia Capituli tunc congregati, possessionis actus remansisset invalidus, & irrelevans pro obtinenda manutentione; quia in apprehensione possessionis Canonatus debet Capitulum congregari, & ab eodem sic congregato possessio tradi, ad *Text. in cap. si Capitulo, juncta Glossa de concess. Præbende in 6. & Canonistæ communiter, Rota coram Emerix Jun. decif. 945. n. 7. & part. 7. recent. decif. 318. Dunoz. Jun. decif. 388. Ottobon. decif. 153. num. 9. Cerrus Sen. decif. 162.*

Dicitur nihilominus validè capta possessio, etiam si capitulariter non fuerit
15 capta, ubicumque Capitulum, nulla urgente ratione, denegavit tradere possessionem; quia tunc aliter capta, habetur ac si capitulariter fuisset capta, ad *citatum Textum in cap. si Capitulo, & ibi Ancharanum, Rota cor. Gregorio XV. dec. 364. n. 2. in recent. part. 9. dec. 78. & 388. Emerix Jun. decif. 945. num. 2.*
Imò Capitulum in hujusmodi casu tenetur restituere fructus pro tempore,
16 quo denegavit tradere possessionem. Canonico, *Rota coram Seraphino decif. 1015.*

Sed hoc intellige, quatenus Capitulum sine justa causa recusat tradere possessionem;
17 quia si habuerit justam causam, non suffragatur possessio, non capitulariter capta, *Rota in una Casaraugustana Onerum 3. Junii 1623. coram Pirovano, & in Alexandrina Archiepiscopobiteratus 28. Julii 1627. coram Merlino.*

Canonatus possessio dicitur benè capta, si Canonicus, vel ejus Procurator suo nomine, per Ecclesiam deambulaverit, & in stallo, & Choro sederit, de quibus actibus possessorii, medio publico Instrumento, testibus presentibus, fidem facere tenetur Notarius, *Rota apud Poss. de Manutent. decif. 175. num. 2.* Ut benè dicatur capta possessio, debet Canonicus sedere in illa sede Canonatus, de qua est controversia, & non alia, *Rota recent. part. 6. decif. 233. num. 4.*

Capta possessione Canonatus, censetur capta possessio omnium bonorum, fructuum, annexorum, ac jurium Canonatus, *Gonzalez ad Regulam octavam Cancellarie Glossa 34. num. 109. Violan. de Jurepatronat. part. 2. lib. 3. cap. 2. num. 8. Gratian. discept. forens. cap. 425. num. 18. & 19. Rota recent. part. 2. decif. 171. num. 2. decif. 199. n. 6. decif. 639. num. 3. decif. 659. num. 2. & coram Cavalerio decif. 240. & 365. num. 2. & coram Gregorio XV. decif. 54. & 364. & 557. num. 4. Rota apud Possium de Manutent. decif. 327. num. 17. & 330. num. 25.*

Pro admissione ad possessionem Canonatus, aut præbende, nihil recipere valent Canonici à novis Canonicis, vel Dignitatibus; undè neque dulciora exigere valent; sed gratis d. novum Canonicum admittere debent ad possessionem, quocumque privilegio, vel
21 consuetudine in contrarium non obstante, ut habetur ex *Bulla S. Pii V.*, quæ incipit: *Durum nimis*, & ita ex altera Constitut. *Innocentii Papæ XII.* quæ incipit: *Ecclesie* §. 9. & 10. atque ex *Tridentino sess. 24. cap. 14. de Reform., Sacra Congreg. Concil. in una Tridentina 19. Februarii 1633.*

Sustinetur verò consuetudo, & similiter statutum, quo caveatur aliquid exigi ab obtinentibus Canonatus, &
22 quotidianas distributiones, quoribus non tendit in ipsorum Canonicorum utilitatem, sed in utilitatem Ecclesiæ, modò non pro ingressu ipso, & admissione, sed ad alium finem accipiat, *Abbas, & Felinus in cap. cum M. Ferrariensis de constitut. Riccius decif. 367. alias resol. 489. Garz. de Benefic. part. 8. cap. 1. num. 84. & sequent. & Doctores passim.*

ARGUMENTUM.

Canonicorum, vel Dignitatum Cathedralis Ecclesiæ Onus, quoad Fidei professionem emittendam, ubi intra quod tempus debeant emittere illam? Eam non emittentes intra tempus debitum quas penas incurrant?

SUMMARIUM.

- 1 Provisi de Canonicatibus, vel Dignitatibus Ecclesiasticis obligantur emittere Professionem fidei, sive Seculares ii fuerint, sive Regulares, ut num.7.

Et quamvis occasione affectationis simili Canonicatus huiusmodi Professionem aliis emisissent, & num.8.

Ac sive per obitum, sive alio modo provisii fuerint, num.10.

- 2 Num verò eam emittere possint per Procuratorem? & num.3.
- 4 Canonico, qui legitime occupatus in Curia Romana, professionem fidei non potest emittere in loco Canonicatus, indulgeri solet à Sacra Congregatione Concilii, ut illam emitat in manibus Datarum, vel Vicarii Urbis.
- 5 Canonicus, noviter provisus, Catholicam fidem profiteri debet coram Episcopo, vel, eo defuncto, coram Vicario Capiculario, & num.9.
- 6 Jurisdictio Ordinarii, ubi is defecerit, transfunditur in Vicarium Capitularem.
- 11 Obligatio emittendi professionem fidei, inherens novis Canonicis, vel Dignitatibus, non porrigitur ad reliquos Beneficiatos, vel Portionarios.
- 12 Professionem fidei obtinentes Canonicatum, vel Dignitatem, debent emittere intra duos menses à die adeptæ possessionis.
- 13 Tempus præfinitum differendæ tantum pænæ gratiæ, obligationem non solvit.
- 14 Canonicus, qui neglexerit intra legitimum tempus fidei professionem emittere, quam pœnam incurrat, & n.15.
- 16 Pœna amissionis fructuum respectu Ca-

nonici, qui neglexit fidei professionem emittere, non extenditur ad distributiones quotidianas.

- 17 Distributiones quotidianæ dicuntur merces laboris, neque appellatione fructuum proprie continentur.
- 18 Fidei professio emissæ post præscriptum tempus non suffragatur pro recuperandis fructibus interim amissis.
- 19 Pœna inflicta contra Canonicos negligentes emittere fidei possessionem, remitti nequit ab Episcopo.
- 20 Episcopus non potest dispensare circa pœnas comminatas per Concilium Tridentinum, nisi in casibus in eo expressis.
- 21 Canonicus, qui minimè implevit obligationem emittendi fidei professionem non gaudet privilegiis presentium, dummodo à Papa dispensatus non fuerit, ut num.22.
- 23 Fructus subtrahendi in pœnam Canonici negligentis emittere professionem fidei, ad pios usus debent erogari, quemadmodum fructus non Residentium.

DISCEPTATIO V.

Quoad primum: Ad normam Tridentini sess.24. cap.12. de Reform., & ex Pii IV. Constitutione, quæ incipit: Injunctum, tenentur Canonici, & Dignitates Cathedralis Ecclesiæ, infra duos menses, post adeptam pacificam possessionem, emittere professionem fidei, non solum coram Episcopo, seu ejus Vicario generali, sed etiam coram Capitulo. Verba Tridentini sunt: Provisi autem de Canonicatibus, & Dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus, non solum coram Episcopo, seu ejus Officiali, sed etiam in Capitulo idem facere teneantur &c. latè Barbosa de Canonicis, & Dignit. cap.17. sup. Quaginta in Summa Bull. V. Fidei professio, Pan Jordan. lucubrat. Juris tom.2. lib.10. tit.48. num.12. ubi DD.

Provisus de Canonicatu, vel Dignitate, an possit emittere professionem fidei per Procuratorem, videre est. Et in hoc variæ sunt Doctorum sententiæ: 2 pro prima, quod possit emittere illam, per Procuratorem, habentem speciale man-

mandatum, hoc docet *Navarr. conf. 4. sub num. 2. de Summa Trinit. In antiquis, aliis consil. 11. de Jurejurando in novis, Campanil. divers. juris Canonici rub. 8. cap. 3. num. 19. Ricciull. de Jure perf. lib. 1. cap. 13. à num. 11. Vivian. de Jure patronat. lib. 1. 5. cap. 3. num. 27. Gratianus discept. forens. cap. 166. n. 22. Gonzalez ad Regulam 8. Cancell. §. 7. num. 169.*

Contrariam verò sententiam sustinent alii, relati à *Barbosa de potest. Episcop. alleg. 61. num. 20.*, & ad *Trident. d. cap. 12. num. 29. Sperell. decis. 106. num. 37.* & pro hac secunda sententia facit Resolutio *Sacræ Congreg. Concil. in una Calaguritana 22. Septemb. 1697.* ibi = *Non admittat provisio ad professionem fidei, nisi per se ipsos emittunt illam.*

Undè, quoties aliquis provifus fuerit de Canonicatu, vel Dignitate in Cathedrali Ecclesia, & reperiat in Curia Romana, vel, impeditus aliqua legitimâ causâ, non possit statim accedere ad suam residentiam, ibique emittere professionem fidei, juxta disposita per *Tridentinum*, & *Bullam Pianam* *suprà*, tunc recurrere potest ad Sacram Congregationem Concilii pro gratia, ut eam emittere possit, vel in manibus D. Datarii, vel Præfetti ejusdem Sacræ Congregationis, aut Eminentissimi D. Cardinalis Vicarii, ut in casibus, de quibuscumque *Sacræ Congreg. Concil. in una Bergomen. 23. Novembris 1630.*, & in *Syracusana 11. Januarii 1698.*, & in *Neapolitan. 16. Novembris 1719.*, ubi fuit resolutum, Canonicum Petrum Manerium posse emittere professionem fidei in manibus Eminentissimi Cardinalis Vicarii.

Dubium oritur, quid servandum, mortuo Episcopo, an professio ipsa sit emittenda coram Vicario Capitulari cum Capitulo ipso, & affirmative respondendum videtur: ratio est, quia jurisdictio Episcopi transfunditur in ipsum Vicarium Capitularem, *Garz. de Benefic. part. 3. cap. 3. num. 27. Ricciull. de Jure personarum lib. 1. cap. 13. num. 16. Navarr. in Summa Bullarum V. Fidei professio num. 6.*

Hujusmodi fidei professionem emit-

tere solent Canonici, ac Dignitates Cathedralium, non solum ubi illi fuerint Seculares, sed etiam ubi fuerint Regulares, ut ex *Garzia* *suprà* num. 16. *Ricciullo* *suprà* num. 13.

Idem locum habet, si illi fuerint subjecti, sive exempti, *Garz. suprà* n. 21. *Ricciull. suprà* num. 14. Pariter locum habet in eo, qui aliàs emisit professionem fidei, ob adeptionem alterius Dignitatis, vel Canonicatus, *Garz. suprà* num. 17. *Ricciull. suprà* num. 19. *Barbosa alleg. 61. num. 8.*

Idem in proviso, sede Episcopali vacante, *Garz. suprà* num. 24. *Ricciull. suprà* num. 15. *Barbosa dicta alleg. 61. num. 17.*

Demum locum habet, si sit provisus per obitum, sive per resignationem, *Ricciull. suprà* num. 17.

Quod diximus de Canonicis, vel Dignitatibus quoad onus emittendi professionem fidei, non habet locum quoad Portionarios, Hebdomadarios, Beneficiatos, vel Cappellanos ipsius Ecclesiæ Cathedralis; nam Tridentinum *suprà* loquitur de Canonicis, & Dignitatibus tantum; ac proinde, cum isti non sint tales, non comprehenduntur sub hoc Conciliari decreto; nam aliud est esse de Capitulo, & Capitularis, aliud verò est esse de Capitulo, & Canonicus, *Ricciull. suprà* num. 57. *Barbosa ad Tridentin. dicto cap. 12. num. 25. Garz. d. part. 3. cap. 3. num. 13.*

Sequitur, ut videamus, intra quod tempus emittenda sit professio fidei, & attenda tam dispositione Tridentini, quàm Piane constitutionis, ubi *suprà*, illa erit emittenda intra duos menses à die captæ pacificæ possessionis. Quod si infra dictum tempus Canonicus eam non emisit, non ob id censetur solutus vinculo emittendi illam in posterum: etenim terminus duorum mensium à Concilio assignatus, non est præfixus ad remittendam, seu terminandam obligationem, sed ad differendam poenam *Garz. sup. n. 29. Ricciullus supra n. 37. Riccius in praxi Decis. 220. num. 4. parte 1.*

Quoad secundum. Quibus poenis erit puniendus Canonicus, vel obtinens dignitatem in Cathedrali Ecclesia, ubi-

cum

cumque non emisit d. fidei professionem tempore statuto, ut supra : & ultra peccatum mortale, quod incurrit, ubi
 14 data opera, & in preceptum, hoc egerit, ut docet Garz. d. cap. 3. n. 65. & Barbosa all. 61. n. 29. : incurrit quoque poenam amissionis fructuum decursum post lapsum duorum mensium, non verò amittere videtur fructus decursum in ipsis duobus mensibus, ut habetur tam ex Trid. d. cap. 12. & Plana constitutione, Garz. sup. num. 39. Sacra Congreg. Concil. in una Bisitanen. 17. Augusti 1630.

An autem teneatur in conscientia restituere fructus sic amissos, videlicet exactos post duos menses; & secundum
 15 unam sententiam, non tenetur restituere illos, donec condemnatur, scilicet sequuta sententia declaratoria, Doctores relati à Barbosa d. alleg. 61. n. 28.

Alii verò putant, non emittentem professionem fidei intra dictos duos menses, ita fructus suos non facere, ut in conscientia teneatur illos restituere, etiam aliqua sententia non interveniente : ita Garz. d. cap. 3. n. 35. Ricciull. sup. d. cap. 13. n. 43.

Superius resoluta rectè procedunt in fructibus non autem in distributionibus quotidianis, quæ ob non factam professionem fidei infra dd. duos menses non amittuntur, ea ratione quia illæ
 16 dicuntur pretium laboris, & personalis servitii, exque, proprie loquendo, fructuum nomine non veniunt, neque corpus beneficii augent : Moneta de distribut. quotid. part. 2. q. 19. num. 39. Riccius part. 3. ref. 294. & decis. 112. part. 4. Barbosa d. alleg. 61. num. 30. Ricciullus d. cap. 13. num. 51. Novar. in sum. bull. V. fidei professio n. 11.

Professio fidei, de qua supra, ubicumque facta fuerit post lapsum temporis, illa non retrahitur, ad recuperandum
 18 fructus amissos post dictos duos menses Ricciull. sup. num. 39. Garz. d. cap. 3. n. 30. Barbosa d. alleg. 61. n. 23.

Quæ poena procedit usque adeo, ut nec Episcopus loci Ordinarius possit
 19 condonare fructus amissos ob non factam fidei professionem : ea ratione, quia Ordinarius loci non valet remittere
 20 poenam inflictam à Tridentino, nisi in

calibus ibi expressè permisis, Garz. d. cap. 3. num. 53. Barbosa d. alleg. 61. num. 32.

Neque ante fidei professionem provifus potest haberi pro praesente in Capitulo, Garz. supra num. 50. Ricciullus supra lib. 1. cap. 16. num. 8. ubi num. 9. declarat, nisi forte hoc faciat ex indulto Papæ.

Omissio verò professionis fidei non
 22 tollit possessionem in provifio, sed tantum impedit illius effectum quoad fructuum perceptionem, Ricciull. d. cap. 16. num. 10. Barbosa d. alleg. 61. n. 26. Campanil. Rub. 8. cap. 3. n. 17.

Demum scias, fructus amissos ob non factam fidei professionem tempore debito, applicandos esse in usum pauperum, vel fabricam Ecclesiæ, sicut fructus eorum, qui non resident, per Trid. sess. 23. cap. 1. de Ref. Garz. d. cap. 3. n. 36. Barbosa d. alleg. 6. n. 31.

ARGUMENTUM.

Canonicorum, seu Dignitatum onus, circa Ordines suscipiendos eorum Canonicatus, vel Dignitati annexos, expenditur. Negligentes ordines huiusmodi suscipere, quibus panis puniendi sint.

SUMMARIUM.

1 Canonici, seu Dignitates, ordinem annexum suscipere tenentur, alias incurrunt poenas à Sacris Canonibus præscriptas, atque à Concilio Tridentino innovatas, & num. 2. & 3.

Intellige nisi legitimo impedimento fuerint detenti, num. 4.

5 Canonicus, provifus à Papa à Canonicatu habente annexum ordinem, sub expressione ætatis insufficientis ad illum infra annum suscipiendum, tacite videtur dispensatus super ætate, ut possit nihilominus distributiones lucrari, & num. 6.

7 Pena privationis medietatis distributionum inflicta contra negligentes intra annum assumere ordinem Canonicatus annexum, de quibus distributionibus

- nibus fit intelligenda, & n. 8. cum seq.
- 10 Canonici, qui, ex eo quod recusaverint sese ad ordinem annexum promoveri facere, incurrunt penam privationis vocis activæ, num incapaces efficiantur vocis etiam passivæ, contendunt DD. & num. 11.
- 12 Contra Canonicos decretales ascendere ad ordinem suo Canonicali annexum, possunt Episcopi etiam ad penam privationis canonice procedere.

DISCEPTATIO VI.

Cum sint in aliquibus Cathedralibus, seu Collegiatis Ecclesiis, Canonici, seu dignitates, vel præbendati, aut similes, qui habent annexum certum ordinem; hinc videre est, an isti sint obligati eundem ordinem suscipere infra annum, quatenus eodem non fuerint insigniti de tempore provisionis factæ de huiusmodi dignitate, Canonicali, vel præbenda; & aliter facientes, an incidant in poenam? Et, quo ad utrumque, affirmativè respondendum videtur: ad Textum in Clem. ut ii de etate, & qualitate, cum qua concordat, ac eandem innovat, Trid. sess. 22. cap. 4. de Reform. Moneta de distribut. quotid. part. 2. qu. 19. n. 3.

Tenentur igitur omnes Dignitates, Canonici, seu Præbendati, vel similes, tam Cathedralis quam Collegiatæ Ecclesiæ, quibus annexus est certus ordo, ubi eo non fuerint insigniti, agere, ut infra annum ad eundem ordinem promoveantur; aliàs hoc agere non curantes (iusto tamen impedimento cessante)

3 non solum privantur voce activâ in Capitulo, sed etiam medietate distributionum, quæ dantur interessentibus in Choro, ut ex citata Clementina, & Conciliari decreto Tridentini.

Dixi iusto impedimento cessante; etenim, quoties per Provisum non steterit, quin ordinem debitum susciperet, puta si toto illo anno egrotavit, vel quia Episcopus erat absens à Diocesi, neque literas commendatitias habere potuit, vel cum Episcopus ordinare noluit, aut his similia contigerint, prout exemplificat glossa in cap. commissio de Elect. in 6. V. iusto impedimento, glossa in d. Clem.

ut ii V. impedimenta: post annum adhuc percipiet integras quotidianas distributiones: ratio est quia per ipsum non stetit, quin promoveretur, ita Moneta de distribut. part. 2. qu. 19. n. 22.

Sicuti percipiet eas, ubi provisos à Papa cum expressione etatis, ob defectum etatis, ordinem ipsum suscipere non potuit, etenim exprimendo etatem, videtur cum illo Papa dispensasse, ut quamvis non ordinatus ordine annexo suo Canonicali, possit lucrari distributiones integras, interessendo in Choro, ut ex Sacra Congreg. Conc. in una Rescripta 13. Septembris 1631., & in altera Mediolanen. 6. Martii 1632., ubi censuit, Canonicum, qui propter defectum etatis, non potuit ordinari ad Sacros ordines, & provisos fuit à Papa cum expressione etatis, debere lucrari distributiones quotidianas, si choro interstit, Barbosa de Canonicis, & Dignitatibus cap. 16. num. 12.

Privatio medietatis distributionum, quam incurrunt Canonici, vel Dignitates, & alii non curantes ordinem annexum eorum gradui suscipere infra annum, intelligenda est de iis dumtaxat distributionibus, quæ propriè, & strictè distributiones quotidianæ dicuntur: nempe quæ dantur iis, qui horis, seu officiis ordinariis intersunt, de quibus loquitur dicta Clementina: Ut ii; non autem de distributionibus extraordinariis, quæ dantur pro funeribus, seu anniversariis defunctorum, aliisque huiusmodi, quæ largè, & generaliter distributiones dicuntur, ut bene Moneta, contra alios, de distribut. quotid. part. 1. quæst. 3. num. 12. ubi alii DD.

Quod intellige, nisi distributiones funeralium, seu anniversariorum, sint unitæ cum horis, Garz. de Benefic. par. 3. cap. 4. in addit. sub num. 15.

Vocis appellatione de qua supra, ad normam Clementinæ: Ut ii, & Tridentin. d. cap. 4., qua privatur, qui non curat infra annum promoveri ad ordinem annexum suo gradui, intelligenda est vox activa, quæ absolute, & simpliciter vox dicitur, non autem vox passiva, unde huiusmodi Provisus valet eligi, quamvis alium eligere non possit, ita Garz. d. num. 15.

Quam-

Quamvis *Less. de Justitia, & Jure lib. 3. cap. 34. num. 105.* dicat, amittere non solum vocem activam, sed etiam passivam.

Ultra pœnas, de quibus supra, potest aliis pœnis affici in casu quo Canonicus, de quo supra, negligens fuerit adimplere dispositionem jurium, de quibus supra, ut bene colligitur ex dicta Clementina: *Ut ii; ibi = Et pœnis aliis, quæ contra tales promoveri ad ordines recusantes statuuntur in Jure, nihilominus in suo robore permanfuris; & ita declaravit Sacra Congreg. Concilii in una Patavina, his verbis: Canonici qui ordines sacros debitos post monitionem sumere recusant, ab Ordinario privari debent, de qua Garz. dict. part. 3. cap. 4. num. 16.*

ARGUMENTUM.

Canonicorum, seu Dignitatum Onus, quale esse debeat circa officium in Choro peragendum: quale circa Missas, & similia.

SUMMARIUM.

- 1 Canonici debent Missæ Conventualibus, ac sacrarum horarum recitationi interesse.
- 2 Canonicis inheret onus sua munia explendi per semetipsos; adeo ut nec solæ eorum præsentia in Choro sufficiat, & num. 3.
- Nisi aliter sese habeat consuetudo, legitimè præscripta, ut num. 4. & seq.
- 6 Canonicus, quatenus præ vocis exilitate, aliave iusta causâ, onus canendi subire nequeat, potest alium ad hoc substituere.
- 7 Cantu figurato canere non tenentur Canonici, quibus proinde diebus solemnioribus hujusmodi cantus usus est, Canonici satisfaciunt simplici eorum assistentiâ.
- 8 Canonici, jussu concurrente causâ, Divina persolvere valent etiam extra Chororum, exceptis festivit diebus, & num. 9.

Tom. II.

Imò extra quoque Cathedralē, præterquam similiter in solemnioribus festivitibus, num. 11.

10 Luminâ saltem duo stare debent in Ara majori accensa, dum Divinum officium recitatur.

Canonici sine habitu Canonicali, ac superpelliceo interessentes, puniuntur tanquam absentes, sub n. 10.

12 Ecclesia, quatenus polluta fuerit, Canonici alibi Divina officia peragere tenentur.

13 Canonici legitima ex causa indulgentur, ut hora etiam post solis ortum, Divinum recitent officium.

14 Canonici, prius quam in Choro conveniant, præmittere debent signum, deindeque expectare tertia parte hora; & postea inchoare possunt officium, amplius non expectato Vicario, ut num. 15.

16 Canonici egredientes à Choro, dum, adhuc Divina peraguntur, non aliter evitare possunt punctaturas, quàm venia impetrata à prima Dignitate in Choro existente.

17 Canonici, præter recitationem horarum Canonicarum, tenentur Conventualem Missam celebrare certis statutis temporibus, atque insuper Missam de die singulis festivit diebus, quàmvis contigerit cani aliquam Missam, votivam, ut num. 18.

19 Missam Conventualem Canonici canere tenentur per seipsos, neque ad illi assistendum possunt ceteros de Clero compellere.

20 Missam Conventualem Canonici applicare debent pro suffragio Fundatorum, nec pro ea possunt elemosinam recipere.

21 Pro functionibus, personaliter à Canonici, ac Dignitatibus explendis, prima Dignitate deficiente, succedit secunda, & sic deinceps.

22 Canonico celebranti inservire debent alii similiter Canonici, non verò cogi poterunt Capellani, vel alii Beneficiati, & num. 23.

24 Mansionariis, sive aliis inferioribus, Canonici non tenentur ministrare in officio Subdiaconi, vel Diaconi.

Sicut nec Dignitates Canonici, num. 25.

P

26 Ca-

- 26 Canonici, præfente Episcopo, celebrantes, ubi, & quomodo sedere, debeant.
- 27 Canonici qui Missam celebrant, tenentur insuper officium vespertinum eodem die post prandium persolvere.
- 28 Punctator in Cathedralibus, sive Collegiatis Ecclesiis, ad quid constituitur, & in quibus versetur munus ejusdem, & num. 29.
- 30 Episcopus potest exigere à Canonici juramentum de fideliter punctando.
- 31 Libri punctaturarum Capituli desertur circa Canonicoz interessentiam.
- 32 Maxime, cum legaliter tenti fuerint, ac rogati per Secretarium Capituli, qualitate etiam Notarii præditum.

DISCEPTATIO VII.

Canonici, Dignitates, ceterive de Capitulo, sive Cathedralis, sive Collegiæ Ecclesiæ, ut lucentur fructus, & distributiones quotidianas, muneraque sua obire possint, Missæ sacris, septemque horarum canonicarum precibus interesse debent: Etenim ob hanc rationem collegia hujusmodi instituta sunt, quo simul, dum Missæ sacrum cantu celebratur, ac recitantur preces septem horarum, ibi intersint, *Ugo. lñ. de potest. Episcop. part. 1. cap. 19. §. 1. num. 1.*

Munus hoc adimplere debent Canonici, & Dignitates per se ipsos, non autem per alios; nam aliter non satisfaciunt eorum muneri ob solam assistentiam in Choro, ut expressè habetur dispositum à Tridentin. sess. 24. cap. 12. de Reform. ibi: *Omnes vero divina per se, & non per substitutos compellantur obire officia, & Episcopo celebranti, aut aliâ Pontificalia exercenti assistere, & inservire, atque in Choro ad psallendum instituto, hymnis, & canticis Dei nomen reverenter, distinctè, devotèque laudare* = facit *Textus in cap. 1. de Clericis non residentibus in 6. Sacra Congreg. Concil. in una Tarvisana 23. Februarii 1636. lib. 15. dec. fol. 312.*

Quod locum habet, etiam ubi non, fuerint, nisi duo, vel tres Canonici: quo casu etiam tenentur canere officium in Choro, aliàs erunt ab Or-

dinario loci privandi distributionibus quotidianis, *Sacra Congreg. Concil. in una Nallius Orbitelli 31. Martii 1696.*

Licet alii putent, Canonicos satisfacere eorum muneri solâ assistentiâ in Choro; ac proinde distributiones quotidianas lucrari, licet non content, juxta dispositionem Tridentini sup. ibi: *Distributiones verò, qui statutis horis interfuerint, recipiant: Moneta de quotid. distribut. part. 2. quest. 2. Bonacina de horis Canonicis disp. 1. quest. 3. part. 2. §. 1. num. 17. concordat Text. in cap. licet de Præbendis ibi: qui interfuerint horis Canonici exhibentur = cap. unico de Clericis non resident. in 6. ibi: Qui eisdem officiis in ipsis Ecclesiis adfuerint.*

Sed tu sic concilia, primam esse veram de Jure, ex eo quod verba Tridentini sunt clara. Secundam locum habere posse in iis Ecclesiis, in quibus viget consuetudo, aut statutum, ut Canonici satisfaciunt interessendo in choro tantum, & canendo per Cappellanos officium divinum, & Missam, aut per cantores musicos, *Doctores apud Bartol. à S. Faustino de horis Canonicis lib. 3. quest. 19.*

Potest verò Canonicus, quoties habuerit vocem ad eò debilitatam ex diuturna infirmitate, itant canere non valeat, satisfacere per alium Canonicum, qui non est de hebdomada, ac distributiones quotidianas percipere, præstitâ tamen per se ipsum interessentia in choro, *Sacra Congreg. Concil. in una Nallius 7. Februarii 1643. lib. 17. decret. fol. 140.*

In persolvendis horis, Canonici non tenentur ad harmoniacam modulationem cantus figurati, sed satisfaciunt in magnis festivitibus, in quibus Ecclesia eo cantu utitur, assistendo cum debita attentione cantoribus, *Comitol. Respons. Moral. lib. 1. quest. 62. num. 2. Cenedus præf. questionum Canonic. lib. 1. quest. 2. d. num. 5. & 14.*

Canonici, ut dixi, licet recitare debeant officium divinum in choro, nihilominus aliquando, legitimâ concurrente causâ, veluti ob frigus, extra illum, possunt horas canonicas recitare arbitrio Episcopi, diebus verò festivis debent

9 bent illas recitare in choro, quacumque consuetudine in contrarium non obstante, *Sacra Congreg. Rituum in una Lunen. Sarzanen. 3. Martii 1633.* ubi etiam fuit decisum, lumina duo, ad minus, in Altari accensa esse debere, dum recitatur divinum officium, & Canonicos interequentes divinis officiis sine habitu canonicali, & superpelliceo, debere punctari, *Barbosa de Canonicis cap. 34. num. 8. ergo finem.*

Sicuti etiam eisdem videtur permissum, ob insalubritatem aeris, ut in alia
11 Ecclesia, præter Cathedralis, officium divinum persolvere possint, exceptis solemnioribus anni festivitibus, *Sacra Congreg. Concil. in una Nebien. 7. Februarii 1637.*

Vel, ubi Cathedralis Ecclesia fuerit
12 polluta, tunc in alia possunt, & debent celebrare divina officia, *Sacra Congreg. Concil. in una Savonen. 4. Martii 1665. lib. 19. decret. fol. 115.*

Erit tolerandum Canonicis, quod recitent divinum officium post ortum Solis etiam per horam, propter insalubritatem aeris loci, in quo sita est Cathedralis, vel Collegiata Ecclesia, ut ex
13 *Sacra Congreg. Concil. in una Romana S. M. in Cosmedin*, quæ dicitur: *la bocca della verità*, 11. Decembris 1694., 26. Martii 1695. & 12. Februarii 1666. & in Trojana 4. Februarii 1699.

Ubi accedere voluerint ad chorum, pro peragendis divinis officiis, debent prius dare signum, quo dato tenentur
14 aliquantulum expectare, etiam per tertiam partem unius horæ; & postea officium inchoare, *Sacra Congreg. Rituum in una Tarantina Cryptaliarum 3. Septembris 1605. ad dub. 5.*

Quo quidem brevi tempore transacto, inchoare possunt officium, etiam
15 non expectato Vicario generali Episcopi, accedere volente ad Ecclesiam, & chorum, *Sac. Congreg. Rituum in una Neritonen. 2. Februarii 1606. Sell. in Selectis Canonicis cap. 3. num. 96. Barbosa de Canonicis cap. 34. num. 7. & 8.*

Cum in choro fuerint congregati, si ab illo exire voluerint, ad effugiendas
16 punctaturas, debent petere veniam à prima Dignitate Capituli existente in choro; *Barbosa supra n. 22. Sacra Con-*

greg. Rituum in una Cassanen. 5. Martii 1633. Sac. Congreg. Episcop. & Regnl. in una Lunen. Sarzanen. 4. Junii 1701.

Quoad secundum: Ultra officium de quo supra, Canonici, attento onere eisdem injuncto, tenentur canere Missam Conventualem tempore Adventus, Quadragesimæ, ac quatuor Temporum; necnon Missam de die omnibus diebus festivis; nam aliter non videntur satisfacere eorum muneri, *Ugolin. de Offic. Episcop. part. 1. cap. 19. §. 1. Sacra Congreg. Rituum in una Faventina 25. Junii 1611., & 28. Januarii 1612., Lunen. 5. Martii 1633.*

Quod locum habet, etiam si acciderit, eo die cantari Missam votivam, 18 quia nec tunc est omittenda Missa Conventualis, *eadem Sac. Congreg. Rituum in dista Faventina 16. Januarii 1627.* abrogata omni contraria consuetudine, ut in *eadem causa* 18. Julii, & 28. Augusti 1628. *Sac. Congreg. Concil. in una Forosempronien. Missarum 7. Augusti 1683. ad dub. 2.*

Missam verò prædictam debent canere per se ipsos Canonici; cum non va-
19 leant cogere alios de Clero pro assistentia, quacumque consuetudine in contrarium non obstante, & ita habetur ex *Tridentin. sess. 24. cap. 12. de Reform.* per hæc verba: *Omnes verò divina per se, & non per substitutos compellantur obire officia* = *Sac. Congreg. Concil. in una Civitatis Castellæ 16. Martii 1654., & in Squillacen. 24. Septembris 1712. ad 1. dub. Clarin. contro. forens. lib. 1. cap. 38. num. 29.*

Pro applicatione dictæ Missæ Conventualis, elemosynam recipere non
20 valent Canonici, cum illa applicanda sit pro fundatoribus, *Sacra Congreg. Concil. in una Civitatis Castellæ 4. Martii 1690. Hidruntina 1. Martii 1692. Cathacen. 29. Novembris 1698. Pignatell. Consult. Canonic. tom. 1. conf. 321.*

Canonici, si Dignitates de Capitulo, in decantatione Missæ, Evangelii, vel Epistolæ, debent tale munus explere per se ipsos juxta ordinem debitum; ac proinde, si Missa de Jure canenda sit per primam Dignitatem Capituli, quatenus is non potuerit, locus spectat ad

secundam Dignitatem, & sic de cœteris, *Garz. suprà num. 496. Sacra Rituum Congreg. in una Abulen. 18. Maji 1602. & nos infra discept. 17.*

Canonico solemniter celebranti pro Diacono, & Subdiacono, debent pariter 22 riter inservire Canonici, non autem Capellani, vel Beneficiati, aut Hebdomadarii, quacumque consuetudine in contrarium non obstante, *Sacra Congreg. Rituum in una Sipontina 18. Maji 1631. Lunen. Sarzacen. 5. Martii 1633. Tolentina 7. Aprilis 1656. Neapolitana 25. Januarii 1698. Sacra Rota recent. part. 10. decis. 102. Cardin. de Luca de Canonici, & Capitulo disc. 3. Sac. Congreg. Concil. in una Casalen. 28. Januarii 1690.*

Quod procedit non solum in Canonici junioribus, sed etiam in senioribus, *Sac. Congreg. Rituum in una Nucarina Paganorum 25. Januarii 1698.*

Non possunt verò Canonici cogi ministrare in officio Diaconi, vel Subdiaconi, Mansionariis, vel Hebdomadariis, aut ceteris inferioribus ipsis Canonici, non obstante quacumque consuetudine in contrarium, *Sac. Congreg. Rituum in una Hispanen. 1. Junii 1601. Materanen. 5. Julii 1614. de quibus Sell. in Selectis Canonici cap. 3. n. 59.*

Idem procedit in Dignitatibus Capituli; etenim Dignitates non debent inservire pro Diacono, vel Subdiacono Canonici, *Sacra Congreg. Rituum in una Gerunden. 3. Octobris 1699.* Nam esset monstruosum, ut major inserviat minori.

Canonici, seu Dignitates, solemniter celebrantes, non debent sedere coram Episcopo in sede cum postergali, sed in aliquo scamno oblongo, tapete, vel panno cooperto, à latere Episcopi, juxta Cœremoniale Episcoporum, *Sacra Congreg. Rituum in una Turritana 19. Maji 1614. ita Aldanus in Compendio resolut. Canonic. lib. 3. tit. 12. num. 9.*

Missam solemnem celebrantes pariter tenentur vespertinum officium per 27 solvere eodem die post prandium, & hora debita, non obstante quacumque consuetudine in contrarium, *Sac. Congregat. Rituum in una Aesina 25. Ja-*

nuarii 1605. de qua Sellius in Selectis Canonici cap. 3. num. 54.

Ad hoc ut Canonici, & Dignitates, cœterive de Capitulo, recte possint adimplere munus eisdem de Jure injunctum, statutum est, ut assignetur, ac constitutur Punctator, cujus munus est notare eos, qui non interfunt divinis: qui ante suam deputationem debet jurare, se fideliter suum munus obituro, propositâ pœnâ, si in officio fidelis non erit: ita *Fisius de visitat. lib. 1. cap. 15. num. 29. ubi DD.*

Qui quidem Punctator tenetur ostendere librum Episcopo, quotiescumque ab eo fuerit requisitus, *Ugolin. de Officio Episc. cap. 19. §. 1. num. 7.*

Poterit enim Episcopus cogere Canonicos ad præstandum juramentum de fideliter punctando in choro, ut censuit *Sacra Congreg. Concil. 17. Martii 1619.*

Quibus quidem libris Capituli circa Canonicorum interestentiam in choro standum est, ut docet *Felin. in cap. ad audientiam num. 6. de præscript. Ancheran. conf. 44. num. 5. Rota recent. part. 2. decis. 629. & in Eboen. distribut. 25. Junii 1629. coram Durano, inter suas est decis. 216. num. 1.*

Eoque magis ipsi libri pro ipso Capitulo fidem faciunt, si fuerint tenti, & rogati per Secretarium Capituli, qui fuerit Notarius, *Rota in una Burgen. expensarum 31. Januarii 1625. coram Merlino inter impressas decis. 154. n. 4.*

ARGUMENTUM.

Canonicorum, seu Dignitatum onus, circa obsequia Episcopo præstanda, tam in accessu illius ad Ecclesiam, quam in recessu ab illa.

SUMMARIUM.

1 Canonici, itemque Dignitates, tenentur, obsequii gratiâ, è Palatio Episcopali, quatenus parum distet, associare Episcopum accedentem ad Ecclesiam, sacra facturum, vel Divina officia auditurum, & n. 2. & 14. Vel

Vel ab alio intermedio loco ad id destinato, cum domus Episcopalis longe distat, num.3.

Quod tamen solemnioribus diebus per Canonicos præstandum est ex debito iustitiæ; reliquis vero diebus ex sola urbanitate, num.4. & 6.

Quinimo, exceptis diebus festis solemnibus, sufficit quoddam Episcopum excipiant in foribus Ecclesiæ quidam de Capitulo, porrecto per digniorem aspersorio, eundemque Episcopum redeuntem usque ad Ecclesiæ januam similiter comitentur, num.7.

Nisi aliter sese habeat consuetudo, num.13.

- 5 Canonici Diaconi, Episcopo ad Ecclesiam progredienti tunc demum hinc inde assistere debent, cum ille accedit paratus pluviali, ac mitrâ.

Declara, ut num.12.

- 8 Episcopo ingredienti Collegiatam Ecclesiam porrigere debet aspersorium dignior ipsius Collegiatus, vel Cathedralis, quatenus interveniat Capitulum ipsius Cathedralis, & num.9.
- 10 Festivitates solennes quatenus dicantur, & num.11.

- 15 Episcopus, quatenus intendat ad Ecclesiam accedere sacra futurus, vel Divina auditurus officia, denunciare debet horam sui adventus.

Hora autem adventus, ad huc aliquantisper expectandus est; deinde dato ultimo signo, officium inchoari potest, absente licet Episcopo, n.16.

Inchoato officio Episcopus si venerit, quomodo excipiendus sit, n.17.

Et qualiter, cum ad Ecclesiam accedit, decantato Evangelio, atque inchoata concione, num.18.

Qualiter etiam eidem Episcopo obsequendum sit per Canonicos, ubi completa concione, ante tamen finitam Missam, recedat, num.19.

Vel si absoluto Sacrificio Missæ, ante recitationem hore sextæ, discedere voluerit, num.20.

- 21 Canonici associare tenentur Episcopum revertentem domum suam post recitatum in Choro Divinum officium, januam usque Ecclesiæ, sive illius utrium.

Vel usque ad januam Palatii Epi-

scopalis, quatenus illud sit contiguum Cathedrali, num.22.

- 23 Canonici non tenentur Episcopum associare de Altari, ubi Missam celebravit (ut ajunt) planam, ad Sedem Episcopalem, quatenus Missæ Conventuali interesse velit.
- 24 Nec obligantur, nisi de bonestate, comitari Episcopum, qui veniat ad cubiculum Capitulare.
- 25 Canonici, Episcopum incedentem per Ecclesiam, ac benedicientem populo, associare debent, capite detecto.

DISCEPTATIO VIII.

Non tantum urbanitate, sed debito iustitiæ tenentur Canonici, habitu Canonicali induti, accedere ad domum Episcopi, eumque associare ad Ecclesiam celebraturum, vel divina officia auditurum, cum cappa accedentem; & finito officio illum in reditu associare, ita ex Cæremoniale Episcoporum cap.15. ibi: Cum Episcopus, rei divina peragenda causa, ad Ecclesiam venturus erit, sive ipsemet celebraturus sit, sive alter, debent Canonici omnes in eorum Ecclesiastico, & Canonicali habitu, appropinquante hora, ad illum accedere, eundemque, cappâ indutum, ex ea aula, sive camera, quam ad hoc destinaverit, ad Ecclesiam progredientem comitari, & deducere etc. & paulò inferiùs habetur ita: In redeundo idem ordo servetur = Sacra Congreg. Rituum in una Ragusina 8. Maji 1617. Tarvisana 19. Januarii 1619.

Locum habent supradicta, etiam si Palatium Episcopale non sit contiguum Ecclesiæ Cathedrali, dummodo non distet ab illa ultra passus sexaginta, Sacra Congreg. Rituum in una Colimbrien. 6. Julii 1602. Vel ultra passus 110., ut per eandem Sacr. Congreg. Rituum in una Elven. 10. Januarii 1604., vel ultra passus 160., ut per eandem in una Terracinen. 20. Augusti 1622.

Si verò palatium sit longe distans, debet associari ex aliquo loco, ad hoc deputato, Sacra Congreg. Rituum in una Osen. 16. Maji 1601. Barbosa de Canonicis cap.3. à num.1. ad 5.

Supradicta servare tenentur Canonici,

ci, in solemnioribus tantum diebus,
4 cum accedit Episcopus ad Ecclesiam Cathedralē, videlicet, in quibus cum Cappa ad solemniter celebrandum accedere voluerit, seu, ut divinis officiis assistat, non autem aliis diebus, *Sacra Congr. Rituum in una Perusina* 20. *Novembris* 1602. & *in Placentina Provincia Compostellana* 4. *Julii* 1615. *ad dubium primum*.

Et Canonici Diaconi non tenentur hinc inde assistere Episcopo, dum accedit ad Ecclesiam, nisi quando est paratus cum pluviali, & Mitra, *eadem Sacra Congr. Rituum in una Asina* 30. *Augusti* 1602. *Gallenart. ad Tridentin. sess. 24. cap. 12. de Reform.* ubi num. 44. adducit quamdam Resolutionem *Sacra Congr. Concilii in un. Abulen.*

Dixi in diebus solemnioribus, & ubi accedit cum cappā; etenim aliis diebus, 6 & ubi sine cappa, sed privatē accedit, tunc Canonici non tenentur ex debito iustitiæ, sed tantum ex urbanitate hæc obsequia eidem Episcopo præstare: imò satis erit, si aliqui ex Dignitatibus, & Canonicis, ad ostium Ecclesiæ illi occurrant, cui dignior ex ipsis aspersorium cum aqua benedicta ministrare debet; ipsoque abeunte, similiter facere tenentur, eundem comitando usque ad januam Ecclesiæ, *Sacra Congr. Rituum in una Brundusina* 2. *Martii* 1602. *Asculana* 16. *Decembris* 1606. *Ripana* 24. *Octobris* 1609. *Sarzanen.* 12. *Martii* 1618. *Tarvisana* 19. *Januarii* 1619. *Liviana in Indis* 26. *Maji* 1621. *Lunen. Sarzanen.* 3. *Martii* 1633.

Accedente verò Episcopo ad Ecclesiam Collegiatam, eidem aspersorium 8 porrigendum erit à digniore de illo Capitulo; si verò adsit cum Episcopo Capitulum Cathedralis, tunc porrigendum erit à digniore de Capitulo Cathedralis, *Sacra Congr. Rituum in una Camerinen.* 15. *Martii* 1618. *ad dub. 2.*

Quæ autem dicantur festivitates solennes, ad effectum, de quo agimus, 10 quibus Episcopus potest incedere ad Ecclesiam cum cappa, seu pluviali, refert *Ceremoniale Episcoporum. lib. 2. cap. 1. & 34.*, ad quod recurrendum esse in hac parte censuit. *Sacra Congregatio*

Rituum in una Lemecen. 17. *Martii* 1607.

11 Dies verò solennes ad hunc effectum, sunt illi, de quibus in *Ceremoniale Episcoporum* habetur *cap. 1. & 25.*, ex quibus statuitur, posse Episcopum ad libitum celebrare, vel divinis officiis assistere, ut dicit *eodem Sacra Congr. Rituum in una Terracinen.* 18. *Martii* 1623. & 1. *Decembris* 1632., ubi docet, festivitates solennes esse festum Paschatis Resurrectionis, feriam quintam in Coena Domini, festum Ascensionis, festum Pentecostes, festum SS. Apostolorum Petri, & Pauli, festum Assumptionis B. V., festum omnium Sanctorum, festum Nativitatis D. N., & festum Epiphaniæ: his diebus tenentur Canonici Episcopum associare, & reducere.

Dixi cum cappa, scias quòd in illis locis, aut Provinciis, ubi ex consuetudine Episcopus accedere solet ad Ecclesiam absque cappa, sed alio habitu indutus, tunc attentā huiusmodi consuetudine, debent quoque Canonici, ac Dignitates de Capitulo ei præstare illa obsequia, ac si Episcopus cappā indutus esset, *Sacra Congr. Rituum in una Elbonen.* 8. *Martii* 1600. *Barbosi de Canonicis, & dignit. cap. 32. n. 11. in fine.*

Ita etiam, ubi adest consuetudo, quòd Episcopus accedat ad Ecclesiam cum cappa, ut Pontificaliter celebret, vel 13 ut divinis officiis assistat, sediam diebus dominicis, ac festis non solemnioribus per annum, adhuc Canonici illum recipere debent à cubiculo, seu camera deputata, eundem afficiendo ad Ecclesiam, & in reditu, finito officio, usque ad portam Palatii: & hoc attentā ipsā laudabili consuetudine, quæ servanda erit, ut censuit *Sacra Congr. Rituum in una Ripana* 30. *Januarii* 1610. *Sellius in Selectis cap. 3. num. 124.*, & Doctores passim.

Quidquid diximus de Canonicis, quoad huiusmodi obsequia præstanda, 14 Episcopo tam in accessu, quam in recessu, locum habet quoad Dignitates de Capitulo, licet Ceremoniale de Canonicis tantum loquatur *Sac. Congr. Rituum in una Perusina* 21. *Aug. 1601.*
Epi-

Episcopus, ut supra, quoties accedere voluerit ad Ecclesiam, debet hora tam sui adventus significare Canonicis; ne propter obsequia illi præstanda in associatione prædicta, divina turbentur, *Sacra Congr. Rituum in dicta Elboren. 16. Maji 1601. Placentina provincie Compestellane 4. Julii 1615.*

Quod si fuerit intimata hora certæ officii, datoque signo, eo non veniente, officium est inchoandum; hora verò prius est stabilienda cum Episcopo: tenentur tamen Canonici, dato signo, aliquantulum expectare, & postea dare ultimum signum, & inchoare officium, etiam illo non expectato, pro ut ex *dicta Elboren. & Placentina ad dubium quintum.*

Quando verò, post inchoatum officium, Episcopus ad Ecclesiam descendit, tunc satis erit, si quatuor, vel quinque ex Canonicis, ei obviam eant: & major pars Canonicorum in Choro remaneat, *Sacra Congr. Rituum in dicta Placentina, eadem Sacra Congr. in una Lunen. Sarzanen. 3. Martii 1633. ibi: Sacra Crc. censuit quod Episcopo venienti ad Ecclesiam, dum in Choro à Canonicis recitantur hora Canonice, saltem duo ex Canonikis tenentur ex choro discedere, eique obviam ire porrigentes aspersorium.*

Et si Episcopus venit ad Ecclesiam, eo tempore, quo post decantatum Evangelium inchoatur Concio, tunc quatuor, vel quinque ex Canonicis ei obviam ire tenentur, laudabiliter cum recipientes, ut dignitas Pastoralis exigit: *Sacra Congr. Rituum in d. Placentina ad dub. 2.*

Quod si Episcopus finita Concione, velit domum redire, non debent Canonici deferere Missam, sed tantum tres, vel quatuor Episcopum usque ad portam comitari debent, & statim redire, *Sacra Congr. in dicta Placentina ad dub. 3.*

At si voluerit discedere, post finitam Missam, nec expectare quod hora sexta recitetur, quæ de consuetudine Ecclesiæ immediatè, finita Missa, cantari solet, omnes saltem usque ad portam Ecclesiæ eum comitari tenentur, *Sacra Congr. in d. Placentina ad dub. 4.*

Finito officio, tenentur Canonici associare Episcopum redeuntem ad suum Palatium Episcopale usque ad ex- trinsecam partem januæ Ecclesiæ, vel usque ad illius atrium, ut in *Cremone-nale Episcop. lib. 1. cap. 1. in fine, Sac. Congr. Rituum in una Cremonen. 28. Septembris 1602.*

Vel usque ad portam domus, seu Palatii Episcopalis, quando Palatium est contiguum Ecclesiæ Cathedrali, *Sacra Congr. Rit. in dicta Placentina ad dub. 6.*

Non teneatur Canonici associare Episcopum ab eo Altari, in quo Missam planam celebravit, ad Sedem Episcopalem, quatenus voluerit Missæ Conventuali assistere: *Sacra Congr. Rituum in una Tipbernatensi 1. Julii 1603. Sellius in selectis cap. 3. n. 128.*

Nec tenentur, nisi ex urbanitate, associare Episcopum venientem ad cameram Capitularem, eadem *Sac. Congr. Rituum in una Salamantina 16. Julii 1605.*

Canonici verò, associantes Episcopum incedentem per Ecclesiam, dando benedictionem, tenentur eum associare capite detecto: *Sacra Congr. Rituum in una Lunen. Sarzanen. 3. Martii 1633.*

ARGUMENTUM.

Canonicorum, seu Dignitatum onus circa assistentiam Episcopo præstandam, eo celebrante, vel Pontificalia exercente?

SUMMARIUM.

1 *Episcopo solemniter celebranti, vel alijs Pontificalia exercenti, Canonici, & Dignitates assistere tenentur, eique inservire: & quomodo, num. 2. & num. 8. cum seqq.*

Amplius tum in Cathedrali, tum in reliquis Ecclesiis Civitatis, num. 4.

Limita verò extra Civitatem, n. 5.

Quod si id præstare detrectent, puniri possunt etiam Ecclesiasticis censuris, num. 3.

- 6 Canonici Cathedralis assistere, atque inservire tenentur Episcopo sacrum solemniter celebranti in alia Collegiata, sive Parochiali Ecclesia Civitatis.
- 7 Canonici Cathedralis censentur velut pars corporis Episcopi.
- 18 Cæremoniales Romanum tanquam lex servandum est circa sacras ceremonias, & num. 19.
- Limita nisi ex laudabili consuetudine aliter servet Ecclesia, num. 20.
- 21 Consuetudo contra, vel præter Cæremoniales Romanum, quatenus servari debeat, & num. 22., & seqq. ubi exemplificatur.
- 25 Episcopo solemniter celebrante, vel supplicationes ducente, Dignitates pluvialibus, Canonici presbyteri planetis, Diaconi vero, & Subdiaconi Dalmaticis uti debent.
- 26 Canonici, an & quomodo assistere, teneantur Episcopo suffraganeo loco Metropolitanis Divina peragenti, & num. 27.

DISCEPTATIO IX.

Episcopus, ubi solemniter celebraverit, aut ubi Pontificalia exercere voluerit, tenentur eidem Canonici, & Dignitates de Capitulo assistere, & inservire, juxta disposita per Tridentin. sess. 24. cap. 12. de Reform. illis verbis: Omnes verò divina per se, & non per substitutos compellantur obire officia, & Episcopo celebranti, aut Pontificali exercenti assistere, & inservire. Ugelin. de Officio Episcop. part. 1. cap. 19. §. 3. in principio.

Hinc cum Episcopus sacra facit, ei assistere tenentur Archidiaconus, seu prima Dignitas Capituli, & duæ alie Dignitates, vel duo Canonici præter Diaconum, & Subdiaconum, Sacra Congreg. Rituum in una Jacensi de anno 1609. & alibi. Et sic à prima Dignitate, vel à primo Canonico in ordine presbyterali constituto, assistentia cum pluviali Episcopo celebranti facienda erit, eadem Sacra Congreg. Rituum in una Vercellen. 7. Augusti 1610. Reatina 10. Januarii 1609.

Aliàs, hoc agere recusans, debitis poenis, etiam per censuras Ecclesiasticas

3 cogi potest, etiam si ipsa prima Dignitas sit unica, quia nihilominus ad assistendum etiam sub eisdem poenis cogi poterit, Sacra Congreg. Rituum in una Calaguritana 12. Decembris 1620.

Assistentia, de qua supra, præstare debent Episcopo Dignitates, & Canonici, ut demonstravimus, non solum, ubi ipse Episcopus Pontificalia exercet, aut solemniter celebrat in Cathedrali Ecclesia, verumetiam ubi hoc agit in quacunque Ecclesia Civitatis, Sacra Congreg. Rituum in una Salamantina 10. Januarii 1604., & in Ebornen. 7. Julii 1612. Sacra Congreg. Concil. in una Licien. 7. Augusti 1641. 17. Aprilis 1649. Gratian. discept. forens. c. 467. à num. 55.

Dixi in aliqua Ecclesia Civitatis; etenim, si Episcopus solemnes functiones agere voluerit extra Civitatem, non tenentur Canonici ibi ei assistentiam præstare, Sac. Congreg. Rituum in una Ragusina 13. Julii 1658. Pignatell. consult. Canon. tom. 8. consult. 35.

Si contigerit quòd Episcopus solemniter celebrare voluerit in Ecclesia Collegiata, vel Parochiali, tunc Canonici Cathedralis ei assistentiam facere debent, non autem Canonici Collegiatae, aut Parochus, respectivè loquendo, Sacra Congreg. Rituum in una Bononien. 20. Aprilis 1602., & in Brundusina 15. Julii 1617. Barbosa de Canonici cap. 33. num. 11.

Ratio supradictorum est, quia Canonici Cathedralis Ecclesie dicuntur pars corporis Episcopi; ac proinde semper incedere debent cum suo capite, ad Text. in cap. requisitis de testam. cap. statutum de rescript. in 6.

Duo primi Canonici Diaconi, ubi præbendæ sunt distinctæ inter Subdiaconales, Diaconales, & Presbyterales, debent hinc inde assistentiam præstare Episcopo solemniter celebranti, ut expressè cavetur in lib. 1. Cæremoniales cap. 8. Sacra Congreg. Rituum in una Placentina 19. Maji 1607. ad dub. 7. Barbosa Summ. Apost. decis. coll. 100. n. 5.

Quod quidem locum habet etiam, quando facit ordinationes, Sacra Congreg. in d. Placentina ad dub. 2. Barbosa d. coll. 100. num. 7.

10 Illi præstando assistentiam Episcopo solemniter celebranti, non tenentur eidem ponere, & deponere biretum, si cut ei tenentur ponere, & deponere Mitram, *Sacra Congr. Rituum in una Saonen. 21. Augusti 1604. Barbosa d. Coll. num. 8.*, eadem *Sacra Congr. in una Thelesina*, ubi quæsitum fuit, an Canonici Collegiata Ecclesiæ S. Martini terræ Cerreti teneantur deponere, ac ponere biretum in capite Episcopi, respondit negativè *sub die 22. Decembris 1629.*, & in altera *Ifernien. 21. Augusti 1632.* ibi = *Censuit, neque Dignitates, neque Canonicos assistentes Episcopo teneri caput eidem tegere, & detegere, quando assistit divinis cum,*
11 *cappa, & bireto;* nam circa biretum debet Episcopus sibi de per se illud extrahere, *Sac. Congr. Rituum in una Laudan. 4. Aprilis 1620.*

Assistentia prædicta est præstanda per
12 turnum à Canonicis Episcopo celebranti, *Sac. Congr. Concil. in una Bisnina-ven. 16. Januarii 1638. lib. 15. dec. fol. 646.*

Ipsi tantum Canonici, & Dignitates de Capitulo, & non alii in Missa solemniter ante Episcopum; ad *Hymnum Anglicum, Credo, & Sanctus*, debent facere circum, *Sac. Congr. Rituum in una Maeraten. 28. Septembris 1630.*

Canonici, & Dignitates non tenentur ad benedictionem Episcopi genuflectere, sed tantum inclinare caput, nec tenentur genuflectere, quando Episcopus celebrantem thurificat, *eadem Sacra Congr. Rituum in una Osken 4. Maii 1613.*

Ipsi Canonici, vel Dignitates assistentes, vel aliquo modo Episcopo solemniter celebranti inservientes nullo modo tenentur genuflectere: *Sacra Congr. Rituum in una Monopolitana 15. Decembris 1632.*

Canonici assistentes Episcopo celebranti, supervenientibus Canonicis, vel Dignitatibus dignioribus, tenentur
16 cedere locum dignioribus ipsis, non obstante, quod officium jam inchoatum fuerat, *Sacra Congr. Rituum in una Asten. 18. Novembris 1606. Ferrariorien. 20. Junii 1609. Ifernien. 21. Junii 1632.*

• Tom. II.

Non est abs re videre, an Episcopo interveniente Missæ, vel vespers, assistere debeat, pro Præbitero assistente,
17 una ex Dignitatibus, an verò Canonicus primus post Dignitates: & *Sacra Congr. Rituum in una Monopolitana 15. Decembris 1632.* mandavit servari dispositionem *Cæremonialis lib. 1. cap. 7. & 8.* per hæc verba = *aut præbende sunt distinctæ in Præbyterales, & Diaconales, & tunc Episcopo solemniter celebranti assistere debere pro Præbitero assistente Dignitatem de Capitulo, quocunque nomine nuncupetur, dummodo sit in Sacerdotio constitutus, Episcopo verò non celebranti, sed divinis tantum præsentis, pro Præbitero assistente inservire debere digniorem Canonicum post Dignitates. Aut præbende non sunt distinctæ in Præbyterales, & Diaconales, & tunc Episcopo sive solemniter celebret, sive divinis tantum præsentis sit, pro Præbitero assistente inservire debere digniorem de Capitulo juxta dispositionem Cæremonialis lib. 1. cap. 7. & 8.*

Cæremoniale enim Romanum servandum esse circa assistentiam faciendam Episcopo à Dignitatibus, & Canonicis, monuit *Sacra Congr. Rituum in una Visen. 31. Junii 1605.*

Prout circa alia omnia servari debere, censuit *eadem Sac. Congr. in una Alexandrina 15. Martii 1608.*, in *Mexicana 4. Aprilis 1620.*

Prout etiam dispositionem Cæremonialis Episcoporum tenetur Episcopus
19 omnino observari facere in Cathedrali, & in aliis Ecclesiis suæ Diocesis: *Sacra Congr. Rituum in una Agvensi 15. Decembris 1632.*

Nisi adit laudabilis, & immemorabilis consuetudo in contrarium, *eadem Sac. Congr. Rituum in una Salernitana 16. Junii 1605.*

Cæremoniale namque non tollit laudabiles, & immemorabiles consuetudines, sed tantum abusus, ut expresse
21 habetur ex *eadem Sacra Congr. Rit. in una Salamantina 10. Januarii 1604. Brundusina 17. Septembris 1612. Foroliven. 4. Aprilis 1615. Hidruuntina 30. Januarii 1616.*

Undè servanda est consuetudo, tamquam

Q

quam laudabilis, ut Dignitates, &
 22 Canonici, Mitram, gremiale, thuribulum, ac similia ministrant Episcopo: eadem Sac. Congr. Rituum in una Lamacen 5. Julii 1603. ubi etiam fuit resolutum, servari debere consuetudinem,
 23 ut Dignitas, seu Canonicus gestet baculum pastorale ante Episcopum in quibusdam diebus festivis.

Sustinens verò baculum Episcopi, dum celebrat solemniter, thurificandus
 24 est immediatè post Diaconos assistentes: *Sacra Congr. Rituum in un. Bracharenfi* 28. Aprilis 1607.

Tollendus tamen erit abusus, v.g. quod si Episcopus solemniter celebrat, aut
 25 in processionibus incedit, omnes Dignitates, & Canonici, Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi induantur pluvialibus; cum Dignitates pluvialibus, Canonici Presbyteri Planetis, Diaconi, & Subdiaconi dalmaticis, & tunicellis uti debent: ita *Sacra Congr. Rituum in una Neapolitana* 25. Martii 1602., & in *Placentina* 19. Maii 1607.

Demum est videndum, an Canonici teneantur assistere Episcopo suffraganeo, quando nomine Episcopi proprii, functiones Episcopales exercet, & assistentibus respondendum videtur: *Sacra Congr. Rituum in una Bracharenfi* 20. Februarii 1604.

Non debet verò habere assistentiam
 27 duorum Canonicorum, ultra Diaconum, & Subdiaconum assistentes, ut haberet proprius Episcopus, ut in *dis. Bracharenfi* 1. Septembris 1607.

ARGUMENTUM.

Canonicorum seu Dignitatum Onus circa Residentiam, expenditur: ubi de panis contra Canonicos, vel Dignitates non residentes.

SUMMARIUM.

1 Canonici, & Dignitates in sua respectu Cathedrali, vel Collegiata residere tenentur, quamvis supernumerarii solùm fuerint, & n. 6.

Atque etiam si vocem non habeant in Capitulo, nec participare velint de distributionibus quotidianis numer. 7.

Et quamvis fractus quoque amittere non curent tanquam omnes consistentes in huiusmodi distributionibus num. 8.

2 Canonici per solam moram in loco Canonicatus, residere non dicuntur, nisi Divini etiam intersint.

3 Canonici nedum Obco interesse, sed canere quoque tenentur, aliisque canonicalium munia expedire, & numer. 4.

5 Distributiones quotidianas lucratur Canonicus per solam materiale interestentiam.

9 Obtinent ex Apostolica dispensatione Monasterium in Commendam, simulque Canonicatum, quatenus Monasterio non incumbat Cura animarum, tenetur residere in Canonicatu.

10 Retinens vigore Apostolicæ dispensationis duos Canonicatus, vel duas Dignitates, vel duo alia beneficia æquæ residentialis, ubinam residere tenetur, & n. 11. 13. & 14.

12 Canonicus, qui in vim Apostolicæ dispensationis duos retinet Canonicatus, nequit percipere distributiones quotidianas alterius Canonicatus, in quo non residet.

15 Canonici, ac Dignitatibus indulgetur a Concilio Tridentino. sess. 24. cap. 12. de Reform. ut pro tribus mensibus anni abesse possint a residentia, petita tamen licentiâ Ordinarii ut n. 16.

Limita, nisi in Ecclesia vigeat laudabilis consuetudo, ut Canonici teneantur toto anno residere, ut numer. 21.

Rursus limita, nisi per statutum Ecclesiæ Apostolica auctoritate confirmatum, longior absentia permessa sit, n. 22. & 23.

Vel nisi circa residentiam diversa adsit lex foundationis, quæ servari debet n. 52., & seq.

17 Episcopus præfinire potest eum numerum Canonicorum, qui eodem tempore abesse valeant juxta Tridentinum Concilium.

18 *Canonicis non permittitur abesse ex Indulto Sacri Tridentini Concilii, nec ultra quartam partem ipsorum eodem tempore, nec in occurrentibus anni solemnitatibus, & n. 19.*

20 *Canonicus, qui vigore Concilii Tridentini potest tribus mensibus singulorum annorum abesse a residentia; quatenus eidem specialiter a S. Sede indultum fuerit, ut per tres menses similiter abesse valeat, usque ad sex menses extra residentiam potest commorari.*

24 *Causâ tuendi jura Ecclesiæ, vel Capituli licet abesse a residentia, petita tamen licentiâ Episcopi, quamvis hæc injuste denegetur.*

25 *Canonicus, qui abest pro defensione jurium Ecclesiæ, lucratur etiam distributiones quotidianas.*

26 *Canonicus causâ studii excusatur a residentia, concurrente Episcopi consensu, & n. 27.*

Et tunc lucratur etiam duas ex tribus partibus distributionum quotidianarum.

Dummodo tamen in aliqua publica universitate studeat Theologia, vel juri Canonico n. 32. & 33.

Hujusmodi autem licentia quando, & cumam concedi possit n. 29. & 30.

31 *Licentiam Canonico, ut possit abesse a residentia causâ studii, Episcopus nequit elargiri ultra quinquennium.*

34 *Causâ obsequii præstandi Episcopo potest quis licitè abesse a residentia, num autem hujusmodi absens lucratur distributiones quotidianas n. 36. & 37.*

35 *Canonicus, durante bello in loco Canonicatus, excusatur ab onere residentii.*

39 *Episcopus pro suo arbitrio concedere potest licentiam, ut quis abesse possit a residentia.*

40 *Canonicus, vel Dignitates, qui citra justam causam absunt a residentia, quibus penis puniendi sint, n. 41. & n. 44. & seqq.*

Et an præcedere debeant trine Canonice monitiones, vel quomodo privandi sint n. 42. & 46. & sequen.

43 *Fructus Canonici absentis a residentia absque legitima causa, applicandi sunt in Ecclesiâ utilitatem.*

50 *Pena privationis, quæ canonicè inflicta non fuerit, irrita est.*

51 *Formam legis citra vitium nullitatis transgredi non licet.*

DISCEPTATIO X.

QUoad primum: Canonici, & Dignitates, attenta dispositione Sacrorum Canonum, & Tridentini

1 *Decreto Sess. 24. cap. 12. de Reform. tenentur residere apud Ecclesiam Cathedrali, ubi fuerint de Cathedrali, vel apud Collegiatam, ubi fuerint de Collegiata: ad Text. in cap. cum jam dudum de præbendis, ubi Fagnan. nu. 19. concordat Text. in cap. conqurente, & cap. penult. de Clericis non residentibus, Card. de Luca de benefic. disc. 58. num. 3. & disc. 60. numer. 4.*

Etenim sicuti illi de altari vivunt, ita pariter eidem inservire tenentur, juxta illud Sacri Textus lib. numeri 18. ibi = Solis filiis Levi, mihi servientibus in tabernaculo, & portantibus peccata populi, dedi omnes decimas filiorum Israel in possessionem: concordat illud Apostoli ad Thessalonicenses 1. c. 3. ibi = neque gratis panem accipimus ab aliquo, sed in labore, & fatione, die, ac nocte operantes.

Ipsorum onus est, non solum residere in Civitate; vel loco Canonicatus, sed opus est, quod intersit in Choro, ac divinis officiis peragendis assistant; nam aliàs residere non dicuntur: Fagn. in cap. licet de præbendis. 41. Pax Jordanus lucubrat. Canonic. lib. 10. tit. 40. num. 75. & 76. ubi alii concordantes.

Imò non solum requiritur interessentia in choro, sed opus est quod ibi altâ voce horas Canonicas recitent, ceteraque munia canonica persolvant, Barbosa de Canonicis, & dignitat. cap. 3. n. 13. Pax Jordanus sup. num. 79. faciunt verba Tridentini supra ibi = omnes verò divina per se, & non per substitutos compellantur obire officia, & Episcopo celebranti, aut Pontificalia exercenti assistere, & inservire, atque in Choro ad psallendum instituto, hymnis, & canticis Dei nomen reverenter, dissin-

Undè aliter facientes, non erunt immunes à pœnis, ac lethali culpâ,
 4 quoties non canunt in choro, *Monita de distribut. quotid. part. 2. quest. 2. concl. 3. Garz. de benefic. part. 3. cap. 2. n. 113.*

Licet secus sit quoad distributiones
 5 quotidianas lucrandas, quas lucrantur ob solam interessentiam in Choro, *Garz. sup. num. 154.*

Supradicta locum habent etiam quo ad Canonicos supranumerarios;
 6 nam adhuc ii tenentur residere, ut habetur ex *Sacra Congr. Conc. in una Fesulana 3. Martii 1635.*

Item Canonici, & dignitates tenentur ad personalem residentiam, licet non habeant vocem in Capitulo, nec
 7 participant de quotidianis distributionibus, aut illas velint amittere, *S. C. Concil. in una Novarien. 13. Januarii 1648.*

Residere etiam tenentur Canonici, &
 8 Dignitates, etiam si nullos fructus percipiant, ipsis absentibus, videlicet quod nullam habeant præbendam, ex quo omnes fructus consistant in distributionibus quotidianis, *Garz. sup. n. 188. Gonzalez ad Regulam 8. Cancell. glossa 5. n. 105. Gratian. Discept. forens. cap. 133. n. 34.*

Posito quòd quis obtinuerit Canonicatum, & Monasterium in Commendam
 9 perpetuam, mediante Apostolica dispensatione: quotiescumque Monasterium fuerit liberum à Cura animarum, tunc residere debet in Canonicatu, ut docet *Garz. de Benefic. part. 3. cap. 2. n. 183.* ubi Resolutio *Sacrae Congreg. Concilii* per hæc verba: *Obtinent Canonicatum, & Monasterium in Commendam, ab Animarum cura liberum, in Canonicatu residere tenetur.*

Si verò obtinuerit duos Canonicatus, vel duas Dignitates, mediante
 10 Apostolicâ dispensatione, hoc casu ipse provivus residere tenetur in digniori: Et quatenus fuerint æquales, potest residere ubi maluerit; *Sac. Congreg. Concil. apud Garz. supra num. 185.* ibi = *Sacra &c. respondit, habens duos Archidiaconatus, Dignitate pares, residere poterit in quo sibi placuerit: si alter est dignior, tenetur in eo residere.*

Amittit verò distributiones quoti-
 11 dianas illius, in quo non residet, *Sac. Congreg. Concil. apud d. Garz. sup. ibi = Obtinent legitime duas Dignitates, in digniori residere tenetur, & fructus alterius lucratur, non tamen distributio-
 12 nes, ac eam tertiam partem præbende, quæ auctoritate Tridentini sess. 22. c. 12. de Reform. in quotidianas distributiones est conversa.*

Quoties verò obtinuerit duo beneficia residentialia, Rector illorum residere debet in illo, quod majorem causam, seu necessitatem residendi habeat:
 13 si verò æqualem causam, seu necessitatem habeat, potest in quo ipse maluerit residere pro suo libito, prout ex pluribus resolutionibus *Sacrae Congregationis* docet *Garz. sup. n. 186.*

Canonici, & Dignitates, de quibus supra, attenta dispositione *Trid. sess. 24. cap. 12. de Reform.*, gaudent indulto,
 15 ut pro tribus mensibus quolibet anno possint abesse à residentia, recreationis causa: ita *Fagn. in cap. Cum jamdudum num. 19. de Præbendis, & Dignitatibus.*

Et licet pro hujusmodi trimestrali absentia, nulla requiratur causa; nihilominus ubicumque abesse voluerint, pro
 16 tribus mensibus, adhuc petere debent licentiam ab Ordinario loci: ratio est, ne contingat, quod Ecclesia remaneat sine debito servitio, quatenus omnes abessent unico, eodemque tempore, quod facile accidere posset, si licentia Episcopi Ordinarii loci, non esset requirenda, *Barbosa de Episcop. alleg. 53. num. 118. & segg. Sacra Congreg. Concil. in una Terracunen. 11. Februarii 1628.*

Proindè Episcopus loci Ordinarius statuere potest, quota pars Canonicorum, & Dignitatum ab Ecclesia eodem tempore abesse possit, ut ex *Barbosa d. num. 118. Fagn. in cap. licet num. 55. de Præbendis, & Dignitatibus.*

Undè non videtur permiffum Canonicis, & Dignitatibus, ut possint abesse ultra quartam partem, nec absentia ipsa permittenda erit tempore festivitatum solemniū, videlicet Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Paschatis, Pentecostes &c. necnon seriarum solemniū,

nium, puta Adventus, & Quadragesima, cum omnes his temporibus residere teneantur, *Garz. sup. n. 316. Barbosa dista alleg. 53. num. 119. Sacra Congreg. Conc. in una Auximana 12. Julii 1631. Lunen. Sarzanen. 3. Decembris 1634.*

Non semel quamplures, attento Pontificio indulto, excusantur à Residentia 20 per tres menses; pro quolibet anno: hinc videre est, an hujusmodi tres menses uniri possint cum aliis tribus mensibus à Tridentino impertitis; ita ut abesse possint per sex menses continuos: & pro affirmativa sententia facit Resolutio *Sac. Congreg. Concil. in una Auximana 13. Augusti 1650. lib. 19. dec. fol. 70.*

Si verò consuetudine introductum, fuerit, ut Canonici, & Dignitates in- 21 servant per totum annum; consuetudo ipsa uti laudabilis servanda erit; atque ideò non gaudent beneficio, ut abesse possint à residentia, etiam per illos tres menses impertitos à Tridentino supra, *Sacra Congreg. Concil. in una Illerden. 28. Novembris 1699.*

Non est abs re videre, an per *Tridentinum* supra censeatur derogatum, 22 Statuto, à S. Sede Apostolica confirmato, quo caveatur, posse Canonicos abesse à residentia ultra tres menses: & prima facie videtur derogatum, attentis verbis *Tridentini d. cap. 12. ibi: cujuslibet Status*. Nihilominus veritas est in contrarium, videlicet Statutum prædictum non esse abolitum per *Trid. supra*; nam licet Concilium sustulerit statuta Ecclesiarum, non tamen sustulit illa, quæ fuerunt confirmata ab ipsa Sancta Sede.

Undè cum fuerit dubitatum in una, 23 *Valentina* an per *Trid. d. cap. 12.* esset sublatum statutum à Sede Apostolica confirmatum, Cardinales Sacre Congregationis inter se discordantes cum fuissent; nam alii fuerunt pro affirmativa, alii pro negativa sententia; postea, iterum proposita causa, cum pariter Cardinales fuissent in dispari sententia, Sanctissimus jussit servari statutum confirmatum à S. Sede, ut bene *Fagnan. in cap. licet de Præbendis, & Dignitat. num. 59. & 60.*

Possunt pariter Canonici, & Digni-

tates abesse à Residentia, ubicumque 24 necessitas ita exposulare, videlicet pro defendendis juribus suæ Ecclesiæ, vel Capituli, quo casu pariter lueantur 25 distributiones quotidianas; debet tamen quisque Canonicus, ubi abesse voluerit, licentiam petere à suo Ordinario, quamvis illam non obtineat, ad *Text. in cap. unico de Clericis non resid. in 6. ibi: aut evidens Ecclesiæ utilitas excusât = Sacra Congreg. Concil. in una Cavallicen. 27. Septembris 1687., & in altera Lauretana 16. Aprilis 1695.*

Quoque abesse possunt dd. Canonici, vel Dignitates, causa studii; Ubicum- 26 que igitur aliquis ex Canonicis, vel Dignitatibus, studiis operam navare voluerit, petita prius, & obtenta licen- 27 tia à suo Ordinario, licet abesse valet à Residentia, & à poenis de Jure latis contra non residentes, ad *Text. in cap. fin. de Magistris, cap. fin. ne Clerici, vel Monachi, cap. relatum, cap. sue, de Clericis non resident. Trident. sess. 5. cap. 1. de Reform. concordat Constit. Pii IV. la 113.*

Imò in tali casu lucratur duas ex tribus partibus distributionum; tertia ve- 28 rò accrescit interessentibus in Choro, *Fagn. in cap. de cetero de Clericis non resid. num. 34. ubi Resolutio Sacre Congreg. Concilii.*

Hujusmodi verò licentia non erit concedenda ab Ordinario loci pro libito suæ voluntatis, vel cuicumque petit 29 eam, sed adhibita quadam circumspectione, videlicet, an petens illam sit idoneus ad discendum, habeatque ætatem idoneam pro addiscendis scientiis; un- 30 de per ea, quæ patent ex Sacra Congregatione, licentia hujusmodi non conceditur excedenti annum vigesimum, quintum, nisi fuerit in via ad studia, *Sacra Congregat. Concilii in una Urbis 1692.*

Neque liberè erit ei concedenda pro toto tempore, quo Canonico placuerit, 31 sed tantum per quinquennium, & non ultra, *cap. fin. de Magistris, Fagn. in cap. licet supra n. 7. & 37. Pax Jord. lucubr. Canonic. lib. 10. tit. 40. nu. 136. & ita servat Sac. Congreg. Concil.*

Debent hujusmodi Canonici, vel Dignitates, dare operam literis in aliqua publi-

32 publica Universitate studiorum, & non aliter, ad *Text. in cap. tua de Clericis non resid.* concordat *Text. in cap. 2. de Privileg. in 6. Moneta de Distribution. quæst. 10. n. 17. Barbosa alleg. 56. n. 21. Pax Jord. sup. n. 138.*

Neque quibuscumque scientiis vacare possunt, sed tantum studio Sacræ
33 Theologiæ, vel Canonici juris, ad *Text. in cap. fin. ne Clerici, vel Monachi, juncto cap. fin. de Magistr.*

Licetè pariter potest abesse à residentia Canonicus, ubicumque adstrictus
34 fuerit à suo Episcopo, ut ei obsequium & servitium præstet, ad *Text. in c. de ex-tero, ubi Fagnan. n. 1. & Gonzalez n. 3. cap. ad audientiam, utrobique de Cleric. non residentibus, Barbosa alleg. 56. nu. 13. Guttierrez Canonic. quæst. lib. 1. cap. 1. num. 149.*

Etenim Episcopus potest habere pro
35 suo servitio duos Canonicos, *Fagnan. in d. cap. de ex-tero num. 15.*

Et in actu quo inservituri Episcopo, licet non fuerint presentes in Choro,
36 lucrantur distributiones quotidianas, videlicet duas ex tribus partibus, ubi non habent alios redditus; *Fagnan. supra num. 29.*

Fructus verò præbendæ omnes, per
37 cipere possunt, *Fagnan. in d. cap. licet num. 71.*

Iusta pariter causa abessendi è loco est bellum in loco residentia; sequuta
38 verò pace in loco ipso, tenentur Canonici resumere residentiam, ex quo cessata est causa non residendi, *Rota in recent. part. 17. decif. 141. num. 7.*

Demum causa iusta abessendi à residentia dicitur illa, quæ talis visa fuerit
39 Episcopo loci Ordinario, cujus est licentiam concedere, ad *Text. in cap. Relatum de Clericis non resident. Novar. in Summa cap. 25. n. 121. & DD. alibi.*

Quoad secundum: Sequitur, ut de pœnis, quibus de jure veniunt puniendi Canonici, & Dignitates, ut supra, ubi non resederint, aliquid dicamus.
40 Et certum est quodd ubicumque non resederint, nec habent causam legitimam, qua excusari possint ab onere residendi, ultra pœnam amissionis distributionum quotidianarum, de qua supra, puniri etiam possunt aliis pœnis ad normam.

dispositionis *Tridentin. dicto cap. 12. sess. 24. de Reform. ubi Barbosa.*

Inde fit, ut Canonicus non residens pro primo anno venit privandus dimidia parte fructuum præbendæ; pro secundo anno privandus erit omnibus fructibus; transactò verò tertio anno, privandus erit beneficio, *Garz. de benefic. supra cap. 2. num. 140. Ugolin. de Offic. Episcop. cap. 12. Barbosa de Episcop. alleg. 53. num. 146. Fagnan. in cap. ex tua n. 14. & 15. de Cleric. non resident. & in cap. licet à num. 25. & sequent. de præbend. Panimolla decif. 80. num. 11. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 164.*

Ad prædictam pœnam incurrendam, nimirum amissionis fructuum præbendæ, non est opus, ut præcedant monitiones canonice, contra Canonicum absentem, videlicet ut ipse resideat sub pœnis à Tridentino, & Canonicis sanctionibus comminatis; nam hoc casu tempus absentia præscriptum à Jure, interpellat pro homine: ita docet *Garz. supra num. 145. fuisse resolutum à Sacra Congreg. ibi z Sacra Cœ. Censuit Canonicos non esse citandos, aut monendos ad residentiam, nec opus est intimatione, ut deserviant, juxta formam, hujus decreti; sed si abfuerint ultra tres menses, citandos esse, ad allegandum quare non debeant puniri secundum hoc decretum z Leo in Thesauro fori Eccles. cap. 33. num. 3. ubi latè.*

Fructus prædicti applicandi erunt in
43 utilitatem Ecclesiæ, ut respondit *Sacra Congreg. Concil. penes Garziam supra num. 146. ibi z Fructus præbendæ, quibus Canonici, qui abfuerint à servitio Ecclesiæ ultra tres menses privandi sunt ex hoc decreto, applicandi sunt in usum Ecclesiæ, & utilitatem illius, dummodo tamen ipsa Ecclesiæ indigeat, aliàs alteri pio loco, arbitrio Ordinarii, non excludendo fabricam ipsius Ecclesiæ quatenus indigeat reparatione z Garz. supra num. 147. Pax Jord. lucubr. Canonic. lib. 10. tit. 40. num. 105. & 106., & DD. passim.*

Prædicta verò pœna, ante sententiam minui potest ab Ordinario, tollere autem ipse non valet in totum, *Garz. supra num. 150. ubi resolutio Sacræ Congre-*

gregationis per hæc verba: *Potest tamen Episcopus hanc penam ante sententiam minuire, vel augere, non autem in totum tollere.*

At si fructus Canonicatus omnes consistunt in distributionibus tantum, quia tunc Canonicus, non residendo, nihil amittit, & nihil percipit; tunc ob non residentiam, puniri potest arbitraria poenâ, Episcopo loci Ordinario benè visâ, citra tamen privationem beneficii, DD. cum Garz. sup.

Si verò Canonicus in spretum sacrorum Canonum, & Tridentini decretum de quo supra, adhuc transacto triennio, ad suam Ecclesiam non redierit, tunc potest Episcopus devenire ad illius privationem, non ipso jure, sed servatis servandis, videlicet præcedente trina monitione per edictum, ad residendum, quoties non constat de loco, ubi moratur, vel longè abest à sua Ecclesia, dato illi termino competenti, at expectato semestri post ultimam contumaciam, alioquin privatio erit nulla, Garz. supra num. 154. ubi resolutio Sacre Congregationis per hæc verba, ibi: *Quod si per edictum citati &c. Rota in individuo cor. Mantica in una Giennan. Canonicatus relata à Garz. supra num. 156. Panimolla decif. 80. num. 14. Fagn. in cap. ex tua de Clericis non resident. num. 4. Barbosa ad Trident. d. cap. 12. num. 70. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. conf. 163.*

Dixi, quod debeat citari per edictum; hoc tamen locum habet, ubicumque non valet citari de persona; nam aliàs citandus, & monendus erit de persona ad redeundum infra congruum tempus, consideratâ qualitate loci, temporis, & personæ; ceteroquin privatio inde sequens, erit nulla, ut ex Sacra Rota coram Amato Dunozetto decif. 878. n. 8. ubi Canonicus morabatur Roma, & firmitur, quod eo non redeunte, quoties de persona fuerat citatus, tunc Episcopus loci Ordinarius devenire potuerit ad privationem, ad Text. in cap. ex parte de Clericis non resid. nbi Fagn. Litter. de Benefic. lib. 3. cap. 27. num. 83. Panimolla decif. 80. n. 13. Rota coram Mantica decif. 12. num. 1. & coram Seraphino decif. 1346. num. 5.

Quæ verò sit differentia inter unam, & alteram speciem citationis, dicimus, quòd ubi citatus quis fuerit per edictum, ad residendum, servatis servandis; tunc post ultimam contumaciam inculatam, expectandi sunt alii sex menses, quibus transactis, devenire potest Episcopus ad privationem: ubi verò citatio fuit personalis, tunc non requiritur trina monitio, sed sufficit una tantum, ad Text. in cap. ex tua de Clericis non resid. ubi Abbas n. 10. & 13., & Fagn. num. 35. Barbosa ad Trident. citato cap. 12. n. 71. Panimolla decif. 80. n. 18. Pax Ford. sup. n. 118.

Præfati penarum gradus omnino servandi erunt, ut supra, antequam Episcopus deveniat ad actum privationis, aliàs privatio nulla erit. Unde fit quod Canonicus, qui non resederit per annos tres continuos, non potest ab Episcopo unico contextu privari fructibus, præbenda, & beneficio ipso. Ratio est clara, quia, ubi lex præfigit tempus, & tempora, ille, qui tempus, & tempora non servat, nec etiam observare videtur, quod à lege jubetur; ac proinde neque fructibus, neque Canonicatu privari potest; & quatenus fuerit privatus, privatio est nulla, ob non servatam formam à Tridentino præscriptam d. cap. 12. Barbosa de Canonicis, & Dignitat. cap. 20. n. 16. Sac. Congr. Concil. in una Aquipenden. die 9. Novembris 1662., & 17. Februarii 1663. in eadem.

Diximus supra, Canonicos, attentâ dispositione Tridentini, posse abesse à residentia per tres menses: hæc nota, dispositionem prædictam non habere locum quoad illos Canonicos, quorum Canonicatus sunt de Inrepatronatus laicorum, posito quod Canonici ipsi attentâ lege fundatoris teneantur celebrare quolibet anno certum numerum Missarum per se ipsos, videlicet tot pro qualibet hebdomada; hoc enim casu isti Canonici non valent uti vacatione dicti temporis à Tridentino concessa. Nam in dicto casu à Canonicis implendum est onus residentie præfixæ, vel causativæ juxta expressam legem fundatoris. Sacra Congreg. Concil. in una Adjacent. celebrationis 11. Julii 1671. ad dub. 1.

ARGUMENTUM.

Canonicorum, & Dignitatum jus, circa præcedentiam tam inter ipsos, quam supra ceteros Ecclesiasticos.

Argumentum pro Summario.

DISCEPTATIO XI.

Quia de materia hac præcedentiarum latè dicemus *lib. 23. infra*, ubi in specie *Discept. 7.* de præcedentia
 1 *Canonicorum sive Cathedralis, sive Collegiatæ Ecclesiæ* tam quoad ceteros, quam inter se ipsos: meritò, ne his idem dicamus, me remitto ad ea, quæ *dicta lib.*, & *Disceptatione* per nos adnotata sunt.

ARGUMENTUM.

Canonicorum, seu Dignitatum facultas, circa distributiones quotidianas percipiendas, ubi quatenus nequeant illas percipere, ostenditur. Quinam lucrari possint eas, licet non intersint in Choro.

SUMMARIUM.

- 1 *Distributionum quotidianarum aliæ non distinguuntur ab ipsis præbendis, uti istarum loco subrogate, aliæ verò ab eisdem diversæ sunt.*
- 2 *Distributiones quotidianæ cur tales nuncupentur.*
- 3 *Distributiones quotidianæ appellari etiam solent manualia beneficia.*
- 4 *Distributiones quotidianæ non veniunt appellatione fructuum, seu reddituum & num. 17.*
Limita, ut num. 26. & 27.
- 5 *Distributiones quotidianæ ad quid fuerint in Ecclesia introductæ, & n. 30.*
- 6 *Concilio Trident. sess. 22. de Reform. cap. 3. cavetur quod omnes tam Cathedralis, quam Collegiatæ Ecclesiæ, de quotidianis distributionibus*

congruè provisa sint.

- 7 *Tertia pars fructuum; quæ ex Concilio Tridentini præscripto separanda est pro distributionibus quotidianis, intelligitur de fructibus beneficiorum intus ipsas Cathedralis, sive Collegiatæ Ecclesiæ erectorum, nec non relativi ad solos fructus præsentis, num. 8.*
- 9 *Jus percipiendi distributiones quotidianas apud quos resideat.*
- 10 *Canonicus, cum quo super ætate dispensatum fuerit, lucratur distributiones quotidianas.*
- 11 *Canonicus supranumerarii, vel expectativam habentes, regulariter percipere possunt distributiones quotidianas, & refertur contraria Rotæ opinio, num. 12.*
- 13 *Canonicus supranumerarii universa jura Canonica eo sequuntur, nisi diversimodè sese habeat consuetudo. 14.*
- 15 *Obtinens simul Canonicatum, ac Dignitatem in eadem Ecclesia ex legitima dispensatione duplices distributiones lucratur.*
- 16 *Distributiones quotidianæ reputantur salarium diurnum ratione laboris.*
- 18 *Distributiones quotidianæ non comprehenduntur sub spolio Ecclesiastico, sed transeunt in heredes: & de iis potest Canonicus disponere tanquam de proprio peculio, num. 20.*
- 19 *Fructus beneficiorum maturati, & non exacti, cadunt sub spolio Reginæ Apostolicæ.*
- 21 *Pensionis reservatæ super fructibus, ac proventibus quibuscunque, non completuntur distributiones quotidianæ, & num. 23.*
- 22 *Distributiones quotidianæ non augent corpus præbende.*
- 24 *Diffusio, quibuscunque, universalissima quamvis sit, minimè comprehendit quæ sunt diversæ naturæ.*
- 25 *Pensionis reservatio tanquam inducens servitutem in Beneficio, reputatur materia odiosa.*
- 28 *Distributiones quotidianæ debentur solis interessentibus, nisi Canonici aut Dignitates fortasse absint ex legitimis causis, quæ recensentur, n. 35. & 39. cum seqq.*
- 29 *Canonici nequeant remittere absentibus*

bus punctuatur, ut isti distributiones quotidianas lucrentur: quinimo ea, quæ remissa nihilominus fuerint, applicantur fabricæ Ecclesiæ, vel alteri loco pio, & num. 31.

Possunt tamen Canonici, postquam receperint easdem distributiones, abfenti donare, num. 32. & 33.

- 34 Canonici absentes ex indulgentia Concilii Tridentini, non consequuntur distributiones quotidianas.

Nec qui absint causâ Studii, n. 35.

Declaro, nisi omnes fructus consistant in distributionibus huiusmodi, quia tunc lucrentur duas ex tribus partibus, num. 36.

Vel nisi Canonici absint causâ Studii ex dispensatione Pape, vel Sacre Congregationis Concilii cum facultate fructus interim percipiendi, n. 37.

- 38 Distributiones quotidianas absentium, quæ accrescunt Canonici interessentibus, nequit Episcopus in alios usus erogare.

- 39 Distributiones quotidianæ nequeunt sequestrari.

- 61 Affictio non est addenda affictis.

- 67 Distributiones quotidianæ quænam emolumenta comprehendant.

- 69 Senectus ipsa morbus est.

- 71 Canonico jubilato debentur distributiones etiam, quæ post jubilationem adactæ fuerint, & num. 72.

Exceptis tamen emolumentis proventibus ex anniversariis, atque exequiis, quæ testator ordinaverit distribuî inter solos presentes, n. 73.

Atque insuper emolumentis procedentibus ex anniversariis incertis, ac extraordinariis, num. 74.

Nec non candelis, quæ in Choro distribuuntur, num. 75.

- 83 Canonicus absens ex speciali Pape indulto lucratur distributiones quotidianas, etiam eas, quæ accrescunt propter punctuaturas.

nil aliud significat quàm suum unicuique tribuere, ad Text. in l. 1. ff. famil. her. c. secunde. Sed ad materiam, de qua agitur, dicimus, duas esse distributionum species; quarum prima est illa, quæ non distinguitur à præbendis, sed ipsamet vice præbendarum funguntur, ut sunt distributiones illarum Ecclesiarum, quarum fructus omnes in communi reponuntur, ut Canonici distribuuntur, de quibus Textus in cap. olim de V. S. Quædam verò sunt à præbendis separatæ, quales dicuntur illæ distributiones, quæ pro diurno labore Canonici dantur, licet hi habeant certas præbendas, de quibus Textus in cap. unico de Clericis non resid. in 6., cap. fin. de Rescript. in 6. cap. ultimo de concess. præbend. eod. lib.

Dicuntur quotidianæ, sive quia quotidie distribuuntur, sive potius quia distribuuntur iis, qui quotidie horis canonicis, divinisque officiis interfunt, quasi quotidianum, & diurnum stipendium, Moneta de distrib. quotidian. part. 1. quest. 1. d. num. 9. Cened. quest. Canonic. lib. 1. quest. 1. num. 2.

Undè distributiones quotidianæ etiam manualia beneficia nuncupantur, ad Text. in d. cap. olim, & d. cap. unico de Cleric. non resid. in 6. Petrus Gregorius Syntagm. Juris l. 15. cap. 23. n. 22.

- 3 fortasse quia ad manum dantur iis, qui divinis horis interfunt, ut voluit Prob. ad Monach. in d. cap. unico.

- 4 Quod adeò verum est, ut appellatione reddituum beneficii non veniant distributiones, ad Text. in cap. licet de Præbendis ibi = Proventus suos Ecclesiasticos faceretis integrè ministrari, nolumus tamen, ut quotidianas distributiones percipiant, cap. 2. de Privileg. in 6. & nos latè infra.

- Distributiones istæ fuerunt institutæ, ut, præter spirituale præmium, quod 5 Deo pro divinis officiis persolvendis Clerici consequuntur, etiam temporale stipendium pro eorum victu ab Ecclesia recipiant, ad Text. in cap. Clerici 20. dist. vel ut frequentius, & diligentius pro celebrandis divinis officiis ad Ecclesiam convenient, ad Text. in cap. unico de Cleric. non resid. in 6. Ugolin. de Offic. Episc. cap. 10. §. 2. n. 2.

DISCEPTATIO XII.

Cum de distributionibus quotidianis pauca verba per nos faciendâ sint in hac Disceptatione, primo loco nobis est demonstrandum, quid sonet hæc vox *Distributio*: & secundum ejus essentiam. Tom. II.

Card. de Luca de Canonicis disc. 16. n. 3.
Fagn. in cap. licet de præbendis n. 14.

Undè, ne qua ex parte minuatur divinus cultus, sed in omnibus debitum præstetur obsequium, statuit *Trident. Synodus sess. 21. de Reform. cap. 3.* ut in omnibus Ecclesiis tam Cathedralibus, quàm Collegiatis, in quibus nullæ sunt distributiones quotidianæ, vel ita tennes, ut verisimiliter cultus ipse Dei negligatur, tertia pars separari debet quorumcumque reddituum tam Dignitatum, & Canoniciatum, quàm aliorum omnium ejusdem Ecclesiæ beneficiorum, & in distributiones quotidianas converti, quæ dividantur inter omnes Divinis interestes, & sic dentur eis propter interesse tantquam causam formalem, *Moneta de distribut. part. 1. quest. 4. num. 15. Sacra Congr. Concil. in una Ariminen. 20. Junii 1631. Afsina 24. Januarii 1632. Aquipendii 29. Novembris 1692. Civitatis Castellane 5. Maji 1696.*

Verùm, tertia pars fructuum de qua supra, non debet deduci, nisi ex fructibus beneficiorum in Cathedralibus, seu Collegiatis Ecclesiis existentium; quia de beneficiis extra Cathedralē, vel Collegiatam Ecclesiam respectivè decretum Tridentini, de quo supra, non habet locum, ut censuit *Sacra Congr. Concil. quæ refert Garz. de benef. part. 3. cap. 2. n. 473. Riccius in praxi fori Eccles. ref.* 288. n. 3.

Rursus, dicta tertia pars detrahenda erit, habito respectu ad taxam fructuum præsentium, non antiquorum, *Garz. sup. num. 467. Riccius res.* 488. n. 3. ubi Doctores.

Jus percipiendi distributiones primario competit Canonicis, ad *Text. in cap. unico de Clericis non res.* in 6. *Clem. 2. de etate, & qualitate, cap. licet de præbendis, Trid. sess. 24. c. 12.*

Secundario verò Clericis earundem Ecclesiarum Cathedralium, sive Collegiarum respectivè, ad *Textum in d. cap. unico ibi = Consuetudinem, quæ Canonici, & alii beneficiati, sed Clerici Cathedralium, & aliarum Collegiarum Ecclesiarum distributiones quotidianas &c. = Moneta de distribut. part. 2. qu. 1. n. 1. Sanctarell. var. res.* 12. n. 1.

Ita pariter valet percipere illas Canonicus dispensatus à Papa quo ad ætatem: etenim, eo ipso quod fuit dispensatus, & provissus de Canonicatu, præbenda, fructibus, & stallis, videtur quoque ad participationem quotidianarum distributionum, *Sacra Congr. Concil. in una Reatina 10. Jul. 1627. & in eadem 6. Februar. 1647. Patavina 15. Januarii 1656. Pignatell. Consult. Canonic. tom. 3. conf.* 19., & tom. 9. conf. 22.

Canonicis supranumerariis, & creatis cum expectatione præbendæ, competit etiam jus percipiendi distributiones ipsas, nisi aliter appareat ex gratia expectativæ facta à Papa, *Gomez in tractatu de gratia expectativa num. 28. Hojed. de incompatibilitate benefic. parte 1. cap. 12. nu. 6. ad Text. in cap. cum M. Ferrariensis de constitut. ubi Canonisse, Sac. tamen Rota penes Emmerix Jun. dec.* 147. n. 3., & *rec. part. 18. dec.* 104. n. 7. tenet, Canonicis supranumerario, etiam de mandato Papæ recepto, non competere distributiones quotidianas.

Ipsi enim Canonici supranumerarii consequuntur statim omnia jura Canonicalia, veluti stallum in choro, vocem in capitulo; atque idè possunt eligere, & esse delegati Papæ, & habere prærogativas omnes, quibus ceteri Canonici fruuntur, *Hojeda d. cap. 12. n. 6., Canonisse in d. cap. cum M. Ferrariens. Gomez de gratia expectativa num.* 35. & 38.

Nisi obstet consuetudo, quod Canonici hujusmodi, ultra numerum recepti, non habeant jura Canonice, *Felin. in d. cap. cum M. Ferrariensis num.* 23. circa finem.

Obtinens dignitatem cum Canonicali in eadem Ecclesia, an consequi possit duplicatas distributiones, videre est: & pro affirmativa sententia faciunt adducta per *Joannem Andreæ, Panormitanum, Felinum, & alios, in cap. cum olim de re judic. & ita docet Cancrinius var. res.* lib. 3. cap. 13. n. 6. *Fagn. in cap. cum olim de V. S. post n. 53.* ubi *Resolutio S. Congr.*

Ipsæ autem quotidianæ distributiones habentur ut quoddam salarium diurnum.

dijurnum ratione laboris debitum iis,
16 qui inserviunt in vinea Domini, ete-
nim juxta illud *Sacri Text.* = *dignus est*
operarius mercede sua, *Fagn. in cap.*
Gravis n.8. *de restitu. spoliat.*

Ac proinde non veniunt sub nomine
fructuum, & reddituum Beneficiorum,
17 sed tantum loco mercedis, ut dixi, ad
Text. in cap. unico de Clericis non res-
ident. in 6. *Moneta de distribut. quotid.*
part. 1. qu. 6. n. 12. Gratian. discep. 806.
Lotter. de re benef. lib. 1. cap. 39. n. 22.
Rota in rec. part. 15. dec. 88. n. 7. &
dec. 265. n. 20. in eadem.

Ex quo inferitur primò, ut non com-
prehendantur sub nomine spoli, ita
18 ut, ubi illa non fuerint divisæ in vita
Canonicis, vel alterius de Capitulo, si
mors inde prævenierit, illæ non valent
sequestrari, & applicari R. C. Apostoli-
cæ, quemadmodum applicantur fructus
beneficiorum maturati, & non exa-
19 ti, cum illæ veniant nomine salarii,
& laboris diurni; proinde spectant ad
hæredes Canonici defuncti, ita *Pigna-*
tell. consult. Canonic. tom. 4. consul. 126.,
& tom. 9. consul. 117. Rota coram Ama-
Dunozeto dec. 336. num. 13. Sacra
Congr. Conc. in una Neapolitana 9. Fe-
bruarii 1669., & in altera Frigentina
28. Augusti 1683.

Unde potest de illis Canonicis dis-
ponere suo proprio arbitrio, cum sit
20 premium sui laboris, ad *Text. in d. cap.*
unico, Fagn. in d. cap. gravis num. 82. de
restitu. spoliat. Rodoanus de spoliis qu.
1. n. 27., & DD. passim.

Inferitur secundò, ut pensiones re-
servatæ super fructibus, & proventi-
bus beneficiorum, eorumque redditu-
21 bus, non comprehendant distributiones
quotidianas: ad *Text. in cap. cum*
non nulle de præbendis, cap. licet eo-
dem titulo, Lotter. de re benef. lib. 1.
qu. 39. n. 22. & 27. Rota in recent. part.
15. decif. 88. n. 1., & 3.

Siquidem distributiones prædictæ
licet competant Canonicis ratione Ca-
nonicatus, non ex hoc dicuntur de
22 corpore Canonialis beneficii, nec aug-
ment corpus præbendæ, *Gratian. dis-*
cept. 283. n. 9. Rota in una Romana
pensionis 23. Maii 1644. coram Meltio,
& nos latè de Pensionibus lib. 17.

Inferitur tertio, ut si pensio reservata,
& imposita sit super quibuscunque fructi-
bus, redditibus, & proventibus beneficii,
23 sub ista generalitate verborum, ac modo
effrenato loquendi, non veniunt distri-
butiones quotidianæ; nam aliter esset
privare laborantem suo quotidiano vi-
ctu, & mercede, illi debita pro labo-
re: & licet dictio universalis quibusc-
24 cumque apta sit comprehendere etiam
distributiones; attamen, ubi reperitur
inserta in materia odiosa, debet reci-
pere restrictionem secundum subjectam
speciem, ejusque naturam; ita ut non
possit egredi ejus limites, nec compre-
hendere ea, quæ sunt diversæ naturæ,
25 ut est impositio pensionis, cujus natura
est, ut imponatur super fructibus certis,
non autem super incertis, quales sunt
distributiones quotidianæ: *Rota in di-*
cta Romana pensionis coram Meltio.

Distributiones quotidianæ in quam-
pluribus veniunt sub nomine fructuum.
26 Primò, ubicumque Canonicatus non
habet fructus certos, sed tantum meras
distributiones, quo casu illæ veniunt
sub nomine fructuum *Dec. conf. 49. n. 14.*
lib. 1. Marchesan. de commiss. in causa
pension. part. 1. §. 1. n. 127. Rota in di-
cta Romana pensionis coram Meltio su-
pra, & recent. part. 15. dec. 61. n. 3.,
& dec. 88. n. 9. Fagn. in cap. quia in tan-
tum n. 29. de præbendis.

Secundò veniunt sub nomine fru-
ctuum distributiones hujusmodi, quoties
per pensionarium facta fuisset protesta-
tio penes acta curiæ, quod, aut possi-
dens Canonicatum resideat, & intersit
horis Canonicis, ut sic interessendo per-
cipiat distributiones, aut dimittat pos-
27 sessionem beneficii pensionem gravati:
Gonzalez ad Regul. 8. Canc. §. 7. præmissi
n. 156. Rota in dicta Romana pensionis
coram Meltio.

Distributiones, ut supra, cum de-
beantur interessentibus in Choro (ex-
ceptis casibus, ut infra) idèò non po-
test induci lege, statuto, vel consuetu-
28 dine, ut illas percipere valeant etiam
noninteressentes in illo, ad *Text. in cap.*
unico de Cleric. non resid. in 6. Barbosa
ad Trid. sess. 24. cap. 12. n. 109. de Ref.
Riccius decif. 493. aliis resol. 384. Pi-
gnatell. consult. Canonic. tom. 1. conf.

129. *Panimolla dec. 20. annot. 3. n. 20. Card. de Luca de Canonic. & Cap. dist. 10. n. 1. Sacra Congr. Conc. in una Glen-nen. 24. Aprilis, & in altera Avenio-nen. 25. Septembris 1700.*

Unde neque ipsi Canonici, & alii de Capitulo, quibus accrescent distributio-nes, ob non interessentiam aliorum, 29 punctaturas remittere valent favore non interessentium in Choro; cum hu-jusmodi distributionum privatio ema-naverit ob publicum bonum, contem-plantatione divini cultus, videlicet, ut
30 Canonici perterriti metu poenæ, faci-lius ad eorum munus incumbant, ut ex
Trid. sess. 24. d. cap. 12. ibi = quavis collusione, aut remissione exclusa = Bar-bosus de Episcopis alleg. 53. n. 140. Fagn. in cap. licet de præbendis n. 90. Card. de Luca d. n. 1. ubi resolutio S. Congr. Conc. in una Novarien. 1660.

Imò *Fagn. sup. num. 9.* dicit, fuisse resolutum per *Sac. Congr.* posse Episco-pum, portiones, quas Canonici sibi
31 invicem remisissent, in poenam fraudis applicare fabricæ Ecclesiæ, vel alteri pio operi.

Possent verò Canonici, acceptam
32 pecuniam ipsis proveniente ex hujus-modi accrescentia, postea donare eidem, qui horis Canonicis non interfuit; nam
33 donant id, quod jam erat effectum suum: *Fagn. sup. n. 91. Sanctarell. var. resol. quæst. 13. n. 9. Moneta de distribut. part. 3. qu. 5. n. 6.*

Dixi pro interessente in Choro; ete-nim illæ non debentur Canonico absenti
34 à sua Ecclesia tempore vacationis, pu-ta trium mensium ex indulto *Trid. disto cap. 12.* quia, licet Canonicis videatur permissum, ut possint abesse absque pec-cato per spatium dicti temporis; attamen non videtur eisdem permissum, ut percipere valeant distributiones ipsas: *Gonzalez ad Reg. 8. Canc. §. 7. præmil. n. 182. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. conf. 129. n. 1. Riccius in praxi part. 3. resol. 201. Panimolla dec. 20. annot. 3. n. 23. Sacra Congr. Conc. in una Aquilana 16. Januarii 1644. Auximana 3. Martii 1646. Aseulana 15. Januarii 1707. Rota in rec. part. 4. dec. 576. n. 149. in addit.*

Causâ studii ubicumque absit Cano-

nicus, an ei debeantur distributiones quotidianæ, videre est: Et pro nega-tiva sententia faciunt adducta à *Dosto-35 ribus, in cap. licet de præbendis, in cap. unico de Cl. non resident. in 6. Moneta de distribut. part. 1. qu. 10. nu. 27. Corrad. in praxi dispens. Apost. lib. 5. cap. 6. num. 28. Ricc. part. 3. Resol. 96. num. 17.*

Limit. supradictâ conclusio in casu, quo omnes fructus beneficii consisterent in distributionibus; nam hoc casu, quia hujusmodi Canonicus non haberet præ-bendam, ac alios fructus, tunc ex di-
36 stributionibus ipsis, causâ prædictâ abessendo, ei debentur dux ex tribus partibus; nam tertia pars accrescit in-teressentibus in Choro: *Corrad. in praxi dispens. Apost. lib. 5. cap. 6. n. 28.*, ubi nonnullæ resolutiones *S. Congr. S. Co. g. Conc. in una Romana punctaturarum. S. M. in via lata 17. Novembris 1708. Vide Rot. coram Cerro dec. 124. n. 4.*

Ad hoc ut quis licet abesse possit causâ studii, & percipere distributio-
37 nes ipsas, opus est obtinere dispensa-tionem à S. Sede Apostolica, quam pa-riter solent indulgere *Sacra Congr. Conc. ad triennium, vel ad quinquennium Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. conf. 133. n. 7.*

Distributiones amissæ à Canonicis absentibus, quia illæ accrescunt cæteris interessentibus, ut dixi, inde fit, non
38 posse Episcopum eas applicare ad alios usus, etiam pios: *Sacra Congr. Conc. in una S. Severini 16. Julii 1695. & in altera Casbacen. 18. Julii 1699.*

Distributiones, cum sint tamquam pretium laboris diurni, & merces Ca-nonici laborantis in vinea Domini: in-de sequitur, eis non posse privari, ad
39 hoc ut solvantur creditores ipsius Ca-nonici, quoties non haberit undè alias commodè vivere possit, *Pignatell. conf. Canonic. tom. 1. consult. 271. Sac. Congr. Conc. in una Romana 14. Martii 1648.*

Quoad secundum. Enumerant nonnulli, qui, licet non intersint in choro, adhuc lucrantur distributiones,
40 quatenus fuerint Canonici; ut de Au-ditoribus *S. Rotæ ad Constitution. Clem. VIII. incipien. Conventus.*

Pariter Collector generalis Camere Apo-

41 Apostolicæ, ac subcollectores, Advocati, Procuratores, Cancellarii, Fiscalis, & similes, dum sunt in Commissione, ut ex *Constitut. Sixti V. sub datum Romæ 8. Martii 1590.*

Item Inquisitores S. Officii, ut ex *In-*
42 *dulto Pauli III. & S. Pii V.*

Item Prælati Referendarii tam Si-
43 gnaturæ Gratiæ quàm Justitiæ: *Sacr. Congreg. Conc. in una Romana 6. Julii 1647. 1. Aprilis 1656.*

Archidiaconus habens jurisdictionem visitandi, pro tempore visitationis, *Moneta de distribut. part. 2. quæst. 11. num. 63. Panimolla decif. 20. annot. 3. n. 31. Sac. Congr. Conc. in una Vlasidlanien 1. Decembris 1646.*

Canonicus Poenitentiarius, si, dum divina celebrantur officia, audiat confessiones sacramentales, licet absens à Choro, adhuc lucratur distributiones, ac si præsens esset in illo, *Garz. de benefic. part. 5. cap. 4. n. 124. Moneta de distribut. part. 2. qu. 11. n. 64. Riccius dec. 496. Campanil. divers. Iuris rub. 7. cap. 6. n. 27. Barbosa de Episcop. alleg. 53. n. 160. Panimolla sup. n. 32. Card. de Luca de Canon. & capitulo dist. 14. n. 11. Sac. Congr. Conc. in una Viterbien. 15. Martii 1631. Theatina 18. Aprilis 1643.*

Quod quidem privilegium competit tantum Canonico poenitentiario; secus verò aliis Canonicis, qui, licet faciant opus bonum, audiendo confessiones sacramentales, ubi eas audiant pro tempore, quo debent interesse in Choro, non valent lucrari illas, *Sacr. Congr. Conc. in una Romana servitii Chori 27. Septembris 1690.*

Pariter Canonici Theologus, scilicet habens præbendam theologalem, his quoque diebus, quibus legit, quia habendus erit uti præsens in Choro, meritò lucratur distributiones, quamvis
46 præsens non fuerit in illo: quod procedit non solum pro illis horis, in quibus legit, sed etiam pro tota illa die, *Moneta supra parte 2. qu. 10. n. 27. Barbosa de Episcop. alleg. 56. n. 8. Panimolla decif. 20. annot. 3. n. 33. Card. de Luca ad Trident. dist. 2. n. 18. Sacra Congr. Conc. in una Oriolen. 5. Augusti 1616.*

Canonicis interessentes Concilio generali, quia videntur abesse causâ utilitatis Ecclesiæ, licet absint à Choro,
47 adhuc lucrantur distributiones quotidianas: ita *Barbosa de Episcopis alleg. 53. n. 158. Sanctarell. var. resol. qu. 11. n. 7. Jacobat. de Conc. lib. 5. art. 6.*

Ita pariter ubi abessent causâ accedendi ad Concilium provinciale, missi à Capitulo, *Sanctarell. sup. n. 22.*

Sicuti etiam ubi à Capitulo missi fuerint ad Pontificem, vel Principem, vel Civitatem gratulationis causâ, *Moneta sup. part. 2. qu. 11. n. 91. & seq.*

Canonicus, cui imminet cura animarum, ex quo cura ipsa annexa fuerit suo Canoniciatui, dum in actu administrandi sacramenta, vel exercendi ea,
50 quæ spectant ad Parochum uti talem, abest à Choro, adhuc lucratur distributiones, ac si præsens fuisset in illo, *Barbosa alleg. 53. n. 127. Panimolla dec. 20. annot. 3. n. 34. Sacra Congr. Conc. in una Mediolanen. 3. Februar. 1639. Card. de Luca ad Trident. dist. 15. n. 6.*

Canonicus missus à suo Episcopo ad visitanda limina SS. Apostolorum, vel quia illum comitatus fuit pro visitandis
51 hujusmodi liminibus, lucratur distributiones, eo quia habetur uti præsens in Choro, *Barbosa d. alleg. 53. n. 159. Moneta de quotid. dist. part. 2. qu. 8. n. 23. Panimolla dec. 20. annot. 3. n. 37. Fagnan. in cap. licet de præben. num. 134. Sacra Congr. Conc. in una Neapolitana 6. Maji 1634. Asten. 6. Decembris 1637. Lucana 14. Maji 1639. Comen. 28. Augusti 1688.*

Quod procedit etiam ubi comitatus
52 fuerit suum Episcopum visitantem diocesim, *Moneta sup. n. 22.*

Lucratur pariter duas ex tribus partibus distributionum Canonicus, licet
53 absens à Choro, ubicumque ipse additus fuerit servitio Episcopi, & dummodo omnes fructus Canoniciatus constiterint in distributionibus, *Sacra Congr. Conc. in una Callien. 29. Julii 1628. Fesulan. 1. Aprilis 1662. & in eodem 14. Aprilis 1663. Anagnina 27. Maii 1713. Leodien. Indulti 10. Julii 1717. Fagnan. in cap. de cætero n. 3. de Cleve. non resid. Barbosa de Episc. allegat. 53. num. 143. Pignatelli. consult. Canon.*

non. tom. 5. conf. 49. & tom. 9. conf. 115. num. 27.

Limita, ubi infervierit ei in Officio Vicarii Generalis, quo casu, non interessendo in Choro horis debitis, vi-
54 detur amittere distributiones ipsas, eo magis ubi ei constitutum fuerit salarium, seclusâ consuetudine, ac seculo statuto, vel privilegio, *Barbosa de Iure Eccles. lib. 3. cap. 18. num. 50. Panimolla sup. num. 54. Pignatell. Consult. Canonic. tom. 1. conf. 448. Sacra Congr. Conc. in una Bituntensi 18. Decembris 1627. Alboren. 1648.*

Ubi verò fuerit electus Vicarius Capitularis, quatenus debitis horis absue-
55 rit à Choro, adhuc lucratur distributiones ipsas, ac si præsens fuisset in illo, licet ei fuerit assignatum debitum salarium, *Barbosa d. cap. 18. num. 49. Sanctarelius var. resolut. quest. 11. num. 18. Bortbol. à S. Fausto lib. 3. quest. 68.*

Verum, ut dicit *Moneta sup. part. 2. quest. 11. num. 82.* non venit excusandus,
56 ubi consuetudo eum non excusaret; ac proinde hoc casu non lucratur illas, abessendo, ita *Barbosa de Episc. alleg. 54. num. 166.*

Canonicus absens pro evidenti utilitate Ecclesiæ, lucratur distributiones,
57 ac si præsens esset in Choro, ad *Text. in cap. unico de Clericis non resid. in 6. Fagn. in cap. licet supra nu. 158. Card. de Luca de Canonicis disc. 12. n. 5. & 8., Sacra Congr. Concil. in una Terracinen. 10. Januarii 1637. Pisana 13. Aprilis 1652.*

Utilitas verò, vel necessitas Ecclesiæ debet esse evidens, ad hoc ut lucrari
58 possit illas; & ubi ei non fuerit constitutum salarium; nam aliter non potest percipere distributiones pro sua absentia, *Moneta d. quest. 11. num. 31. Sacra Congr. Concil. in una Vicentina 9. Novembris 1647. Collen. 28. Januarii 1665.*

Quod locum habet, etiam si abesset pro defensione iurum sui Canonicatus;
59 nam tunc dicitur abesse causa utilitatis Ecclesiæ, *Card. de Luca de Canonicis disc. 40. num. 5., Sacra Congr. Concil. in una Collen. 18. Februarii 1665. Mediolanen. 10. Januarii 1682. Lauretana 16. Julii 1695.*

Canonicus, ad hoc ut valeat lucrari illas, etiam eo absente, causa, ut supra,
60 debet prius petere, & obtinere licentiam à suo Ordinario, ut ex *Sacra Congr. Concil. in una Maceraten. seu Urbeveta 27. Martii 1664. ibi = Quotidianas distributiones non deberi Canonico absque licentia sui Ordinarii absenti, ut se defendat adversus pretendentem pensionem super suo beneficio, vel Canonicatu.*

Canonicus, ubi fuerit infirmus, quia propter suam infirmitatem non valet
61 adesse in Choro, ne afflictis iungatur afflictio, adhuc lucratur distributiones quotidianas pro sua absentia à Choro, ad *Text. in d. cap. unico de Cleric. non resid. in 6. Covar. var. resol. lib. 3. cap. 13. n. 5. Moneta supra lib. 2. quest. 6. n. 1., Panimolla supra num. 57. de Morinis resolut. quotid. cap. 40. Card. de Luca de Canonicis, & Capit. disc. 12. n. 3. & 4., Sacra Congr. Concil. in una Mantuana 6. Februarii 1627. Viterbien. 26. Augusti 1628. Narnien. 19. Julii 1653. Sacra Congr. Concil. in una Mediolanen. distribut. 4. Februarii 1713.*

De infirmitate doceri potest per attestaciones
62 stationes Medicorum quibus defertur, *Sac. Congr. Concil. in una Lauretana distribut. 8. Augusti 1711.*

Sed supradicta locum habent, ubicumque Canonicus infirmus ante infirmitatem solitus fuerat interesse divinis officiis, aliter secus, *Moneta de distribut. lib. 2. qu. 6. n. 21. Barbosa alleg. 53. num. 167. Panimolla supra num. 60. Fagnan. in d. cap. licet num. 148. Rota in una Salomonen. distribut. 20. Junii 1653. coram Bibbio, & 11. Decembris 1654. in eadem coram eodem, Card. de Luca de Canonicis, & Capitulo disc. 12. n. 4. Sacra Congr. Concil. in una Asculana 5. Junii 1706.*

Dixi, ubicumque ante infirmitatem solitus fuerat interesse divinis officiis;
64 unde nota quod, ubi per ipsum non steterit, quin interesset, ex quo, statim capta possessione inciderit in morbum; quia tunc per eum non videtur stetit quin accederet ad Chorum, proinde habetur, ac si intervenisset; ideoque ei debentur distributiones, *Sacra Congr. Concil. in una Sarfatinen. 23. Julii*

lii 1650. *Pignatell. tom.1. consult. 401.*

Amplia 1. supradictam conclusionem etiam ubi infirmitas propria culpâ Canonici contracta fuerit, ita *Garz. de benef. part. 3. cap. 2. num. 363. Lotter. de re benef. lib. 2. quæst. 27. num. 136. Moneta d. quæst. 6. num. 11. Barbosa d. alleg. 53. n. 168.*, & ad *Trid. sess. 24. cap. 12. num. 95. de Reform. Sanctiærel. var. resol. qu. 8. n. 6. Gutierrez Canonic. quæst. lib. 1. cap. 1. n. 138. Covarr. var. resol. lib. 3. cap. 13. n. 8. Fagn. in d. cap. licet n. 147. & seqq.*

Amplia 2. etiam quoad illas distributiones, & emolumenta, quæ debentur Canonicis interessentibus ratione Misarum, *Sacra Congreg. Concil. in una Gravinen. 17. Julii 1649.* Ratio est, quia omnia emolumenta comprehenduntur sub nomine distributionum, quoties illa proveniunt ex anniversariis exequiis, aut ex populi oblationibus, *Card. de Luca de Canonicis, & Capitulo disc. 16. n. 3. ubi n. 8.* includit sub hoc nomine, & vocabulo emolumentorum, candelas, vel pecuniam datam aliis Canonicis pro funere peragendo, ac eorum viatico.

Amplia 3. etiam quoad illas distributiones, quæ accrescunt Canonicis interessentibus pro punctaturis, ex supra dicta ratione: cum hi, durante eorum infirmitate, habeantur pro presentibus in Choro; ac proinde participare debent de omnibus emolumentis quorum participes sunt Canonici præsentis, *Fagn. in d. cap. licet n. 139.*, & in *cap. 1. de Cleric. egrotante*, *Card. de Luca de Canonic. & Capitulo disc. 13. n. 3. Sacra Congreg. Concil. in una Viterbien. 25. Augusti 1628.*

Canonicus, ubi propter suam senectutem non valet interesse in Choro, quia uti infirmus habendus est, nam senectus ipsa est morbus, adhuc lucratur distributiones quotidianas, non obstante suâ absentia à Choro, cum habeatur ac si præfens esset in illo, *Moneta de distribut. quotid. part. 2. quæst. 7. n. 5. Barbosa d. alleg. 53. Panimolla supra n. 68. Fagn. in d. cap. licet n. 146. Riccius resol. 389. n. 7. Sac. Congreg. Concil. in una Nurnien. 29. Novembris 1631. Romana 15. Novembris 1653.*

De Canonico jubilato, sequitur, ut aliquid dicamus. Canonicus jubilatus, quia propter jubilationem dicitur exemptus à servitio Chori, proinde habetur, ac si præfens esset in illo; unde valet lucrari quotidianas distributiones, dummodo aliter non obstat contraria consuetudo, *Fagn. in d. cap. licet n. 166. Sac. Congreg. Concil. ad dubium jubilationis 7. Julii 1668.* ibi = *Canonicus decrepitus, & de sua Ecclesia Cathedrali optime meritis, ob servitium ultra quadraginta annos, affidens præstitum, ex hujus Sacre Congregationis indulto percipit fructus sui Canoniciatus, una cum distributionibus quotidianis, etiam si Choro non intersit, non secus ac si personaliter omnibus bonis divinis interesset* = & ita videtur quoque resolutum in una *Reatina 19. Aprilis 1699. Aquilensis 23. Martii 1697.*, *Bonomien. 20. Aprilis eodem anno, Tranen. 13. Januarii 1703.*

Imò debentur Canonico jubilato non solum distributiones, & emolumenta, quæ currebant secundum tabellam antiquam, & ante jubilationem, sed etiam lucratur partem emolumentorum, quæ Capitulo accreverunt, postquam ipse fuit jubilatus; unde quoad emolumenta ipsa percipienda, semper habendus erit, ac si præfens esset in Choro, *Sacra Congreg. Concil. in una Lunen. Sarzanen. 17. Maji 1685. ad dubia proposita ad dubium primum.*

Emolumenta verò, quæ proveniunt ex anniversariis, & funeralibus, in quibus testator disposuit, illa non posse lucrari, nisi ab interessentibus tantum; tunc, attentâ hujusmodi restrictivâ, Canonici jubilati nullum jus habent in illis, *Sac. Congreg. Concil. in d. Lunen. 30. Septembris 1684. ad dub. 2.*

Sicuti quoque non valent lucrari emolumenta provenientia ex anniversariis incertis, & extraordinariis, *Sacra Congreg. Concil. in d. Lunen. 30. Septembris 1684. ad dub. 3.*

Ita pariter neque ei debentur candelæ distribuendæ, vel melius pars candelarum, quæ distribuuntur, ac si præfens esset in Choro, *Sacra Congreg. Concil. in d. Lunen. Sarzanen. 17. Maji 1685. ad dub. 5.*

mano-

Canonicus Musicâ eruditus, quoties ob deficientiam professorum, musicis 76 concentibus solet interesse, dummodò pro cantu musicæ stipendium non recipiat, lucratur distributiones quotidianas, ac si præfens esset in Choro; nam ad utilitatem Ecclesiæ videtur abesse, *Sacra Congreg. Concil. in una S. Severini 15. Novembr. 1695. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 274.*, ubi Doctores.

Ille Canonicus, qui metu ne occidatur à suis inimicis, vel ad effugiendam indignationem Principis loci, abest à loco, 77 quia non videtur dolo desistere à servitio Chori, sed necessitate coactus, lucratur distributiones ipsas, ac si præfens esset in Choro, dummodò ante factum periculi solitus fuerit interesse in Choro, *Garz. de Benefic. part. 3. cap. 2. n. 351. Carcer. var. resol. lib. 3. cap. 13. n. 8. Moneta de distribut. part. 2. qu. 5. n. 71. Gratian. discept. forens. cap. 591. n. 36. Sauttarel. var. resol. qu. 9. num. 2. Sacra Congreg. Concil. in una Carpen. 17. Septembris 1616.*

Carceratus injustè, ubicumque fuerit Canonicus, ipse probatâ ejus innocentia, & uti innocens absolutus, lucratur distributiones pro toto tempore, quo injustè in carceribus fuit detentus, *Lotter. de re benefic. lib. 3. q. 27. n. 145. Barbosa de Canonicis, & Dignitat. cap. 24. n. 42. & seg. Guazin. ad defensionem reorum def. 6. cap. 1. n. 25. Scanarol. de visitat. Carcer. lib. 1. cap. 1. n. 25. Fagn. in d. cap. licet n. 153. Card. de Luca ad Trident. disc. 15. n. 18. Sacra Congreg. Concil. in una Baren. 23. Novembris 1630. Romana distribut. 19. Augusti 1684. Albanen. 14. Novembris 1693.*

Secus tamen videtur, ubi fuerit ju- 79 stè carceratus, *Moneta supra num. 81. Garz. supra n. 362. Pignatell. tom. 1. consult. 387.*, & tom. 4. consult. 157. *Sacra Congreg. Concil. in una Romana 15. Decembris 1657.*, & alibi passim per Doctores.

Ubicumque Canonicus fuerit injustè excommunicatus, suspensus, vel interdictus, quia, durante hujusmodi canonico impedimento, non poterat interesse divinis, cum citra suam culpam hoc acciderit, probatâ ejus injustâ ve-

xatione, lucratur distributiones prædictas, ac si præfens fuisset in Choro, dummodò antea solitus erat interesse in Choro, *Sayrus de Censuris lib. 2. cap. 5. n. 27. Moneta de distribut. part. 2. qu. 15. n. 32. Barbosa d. alleg. 53. n. 194. Fagn. in d. cap. licet n. 157. Rota coram Amato Dunozeo dec. 380. num. 2. Card. de Luca de Canonicis, & Capitulo dist. 40. n. 2. & segg.*

Adhuc ubi Canonicus injustè fuerit privatus suo Canonicatu, lucratur distributiones pro toto eo tempore, quo ob injustam privationem non potuit accedere ad Chorum, & obire munera suo Canonicatui adjuncta; undè reintegrandus erit in omnibus, *Barbosa de Jure Eccles. lib. 3. cap. 18. n. 77. Sacra Congreg. Concil. in una Aquilana 21. Junii 1625.* ibi = *Capitulum cogendum esse restituere fructus, distributiones, cateraque emolumenta injustè privato debita*, *Rota dec. 360. part. 12. rec.*

Ita videtur dicendum de injustè ex- 82 lato è loco Canonicatus, dummodò priùs solitus erat accedere ad Chorum, *Barbosa disto cap. 18. num. 70. Sauttarel. var. resol. quæst. 9. num. 9.*, & Doctores passim.

Habens indultum Papæ, quo videtur exemptus à servitio Chori, is non 83 solum lucratur distributiones quotidianas, sed etiam partem punctaturarum Canonicorum absentium, necnon lucratur omnia alia emolumenta, ac si præfens esset in Choro, *Panimolla d. dec. 20. annot. 3. n. 25. Barbosa ad Trid. sess. 24. cap. 12. n. 25. Sacra Congreg. Concil. in una Romana punctaturarum 27. Januarii 1691.*

Canonicus celebrans, dum divina officia peraguntur, lucratur distribu- 84 nes quotidianas, si ad celebrandum compellus fuerit ab illo, qui est superior Capituli, vel ubi consuetudine introductum est, ut Canonicis recedentes à Choro pro celebranda Missa, adhuc lucrari valeant distributiones: secus verò, ubi talis consuetudo non extet, vel compellus non fuerit à primo Capituli, *Barbosa d. cap. 18. num. 78. Riccius decif. 494. alius resol. 385. Sac. Congreg. Concil. in una Pennen. 27. Junii 1626. Callien. 29. Junii 1628. Oriolen.*

27. Mar-

27. Martii 1632. Saluonen. 16. Martii 1647.

Ubicumque per Canonicum provi-
sum de Canonicatu non fletit, quin-
85 caperet possessionem sui Canonicatus,
sed iniuste fuit impeditus à Capitulo,
ne caperet illam, non ex hoc erit pri-
uandus distributionibus ipsis, cum ha-
bendus erit tanquam præsens in Choro
ab eo tempore, quo capere poterat pos-
sessionem, sed non potuit, ob iniustum
impedimentum; cautiùs tamen aget,
86 se protestando judicialiter de damnis,
& expensis futuris, solvendis ab iniuste
impedientibus ne possessionem capiat,
Gratian. discept. forens. cap. 591. n. 42.
Panimolla supra n. 86. Rota coram Royas
decis. 173. Card. de Luca de Canonic. &
Capitulo disc. 7. n. 4.

Demum Canonicus expulsus è loco
Beneficii absque sua culpa, propter se-
87 ditiones populi, ab hominibus contra-
riæ factionis, integrè percipere debet
quotidianas distributiones ipsas, ac si
præsens fuisset in Choro, ad *Text. in*
cap. unico de Cleric. non resident. in 6.
Fagnan. in cap. licet num. 151. de præ-
bendis.

ARGUMENTUM.

De Canonicorum, seu Dignitatum fa-
cultate circa optionem ex uno ad
aliuñ Canonicatum, vel Dignita-
tem aliam: & quando locum ha-
beat optio huiusmodi.

SUMMARIUM.

- 1 Optio, quam consueverunt habere Ca-
nomici, quid sit.
- 2 Optio est de prohibitis in iure.
- 3 Consuetudo optandi quanto tempore in-
ducatur.
- 4 Optionis ius exerceri debet intra dies
viginti à die scientiæ, & num. 5.
- 6 Optio conceditur antiquiori Canonico,
spectata quidem antiquioritate rece-
ptionis, & num. 9.
- 7 Canonicis junioribus gradatim defertur
ius optandi, quatenus sentior negligat
intra præfinitum tempus optare.

Tom. II.

- 8 Canonicis optare negligentibus, colla-
tio devolvitur ad superiorem Collato-
rem.
- 10 Optandi ius num competat absenti, &
an possit exerceri per Procuratorem,
& num. 11. & 12.
- 13 Optio neque Canonico excommunicato
impeditur.
- 14 Optio cessat in Beneficiis Papæ refer-
vatis, & num. 15.
- 16 Item in Beneficiis resignatis in manibus
Papæ, vel ejusdem auctoritate permuta-
tis.
- 17 Rursus in Præbendis, & Canonicati-
bus de Jurepatronatus laicalis, vel
mixti, nisi accesserit consensus Pa-
troni.

DISCEPTATIO XIII.

B Reviter in hac Disceptatione sermo
noster erit de Optione habenda de
uno ad alium Canonicatum: & quoad
ejus essentiam, Optio nil aliud est, quam
ius quoddam transeundi de una ad aliã
Præbendam, attentã consuetudine, vel
statuto, aut privilegio Apostolico.

Optio, de qua loquimur, non semper
datur in Canonicatibus, nisi consuetu-
dine, aut statuto, vel privilegio ita
introducuntur, cum aliàs de jure sit
prohibita, ut de omnibus per *Text. in*
cap. ultimo de consuetudin. in 6. latè
Moneta de Optionibus Canonic. cap. 1.
Lotter. de re Benefic. lib. 2. qu. 38. à n. 1.
& pluribus seqq.

Dixi consuetudine, unde hic est viden-
dum quanto tempore induci possit con-
suetudo optandi, & nonnulli putant,
sufficere præscriptionem annorum decem:
ita Riccius Collect. 2451., licet alii veriùs credant requiri præscrip-
tionem quadraginta annorum, ut ex Gon-
zalez ad Regulam observam Cancell. glossa
34. à n. 11. latè Barbosa de Canonicis,
& Dignitatibus cap. 30.

Optio, de qua supra, regulariter
fieri debet infra dies viginti, ad *Text.*
in d. cap. ultimo de consuetud. in 6. Gon-
zalez supra n. 75. Moneta supra cap. 4.
quest. 11.

Qui quidem dies viginti computan-
tur à die verisimilis scientiæ vacationis,
Moneta supra cap. 6. n. 18.

S

Hujus-

Hujusmodi Optio non competit omnibus Canonicis, sed, qui antiquior erit, jus habet optandi ad præbendam vacantem, *Moneta d. cap. 4. qu. 1. n. 15.*

At, si Canonicus antiquior differret optare infra legitimum tempus, ita ut sit periculum, ne illud labatur in damnum juniorum, poterit junior sequens optare præbendam, & sic gradatim, *Garz. supra n. 78. Moneta supra cap. 5. qu. 1. n. 15. Rota in recent. part. 4. decis. 571. n. 14.*

Omnibus verò Canonicis recusantibus optare, collatio devolvitur ad Episcopum, *Rota coram Rembold. dec. 365. num. 11.*

Antiquiores autem intelligendi sunt antiquiores receptione, non autem ætate, *Moneta d. cap. 1. qu. 1. n. 15.*

Jus optandi non solum competit Canonico præfenti, sed etiam absenti, si aliter non obstat consuetudo, statutum, vel privilegium, *Moneta sup. d. cap. 4. qu. 3. n. 4.*

Imò potest optare per procuratorem habentem speciale mandatum ad hoc, ut ex *d. cap. ultimo de consuetud. in 6. Gonzalez d. glossa 34. n. 123. Moneta supra cap. 1. n. 52.*

Imò sufficit generale mandatum ad negotia, ut ex *d. Moneta supra n. 55. & 58.*

Potest Canonicus optare aliam præbendam, non obstante quod fuerit excommunicatus, *Covar. in cap. alma mater de Sentent. excommunic. part. 1. §. 7. Ugolin. de Censuris tabula 2. cap. 13. §. 2. n. 15. Sayrus eodem truct. lib. 2. cap. 6. n. 13. Gonzalez supra n. 65.*

Optio, de qua supra, non habet locum in beneficiis, seu præbendis reservatis ob vacationem in Curia, ut ex *d. cap. ultimo, Moneta sup. cap. 3. qu. 3. n. 12. & seqq.*

Nec in beneficiis quomodocumque Papæ reservatis, *Moneta d. qu. 3. d. n. 41. Gonzalez sup. n. 2.*

Nec in beneficiis, & præbendis, quæ permuuantur, vel resignantur in Curia in manu Papæ, *Gonzalez sup. num. 35. Moneta d. cap. 3. d. n. 124.*

Demum non habet locum in præbendis, & Canonicatibus de Jure patronatus laicalis, vel mixti, nisi accedat con-

sensus patroni, *Moneta dicto cap. 3. d. num. 112.*

ARGUMENTUM.

Canonici, seu Dignitates, quando possint obtinere à Papa Coadjutorem cum futura successione, & interim lucrari fructus? Ubi de facultatibus Coadjutorum per casus duodecim, & quatenus Coadjutor habeatur ut verus Canonicus, ac Beneficiarius, & gaudeat Privilegiis? Agitur etiam de possessione capienda post mortem Canonici Coadjuti, & de aliis ad materiam.

SUMMARIUM.

- 1 Coadjutor cum futura successione non nisi à Papa dari potest, causâ prius cognitâ, propter Ecclesiæ necessitatem, vel utilitatem, & n. 5. juncto n. 60.
- 2 In coadjutoriis cum futura successione duplex gratia consideratur, & n. 3. cum seq. & n. 14. & seq. & n. 65.
- 4 Ecclesiæ expedit, quod per personas aptas, atque idoneas gubernetur.
- 6 Causæ cognitio in coadjutoriis, quas Papa concedit extra Urbem, habetur mediântibus testimonialibus literis Ordinariorum, aut Capituli, vel respectivè per attestaciones Medicorum num. 7.
- 8 Gratia coadjutoriarum, aliæve, falsis quandoque suggestionibus Ministrorum, sive Supplicantium, & à Papa extorquentur, quod indignum est vertere culpæ concedentis.
- 9 Pro concessione coadjutoriarum cum futura successione, de bonitate exigitur consensus coadjuti, ut vitetur votum captandæ mortis, & num. 13.
- 11 Quibus autem casibus Canonico etiam invito dari solet coadjutor, & n. 12.
- 16 Coadjutor cum futura successione interim dum vivo Canonico coadjutus, reputatur Canonicus sibi, & num. 17. cum seq. & num. 22.
- Limita, ut num. 43. & seq.
- 19 Canonicus coadjutor, quousque coadjutus

tus in humanis existat, fructus non percipit, nec distributiones quotidianas, & num. 20.

21 Circa jura competentia Canonico coadjutori, attendendus est tenor litterarum Apostolicarum provisionis, & n. 30.

23 Canonico coadjutori onus non inhaeret recitandi Officium.

24 Canonicus coadjutor non obligatur fidei professionem emittere.

25 Nec potest sedere in stallo coadjuti.

26 Atque in persolvendis Ecclesiasticis functionibus novissimum locum tenere debet.

27 Coadjutor Dignitatis quo stallo debeat insidere, & num. 28. cum seq.

30 Coadjutor vices coadjuti supplere tenetur circa functiones peragendas.

31 Dato Coadjutore primo ex duobus Primiceriis in eadem Ecclesia existentibus, absente coadjuto, praecedentia competit secundo Primicerio.

32 Coadjutor cum futura successione, quousque vivit Canonici coadjutus, in Syndicum, sive Delegatum, aut Judicem Synodalem eligi nequit.

33 Nec cogitur solvere id, quod praestandum est à Canonici noviter receptis.

34 Nec gaudet privilegiis Canoniorum de percipiendis fructibus in absentia ex certis causis.

35 Sicuti nec adstringitur subire onera Canonici junioribus incumbentia, & num. 36.

37 Coadjutor minimè afficitur flatu Ecclesiae, quod ad Canonici promotionem debent constitui in ordine Presbyterali.

38 Canonicus coadjutor ad titulum coadjutoriae ordinari non potest.

39 Coadjutor nequit expedire personalia munia coadjuti.

40 Coadjutor possessionem apprehendere debet post obitum coadjuti, & n. 41. & 57.

42 Coadjutor obtinet locum possessionis captae post obitum coadjuti, & n. 77.

43 Coadjutor in plerisque verus Canonici reputatur, & n. 44. cum seqq.

58 Coadjutor cum futura successione quatenus narrata in literis coadjutoriae post obitum coadjuti non justificaverit, Gratia hujusmodi coadjutoriae irrita est, & num. 60.

59 Provisus ab Ordinario est legitimus contradictor coadjutori provisio Apostolica, ad hoc ut narrata in literis coadjutoriae justificare teneatur.

60 Gratia falsis precibus innixa, propter vitium subreptionis, nulla est.

61 Coadjutor, justificatus literis Apostolicis debetur immisso non obstante provisione ab Ordinario facta, & n. 64. cum seq. & n. 76.

62 Literis Apostolicis, quoties fuerint justificatae, debetur executio.

63 Appositio manus Papae nullam reddit provisionem ab Ordinario factam.

66 Gratia Papae per solam Signaturam perfitur, nec quicquam ei detrahit subspecta mori ipsius Papae.

67 Gratiae, quae non fuerint expeditae in vita Papae conceditis, expediti mandantur per successorem in forma Rationi congruit.

68 Gratia, quae purificatur, quando extrema habilia amplius non existunt, inefficax remanet.

70 Gratia in forma commissaria, vel forma Dignum continet simplex mandatum de conferendo, quemadmodum mandatum de providendo Resignatorium.

71 A resignatione ad coadjutoriam valet illatio.

72 Gratia in forma Dignum conditionalis est quoad executionem dumtaxat, adeo ut detecta veritate narratorum, vel falsitate, collatio usque ab initio facta, vel respectu denegata videtur.

DISCEPTATIO XIV.

Canonici, & Dignitatibus, tam Cathedralis, quam Collegiatae Ecclesiae dari solet aliquando à Papa Coadjutor cum futura successione, ad Canoniatum, seu Dignitatem; hinc videre est in hac Disceptatione, quae sit facultas Canonici Coadjuti, & Canonici Coadjutoris. Coadjutores isti cum futura successione non valent dari nisi à Papa, concurrentibus utilitate Ecclesiae, ac illius necessitate, & causa cognita per ipsum Romanum Pontificem.

Deputatio Coadjutoris habet in se duo correlativa, prius quod Papa det

S 2 Coa-

Coadiutorem non valenti fungi officio suo, propter imbecillitatem vel corporis, vel animi, quo casu nemo est, qui non agnoscat in huiusmodi Coadiutoris deputatione necessitatem, & utilitatem Ecclesiæ versari, ad *Text. in cap. penultimo, & ultimo de Cleric. egrotante, cap. unico eodem titulo in 6. Rota recent. part. 16. decif. 112. num. 7.*

Alterum in retribuendo eidem Coadiutori jus succedendi ipsi coadiuto; & in hoc quoque versatur eadem causa necessitatis, & utilitatis; nam expedit, ut Ecclesia regatur per personas aptas, & idoneas, *Tridentin. sess. 25. cap. 7. de Reform. vers. quod si quando, Fagnan. ad Text. in cap. nulla n. 62. de concess. præbendæ, Lotter. de re benefic. lib. 2. quæst. 25. num. 29. Rota in rec. part. 16. decif. 112. num. 7. & 8., & 27., facit Textus in cap. petisti 7. quæst. 1.*

Dixi: Causa cognita per ipsum Romanum Pontificem: etenim ipse Coadiutor tenetur verificare causas expositas coram Papa, quæ agnoscendæ erunt ab illo diligenter, ne detur locus fraudibus, ut ex *Tridentin. sess. 25. cap. 7. de Reform. vers. in Coadiutoriis, Remo camp. de Coadiutoriis cap. 9. num. 23. Lotter. de re benefic. lib. 2. quæst. 25. sub num. 6. & num. 33. Rota in recent. parte 6. decif. 114. num. 12., & part. 7. decif. ultima n. 33., & part. 16. decif. 112. num. 8. & DD. passim.*

Causa videtur cognita à Pontifice, propter expressas infirmitates Canonici, qui petit sibi dari Coadiutorem, ex *6. Commendatitiis literis Episcopi Ordinarii loci; vel alterius, qui eas concedere valet, uti de Capitulo Cathedralium & similium, Rota part. 16. rec. d. decif. 112. num. 9., & 10. ubi Gonzalez ad regulam octavam Cancell. Glossa 3. §. 9. num. 49. Lotter. de re benefic. lib. 2. quæst. 25. num. 27., & 28. Rota coram Celfo decif. 155. num. 33.*

Sicuti etiam probata dicitur infirmitas Canonici petentis sibi dari Coadiutorem, ex informatione Canonico-rum de Capitulo; Necnon ex fide & attestatione Medicorum, *Rota d. decif. 112. num. 12. & 13. part. 16. recent.*

Coadiutoris verò concessio ex sinistra informatione contra mentem Ro-

mani Pontificis, vix præcaveri potest; etenim aliquando, ad obtinendam Coadiutoriam ipsam, extorquentur literæ testimoniales, & commendatitiæ, aut Episcopi, aut Capituli, super qualitatibus Coadiutoris, & indigentia Ecclesiæ, & Summus Pontifex concedit gratiam juxta petita (tamquam homo deceptus) undè inquit *Aeneas Silvius, postea Pius II. in Opusculo de Moribus Germanor. fol. 1045. ibi: Fatemur, in Romana Curia, quam homines regunt, non omnia esse nitida, & plurima fieri digna correctione, nec ambigimus, ipsos primæ Urbis Antistites, cum Christi Dei nostri Vicariatum assumunt, homines remanere, ac propterea falli, errare, labi, & decipi posse. Sedent Pii Patres in thalamo suo, veniunt ad eos nunc Cardinales, nunc Episcopi, nunc fortis alterius homines, & modò hunc modò illum laudibus cumulant dignumque gravi regimini adscribunt, adstruunt. Credit Apostolica pietas, illque beneficia mandat, quos commendatos accipit, atque ita fit, ut aliquando virtus pecunie cedat, non quia Pontifex prohibitis aurum præferat sed quoniam internuntii, sive, ut ajunt, mediatores, argento, aut amicitia vi-
8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.*

Ultra causas prædictas, scilicet, necessitatis, vel utilitatis Ecclesiæ, opus est (non tamen perneceffe) ut concurrat petitio Canonici coadjuti, videlicet ut ipsius nomine porrigatur supplicatio Sanctissimo, quatenus dignetur ei concedere Coadiutorem, attento impedimento infirmitatis, vel senectutis, & similium: & hoc fit, ut excludatur votum captandæ mortis ipsius Coadjuti; nam per huiusmodi petitionem excluditur votum ipsum saltem præsumptum, ut ex *Lotterio de re beneficiaria lib. 2. qu. 25. n. 20., & 21. Fagn. in cap. cum nulla n. 55. de concess. præbendæ, Rota in rec. parte 16. dec. 112. n. 33. & part. 19. dec. 21. u. 7.*

Invito enim Canonico, nusquam consuetum est dari Coadiutorem, nisi aut in casu dilapidationis bonorum Ecclesiæ, cum ablatione administrationis, à qua de Jure Canonicus veniat perpetuò suspendendus, ad *Text. in can. ult. 3. §. 2. cap. ultimo ad finem de accusat. Rota*

Rota in una Tullen. , sex Nullius Monasterii 29. Martii 1610. coram R. P. D. Sacro. Lotter. sup. d. quæst. 25. num. 25.

Ita quoque in casu dementiæ, hoc enim casu ne afflictis iungatur afflictio, non venit privandus suo Canoniciatu, sed ei dandus erit Coadjutor, ad *Text. in cap. unico de Cler. egrotante in 6. Lotter. sup. n. 26.*

Dixi: non tamen perneceffe: etenim non requiritur perneceffe, quod in gratia Coadjutoris cum futura successione facta à Papa ad favorem Titii Coadjutoris, ob perfectionem ipsius gratiæ, concurrat consensus Canonici coadjuti, ut ex *Sac. Rota in recent. part. 16. dec. 333. n. 3. ubi Doctores.*

Etenim in hodierna formula Coadjutoriarum dux gratiæ æquæ principales, ac independentes conceduntur, una favore Canonici coadjuti, altera favore Coadjutoris, quæ est provisio absoluta, in eventum mortis Coadjuti; & hæc secunda non requirit consensum ipsius Coadjuti: *Lotter. sup. num. 29. Gratian. discept. forens. cap. 138. n. 49. Rota in rec. part. 7. dec. 313. num. 26. & part. 16. dec. 333. num. 9. ubi Doctores.*

Imò gratia ipsa subsistit, etiamsi altera corruat, ad *Text. in cap. si co tempore de rescript. in 6. Rota in recent. part. 10. dec. 122. per totam, & dista dec. 333. n. 10.*

Coadjutores huiusmodi cum futura successione non sunt veri Canonici, interim dum vivunt Canonici coadjuti, cum istis viventibus, licet expeditis in eorum favorem literis Apostolicis, habent tantum jus ad rem, non in re, *Navarr. in cap. si quando de Rescriptis prælud. 5. nu. 10. Rota in rec. part. 18. dec. 198. n. 2. ubi Doctores.*

Nam Papa, Coadjutoriam concedendo, non concedit absolute Canoniciatum Coadjutori, sed mandat providendi, quatenus vera sint exposita, cum ipse intendat providere necessitati Ecclesiæ. Unde Canonicus Coadjutor vocatur Canonicus fictus, ut tradit *Rota in rec. part. 16. dec. 333. num. 13. & part. 18. decis. 198. numer. 3. His positis.*

Infertur 1. ex præcedentibus, Canonico Coadjutorem, vivente Canonico Coadjuto, non posse percipere fructus beneficii Coadjuti. *Navar. consil. 2. n. 5. de Cler. egrotante, Rota part. 3. divers. dec. 285. lib. 3.*

Imò ipse Canonicus Coadjutus lucratur distributiones quotidianas, licet servitium in Choro præstitum fuerit ab ipso Coadjutore: *Sacra Congreg. Rituum in una Colymbrien. 16. Septembris 1606. ad dub. 6. , & in Alborem. 15. Aprilis ejusdem anni, Barbosa de Jure Ecclesiæ lib. 3. cap. 10. n. 56. & 57. , ubi num. 58. dicit servandas esse leges præscriptas in literis Apostolicis huiusmodi Coadjutorie. Ratio ea est suprad. nam Coadjutor cum futura successione, dicitur Canonicus fictus. Rota in rec. part. 19. dec. 99. n. 2.*

Infertur 2. Coadjutorem non teneri recitare officium Canonicum, cum hoc spectet ad Canonicum Coadjutum, ratione fructus, quos ipse percipit Canonicatus: ita *Garz. de benefic. part. 3. cap. 1. n. 109. Benacina de horis canon. disput. 1. qu. 2. part. 3. n. 15. , Squillante de obligat. Cleric. part. 1. , à nu. 14. Barbosa d. cap. 10. n. 59.*

Infertur 3. Coadjutorem non teneri emitte professionem fidei, nisi, cum factus fuerit locus successioni: *Garz. de benefic. part. 3. cap. 3. n. 16. Barbosa de Episcop. alleg. 61. num. 18. Squillante de privileg. Cleric. cap. 4. num. 79. , & DD. passim.*

Infertur 4. Coadjutorem huiusmodi non posse sedere in eo stallo, in quo sedet Canonicus Coadjutus, sed sedere debet post ultimum Canonicum; *Gonzalez ad regulam 8. Cancel. glossa 5. §. 9. n. 101. , & 109. Rota in recent. part. 1. dec. 456. & 637. Sacra Congr. Conc. in una Narnien. 5. Maii 1646.*

Et ubicumque aliquas functiones faciunt ipsi Coadjutores, viventibus Coadjutis, quæ pertinent ad ipsos met Canonicos Coadjutos, ut cantare lectiones, & similia, pariter illas debent facere in novissimo loco; *S. C. Rituum in dista Colymbrien. 16. Septembris 1606. ad dub. 4. , & in Patavina 2. Decembris 1616. Brundusina 18. Martii 1617. Casalen. 10. Decembris 1619. Bar-*

Barbosa supradictio cap. 10. numer. 65., & 66.

Dixi in ultimo loco: hic tamen nota quod ubi Coadjutor esset in Dignitate, puta quia Coadjutor sit alicujus ex Dignitatibus de Capitulo, absente Dignitate, Coadjutor occupat locum Dignitatis; ac proinde sedere debet ante Canonicos: *Sacra Congr. Rituum in una Neritonen. 22. Octobris 1619.*

Idemque prorsus stallum, quod Coadjutus, si presens esset, obtineret, 28 occupare debet, ut censuit, *Sacra Congr. Rituum in una Brundusina 29. Maii 1621.*

Unde, cum quidam Stephanus Guerrerius provisus de Coadjutoria Archidiaconatus primæ Dignitatis Neritonen., quævisset ab eadem Sacra Cong. 29 Rituum in quo loco deberet ipse sedere, absente Archidiacono Coadjuto, 30 item an ad ipsum spectarent functiones, quas faceret idem Archidiaconus, si presens esset, ad utrumque dubium. *Sac. Congr. respondit ita: Coadjutori prædicto juxta formam literarum, Coadjutorie competere locum, seu stallum, in quo sederet Archidiaconus Coadjutus, si presens esset, necnon ad eundem Coadjutorem spectare functiones, quas obiret idem Archidiaconus, si adesset: ita sub die 12. Octobris 1619. Sacra Congr. Rituum in dicta Neritonen.*

Ponatur quod in uno Capitulo sint constituti duo Primicerii, ut in Monopolitana Ecclesia, & inter eos servetur, quod vacante primo Primiceriatu, secundum Primicerius sub intret in locum primi; quatenus oriatur controversia inter secundum Primicerium, & Coadjutorem primi, cui eorum absente primo Primicerio Coadjuto debeatur primus locus, & præcedentia, quomodo eadem controversia dirimenda sit? *Sacra Congr. Rituum in dicta Monopolitana. 17. Julii 1632. respondit: absente primo Primicerio Coadjuto præcedentiam deberi secundo.*

Infertur 5. Coadjutorem, de quo supra, non posse eligi in Syndicum, Assessorem, seu delegatum Papæ, neque 32 posse deputari in Judicem synodalem, cum non possit dici verè Canonicus,

Garz. de benefic. part. 4. cap. 5. in addit. post n. 138. dub. 29.

Infertur 6. Coadjutorem, de quo supra, non teneri solvere fabricæ Ecclesiæ quod solitum est solvi per Canonicos 33 de novo receptos, cum non dicatur verè Canonicus, nisi capta possessione post mortem Coadjuti, *Garz. sup. num. 78. Barbosa d. cap. 10. n. 72.*

Infertur 7. Coadjutorem non gaudere privilegiis, & indultis de percipiendis fructibus in absentia, puta ratione studii, vel lecture in aliqua publica Universitate, quibus gaudere potest Coadjutus: *Garz. sup. in d. addit. n. 139.*

Infertur 8. Coadjutorem prædictum non teneri ad onera Canonicorum juniorum, licet teneatur ad onera sui Coadjuti; quia licet sedeat post omnes Canonicos, hoc non procedit ex eo 35 quod sit Canonicus junior; sed quia, vivente Canonicus Coadjuto, non dicitur verè Canonicus, *Garz. in d. addit. dub. 33. Sacra Rituum Congr. in Colymbrien. sup. 16. Septembris 1606. ad dub. 7. & in Elboren. 1. Aprilis 1606. censuit, quod Canonicus junior, juxta consuetudinem Ecclesiæ, debet supplere vices hebdomadarii absentis, vel im-* 36 *pediti, & non Coadjutor, licet sedeat post ultimum Canonicum.*

Infertur 9. Coadjutorem non teneri tempore concessionis Coadjutorie habere ordinem Presbyteralem, ubi statuto Ecclesiæ cautum fuerit, quod Canonicus actu sit Sacerdos tempore promotionis, sed sufficit, quod habeat ætatem ad ordinem requisitum, *Rota coram Caputaquen. decis. 127. num. 1. Gonzalez Glossa 5. §. 9. num. 6. & 9. Garz. supra num. 141.*

Infertur 10. Coadjutorem non posse ordinari ad titulum Coadjutorie, cum 38 vivente Canonicus Coadjuto non dicatur beneficium possidere, cum illud resideat penes Coadjutum, *Garz. de benefic. part. 1. cap. 5. d. num. 132. Gonzalez Glossa 5. §. 9. num. 8. Moneta de Opt. Canonic. cap. 4. quæst. 8. num. 169.*

Infertur 11. Coadjutorem hujusmodi non posse exercere officia, ad quæ 39 Coadjutus electus est; nam in his, quæ speciali nomine competunt Canonico

Co-

Coadjuto, non venit Coadjutor, nec eum repræsentat, *Garz. suprà 17 addit. ad distina cap. 5. sub num. 88.*

Infertur 12. Coadjutorem, de quo supra, non posse possessionem capere sui beneficii, nisi post cessationem Coadjutorie, scilicet post mortem Coadjuti, *Rota in recent. part. 1. decis. 456. n. 6.*

Etenim non sufficit prima possessio capta vivente Coadjuto, cum illa non dicatur vera possessio, *Sacra Congreg. Rituum in una Patavina 30. Januarii 1616. & in una Colymbrien. supra, & in una Terulen. 21. Martii 1609.* censuit quod Coadjutor debet habere locum capte possessionis post mortem.

Coadjuti, & non capte possessionis, vivente Coadjuto, & in *Bergomen. 7. Augusti 1637.* censuit, possessionem ab obitu Coadjuti numerandam esse, quamvis prior possessio extenderetur ad annos viginti.

Quoad secundum. Coadjutor verò supradictus in multis habetur ut verus beneficiatus; ac proinde primò gaudet regula de annali, & triennali possessione, ut clarè patet ex formulis Coadjutorie, *Gonzalez. ad regulam 8. Cancell. Glesu 5. §. 9. num. 118. Garz. de benefic. part. 4. cap. 5. à num. 89. Sacra Congreg. Rituum in una Colymbrien. 16. Septembris 1606. ad dub. tertium.*

Secundò: Gaudet mensibus datis causâ recreationis, & illos consumit sicut principalis ipse Coadjutus; ita, tamen quod dies per unum ipsorum consumpti, non possint per alterum assumi, sed quoad ambos remaneant consumpti, *Gonzalez suprà num. 23. & seg. Garz. suprà d. cap. 5. num. 79. Gratian. discept. forens. cap. 186. num. 12.*

Tertiò: Coadjutor ipse ægrotans, aut aliàs legitime impeditus, haberi debet pro præsentè, & lucratur, sicut lucraretur principalis Coadjutus, dummodò ipse Coadjutor fuerit actu serviens tempore supervenientis infirmitatis, seu impedimenti, *Gonzalez suprà num. 15. Garz. suprà num. 80. Gratian. suprà num. 12.*

Quartò: Coadjutor potest inservire, & reindere in Ecclesia, licet ipse Coadjutus fuerit excommunicatus, quia non inferuit; nec agit nomine excommuni-

cati, sed nomine proprio, aut nomine Ecclesiæ, contra *Gonzalez suprà n. 128. tenet Garz. d. cap. 5. à num. 83.*

Quintò: Tenetur habere qualitates requisitas ad obtinendam præbendam, 47 exemplo Relinquirarii, *Parisi. de Relinquirat. benefic. lib. 4. quest. 9. num. 19. Garz. de benefic. part. 7. cap. 4. in fine, Gonzalez suprà num. 6. & 90. Campanil. divers. juris Canonici. rubr. 7. cap. 6. num. 10.*

Sextò: Coadjutor ipse promoveri debet infra annum ad ordinem suæ præbendæ annexum, *Garz. de benefic. disto cap. 5. in addit. dubit. 13. sub num. 130. vers. modò.*

Septimò: Coadjutor in ipsa impetratione Coadjutorie tenetur facere mentionem de beneficiis, quæ possidet, saltem ratione futuræ successionis, quæ ipsi conceditur, cum sit Coadjutoria, gratia beneficalis, seu de beneficio, *Garz. in d. addit. dubit. 38.*

Octavò: Coadjutor ipse, quatenus facit solennes functiones, tunc Canonici tenentur ei inservire, ac si celebrasset ipse Canonicus Coadjutus, *Sacra Congr. Rituum in una Casulen. 10. Januarii 1609.*

Nondò: Coadjutor serviens pro Coadjuto, non tenetur exire de Capitulo, in quo agitur de negotio ipsius Coadjuti; ratio est, quia Coadjutor non agit, nec inservit nomine Coadjuti, licet eum repræsentet, sed agit, & inservit nomine proprio, seu nomine Ecclesiæ, & sic nihil impedit, quin ipse interesse valeat in Capitulo, & det vocem in illo, *Garz. suprà d. cap. 5. num. 103.*

Decimò: Coadjutor, absente Coadjuto, vel legitime impedito, pro eo sedere potest in Choro, ac servare, & dare vocem in Capitulo, absque consensu Coadjuti, aut eo nolente, *Navar. conf. 2. de Clerico ægrotante num. 5. Garz. de benefic. part. 4. cap. 5. num. 58.*

Undecimò: Coadjutor ipse in Electionibus, seu provisionibus, aliisque actibus, potest alteri committere vices suas, ad *Text. in cap. penult. de Elect. in 6.*

Ratio est quia Coadjutor non agit nomine Coadjuti, sed agere videtur nomine proprio, uti subrogatus à Pontifice

34 tifice per gratiam Coadjutoris in locum ipsius Coadjuti; ac proinde potest alteri delegare votum suum in absentia, *Garz. supra post num. 135.*

Duodecimò: Coadjutor, ubi fuerit Coadjutor Parochi cum futura successione, tenetur ad personalem residentiam, sicuti tenetur proprius Parochus, 55 licet ipse non sit verè Parochus, vivente Coadjuto, ad *Text. in cap. ex parte de Offic. Vicarii ubi Fagnan. n. 4.*

Decimotertiò Coadjutor vivente 56 Coadjuto, gaudere debet privilegiis, ut ceteri gaudent Canonici, *Rota parte 18. recent. decis. 249. n. 20. ubi DD.*

Quoad tertium: Mortuo Coadjuto, debet Coadjutor vigore literarum Apostolicarum Coadjutoris sibi expeditarum, capere possessionem beneficii, prout de jure requiritur, & de consuetudine servatur, quamvis morte Coadjuti beneficium continuetur in Coadjutore, attentis literis Coadjutoris, ut ex *Sacra Rota part. 16. rec. decis. 112. num. 2.*

Et verificare exposita in literis Apostolicis contenta, aliàs provisio nulla 58 erit, non obstante gratia facta, literarum Apostolicarum expeditione, & possessione Coadjutoris prius capta, *DD. communiter cum Sacra Rota.*

Sin autem sese opponat alter provisio medio tempore ab Ordinario, tunc 59 tenetur ipse Coadjutor justificare causam Coadjutoris in literis expressam, uti dixi, tamquam fundamentum sue intentionis, & gratiæ obtentæ. Ratio est, quia Papa movetur solo intuitu Ecclesiæ, ver. gr. propter necessitatem, vel evidentem ejus utilitatem, non autem intuitu alterius personæ, quâ cau- 60 sâ non existente, gratia dicitur nulla ex defectu mentis eam concedentis, propter subreptionem in precibus, *Rota in recent. part. 1. decis. 370. Lotter. de re benefic. lib. 2. quaest. 25. num. 32. Barbosa de Canon. & Dignit. cap. 29. n. 2. Buratt. decis. 78. num. 8. & in recent. part. 16. decis. 112. num. 3. ubi DD., & nos latè de Beneficiis, ubi de subreptione, vel obreptione in impetranda gratia beneficii à Papa. Ibi vide.*

Ac proinde probatis per ipsum Coadjutorem requisitis necessariis, vide-

61 licet probato obitu Coadjuti, Clericatu ipsius Coadjutoris, necessitate præcisa Ecclesiæ, & affectione beneficii per appositionem manus Pontificis, ei non est deneganda immissio, non obstante nova provisione facta ab Ordinario, ex eo quod Coadjutor mortuus fuerit in mensibus suis, *Rota in rec. part. 16. decis. 112. num. 4.*

Etenim, consilio de veritate narratorum, literæ Apostolicæ sunt omninò 62 executioni demandandæ, eadem *Rota in recent. part. 16. decis. 333. num. 1. & 2.*

Nam sola appositio manus Pontificis sufficit ad reddendam nullam provisio- 63 nem factam ob Ordinario, *Rota d. decis. 112. num. 28. & 29.*

Neque obstat primò, quòd Coadjutor mortuus fuerit, antequàm gratia 64 Coadjutoris suum habuerit effectum, itaut provisus Ordinarii impedire valeat executionem literarum Apostolicarum, quas ipse Coadjutor sibi obtinuerat, vivente Coadjuto, ut ex *Mandato in tract. de Signat. gratiæ, verbo Coadjutoris relat. à Rota in recentior. part. 16. decis. 333. num. 7.*

Quia ex hodierna formula Coadjutoriarum duæ gratiæ æquè principales, & independentes conceduntur: altera favore Coadjuti, altera favore Coadju- 65 toris, quæ est provisio absoluta in eventum mortis Coadjuti, & hæc nec consensum ipsius Coadjuti requirit, ut testatur *Lotter. de re benefic. lib. 2. qu. 25. num. 29. Rota d. decis. 333. num. 8. & 9.* Imò una gratia subsistit, etiamsi altera corruat, *Rota d. decis. 333. num. 10. part. 16. recent.*

Imò in fortioribus terminis habetur, ut refert decisum *Sacra Rota*, quod ubi gratia Coadjutoris expedita fuit non 66 solū post obitū Coadjuti, sed etiam post obitum Summi Pontificis gratiam concedentis, adhuc valida reputata fuerit favore Coadjutoris; eò quia illa signata, & data fuerat tempore habili, scilicet vivente utroque, & Pontifice, & Coadjuto, quo casu fuit reputata perfecta per *Sacram Rotam* ad exclusionem provisi ab Ordinario, *Rota in recent. part. 19. decis. 110. num. 1. & 3.*

Etenim literæ Apostolicæ, seu gratiæ,

tia, signatè ab antecessore Pontifice, 67 expediri possunt à Papa successore sub consueta formula *Rationi congruit*, licet Coadjutus fuerit mortuus ante expeditionem literarum Apostolicarum, *Gonzalez ad regul. 8. Cancell. Glossa 15. §. 1. num. 33. Corrad. in praxi benefic. lib. 3. cap. 15. num. 22. Rota d. decis. 110. num. 4.*

Neque obstat 2. ipsi Coadjutori, si opponatur à proviso per Ordinarium, quod gratia concessa, atque expedita fuit in forma commissaria, aut in forma dignum, vel quatenus dignus reperitur, & similibus verbis; itaut, adveniente obitu Coadjuti, antequam sequuta esset executio, nullum potuisset validum sortiri effectum, ob inhabilitatem extremorum, quæ de jure considerantur in hujusmodi concessionibus, & gratiis, per regulam *Text. in l. necessario §. quod si pendente ff. de perm. & com. rei vendit. juncta lege honorum ff. rem ratam haberi*, itaut gratia Coadjutorie non 69 justificata, nec exequuta in vita Coadjuti, nullum tribuat jus Coadjutori, ut tenet *Lotter. de re benefic. lib. 3. quest. 8. num. 138. Rota in recent. part. 16. decis. 333. num. 12. & part. 17. decis. 157. num. 6.*

Undè gratia prædicta in forma commissaria, atque in forma dignum, ante illius executionem, nullum tribuat Jus 70 in re, sed tantummodò conditionalem dispositionem importet, quatenus provius idoneus reperiat, ut ex *Rebuff. de Rescript. in forma dignum n. 2. & 3. Gonzalez. ad regul. 8. Cancell. Glossa 15. §. 2. num. 56. Rota in recent. part. 2. decis. 560.*

Ac proinde mandatum de providendo videtur nihil posse operari in favorem ipsius Coadjutoris, nisi executioni demandetur in vita Coadjuti, sicuti in mandato de providendo Resignatorio, *Rota in recent. part. 6. decis. 92. num. 13. ducto argumento à Resignatione ad Coadjutoriam, Rota in recent. part. 4. decis. 57. num. 7. & 8. part. 16. decis. 333. num. 13. & 14.*

Quoniam supradicta oppositio, & supradicta jura locum haberent, quando 72 justificatio narratorum esset omnino impossibilis, ex quoabilitas ex parte

Tom. II.

Coadjutoris, ac cetera requisita non adessent; secus verò, si extrema erant habilia de tempore gratiæ, non tamen executori patefacta, mediantibus probationibus, quo casu gratia Coadjutoris perinde transfert Jus in Coadjutoriam, ac si pura fuisset, cum in substantia non sit conditionalis, sed tantum quoad executionem, quæ non impedit illum, 73 ne immittatur in possessionem, contradicente proviso ab Ordinario, quamvis prius decesserit Coadjutus, *Rota in recent. part. 17. decis. 157. num. 7. & prius part. 12. decis. 256. num. 3.*

Et in specie, quod executio gratiæ in forma commissaria, vel forma dignum, 74 seu quatenus dignus repertus fuerit, & simili, tendat potius in monitionem, quam in conditionem, dicit *Glossa in Clem. unica de Offic. delegati, Felin. in cap. ultimo num. 18. de prescript. Rota in recent. part. 16. decis. 333. n. 18. ubi n. 19. habetur; quod agnità idoneitate, illaque detecta, in complementum executionis, collatio censetur facta de tempore rescripti Apostolici, *Lotter. de re benefic. lib. 3. quest. 14. num. 68.*, & in terminis Coadjutoris, *Rota in recent. part. 10. decis. 122. num. 20.**

Undè concludendum est, quòd, probatà per ipsum Coadjutorem pacificà possessione Coadjuti, ejus indispositio 76 ne de tempore obtente gratiæ, necnon ipsius Coadjutoris habilitate, attentis literis Apostolicis Coadjutoris immitendus erit in possessionem Beneficii, *Juribus de quibus supra.*

Capta autem possessione, ei debetur locus in Capitulo, relativè ad diem ca- 77 ptæ ultimæ possessionis, non autem obtente Coadjutoris, licet per multos annos fuerit Coadjutor cum futura successione, ut ex *Rota in recent. part. 1. decis. 637. num. 4.*, ac *DD. passim*, & non *suprà.*

ARGUMENTUM.

Canonicorum privilegium, ut, stans quadragenario servitio in Choro, mereantur indultum, ut dicitur, Jubilationis, quale sit, & quid operetur?

SUMMARIUM.

- 1 *Canonicis emeritis propter quadragenarium fere continuum servitium, indulgetur privilegium, quod jubilationis nuncupatur, instar militum veteranorum, & num. 2.*

Nov. obstante modico numero Canonicorum, ut num. 12.

- 3 *Tempus dispensationis à residentia, num. calculetur pro consequenda jubilatione ex quadragenario servitio Ecclesiæ, & num. 6. cum seqq.*

- 4 *Quadragenaria assidentia Ecclesiæ pro assequendo privilegio jubilationis, intelligitur habito etiam respectu ad tempus Coadjutoris.*

- 5 *Privilegium jubilationis porrigitur etiam ad effectum lucrandi distributiones quotidianas, & num. 13.*

- 10 *Privilegium jubilationis an requirat conformitatem servitii.*

- 14 *Praxis impetrandi indultum Jubilationis affertur.*

DISCEPTATIO XV.

B Reviter hic sunt nobis aliqua advertenda, quæ respiciunt materiam de Canonico jubilato, & quatenus ille jubilari valeat, & à quo beneficium hoc obtinere possit. Igitur postquam aliquis Choro inservivit per spatium annorum quadraginta, & quasi continuo, hoc casu in præmium tam magni laboris jubilari valet; undè habetur ac si præsens esset in Choro. Quòd valeat jubilari post exactum servitium quadraginta annorum, patet ex quampluribus Resolutionibus *Sac. Congreg. Concil. ut in una Aversana 20. Martii 1700. Traanen. Jubilationis 13. Januarii 1703. Ripana Jubilationis 29. Novembr. 1710.*

Romana Jubilationis 29. Novembr. 1712. Bergemen. Jubilationis 8. Augusti 1716.

Hoc videtur inductum ad instar Militis veterani, ut nimirum, qui tantum inservivit, nullo munere personali dectus, post labores suos, perenni quiete perfruat, ita ex *Text. in l. 1. C. de Veteran. lib. 12.*, ubi supradicta verba.

Diximus, Jubilationem concedi, ubicumque Canonicus spatio annorum 40. inservivit, sequitur nunc videre, an dispensatus à Choro, aliisque divinis officiis, & sic, puta, per annos quinque, tempus hujusmodi annorum quinque veniat imputandū pro complendo numero distributionum annorum quadraginta? Et negativè respondendum videtur; etenim licet tempore prædicto ex Indulto Pontificio valeant obtineri, & percipi distributiones quotidianæ, attamen non operatur primum Indultum illum effectum, ut cursus ipse annorum quinque connumerari valeat pro constituendo numero prædicto annorum quadraginta servitii; nam Indultum est concessum, ad effectum lucrandi distributiones pro tempore absentis, undè anni quinque de quibus suprà, aut simile tempus non valet computari pro obtinenda Jubilatione, *Tuscan. censol. legal. litera 2. cens. 734. S. bell. in Summa. V. Privilegium num. 1.*

Sed quid, ubi quis, ut Coadjutor aliquis Canonici inservivit, vita durante ipsius Coadjuti, per annos decem; aut tale tempus veniat computandum, ita ut servitium postea præstitum annorum triginta sufficiat, ad hoc ut possit obtinere Indultum Jubilationis? Et affirmativè respondendum videtur, undè anni decem Coadjutoris veniunt ponendi in Calculo, ita habemus ex *Sacra Congreg. Concil. in una Vexarien. 4. Aug. 1691. Bergemen. 11. Februarii 1696. Brixien. 27. Martii 1683.*, & in alia *Bergemen. Jubilationis 8. Augusti 1716.*

Indultum ipsum Jubilationis obtentum à Canonico, suffragatur indistinctè, quoad omnes distributiones: ita patet ex quampluribus Resolutionibus per nos suprà adductis, *Disceptatione 12.* ubi de Canonicis, quoad distributiones quotidianas, *ibi vide.*

In ipsa pariter computatione temporis pro obtinenda Jubilatione an computandum sit tempus absentiae causâ Infirmi-
 6 tatis, Studii, Scripturatus Apostolici, & similium, prævio Indulto Pontificio, vel Sacrae Congregationis, per quod validè possint vacare à Choro?

Et in terminis absentiae causâ infirmitatis Sacra Congregatio Concilii
 7 sæpè determinavit, absentiam prædictam à Choro non præjudicare Jubilationi petita, dummodò causa infirmitatis fuisset ab Ordinario approbata, & ejusdem Sacrae Congregationis accessisset Indultum, *Bergomen. Jubilationis supra 8. Augusti 1716., & ad dubia Jubilationis 17. Decembris 1718. ad dub. primum.*

In terminis verò absentiae causâ Studii, & quidem præviâ licentiâ Sacrae
 8 Congregationis, tempus hujusmodi non esse computandum docet *Sacra Congr. Concil. in una Nepefina Jubilationis 28. Novembris 1711., & ita ad ipsa dubia proposita ad primum.*

Demum in terminis Indultarii propter officium Scripturatus Apostolici,
 9 quod tale tempus non veniat excludendum, *Sacra Congr. Concil. in una Romana Jubilationis 12. Decembris 1699.*

Sed quid, ubi servitium quadragenarium fuerit disforme, ex eo quia Canonicus in una Ecclesia inservierit tanquam Canonicus spatio annorum viginti-
 10 quinque, & in alia spatio annorum quindecim, pariter ut Canonicus, vel quia in una, & eadem Ecclesia inservierit per integrum spatium annorum quadraginta, sed partim tanquam Clericus beneficiatus, partim tanquam Beneficiatus, partim tanquam Canonicus, vel quia partim inservierit tanquam Coadjutor, & in reliquo temporis tanquam Titularis, & Canonicus: his casibus tempora veniunt conjungenda, ut locum habere possit Indultum ipsum Jubilationis, ut colligitur ex dicta *Romana Jubilationis.*

In proposito autem ejus, qui inservierat partim tanquam Coadjutor, partim tanquam principalis, facit *Sacra Congr. Concil. in una Brisiciana 27. Martii 1683. Novariensis 4. Augusti 1691.*

Bergomen. 11. Februarii 1696. Bergomen. Jubilationis 8. Augusti 1716.

An parvus Canonicorum, vel Beneficiatorum numerus, pro servitio Ecclesiae, impedire valeat Indultum Jubilationis Canonico, vel Beneficiato, & pariter in hoc casu videtur concedi posse hujusmodi Indultum Jubilationis, *Sacra Congr. Concil. in una Ripana Jubilationis 29. Novembris 1710. lib. 60. Decret.*

Canonicus demum, ubicumque per spatium annorum quadraginta inservierit Choro, & obtinuerit deinde Indultum Jubilationis, quia habetur, ac si præfens esset in Choro, lucratur omnes distributiones quotidianas, ut nos hic, & latè *suprà in hoc eodem titulo Disceptat. 12.*

Pro ipso Indulto consequendo recurrendum est ad Sacrae Congregationem
 14 Concilii, quæ instructa de actuali servitio solet concedere gratiam hujusmodi Indulti, ut passim sit.

ARGUMENTUM.

Canonicorum, & Dignitatum facultas, ubi Capitulum fuerit exemptum, ne illi possint judicari ab Episcopo extra visitationem sine duobus Adjunctis de ipso Capitulo.

SUMMARIUM.

- 1 *Episcopi, sive ejus Vicarii in Canonicos exemptos quænam sit jurisdictio, & num. 4. & 15. cum seqq.*
- 2 *Episcopus in casibus, in quibus procedere potest contra Canonicos exemptione fruenter, tenetur adhibere duos Adjunctos de Capitulo, & num. 3. cum seqq.*
- 6 *Capitulum constet ex Canonicis, Beneficiatis verò, & similes inferiores, tanquam gratia servitii Ecclesiae, atque ipsius quoque Capituli introducti, non sunt de Capitulo.*
Limita nisi de Ecclesiae statuto, vel consuetudine aliter servetur, num. 8.
- 7 *Clerici in Ecclesia servitio addicti tenentur.*

netur ejusdem Ecclesiæ Capitulo inservire.

- 9 Capitulum exemptum singulorum annorum initio deputare tenetur Canonicos Adjunctos, cum quibus in occurrentibus casibus Episcopus contra ejusdem Capituli Canonicos procedere debet, causis quibusdam exceptis, num. 19. & seqq.
- 10 Alias idem Episcopus solus procedere poterit, prævia tamen Capituli monitione.
- 11 Episcopo contra Canonicos hujusmodi procedere negligente, vel non valente, jurisdictio tota devolvitur ad Canonicos Adjunctos.
- 12 Canonici Adjuncti deputati per Capitulum exemptum, tenentur præstare juramentum de bene se gerendo.
- 13 Judex Adjunctus num ordinarius, vel delegatus reputandus sit, & num. 14.
- 14 Judex Adjunctus an, & quomodo possit in suspectum allegari.

DISCEPTATIO XVI.

Quia sunt nonnulla Capitula Cathedralium exempta à jurisdictione Episcopi loci Ordinarii, propter quam exemptionem antiquitus non valebant judicari, & ab ipso corrigi; ac proinde Canonici laxi habentis contra decus status clericalis procedebant: merito Sancta Tridentina Synodus, volens tam magno malo occurrere, restringendo hanc illorum exemptionem, statuit, ac voluit, posse ab eisdem Episcopis, à quoque respectivè in sua Diocesi, corrigi, ac judicari, tam in actu Sacræ Visitationis, quam extra visitationem ipsam, hac tamen lege, quod ubi quisque Episcopus voluerit procedere contra aliquem de Capitulo extra visitationem, hoc non valeat agere sine duobus Canonicis adjunctis de Capitulo ipso sumendis, electis à Capitulo initio cujuslibet anni, ut ex *d. Trid. sess. 6. cap. 4. de Reform.* illis verbis: *Capitula Cathedralium, & aliarum majorum Ecclesiarum, illorumque personarum, nullis exemptionibus, consuetudinibus, sententiis, juramentis, concordis, que tantum suos obligent auctores, non etiam successores, tueri se possint, quo*

minus à suis Episcopis, & aliis majoribus Prælatibus per se ipsos solos, vel quibus sibi videbitur adjunctis, juxta Canonicas sanctiones toties, quoties opus fuerit, visitari, corrigi, & emendari, etiam auctoritate Apostolica possint, & valeant.

Quod quidem decretum fuit confirmatum ab ipsa Tridentin. Synod. *sess. 25. cap. 6.*, & explicatum, & declaratum per hæc verba: *Quod observetur non solum quando Episcopus visitaverit, sed & toties quoties ex officio, vel ad petitionem alicujus, contra aliquem ex contentis in dicto decreto procedat; ita tamen ut cum extra visitationem processerit, infra scripta omnia locum habeant, videlicet ut Capitulum initio cujuslibet anni eligat ex Capitulo duos, de quorum consilio, & assensu Episcopus, vel ejus Vicarius, tam in formando processu, quam in ceteris omnibus actibus usque ad finem Cause inclusivè coram Notario tamen ipsius Episcopi, & in ejus domo, aut consueto tribunali procedere teneatur, unum autem tantum sit utriusque votum, possitque alter Episcopo accedere: latè Barbosa ad Trident. in dictis locis.*

Capitula Cathedralium exempta, juxta disposita per Tridentinum in dictis locis, gaudent hoc privilegio, ne possint Episcopi quique respectivè in sua Diocesi contra Canonicos ipsos procedere absque duobus Adjunctis de ipso Capitulo, extra verò ipsam visitationem: etenim Capitula non exempta, minimè comprehenduntur sub dicta dispositione Tridentini, etiam si multis pollerent privilegiis, ac concordis, ita Riccius *Collect. 751. & resol. 586. Zola in praxi Episcoporum verbo Capitulum §. 8. Vener. in examine Episcoporum lib. 4. cap. 27. num. 5. Ludovicus à Saravia de Jurisdiction. adjunctorum, quest. 12. num. 17.*

Dixi: non obstantibus quibuscumque concordis: etenim ubi Capitulum fuerit exemptum à Papa, ne subiaceat jurisdictioni Episcopi, non potest se tueri concordis, statutis, & similibus, nisi intercesserit confirmatio ex certa scientia, ut bene Rota in recent. *part. 7. decis. 105. n. 21.*, ubi Doctores.

Ad-

Adjuncti, de quibus supra, sumendi erunt de Corpore Capituli ad Tridentinum d. cap. 6. ibi = *eligat ex Capitulo duos &c.* Undè alii non valent
 5 eligi, quàm Canonici, qui soli cum Prelato suo faciunt Capitulum, non item Beneficiati, Capellani, & similes, etenim isti inferiores sunt Canonici, & sunt introducti, non ad faciendum consortium cum ipsis Canonici, sed ad inserviendum: jurant enim obedientiam, & reverentiam, ne dum Episcopo, sed
 7 etiam Ecclesie, sub qua appellatione continetur Capitulum: *Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 25. num. 64. & 65. Barbosa de Canonici cap. 28. post numer. 3.*

Limita supradictam conclusionem in casu, quo aliter habeatur consuetudine, vel statuto Ecclesie, ut Cappellani, 8 Mansionarii, Beneficiati, & similes efficiantur de Capitulo, & gaudeant juribus, & prerogativis, quibus gaudet totum Capitulum, nam tunc possunt eligi in Adjunctos, licet non sint Canonici, & in eis verificatur dispositio Tridentini, in *dictis capitibus 4.*, & 6. *Dolores apud dictum Lotterium qn. 25. n. 66.*, & *quampluribus sequentibus.*

Isti duo Adjuncti deputandi erunt à Capitulo initio cujuslibet anni, ut habetur ex *Trid. d. cap. 6. ibi = Capitulum initio cujuslibet anni eligat ex Capitulo duos &c.* Hinc ubi Capitulum in principio anni illos duos non elegit, Episcopus per se solum procedere valet, dummodo illud prius moneat, ita. *Piasce. in praxi Episcop. part. 2. cap. 2. n. 9.*, *Ludovic. à Saravia d. tract. 9. 13. per totam.*

Et ubi Episcopus, vel nolit, vel nequeat procedere contra Canonicos 11 delinquentes, tota jurisdicção devolvitur ad Adjunctos, ut latè *dictus Ludovicus à Saravia sup. q. 5. per totam, Barbosa de Episc. alleg. 73. n. 9.*

Duo Adjuncti, de quibus supra, cum illi jurisdictionem habeant ad normam *Trid. d. cap. 6. ibi = de quorum consilio, & assensu Episcopus, vel ejus Vicarius tam in formando processum, quàm in cæteris omnibus actibus, usque ad finem cause inclusivè, coram Notario tamen*

ipsum Episcopi, & in ejus domo, aut consueto Tribunali procedere teneantur.

Hinc juramentum subire debent, si
 12 cut & alii Judices de bene, & fideliter se habendo, ità *Camill. Borell. in summa dec. tit. 60.*, & *n. 17. post Gratianum dist. cap. 100. numer. 49.* tradit, quod ubicunque datur Adjunctus alicui Tribunali, si nominatur à Principe, talis
 13 nominatus appellatur Judex Delegatus, si à lege, vocatur Judex Ordinarius: undè videtur, posse hujusmodi
 14 Adjunctos recusari à parte tantum solo juramento: *Gratian. d. n. 49. Ludovicus à Saravia supra quest. 9. per totam.*

Non solum Episcopus, sed etiam, suus Vicarius Generalis procedere po-
 15 test contra Capitulares, adhibitis duobus de Capitulo, juxta dispositionem. *Trid. d. cap. 6. ibi = Vel ejus Vicarius = Menoch. consil. 52. n. 180. Sbrozcius de offic. Vicarii lib. 2. quest. 145. Rota dec. 743. num. 5. parte 1. diversorum, Ludovicus à Saravia supra quest. 14. per totam.*

Idem potest Vicarius Sede Vacante; sed absque Adjunctis procedere non va-
 16 lebit, si Episcopus, dum vivebat, non habebat auctoritatem procedendi sine illis, ex quo jam erant electi à Capitulo: *Sbrozcius in additione ad dictam questionem 145. Ludovic. à Saravia sup. qn. 17. n. 35.*

Ex Tridentini dispositione d. cap. 6. habetur, unum esse votum utriusque
 17 Adjuncti, licet possit alter Episcopo accedere; hinc nota cum eodem *Tridentino d. cap. 6.* quod si ambo Adjuncti fuerint discordes ab Episcopo in aliquo actu, seu interlocutoria, vel diffinitiva sententia, tunc intra sex dies debent eligere tertium, & si in electione tertii etiam discordent, electio tunc devolvitur ad Episcopum viciniorem, & juxta eam partem, cum qua tertius
 18 conveniet, articulus in quo erat discordia, terminandus erit; aliàs processus, & inde sequuta, nulla sint, nullosque producant juris effectus.

In quampluribus verò potest Episcopus procedere sine Adjunctis, videlicet ubi agitur de visitando corpore Ecclesie

sive Cathedralis, ac SS. Sacramentum, necnon SS. Reliquias, vestes, ornamenta, ceteraque ad cultum divinum destinata; ita *Barbosa de Episcopis alleg. 73. n. 15.*

Item, ubi agitur de correctione morum, dummodo eos non puniat poena ordinaria, sed eâ tantum poenâ, quæ potius respicit emendationem, quàm punitionem, *Garz. de benefic. part. 3. cap. 2. n. 198.*

Item ubi Canonici omnes de Capitulo non observant diem festum, ab eodem Episcopo indictum, *Sacra Congreg. Conc. in una Hispanen. 7. Septembris 1630.*

Item, ubi totum Capitulum deliquit, *Barbosa de Canonicis cap. 28. n. 23. Lotter. sup. d. cap. 25. n. 62. Ludovicæ Saravie supra qu. 6. per totam.*

ARGUMENTUM.

Canonicorum, seu Dignitatum Facultas, circa Electionem Canonicam eorum Superioris, & Prælati, per ipsos habendam; ubi quæ ad materiam Canonicæ Electionis.

SUMMARIUM.

- 1 Canonica electio quænam dicatur.
- 2 Electio tribus modis Canonicè fit, nimirum per inspirationem, per scrutinium, & per compromissum, & num. 4.
- 3 Capitalis quibusdam indultum est, ut Ecclesia suo viduata Pastore, ad Canonicam electionem alterius procedant.
- 4 Praxis autem servanda circa huiusmodi electiones recensetur, num. 8. cum seqq.
- 6 Ecclesias omnes de suo Pastore consuevit providere solus Romanus Pontifex; quamvis hodie quarundam Ecclesiarum provisio sequatur per electionem, & n. 7.
- 8 Electionis Canonicæ requisita expenduntur, & n. 9. cum seqq.
- 20 Excommunicati excommunicatione majori nequeunt dare suffragium in electio-

- nibus, & num. 11. cum seqq.
- 22 Nec suspensus, sive interdictus.
 - 25 Tempus Canonicis præfixum pro novi Pastoris electione recensetur.
 - 27 Canonicè electus dicitur, is, in quem majora concurrunt suffragia.
 - 28 Quid major pars Capituli facit, omnes fecisse videntur.
 - 29 Circa electiones Dignitatum post Pontificalem idem juris servari debet, quod in primæ Pontificalis Dignitatis electione statutum est.

DISCEPTATIO XVII.

Quanta sit potestas, & facultas Canonicorum, ac Dignitatum de Capitulo circa Jus eligendi eorum Superiorem, puta Prælatum, ubi ita de consuetudine servatur, aut Vicarium, qui dicitur Capituli, in casu Sedis vacantis, hic per nos demonstratur; quamvis latè de materia Canonicæ electionis nos *infra lib. 19.*

Et quo ad primum: Canonica electio, quid sit, demonstrabimus. Canonica autem electio ita definitur: *Ut sit alicujus persone ad Dignitatem, vel fraternam societatem, servata forma, Canonicè solita vocatio: ita Hostiensis in summa Verb. electio, & Doctores passim.*

Ista electio tribus modis fieri potest videlicet per Inspirationem, ut cum electores nullo præcedente tractatu, quasi divini spiritus impulsu simul omnes in unum conveniunt, & eligunt. Per scrutinium fieri dicitur electio, cum præsentibus omnibus, qui jus habent ad dandum votum in Capitulo, aliquem eligunt.

Per compromissum, cum potestas eligendi certo modo uni, vel pluribus viris idoneis sive de Capitulo, sive extra Capitulum, ab omnibus, qui jus eligendi habent, committitur: ad text. in cap. Causam de elect.

His positis, sequitur, ut videamus, quanta sit potestas Capituli in electione sui Prælati. Capitulum istud (ubi non habet locum Regula Cancellariæ de Reservationibus beneficiorum, ut in pluribus Ecclesiis Cathedralibus Germaniæ, & aliorum Regnorum) tunc, vidua-

viduatâ Ecclesia suo Pastore, Capitulum inquam devenire potest ad electionem novi Pastoris, servato ordine antiqui juris: *ad Textum in cap. Congregatio 16. qn. ultima, Fagn. in cap. nullus de elect. n. 4.*

Et hoc ex permissione Papæ; nam olim provisio Episcopatum ad Romanum Pontificem tantum spectabat: *ad Text. in cap. 1. 22. dist. cap. 2. de prebendis in 6. Fagn. sup. n. 2.*

Dixi, ubi non obstant Regulæ Cancellariæ de Reservationibus; etenim, hodie potestas ista, quæ residebat in Capitulis, videtur quodammodo exhausta, attentis Reservationibus, ac Nominationibus, ut paucæ sint Cathedralæ Ecclesiæ, quæ providentur per electionem faciendam à Canonicis de ipso Collegio, seu Capitulo Cathedralis.

Posito quod Capitulum ipsum Canonicorum habeat Jus eligendi Pastorem, hoc casu omnes convenire debent in aula Capitulari, ac prius peractis Deo precibus debent ad electionem ipsam devenire, vocatis omnibus, qui jus præstandi votum habent, etiam absentibus, *ad Text. in cap. quia propter de Elect.*

Absentes vocandi erunt per literas, vel Nuncium. Præsentes verò in loco per signa solita, *ad Text. in d. cap. quia propter.*

Ista absentium citatio facienda est singulariter, & personaliter, si sciatur ubi degant, & commodè, ac sine periculo fieri possit, *cap. cum olim & cap. venerabilis de dolo, & contumacia, Sigismundus à Bononia de Elect. dub. 9. num. 4.*

Si verò non constet ubi commorentur, tunc citatio illorum facienda erit per edictum publicum in Ecclesia, vel ubi soliti sunt commorari, vel legi debent literæ citatorie Capituli, præsentate Capitulo, & Clero, *ad Text. in cap. fin. de eo qui mittitur in possessionem, Sigismundus à Bononia supra. Cuchius de Elect. lib. 4. n. 58. Rota Recent. part. 18. dec. 5. n. 8.*

Quoties verò vocati fuerint, si infra assignatum terminum competentem non venerint, non sunt de cætero ex-

pectandi; *ad Text. in cap. cum inter de Elect. Laver. tit. 4. cap. 17. n. 25.*

Undè eis non accedentibus tempore congruo, nec procuratorem mittentibus, Canonici præfentes devenire possunt ad actum electionis, dummodo non sint plures absentes, quam præfentes, vel notabilem Collegii partem constituerent, quia tunc præfentes debent expectare absentes vocatos, saltem usque ad finem termini dati ad eligendum, *Burbona de Canonicis, & dignitat. cap. 39. n. 8. Rota Rec. part. 17. dec. 350. num. 6.*

Similiter erunt expectandi, etiam elapso tempore, quamvis pauciores sint, ubi citra periculum, & incommodum expectari possunt, & aliqua causa necessaria, & probabili detinentur, & Superior Capituli pro certo haberet, electores non longè abesse, *Abbas in dicto cap. cum nobis n. 9. de Elect. Sigismundus à Bononia de Elect. dub. 13. n. 7. Rota Recent. part. 17. dec. 350. n. 5. & part. 18. dec. 5. n. 6. & 7.*

Si verò Canonici absentes iusto impedimento detenti fuerint, tunc unum, vel plures Procuratores constituere valent, cum generali mandato, ut per se votum in electione præstent, ad normam *Textus in cap. si quis de Elect. in 6., cap. quia propter. §. illud, ubi Fagn. n. 5. de Elect.*

Ubi autem plures fuerint constituti ab uno Canonico, ille ex multis erit admittendus, qui primò præsentavit mandatum Procurat. *ad Textum in dicto cap. si quis.*

Procurator verò ille constitui debet, qui sit de gremio Capituli, *ad Textum in d. cap. quia propter, ubi Fagn. n. 62.*

Ad hoc ut votum Canonici absents, per Procuratorem præstiti, sustineri possit, quamplura essentialia requiruntur; primò ut constitutus sit in loco unde advocari possit; Secundò quod sit detentus legitimo impedimento; tertio quod Procurator habeat liberam facultatem; quarto quod ei concessa sit facultas iurandi super asserto impedimento sui Principalis, *ad Textum in d. cap. quia propter §. illud, Rota rec. part. 14. dec. 314. n. 6. & 7. & c. & part. 19. dec. 141. n. 10. & c. & nos infra lib. 19. Di-*

Discept. 1. ubi latè de hac materia differemus.

Capitulares, licet fuerint plures, omnes præstare debent eorum votum, nisi aliquo Canonico impedimento veniant excludendi, aut aliâ causâ eorum suffragium præstare non valeant: unde excommunicati excommunicatione majori, privantur jure eligendi, cum sint uti membrum abscissum ab Ecclesia: *ad Text. in cap. constitutus de appell. cap. fin. de Clerico excom. Passerin. de Elect. c. 10. nu. 64. Lotter. de re benefic. lib. 2. qu. 19. n. 14.*

Intellige de excommunicato notorio, seu non tolerato ab Ecclesia, vel de publico Clerici percussore, *Alter. de Cens. tom. 1. lib. 2. dispo. 5. cap. 2.*

Quod idem dicendum videtur de suspensio, vel Interdicto, *ut nos latè d. lib. 19. infra Discept. 2.* ubi de quamp²⁶ pluribus causis, ex quibus habetur, Electores non posse præstare eorum votum in Electione canonicè habenda.

Ipsi Canonici in electione habenda, ut canonicè dicatur facta, debent eam facere Collegialiter, ac in aula Capitulari, vel loco solito, ad hunc effectum, vel similem destinato: *Fagn. in cap. quia propter n. 69. de Elect. & ad textum in cap. cum ex injuncto n. 19. de novi operis nunciat. Rota in una Leodien. Monasterii 4. Maii 1699. coram Ansaldo vers. attamen, Card. de Luca de Regular. Discept. 53. n. 12.*

Undè, nulla existente causâ justâ aliter faciendi, non est facienda extra locum, de quo supra, quod secus datâ legitimâ causâ: *ad Textum in cap. scit de Elect. ibi: Præsertim, cum juxta constitutiones Canonicas, si fieri potest, in Cathedrali Ecclesia electio debeat celebrari. nota verba si fieri potest = Donat. qu. Regul. tract. 2. qu. 1. n. 2. Fagn. in cap. cum ex injuncto n. 21. & 22. de Elect. Rota in d. Leodien. Monasterii vers. & nihilominus. Nos latè d. lib. 19. Discept. 4. ibi vide.*

Circa tempus, quo Canonici devenire debeant ad electionem, non nulla sunt adnotanda. Et dicimus, eam non esse faciendam, adhuc Prælato vivente, sed eo tradito Ecclesiasticæ sepulturæ, posito quod Ecclesia vacaverit per mor-

tem illius: *ad Textum in cap. Bone de Elect. Passarin. de elect. c. 13. n. 2.*

Hinc attentâ dispositione *Textus in cap. 1. de pro defectu de Electione*, Electores, legitimo impedimento cessante, tam in Cathedralibus, quàm in Regularibus Ecclesiis, intra tres menses debent eligere eorum Prælato, quibus clapsis jus eligendi devoluitur ad Superiorem, *Lavor. var. c. 18. n. 12. & 24. Rota in una Leodien. Monasterii 4. Julii 1698. coram Ansaldo vers. quamvis Antonell. de tempore legali lib. 3. cap. 1. n. 26. Passerinus sup. cap. 13. n. 19. & nos infra lib. 19. discept. 4.*

Facto scrutinio inter ipsos de Capitulo, de persona eligenda, ut in principio hujus nostræ Disceptationis diximus, ille erit assumendus ad Pastorale munus, erga quem concurrit major pars suffragiorum, *ad Textum in cap. quia propter de Elect. Rota in quamp²⁷ pluribus penes Barbosam de Canonic. & Dignitat. c. 38. n. 3. & nos latius lib. 19. ubi de Electione Canonica, Trid. sess. 25. de Regul. c. 6.*

Etenim quod major pars Capituli facta, citâ toto Capitulo intelligitur factum, *ad Text. in c. 1. de his, quæ fiunt à majori parte Capituli.*

Quidquid diximus de facultate Capituli circa Electionem faciendam de novo Pastore, ubi Ecclesia eo viduata fuerit, idem pariter dicendum erit, ubicumque agitur de Electione ad Dignitatem, vel Canonicatum, cujus provisio spectet ad totum Capitulum, quo casu servanda est dispositio jurium, de quibus supra, ut ex quamp²⁹ pluribus decisionibus S. Rot. penes Barbosam d. c. 38. num. 3.

De materia hac electionis si plura cupis, o amice Lector, vide quæ per nos infra dicuntur *Libro 19. ubi de Electione canonica.*

ARGUMENTUM.

De Canonicis Regularibus cujuscumque Ordinis, & Instituti illi fuerint, remissivè ad materiam. De Canonistis in Cathedralibus Ecclesiis, ubi, an dicantur habere Beneficia, ostenditur.

SUMMARIUM.

- 1 Canoniorum Regularium plures species referuntur.
- 2 Canonici Regulares portiones habent sibi assignatas quoad simplicem administrationem; non verò quoad dominium.
- 3 Canonici Regulares Lateranenses cur Divi Augustini dicti sint, & quibus fruuntur indultis, & n.6.
- 4 Canonici Regulares Lateranenses in Hispaniis verè Regulares existunt, cum emittant tria essentialia vota.
- 5 Canonici Regulares capaces sunt Beneficiorum secularium cum animarum Cura.
- 7 Canonice quenam sint, & quot species earumdem, & n.13.
- 8 Canonice exire valent à Monasterio, seseque matrimonio carnali conjungere, & n.9.
- 10 Canonice subsunt obedientie Superioris.
- 11 Canonice hujusmodi, species oblatarum propius accedunt.
- 12 Canonice obtinere solent Præbendas Canonicales per viam electionis, vel collationis.

DISCEPTATIO XVIII.

Remanet pro complemento hujus primæ partis de Canonicis, ut aliquid quasi per transennam dicamus de Canonicis Regularibus, cujuscumque ordinis, & instituti illi fuerint, ac pariter de Canonistis mulieribus, de quibus passim in Germanico solo in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis.

Et quoad primum: breviter, ac remissivè dicimus, Canonicorum Regu-

Tom. II.

larium quamplures esse ordines, (ut nos sub titulo de Regularibus discept. 29. lib.9.) inter quos primum locum obtinent Canonici Regulares Lateranenses. Canonici ipsi Regulares, inter cætera privilegia, quibus fruuntur, possunt obtinere Beneficia, cum animarum Cura, ac illa cum dispensatione retinere (licet secus quoad Canoniciatus in Cathedrali) ita ex S. Rota coram Celso dec.161. n.17. cum duobus sequentibus, ubi Doctores.

Habentes Portiones eisdem assignatas, illas retinere valent quo ad administrationem, secus verò quoad dominium: unde meritò, sicuti cæteri Regulares, quidquid acquirunt, non sibi ipsis acquirunt, sed Monasterio, Rota coram Duno. jun. dec.206. nu.6. ubi alii Doctores.

Canonici Regulares Lateranenses, qui dicuntur S. Augustini, ex quo D. Augustinus eisdem regulam dedit, in Hispania sunt veri Regulares, ex quo emittunt tria vota essentialia, scilicet Obedientiæ, Paupertatis, & Castitatis: Rota coram Coccino dec.1913. d. n.28. ad 33., & in d. dec.206. n.2. coram Duno. jun.

Ipsi Canonici Regulares, ut diximus, possunt obtinere Beneficia Curata sed cum dispensatione Apostolica, quod eo magis locum habere videtur quoad beneficia simplicia, quæ obtinere non valent, nisi prævia dispensatione Papæ, Rota rec. part.19. dec.619. n.11. & 12.

Possunt ipsi Canonici Regulares de licentia Superioris habere bona quoad usumfructum tantum, & de fructibus ipsis disponere inter vivos, non autem per viam ultimæ voluntatis, Rota coram Cavalerio dec.606. n.6., cum duobus sequentibus, ubi DD.

Quoad secundum: sequitur ut aliquid dicamus de Canonistis. Canonice dantur in Cathedralibus Ecclesiis sæpè in Germania, ubi assistentiam præbent in Choro unà simul cum Canonicis: Ipse autem in quampluribus non veniunt sub nomine Clericorum, uti in odiosis, quod secus in favorabilibus, ut bene Rota coram Buratto dec.840. nu.3. ubi Doctores.

V

III

Illæ valent exire de Monasterio, ac
8 etiam matrimonium contrahere, *Rota
dicta decis. 840. num. 1., & decis. 321.
num. 3.*

Ea ratione matrimonium contrahere
9 valent, ex quo non emittunt votum,
aliquod, nec professionem, *Rota dicta
dec. 840. n. 1.*

Dum existunt in Monasterio, subsunt
obedientiæ Abbatissæ, eique reveren-
10 tiam præstare tenentur, ac illius salu-
bria mandata observare debent, *Rota d.
dec. 321. n. 3. & 840. n. 5.*

Hinc quia vota non emittunt, nec
solemnem professionem faciunt, videntur
11 quodammodo uti Oblatæ, pro tem-
pore, quo remanent tales, *Rota dicta
dec. 840. n. 6.*

Obtinere quoque valent Præbendas
ita merè temporales, ut sint expertes
12 cujusvis spiritualitatis, & per conse-
quens simoniz, *Rota coram Baratto dec.
327. i. annot. n. 9.*

Dixi, hujusmodi Canonissas posse
obtinere Canoniatum, & Dignita-
tem per viam electionis, & collatio-
nis factæ à Papa in Cathedralibus Ec-
clesiis, in quibus promiscuè adsunt Ca-
13 nonici, & Canonissæ, hoc patet ex
quamprioribus decisionibus S.R., signan-
ter rec. par. 18. dec. 796. par. 19. dec. 141.
& 196. ubi de Electione Philippinæ Er-
nestinæ in Diaconissam Capituli Tho-
ren. Diocesis Leodiens., ubi de validi-
tate electionis factæ illius favore.

ARGUMENTUM.

De Dignitatibus tam Cathedralis,
quàm Collegiata Ecclesiæ.

SUMMARIUM.

- 1 Dignitates Archidiaconatus, atque Archipresbyteratus, in corpore juris designantur tamquam officia.
- 2 Dignitates quatenus Canonicalem Præbendam annexam habeant, dicuntur de corpore Capituli.
- 3 Prima Dignitas non in omnibus Cathedralibus est Archidiaconatus, sed quandoque Decanatus, vel aliàs juxta locorum consuetudines, quæ ser-

vant sunt, ut num. 4. & 6. cum seqq.

- 5 Disposita de Archidiacono uti Prima Dignitate, servari debent respectu altarum Dig. itatum, quæ principem tenent locum juxta consuetudines Ecclesiarum.
- 10 Officia Ecclesiastica exerceri debent juxta singulorum locorum consuetudines legitime præscriptas.

Exordium ad materiam de Dignitatibus.

Non mireris, amice lector, si post materiam de Canonicis, non nulla adnectam, quæ respiciunt materiam Dignitatum, cum videantur primum locum habere: Etenim Canonici sunt Digniores illis, ex quo repræsentant corpus mixtum ipsius Ecclesiæ una simul cum Episcopo, ipsi tamquam membra, Episcopus uti caput; Dignitates verò, ut apud sacros Canones, tantum dicuntur habere officium, & non gradum in
1 Capitulo, uti habetur de Officio Archidiaconi, de Officio Archipresbyteri, & similibus.

Dicuntur tamen de gremio Capituli, quotiescumque eorum Dignitati habent
2 annexam Præbendam Canonicalem, stallum in Choro, & vocem in Capitulo, uti in nostra Cathedrali Hieracen., & alibi passim, juxta statuta cujusque Cathedralis respectivè.

Circa ipsas Dignitates quamplura sunt adnotanda, etenim non in omnibus Cathedralibus Archidiaconatus est
3 prima Dignitas, & Archipresbyteratus secundas nam in nonnullis prima Dignitas est Decanatus, & in aliqua forsitan
4 Cantoratus; unde standum videtur consuetudini, & usui introducto cujusque Ecclesiæ Cathedralis; hoc unum est, quod, ubicumque Decanus, vel similis fuerit prima Dignitas, ipsi com-
5 petunt omnia ea, quæ de jure competunt Archidiacono, qui de jure est Prima Dignitas, & quod dicitur in jure de Archidiacono, & officio ejus, competit Primæ Dignitati quocumque nomine vocetur. Et ita de Prima Dignitate in Collegiata Ecclesia, ut ille dicatur
6 Prima Dignitas, qui primum locum ob-
tinet,

tinet, siue habeat nomen Archipresbyteri, siue Prepositi, & similium.

Unde dicere possumus, cum Raymundo relato à Silvestro V. Archidiaconus in principio, tot esse officia Archidiaconatus, Prepositi, Decani, & similium, quot sunt Ecclesie.

Unde in officio suo se geret quisque, secundum quod habet Ecclesie sue consuetudo præscripta, qua cessante servandum erit, quod dispositum habemus per sacros Canones.

Etenim, uti dicit Innoc. in cap. 1. de offic. Archidiacon. Constitutiones, & consuetudines per diversa loca, prævalent in Officiis, Cap. cum olim de consuetudin. Fagn. in cap. ad hæc n. 14., & 15. de offic. Archidiaconi.

ARGUMENTUM.

De Archidiacono, illo considerato uti Prima Dignitate, illiusque Officio Potestate, & Dignitate. Dignitas Archidiaconatus, ubi in Cathedra non fuit Instituta, an possit erigi ab Episcopo cum consensu Capituli.

SUMMARIUM:

- 1 Archidiaconus unde sumpsit nomen, & quoniam fuerit ipsius Institutio.
- 2 Archidiaconus dicitur Vicarius natus Episcopi, atque est Prima Dignitas post Pontificalem, & n. 3.
- 4 Archidiaconus, quemadmodum Archipresbyter constituti sunt in adiutorium Episcopi, & n. 5. cum seqq.
- 7 Archidiaconalis, atque Archipresbyteralis Dignitates, altera altera diverso respectu quandoque maior existit.
- 8 Utraque tamen Dignitas distinctum habet Officium.
- 9 Archidiaconi qualis sit potestas, quale munus.
- 10 Archidiaconi antiqua potestas, qua maxima fuit, hodie ferè extincta reperitur.
- 11 Ad primam Capituli Dignitatem assumi debet qui Magister, Doctor, aut li-

centiatus sit in Theologia, vel Jure Canonico, seu infra annum gradus hujusmodi consequi valeat, & n. 12. cum seqq.

- 14 Archidiaconus, qui de consuetudine Prima Dignitas non existit, rite promotus erit, quamvis Doctor non sit, atque etiam si qualitas hujusmodi in provisione Apostolica reperitur conditionaliter expressa.
- 15 Prime Dignitatis Officium, quocumque illa nomine nuncupetur, circa quoniam versetur, & n. 16. ac seqq.
- 18 Prima Dignitas in sui locum nequit alium subrogare, sed ipso jure succedit secunda Dignitas, & sic deinceps.
- 25 Ad Curata Beneficia Promovendorum, jure novissimo, eatenus examinare poterit Archidiaconus, quatenus fuerit Examinator Synodalis.
- 26 Archidiaconus num culpam careat, dum pro idoneo exhibet Episcopo ordinanti eum, quem non examinaverit.
- 27 Archidiacono non licet paramenta sumere de Altari, vel prope illud.
- 32 Episcopo accedenti ad aliquam particularem Ecclesiam, quinam aspersorium porrigere debeat.
- 34 Archidiaconalem Dignitatem an possit Episcopus erigere.

DISCEPTATIO XIX.

DE Archidiacono, uti prima Dignitate nobis acturis in hac præsentii Disceptatione, primò videre est, unde procedat hujusmodi nomen. Archidiaconus idem sonat ac Princeps, & Caput Diaconorum, & sic Princeps ministerii; D. Thomas in 4. Sent. dist. 25. cap. 1. ad 4. Fagn. in cap. ad hæc n. 7. de offic. Archid.

Archidiaconus enim dicitur major post Episcopum, & ejus Vicarius natus, ad litteram Text. in cap. ad hæc de offic. Archidiacon. : unde ipse, ut dixi, post Episcopum, primum locum obtinet, latè Fagn. in d. cap. ad hæc n. 9. 16., & 32. Rota in rec. part. 14. dec. 189. n. 17. Card. de Luca de Canonic. & Capit. Dist. 30. n. 7.

Tam Archidiaconus verò, quam Archi-

4 chippersbyter dati sunt in solatium Episcopi: Etenim Episcopus cum multiplici cura variisque oneribus, ac solitudinibus prematur, ad eum laboribus, aliisque in parte sublevandum, sacri Canones, duos ipsi Vicarios, Archidiaconum scilicet, & Archipresbyterum constituerunt, ut inter eos (quamvis ipse idoneus esset) sua onera partirentur, ad *Text. in cap. 1. cap. ad hæc hoc titulo*, juncto *cap. 1. de offic. Archipresbyt.*, utrobique Canonistæ communiter.

Hæ duæ Dignitates habent se tamquam excedentia, & excessiva; altera enim aliquibus respectibus est minor, & aliquibus est major alterâ; *Joannes Andr. in d. cap. 1. de offic. Archipresb.* Archidiaconus quidem major Archipresbytero administratione; Archipresbyter verò est major ordine, *Fagnan. sup. num. 5.*

Utriusque Dignitatis distincta sunt munia, & officia; ac proinde speciali titulo sunt comprehensa, altera sub titulo de Officio Archidiaconi, altera verò sub tit. de offic. Archipresb.

Sequitur ut videamus, quæ sit Archidiaconi potestas, & jurisdictio. Et in complexu dicimus, spectatâ dispositione juris communis, illius esse munus Diocesim visitandi, iurgia audiendi, & alia mandandi, ac faciendi, quæ habentur in *Textu in d. cap. 1. cap. ad hæc hoc titulo*, ubi *Butrus, Abbas, Fagn.* & alii, late *Silvester V. Archidiaconus*.

Potestas, & facultas Archidiaconorum, juxta dispositionem Juris Communis maxima erat; attamen hodiè quasi in totum est extincta, ac proinde dico cum *Barbosa de Jure Ecclesiastico, ubi de Archidiaconi*, serè adsunt duo in mundo, qui antiquo nitore & jurisditione præfulgeant, late *Fagn. in d. cap. ad hæc per totum*.

Prima igitur Dignitas Capituli, quocumque nomine vocetur, sive Archidiaconi, sive Decani, Cantoris, aut similia, ille debet eligi, qui sit Magister, seu Doctor, vel saltem licentia-
11 tus in Sacra Theologia, vel jure Canonico, per *Trident. sess. 24. cap. 12. de Reform. Campan. divers. jur. rub. 7.*

cap. 6. n. 41. Ricc. dec. 248. n. 4. Barbosa de potest. Episc. alleg. 60. n. 6.

Ac propterea de stylo Datarie inhærendo dispositioni *Tridentini d. cap. 12.*, in literis Apostolicis exprimitur, quod sit Doctor promovendus ipse, vel quod infra annum orator promoveatur ad lauream doctorem.

Undè Prima Dignitas semper opus est quod sit Doctor, vel saltem quod doctoretur infra annum, sive habeat nomen Archidiaconi, sive Decani, vel simile, ita *Garr. de benef. part. 7. c. 7. n. 41. Rota coram Coccino decis. 1902. n. 26. Sacra Congr. Conc. in una Sabinen. 20. Junii 1696.*

Hinc si Archidiaconus, quamvis prima Dignitas de jure, non fuerit talis attenta consuetudine, & ordine Cathedralis Ecclesiæ; licet in literis Apostolicis ad sui favorem expeditis appositæ fuerit hujusmodi Clausula dummodo Orator sit Doctor, vel quod infra annum doctoretur, hoc non officit, *Sacra Congr. Concil. in una Ravellen. 11. Januarii 1697.*

Prima Dignitas, sive Archidiaconus, sive Decanus ille fuerit aut similis, ubicumque Episcopus Pontificaliter celebrat, tenetur eidem assistere cum Cappis, & officium assistentis exercere, juxta formam præscriptam in Cærimoniali Episcoporum, dummodo tamen fuerit Sacerdos, *Barbosa de Canonic. & Dignitat. cap. 5. n. 18. Sacra Cong. Rituum in una Pisaren. 10. Junii 1600. Brixien. 28. Maii 1616.* & alibi.

Pariter prima Dignitas Capituli, ubi fuerit Sacerdos, absente, vel impedito Episcopo, præfertur Archipresbytero, ac cæteris aliis de Capitulo in functionibus Ecclesiasticis peragendis, quas deberet facere Episcopus; ita *Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 28. n. 81. Card. de Luca de Præminent. disc. 20. num. 11.*, idem de Canonico, & Capit. disc. 30. n. 1.

Ipsè Archidiaconus, sive Prima Dignitas de Capitulo, ubicumque voluerit solemnes functiones peragere, debet pariter Missam canere, alias jus eidem competens devolvitur ad secundam Dignitatem, servata pariter eadem conditione, *Barbosa d. cap. 21. n. 100. Sacra Cong.*

Congr. Rituum in una Tirafonen. 1. Martii 1614.

Quoties verò non potuerit officium sibi debitum peragere uti prima Dignitas, alium Canonicum, vel Dignitatem non valet substituere; sed in eo munere succedit secunda Dignitas, vel alter de Capitulo proximior illi, & sic de gradu in gradum, *Barbosi d. cap. 5. n. 47. de Canonic. & Dignitat. Panimolla dec. 1. annot. 6. n. 44. Sacra Congreg. Rituum in una Ambrien. 4. Aprilis 1615., & 22. Januarii 1618.*

Sed quia Archidiaconus, & sic Prima Dignitas dicitur primus post Episcopum, ita ut aliis videatur superior, ad normam *Textus in d. cap. ad hæc de offic. Archidiacon.*

Inde fit, ad ipsum spectare in principio Matutini, ac cæterarum Horarum Divinarum, intimare *Pater Noster &c.* quo dicto, ad eundem spectat, & sic ad Primam Dignitatem dare signum, ut inchoetur Officium, videlicet *Domine labia mea aperies &c.* & ita in cæteris aliis Canonicis Horis, & in fine Matutini, ac cæterarum Horarum dicere, *Dominus deus nobis suam pacem &c.* & antequam ab eodem detur signum, nemo debet de Choro, etiam finito officio, exire, nisi petita venia: *Sacra Congr. Episcop. & Regal. in una Theatina 11. Aprilis 1617.*

Ad Archidiaconum, & sic ad Primam Dignitatem spectat examinare promovendos ad Sacros Ordines, eosque approbatos offerre Episcopo ordinanti, nomine Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad *Text. in d. cap. ad hæc ibi = examinatio Clericorum, si fuerint ad Sacros ordines promovendi = Fagnan. ibi n. 25. Barbosa de potest. Episc. alleg. 10. n. 21. Campanil. divers. Juris rub. 3. nu. 15. Marcell. Vulpe in praxi fori Eccles. cap. 34. num. 20.*

Imò juxta disposita per *Innoc. III. in d. cap. ad hæc, potest Archidiaconus uti Prima Dignitas examinare Clericos providendos de Beneficio, & quatenus illos reperierit idoneos, præsentare Episcopo, ubi Canonisæ cum Fagnan. num. 25.*

At hujusmodi facultas de Jure impetrata per Papam in *d. cap. ad hæc,*

videtur eidem sublata quoad Ecclesias Parochiales providendas, ut ex *Trid. sess. 24. cap. 18. ex quo habetur, quo ad Ecclesias Parochiales, hoc munus de 25 mandatum esse Examinatoribus electis in Synodo, unde neque valet intervenire cum examinatoribus, ubi non fuerit examinatus deputatus in Synodo, ut ex Sacra Congr. resolutum docet Fagn. sup. n. 25.*

Diximus supra: ad Archidiaconum, uti primam Dignitatem, quoque spectare posse examinare ordinandos: hic oritur dubitatio, an ipse Archidiaconus sit immunis à peccato, quoties interrogatus ab Episcopo ordinante, an sciat, ordinandos esse dignos, respondeat, scio, & testor, esse dignos, ad *Text. in cap. unico de scrutinio in ordine faciundo, licet ipse illos non examinaverit, dummodo contra conscientiam non testificetur: & affirmative respondendum videtur: ratio ea est, quia ubi non novit aliquem esse indignum, dignum existimare debet, ita Marcellus Vulpe sup. cap. 8. n. 35. Barbosa de Episc. alleg. 10. n. 21.*

Quamvis Archidiaconus, & sic uti Prima Dignitas consideratus, maximam præfulgeat Dignitate, & Potestate, non ex hoc ei licet paramenta sumere de Altari, vel prope altare, sed eidem 27 induere se debet in Sacristia, ut cæteri de Capitulo, & Clero, *Sacra Cong. Rituum in una Cremonen. 7. Julii 1611., & in Spoletana 20. Septembris 1681.*

Sede vacante ubi electus fuerit Vicarius Capitularis, tenetur Archidiaconus 28 acceptare officium Procuratoris Capituli pro exigendis redditibus mensæ Capitularis, nec non tenetur assistere negotiis ejusdem Capituli, sicuti faciunt cæteri de Capitulo, *Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. conf. 374. Sacra Congr. Conc. in una Consalen. 26. Martii 1653.*

Denique scias, ad Archidiaconum, uti Primam Dignitatem competere palmam, & candelam benedictam porrigere Episcopo celebranti, posito quod 30 ipse Archidiaconus officium Presbyteri assistentis exerceat, *J. C. Rituum in una Brixien. 28. Maii 1616.*

Asper-

Asperforium cum aqua benedicta, ac Crucem tenetur porrigere Episcopo venienti ad Ecclesiam, & hoc in janua
 31 Ecclesiæ peragere tenetur, *Sac. Congr. Rituum in una Brundisina* 6. Jul. 1605.

Sed non videtur hoc habere locum, Episcopo accedente ad aliquam Ecclesiam particularem; nam tunc dignior
 32 de illa, uti Parochus, aut similis, potest hoc agere privativè quoad alios de Capitulo, *Sacra Congreg. Rituum in una Calaguritana* 1. Junii 1601. *Barbosa de Jure Eccles. cap. 21. n. 105.*

Episcopo celebrante, Archidiaconus, & sic prima Dignitas Cathedralis federe debet à dextris ipsius Episcopi,
 33 etiam in Ecclesia Collegiata celebrantis, prout in Cathedrali Ecclesia federe consuevit, *Sacra Congreg. Rituum in una Thelesina* 2. Martii 1602. *Barbosa sup. n. 107.*

Quali per transennam, breviter est videndum, an ubicumque in aliqua Cathedrali Ecclesia non sit erecta Dignitas ista Archidiaconatus, possit erigi
 34 ab Episcopo, cum consensu Capituli, etiam nullo obtento Apostolico beneplacito? & certe quod sic, ea ratione, quia Dignitates, quæ pro Ecclesia universalis sunt institutæ, qualis est Archidiaconatus, possunt ab Episcopo erigi, etiam inconsulta S. Sede, quod fecit de nova Dignitate erigenda, ut bene *Rota recent. part. 15. dec. 7. n. 6. & per totam, ubi latè, & par. 17. dec. 195. n. 12.*

ARGUMENTUM.

De Archipresbytero uti secunda Dignitate Ecclesiæ, ubi de illius officio auctoritate, & jurisdictione, & quatenus dicatur de gremio Capituli, & Canoniconum, ubi breviter de Archipresbytero foraneo, & rurali, au dicatur Dignitas?

SUMMARIUM.

- 1 *Archipresbyter de jure constitutus est secunda Ecclesiæ dignitas.*
- 2 *Archipresbyteri munus expenditur, & num. 3. cum seq.*

18 *Archipresbyteri jurisdictione valde imminuta est, quemadmodum illa Archidiaconi, inspectis moribus antiquæ Ecclesiæ.*

19 *Archipresbyter facultatem audiendi confessiones nequit aliis impertiri.*

20 *Archipresbyter de jure non censetur de Capitulo, nisi præbendam canonica-lem obtineat sue Dignitati annexam, vel aliâ servaverit consuetudo, & num. 21.*

22 *Archipresbyteri ruralis nomine quifnam intelligatur, & in quibus ejusdem versetur officium, & num. 23.*

24 *Archipresbyter hujusmodi non est Dignitas.*

25 *Archipresbyterorum ruralium vicem, hodie tenent Vicarii, Foranci nuncupat.*

DISCEPTATIO XX.

Inter Dignitates Ecclesiasticas secundum locum obtinet Archipresbyter cum ipsi Archipresbyteri instituti fuerint à jure in sublevamen oneris Pastoralis, ut demonstravimus in præcedenti, & facit integer titulus Decretalium de officio Archipresbyteri, ubi Canonistæ communiter.

Officium Archipresbyteri in Cathedrali Ecclesia circa spiritualia illud est, curam habere, ut ceteri Sacerdotes divina Officia, & Missas ritè celebrent, & eorum vitæ, & moribus, ac correctioni, post Episcopum præest, atque eorum necessitatibus providet, ad *Text. In cap. 1. 2. & 3. de officio Archipresbyt., Fagn. In cap. ad hæc num. 8. de offic. Archidiacon. Barbosa de Canonic. & Dignit. cap. 6. num. 9. Rota recent. part. 19. decif. 132. num. 16.*

Ipse enim valet ratione sui officii Missas distribuere, inter Dignitates, & Canonicos, servato tamen recto ordine, non semper uni, sed successivè per ordinem, nempe solemniores inter dignitates, solennes verò inter Canonicos, servata illorum prerogativa, ad hoc ut omnes honorentur, prout censuit *Sacra Congreg. Rituum in una Tarentina Cryptallarum* 24. Octobris 1609., & in eadem 27. Februarii 1610., & alibi.

Epi-

Episcopo solemniter celebranti assistere debet ipse Archipresbyter, & tunc
4 præcipere Sacerdotibus, ut se ipsos sacris vestibus induant, & quomodo ad Missam procedere debeant, ad *Text. in cap. officium de offic. Archipresbyteri, Barbosa de Jure Eccles. cap. 25. n. 15.*, ubi *Doctores*.

Et cum Archipresbyter, quoad celebrationem divinorum, vicem Episcopi gerat, ut notat *Jo: Andreas in cap. 1. de offic. Archipresbyteri*, relatus à *Fagnan. in d. cap. ad hæc num. 9. de offic. Archidiaconi*.

Inde meritò, Episcopo absente, vel impedito, ad ipsum Archipresbyterum
6 spectat, benedicere fontem, aliaque pro ipso Episcopo agere, videlicet Sacramenta ministrare, ad *Text. in cap. 2. de offic. Archipresbyteri*, ubi *Doctores*.

Ipsique cura specialis incumbit in
7 communicatione corporis, & sanguinis Domini, ad *Text. in d. cap. officium hoc titulo*, ubi *Canonistæ communiter*.

Ad ipsum pariter spectat, seria quarta Cinerum, penitentes ab Ecclesia
8 pellere, eorum capitibus cineres imponere, item seria quinta in Cæna Domini, cum reconciliantur, in ingressu Ecclesie, eisdem Episcopo præsentare; ut notat *Castald. in praxi Canonice lib. 1. sect. 3. cap. 7. num. 5. Barbosa d. cap. 25. num. 16.*

Pariter ad ipsum Archipresbyterum
9 Cathedralis, ratione sui officii, spectat, in festivitatis, Missarum solemnia celebrare.

Secundò: Sacramentum deferre ad
10 Sepulchrum seria quinta majoris hebdomadæ, ac in festo Corporis Christi processionally.

Tertiò: Populum communicare in
11 Paschate Resurrectionis.

Quartò: Dare benedictiones presbyterales in Ecclesia Cathedrali, præsertim in processionibus Quadragesimalibus.

Quintò: Portare Crucem in die Veneris, Sabbathi Sancti, & Sabbathi Penitentie, ut de dictis casibus penes *Fagnan. in d. cap. ad hæc num. 1.*, & post *num. 10. vers. & supradictis*.

Ipse Archipresbyter dignitate præest, ac curam animarum habet in Cathe-

14 drali, quæ Parochia Civitatis, & totius Diocesis dicitur, ita *Gutierrez Canonice quest. lib. 1. cap. 27. num. 24. Lavor. lucubrat. tom. 1. tit. 2. cap. 11. n. 64.*

Inde fit, ut omnibus de Diocesi Sacramenta ministrare valeat, *Saneb. de Matrim. lib. 3. disp. 27. num. 1.*

Ac Confessiones Sacramentales omnium de Diocesi audire potest, ac eos
15 absolvere, & debitam poenitentiam ipsis imponere, ad *Text. in d. cap. officium de offic. Archipresbyteri*. *Oldradus con. 230. num. 2. in fine, Sbrozjus de offic. Vicarii lib. 2. cap. 14. num. 2.*

Limita, quoad casus Episcopo referatos, à quibus non valet absolvere,
16 Archipresbyter jure suo Ordinario, sed tantum de licentia Episcopi, ut notat *Hostiens. Jo: Andr. Abbas, & alii in cap. si Episcopus de poenitent. & remissi in 6. Sylvestri in Summa V. Archipresbyter quest. 2.*

Ita pariter, nec absolvere potest
17 lemniter poenitentes, ipso Episcopo inconsulto, ut notat *Glossa in d. cap. officium juncto cap. 2. eodem titulo*, utrobique *Doctores*.

Verum licet de jure Archipresbyteri jurisdictionis sit maxima, cum fuerit
18 constitutus uti Vicarius natus Episcopi; hodie tamen in quampluribus videtur imminuta, uti de jurisdictione Archidiaconi diximus in præcedenti, ac proinde videtur standum consuetudini, cujusque Cathedralis Ecclesie, ut docet *Hostiens. in Summ. tit. de offic. Archipresbyteri. Garz. de benefic. part. 3. cap. 4. num. 26.*, & *part. 5. cap. 1. num. 256.*

Non valet Archipresbyter concedere facultatem aliis, ut possint in Ecclesia sua Archipresbyterali confessiones
19 audire; ea ratione, quia approbatio Confessariorum est reservata soli Episcopo privativè quoad alios, ex *Trid. sess. 23. cap. 15. Rota recent. part. 19. decis. 69. num. 33. cum seq.*

Quamvis per ea, quæ diximus, Archipresbyter in Cathedrali Ecclesia constitutus de jure sit, tanquam Vicarius natus Episcopi, dicatur tantum Officium habere in illa, itaut non censatur de numero Canonicorum, & de corpore
20 Collegii; attamen, ubi consuetudine Diocesis ipse Archipresbyter habet sibi an-

annexam Canonicalem præbendam, dicitur de Capitulo, Canonicorum; undè habet stallum in Choro, & vocem in actibus Capitularibus; propterea servanda
 21 est consuetudo cuiusque Diocesis, ut de Archidiacono diximus in præcedenti.

Sequitur ut aliquid dicamus de Archipresbytero rurali, & foraneo: Archipresbyteri rurales sunt illi, qui circa singulas plebes constituti, non solum vulgi sollicitudinem gerunt, verumetiam Presbyterorum, qui per minores titulos habitant, jugi circumspèctione curam habent, qui licet suis præ sint plebibus, ut Episcopus Matrìci præest Ecclesiæ, id est Ecclesiæ Cathedrali, nihil tam
 23 men contra sui Præsulis ordinem facere valent, sed quæ corrigenda viderint, Episcopo denunciare tenentur, *Lancelloft. Instit. de offic. Archipresbyteri*, ubi *Addentes*.

Isti Archipresbyteri rurales sine jurisdictione, ac Collegio, an Dignitates verè sint, videre est, & partem negativam sustinent communiter *Doctores*, ut notat *Federic. de Sentis conf. 86.*, & 113. declarata Sententia *Archidiacon. in cap. fin. de consuetud. in 6.*, quem sequitur *Franc. in cap. 1. de Cleric. non res. num. 4. Ceccoper. Incubrat. Eccles. lib. 1. num. 153. Rota recent. part. 17. decis. 195. num. 18. ubi num. 19. dicit*, loco Archipresbyteri ruralis, de quo loquitur *Text. in cap. fin. de offic. Archipresbyt.* successisse Vicarium foraneum.
 25 Unde videtur concludendum inter dignitates non comprehendi.

ARGUMENTUM.

De tertia Dignitate in Cathedrali Ecclesia nempe de Custode, seu Thesaurario, ubi an iste talis dicatur esse de Capitulo, & quale sit ejus officium.

SUMMARIUM.

- 1 Custos Ecclesiæ quis sit, & quale ipsius officium, & num. 2. cum seqq.
- 8 Campanarum Ecclesiæ institutio quænam fuerit, & quidnam ejus pulsa-

tionem significetur, & num. 9. cum seq.

11 Custos Ecclesiæ de jure est simplex officium non verò Dignitas, quomvis ex universali propemodum consuetudine hodie Dignitas reputetur, ut n. 12.

13 Custos Ecclesiæ tenetur ad residendum, etiam si fructibus careat.

DISCEPTATIO XXI.

DE Custode, seu Thesaurario, uti dignitate in Ecclesia Cathedrali à jure deputato, & quale sit illius officium, & an dignitas ista, scilicet habens officium Thesaurarii, & Custodis utensilium Ecclesiæ inter Canonicos veniat enumerandus, itaut valeat dici de corpore Capituli?

Et breviter ad unumquodque dubium ex propositis dicimus, Custodem bonorum mobilium, ac utensilium Cathedralis Ecclesiæ, inspecta dispositione juris communis habere tantum nomen officii, undè ipse ratione sui officii pallia, vel linteamina altaris, seu cuncta utensilia, Ecclesiæ indefinenter custodire tenetur; munus quoque habet, ut circa lampades, & lucernas accendendas, seu extinguendas vigil sit, ne aut supra modum lucendo oleum depercat, aut minus lucendo, Ecclesia obscurior reddatur, sed omnia cum discretione agantur, quæ
 4 noscitur omnium virtutum esse mater, ut de omnibus ad literam *Text. in cap. Custos Ecclesiæ de officio Custodis*, ubi *Canonistæ communiter*.

Ipsius pariter Custodis officium est, ut in Canonicis horis signa tintinnabulorum pulsanda, Archidiacono jubente pulsantur ab eo, cum & ipsi Archidiacono obedire teneatur, ad *Text. in dicto cap. Custos Ecclesiæ*.

Campanarum autem usus multiplex est, & ad plura introductus; in materia de qua agimus, campanæ pulsandæ erunt ad hoc ut Canonici, ac ceteri de Capitulo, dato signo campanæ congregari valeant, ad *Text. in cap. in causis §. 1. de electione* ibi: Campanam pulsari fucerent, ut moris est, ad Capitulum congregandum.

Quandoque pulsatio campanarum est signum gratiarum actionum, veluti cum fideles aliquam gratiâ particularem obtinuc-

8 tinuerunt, & quandoque subtractionis alicujus ex hac vita, quandoque gaudii, & honoris alicui personæ sublimi professionaliter exhibendi, quandoque ignem extinguendi, & ita de aliis, ut notat *Hosliensis ad citatum Text. in cap. Custos*.

Non semel est signum Salutationis B. M. Virginis, dum pulsatur de manè, & meridie, de laudabili consuetudine, ad quem sonitum orantibus cum Salutatione Angelica Summi Romani Pontifices quamplures concesserunt Indulgentias, & novissimè sanctæ memoriæ Benedictus XIII. Aldan. in Concillium Colonienſe part. 9. tit. de constitution. cap. 14. tom. 4. Concil. ubi ita legitur.

Benedicantur quoque Campanæ, ut sint tube Ecclesiæ militaris, quibus vocatur populus ad concurrendum in templum, & audiendum verbum Dei: Clerus verò ad annuncian-
10 ricordiam Dei, & veritatem ejus per nossem, ut per illarum sonitum fideles invitentur ad preces, & ut crescat in eis devotio fidei. Quamvis enim Patres aliò respexerunt, videlicet, ut Damones tinnitu campanarum, Christianos ad preces concitantium, terreantur, quin potius precibus ipsi terribili abscedant, illoque submoti, fruges mentes, & corpora credentium serventur, ut procul pellantur hostiles exercitus, & omnes insidie inimici, fragor grandinum, procelle turbinum, impetus tempestatum, & fulgurum temperentur insidiosa tonitrua, & ventorum flamina suspendantur, spiritus procellarum, & aereæ potestates proflernantur. Breviter, ut audientes confugiant ad S. Matris Ecclesiæ gremium. Unde versus:

Laudo Deum verum, plebem voco, congrego Clerum
Defunctos ploro, hostem fugo, festa de-
loro.

Redeunt ad semitam, à qua exivimus, cum prædicta de campana ad eruditionem dicta videantur, Thesaurarius
11 Cathedralis Ecclesiæ, qui nomen sortitus est à Custodia thesauri, cum ipsius officium sit pretiosa Ecclesiæ custodire, ut notat Petrus Gregorius Syntagm. ju-
Tom. II.

ris lib. 15. cap. 39. num. 3. olim nullam dignitatem habebat in Capitulo Canonico-
12 rum, & Cathedralis Ecclesiæ, sed tantum merum officium, sicuti demonstravimus, ut ex d. de Gregor. cap. 39. ubi Doctores, & per Textum in dicto cap. Custos Ecclesiæ.

Hodie tamen ex consuetudine serè universalis Ecclesiæ, ac universarum, Cathedralium inter dignitates, & Canonicos de Capitulo referri cepit Thesaurarius, quatenus habeat præbendam, Canonicalem, stallum in Choro, & vocem in Capitulo, ita Abbas in cap. de multa num. 23. de præbendis, Rota coram Buratto decisi. 473. num. 5.

Ipse licet nullos fructus habeat, teneatur nihilominus ad residenti-
13 am, juxta decretum Trident. sess. 24. cap. 12. de Reform., Sac. Congreg. penes Garz. de Benefic. in addit. part. 3. cap. 2. n. 198. Barboſa Summ. Apost. decisi. collect. 703. num. 3.

ARGUMENTUM.

De majori Penitentiario Cathedralis Ecclesiæ, ubi de illius munere, onere, dignitate, & præminentis, adnotabilia.

SUMMARIUM.

- 1 Canonicus Penitentiarius institui debet in singulis Cathedralibus Ecclesiis ex Concilio Tridentini præscripto, & num. 2.
- 2 Ad officium Penitentiarii is Canonicus assumendus erit, qui aptior sit juxta loci qualitatem.
- 3 Canonicus Penitentiarius in sacra Theologia, vel Jure Canonico Doctor, sive Licentiatus esse debet, ætatis annorum 40. vel alias idoneus pro ministerio hujusmodi.
- 4 Officium Penitentiarii committendum est in singulis vacationibus ei, qui in concursu desuper habito dignior fuerit repertus.
- 5 Canonici Penitentiarii quale sit munus.
- 6 Canonicus Penitentiarius pro tempore,

- re, quo suum munus exercet, lucratur distributiones quotidianas.
- 7 Canonici Pœnitentiarum nequit absolutionem indulgere pœnitentibus à casibus Episcopo reservatis.
 - 8 Canonici Pœnitentiarum quem locum tenere debeat in Choro.
 - 9 Canonici Pœnitentiarum nequit eligi in Confessarium Monialium, vel aliis muneris suo deesse, & num. 10.
 - 11 Canonici Pœnitentiarum num vacare possit à numeribus Capituli.
 - 12 Pœnitentiarum fruitur vacatione indulta per Concilium Tridentinum, quemadmodum ceteri Canonici, nisi tamen absit quibusvis urgentioribus anni temporibus.
 - 13 Ad privationem Canonici Pœnitentiarum, ob neglectam residentiam Episcopus procedere debet, servatis de jure servandis.
 - 14 Pœnitentiarum non est Dignitas, idè-que quatenus Canonicalem Præbendam obtinuerit, sedere debet in loco sui Canoniciatus.
 - 15 Pœnitentiarum Cathedralium minimè licet insinuar Pœnitentiarum majorum Urbis virgum in manu habere, eaque Fidelium caput tangere.
 - 16 Canoniciatus Pœnitentiarum subsunt regulis Cancellariæ.

DISCEPTATIO XXII.

Utra præcitas Dignitates, datur etiam in Cathedralibus Ecclesiis, in unaquaque respectivè, major Pœnitentiarum, non hoc jure communi mandante, sed ita Tridentina Synodo disponente sess. 24. cap. 8. ubi Barboza, & Doctores communiter.

Quilibet igitur Episcopus in sua Ecclesia Cathedrali tenetur deputare unum, sub nomine majoris Pœnitentiarum; Ad hoc autem munus assumendus erit, qui sit aptior pro loci qualitate, ita ex Trident. suprâ, & ita patenter Sacra Rota coram Emerix Jun. decif. 1185. num. 16., & recent. part. 14. decif. 261. num. 1.

Ille debet esse Doctor in sacra Theologia, aut Doctor, vel saltem licentia- tus in Jure Canonico, ac ætatis annorum quadraginta, vel aliis aptior tam

ratione scientiæ, quam ætatis, pro loci qualitate, ut ex Trident. sup. Card. de Luca de Benefic. disc. 28. n. 12. Rota coram Ottobono decif. 39. num. 1., & coram Emerix Jun. decif. 814. num. 5., & 6.

Providendum de hac dignitate, atque officio, non est per Episcopum pro libito suæ voluntatis; sed in casu vacationis conferendum est hoc munus per viam Concursum; & dignior eligi debet, ut notat, ac tenet Rota coram Ottobono decif. 39. num. 16. cum segg. ubi alii concordantes.

Hujusmodi major Pœnitentiarum ratione sui officii debet esse semper paratus ad audiendas sacramentales Confessiones Fidelium; unde nullo modo debet Pœnitentes recusare: quod si aliter fecerit, poterit ab Episcopo loci Ordinario puniri, etiam per privationem ab officio, Riccius in praxi resol. 477. num. 6. Campanil. discors. Jur. Canonice. rubr. 7. cap. 6. num. 27.

Unde fit, quòd pro eo tempore, quo sacramentales confessiones audit, habetur, ac si præsens esset in Choro; & proinde lucratur distributiones quotidianas, cæteraque emolumenta, quæ lucrantur alii Canonici, ut ex Trident. d. cap. 8., & ita Barboza de potest. Episcop. alleg. 55. num. 30. Pax Ford. lucubrat. Canonice. lib. 7. tit. 3. num. 79. Panimolla decif. 1. annot. 18. num. 7. & 8., Rota recent. part. 4. decif. 115.

Non potest verò absolvere pœnitentes à casibus Episcopo reservatis, nisi talis facultas eidem communicata fuerit ab eodem Episcopo, Riccius resol. 179. & 571., Pax Ford. suprâ n. 74. Rota in una Neapolitana Pœnitentiarum 5. Junii 1637. coram Merlino inter ejus impressas decif. 743.

Ipse major Pœnitentiarum tenetur sedere in Choro juxta suam antianimitatem; unde illi non competit præcedentia suprâ cæteros Canonicos, & Dignitates ratione sui officii, quacumque consuetudine in contrarium non obstante, Sacra Congreg. Concil. in una Senen. 16. Aprilis 1695., & in alia Murana 11. Aprilis 1699., & alibi passim.

Regulariter non potest eligi in Confessarium Monialium, eâ ratione; quia ipse

9 ipse præesse debet in sua Cathedrali Ecclesia, ad quam fuit electus, ne verificetur illud, de quo apud sacras Paginas: *Parvuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret*; ac proinde, uti
10 dixi, non potest divertere à munere suo, & assistentia longè à sua Ecclesia, nisi aliter Episcopus loci Ordinarius putaverit, *Sacra Congreg. Concil. in una Januen. 11. Septembris 1666.*

Tanquam unus de Capitulo non potest se eximere ab officio, sicuti Theologus Cathedralis, *Sacra Congreg. Concil. in una Vicen. 15. Aprilis 1690.*, & alibi passim.

Ipse major Pœnitentiarius non tenetur ad majorem, ac strictiorem residentiam, quàm cœteri Canonici, siue dignitates de Capitulo, dummodò non absit tempore, quo frequentius Pœnitentes accedunt, uti videtur de diebus festis solemnioribus anni, veluti tempore Quadragesimæ, jejuniorum, Adventus, quatuor Temporum, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, Assumptionis B. M. Virginis, Nativitatis Domini, omnium Sanctorum, & similium, *Barbosa dicta alleg. 55. num. 33. Pax Jord. supra n. 78.*

Quotiescumque deficit à suo gravatione, non residendo apud suam Ecclesiam, & Episcopus loci Ordinarius voluerit contra illum procedere ad privationem, non aliter procedere valet, quàm servatis de jure servandis, & tunc servare tenetur, quod dispositum habemus per *Trident. sess. 24. cap. 12. de Reform. Sacra Congreg. Concil. in una Carrien. 7. Decembris 1697.*

Canonicus Pœnitentiarius, licet habeat officium, & administrationem Sacramenti Confessionis, & Pœnitentiæ, non tamen hoc habet, ut dignitas, sicuti Archidiaconus, vel similes, nisi postquam obtinuerit præbendam suo officio unitam, cum stallis, & similibus: tunc enim demum præcedit aliis Canonico, ratione scilicet stalli obtenti in Choro, latè *Barbosa de Canonic. cap. 16. num. 23.*

An habeat in facultatibus, dum ipse sedet in Confessionario, & sede destinata ad audiendas confessiones sacramentales fidelium, in manu tenere virgam,

seu baculum, ut in Urbe Roma, & tangere caput fidelium, cum illa? Et certe quod non, præcipuè in locis, ubi hoc non est usu receptum; ita *Garz. de benedic. part. 5. cap. 4. num. 117. Barbosa d. alleg. 55. num. 28. & 29. & de Canonic. & dignitat. d. cap. 26. num. 14. & 15. Panimolla supra num. 10.*

Canonicatus Pœnitentiarii etiam illi subjacent Regulæ Cancellariæ de 16 mensibus *la 9.*, unde remanent Pontifici reservati, ut ex *Sacra Rota recent. part. 19. decis. 205. num. 3. Barbosa ad Tridentin. d. cap. 8. num. 12.*

ARGUMENTUM.

De Theologali Dignitate, & sic de Canonico Theologo in Cathedrali Ecclesia, ubi de illius munere, dignitate, & præminentia.

SUMMARIUM.

- 1 Theologalis præbenda jure novissimo Concilii Tridentini introducta est, quam obtinens enumeratur inter Dignitates Capituli.
- 2 Theologalis dignitas cur fuerit instituta, & circa quæ ipsius munus versetur, num. 3.
- 3 Canonico Theologo congruum stipendium parari debet ex providentia Episcopi.
- 4 Canonicus Theologus esse debet Doctor in sacra pagina, aut in jure Canonico, quomodo sufficiat si in alterutra ex hisce facultatibus Licentiatum tantum fuerit.
- 5 Canonicus Theologus quomodo in suo expediendo munere sese debeat continere.
- 6 Canonicus Theologus toto eo die quo lectioni sacre Scripturæ incumbit, lucratur distributiones quotidianas perinde ac si Divinis interesset.
- 7 Tribus designatis tamen mensibus vacationum per Sacrum Tridentinum Concilium indultis, gaudet etiam Canonicus Theologus.
- 8 Lectio Sacre Theologiæ adeo necessaria per Concilium Tridentinum re-

- putatur, ut pro tempore vacatlonis vel præbenda Theologalis optari valeat, vel alius ad ejusmodi munus substituentus sit prudenti arbitrio Episcopi, & num. 10. cum seqq.
- 14 Canonici Theologi sedere debet juxta ordinem sui Canonatus.
- 15 Canonici Theologi, quatenus muneri suo deficiat, quibus penis coercendus sit.

DISCEPTATIO XXIII.

Inter Dignitates de Capitulo Cathedralium Ecclesiarum, hodie connumeratur dignitas Theologalis, antiquitus ignota, sed hodie ita disponente *Trid. Synodo* introducta *sess. 5. de Reformat.*

- 1 cap. 1. Unde per omnes Cathedrales est una ex dignitatibus Capituli; ac proinde obtinens illam, locum ac stallum habet in Choro, necnon vocem in Capitulo, & actibus Capitulariter gestis, ut ex *Tridentis* o *suprà*, ubi *Barbosa*, & *DD. communiter*.

- Et non sine ratione hoc sancitum fuit à *Tridentino suprà*, ne Thesaurus ille cœlestis sacrorum librorum, quem Spiritus Sanctus summâ liberalitate hominibus tradidit, neglectus jaceat, ac proinde, ut dixi, in omnibus Cathedralibus constituendus erit unus, qui sacros libros explicet, imò in omnibus insignibus Collegiatis ad hoc venit per Episcopum constituendus, eidem assignato competenti stipendio, ac præbenda, etiam per subtractionem fructuum alicujus simplicis beneficii, vel alterius præbendæ, ut aliàs commodè vivere possit, adhibito circa assignationem ipsam consilio Capituli ipsius Cathedralis; latè ad materiam hodiè habemus *Constitutionem Benedicti XIII.* scilicet recordationis, quæ nultum confert pro Canonico Theologo circa emolumenta eidem præstanda, pro sui sustentatione: & non sine ratione, ne claudatur os bovi trituranti, ut apud sacras paginas habetur, etenim dignus est operarius mercede suâ, latè ex *Constitutione d. Papæ*.

Eligendus ad hoc munus debet esse Doctor, vel Magister in sacra Theologia, ut aliis prodesse possit suâ scien-

tia, & ne ipse in errorem incidat, malè explanando verba sacri Textus: sufficit verbò, ubi non fuerit Magister in sacra Theologia, quòd saltem sit Doctor in jure Canonico, vel Licentiatius in dictis facultatibus, non obstante clausulâ solitâ apponi in literis Apostolicis expeditionis hujusmodi beneficii, videlicet quod sit Doctoratus in Theologia; nam clausula prædicta non obstante, ubi fuerit Doctor in jure Canonico, vel Licentiatius, ut suprà, sufficit, & ita *Sacra Congreg. Concilii in una Assen. 2. Februarii 1646. Mazzrien. 12. Aprilis 1651. Altranen. 22. Martii 1698. Militen. 10. Maji 1710.*

- Circa horam, in qua legere debet, ac sacrum Textum explanare, & materiam explanandam assumere, se conformare tenetur voluntati Episcopi, ut notat *Barbosa de Canonic. & Dignitat. cap. 27. num. 26. Pax Jordan. lucubrat. Canonic. tom. 2. lib. 7. tit. 3. n. 44. Idem Barbosa de Episcop. alleg. 36. num. 10.*

Pro tota die, qua legit, lucratur distributiones quotidianas, licet non fuerit præsens in Choro, cum habeatur præsentem, nam non videtur sua culpa, abesse, sed ut vacet studio, & sua recta, & germana explicatione aliis prodesse valeat, *Barbosa d. cap. 27. num. 33. & de Episcop. alleg. 36. num. 8. Sacra Congreg. Concilii in una Oriolen. 5. Augusti 1616. & in alia Feren. 1. Augusti 1624. & in alia Oriolen. 12. Augusti 1628. Garz. de benefic. part. 5. cap. 2. num. 18. & 19. Riccius decis. 495. & 498. Panimolla decis. 1. annot. 18. num. 11. cum sequent.*

- Ipsè Theologus, scilicet theologalem dignitatem habens, & possidens vacare valet à munere legendi, & sacrum Textum explicandi pro tribus mensibus in quolibet anno, videlicet in mense Julii, Augusti, & Septembris, ut notat *Barbosa d. cap. 27. num. 1. & de potestate Episcopi alleg. 36. num. 7. & ita quoque docet Pax Jordan. lucubrat. Canonic. tom. 2. lib. 7. tit. 3. num. 38. & DD. passim.*

Hujusmodi lectio theologalis, ita necessaria reputatur à *Tridentino*, ubi *suprà*, ut si hujusmodi præbenda vacaverit, ipsa lectio non est prætermittenda,

da, sed potest optari à sequenti Canonico, ut notat Garz. *de benefic. in addit. ad part. 5. cap. 4. num. 132.* Gonzalez ad Regulam 8. Cancellariæ hodie 9. Glossa 34. num. 80. Barboſa d. cap. 56. num. 10. & d. cap. 27. num. 19. & 20.

Vel potest dari in commendam alteri idoneo Canonico ejusdem Capituli, donec providetur, Barboſa d. cap. 56. num. 14. Vel aliàs potest Episcopus fructus applicare alicui personæ extra Capitulum, quæ suppleat onus legendi, Barboſa d. cap. 27. num. 59. ubi *Resolutio Sac. Congregationis*.

Et si Clericus secularis non reperitur, qui sit idoneus, tunc potest Episcopus, fructus omnes illius Præbendæ applicare alicui superiori Religionis, ut idoneum Religiosum exhibeat, qui publicè Sacram Scripturam in Cathedrali exponat, ut ex decreto S. Pij V. & Gregorii XIII. de quibus Barboſa d. cap. 27. num. 60., & d. alleg. 56. n. 15. & DD. alibi passim.

Ut ipsa lectio, ac explanatio Sacre Scripturæ non reddatur inanis, & fructuaria, meritò tenentur accedere ad illam omnes Canonici, ac ceteri Presbyteri Cathedralis Ecclesiæ, ut censuit Sac. Congreg. Concil. 11. Augusti 1618.

Et ad hoc eos cogere potest Episcopus, sicut in casu minus urgenti eosdem compellere valet, sub poena pecuniaria, ut accedant ad conferentiam casuum conscientiæ, ut ex resolutione Sacre Congreg. Concil. 11. Julii 1620. tradit Barboſa d. cap. 27. num. 28. & 29.

Ipsa Præbenda theolocalis postquam ad formam Sacri Concil. Trid. sess. 5. de Reform. cap. 1. per ejus primam vacationem constituta, & perpetuo deputata remansit, Canonicus Theologus, qui eam obtinuit, non debet præcedere alios Canonicos, sed debet sedere in loco sui Canoniciatus; ac proinde loca priora debentur antiquioribus Canonicis, & ita Sanctissimum responderi mandasse à Sacra Congreg. Concil. Episcopo Vicentino testatur Garz. *de benefic. in addit. ad part. 5. cap. 4. num. 111.*, eadem Sacra Congreg. Concil. in una Mediolanen. de qua Barboſa d. cap. 27. n. 24. & 25., & novissimè in una Senen. 16. Aprilis 1695. Murana 1. Aprilis 1696.

Canonicus Theologus, qui suprà, si recusaret legere, itaut deficiat muneri suo, potest Episcopus illum compellere comminatione poenarum, sequestratione fructuum, assignatione portionis de eisdem fructibus alteri, qui loco ipsius legat, & crescente contumacia, etiam procedere ad privationem, ut notat Barboſa d. cap. 27. num. 30., ubi num. 31. habetur quod in casu infirmitatis, quæ non sit insanabilis, sed sanabilis, cogi non possit ad ponendum Substitutum, sed si esset facienda substitutio, electio spectat ad Episcopum.

ARGUMENTUM.

De Decano Cathedralis Ecclesiæ, ubi an Decanatus sit Dignitas in illa, ac quatenus Decanatus inter Dignitates enumeretur? Ubi quid de Præpositura, & an sit Dignitas de Jure, & quatenus de Consuetudine dicatur talis, ostenditur.

SUMMARIUM.

- 1 Decanus nullam de jure communi habet jurisdictionem, nec Dignitatem, de consuetudine tamen plurimam locorum locum obtinet primæ Dignitatis Capituli.
- 2 Decano, quatenus ex loci consuetudine prima Dignitas existat, omnes eæ competunt præminentie, quæ Archidiacono uti primæ Dignitati attribuentur.
- 3 Decanus quibusnam fruatur prærogativis remissivè, & n. 4.
- 5 Decanus num reputandus sit de Capitulo.
- 6 Præpositus undè dicatur, & quale sit Præpositi munus, & numer. 7. cum seqq.
- 9 Præpositura an Dignitas existat Capituli, & qua fruatur præminentia, & n. 10. cum seqq.

DISCEPTATIO XXIV.

DE quampluribus aliis, qui in numero Dignitatum apud divisas Dioeceses, & Cathedralis Ecclesias habentur, sequitur ut aliquid dicamus, & prius de Decano. Decanus igitur in Cathedralibus Ecclesiis de jure communi nullam habet jurisdictionem, aut Dignitatem, nisi pro tali de consuetudine habeatur, uti in nostra Cathedrali Hydruntina, ubi Decanus non solum est Dignitas, sed prima Dignitas, & sic in Regnis Hispaniarum, Galliarum, & Lusitanie prima Dignitas in Cathedralibus est Decanus; unde dicitur primus de Capitulo, indeque omnia jura, & munia, quæ de jure communi competunt Archidiacono, de quo nos sup. disc. 19., competunt Decano, *Riccius in praxi resol. 394. n. 6. part. 4.* Et in Sacro Collegio Cardinalium dicitur primus post Romanum Pontificem.

De Decanis, & eorum prerogativis latè loquitur *Text. in cap. post electionem de concess. præbende*, ubi patet, Decanum esse honorabiliorem de Capitulo, & per illum *Text. tenet glossa 1. in cap. inter universas de Elect. & Petrus Brixien. in suo Repert. Verbo Decanus*, & *Rota de concess. præbende dec. 442. alias 17. in novis*, ubi per illam decretalem videtur firmatum, Decanatum sonare in nomen Dignitatis, & esse Dignitatem juris, & Capituli caput, præsertim quia, ut in facto tunc supponebatur, in casu decisionis non agebatur de Decano in Ecclesia, sed de Decano Ecclesiæ, & ita *Fagnan. in cap. Ut Abbates n. 20. cum sequentibus de etat. & qualitat.*

Nota ad materiam, de qua loquimur, dictum *Abbatibus in cap. cum inter universas n. 2. de Elect.*, ubi dicit, Decanum esse de Capitulo, si fuerit Canonicus, vel hoc habeat consuetudo Cathedralis, aliàs soli Canonici faciunt Capitulum, ut in *cap. novit, cap. quarto de his, quæ sunt à Prelat. notatur, in cap. 1. de Elect. cap. 2. de Institut. cap. cum olim de re judicata.*

Idest si Decanus præter Dignitatem Decanatus habeat etiam Canonicatum, secus si habeat Decanatum tantum, latè *Fagnan. sup. n. 22.*

Quoad secundum: quid de Præposito, & Præpositura? hoc nomen *Præpositus* generale est, & refertur ad omnes illos, qui aliis præfunt: ad *Text. in cap. quomodo de verb. signif. ubi Doctores.*

Præpositus secundum nominis proprietatem dicitur à verbo præco; etenim Præpositus, ut dixi, aliis præest: quamobrem, & Præpositura per se nomen singulare Beneficii Ecclesiastici denotat, quod assiduitatem, seu, ut jura loquuntur, residentiam exigit, ad *Text. in cap. ex parte de Cle. non residentib. ubi Canoniste.*

Qui quidem Præpositus ætatem, ac scientiam legitimam ad ordines habere debet, ad *Text. in cap. dudum de Elect. Barbosa de Episc. alleg. 60. n. 64.*

Sequitur, ut videamus, an Præpositura sit Dignitas, & in Cathedrali Ecclesia inter Dignitates enumerari possit Præpositus? & regulariter dicimus, Præposituram de jure non esse Dignitatem, & hujus sententia est *Archidiaconus in cap. 1. de consuetud. in 6.*, & notat *Rota d. dec. 17. de concess. præbende in novis.*

Sed distinguendum videtur ita: aut attentà Cathedralis Ecclesiæ consuetudine, inter Dignitates annumeretur Præpositus, habens stallum in Choro, vocem in Capitulo, & Canonicatum Præposituræ annexum, cum qualitate Dignitatis, & tunc Præpositus est Dignitas, aliter secus, & ita *Fagnan. in d. cap. ut Abbates n. 24.*, ubi dicit, in Cathedrali S. Angeli in Vado Præposituram esse tertiam Dignitatem illius Cathedralis Ecclesiæ.

Inde fit, quod in illis Cathedralibus, in quibus talis reperitur Dignitas, Præposito debetur locus inter Canonicos, iuxta suam antianitatem, & signanter, dum Divina celebrantur Officia, ita *Castald. in Cæremoniali lib. 1. sect. 8. c. 7. num. 6.*

E contra in illis Ecclesiis, ubi nullum gerit officium, & nullam habet jurisdictionem, Præpositura non est annumeranda inter Dignitates: ita *Joannes Andr. in cap. 1. n. 13. de consuetud. n. 6.* ubi *Archidiaconus n. 3. Petrus Gregor. synagm. juris part. 25. lib. 15. cap. 18. num. 7.*

Dixi: attenta consuetudine loci, & Cathedralis Ecclesiæ; etenim per ea, quæ adnotavimus, in Cathedrali S. Angeli in Vado, Præpositura est tertia Dignitas, Præpositum Cameracensem habere Dignitatem notat *Aretin. conf. 23. n. 6.* Præpositum Taurinensem habere primam Dignitatem de consuetudine testatur *idem Aretin. d. loco n. 7.*

Et interdum Præpositura est Prima Dignitas post Pontificalem, ut per *Rebuff. ad l. 124. vers. Præpositus ff. de Verb. significat. Fagn. sup. n. 25.* à quo hæc collegi.

Hinc si toti Canonicorum collegio præfetur, ut de casu à *Rebuffo, ad d. eam legem 124.*, tunc Prima Dignitas illius Collegii vocatur, *Ricciui in praxi Resol. 558. n. 3.*

In Germania, Belgio, & Polonia, Præpositi Dignitatem habent, & alicubi Jurisdictionem, & Curam Animarum, juxta *Text. in cap. cum in illis §. 1. de Præbend. num. 6. cap. quomodo de Verb. signif.* & quandoque, uti dixi cum *Rebuffo supra* Præpositura est Prima Dignitas post Pontificalem.

ARGUMENTUM.

De Primicerio, ubi an Primiceriatus sit Dignitas, & quatenus inter Dignitates enumeretur, ubi de Officio, & munere Primicerii? Cantoratus an sit Dignitas, & quatenus inter Dignitates enumeretur, ubi de Officio, & munere Cantoris?

SUMMARIUM.

- 1 Primiceriatus Dignitas non est nisi de peculiari locorum consuetudine.
- 2 Primicerii quale sit officium, & n. 3.
- 4 Primicerius dicitur quasi primus Cantor.
- 5 Cantoris munus expenditur.
- 6 Cantor, ubi legitimo detinetur impedimento, per Vicecantorem suum implere potest officium.
- 7 Cantor de Jure non est Dignitas, nisi contraria consuetudine aliter servetur.

8 Cantor, ubi Dignitas non existat, possessionem non tenetur apprehendere capitulariter.

DISCEPTATIO XXV.

Quasi finem imponentes materię de Dignitatibus in Cathedralibus Ecclesiis, vel jure, vel consuetudine cujuslibet Ecclesię introductis; hic de duobus sunt nobis aliqua adnotanda, videlicet de Primicerio, & de Cantore, & quale sit illorum officium, Dignitas, & auctoritas, breviter ostendemus.

Et quoad primum de Primicerio. Primicerius de jure non est Dignitas, licet in quampluribus Cathedralibus inter Dignitates connumeretur Primiceriatus juxta consuetudinem Cathedralis, uti in Cathedrali Neapolis, ubi Primiceriatus est Prima Dignitas, & ita de aliis.

Munus Primicerii est de Jure Ecclesiastico, docere Diaconos, & reliquos de Clero circa formam canendi, eisque lectiones ad matutinum cantandum distribuere, modum cantandi in Choro pro solemnitate, eo tempore distribuere, ad *Text. in cap. unico de Officio Primicerii*: ubi Canonista, & ita *Petrus Gregor. Syntagm. Juris lib. 15. cap. 22. n. 11.*

Unde cum fuerit destinatus ratione Officii ad regendum Chorum, non potest dimoveri, ut assistat Episcopo, *Sacra Congr. Rituum in una Monopolitana 6. Septembris 1606.*, & alibi passim.

Primicerius igitur est primus canentium in Choro, ut colligitur ex ipsamet nominis ethymologia, Primicerius idest Primus Cantor, seu primus ratione cantus, ad *Text. in cap. perlectus 25. dist. Lelius Zacch. de Republ. Christian. titul. 24. nu. 16. Petrus Gregor. supra. Pignatell. consult. Canon. tom. 8. conf. 21. Card. de Luca de Præminent. disc. 41. num. 13.*

Quoad secundum, de Cantore, & officio Cantoris, & an Cantoratus sit Dignitas in Cathedrali Ecclesia, sequitur ut videamus. Et primo nobis videtur dicendum, munus Cantoris esse lectiones, antiphonas, & prophetias distribuere, dum Divina Officia celebrantur, *S. Cong. Rituum in una Hydrun-*

druntina 6. Decembris 1613. *Cassanen.*
5. Martii 1633. *Barbosa de Canonicis*, &
Dig. litat. cap. 9. n. 13.

- Cantor ipse tenetur suum munus
6 exorcere per se ipsum, & aliquando ubi
ipse legitimo impedimento fuerit de-
tentus, per Vice-Cantorem à se deputa-
tum, & ab Episcopo loci ordinario ap-
probandum, qui non sit de illis, qui
alioquin Choro sint obligati. *Sacra*
Congr. Rituum in una Lucerina 19.
Martii 1611. *Barbosa sup. nu. 12.*, ubi
Doffores.

- Cantoris munus exercens de jure
nullam habet Dignitatem in Capitulo,
7 sed tantum Officium, licet in quamplu-
ribus Cathedralibus Cantoratus sit Di-
gnitas, ut in nostra Cathedrali Hyera-
cen. in qua Cantor est secunda Dignitas;
unde in hoc servanda est consuetudo
cujusvis Cathedralis.

- Posito quod Cantoratus non sit Di-
gnitas, ubi quis fuerit provisor de
8 hujusmodi Officio, illius possessio non
est capiendi Capitulariter, *Rota coram*
Celfo decis. 120. num. 5., & 6. ubi
Doffores.

ARGUMENTUM.

- De Dignitatibus in Collegiatis Eccle-*
siis, ubi de Prima illius Dignitate,
& à quo conferri valeat, & ex
quibus desumatur Ecclesiam esse
salem. Denum à quo Ecclesia Pa-
rochialis, vel similis erigi possit in
Collegiatam.

SUMMARIUM.

- 1 Collegiata Ecclesiæ insitui valent
subalternum constituentes corpus a
Capitulo Cathedralis.
- 2 Collegiatae compositæ sunt ex Dignita-
tibus, & Canonicis secundum legem
erectionis numero pluribus, vel pau-
rioribus n. 3.
- 4 Primæ Dignitatis collatio etiam Colle-
giatæ Ecclesiæ reservata est S. Sedi.
- 5 Collegiatae Ecclesiæ qualitas deprehen-
ditur vel ex fundationis instrumento,
vel congruis conjecturis, atque præ-

sumptionibus, quæ recensentur n. 6.
& seqq.

- 8 Parochialis num. in Collegiatam erigi
possit per Loci Ordinarium.

DISCEPTATIO XXVI.

B Reviter de materia Dignitatum Col-
legiatarum Ecclesiarum sunt nobis
hic aliqua adnotanda; & signanter de
illarum Prima Dignitate videre est, &
quatenus, vel à quo, Ecclesiæ aliqua
valeat erigi in Collegiatam. Et

- Quoad primum, non est ambigen-
dum, dari quoque posse Capitulum,
cum suis Dignitatibus, & Canonicis,
subalternum à Capitulo Cathedralis
1 Ecclesiæ, primum representans mysti-
cum Corpus Ecclesiæ cum Capite, qui
est Episcopus loci Ordinarius, ut nos in
præcedentibus.

- De Capitulo igitur Collegiatæ Ec-
clesiæ discurrentes, dicimus, ipsam
quoque habere suum Capitulum, cum
una, vel pluribus Dignitatibus juxta or-
dinem Institutionis, & erectionis, cujus
2 quidem Caput nuncupari solet nomine
Abbatis, Præpositi, Archipresbyteri,
vel similium, & juxta institutionem
cum numero Canonicorum magis, vel
minus; unde, si fuerit insignis, habet
plures Dignitates, & Canonicos, quod
secus, ubi talis non fuerit, puta non in-
signis; nam tunc sufficit, ut erigatur
3 cum numero Canonicorum quatuor, &
unius Dignitatis, nam quatuor etiam
constare potest Capitulum, ut *Doffores*
communiter.

- Prima igitur Dignitas Collegiatæ
quæcumque illa fuerit, privative quo
ad loci Ordinarium, illius collatio spe-
ctat ad Sanctam Sedem vigore reserva-
tionis inductæ per Regulam quartam
4 Cancellariæ, *Rota recent. part. 9. decis.*
253. n. 8., & *part. 16. dec. 234. n. 2.*, &
part. 17. dec. 195. & alibi passim, quod
non est ambigendum.

- Ad effectum ut Ecclesiæ dicatur Col-
legiata, & ut Prima Dignitas illius ca-
dat sub Regula quarta prædicta, proba-
5 ri potest, vel ipsa erectione, & sic fun-
dationis instrumento, aut conjecturis, &
præsumptionibus; conjectura fortis erit
illa, ex quo ab immemorabili pro tali
ha-

habita fuit, ut notat *Rota d. dec. 234. post n. 4.*

Sicuti pariter ex Congregationibus capitulariter factis à Dignitatibus cum Canonicis *Rota d. dec. 234. n. 10.*

Rursus ex relationibus factis ab Ordinario ad S. Congr. occasione visitationis sacrorum Liminum, ut ex dicta *dec. 234. n. 16.*, & 17. & ita de similibus *penes d. decisionem.*

Quoad secundum: Breviter est videndum, an Ecclesia particularis, puta Parochialis, aut similis erigi possit in Collegiatam, & à quo; unde an hujusmodi erectio fieri possit ab Ordinario loci; & licet præfatum dubium diu torserit antiquos Doctores, unde nonnulli tenent partem negativam, alii affirmativam sententiam sustinent: attamen magis communiter stetit sententia pro negativa: unde hodie cessant hujusmodi disputationes, attentis pluribus resolutionibus Sacre Congr. Concilii, ut in una *Conversana 22. Junii 1626. Fulginatæ. 26. Febr. 1639. Syracusana 22. Septembris 1640.* hinc amplius de hoc non est dubitandum, ut de mente *S. Rotæ recent. part. 17. dec. 195. nu. 7.* & per totam, ubi magistraliter de hac materia.

Episcopus igitur loci ordinarius non valet mutare statum Parochialitatis in Collegiatam unà cum Præpositura, & Prima Dignitate, cum hoc sit de reſervatis Romano Pontifici, unde aliter facta erectio est nulla, & invalida, ut pluribus adductis refert *Barbosa de Jure Eccles. lib. 2. cap. 6. n. 1. Corrad. in praxi benef. lib. 2. cap. 15. n. 2. Ricc. resol. 383. n. 6. Rota Recent. part. 17. dec. 49. num. 4. & 5., & part. 15. decis. 7. num. 2.*

Neque hujusmodi nullitas, puta ex defectu potestatis sanari valet ex eo quod Præpositura, aut similis Prima Dignitas ante erectionem esset Archiepiscopalis, quæ Dignitatem constituebat; ac proinde cum non agatur de Dignitate prorsus nova, potuerit Episcopus illam in collegiatam instituere, juxta distinctionem *Textus in Can. omnes dist. 22.*, ut ex Doctoribus adductis à *Rota in d. dec. 95. n. 12.*

Nam respondetur per eandem *n. 13. Tom. II.*

& 14. ibidem, hoc non habere locum, ubi agitur de institutione novæ Collegiatæ; unde corrumpitur totum, etiam quo ad constitutionem Dignitatis in illa, cum utrumque spectet privativè ad Papam, ut ex *Juribus adductis*. Et hæc satis ad simplicem notitiam, & indicationem.

De Capitulo five Cathedralis, five Collegiatæ Ecclesiæ.

ARGUMENTUM.

Capitulum Cathedralis Ecclesiæ quid sit? Quinam sub hoc nomine comprehendantur, & veniant, ubi an comprehendantur Beneficiati, Capellani, & similes, & de aliis ad materiam, licet perscriptorè.

SUMMARIUM.

- 1 Capitulum Cathedralis Ecclesiæ quid sit?
- 2 Capituli Cathedralis caput est Episcopus, Canonici verò fratres inter sese existunt.
- 3 Collegii unus duo esse capita, monstruosum est.
- 4 Capituli nomine veniunt Canonici, qui dicuntur Senatores Episcopi.
- 5 Dignitates num sint de Capitulo.
- 6 Beneficiati, Capellani, Mansionarii, alique similes possunt esse de Capitulo, statuto, vel consuetudine legitime præscripta.

Plus tamen nequeunt iidem sibi tribuere, quàm statutum, vel consuetudo hujusmodi præscribat, n. 7.

Neque ipsi ad Vicarii Capitularis electionem admittendi sunt, quia vocem habeant in Capitulo, num. 8.

Potissimum si ex longa observantia habeatur, dictam electionem fieri à solis Canonicis, num. 9.

- 7 Limitata causa limitatum producit effectum.

- 10 Beneficiati, alique supradicti inferiores Canonici quatenus statuto, vel consuetudine effecti fuerint de Capitulo.

pitulo, id intelligi debet in his, quæ respiciunt mensuram Capitularem, atque in actibus æconomicis, neutiquam verò in jurisdictionalibus, & n. 11.

12 Ab actibus æconomicis ad jurisdictionales illatio non valet.

13 Capituli appellatione an veniat Ecclesia, an qui ipsius Capituli primatum obtinet, & n. 14.

15 Appellatione personarum num comprehendatur Capitulum.

16 Episcopus quando contineatur appellatione Capituli.

DISCEPTATIO XXVII.

Sequitur ad normam nostri tituli post Canonicos, & Dignitates, ut aliquid dicamus de Capitulo sive Cathedralis, sive Collegiatis Ecclesiis; unde ad opportunitatem materiæ aliqua adnotabimus tam in hac, quam in decem aliis sequentibus.

Quoad primum: Videre est quid sit Capitulum Ecclesiæ Cathedralis: & dicimus, illud in se consideratum, nomen Collegii Canonicoz mereri, unde illud est veluti quidam Senatus Ecclesiæ, ad *Text. in cap. Ecclesiæ* 16. qu. 1. *Fagnan. in cap. cum ex in iuncto* num. 33. *de novi operis nunciat.*, *Card. de Luca de Præminentis disc.* 23. n. 6. *Rota recent. part. 19. decis. 251. n. 3.*

Cujus quidem Capituli caput est 2 Episcopus, & ipsi Canonici de Capitulo illius fratres veniunt appellati, *Rota d. decis. 251. num. 5. cap. quanto de his, quæ fiunt à Prælati.*

Dixi: Quorum caput est Episcopus: nam corpus Capituli stare sine capite 3 monstruosum est, prout non videtur admittendum, quod duo sint capita ejusdem Collegii, seu Capituli, *Rota coram Bichio decis. 167. num. 18. & Doctores passim.*

Quoad secundum: Nobis breviter est demonstrandum, quinam veniant, 4 & comprehendantur sub hoc nomine Capituli: & regulariter veniunt tantum Canonici ipsius Cathedralis, ceteris exclusis; unde ipsi Canonici dicuntur Senatores Episcopii, & illius Coadjutores, ad *Text. in cap. requisisti de testam.* ibi: *À Apostoli conjugio, ubi*

Canonis communitur cum Sacra Rota dicta decis. 251. part. 19. recent. per totam.

Capitulum igitur Cathedralis Ecclesiæ regulariter, ut dixi, tantum continet Canonicos, & sub eo veniunt tantum Canonici, ceteris exclusis, ex celebri Glossa in *cap. penult. de Clericis non resident. Barbosa de Canonicis, & dignitat. cap. 4. n. 3. Rota coram Emerix Jun. decis. 491. num. 1. & in d. decis. 251. n. 1. ubi Doctores.* Unde neque Dignitates veniunt, nisi habeant stallum in Choro, & vocem in Capitulo, *Rota coram Celso decis. 168. num. 10.*

Verum, quidquid sit de supradictis in quampluribus sub hoc nomine Capituli veniunt non solum Canonici, sed etiam Beneficiati, Cappellani, ac Mansionarii, ubi, attenda speciali consuetudine legitime præscripta, vel Statuto, aut Privilegio, aut speciali Constitutione, omnes supradicti comprehenduntur, & veniunt sub nomine Capituli, ut notat *Barbosa supra num. 37. Rota recent. part. 19. decis. 144. num. 3., & decis. 251. num. 6. & coram Emerix supra num. 2. & 4. Fagnan. in cap. Nullus num. 36. de Elect. Card. de Luca de Canonic. & dignitat. disc. 26. num. 6.*

Beneficiati, Cappellani, aut alii de quibus supra, quamvis privilegio, consuetudine, statuto, aut Constitutione, &c. dicantur de Capitulo, nihilominus tantâ facultate fruuntur, quantum eis tribuit constitutio, consuetudo, privilegium, aut statutum hujusmodi, & non ultra excedere valent; etenim limitata causa limitatum producit effectum, ad litteram *Text. in l. in agris ff. de acquir. rerum domin.*, *Rota in terminis d. decis. 251. num. 8. & 9.*

Ex quo fit, ut in electione Vicarii Capitularis, tantum veniant soli Canonici, ceteris exclusis, licet ipsi Beneficiati, Capellani, aut similes habeant vocem in Capitulo cum ceteris Canonici, *Fagnan. in cap. Nullus num. 39. de Elect. Antonell. de regimine Ecclesiæ lib. 4. cap. ultimo num. 40. Rota coram Bichio decis. 167. num. 14. & coram Merlino decis. 197. n. 4. & part. 19. decis. 251. num. 27. & 28. Card. de Luca de Canonic. & Capitul. disc. 28. num. 6., ubi habe-*

habetur, Beneficiatos, Capellanos, & similes, non esse de Capitulo.

Quod maxime procedit, attenta longissima observantia, & Vicarius Capitularis eligatur tantum à Canonicis, *Rota d. decif. 251. num. 31. cum sequentibus*, ubi latè.

Ubicumque ergo agitur de actibus jurisdictionalibus, sub nomine Capituli veniunt tantum Canonici; & licet, ex Constitutionibus particularibus, Beneficiati, & Capellani, & similes, comprehendantur sub nomine Capituli, tunc Constitutiones ipsæ non veniunt simpliciter, & absolute intelligendæ, sed secundum quid, videlicet, ut comprehendantur in his, quæ respiciunt massam & interesse commune cum Canonicis, & pro quibus consueverunt vocari ad Capitulum, & admitti, ut docet, ac notat *Tondut. quæst. benefic. part. 1. cap. 1. num. 5. Rota in recent. part. 15. decif. 16. nu. 7. & 8. & in d. decif. 251. num. 10. & 11. part. 19.*

Non ita in jurisdictionalibus, ad quæ ab æconomicis extensio fieri non valet, *Gonzalez ad Regul. m. 8. Cancell. Gloss. 45. num. 44. Rota coram Merlino decif. 167. num. 15. & 17. & d. decif. 251. num. 13. cum seq. part. 19. recent.*

Descendentes ad alia, quæ respiciunt materiam ipsam, videlicet de his, quæ veniunt sub hoc nomine Capituli: primo loco videre est, an sub hoc nomine, & appellatione Capituli veniat Ecclesia? Et in hoc dicimus, in odiosis, & arduis rebus, Ecclesiam non comprehendendi, secus verò in aliis, ut docet *Rota coram Penia decif. 1233. num. 2. & recent. part. 1. decif. 118. num. 2.*

Sicuti in materia odiosa, & præjudiciali, sub hoc nomine, & appellatione Capituli, non venit ipse Capituli Prior, *Rota recent. part. 5. decif. 111. num. 28. & 32.*

Appellatione personæ non venit Capitulum, attamen hoc non procedit stante generalitate verborum, & quando sic patitur subiecta materia, prout est materia decimarum, *Rota in recent. part. 1. decif. 412. num. 4.*

Sequitur, ut videamus, an appellatione Capituli veniat etiam Episcopus, quando tamquam unus de Capitu-

lo participat de beneficiorum collatione: & certè quod sic, ita *Rota coram Bichio decif. 587. num. 17. & coram Merlino decif. 547. n. 11. ubi Doctores.*

ARGUMENTUM.

Capituli consensus, an indistinctè requiratur, itant nequeat Episcopus procedere absque illius consensu, & in quibus locum habeat? Quatenus saltem debeat procedere de consilio Capituli, ubi per nonnullos casus ad materiam, quatenus requiratur consensus, vel consilium Capituli, ostenditur.

SUMMARIUM.

- 1 Capitulum Cathedralis sub duplici respectu consideratur.
- 2 Capitulum constituit cum Episcopo unum mysticum corpus, & quomodo hoc intelligatur, & num. 3.
- 4 Episcopus an & quando teneatur adhibere consensum Capituli, & num. 5. cum seqq. & num. 23. cum seqq.
- 5 Episcopus absque consensu Capituli nequit alienare bona mensæ.
Nec beneficia unire, vel suppressere nisi de consuetudine aliter servetur, num. 6. 7. & num. 10.
Item nec actum facere, qui Ecclesia sit præjudicialis, num. 11. 12. & 16.
Neque ardua negocia expedire, num. 17.
Rursus nec quicquam gerere, quod respiciat interesse Capituli, num. 13.
- 8 Capituli consensus, ubi per Episcopum adhibendus est, num. possit superaccedere ad actum.
- 14 Episcopus citra consensum Capituli aliquid facere non potest, quo Ecclesia Cathedralis minuatur auctoritas.
- 15 Episcopus tenetur requirere consensum Capituli, ubicumque de consuetudine citra ipsius consensum quidquam expedire nequeat.
- 18 Episcopus quenam sine Capituli consensu peragere valeat.

- 23 *Episcopus decreta facere in Synodo tenetur de consilio Capituli, non verò etiam de consensu, & num. 24. & 27.*
 25 *Decreta, aliasque ordinationes facere in Synodo est meri imperii, quod adest in Episcopo, & num. 26.*

DISCEPTATIO XXVIII.

V Aldè utilis, ac summopere necessaria est materia, quam pertractare proponimus hic, licet odiosa, cum sæpè sæpius, pauperes Canonici conantur assentiri voluntati Episcoporum, sive velint, sive nolint, & forsàn, ut quisque respectivè effugiat indignationem sui Episcopi, cum Episcoporum quandoque voluntas stet pro lege; verùm adversus hujusmodi timorem, & trepidationem nonnulla adnotabo.

Sed, antea quam me accingam ad discessionem præmissorum, prænotandum puto, Capitulum Cathedralis Ecclesiæ bipartito modo cerni, ac sumi posse: uno modo quatenus respiciat, & representet ipsam Ecclesiam Cathedralē, & sic Canonici considerantur uti illius Clerici: altero modo quasi conjuncti, & copulati in unum corpus cum Episcopo, Capitulum constituentes.

Primo modo considerati, quia representant ipsam Ecclesiam Cathedralē, concurrunt cum Episcopo uti capite, & ipsi uti membra, ad *Text. in cap. requisisti de testam. ibi = Apostoli conjugio*; ac proinde Episcopus tractare debet graviora, vel cum consensu, vel saltem cum consilio Capituli, *Rota recent. part. 19. decif. 251. n. 4. Canon. Episcop. 24. dist. cap. nullius causa 15. quest. 7.*, ex decretis Concilii Carthaginensis.

Secundò modo considerati Canonici Cathedralis Ecclesiæ, in quantum efficiunt Capitulum, seu Collegium, & tunc, etiamsi Episcopus non interveniat, attamen constituunt unum corpus: quo casu Episcopus erit considerandus, ut pars Capituli, imò illius caput, Canonici verò membra, *Abbas in cap. cum te de rescriptis*, ubi alii *Doctores*. Quibus positus, deveniendo ad dubia proposita.

Quod primum, nobis est demon-

strandum, in quibus casibus requiratur consensus Capituli, itaut aliter faciens Episcopus, actus dicatur nullus: &

Primò: Capituli consensus requiritur in administratione bonorum, & reddituum Ecclesiæ, quoties bona sunt communia & menbræ Episcopali, & Capitulo: Etenim hoc casu, cum utriusque sit interesse, puta Episcopi, & Capituli, uterque erit audiendus, ad *Text. in cap. novit cap. quanto, cap. & noscitur de his, que fiunt à Prelatis absque consensu Capituli*, ubi *Canonistæ communiter*, *Lapus alleg. 31. Barbosa de Jur. Ecclef. lib. 1. cap. 32. num. 3. cum seq.*, *Rota coram Seraphino decif. 339. num. 1. cum seq.*

Secundò: Capituli consensus requiritur, quotiescumque Episcopus alienare voluerit bona pertinentia ad mensam Episcopalem, ad *Text. in cap. sine exceptione 12. qu. 2. cap. ut super de rebus Ecclef. non alien.*, *cap. novit de his que fiunt à Prelatis absque consensu Capituli, utrobique Canonistæ*, *Barbosa supra num. 7. Ricc. decif. 54. alii resol. 51. Rota cor. Seraphino decif. 338. & 443. Card. de Luea de alienat. bonorum Ecclef. dist. 1. num. 65. Rota recent. part. 5. decif. 318. num. 26.*

Tertiò: Requiritur Capituli consensus, quotiescumque voluerit Episcopus unire beneficia, Ecclesiæ, vel Præbendas, ad *Text. in cap. tua nuper de his, que fiunt à Prelatis absque consensu Capituli*, *Ricc. decif. 198. part. 4. num. 17. Garz. de benefic. part. 12. cap. 2. n. 145. Rota coram Seraphino decif. 1078.*, & *coram Bichio decif. 140. num. 6. 8. 12.*, & *part. 5. recent. decif. 318. num. 15. & 16.*

Undè valet aliqua beneficia simplicia unire Capitulo, ubi Præbendæ fuerint tenues per *Trid. sess. 24. cap. 15. de Refor.*

Qui quidem consensus Capituli potest intervenire, etiam post peractam unionem, *Ricc. decif. 198. part. 4. n. 16. Garz. sup. n. 147. Gratian. discept. 578. num. 23.*, & *discept. 278. num. 3.* ubi *Doctores*.

Quidquid contrarium dicat *Rota part. 1. divers. decif. 294. num. 19.*

Ubi cumque extat consuetudo legitime præscripta, ut possit Episcopus abque

10 absque consensu Capituli, facere hujusmodi uniones, illa venit servanda. *Fusus de visitat. lib. 2. cap. 26. n. 5. Garz. sup. part. 12. cap. 12. n. 152.*

Vide quæ nos latè sub titulo *de Benefic.*, ubi de unionibus *Benefic. à Discep. 30. cum sequentibus.*

Quartò: Capituli consensus requiritur, ubicumque Episcopus suppressere voluerit Canonicatum, vel Beneficium, quod non videtur permissum posse fieri ab Episcopo absque consensu Capituli,

11 ac pariter absque legitimâ causâ, ad *Text. in cap. cum accessissent de Constitut. ubi Canonice communit. Garz. de Benefic. part. 12. cap. 1. n. 1. Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. idem de Potest. Episc. alleg. 67. n. 3. Nos latè sub titulo de Benefic. Discep. 32.*

Quintò: Capituli consensus requiritur, ubi agitur de facto prejudiciali ipsi 12 Cathedrali Ecclesiæ, *cap. ultimo de major. & obed.* ac proinde ubi agitur de prejudicio Ecclesiæ, & de actu voluntario, totius Capituli consensus requiritur, *Rota rec. part. 6. dec. 20. n. 5.*

Vel ubi agitur de interesse Capituli, ad *Text. in cap. ultimo de his quæ fiunt à Prælat. absq. consensu Capituli, Rota coram Mantica dec. 114. n. 3. & recent. part. 15. dec. 7. n. 3.*

Ac pariter ubi diminueretur Ecclesiæ Cathedralis autoritas, ad *Text. in cap. dilecti de major. & obed.*, latè *Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32.*, ubi de supradictis, & similibus casibus à num. 14. cum sequentibus.

Sextò: Capituli consensus requiritur, ubicumque de consuetudine videtur 15 introductum, ut actum facere nequeat Episcopus absque consensu Capituli, *Archidiacon. in cap. fin. de Elect. in 6.*

Septimò: Capituli consensus requiritur, ubicumque Episcopus donare, voluerit alicui Religioso loco certam quotam fructuum spectantium ad Ecclesiam, ad *Text. in cap. Pastoralis de his, quæ fiunt à Prælati ibi = præter Capituli sui voluntatem*, ubi latè *Fagnan.*

Octavò: Episcopus absque consensu Capituli non potest expedire negotia 17 ardua, *Rota coram Bichio dec. 140. n. 7. & coram Anfaldo dec. 76. n. 5.*

Quoad secundum, sequitur ut videamus de casibus, in quibus Episcopus 18 nequit procedere absque consilio Capituli, qui pariter quamplures enumerantur: quorum.

Primus erit, ubicumque Episcopus agere voluerit de negotio arduo Ecclesie 19 hæ, ad *Textum in cap. quarto de his, quæ fiunt à Prælat. absque consensu Capituli, Fagn. in cap. Pastoralis n. 9. eodem titulo, & Doctores passim.*

Secundus casus erit, ubi agitur de dispensationibus, & confirmationibus, 20 ad *Text. in dicto cap. quarto, ubi Canonice.*

Tertius casus erit, ubi agitur de puniendis, & corrigendis Subditorum excessibus, ad *Text. in cap. Episcopus 15. qu. 7. cap. 1. de excessibus Prælatorum, ubi Canonice.*

Quartus casus erit, ubi agitur de Processionibus decernendis, indicendis, dirigendis, atque declarandis; nam in his casibus tenetur Episcopus consilium Capituli requirere, *Sacra Congr. Rituum in una Elboren. 28. Martii 1628. Comen. 7. Febr. 1632. ibi = ad Episcopum pertinere declaravit, cum Capituli tamen consilio, indicare publicas Processiones, & prescribere quomodo, & quod sint dirigende.*

Quintus casus erit, ubicumque Episcopus decreta facere voluerit in Diocesana Synodo; nam tunc perquirere tenetur consilium Capituli, licet illud 23 non teneatur sequi, nisi in casibus à jure expressis, *Sacra Congr. Conc. in una Oriolen. 27. Martii 1632. ibi = Episcopum in Diocesana Synodo facere posse constitutiones, statuta, & decreta, 24 absque consensu Capituli; debere tamen requirere illius consilium, licet illud non teneatur sequi, nisi in casibus à Jure expressis; Card. de Luca de Canonic. & Capit. disc. 1. n. 10.*

Ratio ea est, quia facultas condendi hujusmodi statuta, seu Decreta in Diocesana Synodo, est meri, ac maximi imperii, ut notat *Bart. in l. imperium 25 n. 8. ff. de Jurisdic. omnium judic. & latè Suarez de legibus lib. 1. cap. 8. à n. 6. cum sequentibus.*

Illud enim merum Imperium est in Episcopo, ut notat, ac docet *Bald. in*

26 *rubrica sub n.7. ad finem de Constitut. Inola in cap. cum contingat. 2. de foro compet.*, ac proinde hujusmodi potestas pendet à Jure Monarchico, constituto in ipso Episcopo, & per consequens in
27 communicabili Capitulo, ut optime in terminis firmat Suarez d. loco de legibus lib. 4. cap. 5. in dub. 2.

An verò requiratur consensus, vel consilium Capituli, ubicumque Episcopus voluerit Synodum Diocesanam indicare, & publicare? & partem negativam adducimus cum *Sacra Congr. in d. Oriolen. ad dubium 14. & in responsione ad 2.*, ubi declaravit, pro generali visitatione Diocesis, à Tridentino sess. 24. cap. 3. demandata, posse Episcopum per se solum facere edicta generalia absque consensu, vel consilio Capituli.

Sextus casus erit, ubicumque Episcopus voluerit eligere aliquem in Lectorem, & Magistrum pro lectione faciendam in Cathedrali Ecclesia, ut ex *Trid. sess. 5. de Reformatione cap. 1.* illis verbis: *de Capituli consilio ita provideat, ut ipsa Sacra Scriptura lectio habeatur.*

Septimus casus, ubi propter tenuitatem reddituum, vel ubi Populus, & Clerus fuerit adeo exiguus, ut Theologie lectio haberi non possit, tunc Episcopus de consilio Capituli debet deputare Magistros, qui Clericos, aliosque scholares pauperes gratis doceant Grammaticam, & deinde illos instruant in Sacra Scriptura, ita per *Tridentinum dicto cap. 1. vers. Ecclesie verò.*

ARGUMENTUM.

Capitulum Cathedralis Ecclesie, quæ possit facere ex se absque consensu Episcopi. Ubi de casibus, in quibus nequeat procedere absque consensu Episcopi?

SUMMARIUM.

- 1 *Capitulum Cathedralis Ecclesie quænam absque consensu Episcopi facere valeat, quænam verò nequeat, & n. 2. cum seqq.*

21 *Observantiam, sive statutum opponere nequit qui sucto proprio contrarium probavit.*

22 *Capitulum nec cum Episcopi consensu quicquam decernere valet contra jus.*

23 *Quæ singulos de Collegio tangunt, omnes approbare debent.*

24 *Capitulum, cui unitum fuerit Beneficium Curatum, deputare potest Vicarium amovibilem, & n. 25.*

DISCEPTATIO XXIX.

IN præcedenti per nos demonstratum fuit, an, & quatenus requiratur consensus Capituli, ubicumque Episcopus aliquid agere voluerit, vel saltem ipsius Capituli consilium; in hac sequitur ut videamus, an, & quæ facere possit Capitulum absque consensu Episcopi, & in hoc quoque adducendi erunt quamplures casus, quorum

Primus erit, pendere a potestate Capituli statuta condere, ubi illa respiciant utilitatem, vel bonum Ecclesie, præsertim annuente ipso Episcopo, *Barbosa de Episcop. alleg. 93. num. 10. Oldrad. conf. 259. n. 4. Rota rec. part. 17. dec. 37. n. 11. cap. novit de his que fiunt à majori parte Capituli, cap. 2. §. cæterum de Verb. significat.*

Qua quidem potestate valet antiquiori statuto derogare, *Bald. in l. omnes populi nu. 85. ff. de just. & jure, Abbas in cap. cum access. n. 8. de Constitut.*, ubi *Felin. nu. 11.*, & 14. *Decius sub n. 19. & confil. 58. n. 22. Rot. d. dec. 37. n. 12. & dec. 210. n. 9. & dec. 308. n. 5. ubi Doctores.*

Sicuti præter potest Capitulum statuta condere circa negotia solos Capitulares tangentia, non autem, quæ tangunt Episcopum, neque statum Ecclesie, *Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32. n. 15. Fagn. in cap. cum omnes n. 37. de constitut. Genuensis in practica. Eccles. quæst. 675. Card. de Luca de Canon. & capit. disc. 13. n. 11. & 12. & Doctores passim.*

Consentiente tamen Episcopo statuere valet Capitulum, etiam circa ardua, & concernentia universalem Ecclesie statum, divinum cultum, & servitium Ecclesie, *Felin. in cap. cum omnes n. 10. de*

de Constitut. Rota coram Seraph. decis. 1447. n.1. & 2., & coram Celfo dec. 12. n.2., & 4., & coram Merlino decis. 697. n.1., & coram Benincasa decis. 82. n.1. in rec. part.4. dec.606. num.2. & part.6. dec.351. nu.1. & part. 17. dec. 310. n.9.

Capitulum enim tamquam Corpori mystico Pontifices contulerunt jurisdictionem condendi leges, aut statuta pro negotiis ad Ecclesiam spectantibus, Rota coram Merlino dec.697. n.2.

Dixi: posse Capitulum statuere circa negotia ardua, sed hoc intellige, ubi non fuerint ad modum ardua, uti augere, seu imminuere numerum Præbendarum; nam id Capitulum ex se solum efficere nequit: *Dolores in d. cap. cum accessissent.*

Sicuti pariter decernere, novumque aliquid inducere, circa residentiam Canonicorum, aut aliquid statuere super statu universalis Ecclesie, *Dolores in d. cap. cum consuetudinis de consuetudin. Fagn. in d. cap. cum omnes n.4. de Constitut. Barbosa ad Trid. sess.24. cap.12. n.45. de reformat. Card. de Luca de Canon. & capit. dist.19. n.17. Rota coram Celfo decis.12. n.15. 16.*

Quemadmodum etiam statuta condere circa divinum cultum, vel personas Capitulares, *Sacra Congreg. Concil. in una Caltartana 7. Septembris 1647. lib.17. Decr. fol.510.* In his enim & similibus, non valet statuere Capitulum absque consensu Episcopi.

Secundus casus. Capitulum potest statuere ex se absque consensu Episcopi, & sic nova statuta facere in his, quæ concernunt divisionem anniversariorum, dummodo non sint contraria observantiae Ecclesie, aut voluntati Deus nitorum, *Rota rec. part.7. decis.32. num.11.*

Tertius casus. Potest Capitulum in his, quæ spectant ad regimen Beneficiorum ad se spectantium, ex se statuere: *Rota recent. part.2. dec.62. n.4.*

Quartus casus. Capitulum condere valet statutum, quod Beneficia simplicia requirant residentiam, *Rota coram Ludovif. dec.66. n.11.*

Quintus casus. Capitulum super his, quæ tangunt sua negotia particularia,

12 potest statuere sine consensu Episcopi, puta quod certis modis distributiones quotidianæ distribuuntur, vel certo modo Canonici ad Capitulum vocentur, & his similia, *Rota coram Seraph. dec.707. n.4., & coram Coccino decis. 795. n.13., & 2069. n.16.*

Sextus casus: Capitulum attentæ consuetudine loci, absque consensu Episcopi, valet corrigere excessus Canonicorum, ac illos punire, *Fagnan. in cap. irrefragabili num.21. de Offic. Ordin. Rota recent. part.19. decis. 254. num.18.*

Septimus casus: Capitulum quatenus absit Episcopus vel ejus Vicarius moriatur, aut aliquo, alio accidenti impediatur, ne possit exercere, & Episcopus per illius absentiam non valeat providere de Vicario, ne Ecclesia remaneat acephala, & sine Capite, potest constituere Vicarium, *Pellegrin. in praxi Vicar. part.1. sect.4. subsect.5. n.1. Card. de Luca de jurisdict. dist.54. num.7.*

Octavus casus: Capitulum in iis, quæ concernunt propria negotia, scilicet Capitularia, habetur loco Ordinarii, unde in illis procedere valet, etiam irrequisito Episcopo, *Rota coram Celfo decis.12. num.8.*

Quoad secundum, sequitur, ut videamus de casibus, in quibus Capitulum non valet procedere: &

Primò: Non valet Capitulum Ecclesiarum Cathedralium, sive Monasteriorum, occurrente eorumdem vacatione facere Constitutiones, Statuta, aut pacta illicita, impossibilia, damnosæ, ac obviantia libertati Ecclesiasticæ, aut Decretis Tridentini, ut habetur ex *Constitutione Innocent. XII. incipiente Ecclesie Catholica*, ubi innovat alias Apostolicas Constitutiones, ibique pariter §.9. & 10., abolet Constitutiones, quæ obligant noviter provisos ad juramentum de observandis præmissis; aut de solvendo aliquid Canonicis, etiam dulciora pro admissione in possessionem.

Secundò: Non valet Capitulum, absque consensu Episcopi acceptare legatam perpetuam cum onere celebrationis Missarum, cum hoc videatur eisdem inter-

terdictum, ut in decretis generalibus de celebratione Missarum, & nos eodem tractatu, & ita Rota coram Celfo decis. 12. num. 20.

Tertiò: Non valet Capitulum in facto proprio autorizare unionem, sive suppressionem beneficii, quando fructus illius beneficii uniti applicantur mensæ Capitulari, cujus administratio ad Capitulum spectat, Rota coram Peuting. decis. 124. n. 5., ubi declaratur n. 11.

Quartò: Capitulum non potest allegare observantiam, aut statutum pro se, dum contrarium facto proprio approbavit, Rota coram Ubago decis. 34. num. 33.

Quintò: Capitulum non potest statuere contra Jus commune etiam de consensu Episcopi, Rota coram Buratto decis. 758. in annotat. num. 13. Merlin. decis. 99. n. 1. & q. 4. Ansaldo. decis. 86. num. 60.

Sextò: Capituli major pars non potest statuere in his, quæ tangunt jus singulorum, nisi omnes consentiant, Rota coram Casare de Grassis decis. 55. num. 3.

Septimò: Capitulum, cui fuit unitum beneficium curatum, cum facultate nominandi Vicarium, non sibi admittit facultatem nominando unicum, Rota recent. part. 11. decis. 305. n. 30.

Capitulum enim ipsum, penes quod residet cura habitualis Parochiæ teneatur deputare Curatum, seu Capellanum amovibilem, Rota coram Ottobono decis. 4. num. 21.

ARGUMENTUM.

Capituli facultas, & potestas quanta illa sit circa beneficiorum collationem, ac electionem faciendam ad beneficia, & Ecclesiasticas dignitates quorum collatio spectat ad Capitulum, vel simultaneè ad Episcopum, & Capitulum?

SUMMARIUM.

1. Capitulum facultate conferendi beneficia, sive ad illa eligendi, quemodo uti debeat.

2. Tempus ad eligendum Canonicis præfixum an, & quando iidem resistere valeant, & num. 3. cum seq.

5. Facultas conferendi beneficia undenam possit Canonicis provenire.

6. Ordinarius gaudens indulto conferendi etiam in mensibus reservatis, num. teneatur beneficia reservata simultaneè cum Capitulo conferre, & n. 7.

8. Capitulo Cathedralis de jure competit simultanea collatio beneficiorum cum Episcopo.

9. Capitulum ex consuetudine legitime præscripta potest beneficia conferre privative quoad Episcopum, & n. 10. cum seqq.

Eidemque competit manutentio, num. 12.

Declarata tamen, ut num. 17.

11. Capitulum habens facultatem conferendi, an veniat appellatione Ordinarii collatoris.

15. Capitulum nullum valet allegare flatum manutentibilem ex electionibus contradictis.

16. Episcopus intentionem suam probare debet in causa prætenso nullitatis electionis factæ per Capitulum, etiam si agat nomine Ecclesiæ.

18. Jus quæsitum dicitur Electo per electionem à Capitulo factam, Episcopo non reclamante.

19. Tacens cum quis reclamare debuisset, videtur tacite consentire.

20. Electus dicitur is, qui pro se habet majorem partem vocum, & n. 21.

Major autem censetur, quæ est sanior pars eligentium, num. 22.

Sanior verò dicitur quæ iustior est, & majori nititur ratione, num. 23.

24. Capitulum vigore juris conferendi nequit de beneficio litigiosis providere.

DISCEPTATIO XXX.

Quanta sit potestas, facultas, auctoritas Capituli circa beneficiorum collationem, hic paucis annotabitur, cum latè de materia ipsa nos infra lib. 13. Discept. 8., ubi quando Capitulum unà cum Episcopo, concurrere valeat in ipsa collatione facienda.

Posito igitur, quod sit in facultate Capituli, conferre beneficium; per ipsum

sum, uti Ordinarium collatorem, servanda ea erunt omnia, quæ de jure videntur præscripta respectu Episcopi, cum non sit major ratio in Capitulo collatore, quàm in Episcopo loci Ordinatio. Data igitur vacatione beneficii tenetur Capitulum servare omnia præscripta à jure, vel speciali Constitutione: hinc si habet facultatem eligendi ad dignitatem aliquam, vel conferendi illam, intra certum statutum tempus, intra idem tempus ad hujusmodi electionem, seu collationem procedere debet: ac proinde si nequeat illud conferre, nisi elapso mense à die vacationis, ad hoc ut intra dictum tempus accedere possint

Canonici de Capitulo absentes, tempus ipsum restringendum non erit, nisi concurrente voluntate majoris partis Capituli, ut notat *Castell. de elect. cap. 6. num. 6. Passarib. eod. tract. cap. 13. n. 34.* & in terminis *Rota recent. part. 17. decif. 350. num. 3.*, & latè in eadem causa *part. 19. decif. 388.*

Non potest tamen abbreviari dictum tempus, ubicunque aliquis de Capitulo, se protestatus fuerit de nullitate electionis, quatenus, attentà hujusmodi restrictione, Canonici absens non potuerit accedere intra tempus abbreviatum, cum de jure ille expectandus sit per totum tempus statutum à jure, vel speciali Constitutione loci, ut bene ad materiam, de qua agimus *Rota dicta decif. 350. n. 4. & per tot., & part. 19. decif. 388. per totam.*

Dixi suprà per transennam, me remittendo ad *titulum de Beneficiis Discept. 8.* posse Capitulum, unà simul cum Episcopo Ordinario loci conferre beneficia. Hic sequitur, ut videamus, ex quo ortum habeat illius facultas conferendi illa: & ex pluribus oriri potest, videlicet sive voluntate Fundatoris, sive privilegio, sive consuetudine, & similibus; etenim Capitulum, acquirere valet quasi possessionem conferendi beneficia, datà scientia, & patientia ipsius Ordinarii loci, ut ad materiam docet *Rota part. 1. divers. decif. 166. num. 1.*

Posito, quòd Episcopus obtinuerit gratiam à Papa, ut possit conferre beneficia vacantia in mensibus reservatis,

Tom. II.

an hujusmodi beneficia simultaneè veniant conferenda ab Episcopo, & Capitulo? & dicimus, Capitulum posse etiam conferre; undè privilegio ipso videtur participare, *Rota coram Merlino decif. 547. num. 10.*, ubi *Dilectores.*

Nisi hoc Indultum fuerit concessum Cardinali Ordinario collatori, *Rota coram Peutingerio decif. 278. num. 11.*

Simultaneè Capitulum confert beneficia vacantia in mense Ordinarii, attentà dispositione Juris communis, *Rota coram Cocino decif. 1376. num. 13.*, & *coram Seraphino decif. 1402. num. 4.* & *coram Emerix Jun. decif. 436. num. 2.*, & *recent. part. 16. decif. 244. num. 1.*, *Glossa in cap. cum Ecclesia Vulserana de Elect.* Nec hujusmodi simultanea collatio tollitur per alternativam Episcopo impartitam à S. Sede, *Rota cor. Pamphilio decif. 557. n. 3. Bieb. decif. 436. num. 19. & decif. 467. num. 13.*

Attamen excluditur ipsa simultanea collatio, itaut ea spectet ad solum Capitulum, ubi talis urgeat consuetudo, *Rota coram Pamphilio decif. 589. n. 7.*, & *coram Emerix Jun. decif. 502. in recent. part. 16. decif. 244. n. 2. ad Text. in d. cap. cum Ecclesia Vulserana.*

Quod quidem magis videtur habere locum, ubi constat de pluribus provisionibus factis à solo Capitulo per longum, & considerabile tempus, absque reclamazione Episcopi, sed eo sciente, & patiente, *Rota coram Pamphilio decif. 223. à num. 1. ad 9.*, & *coram Seraphino decif. 293. n. 1. d. decif. 244. n. 3.* ubi *DD. part. 16. recent.*

Capitulum, de quo loquimur, circa facultatem conferendi beneficia, non valet dici Ordinarius collator, nec venit appellatione Ordinariorum in materia odiosa, licet secus in materia adaptabili, *Rota cor. Seraphino decif. 980. n. 3. & 6.*

Undè meritò attendenda erit consuetudo conferendi illa: adeout si Capitulum simultaneè contulerit, manutenendum est in sua quasi possessione conferendi, quod non videtur contrarium in jure, *Rota dicta decif. 344. part. 16. recent.*

Quoties Capitulum vult præscribere jus eligendi Canonicos privativè, quoad

13 quoad Episcopum, quod quidem Jus valet acquirere contra illum, ut notat *Rota recent. part. 7. decif. 71. num. 16.* tenetur probare titulum, *Rota coram Penia decif. 993. num. 8.*, & nos latè lib. 17. tit. de *Præscript. Rota dicta decif. 244. num. 15.*

Data præscriptione, ut supra, vel alio titulo valido, videlicet probato ju-
14 re conferendi favore Capituli, vel per sententiam Judicis in rem judicatam, transactam, vel ex collationibus antea factis ab ipso Capitulo, Episcopo ipso sciente, & non contradicente, Collatio inde facta ab ipso Capitulo venit attendenda, *Rota cor. Bichio dec. 254. n. 8. & 9.*, ubi *Dolores*. Dixi, Episcopo non contradicente, nam illo contradicente, electio facta à Capitulo est nulla, *Rota in recent. part. 14. dec. 212. num. 15.*, & *d. decif. 244. n. 9. cum seq.*

Hinc, si contra electionem factam à Capitulo se opposuit Episcopus, &
16 nihil contra Electum, aut formam electionis probavit, si postea intendat agere nomine suæ Ecclesiæ, nequaquam relevatur ab onere probandi, *Rota recent. part. 6. decif. 289. num. 76.* ubi *DD.*

Licet Capitulum habuerit facultatem eligendi ad beneficia, privativè quoad Episcopum; attamen post hujusmodi electionem, jus instituendi electum ad ipsum beneficium spectat ad Episcopum loci Ordinarium, *Rota coram Bichio decif. 110. n. 3. & 17.*, ubi *num. 18.* declaratur.

Per hujusmodi electionem factam à
18 Capitulo, dicitur Jus quæsitum proviſo, *Rota coram Rembold. decif. 591. num. 14.* ubi *Dolores*.

Ad sustinendam provisionem factam, per Capitulum, sufficit quod Episcopus
19 non reclamaverit; nam non reclamando, videtur consensisse, *Rota coram Seraphino decif. 980. num. 16.*, & *dicta decif. 244. num. 12. cum seq.*

Dato quod ad Capitulum spectet electionem facere de subiecto capace ad
20 beneficium; hoc casu omnes de Capitulo in unum congregati debent præstare eorum votum super ipso eligendo; & quatenus non fuerint concordēs, quia plures elegerunt unum, alii elegerunt alterum; tunc electio facta à

majori parte Capituli attendenda erit;
21 ac proinde eidem Electo à majori parte debetur prælatio, & adjudicatio, ad litteram *Text. in cap. quoniam*, ubi *Glossa de Jure patronat. Guttierrez Canonice. quæst. lib. 2. cap. 11. n. 20.* *Rota coram Celfo decif. 85. n. 1.*, & *decif. 244. n. 34.*, & *decif. 400. n. 1. & 2.* ubi *Dolores part. 16. recent.*

In electione enim alicujus ad dignitatem, vel beneficium Ecclesiasticum,
22 omnino opus est, ut concurrat sanior, ac major pars ad validè faciendam illam, *Rota coram Merlino decif. 591. & dicta decif. 400. part. 16. recent.*, ubi *Dolores*.

Sanior verò pars dicitur, quæ est junior, ac majori nititur ratione, *Rota coram Cerro Seniore decif. 26. num. 34. & 35.* ubi *Dolores*.

Licet Capitulum jus habeat conferendi beneficium, hoc tamen non habet
24 locum, quando beneficium litigiosum effectum fuit, quia tunc dicitur habere manus ligatas, *Rota in recent. part. 11. decif. 335. num. 4.*

ARGUMENTUM.

Capituli facultas, quæ sit circa decimas Ecclesiasticas exigendas. Capitulum quoad præcedentiam, & præminentiam, & quid ubi invitatum fuerit ad funus sociandum, circa illius honorificentiam, & præcedentiam.

SUMMARIUM.

- 1 Capitulum, cui onus incumbit ministrandi Sacramenta populo, habet intentionem fundatam super decimarum perceptione, & num. 11.
Limita ut num. 9. cum seq.
- 2 Bovi trituranti os non est alligandum.
- 3 Capitulo existenti in quasi possessione decimandi competit manutenzione, & num. 4.
- 5 Jus decimandi facilius probatur favore Capituli, ubi casus non est cum Parocho.
- 6 Capitulum allegans adversus Parochum sc. præ-

se præscripisse jus decimandi, probare debet præscriptionem cum titulo, vel inmemorabilem.

- 7 Capitulum, quatenus Cura habitualis apud ipsum integrè resideat, non verò Beneficiati, habet juris assistentiam pro decimarum perceptione.
- 8 Capitulum coequalitatem habens jus cum Parocho super decimis, debet participi fieri omnium specierum decimabilium.
- 13 Capitulum Cathedrali debita est præcedentia supra reliquos de Clero.
Intellige, ut num. 15. & 19.
- 16 Capitulum in funeribus præcedit etiam proprio Parocho defuncti, ubi Collegialiter interveniat.
- 18 Præbendati eatenus ut possunt alimur quatenus Capitulariter conveniant cum Canonici.

DISCEPTATIO XXXI.

Quamvis in proposito Decimarum per nos multa de materia ipsa adnotata fuere sub titulo de Decimis, primitiis, & oblationibus; attamen hic specialiter visum fuit aliqua adnotare circa facultates Capituli pro Decimis ipsis exigendis, & quatenus illas exigere valeat Capitulum.

- Et circa materiam, regulariter dicimus, Capitulum habere intentionem,
- 1 fundatam de jure super decimis, quotiescumque habet generalem administrationem super populo, & sic onus administrandi Sacramenta populo ipsi Capitulo commendato: & hoc ratione
 - 2 curæ, cum non debeat claudi os bovis trituranti, ut ex sacris Paginis; & ita docet *Rota coram Priolo decif. 444. n. 9. & recent. part. 5. decif. 124. n. 8.*

- Attenta igitur dispositione Juris communis, Capitulum tanquam Parocho decimæ ipsæ debentur, maximè ubi constat de antiquissima possessione exigendi illas, *Rota cor. Ubaldo dec. 353. n. 1. & 2. & coram Cerro Sen. dec. 423. num. 1. ubi Doctores.*

- In ipsa exactione decimarum Capitulum manutenendum est, ubi constat de ejus quasi possessione exigendi illas, ita *Rota cor. Pamphilio decif. 213. n. 1. 3. & 5. & cor. Rembold. decif. 281. n. 3.*

& decif. 314. n. 3. & 5. coram eodem.

- Et ubi Parochus non est in causa favore Capituli, sufficit quomodocumque constare dominium decimæ, *Rota cor. Rembold. decif. 599. num. 10.*, ubi Doctores.

- Dixi: ubi Parochus non fuerit in causa; etenim, ubicumque Capitulum adversus Parochum prætendit sibi deberi decimas jure sibi præscripto, tenetur probare saltem quadragenarium cum titulo, vel inmemorabilem præscriptionem, ita *Rota coram Rembold. d. decif. 599. num. 11.*

- Quotiescumque Parochiæ Diocesis non fuerint distinctæ, ita ut integer cura habitualis resideat penes Capitulum Cathedralis Ecclesiæ, actualis verò penes Vicarios ad curam gerendam deputatos, Capitulum ipsum, potius quam Beneficiati habet juris assistentiam super decimis, quod videtur inductum ratione consortii, quod habet cum Episcopo, *Rota coram Cerro Sen. decif. 544. num. 3. & decif. 145. num. 2. ubi Doctores.*

- Dato quod Capitulum habeat fundatam intentionem, & Jus fundatum super decimis coequalitatem cum Rectoribus, tunc ipsum Capitulum participare valet de decimis omnium specierum, ut notat, ac docet *Rota coram Duno. Sen. decif. 289. n. 2. ubi Doctores.*

- Jus verò ipsum percipiendi decimas non habet Capitulum, ubi Ecclesiæ, contra quam prætenditur exactio, non est intra limites Diocesis, *Rota recent. part. 9. decif. 110. num. 5. 6. & 7. ubi Doctores.*

- Undè non valet allegare juris assistentiam pro se, super perceptione decimarum, ut in dicta *decif. 110. part. 9. recent.*

- Capitulum ipsum, & Decanus, tanquam perpetui administratores decimarum, & reddituum Ecclesiæ Episcopalis, eodem jure cum Episcopo utuntur, *Rota recent. part. 13. decif. 201. num. 6. ubi Doctores.*

- Circa materiam istam decimarum, videtur de quæ nos in sua propria sede, ubi de decimis lib. 21.

- Quoad secundum: Sequitur, ut aliquid dicamus de præminencia Capituli

tuli Cathedralis Ecclesiæ supra Capitulum Ecclesiæ Collegiatæ, ac cœteros de Clero, & alios tam Ecclesiasticos, quàm Sæculares; quamvis enim de hac materia longè, latèque per nos tractabitur sub titulo de *Præminentis*, & *Præcedentis* infra lib. 30. disc. 7. Attamen opportunum duximus, hic nonnulla adnotare circa ea, quæ respiciunt materiam ipsam.

- Capitulum igitur Cathedralis Ecclesiæ, cum faciat unum corpus cum ipso
 13 Episcopo, præcedit uti dignior omnibus inferioribus Cleri, & Collegiatarum, imò etiam Rectorum in sua propria Ecclesia, & hoc in omnibus actibus, & functionibus in ea exercendis, non obstante quacumque consuetudine in contrarium inducta, *Card. de Luca de Præminent. disc. 22. n. 9. Rotam coram Coccino decif. 1731. num. 7. & 8., & recent. part. 12. decif. 144. num. 17., & part. 13. decif. 120. num. 7.*

- Rationes quamplures per nos assignantur, in d. lib. 30. disc. 7. de *Præminentis*, quare Capitulum Cathedralis Ecclesiæ præcedat aliis, inter quas illa est fortior, quia Capitulum in se unitum constituit unum corpus cum ipso Episcopo, ut ibi videre est, nam frustra est repetere aliàs dicta. Capitulum tamen Cathedralis debetur præcedentia, etiam supra cœteros Prælatos inferiores, ut diximus, sed hoc videtur habere locum, ubicumque Capitulariter intervenerit in functionibus; nam,
 15 aliter si conveniat unus, vel duo de Capitulo, quia considerantur uti singuli, aliis præcedere non valent, ex quo non dicuntur corpus efficere, ut bene ad materiam *Card. de Luca supra disc. 17. num. 4.*

Sed quid circa Funeralia, & accessus Capituli ad funus ipsum sociandum?

- 16 Et certè in hoc Capitulum simul congregatum, cum illud representet corpus unum cum ipso Episcopo, meritò in omnibus præcedit aliis, etiam proprio Parocho defuncti, ad notata per *Rotam coram Argucelles decif. 72. n. 6. Panimolla decif. 1. annos. 9. num. 21. Barbosa de Canonic., & Dignitat. cap. 18. num. 60. Sacra Congreg. Rituum in una Viterbien. 25. Junii 1611. Præcelsina*

Funerum 14. Augusti 1614. Sacra Congreg. Conc. in una Sutrina Præminentiarum 28. Aprilis 1703.

- Capitulum Cathedralis Ecclesiæ tunc præcedit Parocho defuncti in funere,
 17 peragendo, ubicumque Collegialiter intervenit ad funus ipsum, secus verò ubi interveniunt pauci de Capitulo, itaut non repræsentare dicantur Capitulum, *Sacra Congreg. Rituum in una Nullius 12. Maji 1612. Pignatelli. consult. Canonic. tom. 3. consult. 50. n. 1.*

- Ita de Præbendariis Capituli videtur dicendum; etenim ipsi, ubi conveniunt uti singuli, non valent uti almutio, sed tantum possunt uti illo, quoties Collegialiter cum Canonicis conveniunt, *Sacra Congreg. Episcoporum. & Regular. in una Placentina Funerum 5. Maji 1659., & 10. Octobris 1660. ibi = Præbendariis licere tantum deferre abnutium, quando incedunt Collegialiter cum Capitulo, & ita Pignatelli supra num. 2. Rotam coram Cavalerio decif. 57. n. 6.*

- Diximus supra, præcedentiam debere Capitulo in quampluribus supra cœteros, quoties Capitulariter conveniunt: hinc ubi Capitulum, & Canonici simul interveniunt, tenentur ad aliquam Ecclesiam non uti singuli, sed Capitulariter accedere: & idè non sufficiunt tres, quatuor, aut quinque, *Rota recent. part. 18. decif. 265. n. 5.*

ARGUMENTUM.

*Capituli munus, & facultas immit-
 tendi super Possessionem provisum de
 Canonicatu.*

SUMMARIUM.

- 1 Provisum de Canonicatu in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia, possessionem capere debet Capitulariter.
- 2 Possessio pro Capitulari habetur, ubi Capitulum irrationabiliter eam trahere recusaverit, & num. 4.

Quinimò Capitulum tenetur restituere fructus à die denegatæ possessionis.

Limita, nisi possessio fuerit denegata ex justa causa, num. 5. & 7.

Causam tamen tenetur Capitulum concludenter iustificare, n. 8. & seq.

6 *Possessio tradita à Capitulo lite pendente, est attentata.*

11 *Capitulum non dicitur paruisse mandato Rotali de tradendo possessionem, per solam oblationem verbalem, & num. 12.*

13 *Capitulum facultatem habet tradendi possessionem solis provisus de Canoniatu.*

14 *Possessio tradita per Capitulum an obtineat vim electionis, sive collationis Capitularis, & num. 15.*

16 *Provisus in capienda possessione beneficii debet citare possessorem, & n. 17.*

18 *Capitulum, quod pacifice possessionem apprehendit unus ex pluribus beneficiis sibi unitis, potest reliquorum etiam possessionem adipisci, non obstante liti supervenientia.*

DISCEPTATIO XXXII.

Quamplura sunt nobis discutienda in hac presenti Disceptatione, omnia respicientia materiam ipsam possessionis, vel adipiscendæ ab ipso proviso de Canonicatu, vel beneficio, vel possessionis tradendæ eidem proviso à Capitulo in unum congregato, ut possessio inde capta dicatur legitime obtenta, ibique quoque quando possessio denegari valeat, & de aliis ad materiam ipsam possessionis capiendæ.

Provisus igitur de Canonicatu, vel beneficio in ipsa Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia, debet possessionem capere, ad hoc ut inter Capitulares annumerari possit; undè Capitulariter capienda est possessio Canonicatus, aliàs non est manutenibilis, *Rota coram Pamphilio decif. 389. num. 10. & 13. & coram Penia decif. 928. n. 8. & 9. & 960. num. 6. & coram Otthobono decif. 153. num. 9. & in recent. part. 7. decif. 218. num. 13. & coram Anfaldo decif. 62. num. 8.*

Dixi: Capitulariter capta, hinc videre est, quid juris, ubicumque Capitulum fuerit requisitum à proviso, ut ei tradat possessionem, & renuerit tra-

dere illam, an valeat possessio non Capitulariter capta. Et certè quod sic, ex quo non fuit culpa provisi, ne Capitulariter possessionem ipsam caperet, sed culpa fuit Capituli, ita *Rota coram Penia decif. 929. num. 1.*

Imò in hoc casu denegatæ possessionis tenetur Capitulum restituere fructus pro toto tempore, quo ipse provissus culpâ Capituli non potuit illos obtinere ob denegatam possessionem; sibi enim imputet Capitulum, denegando illud, quod alteri de jure debetur; undè, ut dixi, in pœnam tenetur ad restitutionem fructuum non perceptorum, à proviso, *Rota coram Seraphino decif. 1015. num. 1. & 4. Add. ad Burattum decif. 694. num. 11.*

Denegando enim Capitulum possessionem proviso de Canonicatu, sine justa causa, tunc Executor Apostolicus potest quandocumque illam dare, *Rota coram Coccino decif. 2259. n. 8.*

Dixi: sine justa causa; etenim, ubicumque Capitulum habet justam causam denegandi possessionem, tunc possessio non valet capi; & ubi capta fuerit, non videtur manutenibilis, *Rota coram Curillo pag. 265. n. 5.*

Undè neque Capitulum, pendente lite, & inhibitione, dare potest possessionem proviso, aliàs attentare dicitur *Rota in recent. part. 13. decif. 169. num. 2.*

Justè dicitur denegata possessio tradenda ipsi proviso de Canonicatu, ubicumque ab alio possidetur, & possessor non fuit citatus, prout de jure citandus erit, ad deducendum jura sua, *Rota coram Coccino decif. 2259. n. 10. & 11. & Doctores passim.*

Undè renuens Capitulum dare possessionem, ac admittere provissum tanquam sanguine impurum, debet hoc Capitulum ipsum concludenter probare, *Rota recent. part. 11. decif. 333. num. 10. & 19. ubi Doctores.*

Hoc idem de alia causa, *Rota recent. part. 9. decif. 389. num. 2.*

Capituli enim interesse, unà cum justa causa requiritur ad effectum denegandi possessionem Capitulariter tradere, ut bene tradit *Rota coram Penning. decif. 250. num. 13. & 16.*

At quia non semel Capitulo jubetur, mediante Rotali mandato, ut tradat possessionem proviso de Canonicatu, ubi renuerit parere mandatis S. Rotæ; 11 videtur Capitulum ipsum esse in culpa; & non parendo mandatis ipsis, dicitur non paruisse mandato Rotali, ex quo non tradidit possessionem Canonicatus in Choro, & in stalli proprio debito ipsi proviso, ut docet *Rota coram Cocino decif. 1909. num. 3.*, ubi ampliatur *num. 6.* ibique *Doctores*.

Amplius, etiam si Capitulum obtulerit se paratum tradere possessionem, sicut 12 docet filios obedientie, sed tamen cum accessisset ad Chorum, & vidisset intrusum, non fecerit omnem possibilem diligentiam, ut intrusus ejiceretur, *Rota d. decif. 1909. num. 4.*

Capitulum non habet jurisdictionem tradendi possessionem proviso de beneficio, sed tantum proviso de Canonicatu, *Rota coram Cerro Sen. decif. 489. num. 4.* ubi *Doctores* per eum adducti.

Quid operetur possessio ipsa tradita, noviter proviso de Canonicatu? Et dicimus, illam habere vim electionis, si- 14 ve collationis, *Rota recent. part. 12. decif. 56. num. 24.* verum ista opinio contraria est *ibidem*, ubi *Doctores*.

Ubiunque Capitulum tradit possessionem proviso ab Episcopo, an dicatur simul conferre cum ipso Episcopo, & hoc controversum est, nisi Episcopus provideat vigore alternativa; nam, tunc, absque ulla dubitatione, Capitulum dicitur parere, non conferre; ita *Rota coram Cavalerio decif. 238. num. 5.* ubi *Doctores*.

Provisus à S. Sede Apostolica de Canonicatu, vel beneficio, instando, ut eidem tradatur possessio Canonica- 16 ac proinde possidens citandus erit ad deducendum jura sua adversus provi- sum à S. Sede; tantòque fortius, quod ubicumque literæ Apostolicæ conce- duntur, in eisdem de stylo Datarie apponi solet illa Clausula *citatis, citan- dis*, & similibus, ut nos latè de officio *Judicis*, ubi de Clausulis verificandis 17 coram illo *lib. 5.* ac proinde, ut dixi, possidens venit omnino citandus, *Rota recent. part. 9. decif. 433. num. 16.*

Capitulum, cui fuerunt unita plura beneficia, si anteaquam moveatur lis 18 super nullitate unionis, cepit possessionem aliquorum, poterit postea non ob- stante lite, capere possessionem alio- rum, absque vitio attentatorum, *Rota in recent. part. 3. decif. 461. num. 1.*

ARGUMENTUM.

Capitulum quoad actus Capitulares, ubi quæ pro illorum validitate re- quirantur? Capituli Cathedralis jurisdictio, & facultas, & quenam ipsi facere non liceat, ostenditur.

SUMMARIUM.

- 1 Actus Capitularis dicitur, qui exple- tus fuit Capitulariter à majori sal- tem parte Capituli.
- 2 Actus Capitulares legitimi censentur, qui expediti fuerunt Collegialiter, non singulariter.
- 3 Ad Capitulares actus admitti debent qui sunt de Capitulo.
- 4 Actus ut Capitulares dijudicentur, non est habenda ratio absentium, qui vocati venire recusant; quia tunc tota facultas consolidatur apud præ- sentes.
- 5 Capituli quenam sit jurisdictio, & num. seqq.
- 6 Jurisdictio competens Capitulo ex le- gitima præscriptione, vel privi- legio, sublata non fuit per Triden- tinum Concilium.
- Sed in ea debet manuteneri, n. 13. & seqq.
- 7 Capitulum in actibus sibi præjudicia- libus citari debet.
- 8 Causa absentie pro consequendis di- stributionibus quotidianis, cognoscen- da est à Capitulo.
- 9 Capitulum quamplures functiones fa- cere potest privative quoad Parochiam Cathedralis.
- 10 Capitulum est legitimus contradic- tor in concernentibus præjudicium su- um statutorum, vel Ecclesie.
- 11 Capitulum agere potest nomine Eccle- sie, cujus veluti membrum existit, Epi-

Episcopus verò caput.

- 12 *Capitulum num sese opponere valeat executioni literarum Apostolicarum, provisionis Canoniciatus de eodem Capitulo, & num. 22. cum seqq.*
 14 *Possessor quilibet in sua possessione debet manuteneri.*
 17 *Plura recensentur, quæ Capitula non licent.*
 19 *Transfigere est alienare.*
 25 *Capitulum defensor est, non verò dissipator jurium suæ Ecclesiæ.*
 26 *Capitulum nequit deputare administratorem bonorum Ecclesiæ absque Episcopi consensu.*

DISCEPTATIO XXXIII.

PLura sunt nobis in hac Disceptatione pertractanda, summopere utilia, ac necessaria scitu: & nonnulla demonstrabimus, quæ respiciunt actus Capitulares, & quamvis servanda pro hujusmodi actuum validitate, secundum nonnulla adducemus, quæ respiciunt jurisdictionem, & facultates Capituli.

Quoad primum, scilicet quoad actus Capitulares faciendos ab ipso Capitulo: dicimus, quod pro illorum essentia opus sit Capitulari deputatione, & quod illi facti sint Capitulariter, & à majori parte Capituli, ut bene *Sacra Rota coram Manzanaed. decif. 558. nu. 4. cum seq., & coram Dunozet. Jun. decif. 38. num. 7.*

Actus enim Capitulares Collegialiter veniunt expediendi non à singulis, ut habeant nomen legitimi actus, bene *Rota coram Buratto decif. 351. n. 11., & recent. part. 17. decif. 263. num. 5., & part. 18. decif. 747. num. 17.,* ex quibus habetur, quod actus dicatur validus, ubi Collegialiter factus fuit, consentiente majori parte Capituli, licet nonnullis repugnantibus.

Ad hujusmodi actus Capitulares, alioque tractatus, illi tantum veniunt admittendi, qui sunt de Capitulo, & facultatem habent præstandi illorum votum in Capitulo, aliàs actus per extraneos gesti non sustinentur, *Parif. conf. 27. num. 9. vol. 4. Roman. conf. 332. sub n. 10. Rota recent. part. 17. dec. 211. num. 1. cum seq. ubi Doctores.*

Capitulares actus legitime fiunt à solis præsentibus, non habitâ absentium, ratione, ubi vocati non venerunt, nam tunc tota Capituli auctoritas penes Canonicos præsentem residere dicitur, & quod major pars facit, omnes fecisse videntur, ad *Text. in cap. cum nobis cap. dudum de Elect., Rota recent. part. 14. decif. 273. n. 8., & part. 19. decif. 169. num. 1. cum duobus seq.*

Quoad secundum, sequitur, ut aliquid dicamus de jurisdictione, & facultatibus Capituli, & in quibus jurisdictionem, & facultatem hujusmodi exercere valeat, in quibus verò secus.

Et insipientes illud, quod de jure communi habetur, dicimus ante Tridentinum maximam fuisse Capituli Cathedralis, & sic Canonice eisdem jurisdictionem; etenim, ante Tridentinum, Capitulum habebat jurisdictionem cumulativam cum Episcopo, circa punitionem Clericorum, ita *Rota recent. part. 19. decif. 254. nu. 16. Emerix Sen. decif. 175. n. 1. & 3.*

Dixi: ante Tridentinum; hic nota, quod licet Tridentinum tribuat jurisdictionem Episcopis; attamen non privat Capitula, ac inferiores Prælatos eâ jurisdictione, quæ ex privilegio, aut legitima consuetudine competeat, nec quo minus eam cumulativè exercere possit cum Episcopo, ut notat *Barbosa de potest. Episcop. alleg. 73. num. 4. & ad Trident. sess. 25. cap. 6. num. 15. de Reform. Rota d. decif. 254. n. 21. & 22. part. 19. coram Emerix d. decif. 175. per totam.*

De facultatibus Capituli est defendere statuta, & Constitutiones suæ Ecclesiæ; ac proinde in inducendo aliquid contra suam Ecclesiam, uti legitimus Contradictor, venit de jure citandum; ut optime distinguit *Arguel de legitimo contradic. quest. 17. art. 5. n. 47. Rota coram Bichio decif. 14. num. 1. & recent. part. 19. decif. 148. num. 5. & 6.*

Pariter est in facultate Capituli cognoscere causas Canonicorum absentium, & impedimenta, ad effectum ut consequi valeant distributiones quotidianas, quamvis horis Canonicis non interfuerint, *Rota coram Pamphilio decif. 671. num. 13.*

Quam-

Quamplures functiones explere potest Capitulum, & Canonici privativè quoad Parochum Cathedralis, de quibus *Rota recent. part. 18. decif. 400. num. 33. cum seq.* uti sunt horas canonicas, & vespèras solemnes canere, Missas majores, seu Conventuales tam diebus feriatis, quàm aliis solemnibus celebrare, benedicere fontem Baptifinalem, candelas, & palmas, easque distribuere, & processiones facere.

Capitulum potest se opponere, quando agitur de læsione suæ Ecclesiæ, vel statutorum ad illam spectantium, *Rota coram Coccino decif. 2088. num. 73. & part. 4. recent. decif. 115. num. 10.* ubi alii *Doflores*; & non sine ratione: etenim Capitulum, & Canonici cum dicantur pars, & membrum Ecclesiæ, illius conservationem tueri debent, sicuti principaliter hoc spectat ad Episcopum, qui caput dicitur istius mystici corporis ac sponfus Ecclesiæ, ille nempe uti caput Canonici uti membra.

Undè in concernentibus ad ipsam Ecclesiam, agere potest Capitulum nomine ejusdem, *Rota coram Coccino decif. 2088. num. 68. & recent. part. 6. decif. 289. num. 72.*

Rursus est in facultatibus Capituli impedire immisionem vigore litterarum Apostolicarum, ubicumque allegat exceptionem resultantem ex Apostolico indulto, *Rota coram Dunozett. Jun. decif. 202. n. 15. & part. 6. recent. decif. 27. num. 14.*

Habens jurisdictionem visitandi, conferendi beneficia, & optandi, debet in illa manuteneri adversus Episcopi turbationes, *Rota coram Pamphilio dec. 48. num. 1. 3. & 7.* ubi *Doflores*: etenim, vulgati juris est, quemlibet esse manutendum in sua possessione, in qua reperitur.

Pariter est manutendum ipsum Capitulum in possessione exercendi jurisdictionem criminalem, probatà immemorabili quasi possessione, *Rota recent. part. 19. decif. 502. num. 12.* ubi *Doflores*.

Docendo Capitulum de sua quasi possessione, ut Episcopus in causis Capitularibus, & sic contra Canonicos, non

possit procedere, sine adjunctis saltem duobus de ipso Capitulo, est manutendum, *Rota recent. part. 7. dec. 105. num. 26. & 52.*

Quoad tertium, breviter nos restringentes, nonnulla adnotabimus. Per ea, quæ demonstravimus in secundo quesito, licet maxima sit Capituli jurisdictionis, & facultas, in quampluribus verò illa videtur limitata, & restricta, ut in sequentibus demonstrabimus.

Capitulum ergo ipsum non potest cognoscere de crimine hæresis, quando Episcopus est absens à sua Diocesi, nisi de illius mandato faciat; etenim licet crimen hoc sit gravissimum, jure tamen ordinario valet procedere solus Episcopus, & non alius, aliàs Capitulum procedendo, nulliter procedere dicitur, ut bene *Rota coram Seraphino decif. 733. num. 3. & nos sub titulo de Hæresi infra*, ibi vide.

Insuper, licet Capitulum dicatur administrator bonorum Ecclesiæ, undè ad illud spectat unà cum Episcopo defendere illius jura, attamen non valet, stante controversiâ super bonis ipsis, devenire ad transactionem, non obtento prius Apostolico beneplacito, *Rota coram Ottobono decif. 220. num. 14.*, ubi alii *Doflores*.

Nam per ea, quæ demonstrabimus infra, ubi de *Transfessionibus*, & sub titulo de alienationibus bonorum Ecclesiæ, transigere est alienare. Vide in d. locis.

Pariter non habet auctoritatem uniendi beneficia ad sui favorem absque consensu Papæ; nam aliàs, si hoc permiffum esset ipsi Capitulo, forsan omnia beneficia Diocesis sibi uniret; undè meritò, ut dixi, concurrente legitimâ causâ, potest sibi unire illa, obtento prius Apostolico consensu, *Rota coram Penia decif. 1379. num. 5. & 6.* ubi *Doflores*.

In jurisdictionem Episcopi noviter provifi, se immiscere amplius non valet Capitulum ipsum, ubicumque jam ab eodem expeditæ fuerunt litteræ Apostolicæ, illæque ostensæ, *Rota coram Coccino decif. 736. num. 2.*

Non dicitur legitimus contradictor, viso

quoad justificationem gratiæ, ad im-
22 diendam immisionem Apostolico pro-
vifo super Canoniatu, *Rota coram Coc-
cino decif. 1481. num. 15. & coram Ot-
thobono decif. 58. num. 31. & part. 19.
recent. decif. 289. num. 8.*

In quampuribus verò potest dici le-
gitimus contradictor, videlicet ubi,
23 probando Ecclesiam esse renovatam,
impedire vult novam erectionem Ca-
nonicatus, *Rota cor. Coccino decif. 1902.
num. 4. ubi Doctores.*

Sicuti, ubi se fundat in certa quali-
tate requisita à Statuto, probata inca-
24 pacitate provifi, est legitimus contra-
dictor, *Rota coram Coccino decif. 2013.
num. 60.*

Illud non valet præjudicium inferre
sue Ecclesiæ, cum potiùs sit munus ip-
25 sius Capituli defendere illius jura, ex
quo administrator de jure est, & non
dispensator, aliàs actus ab illo gesti sunt
nullius roboris, & momenti, *Rota re-
cent. part. 9. decif. 302. num. 28.*

Hinc cum Capitulum dicatur pars
corporis, ac membra, Caput verò ipso
26 Episcopus; meritò non potest sine Epi-
scopo tribuere exercitium administra-
tionis, *Rota ter. Rembold. decif. 591.
num. 15. ubi Doctores.*

Capitulum ipsum, licet habeat ma-
ximam jurisdictionem, Sede Episcopa-
li vacante, de quo nos latè infra Di-
27 scertatione 36. Sede tamen Episcopa-
li plena, ac legitimè non impedita,
exercere nequit ordinariam jurisdic-
tionem, *Rota coram Bichio decif. 383.
num. 13.*

Uteriùs, licet per, ea quæ demon-
stravimus in præcedenti Disceptatione,
28 ad Capitulum ipsum Collegialiter con-
gregatum spectet immittere in posses-
sionem provifum de Canoniatu: non
valet tamen possessorem ipsum privare
sua possessione, *Rota coram Bichio de-
cif. 635. num. 9.*

ARGUMENTUM.

Capituli Ecclesiæ Patriarchalis San-
cti Joannis Lateranensis facultas re-
censetur circa Ecclesias incorporat-
as eidem Capitulo, ad normam
Constitutionum Apostolicarum.

SUMMARIUM.

- 1 Ecclesia Lateranensis Urbis, & Orbis Mater est, & Caput.
- 2 Privilegium refertur Ecclesiæ Lateranensis alias Ecclesias sue jurisdictioni supponendi, illasque providendi occasione vacationum, aliosque actus jurisdictionales ibidem exercendi, & n. 3. & 8. juncto n. 10. & seq.
- Quomodo verò procedat privilegium hujusmodi n. 10. & seq.
- 4 Eiusdem Privilegii quæ subsecutæ fuerunt Apostolicæ reformationes exponuntur, & n. 5.
- 5 Ecclesiæ fundatæ in solo Lateranensi subsunt Lateranensi Capitulo.
- Quando autem taliter fundatæ dicantur n. 6. & seq.
- 9 Beneficia fundata in solo Lateranensi subjacent regulis Cancellariæ.
- 13 Episcopus habet juris assentientiam pro visitatione Ecclesiarum sue Diocesis, ac collatione Beneficiorum in ea erectorum contra Capitulum Lateranensem pretendens Ecclesiam fundatam esse in suo Solo, Amplia n. 16. & seqq. & n. 14.
- Propter quam juris assentientiam Episcopo debetur manutentio n. 19.
- 15 Jurisdictio Episcopi justificatur etiam ex consensione Partis, quod locus sit in Diocesi.
- 20 Episcopus visitare potest Ecclesias exemptas jure delegato: quam tamen delegatam jurisdictionem ipse requisitus explicare tenetur.

DISCEPTATIO XXXIV.

Quia Ecclesia S. Joannis Lateranensis Mater Ecclesiarum est non solum Urbis, sed totius terrarum Orbis, cum illa sit Cathedra Romani Pontificis,

cis, meritò supra omnes innumeris præfulget privilegiis, de quibus nostrum non est agere.

Inter cœtera privilegia, quæ majora antiquitus erant, circa unum tantum agimus. Poterat enim Capitulum hujusmodi Patriarchalis Ecclesiæ submittere sibi quascumque alias Ecclesias ad ipsum Capitulum sponte accurrentes, & se ipsas submittentem, quæ dicebantur subjectæ ipsi Capitulo, & ab ipso Capitulo, seu eorum Vicariis deputatis visitabantur, pro ut visitantur, & ab eodem Capitulo, dum vacantes fuerint, providentur de Rectore.

Quod ipsum Capitulum poterat aggregare suo quasi dominio omnes Ecclesias, quæ ita volebant, patet ex *Bulla Calisti III. Bonifacii IX.*; Hodie tamen illud antiquitus concessum à *Calisto*, & *Bonifacio*, non habet locum, attentà *Bulla Pii IV.* revocatoria illius *Calisti III.* Potest nihilominus Capitulum ipsum fundare, & erigere Ecclesias in solo spectante ad ipsum Capitulum, attento Privilegio eidem Capitulo restituto per *Sixtum Quintum*, cum certis restrictivis, ut habetur ex *Bulla ejusdem*, super hac re edita, *Constitut. 19. inter impressas in Bullario novo*; Undè attendita hujusmodi Sixtina Constitutione, quoties Ecclesia fuerit ædificata in solo Lateranensi, scilicet spectante ad ipsam Ecclesiam, non videtur ambigendum, illam esse subjectam ipsi Capitulo, ut habetur ex *S. Rota recent. part. 18. dec. 383. 530. n. 5.*, & per totam.

Dicitur fundata in solo Lateranensi, ubi quis ante constructionem Ecclesiæ, dat fundum Capitulo, & postea petit ab ipso Capitulo facultatem, ut possit Ecclesiam ædificare in d. fundo, assignando Canonem, quo peracto, dicitur fundata in solo Lateranensi, quod est valde notandum, ubi quis Ecclesiam, quam construit, optet esse liberam à jurisdictione Ordinarii loci.

Posito quod Ecclesia ipsa sit sub dominio, & protectione Capituli Lateranensis, tunc uti de illius dominio eam providere potest, & ubi habet annexa Beneficia, etiam Curata, providere de novo Rectore, in defectum antiqui, in

mensibus sibi debitis, ut notat *Rota coram Emerix Jun. dec. 106. num. 2. ubi Doctores communiter*.

Dixi: in mensibus sibi debitis; etenim hujusmodi Ecclesiæ sitæ in solo Lateranensi non veniunt exemptæ à Regulis generalibus; undè comprehenduntur sub Regula 9. *Cancellarie de mensibus*, *Rota coram Biebio dec. 241. num. 4.*

Capitulum prædictum licet possit visitare, corrigere, ac cœtera agere, in ordine ad Ecclesias sibi subjectas, ut supra, ac conferre Beneficia eisdem, annexa, in præjudicium Episcopi Ordinarii loci, hoc tamen non videtur habere locum nisi quoad Ecclesias sitas in Lateranensi solo, juxta d. Sixtinæ Constitutionem restitutoriam, non autem, quoad erectas per dismembrationem aliarum Ecclesiarum, ut notat *Rota coram Emerix Jun. dec. 106. n. 3. & 4.*

Undè, ad effectum ut Capitulum ipsum gaudeat hujusmodi Privilegio, opus est concludenter probare qualitatem ædificationis in proprio solo, ut notat, *Rota in recent. part. 18. dec. 383. num. 5. & 530. pariter n. 5.* ubi latè, & ibi *Doctores*.

Aliàs Jus competit Episcopo privative quoad Capitulum visitandi dictas Ecclesias, ac conferendi Beneficia in eisdem erecta, attentà juris assentiâ super omnes Ecclesias in sua Diocesi existentes, *Rota d. dec. 383. n. 3. 9. & 10. & in d. dec. 530. per totam*.

Ubicumque ergo Capitulum prædictum prætendit, aliquam Ecclesiam esse sub illius jurisdictione, & protectione, ad effectum excludendi Episcopum loci Ordinarium, opus est probare omnia extrema requisita in supra citata Sixtina Constitutione; aliàs ipse Episcopus, ob assistentiam juris pro ipso facientem, ut omnes Ecclesiæ sitæ in districtu suæ Diocesis sint de illius dominio, & jurisdictione, habet intentionem fundatam visitandi illas, ad *Text. in cap. venerabilis de Rellig. domibus, cap. cum persona de privileg. in 6. cap. omnes Basilicæ 16. qu. 7. Barbosa de poss. Episc. alleg. 80. Rota recent. part. 11. dec. 318. n. 3.*, & *part. 18. dec. 383. num. 3. & dec. 530.*

Quod

Quod quidem magis procedere videtur, & nullam patitur difficultatem, ubicumque Capitulum allegat in sua aggregatione Ecclesiam, puta S. Antonii existere in Diocesi puta Hieracen., nam tunc clarè probatur, illam esse de Jurisdictione Episcopi Hieracen., cum nulla dari possit major probatio, quàm proprii oris confessio, ad Text. in cap. *fin. de confessis*, Rota in rec. part. 13. dec. 70. n. 9., & per totam, & nos latè sub titulo de probat. per confessionem partium elicitam, & Doctores passim.

Itaque, ubi Capitulum non probat concludenter, Ecclesiam, de qua est quaestio Jurisdictionis, fuisse constructam in solo Lateranensi eidem priùs donato, vel alio jure eidem debito, inde fit, ut juxta d. Sixtinam Constitutionem, hujusmodi Ecclesia non comprehendatur sub Privilegio, quod in ventre requirit qualitatem ædificationis in proprio solo, per ea, quæ tradit Felin. in cap. ex parte n. 25. de rescriptis, idem cons. 45. n. 14. & cons. 130. nu. 1. Rota coram Coccino dec. 117. num. 5., & coram Buratto dec. 417. n. 1., & in rec. part. 11. dec. 195. num. 4. & 5. part. 18. dec. 383. n. 5.

Et hoc magis videtur habere locum, quotiescumque Episcopus loci Ordinarius, non tamquam Delegatus S. Sedis, sed suo jure ordinario, & facultate sibi a Sacris Canonibus, & Tridentino imposita Ecclesiam ipsam visitavit, ac proinde, ubi Capitulum Lateranense clarè, & concludenter non doceat de exemptione tamquam fundamento suæ intentionis, ad Text. in cap. cum Episcopus de offic. Judic. ordin. in 6. Clem. n. attendentes de statu Monach. ubi Doctores.

Attentà juris assistentià Episcopo competens, ut supra, ille venit manutenendus in sua quasi possessione visitandi Ecclesiam, quam exemptam prætendit Capitulum; tantòque fortius attentata observantia visitandi illam, quæ magnum robur præstat in materia manutentionis, ut bene ad casum, de quo agimus, facit Text. in d. cap. cum persona §. fin. Marescot. var. resol. cap. 11. n. 1. cum seq. l. b. 1. Post. de manutent. obs. 45. n. 2.

part. 3., Rota d. dec. 383. num. 9. cum seq. part. 18. recent.

Caveant ipsi Vicarii Ecclesiarum Lateranensi Capitulo subiectarum, ut ubicumque Episcopus loci Ordinarius uti delegatus S. Sedis Apostolicæ visitare voluerit Ecclesias ipsas, ante actum visitationis declaret Episcopus, etiam per publicam scripturam, ac publicum actum, se velle dictas Ecclesias visitare jure tantum delegato, quo peracto, Jus Capituli remanet saluum, & illi non inferitur ullum præjudicium, & nos latè supra lib. 1. ubi de Jurisdictione Episcopi quoad loca exempta.

ARGUMENTUM.

Capitulum, quoad illius convocationem, ubi quis congregare valeat illud, & Capitulares convocare? Quo tempore sit congregandum? Quinam vocandi sint? Quinam veniant admittendi ad Capitulum, & quinam de jure excludendi, ac de aliis ad materiam ipsam.

SUMMARIUM.

- 1 Capitulum pro validitate actuum Capitularium à quoniam convocari oporteat, & num. 2. cum seq. & num. 7.
- 5 Presidentis Capitulo munus refertur, & num. 6.
- 8 Capitulum non debet ad placitum convocari, sed consueto, sive alio congruenti tempore.
- 9 Tempore, quo Divina persolvi debent officia, non est convocandum Capitulum, aliàs amittuntur distributiones quotidiane, nisi urgenti necessitas alterius suadeat, & num. 10.
- 11 Capitulum quatenus extraordinariis temporibus convocari velit, nunciari debet Episcopo, qui iussu ex causa ejus convocationem inhibere potest, & num. 12.
- Declarat, ut num. 13.
- 14 Ad Capitulum qui, & qualiter vocandi sint, & num. 15. & num. 21. cum seq.

- 16 *Præfentes qui fuerunt Capitulo nequeunt dare de illius nullitate ex intimationis defectu.*
- 17 *Citationis defectus sanatur per comparitionem.*
- 18 *Canonicos absentes quibus casibus convocare oporteat, & quomodo iidem sint convocandi, & num. 19. & 20. cum seqq.*
- 24 *Canonicus absens num possit constituere Procuratorem ad ferendum suffragium, & num. 25. & 31. cum seqq.*
- 26 *Canonicus legitime absens Procuratorem debet constituere de gremio Capituli, & num. 28. cum seqq.*
- 27 *Procurator constitutus per absentem ad suffragium ferendum in electione faciendus, nequit duos eligere alterum suo, alterum verò Procuratorio nomine.*
- 32 *Canonici absentes si convocandi sunt, qui exsunt in Provincia, legitimeque impedimento detinentur, & n. 33.*
- 34 *Ad suffragandum in Capitulo quinam sint admittendi, qui verò excludendi ab ipso Capitulo, & n. 35. cum seqq.*
- 41 *Portionarii, & similes, præscripto statuto, vel consuetudine, non dicuntur de Capitulo, cum sint veluti Ministri Canonicorum.*

DISCEPTATIO XXXV.

Prosequentes materiam ipsam de Capitulo, quamplura sunt nobis hic examinanda, quæ respiciunt Congregationem Capituli, & convocationem Capitularium pro agendis his, quæ spectant ad interesse ipsius Capituli. Et

Quoad primum, videre est, ad quem spectet Capitulum convocare. Capitulum igitur convocandum est à Præsidente illius, seu ab alio deputato ab eodem Capitulo, quoties Capitulum non habet Præsidentem: si verò non habet Præsidentem, neque Deputatum, convocandum erit à prima Dignitate Capituli, attentâ consuetudine Cathedralis cujusque respectivè, *Abbas in cap. auditus num. 3. de Elect. Fagnan. in cap. ut Abbatem num. 28. de etate, & qualit. Sacra Congreg. Concil. in una Nullius Altamura 6. Septembris 1687. Sacra Con-*

greg. Rituum in una Neapolitana 25. Januarii 1698. Card. de Luca de Cononic. & Capit. disc. 27. num. 7.

Undè aliter facta convocatio erit nulla, omniaque gesta in illo non erunt attendenda, *idem de Luca sup. num. 8.* Dixi: fore convocandum à prima Dignitate Capituli: hoc autem procedit, & locum habere videtur, licet non fuerit in Choro, dummodò tamen sit in Civitate, quo casu, si convocetur à secunda Dignitate, cum prima Dignitas, aut Præsidentis fuerit in Civitate, licet non in Choro, actus Capitulares inde gesti erunt nulli, *Sacra Congreg. Concil. 11. Junii 1686.*

Præsidentis, vel Deputatus, aut similis, congregato Capitulo, debet proponere negotia discutienda in ipso Capitulo, & ante omnes debet suum votum præstare, & successivè colligere vota. Capitularium, licet ipse non sit in sacris constitutus, cum iste sit actus jurisdictionis, qui competit Præsidenti Capituli, *Garz. de Benefic. part. 3. cap. 4. num. 26.* ubi resolutio Sacre Congregationis.

Non solum Præsidentis, aut Deputatus, vel similis potest convocare Capitulum, sed etiam ipse Episcopus, ubi agit de suo, vel suorum commodo, rem ipsam discutiendam proponere valet, & postea discedere, relinquendo solos Capitulares, ut cum libertate disceptent materiam propositam ab ipso Episcopo, ac decernant, ut ipsis magis visum fuit expediens, *Barbosa de Canon. & Capitulo cap. 35. num. 9.* ubi *Doflores.*

Quoad secundum, sequitur, ut videamus, quo tempore sit congregandum Capitulum? & in hoc dicimus, illud congregandum esse diebus solitis, & destinatis, ac congruo tempore ad actum expediendum, vel ubi necessitas acciderit, aliquo alio tempore congruo, instantibus Canonicis, & non pro libito voluntatis ipsius Præsidentis, vel Deputati, *Sacra Congreg. Episcop. & Regularium in una Ripana 6. Octobris 1617.*

Dixi: congruo tempore: etenim non erit convocandum tempore, quo divina celebrantur, vel celebranda essent, ne

re divinus cultus minuatur, nisi forte
urgens causa in aliud tempus compatiatur
negocium differri: quod si secus fa-
10 ctum fuerit, Canonici non lucrantur
distributiones pro illis horis, in quibus
divinis non interfuerint officiis, *Barbosa*
suprà cap. 35. num. 14. & 15. Sacra
Congreg. Concil. in una Oriolen. 27. Mar-
tii 1632. ad dub. 11.

Quoties verò erit convocandum die-
bus extraordinariis, de hujusmodi con-
11 vocatione certiorandus erit Episcopus,
à quo potest impediri ipsius convoca-
tio, *Sacra Congreg. Concil. in una Mu-*
ceraten. 7. Augusti 1683. Lauretan. 6.
Februarii 1700.

Hoc tamen procedit, legitimam con-
12 currente causam impedimenti, ne con-
vocetur, aliis secus, *Sac. Congreg. Conc.*
in una Amerinen. 13. Septembris 1641.

Licet in omni casu, in quo agitur de
rebus ad Capitulum spectantibus, &
13 circa interesse, vel gubernium ipsius
Capituli, convocari possit à Canonicis
omni tempore, absque licentia Episco-
pi, *Sacra Congreg. Concil. in una Cár-*
solen. 9. Maji 1637.

Quoad tertium, quibus vocatis erit
congregandum Capitulum? Et in hoc
14 dicimus. esse congregandum, & vocatis
omnibus de Capitulo, quatenus fuerint
præsentés in Civitate, seu loco, per so-
lita signa, sive campanæ, sive vivæ vo-
cis, aut similibus, juxta consuetudinem
Diocesis; cunctisque; absentes verò, &
15 existentes in Provincia, vocandi erunt
per literas, sive Nuncium, juxta Dio-
cesis consuetudinem, ut accedant, qua-
tenus accedere voluerint, ut de Ele-
ctione probat *Text. in cap. quid propter*
de Elect. cap. quorum, eodem tit. Castel-
lin. de elect. cap. 8. num. 7. Barbosa sup.
cap. 39. num. 1. cum seq.

At ubi non fuerint citati, neque vo-
cati, non ex hoc actus dicuntur nulli in
16 ipso Capitulo gesti; quotiescumque
ipsi Capitulares non citati, & vocati
comparuerint, & præsentés fuerint in
Capitulo, unde amplius dicere non va-
lent de nullitate ipsorum gestorum in
Capitulo; nam per illorum comparitio-
nem sanatur defectus citationis; & non
17 sine ratione, nam finis citationis est, ut
partes bene sciant ad quem effectum.

sint citatæ, ideoque, stante comparitio-
ne, actus remanent validi, ex quo cen-
setur adimpletus finis, *Fagn. in cap. cum*
ex injuncto de novi operis nunciat. n. 51.
& in terminis *Card. de Luca de Canonie.*
& Capit. disc. 37. num. 10.

Canonici absentes in tribus tantum,
casibus sunt vocandi, per *Glossam* magi-
stralem in *cap. 2. de testibus* in 6. Et pri-
18 mò in Electione facienda de Episcopo,
ad *Text. in cap. quia propter de Electio-*
ne. Secundò in receptione Canonico-
rum, aut collatione Beneficiorum, ad
19 *Text. in cap. cum in Ecclesiis de Preben-*
dis in 6. Tertiò si cessare voluerint à
Divinis, prout ex *Text. in cap. quam-*
vis de offic. Ordinar. in 6., ibique Do-
ctores.

Addit *Felin. in cap. ad omnes de Con-*
stitut. illos esse vocandos in omnibus
20 causis arduis, & majoribus; sed in hoc
standum esse consuetudini cujusvis Ca-
thedralis docet *Barbosa de potest. Epi-*
scop. part. 3. quest. 7. num. 9. Genuensis
in præstigab. Eccles. quest. 170. Fagnan.
in cap. cum ex injuncto num. 52. & 53.
suprà.

Absentium citatio, de qua supra, fa-
cienda erit de persona, & singulariter,
21 quando scitur ubi ipsi permaneant, ac co-
modè, & sine periculo citari valeant,
ad *Text. in cap. cum olim de dolo, & con-*
sumacia, cap. venerabilis eodem tit. la-
te Sigismundus à Bononia de Election.
dub. 9. num. 4.

Quod si nesciatur, ubi morentur, ci-
tatio facienda erit per Edictum publi-
22 cum, puta in Ecclesia majori assignen-
dum, vel in loco, ubi Canonici soliti
sint commorari: & sic literæ citatorie
Capituli debent legi citato Capitulo,
ad *Text. in cap. fin. de eo qui mittitur*
in possess. l. 4. §. Toties ff. de damno in-
fecto, ubi Doctores.

Si verò Canonicus citandus inveniri
non possit, tunc citatio facienda erit ad
23 valvas domus ejusdem, ad *Text. in cap.*
causam, cap. venerabilis de dolo, & con-
sumacia, Barbosa suprà cap. 39. n. 5.

Canonicus absens, ut suprà, pro ele-
ctione facienda, unum, vel plures con-
24 sistuere valet Procuratores, qui pro
ipso Constituyente votum in Capitulo
præsentent, ad *Text. in cap. si quis de Elect.*
in 6.

in 6. *Sigismundus* *suprà* *dub. 14. Rota*
coram *Ubaldo* *in una* *Calaguritana* *Be-*
neficii 13. *Novembris* 1620. *inter* *eius*
impressas *decif.* 580., ubi fuit dictum,
 25 tria requiri, ad hoc ut votum Canonici
 absentis per Procuratorem possit sus-
 teneri. Primò, quod Procurator sit
 de loco, ubi vocari possit, & ita sentit
Rota recent. part. 19. decif. 141. n. 10.
 Secundò, quod ipse Canonicus absens
 accedere non possit ad Capitulum. Ter-
 tiò, quod Procurator habeat manda-
 tum ad jurandum super dicto impedi-
 mento allegato.

Procurator, de quo *suprà*, debet con-
 stitui unus de Collegio Canoniorum,
 26 non autem extraneus, ea ratione, ne ex-
 tranei sciant sacra Capituli, ad *Text. in*
d. cap. quia propter, §. Illud, ibi: *Et*
tunc si voluerit, committat uni de ipso
Collegio, vicem suam.

Procurator de Collegio simpliciter
 constitutus à Canonico absente in casu
 27 electionis, non valet eligere duos, unum
 suo nomine, & alterum nomine Con-
 stituentis, ad *Text. in cap. si quis §. Por-*
ro de Elect. in 6., Sigismundus *suprà*
dub. 14.

Imò, ubi Canonicus absens aliquem
 non invenisset in Capitulo, qui vellet
 28 suo nomine agere, cum ipsi de Capitu-
 lo in hoc non possint compelli, ut notat
Glossa in d. cap. quia propter §. Illud.

Nec Canonicus absens valet alium
 29 deputare, extra gremium Capituli, ut
in d. cap. si quis §. Absens.

Tunc pro illa vice amittit jus sibi
 30 competens, quatenus de persona acce-
 dere noluerit.

Canonici absentes in electione Vica-
 rii Capitularis non possunt præstare eo-
 31 rum votum per Procuratorem, ad nor-
 mam *Text. in dicto cap. quia propter de*
Elect.

Nisi concurrente legitimâ consuetu-
 dine in contrarium, legitimè præscri-
 pta. Quod intellige de absentibus, sed
 intra Provinciam existentibus. Dixi
 dummodo Canonicus absens adsit in
 32 Provincia, nam magna distantia tollit
 Canonico absenti facultatem deputandi
 Procuratorem, *Rota recent. part. 19.*
decif. 141. num. 11., & quod ipsi Cano-
 33 nici absentes fuerint legitimo impedi-

mento detenti, quod probandum erit,
 ut docet *Sacra Congreg. Concil. in una*
Hidruntina 11. *Aprilis* 1699. Vide quæ
 nos latè in sequenti Disceptatione circà
 hoc, *Rota d. decif. 141. num. 12.,* ubi
 habetur, impedimentum adesse debere
 de tempore deputationis Procuratoris.

Quoad quartum: Quinam præstare
 valeant eorum votum in Capitulo, & è
 contra, quibus hoc denegatum sit, li-
 cèt sint de Capitulo?

Et quod respicit primam partem,
 omnes Canonici votum suum præstare
 34 valent; nam statim, ac quis possessionem
 adeptus fuerit stalli Canonialis,
 uti de gremio Capituli potest ea agere,
 quæ sunt de iuribus Canoniorum, *Ab-*
bas in cap. dilectus de præbendis num. 7.
Rota coram Cavaler. decif. 109. num. 8.

Quod videtur habere locum, etiam si
 fuerint plures fratres de gremio Capi-
 35 tuli; nam adhuc omnes vocem habent
 in illo, & sic omnes possunt præstare
 illorum suffragium in actibus Capitula-
 riter gestis, *Sacra Congreg. Concil. in*
una Vercellens. 23. Augusti 1631. *Fesula-*
na 4. Maji 1639. *Hidruntina* 27. *Mar-*
tii 1653. *Lauden. 13. Februarii* 1689.
 Sequitur, ut videamus de his, qui
 licèt sint de Capitulo, votum suum
 præstare nequeunt in actibus Capitula-
 ribus, & per nos per modum Synopsis
 quamplures enumerantur: Et

36 Primò: Veniunt exclusi nondum
 Constituti in Sacris Ordinibus, ad nor-
 mam *Text. in Clem. ut hi de etate, &*
qualit. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1.
consult. 325. per Trid. sess. 22. cap. 4. de
Reform.

Sed hoc intellige, nisi aliter esset de
 37 consuetudine legitimè præscripta, *Sa-*
cra Congreg. Concil. in una Romana 8.
Martii 1664. *Pignatell. suprà* *num. 4.*

Sicuti pariter ubi quis fuerit dispen-
 satus à Papa, ut possit obtinere Cano-
 38 nicatum in Cathedrali, licèt non ha-
 beat ætatem legitimam, juxta disposita
 per sacros Canones, & Tridentinum, *Sa-*
cra Congreg. Concil. in una Reatinâ 10.
Julii 1627. *Montis Polistiani* 13. *Janua-*
rii 1529. *Patavinâ* 22. *Augusti* 1648.

Secundò: Veniunt exclusæ Dignita-
 tes Præbendæ Canonicali carentes; nam
 39 per eas, quæ *suprà* demonstravimus, Di-
 gni-

gnitates regulariter non dicuntur de Capitulo, sed tantum Canonici habentur ut membra Capituli, & Dignitates potius sonant in Officium, nisi annexam quoque habeant Canonicalem Præbendam ipsimet Dignitati, *Abbas in cap. 1. & cap. scriptum, cap. inter de Elect. Barbosa de potest. Episcop. alleg. 3. n. 18. & nos in precedentibus.*

Tertiò: Portionarii, Beneficiati, Cappellani, Mansionarii, & similes, licet provisi in titulum, vocem non habent in Capitulo, & actibus Capitulariter gellis, *Gratian. dist. forens. c. 397. à num. 57. cum seq. Barbosa supra n. 16. Card. de Luca de Canonic. & Capitul. dist. 40. num. 6.*

Ratio ea est, quia Portionarii, & similes, habentur uti Ministri Canonico-
rum, *Cavaler. decis. 57. de Luca d. num. 6.* Privilegio tamen, Statuto, aut Consuetudine existente, possunt non solum Portionarii, aut ceteri, de quibus supra præstare eorum votum in Capitulo, sed etiam alii, *Card. de Luca de Canonic. & Capit. dist. 19. num. 7., & dist. 20. num. 6., & Sac. Rota recent. part. 1. decis. 296. & part. 2. decis. 708., & alibi passim per Doctores.*

Quartò: Canonicus Coadjutor vocem non habet in Capitulo, & actibus Capitularibus; etenim licet obtineat gratiam Coadjutorie à Papa cum futura successione; attamen non dicitur adhuc verus Canonicus; hinc quando intervenit Canonicus Coadjutus, Coadjutor non potest interesse in illo, ad hoc ut præstet suum votum, *Sacra Congreg. Concil. in una Narvieu. 5. Maji 1646., & 22. Septembris ejusdem anni.*

Quintò: Promotus ad sacrum Subdiaconatus ordinem, illegitimè, subreptitiè, & ante legitimam ætatem, cum dicatur de jure suspensus juxta Constitutionem Pii II. quæ incipit: *Cum ex Sacrorum*, proutdè, uti suspensus non erit admittendus ad Capitulum, ad effectum præstandi suum suffragium in illo, *Lavor. lucubrat. Canonic. tom. 1., tit. 4. cap. 15., & Doctores passim.*

Sextò: Excommunicati, & innodati majori excommunicatione, tamquam abscissi à mystico corpore Ecclesiæ, non

erunt admittendi in Capitulo, & actibus Capitularibus, *Glossa in cap. unico Ne sede vacante in 6. DD. in cap. illa quotidiana de Elect.*

Sed hoc intellige, dummodo excommunicatio fuit deducta in judicium, *Card. de Luca de Canonic., & Capitul. dist. 27. num. 19.*

Septimò: Veniunt exclusi suspensi, seu per Judicem depositi, mediante illius sententiâ, ipsa suspensione durante, ad Text. in cap. cum dilectus de consuetudin. Ricciul. de jure person. lib. 4. cap. 3. num. 9. Lavor. supra num. 61., & Doctores passim.

Octavò: Interdicti non erunt admittendi ad Capitulum atque actus Capitulares, cum eisdem hoc de jure denegatum existat, ad Text. in cap. cum inter de Elect. Petrus Gregor. de Elect. cap. 7. num. 9. Lavor. supra num. 67. ad Text. in cap. is, qui de Sentent. excommunic. in 6.

Nonò: Veniunt exclusi etiam ii, qui ob delictum privati fuerunt voce actus in Capitulo: nam hoc casu non erunt admittendi, quia aliàs esset inutilis illorum admissio, ad Text. in cap. bone memoria de Elect. Lavor. supra tit. 4. cap. 21. num. 46.

ARGUMENTUM.

Capituli Cathedralis Ecclesiæ facultas, & jurisdictio quæ sit, Sede Episcopali vacante, ibique de Capitulo Collegiata Ecclesiæ, adhuc vacante Sede.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopo naturaliter, vel civiliter mortuo, jurisdictio ordinaria transit in Capitulum Cathedralis, non verò delegata, & num. 4. juncto num. 7.
- 2 Capitulo quænam competant facultates, Sede Episcopali vacante, & n. 3. & num. 8. cum seqq.
- 3 Capitulum, Sede Episcopali vacante, fundatam habet intentionem super jurisditione ordinaria, usquequo con-

contrarium doceatur ex privilegio, consuetudine immemorabili, vel quadragenaria cum titulo.

- 6 *Jurisdictionis ordinaria, Sede Episcopali vacante, potest alteri ex legitimo titulo competere, quam Capitulum.*

- 18 *Capituli Ecclesie Collegiate facultas expenditur, Sede Abbatiali vacante.*

DISCEPTATIO XXXVI.

VAcante Sede Episcopali Cathedralis Ecclesie, vel ob mortem naturalem, aut civilem, aut ob aliam causam, sui Sponsi, Ecclesia ipsa dicitur viduata; unde ne illa patiatur detrimentum aliquod in spiritualibus, ac populus eidem commissus sentiat incommoda, & languores ob deficientiam proprii Pastoris, jura nostra sanxerunt, ut jus, & facultas, quæ competeant Episcopo in jurisdictionalibus, pertransfeant ad ipsum Capitulum in quampluribus.

Inter jura, & facultates, quas habet Capitulum Sede Episcopali vacante, illud primum est, Dioecesim visitare, ac debitas procuraciones recipere, cum non debeat propriis sumptibus militare *Rota recent. part. 1. 5. decif. 62. num. 28.*

3 ac etiam extra visitationem de delictis cognoscere, & contra imputatos de crimine procedere, *Rota coram Buratto decif. 504. in annot. num. 13., & recent. part. 3. decif. 166. num. 1. cum pluribus sequentibus, & coram Merlino decif. 84. num. 1.*

Quod Capitulum ipsum succedat in jurisdictionalibus, non videtur dubitandum, & ita *Doctores communiter cum Sac. Rota recent. part. 2. decif. 632. n. 4. & coram Dunoz. Jun. decif. 706. n. 18. 780. n. 2. 870. n. 6. 899. n. 9., & 995. num. 4.*

Habet Capitulum ipsum jurisdictionem in jure fundatam, ut demonstravimus cum Sacra Rota; ac proinde contrarium prætendens debet docere de suo bono jure, vel quia habeat privilegium pro se, aut prescriptionem immemorabilem, vel quadragenariam cum titulo, ut bene *Sac. Rota coram Emerix Jun. decif. 696. num. 1. & 2., ubi alii Doctores.*

Quod talis jurisdictionis devolvi possit ad Archidiaconum, tenet *Rota coram citato Dunoz. Jun. decif. 731., & 764. num. 1., ubi quod sufficit quadragenaria absque titulo; Actus tamen jurisdictionis exerciti per ipsum, non indigent presentia alterius, Rota dicta decif. 696. num. 11.*

Quamvis per ea, quæ diximus, Capitulum ipsum vacante Sede, succedat in jurisdictione Episcopi; attamen hoc videtur habere locum, ubi agitur de jurisdictione ordinaria, quod secus est ubi ageretur de jurisdictione delegata ipsi Episcopo debita per plura decreta adducta à Tridentino, *Rota coram Celso decif. 68. num. 9.*

Ratione jurisdictionis acquisitæ per vacationem Ecclesie, valet Capitulum admittere fundationem Beneficii, *Rota coram Arguelli. decif. 72. num. 11. & 12. & cor. Ottobono dec. 220. n. 2.*

Sicuti pariter videtur posse facere Collationem necessariam, ut notat *Rota coram Millino decif. 32. num. 1. Dunoz. Jun. decif. 706. num. 22.*

Potest Capitulum ipsum, vacante Sede, nova statuta condere etiam contraria statutis ab Episcopo prius editis, *Rota coram Dunoz. Jun. decif. 870. n. 6. ubi Doctores. Limita ut ibid. num. 7. & amplia ut num. 8.*

Undè valet condere statuta super bonis existentibus in ejus dominio, *Rota coram Dunoz. Jun. decif. 841. num. 1., ubi alii Doctores.*

Inter cetera munia, quæ sunt de jurisdictione Capituli, vacante Sede, illud est, deputandi Vicarium Capitularum, scilicet, qui pro toto Capitulo curam gerat Ecclesie, quod non solum videtur procedere de jure communi, sed ex dispositione Tridentini. *Rota coram Coccino decif. 2138. num. 4. & coram Ottobono decif. 220. num. 1., ubi Doctores. De quo nos infra ubi latè Discept. 37.*

Potest pariter Capitulum ipsum dare licentiam alteri Episcopo, ut possit tenere Ordinationem, pueros confirmare, & dispensare in sua Dioecesi, *Rota coram Puteo decif. 407. num. 2. lib. 2.*

Valet indicere publicas processiones, cum indicere processiones sit actus jurisdictionis, *Rota coram Dunoz. Jun. decif.*

decif. 996. num. 9., ubi *Doctores*, & nos alibi.

Sede ipsa vacante potest findicare Filius scilicet Episcopi prædefuncti, & ubi illum reperierit reum delicti, debitis poenis punire, ut bene *Rota part. 3. recent. decif. 166. num. 3.*, ubi *Doctores*.

Capitulum Cathedralis, ut supra, vacante Sede, licet ratione communione, non autem succedit in dominio fructuum, unde de fructibus receptis de tempore vacationis, reddere rationem tenetur, *Rota recent. part. 5. decif. 414. num. 30.*

Nisi fructus proveniant ex re indivisa, nam tunc dicitur Dominus quoad partem sibi debitam, *Rota d. dec. 414. num. 29.*

Sequitur, ut de Capitulo Collegiæ Ecclesiæ, Sede vacante, aliquid dicamus. Capitulum ergo ipsum Sede Abbati vacante habet in facultatibus visitare suos Subditos, & procedere in omnibus, quæ spectabant ad Abbatem in jurisdictionalibus verò tantum, *Rota recent. part. 1. decif. 346. num. 3.* Quod videtur limitatum ibi *n. 4. & 5.*

Illud subest jurisdictioni Capituli Cathedralis, ejusque Capitularibus Vicariis, *Rota cor. Ottobono decif. 220. num. 1.* ubi *Doctores*.

ARGUMENTUM.

Capituli Cathedralis munera quæ sint, Sede Episcopali vacante, ubi signanter circa ea, quæ respiciunt deputationem Vicarii Capitalaris, ubi latè ad materiam ipsam vide.

SUMMARIUM.

- 1 *Capitulum, ubi vacaverit Sedes Episcopalis, quemque facere teneatur, & num. 2. & seq.*
- 4 *Capitulum, quatenus vacaverit Sedes Episcopalis, tenetur præcipuè eligere Vicarium, aliis hujusmodi electio devolvitur, & num. 5. & 6.*
- 7 *Qui deputandi Vicarium Capitulare devolvitur ad Metropolitanum, si Capitulum II.*

pitulum elegerit minus idoneum, vel Ecclesiasticis censuris reperiatur irritum, & num. 8.

- 9 *Vicarius Capitalaris eligi debet qui in publica Universitate Lauream Doctoralem fuerit assecutus, nec sufficit privilegium Ducis Sfortia, aliis electio nulla erit, ut num. 10. & seq.*
- 10 *Intellige, ut num. 12.*
- 14 *Electio Doctoris, ac respectu non Doctoris facta in discordia Eligentium Vicarium Capitulare neutra subsistit.*
- 15 *Vicario Capitalari non Doctori, electo in defectu Doctorum, dandus est consultor.*
- 16 *Capitulum in electione Vicarii Capitalaris tenetur præeligere personam idoneam de gremio Capituli, ceteris paribus.*
- 17 *Vicarius Capitalaris eligi nequit is, cui incumbit cura animarum.*
- 18 *Vicarius Capitalaris eligendus est absque ulla conditione, vel reservatione, quæ ipso jure reicitur, & num. 19, cum seq.*
- 21 *Capitulum, eligendo Vicarium Capitulare, transfert in eundem universam Ordinariam jurisdictionem privatam.*
- 22 *Vicarium Capitulare num liceat removere, & a quonam remotio hujusmodi facienda sit, & n. 23. cum seq.*
- 25 *Ad electionem Vicarii Capitalaris quinam admittendi sint, & num. 26. & seq.*
- 31 *Observantia minimè suffragatur, quæ non fuit pacifica.*
- 32 *Canonicus an possit in electione Vicarii Capitalaris sibi accedere pro complendo majori numero suffragiorum.*
- 33 *Text. in cap. quia propter & cap. Cumana de Elect. explicatur.*
- 34 *Electio Vicarii Capitalaris facienda est per secreta suffragia, vocatis omnibus de Capitulo, & num. 35.*
- 36 *Canonicus absentes an possint admitti ad electionem Vicarii Capitalaris per Procuratorem, & num. 37.*
- 38 *Vicarius Capitalaris unus eligi debet, nisi due Cathedrales fuerint simul unitæ, vel de consuetudine aliter servetur, num. 39.*
- 40 *Vicarius Capitalaris eligi debet non ad*

tempus, sed usquequo Ecclesia suo fuerit viduata Pastore.

DISCEPTATIO XXXVII.

Viduata Ecclesia Cathedrali suo proprio Pastore illius morte naturali, vel civili, aut alia causa, & genere vacationis, tunc illius jurisdictio devolvitur ad Capitulum, ita *Glossa ad text. in cap. bis, quæ*, juncto cap. cum olim de major. & obed., cap. illa ne Sede vacante, *Parvum. de offic. & potest. Capit. Sede vacante part. 1. quæst. 1. num. 5.* & *Doctores passim cum Sacra Rota recent. part. 19. decis. 251. num. 29.* hinc videre est, quæ sint munera subeunda per ipsum Capitulum, quæ omnia in sequentibus late demonstrabimus.

Ante omnia tenetur Capitulum, imò vel statim debet conficere inventarium de rebus omnibus per Episcopum relictis, ne bona ipsa pereant, ad *Text. in cap. eburitate 12. quæst. 2.* ubi Canonistæ.

Pariter debet apponere unum, vel plures fideles œconomos deputare, qui rerum Mensæ Episcopalis curam gerere valeant, ad normam *Tridentin. sess. 24. cap. 16.*, & *Doctores passim*.

Præcipuum verò Capituli munus est infra octo dies post mortem naturalem, five civilem ipsius Episcopi, seu illius depositionem, Vicarium, seu Officiale generalem eligere, qui præditus esse debeat omnibus qualitatibus à sacris Canonibus, & Tridentino requisitis, aliàs, ubi electio non fuerit sequuta infra dictum tempus dierum octo, jus deputandi illum devolvitur ad Metropolitanum, ad *Trident. d. cap. 16. ibi* : *Si secus factum fuerit, ad Metropolitanum hujusmodi deputatio devolvitur* : ubi *Barbosa, Fagnan. in cap. bis, quæ num. 67. de major. & obed. Card. de Luca ad Trident. dist. 31. num. 5.*

Quoties verò Cathedralis Ecclesia fuerit Metropolitana, aut aliàs fuerit immediate subiecta S. Sedi; in utroque casu, ubi Capitulum fuerit negligens in eligendo ipso Vicario, tunc antiquior Episcopus, ex Episcopis in Metropolitana, aut vicinior Episcopus in Ecclesia Cathedrali exempta, & S. Sedi im-

mediate subiecta, Vicarium idoneum, constituere valet in illa, ad *Trident. d. cap. 16. Card. de Luca de Præmin. dist. 7. n. 25.*, & *Doctores passim*.

Si verò Cathedralis Ecclesia careat Capitulo, tunc Vicarius eligendus erit à Metropolitano, vel ejus Capitulo, quatenus Metropolitana quoque Ecclesia fuerit viduata suo Pastore, non autem ab Episcopo viciniori, *Barbosa de Canonici, & Dignitat. cap. 42. n. 48. Card. de Luca d. dist. 7. num. 24.*, & *d. dist. 31. num. 42. Sacra Congreg. Concil. ad dubia. proposita 28. Augusti 1683. confirmata 14. Aprilis 1685.* & alibi.

Hoc idem videtur dicendum, ubicumque Capitulum Cathedralis non eligat idoneum Vicarium ad hoc munus; nam hoc casu, cum habeatur, ac si non elegisset illum, jus devolvitur ad Metropolitanum, de *Luca d. dist. 31. n. 26.*

Nec non pariter, ubi Capitulum Cathedralis fuerit censuris Ecclesiasticis innodatum, idem de *Luca d. dist. 7. n. 25.*

His positis de munere Capituli circa ipsam electionem faciendâ; Sequitur ut videamus, quibus qualitatibus præditus esse debeat eligendus in Vicarium. Et, inter ceteras qualitates, ille debet esse Doctor, & Doctoratus in publica universitate, vel Collegio, *Sac. Congreg. in una Elven. 17. Januarii 1643. Papien. 27. Julii 1657. Sac. Congreg. Episcop. & Regular. 19. Augusti 1667. Pignatell. consuls. Canonie. tom. 1. cons. 224. & 311.*

Dixi: in publica Universitate, vel Collegio: etenim quatenus quis fuisse Doctoratus à personis privatis, uti de Doctoratus à Comitibus Palatinis, ab Excellentissima Familia Sfortia, vel similibus, illius electio est nulla, ut notat *Barbosa de Canonie, & Dignitat. cap. 42. num. 51. Card. de Luca de Canonie. & Capit. dist. 24. num. 6. Sac. Congreg. Concil. 19. Septembris 1620.* & in una *Clusina 21. Februarii 1682.* ibi *Sacra &c. mandavit cassari, & annullari electionem Camilli Nardi in Vicarium Capitularem, habentem privilegium Doctoratus à Duce Sfortia, & 11. Aprilis ejusdem anni repropofita causa, Sac. Congreg. rescriptum est Nihil.*

Attamen ne mireris amice Lector, si Sa-

si Sacra Congregatio refecavit Doctorem à Familia Sfortia, neque exinde
 11 potest dici, dictam Familiam non habere
 amplius Jus Doctorandi, ut à quampluribus intellexi deceptis auctoritatibus prædictis: Etenim licet Sac. Congreg. non approbaverit electionem prædictam, jure merito hoc fecit; nam ad Dignitates Ecclesiasticas, qualis est Vicariatus, non sunt admittendi illi, qui lauream Doctoralem non adepti fuerint in publica Universitate, vel Collegio, ut habetur ex *Constitutione S. Pii V.* incipiente: *Quamvis à Sede Græ.*

Et in omni casu, quo Capitulum eligat non Doctorem, rejecto Doctore in
 12 utroque Jure, vel saltem in Jure Canonico, electio est nulla uti facta contra formam præscriptam à *Trid. d. cap. 16.* Sed hoc intellige, posito quod in Capitulo adsit Canonicus Doctor; nam alias sufficit, ut eligatur, quantum fieri potest, idoneus, *Barbosa d. cap. 42. n. 49. Gr. 50. Riccius in præxi resol. 497. n. 2. Pignatelli. consult. Canonice. tom. 1. conf. 317. Gr. sem. 7. conf. 4. Card. de Lu a de Canonic. Gr. Dignitat. diffe. 24. n. 8. Gr. diffe. 25. n. 2. Sacra Congreg. Concil. in una Craten. 15. Octobris 1644.*

Sufficit verò si eligetur Doctor in
 13 Sacra Theologia, *Sacra Congreg. Episcop. Gr. Regular. in una Mindonien. 4. Aprilis 1664.*

Nota ad articulum hunc. Duo fuerunt electi, unus à minori parte, & erat
 14 Doctor, alter à majori parte, & non erat Doctor, quænam electio erit sustinenda? & neutram esse sustinendam, rescripsit *Sacra Congreg. Concil. in una Acernen. Vicarii Capitalaris 23. Febr. 1709. Nazarena Vicarii Capitalaris 11. Septembris 1717.*

Posito quodd eligatur non Doctor, eo quia in Capitulo nullus adest, qui sit
 15 Doctor: hoc casu in actu deputationis dandus est ei Consultor, qui sit Doctor, alioquin illo non deputato à Capitulo, est in facultatibus ipsius electi in Vicarium sibi eligere Consultorem sibi bene visum, & Capitulo non suspectum, *Sbrozias de Offic. Vicarii lib. 1. qu. 36. n. 13. Quaranta in summa Bullarum verbo Capitulum Sede vacante n. 3. Garz. de Benefic. part. 5. cap. 7. n. 12.*

Capitulum quamvis non teneatur eligere illum in Vicarium, qui sit de gre
 16 mio Capitul; attamen, si in Capitulo adesset idoneus, ceteris paribus præferendus est ille, qui est de Capitulo, *Garz. de Benefic. part. 5. cap. 7. n. 13.*

Non potest Capitulum eligere in Vicarium habentem curam animarum, nisi
 17 curam ipsam gerat in eadem Civitate, & Ecclesia, *Barbosa sup. cap. 42. n. 38. Sacra Congreg. Episcop. Gr. Regular. in una Orien. 19. Martii 1619.*

In ipsa electione, & deputatione Vicarii, non potest Capitulum sibi refer
 18 vare facultatem signandi supplicationes, distribuendi conciones, vel habendi superintendentiam Seminariorum, & ita de similibus, *Sacra Congreg. Concil. in una Tudertina 11. Decembris 1654.*

Neque sibi reservare valet jus cognoscendi de causis suspicionis ipsius Vica
 19 rii jam electi, neque faciendi gratiam condemnatis ab eodem, & ita de similibus.

Adeout, ubi quis fuerit electus in Vicarium cum iisdem conditionibus,
 20 potest liberè uti sua jurisdictione, ac si conditiones ipse in hujusmodi electione non fuissent appositæ, *Pellegrin. in præxi Vicar. part. 1. sect. 4. subsect. 1. n. 28. Sacra Congreg. Episcop. Gr. Regular. in una Venufina 14. Novembris 1698.*

Ratio supradicta est, quia Capitulum, Sede vacante, transfert in Vicarium ab
 21 eo electum omnia sua jura privativè cum omnimoda jurisdictione, quæ penes ipsum Capitulum residebat, *Pellegrin. supra n. 36. Sacra Congreg. Episcop. in una Hadruntina 1. Octobr. 1655.* Concordat Constitutio *Innocentii XII.* quæ incipit: *Cum Ecclesie*, ubi damnata pacta juri contraria, non apponenda in electionibus Capitalariis.

Facta electione Vicarii Capitalaris, non valet amplius Capitulum ad sui li
 22 bitum revocare illam, & novum constituere Vicarium; nam licet electio fiat à Capitulo, illa facta videtur in executionem præcepti à Tridentino supra demandati, ut notat *Riccus de eis. 187. part. 4. Barbosa de potest. Episcop. alleg. 54. num. 171.*, ubi *Doctores*.

Revocari tamen potest deputatio ipsa ex causâ benèvisâ *Sacra Congrega-*

tionis, ut sæpe accidisse testatur *Barbosa supra cap. 42. num. 47.* Quod secus est
 24 in Vicario electo, & deputato à Metropolitano in vim *d. cap. 16. Tridentin. Sacra Congreg. Concil. in una Limanen. 29. Septembris 1625: Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 32. num. 48.*

Sequitur ad materiam prædictam, ut videamus quinam veniant sub hoc nomine *Capituli* in electione ipsa faciendi de Vicario Capitulari; Et dicimus regulariter sub hoc nomine tantum comprehendendi Canonicos de ipso Capitulo, cum ipsi soli veniant uti membra hujus mystici corporis, quorum Canonico-
 25 rum, & Capituli caput est Episcopus; unde ipsi tantum admittendi erunt ad præstandum eorum suffragium, ad *Text. in cap. regn. fisti de testam. lib. 2. Apostoli conjugio, Rota recent. part. 19. dec. 251. n. 2. & per totam, & n. 27. cum seq.*

An autem veniant Dignitatem habentes in Capitulo? Et certè quod non;
 26 nam dignitatem obtinentes, dicuntur tantum habere officium, ut *not supra de Dignitatibus.*

Sed hæc intellige, nisi habentes dignitatem habeant quoque & Præben-
 27 dam Canonicalem cum stallis in Choro, unde dicantur Dignitates præbendatæ, *Rota coram Celfo decif. 168. n. 10., ubi Doctores.*

Ea enim est mens *sacrosancti Concilii Tridentini d. cap. 16.* interpretante *Sacra Congregatione Eminentissimorum Cardinalium die 13. Septembris 1647.,* ut scilicet electio Vicarii Capitularis ad solum Capitulum Canonicorum pertineat, exclusis aliis Beneficiatis, Portio-
 28 nariis, & Capellanis, licet iidem haberent vocem in Capitulo cum Canonicis, cum in dispositionibus pertinentibus ad Capitulum veniant Canonici soli, & non alii, qui de consuetudine vocem habent in Capitulo, ut notat *Fagnan. in cap. nullus n. 39. de Elect. Marchett. in praxi Vicar. Capit. part. 1. tit. 1. n. 87. Antonell. de Regimine Eccles. lib. 4. cap. ult. n. 40. Card. de Luca de Canonic. & Capit. disc. 28. n. 6. Rota recent. part. 19. decif. 251. num. 27.*

Quod quidem magis procedit, ubicumque constat, Vicarium Capitula-
 29 rem semper fuisse electum ab immemo-

rabili ab ipsis solis Canonicis, aliis exclusis, *Rota d. decif. 251. num. 31.*

Licet autem in electione ipsa Vicarii, juribus per nos adductis, veniant solum Canonici, non autem alii, licet de Capitulo; hoc tamen videtur limitandum, ubicumque adeest consuetudo in contrarium legitime præscripta; nam tunc Capitulum non potest in illorum præjudicium, illisque inconsultis Vicarium eligere, sed talis consuetudo venit servanda, *Sacra Congreg. Concil. in una Nullius Altamura 9. Decembris 1690., & 4. Aprilis 1693., & in altera Castellanen. 1. Decembris 1696.*

Sed hoc intellige, ubicæteri de Capitulo pacifice Jus ipsum habent,
 31 quod secus, ubi observantia non est pacifica, *Sacra Congreg. Concilii in dicta Nullius Altamura 4. Julii 1701.*

Sequitur ut videamus, an in hujusmodi electione, possit unus de Canonicis accedere sibi ipsi cum suo voto, & sic ubi fuerint quindecim vocales, ex his septem eligunt Petrum, septem alii Paulum, possit ne ipse Petrus accedere sibi ipsi cum suo voto, ad hoc ut dicatur habere majorem partem suffragiorum; & affirmativam sententiam sustinet *Card. de Luca de Canonic. & Capit. disc. 26. num. 6., & ita Rota recent. part. 9. decif. 367. num. 8. & 9. & part. 19. decif. 141. num. 23. Sacra Congr. Concil. in una Maseranen. 1632. relata à d. de Luca sup. n. 4. ad Text. in cap. cum de Jure de Elect. ubi Doctores.*

Neque obstat *Text. in cap. quia propter, cap. Cumana de Elect.,* ex quibus juribus habetur, votum proprium non esse computandum: nam supradicta juribus loquuntur de Electione Prælati præficiendi Ecclesie viduatæ, quæ non erunt applicanda; ubi agitur de Electione Vicarii, ut in præcis terminis deputationis Vicarii Capitularis docet *Garzias de Benefic. part. 5. cap. 7. num. 22. Card. de Luca d. disc. num. 4. & 5. Rota recent. part. 6. decif. 289. num. 30. & part. 9. decif. 210. num. 9.*

Electio prædicta erit faciendi per secreta suffragia, nam aliter magna oriretur inimicitia inter Vicarium electum,
 34 & illos, qui ei non præstiterunt eorum suf-

suffragium, unde alias erit nulla electio: ita *Pellegrin. in praxi Vicar. part. 1. sect. 4. subsect. 1. num. 8. Sacra Congreg. Concil. in una Meleolitana 23. Novembris 1697. & in eadem 20. Septembris 1698. Alexanen. Vicarii Capitularis 17. Decembris 1712.*

In ipsa Electione habenda vocandi erunt omnes de Capitulo, & sic Canonici; nam aliàs Electio aliter facta erit nulla, ut docet *Barbosa de potest. Episc. alleg. 54. n. 162. Pellegrin. sup. num. 8. Card. de Luca ubi supra.*

Canonici absentes stricto jure non sunt admittendi ad præstandum eorum votum per Procuratorem, ut dicit *Glossa in sæpius citato cap. quia propter.*

Nihilominus, si consuetudine legitime præscripta aliter videtur introductum, servanda erit, *Sacra Congreg. Concil. in una Hidruntina 11. Aprilis 1699. Rota recent. part. 14. dec. 371. num. 4.*

Ipsi Canonici unum tantum Vicarium eligere debent, non autem plures; nam sicuti unus est Vicarius Generalis, ita talis debet esse Vicarius Capitularis; attamen si plures fuerint Dioeceses unitæ, tunc in qualibet ipsarum deputandus erit Vicarius Capitularis, qui libet à suo Capitulo eligendus, dummodò unio Cathedralium facta fuerit æquè principaliter, *Barbosa d. alleg. 54.*

num. 165. Card. de Luca ad Tridentin. disc. 31. num. 42., idem de Præbendis disc. 27. num. 23.

In illis verò Dioecesium, ubi ex consuetudine legitime præscripta introductum est, ut eligantur duo Vicarii, tunc illi non debent jurisdictionem, & officium vicissim exercere, sed alter exercere debet in defectum alterius, videlicet, ubi fuerit infirmus, absens, aut legitime impeditus, *Fagnan. in cap. his quæ de major. & obed. Barbosa de Canonie. & dignit. cap. 42. num. 33. Sacra Congreg. Concil. in una Nallius 28. Julii, & 28. Augusti 1689.*

Vicarius non erit eligendus ad certum tempus, sed pro integro tempore vacationis Ecclesiæ (licet antiquitus hoc videbatur permissum) & non sine ratione hoc interdictum fuit, no Vicarius ille electus, timore ne amoveretur non faceret ea contra Capitulares, quæ de jure teneretur facere; ac proinde statim, ac fuerit electus, non est amovendus, usquequo Ecclesia non fuerit provisa de novo Pastore, *Sacra Congreg. Episcop. & Regul. in una Sutrina 14. Februarii 1653. Puteolana 14. Novembris 1659., Sacra Congreg. Concil. in una Nursina 3. Septembris 1647. Venusina 14. Novembris 1698. Pignatell. consult. 23. tom. 1. Card. de Luca in Relatione Romanæ Curie disc. 26. num. 21.*

JOANNIS BAPTISTÆ

A R G Y R Ò

DISCEPTATIONES

ECCLESIASTICÆ,

De Parochis, Parochianis, & Parochialibus Ecclesiis, ubi quanta sit Parochorum dignitas, auctoritas, & potestas in eorum Ecclesia, & populo sibi eisdem commisso: ac pariter quale sit munus, onus, & qualis honor eorumdem. De-
mum nonnulla circa novam provisionem faciendam de Pastore, ubi Ecclesia eo fuerit viduata.

LIBER VII. DISCEPTATIONES XXXIV.

ARGUMENTUM:

Parochia, Parochus, Parochianus, & Parochialis Ecclesia unde hoc nomen habeant: ubi per trasennam, quoniam possit esse Parochus.

SUMMARIUM.

- 1 *Parochus, Parochia, & Parochiani, nomina sunt correlativa.*
- 2 *Parochie nomen unde originem habeat.*
- 3 *Antiquitus universa animarum cura residebat apud Episcopos, qui eam per Clericos ad id suffraganeos exercebant, usquequo à tempore Dionysii Papæ distributa illa fuit singulis Parochis sub certis designatis confinibus, & num. 4. & seq.*
- 6 *Consuetudo quorundam locorum, quod Parochie sint distincte per familias non est à jure improbat.*
- 7 *Parochus unde nomen trahat, & n. 9.*
- 10 *Parochorum alii Plebani, alii Curati, alii alius nominibus nuncupantur, & unde nomen hujusmodi derivaverint, num. 11. & seqq.*
- 11 *Plebanus preest aliis Curatis ejusdem Plebis, ipsiusque Ecclesia veluti mater est aliorum.*
- 13 *Papæ commissæ est cura universalis Ecclesie, quæ per Episcopos vocatos in partem sollicitudinis ex ipsius Papæ commissione exercetur.*
- 14 *Parochiani quare sic dicantur, & n. 19.*
- 18 *Parochiani à proprio Parocho tenentur Sacramenta suscipere.*
- 19 *Parocho debentur primitiæ, decimæ, atque oblationes, ratione administrationis Sacramentorum.*
- 20 *Parochiani reputantur, qui habitant intra fines Parochie.*
- 21 *Habitatio occasionalis aliquem non efficit Parochianum.*
- 22 *Habitans in confinio duabus Parochiis communi, cuinam Ecclesie censeatur subiectus.*
- 23 *Parochie definitio traditur.*
- 24 *Parochialis Ecclesia privilegiata est, ne intra suos fines alia Ecclesia, sive Oratorium construatur citra consensum Rectoris ipsius Parochie.*

DISCEPTATIO I.

Q^uia Parochia, Parochus, & Parochianus, sunt correlativa inter se, cum non detur Parochia sine Parocho, nec Parochus sine Parochia, & Parochianis, ita quoque nec Parochianus sine Parocho saltem virtualiter; & Parochia vero, & Parocho efformatur Parochialis Ecclesia; merito de his singulis in hoc presenti libro nonnulla verba faciemus, nisi ad saturitatem, saltem ad opportunitatem materiae. Et primum in hac Disceptatione sermo noster erit, undè nomen sumpserit *Parochia*. Secundò unde nomen *Parochus*. Tertiò unde nomen *Parochianus*. Quartò unde nomen *Parochialis Ecclesia*.

Quoad primum: Parochia nomen habet à verbo Græco *Parœcia*, quoddam Latine idem sonat, ac conventus accolarum, seu habitatio, aut Cura; vel secundum alios Parochia dicitur quasi partitio Curæ, quia Rector Ecclesiæ intra illos limites congregati, ad *Tent.* in c. 1. de Capellis Monach. cap. cum singula de Præbendis in 6. Gonzalez ad Regulam octavam Cancellariæ Glossa 6. n. 39. Gutierrez alleg. 8. num. 6. Lehtus 2. c. de Reg. Eccles. cap. 27. n. 28.

Dixi: quasi partitio Curæ; etenim licet antiquitus Parochiæ non essent distinctæ, sed Episcopi dicebantur Curati, cum tota cura animarum Diocesis penes ipsos residebat, curam ipsam exercentes per alios Clericos, qui partem decimarum percipiebant, ad *Text.* in cap. 1. 16. quest. 7. Gonzalez. *suprà* n. 80.

Deindè, cum augeretur Populus Christianus, Dionysius Papa XXVI. post S. Petrum, singulas Ecclesias singulis Sacerdotibus assignavit, ut unusquisque proprium haberet territorium, nec unus fines alterius ingrederetur, *Can.* 1. 16. quest. 1. cap. pastoralis de his, quæ sunt à Prælati, Suarez de Religione to. 1. tract. de decimis lib. 1. cap. 21. à n. 4. Lotter. de re benefic. lib. 1. cap. 8. num. 18.

Undè Tridentina Synodus, sess. 24. cap. 13. de Reform., annuendo huic Dionysii Papæ dispositioni mandat,

quod in illis Civitatibus, seu Locis, ubi adhuc Parochiæ certos fines non habent, nec eorum Rectores populum, quem regant, sed promiscuè petentibus Sacramenta ministrant, ut Episcopus distincto populo in certas, propriasque Parochias, unicuique suum proprium, peculiaremque Parochum assignet, ita docet *Ugon. de offic. Episcopi cap. 54. §. 2.*

Non videtur tamen derogatum per huiusmodi Conciliare decretum consuetudini illius loci, secundum quam Parochiæ non sint distinctæ per domos materiales, cum certo fine, sed distinguatur ipsa Parochia per certas familias, ut est Aquilæ, ubi Parochiæ non distinguuntur per domos materiales, sed per populos, seu familias, ut colligitur ex relatione illius Episcopi facta Sacræ Congregationi Concilii de anno 1578. de qua *Tamburin. de Jure Abbatum tom. 1. disp. 14. quest. 1. n. 11.* & ita Tolentini, ut mihi notum est, ubi Parochiæ sunt distinctæ per familias.

Quoad secundum, undè nomen *Parochus* descendat, videre est. Parochus dicitur à *Parœcon* Græcè, quod Latine idem sonat, ac *Incola*, sive habitator in loco, *Pomponius in l. Pupilius ff. de verb. sign. ibi* Incola est, qui in aliquam regionem domicilium suum contulit, quem Græci *Parœcon* vocant; vel à *Parochia*, seu *Parœcia*, ut *Badius* vult, & hoc nomine usi fuerunt antiqui Christiani, ut docet *D. August. de Civitate Dei lib. 14.* his verbis: *fuit Presbyter nomine Restitutus in Parœcia Calernensis Ecclesiæ.* Et verè Parochus dicitur *incola*, sive habitator in loco; nam præcipuum munus Parochorum est, residere in sua Parochia, vel intra limites illius, ut nos *infra* Disceptat. 9.

Ex huiusmodi Parochis aliqui vocantur *Plebani*, ad *Text.* in c. Scriptum de Elect. qui videlicet curam exercent animarum in Plebania habente sub se plures Ecclesias, sive Capellas, cap. 1. ubi Glossa ne Clerici, vel Monachi in 6. Et tales dicti sunt à plebe, vel populo, qui sub eorum cura regitur, & se habet Plebanus cum cæteris Curatis unius plebis, sicut Archiepiscopus cum suffraganeis Provinciæ suæ; nam & ipsi visi-

Visitatores constituuntur, qui Vicos, & Castella in Episcoporum locum circumambant, *cap. non debere cum Glessa 80. diff.*

Et Ecclesia Plebanl appellatur Mat-
11 trix, quasi mater Ecclesiarum, quas sub se continet.

Hujusmodi Plebanis competit tantum jurisdictionio fori poenitentialis; ut
12 Parochis, & ideo inter Parochos, & Plebanos nulla datur differentia; ut docet *Filesc. in tract. de Parocla cap. 3.*

Curati alii appellantur à curis, quam de Regendis ovibus susceperunt, & non
13 sine mysterio; etenim, sicut Papa commissa est Cura universæ Ecclesiæ à Christo Domino, ibi = *Pasce oves meas* = *Jo. 21.*, sic ipse Papa vocans Episcopos in partem sollicitudinis, seu curæ, ex Divina ordinatione iisdem Episcopis committit particulares Ecclesias, sive Dioeceses pascendas, & curandas. Sic demum ipsi Episcopi, domino institutente ordinem Presbyterorum, seu Curatorum in illis septuaginta discipulis (ut
14 Patrum est doctrina) iisdem curam, singularum Parochiarum committunt, à quibus solis Parochiani, seu Filiani Sacramenta suscipiant, ad *Trid. sess. 14. c. p. 13. de Reform.*

Rectores quidam dicuntur, quia ple-
15 bem, & populum sibi ipsis commissum cum cura regunt, ad *Text. in cap. 1. de Capellis Monach. cap. 3. de vita, & honest. Cleric.* ubi *Doflores*. Eorumque
16 beneficium Rectoria dicitur, ad *Text. in cap. ult. de Præbendis, Petrus Gregor. Syntagm. Juris lib. 15. cap. 14. n. 10.*

Quoad tertium, nempe de Parochianis, hoc nomen *Parochianus*, ortum
17 etiam habet à verbo *Parocia*, seu *Parochia*; etenim isti Parochiani subfunt curæ illius Parochiæ, & Parochi, in qua morantur, cum districtus Parochiæ
18 habeatur pro territorio; unde illi Sacramenta non ab alio recipere valent, quam à proprio Parocho, cum illorum Pastor, & Rector de jure dicatur, ut nos *infra Discept. 6.* Eidemque debentur decimæ, primitiæ, & oblationes,
19 ut nos *infra Disceptat. 12. & 13.* Propterea merito Parochiani, seu Filiani, quasi filii spirituales nuncupantur.

Parochiani igitur dicuntur omnes

20 habitatores intra limites Ecclesiæ Parochialis, *Card. Tufes l. 1. P. Conc. 99.*

Ad hoc verò, ut quis efficiatur Parochianus alicujus Parochiæ, & Parochiæ, ac Parocho acquiratur jus erga illum, requiritur ex parte novi habitatoris animus permanendi in illa, ac constituendi ibi domicilium; nam qui aliter intra limites alicujus Parochiæ existunt ex accidenti, puta causâ alicujus negotiij, itineris, infirmitatis, & similibus; hoc casu non valent dici Parochiani, seu Filiani illius Parochiæ, in qua existunt, ad *Text. in cap. 11. qui de Sepult. in 6. l. domicilium ff. de municip.*, *Barbosa ad Tridentin. sess. 24. cap. 1. de Reform. Sacra Congreg. Concil. in una Mediolanen. de mense Augusti 1661. Rota in una Romana jurium Funeralium 4. Julii 1653. coram Zarata*, ubi latè ad materiam, *Gratianus discept. forens. cap. 94. n. 74. Marefcattus var. resol. lib. 2. cap. 65. n. 11. Fagnan. in cap. significavit de Parochis num. 21. & 84. Sperell. decif. 87. n. 5.*
21 Si verò quis habitaverit in confinio duarum Ecclesiarum Parochialium,
22 censetur Parochianus, seu Filianus illius, in qua domus habet aditum nobilem, *Riccius decif. 333. Barbosa de Episcop. alleg. 32. num. 71.*, & nos alibi.

Denum, quoad quartum, dicimus quod à Parochia, & Parocho dicitur
23 Parochialis Ecclesia: quæ quidem habet jus consistens in cura animarum ipsorum Parochianorum, certis limitibus constituta, ipsis Sacramenta ministrans, proprium habens Rectorem, quocumque nomine vocetur, ita *Abbas in Rubrica de Parochis, Carac. de juribus Paroch. tit. 1. cap. 3. Bellamera consult. 38. num. 8. Gutierrez alleg. 8. num. 6.*

Quæ quidem Parochialis Ecclesia gaudet privilegio, ne intra suos fines,
24 alia Ecclesia, seu Oratorium publicum, aut Capella constituatur, aut ædificetur, invito ejus Rectore *cap. quicunque 16. qu. 1.*, & nos latè *tit. de Ecclesiis, ceterisve Locis piis*.

ARGUMENTUM.

Parochorum onus, & Cura quanta esse debeat circa Oves sibi commissas, & quid ubi male se gesserint. De- mum que officia exercere nequeant, ne distrabantur à Cura.

SUMMARIUM.

- 1 *Animarum cura quam formidabilis sit, latè expenditur, & num. 2. cum seqq.*
- 4 *Parochorum onera recensentur.*
- 11 *Animarum cura summa cum maturitate assumenda est, propter ingentia, quæ illi inherant onera, & num. 12.*
- 13 *Monita quædam pro Parochis, & n. 14. cum. seq.*
- 18 *Parochus nequis esse Confessarius Mortalium.*
- 19 *Idem nec Vicarius Generalis, vel Capitularis.*
- 20 *Nec Rector Seminaril.*
- 21 *Rursus nec potest Subcollectoris munus exercere.*
- 22 *Uterius nec subire munus Concionatoris Quadragesimali tempore in aliena Ecclesia.*

DISCEPTATIO II.

QUAM grave sit Parochorum onus circa curam Populi sibi commissi, vix explicari potest, cum sit onus Angelicis humeris deportandum: unde si quisque benè perpenderet incommoda, & pericula, tam spiritualia, quam temporalia, quæ accidere ei possunt, curam hujusmodi in se suscipiendo; aut minimè assumeret tale pondus, aut assumendo illud, benè se gereret; etenim quid aliud est animarum curam gerere, quam illarum Pastorem laborantem, & sollicitum esse?

Ex Christo enim Domino habemus, non tantum semel, sed bis, & ter oves suas Divo Petro commendasse, præviis semper illis verbis dilectionis: *Petremus me? Scis Domine. Pascere oves meas,*
Tom. II.

Jo: 21. Undè aliter facientes Rectores animarum non effugient Divinam ultionem, juxta illud Ezechielis 33. Sangui- nem ejus de manu speculatoris requiram.

Ipsi Rectores curæ animarum non solum Pastores dicuntur; ut suprà, sed etiam Duces illarum; etenim quisque Parochus respectivè quoad Populum, sibi commissum, uti Dux armorum, præeundo oves suas expugnaturus humani generis hostem, suos monere, hortari, ac docere debet Filianos prædicatione, & exemplo, ut suo verbo, & exemplo eos ducere possit ad portum salutis, nam facere, & docere optimum est pro bono gubernio animarum, ut legitur apud sacras paginas *Matthæi 5. Qui fecerit, & docuerit, beatus magnus vocabitur in regno Cælorum, & alibi passim.*

Vocantur etiam navium Gubernatores; nam sicuti navis gubernator, benè se gerendo, alios conducit ad portum; ita Parochus, ubicumque benè se gerit, & prædicatione, & aliis modis, oves sibi creditas quantum in se est, ducit ad portum Cœlestis patriæ.

Quod quidem omni studio facere tenentur; etenim, cum ipsi vocati fuerint in sortem ministerii, debent animadvertere quanta sit etiam unius Animæ dignitas, quam nec totus expectabilis mundus exæquare potest, juxta illud *Matthæi 16. Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, anima vero sue detrimentum patiatur, & alibi passim.*

Undè non immeritò contra negligentes Animarum Pastores exclamat *Ezechiel Propheta, = Vae Pastoribus Israël.*

Expendat quisque Rector animarum, quam accurata, & exacta ratio ab eo exigenda sit de Anima perditâ ob sui culpam, cum Deo, non mundo exactiorem rationem redditurus erit, juxta illud *Ezechielis 34. Ecce ego ipse super Pastores requiram gregem meum de manibus eorum.*

Memoriâ recolet, quanti Deus animas fecerit, cum millia millium Angelorum in sui obsequiū haberet, & quamvis alios plures suæ gloriæ participes creare potuisset, nihilominus Filium suum uni-

genitum mittere voluit, qui humanā carne indutus in utero Virginis Mariæ, mortem ignominiosissimam sustulit pro Animarum salute; cogitet etiam quod studio, & amore ipsas Petro suo Vicario commendaverit: *Pasce oves meas.* Facit ad casum illud D. Chrysostomi homil. 3. in Ge. es. ibi: *Nihil ita gratum est Deo, & ita Curæ, quàm Animarum salus:* Ac illud Luca 13. *Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam,*, quæ perierat: dico vobis quod ita gaudium erit in Cælo super uno Peccatore penitentiam agente.

Cum igitur hoc officium talia, & tanta contineat onera, tantæque doctrinæ, & experienciæ indigeat, æquum est, ut antequam quisque illud suscipiat, accuratè consideret illius onus; & ita consideratum, & susceptum exequatur, etiamsi oportuerit animam suam ponere pro ovibus suis, juxta illud Christi Domini *Matthæi 25. Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisi fidelis, intra in gaudium Domini tui.* Alioquin, juxta illud *Ezechielis 33. ibi: Sanguinem ejus de manu speculatoris requiram.*

Ipsi quoque Parochi, coeterique curam animarum habentes cum sint vocati non solum ad honores, sed ad onera, debent quætere, quæ Dei honorem, & lucra animarum respiciunt, non bona fugacia; debentque habere præ oculis Christi sanguinem pro animarum salute profusum, ac Dei præsentiam assidue cogitare tenentur, nam aliter officium boni Pastoris exorcere non valent, sed potius percussores dici possunt.

Ante mentis oculos ponat quisque Parochus, quanta gloria, & honore, in judicio Dei ornantur seduli, & ardentes Curatores salutis animarum, ut ex *Apost. 1. ad Thessal. 1. censes 2. ibi: Quæ est enim spes, & gaudium, aut corona gloriæ? Nonne vos ante Dominum Jesum Christum estis in adventu ejus? Vos enim estis gloria nostra, & gaudium nostrum.*

Quantâ verò ignominia in extremo

judicio afficiuntur negligentes animarum Pastores, colligi potest ex illo D. Gregorii homil. 17. in Evangelio.

Cogitet etiam Parochus, vel quisque Rector animarum, quod Deus gravissimis poenis afficit negligentes Pastores, *Matthæi 25. inutilem servum ejicite in tenebras exteriores, ubi erit fletus, & stridor dentium.* Facit illud D. Gregorii homil. 11. super *Ezechielem* ibi: *Tot occidimus, quot ad mortem ire quotidie sepidi, & tacentes videmus.* Hinc D. Prosper lib. de vita contemplat. cap. 20. ait: *Ille, cui Divini verbi dispensatio commissæ est, etiam si sanctè vivat, & tamen perdit vivos, aut arguere erubescat, aut metuat, cum omnibus, qui, eo tacente perlerant, perit, & ille.*

Undè, ut quisque Parochus benè possit satisfacere Curæ sibi commissæ, ei quamplura videntur interdicta à Jure. Et primò, ipse non valet esse Confessarius Monialium sine licentia S. Sedis, vel Sacræ Congregationis, *Sacræ Congreg. Episcop. & Regular. in una Parmen. 7. Maji 1652. lib. 19. Decretorum.*

Secundò, non potest esse Vicarius Generalis Episcopi, vel Capituli Sede vacante, *Sacræ Congreg. Concil. in una Patavina 16. Julii 1639., & in altera Pennen. 1. Decembris 1746.*

Tertiò, non potest esse Rector Seminarii, nisi de licentia Sanctæ Sedis, *Sacræ Congreg. Concil. in una Aquilana 17. Januarii 1643. lib. 17. Decretorum. fol. 137.*

Quartò, non potest esse Subcollector spoliatorum, ut vulgò dicitur *Commisario del Nunzio, o della Camera, Sacræ Congreg. Concil. in una Civitatis Castellæ 6. Maji 1645. lib. 17. Decretorum.*

Quintò, non potest esse Concionator in aliena Ecclesia tempore Quadragesimæ, *Sacræ Congreg. Concil. in una Aversana 13. Februarii 1638. lib. 16. Decret. fol. 147.*

ARGUMENTUM.

De vita, honestate, & moribus Parochorum, & quales illi debeant esse, per modum corollarii, ut breviter demonstrabimus.

SUMMARIUM.

- 1 Vita qualis debeat esse Parochorum, qualis honestas, & num. 2. cum seqq. usq. ad finem.

DISCEPTATIO III.

Parochi, cœterique Pastores Animarum, cum debeant esse aliis exemplum, & speculum; nam in eos potissimum, Plebes oculos suos conjiciunt, & ad exemplum illorum suam vitam, & mores componunt; idè plurimum refert, quod suam instruant vitam ad ipsius Tridentini Concilii Decretum, sess. 22. cap. 1. de Reform., ubi licet de Clericis loquatur, et magis illius verba applicanda erunt Rectoribus animarum, cujus decreti verba sunt: *Nihil est quod alios magis ad pietatem, & Dei cultum assidue inruat, quam eorum vita, & exemplum, qui se Divino ministerio dedicarunt. Cum enim à rebus seculi in altiorum sublati locum conspiciantur, in eos tamquam speculum reliqui oculos conjiciunt, ex illisque sumunt quod imitentur, & sequitur.*

Ex quo.

Colligitur primò, quod Parochi, & alii quicumque Clerici eis uti, & habere debeant vestimenta, aut calceamenta, quæ religionem deant; ut per decentiam habitus extrinseci, morum honestatem intrinsecam ostendant, ad Textum in cap. Clerici 23. dist. cap. Clerici officii de vita, & honestate Clericorum Tridentini. d. cap. 1. & sess. 14. cap. 6. de Reform.

Concordat illud Aniceti Pape in Epistola ibi = *Sicut discreti esse debent in conversatione, ita & in omni habitu apparere tenentur.*

Ipsi quoque non debent uti vestibus

rubri, aut viridis coloris, ad Text. in cap. penult. de vita, & honestate Cleric. Clem. 2. eodem titulo.

Interdictum quoque videtur eisdem deferre anulum in digito, nisi quibus competat ex officio, & dignitate, disto cap. penultimo.

In vestitu, nimio cultu uti, peccatum est: scribit D. Gregor. homil. ultima Quadrag. his verbis: *Sunt nonnulli, qui cultum subtilium, pretiosarumque vestium non putant esse peccatum, quod scilicet culpa non esset, nequaquam sermo Dei tam vigilanter exprimeret, quod dives, qui torquetur apud inferos, bysso, & purpura indutus fuisset: nos latè infra lib. 8., ubi de Clericis, Disceptat. 3.*

Colligitur secundo, Parochum tene-ri evitare quamcumque incontinentiæ suspicionem; ac proinde non posse mulieres, de quibus haberi potest suspicio, in domos, & habitationes suas recipere, & retinere, ad Text. in cap. præter hoc, cap. interdixit 32. dist. cap. ut Clericorum de vita, & honest. Cleric., & ex toto titulo de cohabit. Cleric., & mulierum, ut latè nos d. Discept. 3.

Colligitur tertio, Parochos, & alios Clericos conversationes, & inhonestas convivia fugere debere, cap. cum decorem, de vita, & honest. Clericorum, cap. 1. ne Clerici, vel Monachi.

Honestis verò conviviis bene possunt interesse, cap. quando il 1. & 2. dist. 44. nos latè d. Discept. 3.

Colligitur quarto, Parochos, & omnes Clericos à crapula, & ebrietate diligenter abstinere debere, ad Text. in cap. à crapula de vita, & honest. Cleric. nos latè d. Discept. 3.

Colligitur quinto, Parochos, & alios quoscumque Clericos, mimis, jocularibus, & histrionibus intendere non debere, cap. penult. de vita, & honest. Cleric. cap. presbyteri 34. dist. cap. non oportet de consecrat. dist. 5. Nos latè d. Discept. 3.

Colligitur sexto, Parochis, & aliis Clericis, ob honoris gravitatem, & dignitatem, citharam pulsare, & saltare non semper licere, nisi secreto, & in suis ædibus, nos latè d. Discept. 3.

Colligitur septimo, Parochis, & Clericis

ricis, cauponas, & tabernas, nisi longioris itineris causâ ingredi non liceat. *cap. non oportet cum duobus sequentibus 44. dist. Nos latè d. Discept. 3.*

Colligitur octavò, Parochis, & Clericis non licere choreis, & saltationibus interesse, ne propter actus obscenos oculi eorum contaminentur. *cap. Presbyteri 19. dist. Nos latè d. Discept. 3.*

Colligitur nonò, Parochis, & Clericis non licere Comediis interesse, cum ut plurimum sint de rebus lascivis, & turpibus, provocantes auditores ad malum, ut ex *d. cap. penult. de vita, & honest. Cleric. Nos latè d. Discept. 3.*

Colligitur decimò, Parochos, & Clericos minimè adesse debere agitationi taurorum, cum id eis prohibuerit Gregorius XIII. in quadam sua Constitutione. *Nos latè d. Discept. 3.*

Colligitur undecimò, Parochis, & aliis Clericis ad aleas, & taxillos ludere non licere, ut ex *d. cap. penult. de vita, & honest. Cleric. Trident. sess. 24. cap. 12. de Reform. Nos latè d. Discept. 3.*

Colligitur duodecimò, Parochis, & Clericis non licere canes, accipitres, vel hujusmodi ad venandum habere, ad *Text. in cap. 2. de Clerico venatore. Nos latè d. Discept. 3.*

Colligitur decimotertiò, Parochis, & Clericis non licere negotiari, & mercaturam facere lucri causâ, ad *Textum in cap. negotiatio 88. dist. cap. cum secundum ne Clerici, vel Monachi. Nos latè infra de Clericis, lib. 8. Discept. 4.*

Colligitur decimoquartò, Parochos, & quoscunque alios Clericos abstinere debere ab omni sordido quæstu, & vili, aut ignominioso artificio, *cap. Clericus dist. 91. Nos latè suprà d. Discept. 3. & 4.*

Colligitur decimoquintò, Parochos arma deferre non posse, eaque portantes excommunicari possunt; nam Clericorum arma sunt lachrymæ, & orationes, *cap. Clerici de vita, & honest. Cleric. Nos latè d. Discept. 3.*

Quisque enim Parochus debet vitam suam institui in orationis frequentia, cibi, & potus temperantia, corporis castitate, locutionis modestia, erga pauperes misericordia, erga omnes humanitate, & charitate: & quod ver-

bis Populum docet, ipse opere confirmet, ac veluti in imagine ostendat: & quod aliis tamquam ad salutem necessarium, aut utile suadet, idem consilium sibi det, & exequatur; alioquin enim apparet subditis, Pastorem non ex animo hortari ad charitatem Dei, & proximi, continentiam, & temperantiam, vitiorumque omnium fugam, si videant ipsummet talia facere, quæ in aliis damnat; nam qui sibi malus est, quomodo aliis bonus esse poterit, cum proximus quisque sibi sit, juxta illud *Eccles. cap. 30. miserere anime tuæ placens Deo.*

ARGUMENTUM.

Parochorum Onus, quale esse debeat, circa retentionem Librorum ad normam Ritualis, ubi adnotandi erunt baptizati, confirmati, mortui, & matrimonia? ubi quanta fides præstanda erit hujusmodi Libris.

SUMMARIUM.

- 1 Parochi debent in peculiari libro descriptas habere familias suorum Parochianorum.
- 2 Itemque retinere librum baptizatorum.
- 3 Liber baptismi num probet filiationem, & quid, si solum patris nomen contineat, & num. 4. & 5.
- 4 Parochi conficere quoque tenentur librum Confirmatorum.
- 5 Necnon librum matrimoniorum.
- 6 Matrimonium probatur ex annotatione in libro Parochi.
- 7 Parochi habere debent librum defunctorum, ex quo probatur mors, & sepultura locus.
- 8 Parochis an liceat aliquid accipere pro describendo nomine baptizatorum, sive Confirmatorum &c. in libris Parochialibus, & num. 11.
- 9 Fides extrahenda à libris Parochialibus quatenus probent.

DISCEPTATIO IV.

AD normam *Tridentini sess. 23. cap. 1. de Reform.* debet quisque Animarum Rector suas oves agnoscere, non solum in genere quoad earum numerum, sed etiam in specie quoad singulas personas, earumque ætatem, & qualitatem, ut possint ipsimet, vel si opus fuerit, Ordinarii locorum, necessaria ad salutem singulorum opportunè subministrare, quod familias exequuntur si juxta *novum Rituale* librum componant, in quo facilius, & personas subditorum, cum nota ætatis, & Sacramentorum præsertim ad salutem necessariorum præsertim receptione, & alia hujusmodi describant.

Preter hunc librum debent etiam, quatuor alios retinere, in uno quorum, qui dicitur *liber Baptizatorum* describere debent omnes, qui in sua Ecclesia baptizantur, cum nominibus parentum, si de legitimo matrimonio procreati fuerint, ac nomina patrinorum, qui eos de Baptismo, scilicet de Sacro Fonte susceperunt, nec non adnotandus est dies, mensis, & annus, ad normam *Tridentini sess. 24. cap. 2. de Reform. Matrim. Fuscus de Visitat. lib. 2. cap. 3. num. 23. Possevin. de offic. Curati cap. 8. num. 48. facit Sacra Rota recent. part. 16. decif. 134. num. 9. & part. 18. decif. 370. n. 1. & 7. ubi alii Doctores.*

Dixi *parentum*, hinc videre est, an præstanda sit fides libro quatenus in eo non fuerit expressum nomen matris? & certum est, librum ipsum non claudicare, ac proinde ei præstanda est integra fides; tum quia nihil in jure constitutum est de exprimendo nomine matris, ut bene *Sac. Rota recent. part. 19. decif. 303. num. 12.*

Quanta enim fides adhibenda sit hujusmodi libro baptismi, omnibus patet: etenim, ubicumque liber ipse non fuerit falsificatus, fides ei præstanda est integra; ac proinde quis dicere valet, se esse baptizatum, esse filium illorum, qui in dicto libro veniunt enunciat, ac eo docere de sua ætate, *Mascard. de probat. conclus. 673. num. 1. & 2. Genua de Scriptura privata lib. 5. tit. de libris*

Plebanorum quest. 1. num. 3. Gratian. Discept. forens. cap. 491. num. 18., & cap. 767. num. 43.; Sperell. decif. 174. n. 28. Rota part. 13. recent. decif. 447. num. 4. & part. 14. decif. 134. num. 3.; & part. 16. decif. 149. n. 23. & part. 18. decif. 370. num. 4. & Doctores passim.

Liber verò Baptismi si non contineat nomen patris, & matris baptizati, nihil relevat pro ipso baptizato ad effectum, probandi filiationem, cum hoc casu habeatur uti ignotus, & de ignoto patre, ac ignota matre natus.

Probat etiam origo per librum baptismi, *Genua d. lib. 5. quest. 3. Mascard. conclus. 1147. num. 21. de probat.*

De secundo libro, qui inscribendus erit *liber Confirmatorum*, sequitur, ut aliquid dicamus. Quisque enim Parochus, maximè in Oppidis, ad quæ Episcopus ad confirmandum accedit, debet retinere suum librum, in quo adscribere tenetur nomina, & cognomina Confirmatorum, patrumque, & matrum, item similiter patrinorum, seu matrinarum, necnon ipsius Episcopi administrantis sanctum Chrisma, tum diem, mensem, & annum, necnon ipsius Ecclesiæ nomen, in qua ministratum fuit, ita *Possevin. de Offic. Curati cap. 12. num. 43.*

De tertio libro, qui dicitur *liber Matrimoniorum* pariter nobis sunt aliqua dicenda, & quantum probet liber ipse. Quisque enim Parochus debet retinere librum hunc, ad hoc ut si dubietas aliqua contingat, possit ipse Parochus fidem de matrimonio contracto præstare; unde & nomina testium ad hoc describere tenetur in libro ipso, cum appositione diei, mensis, & anni, ad *Trident. sess. 24. de Reform. matrim. cap. 1. vers. habeat Parochus, Fuscus de Visitat. lib. 12. cap. 3. num. 26. Possevin. de Offic. Curati cap. 6. num. 44. & cap. 12. n. 42. Gratian. Discept. forens. cap. 653. num. 63. Genua d. lib. 5. quest. 6. Rota coram Alex. VIII. in una Bononien. fidelcomissi de Bolognini 5. Junii 1651. Barbosa de Episcop. alleg. 32. num. 175.*

Nam ex supradicta partita, etiam mortuo Parocho, & testibus, absque aliis probationibus, matrimonium plenè probatur illud fuisse contractum, ut ex citatis juribus, *Sanchez de matrim. lib. 3.*

lib.3. lib.3. *Discept.* 15. n.22. *Mascard.* de probat. conclus.672. n.17. cum pluribus sequentibus, Riccius resol.318. Menoch. conf.199. num.3.

De quarto libro, qui dicitur *Mortuorum*, & quantum probet, remanet ut aliquid enarremus: Quisque igitur Parochus secundum normam dicti novi Ritualis, debet retinere penes se librum, in quo adnotari debent illi, qui mortui fuerunt in sua Parochia, & in quo loco sepulti fuerunt, ex qua descriptione censetur probata mors, & sepultura, ita Menoch. de presumpt. lib.1. presumpt.51. num.53. Fuscus de Visitat. lib.2. cap.3. n.28. Genua d. lib.5. quæst.2. *Rota recent.* part.1. decis.621. num.4. & part.2. decis.605. num.4. & part.14. decis.92. num.3. & part.15. decis.105. num.1. & part.17. decis.139. num.13. & 14. & alibi passim.

Hoc unum est, in materia confectio-
nis librorum, ut supra, & descriptio-
nis baptizatorum, confirmatorum &c.
non possit aliquid Parochum accipere,
sed hoc gratis, ratione officii facere
tenetur, ut ex *Sacra Congreg. Concil.* in
una Nullius 18. Martii 1683.

Potest verò aliquid moderatè acci-
pere, dummodò non excedat decimam
partem unius scuti, ut in casu attesta-
tionis pro publicationibus matrimonia-
libus, vel Ordinis, docet *Sacra Congreg.*
Episcop. & Regul. in una Sancta Seve-
rine 6. Augusti 1700.

Quæ fides, ut in iudicio probet, ne-
cessariò facienda erit in formali tran-
scriptione de verbo ad verbum, ut ja-
cet, aliter nulla erit, *Rota coram Gre-
goria XV.* decis.359. num.5. ubi Beltra-
minus num.9. Ferentil. ad *Burratt.* de-
cis.11. num.5.

ARGUMENTUM.

Parochorum onus recensetur, circa ap-
plicationem Missæ diebus Domini-
cis, & Festis, quibus ex præcepto
celebrare debent pro Populo: & an
valeant recipere ab aliis elemosy-
nam pro fructu medio, & tantum
commendare in fructu generalissimo,
vel specialissimo suos filianos, vel
fructum specialissimum applicare pro
Populo?

SUMMARIUM.

1 Parochus quibus diebus pro Populo ce-
lebrare tenetur, an obligatus sit Mis-
sæ Sacrificium pro suis Parochianis
specialiter applicare, & num.2. cum
seq.

Et an pro eadem Missa possit ab
alio elemosynam accipere, num.4.
& 6. cum seq.

5 Quod uni debitum est, nequit alteri
applicari.

6 Sacerdoti pro eodem Missæ Sacrificio
non licet duplicem recipere elemosy-
nam prætextu duplicis applicationis.

DISCEPTATIO V.

Ad intelligentiam illius, quod secun-
dum aliquos, non ita videtur distin-
ctum, & explicatum per *Tridentinum*
sess.23. cap.1. de *Reform.* videlicet an
Parochus illis diebus, quibus de præ-
cepto tenetur in Parochiali sua Ecclesia
celebrare, possit ab aliis recipere elez-
mosynam pro fructu medio, & sic pro
applicatione Sacrificii, & tantum suos
Parochianos commendare in Missa, ut
generalissimè commendantur omnes a-
lii fideles, vel illis tribuere fructum,
specialissimum Sacrificii.

Et circa intelligentiam præcitati
Text. Tridentini, ubi supra, nonnulli
putarunt, Parochum satisfacere oneri
suo, tantum celebrando in Parochiali
Ecclesia, & sic pro Parochianorum
commodo, ut Missam audire valeant.
Attamen sensus iste parum congru-
verit

verbis Tridentini; undè de eo non est habenda ratio.

Alii verò putantur, Parochum satisfacere oneri suo, commendando suos Parochianos, & oves sibi commissas fructu generalissimo, ita ut teneatur pro illis celebrare eo modo, quo tenetur pro Papa, atque aliis generaliter: sed neque hic sensus videtur congruere *Decreto Tridentin. d. cap. 1.* nam dum Concilium declaravit, teneri Parochum Sacrificium offerre pro suis ovibus, indicavit, in Parocho adesse aliquam specialem obligationem, diversam ab illa, quam habent singuli Sacerdotes, applicandi fructum Missæ omnibus Christifidelibus.

Videtur ergo verus, & consonus verbis, & intentioni Tridentini Concilii tertius intellectus, secundum quem Parochus obligatur ad offerendum Sacrificium pro suis ovibus, idest ad specialem illius Sacrificii, & fructus medii applicationem, quemadmodum videtur sentire *Sotus de Just. & jure quest. 3. lib. 9. Vasquez in 3. part. disput. 235. art. 6. cap. 6.*

Atque hinc sequitur, ut iis diebus, quibus Parochus tenetur ex præcepto celebrare, & pro suis ovibus Sacrificium applicare, nequeat eleemosynam accipere ab alio pro ejusdem Sacrificii applicatione; quia nimirum hic fructus medius Sacrificii jam reperitur alteri debitus: undè locum habet vulgaris regula juris: quod uni est debitum, non potest secundum justitiam alteri applicari, cum illa obligatio præcesserit, argumento *Qui potior ff. de Judic. l. cum ex pluribus ff. de solution. optimè Burcent. in cap. cum jamdudum de præbendis*, & ita in puncto censet *Suar. tom. 3. in 2. part. disput. 86. sect. 3. §. Et juxta hanc conclusionem, Bonacina de Sacram. Eucharist. disput. 4. quest. ult. part. 7. n. 5. Pasqualigus late de Sacrific. Missæ quest. 580. Anastas. de causis piii lib. 2. cap. 3. num. 44. Fagnan. in cap. fraternitatem à n. 91. cum sequentibus de Sepulchris*, & ita ex Concilio 4. Provinc. Mediolanensi tit. de his, quæ pertinent ad Sacrificium Missæ.

Et juxta hunc ultimum sensum videtur non semel respondiisse *Sac. Congreg.*

Concil. in una Civitatis Castellane 8. Augusti 1648. ubi fuit propositum dubium: *An Archiepiscopus Cathedralis Castellane, habens curam animarum annexam teneatur diebus Dominicis aliisque festis de præcepto celebrare in Ecclesia Cathedrali, & Sacrificium pro Fundatoribus, Benefactoribus, & suis animabus applicare, absque eo quod dictis diebus aliam eleemosynam accipere possit.* S. Congreg. respondit *Affirmative*.

Quod quidem videtur confirmatum, & resolutum per eandem *Sac. Congreg. Concil. in una Clusina 12. Julii 1670.*, ubi Episcopus supplicat declarari an Parochi in diebus festis teneantur applicare Sacrificium pro Populo, & *Sacra Congreg. respondit Affirmative*, & ita in una *Lucana 10. Maji 1681. Tridentina oneris Missarum 27. Apr. 1687. eadem Sacra Congreg. Concil. in una Militen. 10. Maji 1692. & Cremonen. 20. Decembris ejusdem anni. Et ita ex Constitut. S. M. Innocentii XII. in forma.* Brevis expedita 24. Aprilis 1699., de qua *Clericatus de Sacrificio Missæ*, & alibi passim.

Demum, quod respicit ultimam partem propositi argumenti, dicimus, neque posse Parochum ab extraneo recipere eleemosynam pro applicatione fructus medii Sacrificii, & pro Populo sibi commissio. applicare fructum specialissimum Missæ; nam hoc casu quali perciperet duas eleemosynas, quod videtur prohibitum à *Sacra Congregatione Concilii* per illius declarationem editam 25. Januarii 1659. ex qua prohibitum videtur, duplum stipendium, seu eleemosynam accipi pro una Missa, illis verbis: *Nulli Sacerdoti licitum esse præfusa ratione, sive pretextu alteram eleemosynarum accipere, præter illam, quam accipit ab eo, pro quo Missam offerre tenetur*; ac proinde casum hunc esse comprehensum in Decretis aliis per eandem Sacram Congregationem Concilii editis, quibus prohibetur, ne duplex stipendium pro unica recipiatur. Quæ quidem Sacre Congregationis resolutio fuit approbata per Alexandrum VII. sub die 29. ejusdem mensis, & publicatum Decretum ipsum die 27. Octobris 1659.

Un-

Unde, si Parochus ex adductis, & probatis, ut suprà tenetur Missæ Sacrificium offerre, & applicare pro Populo sibi commissio, non videtur posse ab alio elemosynam accipere pro celebratione ejusdem, & pro illius, ac fructus modii applicatione.

ARGUMENTUM.

Parochorum quale sit onus circa Baptismi, & Pœnitentiæ administrationem, Sacræ Communionis dispensationem, Matrimonii celebrationem, ac circa Extremam Unctionem Infirmis peragendam.

SUMMARIUM.

- 1 Significatio nominis Parochus, exponitur.
- 2 Parocho precipue incumbit Sacramenta Populo ministrare sub panis à jure institutis.
- 3 Pro commoda Sacramentorum administratione in Habitantes extra Civitatem, constituenda est Ecclesia filialis cum deputatione Cappellani faciendâ à Parocho Matrici Ecclesiæ, in ipsius adjutorium.
- 4 Parochus Sacramentorum institutum, atque efficaciam omnibus suis diligenter insinuare debet.
- 5 Baptismus, excepto casu necessitatis, debet ministrari à proprio Parocho.
Limita, ut num.8. & seq. juncto num.12. cum seq.
- 6 Baptizans sibi non subditum, tanquam aliene jurisdictionis usurpator puniri potest.
- 7 Parochus finet alterius Parochiæ nequit invadere, neque in Parochianos alienos jura Parochialia exercere.
- 10 Turcum baptizare spectat ad Parochum domicilii.
- 11 Parochus, cujus culpâ infans obierit sine baptismo, deponendus est.
- 13 Parochi quomodo sese gerere debeant in imponendis nominibus baptizatorum.
- 16 Nomen bonum, sive malum, bonam,

vel respectivè malam præsumptionem consuevit præferre.

- 17 Baptizandis præstat nomen imponi aliqujus Sancti, quem ipsi in humanis calamitatibus habeant Advocatum.
- 18 Parochus dicitur Ordinarius minister Sacramenti Pœnitentiæ ac Sanctissimæ Eucharistiæ, respectu suorum Parochianorum, qui tenentur saltem semel in anno eidem peccata sua confiteri, atque ab eo Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum suscipere, & num.21.

Declarat, ut num.22.

- 19 Parochi subditus quis efficitur per domicilium, vel quasi.
- 20 Actum audiendi confessiones subditorum tanquam voluntariæ jurisdictionis Parochus potest exercere etiam, alibi, quàm in sua Parochia.
- 23 Canonico extra Cathedralē commoranti Viaticum debet deferre Parochus, intra cujus limites ille reperitur.
- 24 Parocho licet ministrare Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum per modum Viatici tempore localis interdicti.
- 25 Parochi an teneantur tempore pestis residere, suisque Parochianis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ministrare.
- 26 Matrimonium jure novissimo Concilii Tridentini celebrari debet coram proprio Parocho.
- 27 Parochus conjungens Sponsos temporibus ab Ecclesiâ prohibitis puniendus est arbitrio Episcopi, & n.28.
- 29 Parochus proprius pro contractu Matrimonii quinam reputandus sit, & num.30.

Et quale domicilium requiratur, Itemque quid dicendum, ubi quis domicilium simulatè mutaverit, n.31.

- 32 Denunciationes præmittere debet Parochus ad Sponsorum conjunctionem.
Ubi autem, & quomodo faciendæ illæ sint, num.33.
- 34 Sacramentum extremæ Unctionis ministrari debet à proprio Parocho, ita ut Regularis jurisdictionem hujusmodi usurpans excommunicationem incurrat, & num.35.
Declarat, ut num.36.
- 37 Sacramentum unktionem ministrare licet infirmo

firmo in casu necessitatis cuilibet Sacerdoti.

DISCEPTATIO VI.

Sicut olim apud Ethnicos Parochi dicebantur illi, qui Legatis, publice Romanis missis salem, & ligna prae-
rabant, hoc est qui omnium rerum copiam Legatis Regum, Principum, ac Populorum, hospitio receptis sup-
editabant; ut annotavit *Acron* in illud *Horatii lib. 1. Sermorum Satyra 5.* Et *Parochi quae debent ligna, fulenque.*
Postea vero instar horum hoc nomen, non sine afflatu S. Spiritus factum fuit quodammodo proprium Christianorum & signanter illorum Sacerdotum, qui deputati sunt, ad ministrandum ovibus sibi commissis Sacramenta, & ad pascendum eos pabulo Divini verbi, & similia munera Pastoralia gerenda.

Parochorum igitur praecipuum munus est Sacramenta administrandi ovibus sibi ipsis commissis, ratione officii, aliis ea non administrantibus, ubi necessitas ita exoptulat, si aliquis sine Sacramento decesserit, non erunt immune à poenis, per sacros Canones, & Tridentinam Synodum comminatis.

Ac proinde in hoc, ut subveniatur necessitati Populi, posito quod Ecclesia fuerit intra Civitatem, cujus portae de nocte clauduntur, & habeat populum sibi subditum extra Civitatem, vel longè à Civitate: hoc casu debet construi Ecclesia extra Civitatem cum deputatione Vicarii amovibilis ab Ordinario approbati, quae dicitur Filialis respectu Ecclesiae principalis, *Sacra Congreg. Concil. in una Lauden 12. Augusti 1628. Pisaurum 12. Augusti 1634. lib. 15. Decret. fol. 115.*

Debent autem Parochi in primis in administratione Sacramentorum eorum vim, & usum, Plebibus suis pro suscipiendi capto, explicare, ad *Tridentin. sess. 24. de Reform. cap. 7.* ibi: *Ut fidelis populus ad suscipienda Sacramenta majori cum reverentia, atque animi devotione accedat, praecipit sancta Synodus Episcopis omnibus, ut non solum, cum haec per se ipsos erunt populo administranda, prius illorum vim, & usum*
Tom. II.

pro suscipiendi capto explicent, sed etiam idem à singulis Parochis, p[re]d, prudenterque etiam lingua vernacula si opus sit, & commodè fieri poterit, fieri sudent, juxta firmam à sancta Synodo in Catechesi singulis Sacramentis praescribendam, quam Episcopi in vulgatum linguam verti, atque à Parochis omnibus exponi curabunt. Hoc posito.

Deveniendo ad quolibet Sacramenta, quae ministrari possunt jure Ordinario à Parochis: primo nobis aliquid dicendum occurrit de Sacramento Baptismi. Hoc Sacramentum ratione officii proprii, ab alio non est conferendum, quam à proprio Parocho, ubi extra casum necessitatis illud confertur domi, vel alibi, *Doctores communiter cum Boacina de Sacram. disput. 2. quest. 2. par. 2. & num. 2. & nos suis locis, ubi de Baptismo.*

Undè sit, cum qui solemniter baptizat alienum Parochianum, quia videtur usurpare jus, quod competit proprio Parocho, puniri potest. Quisque igitur in sua, cui subest Ecclesia, est baptizandus; etenim unus Parochus alterius Parochiae terminos, plebem, & jus non valet usurpare, *cap. placuit 7. quest. 1. cap. sicut 9. quest. 2. cap. 1. cap. nullus cap. non invitati 13. quest. 1. cap. nullus de Parochis ibi: Nullus Episcopus alterius Parochianum judicare praesumat, ubi Fagnan. num. 1.*

Supradicta conclusio locum habet, ubicumque aliter non esset consuetudo legitime praescripta, ut infantes possint baptizari à quibuscumque Presbyteris Loci, quia illa servanda erit, dummodo id fiat de licentia Ordinarii Loci, & sine praesudicio jurium, & emolumentorum Parochi, ut censuit *Sacra Congr. Rituum in una Oriolen. 16. Decembris 1605.*

Vel nisi baptizandus peregrinetur, aut certum non habeat domicilium, quo casu baptizari poterit in Ecclesia, quam elegerit, *cap. nec numerus 10. quest. 3.*

Sed quid, ubi baptizandus fuerit Turca, an iste debeat baptizari à Parocho Cathedralis, vel Matricis Ecclesiae, vel à Parocho, in cujus Parochia moratur, licet uti servus, seu sclavus?

D d vus?

vus? Orta hac controversiâ inter Parochum Cathedralis Ecclesiæ Neapolitanæ, & Parochum domicilii, *Sacra Congr. Concil. in dicta Neapolitana die 27. Septembris 1687.* censuit spectare ad Parochum domicilii, servata forma Ritualis Romani. Quæ resolutio fuit confirmata *die 21. Febr. 1688. ut in libro Decret. 37. fol. 587. & lib. 38. fol. 91.*

Caveat Parochus quisque, ne deficiat in suo officio circa Baptismum præstandum; nam si fuerit requisitus ad baptizandum aliquem puerum, vel adultum, eo magis si ille fuerit infirmus, & noluerit facere, quatenus ille moriatur sine Baptismo, in poenam tanti criminis deponendus erit, ad *Text. in cap. quicumque de observat. dist. 4. Salsæ ad Diaz in sua praxi crim. Can. cap. 55. Ugolinius de Offic. Episc. cap. 15. §. 12. num. 14.*

Diximus suprâ, esse solius Parochi baptizare suos Filianos, idest Parochianos; scias tamen, alienum Parochum, vel Sacerdotem, de proprii Parochi licentia, hoc facere posse, ad *Text. in cap. interdiximus 16. quest. 1. Ludovicus Miranda in Manuali Prælat. to. 1. part. 43. art. 1.*

Ubi dicit, quod in casu necessitatis, vel de licentia Ordinarii, non est prohibitum Religiosis baptizare, *Ugolin. de Offic. Episcop. cap. 15. §. 6. num. 7. Paulus Layman in Theologia Morali lib. 5. tract. 2. cap. 7. num. 1.*

Imò ex commissione proprii Parochi, datâ rationabili causâ, etiam Diaconi solemniter baptizare possunt, *cap. Diaconus 93. dist. Bonacin. de Sacram. dist. 2. quest. 2. punct. 5. num. 3. Layman d. cap. 7. num. 3.*

Caveant ipsi Parochi, ne in imponendis nominibus baptizandis, eis imponant nomen, quod non benè sonet; unde æquum est, ut imponant nomen alicujus Sancti, vel Sanctæ; etenim sicuti Christiani à Christo dicuntur, ita ipsi Christiani à Christi militibus, qui Sancti fuerunt, sua nomina ducere tenentur, non ab Infidelibus, seu Gentilibus, nec ab aliis denominationibus, quæ cum nostra Religione non sunt conjunctæ, vel turpia significant; quoniam

malum nomen habet sinistram suspitionem, & ex bono nomine oritur bona præsumptio, *Doctores in cap. 1. de Deposito, & passim.*

Et non immeritò apponendum est nomen Sancti, vel Sanctæ, ad hoc ut in suis necessitatibus ad illum recurrat pro intercessione apud Deum, cum benè quisque norit, quot, quantisque periculis, & calamitatibus, humana vita sit obnoxia, quantumque indigeat assiduo Sanctorum patrocinio. *Nos latè ubi de Baptismo.*

Quod respicit Sacramentum Pœnitentiæ, quisque Parochus in sua Parochia, & in suos Parochianos dicitur or-
18 dinarius Minister; ac proinde, saltem semel in anno ei confiteri debent suæ peccata, & ab ejus manibus recipere SS. Eucharistiæ Sacramentum, ad *Text. in cap. omnis utriusque sexus, de pœnit. & remissione.*

Subjiciuntur Fideles jurisdictioni Parochi in foro pœnitentia, non solum, ubi constituunt domicilium, seu habitationem perpetuam in Parochia, sed etiam quasi domicilium, seu habitationem ad tempus, non tamen admodum breve, negotii alicujus causâ, *Glossa in Clement. 1. de privileg.*

Undè Parochorum tanta est jurisdictionis, quæ potest etiam in aliena Diocesi exerceri, *Glossa in cap. novit de offic. Legati Capit. decis. 203. num. 14. & sequent. Covarr. præf. quest. cap. 11. n. 4. Zerola in praxi Episc. part. 1. V. Parochus, Campanil. divers. Juris Can. rubr. 12. cap. 13. num. 71. Barbosa de Episcop. alleg. 25. num. 18. Fagnan. in cap. ne pro dilat. n. 29. de pœnit. & remiss. latè nos sui loci lib. de Sacramentis, ubi de pœnit. & remissionibus.*

Quod respicit Sacramentum Eucharistiæ, scilicet Sacræ Communionis dispensationem, dicimus, ad proprium Parochum privativè, quoad alios competere, ut semel in anno, & tempore statuto ab Ecclesia, & ubi necessitas ita exposulat, hoc Sacramentum propriis Pa-

Parochianis ministret, ad *Text. in cap. excois utriusque sexus de pœnit. & remiss.* ubi *Ca. onis se communiter.*

Quilibet verò alius Sacerdos, licite non administrat Sacram Eucharistiam, nisi habeat ordinariam, vel delegatam jurisdictionem ad hoc Sacramentum administrandum, excepto necessitatis casu; nam uti diximus, hoc est proprium munus Pastoris, *Bonacin. de Sacram. disp. 4. quæst. 5. punct. 1. cap. 4. Loyman lib. 5. tract. 4. cap. 7. num. 3. Vasquez disp. 219. cap. 2. Ugelin. de offic. Episc. cap. 15. §. 7. num. 1.*

An verò spectet ad Parochum ministrare SS. Eucharistiam per modum Viatrici, Canonico commoranti in sua Parochia, & affirmativè resolutum habemus ex *Sacra Congreg. Concil. in una Tiburtina 12. Maji 1695. Narnien. 26. Septembris 1699.*

Parochus an possit ministrare Eucharistiam per modum Viatrici morientibus, tempore Localis interdicti, & affirmativè respondendum videtur, ad *Text. in cap. quod in te de pœnit. & remiss. Glossa V. Sacramentum in cap. Alim. Mater de Sent. Excois. Ugelin. de censuris rub. 5. cap. 7. §. 6. Sayrus eodem tract. lib. 5. cap. 7. à num. 16. nos latè lib. 19. de Censuris Eccles. ubi de Interdicto.*

An verò teneatur vi Pastoralis officii ministrare SS. Eucharistiam morientibus, tempore pestis; & nonnulli affirmant, alii verò negant. Affirmat *Mancinus in praxi visitandi infirmos præf. 8. dub. 18. Vasquez tom. 1. tract. 3. cap. 5. num. 99. Philipp. Marchia de bello Divino part. 3. cap. 2. num. 2. Negat Benzoni in Speculo Episc. lib. 1. disp. 1. qu. 1. coroll. 6. Diana resol. moral. par. 5. tract. 3. resol. 53. latè Galleg. de Paroch. obligat. tempore pestis part. 3. Unde consultà *Sacra Congregat. Concilii de anno 1576. an Parochi teneantur residere in propria Parochia tempore pestis, & quæ Sacramenta ministrare teneantur, respondit, teneri ad residentiam; & quoad secundum, non teneri administrare alia Sacramenta, præter Sacramentum Baptismi, & Pœnitentie, & latè demonstrat Fagnan. in cap. Clericos de Clericis non residentibus à num. 37. &**

sequentibus usque ad 46. Circa reliqua nos latè sub titulo de Celebratione Missarum, ac SS. Eucharistie Sacramento.

Quod respicit Sacramentum Matrimonii, dicimus, spectare ad proprium Parochum Sponsi, vel Sponsæ conjungere illos in Matrimonium, non quia Parochus dicitur Minister hujus Sacramenti, cum ipsi Sponsi dicantur Ministri illius, sed tamquam testis major in actu illo reciproce voluntatis, & reciproci consensus: & hoc inductum fuit à *Tridentino sess. 24. cap. 1. de Reformat. Matrimonii*, ad effugiendam clandestinitatem. Undè hodie Matrimonium aliter factum, puta absque præsentia proprii Parochi, vel alterius Sacerdotis de ejus licentia, & saltem duobus testibus est nullum, *Tridentin. sup. & Doctores communiter, & nos lato calamo lib. 23. de Sponsalibus, & Matrimonio infra.*

Caveant Parochi ne Matrimonii assistant ab Adventu Domini Nostri Jesu Christi usque ad diem Epiphaniæ, & à feria quarta Cinerum usque ad Octavam Paschæ inclusivè, cum his temporibus solemnitates Nuptiarum interdix sint à *Tridentin. sess. 24. cap. 10. de Reformat. Matrim. Riccius in praxi fort. Eccles. part. 4. resol. 557.*

Undè si adversus hoc præceptum Parochus dicto tempore prohibito Matrimonii assistat, ac solemnes benedictiones impartiat, gravi poena plectendus erit, arbitrio Ordinarii, cum nulla videatur præscripta in jure, *Sanchez de Matrim. lib. 7. disp. 7., & Doctores passim.*

Parochus proprius ad hunc effectum dicitur ille, in cujus Parochia habitant contrahentes tempore Matrimonii, ut docet *Riccius in praxi resol. 214., Gratian. de Matrim. cap. 63. num. 19.*

Vel, ut alii rectius censuerunt, dicitur ille in cujus Parochia contrahentes domicilium habent, *Barbosa alleg. 31. num. 59.*

Undè non est opus, ut quis efficiatur Parochianus alicujus Parochiæ, commorari in illa per longum temporis cursum; nam statim efficitur talis, eo ipso quod animum habuerit habitandi in illa, ut docet *Basil. Pont. de Matrim. lib. 15. cap. 13. §. 1. num. 5. Adden-*

tes ad Sacram Rotam coram Buratto decif. 713. num. 15. Rota coram Merlino in una Toletana Matrimonii 10. Decembris 1625. inter suas impressas est decif. 194.

Quod locum sibi vindicat, etiam si

- 31 quis mutet domicilium simulatè, Sanchez de Matr. lib. 3. diff. 18. sub n. 29. & diff. 25. sub num. 11. Guttierrez de Matr. cap. 65. num. 11. Rota in d. Tol. etana. Nos latè de Sponsalibus, & Matrimonio d. lib. 23. diff. 13. ibi vide, latè ad materiam Fegnan. in cap. significavit de Pærechi.

Caveat quoque Parochus, ne deveniat ad Matrimonii celebrationem, non

- 32 præmissis denunciationibus, juxta dis-
posita per *Tridentin. sess. 24. cap. 1. de*
Reform. Matrim., quæ fieri debent à
proprio contrahentium Parocho, & in
propria Parochiali Ecclesia. Et si spon-
33 si fuerint diversæ Parochiæ, tunc faci-
enda erunt ab utroque Parocho, nem-
pe Sponsi, & Sponsæ: quæ quidem faci-
enda erunt tribus diebus festivis con-
tinuis, quibus servatis Parochus deveni-
re potest ad celebrationem illius; aliter
verò faciendo, non effugiet debitam
pœnam, ut de omnibus *Not latè dicto*
lib. 23. de Sponsalibus, & Matrim. Dis-
cept. 7. ubi vide.

Quoad Sacramentum extreme Un-
ctionis ministrandum infirmis, dicimus
4 folius proprii Parochi esse, ministrare
illud suis Parochianis in articulo
mortis constitutis; nam aliàs si quis au-
sus fuerit ministrare illud, inconstitutus
proprio Parocho, . tanquam usurpator
alienæ jurisdictionis, non erit immunis
à pœnis, cùm nemo debeat falcem mit-
tere in messem alienam, alienamque ju-
ridictionem sibi usurpare, *Barbosa de*
Parochis part. 2. cap. 22. n. 2., ubi alii.

Imò si fuerit Regularis, qui ministraverit hoc Sacramentum, sine proprii Patris rochi licentia, Clericis Sæcularibus, sive Laicis, ipso facto sit excommunicatus, cujus excommunicationis absolutio Sedi Apostolicæ est specialiter reservata, ad *Text. in Clem. 1. de privileg. Riccius refert. 210. Barbosa de Episcop. allegat. 50. num. 96.*

Excommunicationem, de qua suprà,
incurrit Regularis, ubicumque hoc agit
in contemptum Parochi, secus verò ubi

36 necessitas ita expostulat, puta ex quo Parochus absit, & necessitas ministrandi illud non patitur dilationem; nam hoc Sacramentum utile est animæ in illa extrema luctu, dum quasi firmissimum præsidium contra demonis infestationes est; ac proinde Regulares, qui suprà, veniunt excusandi à pœnis, ut docet *Bonacina de Sacram. disp. 7. quæst. unica punct. 4. num. 6. Suarez de Relig. 10. 4. tract. 10. lib. 9. cap. 4.*

Ita quoque venit excusandus à poenis
Sacerdos Sæcularis, ubi administrat il-
lud, Parocho absente, vel nolente, &
37 tempus non patitur dilationem adeun-
di Superiorem pro petenda licentia,
cùm hoc casu præsumatur, Summum
Pontificem præbere licentiam, *Cajetan.*
V. Excommunicatio num. 64., *Suarez*
tom. 3. disp. 44. sect. 2., *Contincb. de Sa-*
cram. tom. 2. disp. 19. num. 9. *Barbosa*
de Parochiis part. 2. cap. 22. num. 6., & *Nos*
latè lib. 87. de Extrema Unctione.

ARGUMENTUM.

*Parochorum unus circa Missæ celebra-
tionem saltem diebus festis in eorum
Ecclesia Parochiali: ubi an Pa-
rochiani teneantur accedere ad illam?
an possint iidem Parochi prohibere
Regularibus, vel aliis Rectoribus Ec-
clesiarum, ne celebrent ante Missam
Parochialem.*

S U M M A R I U M.

- 1 *Parochus cunctis festis diebus tenetur*
in sua Ecclesia Sacrificium Missæ ce-
lebrare ad Parochianorum commo-
dum, & num. 2. & seq.
Amplia quacunque contraria ob-
servantia non obstant, num. 4.
5 *Parochus, quatenus legitime impedi-*
tus nequeat per seipsum, tenetur per
alios diebus festis Missam in Pa-
rochiali Ecclesia celebrari facere.
6 *Parochus, ultra propriam Missam,*
alias quoque diebus festis celebrari fa-
cere debet, secundum Populi indi-
gentiam.
7 *Parochus monere quidem, non verò co-*
gere

gere potest suos subditos, ut Missam de precepto in sua Ecclesia audiant.

- 8 Parochiani an satisficiant præcepto de audiendo Missam, in aliena Parochia, & num. 11. cum seq.

- 9 Text. in cap. 2. de Paroch. determinant, peccare eos, qui, proprio contempto Parocho, in aliena Ecclesia Missam audiant, explanatur.

- 10 Episcopus edicere nequit, ut quisque in propria Parochia Missam audiat.

- 13 Regularibus interdici nequit Missarum celebratio, præmissa Campanæ sonitu, ante Missam Parochialem.

Quid autem de reliquis Ecclesiis seu Capellis, num. 14. & 15.

DISCEPTATIO VII.

Quale sit onus Parochorum circa celebrationem Missæ in propria Ecclesia, saltem diebus Dominicis, & festivis, & an Sacrificium Missæ applicare debent pro populo, ad normam.

- 1 Tridentini sess. 23. c. p. 1. de Reform., hoc nobis est demonstrandum. Et quoad primam partem, nulli dubium est, Parochum, teneri Dominicis, & aliis festivis diebus suis subditis Missam celebrare, & sic in propria Ecclesia, & non in alia, ut probat *Gutierrez Canon. gratif. lib. 1. cap. 30. num. 1. cum sequent.* Unde consultâ Sacra Congreg. Concilii in una Lucana 15. Septembris 1629.
- 2 Censuit, onus inunctum Parocho Tompagnani se transferendi diebus festivis ad Parochialem alterius Villæ Antroccoli, ibique Sacrificium faciendi, esse abrogandum.

Et in eadem Lucana die, & anno de quibus supra, cum Rector Parochialis

- 3 Ecclesiæ Tompagnani reperiretur obligatus accedere in octo festis diebus cum toto suo populo ad Ecclesiam Antroccoli pro celebranda Missa, remanente Ecclesia Tompagnani his diebus sine Missa, Sacra Congreg. supra, censuit, onus hujusmodi cuncti ad aliam Ecclesiam esse tollendum.

Propositoque pariter dubio in eadem Sacra Congreg. Concilii die 17. Novembris 1629., an Parochi Terræ Urceani Fanensis Diocesis, soliti à tempore fortè immemorabili accedere ad celebran-

dam Missam, in ea Ecclesia ejusdem Locci, ubi Festivitas aliqua per annum celebratur, & solemnizatur, relicta sine

- 4 Missa, propriâ Parochiali Ecclesia, Sacra Congregatio, ubi supra, censuit, consuetudinem prædictam, secundum ea, quæ proponuntur non esse admittendam, sed diebus festivis celebrandum, in propria Parochia, eadem Sac. Congreg. Concil. in una Civitatis Castellana 8. Augusti 1648.

- Parochi igitur, quicumque illi fuerint, ex supra firmatis cum auctoritatibus Sacræ Congregationis Concilii, tenentur saltem Dominicis, & festivis diebus celebrare per se in eorum Ecclesia Parochiali: & quatenus legitime impediri fuerint, per alios, ut docet *Diana resol. moral. part. 2. tract. de celebrat. Miss. resol. 26. Passerin. de offic. Curati c. p. 2. num. 5. Ciarlin. contro. forens. cap. 38. num. 32. Rota recent. part. 19. decis. 469. num. 67.*

- Sed quid, ubi Populus numerosus sit, an teneatur Parochus alias Missas celebrari facere, cum una Missa satisfieri non possit omnibus Filianis, scilicet omnibus de sua Parochia; & dicimus, non solum teneri, sed posse ab Episcopo cogi, juxta disposita per Trident. sess. 21. cap. 4. de Reform. per hæc verba: Episcopi, etiam tamquam Apostolica Sedis delegati, in omnibus Ecclesiis Parochialibus, vel Baptismalibus, in quibus Populus ita numerosus sit, ut unus Rector non possit sufficere Ecclesiasticis Sacramentis ministrandis, & cultui Divino peragendo, cægant Rectores, vel alios, ad quos pertinet, sibi tot Sacerdotes ad hoc munus adjungere, quot sufficiant ad Sacramenta exhibenda, & cultum Divinum celebrandum.

- Parochi, ut supra demonstravimus, tenentur celebrare in eorum Parochiali Ecclesia, singulis diebus Dominicis, & festivis: hinc sequitur ut videamus, an Parochiani ipsi possint compelli à Parocho, ut accedant ad ipsam Parochialem Ecclesiam pro audienda Missa, vel, an possint accedere ad aliam, & ita facientes satisficiant præcepto Ecclesiæ auditionis Missæ? Et quoad primum, dicimus, non posse Parochum compellere suos de Parochia, ut accedant ad

Mis

Missam Parochialem, sed tantum monere eos valet, juxta disposita per *Tridentin. sess. 22. in Decreto de observandis, & evitandis in celebratione Missarum* per hæc verba: *Moveant etiam eundem Populum, ut frequenter ad suas Parochias, saltem diebus Dominicis, & majoribus festis accedant.* Barbosa de *Episcop. alleg. 24. num. 17.*

Quoad secundum: Accedentes ad aliam Ecclesiam pro audienda Missa, diebus Dominicis, & festivis, quod satisfaciunt præcepto Ecclesiæ, pariter non est dubitandum, ut habetur ex quadam declaratione Leonis X. ut sequitur: *Intelleximus, quosdam in dubium revocare, & pervinisse conscientiam timoratis scrupulam injicere, si Christiani fideles, qui Dominicis, & festis diebus extra Ecclesias suas Parochiales, Missas audiant in Ecclesiis Fratrum Ordinum Mendicantium, Ecclesiæ præcepto de Missa audienda satisfaciunt? Nos ambiguitatem hujusmodi penitus tollere volentes, ut cum sinceriori conscientia fideles quique Deo Creatori suo serviant, auctoritate Apostolica, tenore presentium notum facimus, omnes Christiani fideles utriusque sexus, qui non contempto proprio Sacerdote Parochiali, in Ecclesiis Fratrum Ordinum Mendicantium Dominicis, & festis diebus Missas audiant, satisfacere præcepto Ecclesiæ de audienda Missa, nec in aliquam labem mortalis peccati, penamve propterea incurrere; in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque &c.* Datum Romæ sub annulo Piscatoris die 13. Novembris 1517. ita Bertis Lucens. in *praxi crim. Regul. tit. 4. cap. 34.*

Idem habetur ex quodam Brevis Clement. VIII. directo ad Nuncium Sedis Apostolicæ, inferioris Germaniæ, de anno 1592. die 2. Septembris, de quo Fr. Emman. in *Collect. privileg. fol. 520.*

Neque obstat Textus in cap. 2. de Paroch. quia ibi ad summum dicitur, peccare illos lathaliter, qui proprio contempto Parocho, propriam Parochialem Ecclesiam deserunt, ut alibi Missam audiant: unde à contrario sensu deducimus satisfacere præcepto, si eam alibi audiant. Ideo autem in præcitato Textu merito jubetur ejici à Parochis alie-

nos Parochianos; quia in foro externo his præsumitur per contemptum propriam Parochiam deserere: unde quoad præceptum Ecclesiæ audiendi Missam, sive per contemptum, sive absque contemptu hoc faciant, semper impletur præceptum, ut optime docet Card. Toletus in *instrucl. Sacerd. lib. 6. cap. 7. n. 1. Trullenb. lib. 3. cap. 1. dub. 6. num. 4. Fagundez de Eccles. præcept. part. 1. lib. 2. cap. 3. num. 9.*

Et adeo est vera hæc opinio, ut non videatur posse Episcopos constitutionem facere, qua præcipiant suis subditis, ne audiant Missam, nisi in propriis Parochialibus Ecclesiis, & excommunicationem esse nullam, ac irritam, si forte sub ea id ipsum præcipiant, ut docet Gutierrez Canon. quest. lib. 1. cap. 30. num. 14. in fin. Suarez tom. 3. in 3. part. disp. 18. sect. 2. §. Sed in primis.

Dixi: qui proprio contempto Parocho, Ecclesiam Parochialem deserunt: contemptus autem præsumitur ex parte Parochiani, quoties caret causa legitima, cum sit honestum, & necessarium, ut in Dominicis, & festivis diebus audiant Missam, vel saltem in præcipuis festivitibus, in sua propria Parochiali Ecclesia. Nota illud quod dicit Mich. Loebonaj. in sua *Parochiali Curatorum cap. 5.* ubi querens, utrum quilibet Parochianus teneatur sub mortali ad audiendam Missam in sua Parochia Dominicis, & festis diebus, sic respondit: *Potest aliquando esse mortale, aliquando veniale, aliquando nullum: nullum, si causa suppetat legitima, veniale si ex pigritia, vel quia alia Ecclesia est vicinior: mortale tamen quando omittit ex contemptu vero, vel interpretativo: voco (inquit) contemptum interpretativum, quando sine causa legitima alibi audit, & præsumitur contemptus, si non habeat licentiam à proprio Parocho, vel non habeat causam legitimam, tunc enim peccat mortaliter, quia contemnit, & contra præcepta superioris, & juris venit.*

Non est abs re videre ad evitanda ea de quibus supra, videlicet, ut Parochiani alicujus Parochiæ accedant ad eorum propriam Parochialem Ecclesiam, possit inhiberi Regularibus, vel Rectoribus, aut

aut Capellanis aliarum Ecclesiarum, ne celebrent ante Missam Parochialem, vel
 13 quatenus celebrare voluerint, quod non possent campanas, vel aliud dent signū. Et quoad Regulares dicimus, nequaquam prohibitum esse illis Missas celebrare, & campanas pulsare in suis Ecclesiis ante celebrationem Missæ, & pulsationem campanæ in Ecclesia Parochiali, ut resolutum habemus ex *Sacra Congreg. Concil. in una Nullius Ravennaten. 15. Septembris 1629.*, *Barbosa de Parochis part. 1. cap. 11. num. 21.*, *Panimolla decis. 5. annot. 1. num. 27.*

Quo verò ad ceteros Ecclesiarum, Rectores, seu Capellanos, dicimus,
 14 non posse illos Missam celebrare diebus Dominicis, & festivis, præmissa sonitu campanæ, aut alio signo dato, & super hoc Episcopus providere potest, *Sacra Congreg. Concil. in una Aquen. celebrationis Missarum, ac iurium Parochialium 4. Augusti 1691.* ibi = *Habit. relatione Episcopi, & utraque parte informante, Sacra C. c. censuit celebrationem Missæ in diebus festivis, ante Missam Parochialem cum sono campanæ, aut alio signo Populum convocante, non licere.* Et ita in *Ripari 18. April. 1693.* *Sacra C. c. censuit inherendo Decreto in Aquen. 4. Augusti 1691. edito, censuit, celebrationem Missæ in diebus festivis ante Missam Parochialem cum sono campanæ, aut alio signo Populum convocante, non licere.*

Supradicta verò non habent locum, ubi Ecclesia fuerit Ruralis, quo casu li-
 15 cet Sacerdoti celebrare etiam cum sono campanæ ante celebrationem in Ecclesia Parochiali, *Sacra Congreg. Concil. in una Cajetana 18. Septembris 1627.*, & in *Affulan. 7. Augusti 1683.*, & in *Terracinen. 12. Decembris 1693.*

ARGUMENTUM.

Parochorum onus circa prædicationem verbi Dei, inter Missarum Solemnia, circa Doctrinam Christianam, per eos docendam, circa denunciationem Fæstorum, Vigiliarum, Indulgentiarum, Matrimoniorum, Ordinandorum inter Missarum Solemnia faciendam, ubi, an possint aliquod emolumentum petere pro huiusmodi Officiis.

SUMMARIUM.

- 1 *Parochi per se, vel per alios, dum legitimo destinentur impedimento, tenentur verbo Dei oves suas pascere, & num. 2. cum seq.*
- 3 *Panis spiritualis dicitur verbum Dei, quo defraudata anima dicuntur occidi, & num. 4.*
- 5 *Prædicantes cum fructu verbum Dei, dicuntur mortuos resuscitare.*
- 6 *Prædicatio Divini verbi principaliter incumbit Episcopis, secundo inferioribus Rectoribus animarum, & num. 8. cum seq.*
- 7 *Curas licitum est Evangelium explicare in sua Parochia, etiam quo tempore Episcopus in Civitate prædicaverit.*
- 10 *Parochis num formaliter concionandi sive Evangelium solummodo explicandi onus inhereat, ostenditur, & n. 13.*
- 12 *Determinatio respiciens plura determinabilia, omnia pariformiter determinat.*
- 14 *Parochi tenentur pueros fidei rudimenta docere, nec citra lethalem culpam id poterunt negligere, & n. 15. cum seq.*
- 17 *Episcopus, Parochi negligentiam, vel inidoneitatem circa eruditionem puerorum in fidei rudimentis, supplere tenetur per alterius personam idoneam deputatorem, eidem assignata congrua ex Parochiæ redditibus.*
- 18 *Parochus tenetur dies Jejunii, Festivitates, Indulgentias, ac similia in hebdomada occurrentia, Populo in-*
ter

- ter Missarum solemnia denuciare, & num. 20. & 22. ubi declaratur.
- 19 Parochus potest aliquem super jejuniis legitime dispensatum declarare.
- 21 Parochus an dispensare valeat super exercitio operarum servitium Festis diebus.
- 23 Parochorum munus est futura Matrimonia inter Missarum solemnia denuciare.
- Nec non eorum vota, qui majoribus ordinibus cupiunt insigniri.
- 25 Parochus pro concionibus habitis tempore Quadragesime, vel Adventus nequit elemosynam concionibus dari solitam, pretendere.
- 26 Sicuti nec quicquam exigere pro denunciationibus Vigiliarum, Indulgentiarum, & similiarum.
- Declarat ut ibidem.

DISCEPTATIO VIII.

Quale sit onus Parochorum, ceterorumque Curam Animarum habentium, hic per nos demonstrandum est: & nulli dubium videtur, eosdem, attenta dispositione Tridentini sess. 5. cap. 2. de Reform. teneri per se ipsos, si legitime non fuerint impediti, sin minus per alios, prædicare verbum Dei diebus saltem Dominicis, & festis solemnibus, ne impleatur illud Hierem. Thr. 4. Parvuli petierunt panem, & non erat, qui strangeret eis, his verbis: Archipresbyteri &c., quod quidem repetit eadem Tridentina Synodus sess. 22. de Sacrificio Missæ cap. 8. vers. quamobrem retento &c. necnon sess. 23. de Reform. cap. 1. vers. cum præcepto. Ac pariter sess. 24. cap. 4. vers. moneatur Episcopus, & eadem sess. 24. utrobique de Reform. cap. 7. vers. necnon, Doctores communiter cum Fagnan. ad Text. in cap. inter cætera de offic. Ordin. num. 6. Barbosa alleg. 76. num. 37.

Pabulum enim verbi Dei noscitur esse per quàm necessarium, eo quia sicuti corpus cibo materiali nutritur, ita anima cibo spirituali pascitur: etenim non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei, Matthæi 3., & Lucæ 4.

Sermo enim Domini dicitur panis cæ-

lestis, quo subtracto, dicuntur Christiani pati famem, & sitim, ad Textum in cap. jejunium 76. dist., concordat Textus in cap. audacter 8. quæst. 1. ibi: Sub quo Populus sumem, & sitim patiat, non famem panis, neque sitim aque, sed famem audienti verbum Dei: unde, quemadmodum per subtractionem panis corporalis, occiditur corpus, ad Textum in cap. pascite 86. dist. Ita per subtractionem panis spiritualis occiditur anima, cap. Epheesi 43. dist. Glossa in d. cap. pascite, ubi plura similia cuniunt.

In eo autem cibum corporealem præcellit cibis spiritualis prædicationis Evangelicæ, quod ille corpus extinctum non vivificat; at Prædicatores dicuntur spiritualiter mortuos suscitare, ad Textum in cap. olim 8. quæst. 1. & alibi passim.

Non est abs re videre, an Episcopo concionante, teneantur etiam Parochi hoc tempore silere, scilicet ne concionem habeant in eorum Parochiali Ecclesia: Et dicimus, quod licet principaliter hoc munus prædicandi verbum Dei spectet ad Episcopos; unde, eo concionante, omnes alii silere teneantur, juxta disposita, & resoluta pro Sacram Congregationem in una Bituntina 2. Martii 1629. Urbinate 3. Februarii 1652.

Verumtamen supradicta non habent locum quoad Parochos, ceterosve Animarum Rectores; etenim ipsi inter Missarum solemnia, sermonem habere possunt, etiam ipso Episcopo prædicante, ut ex Sacra Congreg. Concil. in una Terulen. 11. Junii 1631., & in eadem 29. Julii 1713.

Quisque Parochus, vel quilibet Animarum Rector in sua Parochiali Ecclesia, tam Dominicis, & festis diebus, quàm tempore Adventus, vel Quadragesimæ, prædicare, potest imò debet, non obstante quacumque consuetudine in contrarium, Sacra Congreg. Episcoporum & Regular. in una Prænestina prædicationis 17. Martii 1672. Sac. Congreg. Concil. in una Florentina 26. Januarii 1697. & in Rossanen. 22. Febr. 1698.

Quod videtur statutum non solum à Jure communi Canonico, ad Text. in cap. quod Dei timorem de statu Monach. ac per Trident. sess. 5. cap. 2. de Reform. & aliis locis Tridentini, ut supra: Sed etiam

9 etiam præcepto Divino, quo mandatum est Curam Animarum habentibus oves suas pascere verbi Dei prædicatione, *Joannis 21. & Actuum 21.*

Parochi, ut supra, aut quicumque alii Curam Animarum habentes, anteneantur in eorum Parochialibus Ecclesiis formalem prædicationem habere diebus Dominicis, & Festis, videtur est, vel an solùm teneantur simpliciter explicare Evangelium. Et in hoc dicimus, 10 quod, attento jure veteri, qui habebat Curam Animarum tenebatur ad prædicandum, ad *Textum in cap. quod Dei timorem de statu Monach. ibi: Ad Parochialium Ecclesiarum regimen in presbyteros ordinati, ex quo debent prædicationis officium exercere, ubi Abbas n. 2.*

Nihilominus non de formali concione videtur dispositum per *Trid. sess. 5. cap. 2. de Reform.*, ubi tantum habetur, 11 esse onus Parochorum, ut salutaribus verbis pascant gregem sibi commissum, *Fagnan. latè in cap. inter cætera à n. 33. de offic. Ordin.*

Neque obstat dispositio ejusdem *Trident. sess. 24. cap. 4. de Reform.*, ex quo sub una structura verborum, eademque determinatione videtur comprehendere & Episcopos, & Parochos; adeo ut eisdem æqualiter debeat determinare, 12 juxta regulam: determinatio una respiciens plura determinabilia, debet illa æqualiter determinare: ac proinde sicuti Episcopi tenentur ad prædicationem formalem habendam, ita Parochi, quisque respectivè in sua Parochia. Nam responderi potest, quod ubi *Concilium* sermonem habuit de Episcopis, eisdem præcipit prædicationem per illa verba: *Ipsi per se, aut si legitime impediti fuerint, per eos, quos ad prædicationis munus assumunt*, nota li *Prædicationis*; Quando postea disponit de Parochis, non repetit eam dictionem, sed utitur illa dictione *Annuncient* ibi: *Sacras Scripturas, divinamque legem annuncient*. Undè concludendum est, Episcopos teneri de formali concione habenda sive per se, sive per alios, Parochos verò de explicatione *Sacri Textus*, ac morum correctione. An possint petere aliquod emolumentum, vide *infra*.

Tom. II.

Sequitur, ut videamus, quale sit onus Parochorum, circa docendos pueros de his, quæ pertinent ad salutem Animarum, puta, quæ respiciunt vitam Christianam: Et nulli dubium est, quemcumque Parochum teneri, sive per se, sive per alium singulis Dominicis, & festis diebus, pueros Parochiæ fidei rudimenta, ac Doctrinam Christianam docere, ad *Trident. sess. 24. cap. 4. de Reform. ibi: z lidem etiam saltem Dominicis, & aliis festis diebus pueros in singulis Parochiis fidei rudimenta, & obedientiam erga Deum, & parentes, diligenter ab illis, ad quos spectabit, doceri curabunt, Ugolin. de offic. Episc. cap. 26. §. 4. n. 1. Barbosa eodem tract. alleg. 76. n. 37. Sacra Congreg. Concil. in una Ventimilien. 2. Septembris 1606.*

Pro hujus tam præclari instituti observantia, emanavit Constitutio S. Pii V. quæ incipit: *Ex debito Pastoralis officii*, qua demandatur tam sancti operis implementum. Igitur pertinet ad officium Parochi Parochianos suos in prædicta Doctrina Christiana erudire, *Fuscus de visit. lib. 1. cap. 4. num. 17., & lib. 2. cap. 3. num. 12., Riccius part. 1. decis. 22.*

Immo mortaliter peccabit Parochus, 16 ubi nimium negligens fuerit in hujusmodi Doctrina Christiana edocenda, *Sæ V. Parochus n. 1., Fernandez in sua Morali part. 4. cap. 15. §. 5. n. 7.*

Rursus poterit Episcopus, consilio sibi de Parochi negligentia, vel insuffi- 17 cientia, alium designare ad hoc ministerium, assignatâ ei quadam competenti congrua ex fructibus Beneficii Parochialis, ad *Trident. sess. 5. cap. 2. de Reform. Barbosa de Parochis part. 1. cap. 15. n. 3. & Riccius d. decis. 22.* testatur, quemdam Parochum fuisse suspensum per sex menses, eo quod rudimenta fidei suos Parochianos non docebat, & *Doctores passim*.

Quod respicit onus denunciandi Populo Vigiliis, Festivitatibus, Indulgen- 18 tiis, & similia, inter Misarum solemniam, dicimus, esse munus Parochorum denunciare ovis suis Vigiliis in occurrenti hebdomada, in qua ex præcepto Ecclesiæ, vel ex loci consuetudine, seu ex Ordinarii lege jejunandum sit, ad *Trident. sess. 25. de delictu ciborum, & jeju-*

Ee

jeju-

jejunii, *Ugolin. de offic. Episc. cap. 6. §. 3. num. 3. Barbosa de Parochis cap. 16. num. 2.*

Hinc incidenter dicimus, posse Parochum, ubi iusta necessitas ita expostulat, dispensare cum suis Parochianis suorum conscientiarum, stante necessitate illa, non teneri ad jejunium, *Sylvest. in summa. V. Jejunium quæst. 7. dist. 4. Possevin. de offic. Curati cap. 12. num. 28. Barbosa supra num. 3.*

Pariter tenetur Parochus denunciare Populo dies festos, quibus ab operibus abstinerere debent, ut ex *Trident. d. cap. de defectu ciborum*, & innuitur in *Decretis de observandis, & evitandis in celebrat. Miss. sess. 22. Ugolin. de offic. Episc. cap. 16. §. 3. n. 4. Campanil. rub. 12. cap. 13. num. 92.*

Hinc obiter dicimus, secundum nonnullorum sententiam, posse Parochum concedere licentiam laborandi diebus festis, dummodo non facile haberi possit recursus ad Episcopum, vel ejus Vicarium, *Possevin. de offic. Curati cap. 12. & num. 12. nos latè lib. 3. Discept. 13. ubi de Episcopis.*

Tenetur quoque Parochus Indulgentias concessas à Pontifice publicare in sua Ecclesia inter Missarum solemnias; sed hoc tamen, ubi prius iustificatæ illæ fuerint coram Ordinario Loci, & hic mandaverit, ut ex publicentur, & non aliter, ut habetur ex *Sacra Congreg. Concil. ad Tridentin. sess. 21. de Reform. cap. 9. ibi = Nullus ergo sine Ordinarii licentia, & auctoritate poterit eas publicare, non obstante quacunque exemptione, etiam si Regularis sit, aut in Ecclesiis ipsorum Regularium, etiam prætextu privilegiorum, videlicet Confraternitatis Rosarii, sed per Ordinarium adhibitis duobus de Capitulo debitis temporibus publicari debent = Brotil Lucen. in praxi Crimin. Regul. tit. 4. cap. 34. num. 3. vers. Indulgentias.*

Est etiam munus Parochi publicas denunciations facere matrimonii contrahendi, quæ fieri debent ab illo, inter Missarum solemnias, ad *Tridentin. sess. 24. cap. 1. de Matrim.*, *Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 6. num. 1.*; Et ubi Sponsus, ac Sponsa fuerint diversarum

Parochiarum, tunc illæ sunt faciendæ in utraque, ut colligitur ex eodem *Tridentino supra*, ex quo habetur, denunciations faciendas esse à proprio Parocho contrahentium; ergo tam unus, quàm alter Parochus eas facere debent, *Bon. de Matrim. cap. 26. §. 4. Gutierrez eodem tract. cap. 56. num. 5. Sanchez. ubi supra num. 4., & Doctores passim.* Latè nos *infra de Sponsalibus, & Matrimonio Discept. 7. per totam.*

Parochus similiter tenetur, jubente Ordinario Loci, inter Missarum solemnias denunciare, seu publicare vota illorum, qui promoveri cupiunt ad majores Ordines, ut si quis certò sciat, aliquem ex promovendis esse affectum ullo Canonico impedimento, illud denunciaret vel ipsi Parocho, vel Episcopo Loci Ordinario, ad normam *Tridentini sess. 23. de Reform. cap. 5. & Doctores communiter.*

Demum pro complemento hujus Disceptationis videre est, an Parochus, ubi concionem habuerit in Ecclesia Parochiali tempore Adventus, vel Quadragesimæ, possit petere, & exigere eleemosynam dari solitam à populo aliis Concionatoribus. Et negative respondendum videtur, etiamsi ipse Parochus fuerit pauper, & prætextu paupertatis eam exigere voluerit: ea ratione, quia de jure Parochi tenentur oves sibi commissas verbo Dei pascere: ita *Barbosa ad Tridentin. sess. 5. cap. 2. de Reform. num. 15. Panimolla decis. 91. annot. 1. num. 15. Sacra Congr. Concil. in una Aquilana 21. Aprilis 1640.*

Ita quoque nihil exigere valent Parochi pro denunciationibus Vigiliarum, Indulgentiarum, Matrimoniorum, Ordinandorum, & similium, cum hæc gratis facere debeant ratione officii: pro hinc verò, seu attestatione denunciations Matrimoniorum, seu Ordinandorum eis debetur decima pars unius scuti, & quo ad munuscula non potest Parochianos cogere, *Sacra Congr. Episcop. & Regul. in una Sanctæ Severinæ 6. Augusti 1700.*

ARGUMENTUM.

De Parochorum residentia penes eorum
Parochialem Ecclesiam, ubi quinam
comprehendantur sub hoc nomine Pa-
rochus.

SUMMARIUM.

- 1 Parochis incumbit onus personaliter
residendi, quamvis Ecclesia modicis
conset redditibus, vel tribus, aut
quatuor incolis dumtaxat, & num. 2.
cum seq.
- 3 Ecclesia, quæ à suis Paroehianis peni-
tus derelicta est, residentiam non ex-
igit propter solam Curam habitua-
lem. Limita nisi spes proxima superfit
quod iidem Paroehiani reversuri sint,
num. 4.
- 5 Parochus in ad'bus Parochialibus, sin-
minus intra Parochia limites inha-
bitare tenetur.
- 6 Parochus durum Ecclesiarum æquè
principaliter unitarum, ubinam ha-
bitare teneatur, & num. 7.
- 8 Parochi residentia debet esse continua,
& num. 9.
- 10 Parochus, qui festis tantum, & Do-
minicis diebus in servit Ecclesiæ, re-
sistere non dicitur.
- 11 Parochi apud sibi commissum gregem
tenentur animo, & corpore resistere.
- 12 Parochus per seipsum resistere debet,
& num. 13.
- 13 Alter substitui non potest, quoties
fuit electa industria persona.
- 14 Parochus, cui datus fuit Coadiutor,
omnia, quæ magis ardua sunt, te-
netur per seipsum expedire.
- 15 Parochi nun excusantur à residen-
tia propter aeris insalubritatem, &
num. 16.
- 17 Causæ pestis an Parochum legitime ex-
cuset à residentia, & num. 19.
- 18 Parochi excusantur à residentia pro-
pter capitales inimicitias.
- 20 Pene alieno qui vescitur, debet co-
dem sese dignum exhibere.
- 21 Duarum Parochiarum, quarum una
unita est alteri habenti Curam habi-

tualem dumtaxat, qualis sit resi-
dentia.

- 22 Beneficium accessorie unitum, efficitur
quodammodo prædium ejus, cui
unio facta fuit.

- 23 Ecclesia, habitu tantum Curam reti-
nens animarum, an residentiam re-
quirat, non obstante contraria con-
suetudine, & num. 24. cum seq.

- 26 Ecclesia curata, quæ fuit derelicta;
restituto populo, nova erectione non
indiget.

- 27 Vicarii, & Coadjutores Parochialium
Ecclesiarum tenentur ipsi quoque re-
sidentiam præstare in Ecclesia.

Item Regulares, quibus onus in-
cumbit Animarum, num. 28.

Similiter Canonici Collegiatarum,
quibus eadem Cura inheret, & n. 29.

- 30 Canonicus obtinens Præbendam, cui
annexa est Cura animarum, in alia
Ecclesia, resistere tenetur in Pa-
rochiali, & num. 31.

- 32 Resistendi onus quoad Parochos inni-
xum est juri Divino.

- 33 Residentia an requiratur pro sola Cura
jurisdictionali, Cura actuali residen-
te penes Capitulum.

- 34 Abbas Commendatarius Monasterii,
cui Animarum Cura annexa reperitur,
tenetur solummodo idoneum deputare
Vicarium pro ipsius Curæ administra-
tione, non autem resistere: & ratio
redditur, num. 35. cum seq.

- 37 Abbas Commendatarius suffectus dicitur
in locum Titularis quoad onera
Beneficii incumbentia.

- 38 Subrogatum sapit naturam ejus, in
cujus locum subrogatur.

- 39 Monachi incapaces existunt Curæ ani-
marum Secularium.

- 40 Potentia inanis reputatur, quæ non
est redigibili ad actum.

- 41 Commenda nullatenus immutat statum
Beneficii.

- 42 Observantia in dubio ostenditur pro
diagnosticando, an Beneficio onus inhe-
reat resistendi.

DISCEPTATIO IX.

Quia Animarum Cura competit non
solum Episcopis, cuilibet respectu
sux Diocesis, sed cuilibet Pa-
ro-

cho respectu suæ Parochiæ; meritiò, sicuti
 1 quilibet Episcopus tenetur ad personalem residentiam, ut aliàs demonstravimus, ita quilibet Parochus, sub poenâ, & poenis, ut infra, ad *Trident. sess. 23. cap. 1. vers. eadem omnino*, & *toto tit. de Cleric. non residentibus* tam extra, quam in *sexto Decretalium*, concordat *Textus in cap. extirpandæ §. qui verò de præbendis*, ubi *Fagnan. & Doctores communiter*, cum *Sac. Rota pars. 19. recent. decis. 335. num. 7.*

Ampliatur primò supradicta Conclusio, etiam ubi Parochialis Ecclesia
 2 fuerit modici redditus, cum de jure non debeat attendi commodum ipsius Rectoris, sed suorum subditorum; ac proinde Parochus non residendo, subjacet iisdem poenis, ac si Beneficium pingue existeret, ad *Text. in cap. conquirente* ubi *Fagnan. num. 1. & 2. de Cleric. non residentibus*, idem *Fagnan. in cap. extirpandæ §. qui verò de præbendis n. 6. Santarelli var. resol. resol. 4. n. 45. Reginald. in praxi penitent. lib. 3. tract. 3. n. 294.* Imputare enim sibi debet Parochus hujusmodi, si tale Beneficium acceptavit, *Fagnan. sup. num. 7.*

Ampliatur secundò, ut teneatur Parochus ad residentiam, quamvis in sua
 3 Parochia non commorentur nisi tres, vel quatuor incolæ tantum, *Fagnan. in d. cap. extirpandæ §. qui verò num. 11. Pax Jord. lucubr. Canon. lib. 10. tit. 40. num. 43.* Secus verò si Parochialis Ecclesia destinat in totum Parochianos habere; quia tunc dicitur Curata tantum habitu, non actu; ac proinde providetur de illa, sicut de simplici Beneficio, neque amplius ad residentiam tenetur Parochus, *Doctores communiter* cum *Barbosa de Parochis cap. 8. num. 5.*

Ratio est, quia Ecclesia Parochialis habitu, ex quo caret incolis, regulatur uti simplex Beneficium; ac proinde Rector venit excusandus à residentia. Sed
 4 hoc intellige, ubi non adsit spes proxima, ut habitus reducat ad actum, per reversionem Parochianorum; nam, si verisimile sit, ut brevi incolæ revertantur, regulanda est ut Parochialis actu, *Doctores apud Fagnan. in d. cap. extirpandæ §. qui verò num. 48.*

Rectores ipsi, pro majori commodi-

tate Populi, residere tenentur in ædibus
 5 Parochialibus, si eas habeant, quas si non habuerint, saltem intra fines Parochiæ, *Garz. de beneficiis part. 3. cap. 2. num. 179. Pax Jordan. lib. 10. tit. 40. n. 55. Barbosa de Parochis cap. 8. n. 34. Fagnan. in cap. extirpandæ §. qui verò num. 12. de præbendis, Card. de Luca ad Trident. disc. 4. num. 11. Sacra Congreg. Concil. in una Limerien. 19. Januarii 1636. Nucerina Paganorum 17. Augusti 1687. ubi de Parocho, qui habebat domum propriam extra Parochiam, & in dicta Nucerina 26. Aprilis 1698. ibi = Benedictum de Sanctis teneri in sua Parochia residere.*

Ubi verò quis fuerit Parochus duarum Parochialium unitarum, quæ principaliter, itaut inter ipsas non detur dignior; tunc Parochus residere potest
 6 in qua maluerit ex his duabus, *Garz. supra n. 179. Barbosa de Episcop. alleg. 53. num. 82. Fagnan. in d. §. qui verò n. 31. Pignatelli. consult. Canon. 10. 1. conf. 350. Sacra Congreg. Concil. in una Regien. 17. Aprilis 1649.*

Verum hoc procedit, ut dixi, si per omnia sint æquales, aliàs secus; ideoque
 7 suborto dubio, si duæ Ecclesiæ fuerint unitæ, in qua sit residendum, responsum est, esse residendum in digniori: quod si non constet, quæ sit dignior, in frequentiori, quod si una fuerit extra, & altera intra Urbem, residendum est in ea, quæ est intra Urbem, ita *Fagnan. ad litteram supra num. 32.*

Residentia, de qua supra, debet esse continua, ad hoc ut Rector verò, & cum
 8 effectu residere dicatur; undè non valet nocturno tempore residere apud suam Ecclesiam, & de mane se conferre ad Civitatem, etiam relicto Vicario, seu substituto; cum hoc casu non videatur
 9 munus sibi injunctum à Sacris Canonibus, servare, ut in casu præciso docet *Sacra Congreg. Concil. in una Fulginaten. residentie 10. Maji 1687. ad dub. 2.*

Ita pariter neque residere dicitur, ubicumque habitat in loco distante à sua Parochia, non plusquam tribus, vel quatuor miliaribus; licet Dominicis, vel
 10 festivis diebus ad suam Ecclesiam accedat, *Barbosa de Parochis cap. 8. num. 39. Pax Jordan. supra num. 57. Sacra Congreg.*

greg. Concil. in d. Fulginate. ad dub. 1.

Etenim Rectores Parochialium, corpore, & animo residere tenentur apud
11 eorum Ecclesiam, ut eorum sermone, & visu pascere, & considerare possint greges sibi commissos: juxta illud sacri Textus Proverb. cap. 27. ibi = *Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosque greges considera.*

Tenantur quoque residere per se ip-
12 sos, non autem per eorum Vicarios, ad Text. in cap. *extirpande* §. qui verò de *prebendis* ibi = *qui verò Parochialem, habet Ecclesiam, non per Vicarium, sed per se ipsum illi deserviat in ordine, quem ipsius Ecclesie Cura requirit.* Ratio est, ut dicit Abbas ad citatum Text. num. 2.
13 quia videtur electa industria personæ; ideoque non potest cura alteri delegari, ad Text. in cap. fin. §. *si enim de offic. delegati*, cap. *si cui*, eodem tit. in 6. Confer Text. in l. *interartifices* ff. de *solutionibus*.

Et licet Parocho concedatur aliquando Coadjutor pro alleviando onere ip-
14 sius Parochi; omnia tamen ardua per ipsum Parochum erunt exercenda, ut docet Cujetan. num. 2. *quæst.* 185. art. 5. Sotus de *Just.* & jure lib. 10. *quæst.* 3. art. 3. Barboza de *Parochis dicto* cap. 8. num. 41.

Rectores Parochialium sunt adeo ad-
15 stricti oneri residentie, ut neque possint abesse ratione insalubritatis aeris: ita Barboza de *Episcopis alleg.* 53. n. 90. & de *Parochis* cap. 8. n. 29. & 30. Pax Jordan. lucubrat. Canon. lib. 10. tit. 40. n. 52. Ugolin. de *Officio Episcopi* cap. 15. §. 3. Sacra Congreg. Concil. in una *Calien. residentie* 29. Septembris 1680. & 28. Octobris 1699.

Licet alii credant aeris intemperantiam præbere Parochis justam excusa-
16 tionem non residentiæ, ita Hostiensis ad Textum in cap. *Clericis* num. 5. de *Clericis non resident.* docet Fagnan. ad dictum Textum num. 35. quamvis idem Fagnan. eodem num. 35. vers. *ceterum* concludat, dictum Hostiensis habere locum in obtinentibus Beneficia, quibus Animarum Cura non incumbit; Parochos verò non excusari à residentia, ob causam prædictam, & ita scriptum fuisse declaratum per Sacram Congregationem.

An verò Parochi tempore pestis te-
neantur residere apud propriam Paro-
17 chiam, videre est. Et licet nonnulli ex Theologis uti Tabienna, & Armila, ac nonnulli Canoniste in cap. fin. de *Clericis non resident.* quibus adhæret Barboza conf. 87. num. 2. dicant, Parochos excusari à residentia tempore pestis, sicuti excusantur ob inimicitias capitales.

Nihilominus aliter videtur statutum
18 per Sacram Congreg. Concil. Etenim, instante D. Carolo Borromæo Archiepiscopo Mediolanensi, ut Sacra Congregatio vellet declarare, an Parochi tempore pestis tenentur residere in suis Parochialibus, & Sacramenta per se ipsos ministrare Parochianis suis eo morbo infectis: quoad primam partem dicti dubii responsum fuit, teneri Parochum tempore pestis residere apud suam Parochiam, ex Sententia Ripe in *tract. de peste* tit. de *privileg.* num. 145. & 150. item ex Sententia D. Thomæ 2. 2. *quæst.* 26. art. 5.

Teneri eodem tempore Parochianis suis peste laborantibus ministrare duo Sacramenta ad salutem necessaria, vide-
19 licet Baptismum, & Pœnitentiam; & quoad secundam partem dubii, respondit, illa posse ministrare sive per se, sive per idoneum Coadjutorem. Et ita ex quampluribus resolutionibus, signanter 10. Septembris 11. Octobris 26. Octobris 6. Decembris 23. Decembris 1576. ut de omnibus apud Fagnan. in cap. *Clericos* à num. 37. & sequentibus de *Clericis non reside* 1.

Neque obstat quidquid dicunt Do-
ctores pro prima sententia; etenim
20 onus boni Pastoris est vitam Corporalem pro vita spirituali sui gregis exponere, juxta illud Jo. 11. & 12. *Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis, mercenarius autem videt lupum venientem, & fugit.* Nemo enim debet alterius pane velci, nisi prius illo elaborato juxta illud Apostoli ad Thessalonicenses 1. cap. 3. ibi = *Neque gratis panem, accipimus ab aliquo, sed in labore, & fatione, die, ac nocte laborantes, ut nosmetipsos formam daremus vobis, ad imitandum nos.*

Facit ad casum videre, quatenus duæ
ad-

adiint Parochiales, quarum una sit alteri perpetuò, & accessoriè unita; altera verò habitu tantum Curata, an requirant personalem residentiam: & quoad Parochialem unitam res videtur parere omni difficultate; etenim, ubicumque unum Beneficium fuerit accessoriè unitum alteri Beneficio, suppresso ejus titulo, quodammodo videtur per hujusmodi unionem effectum fuisse veluti prædium Beneficii, & Ecclesiæ, cui unitum fuit; cum talis sit natura unionis accessoriè, & perpetuò factæ, ut perpetuò, & accessoriè annexum, amittat suam primævam naturam; quemadmodum habetur ex *Textu in cap. recolentes de statu Monachorum*, Rota coram *Seraphino decis. 1078.*, ac proinde non requirit residentiam, facit *Textus in d. cap. extirpande §. qui verò de præbendis* ibi = *Nisi fortè Dignitati, vel Præbendæ Parochiali Ecclesiæ sit annexa, & ibi Fagnan. num. 37.*

Quo verò ad secundam, quæ habitu tantum dicitur Parochialis, & in qua à longissimo tempore Rector non residet; dicendum videtur hujusmodi Parochiam residentiam requirere, non obstante quod ab immemorabili Rector non residet; etenim consuetudo non residendi in Curatis, tamquam corruptela fuit sublata à *Tridentin. sess. 23. cap. 1. in fin. Sacra Congreg. Concil. in una Larién. 7. Septembris 1630.* Et quidem Ecclesiam habitu tantum curatam requirere residentiam, ac proinde esse incompatibilem cum altero Beneficio residentiali, tenuerunt multi ex antiquis, videlicet *Innocen. in cap. de multis de præbendis*, & ibi *Abbas antiquus, Joannes Andreas, & alii.*

Contrariam verò Sententiam, pro qua adesse videtur *Textus* expressus in *cap. Pastoralis 7. qu. 1. secuti sunt Glossa in cap. licet Canon de Elect. in 6. Butrius ibidem num. 13. Abbas in d. cap. de multa, Felin. in d. cap. postulasti, Garz. de Benefic. part. 5. cap. 3. num. 15. Moscard. conclus. 189. num. 5.*

Sed tu concilia, primam Sententiam habere locum, ubicumque adest spes proxima, ut Parochialis habitu reductur ad actum, per reversionem Parochianorum; secundam verò procede-

re, ubi nulla adest spes reversionis Parochianorum. Etenim, licet Rector de facto non exerceat Curam, attamen, dicitur habere jus Curæ; itaut quacumque hora Parochiani reverterentur, posset eam Curam exercere, & quasi jure possitminij statum suum recuperare, *cap. diligentia de Elect. in 6.*

Et idem, si Parochiani reverterentur ad Ecclesiam Curatam, non esset opus auctoritate Superioris, ut efficeretur Parochialis, sed potentia reducta ad actum, reponit rem in pristino statu, ad *Text. in l. si unus §. passus ne peteret* ibi = *In pristinum naturam rediit = ff. de passis, Bald. in l. cunctos populos num. 18. C. de Sum. Trin.*

Regulæ prædictæ à nobis assignate locum habent etiam quoad Vicarios, & Coadjutores Rectorum Parochialium; ipsi enim quoque ad residendum apud Curam tenentur, ut Rectores ipsi Principales, ita *Gonzalez ad Regulam 8. Cancellerie Glossa 5. §. 9. num. 17. Campanil. divers. Juris Canon. rub. 7. cap. 6. num. 104. Riccius resol. 393. Sanctarellus var. quæst. 4. Barbosa de Episcop. alleg. 53. num. 78. ubi Doctores.*

Sed quid quoad Parochos Regulares: & nulli dubium est, Regulares, habentes Animarum Curam, teneri penes Ecclesiam Parochialem residere, non autem in Monasterio sui Ordinis, quoties illud abesset ab Ecclesia Parochiali, *Sacra Congreg. Concil. in una Lbarien. 5. Aprilis 1631.*

Canonicis Collegiatarum, quibus Animarum Cura commissa est, adstricti sunt residere per seipsos apud eorum Curam, non obstante quacumque consuetudine, etiam immemorabili, in contrarium, inserviendi per Vicarium, *Fagnan. in cap. cum omnes num. 33. de Constitutionibus.*

Quoties verò Canonicus habet Præbendam unitam cum Parochiali æquè principaliter, tenetur residere, penes Parochialem uti digniorem, ut habetur ex *Constitutione S. Pii V. quæ incipit Cupientes.* Nec videtur obstar *Textus in cap. extirpande §. qui verò de præbendis* ibi = *Nisi fortè Dignitati, vel Præbendæ Parochiali Ecclesiæ sit annexa, in quo casu concedimus, ut qui*
talem

alem habet præbendam, vel dignitatem, tunc oporteat, eum in majori Ecclesia deservire, in ipsa Parochiali Ecclesia idoneum, & perpetuum habeat Vicarium Canonice institutum.

Nam ibi Textus loquitur, in casu quo Parochialis annexa est dignitati accessorie, & perpetuo, cujus unionis natura est, ut Beneficium ita unitum amittat suum nomen, & induat naturam Beneficii, cui est unitum, ut aliàs diximus supra, & ita Fagnan. in cap. extirpanda §. qui verò num. 29.

Secus tamen esset, ubi præbenda fuerit unita aequè principaliter Ecclesie Parochiali, nam tunc istam obtinens residere tenetur in Parochiali. Ratio est, quia personalis residentia in Parochialibus innititur juri Divino, ut in decreto Tridentin. sess. 23. cap. 1. in aliis verò Beneficiis inducta est ex consuetudine Ecclesie; ac propterea valet consuetudo in eis non residendi.

Præpositus, vel alio quocunque titulo vocatus, cui tantum incumbit cura Jurisdictionalis, cum actualis geratur per Vicarios amovibiles presentatos à Capitulo, adhuc tenetur ad personalem residentiam, ac si cura ipsa per eundem actualiter geratur, ad formam Tridentin. sess. 23. cap. 1. ut decisum habetur ex Sac. Congreg. Concil. in una Cavallicen. distributionum, & residentie 27. Septembris 1687. ad dub. 1.

Sed quid dicendum videtur de Abbatibus Commendatariis Monasterii Regularis, cui annexa sit Cura Animarum. Et licet Abbas non teneatur residere per seipsum, nihilominus, ne cura patiatur detrimentum in spiritualibus, debet apponere Vicarium ab Episcopo Ordinario loci approbandum, ad Text. in cap. in Ecclesiis de statu Monachorum ibi: In Ecclesiis, ubi Monachi habitant, Populus per Monachum non regatur, sed Capellanus, qui populum regat, ab Episcopo per consilium Monachorum instituitur; ita ut ex solius Episcopi arbitrio tam ordinatio ejus, quam depositio, & totius vite pendeat conversatio. Unde ex hoc patet, quod sicuti Monachus non habet onus Curæ, ita pariter neque residentie.

Hinc colligitur, Abbatem Commen-

datarium esse exemptum ab hoc onere residendi, sed tantum spectare ad suum Vicarium habentem Curam Animarum residere, cum penes ipsum Abbatem non videatur residere Cura Parochie; unde neque onus residentie, Sacra Congreg. Concilii in una Nucerrina Prioratus 14. Januarii 1634. Amalphitana 3. Maji 1642. Tudertina Prioratus 17. Augusti 1647. ibi: Sacra C. censuit Sacerdotem Benedictum de Oddis, Priorem nuncupatum Ecclesie Parochialis S. Nicolai Civitatis Tudertine non teneri per se ipsam Curam Animarum exercere, neque residere. Pignatelli. to. 1. consult. 86. Fagnan. in c. in Ecclesiis de statu Monachorum.

Ratio supradictorum, quare Commendatarii Monasteriorum non teneantur per se ipsos exercere Curam Animarum Monasterio imminente, & consequenter nec personaliter residere, ea est; quia in Monasteriis ubi Monachi vivunt in Congregatione, Cura Populi non incumbit Abbati, vel Monachis, sed ipsi Ecclesie, vel Monasterio, ut patet ex citato Textu in Ecclesiis; nam si Cura incumberet Abbati, & Monachis, non adstringerentur ad eam exercendam per Presbyterum secularem, ut deciditur in Textu de quo supra, sed deberent, aut saltem possent ipsi per se illam exercere. Igitur cum ipsi Abbates Commendatarii suffecti sint in locum Abbatis titularis; quemadmodum Abbas non obstringitur ad hujusmodi curam exercendam per se ipsum, ita nec Commendatarius; nam subrogatum sapit naturam ejus, in locum cujus subrogatum est, Barbosa axiomata 213. & Doctores passim.

Neque valet dicere; si non residet penes Abbatem cura actualis, saltem residet cura habitualis; & proinde tenetur ad residentiam, ut in Parochiali habitu diximus; nos enim respondendo dicimus, hanc assertionem, quod cura habitualis sit penes Abbatem, nec jure, nec ratione ulla probari posse; quia cum Abbates, & Monachi Claustrales nunquam habuerint curam actua-lem, neque illam habere possint, ob illorum incapacitatem, juxta Textum citato Capitulo in Ecclesiis, frustra esset potentia, quæ numquam videtur reducibilis ad actum, ut docet Bald. consil. 377.

fil. 377. lib. 3. Hostiensis in Summa de penit. & remiss. §. cui. Nec refert quod reduci possit ad actum ex dispensatione Apostolica; eo quia quodcumque obtinetur per dispensationem, dicitur fieri non posse, *Innocent. in cap. Pastoralis de caus. possessione.*

Cum igitur certum sit, antequam Monasterium fuisset Commendatum, & 41 quo tempore erat congregatio Monachorum, Curam non fuisse penes Abbatem, & Monachos, sed penes Monasterium, ut expressè adnotavit *Abbas in cap. in Ecclesiis suprà num. 5.* Hinc necessariò sequitur, ut idem sit dicendum posteaquam Monasterium fuit Commendatum; quia Commenda statum Beneficii non mutat, *Surnen. in Regula de Infirmis quest. 13. Puteus decis. 25. lib. 1. Fagnan. sup. à num. 12. & sequentibus d. cap. de Ecclesiis.*

Prædictis accedit communis obfervantia; etenim, siquæ Monasteria ipsa 42 commendantur Cardinalibus, & Prælati, qui non resident, nec Curam exercent per se ipsos: quod denotat, Curam eis non incumbere, *Glossa in Clem. dudum de Sepulturis §. statuimus. V. impendunt, & ibi Card. in §. ac indè n. 9. Vitalinus in §. verum num. 3. Abbas in cap. dudum de Elect. num. 9. & in cap. de multa de præbendis num. 24.*

Etenim illi, quibus huiusmodi Cura incumbit, tenentur deservire per se ipsos, cum sit electa industria personæ, 43 *cap. cum sit de etate, & qualitate, Abbas in cap. non liceat de Cleric. non residentibus.* Undè concludendum est, Abbatem commendatarios Monasteriorum S. Basilii, & S. Benedicti &c. ubi illa data fuerint in Commendam, quamvis habeant Curam Animarum personarum secularium, non teneri ad personalem residentiam, ac Curam per se ipsos exercere, sed per Vicarios Presbyteros seculares exercendam.

ARGUMENTUM.

Parochorum onus residentii apud ipsorum Curam, an sit strictè, vel largè sumendum?

SUMMARIUM.

- 1 *Residentia onus non est adeo amarè intelligendum respectu Parochi, ut nequeat is per modicum temporis alibi morari, & num. 16.*
Hoc autem modicum tempus quomodo sit intelligendum, num. 2.
- 3 *Parochus an, etiam cum brevi tempore absuturus est, opus habeat Ordinarii licentiæ.*
- 4 *Causæ justæ, ut Parochus possit abesse à residentia, recensentur, & num. 5. cum seqq.*
- 8 *Causa justa simul cum Ordinarii licentia requiritur, ut Beneficiatus possit abesse à residentia, & n. 9. cum seqq.*
Quid si Episcopus distet, num. 14. cum seqq.
Et an satis sit, quod licentia petita fuerit, etiam si non obtineatur, num. 12. cum seqq.
- 13 *Licentia Superioris ubi requiritur, concedenda ea est, adhibitis causæ cognitione.*
- 15 *Casus repentinus est inslar necessitatis dijudicandus.*
- 16 *Necessitas lege non ligatur.*
- 17 *Parochus ex improvise abesse coactus à residentia, tenetur certiorē reddere Ordinarium, qui opportunam facultatem ipsi impertiatur.*
- 18 *Parochus, ubi legitime distedit, tenetur suum gregem de idoneo substituto interim providere, ab Episcopo approbandum.*
Declara, ut num. 19.

DISCEPTATIO X.

QUæ diximus suprà de residentia Parochorum Curam Animarum habentium, non sunt adeo strictè accipienda, ut manere debeant Parochi ipsi, ac coeteri Rectores Curam Animarum habentes, quasi in compedibus, itaut à residentia pro nihilo abesse possint;

sint; etenim ad breve tempus alibi moram trahere valent, ut docet *Possivinus de offic. Curati cap. 1. num. 6. Gonzalez ad Regulam 8. Cancell. Glossa 43. num. 5. Barbosa ad Trid. sess. 23. cap. 1. de Refor. & de Episcopo alleg. 53. n. 92.*

Hoc tempus ad octo tantum dies extendit *Possivinus. supra num. 19.* Ad spatium trium hebdomadarum extendit *Reginaldus in praxi forei panit. lib. 1. cap. 6. sect. ultima num. 51.* Per hebdomadam *Fagnan. in cap. relatum n. 32. & 49. de Cleric. non resident. obtentâ prius licentiâ ab ipso loci Ordinario, ut ex d. Fagnan., & ubi repentinus casus acciderit abessendi pro paucis diebus, sufficit licentiâ Vicarii foranei, ut ex d. Fagnan. supra num. 42. in d. cap. relatum.*

Ut quisque Parochus licitè abesse possit à sua Cura, requiritur causa iusta, nam aliter non erit immunis à penis per Sacros Canones contra non residentes latis. Dicitur primò causa iusta, ubi so absentat à Cura, causâ recuperandâ saluta, ad *Text. in cap. ad audientiam de Clericis non resident. Fagnan. in cap. relatum n. 10. & in cap. Clericos n. 8. & segg. eodem tit.*

Secundò, ubi absque discrimine suavi tate ob graves inimicitias residere non valet, *Fagnan. in cap. Clericos supra num. 22. & 26. Sacra Congreg. Concil. in una Pisana 14. Decembris 1630. & in altera Militen. 15. Octobris 1644.*

Tertiò, quotiescumque de crimine accusatus, coram Iudice Superiore se præsentat, ut à crimine, de quo fuit inculpatus, se defendat, *cap. ex parte de Cleric. non resident. Fagnan. in d. cap. Clericos n. 34. Panimolla decif. 80. n. 45. & Nos latius infrâ Discept. 12.*

In quocumque verò ex his tribus casibus, vel similibus, ut Rectores Parochialium abesse possint, opus est ut prius obtineant licentiâ ab Ordinario Loci, *Barbosa de Parochis cap. 8. n. 55. Fagnan. in d. cap. relatum num. 29. & sequent.*

Undè fit, ad hoc ut Clericus Beneficiatus licitè abesse possit à Beneficio, duo copulativè esse necessaria, videlicet honestam causam, & sui Prælati licentiâ; ac proindè sola causa, ut

Tom. II.

cumque honesta, & rationabilis, sine Prælati licentiâ, & dispensatione, non sufficit, ad *Text. in d. cap. Relatum ibi = Nisi fortè de licentiâ suorum Prælatorum, vel studio litterarum, vel pro aliis beneficiis causis contingerit eos abesse, ubi Fagnan. num. 10.*

Sicuti è converso non sufficit licentiâ Prælati sine honesta, & rationabili causa: & ratio est, quia Prælati, etiam in casibus à Jure permixtis, sine iusta causa non dispensant contra jus, *cap. dilectus de tempor. ordinar. Facit Trident. sess. 25. cap. 18.*

Ex supradictâ conclusione prima oritur quæstio, an, ut Beneficiatus licitè abesse possit sufficiat, quod petita fuerit Prælati licentiâ, quamvis non obtenta: & negativè respondendum videtur, ad *Text. in cap. non oportet il primo, & ibi Glossa de consecrat. dist. 5., & in cap. cum ex eo de elect. in 6. Abbas in d. cap. relatum num. 5. ibique Fagnan. n. 12. Garz. de Benefic. part. 3. cap. 2. num. 27. & ibi Resolutio Sac. Congreg. per hæc verba: Nec Parochus habens iustam causam, abeundi extra Parochiam per duos menses, aut tres, satisfaciens suæ conscientia, si petat licentiâ, jurans se habere gravantem causam, quam non expectat manifestare, ut sic petita licentiâ abesse possit, sicut Episcopus non concedat. Etenim ubi lex requirit licentiâ Superioris, duo intelligitur requirere, idest, ut petatur, & obtineatur, *l. 2. C. de in jus vocando.* Ratio est, quia, ubi requiritur licentiâ ipsâ, reservata videtur superiori cognitio, utrum casus absentia sit licitus, vel ne, & ita in casu alienationis docet *Abbas in cap. ut super num. 17. de rebus Eccles. non alienandis.**

Secunda quæstio est, si propter solam distantiam loci ab Episcopo, cum æqua discedendi causa, Parochus possit abesse à sua Ecclesiâ sine licentiâ in scriptis obtenta? & negativè respondendum videtur, ea ratione quia, attenta dispositione juris non potest Parochus à residentia abscedere, etiam datâ iustâ causâ, sine licentiâ Ordinarii loci, ut habetur ex *Textu in d. cap. relatum.*

Sed hoc limita, nisi causa gravis, & necessaria immineret, quæ tantam ceteri-

F f

teri-

leritatem requireret, ut non posset
 15 rochus consulere Superiorem, & ab eodem
 licentiam petere; casus enim repentinus
 æquiparantur necessitati, & sicuti
 necessitas non subest legi, *Dec. in l. quapropter ff. de Regulis juris*: merito,
 ubi necessitas gravis ita expostulat,
 non tenetur cum gravi incommodo
 expectare licentiam Superioris. Nam
 16 ea, quæ statuta sunt de Residentia, non
 ita amarè intelligenda sunt, *Card. in Clem. 1. quæst. 2. num. 21. de foro competentis*.

Undè in casu prædicto Rector Parochialis
 satisfacere videtur muneri suo,
 17 certiorum reddendo Ordinarium de sua
 absentia, & causa absentie, ad hoc
 ut discessum approbet, & licentiam per
 manendi concedat, *Barbosa supra de Parochis cap. 8. num. 66. Pax Jordan. lib. 10. tit. 40. num. 63. Fagnan. in cap. relatum supra num. 45. Garz. de Benefic. part. 3. cap. 2. num. 34. ibique Resolutio Sacre Congreg. per hæc verba: Sacra Congreg. &c. censuit solum distantiam loci, etiam cum necessitate eò discedendi, non excusare Parochum, ut possit abesse à sua Ecclesia, sine licentia in scriptis obtenta, nisi talis necessitas repente se offerat, quæ non patiatur dilationem huiusmodi licentiam petendi: quo casu quàm primum de discessu, & necessitate Ordinarium certiorum faciendum esse, ut de causa cognoscere possit.*

Obtentâ licentiâ discedendi, antequam
 suum discessum debet Parochus suo Gre-
 18 gi consulere de bono, & optimo Vicario,
 ut Curam illius habere possit, qui erit
 approbandus ab Ordinario loci, ut habetur
 ex *Tridentino sess. 23. cap. 1. vers. eadem ibi*: Ita tamen ut quando-
 cumque eor, causa prius per Episcopum
 cognita, & probata, abesse contigerit,
 Vicarium idoneum ab ipso Ordinario
 approbandum cum debita mercedis assignatione
 relinquunt. *Sac. Congreg. Concil. in una Nevarien. 6. Maji 1647. Barbosa de Episcop. alleg. 53. num. 106.*

Nisi absentia fuerit pro paucis diebus,
 puta sex, vel ad summam octo, quo casu
 illum deputare potest, absque
 19 eo quod ipse deputatus in Vicarium fuerit
 specialiter ad hunc effectum ap-

probatus ab Ordinario loci, dummodo
 tamen sit idoneus, *Barbosa supra* ita docet
 de generali consuetudine.

ARGUMENTUM.

Parochus, ubi non residet penes suam Ecclesiam, & Parochialem Curam, quibus parus erit de Jure afficiendus?

SUMMARIUM.

- 1 Parochus, qui non residet in sua Ecclesia, quas penas incurrat.
- 2 Negligenti manus suum implere, congruum est, ut premium subtrahatur.
- 3 Datum ob causam, causâ cessante, non amplius debetur.
- 4 Fructus subtrahendi à Parocho propter ejus absentiam ab Ecclesia, quomodo sint applicandi.
- 5 Parochus absens illi fructibus privandus est, qui præstantur ratione residentie.
- 6 Parochus, quatenus iustis de causa absit, atque obtentâ Ordinarii licentia, non amittit fructus.
- 7 Parochus tempore sue absentie tenetur idoneum ministrum substituere.
- 8 Qui per alium facit, per seipsum facere videtur.
- 9 Parochus ob non residentiam potest, servatis servandis, etiam Beneficio privari, & num. 9. cum seq.
- 10 Parochus privatus Beneficio, debito juris ordine non servato, tanquam spoliatus debet manuteneri, & n. 15.
- 11 Praxis traditur procedendi ad Parochi privationem propter non residentiam, tam de jure communi, quàm secundum Tridentinum Concilium, & n. 14. cum seq. num. 23. & seqq.
- 12 Contra latitantem sufficit citatio per Edictum.
- 13 Citatio trina quoties à jure præscripta est ad aliquem actum, unica non sufficit.
- 14 Declara, ut num. 21. cum seq.
- 15 Contumaciam excusatur executio citationis expleta à persona non legitima.
- 16 Juris communis dispositio circa privationem Parochorum propter non residentiam

fidenciam, quomodo fuerit per Concilium Tridentinum immutata.

- 34 *Privatio Beneficii gravis pena reputatur, ideo cautè ad eam procedi debet.*

DISCEPTATIO XI.

Sequitur, ut aliquid dicamus de pœnis, quibus puniendi erunt Parochi non residentes, & ubi eorum absentia non fuerit approbata ab Ordinario: Et dicimus, eisdem, servatâ dispositione sacrorum Canonum (ubi citra legitimam causam non resederint) non solum peccare mortaliter, sed pariter non facere fructus suos pro tempore absentia, imò posse privari Beneficio, servatis tamen servandis. Quod peccent lathaliter, ubi in contemptum non resederint, docent omnes tam Canonistæ, quam Morales Professores. Quod non faciant fructus suos, docet *Trident. sup. sess. 23. cap. 1. vers. eadem*. Quod possint privari Beneficio, pariter habetur ex eodem *Trid. d. cap. 1. vers. eadem*, latè *Fagnan. ad Text. in cap. ex tue n. 29. de Cleric. non resident. Barbosa de Episcop. alleg. 53. num. 93. & seq. Gonzalez ad Text. in cap. relatum de Cleric. non resident. num. 2.*

Parochus igitur, qui dolo non residet, dum residere tenetur, præter culpam lathalem, uti diximus, nisi materiæ parvitas excuset, privatur fructibus, pro rata temporis absentia, ut habetur ex *Tridentin. suprà d. cap. 1.* Si quis ibi = *Ac mortalis peccati reatum, quem incurrit, cum pro rata temporis absentia fructus suos non facere. Nec tuta conscientia alia etiam declaratione non secuta, illos sibi detinere posse.* Tum etiam quia ita Jus naturale dicitur: etenim par non est, ut fructus ministrorum Ecclesiæ recipiat ille, qui ministerium non exercet.

Undè, sicuti stipendium datum ob causam, recipi, vel retineri non potest, causâ non subsēcutâ; ita fructus Beneficii, qui Parocho causâ residentia, & servitii, munerisque Parochialis conferuntur, non possunt à Parocho non residente, & munera Parochialis non ob-eunte capi, sed capti obnoxii sunt resti-

tutioni, pro rata temporis absentia, & Pastoralis muneris non præstiti, ut patet ex *Tridentin. suprà d. cap. 1.* in quo non solum loquitur de Episcopis, sed etiam de omnibus Curam Animarum, habentibus.

Restitutio ipsa fructuum cui facienda erit videre est: & circa præsens dubium, attentis verbis *Tridentini suprà d. cap. 1.* illa facienda erit pauperibus, aut erit expendenda pecunia retracta, ex fructibus, de quibus suprà, in bonum Ecclesiæ; nec pariter Parochus ipse obtinere valet compositionem, & ita docet *Navarrus cap. 25. num. 121. Henríquez lib. 7. cap. 36. num. 3. Garz. de Benefic. part. 3. cap. 2. num. 30.*

Anteneatur ad integram omnium fructuum restitutionem, correspondentium pro rata temporis absentia: & nonnulli putant, teneri pro rata, non pro integra restitutione, sed pro rata illorum, qui ratione residentia, & oneris residentia percipiuntur. Ratio est, quia Episcopus, vel Parochus non solum recipit fructus Beneficii pro residentia, & oneribus residentia adnexis, verum etiam pro recitatione divini Officii; ergo par est, ut in restitutione non solum habeatur ratio residentia, verum etiam oneris ad Canonicas preces persolvendas, latè *Possévinus de Officio Parochi cap. 1. n. 35. Barbosa de Episc. alleg. 53. num. 101.*

Dixi: ubi dolo non residet: etenim, ubicumque justam causam abessendi habet, ac licentiam sui Ordinarii; tunc quia citra dolum abesse dicitur, non solum ubi non residet per bimestre tempus, sed etiam ultra dictum tempus, facit fructus suos; ac proinde non tenetur restituere illos, dummodo substituat idoneum ministrum, qui vices suas gerat, & onera Parochialia sustineat. Obligatio enim restituendi confurgit ex violatione iustitiæ cum damno alterius, quæ iustitiæ violatio non verificatur, ubicumque Parochus abest, & in sua Ecclesia non residet, existente legitimâ causâ, licentiâ Superioris, & substitutione alterius, qui munera Parochialia sustineat, exhibendo per alium, quantum per se ipsum exhibuisset, residendo, *Layman lib. 4. tract. 2. cap. 6.*

num.4., *Rota eoram Ubaldo decif.202. in una Calaguritana Fruſtuum 26.Maij 1614.*

Parochus non reſidens, ubi dolo malo deſierit reſidere, ſervatis ſervandis, privari poteſt ſuo Beneficio. Dixi: *ſervatis ſervandis*: etenim jura clamant pro Reo, ut non debeat ſpoliari ſuo Beneficio, niſi prius illo monito ad re-
 10 deundum, & reſidendum; & quatenus noluerit reſidere, in poenam erit privandus ſuo Beneficio, ad *Textum in cap. ex tua de Cleric. non reſidentibus*, ibi: *In Eccleſiis eorum, qui ſe fraudulenter abſentant, nec ad ipſos valeat citatio pervenire, & trina citationes, Edi-
 15 ctum facias publicari, & ſi nec curaverint obedire, & ultra ſex meſes ſuas deſeruerint Eccleſias, eis debent merito ſpollari.* Concordat *Textus in cap. Clericos eodem titulo ibi: Si moniti non redierint, diſciſ Beneficiis, niſi excuſationem rationabilem oſtenderint, ſpoliare*, utrobique *Fagnan.* facit etiam *Tridentin. d.cap.1. ſuprà ibi: quod ſi per Edi-
 20 ctum citati etiam non perſonaliter conſumaces fuerint, liberum eſſe vult Ordinaris &c. etiam uſque ad privationem*
 11 *compellere.* Ex quibus iuribus nota, ordinem judicarium requiri ad effectum validæ privationis.

Judex, ut validè poſſit devenire ad privationem ipſam, ſervare debet ea,
 12 quæ à iuribus commendata videntur; aliàs ejus judicium erit nullum, & Reſtor privatus ſuo Beneficio, habendus erit ut ſpoliatus; ac proinde intentare valet judicium manutentionis, & manutendus erit. Etenim ubi injuſtè aliquem privat ſuo Beneficio, non dicitur Judex legitime privare illum, *Rota recent. part.15. decif.312. n.1. & per totam.*

Hinc, ut validè procedere poſſit ad privationem ipſam, ante omnia (datà
 13 abſentiâ dolo ſecuta) citare debet Parochum ipſum, de perſona, ubi perſonaliter citari poteſt, ad redeundum, & reſidendum; aliàs Sententia privationis erit nulla, ad *Text. in cap. ex parte, & cap. qualiter de Clericis non reſidentibus, Rota recent. part.15. dec.117. num.1. Curd. de Luca de Benefic. diſcuſ.77.*

Quoties verò de perſona citari nequeat, ex quo fraudulentè latitat, ne
 14 poſſit citari, tunc venit citandus per publicum Ediſtum ad valvas Parochialis Eccleſiæ aſſigendum, vel alibi, ſecundum morem regionis. Ediſta verò debent eſſe tria, cum aſſignatione termini competentis ad comparendum, aliàs videndum privari ſuo Beneficio: & poſt ultimum Ediſtum, & contumaciam expectandus erit per meſes ſex, ad *Text. in cap. ex tua de Cleric. non reſident.*, ubi *Fagnan. num.6. Antonell. de tempore legali lib.3. cap.19. num.1. Barboſa de Episcop. alleg. 53. num.105. Rota in recent. part.15. decif.312. num.3.*

Eſi aliter ad Beneficii privationem, eventum fuerit, nulla redditur pri-
 15 vatio ipſa, atque invalida, *Leſ. Zeech. de Republ. Eccleſiaſt. tit. de Benefic. num.6. Piaſec. in praxi Episcop. part.2. cap.3. num.9. Barboſa ſuprà num.149.* Ac proinde Sententia privationis non valet impedire manutentionem, ſeu mandatum de manutendo in poſſeſſione Beneficii, dum Beneficiatus ita privatus non habuit ſe proſpoliato; eo-que magis, ubi recurſum habuit ad Superiores, ut de omnibus *Sacro-Rota recent. part.4. decif.163. num.12.*

Undè non ſufficit unica citatio cum, peremptorio termino pro omnibus, ſed
 16 tres citationes requiruntur, ut ex citato *Textu in d. cap. ex tua* ibi: *trina citationes*: ac proinde citandus eſt tribus Ediſtis, ut redeat ad reſidentiam.
 17 Ratio eſt, quia hujusmodi citationes per Ediſtum diſſicilè tranſeunt in notitiam citati, & faciliùs eſt ut innotescant, ſi ter publicè fiant, quam ſi ſemel, licèt peremptoriè: fortè enim conſanguineus, vel amicus citati intererit in ſecunda, vel tertia, qui non interſuit in prima, & poterit citato denunciare, ita *Jouannes Andr. & Fagn. ad diſtum Textum in cap. ex tua, num.6.*

Ubicumque enim ad poenam incurrendam lex requirit trinam citationem,
 18 non videtur ſufficere unica, licèt peremptoria, ut ſentit *Gloſſa in Clem.1. de vita, & honeſt. Clericorum.* Ediſta autem citationis, de quibus ſuprà, aſſigi debent per publicum tabellionem; nam ſi aſſixa fuerint per ſimplicem Clericum, niſi

nisi constet de speciali mandato, talis
 19 affixio nullum operatur effectum, ad effectum constituendi Parochum absentem in contumaciam, ut habemus decisum per *Sac. Rotam recent. part. 15. decis. 3. 12. num. 8. & 9.*

Supradicta procedunt in Clericis latitantibus, de quibus ignoratur ubi sint, vel ad quos non valet citatio pervenire; hi enim, uti dixi, citari debent
 20 re; hi enim, uti dixi, citari debent tribus Edictalibus citationibus solemniter positis, & publicatis, ut ex *citato Textu in cap. ex tua* ibi = *facias publicari*. Etenim ubi constat de loco ubi moratur Parochus ipse, & commodè citari potest, tunc citandus erit de persona, aliàs judicium erit nullum; & quatenus fuerit privatus suo Beneficio, sententia privationis erit invalida, ut in casu, de quo *Sacra Rota d. part. 15. decis. 117. num. 11. & decis. 3. 12. num. 7.*

In personaliter citato non requiritur trina monitio, sed sufficit una etiam ex
 21 traidicialis, ut docet *Abbas ad citatum Textum in cap. ex tua* n. 10. & 13.
 22 Nec est opus expectare sex menses, post quam personaliter citatio facta fuerit, sed potest Ordinarius in contumaciam devenire ad privationem, *Rota coram Seraphin. decis. 1346. n. 5., Massobrius in praxi habendi concursum Requisit. 1. deib. 3. num. 24.*

Supradicta procedunt de Jure communi, per ea, quæ tradit *Fagnan.* ad *Text. in citato cap. ex tua*: dicit enim idem *Fagnan.* quòd dispositio juris communis adversus Parochos non residentes immutata fuit in pluribus. Et primo fuit immutata in eo, quod Parochus non residens, de jure communi, non perdit fructus ipso jure, sed procedi potest contra eum, per fructuum sequestrationem, seu privationem. At verò per Concilium non solum non facit fructus suos pro rata temporis absentis, ut in *d. cap. 1. sess. 23. vers. Si quis autem*, quod ampliatur ad Curatos inferiores in *vers. eadem*; sed etiam si abfuerit ultra sex menses, incidit ipso jure in
 24 pœnam privationis quartæ partis fructuum unius anni impostam Episcopis in *cap. 1. sess. 6.* Et quamvis integrum sit Episcopo procedere ad privationem Beneficii: attamen si elegerit procedere

per subtractionem fructuum, tenetur ob
 25 servare illa temporum intervalla, nec potest præcè ad privationem Beneficii procedere, aliàs privatio erit nulla. Hæc dicit *Fagnan. sup. n. 29. & 30.*

Secundò, forma procedendi contra Parochos non residentes à Jure præscripta, fuit à Concilio immutata in eo quòd de jure communi Parochus, si notum sit, ubi moretur, citari non potest
 26 per Edictum, sed citari debet personaliter, ut in casu Decisionum *Sac. Rote part. 15. recent. sup.* at per Concilium citari potest per Edictum, etiam non personaliter: & si contumax fuerit, privari valet Parochiali, ut in *disso cap. 1. sess. 23.* ibi = *Quod si per Edictum citati etiam non personaliter contumaces fuerint, liberum esse vult Ordinarius per censuras Ecclesiasticas, & sequestrationem, & subtractionem fructuum, atque juris remedia, etiam usque ad privationem compellere* = *Fagn. sup. n. 31.*

Tertiò, fuit immutata in eo, quod de jure communi Beneficiatus latitans citandus erit tribus Edictis, ut patet ex
 27 *citato Text. in cap. ex tua*; at post Concilium sufficit indistinctè unicum Edictum peremptorium, cum termino contenti ad comparendum, & redeundum, cum idem Concilium non requirat trinum Edictum, sed unicum ibi = *per Edictum citati.* *Fagnan. supra num. 32.*

Quartò, fuit immutata in eo, quòd Edicta hujusmodi de jure communi debent per præconem solemniter publicari, secundum ea, quæ docet *Hofliensis ad citatum Textum in cap. Ex tua* n. 6. quem sequuntur alii; at post Concilium,
 30 sufficit indistinctè, ut Edictum affigatur valvis Ecclesiæ, ut docet *Card. Abbas ad citatum Textum in cap. ex tua, Fagnan. supra num. 33.*

Quintò, immutata fuit in eo, quòd de jure communi Parochus, si ignoretur,
 31 ubi sit, post trinæ citationis Edictum, non potest illicò privari Beneficio, sed expectandus erit per sex menses, ad *citatum Textum in cap. ex tua*: at post Concilium citatus, si ve sciatur ubi sit, si ve non sciatur, elapso termino eidem præfixo, statim privari poterit, *Fagnan. supra num. 34.*

Judex igitur Ecclesiasticus, quatenus

voluerit procedere contra Parochos non residentes, servanda erit prædicta forma tradita ab eodem *Tridentin. suprâ cap. 1. sess. 23. de Reform.* ut scilicet procedatur contra eundem, incipiendo à Censuris, deinde deveniendo ad sequestrationem fructuum, & eorumdem subtractionem; & demum devenire potest ad privationem, ita *Antonell. de tempore legali lib. 3. cap. 19. num. 5.*

Ad effectum verò deveniendi ad privationem congruum est, ut servetur dispositio *Textus in d. cap. extusæ*. Etenim licet de huiusmodi formalitate nihil loquatur *Tridentin.* Nihilominus desumi potest ex iisdem verbis *Trident. suprâ ibi = aliæque juris remedia*, quasi dixisset servatis juris remediis, ita *Antonell. de tempore legali suprâ n. 5. Rota recent. part. 4. decis. 131. & 163.*

Opinio enim equior, & mitior servanda erit in materia privationis, ut docet *Sacra Rota d. dec. f. 117. n. 12. part. 15. recent.* Unde concludendum est, servandam esse dispositionem *Tridentini* circa genus poenarum, circa verò formam procedendi, dispositionem *d. cap. extusæ*, cum privatio Beneficii habeatur pro magna poena in Clerico, ac proinde non ita facile ad hoc deveniendum erit à Iudice.

ARGUMENTUM.

Parochus non residendo pœnes suam Curiam Parochialem, an & quatenus veniat excusandus à poenis de Juralis contra Parochos non residentes?

SUMMARIUM.

- 1 Parochus à residentia abesse potest causa infirmitatis, inimicitia, litis super Beneficio, aut propriæ defensionis, aeris intemperiei, & pestis: eademque causæ explicantur, num. 2. & seqq.
- 3 Parochus iusta de causa absens privari non debet.
- 4 Senectus num excuset à residentia.
- 7 Parochis indulgetur, ut propter inimi-

citias abesse valeant per sex menses, qui ad alterum semestrem consuevit prorogari.

- 8 Indulta perpetua non residendi fuerunt sublata per Concilium Tridentinum.
- 9 Parochus propter graves inimicitias, ubi reconciliationis spes non superfit, cogi potest ad resignationem, vel permutationem.
- 10 Inimicitia autem graves quænam dicantur, remissivè.
- 15 Parochus tempore pestis non adeo relaxatur residentia rigor, ut non habeat opus ministrandi saltem Sacramenta Baptismi, & Pœnitentie.

DISCEPTATIO XII.

Ultimo sequitur, ut videamus an, & in quibus casibus Rector Parochialium venit excusandus à poenis, non residendo juxta munus suum. Et licet de causis nonnullis, quibus existentibus, Parochus venit excusandus à residentia, aliquid per transennam suprâ peregerimus; in sequentibus verò pro majori claritate, majora adnotabimus, quæ ad causas quinque à nobis reducuntur.

- 1 V. G. ubi addit causa Infirmitatis, Inimicitia, Litis, aut propriæ judicialis defensionis; Aeris intemperies, & Pestis. His positis.

Infirmitas, uti causa prima à nobis adducta, an, & quænam excuset Rectorem Animarum à sua residentia? Pro intelligentia hujus quesiti duo sunt distinguendi casus.

Primum est, ubicumque Parochus absens extra locum suæ residentia in morbum incidit; & hoc primo casu nulli dubium est, cum non teneri ad suam residentiam redire: & si procederetur contra eum ad poenas, de quibus suprâ, non fieret illi præjudicium, cum licet non residere videatur, ad literam *Text. in cap. presentium 7. quest. 1. Rota recent. part. 15. decis. 117. n. 15. & decis. 312. n. 16. Fagnan. ad Text. in cap. Clericos n. 9. de Clericis non resident.*

At quia senectus æquiparatur infirmitati, nam senectus ipsa est morbus, ubi senex non valet redire ad suam residentiam, absque periculo suæ vitæ, venit excusandus ab onere redeundi, ut ex

Sa-

Sacra Rota supra d. dec. f. 117. num. 15. & 312. num. 17. ubi Doctores.

Secundus casus est, ubi Parochus infirmatur in loco residentia: & tunc Sacra Congregatio declaravit, Parochum non excusari ab onere residendi.

5 Posito verò quòd in loco infirmitas non sit curabilis, sed indigeat meliori aere, vel quia ibi non adest copia Medicorum; tunc venit excusandus à residentia, & accedere valet ad meliorem locum, habità prius licentià Ordinarii, & consulto prius bonò Curæ, dato idoneo Ministro, cum debita fructuum congrua, juxta *Tridentin. sess. 6. cap. 1. & sess. 23. cap. 1. utrobique de Reform.*

Inimicitia gravis. Gravis inimicitia dicitur causa justa, ut licitè Parochus 6 abesse possit è loco suæ residentia, dummodo inimicitia fuerit capitalis, itant ad suam Ecclesiam redire non audeat, ad *Text. in cap. bonæ memoriæ de Elect. ubi Glossa, Hostiensis, & alii*, & meliùs probatur in *cap. Pastoralis 7. quest. 1. Clem. ne in agro & ceterum de statu Monach. Fagnan. in cap. Clericos num. 22. de Clericis non resident. Sacra Congreg. Concil. in una Pisana 14. Decembris 1630. & in Mileten. 15. Octobris 1644.*

7 Sacra enim Congregatio in hujusmodi casibus solet dare literas ad Episcopum, ut si inimicitia graves sint, & absque Parochi culpa, & antequam Ecclesiam obtinuit exorta, super quibus Episcopi conscientia oneratur, dilationem ei det, ut in alio tutiori, ac viciniore loco manere possit, durantibus tamen inimiciis, dum tamen non ultra sex menses durent, constituto interea aliquo idoneo Vicario, ne oves detrimentum patiantur in spiritualibus.

At si infra sex menses sedate non fuerint inimicitia, solet rescribi à Sacra Congregatione, ut Episcopus det Parocho prorogationem aliorum sex mensium, & sine spe ulterioris prorogationis; nam cum Indulta perpetua de non residendo, etiam ex iustis, & rationalibus causis, jam sublata fuerint à *Trident. sess. 6. cap. 2.*, merito ubi inimicitia sint duraturæ, ut consulatur Curæ 9 Animarum, inducendus est Parochus ad resignandum, vel permutandum, *Argum. cap. ad supplicationem de re-*

nunciat. & ita Parochus punitur sine culpa, sed non sine causa, ut notat *Glossa in cap. tua nos, de Clerico agrotante. V. administrationis*. Quæ autem sint 10 graves inimicitia, notat *Bald. in l. 3. ff. de admendis legatis*, & quæ sint inimicitia capitales, vide *Textum in l. cum autem & excipitur ff. de edilit. Edicto, l. Edicto ff. de V. S. l. 2. ff. de public. judic. l. capitalium ff. de penis cap. per tuas de Simorla*.

11 Is super Beneficio, aut propria judiciali defensio, est tertia causa, ob quam Parocho licitum est abesse à sua residentia, ut habetur ex *Textu in cap. ex parte il 2. de Clericis non residentibus ibi = Si te non absente in fraudem, Propositura tua jura fideliter prosequeris, cum per hoc censeri debeas residentis*, & ibi *Canoniste communiſer, Fagnan. in cap. Clericos eodem tit. n. 31. Rota recent. part. 15. dec. 117. n. 19.*

Sicuti venit excusandus, ubicumque 12 abest à residentia, causâ defendendi se à crimine sibi impicto, facit *Text. in d. cap. ex parte, Fagnan. supra num. 34, Panimolla dec. 80. num. 45.*

Intemperies aeris assignatur uti quarta causa à Doctoribus, qua videntur 13 excusari Rectores Animarum à residentia, & à munere residendi in propria Parochia, ut docet *Hostiensis ad citatum Textum in cap. Clericos num. 5.*; & idem notat *Glossa in cap. ad supplicationem vers. securè morari, de renunc. quod quidem tenere videtur Innocentius ad d. Textum*, & cum eo transeunt uti dixi *Hostiensis*, necnon *Juan. Andr. Abbas, 14 Card. & alii*. Licet *Fagnan. sup. n. 36. vers. ceterum* dicat, intemperiem aeris non excusare Parochos ab onere residendi.

Pestis in loco an dicatur causa justa, ut Parochus veniat excusandus à Residentia? Et licet circa præsens dubium nonnulli dicant, Parochum attentâ peste excusari à munere residendi, ut docet *Tabienna, Armilla, Barbat. consil. 87. num. 2.*, adhuc, licet veniat excusandus Parochus à totali onere residendi, scilicet à stricta obligatione ministrandi Sacramenta, tenetur, sive per se ipsum, sive per alium idoneum ministrum saltem ministrare Sacramenta Baptismi, & Pœ-

Pœnitentiæ, ut docet Fagnan. *suprà*
num. 37. & Nos *suprà*.

ARGUMENTUM.

Parochorum onus, & cura, circa propriam Ecclesiæ reparationem, ubi indigeat illa. Quid dicendum de domo Parochiali?

SUMMARIUM.

- 1 Parochus debet Parochialem Ecclesiam, veluti suam Sponsam, custoditam retinere.
- 2 Parochialem Ecclesiam cuius sumptibus reparare oporteat, & num. 3.
Quid autem ubi Cura habitualis penes unum, actualis verò penes alterum resideat, num. 4.
Et quid de domo Parochiali, n. 17.
- 3 Parochialis Ecclesia, quatenus ipsius redditus non sufficiant, restauranda est sumptibus Parochianorum, horum exemptione non obstante, & quacunque appellatione postposita, & n. 6, & 7.
- 4 Parochus renunciando Beneficio, & respectivè Parochiani descendendo à Parochia, sese eximere nequeunt ab onere reparandi collabentem Ecclesiam Parochialem.
- 5 Parochialis Ecclesia ubi pro suorum reddituum insufficientia, ac Parochianorum paupertate nequeat reparari, quid faciendum sit.
- 6 Ecclesiæ translata omnia jura competentia, ad eam transeunt Ecclesiam, ad quam fuit facta translatio.
- 7 Ecclesia jurispatronatus resciri debet patronorum expensis.
- 8 Ecclesia unita cuius impensa reparanda erit.
- 9 Ecclesia unita Capitulo, ubi propter Capituli negligentiam restaurata fuerit à Confraternitate inibi erecta jura Capituli transeunt in Confraternitatem.
- 10 Parochialis Ecclesia reedificata quatenus fuerit, Parochus, qui interim alibi Sacramenta ministrabat, ad Curæ exercitium redintegratur in Ec-

clesia denuo constructa jure veluti possimini.

- 11 Parochialis Ecclesia post ruinam restituta ad omnia primæva jura, ac privilegia reintegratur, etiam si alienis sumptibus reedificata fuerit.
Declara, ut num. 16.

DISCEPTATIO XIII.

Quia Parochialis Ecclesia dicitur sponsa Parochi, meritò omni curam eandem debet retinere custoditam, juxta illud *Sacri Textus*: *Sicut Sponsam ornata viro suo*. Hinc, ubicumque illa fuerit in aliqua parte deformata, vel ob antiquitatem, vel ob similem causam, & indigeat reaptatione, reaptanda erit; nam aliter non potest dici ornata viro suo.

Posito igitur quòd Parochialis Ecclesia indigeat reparatione videndū est, cujus sumptibus restauranda erit: & in hoc dicimus quòd, ubi habet dotem, præcisè ad hunc effectum destinata, ex dote illa restauranda erit, sin minus ex coeteris fructibus ipsius Parochialis; quatenus supersint, videlicet detractis necessariis, ad ipsius Parochi honestam sustentationem, ad *Text.* in *cap. bis de Ecclesiis ædific.* *Alexander III.* ita inquit: *De his qui Parochiales Ecclesias habent, diximus respondendum, quòd ad reparationem, & institutionem Ecclesiarum, cogi debent, cum opus fuerit, de bonis, quæ sunt ipsius Ecclesiæ, si eis supersint conferre, ut eorum exemptione ceteri invitentur; concordat Tridentin. sess. 21. de Reform. cap. 7. Sacra Congreg. Concil. in una Civitatis plebis 15. Martii 1628. Cathacen. 16. Decembris 1634. Rota recent. part. 15. decis. 309. num. 8. Card. de Luca in Misc. Eccles. disc. 29. num. 2.*

Dixi: *Detractis necessariis pro Parochi sustentatione*: hinc nota, quòd, ubicumque fructus Parochiæ non ascendant ad scuta centum annua, pro congrua Parochi tunc Episcopus in sancta visitatione collectare potest Parochianos proportionabiliter, pro reparandis necessitatibus Ecclesiæ eorum matris, *Sacra Congreg. Concil. in una Cesenaten. reparationis 29. Novembris 1681.*
Ubi

Ubi verò fuerint duo Rectores unius Parochialis Ecclesiæ, videlicet Habitualis, & Actualis, Habitualis, ex quo Animarum Cura annexa est Capitulo, Collegio, Monasterio, & simili; Actualis verò penes quem Curæ exercitium resideat: hoc casu, ubi Ecclesia indigeat aliquâ reparatione, reparanda erit ab eo, qui habet Curam habitualement, ex quo Parocho actuali, tantum assignatur certa congrua pro sua sustentatione, ut de quampuribus Ecclesiis Parochialibus alius Urbis Romæ: unde iste actualis Rector non tenetur ad hoc onus reparationis, *Card. de Luca in Miss. Eccles. dist. 29. num. 5.*

Verum ubi Ecclesia Parochialis non habeat tot redditus, qui sufficiant pro congrua Parochi, & manutentione Ecclesiæ, hoc casu tenentur Parochiani ad expensas pro reparatione illius, ad *Tridentin. sess. 21. cap. 7. de Reform.* ibi = *Aut in illorum defectum Parochianos*, ubi *Barbosa num. 13. Sperell. decis. 67. num. 8. & 9. Panimolla decis. 6. annot. 8. num. 10. & decis. 15. annot. 1. num. 20. & 21.*

Quod locum habet, licet Parochiani huiusmodi sint exempti, cum hoc sit opus publicum, & concernens communem utilitatem omnium, ut docet *Riccius decis. 15. num. 4. part. 4. Cened. ad Decret. coll. 153. n. 3. Gabed. decis. 91. Barbosa de Episcop. alleg. 64. n. 7. Sperell. decis. 67. num. 54.*

Imò Parochiani, qui supra, cogendi sunt, quacumque appellatione non obstante, ac remotâ quacumque exemptione, (nisi in privilegio exemptionis de hoc facta fuerit expressa mentio) ad *Trident. sess. 21. cap. 7. de Reform. Gonzalez ad Regulam octavam Cancell. Glossa 9. num. 218.*

In tantum, ut illi non possint secedere à Parochia, nec ipsi Parochus renuciare Beneficio, ut evitent onera, & eorum praestationem, *Lambertin. de Jure patronat. art. 2. quest. 7. num. 7. Bellett. disp. Cleric. part. 1. §. 14. n. 7. Sperell. supra num. 51., & 52.* Nos latè de Ecclesiis, ac locis piis *lib. 8. dist. 3.*

Quoties verò Parochiani sunt pauperes, nec possunt reficere Ecclesiam Parochialem, ut supra, ex quo illa indi-

geat magna reparatione, eo magis ubi fuerit collapsa: hoc casu Episcopus, etiam tamquam Sedis Apostolicæ delegatus, illam, etiam si fuerit juris patronatus, & Matrices, seu viciniores transferre debet, cum facultate convertendi illam sic dirutam in usum proprium, non tamen sordidum, erectâ ibi Cruce in signum sanctitatis loci, ad *Tridentin. sess. 21. cap. 7. de Reform. Valas. conf. 179. n. 23. Riccius part. 4. resol. 348. Barbosa de Episcop. alleg. 64. d. num. 13. cum sequentibus, Panimolla decis. 6. annotat. 8. num. 23. & decis. 15. annot. 1. num. 41. Sacra Congreg. Concil. in una Telefina 13. Septembris 1631. & in Neapolitana 13. Januarii 1645.*

Quo casu omnia jura competentia Ecclesiæ dirutæ, dicuntur translata in Ecclesiam, ad quam transfertur, *Sacra Congreg. Concil. in una Narnien. 24. Maji 1657. Imolen. 13. Martii 1683.*

Ecclesia Parochialis, ubi collapsa fuerit, erit reficienda à Patronis, si fuerit de jure patronatus: si verò fuerit unita Capitulo, erit reficienda à Capitulo; & si in dicta Ecclesia fuerit erecta aliqua Confraternitas, & Capitulum, recusat reficere dictam Ecclesiam, quatenus hæc refecta fuerit à Confratribus; hoc casu jus, quod habebat Capitulum, transfunditur in Confratres, *Sacra Congreg. Concil. in una Ragusina 6. Augusti 1686.*

Si verò Ecclesia Parochialis collapsa fuerit; ac proinde Parochus consueverit munera Parochialia exercere in altera Ecclesia; ubi restaurata iterum fuerit sumptibus fidelium, tunc licitum est Parocho exercere Curam Animarum, ac ceteras functiones Parochiales peragere in dicta Ecclesia Parochiali restaurata; nam sicuti illa videtur assumpsisse primæva jura, ita & Paroehus, cujus Rector erat: & hoc ad instar juris postliminii, *Sacra Congreg. Concil. in una Spoletana Parochialitatis 22. Jul. 1686. ad dub. 2. Asulanen. Parochialis S. Lucie die 25. Augusti 1689.*

Ecclesia igitur reedificata in locum antiquæ, jure postliminii, reasumit jura prius illi competentia, & antiqua privilegia, quibus fruebatur, *Gratian. discept. forens. cap. 291. num. 68.*

Fagnan. in cap. cum ex injuncto de novis operis nunciat. Rota recent. part. 15. decif. 177. num. 3. & part. 19. decif. 404. num. 19. Reëdificari tamen debet in lo-
 16 *co, ubi prius erat constructa, Sac. Congreg. Concil. in una Alexanen. 20. Decembris 1681. ad dub. 1. Unde ex hoc Parochus videtur reëdificare antiqua sua jura, licet fuerit reëdificata sumptibus alienis, ut in dicta Spoletana, & Aseulana supra.*

Quidquid diximus de Parochiali Ecclesia locum habet quoad domos Parochiales; etenim, uti aliàs diximus, Ecclesia Parochialis debet habere domum sibi convicinam, quæ deservire debet pro habitatione Rectoris: hinc, quatenus illa patiatur ruinam, vel jam collapsa fuerit, erit reficienda à Parocho, ubicumque Parochialis Ecclesia habeat sufficientes redditus, sin minus, à Parochianis, ut ex *Sacra Congreg. Concilii de qua Barbosa de Parochiis part. 1. c. 13. num. 12.*

ARGUMENTUM.

Parochi onus quale sit, ut suæ Ecclesie præstetur debita reverentia, & honor, ubi quæ nequeunt in illa fieri, ostenditur.

SUMMARIUM.

- 1 *Ecclesia quisnam sit exhibendus honor, ac reverentia; & quid in Parochiali Ecclesia fieri vetare debet Parochus, usque ad num. 21.*
- 22 *Parochus num teneatur Sacra Indumenta alienis Capellanis ministrare.*

DISCEPTATIO XIV.

Quanta debeat esse Cura Parochi, ut suæ Ecclesiæ Parochiali præstetur debita reverentia, hic videre est; etenim nonnulla veniunt prohibita fieri in Ecclesia, quæ aliis locis permessa videntur, cum sit illa domus Dei, domus orationis, juxta illud *Sacri Textus*; ideoque non est facienda spelunca latronum, facit illud *Tridentin. sess. 22. in*

Decreto de observandis, & evitandis in celebr. Missarum ibi: Ab Ecclesiis musicis eas, ubi sine organo, sive cantu laicorum, vel impurum aliquid misceatur, item Seculares omnes actiones, vana, atque adeo prophana colloquia, deambulationes, strepitus, clamores arceant, ut domus Dei verè domus orationis esse videtur, & dici possit.

Ac proinde primò, non debet permittere Parochus, ut secularia negotia, ac placita, vel contractus, aliave hujusmodi fiant in sua Parochiali Ecclesia, ad *Text. in cap. 1. & cap. cum Ecclesia de Immunit. Ecclesie, Cornica in cap. inter alia de Immunit. Ecclesie part. 2. n. 26. Sperell. decif. 51. de Marinis resol. quotidian. cap. 442 num. 3.*

Neque permittere debet, ut in ea examinentur testes, seu Rei in causa criminali, aut testes in causa civili, etiam si juramentum extra illam receptum fuerit, *Barbosa de Immunit. Eccles. lib. 2. cap. 3. n. 7. Sac. Congr. Immunit. 2. Maji 1629. relata ab eodem Barbosa d. loco, & in altera 2. Decembris 1632. ab eodem in Summ. Apostolic. decif. verb. Ecclesia n. 9. facit Confit. S. Pii V. quæ incipit Cum primum.*

Non videtur tamen incongruum, ut possint tractari in ea negotia ad ipsam Ecclesiam spectantia, *Sacra Rota recent. part. 18. decif. 770. num. 12. facit d. Constitut. S. Pii V. Cum primum.*

Secundò, non debet permittere Parochus, ut in sua Ecclesia fiant conclamationes, seditiones, aut impetus, & publica, ut vocant parlamenta, seu universitatum consilia, aut Congregationes, & his similia, ad *Text. in cap. decet de Immunit. Eccles. in 6. Novarius in Summa Bull. ubi de Ecclesiarum veneratione num. 4. facit d. Constitutio S. Pii V. Cum primum.*

Nisi pro actu pietatis, aut pro spiritualibus exercitiis, vel piis operibus congregatio etiam per Laicos fieret, secundum *Joannem Andream*, quem refert, & sequitur *Panormitanus in cap. cum Ecclesia de Immunit. Eccles. Franc. in d. cap. decet.*

Putà pro faciendo aliquo festo, vel instituendo aliquam Confraternitatem, vel eligendo Judicem in ea, aut Cura-

torem dando, *Bald. in l. nemo C. de Sa-
crofanct. Eccles.*

Vel nisi in dicta Ecclesia tractarentur
Ecclesiastica alia, & spiritualia negotia,
8 ut est Synodus facere, tractare de li-
bertate Ecclesie, de statu Cleri, de re-
formatione morum in populo, dummo-
do non fiat tumultuosè, *Domin. in dicto
cap. decet num. 16. & 17. ubi Archid.
num. 9.*

Tertiò, non debet permittere, ut in
sua Ecclesia cum irreverentia loci sacri
9 fiant convivia, nisi aliquid frugale, vel
parculum in angulo Ecclesie, sine tu-
multu, & perturbatione adstantium su-
mat, ex causa rationabili, videlicet,
quia non est aliis locus sufficienter ac-
commodatus, ad *Text. in cap. nulli 42.
dist. Suarez de Religione lib. 3. de Revo-
lutione loco Sacro cap. 6. num. 7. D. Au-
gust. lib. 6. Confess. cap. 7. Fr. Raph. de
la Torre in 2.2. D. Thomæ tom. 2. qu. 99.
art. 3. dub. 7. Rod. à Cunha, ad Text.
in cap. nulli num. 1. dist. 42.*

Et ubi fiant à Confratribus in die-
festo Sancti eorum Ecclesie, non debent
10 fieri intus, vel propè Ecclesiam, sed ad
suum eis videtur permiffum, ut pos-
sint fieri in Sacristia, *Sac. Congreg. Epi-
scop. & Regul. in una Anagnina 12. Se-
ptembris 1614.*

Et si fiant ante Ecclesiam de consue-
11 tudine, tempore convictus claudende
erunt januæ illius, *Sacra Congreg. Epi-
scop. in una Verulana 10. Januar. 1606.
Pignatelli, consult. Canon. 10.3. conf. 17.*

Quartò, non debet permittere, imò
prohibere tenetur, ne ludi theatrales,
12 & monstra larvarum, aut lubricæ festi-
vitates, & chori secularium, vel cantica
puellarum, & prophana hujusmodi
fiant in sua Ecclesia, ad *Text. in cap.
cantantes 92. dist. cap. cum decorum de
vita, & honest. Cleric. Fufcus de visit.
lib. 1. cap. 26. Undè Glossa V. theatralis
in cap. 1. 92. dist. ait, non esse canendum
in Ecclesia theatro more, idest corpo-
ris gestus exercendo, quos magis osten-
tationis causâ faciunt, quam devotionis,
veluti Histriones, & Comici, facit il-
lud D. Chrysostomi Homil. 18. in cap. 6.
Matthæi ibi = Cum autem oratis, non
gestibus corporis, neque clamoribus vo-
cis, sed intentione optima voluntatis*

orationum vota reddamus, facit d. Con-
stitut. S. Pii V. Cum primum.

Quintò, non debet permittere Paro-
chus, imò prohibere tenetur, ne in sua
13 Ecclesia strepitus, & clamores fiant,
aut colloquia habeantur, ut ex D. Au-
gust. Serm. 215. de tempore, ubi ita in-
quit: qui in Ecclesia verbosus voluerit,
pro se, & pro aliis redditurus est ratio-
nem, dum verbum Dei nec ipse audit,
nec audire permittit = & B. Casar Are-
latens. Serm. 12. ita inquit = Rogo vos
fratres, & admonco, ut venientes ad
Ecclesiam hoc solum, quod in Ecclesia
competit agatis, idest aut orate, aut
psallite, aut orando psallite. Et D. Chry-
sost. Homil. 38. ad populum Antiochen.
ita inquit = Nihil Ecclesie tam congruū,
quàm silentium, & tranquillitas; fa-
cit Constitutio S. Pii V., quæ incipit:
Cum primum.

Sextò, non debet permittere Paro-
chus, imò prohibere tenetur, ne per-
14 noctationes, & vigilie fiant, quæ olim
in Ecclesiis pro solemnitatibus ad Mar-
tyrum corpora fieri solebant, undè no-
men habuerunt Stationes, de quibus Pi-
ned. in Monarch. Eccles. lib. 12. cap. 12.
§. 3. Frat. Hieron. Romanus de Republ.
Christi. lib. 15. cap. 13., & alii passim,
jam hodiè sublata multis ex causis pro-
pter refrigerentiam charitatis multo-
rum, vel quia vigilantes Templis sacris
abutebantur. Quod certè scelus deploro-
randum sit, videre interdum religionis
prætextu templa frequentari, & Mar-
tyrum sancta Loca visitari eâ vesanâ
mente, ut viri, & mulieres sese aspi-
15 ciant, atque ut opportunitatem allo-
quendi nanciantur, Templâ sacra peti-
ti: adversus quas personas scribit Ti-
raquel. l. 15. connub. & num. 108. facit
Constitutio suprâ citata S. Pii V. quæ
incipit Cum primum, quæ adaptari po-
test omnibus casibus, de quibus suprâ,
eius verba sunt ad opportunitatem.
per nos hic posita.

Cum primum &c. sequitur. Ut igitur
Deo Optimo Maximo, gloriosæ Virgini,
& Sanctis omnibus debitis honos deservatur,
Gregorii X. prædecessoris nostri
Constitutionem innovantes, ac statuta
Concilii Tridentini observare volentes,
statuimus, & ordinamus, ut ad Eccle-
siam

fiam sit humilis, & devotus ingressus, quiesca conversatio, devotis orationibus insistant, & omnes genibus flexis Sanctissimum Sacramentum adorent, ad nomen J. C. D. N. cum exhibitione reverentia caput inclinent. Nullus in dictis Ecclesiis seditiones faciat, tumultum excitet, clamores moveat, impetumque committat, cessent vana, sæda, & profana colloquia, risus immoderati, & strepitus omnes iudiciorum, & alia quæcumque, quæ Divinum Officium perturbare possunt. Nullus intra Ecclesias deambulare audeat, sive præsumat, dum celebrantur sacra Missarum mysteria, & alia Divina Officia.

Qui verò prædicta petulanti animo contempserint, præter Divina ultionis 16 acrimoniam, nostri quoque arbitrii penas incurrant, quæ omnia quoque locorum Ordinarii in suis Ecclesiis faciant observari. Quicumque verò in Ecclesiis, dum ibi Sacrificium Missæ, & Divina celebrantur Officia, ac verbum Dei prædicatur, deambulare, vociferari, aut verso tergo ad Sanctissimum Sacramentum irreverenter sedere, aut aliquid quod scandalum generet, aut Divina perturbat Officia, facere præsumperit, penam viginti quinque ducatorum incurret, præter alias arbitrio nostro imponendas, & moderandas penas, & qui non habuerit in ære, luet in corpore, aut exilio multabitur.

Qui verò in Ecclesiis cum mulieribus impudicis, sive etiam honestis colloquium 17 scurrile habuerit, aut alios inhoneſtos actus fecerit, viginti quinque ducatorum penam incurrat, & carceris per mensem. Qui in Ecclesiis, ut supra, obstinet, aut inhonestis verbis, aut signis nſis fuerit, aut alia sæda colloquia cum personis quibuscumque habuerit, decem aureorum pena multetur, aut aliâs corporaliter puniatur.

Septimò, non debet permittere, imò prohibere potest, ne pauperes dum sibi 18 crificia sunt, aut verbum Dei prædicatur, aut cetera Divina Officia celebrantur, illi perambulent per Ecclesiam, elemosynam quæſtuentes, sub penis, de quibus in dicta Piana Constitutione ibi = Pauperes quoque mendicantes, sive elemosynas petentes per Eccle-

sias tempore Missarum, Prædicationum, aliorumque Divinorum Officiorum non sinant, sed eos ad vultus Ecclesiarum, stare faciant, sub pena duorum aureorum Capituli infligenda pro qualibet vice, nisi eos ejici curaverint, & Parochis dimidii aurei. Religiosi etiam clauſtralibus, sive Regularibus præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, ut in Ecclesiis suis deponent aliquem, qui tales ejiciat, & si negligentes fuerint, gravissimè ab Ordinario corripiantur: quod si illi parere recusaverint, gravissimas penas incurrunt, & pro qualitate personarum etiam corporaliter puniuntur arbitrio nostro, sive Superiorum.

Octavo, non debet permittere Parochus imò prohibere tenetur, ne capſæ, 19 seu deposita mortuorum sint supra terram, sed subtus, ut ex d. Piana Constitutione ibi = Et ut in Ecclesiis nihil indecent relinquantur, iidem provideant, ut capſæ omnes, & deposita, seu alia Cadaverum conditoria super terram existentia omninò amoveantur, prout alias statutum fuit, & Defunctorum corpora in tumulis infra terram collocentur.

Nonò, non debet permittere Parochus, imò prohibere potest, ne suppel- 20 lectilia, seu utensilia non sacra, sed laicorum, sive Clericorum reponantur in Ecclesia, nisi propter hostiles incurſus, aut incendia repentina, vel similem necessitatem id fieret, ad Text. in cap. relinqui de Custodia Eucharistiæ, Fogundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcepto 2. lib. 4. cap. 4. num. 10. 21 Eoque magis prohiberi potest accubitus in ea, cap. non oportet 42. disp.

Demum scias, Parochum pro bona custodia suæ Ecclesiæ non teneri minime 22 strare paramenta sacra Capellanis, seu aliis Presbyteris, in sua Ecclesia celebrare volentibus, Sacra Congreg. Episcop. & Regul. in una Montis Alti 15. Maji 1699. Sacra Congreg. Rituum in una Sarnen. 31. Maji 1698.

ARGUMENTUM.

Parochorum onus circa fidei professionem emittendam, ubi de termino, intra quem illam præstare debeant, & quibus sub pœnis.

SUMMARIUM.

- 1 Parochus, & quicumque alius provisor de Cura Animarum tenetur fidei professionem emittere intra duos menses à die adeptæ possessionis sub pœna amissionis fructuum, & num. 14. cum seqq.
- Pœnam tamen hujusmodi non incurrit ante iudicis declarationem, num. 18. & seqq.
- Eandem pœnam Ordinarius nequit remittere, num. 22.
- 2 Obligationi de emittenda fidei professione satisfaciunt etiam qui eam emittunt coram Vicario Episcopi.
- 3 Fidei professionem num. emittere valeat Provisor de Beneficio Curato per Procuratorem, & num. 4. cum seq.
- 4 Qui per alium facit, per seipsum facere videtur, quoties non fuerit electa industria persone.
- 7 Provisor, qui legitime detinetur impedimento, ne valeat ad locum Beneficii sese conferre, quomodo implere possit onus fidei professionem emittendi.
- 8 Parochus, cum novam Parochialem assequitur, actum professionis fidei reiterare tenetur.
- Amplia etiam cum regreditur ad Parochiam, quam dimiserat, n. 9.
- 10 Provisor de Beneficio, cui inhaeret tantum Cura habitualis, nequaquam adstringitur ad fidei professionem emittendum, quamvis habitus redigatur ad actum, ut num. 11.
- 12 Cura habituali, & respectivè actuali apud diversas personas existente, fidei professio à quamam sit emittenda, & num. 13.
- 15 Fidei professionem emittendi tempus currit à die possessionis pacificæ, & num. 16.
- 17 Negligens emittere professionem fidei

fructus amittit decursos post duos menses à tempore adeptæ possessionis, non verò maturatos intra hujusmodi bimestre.

- 20 Fructus, quos amittit negligens fidei professionem facere, quomodo sint applicandi.
- 21 Fidei professio non retrahitur, ad effectum evitandi pœnam amissionis fructuum medio tempore decursorum.

DISCEPTATIO XV.

QUicumque Parochus, seu alius Animarum Rector tenetur infra duos menses post adeptam possessionem fidei professionem emittere, ad Tridentin. sess. 24. cap. 12. de Reform. his verbis: *Provisi etiam de Beneficiis quibuscumque Curam habentibus Animarum, teneantur à die adeptæ possessionis ad minus intra duos menses in manibus ipsius Episcopi, vel eo impedito, coram Generali ejus Vicario, seu Officiali orthodoxæ suæ fidei publicam facere professionem, & in Romanæ Ecclesiæ obedientia se permensuros spondeant, ac jurent: & ex Constitutione S. Pii IV. quæ incipit Injunctum.*

Satisfacit huic Conciliari dispositioni Parochus, etiam ubi illam facit coram Vicario generali, quamvis non impedito Episcopo, ut optimè firmanz Garz. de Benefic. part. 3. cap. 3. num. 33. Filiuc. quæst. moral. tom. 3. tract. 41. cap. 6. num. 8. Barbosa de Episcop. allegat. 61. num. 16. dicentes, verba illa Tridentini, vel Episcopo impedito non esse strictè accipienda, cum inducant potiùs quandam admonitionem, & ad denotandum, convenientius esse eam facere coram Episcopo, cessante impedimento.

Ipse Parochus an possit emittere illam per procuratorem habentem speciale mandatum, videre est: & in hoc varix sunt Doctorum sententiæ: etenim, nonnulli putant, posse Parochum emittere illam per Procuratorem, uti Zerola in praxi Episc. part. 1. V. Fidei professio, Campanil. divers. Juris Canon. rubr. 8. cap. 3. num. 19. Riccius de Jure person. lib. 1. cap. 13. num. 21. & seq. Vivian. de Jure patronat. lib. 15. cap. 3. n. 27. Ratio pro hac sententia est, quia

ne-

neque *Tridentin.* neque *Constitutio Pia-*
na *suprà* utuntur verbis significantibus
 4 personalitatem; unde sequitur, ut ha-
 beat locum juris regula: *qui per alium*
facti, per se ipsum facere videtur: cap.
qui per alium de Regul. juris in 6.

Contrariam verò Sententiam susti-
 5 nent alii, videlicet, eam esse emitten-
 dam per ipsum Parochum, ita *Ugolin.*
de Offic. Episc. cap. 50. §. 16. n. 1. Garz.
de Benefic. part. 3. cap. 3. num. 75. Gra-
tian. discept. forens. cap. 166. num. 22.
Sigismundus à Bononia de Elect. dub. 50.
n. 3. Barbosa de Episcop. alleg. 61. n. 20.
Sperellus decis. 106. num. 37.

Sed quidquid sit de hujusmodi con-
 trariis Doctorum opinionibus inter se
 6 pugnantibus, hodie fervatur, professio-
 nem fidei esse emittendam per ipsum
 met Provisum de Parochiali Beneficio,
 & non per suum procuratorem, *Sacra*
Congreg. Concil. in una Calaguritana.
 22. *Septembris 1696.* ibi: *Non admit-*
tat Provisos ad professionem Fidei, nisi
per se ipsos emittant.

Quoties Provisus de Parochiali est
 præsens in Curia, & non potest statim
 7 impeditus aliqua legitima causa acce-
 dere ad locum Beneficii, ibique emittere
 professionem fidei, juxta *Tridentin.* &
Pianum Constitutionem suprà, ad effu-
 giendas poenas, potest recurrere ad Sa-
 cram Congregationem Concilii, ut di-
 gnetur ipsa impertiri licentiam emit-
 tendi illam, vel coram Eminentissimo Præfecto
 ejusdem Congregationis, vel coram
 Eminentissimo Domino Urbis Vicario,
 quam gratiam petitam potest obtinere,
 quemadmodum alias consuevit rescribere
 eadem *Sacra Congreg. Concil. in una*
Bergomen. 23. Novembris 1630. & in al-
 10 *tera Siraesana 11. Januarii 1698.*

Non est abs re, ut videamus, an Pa-
 rochus qui emisit professionem fidei in
 8 assensione Parochialis, teneatur iterum
 emittere illam, ubicumque Provisus
 fuerit de nova Parochiali Ecclesia.
 Et in hoc dicimus, iterum teneri emit-
 tere illam, *Garz. d. cap. 3. n. 17. Ugo-*
linus d. §. 16. num. 1. Barb. de Paroch.
part. 1. cap. 4. num. 7.

Quod locum habet, etiam si denuò
 9 adipiscatur Parochialem, quam antea

habebat, & dimisit, *Campanil. divers.*
Juris Canonici rubr. 8. cap. 3. num. 20.
Ricciull. d. cap. 13. num. 19. Sigismun-
dus à Bononia d. dub. 50. num. 4. Barbo-
sa de Episcop. alleg. 61. num. 8.

Ad hujusmodi fidei professionem
 emittendam non tenetur Rector Bene-
 10 ficii Parochialis, quæ habitu talis est,
 quia nimirum non habet Parochianos,
 ut antea; nam tunc deest esse Parochia-
 lis, ac proinde venit regulanda ut sim-
 plex Beneficium, & uti tale confertur,
Glossa in cap. licet Canon de Elect. in 6.
V. Parochialis, Federic. de Senis cons.
183. Ricciull. in terminis de personis
lib. 1. cap. 14. à num. 2. Barbosa de Offic.
Parochi part. 1. cap. 4. num. 9.

Quod adeo verum est, ut si contin-
 gat, hujusmodi Parochialem habitu ad
 11 priorem statum revocari, neque Para-
 rochum teneri professionem fidei emitte-
 re, *Ricciull. sup. d. lib. 1. cap. 15. per*
totum.

Parochialis Ecclesiæ Cura ubi resi-
 det penes Parochum habitualement, &
 12 actualement, videlicet quia unita sit Ca-
 pitulo, Collegio, vel simili, & cura
 ipsa exercetur per Vicarium: tunc per
 Curatum habitualement facienda est pro-
 fessio fidei, *Ricciull. sup. d. cap. 14.*

Quod intellige, ubi Vicarius, de-
 putatus pro gubernio actuali Parochiæ,
 13 non fuerit perpetuus; nam tunc illa
 emittenda erit, tam à Parocho habituali,
 quam actuali, ut ex *d. Ricciull. sup. d. e. 14.*

Demum scias, quod ubi Parochus non
 emisit professionem fidei infra duos
 14 menses à die adeptæ possessionis, in pœ-
 nam non facit fructus suos, ut habetur
 ex *Trid. sup. & Pianæ Constitutione, Sa-*
cra Congreg. Concil. in una Bisiniana.
 17. *Augusti 1630.* Ut verò locum ha-
 15 beat pœna prædicta, opus est quod pos-
 sessio fuerit pacificè capta; nam posses-
 sio litigiosa non officit, *Ricciull. dicto*
cap. 14. num. 62. Barbosa d. alleg. 61.
num. 25.

Non facientes fidei professionem, ut
 16 suprà, non ex hoc censentur privati ti-
 tulo Beneficii, sed solum eis non suffra-
 gatur possessio, secundum subjectam ma-
 teriam, in ordine ad fructus percipien-
 dos, *Garz. sup. num. 33. Paris. de Re-*
sign. lib. 10. quest. 9. num. 15. Campanil.
di-

dispers. Juris Canonici rubric. 8. cap. 3. num. 17. Ricciulli. suprà lib. 1. cap. 16. num. 10.

Rectores Parochialium, ut suprà, privantur fructibus decursis post lapsum
17 bimestre, non autem fructibus decursis infra dd. duos menses, datos à Jure ad effectum emittendi fidei professionem; quia, cum *Tridentinum* concedat dictum tempus ad actum explendum, licet percipiuntur fructus decursi infra dictum bimestre tempus, Garz. *suprà num. 31. Barbosa d. alleg. 61. num. 23. Baldell. lib. 1. disp. 19. num. 8.*

Quibus quidem fructibus non censetur privatus Rector Parochialis Ecclesie
18 sue, ante Judicis Sententiam declaratoriam, itaut licet ante dictam Sententiam possit retinere in conscientia fructus à se perceptos post bimestre à die capte possessionis, nec tenetur restituere illos ante Sententiam, *Barbosa d. alleg. 61. num. 28.*, ubi *Dofiores.*
19 Licet contrarium dicant Garz. *suprà num. 35. Baldell. d. lib. 1. disp. 19. n. 7. Ricciulli. suprà cap. 13. num. 43.*

Sed cui assignandi, & applicandi sint fructus amissi ob non factam fidei professionem, ut suprà, videre est. *Tridentinum loco citato sess. 24. cap. 12. de Reform.* hoc non determinat, solet pro
20 inde ab aliquibus in dubium revocari; attamen communis fere omnium Sententia est, eos esse impendendos vel in usum pauperum, vel in fabricam Ecclesie Parochialis, sicut fructus eorum, qui non resident, per *Tridentin. in cap. 1. vers. si quis, sess. 23. de Reform. Fuscus de Visitat. lib. 2. cap. 13. num. 4. Garz. d. cap. 3. num. 36. Paris. de Resignat. lib. 8. quest. 9. num. 123. Barbosa ad Tridentin. d. cap. 12. num. 35.*

Profectio fidei, de qua suprà, non facta infra duos menses, sed postea, il
21 la non proficit ad recuperandos fructus amissos post dictos duos menses, sed tantum ad querendum futuros, ut ex Garz. *suprà d. cap. 3. num. 30. Ricciulli. suprà cap. 13. num. 39. Barbosa allegat. 61. num. 23.*

Quæ quidem poena procedit usque adeo, ut nec Ordinarius loci possit con
22 donare hujusmodi fructus amissos ob non factam fidei professionem, ea ra-

tione quia Ordinarius non potest remittere poenam infligendam à Concilio, nisi in casibus ibi expresse permisis, *Novarr. cons. 3. de Clericis non resident. Fusc. de Visitat. lib. 2. cap. 3. num. 14. Garz. d. cap. 3. num. 53. Barbosa alleg. 61. n. 32.*

ARGUMENTUM.

Parochorum facultas circa Decimas exigendas ratione Cure: Ubi quinam teneantur solvere illas Parocho? Ex quibus bonis eas percipere valeat Parochus? Quinam dicatur Judex competens in causa Decimarum.

SUMMARIUM.

- 1 Nemo propriis sumptibus cogitur militare.
- 2 Parochi, ubi Animarum Cura divisa est, habent juris assistentiam pro decimarum perceptione privative, & num. 5.
- 3 Episcopus fundatam habet intentionem super decimarum perceptione, quatenus Parochie non fuerint distincte. Presumptio tamen stat pro partitione Cure, num. 4.
- 6 Parocho suffragatur juris assistentia pro decimarum perceptione in petitorio judicio.
- 7 Manutenentio competit existent in quasi possessione non solvendi decimam, adversus Parochum.
- 8 Manutenendus est qui reperitur in quasi possessione decimandi intra fines alterius Parochie, ubi juri eidem non resistit.
- 9 Onus, atque honor correlativa sunt.
- 10 Ecclesia noviter erecta cum decimarum assignatione, prævia alterius legitima dismembratione intentionem dicitur habere fundatam super eorumdem decimarum perceptione. Secus verò erit, ubi de dicta assignatione non constat, num. 11.
- 13 Papa, sive locorum Ordinarii tollere, non presumuntur jus tertii, nisi id fuerit expressum.
- 14 Interpretatio ea in dispositionibus summen-

mienda est, qua juxta tertium solum remaneat.

- 15 Decimam exigendi jus habet Parochus ab omnibus intra sue Parochie limites consistentibus.
- 16 Regulares acquirentes bona decimis antea subiecta, subsunt eidem oneri decimarum, neque ipsi suffragantur privilegia exemptionis, nisi specialem contineant derogationem cap. nuper de decimis, & num. 17.
- 18 Parochus fundatam habet intentionem pro decimis ex quibuscunque bonis sitis intra limites Parochie, & n. 19.
- 21 Decima quod ex certa fructuum specie non solvatur, consuetudine legitime præscripta induci potest.
- 22 Judex quinam dicatur competens in causa decimarum.
- 23 Parochus an liceat aliquid aliud præter decimam à suis Parochianis exigere.

DISCEPTATIO XVI.

Quia Parochi portant pondus dici, & astus, Curamque omnium Parochianorum, merito eisdem debentur Decimæ, ne propriis stipendiis militare cogantur, contra dispositionem tam juris divini, quam humani. Quisque igitur Parochus respectivè in sua Parochia habet jus exigendi decimas, & eique competit assistentia juris, super facultate exigendi illas privativè quo ad alios, ad *Text. in cap. ultimo de Parochis cap. eum contingat de decimis*, *D. Thomas 2. 2. quæst. 87. art. 3. Rota recent. part. 14. decis. 5. num. 23. & decis. 297. num. 3. & decis. 493. num. 1. & p. rt. 15. recent. decis. 126. & 321. & part. 18. decis. 2. num. 25. decis. 661. num. 6. & 7. decis. 663. num. 3. & 666. num. 1.*

Dixi: privativè quoad alios; etenim ubi Parochie non sunt distinctæ, sed tota Animarum Cura residet penes Episcopum, tunc Episcopus jus habet exigendi illas in sua Dioecesi, certa verò quota debetur Vicariis, seu Vicecuratis, qui Curam ipsam actualem exercent, *Moneta de decimis cap. 1. num. 10. Rota recent. part. 14. decis. 5. num. 23. & decis. 297. n. 3. & part. 15. decis. 321. num. 1. & part. 18. decis. 2. num. 22. &*

661. num. 7. ad Text. in cap. dudum, cap. non est, cap. nuncios, cap. ex parte de decimis, Fagnan. in cap. eum contingat num. 30. eodem titulo, & Doctores passim.

In casu verò, de quo egimus in præcedenti, cum præsumptio stet pro divisione Parochiarum, ex præsumpta divisione generali facta per Dionysium Papam; idè ubi Episcopus prætendit illas non fuisse divisas, ei incumbit onus probandi hoc, pro ut ex *S. Rota recent. part. 10. decis. 100. n. 24. & part. 18. dec. 2. n. 23. & 27.*

Meritò propter hujusmodi prædictam juris assistentiam competit ipsis Parochis jus exigendi decimas à suis filianis, ut ex præcitata *decis. 2. n. 25. part. 18. recent. Panimolla decis. 34. numer. 10.*

Assistentia Juris de qua supra, competit Parochis in petitorio judicio, ut non teneantur aliter probare, decimas sibi competere, sed contrarium asserenti incumbit onus probandi, cum habeat contra se juris assistentiam: *Rebuff. de congrua portione n. 19. Marefost. var. resol. lib. 1. cap. 12. n. 14. Barbosa de Jure Eccles. lib. 3. cap. 26. §. 2. n. 9.*

Quoties verò Parochus non est in possessione exigendi decimas, ob assistentiam juris de qua supra, ei non est concedenda manutentio, sed filianis suis habentibus quasi possessionem non solvendi illas, *Rota d. dec. 2. n. 1. 2. & 5. part. 18. recent. & dec. 575. per totam eadem part. 18. recent.*

Sicuti non est concedenda manutentio ex eadem met supra assistentia juris ubicumque opponeret, jus decimandi competere aliis, puta alicui Monasterio, ex concessione antiqua ei facta, ut possit percipere decimas de certis prædiis existentibus in confinio, & territorio alicujus Parochie, ut de casu concessionis decimarum Monasterio Andreovien, *Sacra Rota docet recent. part. 18. dec. 514. per totam, ubi dec. 575. habetur de manutentione eidem Monasterio concedenda.*

Decimæ quæ supra, non solum debentur Parochie antiquæ, sed etiam Ecclesie Parochiali, noviter erectæ cum dismembratione alterius; etenim secun-

9 sicuti prima exoneratur onere, ita venit privanda honore; cum non debeat
 secunda pati incommodum abique com-
 modo, proinde, facta dismembratione,
 iustis concurrentibus causis, ac legiti-
 mie superioris auctoritate, novæ Eccle-
 siæ in Parochialem erectæ, veniunt
 assignandæ competentes decimæ pro
 congrua Rectoris, & legitima manu-
 tentione Ecclesiæ, *Abbas in cap. cum*
contingat n.8. de decimis, Gratian. di-
scept. forens. cap. 458. n. 14. Fagn. in d.
cap. cum contingat n. 52.

Neque obstat *Text. in cap. Ecclesia,*
cap. quicumque 16. quest. 1., ex quibus
 10 iuribus habetur, novas Ecclesias non
 esse constituendas cum præiudicio an-
 tiquatum, saltem quoad decimas; nam
 ea habent locum, quoties nullâ urgen-
 te causâ, ac legitimâ superioris aucto-
 ritate nova fieret Parochialis cum dis-
 membratione alterius; secus verò con-
 currente legitimâ causâ, & superioris
 auctoritate, *Fagnan. in d. cap. cum con-*
tingat. Unde Parochialis noviter ere-
 11 cta habet intentionem fundatâ super iure
 exigendi decimas, contra aliam Pa-
 rochiam dismembratam, cui prius deci-
 mæ solvebantur, *Gratian. discept. fo-*
rens. cap. 458. num. 14. Barbosa. de iur.
Eccles. lib. 3. cap. 26. §. 2. num. 19.

Etenim competunt novæ Ecclesiæ Pa-
 rochiali decimæ, ubicumque dismem-
 12 bratio antiquæ facta fuit à Papa, vel
 Ordinario loci, cum assignatione deci-
 marum: secus verò esset, ubi in dismem-
 bratione non constaret de assignatione
 decimarum, ut bene *Sacra Rota recent.*
part. 17. decis. 213. num. 1. & per tot.

Nam Papa, vel Ordinarius loci in
 huiusmodi dismembrationibus faciendis
 13 non præsumitur voluisse tollere ius al-
 teri quæsitum, nec tertio præiudicare
 in eo, quod non expressit, *Rota coram*
Dunozeto Jun. decis. 131. & 482. n. 2.
& 3. & recent. part. 17. decis. 351. n. 5.
ad Text. in l. 2. ff. de quid. in loco publico.

Et in omnibus istis, quæ tertio præ-
 14 iudicant faciendæ est stricta interpreta-
 tio, ad *Text. in cap. super ea de Offic.*
delegati, Zabarella conf. 142. n. 6. Rota
d. decis. 351. n. 15. & nos latius lib. 21. ubi
de decimis, primitiis, & Oblat. disc. 2.

Sequitur, ut videamus, à quibus

Tom. II.

exigere possit decimas Parochus. Et
 generaliter dicimus, posse exigere il-
 15 las ab omnibus iis, qui sunt de sua Pa-
 rochia, eâ ratione, quia sicuti spiri-
 tualia ferit, temporalia is mittere de-
 bet; ipsius enim Cura est invigilare su-
 per grege sibi commissio; undè con-
 gruum est, ut decimas ei solvant, quæ
 loco alimentorum veniunt, ad *Text.*
in cap. ex transmissa, cap. à nobis, &
toto titulo decretalium de decimis, ubi
Doctores communiter.

Undè ad hoc onus tenentur etiam
 Principes, Clerici, & quicumque
 sub Cura Parochi defunt, *Doctores com-*
muniter. Necnon Regulares de bonis
 16 acquisitis, eo modo quo solvebantur
 antea decimæ ipsi, nam decima est onus
 annexum prædiis, *Fagnan. in cap. nu-*
per num. 14. de decimis.

Sed hoc habet locum in casu, quo
 Regulares non fuerint muniti Aposto-
 17 lico privilegio, quo Papa eximat illos
 ab onere solvendi decimas cum speciali
 derogatione, *Capituli nuper de decimis,*
Sacra Congreg. Concilii. in una Civitatis
Ducalis 19. Martii 1639. Usquequo au-
 tem Regulares non doceant de illorum
 exemptione, Parochus manutenendus
 est in possessione percipiendi decimas
 adversus Regulares, *Rota rec. part. 18.*
decis. 271. Nos latè supra d. lib. 21. ubi
de decimis Discept. 3. ibi vide.

Ex quibus bonis has decimas perci-
 pere valeat Parochus per transmissam
 18 hic videamus. Et dicimus, servatâ dis-
 positione juris communis canonici, pos-
 se Parochum percipere illas super om-
 nibus fructibus prædialibus, ad *Text.*
in cap. non est, cap. nuncios, cap. ex
parte de decimis, Moneta eodem tract.
cap. 4. num. 1., & Doctores passim.

Etenim Parochus, vel is, qui debent
 decimæ ratione administrationis Sa-
 19 cramentorum; habet intentionem fun-
 datam in iure universali exigendi illas
 ex omnibus bonis suæ Parochiæ, *Rota*
recent. part. 18. decis. 663. num. 2. ubi
Doctores, & consequenter ex omnibus
 20 fructibus ab eisdem bonis productis,
Rota d. decis. 663.

Consuetudine verò legitimè præscri-
 pta, ubicumque introductum fuerit ut
 21 decimæ ipsi non solvantur ex omnibus

H h

fructi-

fructibus, sed ex certa qualitate fructuum tantum, tunc illa servanda erit, *Rota d. decis. 663. Nos latè lib. 21. de decimis Discept. 4.*

Demum obiter videre juvat, quinam dicatur Judex competens in causa Decimarum: & breviter dicimus, quod ubi agitur de competentia, vel incompetentia illarum, tunc causa tractanda erit coram Judice Ecclesiastico, ad *Text. in Clem. ultima de decimis, Rota recent. part. 14. decis. 297.* Quoties verò questio est nudi facti, videlicet, an Titius solverit, vel non solverit Decimas, tunc etiam Judex laicus dici potest Judex competens, ut *Nos latè de omnibus d. lib. 21., ubi de decimis Discept. 5. ibi vide.*

Parochus, ultra Decimas, potest exigere à suis Parochianis mensturam quamdam frumenti solitam solvi quolibet anno, non obstante Bulla Innocentiana, *Sacra Congreg. Concil. in una Eugubina 19. Augusti 1684. lib. Decret. 34. fol. 274.*

ARGUMENTUM.

Parochorum facultas circa Oblationes; ubi quæ veniant nomine Oblationum, quæ requirantur, ut Deo acceptæ sint, & quinam nequeunt eas offerre: item quando illæ debeantur Parocho, necne, demonstrabimus.

SUMMARIUM.

- 1 Oblationum Ecclesiasticarum nomine quæ veniant, ac quibus eas facere interdiciam sit, & num. 2. cum. seq.
- 4 Oblationes ad quem spectant, & n. 5. cum seqq. & num. 11. & seq.
- 9 Parochi, quas ad se pertinent oblationes, quibusnam usibus applicare tenentur.
- 10 Oblationes factæ Ecclesie tanquam bona Ecclesiastica alienari nequeunt absque Apostolica beneplacito.

DISCEPTATIO XVII.

Quanta sit Parochorum facultas circa Oblationes suæ Ecclesiæ factas, vel alteri Capellæ, aut Sac. Imagini existenti intra districtum suæ Parochiæ, hic sequitur, ut videamus: & primò videre est, quæ contineantur nomine Oblationum. Et dicimus, hoc nomine comprehendere quicquid Fidelis offert Deo, & Ecclesiæ, ad *Text. in cap. cum inter de V. S. Oldrad. conf. 293. Bonacina de legibus quæst. ult. punct. ultimo num. 3.*

Quod locum habet, si res Oblatæ sint mobiles, si immobiles: nec refert si testamento legentur, vel aliter donentur, *cap. qui Oblationes cap. Clerici 13. quæst. 2. Marian. Socin. lib. 1. in tract. de Oblationibus.*

Oblatio ut dicatur verè Oblatio, & Deo accepta, tria requiruntur. Primò, quod offerens sit Fidelis; nam ab Infidelibus Ecclesia non recipit munera. Secundò, quod offeratur Ecclesiæ. Tertio, quod res, quæ offertur, sit licitè acquisita, alioquin pro Oblatione non recipitur, *cap. causa de V. S. Quamplures sunt, juxta Gloss. in cap. 2. dist. 90.* quibus interdictum est Oblationes offerre, nempe dissidentes fratres pauperes opprimentes, sacrilegi, raptores, poenitentes, meretrices publicæ, extrahentes servos ab Ecclesia. Ut *Nos latè lib. 21. de decimis, Oblationibus, & Primitiis.*

Sequitur, ut videamus ad quem spectent Oblationes ipsæ, & in quem usum sint expendendæ. Et certum est, Oblationes, quæ in usum ministrorum Ecclesiæ reponuntur, eas spectare ad Parochum, cum Oblationes dicantur esse de jure Parochiali, ad *Text. in cap. quis Sacerdos, cap. Sanctorum 10. quæst. 1. Rota recent. part. 19. decis. 234.* Ex verò debentur illis propter Sacramentorum administrationem, ita *Hosien. in Summa sit. de Parochia num. 3. Roman. conf. 356. Rot. in una Hispanen. Primitiarum 13. Maji 1622. coram R. P. D. Navarro.*

Ubi cumque. Igitur Ecclesiæ Parochiali, vel alteri, intra limites suæ Parochiæ

5 rochiæ existenti, oblationes factæ fuerint, ad Parochum spectant, *Barbosa de Parochis cap. 24. num. 24. Panholla decif. 10. n. 45. Guttierrez Canon. quest. lib. 2. cap. 21. num. 162. Rota recent. part. 18. decif. 400. num. 19. & sequent. & part. 19. decif. 234. n. 1. & sequentibus*, ad Text. in cap. quoniam, cap. ad Apostolicæ, cap. cum contingat de decimis.

Limita primò supradictam conclusionem, quando constat explicitè de contraria offerentium voluntate; nam tunc non debentur Parocho, sed pia voluntas eorum, qui Oblationes socerunt servanda est, *Riccus decif. 170. num. 1. Rota in una Bracharen. Oblationum 17. Decembris 1612. coram Pamphilio, Lunen. Sarzanen. 8. Februar. 1627. coram Merlino, & recent. part. 5. decif. 37. num. 8. Fagnan. in cap. Pastoralis num. 29. de his quæ fiunt à Prælatiis*.

Limita secundò, ubi agitur de Oblationibus factis alicui Sanctæ Imagini 7 miraculose, in magna quantitate, quia tunc Episcopus potest disponere de rebus oblatis, ut sibi videbitur, *Sac. Congreg. Concil. in una Ciostratis Ducalis Oblationum 22. Martii 1698.*, & priùs in una Lucana 9. Julii 1644. *Perusina 5. Miji 1646. Card. de Luca in Miscell. Eccles. dist. 35. num. 7. Tondut. quest. Canon. 63. lib. 1. Pax Jordan. volum. 2. lib. 10. tit. 13.*

Limitatur tertio; ubi Oblationes sunt Oratorio, seu Ecclesiæ Confratriæ laicorum; nam tunc Parochus non potest se ingerere in administratione illarum, sed administratio spectat ad Officiales dicti Oratorii, *Sacra Congreg. Concil. in una Lunen. Sarzanen. 19. Augusti 1690. ad dub. 6. Fagn. sup. n. 24.*, ubi alii Concordantes.

Parochus hujusmodi licet jus habeat ad Oblationes factas in sua Parochiali, & in casibus sibi permissis à Jure, eas verò non potest applicare sibi ipsi, & ad usum proprium, quoties in certam causam sunt erogandæ, sed applicare eas debet in usus destinatos ab offerentibus, *Abbas in cap. Pastoralis de his, quæ fiunt à Prælatiis num. 2. Rota recent. part. 5. decif. 37. num. 10. Fagnan. ad citatum. Textum in cap. Pastoralis num. 30.*

Oblationes istæ, cum enumerentur 10 inter bona Ecclesiastica, alienari non possunt, inconsulta S. Sede, *Sacra Congreg. Episcop. & Regul. in una Salomonen. 16. Martii 1645.*

Sed quid de Oblationibus factis alicui Sanctæ Imagini depictæ, vel affixæ in pariete, seu muro alicujus Privati, an debeantur Ecclesiæ Parochiali, intra cujus limites est Imago, an Domino domus? Et quòd debeantur Parocho, patet ex eo, nam Parochus habet intentionem fundatam de Jure communi in perceptione omnium proventuum spirituum, qui obveniunt infra limites sue Parochiæ, quales sunt Decime Primitiæ, & Oblationes, ac similia, ad Text. in cap. cum inter de verb. signif. Rota d. decif. 234. num. 1. & sequent. part. 19. recent. Fagnan. in d. cap. Pastoralis n. 17.

Locum habet supradicta conclusio, etiam si consuetudo habeat, ut hujusmodi Oblationes debeantur laico domino 12 muri, in quo depicta est illa imago; nam talis consuetudo, cum possit dici potius corruptela, damnatur per Text. in cap. hanc consuetudinem 10. quest. 1. Decius conf. 148. num. 3. Decianus conf. 16. num. 15. lib. 2. Ferrett. conf. 278. Fagn. suprà num. 19. & sequentibus.

De hac materia Oblationum latè nos 13 lib. 21. ubi de Decimis, Oblationibus, & Primitiis, ibi vide.

ARGUMENTUM.

Parochorum facultas quoad Primitias, ubi quanam veniant sub hoc nomine Primitiarum, & an illæ debeantur Parocho parochiali, vel Sacramentali.

SUMMARIUM.

- 1 Primitiæ dicuntur primi terræ fructus, quas Deo offerri, veteri jure indultum fuit.
- 2 Primitias offerendi mos invaluit etiam penes Gentiles.
- 3 Primitiæ debentur Parocho ex omnibus prediis, intra fines ipsius Parochiæ existentibus, quamvis eorum

dem bonorum domini in aliena permaneant Parochia, & num. 4. & 8.

- 5 Parochus habere dicitur juris assistentiam pro consecutione Primitiarum, & num. 6. & 9.
- 7 Primitias solvendi modus pendet à particularibus locorum moribus.
- 10 Trinitas instar decimarum sunt, & regulantur sicuti decimæ.
- 11 Primitias verius est hodie adjudicari Parochis jure consuetudinario potius quàm positivo, & num. 12.
- 13 Primitiarum exaltio ab initio voluntaria, tractu temporis necessaria efficitur.

DISCEPTATIO XVIII.

Primitiæ quasi primi fructus terræ dicuntur, eo anno collecti, & dicuntur
1 Primitiæ, quasi primitiva frugū, & dantur Deo tanquam Creatori, & Datori illorum in recognitionem Divini Beneficii, cum ab illo jucundissimos terræ fructus suscipimus; unde homo videtur dare Deo, quod ab eo accipit, & ministro Dei in terris. De his Primitiis loquitur textus facer, *Exodi cap. 20. ibi: Decimas, & Primitias non retardabis reddere, & cap. 23. Primitias frugum terræ deferres in Domum Domini Dei tui, ac Deuteronomii cap. 26. ibi: Tolle de cunctis frugibus tuis Primitias, & alibi passim.*

Gentiles quoque dabant Primitias eorum Diis; nam, ut refert *Alex. ab Alex. dierum genialium lib. 5. cap. 18., Plinius lib. 18. cap. 2.* Romani non gustabant vina, aut novas fruges, priusquam Sacerdotes Primitias libassent; & Athenienses dabant Apollini Primitias crinium, cum ab ephebis excessissent, ad exemplum Thesei, qui post suam pueritiam primas comas, quas primò totondit, Phœbo, & Esculapio, aut Libero in Primitias obtulit.

Primitiæ cui debentur, sequitur, ut videamus: & dicimus, illas deberi Parocho, propter onus, quod habet super grege sibi commisso, *Doctores in cap. 1. de decimis, Moneta eodem tract. cap. 2. num. 10. D. Thomas 2. 2. quæst. 28. art. 4. Barbosa de Parochis cap. 27. Rota recent.*

part. 15. decis. 180. num. 4. & part. 16. decis. 382. num. 3. & part. 17. decis. 208. num. 2. & part. 19. decis. 234. num. 1. & pluribus sequentibus.

Parocho enim assiluit jus percipiendi Primitias ex prædiis existentibus intra intra limites suæ Parochiæ, ut ex *d. decis. 382. num. 3.* ubi alii Concordantes, non obstante, quod domini prædiorum existant in aliena Parochia; etenim Primitiæ debentur ex prædiis non ex persona; unde merito debentur Parochiæ, ubi existunt prædia, nisi aliter sese haberet contraria consuetudo, ut bene ex *d. decis. 382. num. 1. & duobus sequentibus, & alibi passim.*

Dixi: quod debeantur Parocho: etenim Parochus habet sibi juris assistentiam, quoad jus exigendi Primitias, *Rota recent. part. 15. decis. 62. num. 30.*

Nam Parochus habet juris assistentiam quoad omnia jura Parochialia; & sic etiam exigendi Primitias, Decimas, & Oblationes, *Rota recent. part. 19. decis. 234. n. 1. 2. & 3. ad Text. in cap. quoniam, cap. Apostolica, cap. cum contingat, de decimis.*

At quia in materia hac Primitiarum non adest certa, & determinata norma, tam respectu qualitatis, & quantitatis fructuum, qui solvendi erunt loco Primitiarum, meritò attendi debet consuetudo, cui Parocho ille solvendi sint, nempe Parocho prædiali, aut personali ut bene *Suarez de Relig. lib. 1. cap. 8., Gutierrez Canonic. quæst. lib. 2. cap. 21. num. 11. Rota recent. part. 16. decis. 88. num. 3. & 382. num. 3.*; Nunc seclusâ consuetudine, spectant ad Parochum, ubi bona existunt, *Rota d. decis. 382. num. 3. & part. 17. decis. 208. num. 4.*

Ac proinde Parochus prædialis non habet necessitatem probandi consuetudinem exigendi illas propter jus præsumptum, quod ei competit de Jure, ad *Text. in cap. fin. de Parochis*, ubi *Doctores*, Ecclesia verò Sacramentalis, scilicet, in qua adsunt personæ, quatenus prætendat habere consuetudinem exigendi illas, consuetudinem ipsam probare tenetur concludenter, *Rota recent. part. 5. decis. 258. num. 7. & part. 10. decis. 270. num. 1. & part. 16. decis. 382. num. 16.*

Nam Primitiæ equiparantur Decimis prædialibus, *cap. fin. de Parochiis, cap. cum contingat de decimis, Rota recent. part. 17. decis. 208. num. 3., & part. 18. decis. 440. num. 23.* Unde de Primitiis eadem habenda est ratio, ac de Decimis.

Diximus supra, Parocho competere juris assistentiam super jus percipiendi Primitias à suis Parochianis, sed melius dic, assistentiam juris ei competere, in quantum ita est de consuetudine introductum; etenim illæ licet de Jure veteris testamenti debebantur Summo Sacerdoti; attamen, quia præcepta ceremonialia, & judicialia legis antiquæ fuerunt abrogata per legem Evangelicam, quæ de illis solvendis nihil statuit, merito non potest dici, manutentionem competere Parocho super jure exigendi illas ex jure Divino, sed tantum consuetudinario, *Guttier. Canon. quæst. lib. 2. cap. 21. num. 12. Antonell. de Regimin. Ecclesiæ lib. 5. cap. 15. num. 2. Rota recent. part. 19. decis. 520. num. 3. & 4.*

Unde tantum prætendi possunt illæ ex consuetudine, à qua totaliter pendet Primitiarum materia post legem Evangelicam reddita voluntaria, inalterabilis tamen ex parte exigentium, *Rota d. decis. 520. num. 6.* Hinc, ubicumque solutio ab initio fuit voluntaria, per actum solvendi illas, tractu temporis effecta est necessaria, & de præcepto, *Rota d. decis. 520. num. 20.*

Sufficit verò in casu, de quo agimus, solutio subsecuta per cursum annorum viginti, vel ad summum quadraginta, *Rota d. decis. 520. num. 22.*, ubi latè de materia hac.

ARGUMENTUM.

Parochorum facultas circa Præcedentiam in eorum Parochiali Ecclesiâ: & quid, ubi concurrat Capitulum Cathedralis, vel Collegiata Ecclesiæ: quid, ubi aliter concurrat Parocho?

SUMMARIUM.

1. *Parochi jura exponuntur quoad præcedentias.*

1. *Parocho in sua Ecclesiâ loco Prælati est, eique proinde supra ceteros Clericos competit præcedentia in convenientibus munus Parochiale, & n. 3. & seq.*

Atque etiam in Processionibus, num. 22.

Amplia, licet amovibilis fuerit, num. 23.

Rursus amplia, ut num. 24.

Et nedum supra Clericos, verum etiam supra Governatorem, & Magistratum Laicalem, ut num. 25.

4. *Episcopus habet juris assistentiam pro exercitio jurisdictionis in universis Diocesi.*

7. *Præcedentia debetur Capitulo Cathedralis, sive Collegiata Ecclesiæ in concursu cum Parocho, quidquid in contrarium alii tueri conentur, & num. 8. & num. 11. cum seqq.*

Declaro ubi Canonici Collegialiter intervenerint, ut num. 13.

9. *Præcedentia ei debetur, cui major competit administratio.*

10. *Cura Animarum non omnibus committenda est, sed iis dumtaxat, qui ad id muneris idonei dijudicentur.*

12. *Sacris, itemque Curatus Capituli, quamvis amovibilis fuerit, intervenientes cum eodem Capitulo, tanquam unum corpus efformantes, præcedunt Parocho.*

16. *Canonici Collegiata Ecclesiæ, etiamsi ex post erecta illa fuerit, præcedunt Parocho.*

Quamvis erectio contineat clausulam = Sine præjudicio alterius, ut num. 17.

Atque etiamsi Collegiata antea fuisset filialis, ibid.

18. *Parochiis inter seipsos præcedentia qualiter attribuitur, & num. 19. cum seqq.*

DISCEPTATIO XIX.

IN præcedentibus per nos actum fuit de his, quæ respiciunt onus, & onera Parochorum; nunc sequitur, ut videamus tam in hac, quam in pluribus sequentibus, quæ respiciunt illorum facultates, jura, & privilegia: & primò de facultate præcedendi, & quibus præcedere

valeant in eorum Parochia, & Parochiali Ecclesia videre est, atque in quibus actibus, & functionibus aliis præcedunt.

Parochus igitur quique in sua Parochiali Ecclesia, cum in ea dicatur Præ-

latus, ad *Text. in cap. in apibus 7. qu. 1.*
 3 Nulli dubium est in omnibus actionibus, quæ respiciunt munera Parochialia, eos præcedere alios: etenim Parochus in iis, quæ respiciunt Animarum Curam, gerit vices Episcopi, qui dicitur primus Rector totius Diœcesis: & sicuti Episcopus habet juris assistentiam privativè quoad alios exercendi suam jurisdictionem ordinariam in quacumque parte suæ Diœcesis, quoad omnes intra ejus fines existentes, *cap. conquerente de Offic. Ordin. cap. cum Episcopus eod. tit. in 6.*

4 Ita etiam Parochus, tamquam subrogatus, seu gerens vices Episcopi, in actu Curæ Animarum, *cap. bone 12. qu. 2. cap. ad Apostolicam de donat. Barbosa de Parochis part. 1. cap. 9. num. 1.* latè ad materiam prædictam, *Card. de Luca de Præminentii, disc. 43. Pignatell. consult. Canon. tom. 7. conf. 46. num. 9. idem Pignatell. tom. 9. conf. 172. n. 17. Rota in una Tranen. Præminent. 19. Novemb. 1717. cor. Ansaldo, vers. haud.*

In propria igitur Parochiali Ecclesia, privativè quoad omnes, ad ipsum spectat, ratione præcedentiæ, & majoritatis, quam habet in illa, functiones Parochiales peragere, ac Missas solemnes canere, cum Parochus post Episcopum dicatur verus Rector in illa, *Gonzalez ad Regul. 8. Caneell. Glossa 6. n. 6. & 7. Gratian. discept. forens. 298. n. 3. Barbosa de Offic. Episcop. alleg. 78. n. 38. Rota coram Seraphino decif. 964. & latè nos infra Discept. seq.*

Etenim tanta est potestas Parochi in sua Parochia, quanta Episcopi in sua Diœcesi, *Abbas in cap. 1. de dolo, & contum. num. 28.* Hinc in funeribus præcedit omnes de Clero, *Card. de Luca de Præmin. disc. 43. num. 3.*

Sed quid de Parocho, ubi convenit cum Capitulo Cathedralis Ecclesiæ, quem locum obtinere debeat Capitulum tam in ipsa Parochiali Ecclesia, quam in processionibus funerum, demonstrabimus. Et licèt, ex supra firmatis, Parochus dicatur Prælatus in

sua Ecclesia, undè supra ceteros, etiam in dignitate Ecclesiastica constitutos videtur esse; nihilominus per ea, quæ resoluta habemus à Sac. Congreg. *Rituum in una Turritana 14. Februarii 1632.* locus dignior debetur Canonicis Cathedralis etiam in Ecclesia Parochiali, qui immediatè post Episcopum sedere debent, & deindè Rector Parochialis, *Barbosa Summ. Apost. decif., verbo Parochia, & Parochialis Ecclesia, ubi de hac resolutione.*

Præcedentiam deberi Parocho in sua Ecclesia supra Canonicos docet *Molina de Canonicis lib. 2. cap. 14.* Est enim Cura dignior Canonicatu. Item habet Curatus administrationem majorem, quæ præcedentiam inducit, *cap. cum illis de Præbendis.*

Cura namque, & exercitium continet in se magnum periculum, cum sit ars artium, & est tantò prætiosior, quantò periculosior; nec omnis Sacerdos est idoneus ad curam animarum, *cap. penult. de etate, & qualitat.*

Cura etiam superat Canonicatum, ratione scientiæ, cum in Curato major quàm in Canonico requiratur scientia, quia tenetur audire confessiones, & distinguere peccata, Evangeliumque declarare: & denuò superat ratione Ordinis, cum in Canonico sufficiat ordo Subdiaconatus, Parochus autem debet esse Sacerdos, cum debeat administrare Sacramenta, ac Missas celebrare, ut numeri suo satisfaciatur: hæc *Molina supra*: Sed ne recedas à præsentia, & veriore.

Non solum in Ecclesia Parochiali primus locus, ac præcedentia debetur Canonicis Cathedralis, supra proprium Parochum, juxta resolutionem *Sacrae Congreg. Rituum in d. Turritana*, sed, etiam in Processionibus funerum, ubi Canonici Capitaliter conveniunt ad funus, ut ex *Sacra Congreg. Rituum in una Viterbien. 25. Junii 1611.* ex qua habetur, digniorem locum competere Capitulo, & Clero Ecclesiæ Cathedralis, Parochum verò præcedentiam tantum obtinere suprà ceteros Presbyteros, non autem Ecclesiæ Cathedralis, de qua resolutione, *Barbosa de Parochis part. 1. cap. 9. num. 7.*

Quod

Quod locum habet, etiam ubi cum Capitulo Cathedralis intervenit Sacrista, & Curatus ipsius Cathedralis, qui licet de se sint amovibiles; attamen, quia dicuntur de numero Capituli, & faciunt unum Corpus cum eodem Capitulo, præcedunt proprio Parocho Parochialis Ecclesiæ, *Sell. in selett. Canonici cap. 71. num. 25. Panimolla decif. 1. annot. 9. num. 24. Sac. Congreg. Rituum in una Plsauren. 22. Martii 1631. Callien. 9. Aprilis 1633. & alibi.*

Canonicis Cathedralis verò debetur præcedentia supra Parochos, ubicumque illi Capitaliter incedunt sub propria Cruce; quod secus videtur, quando Canonici sine Cruce uti singuli funeribus intervenient, quia cum tunc non repræsentent Corpus Capituli, non gaudent prærogativa præcedentiæ supra proprium Parochum, *Barbosa de Paroch. part. 1. cap. 9. n. 6. Panimolla sup. n. 26. Sacra Congreg. Rituum in d. Viterbien. supra, & prius in altera 20. Novembris 1603. de qua Barbosa de Canon. & dignitat. cap. 18. n. 63.*

Quidquid dicimus de Capitulo Cathedralis Ecclesiæ quoad præcedentiam supra Parochos, an locum habeat quoad Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ, videre est. Et dicimus in hac varias reperiri Decisiones; nam pro Parocho, quod scilicet in funeralibus præcedat Canonicis Collegiatæ, apparet fuisse resolutum à Sac. Congr. Rituum in una S. Angeli Terræ Saxiferrati 24. Octobris 1609. & in Eugubina 15. Julii 1614. Prænestina Cavarum 13. Julii 1619. & alibi passim. Facit Rituale Romanum tit. de exequiis pag. 150. ubi statuit, quod Parochus in omnibus funeribus præcedat, incedendo ante feretrum, & hanc partem conatur defendere *Stephanus Gratian.*, vel potius *Theodosius Rubens ad Alfiuum Gratianum Discept. forens. 298. num. 83. & 492. Barbosa de Paroch. supra num. 8. & Panimolla supra num. 12. & 13.*

Pro Canonicis verò, scilicet favore Canonicebrum Collegiatæ extant alie declarationes pariter *Sacra Congreg. Rituum*, ut in una *Sutrina 30. Augusti 1602. & 2. Augusti 1603. Milliten. 18. Novembris 1606. Offien. Terræ*

Cori 9. Maji 1617. Prænestina Cavarum 14. Augusti 1618., ubi in causâ præcedentiæ inter Archipresbyterum, & Canonicos Ecclesiæ Collegiatæ S. Mariæ, & Parochum S. Stephani declaratum, fuit præcedentiam semper, & ubique competere Archipresbytero, & Canonicis supra Parochum prædictum, etiam in associandis funeribus Defunctorum, propriæ ipsius Parochiæ; jus tamen faciendi officium circa corpus Defuncti ad Parochum in sua Parochiali Ecclesia spectare. Et quod Canonici prædicti præcedere debeant omnibus Rectoribus Curatis, Plebanis, ac Presbyteris Ecclesiarum Parochialium in publicis Processionibus, ac functionibus etiam Synodalibus, censuit eadem *Sacra Congreg. Rituum in una Verulana 11. Decembris 1613. Senogallien. 23. Martii 1619. & 4. Aprilis in eadem 1620. de quibus Barbosa de Canon. & dignitat. cap. 18. sub n. 67. & de Parochis part. 1. cap. 9. num. 9. latè Rota in una Tranen. Præminentiarum 19. Novembris 1717. coram Ansaldo per totam.*

Canonicis igitur five Cathedralis, five Collegiatæ Ecclesiæ semper, & ubicumque præcedunt Parochos, ceterosque Clericos, etiam si Cathedralis, vel Collegiata fuerit ex postea erecta, ac pariter etiam si sit in possessione præcedendi ante erectionem, cum debeat attendi tempus præsens, & non præteritum, *Rota coram Seraphin. decif. 1445.*, ubi habetur, hoc procedere, etiam si in erectione Cathedralis, vel Collegiatæ ad sit Clausula sine præjudicio alicujus.

Unde sit quod si Ecclesia filialis, quæ prius præcedebatur à Matrice, erigatur in Collegiatam, debet præcedere ipsam Matricem, nam mutato statu, mutatur antiquum jus, *Rota d. decif. 1445. Nos latè de Canon. & Dignit. lib. 6.*

Quoad secundum; Parochi quomodo debeant præcedere inter se ipsos, sequitur ut videamus. Et dicimus, quod si illi sint omnes Seculares, five partim Seculares, & partim Regulares, prout hic in Urbe, est observandum, ut præcedentia debeat secundum prærogativam suarum Ecclesiarum, & non secundum prærogativam Regulæ, *S. Congreg. Rit. in una Asten. 21. Martii 1609.*

Nec

Nec secundum antianitatem, & prærogativam Religionis cui Cura Ecclesiæ Parochialis commissæ est, *Sell. in Selectis Canonis. cap. 71. n. 16. Barbosa Summ. Apostolic. decis. Collect. 236. n. 5. Panimolla decis. 1. annot. 9. n. 31.*

Quoties verò contingat, quod duo Parochi conveniant in uno funere, puta Parochus defuncti, & Parochus Ecclesiæ Parochialis, ad quam deferitur defunctus, quomodo inter se incedere debeant, & cui debeat præcedentia? Et dicimus, eisdem incedere debere pares, locus verò Parochi defuncti erit à sinistris Parochi, ad cuius Ecclesiam deferitur: unde Parochus Ecclesiæ ad quā deferitur mortuus, habet præcedentiam: & ita vidi servatum Romæ, sicuti uterque valet deferre Stolum, ut *Nos infra*. Et si Parochus fuerit Regularis, ille incedere debet suo loco de quo supra, puta loco parì cum Parochus Seculari, reliqui verò Regulares suis locis, ut habetur ex *Assin. Ecclesiæ Mediolanen. part. 2. tit. de funere dummodo vers. cum ex Parochia*, ubi sic legitur: *Cum ex Parochia, cui Secularis Sacerdos præsit, mortuus affertur, ut in Parochiali Ecclesia sepeliatur, seu Regularis sit præfectus, vel contra, tunc utrique Parochi superpelliceo, & Stola induti, pares progrediantur; reliqui verò Regulares eum locum teneant, quem in generalibus Processionibus tenere consueverunt, non obstante quavis consuetudine, vel passione, quam inter se fecerunt: Panimolla sup. d. num. 32. & sequentibus.*

Hoc unum est in materia, de qua agimus, ut Parochus à quo, & Parochus ad quem possint ambo incedere Stola, & Cotta induti, & alter ingredi Ecclesiam alterius, *Sacra Congreg. Rituum in una Afulana 29. Januar. 1629. relata à Barbosa de Parochis cap. 26. n. 76. & 77.*

Parochus, de quo supra, ubicumque incedit in Processionibus Cotta indutus, ipse præcedit omnibus Rectoribus, ac Presbyteris, *Sacra Congreg. Rituum in una Firmana 31. Martii 1618. de qua Barbosa in Summ. Apostolic. decis. Coll. 557. num. 2.*

Quod locum habet, etiam si fuerit Curatus amovibilis; nam adhuc præcedit Sacerdotibus antiquioribus, *Sacra*

Congreg. Rituum in una Nucerna 16. Aprilis 1644. imò faciendo officium, cum Cotta, & Stola præcedit etiam, Rectori ipsius Ecclesiæ Parochialis, cui inseruit, non obstante consuetudine in contrarium, Sacra Congreg. Rituum in una Nucerna Paganorum 11. Julii 1637. & in Maceraten. 10. Julii 1656.

Parocho cuilibet in sua Parochiali Ecclesia debetur præcedentia, uti diximus, non solum supra ceteros de Clero, sed etiam ubicumque ibi adest Gubernator, seu Magistratus loci; quia, Parochus dicitur Caput Ecclesiæ, merito proinde supra ceteros venit honorandus, unde prius ille thurificandus erit, *Sacra Congreg. Rituum in una Turriniana 14. Februarii 1632. Panimolla supra decis. 1. annot. 11. num. 12. Barbosa Summ. Apostolic. decis. Coll. 238. num. 12. & Coll. 557. num. 8.*

ARGUMENTUM.

Parochorum facultas circa functiones Parochiales peragendas in eorum Parochiali Ecclesia, ubi an illas facere possint in Ecclesiis, seu Oratoriis Confraternitatum Laicorum privative quoad eorum Capellanos: & adducuntur nonnulla decreta generalia noviter edita super juribus Parochorum.

SUMMARIUM.

1. Functiones Parochiales recensentur, & num. 4. & seqq.
2. Functiones Parochiales præagendi facultas Parocho competit privative in sua Ecclesia, atque etiam in aliis Ecclesiis sitis intra limites Parochie, ut num. 3.
3. Regularibus non licet die Sabbathi majoris hebdomadæ domibus benedicere.
4. Parochus impedire nequit, quin Capellani existentes intra limites Parochie, die festo S. Antonii Abbatii benedicant animalia.
5. Referuntur decreta generalia Sac. Congreg.

gregationis Rituum, edita circa competentiam jurtum Parochialium, aliarumque functionum inter Parochos, & Capellanos Confraternitatum laicorum.

DISCEPTATIO XX.

Diximus supra quasi per transennam, esse solius Parochi functiones Parochiales peragere in sua Ecclesia, privatim quoad omnes, etiam interveniente Capitulo Cathedralis, vel Collegiatæ Ecclesiæ. Hic autem nobis latius sunt de materia hac quamplura demonstranda: & prius, quæ sunt functiones Parochiales. Functiones Parochiales sunt benedictio fontis Baptismalis, celebratio Missæ feræ quintæ in Cœna Domini, Candelarum benedictio in die Purificationis B. M. V., benedictio Cinerum, ac Palmarum, aspersio Domorum in die Sabbathi Sancti, benedictio Mulierum post partum, benedictio Sponsæ, & Sponsæ, benedictio Cadaveris antequam levetur de domo.

Parochus igitur ratione jurisdictionis, quam habet in sua Parochia, cum in ea habeatur, ut Prælati, privatim, quoad omnes peragere valet hujusmodi Parochiales functiones, de quibus supra, ad *Text. in cap. dilectus de Capellis Monach. cap. fraternitatem de Sepult., Marefostus var. resol. lib. 2. cap. 95. num. 12., Barbosa de Parochis cap. 12. num. 1. & cap. 26. num. 66. Rota recent. part. 12. decis. 214. num. 6., & part. 19. decis. 225. num. 1.*

Quas quidem Parochiales functiones peragere potest non solum in sua Parochiali Ecclesia, sed etiam in omnibus Ecclesiis sitis intra limites sæe Parochiæ, ut habetur ex *Sacra Congreg. Concil. in una Cæven. jurtum Parochialium 21. Augusti 1706. ad dub. 2.*

Benedictio igitur fontis Baptismalis cum inter functiones Parochiales connumeretur, proinde ad solum Rectorem Parochiæ spectat benedictio ipsa peragenda, *Quaranta in Summ. Bull. V. Missa, Riccius part. 4. resol. 308., Barbosa de Parochis cap. 12. n. 2.* Quod locum habet, non obstante contrariâ consuetudine, *Sacra Congreg. Concil. Tom. II.*

in una Florentina 26. Januarii 1697., & melius *Sacra Congreg. Rituum in Decretis generalibus Urbis, & Orbis 10. Septembris 1703. ad dub. 6. de quibus Nos infra in hac Disceptatione.*

Celebratio quoque Missæ solemnissimæ quintæ in Cœna Domini, licet verè non sit de juribus mere Parochialibus, attamen spectat ad proprium Parochum, *Riccius d. part. 4. resol. 309. Quaranta supra, Barbosa supra num. 3. Sacra Congreg. Rituum in Decretis generalibus, de quibus supra ad dub. 8.*

Candelarum benedictio in die Purificationis B. M. V., ac Palmarum, earumque dispensatio inter Parochiales functiones connumerantur: ac proinde ad proprios Parochos spectant, *Riccius supra resol. 305. Sacra Congreg. Rituum in una Alatrina 5. Martii 1633.*

Licet ex dicta *Sac. Congreg. Rituum ad dubia generalia ad dub. 5. propositum*, videlicet, an benedictiones, & distributiones Candelarum, Cinerum, & Palmarum sint de juribus merè Parochialibus, *Sacra Congreg. respondit negatim*, ut *Nos infra in hac Disceptatione.*

Cinerum benedictio solita fieri die prima Quadragesimæ connumeratur inter functiones Parochiales, atque ideo à Parocho est facienda, *Riccius supra d. part. 4. resol. 306. Sacra Congreg. Rituum in d. Alatrina 5. Martii 1633.* licet contrarium ex dictis Decretis generalibus *ad dub. quintum supra*, ut in præcedenti conclusione.

Benedictio Palmarum, quæ in toto Christiano orbe in die dominico proximo Paschati Resurrectionis fieri solet, inter functiones Parochiales connumeratur; proinde spectat ad Parochos benedictionem ipsam peragere, *Riccius supra resol. 307. Sac. Congreg. in d. Alatrina.* Licet contrarium in dictis Decretis generalibus *ad dub. quintum*, de quo *Nos supra*, & de omnibus dubiis, *infra.*

Benedictio Mulierum post partum, cum sit de juribus Parochorum, merito ad istos spectat benedicere illas, *Sacra Congreg. Concil. in una Antuerpien. 19. Novembris 1662., Sacra Congreg. Visitationis Apostolicæ 15. Decembris*

bris 1695. Sacra Congreg. Rituum in dilectis Decretis generalibus, supra ad dub. sextum ibi: Benedictiones Mulierum, post partum fieri debent à Parocho, ut Nos infra de omnibus dubiis.

Domorum aspersio in die Sabbathi Sancti, vel alio tempore secundum morem Regionis, cum inter functiones Parochiales connumeretur, meritò Parochus privativè, quoad alios peragere debet functionem hujusmodi, *Riccius d. part. 4. resol. 3. 10.*

Undè *Sac. Congreg. Concil. 23. Novembris 1619.*, censuit, Regulares in Sabbatho Sancto non posse benedicere domos, quæ resolutio confirmatur in una Bononiens. 4. Julii 1620. Barbosa de Parochis supra num. 11.

Benedictio Sponsi, & Sponsæ, privativè spectat ad proprium Parochum, vel alium ab eo deputatum, cum hoc inter functiones Parochiales connumeretur. Sicuti benedictio Cadaveris Defuncti, antequam levetur de domo ipsius Defuncti, *Sacra Congreg. Concil. in una Bononiens. 14. Februarii 1694.*

Demum scias, Parochum non posse prohibere benedictiones Animalium, quæ sunt à Capellanis Ecclesiæ sitæ intra ejus Parochiam, & hoc in die V.G. S. Antonii Abbatis, *Sac. Congreg. Concil. in una Ravennaten. 12. Novembris 1695.*

Decreta generalia Sac. Congreg. Rituum circa jura Parochialia, functiones, & præminentias, inter Parochos, & Confraternitates laicorum, eorum Capellanos, & Officiales edita in Congregatione sub die 10. Septembris 1703. à Sanctissimo confirmata die 12. Januarii 1704. ut infra.

Ad debitum imponendum finem controversis, quæ inter Parochos, & Confraternitates Seculares, earumque Capellanos, & Officiales super Juribus Parochialibus, & functionibus Ecclesiæ, nonnullis quæ præminentis, & prærogativis, quæ frequenter oriri solent in Sacrorum Rituum Congregatione, ab Eminentissimo D. Cardinali Colloredo, propositis, infra scriptis dubiis. Sacra eadem Congregatione, re maturè discussa respondendum esse censuit.

Dubium primum: *An Confraterni-*

tates Laicorum legitime erectæ in Ecclesiis Parochialibus habeant dependentiam à Parocho in explendis functionibus Ecclesiasticis non Parochialibus. Sac. Congregatio respondit affirmativè.

Dubium secundum: *An dictæ Confraternitates erectæ in Capellis, vel Oratoriis tam publicis, quàm privatis annexis Parochialibus Ecclesiis, & ab eis dependentibus habeant dictam dependentiam à Parocho, quoad dictas functiones.* Sacra Congregatio respondit affirmativè.

Dubium tertium: *An Confraternitates erectæ in aliis Ecclesiis publicis habeant quoad easdem functiones aliquam dependentiam à Parocho, intra cujus Parochiæ limites sitæ sunt Ecclesiæ.* Sacra Congregatio respondit negativè.

Dubium quartum: *An Confraternitates erectæ in Oratoriis tum publicis tum privatis, sejunctis ab Ecclesiis Parochialibus, quoad dictas functiones Ecclesiasticas habeant dictam dependentiam à Parocho.* Sacra Congregatio respondit negativè.

Dubium quintum: *An benedictionem, & distributiones Candelarum, Cinerum, & Palmarum sint de Juribus merè Parochialibus.* Sacra Congregatio respondit negativè.

Dubium sextum: *An benedictiones mulierum post partum, fontis Baptismalis, ignis, feminis, ovorum, & similia, sint de juribus merè Parochialibus.* Sacra Congregatio respondit negativè, sed benedictiones mulierum, & fontis Baptismalis fieri debent à Parocho.

Dubium septimum: *An functiones omnes hebdomadæ Sanctæ sint de juribus merè Parochialibus.* Sacra Congregatio respondit negativè prout jacet.

Dubium octavum: *An celebratio Missæ solemnis feria quinta in Cena Domini, sit de juribus merè Parochialibus.* Sacra Congregatio respondit negativè prout jacet, sed spectare ad Parochos.

Dubium nonum: *An pulsatio prima Campanarum in Sabbatho Sancto sit de juribus Parochialibus.* Sacra Congregatio respondit negativè prout jacet, sed

sed spectare ad Ecclesiam digniorem, ad formam Constitutionis Leonis X. la. 22.

Dubium decimum: *An celebratio Missarum solemniarum per annum, sive pro Vivis, sive pro Defunctis, sit de juribus Parochialibus.* Sacra Congregatio respondit negativè prout jacet, sed licere Co-fratribus dumtaxat in solemnitatibus solemniioribus ejusdem Ecclesie, vel Oratorii, ut in Brundusina.

1. Junii 1605.

Dubium undecimum: *An expositio quadraginta horarum, & benedictio, quæ sit super populo, sit de juribus merè Parochialibus.* Sacra Congregatio respondit negativè.

Dubium duodecimum: *An expositio, quæ sit cum Reliquiis, vel Sacris Imaginibus, & benedictio, quæ cum eis sit super populo sit de juribus Parochialibus.* Sacra Congregatio respondit negativè, & quoad benedictiones cum Reliquiis, vel Imaginibus servantur decreta.

Dubium decimumtertium: *An sessiones in precedentibus octo dubiis, videlicet à dubio quinto usque ad duodecimum expressè peragi possint in Oratoriis privatis, contradicente Parocho.* Sacra Congregatio respondit satis prout in superioribus.

Dubium decimumquartum: *An in dictis Oratoriis privatis Confraternitatum per Confratres statuti horis recitari possint hora Canonice cum cantu, vel sine, absque licentia Parochi.* Sacra Congregatio respondit affirmativè, nisi Ordinarius aliter statuat ex rationabili causa.

Dubium decimumquintum: *An in dictis Oratoriis privatis sit licita celebratio Missæ privata assentiente Ordinario loci, & contradicente Parocho.* Sacra Congregatio respondit affirmativè.

Dubium decimumsextum: *An Capellani Confraternitatum possint populo denunciare festivitates, & vigilias occurrentes in hebdomada, absque licentia Parochi.* Sacra Congregatio respondit affirmativè.

Dubium decimumseptimum: *An Parochus, invitis Confratribus, docere, possit doctrinam Christianam in predicationibus Ecclesiis, vel Oratoriis publicis, aut*

privatis, à Parochiali divisi, & separatis. Sacra Congregatio respondit negativè.

Dubium decimumoctavum: *An in supradictis Ecclesiis publicis Confraternitatum possint haberi publicæ conciones etiam per totum cursum Quadragesimæ, vel Adventus, cum licentia Ordinarii, & absque licentia Parochi.* Sacra Congregatio respondit affirmativè.

Dubium decimumnonum: *An in eisdem Ecclesiis possit celebrari Missa, sive lecta, sive cantata ante Missam Parochialem, sive lectam, sive cantatam.* Sacra Congregatio respondit negativè, nisi aliter Episcopus disponat.

Dubium vigesimum: *An ad Parochum spectet facere officium funebre super Cadaveribus sepeliendis in supradictis Ecclesiis, vel Oratoriis Confraternitatum.* Sacra Congregatio respondit affirmativè, quando tumulandus est subiectus Parocho, intra cujus fines est Ecclesia, vel Oratorium.

Dubium vigesimumprimum: *An infra ambitum earundem Ecclesiarum fieri possint processionis, iuxta cuiusvis Confraternitatis institutum, absque interventu, & licentia Parochi.* Sacra Congregatio respondit affirmativè.

Dubium vigesimumsecundum: *An eadem processionis fieri possint extra ambitum dictarum Ecclesiarum absque licentia Parochorum, per quorum territorium transeundum est.* Sacra Congregatio respondit negativè, nisi adesset licentia Episcopi.

Dubium vigesimumtertium: *An in dictis processionibus Capellani Confraternitatum possint deferre stolum.* Sacra Congregatio respondit negativè extra propriam Ecclesiam.

Dubium vigesimumquartum: *An Episcopo accedenti ad Ecclesias publicas Confraternitatum, quæ non sint Regularium, neque proprium Rectorem habeant beneficiatum, porrigendum sit aspersorium à Parocho, in cujus territorio sitæ sunt dictæ Ecclesie.* Sacra Congregatio respondit negativè.

Dubium vigesimumquintum: *An earundem Ecclesiarum, & Confraternitatum Rectores, & Capellanos possit Parochus, cessante alio speciali, ac legi-*

timo titulo, & ex solo jure Parochialitatis, compellere invitos ad assistendum, functionibus Ecclesiæ Parochialis, Sacra Congregatio respondit negativè.

Dubium vigesimumsextum: An in supradictis Ecclesiis Confraternitatum, neque Parochialibus, neque Regularibus, retineri possit Sanctissimum Eucharistia Sacramentum, sine speciali indulto S. Sedis Apostolicæ. Sacra Congregatio respondit negativè.

Dubium vigesimumseptimum: Præsupposita facultate retinendi, an possit infra annum publicè exponi, sine licentia Ordinarii. Sacra Congregatio respondit negativè.

Dubium vigesimumoctavum: An possit Parochus se ingerere in administratione Oblationum, & elemosynarum, in sepè dictis Ecclesiis collectarum, vel capsula pro illis recipiendis expositæ, claves retinere. Sacra Congregatio respondit negativè.

Dubium vigesimumnonum: An in Ecclesia Parochiali Confratres, vel eorum Capellani immiscere se valeant, invito Parocho, in ejusdem Ecclesiæ Functionibus sive Parochialibus, sive non Parochialibus Sacra Congregatio respondit negativè.

Dubium trigessimum: An Confraternitates, sive sint erectæ in Ecclesiâ Parochiali, sive extra illam, possint prohibito, & juxta uniuscujusque peculiaribus statutis, congregationes suas facere absque interventu, vel licentia Parochi, Sacra Congregatio respondit affirmativè, dummodo non impediunt functiones, & divina Officia.

Dubium trigessimumprimum: An possint propria bona administrare, ac de illis disponere Confratres, absque ulla dependentia à Parocho. Sacra Congregatio respondit affirmativè.

Dubium trigessimumsecundum, & trigessimumtertium: Quando Parochus ejusdem Congregationibus interstet de mandato Ordinarii, & tamquam ejus delegatus an possit suffragium decisivum ferre, & an etiam suffragium duplex. Sac. Congregatio respondit ad utrumque negativè.

Et ita salvois conventionibus, & patet in erectione Confraternitatum for-

san factis, concordatis inter partes inter, & à Sede Apostolica approbatis, Indultis, Constitutionibus Synodalibus, ac Provincialibus, & consuetudinibus immemorabilibus, vel saltem centenario, declaravit, & decrevit, die & anno, ut suprâ, approbata à Sanctissimo, die, & anno, ut suprâ.

ARGUMENTUM.

Parochorum facultas quæ sit circa Sepulturam Cadaveris sui Parochiani, vel alterius decedentis in sua Parochia, non electæ Sepulturæ? Ubi de Funere ducendo, & Quarta Funerali ejusdem de Jure debita, & de quibus bonis, & à quibus.

SUMMARIUM.

- 1 Parochus habet jus sepeliendi decedentes in sua Parochia, qui alibi Sepulturam non elegerint.
Declaro, ut num. 4.
- 2 Jus Sepulturæ dependentiam habet à perceptione Sacramentorum, ut nimirum quis ibi debeat sepeliri, ubi Sacramenta percepit.
- 3 Retinens duo domicilia Sepeliri debet in illa Parochiali Ecclesiâ, ubi decessit.
- 5 Junus celebrare spectat ad Parochum tanquam de juribus Parochialibus.
Ideoque levantes cadaver, irrequisito Parocho, uti alienam jurisdictionem turbantes, puniri possunt.
Quid autem si Parochus renuat intervenire? num. 7.
- 6 Parochus habet juris assensum circa privatum exercitium omnium jurium Parochialium.
- 8 Clerici sive Seculares fuerint, sive Regulares, qui ad funus invitantur, convenire debent in Ecclesia Parochiali, ut inde Processionaliter cum Parocho accedant ad domum defuncti.
Sin autem invitatum fuerit Capitulum Cathedralis, omnes convenire tenentur in Cathedrali, num. 9.
- 10 Funus ordinare ad quem spectet, & quâ

quâ viâ illud ducendum sit; num. 11.

- 12 Parocho, ubi Sepultura electa fuerit in Ecclesia Regularium, cadaver januam usque Ecclesia eorundem comitari potest.

Eidem tamen Parocho, ceterisvis de Clero nequaquam vetitum est Ecclesiam introire, sed dumtaxat circa officium à Regularibus persolvendum super Corpore Defuncti sese ingerere, num. 13. & 14.

- 15 Parocho debita est Quarta funeris pro Sacramentorum administratione, & num. 20.

Etiam si quis alibi accidentaliter obierit, priori domicilio nequaquam mutato, num. 16.

Et quamvis constitutus in mortis articulo sese cum bonis ad domum Regularium contulerit, num. 17.

- 18 Quarta funeris præferri potest favore alterius Ecclesie adversus Parochum per quadragenariam possessionem.

- 19 Possessio diuturna inducit presumptionem tituli.

DISCEPTATIO XXI.

QUæ sit Parochi facultas circa Sepulturam Cadaveris sui Parochiani, vel alterius non habentis proprium domicilium, in sua Parochia, decedentis, non electâ Sepulturâ, nobis primo loco est demonstrandum. Parochus igitur jus habet quoad omnes degentes in sua Parochia, decedentes sive cum testamento, vel sine testamento, non electâ sepulturâ, ut sepeliantur in sua Ecclesia Parochiali, nisi forte alibi habeant Sepulchrum, in quo Majores eorum sepeliri ab antiquo consueverint, ad Text. in cap. 11, qui de Sepult. in 6. Clement. dudum §. hujusmodi eodem tit. Samuel de Sepult. tract. 1. disp. 5. contrav. 1. conclus. 11. Sperell. decif. 88. num. 3. Ugolin. de offic. Episc. cap. 17.

- Jus enim Sepulturæ, ut plurimum, dependet à perceptione Sacramentorum, Doctores in cap. 1. de Sepult. in 6. Sperell. decif. 87. num. 8. Rota in una Romana Finerum 4. Junii 1653. coram Zarat. inter suas impressas est decif. 45. num. 12. eadem Sac. Rota rec. part. 18.

decif. 7. num. 3. & 4. Sac. Congreg. Concil. in una Romana Juris sepeliendi 17. Augusti 1697.

- Quoties verò quis habet duo domicilia, eo decedente, non electâ Sepulturâ, sepeliendus erit in illa Ecclesia Parochiali, intra cujus fines decessit, Samuel supra d. disp. 5. contrav. 8. concl. 7. Sperell. supra n. 10. decif. 87. Nos latè de Sepulturis lib. 22. disp. 7.

- Supradicta tamen principalis conclusio non habet semper, ac semper locum favore Parochi, in cujus Parochia aliquis decessit, non electâ Sepulturâ; etenim, si agatur de Romano Pontifice, Cardinalibus, Legatis, Episcopis, Canonici, Parochis, Clericis, Regularibus, Confratribus, habentibus Familiare Sepulchrum, & similibus, an debeant sepeliri in Ecclesia Parochiali, demonstrabimus infra, sub tit. de Sepulturis, & Funeribus discept. 7., ibi vide, lib. 22.

- Quoad secundum: De Funere peragendo, & quanta sit Parochorum facultas circa hoc, sequitur, ut aliquid dicamus: & nulli dubium, est ad proprium Parochum spectare funus peragere super Corpore Defuncti proprii, scilicet illius, quæ de sua jurisdictione erat, cum inter jura Parochialia consummeretur: undè prius sciendum est, non posse Cadaver Defuncti levâri à sua domo, irrequisito proprio Parocho: & aliter facientes puniri possunt condignis poenis, Ugolin. de offic. Episcopi cap. 17. n. 3. Barbosa de Parochis cap. 26. n. 66., Sacra Congreg. Rituum in una Camerinen. 21. Novembris 1637.

- Ratio est, quia Parochus in his, quæ concernunt exercitium jurium Parochialium, habet assententiam juris intra limites suæ Parochiæ, privativè quoad alios, ad Textum in cap. 1. cap. fraternitatem de Sepult. Clem. dudum, eodem titulo, Rota coram Zarat. decif. 45. ubi alii concordantes. Ipsique competit, privativè quoad alios, deferre Stolum, Sacra Congreg. Concil. in una Ebrodun. 25. Junii 1695. ad dubium undecimum.

Diximus supra: Irrequisito Parocho: nota, quòd ubi Parochus fuerit requisitus, & recusaverit intervenire, vel alium

alium mittere in locum sui; cùm humana pietas non patiat, ut Cadaver diù remaneat insepultum, illo expectato, & nolente venire, possunt ceteri de Clero, vel Regulares, ubi Cadaver erit sepeliendum in eorum Ecclesia, levare illud, & asportare ad locum destinatum pro Sepultura, *Sacra Congreg. Rituum in una de mense Augusti 1666. ad dubium 8., & in altera Senogallien. 22. Junii 1675.*

Invitati ad funus, sive Clerici Sculares, sive Regulares fuerint, sive 8 Confratres, & similes, accedere debent ad Ecclesiam Parochialem, ut ex ea processionaliter euntes accedant domum Defuncti ad levandum illius Cadaver, *Sacra Congreg. Episcop. & Regul. in una Placentina 16. Decembris 1661. Sacra Congreg. Rituum in una & Esina 31. Julii 1665. Nicien. 9. Augusti 1670. Aretina 22. Decembris 1696.*

Sed supradicta non procedunt, ubi invitatum fuerit Capitulum Cathedralis; nam hoc casu omnes convenire debent ad Cathedralē, & ab ea processionaliter incedere, *Sacra Congregatione Concil. in una & Esina 24. Januarii 1671. Sutrina Præminentiarum 28. Aprilis 1703. ad dubium primum, & secundum.*

Ordinare processionem funeris spectat ad Parochum ipsius Defuncti, licet 10 Cadaver erit sepeliendum in aliena Ecclesia, *Barbosa de Parochis dicto cap. 26. num. 74.*

Imò rectā viā ducendum erit ad Ecclesiam, in qua erit tumulandum, *Sacra Congreg. Rituum in una Savonen. 19. Decembris 1671.*

Et ubi ductum fuerit ante januam Ecclesiæ Regularium debet Parochus 12 illud aspergere aquā benedictā, & recitata aliqua brevi oratione super corpus, dare illi ultimum vale, *Sacra Congreg. Rituum in una Savonen. juris Parochialis 27. Septembris 1685.*

Non videtur tamen denegatum Parocho, ceterisve de Clero, ut possint 13 ingredi Ecclesiam Regularium; denegatum verò eisdem est officium peragere super corpus Defuncti, ac proinde valent, & possunt ingredi, sicuti ceteri de populo, *Sacra Congreg. Rituum in*

una Mantuana Funerum 21. Novembris 1699. Sac. Congreg. Concil. in una Trejana Funerum 17. Junii 1702.

Dixi: *Quomodo non se intromittant in officio peragendo*: nam officium per- 14 agere privativè spectat ad Regulares, *Barbosa de Episcop. alleg. 73., Rota coram Zarat. decif. 45. Sac. Congreg. Concil. in una Pisana 3. Maji 1642. Mantuana 19. Junii 1649., Pignatell. tom. 5. consult. 47. Nos latè de Funeribus, & Sepulturis lib. 22. discept. 10.*

Quoad tertium: Sequitur ut videamus quale sit jus, & sentias Parochorum circa quartam funeralem, seu Canonici portionem, eisdem de jure debitam, iuribus, & auctoritatibus de quibus suprà. Et nulli dubium est, cui- 15 cumque Parocho quartam ipsam competere; cum sit de iuribus Parochorum, in recognitionem oneris, quod in Sacramentorum administratione Parocho incumbit, ad *Textum in cap. 1. cap. relictum, cap. de iis de Sepulturis Clem. dudum eodem titulo, cap. cum quis eodem tit. in 6. Ugo. de offic. Episcop. cap. 17. num. 11. Sperellus decif. 88. n. 2.*

Quartā, de qua suprà, debetur Parocho à suo Parochiano defuncto, etiam si ille suum clauferit diem extremū extra Parochiam, causā pestis, aut mutationis aeris, & simili; cùm non videatur 16 mutasse domicilium animo ibi permanendi, sed causā recuperandæ salutis, *Abbas in cap. de his de Sepult., & in cap. 12, qui, eod. tit. in 6. Panimolla decif. 5. annot. 4. num. 4.*

Idem procedit in eo, qui cum fuisset constitutus in articulo mortis, se con- 17 fert apud Regulares, cum omnibus bonis suis: hoc casu si illa infirmitate perierit, adhuc debetur quarta Parocho, licet obierit in domo Regularium, ita *Barbosa de Jmr. Eccles. lib. 3. cap. 24. num. 28. Ludovic. Miranda in Manuali Prælat. tom. 2. quest. 48. art. 9.*

Diximus suprà: *Quartam funeralem, seu Canonici portionem spectare ad* 18 *Parochum*: hic nota, posse jus istud esse præscriptibile favore alterius; undè si Ecclesia Cathedralis, vel Ecclesia Matrix, fuerit in quadragenaria possessione exigendi quartam privativè quoad Parochum, eidem Cathedrali, vel Eccle-

clesiæ Matrici debetur, non obstantibus
juribus, de quibus suprà; continuata,
19 enim possessio facit præsumere, quod
Cathedralis, vel Matrix Ecclesiæ sibi
reservaverit tale jus in signum superio-
ritatis, quando Parochiæ fuerunt ere-
ctæ, *Rota recent. part. 1. decis. 376.
n. 2. & 3. Barbosa de Parochiis cap. 25.
num. 22.*

At quia de materia ipsa quartæ fune-
ralis Parochis, vel alteri debet, ut su-
prà, & de quibus bonis illa debeatur;
20 & à quibus erit solvenda, & demum,
quinam veniant excusandi ab hoc onere
solvendi illam, latè diximus, *lib. 22.
disc. 12. 13. & 14. sub titulo de Sepul-
turiis, Funeribus, & Quarta funerali;*
ideò quisque in facti contingentia re-
currant ad dictum locum.

ARGUMENTUM.

Parocho, an, & quatenus dari possit
Coadjutor; quibus casibus concurren-
tibus? & à quo dari possit.

SUMMARIUM.

- 1 Coadjutor deputandus est Parocho, ubi-
cunque is fuerit impeditus Parochialis
munia expedire.
- 2 Rectori, qui fuerit citra culpam effe-
ctus inutilis, nova afflictio addenda
non est per privationem, quoties pro
incumbentibus oneribus deputari ei
potest Coadjutor.
- 3 Coadjutorem Parocho deputare spectat
ad Ordinarium, ejus arbitrio.
- 4 Coadjutor cessat, cessante causa, prop-
ter quam fuit deputatus.
- 6 Causa exponuntur, ex quibus Para-
cho assignari poterit Coadjutor, vel
plures respectu Coadjutores; juxta
populi indigentiam, & num. 7. cum
seqq.
- 13 Facultas Coadjutoris regulatur à tene-
re literarum deputanti.
- 14 Coadjutori Parochi assignanda est con-
grua ex fructibus Beneficii.
- 15 Parochus, itemque ipsius Coadjutor,
uterque ad personalem residentiam
obligatur, & num. 16. cum seq.

DISCEPTATIO XXII.

U Bicumque Ecclesiæ Parochialis Re-
ctor fuerit impeditus, ne possit ex-
plere munus suum erga gregem sibi com-
missum, tunc ei dandus erit Coadjutor,
seu, ut dicitur, Vicarius amovibilis,
arbitrio Ordinarii loci, cujus est insti-
tuere, & destituere; assignata ei qua-
dam competenti congrua super fructi-
bus ipsius Parochialis Beneficii, *Gen-
zalez ad Regul. 8. Cancell. hodiè nonam,
Glossa 5. §. 9. num. 19. Garz. de Benefic.
part. 4. cap. 5. num. 1.*

Enim justum non est, nec rationi
congruum, quod Rector, ubi factus
3 fuerit inutilis, suo privetur Beneficio;
nam afflictis non est addenda afflictio, ad
*Text. in cap. Rectoribus, cap. ex parte,
cap. fin. de Clerico egrotante, cap. 1. eo-
dem tit. in 6. Fagnan. in cap. consulta-
tionibus num. 40. de Clerico egrotante.*

Coadjutor, de quo suprà, dandus
erit Parocho ab Ordinario loci; nam,
3 sicuti illius est instituere, & destituere,
eoque magis Coadjutores dare, *Gam-
bar. de potestate Legati lib. 5. tit. de Co-
adjutor. n. 3. Gonzalez d. §. 9. n. 36.*

Ipsè verò Coadjutor dandus erit ab
4 illo ad tempus, & ad sui arbitrium, ac
durante causa, propter quam datur
5 Coadjutor; nam cessante causa remo-
vendus erit, quia cessante causa,
cessat effectus, ad *Textum in cap. cum
cessante de Regul. Juris, & Doctores
passim.*

In quibus autem casibus Coadjutor
hujusmodi assignari possit, habetur ex
to titulo de Clerico egrotante, tam in
Decretalibus, quam in sexto Decreta-
lium, ubi *Doctores* communiter. Pri-
ma causa erit, ubicumque Parochus ef-
fectus fuerit leprosus, scilicet leprâ coin-
quinatus, itaut alteri non valeat servi-
re, nec sine magno scandalo eorum, qui
sani sunt, Ecclesias ingredi: hoc casu,
ne afflictis injungatur afflictio, non est
privandus suo Beneficio, sed tantum ei
dandus erit Coadjutor, ad *Textum in
cap. de Rectoribus, & toto titulo de Cle-
rico egrotante, cap. 1. eodem tit. in 6.
Fagnan. in d. cap. consultationibus per
totum, Gonzalez suprà d. §. 9. part. 1.*
Secun-

Secunda causa erit, incititia, & imperitia Parochi; hinc, ubicumque Parochus fuerit illiteratus, & imperitus, etiamsi aliàs fuerit honestæ vitæ, adhuc dandus erit ei Coadjutor cum congrua fructuum, quicumque appellante non obstante, juxta disposita per *Tridentin. sess. 21. cap. 6. de Reform. Sbrozini de Offic. Vicarii lib. 2. quæst. 212. Garz. sup. num. 7. Ugolin. de Offic. Episc. cap. 54. num. 2. Barbosa de Episcop. alleg. 53. n. 6. Riccius decif. 574. Zerola in praxi Episcop. part. 1. V. Parochia §. 7. Campanil. divers. juris rubr. 5. cap. 5.*

Imperiti ad hunc effectum dicuntur illi, qui inhabiles sunt ad exploranda, 8 ea, quæ incumbunt muneri, ac oneri Beneficii, quod habent, ut bene *Riccius in praxi fori Eccles. part. 4. res. fol. 547.*

Tertia causa erit, quotiescumque, 9 populus ita auctus fuerit, ut non possit Rector Parochialis per se ipsum satisfacere muneri suo; nam hoc casu dandus erit ab Episcopo alius Coadjutor, vel plures Coadjutores dare valet, si necessitas ita expostulet, *Gonzalez supra d. §. 9. num. 26. Riccius res. fol. 494. n. 8. Sacra Congreg. Concil. in una Ostunen. 12. Julii 1631. & Doctores passim.*

Quarta causa erit, quoties Parochus est suspectus de dilapidatione Bonorum 10 ipsius Ecclesiæ, quo casu, ad evitandum evitanda, dandus erit ei Coadjutor, *Gonzalez supra d. §. 9. num. 7. Riccius in praxi part. 4. res. fol. 543. sub n. 6.*

Quinta causa erit, ubi Rector Parochialis captus fuerit ab hostibus, tunc 11 ei dandus erit Coadjutor in spiritualibus, & temporalibus, argumento *Text. in cap. si Episcopus de supplenda neglig. Prælat. in 6. Gonzalez d. §. 9. num. 28.*

In quocumque ex his, & similibus casibus datur Coadjutor ab Episcopo 12 Rectori Parochialis Ecclesiæ, imò potest dare plures, si necessitas Ecclesiæ ita expostulet; neque obstat, quod unus tantum debeat esse Parochus in Ecclesiâ; nam quando Parochus non potest implere munus suum per se ipsum, tunc possunt ei dari plures Coadjutores, cum omnes repræsentent eundem Parochum, *Rota recent. part. 15. decif. 39. num. 4.*

Potestas Coadjutoris dependet à for-

13 ma Literarum, quæ datæ fuerunt ab Episcopo, ut advertit *Pavinus de visitat. part. 1. quæst. 2. num. 32.*, unde si datus fuerit Coadjutor quoad spiritualia, & temporalia, tunc omnia exercere potest.

Ipsi Coadjutori assignanda erit congrua super fructibus ipsius Beneficii, 14 cum non debeat suis propriis stipendiis militare, ad *Text. in cap. Rectoribus, cap. tua noi. de Clerico ægrotaute, cap. unico, eodem tit. in 6. concordat Trid. sess. 21. cap. 6. de Reform. Gonzalez d. §. 9. num. 33.*

Coadjutor ipse tenetur ad personalem residentiam propter Curam, quam 15 habet, cum vices Curati teneat, *Sacra Congreg. Episc. & Regul. in una Nicoiseren. 7. Septembris 1619.*

Sicuti quoque tenetur residere Parochus Coadjutus, ne aliàs sit melioris 16 conditionis stultus, & illiteratus, quam providus, & literatus, *Gonzalez supra num. 30. Ugolin. de off. Episcop. cap. 15. §. 3. & cap. 54. n. 3. Barbosa de Episcop. alleg. 63. n. 8.*

Unde tam Coadjutor, quam Coadjutus residere tenentur, & Coadjutus non 17 valet excusari, ex quo residet Coadjutor, sicuti è contra non valet excusari Coadjutor, ex quo residet Coadjutus, *Campanil. divers. juris Canon. cap. 6. rub. 7. num. 104. Barbosa de Episcop. alleg. 53. num. 58.*

Vide quæ nos latè, sub titulo de, Clerico ægrotaute, vel debilitato diximus.

ARGUMENTUM.

Parochialis Ecclesia quatenus, & quibus modis illa vocare dicatur, ubi habetur vacare primò per obitum Parochi, secundò affectionis alterius, tertio remotione à Beneficio, quartò delicto gravi, & quando dicatur tale.

SUMMARIUM.

1 Præcipui vacandi modi in Beneficiis sunt per obitum, per affectionem, incom-

Incompatibilis, ac per renunciationem, sive resignationem, & num. 2. cum seqq.

- 3 *Beneficium unitum non dicitur vacare, sicuti nec Beneficium cum Cura, quæ habitu residet penes Capitulum.*
- 6 *Beneficium per affecutionem alterius incompatibilis non vacat, nisi post adeptam pacificam possessionem secundi.*
- 9 *Resignatio non admittitur in Dataria brevi tempore post provisionem.*
- 10 *Pensio super Beneficio Curato reservari solet cum clausula: Dummodo remaneant centum pro Rectore.*
Onus autem cui inhereat iustificandi, quod remaneant centum pro Rectore, num. 12. & seq.
- 11 *Curatus sustinet pondus dici, & estus congrua alimonia defraudari non debet.*
- 14 *Quasi possessio in incorporalibus per unicum etiam actum acquiritur.*
- 17 *Beneficium quomodo dicatur vacare per delictum, & num. 18.*
- 19 *Pena privationis Beneficii gravis est, atque equiparatur morti civili; ideoque antequam infligatur, opus est trina monitione.*
- 20 *Privationis penam non incurrit Beneficiarius, qui verbis contumeliosis afficit Patronum Beneficii.*

DISCEPTATIO XXIII.

Quamplures enumerantur modi, quibus Parochialis Ecclesia, ceteraque Beneficia Ecclesiastica vel ipso iure, vel per sententiam vacare dicuntur in iure; nihilominus tres principales, & usu frequentiores sunt, videlicet per obitum ipsius Rectoris, per affecutionem alterius incompatibilis Beneficii, denum per renunciationem illius, ut de omnibus *Nos latè lib. 13.*, ubi de Beneficiis, *Discept. 14.* ibi vide.

Quoad primum, vacat Beneficium primo modo per mortem naturalem ipsius Beneficiarii, ad *Textum in cap. susceptum de Rescript. in 6.* Gonzalez ad *Regulam 8. Cancell. Glossa 15. à num. 3. Barbosa de Episcop. alleg. 57. num. 199. Garz. de Benefic. part. 11. cap. 2. à n. 1. Viejan. de Jurisdictione. part. 2. lib. 3. Tom. II.*

n. 25. Lotter. de Benefic. lib. 3. qu. 10. in principio.

Supradicta verò non habent locum; ubicumque Beneficium Curatum esset alteri unitum; nam per unionem ante mortem Rectoris secutam, ejus obitu vacare non dicitur, Gonzalez *sup. n. 7. Garz. suprà n. 2. Lotter. suprà qu. 10.*

Sicuti pariter, ubi Beneficium fuerit de mensa Capituli, Monasterii, vel Collegii, itaut Cura habitualis videatur residere penes Capitulum, Monasterium, vel Collegium; nam licet moriatur ille, qui Vicarius amovibilis erat deputatus pro Cura actuali, non ex hoc Cura dicitur vacare, cum semper sit vivus ille, qui Curam habitualement habet, ita *Garz. suprà num. 3. ad 6. Lotter. d. quest. 10.*

Secundò vacare dicitur ipso iure Parochialis per affecutionem alterius Beneficii incompatibilis, puta alterius Parochialis, vel Canoniciatus, in tantum quòd si Parochus illam retinere contenderit, utroque Beneficio remanebit spoliatus, ad *Text. in cap. de multa de Præbendis*, Garz. de Benefic. *part. 11. cap. 5. Cochier ad Regulam 8. Cancell. Glossa 7. post num. 13. Gonzalez suprà n. 9. Lotter. de re Benefic. lib. 3. qu. 23. Viejan. d. lib. 5. cap. 5. num. 36. Murga de Benefic. quest. 9. num. 5.*, concordat *Tridentin. sess. 7. de Reform. cap. 4. & sess. 24. cap. 17. pariter de Reform. Rosa de Execut. lit. Apost. part. 1. cap. 4. n. 52. Rota recent. part. 14. decis. 298. n. 6. & 8.*

Ad inducendam vacationem Parochialis per affecutionem secundi Beneficii incompatibilis, non sufficit sola collatio, & acceptatio illius, sed requiritur adeptio pacificæ possessionis secundi: vel quod per provium flet quominus possessionem adipiscatur, ad *Text. in cap. de multa de Præbendis in 6. juncto cap. licet eodem titulo & libro. Fagn. in d. cap. de multa num. 9. Garz. de Benefic. part. 11. cap. 5. num. 84. & seq. Ferentil. ad Buratt. decis. 19. num. 18. Rota recent. part. 15. decis. 357. num. 1. & sequent. Rosa de Execut. lit. Apost. cap. 4. num. 61. ubi alii Doctores.*

Dixi: adeptio pacificæ possessione: etenim tunc per affecutionem secundi vacat

K k

vacat primum etiam incompatible,
 7 quoties possessio secundi fuerit pacifica non solum de jure, sed etiam de facto, idest absque controversia juris & facti, sive judiciali, sive extrajudiciali, ne remaneat utroque spoliatus, Garzias, ubi *suprà* n. 105. *Lotter. lib. 2. qu. 30. num. 11. Hojeda de incompatibilitate. part. 1. cap. 13. Pax Jordan. lucubr. Canonice. lib. 10. tit. 28. num. 8. Rota coram Amato Dunozezzo decif. 811. num. 11. & coram Cerro in una Avellina Canonizatus 27. Martii 1651. inter ejus impressas est decif. 359. Rosa de incompatibilitate part. 1. cap. 4. n. 62. Card. de Luca de Benefic. disc. 54. num. 5. & sequentibus. Nos latè lib. 13., ubi de Benefic. Disc. 8.*

Tertio modo vacat renunciatione Parochialis, ut habetur ex *toto titulo Decretalium de Renunciat.*, per quam
 8 amittitur omne jus in ea competens, videlicet proprietas, titulus, & possessio, *Parisius de Resignat. Benefic. lib. 2. quest. 1. num. 104. Gonzalez ad Regulam 8. Cancell. Glossa 15. num. 8. Garz. de Benefic. part. 1. cap. 3. Vivian. de Jurepatronat. part. 2. cap. 3. num. 28. Lotter. de Benefic. lib. 3. quest. 14. Murga de Benefic. quest. 9. num. 38. Barbosa de Episcop. alleg. 55. num. 200.*

Hodie verò in Curia non admittitur absolute resignatio Parochialis, præsertim cum pensione; nam quoties resignatur Parochialis eum pensione, Dataria vult, quod exprimitur tempus, quo illam possedit resignans, seu à quo tempore illam obtinet: & si tempus est breve, supplicatio data pro ipsa resignatione rejicitur, ut docet *Parisius de Resignat. Benefic. lib. 3. quest. 2. num. 21.*

In ipsi resignationibus Parochialium cum reservatione pensionis solet
 10 apponi Clausula: *dummodo remaneant centum libera pro Rectore*: quæ quidem scuta centum pro ipso Rectore, intelligenda erunt juxta morem cujusque Regionis, ut censuit *Sacra Congreg. Concil. in una Collen. 13. Jul. 1630. Nos de Pensionibus Disc. 3.*

Certum enim est, congruam ipsam deberi Curato, qui portat pondus diei, & æstus, ut habetur ex *Trid. sess. 24. cap. 13. de Reform.*, atque ex *Textu in*

cap. extirpanda, cap. de Monachis de Præbendis, juncto *cap. 1. eodem titulo in 6.*

Centum pro Rectore, juxta disposita per *Tridentinum suprà*, debent remanere cum effectu pro ipso Rectore, alias Gratia reservationis est nulla; unde
 12 de Pensionarius debet concludenter probare, centum remanere libera pro Rectore, ut docet *Lotter. de re Benefic. lib. 1. quest. 38. n. 40. Rota coram Gregorio XV. decif. 57. num. 2. coram Pensingio in una Parisiana Pensionis 2. Martii 1651. inter ejus impressas est Decif. 427. Nos latè de Beneficitiis, & Pensionibus lib. 3. Disc. 3.*

Sed Sacra Rota in materia, de qua agimus eam amplectitur distinctionem;
 13 aut Pensionarius agit possessorio judicio, & sic pro manutentione in jure exigendi Pensionem: aut agit petitorio judicio pro exigenda Pensione: in primo casu onus probandi, quod non remaneant centum libera pro Rectore incumbit ipsi Rectori, videlicet ipsi Parocho, nec retardatur Pensionario solutio sub prætextu, quod dictam Clausulam non justificaverit, ut bene *Lotter. de re Benefic. lib. 1. quest. 38. num. 71. Ridolph. in praxi part. 2. cap. 9. n. 132. Tondut. de Pension. cap. 14. n. 4. & 5. Rota recent. part. 1. decif. 147. num. 4., & part. 3. decif. 175., & part. 13. decif. 147. Card. de Luca de Pension. disc. 1. num. 2.*

Quod locum habet, etiam si possessio exigendi acquisita fuerit per unicum,
 14 actum, puta per unicam actionem, nam hoc casu dicitur validè acquisitum jus, prout in ceteris juribus incorporalibus, *Lotter. lib. 1. quest. 38. num. 106. Rota in una Alexandrina Pensionis 19. Junii 1648. coram Celfo inter ejus impressas est decif. 47.*

Eoque magis, si per longissimum tempus Pensionem exegerit; nam Rectore
 15 videtur acceptasse Beneficium cum onere Pensionis, *Rota recent. part. 15. decif. 265. num. 5., & part. 17. decif. 41. num. 17. & 245. num. 2.*

Quoties verò agit in petitorio judicio, puta quia agitur de nullitate,
 16 Pensionis, quia reservatio sit nulla, ex quo non remaneant congrua conciliaris ipsi

ipsi Rectori : & tunc ipsi Pensionario incumbit onus probandi per ascensum, quod remaneant centum Parocho ; neque hoc casu, quasi possessio relevat ipsum Pensionarium ab onere probandi ; cum ipse Parochus habeat intentionem fundatam in jure, ut ipsi remaneat congrua debita, *Garz. de Be. efic. part. 1. cap. 5. num. 456. Lotter supra num. 72. Tondus. de Pension. cap. 14. num. 19. & cap. 55. n. 15. Roldolph. in praxi part. 2. cap. 9. num. 118. Rota recent. part. 17. decis. 41. num. 7. & part. 18. decis. 680. num. 3. & part. 19. decis. 372. & 375.*

De hac materia, quia late *infra de Beneficiis, & Pensionibus disc. 3. lib. 13.* ne repetam hic, quae dixi ibi, merito remitto Lectorem ad dictam Disceptionem, cum vanum sit scribere, & transcribere, atque inutiliter implere folia.

Quarto modo vacat Beneficium Parochiale, licet non ipso jure, sed per sententiam, ubicumque Parochus committat delictum ita grave, ob quod de jure privandus sit Beneficio, & per sententiam Judicis declarandus ipso jure privatus. Inter delicta propter quae Beneficiatus privari potest Beneficio, ut *Nor lib. 13.*, ubi de Beneficiis, illud est, ubicumque Parochus fuerit convictus de crimine Adulterii, vel Stupri, aut similibus ; nam tunc privatur per Jus ipsum, & de jure per sententiam, declarandus est privatus Beneficio, *Fagnan. in cap. pervenit de Adulterio n. 9. Idem in cap. cum sua ab homine de Judic. num. 63.*, ubi quatenus convictus fuerit de crimine Assassinii, *Lambertin. de Jurepatronat. part. 1. lib. 2. quest. 9. tit. 19. n. 2. Raynald. observat. crimin. cap. 32. §. 4. num. 269.*

Quod videtur habere locum, ac procedere, ubi de hujusmodi delictis esset jam publicè diffamatus, & scandalum, esset populo, quatenus populus videret eundem Parochum in Altari ministrare, *Fagnan. in cap. nisi cum pridem n. 73. de Renunc. Pignatell. consult. Canonic. tom. 3. cons. 19. num. 11. & cons. 38. n. 5. Raynald. observat. crimin. tom. 3. cap. 32. §. 4. & 5. num. 421. & 430.*

Supradicta tamen procedunt praemissa trina monitione, quia poena privationis, cum sit maxima poena, quae de

jure equiparatur morti civili : merito infligi non valet, nisi Beneficiatus fuerit obstinatus in sua perversitate, nolens se abstinere ab illicitis concubitis, *cap. si totum Clerici de cohabit. Cleric. & mulier. Tridentin. sess. 25. cap. 15. de Reform. Gratian. Discept. 991. n. 16. Rota recent. par. 14. dec. 147. n. 12. & in una Leodien. Pastoratus 16. Januar. 1703. coram bon. me. Muto, Frisingen. Parochialis 8. Aprilis 1715. coram clar. mem. Scotto.*

Non est abs re videre, an Parochus privari possit suo Beneficio Parochiali 20 de Jurepatronatus laicorum, ex quo verba contumeliosa protulerit contra Patronum, aut aliquid contumeliosum gesserit contra illum : & negativam sententiam sustinet *Sacra Congreg. Concil. in una Ratisbonen. 27. Decembris 1717.*

ARGUMENTUM.

Ecclesia Parochialis, ubi vacaverit ; quid servandum pro nova provisione, & prius de Vicario eidem deputando.

SUMMARIUM.

- 1 Ecclesiam Parochialem suo Pastore undantam tenetur Episcopus, sive Generalis, aut Capitularis Vicarius statim habita notitia, de idoneo Vicario providere, & num. 2. & seq.
- Amplius sive per mortem, sive alio modo Ecclesia vacaverit, ut num. 9.
- An autem Vicarius hujusmodi eximari debeat, num. 11.
- Et qualis congruus eidem assignanda sit, num. 12.
- 7 Verbum = debeat = importat necessitatem.
- 8 Relatio congrua facienda est.
- 10 Verba generalia generaliter intelligenda sunt.
- 13 Vicarius deputatus Parochiali vacanti nequit ab Episcopo ad ejus libitum citra causam removeri, usquequo Ecclesia de novo Pastore provideatur.

- 14 *Factam ex causa, eadem causâ duran-*
te, perseverare debet.
 15 *Quod semel probatum fuit, absque*
nova causa nequit reprobari.
 16 *Novâ emergentia novo indigent au-*
xilio.

DISCEPTATIO XXIV.

Hucusque de oneribus, & juribus Pa-
 rochorum in præcedentibus demon-
 stravimus, sequitur in sequentibus, ut
 aliquid dicamus de modo, & forma ser-
 vanda in provisione facienda de novo
 Parocho, ubicumque Ecclesia Parochia-
 lis viduata fuerit suo Rectore: & prius
 videre est de Vicario amovibili appo-
 nendo, usquequo non fuerit facta pro-
 visio; & deinde de ceteris ad materiam
 ipsam.

Viduata igitur ubi fuerit Parochialis
 Ecclesia, statim habita notitiâ vacatio-
 nis, debet Ordinarius loci illi consti-
 tuere Vicarium amovibilem cum aliqua
 competenti congrua assignanda super
 fructibus, & proventibus ipsius Para-
 chialis Ecclesiæ, qui debet esse prædi-
 tus scientiâ, prudentiâ, ac bonitate
 2 vitæ, ne illa debito obsequio defraude-
 tur, & pauperes filii in spiritualibus de-
 trimentum patiantur; nam aliâs verifi-
 catetur illud Prophetæ: *Parvuli petie-*
runt panem, & non erat qui frangeret
eis: ita ex Tridentino sess. 24. cap. 18.
de Reform. ibi: Debeat Episcopus,
statim habita notitia vacationis Eccle-
sie, si opus fuerit, idoneum in ea Vica-
rium cum congrua ejus arbitrio fructuum
portionis assignatione constituere, qui
onera ipsius Ecclesiæ sustineat, donec ei
de Rectore provideatur.

Ex supradictis oritur dubium, primò
 quis veniat nomine Episcopi juxta Tri-
 dentinum suprâ? & dicimus non solum
 venire Episcopum, de quo expressè lo-
 quitur Tridentinum, sed etiam illius
 Vicarium Generalem; etenim sub no-
 mine Episcopi virtualiter comprehendit
 Vicarius Generalis, & cum eo unum
 Tribunal censetur in jurisdictione ordi-
 4 naria; ita quod quicquid facit Vica-
 rius, censetur idem Episcopus facere
 in ordine ad hoc.

Quod quidem procedere videtur

5 etiam respectu Vicarii Capitularis, cum
 is quoque in hoc succedat Episcopo.

Ac demum id ipsum dici debet de
 6 quolibet alio Ordinario inferiore, qui
 habet Territorium separatum, cum jure
 convocandi Synodum, *Barbosa de Epi-*
scop. alleg. 60. num. 3.

Secundò quæritur, an semper re-
 quiratur constitutio Vicarii Ecclesiæ
 7 Parochialis vacanti? Et licet ratio du-
 bitandi videatur oriri ex illis verbis
Tridentini suprâ: Si opus fuerit: at-
 tamen dicimus, Vicarium semper esse
 constituendum; quodd desumi potest,
 ex illo verbo *debeat*; quod importat
 necessitatem, *Sanchez lib. 6. cap. 4. n. 36.*
Rota recent. part. 1. decis. 79. num. 1.
& decis. 276. num. 2.

Verba enim prædicta Tridentini *si*
opus fuerit, quæ videntur de se impor-
 8 tare arbitrium, referuntur ad nudum
 modum in hæc parte providendi, idest
 vel per Vicarium, vel per unum ex
 Capellanis, qui antea Ecclesiæ inter-
 viebant, ita ex *Barbosa dicta alleg. 60.*
n. 2. & ad Tridentinum d. cap. 18. n. 39.

Tertiò quæritur, an in quacumque
 vacatione Ecclesiæ Parochialis, sive
 9 illa vacet de Jure, sive de facto, sive
 per simplicem resignationem, sive morte
 naturali, aut civili, & similibus mo-
 dis vacationis, dandus sit Vicarius:
 & affirmativè respondendum videtur;
 ratio est, quia in omnibus vacationi-
 bus Fideles egent spirituali pabulo, *Bar-*
bosa ad Tridentin. d. cap. 18. num. 38.
& de Parochis cap. 2. num. 31. etenim
Tridentinum suprâ, loquitur generali-
 ter, videlicet de quacumque vacatione
 ibi: *Habita notitia vacationis:* quæ
 quidem verba cum sint generaliter pro-
 10 lata, meritò generaliter sunt accipien-
 da, videlicet de quocumque vacatio-
 nis modo.

Quartò quæritur, an constituendus
 in Vicarium, ut suprâ, debeat perpe-
 11 cesse examinari, ad instar illorum, qui
 ad concursum erunt admittendi: & ne-
 gativè respondendum videtur, si jam
 aliâs constat Episcopo, vel alteri Ordina-
 rio, eundem esse idoneum, & aptum
 ad Officium hujusmodi exercendum,
Barbosa ad Tridentin. d. cap. 18. n. 40.
 & *Doctores* communiter.

Quin-

Quintò quæritur, qualis esse debeat congrua portio assignanda Vicario, qui

- 12 Curam Animarum gerere debet: & in hoc communiter nostri Doctores dicunt, hoc esse in arbitrio Episcopi, qui consideratis redditibus Beneficii, ex quibus capienda est, arbitrabitur quid illi assignandum sit. Esse autem duorum aureorum pro quolibet mense, dicit *Gallus V. Vicarius num. 8. in Margarita Casuam. consentiens, Campanil. divers. Juris Canonici rub. 7. cap. 6. num. 116. Barbosa ad Tridentin. suprâ num. 42. & de Parochis cap. 2. num. 35.*

- Sextò quæritur, an Vicarius ut supra, semel constitutus cum congrua, 13 possit ad libitum Ordinarii Loci removeri: & negativè respondendum videtur, ubicunque non adest causa removendi illum; etenim Episcopus non retractat quod semel fecit pro executione Concilii: & nemo removendus est, nisi subita causa, ex *Regula 23. de Regulis juris. in 6. & quod semel placuit amplius displicere non debet, ex Regula 21. de Regulis juris in 6.*

- Dixi, ubi non adest causa removendi illum; etenim, nova superveniente, 16 causa, potest amoveri; nam quæ de novo emergunt, novò indigent auxilio, & ratione *ff. de feriis. Massabr. Requisit. 1. dub. 26. Barbosa ad Tridentin. d. cap. 18. num. 44. & de Episcop. alleg. 60. num. 2.*

ARGUMENTUM.

De Edicto apponendo pro concursu ad Parochialem vacantem habendo, ubi de nonnullis ad materiam ipsam Edicti.

SUMMARIUM.

- 1 Ecclesia Parochialis, ubi vacaverit, opus habet Episcopus concursum indicere per publicum Edictum, & num. 2. & 10.

Et quatenus collatio spectet ad S. Sedem, tenetur Episcopus idoneos repositos in concursu renunciare Datarie, num. 4.

- 2 Ordinarius tenetur conferre Beneficium vacans intra semestrem, aliâ collatio devolvitur ad Superiorem, & num. 3.

- 5 Edictum pro concursu ad Parochiam, affigi facere potest etiam Prælati inferior habens Territorium separatum cum facultate convocandi Synodum, & num. 6.

Facultas hujusmodi porrigitur etiam ad Abbatem Commendatarium, n. 7.

Nequaquam verò extenditur ad Prælatos inferiores carentes jurisdictione quasi Episcopali, ac potestate convocandi Synodum, etiamsi habeant jus conferendi, num. 8.

- 9 Examen in concursu ad Parochiam faciendum est in loco Beneficii, licet collatio pertineat ad Ordinarium alterius Diocesis.

- 10 Edictum concursus continere debet terminum decem dierum, qui ad aliud solum decennium prorogari potest, & num. 13.

Neque admittitur ulterior prorogatio, esto quod unicuique compareat Clericus, num. 14.

In casu autem ulterioris prorogationis, num concursus nullus remaneat cum omnibus inde secutis, num. 17. & seq. & num. 21.

- 13 Prorogatio dicitur, quæ fit intra terminum.

- 15 Terminus dierum decem præstituentis in concursu, ad Parochiam inditlo, an possit abbreviari, & n. 16.

- 18 Formâ vitiata, actus quoque vitiatur.

- 19 Decretum irritans inficit actum in contrarium gestum.

- 20 Effectus validus supponit suæ causæ validitatem.

- 22 Ad concursum num possit quis admitti, elapso termino in Edicto præfinito, & num. 23. cum seq.

- 23 Tempus non currit legitime impedito.

- 24 Nullum redditur quidquid fit extra terminum.

- 25 Novum Edictum quando liceat Episcopo apponi facere, ad effectum providendi Parochialem vacantem.

- 26 Edictum pro concursu ubinam affigi oporteat.

DISCEPTATIO XXV.

Postquam consultum fuerit bono regi-
mini Ecclesiæ Parochialis, & filia-
norum illius, per appositionem Vica-
rii; debet ipse Episcopus Loci Ordina-
rius consulere illi de bono, & optimo
Rectore; undè attenda dispositione
1 Sacrorum Canonum, & Tridentini De-
creti *sess. 24. cap. 18. de Reform.* de-
venire debet ad concursum infra qua-
tuor, vel sex menses, quem concur-
sum præcedere debet publicum Edictum,
locis solitis affigendum, quo invitandi
erunt omnes hi, qui accedere vo-
luerint, & ne causam ignorantie allegare
valeant, juxta *Tridentin. d. cap. 18. ac per Constitutionem S. Pii V. In conferendis: Card. de Luca de Parochiis dist. 37.*

Dixi: *infra quatuor, vel sex menses*: etenim ubi collatio Beneficii spe-
2 stat ad ipsum Episcopum, illud conferre
tenetur infra sex menses, aliàs collatio
devolvitur ad Papam, ut ex *d. Constitutione Plana §. insuper*, & pluries
Sacra Rota.

Quod procedit etiam si Ordinarius
detentus fuerit legitimo impedimen-
3 to, puta quia vocatus fuit ad Synodum
Provincialem, nam ad illius collationem
venire potest per suum Vicarium
Generalem: *Sacra Congreg. Concil. in una Geranden. 7. Julii 1685.*

Ubi verò Parochiale Beneficium fuerit
affectum, vel reservatum S. Sedi;
4 tunc Episcopus convocare debet concursum
infra menses quatuor, & literas
testimoniales favore præelecti trans-
mittere ad Dominum Datarium Papæ,
ut ex *dicta Plana Constitutione §. insuper*.

Ad quem spectet publicare, & facere
Edictum de quo suprà, videre est:
& nulli dubium est, competere hoc Episcopo
Loci Ordinario, ut benè ex *Tridentin. disto cap. 18. ibi = Perre Episcopus &c.*

Prælati quoque inferiores pariter hoc
facere possunt, quoties illi habent ju-
5 risdictionem quasi Episcopalem cum
Territorio separato, ac jus convocandi
Synodum; nam in tantum id fice-

re potest Episcopus, in quantum habet
jurisdictionem super Clerum, & Populum
sibi commissum.

Undè posito quod Prælati inferior
habeat jurisdictionem ordinariam in
6 Clerum, & Populum, cum Territorio
separato, ac jus convocandi Synodum,
sicuti providere potest de novo Rectore,
ita ad eundem pertinet jus apponendi
Edictum, & convocandi concursum,
ac concursum ipsum exhibendi; nam
Edictum, concursus, & provisio dicuntur
correlativa inter se.

Ita dicendum videtur de Abbate
Commendatario, qui potest apponere
7 Edictum, & facere concursum, quoties-
cunque ipse habet jus celebrandi
Synodum, & eligendi in eo Examinatores
Synodales, *Garz. de Benefic. parte 9. cap. 2. num. 136. Barbosa de Parochiis cap. 2. num. 37. Riccius resol. 331. infra.*

Ceteri autem inferiores non habentes
jurisdictionem quasi Episcopalem,
8 ac jus convocandi Synodum, etiam si
habeant jus conferendi Beneficia, non
valent Edictum apponere de quo suprà,
neque concursum ad illud facere: ita
Riccius in praxi dec. 444. alias resol. 61. Undè Sacra Congreg. Concil. sub die 2. Decembris 1638. censuit, Episcopum Forosempronien. uti viciniorem, manutenendum esse in sua quasi possessione concursus instituendi in vacationibus Ecclesiarum Parochialium della Ravennana, & juris prælegendi magis idoneum ex approbatis in eisdem concursibus, donec Abbas Classen. legitime probaverit habere jus convocandi Synodum, aliàque coegisse, & in ea Examinatores ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini sess. 24. cap. 18. de Reform. deputasse.

Edictum, de quo suprà, apponi debet
ab Ordinario Loci, ubi existit Beneficium,
9 & ibidem examen est peragendum;
etiam si Beneficium ab Ordinario alterius
Diocesis sit conferendum, *Parif. de Resignat. Benefic. lib. 8. cap. 9. num. 102. Gonzalez ad Regulam octavam Cancelli. Glossa 10. n. 31. Barbosa de Episcop. alleg. 60. num. 44.*

10 In quo Edicto apponenda est dies
propositi concursus, *Rota coram Sera-
phin.*

phino decif. 1148. *Massob. reg. 2. dub. 10.*

Edictum, de quo supra, terminum dierum decem continere debet, qui per alios decem dies prorogari potest, & non ultra, ut colligitur ex Piana Constitutione supra, quæ incipit: *In conferendis sub §. 6. ibi = Prohibentes etiam eisdem Ordinariis, ne tempus decem dierum, eisdem Ordinariis, ac Patronis, ab eodem Concilio Tridentino ad nominandum idoneos Clericos coram deputatis examinativis, ultra alios decem dies prorogare audeant, vel præsumant.*

Hoc autem statutum videtur ab ipso Summo Pontifice; nam *Tridentinum d. 12 cap. 18.* præfixerat terminum dierum decem, vel aliud tempus indeterminatum. Clarè ergo patet, hodiè, attenta dicta Piana Constitutione, Edictum de quo supra, non posse excedere terminum dierum viginti cum prorogatione; ita ut in totum sit dierum viginti, *Antonell. de Regim. Eccles. lib. 3. cap. 5. num. 8. Garz. de Benefic. part. 9. cap. 2. n. 51. Barbosa de Parochis cap. 2. n. 40. & de Episcop. alleg. 60. num. 45. Card. de Luca de Parochis disc. 37. num. 6. & Doctores passim.*

Ipsa quoque prorogatio faciendæ erit, antequam labatur terminus dierum decem, juxta disposita per *Tridentin. d. cap. 18.* nam prorogatio dicitur concedi durante primo termino, ad *Text. in l. sed & si manente ff. de precario, Rota recent. part. 12. decif. 357. n. 1. ubi Doctores.*

Quod Edictum ultra viginti dies non possit prorogari, etiam si unus solus compareat Clericus ad examen, habetur ex *Barbosa ad Trident. d. cap. 18. num. 68. & 76. & de Episcop. alleg. 60. num. 50. Antonell. supra num. 13. Ugo lin. de potest. Episc. cap. 50. §. 10. n. 4.*

Terminus dierum decem, ut supra datum à Tridentino, & Piana Constitutione, an possit abbreviari ab Episcopo; & nonnulli sequuti sunt partem affirmativam, ea ratione, quia sicuti potest prorogari de decennio in decennium, ita quoque abbreviari, *Castropal. part. 2. §. 1. n. 6. Maronus resp. 97. num. 15.*

Contrarium verius est; etenim.

quamvis prorogari possit, non potest tamen abbreviari, ita ut sit minus dierum decem, *Sacra Congreg. Concil. in una Chariensis 28. Julii 1662. Pignatell. consult. Canonic. tom. 6. conf. 3. n. 9.*

An Edictum sit vitiosum, & nullum, & concursus inde sequens an sit nullus, quotiescumque Edictum prorogatum fuerit ultra viginti dies, videre est? Circa præfens dubium varix sunt Doctorum sententiæ: etenim nonnulli putant, concursum inde sequentem esse nullum, ex quo ille dependet, & sequitur ab actu nullo, videlicet quia caret debita forma, quæ constituitur ex diebus decem, & cum prorogatione ad viginti; certum enim est in jure, quod res sine sua forma existere non possit, cum ab ea recipiat esse. Edictum verò dierum decem, vel ad summum viginti, formam continet substantialem; ideoque forma ipsa servanda est; nam aliter actus inde sequens est nullus, ut colligitur ex *Tridentin. d. cap. 18. ibi = Aliis provisiones omnes, seu institutiones, præter supradictam formam facta subreptitiæ esse censentur.*

Et ita ex Piana Constitutione supra, in qua tempus Edicti prohibetur differri ultra dies viginti, ubi in fine apponitur Decretum irritans, his verbis: *Si secus in præmissis omnibus, & singulis, actum, aut attentatum fuerit, irritum decernimus.*

Undè sicuti effectus validus arguit causam à qua dependet fuisse validam, ita è contra effectus nullus arguit, causam fuisse nullam: sed provisio, & institutio facta secundum formam Tridentini, seu Piane Constitutionis, respectu edicti, uti valida, arguit formam edicti esse justam, & validam, ergo facta institutio seu provisio contra formam prædictam, arguit nullitatem formæ non servatæ in numero vicenarium excedente, *Garzias de Benefic. part. 9. cap. 2. num. 49. Barbosa de Episcop. alleg. 60. num. 45. Lotter. de Benefic. lib. 2. quest. 31. num. 41. Rota coram Seraphino decif. 1148. num. 4. Sperellus decif. 161. num. 13.*

Quidquid contrarium tenet *Castropal. part. 2. §. 1. n. 9. vers. eptem. Trans-*

Transacto dicto termino die rum decem, vel viginti, qui dati videntur à Juribus, ut suprà, ut quis adscribi possit ad concursum habendum, an possit aliquis re integra, puta non dum habito concursu, admitti ad concursum ipsum, non obstante, quod non comparuerit, intra dictum tempus: affirmativè respondendum videtur, dummodo tamen probet, se fuisse legitimè impeditum, comparere intra tempus currentis Edicti, juxta commune axioma, quod tempus non currit legitimè impedito, ad Text. in cap. quam sit, cap. commissio de Elect. in 6. cap. Et de supplend. negl. cap. quia diversitatem de concess. Prebenda, ubi Doctores.

Et in terminis, de quibus agimus, Marefcott. cur. resol. lib. 1. cap. 52. n. 59. Gonzalez ad Regul. 8. Cancell. Glossa 9. §. 1. num. 115. Garz. de Benefic. part. 9. cap. 2. num. 109. Massob. in sua praxi requisit. 3. dub. 2. Barbosa de Episcop. alleg. 60. num. 46. Rota in una Firmano Parochialis 6. Martii 1592. coram Pampilio seniore, Lambertin. de Jurepatronat. part. 2. lib. 6. quest. princ. art. 26. num. 2. Barbosa de Parochis cap. 2. n. 44. ex quibus habetur, quod legitimè impeditus comparens post terminum appositum in Edicto, valeat admitti ad concursum re integra.

Dixi ubi non potuerit comparere, intra terminum, de quo suprà, ex quo legitimè fuerat impeditus; nam aliter si legitimo impedimento non fuerit dectentus, & extra dictum terminum compareat, non est admittendus ad concursum, etiam re integra, Sacra Congreg. Concil. 7. Julii 1625. de qua Barbosa suprà d. cap. 2. num. 45.

Edictum novum an possit apponere Episcopus, videre est? Et dicimus, hoc agere posse, quotiescumque hi, qui descripti fuerunt, noluerunt comparere, vel noluerunt se subicere examini, vel quatenus se subjecerunt examini, omnes reprobatifuerunt: iis casibus, quia Episcopus devenire debet ad novum concursum, meritò debet apponere novum Edictum; & si nullus compareat, potest tunc Parochia sine concursu conferri, Garz. de Benefic. d. cap. 2. n. 218. Massob. d. requisit. 3. dub. 9. Barb. de

Paroch. d. cap. 2. num. 51., & ad Concilium d. cap. 18. sess. 24. num. 70.

Demum breviter scias, Edictum, de quo suprà, esse assigendum ad valvas Cathedralis, necnon Ecclesiæ vacantis, in quibus locis debet permanere per integrum decennium, quantum est ex parte officialium Episcopi; nam si ab alio laceretur, nihil officit pro validitate actus, Garz. suprà num. 42. Barbosa d. alleg. 60. num. 45. & ad Tridentin. suprà num. 55.

ARGUMENTUM.

Quinam describi possint velint, ac admitti ad concursum Parochialis Ecclesiæ vacantis.

SUMMARIUM.

- 1 Quicumque idoneus velit ad Parochialem vacantem concurrere, debet curare, ut describatur in actis Curie Episcopalis intra terminum preficium, & quare num. 2.
- 2 Nil Ecclesiæ magis perniciosum est quam quod indigni Cura Animarum præficiantur.
- 3 Pro concursu ad Parochiam quinam describendi sint, & quinam repellendi, usque ad num. 25.
- 4 Illegitimi excluduntur ab affectione Beneficiorum, nisi legitimati fuerint, vel cum eis legitimè dispensatum extiterit, & num. 6.
- 5 Ad Parochialem assumendus non est suspectus de crimine, vel diffamatus, & num. 11.
- 6 Infamibus præclusus est aditus ad honores, ac dignitates.
- 7 Beneficium Ecclesiasticum nulliter confertur in criminiosum.
- 8 Gratia in forma dignum dicitur conditionalis.
- 9 Diffamatus, usquequo ab imputato crimine sese purgaverit, nequaquam admittendus est ad Beneficium, maxime Curatum, & offertur ratio, num. 13.
- 10 Promovendus ad Parochialem Ecclesiam constitutus esse debet in ætate vigin-tiquinque annorum.

Etiam si Beneficio inhereat sola Curia jurisdictionalis, num. 16.

- 19 *In concursu ad Parochiam debitum certo generi personarum non est describendus, qui requisitis qualitatibus destituitur, & n. 21. cum seq.*
- 20 *Collatio Beneficii facta non qualificata subreptitia est.*
- 23 *Reprobatus in uno concursu an possit infra annum in altero concursu sese describi facere.*
- 24 *Nemo praesumitur doctus, nec talis reputari efficitur, quia doctrina est habitus superaddens, multo labore querendus.*
- 25 *Ad Beneficium minimè admittendus est, qui eo animo ad illud aspirat, ut instar mercimonii alteri statim reseruet.*
- 26 *Obtinens unam Parochiam non impeditur, quia possit ad alteram concurrere.*
- 27 *Vicarius deputatus Parochiali vacanti potest ipse quoque ad eandem Parochialem concurrere.*
- 28 *Vicarius Episcopi quotiens ad Parochialem concurrere intendat, sese describi facere, atque examini subiacere tenetur.*
- 29 *Episcopus nequit limitare numerum concurrentium ad Parochiam.*

DISCEPTATIO XXVI.

IN praecedenti Disceptatione per nos actum fuit de Edicto apponendo, data vacatione Ecclesiae Parochialis, ad hoc, ut ubi Beneficium Parochiale fuerit de Jurepatronatus, patroni nominent infra debitum terminum unum, vel plures Clericos idoneos, & ubi fuerit liberæ collationis, omnes qui concurrere voluerint, describi possint, & valeant infra terminum edictale. Hic videre est quinam adscribi possint, & valeant ad concursum ipsum habendum, & quinam veniant excludendi à concursu cum aliis.

Quicumque igitur desiderat concurrere ad Beneficium vacantis Ecclesiae, quæ per concursum desertur, debet in primis esse idoneus, & descriptus in actis Curiae Episcopalis intra decennium, vel ad plus intra vicennium à Tom. II.

die publicationis Edicti, juxta dicta in praecedenti Disceptatione, ad hoc ut si aliquo impedimento legitimo detentus fuerit, non admittatur ad concursum, & examen, sed rejiciatur uti indignus, & non idoneus; unde quinam sit idoneus, & quibus qualitatibus praeditus esse debeat hic demonstrabimus: Quoniam nihil est, quod Ecclesiae Dei magis officiat, quàm quod indigni assumantur ad regimen Animarum, ut colligitur ex *Text. in cap. nihil de Elect.* cum quo concordat *Text. in cap. cui, & cap. grave de Praebendis in 6.* His positus,

Ille non est describendus pro concursu ad Parochiam, qui ex legitimo matrimonio natus non est; etenim sicuti illegitimi excluduntur ab Ordinibus, ita pariter à Beneficiis, seu Officiis Ecclesiasticis, ad *Textum in cap. innotuit, cap. cum in cunctis de Elect. cap. 1. & 2. de filiis presbyterorum, Garz. de Benefic. part. 7. cap. 2. num. 1. & sequent. Lotter. de re Benefic. lib. 2. quest. 48. n. 7. Murga de Benefic. quest. 3. n. 552. Rota recent. part. 16. decis. 43. & 73. num. 11. Pax Jordan. lucubr. Canonic. lib. 10. tit. 18.*

Nisi fuerit legitimatus per subsequentem matrimonium, *Pax Jordan. supra num. 36. Lotter. supra num. 78. ad 97. Murga supra num. 573.*

Vel fuerit legitimatus à Papa, vel ab alio potestate habente ab ipso, *Garzias supra n. 46. Lotter. supra n. 104.*

Vel ubi obtinuerit dispensationem, à Papa, *Lotter. supra num. 146. Barbosa de Episcopo. alleg. 45. num. 19. Nos latè lib. 13. de Beneficiis Discept. 4.*

Pariter ille, qui non est bonæ, & laudabilis vitae, ad *Textum in cap. grave nimirum de Praebendis, Clem. 1. de etate, & qualitate, ubi Doctores, Tridentin. sess. 24. cap. 18. de Reform.* Facit illud *D. Gregorii lib. 4. moral. cap. 30.* illis verbis: *Non debet hominum ducatum suscipere, qui nescit homines bene vivendo praeire.*

Promovendorum igitur vita ad Ecclesias Parochiales debet esse talis, ut nulla mala suspicio delicti haberi possit, ad *Text. in cap. Laici 33. dist.*

Nec ullà infamiā debent esse aspersi, *L 1 cap. fin.*

cap. fin. de Furtis; nam infamibus por-
9 te dignitatum patere non debent, cap.
inter dilectos de excess. Prælat. l. unica
10 C. de infamibus lib. 10. l. 2. C. de digni-
tatis.

Ac proinde collatio Beneficii facta
criminoſo eſt nulla, Garz. de Benefic.
part. 7. cap. 8. Murga quæſt. 3. n. 744.

Eoque magis, ubi concurrens ad Pa-
rochiale Beneficium diffamatus fuerit
11 crimine venereo, qui non ſolum non
erit admittendus, ſed rejiciendus à con-
curſu; licet proviſus fuerit à S. Sede
in forma dignum, quia, uti indignus
rejiciendus erit, non obſtante gratiâ Pa-
pæ; nam illa conditionalis exiſtit, vi-
delicet quatenus proviſus fuerit dignus,
ut bene reſpondit Sacra Congreg. Con-
cil. in una Forolivolen. 19. Julii, & 20.
Septemb. 1692. & in altera Mediolanen.
ſeu Alexandrina 28. Novembriſ 1693.

Dixi: De cujus vita nulla mala ſuſpi-
cio haberi poſſit: Hinc fit, quod ille,
qui fuit accuſatus de aliquo crimine,
quod de ſe irroget malum odorem, pen-
dente judicio, non eſt admittendus ad
12 concuſum cum ceteris, pro obtinen-
do illo Beneficio, quod obtinere cupit,
niſi purgata macula oppoſiti delicti, ad
Text. in cap. Omnipotens de accuſat.,
ubi Fagnan. per totum, l. reus ff. de mu-
neribus, l. reum criminis C. de procurat.
l. unica C. de reis poſtul. lib. 10. Garz.
ſuprà num. 6.

Ratio ſupradictorum eſt, nam ſola
diffamatio delicti, ubi illud grave fue-
13 rit, ſcandalum populo præbere vide-
tur; proinde non videtur admittendus
ad Beneficia Eccleſiaſtica, præſertim
Parochialia, qui de crimine gravi eſt
diffamatus, ad Text. in cap. penult. &
fin. de Purgat. Canonica, Lotter. lib. 2.
quæſt. 31. n. 146. Card. de Luca de Be-
nefic. diſc. 70. num. 3. & diſc. 71. n. 9.
& de Parochis diſc. 37. n. 28.

Unde excommunicati, ſuſpenſi, in-
terdicti, irregulares, concubinarii,
14 Aleatores, ſimoniaci, infames, & ſi-
miles, de quibus Nos lib. 13. ubi de Be-
neficiis diſcept. 4. ad concuſum non
erunt admittendi, cum de eis adſit dif-
famatio malæ vitæ, vel quia exercere
non poſſent munus injunctum ratione.
Curæ, uti de Irregularibus, vel quia

non poſſent communicare cum fide-
libus, uti de excommunicatis, & inter-
dictis, Nos latè de Benefic. diſc. 4.

Non habentes legitimam ætatem non
erunt adſcribendi, neque ad concuſum
15 admittendi. Etenim aſſumendus ad Pa-
rochiale Beneficium debet habere æta-
tem annorum viginti quinque, ſaltem
inceptorum, ad Text. in cap. cum in
cunctis de Eleſt. Lotter. de re Benefic.
lib. 2. quæſt. 49. num. 23. & 24. Card. de
Luca de Benefic. diſc. 95. per totum.

Quod locum habet, ſive habeat Cu-
16 ram ſori ſcientiæ, ſive habeat Cu-
ram juridiſtionalem, ad Text. in cap.
dudum §. licet autem, ubi Abbas, & alii
Doctores de Eleſtione.

Illiterati quoque non erunt admit-
tendi ad concuſum, cum munus Pa-
rochorum ſit alios docere verbo Dei, præ-
dicatione; & aliis ſua doctrinâ prodeſſe,
quod præſtare non poteſt ignarus: licet
verius eſt poſſe eos admitti; & quatenus
ignari fuerint erunt reprobandi: & ita
de praxi ſervatur. Poſſunt verò rejici
à concuſu cum aliis, quoties verè con-
17 ſtat de illorum ignorantia, quia nota
eſt omnibus; attamen acrior, & com-
munior ſententia Doctorum eſt, omnes
18 eſſe admittendos, ut certò ſciant Exa-
minatores, an illi verè tales ſint, & ubi
tales fuerint, eos uti inſufficientes re-
probare debent, ut Nos latius d. lib. 13.
Diſcept. 4.

Ille pariter non eſt admittendus ad
concuſum Parochialis Beneficii, qui
19 non eſt de genere vocatorum (poſito
quod lege, ſtatuto, aut conſuetudine
ſint vocati aliqui tantum de certo gene-
re, aut de propria patria, & ſimiliter).
Ubicumque igitur ex lege Fundatoris,
aut ſtatuto, conſuetudine, vel privile-
gio, ad Beneficium Parochiale admitti
debeant illi dumtaxat, qui ſunt Ori-
ginarii loci, hoc caſu illi ſoli erunt ad-
mittendi, & non alii. Ac proinde, ſi
20 per Papam alteri collatum fuerit, col-
latio non eſt ſuſtinenda; etenim ſi Papa
ſciſiſſet, Beneficium Originariis eſſe
conferendum, forſan non contuliſſet
illud petenti, qui non eſt Originarius.
Rota in recent. part. 15. deciſ. 28. num. 2.
& 3. Eo magis, ubi ita eſt antiqua
obſervantia, Rota d. deciſ. 28. num. 8.
Sicu-

Sicuti ubi illud erit conferendum, certo generi personarum, illis tantum
 21 conferendum erit, & non aliis, dummodo tamen habeant requisita Statuti, vel alterius Legis ita jubentis, ideoque aliàs concurrens ad illud obtinendum qui qualificatus non existat, reijciendus erit à concursu? Garz. de Benefic. part. 7. cap. 15. Gonzalez ad Regulam octavam Cancell. Glossa 9. §. 1. n. 62. Vivian. de Jurepatronat. lib. 1. cap. 1. num. 103. & sequent. Rota recent. part. 15. decis. 37. num. 1. & duobus sequentibus, Sacra Congregat. Episcop. & Regul. in una Andrien. 28. Februarii 1697.

Habentibus igitur qualitates requisitas à Statuto, consuetudine, vel lego
 22 foundationis, & non alteri, qui illis caret, sunt conferenda Beneficia, Rota part. 17. recent. decis. 235. num. 2.

Reprobatus in uno concursu non potest se facere scribi in alio diverso à primo contingente infra annum: ea ratio
 23 ne, quia habilitas scientiæ non est habitus innatus; ideoque per modicum tempus accessisse non præsumitur, sed tractu temporis multo labore acquiritur, ex allegatis à Sac. Rota recent. part. 10. decis. 23. num. 3. & decis. 348. num. 17. & coram Merlinò decis. 159. num. 10.

Nemo enim repente fit doctus, & bonus: imò nullus præsumitur doctus,
 24 & sciens, dum omnes natura inficiis creat, ad Text. in cap. præsumitur de Regul. juris in 6. l. verius ff. de probat.

Pariter quis non venit admittendus ad concursum, quoties constat de illius voluntate resignandi Beneficium, ad
 25 quod vult concurrere, quatenus illud obtinuerit; nam talis concursus esset potius mercatura, quam verè servire Ecclesiæ, ad Textum in cap. commissio §. ceterum de Elect. in 6. Ugolin. de offic. Episcop. part. 2. cap. 15. §. 2. num. 5. ubi alii concordantes, Tondus. resol. Canonice. cap. 59. num. 9.

Atque Curatus an admitti possit ad concursum, videre est: & affirmativè
 26 respondendum videtur; etenim patet, illum esse idoneum; ac proinde nullo jure repellitur, neque enim Beneficium obtentum reddit illum inhabilem ad aliud obtinendum, bonum namque bo-

no non adversatur, Castropalaus disp. 4. part. 1. §. 2. num. 3., Moronus resp. 97. n. 19. Barbosa ad Trid. sess. 24. cap. 18. de Reform. n. 60. & de Parochiis c. 2. n. 48.

Uterius videre est, an Vicarius deputatus pro gubernio Curæ vacantis
 27 admitti possit ad illius concursum cum ceteris Clericis, & affirmativè respondendum videtur, cum ille reputetur idoneus ad Curam, simul ac fuerit deputatus ad illius regimen; imò Trid. d. cap. 18. id supponit claris his verbis: Uterius quem Ecclesiæ vacanti antea Episcopus arbitrio suo ad tempus deputavit, vel forsan postea deputabit, ab ejus Ecclesiæ custodia, & administratione non amoveatur, donec aut eadem, aut alteri qui probatus, & electus fuerit, ut supra, sit provisum, & ita docet Castropalaus. disp. 3. part. 2. §. 1. num. 5. Moronus supra num. 6.

Vicarius Episcopi, quatenus voluerit admitti ad concursum, debet describi, & vocari ad examen, sicut alii; et
 28 nim dispositio d. cap. 18. uti generalissima comprehendit omnes concurrere volentes: Ita Schrozius de Vicario lib. 2. qu. 188. Barb. de Paroch. d. cap. 2. n. 136.

Hinc non videtur posse Episcopus limitare numerum describendorum ad
 29 concursum, cum id omnibus liberum sit, juxta disposita per Trident. d. cap. 18. his verbis: Liberum sit tamen etiam aliis, qui aliquos ad id aptos noverint, eorum nomina deferre. Barbosa. de Parochiis d. cap. 2. n. 47. & alleg. 60. n. 51. Rictius part. 4. decis. 31.

ARGUMENTUM.

Concursus ad Beneficium Parochiale quid sit. Quinam præsidere debeant concursui, ac examini concurrentium habendo, ut actus dicatur validus, ad normam Tridentin. sess. 24. cap. 18. de Reform. Quid de Examinatoribus, ac de examine habendo ad Parochiale.

SUMMARY.

1 **Concursus ad Beneficia Curata describitur.**

- 2 Parochialis Ecclesia nulliter confertur, non servata forma concursus.
- 3 Parochialis Ecclesia quando absque concursuritate provideatur, remittitur.
- 4 Concursum ad Parochialem quinquam debeat præsidere, & n.6. cum seq.
- 5 Concursum ad Beneficia admittendus est, emenso jam tempore, in Edicto præfinito, aliis nulla erit Collatio cum omnibus inde secutis.
- 7 Capitulum succedit Episcopo in his omnibus, quæ respiciunt jurisdictionem Ordinariam, in Capituli verò locum subrogatur Vicarius Capitularis, & num.8.
- 9 Concursum præesse, atque examinare concurrentes uterque valet, Episcopus, ejusdemque Generalis Vicarius.
- 10 Vicarius Generalis constituere dicitur cum Episcopo unum Consistorium, idemque Tribunal.
- 11 Distinctio: sive interiecta duabus personis diversis, concursus utriusque quandoque minimè excludit.
- 12 Examen ad Beneficia Curata explere debet Episcopus cum tribus saltem, Examinatoribus Synodalibus, & n.38.
Quatenus Episcopus in Synodo quinque Examinatores deputasset non verò sex, ut præscribit Concilium, num. validum sit examen coram tribus ex his quinque Examinatoribus peractum, num.17. & seq.
- Quale autem potum habeat Episcopus, sive ipsius Vicarius, ubi interveniant ad examen, num.40. & seq.
- 13 Examen ad Parochias expeditum per Examinatores non Synodales, irritum est, & n.14.
- Amplius, etiam si examen hujusmodi factum fuerit ab unico Examinatore non Synodali cum aliis Synodalibus, num.14.
- Declaratur, ut num.15.
- Validum tamen est, quoties confectum fuerit per Examinatores subrogatos in locum Synodaliū Defunctorum, num.19.
- 16 Examen ad Parochiam fieri debet per Examinatores suæ propriæ Diocesis, quàmvis hæc reperitur alteri æque principaliter unita.
- 17 Episcopus in Synodo sex Examinatores seligere tenetur.

- Quorum aliis quibus, vel etiam ipsis omnibus infra annum decedentibus, Episcopus de consensu Capituli alios sufficere tenetur, num.19.
- 20 Examinatorum Synodaliū munus est annale, anno enim transacto, expirat.
 - 21 Examinatores Synodales Episcopum, quotiescunque ab eo fuerint accersiti, adire tenentur ratione proprii muneris.
 - 22 Examinatores, priusquam examen incant, tenentur præstare juramentum fidelitatis, & n.23. cum seq.
 - 26 Examinatores munus, vel aliud accipere prohibentur pro examine ad Curata Beneficia.
Aliis uti simoniaci puniuntur, num.27.
 - 28 Forma examinis Concurrentium ad Parochias, atque ea, quæ attendenda sunt in eodem examine, expenduntur, & num.29. cum seq. & n.43.
 - 30 Judicium turbari consuevit per humanos affectus.
 - 31 Cura Animarum ars artium dicitur, pro qua rectè gerenda opus est scientiâ, atque prudentiâ.
 - 32 Ad regimen aptior quandoque est minus doctus, vel minus sanctus, qui tamen prudentior sit, & num.33. cum seq.
 - 35 Parochia ei conferenda est, qui in termino præfixo examinatus, atque approbatus extitit, neque amplius audiuntur alii, qui ex postea comparuerunt.
 - 36 Jura favent diligentibus.
 - 37 Negligentia unius non debet alteri nocere.
 - 39 In clavis non est opus disputationibus.
 - 42 Votorum paritas in Examinatis ad Parochias qualiter verificetur.

DISCEPTATIO XXVII.

P Ramis supra, quæ ad concursum, & examen concurrentium præcedere debent, sequitur hic, ut de ipso concursu, & examine concurrentium habendo ad Parochialem vacantem, verba faciamus: & quoad primum, quid sit concursus. Concursus igitur est convocatio Clericorum descriptorum in actis judi-

judicialiter facta, super eorum vita, natalibus, & moribus, in ordine ad eorum examen coram Episcopo, seu ejus Vicario generali faciendum per Examinatores Synodales ad minus tres, ad effectum providendi Ecclesie vacanti de Rectore; quæ definitio colligitur ex verbis *Trident. sess. 24. cap. 18. de Reformat.*

Parochialis enim Ecclesia sine concursu conferri non valet; nam aliter collata, non servata dispositione Tridentini de quo supra, collatio ipsa nulla erit, & jus conferendi illam devolvitur ad Papam, ut bene *Sacra Rota recent. part. 18. decis. 32. & 204.*

In quampluribus vero non requiritur formalis concursus, ut *Nes infra demonstrabimus Discept. 31. ibi vide.*

Quoad secundum: quoniam præsidere debeant concursui, & examini concurrentium habendo; & nulli dubium est, Episcopum, sive ejus Vicarium generalem, eo impedito, teneri interesse, concursui, qui una simul cum Examinatoribus Synodalibus non minus quam tribus examinare debent omnes, qui adscripti fuere, ut habetur ex *Tridentini. d. cap. 18. ibi = Transactio constituto tempore, omnes qui descripti fuerint examinentur ab Episcopo, sive eo impedito, ab ejus Vicario generali, atque ab aliis Examinatoribus non paucioribus quam tribus, Card. de Luca de Parochis disc. 37. num. 10.*

Concursus vero de quo supra erit habendus transactio constituto tempore, videlicet postquam fuerit transactum decennium, vel vicennium juxta Conciliare Decretum, de quo supra, vel Pianam Constitutionem, ut in præcedentibus; nam alius concursus, & omnia inde sequuta, nulla erunt, ut ex dictis juribus, *Sacra Congreg. Concil. in una Charientis 28. Julii 1662. Pignatelli consule. Canonic. 1071, 6. cons. 3. num. 5.*

Nomine Episcopi, de quo supra, venit quicumque Abbas, seu Prælati inferior habens jurisdictionem, quasi Episcopalem cum territorio separato, cum facultate convocandi Synodum. Etenim, sicuti in præcedentibus demonstravimus, cum isti habeant jus proponendi Edictum ad Ecclesiam vacantem, ita

interessendi una cum Examinatoribus ab eis deputatis in Synodo, in concursu, & examine habendo.

Venit etiam Capitulum Sede vacante; nam Capitulum succedit in omnibus iis, quæ sunt de potestate ordinaria Episcopi, ex allegatis à *Quaranta in Summ. Bullar. V. Capitulum Sede vacante, Diana part. 8. tract. 4. res. 1.*

Proinde sicuti potestas proponendi Edictum, & examinandi concurrentes, competit Episcopo jure ordinario, eo mortuo competere videtur Capitulo, exercenda per Vicarium Capitularem, *Garz. de Benefic. part. 9. cap. 2. num. 7. Barbosa de Parochis cap. 2. num. 70.*

Non est abs re videre, an Episcopus, & Vicarius Generalis simul præsidere possint in examine, & examinare? Et affirmative respondendum videtur, ea ratione, quia ambo sunt Judices ordinarii ratione unius Auditorii, & idem est tribunal Episcopi, ac tribunal Vicarii Generalis, ut colligitur ex *Textu in cap. 2. de Consuet. in 6. ibi = Cum sit idem Auditorium utriusque: concordat Text. in cap. Romana de appellat. in 6. illis verbis = Utrum, & idem Consistorium, sive Auditorium sit censendum.*

Neque obstat videntur verba *Trident. sup. d. cap. 18. ibi = Ab Episcopo, sive ejus Vicario*; nam dictio illa, sive, licet sit disjunctiva ex se; attamen non tollit hanc simultatem, sed solum indicat sufficere præsentiam alterius ex his duobus, *Nicol. part. 2. lib. 2. tit. 5. de Præbendis num. 14.*

Positis his de persona Episcopi, aut ejus Vicarii Generalis, aut alterius jurisdictionem ordinariam habentis, quo ad præsentiam in concursu, & examine habendo; sequitur, ut aliquid dicamus de ipsis Examinatoribus, & de examine peragendo. Examinatores, qui præstare debent in concursu, debent ad minus esse tres ex electis in ultima Synodo, & non aliter, cum quibus primum ipse Episcopus, vel saltem ejus Vicarius Generalis devenire debet, ad examen, ut ex *Tridentini. d. cap. 18. his verbis = Adveniente occasione cujuslibet Ecclesie, tres ex illis eligat Episcopus, qui cum eo examen persolant.*

Caveant Episcopi, cœtersique Ordinarii

narii locorum, ne utantur operâ Examinatorum non Synodaliū; nam aliter concursus erit ipso jure nullus, uti factus contra formam traditam à Tridentino *suprà citato cap. 18.*, ut habetur resolutum ex *Sacra Congreg. Concil. in una Panormitana 15. Januarii 1684.*

Imò non solum concursus erit nullus, ubi factus fuerit cum Examinatoribus non Synodalibus, sed etiam ubi cum Examinatoribus Synodalibus fuerit commixtus aliquis Examinator non Synodaliis; nam Tridentinum excludit mixturam, dum vult, omnes esse Synodales, *Rota coram Rezas in una Seguntina Parochialis 15. Junii 1637.* inter suas est *decis. 27. Barbosa de Possess. Episc. alleg. 60. num. 48. Massobrius de Concursu requisit. 13. dub. 1. Gonzalez Glosa 55. n. 48. Lotter. lib. 2. quæst. 31. num. 7. Fagnan. in cap. Messana n. 28. de Elect. Card. de Luca ad Tridentin. d. sc. 32. num. 13.*

Hoc tamen procedit, ubi extraneus se gerit uti Examinator, præstando suum votum, quo casu concursus redditur nullus; aliàs, licet interrogaverit, si suum votum non præstet, examen non inficitur, ut docet *Pax Jordan. lucubr. Canon. lib. 10. tit. 8. num. 42. Passerin. de Elect. cap. 30. num. 93. Card. de Luca de Parochiis d. sc. 37. num. 10. & 11.*

Dum ubi fuerint Dioceses, quæ principaliter unitæ, & unaquæque ex iis convocet suam Synodum; vacante Ecclesia Parochiali, concursus erit habendus coram Examinatoribus illius Diocesis, ubi Beneficium existit, aliàs concursus erit nullus, cum Examinatores unius Diocesis non possint dici Examinatores alterius, sed tamquam extranei reputantur, licet unus sit Episcopus, *Sacra Congreg. Concil. in una Clotalis Castellane 24. Septembris 1638. Rot. in una Frequentina nullitatis concursus 13. Junii 1633. eorundem Coetino. Card. de Luca de Præeminentiis d. sc. 7. n. 22. & de Parochiis d. sc. 37. num. 16.*

Non est abs re videre, an concursus dicatur validus, ubicumque factus fuerit cum tribus Examinatoribus ex quinque electis in Synodo Diocesana: & negativè respondendum videtur cum

Sacra Congreg. Concil. in una Umbriaticen. 14. Septembris 1655. de qua Pignatell. consult. Canon. tom. 1. cons. 420.

Ex ratione quia, cum deberet Episcopus in Synodo ipsa saltem eligere sex Examinatores, ubicumque elegerit tantum quinque, hujusmodi electio cum habeatur, ac si non fuisset facta, uti facta contra dispositionem Tridentini *dicto cap. 18.* isti quinque electi habendi erunt, ac si non fuissent electi, unde concursus habendus erit, ac si fuisset factus cum Examinatoribus non Synodalibus.

Si verò ex sex Examinatoribus, in Synodo electis, aliqui intra annum suæ electionis mortui fuerint, tota facultas examinandi una cum Episcopo ad superstitēs, etiam si unus tantum, superesset, spectare debet, eo anno tantum durante; quævis hoc casu in locum demortuorum eligendi essent alii cum approbatione Capituli, ut bene *Garz. de Benefic. part. 9. cap. 2. n. 8. Massob. de Concursu Requisit. 12. dub. 2. Pax Jordan. suprà num. 135. Card. de Luca d. d. sc. 37. num. 17.*

Idem procedit, si omnes mortui fuerint, quo casu alios deputare valet Episcopus cum consensu Capituli, dummodo hoc accidat infra annum celebratæ Synodi, quorum auctoritas expirat transacto anno à die celebratæ Synodi: *Doflores allegati per Barbosa de Parochiis cap. 2. num. 18.* Unde concursus quo suprà factus coram Examinatoribus in locum defunctorum subrogatis, & approbatis à Capitulo ac præstito per illos solito juramento, est validus: *Sacra Congreg. Concil. in una Aurianen. Concursus 28. Junii 1704. Abellinen. Concursus 28. Februarii 1711.*

Qui ad hoc munus electi fuerint, vocati ab Episcopo accedere tenentur, et si ante tamen legitimum impedimento, aliàs non venientes cogi possunt ab illo, ea ratione, quia acceptando tale munus, videntur obligati ad illud explendum, nam honor datur propter onus, *Sacra Congreg. Concil. 17. Septembris 1672. Pignatell. consult. Canon. tom. 3. consult. 21. num. 13.* nisi legitima causa eos excusaverit.

Antequam deveniant ad actum examini-

minis, Examinatores debent jurare ad sancta Dei Evangelia, se minus injunctum fideliter exequi, ad formam *Trident. d. cap. 18. ibi = furentque omnes ad sancta Dei Evangelia. scilicet, quacumque humana affectione postposita, fideliter munus exequantur*, ubi *Doctores*.

Alias omnia inde secuta nulla erunt, licet ex gratia possint convalidari, *Sacra Congress. Concil. in una Bisiniana. 12. Decembris 1628. & in S. Miniati 3. Decembris 1639. Card. de Luca de Parochis disc. 3. num. 4.*

Adco ut si unus non adimpleat præstationem hujus Juramenti, habetur pro extraneo; ac proinde actus vitatur: sufficit verò si aliàs dictum juramentum præstiterit, cum non requiratur, quod illud præstet in quolibet concursu, *Card. de Luca de Parochis disc. 37. num. 14. & Doctores passim.*

Caveant Examinatores ne quidquam prorsus accipiant ab Examinandis occasione examinis, nec antea, nec post examen ipsum, quacumque impemurabili consuetudine non obstante, aliàs tam ipsi, quam dantes non sunt excusandi à vitio simoniæ, *Garz. de Benefic. part. 9. cap. 2. num. 368. Latter. de Benefic. lib. 2. quest. 31. n. 96. Gratian. discept. forens. cap. 561. à num. 21. Barbosa de Episcopis alleg. 60. num. 32. & sequentib. Riccius part. 4. resol. 76. num. 1. Bonacia de Simonia quest. 7. part. 2. diff. 1. num. 5.* Unde colligo, hos Examinatores privari beneficiis antea obtentis, ubi aliquid receperint causà de quo supra, *Riccus supra num. 3.*

Sequitur, ut de Examine ipso habendo aliquid dicamus. Elapso igitur tempore in Edicto præfixo, congregatisque omnibus Examinatoribus unà cum Episcopo, vel ejus Vicario Generali; deveniendum est ad examen omnium Descriptorum in actis, pro Ecclesiæ vacantis provisione, sciendum ab Episcopo, saltem cum tribus Examinatoribus Synodalibus, Capitulariter cum eodem, congregatis, in loco ab eo designato, ad *Tridentin. d. cap. 18. Card. de Luca de Trident. disc. 32. num. 13. Antonell. de Regim. Eccles. lib. 3. cap. 5. per tot.*

Qui quidem Examinatores, postposità omni humanà affectione, sed solum

Deum præ oculis habentes, descriptos ipsos (quatenus omnes accesserint) examinare tenentur super eorum doctrina, necnon consideratà eorum ætate, moribus, & prudentia, ac aliis rebus ad vacantem Ecclesiā gubernandam opportunis, & quos idoneos reperierint, denunciare tenentur Episcopo, ut ex *Tridentin. d. cap. 18.*

Dixi: *Postposita omni humana affectione*: etenim si oculis caliginatis, & obsecrato judicio procedant, putabunt bonum malum, & malum bonum, contra Iustitiam, contra decus Dei, & Ecclesiæ, *Card. de Luca de Parochis disc. 37. num. 19.*

Dixi: *Inspecta qualitate examinandorum, super eorum doctrina, prudentia, bonitate vitæ, cæterisque bonis qualitatibus*: etenim ad exercendam Animarum Curam, quæ ars artium dicitur, ad *Textum in cap. cum sit de ætate, & qualitate*; non solum requiritur idoneitas, quæ provenit ex scientia, vel vitæ bonitate, sed etiam requiruntur cæteræ bonæ qualitates, ut ex *Trident. d. cap. 18.* Et quandoque ille, qui est minus doctus, & minus sanctus, aptior est ad bonum commune, ita *D. Thomas 2. 2. quest. 63. artic. 2. ibi = Contingit enim quandoque, quod ille, qui est minus Sanctus, & minus Doctus, potest magis conferre ad bonum commune.*

Concordat illum ejusdem *D. Thomæ 2. 2. quest. 185. art. 3.* ubi ita inquit = *Ille, qui debet aliquem eligere in Pastorem, vel de eo providere, non tenetur assumere meliorem simpliciter, quod est secundum charitatem, sed meliorem quoad regimen Ecclesiæ, qui scilicet possit Ecclesiā, & instruere, & defendere, & pacifice gubernare.* Et *Covarr. in Regula peccatum §. 7. part. 2. num. 4.* ita inquit = *Dignior verò in hac quidem disputatione non simpliciter dicitur ille, qui doctior sit, vel qui sanctior, sed is, qui juxta munus, & rem cui præficiendus est, aptior ejus ministerio apparet =* Christus enim Dominus noster non eligat ad Principatum Joannem, qui erat Virgo, sed Petrum, qui in rebus humanis magis versatus erat.

Dixi suprà: *Quatenus omnes accesserint*: hic nota, quòd si ex quinque descri-

scriptis, vel ex pluribus descriptis, non
 35 comparet nisi unus præfixo die, qui quidem approbatus fuerit ab Examinatoribus, illi conferendum est Parochiale Beneficium: quod locum habet, etiam si alii conparuerint, jam dissoluto cursu, ac cō clauso; quia descripti censentur renunciassē juri suo; & jura non subveniunt negligentibus, ad Text. in l. non enim ff. ex quibus causis major., & negligentia ignosci non debet, l. veluti ff. de edendo.

Conferendum ergo est illi Beneficium, qui diligens fuit, & cui aliorum
 37 negligentia abesse non debet, Cardin. Zabarella l. cap. cum nobis de Electione. quest. 4. §. 2., & de omnibus Barbosa de Parochis cap. 2. num. 49. & 50.

Non solum Examinatores examinare valent concurrentes ad Parochiale Beneficium, sed etiam hoc potest agere
 38 Episcopus, vel, eo impedito, ejus Vicarius Generalis, ut expressis verbis docet Trident. d. cap. 18., ubi bis hoc dicit, & primò: *Examinentur ab Episcopo: sine eo impedito ab ejus Vicario Generali*; secundo paulò infra illis verbis: *Tres ex illis eligat Episcopus, qui eum eo examen perficiat*: unde, cum res sit clara non indiget declaratione.

Quod Vicarius Generalis, interfes-
 39 sendo in concursu, possit examinare, docet Sacra Congreg. Concil. in una Januaria. 14. Augusti 1643. relata à Pignatello tom. 1. conf. 143.

Ea tamen est differentia inter Episcopum, vel ejus Vicarium, & Examinatores ipsos, circa examen habitum; nam licet permīsum videatur Episcopo, sive ejus Vicario, ut possit præsidere in examine, ac pariter examinare;
 40 nihilominus ipse Episcopus, sive ejus Vicarius, quamvis unà cum ipsis Examinatoribus faciant unum Tribunal, Consistorium, seu Auditorium, constituentes unum corpus, ad eundem finem; nihilominus Episcopus, sive ejus Vicarius non habet votum decisivum in examine, cum hoc non solum competat Examinatoribus, ut habetur ex Trident. d. cap. 18. ubi Barbosa num. 115., & de Parochis cap. 2. num. 92. Vivian. de Jurpatronat. lib. 10. cap. 1. n. 43. de Luca ad Gratian. dist. 211. n. 24. Ventriglia

in prax. part. 2. ann. 1. §. 1. n. 51. Card. de Luca de Paroch. dist. 37. n. 25.

Potest verò Episcopus, vel ejus Vicarius, ubi præsidet loco illius, accedere ad vota ab Examinatoribus data,
 41 ubicumque illa fuerint paria, aut singularia, ut colligitur ex Tridentin. d. cap. 18. ibi: *Examinentur ab Episcopo, seu ab ejus Vicario Generali, atque ab aliis Examinatoribus non paucioribus, quam tribus, quorum votis si pares, aut singulares fuerint accedere possit Episcopus, vel Vicarius, quibus magis videbitur.*

Examinati dicuntur pares in votis, quando eorum plures habent æqualia,
 42 vota: & contra examinati dicuntur singulares in votis, cum vota sint disparia, ut si unus habeat duo vota, alter tria, disparitas ergo votorum producit singularitatem in examinatis, quorum unus excedit alterum in suffragio favorabili.

Examinatores, expleto examine, debent palam inter se ipsos exquirere qualitates illorum, qui examinati fuerunt,
 43 dando eorum vota Episcopo, aut ejus Vicario Generali, denunciando quos idoneos repperint, Fagnan. in cap. eam te de etate, & qualitat. Barbosa ad Trident. sess. 24. cap. 18. de Reform. n. 110. Card. de Luca ad Trident. dist. 32. n. 9., & de Paroch. dist. 37. n. 19.

ARGUMENTUM.

De Electione dignioris ad Beneficium Parochiale ex approbatis ab Examinatoribus? ubi quinam sit dignior habendus, ac cæteris paribus præferendus, per nos demonstratur?

SUMMARIUM.

- 1 Examinatores, completo examine super provisione Parochialis, secretis suffragiis idoneos eligent, quos renunciare debent Collatori, ut hic magis idoneum Ecclesie præficiat, & n. 12. & seq. juncto n. 39.
- 2 In provisione Parochialis Ecclesie duplex concurrere debet judicium, videlicet Examinatorum, quod positivum

vum dicitur, & Collatoris, quod nuncupatur comparativum, & num. 3. cum seq.

Comparativum autem iudicium formare debet Episcopus secum reputans merita Examinatorum, num. 14.

Usquequo autem illud differre valeat, num. 15. cum seq.

5 Iudicium comparativum Sede Episcopali vacante competis Vicario Capitulari.

6 Itemque Vicario Apostolico, quatenus per istum Diocesim administraretur.

7 Monitum pro Episcopo occasione eligendi digniorem inter approbatos ad Curam Animarum, & num. 8.

9 Episcopo cordi esse debet Ecclesiastica munia pro meritis distribuere, non vero secundum propriam voluntatis dictamen.

10 Praelectio inter approbatos ad Beneficia Curata qualiter ab Episcopo facienda sit, & num. 11.

11 Episcopus magis dignum eligere tenetur inter Approbatos ad Curam Animarum.

Electio vero de digno, omisso digniori suscinetur in foro, n. 19.

Dignior autem qui disjudicandus sit, num. 20.

12 Dignior qui est, in cunctis debet praeferrí, & num. 22.

13 Inter Approbatos ad Curam Animarum ille, ceteris paribus, praeferrendus est, qui de gremio existit Ecclesiae, propter praesumptionem, quod utilis sit, & num. 24.

Item originarius praeferrí debet extraneus etiam digniori, num. 25.

Rursus qui melioribus est imbutus moribus, num. 31.

Senior, vel qui prius ad ordines assumptus fuerit, num. 32.

Sacerdos simplici Clerico, & Sacerdos antiquior alteri juniore, n. 33.

Non habens Beneficium praeferrí quoque debet Provisio de Beneficio, n. 35.

Declara, ut num. 36.

14 Doctor in assecutione Beneficii Curati quamvis plebejus praefertur non Doctori, licet nobili, contraria consuetudine non obstante, num. 27.

Declara, quatenus Doctor doctus verè existat, num. 29.

Tom. II.

27 Ecclesia indiget viris literatis, non vero asinis ferratis.

29 Doctus non est omnis Doctor, etsi e contra quilibet doctus Doctor dicendus sit, quemadmodum Doctor ignarus pro Doctore non habetur.

30 Doctus pollens summa bonorum morum, anteferrí debet in assecutione Beneficiorum Doctori, cujus vita institutum ignotum sit, & num. 31. & 34.

37 Pauper debet praeferrí diviti in provisione Beneficiorum, dummodo Ecclesia, tanquam ere alieno gravata, diutiori Rectore non indigeat.

38 In Beneficio Jurispatronatus in paritate vocum praeferrendus erit compatronus, vel qui de linea fundatoris exstiterit.

40 Electio dignioris respectu Beneficiorum de Jurispatronatus Laicorum spectat ad ipsos Laicos, qui illum praesentare tenentur Episcopo, ut instituitur.

41 Episcopus nequit aliter rationabilem causam denegare institutionem legitime praesentato.

DISCEPTATIO XXVIII.

Concluso examine Descriptorum in actis Ecclesiae vacantis ab Examinatoribus, sit ab illis iudicium super responsis examinatorum, per vota secreta Capitulariter, antequam a loco discedant, & Episcopo renunciatur omnes, qui sunt digni ad Beneficium, in ordine ad quod examinati fuerunt, ut habetur ex Trident. sess. 24. cap. 18. de Reformat. illis verbis: Peracto deinde examine renunciantur quotcumque ab his idonei iudicati fuerint, etate, moribus, doctrina, & prudentia, aliisque rebus ad vacantem Ecclesiam gubernandam opportunis: ex hisque Episcopus eum eligat, quem ceteris magis idoneum judicaverit, atque illi, & non alteri Collatio Ecclesiae ab eo fiat ad quem spectabit eam conferre. Examinatores igitur iudicium suum per vota declarant.

Prò intelligentia, & dilucidatione praemissorum, nota, duplex dari iudicium in materia, de qua agimus, iudicium positivum, & iudicium comparativum: Iudicium idoneitatis examinati in gradu positivo fit ab Examinatori-

Mm

bbs;

bus; in gradu verò comparativo à solo
2 Episcopo; etenim ad ipsum spectat judicare quis sit dignior, excluso judicio positivo Examinatorum, à quibus tantum petere potest consilium, quatenus judicaverit.

De judicio positivo tantum ab Examinatoribus faciendo super idoneitate
3 examinatorum jam approbatorum sanctio est in *Trident. sepè citato sup. c. 18.* ibi = *ab his idonei judicati fuerint.*

De judicio comparativo, quod illud sit solius Episcopi clarè dispositum extat in eodem cap. 18. *Trid.* ibi = *ex hisque Episcopus eum eligat, quem ceteris magis idoneum judicaverit.* Garz. part. 9. cap. 2. n. 105. Passerin. de Elect. cap. 30. n. 103. Barbosa de Paroch. cap. 2. n. 90. Fagnan. in cap. ante n. 24. de etate, & qualitate, *Rota recent. part. 18. decis. 576. n. 1.*

Judicium comparativum, de quo supra, Sede Episcopali vacante spectat ad
5 Capitulum, & ejus Vicarium Capitularem, is enim indicare potest Edictum, ac convocare concursum, quamvis non possit conferre Beneficium, & ex approbatis ab ipsis Examinatoribus digniorem eligere, à S. Sede providendum, de ipso Beneficio, Fagnan. in cap. illa n. 23. de Sede vacante.

Idem procedit in Vicario Apostolico, deputato cum jurisdictione tam contentiosa, quam voluntaria, ad Episcopum pertinente: quo casu, data vacatione, potest Edictum apponere, concursum convocare, descriptos unà cum
6 Examinatoribus examinare, & de approbatis ab ipsis Examinatoribus magis idoneum eligere, à S. Sede providendum de Beneficio ipso, ut docet Fagnan. supra num. 30. *Sacra Congreg. Concil. in una Foro semperniten. Præelectionis ad Parochialem 16. Novembris 1709.*

Antequam Episcopus deveniat ad actum præelectionis, optimum erit Deo
7 preces fundere, ut ipse judicium suum dirigere valeat erga illum, qui vacanti Ecclesiæ aptior, ac utilior fuerit; etenim ex inordinata electione multa mala
8 oriuntur, sicuti multa commoda, ubi illa recta fuerit: & ut se ipsum procul habeat à quacunque inordinata affectione, bonum erit, oculis percurrere quid-

quid à *Trident. d. cap. 18.*, & à *Piana*, Constitutione aliàs citata, quæ incipit *In conferendis* statutum est; nam si ipse obccato judicio aliter procedat, existimabit malum bonum, & bonum malum. Episcopi verò, cum à Deo constituti sint dispensatores super familiam suam, pro merito magis quam pro voluntate dispensare tenentur, juxta illud *Apostoli 1. ad Corinth. 4. Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei; hoc jam queritur inter dispensatores, ut fidelis quis inventiatur.*

Prælectio ipsa fieri debet ab Episcopo, non secundum calculum votorum, itaut illum eligere debeat, qui plura habet vota, quasi ex illis inferatur major idoneitas in approbato, sed ex probatis debet prælegere quem sibi magis idoneum putaverit, doctrinâ, prudentiâ, ætate, ac vitæ bonitate, aliisque circumstantiis, ad normam *Tridentin. d. cap. 18. Rota cor. Buratto decis. 22. n. 8. & decis. 90. n. 2. & coram Ansaldo decis. 85. n. 21.*

Quoad autem in electione dignioris Episcopus non solum vota, sed etiam,
9 alias circumstantias considerare debeat, colligitur ex *Textu in cap. cum in cunctis de Electione*, ac ex *Trident. d. cap. 18.*, & ita docet Garz. de Benefic. part. 2. cap. 9. num. 109. *Marescotus var. resol. lib. 1. resol. 52. num. 25. ad 28. Tondut. quest. Benefic. cap. 59. num. 11. Passerin. de Elect. cap. 30. n. 104. Barbosa de Parochis cap. 2. num. 91. Card. de Luca de Parochis disc. 37. n. 27.*

Etenim Examinatorum non est aliquem uti magis dignum declarare, sed
12 tantum renuciare debent Episcopo, vel ejus Vicario Generali, quos idoneos cognoverint, ut docent communiter Doctores, & signanter Garz. d. cap. 2. num. 108. *Navarrus in Summa Bullar. V. Concurfus num. 9. & 10. Barbosa de Episc. alleg. 60. num. 97. Fagnan. in cap. mandato n. 17. & 26. de Simonia, Pax Jordan. lucubrat. Canonic. lib. 10. tit. 8. n. 184. Card. de Luca d. disc. 37. n. 26. Trident. supra.*

Magis verò idoneus declararetur ab ipsis Examinatoribus, si Episcopus teneretur eligere illum, uti magis dignum, qui

qui plura vota habet, quod esset maximum absurdum. Quoniam verò possunt Examinatores cognoscere aliquem idoneum circa literaturam, secus verò
 13 quoad alia requilita; proinde *Tridentinum*, ac *S. Pius* suprà mandant, ut Examinatores solùm referant Episcopo quos idoneos judicaverint.

Hoc iudicium idoneitatis comparativum de quo suprà, non tenetur facere Episcopus, statim finito examine, & in
 14 congressu cum Examinatoribus, sed extra locum examinis, & ex postea, ac separatim ab Examinatoribus id nescientibus, ut docet *Garz. d. cap. 2. num. 59. Massob. de Concurfu requisit. 5. dub. 20. Zarboza ad Concilium d. cap. 18. n. 120. & de Parochiis d. cap. 2. n. 93. Passerin. de Elect. cap. 30. n. 104.*

Imò potest differre electionem de magis idoneo, etiam ad sex menses, ubique Collatio spectet ad ipsum Ordinarium; si verò Collatio spectet ad
 15 S. Sedem, tunc debet docere ipsam. S. Sedem de digniore à se electo, in
 16 fra quatuor menses, & usque illud tempus potest differre electionem dignioris, *Vivian. de Jurepatronat. lib. 10. cap. 1. n. 46. Barboza d. cap. 2. n. 94.*

Caveant Episcopi, ne eligant minus
 17 dignum, omisso digniore; nam aliter non erunt immunes à culpa lethali; etenim
 18 nim valde necessarium est, ut Ecclesiis provideatur de Rectoribus, qui utiliores, & fructuosiores sint fidelibus, & cum honore, & decore regimen habeant Ecclesiarum sibi commissarum: quod munus sine dubio præstabunt digniores,
 19 & magis idonei, quamvis electio de digno sustineatur in foro fori, *D. Tb. 2. 2. quest. 63. art. 2. & quest. 185. art. 2. Barboza in cap. cum nobis n. 4. de Elect. & de Parochiis d. cap. 2. n. 98. ubi decisio Sac. Rotæ coram Pumphilio, & alii Doctores.*

Hinc quinquam dicatur dignior, vide-re est, etenim, ut diximus cum *Trident. d. cap. 18.*, ex dignis, & idoneis Episcopopus debet eligere digniorem; & magis idoneum pro gubernio Curæ Animarum. Ille ergo dicitur dignior, & magis idoneus, ac aptus ad Regimen Ecclesiæ, qui ætate, literatura, moribus, & prudentia, speratur bonè gubernatu-

rus esse Ecclesiam sibi committendam, alio ex approbatis carente unà ex hujusmodi qualitatibus, ita ex *Sac. Rotæ recent. part. 3. decis. 551. n. 2. & part. 4. decis. 149.*

Digniores verò in omnibus sunt præferendi, ad *Text. in cap. cum dilectus de Elect.*

Quid quidem servatur in officiis, & negotiis secularibus; nam in melioratione rei communis magis idoneus, & magis dignus præfertur minus idoneo, & minus digno, *l. in reficiendo ff. de damno infecto.*

Pariter ex approbatis præferendus erit ille, qui est de gremio Ecclesiæ, extraneo concurrenti; nisi aliz qualitates multum prævaleant in extraneo; nam, ut inquit *D. Gregor. lib. 9. Epistolæ 2. ad medium* = Non pigeat, aut pudeat extraneum fortè, vel humilis sanguinis virum, dummodo idoneus sit, ad Ecclesiæ suæ regimen, quod propriè bonis exoptat, adsciscere, ita *Barboza de Episcopis allegat. 60. n. 102. Pignatell. consult. Canon. tom. 1. conf. 118. n. 3.*

Ille verò, qui est de gremio Ecclesiæ, tamquam utilior præferendus est, ut inquit *D. Thom. 2. 2. quest. 63. art. 2. ad 4. ibi* = Ille, qui de gremio Ecclesiæ assumitur, in pluribus est utilior.

Uterius ex approbatis Originarius præferendus erit extraneo; ratio est, quia Originarius magis notos habet populi mores, & præsumitur flagrare ardentiori affectu erga salutem illarum Animarum, quas etiam temporali vinculo diligit, ita *Abbas in cap. benè de postulat. Prælat. notab. 3. n. 16.* illis verbis = Ubi in loco reperiuntur idonei, non debet præfci extraneus, est enim quib. honorandus, & promovendus ubi suam peregit ætatem, neque debet alius obtinere stipendia aliis debita. *Barboza de Parochiis cap. 2. n. 110. & sequentib. Pignatell. d. consult. 118. n. 9.*

Imò dignus de gremio Ecclesiæ, vel de loco Beneficii præferendus est digniori extraneo, *Lel. Zacab. de Benefic. c. 12. n. 36. Piasce. in praxi Episc. part. 3. c. 5. n. 19. Ugolin. de Offic. Episc. cap. 50. §. 8. n. 4. Barb. alleg. 60. n. 102.*

Secundò quæritur quis sit dignior, & præferendus. Et primò Doctor præfer-

fertur non Doctore, etiam si Doctor fuerit plebeius natus, & non Doctor nobilis, ea ratione quia Ecclesia indiget hominibus literatis, *Ricci. decis. 135. n. 1. part. 4. Rota recent. part. 2. decis. 36. n. 2. Barbosa ad Trident. d. cap. 18. n. 131. & de Parochiis supra n. 114.*

Unde Papa facilius concedit Beneficia Doctoribus, *cap. cum in cunctis §. Inferiore de Elect. cap. multa de Præbendis cap. 4. de Magistris, Rota coram Verallio decis. 277. n. 4. part. 1.*

Hinc Doctores etiam ignobiles, consuetudine non obstante, admittuntur ad Præbendas, & Dignitates in Cathedralibus Ecclesiis, *cap. venerabilis de Præbendis, Barb. de Canonis, & Dignit. cap. 13. n. 3.*

Supradicta locum habent, ubicumque Doctor est verè doctus; nam ut inquit *Carena de Sic. Inquisitor e part. 1. tit. 5. n. 22.* omnis doctus est Doctor, sed non omnis Doctor est doctus: & ut alii ajunt, non omnis Doctoratus est Doctor, *h. si uxor ff. ad leg. Jul. de adul. Et Massarius in Scoto exp. argu. fol. 67.* inquit Turpe est Doctori, cum culpa redarguit ipsum. Doctor enim ignarus non habetur pro Doctore, *Fagnan. in cap. inter ceteras n. 55. de Rescriptis.*

Primò tamen notandum est in materia, de qua agimus, doctum esse præferendum Doctore, quotiescumque docti vita, & mores noti sint, Doctoris verò ignorantur, *Piaffett. cap. 5. num. 19. Gonzalez glossa 4. num. 112. ad Regul. 8. Cancell. Riccius part. 4. decis. 425. aliam resol. 362. Massob. de concursu requis. 5. dub. 1. num. 19. Barbosa de Paroch. sup. num. 115. & de Episc. alleg. 60. n. 102. Rota coram Buratto decis. 22.*

Secundò: Ex approbatis uti dignior præferendus erit ille, qui semper bonus, ac morigeratus sit in suis actionibus, aut numquam passus fuit maculam criminis, ut docet *Lotter. de Benefic. lib. 2. qu. 31. num. 11. Pax Jordan. lucubr. Canonic. lib. 10. tit. 8. num. 209. & Doctores apud eodem.*

Tertiò: Ex pluribus approbatis, uti dignior præeligendus erit ille, qui altero, cum quo concurrat, fuerit senior, aut prior ordinatus, *Barbosa de Parochiis d. cap. 2. n. 109. Rolandus consil. 47.*

num. 70. lib. 1. Rota recent. part. 18. decis. 659. num. 6.

Quartò: Cæteris paribus, in votis Sacerdos præferendus est non Sacerdoti, & Sacerdos antiquior Sacerdoti juniori, *Rolandus consil. 47. num. 75. Decius consil. 542. num. 13. Barbosa d. cap. 2. num. 119. Pax Jordan. sup. num. 216. Rota recent. part. 16. decis. 220. num. 3. & 4. & part. 18. decis. 659. num. 3. ubi Doctores, Passerin. de Elect. cap. 30. num. 23.*

Quintò: Ex pluribus approbatis, uti dignior præferendus erit ille, de cujus moribus, vita, & qualitatibus Episcopus est melius informatus, *Riccius resol. 521. Pax sup. n. 214. Pignatelli. consil. Canonic. tom. 1. consil. 118. num. 1. & Doctores passim.*

Sextò: Non habens Beneficium, cæteris paribus, præferendus erit illi, qui habet Beneficium, *Barbosa d. cap. 2. num. 116. & de Episc. alleg. 60. n. 103. Gratian. Discept. forens. cap. 21. n. 23. Rota coram Seraphino decis. 767. n. 2. In recent. part. 18. decis. 659. num. 9. ad Text. in cap. 11. cui de Præbendis in 6. Sed hoc intellige, summodò Beneficium, quod possidet, sit ad congruam illius sustentationem; nam aliter idem est, ac si illud non haberet, *Rota coram Dunozer. Jnn. decis. 932. num. 7. & coram Bichip decis. 639. & coram Celfo decis. 169. num. 8. Rota d. decis. 659. n. 10.**

Septimò: Pauper, cæteris paribus in votis, præferendus erit divitis, (nisi Ecclesia Parochiales ex alieno gravata fuerit, ac proinde auxilio indigeat Rectoris divitis) *Gratian. Discept. forens. cap. 211. Rota recent. part. 18. decis. 659. num. 8.*

Octavo demum, cæteris paribus, ubi Beneficium fuerit de Jure patronatus laicorum, ille præferendus est, qui est unus de compatronis, vel de linea fundatoris, *Barbosa d. alleg. 72. num. 202. Pax Jordan. sup. num. 218.*

Verùm licet Episcopus, vel quilibet alius Ordinarius, facultatem habeat in Beneficiis Parochialibus præeligendi magis idoneum ex approbatis ab Examinatoribus Synodalibus, habito respectu non solum ad literaturam, sed etiam ad mores, honestatem vite, prudentiam,

etatem, & alias qualitates magis, vel minus necessarias, seu opportunas, quarum examinatio ipsi Ordinario, tanquam verisimiliter magis informato, reservata fuit à Tridentin. sup. cap. 18. Barbosa de Parochis cap. 2. n. 118. Rota recent. part. 18. decif. 576. num. 1. & 2.

Tamen hæc non procedunt in Parochialibus, quæ sunt de Jurepatronatus laicorum; etenim in his, Jus prælegendi digniorem ex approbatis ab Examinatoribus spectat ad Patronos, qui illum Ordinario præsentare tenentur, ut instituatur, Rota d. decif. 576. num. 3. Barbosa d. cap. 2. num. 124.

Qui quidem Ordinarius sic præsentatio institutionem absque rationabili causa denegare non debet, ut ex Tridentin. d. cap. 18. ubi Barbosa n. 141. Rota rec. part. 11. decif. 232. & d. decif. 576. n. 4.

ARGUMENTUM.

A reprobatione Examinatorum an detur appellatio, & ad quem effectum dari possit, ubi an locum habeat in suspensivo, vel in devolutive sententia.

SUMMARIUM.

- 1 Appellatio definitur; à minori iudice ad majorem facta provocatio.
- 2 A majore iudice ad minorem provocari non potest.
- 3 Judex appellationis utrique colliganti debet esse competens.
- 4 Appellatio conceditur propter gravamen.
- 5 Appellationis duplex est species, altera suspensiva, altera devolutiva, & utraque explicatur.
- 6 Appellatio à mala Relatione Examinatorum admittit in solo devolutivo. Declara, ut num. 17.
Quomodo autem, & ad quem sit interponenda, num. 7. & num. 11.
Undè vero desumi valeat Examinatorum mala Relatio, num. 12. & seqq.
- 9 Appellans à Decretis Interlocutoriis debet exprimere causam gravaminis.

13 Examinatores gravamen inferunt, quatenus idoneum Episcopo renunciare prætermiserint.

Idoneitas autem ex quibus suaderi possit, num. 4.

15 Idoneus qui semel repertus fuerit ad Curam Animarum, retinet præsumptionem idoneitatis.

16 Appellans à mala Relatione Examinatorum, quatenus idoneus dijudicetur in examine etiam post annum habito adhuc non præsumitur idoneitatem quesivisse de novo.

18 Beneficia Ecclesie Calaguritane conferenda sunt Sacerdotibus patrimonialibus.

19 Attenta est institutio, quæ fuit concessa post interpositam appellationem.

20 Possessio attentata sequestranda est.

21 Appellans tenetur acta transportare ad iudicem appellationis.

Excursatur tamen, quatenus impeditus fuerit acta transportare ex facto Adversarii, num. 22.

23 Collator gratificare nequit non qualificatum in Beneficio, debito certo generi personarum.

DISCEPTATIO XXIX.

Cum acturi simus de appellatione, quæ dari potest à reprobatione, vel non approbatione Examinatorum, ut in precedentibus, hinc primo loco videre est, quid sit appellatio, deinde de ceteris ad materiam spectantibus. Appellatio igitur est provocatio facta à minori iudice ab majorem iudicem gravantis, & gravati superiorem utriusque, ad tollendum gravamen illatum, Doctores communiter, & Nos latè suis locis, ubi de appellatione.

Dixi provocatio, quod est genus, cum de aliis provocationibus prædicetur.

Dixi à minori iudice ad majorem; nam absurdum esset adire inferiorem, contra superiorem, cap. cum inferior de major. & obed. l. formam. C. de Offic. Prefecti.

Dixi ad iudicem superiorem utriusque, etenim superior, ad quem appellatur, debet esse superior & appellantis, & appellati; nam iudex non valet judicare nisi suos subditos, cap. judicare 11. qu. 3.

Dixi

Dixi ad tollendum gravamen illatum ; etenim , ubi non est gravamen , non est
 4 appellatio : gravamen ergo est fundamentum appellationis , quæ sine illo subsistere non potest , aliàs ipso jure corrui-
cap. cum speciali §. porro de appellat. Rota part. 3. recent. decif. 551.

Est autem duplex appellationis species , suspensiva una , devolutiva altera .
 5 Suspensiva quia suspendit , quoad utrumque effectum : devolutiva , quia non suspendit executionem , sed tantum dat locum appellanti , ut prosequi possit sua jura coram Judice , ad quem appellavit , citra retardationem executionis judicati .

In materia verò , de qua agimus , appellatio locum non habet in suspensivo ,
 6 sed in devolutivo tantum , ut colligitur ex *Trident. sess. 24. cap. 18. de Reform. ibi = Nec prædictorum Examinatorum relationem , quo minus executionem habeat ulla devolutio , aut appellatio etiam ad Sedem Apostolicam , sive ejusdem Sedis Legatos , aut Vicelegatos , aut Nuncios , seu Episcopos , aut Metropolitanos , Primate , vel Patriarchas , interposita , impediatur , aut suspendatur : ita ex Constitutione S. Pii V. In conferendis . Campanil. divers. juris Canonici rub. 7. cap. 6. n. 75. Barbosa de Parochiis cap. 2. n. 137. Rota recent. part. 15. decif. 114. n. 10. , ubi Doctores .*

Hujusmodi appellatio interponenda erit coram Examinatoribus , necnon coram Episcopo , quatenus interfuerit examini , vel coram suo Vicario Generali , quatenus simul haberi possint , vel saltem apud acta Curie Episcopalis ; nam Episcopus , & Examinatores repræsentant unum Consistorium , & Auditorium .
 7 Notandum autem est in materia , de qua agimus sufficere , ut Reprobatus appellat à mala relatione Examinatorum .

Quicumque intendit se gravatum , appellare potest ad Metropolitanum , vel ad Sanctam Sedem , ac in ipsa appellatione exprimenda erit causa , dicendo se appellare à reprobatione Examinatorum , ac proinde se sentiens gravatum , appellat . Undè non sufficit quòd appellat in genere , ea ratione , quia à sententia interlocutoriis causa est exprimenda in appellatione , aliter nulla erit , Ro-

ta part. 1. recent. decif. 591. Sed reprobatio Examinatorum est interlocutoria ;
 10 ergo in appellatione exprimenda est causa , puta reprobationis , quod etiam deducitur ex *Textu in cap. quo ad consultationem de Sent. & re judic. cap. dilectio de appellat.*

Ubicumque igitur Examinatores male se gesserint , & irrationabiliter processerint in relatione facienda Ordinario ,
 11 ab hujusmodi eorum mala relatione , qui se sentit gravatum , ad Judicem superiorem appellare potest , ad *Text. in cap. dilectio de Rescriptis , Rota coram Alex. VIII. decif. 66. n. 3. & in recent. part. 18. decif. 175. num. 12. & decif. 515. num. 8. eodem part. 18.*

Desumitur autem irrationabilitas relationis Examinatorum , ex quo appellans idoneus erat in examine , & sub silentio fuit præteritus in relatione data
 12 Episcopo ; cum Examinatores ipsi teneantur , quoscumque idoneos judicaverint , Episcopo renunciare , quo non facto , irrationabiliter processisse videntur & contra dispositionem *Trid. d. cap. 18.* ac proinde ei ut gravato permiffum est à Jure ad superiorem appellare , *Rota coram Alex. VIII. d. decif. 66. num. 3. & recent. part. 12. decif. 302. num. 3. , & part. 16. decif. 238. num. 2. & 3.*

Et licet Examinatoribus data sit facultas renunciandi quos idoneos judicaverint , non idoneis prætermiffis , ubi
 13 appellans jam idoneus erat , non erat omittendus sub silentio , sed de eo Examinatores mentionem facere tenebantur , ad *Text. in l. cum prætor ff. de judic. Rota in recent. part. 3. decif. 438. & part. 16. decif. 238. num. 1. & pluribus sequentibus .*

Quod appellans erat idoneus de tempore concursus , desumitur ex eo quod ante concursum Curam Animarum exercuerat , ad Curam Animarum fuerat approbatus , & post concursum coram Judice appellationis habilis , atque idoneus fuerit repertus : Undè fit quod ,
 14 stante hujusmodi approbatione antecedenti , & subsequenti , de maxima irrationabilitate Examinatorum non erit dubitandum , *Rota in recent. part. 16. decif. 238. n. 12. & part. 18. decif. 576. num. 6. & 7.*

Habilitas igitur acqulsita, cum illa inhereat menti, & animo, non est presumendum, quod tam facile obtenebrari potuerit; & dum antea idoneus quis erat in examine, talis censendus est in novo examine; nam actus scientifici sunt ad instar formæ, qui stabiles imprimuntur in intellectu, *Rota recent. part. 18. decif. 175. num. 10.*

Et quamvis à primo examine ad secundum, factum in Urbe, lapsus fuerit 16 annus; ac proinde si de appellantis idoneitate appareat, presumi possit noviter acquilita, ad excludendam irrationalitatem Examinatorum de partibus; tamen scias, quod tanti temporis intermedium non fuit habitum in consideratione à *Sacra Rota in recent. part. 16. decif. 238. num. 7.* in subiecta materia pro concludendo, quod quis doctior evadere potuerit.

Demum est videndum, an appellatio locum habeat in suspensivo, quotiescumque agatur de Beneficio sive simplici, sive Curato debito certo generi personarum, aut alicujus Ecclesiæ, & similitum, posito quod quis appellaverit à mala relatione Examinatorum: & affirmativè respondendum videtur; etenim Piana Constitutio, de qua suprà, tantum loquitur de Beneficiis Parochialibus providendis per liberum concursum; & quod detur appellatio in suspensivo in casu, de quo agimus, à mala relatione Examinatorum, clarè patet ex *Sac. Rota in recent. part. 10. decif. 155. & part. 16. decif. 202. num. 1. & per totam, & decif. 238. num. 3. & part. 18. decif. 175. n. 12. & alibi passim, ac 178. & 179. eadem part. 18.*

Quæ licet loquantur de Beneficiis simplicibus Calaguritanæ Ecclesiæ; nihilominus quia omnia Beneficia hujusmodi Ecclesiæ tam Curata, quam Simplicia conferenda sunt Sacerdotibus indigenis, seu, ut dicitur, patrimonialibus, prævio examine per concursum; hinc ubicumque à mala relatione Examinatorum datur appellatio, illa habet effectum tam in suspensivo, quam in devolutivo; eoque magis ubi appellans, uti gravatus, examinatus in Urbe de ordine Sac. Rotæ fuit repertus habilis, & idoneus, *Rota recent. part. 16. decif. 202. num. 3.*

Ubi *num. 4.* habetur quod institutio obtenta post interpositam appellationem, dicitur attentata; & consisto de attentatis apponendum erit sequens, super fructibus Beneficii, duplici ratione, ne bona dilapidentur, ut ex *d. decif. 202. num. 5. & 6.* Secundò, ne quis gaudere debeat commodo possessionis attentatæ, ut ex *d. decif. num. 7.* Idem colligitur ex altera *Sac. Rotæ decif. recent. part. 18. decif. 179. & decif. 410. & num. 1. ad 9.*

Appellans, ut suprà, debet suis sumptibus transportare acta ad detegendum gravamen sibi illatum, *Rota recentior. part. 16. decif. 203. num. 8. Tridentin. sess. 24. cap. 20. de Reform. ad Text. in l. 2. C. de adeundo;* ex quibus iuribus habetur, quod acta sunt transportanda coram Judice ad quem, antequam possit fieri iudicium; nam ex actis Judex acquirit jus, & non aliter, *Rota recent. part. 18. decif. 442. per tot.*

Et ubi appellans impeditur facto partitis adversæ, ne possit habere acta, hoc casu remanet exemptus ab hujusmodi onere, *Rota d. decif. 203. num. 10. & decif. 393. per totam part. 17. recent.*

Hoc unum est advertendum in materia, de qua agimus, quod ubicumque appellatum fuerit à mala relatione Examinatorum, in concursu habito Parochialis Ecclesiæ debita Sacerdotibus, patrimonialibus, Episcopus non potest gratificare idoneum, aliàs collatio erit nulla, & pro non facta habenda erit, *cap. non solum de appellat. in 6. Rota recent. part. 16. decif. 238. n. 7. & per totam.*

ARGUMENTUM.

Appellatio an detur de Jure ab irrationali Judicio Episcopi, ubi an illa locum habeat in suspensivo, vel in devolutivo tantum?

SUMMARIUM.

- 1 Ab irrationali judicio Episcopi in provisione Parochialis Ecclesiæ licet ad Superiorem provocare, & n. 2. Admittitur tamen appellatio solum.

lunamodo in devolutivo, num. 3.

- 4 *Judicium institutionis ad Beneficium simplicia Jurispatronatus, seu competentia Sacerdotibus patrimonialibus est ordinarium; ideoque terminari debet per tres conformes sententias, & num. 5. & 6.*

- 7 *Appellans ab irrationabili judicio Episcopi debet Prælectum ad novum examen provocare, eundem citando.*

Et confilto de mala electione Episcopi, debet Prælectus denno citari ad dicendum causam quare præcedens judicium rescindi non debeat, n. 8. & 9.

Quid autem servandum ubi prælectus interim cedat juri suo, vel decedat, num. 14.

- 10 *De irrationabili judicio Episcopi in electione Examinatorum ad Parochiam quonodo constare possit, & n. 11. & seq.*

- 15 *Qualitates requisitæ ad ascensionem Beneficii probari possunt per depositiones testium.*

- 16 *Possessor Parochialis tanquam ab Episcopo præelectus, non est removendus, usquequo de irrationabili judicio Episcopi consisterit per tres conformes sententias, vel unam transactam in rem judicatam, & num. 17.*

DISCEPTATIO XXX.

IN præcedenti Disceptatione per Nos actum fuit de appellatione à reprobatione Examinatorum, in hac tractandum est de appellatione ab irrationabili judicio Episcopi. Ubiunque autem Episcopus, magis idoneo spreto; minus idoneum prælegerit, potest is, qui se sentit gravatum ab hujusmodi mala Episcopi electione, ad Superiorem appellare, & prælectum ad novum examen provocare, in quo si magis idoneus repertus fuerit, ab ipso Judice appellationis debet de Beneficio provideri, amoto proviso ab ipso Episcopo, *Marescottus var. resol. lib. 1. cap. 52. num. 23. & 24. Barbosa alleg. 60. num. fin. idem ad Tridentin. sess. 24. cap. 18. num. 157. Card. de Luca ad Tridentin. disc. 32. n. 24. & de Parochiis disc. 7. num. 3. & 8., Pax Jordan. lib. 10. tit. 8. num. 224. Fagnan. in*

cap. eam te de etate, & qualitat. Rosa coram Gregorio XV. deels. 40. in Lunen. Sarzanen. Parochialis 14. Januar. 1707. coram Omaniâ §. non enim, Sacra Congreg. Concil. in una Ilesiana Parochialis 23. Julii 1718.

Quod idem clarè patet ex Constitutione S. Pil V., quæ incipit: *In conferendis*, ubi §. 7., hæc habentur: *Ut autem non solum digni, sed magis dignis repertis juxta ejusmodi Concilii Decretum Parochiales Ecclesiæ conferantur, volumus, & eadem auctoritate decernimus, quod si Episcopus minus habilem, posthabitis magis idoneis, elegerit, possint ii, qui rejecli fuerint, à mala electione hujusmodi ad Metropolitanum, vel si ipse eligens Metropolitanus, aut exemplis fuerit ad viciniorem Ordinarium, vel nostram, & Sedis Apostolicæ delegatum, aut aliis ad ipsam Sedem Apostolicam appellare, ac prælectum ad novum examen coram ipso appellationis Judice, & ejus Examinatoribus provocare; & confilto de prioris eligentis irrationabili judicio, eoque revocato, Parochialis magis idoneo per eundem Judicem appellationis, auctoritate nostra quare ut collatio ad Episcopum à quo appellatum fuerit spectaret, conferatur; aliis eidem magis idoneo per Judicem appellationis approbato conferenda remittatur ad eum, ad quem collatio, provisio, vel institutio spectabit.*

Appellatio verò prædicta locum habet tantum in devolutivo, non autem in suspensivo; unde quodcumque fuerit irrationabile judicium Episcopi, nequam appellatio impedit, quin præelectus mittatur in possessionem Beneficii; ut benè colligitur ex *Piana Constitutione supra §. 8. ibi: Hæc tamen appellatio interposita interim non impediat, nec suspendat, quo minus electio per Ordinarium primo loco facta interim deminuetur executioni, & provisus ab eadem Ecclesia, causa appellationis hujusmodi pendente non removeatur. Et si quis à sententia per Judicem appellationis lata duxerit appellandum, is tunc ad Sedem Apostolicam appellabit & ita Fagnanus ad Text. in cap. eam te n. 28. de etate, & ad Textum in cap. mandato num. 18. & 28. de Simonia, Passerin.*

vin. de Elect. cap. 32. num. 14. Rota in recent. part. 10. decis. 94. num. 5. Card. de Luca de Parochiis disc. 6. num. 9.

In suspensivo verò datur appellatio in Beneficiis simplicibus juris patronatus
4 laicalis, puta ubi instituendus erit ex voluntate testatoris, quem magis idoneum Episcopus judicaverit, vel in Beneficiis debitis sacerdotibus particularibus alicujus Ecclesiæ, quæ Beneficia dicuntur patrimonialia, ut in Beneficiis Calaguritanz Ecclesiæ: in quibus
5 casibus tam à mala relatione Examinatorum, quam à mala electione Episcopi datur appellatio tam in suspensivo, quam in devolutivo, *Rota in recent. part. 16. decis. 202. n. 1. & per tot., & part. 18. decis. 175. num. 12., & prius part. 10. decis. 155.*

Non tantum conceditur appellatio, ut suprà à mala præelectione Episcopi,
6 sed etiam à Judice secundæ instantiæ, quatenus ipse Judicium Episcopi approbaverit; quo casu ei licet iterum appellare, nec opus habet coram ipso Judice tertiæ instantiæ docere de fama sui boni juris, aliàs esset ligare manus ipsius appellantis, ne posset docere de gravamine, *Garz. de Benefic. part. 9. cap. 2. num. 251.*

Gravatus debet præelectum ad novum examen provocare coram Judice superiore, antequam doceat de irrationabili judicio Episcopi, eundem citando; nam difficile esset docere de gravamine, eo quia acta examinis primæ instantiæ sæpe tali modo fabricantur, ut ex illis apparere de gravamine difficilimum sit: & ita intelligendam esse Constitutionem S. Pii V. sæpe citatam, docet *Sacra Congreg. Concil. in una Urbinaten. 9. Septembris 1628., & in Pisana 17. Junii 1630. Rota coram Celfo decis. 5. & 14. Novar. in Summ. Bullar. V. Concurfus num. 16. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. conf. 118. num. 14., Fagnan. in cap. cum te num. 27. de Elect. Card. de Luca de Parochiis disc. 6. num. 5. & disc. 7. num. 3. Fagnan. in cap. cum te de etate, & qualis. num. 29., & novissimè *Sacra Rota coram Cerro Junior, in una Reginen. Parochialis 1. Martii 1720. §. Haud, & sequent.,* ubi latè de hac materia provocationis ad novum.*

Tom. II.

concursum, licet non constet per Appellantem de irrationabili judicio Episcopi, ut ibi *cor. Cerro Rota §. Nec pariformiter, & in Comen. Parochialis 10. Januarii 1707. §. Ratio, coram Caffarello, & Fulginaten. Parochialis 13. Januarii 1710. §. Nullatenus coram Rmo Aldrovando Sacre Rote Decano.*

Dixi = ut præelectus citandus sit = ex ratione, quia agitur de ejus interesse, undè posito, quod provocandus sit ad
8 novum examen, hoc perneceesse fieri debet secutà monitione, ut benè colligitur ex ipsa *Piana Constitutione suprà*, illis verbis = ac præelectum ad novum
9 examen provocare in quo si succumbat, demum vocandus est ad respondendum, quare non debeat præcedens judicium de eo factum revocari, ut ex dicta Constitutione ibi = eoque revocato, ex quo constat, cum non esse magis idoneum; neque enim quis est privandus sine prævia citatione.

Sequitur, ut videamus, quomodo probetur mala electio ab Episcopo facta: Et dicimus, tribus modis eam probari posse. Primò, provocando electum ad novum examen, ut dicitur in *Textu citatæ Constitutionis Piane* ibi = ac præelectum ad novum examen coram ipso appellationis Judice, & ejus Examinatoribus provocare = iste namque est modus probandi, utrum appellans sit dignior; ac proinde tam appellans, quam appellatus, debent comparere coram Judice appellationis, & novum examen subire, ut ex collatione responsum utriusque colligatur quis eorum ex hoc capite sit magis idoneus: neque obstant verba citatæ Constitutionis, in qua habetur, quod præelectus ad novum examen provocetur; quia correlativa non indicantur ad imparia, maxime in hoc casu, ex quo Competitores tendunt ad eundem finem, *Fagnan. in d. cap. cum te d. num. 31. Pax Jordan. lucubr. Canonic. lib. 10. tit. 8. num. 227. Passerin. de Elect. cap. 32. num. 15.*

Secundo modò probari potest irrationabilitas Episcopi in ipsa præelectione habita, videlicet quia præelectus
12 non pollet his qualitatibus, quibus pollet appellans, ex quo appellans est senex, & præelectus est juvenis; appel-

N n

lans

Ians est Sacerdos, & prælectus est Clericus in minoribus ordinibus, appellans non patitur maculam criminis, & prælectus inquisitus fuit de pluribus criminibus, & ita de similibus, de quibus *Noti suprà*. Rursus si appellans est Doctor, exercuit Curam Animarum, aliàs fuit approbatus ad Curam Animarum, &c. Nam ex his, & similibus defumitur irrationabile iudicium Episcopi, *Rota coram Cerro sup. §. n. St. verò in fine*.

- Tertio modò, probatur irrationabile iudicium Episcopi, si prælectus est familiaris Episcopi eligentis, ut multis citatis, probat *Riccius part. 4. decis. 96. n. 19. Barbosa de Parochis cap. 2. n. 144. Pax Jordan. sup. n. 235. Gonzalez ad Regulam 8. Cancell. glossa 4. num. 140. & pluribus sequentibus, Passerin. de Elect. cap. 32. num. 16.*

Sed quid juris, ubi prælectus ab Ordinario, appellatione pendente, cederet juri suo, aut decederet à vita, aut provifus fuerit de altero Beneficio: & certum est quod, his non obstantibus, Jus ipsius appellantis non expirat; ac proinde prosequi valet iudicium coram Iudice, ad quem appellavit, quamvis prælectus, post juris proprii cessionem, cogendus non sit ad novum examen. Appellans verò probare potest suam idoneitatem per examen, de cæteris verò qualitatibus docere potest per depositiones testium, habentium notitiam tam ipsius, quam prælecti, etenim ubi forma adimpleri non potest præcisè, sufficit actum facere, eo modo, quo possibile erit, *Aymon conf. 12. n. 2. & conf. 17. n. 5. Garz. de Benefic. part. 2. cap. 2. n. 254. Passerin. de Elect. cap. 32. Pax Jordan. lib. 10. tit. 8. n. 227. & Doctores passim*.

Posito, ut suprà, quòd prælectus ab Episcopo, per Iudicè, ad quem appellatum fuit, uti minus dignus habitus fuerit, revocato irrationabili iudicio Episcopi; nihilominus à sua possessione non est removendus, nisi per tres sententias conformes fuerit rejectus, aut per unam transactam in rem judicatum: ac proinde remanet interim in eo statu, in quo erat ante sententiam revocatoriam, ita *Garz. de Benefic. part. 9. cap. 2. n. 246. Gratian. discept. forens. cap. 96. nu. 23.*

Passerin. de Elect. cap. 32. n. 18. Nicollus lib. 3. tit. 5. de Præbendis.

ARGUMENTUM:

Concursus formalis, ad normam Trid. sess. 24. cap. 18. de Reform., in quibus Ecclesiis Parochialibus providendis non requiratur?

SUMMARIUM.

- 1 *Concursus ad formam Concilii Tridentini sess. 24. cap. 18. de Reform. minime requiritur in Parochialibus de Jurepatronatus laicorum, & n. 5.*
In paritate verò vocum concursus faciendus est inter solos presentatos, num. 2.
Providenda tamen est Ecclesia per concursum, ubi collatio devoluta sit ad Episcopum, num. 3.
- 4 *Beneficium Jurepatronatus per devolutionem providetur tanquam de libero.*
- 6 *Beneficium Parochiale de Jurepatronatus mixto providetur absque concursu, & n. 7. cum seq.*
- 10 *Concursus requiritur in collatione Parochialis de Jurepatronatus mixto, & n. 11. remissivè.*
- 12 *Concursus non requiritur in Beneficio Curato, quod providetur per resignationem factam ad favorem.*
Et quatenus resignatarius fuerit reprobatus, potest infra sex menses ad novum examen admitti, n. 13.
- 14 *Concursus non requiritur in permutatione Beneficiorum.*
Nec quando confertur dignitas, cui Cura inhereat Animarum, n. 15.
Item non requiritur in collatione Canoniceatus cum simili Cura, n. 16.
Nec ubi Cura habitualis resideat penes Capitulum Cathedralis, vel Collegiate, n. 17.
Sive Parochia unita fuerit Monasterio Regularium, n. 18.
- 19 *Beneficium Curatum quatenus intra terminum præfixum in Edicto nemo comparuerit, provideri potest sine concursu.*

20 *Concurfus minimè requiritur in Vicaria perpetua, Beneficio, feu Dignitati unita.*

Neque in provisione Parochialis conferri folite Regularibus, n.21.

Sicuti nec in Prioratu dari folito in Commendam Regularibus, n.22.

Nec requiritur in Regreffu refervato ad Parochialem, n.23.

Rurfus nec in Beneficiis Curatis vacantibus in Curia, vel apud Sedem, num.24.

Neque in providendis à Dataria jure devoluto, n.25. & 26.

Idem neque in collatione Beneficii Curati litigiofi, n.27.

Nec dum providenda eft Parochialis adeo exigui redditus, ut nemo feft examini fubjicere velit, n.28.

Neque in collatione Parochialis noviter erectæ, n.29.

Nec demum in provisione Parochialis unitæ Sacræ Religionis Hierofolymitanæ, n.30.

Intellige, ut n.31. & feqq.

DISCEPTATIO XXXI.

Diximus fuprà *Discept.22.* Parochiale Beneficium providendum effe per concurfum, attenta difpofitione *Arid. feff.24. cap.18. de Reform.* In hac *Disceptatione* demonftrabimus, quæ Beneficia, licet Curam habeant Animarum, provideri poffint de novo Rectore abfque generali concurfu, fed tantum prævio examine concurrentium, habito coram Examinatoribus Synodalibus, & Ordinario loci, cum facultate eligendi quem magis dignum judicaverit ex approbatis ab ipfis Examinatoribus Synodalibus.

Et primò non requiritur concurfus, ubicumque Beneficium Parochiale eft de Jurepatronatus laicorum, quo cafu fufficit, quòd præfentatus, vel promovendus, habilis, & idoneus fuerit repectus in examine habito coram Examinatoribus Synodalibus, *Latter. de re Benefic. lib.2. quæft.31. num.129. Barbosa de Epifcop. alleg.60. num.79. Rota in recent. part.18. decif.32. num.11. & decif.192. n.11. & part.19. decif.136. n.42. Card. de Luca de Parochis difc.37.*

n.44. Sacra Congreg. Concil. in una Pifana 5. Februarii 1628. Bononien. 10. Aprilis 1683.

Ubi verò plures præfentati fuerint æqualiter à pluribus compatronis, hoc cafu requiritur examen per concurfum, inter ipfos præfentatos tantum, ad hoc ut agnofcatur ab Examinatoribus, quinam fint idonei, & poftea, fecutà illorum relatione, Ordinarius eligat, quem cæteris magis idoneum judicaverit, atque illum, & non alium inftituit, *Garz. de Benefic. part.9. cap.2. n.257. Riccius refol.357. Marefcottus var. refol. lib.1. cap.52. n.111. Barbosa alleg.72. n.121. Fagnan. in cap. cum propter de Jurepatron. n.10. Card. de Luca de Parochis difc.15. num.3.*

Providenda tamen erit Ecclefia Parochialis de Jurepatronatus per generale concurfum, quotiefcunque provisio devoluta fuerit ad Epifcopum, ex quo patroni non præfentantur fubjectum idoneum infra statutum tempus à Jure, qui quidem patroni pro illa vice tantum cenfentur fpoliati eorum jure; nam per hujufmodi devolutionem Ecclefia habetur pro libera, *Barbosa ad Trident. d. cap.18. num.149. & de Parochis cap.2. n.131. & de Epifcop. allegat.60. n.18. Pafferin. de Elect. cap.30. n.120.*

Dixi = ubi plures fuerint æqualiter præfentati = etenim, fi plures præfentati æquales non funt in jure præfentationis, ex quo unus habeat duas voces, alter tres, &c. in hoc cafu concurfus non habet locum, fed qui præ cæteris plures habet voces, ille folus eft examinandus, & fi fuerit approbatus, ei beneficium eft conferendum; nam, cum alii fint inferioris juris, attentà inæqualitate, rejiciendi erunt, *Garz. de Benefic. part.9. cap.2. num.257. Barbosa ad Trident. d. cap.18. num.146. Pafferin. fup. n.121. Rota coram Buratto decif.952. n.2.*

Dixi fuprà = ubi Beneficium fuerit de Jurepatron. laicorum = hinc videre eft quid juris, ubi Beneficium Jurispatronatus mifcetur ex Ecclefiaftico, & Laico, videlicet quod pro parte fit Ecclefiafticum, partim laicale, & fic mixtum: & videtur dicendum, hujufmodi Beneficium de Jurepatronatus mixto providendum effe per concurfum, ea ratione

N n a quia

quia dignus trahit ad se minus dignum, ad *Text. in cap. per tuos de arbitris. l. 1. ff. de V. S. Barbosa axioma 72.* Tum quia Papa sæpè indistinctè derogat patronatui mixto in totum, quod non faceret, nisi pro medietate, quatenus judicaretur laicale, *Diana, ubi Doctores, part. 9. tract. 8. resol. 16.*

7 Sed pro contraria sententia veritas esse videtur; nam cum quaeratur, an patronatus mixtum laicale, vel Ecclesiasticum censeri debeat, ea est receptissima distinctio, ut attendatur illa qualitas, quæ in casu, de quo quaeritur, est magis privilegiata, & magis favet patronatui, *Federic. de Senis cons. 65. n. 2. Puteus decis. 157. n. 6. lib. 3. Covar. pract. quest. cap. 36. n. 5.*

Dixi, ut debeat attendi illa qualitas, quæ in casu, de quo quaeritur, est magis privilegiata; hinc magis privilegiata dicitur causa providendi Beneficium Parochiale Jurispatronatus mixti absq; forma, de qua per *Trid. sess. 24. cap. 18. de Reform.* Si verò esset opus, ut servetur forma præscripta à *Trident. suprâ*, hoc esset magni præjudicii patronis laicis; nam restringeretur eorum libertas in præsentando, & cum in hac parte jus laicorum sit potentius, & magis privilegiatum; quia Concilium Beneficia de Jurepatronatus laicorum concursui non subjecit; sequitur, ut Juspatronatus mixtum quo ad concursum pro conservanda patronorum libertate debeat reputari, ac si totus esset laicale, latè *Fagnan. in cap. cum propter n. 34. Card. de Luca de Parochis disc. 37. n. 47.*

Quidquid in contrarium resolutum, fuerit in *Sacra Congregatione Concilii in una Cæsaten. 29. Martii 1653. lib. 19. decis. fol. 240.* ibi = *Sacra Cœ. censuit Ecclesiam Parochialem, quæ pro duabus partibus est de Jurepatronatus laicorum, pro una verò Jurispatronatus Ecclesiastici, conferendam esse per concursum, ad præscriptum Sac. Concil. Trid. sess. 24. cap. 18.*, quam resolutionem propriis oculis legi, *Pax Jord. l. 1. cabr. Canon. lib. 10. tit. 8. n. 49.*

9 Quoties verò Beneficium Parochiale ex sui natura, & origine laicali, ex donatione laicorum pro duabus ex tribus partibus effectum fuerit postea Ecclē-

fasticum, neque providendum erit per formalem concursum, ea ratione, quia patronus non intendit sibi præjudicare, sed tantum honorare Clericos, ut secum concurrant ad præsentationem; unde cum patronus laicus ad se trahat Ecclesiasticos, & non, Ecclesiastici laicum; meritò Beneficium hujusmodi regulatur secundum privilegium simplicis laicalis, quod consequitur examinatus ab Examinatoribus sine concursu, *Fagnan. in cap. cum propter de Jurepatronatus n. 39. ad 74.*

Beneficium Parochiale, quoties fuerit de Jurepatronatus Ecclesiastico tunc 10 pro illius collatione requiritur concursus, ad *Trid. d. cap. 18.* ibi = *Si verò Jurispatronatus Ecclesiastici erit, ac institutio ad Episcopum, & non ad alium, pertineat, is, quem patronus digniorem inter probatos ab Examinatoribus judicabit, Episcopo præsentare teneatur, ut ab eo instituat.* *Riccius resol. 362. Pax Jord. sup. n. 49. Barbosa de Episc. alleg. 72. n. 122. Sacra Congreg. Concil. in una Gandoven. 7. Februa. ii 1643. Rotâ in recent. part. 18. decis. 32. n. 12.* & *decis. 192. n. 10.* ubi allegatur *Garz. de Benefic. part. 9. cap. 2. n. 26.* & seqq. in *Novariën. Parochialis 17. Januarii 1710. §. fin. coram Priolo.* Sed quid ubi per consuetudinem ferè immemorabilem Beneficia Curata de Jure patronatus Ecclesiastici, solita fuerint provideri, 11 t absque concursu, an illa sit servanda, vide infra *Discept. seq.*

Secundò non requiritur concursus, ubi Beneficium Parochiale confertur 12 per resignationem factam in manu Papæ ad favorem alterius; nam hoc casu qui gratiam obtinuit, sufficit, quod se submittat examini coram Ordinario, & saltem tribus Examinatoribus, qui si idoneus, & habilis repertus fuerit ad Curam gerendam, tunc ei Beneficium adjudicandum erit, *Garz. d. cap. 2. n. 157. Gonzalez ad Regul. 8. Cancell. glossa 6. n. 121. Riccius resol. 519. n. 1. Parisi. de Resignat. lib. 1. quæst. 7. n. 8. Barbosa de Episc. alleg. 60. n. 21. Pax Jord. lib. 10. tit. 8. nu. 73. Vivian. de Jurepatronat. lib. 10. cap. 1. n. 55.*

Posito autem quòd Resignatarius in primo examine non fuerit repertus idoneus

13 & habilis, potest iterum infra sex menses ad novum examen admitti, & uti dignus de Beneficio provideri, attenta clausula solita apponi in huiusmodi literis Apostolicis, videlicet = *quatenus dignum repereris* = unde, si non fuerit re-

14 pertus dignus, & habilis in primo examine, potest iterum ad novum examen admitti, ut pluries ex *Sacra Rota*. Tertio non requiritur concursus in permutationibus Beneficiorum Parochialium, sive ubi alterum illorum fuerit Parochiale, nam concursus fit inter plures respectu ejusdem Beneficii: secus autem videtur, ubi intercedente auctoritate legitimi Superioris alter alteri dat suum Beneficium, mediante legitima permutatione, vel ubi permutatur Beneficium Parochiale cum simplici: quo casu sufficit, quod recipiens Beneficium Parochiale approbetur ab Examinatoribus Synodalibus, *Garz. d. cap. 2. n. 165. Barbosa de Parochis d. cap. 2. n. 23. Parisius de Resignat. lib. 8. cap. 9. n. 93. Tondut. lib. 2. cap. 4. §. 10. num. 9. Riccius resol. 367.*

15 Quarto non requiritur formalis concursus, ubi confertur dignitas in Cathedrali, vel Collegiata, vel Abbatiali Ecclesia, cui unita est Cura Animarum; nam hoc casu sufficit, quod electus fuerit idoneus habitus ad Curam ipsam per examen coram Examinatoribus, *Garz. de Benefic. part. 9. cap. 2. n. 193. cum seq. Barbosa de Paroch. cap. 2. n. 27. idem alleg. 60. n. 25. Gonzalez ad Regul. 8. Conc. glossa 6. n. 162. Gratian. discept. forens. cap. 273. n. 48. Fagnan. in cap. cum sit eos n. 27. de etate, & qual. Pax Jord. sup. n. 97. Rota in recent. part. 10. decis. 43. n. 2.*

16 Quinto Parochia unita Canonicali, concursu formali non est conferenda; nam sequitur naturam Canonici, ut scilicet, sicuti Canonici obtineri possit absque concursu, ita Parochialis ei unita. Requiritur verò, ut provivus examen subeat, ut de ejus idoneitate constare possit, *Riccius d. resol. 165. Garz. de Benefic. part. 12. cap. 2. n. 23. Barbosa d. alleg. 60. n. 26.*

17 Sexto non requiritur concursus formalis, ubi Cura Animarum habitualis residet penes Capitulum Cathedralis,

vel Collegiatę Ecclesię, quę exerceatur per hebdomadarios, vel per Vicarium deputatum ad hoc, quo casu non confertur per formalem concursum, sed tantum deputati ad Curam gerendam sunt examinandi, *Gonzal. sup. gloss. 6. n. 158. Riccius resol. 358. Barbosa d. alleg. 60. Fagnan. in cap. cum sit eos n. 20. cum sequent. de etate, & qual. Card. de Luca de Parochis disc. 37. n. 37. Rota recent. part. 18. decis. 516. per totam.*

18 Septimo formalis concursus non requiritur, ubicumque Parochiale Beneficium fuerit annexum, & unitum Monasterio Regulari: quo casu, cum habitualis Cura dicatur residere penes Monasterium tantum, Monasterium potest nominare subiectum habilem, & idoneum, qui approbandus erit per Episcopum, cujus est approbare, vel reprobare illum, *Barbosa d. alleg. 60. n. 31. Pax Jordau. sup. n. 64. Fagn. sup. n. 28. Card. de Luca d. disc. 37. n. 38. Rota recent. part. 17. decis. 10. n. 2, & part. 18. decis. 32. n. 6. & decis. 192. 193.*

19 Octavo non requiritur concursus formalis, quoties, appposito Edicto pro ipsa provisione facienda de Beneficio Curato, nullus compareat ad se subjiendum examini; ac proinde, dato novo termino, et eoque elapso, & nemine comparente, potest hoc casu Episcopus conferre Beneficium soli *Benevisi*, dummodo tamen fuerit examinatus, atque approbatus, & non aliter, *Garz. de Benefic. part. 2. cap. 2. num. 218. Pax Jordau. sup. lib. 10. tit. 8. n. 78. Card. de Luca de Parochis disc. 2. n. 7, & disc. 37. n. 8.*

20 Nonò Vicaria perpetua, unita Parochię, potest conferri nullo præcedente concursu: sed ad nominationem, seu presentationem illius, cujus Dignitati, seu Beneficio, Parochiale Beneficium est unitum, Vicarius deputandus est, & instituendus, prævio tamen examine, atque approbatione ab Ordinario loci obtinenda, ut habetur ex Constitutione S. Pii V. incipien. *Ad exequendum*, *Card. de Luca d. disc. 37. n. 38. Lotter. de re Benefic. lib. 2. part. 31. num. 21. & Doctores passim.*

21 Decimo concursus formalis non requiritur in Collatione Parochialis, quę solita sit conferri Regularibus, *Garz. sup.*

sup. num. 197. Gonzalez sup. d. glossa 6. num. 162. Fagnan. in cap. ad nostram. num. 22. de Elect. Barbosa d. alleg. 60. num. 33. Ugolin. de offic. Episcop. cap. 5. §. 3. vers. 4. Pax Jordan. sup. n. 88. Rosa in recent. part. 2. decis. 326. num. 6. & Doctores passim.

Undecimò non requiritur concursus
22 in Prioratu solito dari in Commendam Regularibus, *Garz. sup. n. 199. Barbosa de Parochis cap. 2. num. 22., idem alleg. 60. n. 74. Fagnan. in cap. cum sit eos d. n. 37. ad 41. de etate. & qualis.*

Duodecimò non requiritur concursus in Parochialibus, quæ obtinentur
23 per regressum, ex quo regrediens possederit prius Beneficium ipsum Parochiale: secus tamen esset si nunquam illud possedisset, *Garz. sup. n. 168. Barbosa d. alleg. 60. n. 34.*

Decimotertiò concursus non requiritur, ubicumque Parochiale Beneficium
24 vacaverit in Curia, & apud Sanctam Sedem, attento decreto de dimittenda propter assecutionem alterius Beneficii, quo casu hujusmodi Parochiale Beneficium ita dimissum, solet concedi per Datariam, nullo facto concursu; opus tamen est, quod provifus examinetur per Examinatores Urbis super illius sufficientia, *Garz. sup. n. 113. Barbosa de Parochis cap. 2. num. 25.*

Decimoquartò non requiritur concursus, ubi conferenda erit Parochialis,
25 devoluta ad Sanctam Sedem, ob non factam collationem intra legitimum tempus ab Episcopo, ut habetur ex *Constitutione S. Pii V. In conferendis §. Insuper.* Hoc idem procedit, ubi non fuerit servata forma præscripta à Tridentino; quia tunc quoque, uti devoluta
26 ad Sanctam Sedem, conferenda est absque concursu, dummodo provifus mediante examine repertus fuit idoneus, *Vivian. de Jurepatronat. lib. 10. cap. 1. n. 55., cum duobus sequentibus, & ita passim servatur.*

Decimoquintò non requiritur concursus, ubi agitur de providenda Parochiali litigiosa, *Riccius resol. 358. Barbosa de Parochis cap. 2. num. 170., & ad Trident. d. cap. 18.*

Decimosexto non requiritur concursus, ubi providenda erit Parochialis exi-

28 gui redditus, aut nullius, eo quia nemo, propter illius paupertatem, vellet se examini subicere, *Barbosa de Parochis cap. 2. num. 16. Pax Jordan. supra num. 77.*

Decimoseptimò non requiritur concursus in Collatione Parochialis noviter erectæ, etiam cum dismembratione alterius; nam pro prima vice est in arbitrio Ordinarii conferre illam absque concursu, dummodo provifus fuerit habilis, & pro idoneo ab Examinatoribus Synodalibus repertus, *Pax Jordan. lucubrat. Canonie, lib. 10. tit. 8. num. 102. ubi Doctores.*

Decimooctavò, & ultimo, non requiritur concursus in Collatione Beneficii Parochialis uniti Ecclesiæ Religionis Hierosolymitanæ, sed solum examen cum approbatione Vicarii deputati pro gubernio, & Cura Parochiæ, *Sæcra Congreg. Concil. in una Augustano 4. Decembris 1631. & in Gurgem. 7. Augusti 1688. ad dub. 1.*

Opus tamen est quod ipse Vicarius deputatus fuerit examinatus ab Examinatoribus Synodalibus coram Episcopo, ut ex *d. Gurgem. ad dub. 2.*

Qui ratione Curæ valet visitari ab Episcopo, ut in *d. Gurgem. ad dub. 9.* Ac tenetur accedere ad Synodum Diocesanam, ut ibi *ad dub. 11.*

ARGUMENTUM.

Concursus in provisionibus Parochialium de Jurepatronatus Ecclesiastici an sit necessarius, ubi per immemorabilem consuetudinem aliter videtur servatum?

SUMMARIUM.

1 Beneficium Curatum de Jurepatronatus Ecclesiastico provideri debet per concursum.

Quid autem si à tempore immemorabili collatum fuerit absque concursu, num. 2. & seq.

3 Immemorabilis semper præservata censetur, ubi ei specialiter derogatum non fuerit.

DISCEPTATIO XXXII.

PER ea, quæ demonstravimus supra in *precedenti Disceptatione*, Beneficia Curata non aliter conferri valent, quàm præcedente Concurſu. An autem hoc procedere valeat in Beneficiis Parochialibus de Jurepatronatus Ecclesiastico: & pro affirmativa ſententia, concluſimus in *precedenti verſ. Beneficium Parochiale*. Superest autem examinanda quæſtio, an Beneficium Parochiale de Jurepatronatus Ecclesiastico, quod ab immemorabili tempore fuit collatum, nullo præcedente concurſu, debeat ſimiliter poſterum ita conferri, nihil obſtante diſpoſitione *Trident. ſeſſ. 24. cap. 18. de Reform.*

Et circa præſentem quæſtionem nonnulli putant, adhuc, dicta conſuetudine non obſtante, Beneficium hujusmodi aliter conferri non poſſe, quàm per Concurſum, ut cætera Beneficia Parochialia; ita ut nulla etiam immemorabilis obſervantia ſuffragari poſſit; ad tollendam hanc formam providendi propter decretum irritans adjectum in *diſpoſitione Conciliari*, & *Conſtitutionem 33. d. S. Pii V.*, ita *Rota part. 18. recent. decif. 192. num. 10. Novarien. Parochialis loci Coſti, ſuper manuſcriptione 27. Januarii 1710. 6. fin. coram Priolo ibi = Quod ſi eo vel magis procedit, dum aſſeſſentia juris, quam habet Reverendiſſimus Episcopuſ pro indicando concurſu fundatur in diſpoſitione Sacri Concilii Tridentini ſeſſ. 24. cap. 18. de Reform. & Conſtitut. 33. S. Pii V.*

Neque valet dici, immemorabilem nunquam cenſeri ſublata, niſi per ſpecialem derogationem illuſ, quam proinde ſi Concilium non expreſſit, dicitur illam præſervaviſſe, exemplo aliorum decretorum ipſius Concilii, quæ ubi voluerunt immemorabili ſpecialiter derogare, derogarunt, ut dicit *Rota coram Ubaldo decif. 257. n. 5.*, & *coram Celſo decif. 52. n. 4.*, & *coram Ubago decif. 62. n. 7. Novarien. Parochialis S. Martini 22. Junii 1705. §. Et nibilominuſ coram Caprara & Legionen. Parochialis 11. Januarii 1706. coram Kaunitz §. Quibus.*

Etc.

- 4 *Conſuetudo allegari non poteſt legi contraria, antequam lex ipſa lata fuiſſet.*
- 5 *Immemorabiliſ ceſſat, ubi conſtet de initio.*
- 6 *Decretum irritans inſcit contrariam poſſeſſionem.*
- 7 *Episcopuſ non præſumuntur quiddam permiſſiſſe, Parochiam per tempuſ immemorabile provideri abſque concurſu, quatenuſ fuiſſet conferenda per concurſum, & num. 12.*
- 8 *Episcopuſ debet eſſe ſolicituſ de obſervantia decretorum Sacri Tridentini Concilii.*
- 9 *Tempuſ immemorabile, ſive centenarium, facit præſumi co. iſſe omneſ caſuſ poſſibiles.*
- 10 *Parochialiſ impetrari poteſt juxta Conſtitutionem Pianam, ob non ſervatam formam concurſuſ.*
- 11 *Concurſuſ in Collatione Parochiæ de Jurepatronatuſ Eccleſiaſtico eo minus requiritur, ubi poſitum conſtet, fuiſſe illam proviſam per tempuſ centenarium cum ſola approbatione Præſentati.*
- 12 *Conſuetudo immemorabilis operatur etiam contra Concilium Tridentinum. & Conſtitutionem Pianam ſuper forma providendi Parochialem.*
- 13 *Immemorabilis ſublata non remanet per decretum irritans, & num. 3.*
- 14 *Immemorabilis obſervantia facit præſumi conformem legem fundationis, omnemque alium magis proficuum titulum.*
- 15 *Concurſuſ non requiritur in proviſione Parochialiſ de Jurepatronatuſ laicorum.*
- 16 *Neque in Parochialibuſ unitiſ, ſive annexiſ Eccleſiſ Regularium, n. 17. & ſeq.*
- 17 *Immemorabilis an effectum operetur ubi allegetur initium.*
- 18 *Decretum irritans continetur in ſinguliſ decretiſ Concilii Tridentini.*
- 19 *Centenaria poteſt allegari in linea præſcriptiva, atque in linea præſumptiva, & num. 22.*
- 20 *Decretum irritans inſcit poſſeſſionem centenariam allegatam in linea præſcriptiva, non verò ſi centenaria allegetur in linea præſumptiva.*

Etenim ista immemorabilis observantia negativa concursus in Parochialibus, vel est consideranda ex parte antea, idest antequam supervenerit hujusmodi dispositio Conciliaris, vel à parte postea: Et desumentes primam partem, nimirum ex parte antea, scilicet antequam supervenisset ista dispositio Conciliaris, & hoc casu est impossibile; nam impossibile est, quodd potuerit nasci consuetudo, seu præscriptio exclusiva formæ concursus, antequam nasceretur ipsa forma concursus, *Rota in d. Novarien. §. Hic autem tollitur*, ubi alii.

Aut verò desumitur immemorabilis à parte postea, scilicet post Concilium; & est pariter impossibile; quia dato initio, non amplius datur immemorabilis, sed solum centenaria: ista autem nec allegari valet, quia decretum irritans, quo utitur Concilium Tridentinum, & Constitutio Piana, adeo irritat contrarium actum, ut non permittat ullo tempore aliquam inchoare posse consuetudinem, vel præscriptionem etiam centenariam, *Card. de Luca de Jurisd. disc. 95. n. 7. Pignatelli. consult. Canonice. tom. 1. conf. 134. num. 16. Rota recent. part. 18. decis. 192. n. 10.*

Verum, his non obstantibus, verior sententia est, ut stante immemorabili consuetudine conferendi hujusmodi Beneficia, nullo requisito formali concursu, illa sequenda sit. Posito igitur quodd Ecclesia usque ab initio, fuerit collata, non præcedente concursu, ac imposteriorum ita fuerit collata, etiam per tempus annorum centum, prævio tantum examine ipsius præsentati, non exinde requiritur concursus; etenim si Beneficium hujusmodi cum fuisset liberum ab hoc onere concursus, Episcopi pro tempore, qui præsumuntur cordi habere observantiam Decretorum Concilii, non permisissent per lapsum tanti temporis Beneficium hujusmodi conferri absque concursu, *Gonzalez ad Regul. 8. Cancell. glossa 18. d. n. 45. & glossa 33. num. 4. Gratian. discept. forens. cap. 578. n. 11. Rota coram Ubago decis. 52. n. 2. & in d. Novarien. Parochialis Sancti Martini 2. Julii 1706. §. Nihilominus coram Ansaldo. Novarien. Parochialis 16. Decem-*

bris 1707. §. Atque hinc coram eodem; Legionen. Parochialis 11. Januarii 1706. §. Quibus coram Kaunitz.

Imò hæc eadem negativa consuetudo serè immemorabilis facit præsumi, Papam, respectu hujusmodi Parochialis, concursus servari noluisse: eo quia verisimile non est, in adeo longævo temporis decursu nullam contigisse vacationem in mensibus reservatis: ita *Rota in recent. part. 19. decis. 661. n. 11. & in Compotejana Parochialium 13. Martii 1716. §. Indubitanter coram Ansaldo.*

Idem facit pro exclusione concursus: etenim ubicumque concursus esset necessarius, operaretur hoc, quod in tam longum temporis cursu aliquis sibi impetravisset Beneficium Parochiale hujusmodi, uti de devoluto ad Datariam, ob non servatam formam concursus, pro ut impetrari permittitur vigore *Plane Constitutionis*, quod importat esse omnibus notum, hujusmodi Parochialem esse providendam nullo requisito concursu, & sic esse exemptam, vel legationis, vel privilegio ab onere concursus, *Card. de Luca de Jurepatronat. disc. 57. n. 16. Gratian. disc. forens. cap. 78. n. 35. Rota recent. part. 6. decis. 314. n. 9. & part. 7. decis. 207. num. 6.*

Quæque fortissè urgeret dicta observantia, si nedum nulla adduceretur facta provisio per concursum spatio centenarii temporis, verum insuper probaretur per dispositiones plurium testium, ac validas scripturas, consuetudo immemorabilis conferendi Parochialem, cum approbatione tantum præsentati, absque concursu, non enim verisimile est, Episcopos loci fuisse negligentes in curando eo, quod videtur dispositum per Tridentinum, eo magis ubi lapsum est tantum tempus, ut dicit *Ansaldo. decis. 78. num. 71. in addit. & Rota in una Neritonen. Jurepatronat. super bono jure 26. Februarii 1703. §. Nec ad eruendam coram Priolo, Cremonen. Beneficii 11. Maji 1705. §. Nec provisioni coram Kaunitz, & in d. Legionen. §. Istæque.*

Planum enim videtur consuetudinem prædictam operari, & contra Conciliaris rem dispositionem, ac pariter contra
Pia-

Pianam Constitutionem, de qua suprà, super indictione concursus editam, ut docet *Pilvia decif. Pontific. lib. 3. decif. 1. n. 144. circa finem. Rota coram Ubago decif. 52. ex num. 2. ad 8. Novarien. Parochialis 22. Junii 1705. §. Et nihilominus, & in eadem super Manutenzione §. Non resultant, coram Caprara, & in d. Legionen. §. Quibus præmissis.*

Non obstante Decreto irritanti, ac clausulâ sublata adjecta in confirmatione Concilii, ac in Bulla Piana, ex 14 quibus prætenditur, insectam esse tam antecedentem, quam subsequenter possessionem; Quia per Decretum quantumcumque detractivum contrariæ consuetudinis, nunquam censetur sublata immemorabilis, nisi de ea fiat specificam mentio, *Gratian. discept. forens. cap. 492. num. 6. Barbosa ad Tridentin. sess. 24. cap. 10. de Reform. sub n. 25. Panimolla decif. 1. annot. 10. num. 23. & annot. 11. num. 38. Rota recent. part. 2. decif. 242. & 610. Et in terminis annunciata Pianæ Constitutionis 33. Rota rec. part. 9. decif. 197. num. 5. & part. 18. decif. 516. num. 16. Tarracoen. Parochialis 2. Maji 1698. §. Quia, coram dell'Olivo, & in d. Legionen. §. Quibus.*

Operatur ista immemorabilis, ut faciat præsumere contrariam legem fundationis, ac etiam Privilegium Apostolicum, ac pariter quemcumque alium meliorem titulum: unde sequitur, ut valeat allegari adversus quemlibet contrariam sanctionem, licet suffultam clausulâ sublata, ac decreto irritanti, *Card. de Luca de Benefic. disc. 32. num. 2. & 4. Rota in Dertbafen. Jurisdictionis 6. Februarii 1696. §. Et dispositione coram Pio in Legionen. Parochialis 11. Januarii 1706. coram Kaunitz §. Quibus, in fine.*

Crescit argumenti evidentia, si perpendatur, quod prædicta consuetudo non potest censi nec contra bonos mores, nec contra Divinam legem. Passim enim videmus, concursum non requiri in quampluribus; Primò in providendis 16 dis Parochialibus de Jurepatronatus laicorum, ut dicit *Fagnan. in cap. cum ad nostram, n. 28. de Elect. Murga de Benefic. quæst. 3. n. 55. Secundò in Parochialibus unitis, ac de Mensâ, Rota*

Tom. II.

decif. 788. num. 1. & decif. 1701. coram Emerix Jun. Tertiò in Parochialibus 18 annexis Ecclesiæ Regularium, Fagnan. supra sub num. 22. Barbosa de Parochis part. 1. cap. 2. n. 15. & sequent. ubi de aliis casibus, Nos latè in præcedenti Disceptione.

Et respondendo ad objecta pro prima sententia, quoad primum, quòd etiam stante immemorabili non censetur derogatum dispositioni Tridentini, & Pianæ Constitutioni; dicimus quod licet sit impossibile dari immemorabilem in hoc casu à parte antea, seu ante Concilium; attamen non est impossibile dari 19 à parte postea, seu post Concilium; etenim non omne initium excludit immemorabilem; nam simul bene possunt stare initium, & immemorabilis, ut pluribus exemplis de more suo ratiocinatur *Card. de Luca de alienat. disc. 3. n. 21. ubi Doctores.*

Sed etiam per hypothesein dato quod sit impossibile dari immemorabilem à parte postea, seu post Concilium, & 20 quod solum sit possibilis post Concilium centenaria, adhuc dicendum est, vigore istius negativæ observantiæ centenariæ, non esse necessarium concursum in provisione hujusmodi Parochialis Ecclesiæ de Jurepatronatus Ecclesiastico, 21 non obstante Decreto irritanti, quod continent omnia decreta Concilii.

Quoniam præsupponendum est, centenariam observantiam sumi posse in linea præscriptionis, seu uti præscriptionem contrarii usus, & destructivam formæ concursus demandatæ à Concilio in 22 provisionibus Parochialium de Jurepatronatus Ecclesiastico, & in linea possibilitatis allegandi legem fundationis exclusivam concursus, aut alterius tituli, ut bene *Card. de Luca de Alienat. disc. 3. num. 14. & seq. & de Regular. disc. 51. num. 12.*

Hoc præmissis, breviter dicimus, quod licet Decretum irritans inficiat, & 23 ritet possessionem, seu observantiam centenariam in linea præscriptionis, seu uti præscriptivam, & destructivam dispositionis Conciliaris, juxta auctoritates relatas suprà pro prima sententia.

Attamen non inficit, nec annullat observantiam centenariam, ut illativam

O o

possi-

possibilitatis legis foundationis exclusivæ formæ concursus, seu non impedit vim

- 24 & efficaciam, seu facultatem allegandi legem foundationis, aut alium titulum meliorem de stando, quam tribuit tempus antiquissimum, *Card. de Luca de alienat. disc. 2. num. 8. & de Benefic. disc. 65. num. 18. & de Parochiis disc. 24. n. 14. Gratian. discept. forens. cap. 378. n. 11. Rot. in uns Novarlen. Parochialis 2. Julii 1706. §. Nihilominus coram Ansaldo, Novarlen. Parochialis 16. Decembris 1707. §. Atque hinc, coram eodem.*

ARGUMENTUM.

De Parochiali Ecclesia, quoad illius novam erectionem, etiam cum dismembratione alterius: & quatenus, ac quibus servatis illa erigenda, notabilia.

SUMMARIUM.

- 1 Nova Parochia quibus casibus erigi valeat.
- 5 In erectione nova Parochia citandus est Rector Parochia antiquæ, quavis, eo etiam invito, ad novæ Parochiæ constructionem procedi valeat, & num. 6.
- 7 Nova Parochia erigenda est, legittimi Superioris precedente consensu, qualis est Episcopus Loci Ordinarius, vel ejus Vicarius Speciale ad hoc habens mandatum.
- 8 Parochia quibus concurrentibus concessuris, pro legitime erecta habenda sit.
- 9 Parochia noviter erigenda debet esse congrua dote provisa.
- 10 Nova Parochia erigi potest etiam cum dismembratione reddituum antiquæ, quatenus iidem redditus utrique sufficiant, sin minus Episcopus potest compellere Parochianos, ut de congrua alimonia Parochia novæ Ecclesiæ respondeant.
- 11 Patronatus acquiritur ex dotatione; dotatio tamen qualis esse debeat, num. 12.
- 13 Dos novæ Parochiæ ubi assignata fuerit juxta loci consuetudinem, opus

non est, ut augeatur usque ad congruam Conciliarem.

- 14 Rector Ecclesiæ dotatæ ex fructibus matricis presentandus est à Parochia ejusdem matricis Ecclesiæ.
- 15 Si Ecclesiæ alter Fundator sit, alter verò eam dotaverit, ambo jus presentandi acquirunt, & num. 16.
- 17 Cura novæ Parochiæ, postquam fuerit certis finibus designata, commitenda est unico Presbytero veluti ejus Sponsus.
- 18 Duo Capita in unico corpore constituere, monstruosum est, & num. 19.
- 20 Ejusdem Parochiæ plures Parochi esse nequeunt; Cura tamen exercitium bene potest dividi, & num. 21.

DISCEPTATIO XXXIII.

AD materiam, de qua loquimur, sequitur, ut videamus hic, quid de nova erectione Parochialis Ecclesiæ, etiam cum dismembratione alterius Parochiæ.

- 1 Nova igitur Parochia erigi potest in quamp pluribus casibus, etiam cum dismembratione alterius, ut ex infra adnectendis. Et

Primo, ubicumque plures familiæ saltem numero decem conventæ in unum locum ibi simul cohabitent, ne illæ detrimentum in spiritualibus patiantur, possunt de licentia Episcopi loci Ordinarii Ecclesiam construere, & ab eo petere, ut de Pastore, & Rectore provideantur, assignata ab eisdem certa annua, vel mensitua summa pro manutentione tam Rectoris, quam Ecclesiæ Parochialis; quod passim servatur.

- Secundo, potest erigi nova Parochia etiam cum dismembratione alterius, ubicumque ob difficultatem accedendi ad Ecclesiam Parochialem antiquam, sine magno incommodo, vel periculo,
- 3 Parochiani non valent accedere, ad percipienda Sacramenta, & divina Officia audienda: hoc enim casu potest Episcopus loci Ordinarius novam constituere Ecclesiam, cum assignatione Rectoris, etiam invitis aliis Rectoribus Parochialium Ecclesiarum, ad Text. in cap. Ad audientiam, de Ecclesiis edificandis, ubi Fagnan. n. 1. cum quo concordat Tridentin. sess. 21. cap. 4. de Reform. ibi z

Sine.

Sine magno incommodo, & Doctores passim.

Tertio, datur alia causa construendi novam Ecclesiam Parochialem, etiam cum dismembratione alterius, & cum separatione Territorii, videlicet, cum multitudo Fidelium excreverit, itaut omnes concurrere non possint in eadem Ecclesia, & ibi commodè Sacramenta percipere, quo casu valet Episcopus etiam cum dismembratione alterius Parochialis novam Ecclesiam Parochialem erigere, ut ex *d. cap. ad Audientiam*, ubi *Canonizasse*, & ita ex *Trid. supr.* Potest in casu prædicto Episcopus loci Ordinarius mandare, ut construatur alia Ecclesia iutra confines Parochiæ, deputando illi Cappellanum, ad hoc ut possint Parochiani ibi degentes Sacramenta, & alia munia spiritualia recipere, cum debita congrua ex redditibus Matricis Ecclesiæ.

In ipsa erectione novæ Parochialis opus est ut citetur, & moneatur Rector antiquæ, licet ipsa fieri possit, ut diximus suprâ, etiam invito Rectore; attamen fieri nequit, eo non citato, & monito, cum agatur de illius summo præjudicio, ad *Text. in cap. multis consiliis cap. Felix 16. quæst. 1. Lupus ult. leg. 66.*

Unde ad novam erectionem non est procedendum, Rectore antiquæ Parochiæ non monito, & ita *Fagnan. in cap. ad Audientiam supra num. 29. ubi resolutio Sacre Congregationis.*

Legitimi superioris requiritur auctoritas, ut ipsa Constitutio novæ Parochiæ fiat cum dismembratione alterius, qui Superior legitimus ad hunc effectum dicitur Episcopus loci Ordinarius, vel ejus Vicarius Generalis, dummodo habeat speciale mandatum ad hoc, & tunc poterit is designare fines Parochiæ, ad *Text. in cap. nullus 16. quæst. 7. Vgolin. de offic. Episc. cap. 53.*, ubi alii Doctores.

Præsumitur erecta auctoritate, & consensu Episcopi ex lapsu magni temporis, quando in illa fuerunt celebrata divina Officia, ac exercita munera Parochialia, *Comitol. Bonell. de sacrosanctis Ecclesiis n. 7.*, *Barbosa de Parochiis cap. 1. num. 38. cum seq.*

At quia nemo debet propriis stipendiis militare, requiritur, ut Ecclesia ipsa Parochialis noviter erecta habeat suam dotem congruentem pro maintenance Rectoris, & pro iis, quibus indiget Ecclesia; nam aliter sine dote quomodo Rector sustentari valebit, quomodo Ecclesiæ onera is subire poterit? Itaque, ut dixi cum *Textu in dicto cap. ad Audientiam*, si bona antiquæ Parochiæ sufficiant tam pro sustentatione Rectoris illius, quàm Rectoris Ecclesiæ noviter erigendæ, ex fructibus antiquæ, possunt dismembrari redditus pro congrua sustentatione novi Rectoris, qui ei sublevamen est in onere; aliàs Episcopus potest uti legis auxilio, pro ut de Jure, videlicet cogendo Parochianos, ut subministrant alimenta eorum proprio Rectori, & Pastori, *Fagnan. suprâ num. 32.*, ubi *Doctores.*

Quoties verò Ecclesia Parochialis dotata fuerit ab aliquo Particulari, tunc in illa videtur acquisivisse Juspatronatus; ac proinde ad illum spectat in casu vacationis præsentare Episcopo Clericum idoneum, ut ab eo instituat, ad acquirendum verò Juspatronatus ex hujusmodi dotatione opus est, quoddos non sit tenuis, sed saltem ducatorum centum, *Vivian. de Juspatronat. lib. 2. cap. 4. num. 18. cum sequentibus, Rois in recent. part. 15. decis. 174. num. 4. & 5.*

Quoties verò dos ab initio fuerit congrua pro sustentatione Rectoris, attendita loci consuetudine, quamvis non juxta statutum per Tridentinum, videlicet ut habeat Rector centum, hoc casu Fundator Parochialis Ecclesiæ non debet cogi ad augendam dotem usque ad dicta scuta centum, ut docet *Sacra Congreg. Concil. in una Assen. 15. Decembris 1646.*, *Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 276.*, & alibi *Doctores passim.*

At si nova Ecclesia dotata fuerit ex redditibus ad Matricem Ecclesiam pertinentibus, vel ad aliam Parochialem Ecclesiam dismembratam, planum est, Jus præsentandi Sacerdotem spectare ad Rectorem Matricis Ecclesiæ, ad literam *Textus in cap. ad Audientiam de Ecclesiæ edific.*, ubi *Fagnan. n. 35.*

Si verò alter fundavit Ecclesiam, vel partem dotis dederit; hoc casu videtur
 15 & ipse acquisivisse Juspatronatus in illa: merito proinde in hoc casu duo erunt Patroni Parochialis noviter erectæ, videlicet Ecclesia Matrix ex causa dotationis, quia ex propriis bonis eam dotavit, & Fundator ex causa foundationis, ex quo dedit fundum, ad *Text. in disto cap. ad Audientiam*, ubi *Fagnan. n. 36.* & *Nos latè lib. 14. de Jurepatronat.*

Constituta, & limitata Parochia, cum suis limitibus, & confiniis, tota
 17 illius Cura uni tantum Presbytero, qui vocatur communiter *Parochus*, committitur, ut in ea Gregi sibi commissio Sacramenta ministret, ac illum verbo Dei pascat. Unde non valent plures Rectores constitui; etenim sicuti una mulier non potest duos sponso habere, *cap. 1. de Sponsa duor.* ubi *Doctores*.

Nec unum corpus duo Capita, quia, esset monstruosum, ad *Text. in cap. quia plerisque de Offic. Ordin.* ita in una Ecclesia Parochiali non valent constitui plures Rectores, *cap. cum non ignores de præbendis cap. in apibus 7. quest. 1. cap. sicut 21. qu. 2. Rota recent. part. 15. decis. 39. n. 1. & part. 16. decis. 90. n. 1. & per totam.*

Quamvis Parochialis Ecclesia debeat regi ab uno tantum Pastore, & Rectore, quocumque nomine vocetur: attamen exercitium Parochialitatis potest esse penes plures Rectores, Hebdomadarios, Capellanos, vel similes, & sic in ministerio Curæ omnes ministrare valent, & ubi vocati fuerint, ministrare tenentur, ut inquit *Innocent. in d. cap. cum non ignores de præbendis, Rota d. decis. 90. num. 10. & ita passim.*

Vidi autem servatum in nonnullis locis Calabriae, quod Sacerdotes participant de redditibus Parochiæ, & tantum Parochus habet duplicatam partem, reliqui verò partem simplicem, dummodo actu intersint, & Curam lubeant populi, ut Coadjutores Parochi, quod non videtur monstruosum, imo laudabile.

ARGUMENTUM,

De Collatione Parochialis Ecclesiæ, ubi an, & quatenus conferre illud, spectet ad Episcopum Loci Ordinarium, qui concursum convocaverit, vel ad alium Prælatum inferiorem Episcopo, in cujus Territorio existit Ecclesiæ.

SUMMARIUM.

- 1 Collatio in materia Beneficiaria quid sit.
- 2 Laicus est incapax Collationis tam activæ quàm passivæ.
- 3 Collatio Beneficii esse debet gratuita.
- 4 Beneficii pleni Collatio dari nequit.
- 5 Collatio Beneficii faciendæ est Clerico idoneo.
- 6 Beneficium non confertur in invitum.
- 7 Beneficiorum Ordinarius Collator est Episcopus.
- 8 Jus conferendi potest ex privilegio, seu consuetudine competere Prælati inferiori, & num. 9.
- 10 Praxis traditur providendi Parochialem de collatione Prælati inferioris non habentis jus convocandi Synodum, & num. 11.
- 12 Collatio Beneficii faciendæ est per Ordinarium Collatorem intra sex menses à die scientiæ, & num. 13.
- 13 Tempus non currit ignorantis.
- 14 Collatio devolvitur propter negligentiam Collatoris inferioris.
- 15 Institutio ad Beneficium Curarum de Jurepatronatus fieri debet ab Ordinario infra duos menses à die secuti præsentationis, aliàs devolvitur ad Superiorem.
- 16 Collatio Parochialis ad quem spectet, ubi appellatum fuerit à mala electione Episcopi, & num. 17.
- 18 Inter duos provisores de Beneficio præfertur qui est prior in tempore.
- 19 Prior in tempore est potior in jure.

DISCEPTATIO XXXIV.

Postis his, quæ pertinet ad materiam Edicti, Concurſus, Examiniſ, & electioniſ uniuſ ex approbatiſ ab iſſiſ Examinatoriſ, reſtat, ut de Collatione iſſa aliquid dicamus, & priuſ quid ſit Collatio. *Collatio* in materia, de qua agimus, eſt *actus iuriſdictioniſ Eccleſiaſtica, per quem Collator gratis concedit Beneficium vacans alicui Clerico, idoneo reperto, & acceptanti illud ſibi oblatum*: ita colligitur ex *Textu in cap. propoſuit cap. quia diuerſitatem cap. niſtriſ de conceſſ. præbende*.

Dixi: *actus iuriſdictioniſ Eccleſiaſtica*; etenim laici non valent conferre Beneficia; nam laicuſ tam activè, quàm paſſivè incapax eſt Collationiſ; unde non valet obtinere, aut conferre illud, ut *ſuiſ lociſ* latè.

Dixi: *per quam Beneficium gratis conceditur*; etenim Collator illud gratis concedere debet, tanquam donum quaſi ſpirituale, juxta illud *Matt. 10. Gratis accepisti, gratis date*, aliàs, aliquid recipiendo, loco pretii, ſimoniam committit.

Dixi: *Beneficium vacans*; nam Beneficium plenum, ſcilicet habens ſuum Rectorem, alteri conferri nequit.

Dixi: *Clerico idoneo*; nam Clericuſ debet eſſe idoneuſ, & ad hoc ſuit introductuſ examen à *Tridentin.*

Dixi: *acceptanti illud*; nam nolenti Beneficium non eſt conferenduſ.

Sequitur, ut videamus ad quem ſpectet Collatio iſſa Parochialiſ Beneficii: & in hoc ſpectanda erit qualitaſ illiuſ, ut *Nos infra*; generaliter verò dicimus, Collationem ſpectare ad Epiſcopum loci Ordinariuſ; cùm ipſe onimodam iuriſdictionem habeat in ſua Dioceſi, ad *Text. in cap. omnes Baſilicæ cap. nulluſ 16. queſt. 7. cap. conquerente de Offic. Ordin. Barboſa de Epiſcop. alleg. 57. Rota recent. part. 4. deciſ. 731. num. 5. & Doctoreſ paſſim*.

Dixi: *jure Ordinarii*; etenim non ſemel vigore privilegii Abbateſ, Prælati inferiores, & ſimileſ juſ habent conferendi Beneficia, *cap. ſin. de Inſtitut. Clem. 1. de ſuppl. neglig. Prælat.*

Sicutl Canonicoꝝ Capituluſ pa-
riter aliquando juſ habet conferendi
Beneficia, etiam Parochialiſ *cap. propoſuit de conceſſ. præbende in 6.*

Ea tamen eſt differentia inter unum, & alteruſ Collatoreſ; nam ubi-
que jure Ordinarii Collatio ſpectat ad Epiſcopuſ Ordinariuſ Locuſ, ipſe, indi-
cto concuſſu, ac ſervatiſ omnibuſ, ut in præcedentiſ, conferre debet illud uni ex approbatiſ ab Examinatoriſ, & ubi plureſ habent æqualia vota, accedere ſuo voto, cui magiſ placuerit, & illi, quem magiſ dignuſ putaverit, ut ex *Tridentin. d. cap. 18.*

Non ita dicenduſ videtur, quotieſ-
cumque Collatio ſpectat ad inferioreſ
Epiſcopo, non habentem juſ convocandi Synoduſ; hoc enim caſu, data va-
catione, Epiſcopuſ, in cujuſ Dioceſi eſt Beneficium, vel Epiſcopuſ viciniuſ loci Nulliſ, peracto concuſſu, & examine, ex approbatiſ eligit dignioreſ, & illuſ mittit ad ſuū Ordinariuſ, ut ab eo recipiat Beneficia per Collationem, ſeu Inſtitutionem, ut habetur ex *Tridentin. d. cap. 18. Ibi: Collatio Eccleſia ab eo fiat, ad quem ſpectabit eam conferre. Rota apud Vivianuſ deciſ. 88. & recent. part. 4. deciſ. 640.*

Collator, quicuſque ille fuerit, ubi-
cumque conferenduſ erit Beneficium Parochiale liberè Collationiſ, illud
conferre debet infra ſex meſeſ, nume-
randoſ à die vacationiſ, aliter, elapſo ſemeſtri, Collatio devolvitur ad S. Se-
dem, ut habetur ex ſæpè citata Conſtitutione Piana *In conferendiſ la 33. Rota recent. part. 19. deciſ. 395. n. 2., & Nos latè ſuiſ lociſ, ubi de Beneficiuſ*.

Sed meliſ dic, ſemeſtre tempuſ incipere à die notiſ mortis Parochi;
etenim contra ignoranteſ tempuſ, & tempora non currunt, *Doctoreſ communiter*. Devolutio verò de qua ſupra, ſit ad Papam, vel aliuſ Collatoreſ tantuſ,
ad effectuſ ſupplendi negligentiam Ordinarii Collatoriſ, ad *Text. in cap. ſtatutuſ de præbendiſ in 6. Barboſa alleg. 58. num. 5.*, quæ dari nequit, ubi-
cumque non datur ſcientia vacationiſ, ex quo Parochuſ non eſt in loco ſuæ reſidentia, ſed abeſt ab illa, etiam de licentia Ordinarii.

Col-

Collatio verò Beneficii Parochialis de Jurepatronatus tam Ecclesiastici, 15 quàm laicalis, facienda erit ab Ordinario infra duos menses à die factæ præsentationis, aliàs institutio devolvitur ad Metropolitanum, vel viciniorem Ordinarium, quatenus Metropolitanus fuerit Ordinarius, (servato tamen in omnibus examine) aut ad S. Sedem arbitrio Patronorum, qui possunt recurrere ad unum ex ipsis, ut bene ex ipsa *Piana Constitutione*.

Demum est videndum ad quem spectet Collatio Parochialis, quando quis 16 appellat à mala electione Episcopi ad Metropolitanum, vel ad quem appellari possit ad formam *Pianæ Constitutionis*, de qua supra: & tunc quia appellatio est plena, quoad utrumque effectum, probata irrationabilitate iudicii Episcopi per Judicem appellationis, tunc pro ea vice Episcopus loci Ordinarius privatur sua facultate conferen-

di. Si verò Collatio spectet ad alium, 17 puta Abbatem, Prælatum inferiorem. Capitulum &c. tunc appellans remittitur à Judice appellationis ad Collatorem innocentem, puta Abbatem &c. ut conferat Beneficium, ita ex *d. Piana Constitutione* ibi: *Parochialis magis idoneo per eundem Judicem appellationis auctoritate nostra, quatenus Collatio ad Episcopum, à quo appellatum, fuit spectaret, alias eidem magis idoneo per Judicem appellationis approbato conferenda remittatur ad eum, ad quem Collatio, proviso, vel insitutio spectabit.*

Ubi duo provisus fuerint de una Parochiali Ecclesia, unus, ut dicitur, in 18 *forma dignum*, alter in forma gratiosa, illi conferenda erit, qui primo loco fuit provisus, *Sacra Congreg. Concil. in una Hydruntina 8. Junii 1675. ex regula juris satis nota: Qui prior in tempore, potior in Jure.*

JOANNIS BAPTISTÆ

ARGYRO

DISCEPTATIONES

ECCLESIASTICÆ,

De Clericis tam in majoribus, quàm in minoribus ordinibus constitutis. Ubi qualis debeat esse illorum vita, & honestas? Quænam sint illorum privilegia? Quænam vitare debeant uti eis illicita, signanter cum mulieribus cohabitare, negotiationem exercere, in duello pugnare, ludere ludis prohibitis, crapulari. Rursus ibi, quid de peculio Clericorum acquisito ex bonis Ecclesiæ: quid de Clerico excommunicato, suspenso, vel interdicto ministrante: quid de Clerico infirmo, an privandus sit Beneficio, vel ei dandus Coadjutor: quid de Clericis conjugatis: quid de Clericis bigamis: quid de Clericis sub ritu græco: quid de Clericis silvaticis, ad diversos titulos decretalium.

LIBER VIII. DISCEPTATIONES XXXVIII.

ARGUMENTUM.

Clerici nomen unde dicitur? Quinam sub hoc nomine comprehendantur? Quæ sit Clericorum dignitas, auctoritas, & potestas, demonstratur.

SUMMARIUM.

- 1 Vox Clericus unde sumpsit originem.
- 2 Clerici vitam ducere debent honestam, ut aliis, verbis, atque exemplo profiteantur.
- 3 Vox Clericus largo, ac stricto modo accipitur: & quinam in materia odiosa veniant appellatione Clericorum, & num. 4.
- 5 Clericorum plures recensentur species, & num. 6. cum seqq.
- 8 Clericis minoribus licet matrimonium carnale contrahere.

9 Clerici ritus Græci in quibus à Latinis discrepent.

11 Clericus bigamus amittit privilegia Clericalia.

12 Clerici Sylvatici quinam nuncupentur.

13 Clerici digniores sunt laicis, tanquam in sortem Domini vocati.

14 Clericorum plures referuntur prerogative, ac privilegia, & nn. seqq.

15 Laicis nequaquam permixtum est intra alterius Cancellos, sive Presbyterium orare, sive considerare cum Clericis.

Gratia tamen recipiendi Sanctissimam Eucharistiam illuc eis ingredi permittitur, num. 16.

17 Clericis non laicis permixtum est Ecclesiastica munia subire, ac Beneficia Ecclesiastica obtinere.

18 Laicis illicitum est sacra vasa tangere, sive divina Officia celebrare, & n. 19.

20 Potestas clavium Ecclesiæ residet apud Ecclesiæ Ministros.

21 Cle-

- 21 Clerici præcedunt laicis, atque etiam Regularibus, num. 22.
22 Vita Clericorum quoniam esse debeat, remissæ.

DISCEPTATIO I.

Cum de Clericis hic agere vellem, operæ pretium duxi prius demonstrare unde ortum sumpserit hoc nomen *Clericus*. Clericus igitur ortum habet à verbo Græco *Cleros*, quod Latine idem sonat ac *foris*; nam Clerici in sortem Domini vocati sunt; unde si in sortem Domini electi fuere, non uti laici se gerere habent, sed speciali quodam modo, verbo, & exemplo se gerere debent, ut eorum vita, & honestas sit aliis exemplum; nam de eis dicitur in sacris Paginis: *Vos estis sal Terræ: vos estis lux Mundi*.

Hoc nomen *Clericus* generale est, quod sumi potest largo, & stricto modo; largo enim modo sumpto, & in re favorabili, sub hoc nomine veniunt non tantum illi, qui in majoribus, vel minoribus Ordinibus sunt constituti, aut prima tonsura initiati, sed etiam in Dignitate positi: Necnon Religiosi professi, vel Novitii: Veniunt etiam conversi Regularium, Eremitæ, quatenus vitam ducant sub disciplina Ordinarii loci, *Fagnan. in cap. bonæ memoriæ num. 8. de postulat. Prælat. Bellett. disquisit. Cleric. part. 1. tit. de disciplina Cleric. §. 2., Barbosa tract. var. appellat. 51. & Doctores communiter*.

In materia verò stricta, & odiosa, cum scilicet agitur de poena Clericis inferenda, aut de damno, vel incommodo Clericorum; tunc sub hoc nomine veniunt tantum simplices Clerici, sive in minoribus, sive in majoribus Ordinibus constituti, non autem illi, qui in aliqua Dignitate sunt positi, uti sunt Episcopi, Abbates, & similes, *Dec. in cap. cum non liceat num. 18. de præbendis, Bellett. sup. num. 35., Sanctarell. var. resol. quest. 38. n. 10. Riccius resol. 292. num. 2., unde veniunt exclusi Episcopi, eoque magis S. R. E. Cardinales, Bellett. suprà d. §. 2. necnon Canonici, & Dignitates Capituli cap. sedes de Rescriptis, Berous consil. 3. num. 29. Barbosa tract. var. appellat. 51. Fagnan. in cap.*

bonæ memoriæ n. 5. & 12. de postulat. Prælatorum.

Quoad secundum: Clerici, de quibus Nos infra, alii dicuntur Seculares, alii Regulares; Secularium unus est Ordo, licet quamplures adsint Congregationes Sacerdotum secularium, uti de Congregatione Oratorii S. Philippi Nerii &c.

Regularium quamplures sunt Congregationes, iique dicuntur Clerici Regulares, uti Clerici Regulares Theatini, Hospitalis, vitæ communis, Boni Jesu, S. Pauli, Somasche, Matris Dei, Scholarum piarum, Societatis Jesu, Minorum Ministrantium Infirmis, ut de ipsis Clericis Regularibus, latè *suis locis*, ubi de Regularibus lib. 9.

Pariter est notandum, quod Clericorum quidam sunt Cælibes, quidam verò conjugati. Cælibes sunt qui in statu manent Cælibatus, quique ad majores Ordines possunt ascendere: Conjugati verò, qui licet Ordines minores suscepissent, nihilominus mutato consilio, matrimonium contraxerunt; etenim non videtur interdictum Clericis Latinis, in minoribus existentibus, ne possint uxorem ducere, ut de his latius suis locis, ubi de eorum privilegiis; Dantur etiam & Clerici Græci. Isti, cum dicantur veri Ecclesiastici, gaudent iisdem privilegiis, ac Clerici Latini; atque perinde honestatem quoque vitæ servare tenentur: Hi in quampluribus non conveniunt cum Latinis: etenim Clerici Græci, ducta uxore ascendere valent ad sacros Ordines, quod videtur negatum Latinis. Non conveniunt pariter, quia Latini consecrant in pane azimo, Græci verò in pane fermentato.

Dantur etiam & Clerici bigami, videlicet, qui susceptis minoribus Ordinibus, vel duas uxores suscipiunt, vel unam non virginem, sed viduam: isti in penam, licet dicantur Clerici, ratione antea suscepti Ordinis, nihilominus non gaudent privilegiis Clericalibus, sicut antea gaudebant, ideoque Clericorum honestatem servare non tenentur.

Dantur quoque Clerici Silvatici, qui quidem Clerici non sunt, sed tali nomine nuncupantur, ratione servitii, quod

quod præstant Episcopo loci Ordinario, vel Ecclesiæ, cui addicti sunt ab ipso loci Ordinario: at quia isti addicti videntur servitio Episcopi, vel Ecclesiæ, pariter sicuti quampluribus fruuntur privilegiis, ita quoque quandam honestatem vitæ servare tenentur, ut *suis locis*.

Quoad tertium: sequitur, ut videamus, quæ sit Clericorum dignitas. Clerici, sicuti aliàs diximus suprà, quia in fortem Domini vocati sunt, eorum majestas suprà Laicos refulget; undè in *cap. quoniam 19. quest. 3.* de Sacro Cathologo esse dicuntur; proindè suprà ceteros sunt honorandi; & uti dicunt communiter *Scribentes*, tanta est differentia inter Clericum, & Laicum, quanta inter Solem, & Lunam; undè meritò quampluribus fruuntur prærogativis, & privilegiis. Et

Primò, ubi Clerici tenentur jurare, non jurant tactis scripturis ut laici, sed tacto pectore, ad *Text. in cap. si quis Presbyter 2. quest. 4.* juncto *cap. cum in causa de Jura. calumnia*, & *Carolus de Grassis de Effect. Cleric. eff. 36.* Squillante de privileg. Cleric. cap. 16. num. 3. Bellet. *disquisit. Cleric. part. 1. tit. de Clerico teste §. 4. num. 12.* & *Doffores* communiter.

Secundò, Clerici intra Cancellos stare, ad orandum, & communicandum consistere debent, laici verò extra ab eis separati, ad *Textum in cap. Sacerdotum de Consecrat. dist. 2. cap. 1. de vita, & honest. Cleric.* Quare D. Ambrosius Theodosium Imperatorem intra Cancellos Altaris communicare volentem excludit dicens, *purpuram Imperatores non Sacerdotes efficere*, ut refert *Nicephorus in hist. Eccles. lib. 12. cap. 41.* Hieronym. *Romanus de Repub. Ecclesiast. lib. 4. cap. 2.*

Licet hodie non ita strictè intelligitur dispositio *dist. Textus in cap. 1.* ut vellet excludere laicos, ne intrent Cancellos Altaris ad effectum recipiendi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sed tantum ad effectum sedendi intra Presbyterium, & Chorum, ac standi cum ipsis Clericis, quod videtur prohibitum de Jure, *Abbas ad citatum Textum num. 3.* ut Nos latius lib. 12. ubi

Tom. II.

de Ecclesiis. *D'scept. 13.*

Tertiò, soli Clerici officia Ecclesiastica exercere possunt, ratione eorum dignitatis, quod denegatum videtur laicis: undè meritò & ipsi tantum consequi valent Beneficia Ecclesiastica, ad *Textum in cap. ex literis de transmiss. cap. cum aded de rescriptis, cap. 2. de Institutionibus, Par'sius de Resignat. Benefic. lib. 4. quest. 2.* Squillante de Privileg. Cleric. cap. 4. & Nos latius lib. 13. ubi de Beneficiis.

Quartò, Clerici tantum divina officia celebrare, in Altari ministrare, ac sacra tangere possunt, quod non est permillum laicis, ad *Text. in cap. Sacratas cum sequentibus 23. dist. 1.* Etenim qui non sunt Deo per Ordines sacrat, officia Ordinum exercere non valent, & qui sancti non sunt, sancta tractare non debent, ut inquit *Innocent. in cap. Maximianus 81. dist.* undè principale Privilegium Clericorum est obtinendi, & exercendi Ecclesiasticam jurisdictionem ligandi, ac solvendi, à Christo Domino suæ Ecclesiæ relictam, *Matthæi 18. Joann. 20.* & ita tradit *Squillante de Privileg. Cleric. cap. 1. & 2.*

Quintò, ipsi tanquam radii terrestres Orbis præcedunt laicis; ac proindè super pra laicos erunt honorandi, cum de eis dicatur = *Vos estis lux Mundi, vos estis sal Terræ*; undè meritò, ut dixi, sunt suprà laicos; & in functionibus Ecclesiasticis præcedunt etiam Regularibus, licet isti etiam Ecclesiastici sint; *Barbosa de Episcop. alleg. 78. num. 35.* & *Doffores* passim.

Quoad quartum: qualis debeat esse vita, & honestas Clericorum nostrum, est primo loco demonstrare in pluribus sequentibus; ipsi autem aliis debent esse norma, & exemplum; nam de eis loquuntur sacræ Paginæ: *Vos estis sal Terræ, & lux Mundi*; undè bonum exemplum aliis præbere tenentur, ut ab eis alii exemplum sumere possint, sicuti demonstrabimus *infra*.

ARGUMENTUM.

Clericorum vita, & honestas qualis esse debeat tam circa habitum quam circa tonsuram?

SUMMARIUM.

- 1 *Clericorum honestas expenditur circa habitum, & tonsuram, & num. 2. cum seqq. & num. 18. & seqq.*
- 9 *Comam nutrire vetitum est Clericis, & num. 21.*
- 10 *Vestēs coloris rubri, quæ decent Cardinales, sibi viridis convenientes Episcopis, induere nequeunt simplices Clerici, & num. 11.*
- 12 *Anulos gestare quibus Clericis prohibitum sit, quibus permittatur, & num. 17.*
- 13 *Certa forma vestiendi, qua uti debent Clerici, præscripta non reperitur, ideoque prævalet in hoc communis usus Regionis, & num. 14.*
- 15 *Intiores vestes Clericis in maioribus Ordinibus, sive etiam in minoribus constitutis auctores reputantur.*
- 18 *De tonsura Clericorum, ejusque introductione, & num. 19. & seqq.*

DISCEPTATIO II.

Sicut Clerici à laicis privilegiis plurimis discernuntur, ut infra demonstravimus, ita quoque moribus, & honestate vitæ eos præcellere debent, qualis igitur debeat esse vita Clericorum circa mores in sequenti demonstrabimus; in hac autem solum agemus de illorum vita, & honestate circa habitum, & tonsuram. Quo itaque ad hoc à sacris

- 1 Canonibus statutum invenitur, ut qui in Clericali militia adscribi, ac versari voluerint, & Clericalibus præsui privilegiis, non pro libito voluntatis vestibus quibuscumque utantur, sed vestibus convenientibus eorum statui induere, debere, ac cum tonsura incedere, quæ tanquam corona quædam ostendat aliis, quanta sit illorum majestas. Habemus igitur statutum in cap. Clerici, & cap. fin. 23. dist., ut Clerici omnes decenti habitu eorum vitam induant, quod quidem legitur in toto titulo de vita, &

honestate Clericorum, signanter in cap. Clerici officia, juncto cap. quoniam eodem titulo, facit: rid. sess. 14. de Reform. c. 6.

- Ex quibus colligitur, quod Clericis vestimenta, aut calceamenta, nisi quæ
- 3 statum Clericalem decent, habere non liceat, aut eisdem uti; quia, ut inquit Anicetus Papa in Epistola, sicut discreti esse debent in conversatione, ita, & in omni habitu apparere tenentur: Unde secundum auctoritatem sacrorum Canonum, interdictum videtur Clericis, ne possint induere vestes holosericas, neve pelles pretiosiores habeant, ac ne imitentur varias laicorum consuetudines induendi, interdictumque similiter est ornamentis uti, odoramentis abstineant neve personati incedant, nec arma deferant, ad Text. in cap. quicumque 33. qu. 2.

- Spestat igitur ad honestatem Clericorum, ut ipsi concedenti veste utantur, quæ dignitati, atque honestati Clericali conveniat; etenim non debent eorum decorem in vestibus quærere, sed eorum honestatem, habitum, & incesu probare, ad Textum in cap. Clericus 21. dist. vestes enim fulgidas, atque sordidas aufugere tenentur Clerici, sed inter utraque medium est capiendum, ut eleganter scribit D. Hieronymus epist. 4. ad Nepotianum cap. 11. & D. Ambrosius lib. 1.
- 7 offic. ita inquit: Non pretiosis, aut albeantibus indutus sit Clericus vestimentis, sed communibus, ut honestati, & necessitati nihil desit, nihil accedat vitæ.

- Etenim, ut inquit D. Bernardus de consider. lib. 8. cap. 11. forma vestium deformitatis mentium, & morum indicium est. Quid sibi vult, quod Clerici aliud esse, aliud videri volunt? nempe habitu milites, quæstu Clerici, actu neutrum verò exhibent; nam neque pugnant ut milites, nec evangelizant ut
- 8 Clerici. Eset enim peccatum uti vestitu, nimio cultu ornato, ut scribit Divus Gregorius homil. ultima Quadragesimæ his verbis: Sunt nonnulli, qui cultum subtilium, pretiosarumque vestium non putent esse peccatum, quod si videret culpa non esset, nequaquam sermo Dei, tam vigilanter exprimeret, quod dives, qui torquebatur apud inferos, bisso, & purpura fuisset indutus.

Non solum nimis cultus, aut affecta com-

compositio circa vestes, sed etiam circa
 9 crines, & capillos prohibetur à D. Hieronymo de custodia virginis ad Eustachium scribens ibi: *Sunt quidam mei ordinis, quibus omnis cura est in vestibus, si bene oleant, si pes laxa pelle non polleat, crines calami vestigio rotantur, digiti annulis radiant, & ne plantas humidior via spargat, & imprimunt summa vestigia. Tales cum videris, sponsas magis existimabo, quam Clericos.* Etenim Clerici debent ferre capillos ita tonsos, ut aures pateant, ad *Text. in cap. non liceat dist. 22.*

Requiritur etiam honestas in colore vestium; etenim non debent uti veste
 10 rubrà, cum ea utantur Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, neque viridi, cum ea tantum pertineat ad Episcopos; ceteri verò Clerici, etiam in maioribus, Ordinibus constituti non possunt uti vestibus hujusmodi coloris, ad *Text. in cap. penultimo, & in Clem. 2. de vita, & honestate Cleric.* ubi *Clemens V.* de
 11 hac vestium honestate multa tradit. Similiter alia ornamenta, aut aliud indecens in vestibus, & in equitationibus, sive calcaria deaurata eis interdun-
 12 tur, prout etiam illis prohibetur deferre annulos in digito, nisi quibus competat ex officio, vel dignitate, uti de Doctoribus, vel alia dignitate Ecclesiastica constitutis, ita *Bezz. dist. 1. Cleric. pars. 1. tit. de disciplina Cleric. §. 16. num. 22. de Grassi effect. 41. n. 1. & 2.*

Verum licet circa vestem Clericorum n. qualis illa esse debeat, nullibi de-
 13 terminatum reperitur, ut testatur *Glossa penultima in Clem. 1. de electione*, nisi quod nimia brevitatis, & longitudo reprobatur in *cap. Clerici officia de vita, & honestate Cleric.*, ideo eas vestes di-
 14 cemus convenientes Clericis, quæ à communi usu, & consuetudine Provinciarum, in qua commorantur, reperiuntur admixtæ, ut in *disto cap. Clerici officia*, ubi *Glossa*, & *Doctores*, *Cardin. in Clement. 2. de vita, & honest. Cleric. Ricciull. de Jureperson. lib. 7. cap. 6. Novar. in summ. Bullar. tit. de habitu Cleric. Ciarlin. contrav. forens. cap. 20. Barbosa de Episcopis alleg. 9. num. 2. Antonell. de Juribus Cleric. lib. 2. cap. 1. n. 4.*

Ambigendum tamen non est, vestes Clericales majoribus Ordinibus con-
 15 gruenter censeri tales, dimissas usque ad talos, ut expressit *Sixtus Quintus* in sua Constitutione, quæ incipit *Cum Sacrosanctam*, facit *Tridentin. sess. 14. cap. 6. de Reform.* ac ita ex *Textu in cap. Clerici 23. dist.* juncto *cap. Clerici officia de vita, & honest. Cleric.*

Pro constitutis verò in minoribus Ordinibus, cum ipsi dicantur in vis ad
 16 majores Ordines, talarem vestem etiam deferre tenentur, ut habetur ex *Concilio Braccarensi ult. part. 2. art. 4. cap. 8.* his verbis: *Hortatur sancta Synodus eos, qui sunt in minoribus Ordinibus constituti, præsertim in via ad majores ordines, ut talem vestem portent.*

Demum est videndum circa hanc primam partem nostri argumenti, an licet
 17 tum sit Clericis ferre annulum in digito: & negativè respondendum videtur, nisi quibus competit ratione dignitatis, quod videtur dicendum de positis in Dignitate Ecclesiastica, ita pariter licet Doctoribus, ut exemplificat *Abbas in cap. Clerici 12. de vita, & honestate Clericorum n. 7. & ibi Barbosa n. 14. de Grassi de effect. Cleric. effect. 41. num. 1. & 2.*

Sequitur, ut aliquid dicamus de tonsura Clericorum; Tonsuram quoque
 18 deferre debent Clerici, cujus usus antiquissimus fuit in Ecclesia Dei; asserit enim *Beda lib. 5. in historia Anglorum, cap. 22.* D. Petrum in memoriam spinæ coronæ Christi coronam capillorum gestasse, toto reliquo capite detonso, quem quidem imitati fuere ceteri Clerici: & *Isidorus lib. 2. de Eccles. offic. cap. 4.* dicit, tonsuræ Ecclesiasticæ usum à Nazaræis exortum, qui prius crines servato, post magnam vitæ continentiam caput radebant, & capillos in ignem sacrificii ponere jubebant: licet alii credant, usum tonsuræ, seu coronæ fuisse introductum ab Aniceto Papa, ad *Textum in cap. prohibet 23. dist.* juncto *cap. Clerici 12. de vita, & honestate Clericorum*, ubi *Abbas, Barbosa & alii Canonistæ.*

Olim fiebat hujusmodi tonsura rasō desuper capite in modum sphaeræ, & in-
 19 ferius quoque, ita ut sola capillorum

corona circa caput restaret, ad *Text. in cap. prohibita, cap. penult. 23. dist.* sicut hodie mos est Regularium ferre caput tonsuram, modo quo suprà; nam Clerici seculares, necnon Canonici, ac Clerici Regulares deferunt tonsuram, non in partē superiori, sed erga partem capituli ab extra, in quadam certa magnitudine plus, vel minus; etenim Cardinales, vel Episcopi deferunt coronam majoris latitudinis, quàm simplices Sacerdotes; Sacerdos verò majorem, quàm Clerici in minoribus, ut omnibus patet.

Immo non solum Clerici tonsuram deferre debent, sed etiam ubi quis Clericus comam nutrit, potest à suo Ordinario excommunicari, ad *Text. in cap. si quis de vita, & honestate Clericorum*, concordat *Text. in disto cap. prohibita*, ubi *Canonistæ communiter*. Facit illud *Apostolus 1. ad Cor. th. 11. ibi: Vir, si comam nutrit, ignominia est*. Nimis enim cultus capillorum, & crinium videtur Clericis interdictus à Jure, ad *supracitatum Textum*. Inquit verò *Dionysius Hieronymus lib. de custodia virginis ad Eusebium* ita: *Sunt quidam mei ordinis, quibus omnis Cura est in vestibus si bene oleant, si pes laxa pelle non possit, crines calumitri vestigio rotantur*.

Quid enim significet Clericorum caput in medio rasum, & in extremitatibus capillorum, ingeniosum extat responsum à *Cellio Iulio: un antiquarum lib. 11. cap. 38.*, ubi inquit, Capitis corona, ex Romanæ Ecclesiæ institutione, Regnum præfert, quod in Christo expectatur, capillorum verò reciso, temporalium indicat bonorum dispositionem: quasi diceret: sciant Sacerdotes se in Capitis sphaera Regni coronam, & globosam totius Orbis figuram gestare, quam sibi ex Divina promissione constitutam agnoscant, si suis plenè muneribus satisfaciant, & divinæ legis observantiam adamussim colant, ita *Rodericus à Chuna in Commentario ad cap. prohibita suprà num. 3.*

ARGUMENTUM.

Clericorum vita, & honestati quantum repugnet, eos exercere officium Advocati, Procuratoris, vel Tabellionis in Laicali Curia; Magistri domus Laici, Ministri Principis, in munere Justitiæ, & demum Tutoris, vel Curatoris.

SUMMARIUM.

- 1 Clericis num, & quando licitum sit exercere munus Advocati, seu Procuratoris, & num. 2. cum seqq.
 - 6 Clericorum honestati inconveniens est quod ipsi servilia munia exercent in Domibus laicorum; ideoque hujusmodi Clericis promerita pœna potest irrogari, & num. 7.
 - 8 Clericus occasione muneris laicalis puniri nequit à laico judice.
 - 9 Clericis præcipuè Regularibus interdictum est suscipere munus generalis ministri servilis laici, seu ministræ justitiæ pro eodem subire; & ratio affertur, num. 12. & seqq.
 - 10 Clerici s. se in negotiis Secularibus immisce:tes quæ pœna plerumque sint.
 - 13 Tutelam, vel Curam an, & quando liceat Clericis assumere, & num. 14.
 - 15 Clericis prohibitum est Tabellionis officium exercere, quod tamen in quibusdam casibus limitatur, & n. 18. cum seqq.
- Instrumenta verò, de quibus rogatus fuerit Clericus, antequam moneretur, ne Tabellionis obiret munus, valida sunt, num. 17.*

DISCEPTATIO III.

Quamvis repugnet vitæ, & honestati Clericorum quædam munia exercere, quæ solis Laicis videntur de Jure concessa, nobis hic est demonstrandum. Et primò, non licet Clericis exercere officium Advocati, vel Procuratoris, apud Laicales signanter Curias, ad *Text. in cap. multa ne Clerici, vel Monachi ibi: In placitis Secularibus disputare,*

care, cap. 1. de postulando, ibique Doctores.

Quod multo magis procedit in Clericis positus in dignitate ad, *Text. in cap. se quidem 11. quest. 1. cap. Episcopus 14. quest. 5. Redoanus de Spoliis quest. 2. num. 18.*

Pariter locum habet in Regularibus cujuscumque ordinis, aut instituti illi fuerint, *Redoanus de Spolio d. quest. 2. num. 22.* Immo non solum in civilibus, sed etiam in criminalibus causis, *cap. sententiam sanguinis, ne Clerici, vel Monachi.*

In quampluribus vero casibus permiscum videtur Clericis, ut possint exercere munus Advocati, vel Procuratoris apud Laicos Judices. Primum, in causa sua propria, ac suæ Ecclesiæ, vel suorum conjunctorum, ad *Text. in cap. 1. cap. fin. de postulando.* Secundò, in causa Orphanorum, aut Viduarum, vel aliarum miserabilium personarum, ad *Text. in d. cap. multa ibi de Orphanorum, aut Viduarum, ubi Fagn. n. 5. fecit Text. in cap. 1. de postulando; Quod quidem gratis, & pro Deo facere debent Clerici, ad Text. in cap. ultimo de postulando, ubi Doctores.* In Romana tamen Curia non prohibetur Clerici munus Advocati, vel Procuratoris exercere, *Redoanus supra num. 20. Bellett. disquisit. Cleric. §. 27. num. 7.*

Possunt verò Clerici in minoribus, quoties non habeant Beneficium Ecclesiasticum, munus Advocati, vel Procuratoris exercere in Curia Laicali, *Bellett. supra num. 3. Redoanus supra n. 24. cap. 25., Fagnan. in d. cap. multa n. 81. cap. 82.*

Pariter repugnat vitæ, & honestati Clericorum, eo magis ubi illi fuerint in sacris constituti, munus laicale exercere in domo Laici, ac eidem inservire, ut dicitur: *di Maggior domo, Maestro di casa,* aut in simili officio, ad *Text. in cap. credo 21. quest. 3. cap. pervenit eadem causa, cap. quest. cap. Sacerdotibus, ne Clerici, vel Monachi. Bellett. supra §. 21. num. 32., Panimolla decis. 40. num. 1. Abbas, Barbosa, & alii Canonistæ in d. cap. Sacerdotibus.*

Ex quo Textu. in d. cap. Sacerdotibus habetur, quòd si illi moniti fuerint,

& non desistant, si in fraude deprehendantur in repecuniaria occasione negotiorum, illis Ecclesia subvenire non debet, ibique *Abbas Panormit. Barbosa, & alii, Vitiuz in rationabil. juris Pontific. lib. 3. Alagona in Compend. Juris Canonici.*

Sed hic nota, non posse Clericum, hoc casu, capi, & puniri à Principe laico, vel alio, qui Clericum habuit in munere, de quo supra, aut simili, sed tunc pro punitione oportet recurrere ad Judicem suum Ordinarium, *Abbas in cap. cum contingat de foro compet. num. 1. idem in d. cap. Sacerdotibus, Anstren. in Clem. 1. num. 25. de Offic. Ordin. Clarus quest. 36. num. 21. Covar. practica. cap. 33. num. 6. Marta de Jurisdic. part. 4. cent. 2. casu 127. num. 5. Bonacina de legibus disput. 10. quest. 2. part. 1. §. 1. num. 24. Ambrosin. de Jurisdic. Eccles. cap. 20. num. 54. & Nos latè infra de Cleric. quoad privilegium fori, & de Jurisdic. ubi de Immunitate personali.*

Interdictum pariter videtur Clericis, eoque magis Regularibus sub gravi sinis pœnis, ne munus assumant, puta Ministri generalis alicujus Principis, circa Ministerium Justitiæ; undè non valent, inconsulto, ac non dispensante Papa, etiam munus Proregis exercere in aliquo Regno, alias incident in penas comminatas per Lateranensè Concilium ad *Text. in cap. sed nec, ne Clerici, vel Monachi, ubi Canonistæ communiter.* Et de Vice-gubernatore, docet *Sacra Congreg. Immunit. in una Civitatis plebis 15. Januarii 1650.*

Undè, si quis contra Constitutionem hujusmodi generalis Concilii aliquid attentare præsumpserit, ab officio Ecclesiastico efficitur alienus, pro Ministerio Clericali neglecto, ut Secularibus placeat, in fluctibus sæculi se immergens, contra doctrinam *Apostoli* dicentis: *Nemo militans Deo se negotiis Secularibus implicet.*

Et sicuti, uti supra demonstravimus Clericus, vel Religiosus, non potest esse Procurator laici, ita nec Officialis Principis, in justitia exercenda; ad *Textum in dicto cap. sed nec, ubi Abbas Panormitanus.*

Ratio supradictarum est, ad effugien-
dum periculum, ne aliquem condemnet
12 in pœnam, quod inconveniens vide-
tur Clericis, si namque Ministri Chri-
sti sunt, qui sicut mitis, & humilis cor-
de. Nos latè de Irregularitate. Non
videtur tamen interdictum Clericis,
eos esse Consiliarios Principis laici, ut
docet Abbas in dicto cap. sed nec um. 7.
juncto, cap. Clericis num. 19. ne Cle-
rici, vel Monachi.

Tutoris, vel Curatoris munus assu-
mere non valent Clerici, nisi pietatis
13 causâ hoc egerint, ad hujusmodi ve-
rò munus suscipiendum non valent com-
pelli de jure, ad Text. in cap. 1. & fin. 88.
dist. cap. Cypria us 22. quest. 3. Monta-
nus de tutelis cap. 35. Reguli 1. n. 195.

Sicuti si velint legitimam tutelam
suscipere, possunt, ut docet Cavalcan.
14 de tutor. cap. 283. Montanus de tutelis
d. num. 195. Gratian. Discept. 57. n. 32.
Valastus alleg. 47. num. 29. tom. 1.

Admodum quoque inconveniens vide-
tur statui Clericali munus Tabellio-
15 nis exercere, ubi Clericus fuerit in sa-
cris Ordinibus constitutus, ad Textum
in cap. sicut te, ne Clerici, vel Mona-
chi, ubi Panorini, Barbosa, Fagnan.
& alii.

Et ubi tale officium exercere volue-
rit, per Beneficiorum subtractionem.
16 compellendus erit, ut se abstineat,
d. cap. sicut te, Vivianus in rationabili
Juris Pontificii lib. 3.

Antequam verò Clericus fuerit moni-
tus, ut se abstineat, consiciendo in-
17 strumentum, illud validum erit; nam
eo interim, quo non interdicitur (puta
à suo legitimo superiore), ac prohibi-
tio transeat in notitiam populi, vale-
bunt instrumenta per illum facta, Part.
in l. universos C. de decurionibus lib. 10.
idem consil. 54. Abbas in d. cap. sicut te
num. 9. 10. 11. Franciscus Marcus de-
cis. 194. Masfrill. decis. 159. num. 9. Car-
olus de Grassi effect. 8. num. 4. Fagnan.
in d. cap. sicut te à num. 33. & seq.

In quampuribus verò Clericus po-
test exercere munus Tabellionis, sive
18 Notarii. Primò, ubicumque agitur de
causâ hæresis, in qua proculdubio Cle-
ricus potest esse Notarius, seu Tabel-
lio, ad Text. in cap. ut officium §. ad

conferendas de hereticis in 6. Francis-
cus Marc. decis. 194. num. 3. part. 2. Fa-
rinac. In tract. crim. V. Clericus n. 228.
Masfrill. decis. 159. num. 7. de Grassi d.
effect. 8. num. 12. Bellett. disp. Cleric.
§. 29. num. 9. Decianus tract. crimin.
lib. 5. cap. 20. num. 47. & cap. 24. n. 15.

Secundò limitatur præfata regula in
Clerico in minoribus Ordinibus con-
19 stituto, pro ut desumi potest ex Text.
in d. cap. sicut te à contrario sensu; nam
ibi excluduntur à dicto munere qui sunt
constituti in sacris, dummodo tamen
20 ipse Clericus in minoribus nullum ha-
beat Beneficium, aut patrimonium, unde
vivere possit, Redoanus de Spolio Cle-
ric. quest. 3. num. 53. Farinac. in tract.
crimin. V. Clericus num. 233. & sequen.
Fagnan. in d. cap. sicut te num. 26. &
seq. Franciscus Marcus decis. 194.

Tertiò limitatur in Tabellione, seu
Notario Papæ, qui potest esse Cleri-
21 cus, ut per Franciscum Marcum d. de-
cis. 194. n. 2. Farinac. supra num. 237.
Bellett. disquisit. Cleric. part. 1. tit. de
disciplina Clericali §. 29. num. 9.

Quartò ubi adest consuetudo, quod
Clericus notariatus officium exercere
22 valeat, ille officium ipsum exercendo,
in nullam incidit pœnam, ut per Fran-
ciscum Marcum dicta decis. 194. num. 7.
Farinac. supra num. 229.

Possunt verò Clerici in causis Eccle-
siasticis, seu spiritualibus coram Eccle-
23 siastico Judice Tabellionatus officium
exercere, Masfrill. decis. 159. num. 8.
de Grassi de effect. Cleric. Effectu 8.
num. 14. Franciscus Marcus decis. 194.
num. 2. & 5. Farinac. supra num. 224.
ubi num. 227. dicit, quod sibi videtur
receptor sententia, quod Clerici, sive
in sacris, sive in minoribus constituti,
Beneficium Ecclesiasticum habentes non
possint esse Notarii in foro etiam Eccle-
siastico; Beneficium verò non habentes
possint, etiam si sint Sacerdotes, vide
que latè Fagnan. dixit in d. cap. sicut
te ne Clerici, vel Monachi.

ARGUMENTUM.

Clericorum vita, & honestati quantum obstat, eos interesse Commessionibus, Spectaculis, Comœdiis, Choreis, Ludisbasiis, Agitationibus taurorum, Mimis, Jaculatoribus, Histrionibus, & similibus, nec non Larvatos incedere, ac clamorosam venationem sequi?

SUMMARIUM.

- 1 *Clericis prohibita sunt inhonesta convivia, & num. 2.*
Interdicta tamen non sunt ea honesta convivia, quæ sunt causa licitæ recreationis.
Sive occasione solemnitatis Sanctorum, num. 4.
Ita tamen hujusmodi convivia modificanda sunt, ut eis præcedat benedictio, & gratiarum actio subsequatur, num. 5.
- 6 *Clericis illicitum est interesse Spectaculis, comœdiis, aliisque ejusdem generis representationibus: & assertur ratio, num. 7. & seq.*
- 10 *Dedecet Clericos larvatos incedere.*
- 11 *Larvati utentes habitu Monachali, vel Religioso puniendi sunt.*
- 12 *Venatio an, & quando liceat Clericis, & qua pœna plebs debeant incumbentes illicitæ venationi, & num. 13. cum seqq.*
- 16 *Piscatio Clericis permissa est.*
- 17 *Piscatio quibus temporibus interdicta est.*
- 18 *Clericus, quatenus occasione venationis aliquem casu interficiat, num irregularitatem incurrat.*

DISCEPTATIO IV.

Honestati Clericorum quamplurimum obstant, ut Nos in nostra hac Disceptatione demonstrabimus; & primò Clerici ipsi, quicunque illi fuerint, Commessiones, & signanter inhonesta convivia aufugere debent, cum sint illa causa quamplurimum malorum ad

Textum in cap. multa ne Clerici, vel Monachi, cap. cum decorem de vita, & honest. Cleric. Facit illud D. Hieronymi ad Neposianum Epist. 2. de vita Cleric. cap. 23., ubi ita legitur, Convivia tibi vitanda sunt, & cap. 27. inquit: Consolutores nos Christiani potius in meroribus suis, quam convivas, & proferis noverint: facillè contemnitur Clericus, qui sepius ad prandium vocatus non recusat.

Concordat illud D. Ambrosii lib. 1. offic. cap. 20. ibi = *Habere sanè suos servulos verecundia, non quos ipsa intulit, sed quos sepe incurrit, si in intemperantium incidamus consortia, qui sub specie jucunditatis venenum infundunt bonis: hi si assidui sint, & maxime in convivio, ludo, & joco enervant gravitatem illam virilem.* Sequitur ibi = *Convivia quippe extraneorum occupationes habent, tum etiam epulandi produnt cupiditatem, surrepunt etiam fabule frequenter de seculo, ac voluptatibus, claudere aures non potest, prohibere putatur superbie, surrepunt etiam præter voluntatem pocula: concordat Tridentin. sess. 22. cap. 1. de Reformat. ibi = Commessionibus.*

Honesta verò convivia, quæ sunt causâ recreationis inter ipsos Clericos, vel gratiâ charitatis, & dilectionis, ea non videntur interdicta Clericis ipsis, ad Textum i. cap. convivia, cap. quando diff. 44. Covar. in cap. ultimo num. 1. de testibus, Bellet. diff. Clerical. par. 1. tit. de disciplina Cleric. §. 22. num. 24. Vel in solemnitatibus Sanctorum, Bellet. supra num. 28. Convivium verò his casibus, vel similibus debet inchoare benedictione & terminare gratiarum actione, ad Text. in cap. quando 44. diff. Facit illud Joannis Chrysostomi homil. 79. ad Antiochum, ubi ita legitur: *Opus est vos, & mensam petentes, ac desistentes, gratias Deo agere, mensam ab oratione sumens initium, & in orationem desiciens, nunquam deficiet, sed fortè largius vobis omnia afferet bona.* Et D. Hieronym. ad Eustoch. Epist. 22. cap. 16. ita inquit: *Nec tibi sumantur, nisi oratione præmissa, nec recedatur à mensa, nisi prius gratias referantur Creatori.* Repugnat pariter honestati Clerico-

rum,

rum, eos interesse Spectaculis, Comœdiis, Fabulis, Choreis, & Hastiludis, & similibus ad *Text. in cap. cum decorem de vita, & honest. Cleric. cap. penult. eodem titulo, cap. multa ne Clerici, vel Monaci, cap. inter dilectos de excessibus Prælat. Tridentin. sess. 22. cap. 1. de Reform. Ugolin. de offic. Episc. cap. 13. §. 30. num. 2.*

Ratio supradictorum est, quia Comœdix, Fabulæ, Choreæ, & similes ut plurimum venationem continere res lascivas, & turpes cor audientium ad turpia trahentes; idè omnibus, & signanter Clericis damnatæ videntur, *Hurtadus de Mendoza vol. 2. disp. 173. sess. 28. §. 367. Comitoh. Resp. Moral. lib. 5. quest. 11. num. 8.*

Repugnat quoque honestati Clericorum (signanter ubi fuerint in sacris ordinibus constituti) interesse agitationibus taurorum, quod est prohibitum à Gregorio XIII. quadam sua Constitutione, quam Constitutionem modificavit Clemens VIII. pro Regnis Hispaniarum; ac proinde sustulit pœnas, & censuras, contra Clericos impositas, illam reducendo ad terminos juris; in quo quidem Clementino indulto non veniunt comprehensi Regulares cujuscumque ordinis, & instituti illi fuerint: de utraque Constitutione *Quaranta Summa Bullarum, V. Torneamenta.*

Similiter repugnat honestati Clericorum, eos intendere Mimis, Jaculatoribus, & Histrionibus, ad *Text. in cap. penultimo, & cap. Presbyteri 24. dist. cap. non oportet dist. 5. cap. Clerici officia, num. 10. hoc titulo, juncto cap. 1. hoc eodem titulo de vita, & honest. Cleric. in 6. Bellett. dist. Cleric. sup. §. 23. num. 3. Ugolin. supra §. 30. num. 2. Panimolla decis. 41. n. 9. & sequentibus.*

Repugnat etiam honestati Clericorum, eos incedere Larvatos, & indutos habitu Personarum, ut vulgò dicitur *Miscerati ad Text. in d. cap. cum decorem hoc titul. Petrus Gregor. Synagm. Juris lib. 39. cap. 11. Ugolin. dist. 5. §. 30. num. 3. Bellett. disquisit. Cleric. tit. de disciplina Cleric. §. 23. n. 7. & Doctores passim.*

Undè eo magis puniendi erunt isti

Larvati, quicumque illi fuerint, ubi induuntur habitu Monachali, & Religioso, ut docet *Glossa in d. cap. cum decorem, Ugolin. supra: Et ita facientes non solum peccant mortaliter, sed graviter puniri possunt à Judice Ecclesiastico, Bellett. d. §. 23. num. 10.*

Clamorosa venationem sequi repugnat vitæ, & honestati Clericorum: venatio dicitur clamorosa, quæ fit in sylvis, & saltibus: undè tum ratione periculi, quod accidere potest; tum, etiam, ne venatio illos distrahat à divinis ministeriis, videtur Clericis interdicta, ad *Text. in cap. 1. 34. dist. cap. 1. & 2. de Clerico venatore juncto cap. 1. eodem tit. in 6. cap. multa hoc tit. ubi Fagnan. num. 86. Clem. 1. §. porro de statu Monach. Menoch. de arbitr. casu 416. num. 9. Pignatell. consuli. Canonie. tom. 3. consuli. 59. & 200. 10. consuli. 15. Panimolla decis. 41. num. 36. & nos suo titulo infra. Facit illud D. Ambrosii, de cujus dicto verba facit *Text. in cap. putatis 88. dist. ibi: Primum diluculè non ad Ecclesiam vigilant, non Beatorum Martyrum loca sancta perquirunt: sed surgentes disponunt retia, canes producant, saltus, sylvasque perlustrant.**

Ac proinde Episcopus venator tribus mensibus suspenditur ab officio, Presbyter duobus mensibus, Diaconus, & Subdiaconus ab omni officio hanc suspensionem incurrunt, ad *Text. in dist. 1. cap. 1. & 2. de Clerico venatore, alii quoque juribus, de quibus supra.* Quo verò ad Clericos in minoribus, eo quia contra eos nulla videtur statuta pœna, locum habet pœna Judicis arbitrio imponenda: *Menoch. d. casu 416. num. 9. Diaz in praxi crim. Canon. cap. 61. n. 6. Covar. in cap. peccatum in 2. part. §. 8. num. 3. de Regulis juris in 6. ubi latè de materia.*

Causa tamen recreationis, ac congruo tempore, & non frequenter permissum est Clericis venationem sequi, *Diaz supra num. 3. Siquidem regulariter venatio, quæ etiam fit in sylvis, & saltibus, occidendo feras, & aves, de sui natura est permessa, ut docet D. Thomas 2. 2. quest. 64. art. 1. Sylvester in Summa, verbo venatio, Cassan. in cath. glo-*

gloria Mundi part. 11. considerat. 50. Campanil. divers. Juris Canon. rub. 11. cap. 33. num. 5. Sebast. Medices de venatione part. 1. quæst. 8. num. 17. Layman Theologia moralis lib. 3. tractat. 1. cap. 5. num. 15.

Sicuti quoque videtur permissa Clericis venatio, ubicunque sit, urgente necessitate, *Bellett. disp. Clericorum part. 2. §. 14. num. 3.*

Piscatio verò Clericis omnino permixta est, cum cessent in ea rationes, quibus venatio prohibetur, illamque etiam Apostoli exercebant, & eisdem Salvator noster retia tendere jussit, *Luce cap. 10. & ultimo Matthæi 4. Marc. 1.*

Piscatio autem interdicta est in majoribus anni solemnitatibus; in dominicis verò, vel inferioribus festis, solum urgenti causa permixta est, obtenta prius licentia à Superiori Ecclesiastico, ad *Text. in cap. licet de feriis, Monach. de arbitr. casu 413. num. 20. & Non suis locis sub ritu de feriis.*

Non est abs re videre, an Clericus censendus sit irregularis, ubicunque venando, casu tamen, non dolo, vel culpa aliquem occidit. Et circa præfens dubium varie sunt Doctorum sententiæ: pro negativa facit *Giballia de irregularitate cap. 4. cons. 12. num. 18. ibi = Quoties enim venationi, sive periculose, sive non periculose vacans adhibueris omnem cautionem, & diligentiam necessariam, ad effectum evitandi periculum, ne quis occidatur, atque ita si quem casu occidat, & involuntariè, atque adeo inculpabiliter occidit, sicut reus non potest haberi illius externi homicidii, ita neque ratione illius incurrat irregularitatem, quæ culpam mortalem exigit, qualis non erit in homicidio merè casuali sine ex re licita, & non periculosa, sive ex illicita, & periculosa proveniat; quia diligentia, & cautio adhibita omne periculum hic, & tunc absterget: atque idem omnem culpam, ac omne indirectè voluntarium, licet sit aliqua culpa anterior in ea venatione, eo quod vel loco, vel tempore, vel modo sibi prohibito fiat: sed hujus culpe ratio non habetur in contrahenda ista irregularitate, quæ ex sola culpa*

homicidii, aliquo modo voluntarii, eaque mortali contrahitur.

Facit ad casum sententia *Gonzalez ad Textum in cap. de cetero num. 8. de homicidio*, ubi ita legitur: *Deinde non magis irregularis Clericus venationi insistenti, licet hominem occidas credens feram esse, adhibita omni diligentia, & si venatio illi prohibita sit.*

Idem docet *Pignatell. consult. Canon. tom. 3. consult. 59. num. 14. ibi = Neque obstat periculum homicidii; ac proinde irregularitatis, nam danti operam rei licite, vel etiam illicitæ, si adhibeat diligentem cautionem, ne deinde aliquid incommodi sequatur: tunc etiam si forte sequatur mors alicujus, etiam Clerici, non illi imputabitur: quia neque in se, neque in causa mori illa est ipsi voluta, atque adeo nullo modo voluntaria.*

Neque obstat quod causæ fuerit periculosa, ac proinde mori videatur voluta in causa; quia diligentia absterget periculum: quapropter neque reus erit homicidii, neque tenebitur ad restitutionem, neque erit excommunicatus, neque irregularis. Nam cum non adsit culpa occisionis, non aderit excommunicatio, neque irregularitas; hæc enim, cum in penam statuta sint, sine culpa non contrahuntur: Non latet, ubi de irregularitate.

ARGUMENTUM.

Clericorum vita, & honestati quantum repugnet, eos exercere artem sordidam puta Chirurgiæ, Macellarii, Tabernarii, ubi an valeant exercere Medicinam?

SUMMARIUM.

- 1 Clericis interdictum non est artem aliquam exercere pro sua, suarumque honesta sustentatione, præterquam sordidas artes.
- 2 Clerico non licet exercere Chirurgiam, maxime in sacris constituto, sive artem lunionis, vel ejusmodi alias sordidas artes, & num. 3.
- 4 Clericus sordidis artibus incumbens, amittit.

amittit fori privilegium, & Judicis arbitrio puniri potest.

Ut tamen fori privilegio privetur, præcedere debet monitio, n.5. & 6. Qualis autem monitio hujusmodi esse debeat, num.7. & seq.

- 8 Monitio unica facta in Synodo, ne Clerici sordidas exerceant artes sub pœna privationis privilegiorum sufficit ad eandem pœnam incurrendam: Extra Synodum verò trina requiritur.
- 9 Monitio unica cum tribus intervallis pro trina monitione habetur.
- 10 Monitio, quatenus personaliter eam facere datum non sit, sufficit facta domi, vel ad vobas Ecclesiæ.
- 11 Lanionis munus num. l'ecat Clerico exercere per alium, & num.12.
- 13 Medicinæ artem Clerico non licet exercere extra dispe. satisfactionem.
- 14 Vestium cui est studium alicuius facultatis, multò magis prohibitum, censeri debet ejusdem facultatis exercitum.
- 16 Clericus, qui Medicinam exercet ex dispensatione; ita tamen ut nihil petat, sed à sponte datibus recipiat, an possit convenire cum Communitate de certo salario, & num.17.

DISCEPTATIO V.

Licet, ut nos infra sub titulo ne Clerici, vel Monachi negotiis secularibus se immisceant, demonstrabimus, licere Clericis aliquod artificium facere, etiam manibus propriis operando, ut se suosque alant, si aliter nequeant commodè providere eorum necessitatibus, dummodo tamen hoc non faciant ardenti avaritiæ nota, & dummodo à divinis non retrahantur, ad *Textum in cap. multa d. titulo*, ubi latè Fagnanus à num.27. & sequentibus.

Attamen exercere sordidas artes hoc videtur eisdem prohibitum, tanquam opprobrium inferens eorum statui, & dignitati Clericali. Hinc non valet Clericus munus Chirurgi exercere, si ve fuerit in sacris, si ve in minoribus ordinibus constitutus, & si sequatur homicidium, incisio partis principalis corporis, vel adultio, non effugiat irregularitatis notam, etiam si in eo nul-

la fuerit culpa, ad *Text. in cap. tua nos de homicidio*, juncto *cap. sententiam, sanguinis*, ubi Abbas Panorm. Barbosa & alii ne Clerici, vel Monachi, Redoan. de Spolio quest.2. num.93.

Artificium enim hoc videtur interdictum Clericis, propter erroris periculum, quod ei inest, vel propter dubium curationis eventum; unde potius valet dici esse officium sæculare, quàm spirituale. Clerici autem debent esse medici animarum, non autem corporum, ad *Text. in cap. cum sit artium de etate, & qualis*. Militare debent Deo, non autem sæculo, *cap. reprehensibile 23. qu.3.* Concludendum est igitur, artem Chirurgiæ esse Clericis interdictam, si gnanter constitutis in Sacris, vel habentibus Beneficium, Abbas *suprà*, & Doctores communiter.

Repugnat honestati Clericorum exercere artem Macellarii, vel Tabernarii, vel aliam similem indecentem artem; eoque magis, ubi Clericus hujusmodi artificium exercet per se ipsum, ac proinde tali casu videtur amittere privilegium fori, & habendus erit uti merè laicus, ad *Text. in cap. multa ne Clerici, vel Monachi ibi = Turpis verbi, vel fustis, Clem. 1. de vita, & honest. Cleric. Genuesis in praxi cap.62.*

Idem locum habere videtur, ubicumque alias sordidas artes exercet, ut si esset custos balnearum, mundator cloacarum; nam tunc pœna judicis arbitraria venit plectendus, attenta qualitate personæ, & artificii sordidi, quod gerit, ac temporis diuturnitate, qua in vilis arte sit versatus, Diaz *in praxi crimin. Canon. cap. 69. num.5.* ibique Lopez, Menoch. de arbit. Judic. casu 412. n.15. Farinat. in fragm. crimin. part.1. n.131. V. Clericus, & Doctores alibi.

Diximus *suprà*, Clericum artem sordidam exercentem amittere privilegium fori: in hoc scias hujusmodi privilegium non statim amittere, nisi ubi prius monitus fuerit ad desistendum à tali exercitio, & monitione spreta, desistere noluit, ut deducitur ex dicta *Clementin. 1. de vita, & honest. Cleric.*

Quæ quidem monitio, ut afficiat, debet esse specialis, & personaliter executæ adversus Clericum præfatas artes

excr-

excrecentem, cum ejusdem nominis expressione, ut exigitur, ubi agitur de pœna inferenda, ita *Glossa in d. Clem. 1. ibique Canonistæ* communiter, relati à *Diaz*, & ibi *Lopez d. cap. 69.*

Putant nonnulli, quòd ubi agitur de pœna infligenda, sufficit monitio generalis facta in Synodo, videlicet, ut facientes hoc incidant in pœnas privationis, & similium: undè monitio facta in Synodo, etiamsi sit unica, & generalis, dummodo contineat pœnam privationis Privilegii Clericalis, illa exuberat, & habet vim specialis nominationis: *Hoffmense in Summa sub titulo ne Clerici, vel Monachi &c. Quæ sunt permissa, Alex. de Revo cons. 60. n. 14. Foller. in præf. crimin. Canon. cap. 33. num. 28. Lopez ad Diaz d. cap. 69. Farinac. suprà num. 145.*

Regulariter verò, & extra Synodum debet esse trina, ita ut unica non sufficiat, nisi fuerit concepta cum tribus intervallis, cum tunc æquiparetur trinæ monitioni, *Diaz suprà d. cap. 69. num. 2. Farinac. suprà n. 143. & 144.*

Ubicunque monitio personaliter exequi non potest, ut si persona Clerici commodè reperiri nequeat, tunc sufficit, si citatio exequatur domi solitæ habitationis, vel ad valvas Ecclesiæ, ita *Diaz sup.*, & *Nor* alibi lato calamo.

Si verò Clericus Macellum, vel Tabernam exerceat per alium, & per interpositam personam, tunc non est privandus Privilegio fori, de quò suprà, ut docet *Glossa in d. Clem. 1. ibique Bonifac. Ancharan. Imola, Zabarella, & alii Foller. suprà num. 28. Menoch. cas. 412. num. 6. Diaz ubi Lopez suprà. Farinac. suprà num. 136. Redoan. de Spolio Eccles. quæst. 2. num. 47.*

Non effugiet verò ita exercens per alium penam Judicis arbitrio imponendam, si hoc, aviditate lucri faciat, secus verò si pro sua, & suæ familiæ sustentatione hoc agat, ut habetur ex *Glossa in dista Clem. 1. Farinac. suprà num. 37. & 38.*

Demum an valeant exercere artem physicam, scilicet Medicinam, & dicimus, non posse, cum videatur Clericis, signanter in sacris Ordinibus, ac in dignitate Ecclesiastica constitutis in-

terdictum, ne possint scientiam physicam audire; undè eo magis videtur interdictum illius exercitium: prohibito ergo studio, videtur prohibitum, exercitium studii, quapropter, prohibita causâ, dicitur prohibitum causatum, ut bene *Abbas in cap. sententiam sanguinis num. 22. ne Clerici, vel Monachi.*

Ac proindè hodie Clericus in sacris, qui vult exercere Medicinam, obtinet prius à Papa Breve dispensationis, quod aliter non conceditur, quàm certis servatis conditionibus, videlicet, dummodo non adsit copia Medicorum, & dummodo gratis, & pro amore Dei exerceat, ut ex formale ipsius Brevis, *Sacra Congr. Concil. in una Carduen. 31. Martii 1696. & alibi passim.*

At quia sæpe sæpius Summus Pontifex in dispensando solet apponere in Brevis clausulam illam: *Dummodo nihil petas, sed à sponte dantibus, recipias*, hinc videre est, an Clericus, seu Sacerdos ipse possit convenire cum aliqua communitate, ut pro sua opera, & labore, ei præstet Universitas ipsa certam summam annuam, seu mensuram, ut vulgò dicitur *per Accordo, seu Condotta*; & negativè videtur responsum per *Sac. Congreg. Episcop. & Regul. in una Terracinen. 6. Septembris 1697.*

Ego tamen, salva reverentia debita tam excelso Auditorio, aliter sentio; & ita dico, quod si per Summum Pontificem videatur concessa facultas recipiendi grãtis à sponte dantibus, nescio cur hoc videatur denegatum, ne possit recipere; quod gratis datur ab ipsa Universitate, licet in fine anni, vel mensis; nam quicquid videtur datum à Communitate, censetur quasi datum à singulis uti singulis, quàmvis datum fuerit à Sindico Universitatis, sed me remitto ad eosdem Eminentissimos Patres.

ARGUMENTUM.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repagnes usus armorum? Et an ubi Clerici reperti fuerint cum armis prohibitis à Curia laicali, possint eisdem spoliari.

SUMMARIUM.

- 1 *Arma an, & quæ liceant Clericis deferre, & n.n. seqq. & n.15. cum seqq.*
- 2 *Arma Clericorum sunt lacrymæ, atque orationes.*
- 4 *Delatio armorum jure communi inspecto, leve delictum reputatur, grave tamen eî respectu Clericorum, & n.5.*
- 6 *Orationibus, ac precibus hostes expugnantur, & respublica propugnatur magis quam armis.*
- 7 *Clerici deferentes arma possunt à communione Ecclesiæ interdici, vel alitis penis puniri arbitrio Judicis, appellatione postpositâ, & num.8.*
- 9 *Appellatio non datur in his quæ concernunt correctionem mcrum.*
- 10 *Constitutiones editæ pro Urbe, & statu Ecclesiastico contra deferentes arma, recensentur.*
- 11 *Pro insigenda pœna ob delationem armorum breviorum, brevis ipsa concludenter probanda est, & num.12.*
- 13 *Arma deferens prohibita, quæ tamen ad offendendum inutilia sunt, pœnam ordinariam non incurrunt.*
- 16 *Clerico licitum est arma sumere ad viam, sive etiam Bonorum defensionem, & num.17.*
- 18 *Clerici deferentes arma prohibita nequeunt per Judices Seculares puniri, & num.20.*
- 21 *Sacerdotii, atque imperii diuisa est potestas; ideoque Judices laici nequeunt super negotiis Clericorum sese ingerere.*
- 22 *Inferior nequit in digniorem exercere imperium.*
- 23 *Ministri laici spoliantes Clericos armis prohibitis, tanquam turbatores Ecclesiasticæ immunitatis, excommunicationis pœnam incurrunt.*

24 *Monitum pro Ecclesiasticis Judicibus circa delationem armorum Clericis prohibendam.*

DISCEPTATIO VI.

Quântum repugnet honestati Clericorum, eos arma offensiva deferre, demonstrat *Textus in cap. Clerici*

- 1 *il primo hoc titulo; unde ex Concilio Flavien. habetur, posse eos pro delatione armorum excommunicari, ibique Canonistæ communiter. Etenim arma Clericorum sunt lacrymæ, & orationes, ad Text. in cap. fin. 36. diff. cap. per rōd 16. quæst. 3. cap. conveniat cap. non pia 23. quæst. 8. Carol. de Grass. de eff. et Cleric. effectus 20. num. 4. Glibertus Ichevican. de Ecclesiasticorum vita lib. 3. cap. 55. Bellett. diff. Cleric. parte 1. tit. de disciplin. Cleric. §. 18. n. 9. Decian. trost. crim. lib. 7. cap. 3. n. 23. Covar. pract. cap. 33. num. 7., & lib. 2. var. resol. cap. 20. circa finem.*

Imò Clericis interdictus est usus cujusunque generis armorum, ad *Text. in Clem. 1. hoc titulo, Decian. tractat. crim. lib. 8. cap. 3. num. 23. Menach. de arbitr. Judic. casu 394. num. 3. latè Farinac. quæst. 108. num. 21. Massin. de confisc. bonorum quæst. 8. num. 46. Vrsellus in Exam. apum. conclus. 143. n. 35. Sperell. decif. 122. num. 1.*

- 4 *Et licet delatio armorum, inspecto jure communi, leve delictum reputetur, ut notat Bari. in l. levia num. 9. ff. de accusat. Decianus tract. crimin. lib. 8. cap. 4. n. 21. Farinac. quæst. 28. num. 66.*

In Clericis verò grave crimen est, cum eorum arma sint orationes, & lacrymæ, ut diximus: hinc Moyses non accedebat ad bella, neque pugnabat contra inimicos, sed orationes Deo fundebat & donec ille orabat, vincebat Populus ejus. *si quis 36. diff. ex Exod. 17.* Hinc Constantinus, & Constanti Imperatores dixerunt, Rempublicam magis Religionibus, & orationibus, quam officiis; & labore corporis, vel sudore contineri, *cap. in qualibet Civitate 23. quæst. 8.*

Propterea, uti diximus, Clericus arma deferens, etiam excommunicari po-

potest, cap. 2. de vita, & honest. Cleric. ubi Abbas Panorm. num. 9. Barbosa num. 3. Card. in Clem. 1. §. Prefata de statu Monach. Joseph. Ludovic. decis. Perns. 35. Vinius decis. 287. Bellett. disquisit. Cleric. part. 2. tit. de penis Cleric. §. 50. sub num. 1. Carth. decis. 70. num. 54.

Imò contra Clericum arma deferentem procedi potest poena arbitraria, 8 habita ratione ad qualitatem personæ, ad genus armorum, & scandalum datum, & tanquam contemptorem sacrorum Canonum, & Ecclesiasticæ Sanctitatis prophanatorem, & proprii gradus violatorem, juxta Textum in cap. quicumque 23. quæst. 8. cap. in audientia de sentent. exomm. concordat Trid. sess. 22. cap. 1. de Reform.

Adèd ut executio poenarum, quibus Clericus hac de causa multandus venit, 9 per appellationem impediri nequeat, cum ea suspendere non valeat illa, quæ ad morum correctionem pertinent, ad disposita per Tridentin. dicto can. 1. facit Textus in cap. ad nostram de appellat. Barbosa ad Tridentin. dicto cap. 1. num. 6., & voto decis. lib. 1. voto 4. num. 73.

Undè in Urbe, & Statu Ecclesiastico, attenta Constitutione Pii IV. l. 49. 10 & S. Pii V. l. 145. pro delatione, vel retentione archibuseti brevioris mensuræ duorum palmorum, non minus Clerici, quàm laici, omnesque alii cujuscunque dignitatis, & præminentie puniuntur gravissimis poenis, etiam criminis læsæ majestatis, & rebellionis, ac insuper Excommunicationis lætæ sententiæ: Guazzin. de Confisc. bonorum conclus. 13. ampliat. 38. num. 1. Farinac. quæst. 103. num. 52. Bellett. disquisit. Cleric. part. 2. tit. de penis Cleric. §. 50. num. 5.

Ut sit locus poenæ parvorum archibusetorum, de qua supra, requiritur 11 quod pro parte Filii perconcludentes probationes parvitas ipsa sit probata; ita Bertasoli. conf. 461. num. 10. lib. 1. Guazzin. de Confisc. bonorum conclus. 3. ampliat. 88. num. 1. 5. & ad defensam eorum def. 4. cap. 8. num. 3. Farinacius quæst. 108. n. 54. Andreol. contrav. 426. num. 22.

Undè si testes deponant de brevitate 12 mensuræ cum dictione *In circa*, eo quia hejusmodi dictio *in circa* habet latitudinem, & sic inducit dubietatem, non probant, ita Guazzin. de ampliat. 88. num. 16. & d. cap. 8. num. 3. Farinac. quæst. 108. num. 54. Andreol. supr. num. 23.

Locum verò non habet poena contra deferentes archibusetum de quo suprâ, 13 ubicunque illud fuerit inutile, & non aptum ad offendendum, Guazzin. dista ampliat. 88. num. 18. & dicto cap. 8. num. 4. & Doctores passim.

Sicuti, ubi quis arma desert ligata, itaut cum illis neminem offendere possit; 14 sit; nam pariter hoc casu excusatur à poenis latis à Jure contra deferentes arma, Clarus quæst. 82. num. 78. Farinac. suprâ num. 83. & Nos latè alibi, ubi de delictis.

Armorum usus licèt Clericis interdictus sit juriis, de quibus supra, in 15 quampluribus verò videtur eisdem permixtus: hinc ubi Clerici per loca periculosa iter facere debent, ad terrorem latronum, poterunt de licentia Ordinarii arma deferre; vide ntur enim hoc facere necessitate coacti, Glossa in cap. 2. hoc titulo, ubi Barbosa num. 5. & ibi Abbas num. 8. Menoch. de arbitr. casu 394. num. 58. Decian. tract. crimin. lib. 8. cap. 3. num. 34. Farinac. quæst. 108. num. 110. Bellett. disquisit. Cleric. §. 18. num. 1. 5. Carolus de Grass. de effect. Cleric. effectus 20. num. 13. Ugolin. de potest. Episc. cap. 13. §. 12.

An verò liceat indistinctè Clericis, ad eorum defensionem arma sumere, 16 dere est: & dicimus, quòd, ubi Clericus non potest aliter mortem evitare, valeat occidere aggressorem suum, nec ullam irregularitatem incurrit; nam potiùs aggressor videtur se ipsum occidere, quàm ab aggresso occidi, ut probatur ex Text. in cap. si furiosus de homicidio: & idèd nullum peccatum incurrit: hinc Joannes de Lignano in tractatu de iusto bello, inquit quòd si 17 Clericus celebrans invaditur, justè valet dimittere celebrationem, & si, defendendo se, occidit aggressorem, potest incontinenti redire ad Altare, & Sacrificium prosequi: vide quæ Nos latè sub

tè sub titulo de homicidio ad defensam commissio.

Hoc idem videtur dicendum, ubi agitur de defensione propriorum bonorum; nam licet Clericus videatur directè arma sumere pro defensione bonorum, videtur nihilominus indirectè sumere illa pro defensione suæ personæ; undè occidendo eum, qui bona ipsius Clerici auferre vult, non dicitur reus culpa. Vide quæ *Nos* latè *dist. tractatu de homicidio*, necessitate commissio, & ita ex *Textu in d. cap. 2. de vita, & honest. Clericorum*, ubi *Abbas*, & alii.

Quoad secundum sequitur, ut videamus, an Clericus ferens arma prohibita, præcipuè si sint proditoria, offensiva, vel aliter jure, aut statuto Principis secularis prohibita, possit illis per ministros laicalis Curie spoliari: & in hoc variæ sunt Doctorum sententiæ. Quod possit spoliari absque metu Excommunicationis, docent infra scripti Doctores *Lopez l. 46. tit. 6. part. 1. Covar. var. resol. lib. 2. cap. fin. num. ultimo, & practice. cap. 23. num. 6. Gomez ad legem tauri 45. num. 48. Clarus quæst. 36. num. 26. Plac. in Epitome delict. lib. 1. cap. 8. num. 9. Menoch. de arbit. casu 394. num. 30. cum sequent. Salsch. ad Diaz cap. 58. Bobadillo in sua politica tom. 1. lib. 1. cap. 13. n. 67. & alii passim.*

Contraria sententia est verior, videlicet, quod Clericus arma ferens contra laicale statutum, non valeat spoliari eisdem à laicalibus ministris; etenim nulla est jurisdictio, & potestas Judicis laici in Clericos; undè non valent contra illos procedere. Jurisdictiones namque à Deo divisæ sunt, Summo Pontifici assignata fuit potestas, & jurisdictio quo ad Ecclesiasticos, & potestas pariter in laicos, ubi de causis spiritualibus agitur, ut ex toto titulo de foro competenti, Judici laico in laicos: ita Nicolaus Papa ad Michaellem Imperatorem, relatus in cap. cum ad verum 96. dist. & *Gelasius Papa in cap. si Imperator 11. eadem dist. latè Sperellus decis. 123. num. 6. facit Textus in cap. Ecclesie S. Mariae de Constitutionibus*, ubi *Fagnan.* & alii.

Monstruosum enim esset, ut inferior digniorem negaret, & coereret, cap. cum inferior. de major. & obedientia, ubi Canonistæ: vide quæ nos latè sub titulo de Immunitate Ecclesiasticæ, sive locali, sive personali aut reali, ubi an statuta laicorum valeant ligare Clericos, & personas Ecclesiasticas.

Posito igitur quod Clerici non ligantur statutis laicorum interdicentibus usum armorum; inde sequitur quod ubi ministri laicalis Curie eos invenerint cum armis prohibitis, spoliare non possunt, citra poenam censurarum, *Genuen. sit in praxi cap. 92. num. 6. Marta de Jurisdictione part. 4. casu 17. Bellet. disq. Cleric. de favore Cleric. §. 2. n. 38. Barbosa de Jure Eccles. lib. 1. cap. 40. num. 140. Sperell. decis. 124. num. 8. Sacra Congreg. Immunitatis in una Adiacen. 18. Martii 1631. ad dubium 2. ubi proposito dubio, an Curia secularis possit absque auctoritate Episcopi à Clericis arma prohibita deferentibus auferre, respondit, non posse, & in altera Nullius Abbatis S. Vincentii in Volturmo 26. Februarii 1695. lib. 1. decis. Vallemani.*

Judices Ecclesiastici, puta Ordinarii locorum, ad effugienda omnia in convenientia, debent promulgare aliud Edictum, interdicentes eorum subditis usum armorum sub poenis &c. Ac committendo pariter ministris laicalis Curie capturam illorum, quatenus eos invenerint cum armis prohibitis: quo casu erunt liberi ab omni molestia, cum hoc tamen, quod ducant eos ad Carceres nomine Episcopi: consilium hoc est *Antonii de Butrio in cap. cum non ad hominem num. 31. de Judicis*, quem sequutus fuit *Sperellus decis. 124. num. 67.*

ARGUMENTUM.

Clericorum vita, & honestati quantum repugnet, eos ludere, ubi quoniam dicatur Ludus prohibens, quantum sit illius enormitatis. Clerici lutores quibus pœnis erunt puniendi; ibique de pœnis contra retinentes Ludum? Victus an possit repetere pecuniam amissam? Contractus facti in Ludo an sint nulli?

SUMMARIUM.

- 1 Lusores plerumque blasphematores etiam evadunt.
- 2 Clericis ludere aleis, vel taxillis prohibitum est, & num. 11.
- 3 Ludus alearum inter dicitur etiam iure civili.
- 4 Causæ, propter quas Ludus prohibetur, remissæ.
- 5 Ludus prohibiti recensentur, & n. 6.
- 7 Ludo prohibito nedum ludere non licet, sed neque illi interesse.
- Declaræ, ut num. 11.
- 8 Ludentes Ludo prohibito quas pœnas incurrant, & num. 11. juncto n. 17. cum seq.
- Et quas ii, qui falsis aleis Ludunt ibid.
- 10 Ludentes Ludo prohibito repelluntur à testimonio perbibendo.
- 12 Regularibus prohibitum est Ludus.
- 13 Clericis ludere permissum est Ludis non prohibitis, & quomodo, n. 14. & seqq.
- 21 Ludum retinentes quibus pœnis subiciantur, & num. 22. cum seq.
- Et quid de iure Regni Neapoli cautum fuerit contra retinentes Ludum, num. 24. & seq.
- 26 Pecunias amissas in Ludo illicito num, & cui repetere liceat, & num. 28. & seq.
- Et quanto tempore actio pro repetitione prescribatur.
- 27 Actio non datur pro solutione pecuniæ, amissæ in Ludo.
- 30 Ludentes cum filiosfamil. servo, vel Re-

gioso, pecuniæ victæ quasi fures reputantur.

- 32 Lusores juxta Pragmaticam Regni Neapolis qua pœna puniantur, & num. 33.
- 34 Contractus facti in Ludo prohibito irriti sunt, & num. 35. & seqq.
- 39 Promissio solvendi facta in Ludo prohibito, quæ movet in Scripturam redacta, obligationem non inducit.

DISCEPTATIO VII.

Ludi usus detestabilis est propter plura, & infinita mala, quæ ex Ludo proveniunt; lusores enim ut plurimum sunt blasphematores, ad Text. in l. alearum usus, C. de Relig. & sumpt. funerarum, l. solent, ff. de aleator. Clarus §. Ludus; mala quæ ex ludo proveniunt quamplura sunt, quæ his versibus continentur:

*Ludus enim genuit trepidum certamen,
& iram*

Ira truces inimicitias, & funebre bellum.

Et melius Hostiensis in Summa de Excess. Pralat. num. 5. his versibus:

Hæc, cum taxillis ludendo, crimina sunt:

Ecclesiæ spectus, usuraque, sive rapina,

Scandala, vel nuga, blasphemia, seu faciendi furta doctrina.

Violentia, crimina falsi, & mortis causa deceptio.

Perditioque temporis, & desiderium corruptio, junget

Istis prædictis adulatio, vitæque turpis.

- Unde non immerito interdictum videtur Clericis ludere ad aleas, & taxillos, ad Text. in cap. Clerici il 2. de vita, & honestate Clericorum, cap. cum inter dilectos de Excess. Pralat. Abbas, Barbosa, & alii ad elatos. Textus: concordat Tridentin. sess. 22. de Reformat. cap. 1., & sess. 24. pariter de Reformat. cap. 12., de Grass. de effect. Cleric. effect. 22. Farinacc. quæst. crim. 109. n. 92. Squillante de oblig. Cleric. part. 2. n. 45. Ugolin. de potest. Episc. cap. 13. num. 2. ubi subdit, hoc procedere in omnibus Clericis, qui Ordine sacro initiati sunt, vel in minoribus Ordinibus, si Beneficium

cium habeant Ecclesiasticum, *Rodericus ad Cuncta in Comment. cap. 1. num. 1. & seq. 35. dist.*

- De jure pariter Cæsareo videtur interdicitus usus Ludi alearum ad *Text. in l. alearum usus, C. de Relig. & sumpt. funerum*; Ludus enim nobis prohibetur non solum illicitus, scilicet qui in sola fortuna, vel sorte consistit, sed etiam ille Ludus, qui habet mixturam, & fortunæ, & ingenii, qualis est Ludus taxillorum, & chartarum, *Clar. supr. n. 2.*

- Quamplures enumerantur causæ, propter quas de jure videtur prohibitus Ludus: novem verò causas, decem, & septem crimina, & viginti, & unum peccatum assignat, *Raynald. observ. crim. cap. 30. §. 1. num. 4. Pappia de Jure Regni lib. 5. tit. 47. de Ludo.*

- Inter Ludos prohibitos primum locum obtinet Ludus chartarum; Ludus enim hic omnibus notus est, eodemque Ludos sub diversis speciebus, ac varietatibus, seu modis ludendi, omnes quasi ludunt, ludunt tam mares, quam feminae, tam nobiles, quam ignobiles; unde Ludus iste cum consistat in fortuna, & ingenio, ab utroque jure damnatus est, ut demonstravimus per *Text. in d. cap. Clerici hoc titulo, l. 1. ac toto titulo, ff. de alearum usu, Pignatell. consult. Canonie. tom. 6. conf. 93. Farinacc. quæst. 109. num. 7. & 13.* & ita ex juri-
bus nostri Regni.

- Secundum locum tenet Ludus alearum, qui vulgò dicitur à *Tavoliero*, seu *Sbaraglino*; cum adhuc dicatur Ludus consistens in ingenio, & fortunâ; hic quidem Ludus pariter est prohibitus tam à jure Canonico, quam civili, ad *Text. in d. cap. Clerici, Auth. interdicimus, C. de Episc. & Clericis, Farinacc. supr. num. 10. & 14.*

- Tanta autem est vis hujus prohibitionis, ut non solum de jure veniant puniendi lusores, sed etiam Ludo prohibito interequentes, ad *Text. in l. fin. C. de Relig. & sumpt. funerum*, ibi = *Atque inspicere* = *Auth. interdicimus C. de Episcop. & Clericis*, & ex *d. cap. Clerici*, ibi = *Nec hujusmodi Ludis intersint* = *Raynald. supr. num. 60. & 63. Novar. ad Pragmaticam sextam nostri Regni de aleatoribus num. 12.*

- De jure Canonico ludentes Ludo prohibito, si à Ludo non desistant, possunt excommunicari, ad *Text. in cap. Episcopus 35. dist. Farinac. supr. n. 59. Menoch. de arbitr. Judic. casu 399. n. 6.* ubi alii Doctores.

- Ludens falsis chartis, scilicet qui illas falsificavit, tenetur restituere totum illud, quod in Ludo indebitè acquisivit, & in poenam puniri potest Judicis arbitrio, juxta facti, & personarum qualitatem, *Puteus de Ludo num. 45. Caccia-lupus de Ludo n. 62. Raynald. d. cap. 30. §. 6. num. 60.*

- Lusores qui supra, ultra poenas prædictas, quotiescumque consuetudinem, habent ludendi in Ludis prohibitis, repellendi erunt à munere ferendi testimonium, *Pignatell. consult. Canon. tom. 6. conf. 93. n. 26. Novar. ad Pragmaticam primam de Lusoribus, Raynald. disto cap. 30. §. 1. num. 53.*

- Redeundo ad Clericos lusores Ludo de quo supra, istis signanter interdicitus est Ludus alearum, & taxillorum, nec interdicta videtur aliis interequentia in Ludo ipso, ad *Textum in d. cap. Clerici il 2. de vita, & honest. Cleric. Trident. sess. 22. cap. 1. & sess. 24. cap. 12. utrobique de Reform. Pignatell. supr. dicta consult. 93. Farinacc. supr. quæst. 109. num. 92. Bertaebinus vot. 11.*

- Hoc idem videtur dicendum de Regularibus, qui uti mortui in Mundo, debent stare soli, & tristes in Monasterio, *cap. placuit 16. quæst. 1. l. Deo nobis, C. de Episc. & Clericis.*

- Clericis, de quibus supra, interdictum est tantum ludere Ludis prohibitis; nam Ludis non prohibitis ludere, & recreationis causâ, hoc eis de jure non venit denegatum; ludere tamen debent Ludo non prohibito clam, & non palam, *Summa Sylvestrina V. Ludus n. 2. Summa Angelica V. Ludus n. 2. Farinac. supr. n. 99. & alii Doctores.*

- Neque ludere debent, ubi adsunt Laici, illos admittendo, cum ludunt, *Vivius com. opin. 467. n. 4. Farinac. supr. num. 100.*

- Eoque magis admittere non debent ad Ludum mulieres, præsertim juvenes, & formosæ, ratione scandali, vel periculi, *Vivius supr. n. 3. Farinacc. n. 1.*

In locis, ubi non est in observantia, dispositio Sacrorum Canonum commendantium Clericis, imò prohibentium eisdem, ne ludant Ludis prohibitis, potest Ordinarius loci eis prohibere, ne ludant etiam sub excommunicationis poena, ut ex *Sacra Congreg. Concil. in una Civitatis Plebis* 10. Novembris 1646. lib. 18. Decret. fol. 224. & alibi.

Hoc quidem iuste sancitum videtur; nam Clerici, cum in sortem Domini vocati sint, studiis sacrarum litterarum vacare debent. Facit *Tridentin. disto cap. 1. de Reformat.* ubi quoad poenas Clericorum Lusorum, confirmat poenas alias sancitas à Summis Pontificibus, & Sacris Conciliis,tribuendo etiam Ordinarii locorum facultatem imponendi etiam majores poenas illorum arbitrio.

Clericus, ubi fuerit publicus Aleator, ipso facto repellitur à promotione, non autem privatur Beneficio obtento, nisi præcedat monitio: & non valet dici aleator publicus, ubi tantum paucis vicibus ludit, ita de mente *Text. in cap. Episcopus 35. dist. Abbas Panor. mit. in d. cap. Clerici il 2. n. 12. de vita, & honest. Clericis.* Diaz *in praxi crimin. Canon.* ubi de aleatoribus, *Menoch. de arbitr. Judic. casu 399. n. 19.*

Ludum retinens causâ lucri habendi, in poenam tanti criminis, domus, in qua luditur, Fisco venit applicanda, ad *Text. in l. fin. §. Sed istam, C. de Relig. & sumpt. funerum, Raynald. sup. c. 30. §. 1. num. 23.*

Et id, quatenus is, qui ludum retinet, fuerit injuriis, vel verberibus affectus in domo in qua luditur, verberans excusatur à poena, *Roynald. sup. num. 24. ubi Doctores.*

Furtum factum illi, qui domi suæ Ludum retinet, impunibile est, *l. 1. ff. de alea usu*, dummodo factum fuerit tempore Ludi, *Menoch. de arbitr. casu 399. num. 23., Farinacc. quæst. 109. num. 41. & seq.*

De jure nostri Regni per Pragmaticam decernentiam sub titulo de aleatoribus, retinens Ludum domi, si erit nobilis relegatur per triennium; si vero ignobilis, damnatur ad trimeſes per

Tom. II.

triennium; si fuerit mulier, mittitur in exilium per triennium. Quod quidem crimen per Pragmaticam ostensum de aleatoribus probari potest per tres testes singulares.

Ludus, ubicumque fuerit prohibitus, & illicitus, amittens pecunias in illo las repetere valet à victore, *Glossa in l. fin. ff. de aleatoribus l. fin. C. de Relig. & sumpt. funerum, cap. Clerici il 2. de vita, & honest. Clericorum, ubi Abbas num. 13. cap. Episcopus 35. dist. Menoch. de arbitr. Judic. casu 399., Putens de ludo n. 20.*

Eoque magis locum habet supradicta conclusio, ubi pecunia nondum fuerit soluta; nam victor non valet agere contra victum, ut habetur ex *d. l. fin. commodis, C. de Relig. & sumpt. funerum, Albanus in l. 1. §. si rapinam, ff. de alea usu.*

Si ille, qui pecunias amisit in Ludo, fuerit filiusfamilias, sive Ludus fuerit licitus, sive illicitus, quod idem videtur dicendum de servo, ejus pater, vel ejus dominus respectivè, habet actionem ad repetendum amissum adversus victorem, ut ex *d. §. commodis, Glossa in d. cap. Clerici*, ibique *Abbas Panor. mit. n. 13. Farinacc. quæst. crimin. 109. num. 177.* Idem locum habet in Religioso, ut ex *d. Glossa, & Abbate s. p.* Imò ludentes cum hliisfamilias, Servis, Religiosis, & similibus, non solum non lucrificiunt sibi ipsis, sed etiam committunt furtum, *B. Id. in l. advocatiis num. 2. C. de condit. ob causam datam, Caccialupus de Ludo num. 39. Adversus repetitionem pecunie amisse in l. u lo de quo supra, non datur præscriptio, nisi annorum decem, Glossa in disto cap. Clerici, d. §. commodis, Farinacc. sup. num. 193. Caccialupus sup. num. 42.*

Lusores alearum, scilicet chartarum, de jure nostri Regni, amittentes ultra ducatos decem in uno die solari, scilicet infra cursum horarum viginti quatuor, tenentur restituere victo illud plus ducatorum decem, ut ex Pragmatica secunda de aleatoribus, ubi *Revitus, & Novarius.* Neapoli verò, & jussu districtu, Villici ludentes Ludis prohibitis puniri possunt poena trium ictuum funis, *Novar. ad Pragmaticam tertiam*

R r de

de aleatoribus coll. 4. Cessat verò hujusmodi poena, ubi Villicus fuerit dives, *Novar. suprâ num. 3. Riccius decif. 19. part. 2.*

Denique est videndum, an contractus facti in Ludo prohibito, puta alearum, seu cluritarum, sint validi: & negativè respondendum videtur, ad *Textum in l. quibus, ff. de aleæ usu, l. alearum usus C. de Relig. & sumpt. funer. Farinacc. d. quæst. 109. num. 203. Tappa de Jure Regni lib. 5. titul. 47. Raynald. observ. crimin. cap. 30. §. 7. num. 4. Rota recent. part. 18. decif. 553. num. 1.*

Undè non valent fieri fidejussiones; & quatenus data fuerit fidei jussio, fidejussor non tenetur servare promissa, *Farinacc. suprâ num. 206.*

Non valent fieri venditiones inter ipsos lutores; nam aliter venditio est nulla, *Bart. in l. si quis, ff. pro emptione, Farinacc. suprâ num. 207.*

Non valet fieri transactio super pecunia amissa in Ludo, *Abbas suprâ n. 16. Farinacc. suprâ n. 212. Puteus de Ludo num. 21.*

Non valent fieri improntantiæ pecuniarum inter ipsos collutores; nam aliter qui pecuniam mutuo recepit non tenetur ad restitutionem, dummodo recepta fuerit in Ludo, *Gloss. in l. 1. §. quod autem, ff. de aleæ usu, Puteus de Ludo num. 15. 17. & 45. Raynald. d. cap. 30. §. 7. num. 1.*

Quando luditur Ludo prohibito, pecuniâ creditâ, licet collutor promittat solvere, toties quoties amiserit, talis tamen promissio non est servanda, licet fecerit scripturam, solutionem promittendo, *l. 4. §. si quis, ff. de doli except. l. ult. C. de aleatoribus, Caecialpinus de Ludo num. 34. Puteus de Ludo num. 21. Paulus Cbristini decif. 200. facit Pragmatica nostræ Regni la prima de aleatoribus, ubi Negarius.*

ARGUMENTUM.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet crapula, & ebrietas? quæ crapula, quæ ebrietas eisdem interdicitur? quibus poenis erunt puniendi hujusmodi Clerici?

SUMMARIUM.

- 1 Clerici debent abstinere à crapula, atque ebrietate, & redditur ratio, num. 2. & seq.
- 6 Clericorum usus vini qualis esse debeat, & num. 7.
- 8 Moniales vitare debent vinum tanquam ipsis valde noxium.
- 9 Crapula quid sit: quid ebrietas: quinam earum effectus, & nn. seqq.
- 12 Ebrius quatenus quis dicatur.
- 13 Clerici se temperare debent vino: Vinum autem non temperantes an, & qualiter peccent, num. 14. & seq.
- 17 Clericus ebriosus, sive crapulosus, mulctari potest poena suspensionis, prævia tamen monitione; minimè verò privari debet Beneficio, & n. 18. cum seqq.

DISCEPTATIO VIII.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet crapula, & ebrietas, nobis est hic demonstrandum. Et nulli dubium est, quòd attentâ dispositione Juris, ad *Text. in cap. de crapula, boetizulo*, Clerici abstinere tenentur à crapula, & ebrietate, ubi *Canonistæ*.

Ratio hujusmodi prohibitionis est, quia ebrietas inducit exilium mentis, & præbet incentivum libidinis, ut ex *d. Capitulo*, illa dissipat sensum, obturat auditum, onerat cerebrum, infirmat nervos, resolvit viscera, balbutit linguam, confundit intellectum, enervat & sedat corpus, omnia membra debilitat, exhaurit substantiam, secreta pandit, risus excitat, ad *Text. in cap. 1. 44. dist. ubi Canonistæ communiter*.

Undè meritò *Apostol. ad Ephesios 5.* ita exclamat: *Nolite inebriari vino, in quo est luxuria.* Concordat illud *Proverb.*

verb. 20. ibi = *Luxuriosa res est, vinum, & contumeliosa ebrietas: qui cum his immiscetur non erit Sapiens*. Facit illud D. Bernardi de contemptu Mundi, ubi ita inquit: *Quid turpius ebrioso, cui fletor in ore, tremor in corpore, qui promittit stulta, pandit occulta, cui mens alienatur, facies transmutatur: ibi nullus sensus, ubi regnat ebrietas*.

Hinc Clericus vinolentus damnatur
4 ab Apostolo, & veteri lege, ad Text. in cap. vinolentum 35. diff., ubi Doctores. Nec Clerici debent bibere ultra tertiam vicem, ad Text. in cap. quando 44. diff. ibi = *Et maxime ultra tertiam vicem poculum non contingant*.

Unde Lucius Apulejus Florid. 1. ita
5 inquit: *Primum crater ad sitim pertinet, secundum ad hilaritatem, tertium ad voluptatem, quartum ad insaniam*.

Quare Navarrus in Manuali cap. 25. num. 111. damnat Clericos bibentes ultra
6 tertiam vicem, quod ita prius sensit Abbas ad Text. in dicto cap. à Crapula num. 2., sed hoc intellige, nisi naturalis appetitus ultra non exigit.

Sed melius cum Muriano Socino per Text. in cap. si consisterit num. 19. de
7 Excusat. dicimus spectandam esse qualitatem personæ & temporis, & omnia ad sobrietatem, & necessitatem reducenda.

Moniales verò debent fugere vinum
8 tamquam venenum, ad Text. in cap. carnem de consecrat. diff. 5. & Doctores passim.

Diximus ex præcitato capitulo, Clerico
9 esse abstinendum à crapula, & ebrietate; hic nota, aliud esse crapulam, aliud ebrietatem: ut quidem crapula sit excessus cibi, seu immoderata voracitas, & ingluviens, qua stomachus prægravatur, ad Text. in cap. ne tales de consecrat. diff. 5.

Et dicitur crapula quasi cruda epula, quia homines ita voraciter epulantur,
10 tes, perfectè non digerunt, sed materiam indigestam emittunt, cap. sint tibi, cap. ne tales de consecrat. diff. 5. Abbas in dicto cap. à crapula supra num. 1.

Ebrietas verò est excessus vini, &
11 immoderata potatio, ut Glossa, Abbas, & alii ad citatum Text. in cap. à crapula. Ebrius enim valet dici, qui ultra tertiam vicem in prandio, vel cœna bi-

bit, ad Text. in cap. quoniam 44. diff., ubi Doctores.

Aristoteles verò in Problematis. distinguit crapulam ab ebrietate in eo,
12 quod ebrietas unà cum mente admittit, & sensum doloris; crapula verò, constante animo, caput affliccat. Unde Divus Augustinus lib. 10. confess. cap. 31. ante medium tom. 1. inquit ita: *Ebrietas longè est à me; misereberis, ne appropinquat mihi; crapula autem non, numquam surrestis servo tuo*.

Clerici igitur de quibus supra, temperare se debent vino, ad Text. in dicto cap. à crapula, ibi = *Unde vinum sibi temperent, & se vino*. Hinc videre est, an bibentes vinum sine aqua, absque
14 iusta causa peccent, & affirmativè videtur respondendum, ea ratione, quia faciunt contra dispositionem d. Text.

An verò peccent venialiter, vel mortaliter? & circa præsens dubium varie
15 sunt Doctorum sententiæ; nonnulli enim putant, ita bibentes vinum sine aqua peccare tantum venialiter, ea ratione, quia supracitatus Textus à crapula tantum consulit, non præcipit, ex quo nullus cibus, vel potus secundum se est illicitus, licet per accidens fieri possit illicitus, attenta conditione bibentis; quia de facili læditur vino, vel quia speciali voto obligatur à vini abstinence, & quandoque à consortio, ut si quis scandalizaretur: hoc enim intendit Apost. ad Roman. ibi = *Bonum est non manducare carnem, & non bibere vinum, in quo frater tuus scandalizatur*, & ita D. Thomas 2. 2. quæst. 149.

Alii verò tenent, bibere vinum ad ebrietatem esse mortale, ex quo supra
16 citatus Textus in d. cap. à crapula, loquitur præceptivè non consultivè, ibi = *à crapula, & ebrietate omnes Clerici diligenter abstineant, unde vinum sibi temperent, & se vino*. Quod autem imperatur, necesse est fieri, ad Text. in cap. fin. 8. quod præcipitur 14. quæst. 1. ubi Canonistæ.

Facit illud D. Augustini ad Text. in cap. unum horarium 8. nunc autem 25. diff. dicentis, ebrietatem esse peccatum mortale, si illa sit assidua; quem locum reverenter glossat Divus Thomas 2. 2. quæst. 150. art. 2. in respons. ad primum di-

dicens, assiduitatem facere, ut ebrietas sit peccatum mortale, non propter solam iterationem actus, sed quia non potest esse, ut homo assiduus inebrietur, quin sciens, & volens ebrietatem incurrat; dum multoties experitur fortitudinem vini, & hilaritatem suam ad ebrietatem, latè *Fagnan. in d. cap. à crapula, & prius Abbas, & alii.*

Remanet ut videamus, an Clericus crapulosus, & ebrius possit puniri à suo Iudice, & qua pœna puniri valeat: & nulli dubium est, quod valeat suspendi à suo officio, vel beneficio, nisi commotus ab illo; abstinerit, ad *Text. in d. cap. à tripula de vita, & honest. Cleric.* ubi *Fagnan. num. 23.* & plenius *Fell. in cap. inter ceteras num. 5. de Rescriptis,*

Pœna verò prædicta, locum habet tantum ubi monitus, non desistit, ut ex *d. Text. ubi Abbas num. 4.*

Hinc Iudex in tali casu tantum valet illum suspendere, vel ab officio, vel à beneficio, non autem privare cum beneficio, ut docet *Sacra Rota recentior. part. 15. decis. 31. num. 7.*

ARGUMENTUM.

Clericorum vita, & honestati quantum repugnet delicta committere. Delicta verò committentes quibus pœnis erunt puniendi, & quatenus, atque pro quibus criminibus erunt degradandi, & Curie laicali tradendi.

SUMMARIUM.

- 1 Ab humana fragilitate Clericos non liberat ipsorum dignitas.
- 2 Clericus propter hæresim quam pœnam incurrat, & num. 5. cum seq.
- 3 Clericus Curie seculari tradendus non est ante degradationem.
- 4 Clericus solà primâ tonsurâ initiatus num degradandus sit.
- 7 Clericus, qui post hæresim resipiscit, qualiter pœnam ultimi supplicii evadat, & num. 8. & seq.
- 10 Clericus habens in hæresim an pœnam privationis Officiorum, ac Benefi-

ciorum incurrat ipso jure, & n. 11. & seqq.

- 13 Clerici falsarii pœna exponitur, sive per se, sive per alium falsitatem committat, & num. 14. cum seq.
- 18 Clericus reus criminis homicidii quâ pœna puniendus sit, & num. 20. cum seqq.
- 19 Loco pœnæ destructionis in Monasterium, hodie subrogata est pœna carceris, vel trementum.
- 22 De pœna Clerici ob assassinium.
- 23 Propter assassinium nequit Iudex laicus contra Clericum procedere ante sententiam declaratoriam Iudicis Ecclesiastici.
- 24 Jurisdictio qualificata exerceri potest, tunc, quando qualitas concludent er probata sit.
- 25 Iudex Ecclesiasticus dicitur competens in causis Clericorum.
- 26 Clericus carceratus per satellites Iudicis laici propter assassinium, remittendus est ad Iudicem Ecclesiasticum, donec ab eo prodeat declaratio admisi criminis, & num. 27. cum seq.
- 29 Iudex laicus nequit etiam in casibus permixtis procedere contra Clericum, nisi post sententiam declaratoriam Iudicis Ecclesiastici.

Et redditur ratio, num. 30.

- 31 Ad pœnam degradationis, ratione criminis impostam, Iudex Ecclesiasticus tantum procedere debet, & consulto prius Papæ, vel Sacra Congreg. Immunitatis.
- 32 Contra Clericum usurarium quænam pœna statuta sit, & n. 33. cum seq.
- 35 Pœna Clerici furtum committentis quænam sit, & num. 36. cum seq.
- 38 Quænam Clerici simoniaci, & qualiter de simonia constare debeat, n. 39.
- 40 Clericus diffamatus de simonia instituendus non est ad Beneficium.
- 41 Clerici fornicatoris pœna recensetur, & num. 42. cum seq.
- 45 Clericus fornicator an sit suspensus etiam quoad alios; itaut Divina ab eo audire, vel Sacramenta suscipere non liceat, & num. 46.
- 47 Clericus fornicator non incurrit irregularitatem.
- 48 Clericus copulam habens cum Moniali privatur suis Beneficiis, atque in-

Mo-

Monasterium ad perpetuū ibi agentem penitentiam detruditur.

Ecclesiastica tamen immunitate, privatus non remanet; ideo ad Ecclesiam confugiens, ab eo extrahi nequit, num. 49.

50 *De pena Clerici sodomite, & an in gaudet immunitate locali, n. 51. & seq.*

54 *Quæ sit pena Clerici adulteri, & n. 55. Quæ Clerici incestuosi, num. 56. Rursus quæ pena plebendus sit Clericus, qui stuprum commiserit, num. 57. & seq.*

Item quomodo puniatur Clericus Conubiniarius, num. 59. & 60. cum seq.

Quomodo Clericus, qui raptum commisit, num. 62.

63 *Crimen raptus admissum à Clerico, cum efficit infamem cum perpetua inhabilitate ad obtinendas dignitates.*

64 *Quenam pene sint statuta contra Clericum ob lenocinium, sive ab ortum procurantem, vel incendium, & num. 65. cum seq.*

68 *Incendarius tenetur omnia damna rescire; quatenus tamen ad Ecclesiam confugerit, gaudet immunitate, num. 69.*

DISCEPTATIO IX.

Licet Clericorum dignitas maxima sit, ob characterem Ordinis, quo decorantur, non tamen Ordo iste operatur quin ipsi sint sicut ceteri homines, fragiles, ac mortales, vasa lutea portantes: ac proinde non eximuntur à naturali fragilitate; itaut nequeant committere delicta: undè merito breviter in hac Disceptatione aliquid dicemus, & demonstrabimus quibus poenis erunt puniendi, quatenus aliquod delictum ex infra dicendis commiserint: & *primò* quid circa hæresim.

Hæresis crimen ubi Clericus commiserit, in poenam tanti sceleris, peracta actuali degradatione, tradendus erit seculari Curie, ut poenam subeat sui erroris, ad *Text. in cap. ad abolendam de hereticis, ubi Fagnan. n. 14., cap. super eo, cap. accusatus eodem*

tit. in 6. Dixi: Peracta actuali degradatione; etenim ante degradationem non est tradendus laicali Curie, ad Text. in d. cap. ad abolendam. ubi = Totius Ecclesiastici Ordinis prerogativa nudetur, & sic omni officio, & Beneficio spoliatus Ecclesiastico. Videre est, an solà primà Clericali tonsurâ insignitus, sit degradandus, in casu, quo in hæresim inciderit: & affirmativè dicit Fagnanus in cap. cum contingat de etate, & qualitate num. 62. concordat Text. in cap. degradatio de penis in 6. ibi = Degradationem continet usque ad primam vessem, que datur in Collatione Tonsuræ = Idem Fagnan. in cap. cum non ab homine num. 69. de Judiciis, & alibi passim. Delbene de S. Inquisit. dub. 162. Carena de S. Inquisit. part. 3. tit. 11. num. 57. Farinacc. quest. crimin. 189. num. 11.

Degradatio verò prædicta tunc locum habet, quotiescumque Clericus ob huiusmodi crimen tradendus erit laicali Curie; nam quatenus damnandus erit in perpetuum carcerem, vel ad triremes, solùm deponitur, Pagn. in suo Directorio part. 3. tom. 45. Delbene *suprà* num. 2.

Etenim non semper de crimine hæresis infectus traditur Curie seculari, sed tantùm, ubi fuerit relapsus, secus ubi non fuerit relapsus, & velit se corrigere; nam hoc secundo casu, detrudendus erit in carcerem ad peragendam poenitentiam, vel in perpetuum, vel ad tempus, prout ministris SS. Inquisitionis visum fuerit *Panimolla decis. 14. annot. 1. num. 19. & 20. Bordon. in manuali sect. 14.*

Ad hoc ut Clericus hereticus, (sive laicus ille fuerit) ad Catholicam Fidem rediens effugiat penam ultimi supplicii, quatuor copulativè requiruntur. *Primò*, ut incontinenti abjuret errorem suum. *Secundò*, ut spontè id faciat, ad *Text. in d. cap. ad abolendam, ibi = Spontè redire = Tertiò*, ut abjuret publicè. *Quartò*, ut de peccato condignè satisfaciatur per poenitentiam sibi indicendam ad *Text. in d. cap. ad abolendam, ubi Fagnan. & 15. & 16. concordat Text. in cap. commissi de hereticis in 6.*

Ne-

Neque valet dici, attentis Regulis juris communis, quòd qui semel crimen commisit, debet judicialiter puniri, & condemnari, etiamsi poeniteret; quia per hujusmodi poenitentiam in foro humano, & judiciali, nocens esse non desit, ad *Text. in l. qui ea mente ff. de pœnult.* Nam Ecclesia, cum sit mater benigna, non videtur claudere gremium redeuntibus; ac pròinde volens mitius agere in hac parte, ordinavit, ut illico post lapsum in hæresim ad unitatem Ecclesiæ sponte Redeuntes, & satisfactionem exhibentes, ad misericordiam recipiantur, & impossitâ poenitentia salutaris salvetur ejus vita, nec permittatur occidi per brachium seculare, ut de continua praxi hujus Supremi Tribunalis SS. Inquisitionis de Urbe.

Dixi supra cum *Text. in d. cap. ad abolendam*, Clericos, sive Ecclesiasticos quoscumque propter hoc crimen, esse spoliatos omni officio, & Ecclesiastico Beneficio: Hinc sequitur videre, an sint ipso jure privati Beneficiis ipsis; an verò sint privandi per sententiam. Et dicimus esse privatos ipso jure; ponderando verba præcitati *Textus in cap. ad abolendam* ibi: *Et sic omni officio, & Beneficio spoliatus Ecclesiastico*; nam verbum *spoliatus* executionem importat, & sic denotat privationem ipso jure, ut notat *Anton. de Butrio in cap. fin. num. 15. de Postulando*, & *in cap. conquerente de restitut. spoliat.* Facit *Textus in cap. cum secundum de hæreticis in 6.* per quòd patet bona hæreticorum esse confiscata ipso jure. Et ultra alia jura facit *Constitutio S. Pii V.* quæ incipit *cum ex Apostolatus*, qua perpetuò reservantur dispositioni Apostolicæ Beneficia vacantia propter hæresim, & sic supponit hæreticos esse privatos ipso jure, ut restè observat *Pennia in Directorio Inquisition. part. 3. fol. 162.*

Salutatis crimen in literis Apostolicis ubi Clericus commiserit, in poenam tanti sceleris incurrit in censuras latas in *Bulla Cane Domini*, nec non venit ipso jure privatus omnibus officiis, & Ecclesiasticis Beneficiis, venit

pariter degradandus, & postquam fuerit degradatus tradendus laicali Curia, ut condignam luat poenam: *cap. ad falsarium de crimine falsi* ibi: *Ut Clerici, qui falsarii fuerint de præbendis, omnibus officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis perpetuò, sint privati*: ita quòd qui per se falsitatis vitium exercuerint, postquam per Ecclesiasticum Judicem fuerint degradati, seculari potestati tradantur, secundum Constitutiones legitimas puniendi, per quam, & laici, qui fuerint de falsitate convicti legitime puniantur, ubi *Fagnan. n. 2. & 38. cum duobus sequentibus*, & ita ex *Constitutione Innocentii X. in ordine Bullarii novi* l. 51. §. *Panimolla de cl. 76.*

Sed hic insurgit dubium, numquid hac poena degradationis, & traditionis Curia seculari puniendus sit Clericus, qui falsificat literas Apostolicas per alium; an verò ille tantum qui falsificat illas per se ipsum, & *Hosienfis ad citatum Textum in cap. ad falsarium* dicit, poenas prædictas habere locum, tam contra illum, qui falsificat literas per se ipsum, quàm per alium, ut videre est *apud eundem n. 6.*, & ita docet *Joannes Andr. ad eundem Textum*, sulti auctoritate *Textus in cap. qui per alium de Regulis Juris in 6.* & ita tenet *Butrius, Ancharanum, Soccin. & alii ad citatum Textum.*

Attamen huic opinioni valdè obstat litera *Textus in d. cap. ad falsarium*, dum loquendo de Clericis dicit ibi: *qui per se falsitatis vitium exercuerint*: licet in versiculo præced. generaliter præmiserit de committentibus falsitatem per se, vel per alios, infligendo poenam excommunicationis: deinde in versiculo statuentes, dum imponit aliam poenam Clericis, simpliciter loquitur de falsariis: ita & hæc quoque secunda poena, locum habet in falsificantibus tam per se, quàm per alios: sed tandem in versiculo ita quod, dum subjungit gravissimam poenam degradationis ætænalis, & traditionis Curia seculari non repetit illa verba *per se, vel alios*, ut fecit in prima poena, nec loquitur simpliciter, ut fecit in secunda, sed expressè dicit, *qui per se &c.* ergo in hoc tertio casu videtur absolute excludere falsifican-

ficantes per alios: alioquin ad quid hæc diversitas loquendi: unde pœna-
tium Clericorum, qui per alios falsi-
ficant, ultra excommunicationem, &
privationem officiorum, & beneficio-
rum, videtur dependere à dispositione
aliorum jurum, Socinus, Hostiensis,
& alii, ad d. Text. ad falsarium, &
signanter Fagnan. num. 43.

Clericus verò utens falsis literis
Apostolicis, quibus pœnis erit punien-
15 dus, sequitur ut videamus: & certum
est officiis, & beneficiis esse privatum,
ad Text. in d. cap. ad falsarium ibi: *Qui verò sub nomine nostro literis falsis
utuntur, si Clerici fuerint, officiis, &
Beneficiis Ecclesiasticis spoliatur*, ubi
Fagnan. num. 50. licet veniat privan-
dus per sententiam docet, Innocent. Ho-
stiensis, Joannes Andreas, Card. & alii
relati à Fagnano supra num. 47.

Nomine literarum Apostolicarum de
quibus supra, non comprehenduntur
16 litteræ Sacræ Congregationis, ut docet
Raynald. observ. crimin. supplem. 2.
ad cap. 18. num. 9. ubi ait, neque jura-
17 de falsificantibus literas Apostolicas lo-
quentia, neque citatam Constitutionem
Innocentii X. sermonem habuisse de fal-
sificantibus literas Sacræ Congregatio-
nis, & ita de quodam Plagen. Dioce-
sis docet Raynald. supra n. 13. qui cum
falsificasset litteras Sacræ Congregatio-
nis anno 1692. non fuit punitus tam-
quam falsarius literarum Apostolica-
rum; sed tantum uti falsitatis auctor.
Nec ubi falsificant literas Nuncii, vel
Episcopi, Fagnan. supra num. 24.

Homicidii deliberati crimen ubi Cle-
ricus commiserit, in pœnam tanti sce-
18 leris, gravi poena erit puniendus: unde
merito efficitur Irregularis; venit
etiam deponendus ab omni officio, &
beneficio, ac detrudendus in arctum
Monasterium, ut ibi patrati criminis
pœnam condignam luat, ad Text. in
cap. cum non ab homine de Judic. ubi
Fagnan. n. 14. cap. tua de penis, cap.
inquisitionis de accusatione. cap. sicut
dignum de homicidio, ubi Clarus §. ho-
micidium, Faber Montelon. Lucensis
in praxi part. 4. Chartar. decis. crim. 66.
num. 35.

Dixi: Post depositionem esse detru-

dendum in Monasterium, scias hoc,
19 parum esse in usu pœnam istam, sed lo-
co Monasterii, detruduntur in carce-
rem, vel transfertuntur ad triremes,
vel in perpetuum, vel ad tempus, at-
tentis circumstantiis delicti, Farinacc.
quest. 119. num. 55. Guazzin. def. 39.
cap. 1. num. 3. & 4. Vermigliol. conf. 68.
num. 8.

Privandus quoque venit suis benefi-
ciis, necnon redditur inhabilis ad alia
20 obtinenda, ita quod nec post peractam
penitentiam afficiatur habilis ad illa,
(nisi ex dispensatione Papæ) nec mini-
strare potest in ordinibus susceptis, ac
in officiis, ad Text. in d. cap. sicut di-
gnum, ubi Fagnan. num. 1. apud quem
reperimus, resolutum fuisse à Sac. Cong-
reg. Concil. Canonicum ob homici-
dium deliberatum non posse cum aliis
Canonicis canere in Choro; unde, ut
dixi, Clericus homicida non videtur
ministrare posse in officiis absque Apo-
stolica dispensatione, ut statuit Innocen-
in cap. cum in nostris de concess. præben-
de, ubi Abbas num. 22. Trid. sess. 14.
cap. 7. de Reform. Farinacc. quest. 119.
num. 56. Bellet. disqu. Cleric. part. 2.
tit. de pœna Cleric. §. 23. num. 1.

An autem Clericus homicida, de quo
suprà, dicatur privatus ipso jure suis be-
21 neficiis, an veniat privandus: & dici-
mus, opus esse, ut per Judicis senten-
tiam privetur, cum non dicatur ipso ju-
re privatus, Farinacc. supra num. 65.
Garz. de Benefic. part. 11. cap. 10. n. 39.
ac proinde facit fructus suos, usquequo
non privetur, Farinacc. supra num. 69.
Garz. supra num. 48. & seq. Et Nos la-
tius tit. de Beneficiis.

Assassinii crimen ubi Clericus com-
miserit, quia grave crimen committit,
22 pariter gravi poena erit puniendus; ac
proinde statim dicitur privatus ipso ju-
re omnibus suis Beneficiis, Ecclesiasti-
cive officiis, necnon postquam fuerit
degradatus, Curia seculari tradendus
erit, ut condignam pœnam luat, ad
Text. in cap. pro humani de homicidio
in 6. cap. cum non ab homine de Judic.
ubi Fagnan. num. 36. cum seq. Farinacc.
quest. 123. n. 62. Raynald. observ. crim.
cap. 1. §. 1. num. 188.

Dixi: Postquam fuerit degradatus,
etc-

etenim Iudex laicus nullum jus habet
 23 contra Clericum assassinum, nisi prius
 concludenter constet esse talem, per
 24 sententiam sui Iudicis: etenim de qualitate, quæ tribuit jurisdictionem, ante omnia constare debet, ad *Text. in l. 2. l. si quis, ff. de Judiciis, Fagnan. in cap. contingit n. 23. de Sent. excomm. de Marinis resol. quotid. cap. 51. num. 5. de Luca ad Fran. cb. decis. 688. num. 12. Raynald. obser. crim. cap. 7. §. 1. n. 191. cum sequent.*

Constare autem non potest, nisi per declarationem sui Iudicis Ordinarii, &
 25 sic Iudicis Ecclesiastici, cum ipse tantum dicatur competens, *cap. cum secundum de hæreticis, Raynald. sup. n. 193. Sac. Congreg. Immunitatis in una Neapolitana 26. Martii 1629. lib. 1. Decret. Paulutii.*

Inde sequitur, quod, ubi Clericus fuerit carceratus à Satellitibus laicis,
 26 uti si spectus de crimine assassinii, remittendus erit ad Iudicem suum, non obstante notorietate criminis: ratio est clara, quia Clericus habet regulam, ac juris assistentiam pro se, super omnimoda exemptione à laicali potestate, ad *Text. in cap. continua, cap. si quisquam, cap. Clericum, cap. volumus 11. quæst. 1. cap. si diligenti de foro competenti, & Not latius de Immunitate, & Libertate Ecclesiastica.*

Neque obstat *Textus in cap. pro humano de homicidio in 6.*, ubi dispositum
 27 existit, Clericum assassinum ipso facto incurrere depositionis sententiam ab Ordine, Officio, & Beneficio, ita ut nullatenus alia sententia adversus eundem requiratur. Etenim licet non re-
 28 quiratur sententia declaratoria incursum poenarum, requiritur nihilominus declaratoria, quod talis dicatur reus assassinii, ut ex *d. cap. pro humano ibi: Postquam probabilibus argumentis constiterit, aliquid scelus tam execrabile commississe.*

Declaratoria igitur Iudicis Ecclesiastici perneceesse præcedere debet, ad ef-
 29 festum ut Iudex laicus super Clericum jurisdictionem acquirat, ita *Forinacc. quæst. 123. n. 65. Delbene de Immunit. Ecclesiasti. cap. 6. dub. 5. sect. 2. num. 4. Maria de Jur. filii. cap. 129. num. 17.*

Raynald. obser. crim. cap. 7. §. 1. n. 194. cum sequent. ubi Doctores.

Et hoc non sine ratione, nam aliis sequeretur absurdum, quod Clericus
 30 ex sola accusatione, & imputatione criminis hujusmodi, amitteret Clericale privilegium, & remaneret suppositus jurisdictioni Iudicis laici, contra disposita per sacros Canones.

Sequuta declaratoria, puta, Clericum esse assassinum, non ex hoc statim debet consignari Iudici laico, nisi prius
 31 facta formali degradatione: etenim Clericus, quodcumque grave scelus committat, non desinit esse Clericus ratione characteris in anima impressi: Imò Iudex Ecclesiasticus antequam deveniat ad ipsam degradationem, tenetur consulere Papam, vel Sacram Congregationem Immunitatis, & non aliter procedere, *Diaz in praxi crimin. Canon. cap. 91. aliis 96. Clarus quæst. 36. num. 30. Chartar. decis. crim. 66. Guazz. n. des. 39. cap. 1. num. 6. Panimolla decis. 72. num. 17. Raynald. supra n. 299. & Not latius sub titulo de homicidio.*

Usurarum crimen, ubi Clericus commiserit, gravi pœna est plectendus; cri-
 32 men enim hoc gravissimum est; unde, attentâ illius gravitate, usurarii manifesti non possunt Ordinibus sacris insigniri, neque ad officia, & beneficia sacra promoveri, ad *Text. in cap. infames 6. quæst. 1. Vivian. de Jur. patronatus lib. 6. cap. 5. num. 110. Lattau. de usuris quæst. 100. num. 29. Barbosa de Episc. alleg. 43. num. 3.*

Imò Clericus usurarius, ubi convictus, vel confessus fuerit de hujusmodi
 33 crimine, valet suspendi ab officio, & beneficio, ad *Text. in cap. præterea de usuris, ubi Canoniste.*

Et ulterius, si post Canonicam monitionem, adhuc perseveraverit in exercitio usurarum, excommunicari potest, ad *Text. in d. cap. præterea.* Sed ubi
 34 Clericus non fuerit manifestus usurarius, sed tantum constet, plures usuras commississe, hoc casu tantum venit deponendus, ad *Text. in cap. 1. de usuris, ubi Canoniste communiter, & Not latius sub titulo de usuris.*

Furti crimen ubi Clericus commiserit, quæ pœna sit puniendus, videre est: Et di-

Et dicimus quòd, ubicumque furtum, 35 non fuerit manifestum, sed tantum de illo Clericus diffamatus, aliquà tantum levi poena erit puniendus per modum poenitentiae, ad *Text. in cap. fin. de furtis, Fugnan. in cap. cum non ab homine n. 14. de Judiciis.*

Quoties verò furtum ab eo commissum fuerit manifestum, & grave, ac de 36 furto ipso fuerit confessus, vel convictus, locum habet depositionis poena, imò detrudendus erit in Monasterium, ad agendum ibi poenitentiam, ad *Text. in cap. tue de penis, ubi Canonista, Bellett. disquis. Clerical. part. 2. tit. de penis Cleric. §. 42. num. 1. Charar. decis. crim. 11. num. 11. Menoch. de arbitr. casu 195. n. 22.*, ubi habetur, quòd de iure Canonico Clerici fures deponuntur, & sic depositi, quatenus fuerint incorrigibiles, excommunicari possunt, & contumacia crescente anathematizari, & in contumacia perseverantes, etiam Curiae seculari tradi possint, *Farinacc. quæst. 167. num. 9.*

37 Et insuper Beneficiis privari, *Charar. sup. n. 11.*, ubi *Farinacc.* Loco detractionis in Monasterium, de qua suprà, successit damnatio ad triremes: ac proinde ubi furtum fuerit grave, & manifestum, Clericus de illo confessus, vel convictus, damnari potest ad triremes, *Barginus decis. 21. n. 1. part. 5.*, ubi *Doflores*, & Nos latè sub tit. *de furtis.*

Simoniae crimen ubi Clericus commiserit, in penam tanti sceleris ipso iure 38 re privatur omnibus Beneficiis simoniace obtentis, ad *Text. in cap. insinuat de simonia*, ubi *Canonista*, *Redoarius de simonia part. 4. cap. 11. num. 10.* Concordat *Constitutio S. Pii V. cum primum*, & altera *Sixti V. Sanctum*, & *salubre.*

Ut de ipsa simonia Clericus damnari possit, opus est quod de ipsa legitime 39 confessus, vel convictus fuerit; etenim cum agatur de privatione Beneficii, videtur agi de re maxima; ac proinde leves probationes non sufficiunt, *Card. de Luca de Benefic. disc. 70. n. 4. & 5.*

Diffamatus verò de simoniaca praesentatione non erit instituendus; nam, 40 sola diffamatio, habens aliquam probabilitatem sufficit, ne praesentatus insti-

Tom. II.

tuatur ab Episcopo: ita *Card. de Luca d. disc. 70. n. 2. Rosa in recent. part. 12. decis. 301. 305. 366.* Vide quæ Nos latè sub titulo *de Simonia.*

Fornicationis crimen ubi Clericus commiserit, quia, multum congruit honestati Clericorum, se ipsos abstinere à sordibus, & immunditiis: proinde ubi ille fuerit de huiusmodi delicto confessus, vel convictus, pariter erit condigna poena puniendus, servatis circumstantiis facti, loci, & personarum; etenim quandoque locum habet poena suspensionis, quandoque privationis Beneficiorum, quandoque carceris, quandoque exilii, quandoque multæ, & 42 similium: hoc unum est, poenam ipsam infligendam esse Judicis arbitriam, ita *Bellett. disquisit. Cleric. part. 2. de penis Cleric. §. 2. n. 7. Farinacc. qu. 136. num. 17. Fugnan. in cap. quæsitum de cohabitatione Cleric. & mulierum à n. 7. & sequentibus.*

Dixi supra, quandoque locum habere suspensionis poenam, hinc est videre an 43 Clericus fornicarius sit suspensus quo ad se, & dic breviter, illum esse suspensum, sicut quilibet alius existens in peccato mortali, ad *Text. in cap. ultimo de cohabitatione Clericorum, & mulierum*: Undè gravissimè peccat celebrando, ad *Text. in cap. quotidie de consecrat. dist. 2. cap. de homine de celebrat. Miss.*

Hæc tamen suspensio quoad se, non est censura Ecclesiastica, de qua loquitur *Textus in cap. querenti de U. S. ac toto titulo de Clerico excommunicato ministrante*; atque ideo, celebrando, irregularitatem non incurrit, cum hoc non sit in Jure expressum, ad *Text. in cap. 12. qui de sent. excomm. in 6. ubi Glossa vers. in jure.*

Suspensus an sit quoad alios Clericus ipse fornicator, ita ut audientes ab 45 eo Divina, vel percipientes Ecclesiastica Sacramenta peccent, videre est? Et pro solutione hujus dubii, opus est, ut adhibeatur sequens distinctio. Vel Clericus fornicarius est occultus, seu toleratus, & non est suspensus quoad alios: aut est notorius notorie tate Juris, & tunc est suspensus quoad alios; & ideo licitum non est ab eo audire sacramenta: S f

crum: & aliter facientes peccant. Sed dubium est, quid si sit notorium notorietate facti, ex quo palam habetur pro publico concubinario; & in hoc duæ sunt principaliter opiniones. Quidam enim putant esse à talibus abstinendum, ut ex *Abbate in cap. vestra de cohabitatione Cleric. & mulierum*. Alii verò credunt, monitionem esse necessariam ad effectum de quo supra, ita *Hugo Laurentius, & Archidiaconus in cap. nullus 32. dist. Joannes de Lignano, & Card. in d. cap. vestra*.

Sed quidquid sit de jure antiquo, hodie res caret difficultate, attenta *Con-*
46 *sultatione Martini V.* quæ incipit *ad evita-*da, in Concilio Constantiensi edita, qui ad evitanda scandala, & multa pericula, quæ conscientis timoratis contingere possunt, indulgit, ut nemo deinceps à communione alicujus in Sacramentorum administratione, vel receptione, aut aliis quibuscumque divinis, vel extra teneatur abstinere, vel aliquem vitare prætextu excommunicationis, suspensionis, vel interdicti, nisi à Judice specialiter, & nominatim, fuerint denunciati. Itaque Clericus notorius fornicarius notorietate facti, seu per operis evidentiam hodie dicitur toleratus, nec ante denunciationem est suspensus quoad alios, quantum ad hoc, ut non liceat cum eo communicare in Divinis, ex perceptione Sacramentorum.

Indè sequitur, quod ubi non fuerit suspensus per Judicis sententiam, adhuc
47 si celebret post fornicationem etiam publicam, irregularitatem non incurrit. *Innocent. in cap. si celebrat de Clerico excommunicante latè Fagnan. in cap. questum de cohabit. Cleric. & mulierum à num. 7. & sequentibus*, ubi latè.

Carnalis copulæ cum Moniali crimen ubi Clericus commiserit, quia grave
48 scelus committit, adhuc gravi poena plestendus erit. Poena igitur est, ut detrudatur in Monasterium, postquam fuerit suis Beneficiis privatus, ad *Text. in cap. si qua Monachorum 27. quest. 1. Conradus in rubrica de Sacrilegio n. 3. Bajard. ad Clarum §. fornicatio num. 18. Farinac. quest. 147. n. 26. & 27.* undè de tempore Innocentii XI. anno 1686.

fuit quidam Episcopus ob tale crimen suâ Ecclesiâ privatus, ut refert *Raynaldus obs. crim. supplen. 7. ad cap. 34. num. 150. & sequens Pignatelli. consult. Canon. tom. 7. conf. 38.* ubi n. 9. quamplura alia refert exempla similia, *Card. de Luca de Benefic. dist. 71. n. 3.*

Clericus verò ubi tale crimen commiserit, si confugerit ad Ecclesiam,
49 adhuc gaudet privilegio, ne possit extrahi, *Sacra Congreg. Immunit. in una Hyeracen. 19. Decembris 1690. lib. Dec. Martelli fol. 699.*

Sodomix crimen ubi Clericus commiserit, quia execrandum scelus committit, pariter gravissimis poenis erit
50 puniendus: ac proindè suis Beneficiis, ubi prius fuerit privatus, erit deponendus, & in Monasterium detrudendus, ad *Textum in cap. Clerici de excessibus Prelatorum, Fagnan. in cap. cum non ab homine de Judic. n. 89. Bellet. disquisit. Cleric. part. 2. tit. de penis Cleric. §. 11. n. 6.* facit *Constitut. Leonis X.* quæ incipit *Supernæ §. 35.* Necnon *Constitutio S. Pii V. in ordine Bullarum nov. la 72.*

Ex qua Constitutione habetur, Clericos, sive Seculares, sive Regulares,
51 hujusmodi criminis reos, fore privandos omnibus officiis, sive beneficiis, ac dignitatibus Ecclesiasticis: imò ibi mandat esse tradendos potestati seculari, postquam fuerint degradati, cujus Constitutionis verba hæc sunt: *Omnes, & quoscumque Presbyteros, & alios Clericos Seculares, & Regulares cujuscumque gradus, & dignitatis tam durum nefas exercent, omni privilegio Clericali, omni que officio, dignitate, & beneficio Ecclesiastico, presentis Canonis auctoritate privamus, ita quod per Judicem Ecclesiasticum degradati, statim potestati seculari tradantur.* *Farinac. qu. 148. num. 28.* ubi *Doctores*.

Poenâ istâ quando damnari potest Clericus sodomita, est videndum, si
52 licet an statim unico secuto actu sodomitico; an ubi pluries hoc crimen egerit: & certum est plures actus requiri attenta *Constitutione Plana*, de qua supra, ibi: *tam durum nefas exercent*, quæ verba denotant pluralitatem actuum requiri, ita *Genuesis in praxi cap. 82.*

Bar.

Barbosa de Episc. alleg. 44. num. 25. Lopez ad Diaz, ubi de Sodomia, Reynald. observ. crimin. cap. 21. §. 1. num. 69. Licet alii dicant, etiam unicum actum sodomiticum sufficere, moti ea ratione, quia in dispositione generali verbum, *exerere*, verificatur in unico actu, ad *Textum in §. item lex dubia Institut. de publicis Judiciis, Morta de Jurisdic. part. 2. cap. 16. n. 3. Fagnon. in cap. ad falsarios num. 27. & 28. de crimine falsi, Reynald. observ. crim. supra dicto §. 1. num. 71.*, ubi *num. 79.* dicit, & concludit, requiri plures actus.

Crimen hoc licet sit gravissimum, & detestabile, & magis in Clericis, Ec-
 53 clesiasticisve personis: attamen, ubi Clericus confugerit ad Ecclesiam, non ex hoc quod scelus sit maximum ab illa extrahi valet absque incurfu censurarum, ut ex pluribus resolutionibus Sacrae Congregationis Immunitatis habetur, signanter in una *Mediolanen. 20. Martii 1662. lib. Dec. Roeci, Asculana 21. Martii 1673. lib. 1. Dec. Altoni, Nullius Orbitelli 25. Januarii 1689. lib. Decret. Martelli, Carlaten. 28. Septembris 1694. lib. 1. Dec. Vallem. Anglonen. 2. Junii 1699. lib. 2. Decret. Vallem.* Confugiat verò in Ecclesia, licet gaudeant Immunitate prædicta, nihilominus damnari possunt in penam extraordinariam, annuente Sanctissimo, ut de illo *Carlaten.*, qui fuit damnatus in exilium à tota Dicecesi, & Provincia *sub die 29. Maji 1696.*, & in *d. Anglonen.*, licet fuerit declaratum gaudere, nihilominus fuit damnatus ad triemes per quinquennium, *eadem Sac. Congreg. Immunitat. 2. Martii 1700.*, ut in *lib. 2. Decret. Vallem.*

Adulterii crimen, ubi Clericus commiserit, quia grave scelus commississe videtur, gravi quoque pena plectendus
 54 erit; etenim qui hoc crimen committit, tria mala facit: dat malum exemplum, & ratione mal exempli præbet scandalum Populo: Vituperat officium Clericale, & dat occasionem peccandi aliis, ita *Decianus tract. crimin. lib. 6. cap. 21. num. 6. per Text. in cap. si mala 2. qu. 5. cap. significasti de adul. Barbosa ad Trid. sess. 25. de Reform. cap. 4. num. 4.* Clericus igitur adulter, atten-

ta Juris dispositione, ubi fuerit confessus, vel convictus, deponitur ab officio, & beneficio, & in Monasterium detruditur pro toto tempore vite, ad penitentiam agendam, ad *Text. in cap. si quis Clericus, cap. Romanus 81. dist. Clarus §. adulterium num. 7. Decianus tract. crimin. lib. 6. cap. 23. n. 14. Farinacc. qu. 141. n. 29. Panimolla decif. 24. n. 7. & decif. 52. num. 11. Chartarius decif. crimin. 79. n. 30.*

Sed quidquid sit de Jure antiquo sacrorum Canonum, hodie tantus rigor
 55 recessit ab aulis, & Juxta procedere potest contra Clericos adulteros ad penam sibi arbitariam, juxta facti, & personarum qualitatem, *Farinacc. supra num. 72. Panimolla decif. 24. n. 17. Menoch. de arbitr. Judic. casu 419. n. 66.*, & *Doctores passim.*

Incestus crimen ubi Clericus commiserit, grave flagitium committit; ac proinde gravi poena erit puniendus.
 56 Poena igitur, qua puniendus erit Clericus incestuosus, est depositio ab officio, & beneficio, & ultra dispositionem, mancipandus erit in carceribus, *Diaz in praxi crim. Canonica. V. Incestus, ubi Lopez, Decian. tract. crim. lib. 6. cap. 23. num. 13. Menoch. de arbitr. Judic. casu 502. num. 102. Bellett. d'isq. Cleric. part. 2. tit. de penis Cleric. §. 7. num. 5. Panimolla decif. 51. num. 22. Laurent. Matten. Sanz de re crimin. contrav. 50. n. 7.* Unde incestuosi, attenta gravitate hujus criminis, neque salutandi, neque osculandi erunt, ad *Text. in cap. Incestuosi 25. qu. 8.*

Stupri crimen ubi Clericus commiserit, quia grave scelus committit, gravi quoque pena venit puniendus: pena
 57 igitur stupri in Clerico est depositio ab officio, ut scribit *Abbas, & Marianus Soccinus, ac Fagnan. in cap. pervenit de adult. n. 9. Abbas in cap. et si Cleric. de Judiciis, Chartar. decif. crimin. 49. num. 62.*

Tenetur quoque dotare stupratam, & ulterius puniri potest aliqua alia pena
 58 à arbitrio Judicis, puta exilii, suspensionis, vel multæ, *Menoch. de arbitr. Judic. casu 288. num. 6. Bojord. ad Clarum §. stuprum n. 10. Farinacc. qu. 147. n. 65. & 107.* Si vero per vim stuprava-
 St 2 rit

rit illam, ratione violentiæ illatæ adhuc majori poena plectendus erit, undè detrudendus erit in carcerem, juxta adnotata à *Farinacc. quest. 147. num. 68.*

Concubinatus criminis Clericus ubi reus fuerit, ratione scandali, quod affert populo, in poenam tanti criminis, poena depositionis puniendus erit: ad *Text. l. qui autem, & cap. decernimus 28. dist. Fagnan. in cap. questum de cohabit. Cleric. & mulierum, Farinacc. quest. 138. num. 37.*

Imò ubi fuerit reus hujusmodi criminis, suspendi potest ab officio, & Beneficio, *cap. nullus, cap. præter 32. dist. Clarus §. fornicatio num. 6. Garz. de benefic. part. 7. cap. 14. num. 11. & 15.* erit etiam ipso jure excommunicatus, *Clem. 1. de co sanguin. & affinit. Farinacc. supra num. 42. & 59.* Insuper privari quoque valet beneficiis attenta *Bulla Leonis X. in ordine Bullarum novæ 16.* Licet, attenta dispositione *Tridentini sess. 25. cap. 14. de Reformat.* Episcopus non debet ad hujusmodi poenarum comminationem procedere, nisi præcedente trina monitione, ac servatis omnibus in dicta Tridentina Synodo præscriptis: *Panimolla decis. 59. per totam.*

Raptus crimen ubi Clericus commiserit, in poenam tanti sceleris deponi potest ab officio, & beneficio: ad *Text. in cap. eos, cap. raptores, cap. de puelis, cap. nullus 36. quest. 2. Decianus tract. crim. lib. 8. cap. 12. num. 13. Farinacc. quest. 145. num. 19. Chartar. decis. crimin. 79. num. 29. Fagnan. in cap. cum non ab homine num. 64. de Judiciis, Panimolla decis. 62. num. 2. Antonelli. de Regimine Eccles. lib. 6. cap. 31. num. 7.*

Imò etiam efficitur infamis, ac proinde inhabilis ad Dignitates obtinendas, secutà tamen Judicis sententiã, *Farinacc. quest. 145. num. 21. Barbosa ad Tridentin. sess. 24. cap. 6. num. 13. de Reformat.*

Lenocinii crimen ubi Clericus commiserit, tamquam causa mali, & peccata scandali, puniri potest poenâ Judicis arbitrariã, puta exilii, suspensionis, carceris, & similibus: *Bellest. disquisit. Cleric. part. 2. tit. de penis*

Cleric. §. 9. num. 2. Panimolla decis. 81. num. 17. Damnatus verò ubi fuerit de crimine hoc, ratione infamiæ contractæ, efficitur irregularis, *Ricciulli de Jure personarum lib. 4. cap. 10. n. 10.*

Abortus crimen ubi Clericus commiserit, poculum abortionis præbendo, si factus erat animatus, efficitur irregularis, sequuto abortu, ac morte illius, cum non aliter censendus sit, ac verus homicidia, ad *Text. in cap. sicut ex litterarum de homicidio, ubi Hostiensis, & alii Canonisse;* locum etiam habet depositionis poena, ac detrusio-
nis in Monasterium; licet loco dictæ poenæ detrusiois condemnari possit ad triremes in perpetuum, vel ad tempus arbitrio Judicis, *Farinacc. quest. 119. num. 55.* Dixi: *si factus erat animatus:* etenim, si non erat animatus, dicta poenam minimè procedit: *Text. in cap. sicut ex litterarum de homicidio, cap. aliquando 32. quest. 2.* ubi *D. Augustinus* ita inquit: *Non est homicidia, qui abortum procurat, antequam anima corpori sit infusa.*

Incendii crimen ubi Clericus commiserit, quoniam illud gravissimum est, ac perniciosissimum reputatur, gravi quoque poena puniendus erit Clericus incendiarius. Incendium igitur ubi fuerit dolo paratum, incendiarius ipse potest declarari excommunicatus; si verò non fuerit magnum, locum habet contra ipsum depositionis poena à Beneficiis, & ubi fuerit parvum, in poenam criminis locum habet suspensio tantum, & aliàs pro criminis qualitate arbitraria poena contra eundem irroganda venit: *Barbos. in rubr. de incendiis. part. 1. cap. 22. num. 4. Bonifac. de Vitalin. in tit. de incendiis. num. 4. Farinacc. quest. 110. sub num. 15.*

Tenetur ipse incendiarius, sive Clericus, sive laicus fuerit, ex dispositione utriusque juris ad reficienda omnia damna, & interesse illatum, præcipuè si dolo incendium commiserit, ad *Text. in l. qui ædes ff. de incendio, cap. si quis duorum de injuriis, & damno dato, Farinacc. d. quest. 110. Raynald. obs. crimin. cap. 13. §. 2. num. 39. Rocca disput. 115. Panimolla decis. 55. annot. 1.*

Incendii crimen licet gravissimum sit,

fit, nihilominus incendiarius, ubi ad 69 Ecclesiam confugerit, gaudet illius immunitate, itaut citra poenam censuram extrahi nequeat, *Sac. Cong. Immunit. in unu Ferrarlen. 13. Maji 1692.*

ARGUMENTUM.

Clericorum vita, & honestati quantum repugnet negotiationem exercere, ubi quotuplex sit? quæ negotiatio videatur Clericis interdicta? Negotiatio licita, an aliquando possit fieri illicita, demonstrabimus.

SUMMARIUM.

- 1 *Negotii, sive negotiationis ethymologia expenditur.*
- 2 *Negotiatio definitur quoad sui essentiam.*
- 3 *Negotiatio quotuplex sit, & num. 5.*
- 4 *Appellatione secularis negotii quænam veniant.*

Clerici cognoscere nequeunt causas, ubi intret pars sanguinis, ibid.

- 5 *Mercatura alia Economica, alia politica, alia lucrativa dicitur, singulæque species explicantur.*
- 6 *Negotiatio lucrativa duplici modo consideratur, & num. 7.*
- 8 *Negotiatio tum quæ dicitur politica, tum etiam, quæ Economica nuncupatur, Clericis permixta est, & num. 9. cum seqq.*
- 12 *Vitæ alia Clericorum, quæ aliis transferuntur, ibi vendenda, sunt à vefligalibus immunita.*
- 13 *Clerico num, & quatenus liceat furum aperire pro panizando frumento in suis bonis relictis, & num. 14.*
- 15 *Clerici possunt retinere tabernam pro vendendo vino relictis in suis terris beneficialibus, seu patrimonialibus.*

Declaro, dummodo id faciant per alios, ibid.

Neque hujusmodi Clerici tenentur solvere gabellam, num. 16.

Et quatenus in dicta venditione fraudem fieri pretendatur, cognitio præfens fraudis spectat ad Judicem Ecclesiasticum, ibid.

- 17 *Clericis permixtum est propria prædia colere, atque agriculturam exercere, necnon arti sericæ incumbere, utendo foliis suarum arborum, & n. 18.*
- 19 *Clericis an & quatenus permixtum sit exercere mercaturam animalium.*
- 20 *Negotiatio lucrativa quomodo licita esse possit Clericis, & num. 30.*
- 21 *Labor manualis licitus est Clericis, quatenus ad honestum finem dirigatur, & num. 22. cum seqq.*
- 26 *Negotiatio lucrativa, quæ lucri causa exercetur, interdicta est Clericis: quod exemplificatur, n. 27. & seq.*
- 31 *Negotiatio, quæ alias licita esset, ex pluribus effici potest illicita, nimirum propter pravam finem, sive ex tempore, sive ex loco, vel persona, ex damno Reipublicæ, vel ex consortio.*

DISCEPTATIO X.

AD normam nostri tituli Decretalium:

Ne Clerici, vel Monachi negotiis Secularibus se immisceant; sunt nobis hic quamplura examinanda; & quoad primum, unde nomen negotium, seu negotiatio? Et breviter cum Divo Isidoro lib. 18. Ethimol. cap. 15. negotium dictum est quasi negans otium, ut referunt in cap. forus §. negotium de verb. signific. unde ex ipsa vi nominis importat privationem otii, & significat actum omnem, cui otium repugnat; nam negotiationes nunquam in otio existunt.

Sequitur, ut videamus, quid sit negotiatio: & illa in genere sumpta sic definitur: *est actus humanus practicus, qui vulgo exercitium dicitur, secundum Sylvestrum in Summa, verb. negotium.* Specialiter vero, ut nunc principaliter intendimus, est commutatio, vel permutatio lucrativa, idest ad lucrum ordinata, ut idem Sylvestris supra: nec differunt inter se negotium, & negotiatio, secundum eum, nisi tamquam concretum, & abstractum, sicut justum, & justitia, æquum, & æquitas; unde negotium, & negotiatio promiscue usurpantur, ad Text. in l. 3. ff. de negotiis gestis, alias tamen negotium in causis, negotiatio in commerciis dicitur, ad Text. in d. cap. forus §. negotium.

Quotuplex sit negotiatio, sequitur, ut

ut videamus, & pluribus modis illa considerari potest. Negotiatio, primò modo considerata, est triplex. Prima est mundialis, & scelestà, & ideo cavenda. Secunda spiritalis, & honesta, & ideo exercenda. Tertia temporalis, & modesta, & ideo permittenda, ita *Divus Antoninus in 2. parte tit. 1. cap. 16. ante §. 1. vers. 2.*

Secundò modo consideratur negotiatio ut negotium seculare, id, quod pertinet ad hanc materiam de negotio, Clericis, & *Monachis interdicto*; Negotio seculare, dicitur tribus modis: & primò dicitur seculare negotium quilibet actus secularium rerum, de quibus *Text. sub hoc titulo*, & *Nos infra*; & ab his, si sint illicita, & turpia proculdubio Clerici abstinere debent. Secundò, negotium seculare dicitur iudicium de rebus secularibus, & hoc tractare possunt Clerici inter ipsos Clericos tantum, *cap. sicut enim §. ex his 11. quest. Tertiò*, dicitur seculare negotium, quod est secularium hominum &, inter seculares, & ex his negotiis aliqua sunt criminalia, aliqua civilia; criminalia, ubi agitur de sanguine, sunt Clericis interdicta, *cap. sententiam*, ubi *Canonistæ hoc titulo*. Ex civilibus verò aliqua spectant ad forum Ecclesiæ tantum, uti sunt causæ Ecclesiasticæ: aliqua sunt merè laicalia, & illorum cognitio spectat ad iudicium laicum, & in his Clerici se immiscere non valent, nisi in casibus, de quibus *Textus in cap. cum sit generale*, *cap. ex tenore de foro competentis*, & *Nos eodem tit. de foro competente suis locis*.

Tertiò modo consideratur negotiatio, seu negotium, pro exercitio Mercatoris, seu Negotiatoris, & ista negotiatio triplici pariter modo considerari valet; etenim alia dicitur Œconomica, alia Politica, alia Lucrativa, & de hoc genere negotiationis, est hic agendum, & quamquam ex his tribus speciebus negotii, seu negotiationis, sit Clericis interdicta, nobis est demonstrandum. Œconomica est, ubicumque aliquis rem emit pro sustentatione sui, suæque familiæ, vel negotiando traficat bona sua benefici alia, vel patrimonialia, ut *Nos infra*. Politica, si exerceatur causâ, vel intentione succurrendi publicis populis necessitati-

bus, nullo accepto lucro in re empta. Lucrativa, ubi quis aliquid emit, ut rem emptam suo tempore carius vendat; quæ lucrativa negotiatio dupliciter considerari potest, primò modo quando emptor rem, quam emit, artificio, vel industria mutat, & meliorat; ideoque carius vendit, & hæc nomen artificii meretur, non veri negotii. Secundò modo, quando quis emit aliquam rem, ut illam carius vendat, nullo artificio adhibito, ac nulla adhibita melioratione.

Positis his, sequitur, ut videamus, quæ negotiatio ex his tribus videatur Clericis interdicta; & de Politica, nulli dubium est, eam non solum non esse Clericis interdictam, sed laudabilem; etenim licitum videtur Clericis emere frumentum, vel quid simile, ut tempore egestatis illi possint subvenire pauperibus, illud eisdem dando pro eodem pretio, cum hoc videatur reduci potius ad officium charitatis, quam ad speciem negotiationis: undè ad hunc effectum in nonnullis locis, ut mihi notum est, sunt erecta nonnulla Loca montium annona, quæ ad pium usum sunt destinata, ne tempore egestatis pauperes fame pereant.

Œconomica pariter permissa videtur Clericis, undè quisque Clericus citra poenam emere valet, quæ sibi, suæque familiæ necessaria erunt, & si aliquid super sit, quo non indigeat vendere, ad *Text. in cap. Clericus 91. dist. juncto cap. sequenti*: *Scaccia de commercio*, & *cambiis §. 1. quest. 7. Redoan. de Spoliis Ecclesiæ part. 2. num. 49. Genuensis in praxi cap. 62. Antonell. de Jurib. Cleric. part. 1. cap. 2. num. 15. D. Thomas 2. 2. quest. 77. art. 4.*

Hinc videtur posse Clericos, citra poenam negotiationis, emere animalia, ut illa pascant in eorum bonis Ecclesiasticis, vel patrimonialibus, & postquam grandiora, vel pinguiora fuerint effecta, illa vendere, *Molina de iustitia, & jure tract. 1. disput. 342. num. 14. de Grassis de effect. Cleric. eff. 6. num. 18. Fagnan. in cap. multa num. 31. & 35. hoc titulo*, *Antonell. de Juribus Cleric. part. 1. cap. 7. num. 11. Card. de Luca de Credito dist. 18. num. 2. Sacra Congreg.*

greg. Immunitatis in una Auximana 9. Septembris 1671. lib. 1. Decret. Altoviti.

Ita quoque eisdem videtur permiffum, citra poenam, vendere vinum, 11 oleum, frumentum, vel quid fimile, collectum in propriis bonis, cum hoc videatur pertinere ad Oeconomicam negotiationem, *Genuensis in praxi cap. 62. n. 7. Barbosa de potestate Episc. alleg. 13. num. 10. & 11.*

Quod locum sibi vindicat, etiamfi aliò hæc asportari faciant, ut ibi ca- 12 rius vendant; quo casu non solum erunt liberi à poena, sed etiam liberi ab onere vectigalium. Ratio est, quia transmissio bonorum exceptorum non mutat substantiam libertatis, *Bonaci de censuris in Bulla Cane Dom'ni disp. 1. quæst. 19. punct. 2. §. 3. num. 6. Fagnan. in cap. cum pridem num. 110. de panis, Sacra Congreg. Immunit. in d. Auximana, & in altera Bituntina 18. Junii 1673.*

Permissum quoque viderur Clericis, ut possint aperire furnum citra poenam 13 negotiationis, pro panizando frumento collecto in eorum bonis benefici- libus, vel patrimonialibus, vel aliò iure eisdem competentibus, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Civitatis Plebis 9. Septembris 1679. & 20. Februarii 1680. lib. 4. Decret. Altoviti.*

In casu tamen prædicto, ubi Appaltator panis venalis, se offert emere fru- 14 mentum Clericorum pretio currenti cum augmento vigesimæ: hoc casu non possunt ipsi Clerici aperire furnum citra poenam negotiationis, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Faventina 20. Martii 1695. lib. 1. Decret. Vallemant, Cameracensis 12. Januarii 1699. lib. 2. Decret. Vallemant.*

Similiter citra poenam negotiationis eisdem videtur permiffum, ut possint retinere tabernam, & minutatim vinum 15 collectum ex eorum bonis benefici- libus, vel patrimonialibus vendere, dummodo officium tabernarii non gerant per se ipsos, sed per alium; nam aliter esset contra decorem status Clericalis hoc agere, *Sacra Congreg. Immunitatis in d. Auximana 15. Julii 1673. lib. 1. Decret. Altoviti.*

Undè fit, ut Clerici, ac ceteri Ecclesiastici vendentes vinum recollectum in 16 propriis bonis, licet minutatim in eorum domo, non tenentur ad gabellam: & cognitio fraudum, quæ desuper fieri posset, spectat ad Judicem Ecclesiasticum, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Nolana 26. Januarii 1644. Theatina 15. Martii 1661. Faventina 25. Januarii 1677. Auximana 2. Aprilis 1680. lib. 2. Decret. Altoviti.*

Possunt etiam, citra poenam negotia- tionis, excolere eorum prædia, ac in 17 bonis propriis, & non conductis artem agriculturæ per se, vel per alios exercere, *Fagnan. in d. cap. multa, num. 45. hoc titulo.*

Sicuti pariter possunt, citra poenam, negotiationis vel per se, vel per alios, 18 absque detrimento proprii officii, arti sericæ operam dare cum foliis arborum in propriis bonis patrimonialibus, vel beneficiis existentium, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Neocastren. 9. Julii 1637. lib. 3. Decret. Paulutti, Fagnan. supra num. 41.*

Ad hanc materiam faciunt nonnullæ 19 resolutiones *Sacra Congreg. Concil. in una Neocastren. Terre Maide*, ubi, instantibus Presbyteris, & Clericis. Primo: *An liceat terras patrimoniales, & beneficiales per laicos colere.* Secundo: *An pro necessario culturae usu possint emere boves, & alia animalia, & fetus illorum vendere.* Tertio: *An ii, qui in propriis bonis habent quercus, & castaneas, quorum fructibus suis vescuntur, possint suis emere, eosque alere, & pro familia sustentatione vendere.* Quarto: *An iidem Clerici cum filiis suarum arborum possint in propriis edibus arti sericæ operam dare, vel idem opas alteri ad medietatem committere, ut in illis partibus fieri consuevit.*

Ad primum, Sac. Congreg. censuit, licere Clericis, agros beneficiorum, & patrimoniorum suorum operâ laicorum colere, absque reatu illicitæ negotia- tionis. Ad secundum, posse similiter Clericos pro ejusdem culturae usu boves, & alia animalia necessaria coemere, illorum fetus justo pretio, atque honesta ratione vendere, nec propterea eos prohiberi a negotia- tionis pretextu vexari posse, aut debe-

debere. Ad tertium, *istidem posse*, pro sua, & sue familie sustentatione, dummodo tamen in emendis, alendis, seu distrabendis suis nihil sordidum, aut indecens ordini Clericali exercent. Ad quartum, licere Clerico arborum in propriis bonis existentium folia alieno laico concedere eo pacto, ut lucrum quod ex bomicibus proveniet, inter utrumque dividatur: ac pariter eidem licere, eorumdem arborum folia per se ipsum, absque officii sui detrimento, ac pro sua, & familie sue sustentatione arti serice operum dare, dum tamen in artificio huiusmodi non adhibeat personas suspectas; & quoad hoc Episcopi licentiam, quæ gratis detur, obtineat.

Demum de lucrativa primò modo considerata, remanet ut aliquid dicamus. Lucrativa, primò modo considerata, licita est tam Clericis, quam Monachis; undè si quis emit aliquam rem quem postea suo labore, & industria in aliam formam reducit, non dicitur negotiari, quia in emptione rei melioratur; non cadit negotiatio, sed artificio; negotiatoris igitur nomen non meretur Clericus, vel Monachus, qui rem emptam in aliam formam redigit, *Redoanus de Spolio quæst. 2. n. 15. Genuensis in praxi cap. 62. n. 15. & 17. Bellett. disq. Cleric. tit. de emptione Cleric. §. 4. num. 6. Panimolla decis. 71. num. 35. Antonell. de iuribus Cleric. part. 1. cap. 7. num. 4.* concordat Text. in cap. si sciens 88. dist. 1, ubi dicitur, quicumque rem comparat, non ut ipsam rem integram, & immutatam vendat, sed ut materia sibi sit inde aliquid operandi, ille non est negotiator; qui autem comparat rem, ut illam ipsam integram, & immutatam dando, lucretur, ille sit mereator, qui de templo Dei ejicitur, *Fagnan. in dicto cap. multa post num. 23.*

Sed altius materiam ipsam exordiendo, ex mente D. Thomæ 2. 2. quæst. 187. art. 3. dicimus, laborem manualemente ad quatuor ordinari. Primò, ad victum, quærendum, undè primo homini dictum fuit: *In sudore vultus tui vesteris panem tuo. Genes. 1.* concordat illud *Psal. 127. Laborem manuum tuarum quia manducabis:* facit illud *Actor. 20. Ea, quæ mihi*

opus erant, ministraverunt manus iste; undè error Enthusiastiarum dicentium, nullum laborem manuum Monachis esse licitum, etiam causa sustentandæ vitæ, damnatur à D. Augustino in libro de operibus Monach.

Secundò, labor manualis ordinatur Clericis, & Monachis, ad tollendum otium, ex quo multa mala oriuntur: undè dicitur *Eccles. 33. Mitte seruum tuum in operationem, ne vacet, multum enim malitiam docuit otiosum:* facit ad hunc sensum illud D. Hieronymi ad Rufinum Monachum de vivendi forma, ubi ita inquit: *Fiscellam texe junco, cavistrum lentis pleste viminibus, ut semper te diabolus inveniat occupatum,* ad Text. in cap. numquam de consecrat. dist. 5.

Tertiò, labor manualis ordinatur ad concupiscentiæ refrenationem in quantum per hoc maceratur corpus, undè ex 2. ad Corinth. 6. habetur: *In laboribus, in jejuniis, in vigiliis, in castitate frigore, & nuditate.* Proptereaque in Monasteriis Ægypti nullus suscipiebatur, qui nesciebat operare, & laborare, non tam propter victum lucrandum, quam ne vagaret otiosis cogitationibus, ut ex dicto cap. numquam de consecrat. dist. 5.

Quartò, labor manualis ordinatur Clericis, & Monachis ad eleemosynas faciendas, undè dicitur ad Ephesios 4. *Qui furabatur jam non furetur, magis autem laborat operando manibus suis, quod bonum est, ut habeat undè tribuat necessitatem patienti,* & ad hunc finem labor manualis, scilicet artificium Clericis est permissum, & ita agendo negotiari non dicuntur, si hoc ordinatur ad bonum. Et hodie in Diocesi Hispanensi 25 Monasteria Eremi de Tardon Ordinis S. Basilii servant hoc laudabile Institutum, vivendi ex labore manuum suarum, de quibus Clemens VIII. in suis literis sub datum Tusculi die 23. Septembris 1603. Pontificatus sui anno 12.

Demum est videndum de lucrativa negotiatione, secundò modo considerata, videlicet quæ fit lucri causâ, nullo adhibito artificio: & nulli dubium videtur, huiusmodi speciem negotiationis esse Clericis Ecclesiasticisve personis interdictam; nam licet negotiatio lucrati-

va sit Laicis permiffa, Clericis verò interdifta videtur, ad *Text. in cap. fornicari 88. diff. ibi* = *Antequam quis Ecclefiafticus fuit, licet ei negotiari, factum jam non licet*: facit *Textus in dicto cap. ejiciens 88. diff. ibi* = *Qui autem comparat rem, ut illum ipsam integram, & immutatam dando lucretur, ille est mercator, qui de Templo Dei ejicitur*: ibique *Doctores*.

Undè fit quod emens frumentum, ut illud vendat fuo tempore cariori pretio, negotiari dicitur, vel ubi emit equum animo locandi illum; his enim, & fimilibus cafibus, quia Clericus lucri caufà feciffe videtur, uti negotiator debitis poenis afficiendus erit, ut nos *infra dift. 4. Jura enim clamant, Clericum negotiatorem uti peftem effe aufugiendum, cap. negotiatorem 88. diff.*

Pariter interdiftum videtur Clericis pecuniam ad cambium dare, cum inter fpecies negotiationis illicitæ connumeretur cambium, ut ex *Sacra Rota recent. part. 14. decif. 251. num. 6.*

Conducere quoque bona laicorum interdiftum videtur Clericis, ac ita agentes nomen negotiatoris mereantur: *Pacion. de Locato, & condufto cap. 10. num. 6. & contractus eff nullus, Pacion. ibidem num. 69.*

Conducere verò poffunt Clerici citra poenam bona Ecclefiarum, vel Eccleiafticorum, *Pacion. fuprà num. 70. Pignatell. conf. Canon. tom. 4. conf. 114. Sacra Congreg. Epifcop. & Regul. in una Terracinen. 15. Januarii 1649. Fagn. in cap. multa cap. 43. hoc titulo.* Ubi habetur, eos poffe conducere bona laicorum, concurrente præcisà neceffitate, ficuti eis videtur licitum negotiari per alium, concurrente extremà neceffitate ipfius Clerici nullum exercitium habentis, ex quo fuffentari poffit, falvâ ipfius honeftate, *Rota recent. part. 14. decif. 173. num. 9.*

Demum eff videndum, an negotiatio, quæ de jure eff licita, aliquando poffit fieri illicita, & ex quampkuribus demonftrabimus poffe illicitam fieri: & Primò, ex caufà, feu fine, cum fcilicet fit ob avaritiam, id eff improban cupiditatem divitiarum, vel alium malum finem: & tunc eff peccatum mor-

tale, feu veniale refpectu finis, ad *Textum in cap. quicumque 14. quæft. 4. Sylvefter, verb. negotiatio num. 2.*

Secundò, ex tempore, puta in Dominicis, & feftivis diebus de præcepto, in quibus non eff licita negotiatio, uti opus fervile, ad *Text. in cap. 1. & finali de feriis*, ubi *Doctores*.

Quod tamen fallit in nundinis, quæ funt Superiore fcientie, & tolerante, dummodo per hoc Divina non amittantur, *Sylvefter fuprà eodem num. 2.*

Tertiò, ex loco, ut in Ecclefia, in qua nec judicandum eff, nec negotiandum; undè & Chriftus Dominus Noster ementes, & vendentes ejecit de templo, *Joannis 2. facit Text. in cap. & hoc 16. quæft. 8. cap. 2. de Immunit. in 6. ibi* = *Ceffent in Ecclefiis, earumque camerariis negotiationes, & præcipue nundinarum, Sylvefter fuprà dicto num. 2.*

Quartò, ex perfona, puta fi negotiationem exerceat Clericus, & à potiori fi Religiofus, ad *Text. in cap. fornicari, juncto cap. negotiatorem, Clericum 88. diff. & Norlatè, tam fuprà, quam in fequentibus.*

Quintò, ubicunque damnofa fuerit Reipublicæ, licet favorabilis negotiatio, exemplum ubi quis emit totum frumentum, aut omnes merces, ut coactis aliis à fe emere vendat, fuo arbitratu, *Sylvefter dicto num. 2. concordat Text. in l. unica C. de monopolis, & Doctores de monopolis loquentes.* Poteft quis verò tempore fertilitatis multa vitualia emere, ut tempore neceffitatis abundet, exemplo Joſeph in terra Egypti, *Genefis 41.*

Sextò, fit illicita ex confortio: undè qui cum negotiatore, quem fcit matè conscientie effe, focietatem inivit, tenetur eam diffolvere, fi commodè poteft: aliàs probare debet, fe non intendere de illicitis lucris participare, *cap. fucentes 82. diff. Sylvefter fuprà num. 2.*

ARGUMENTUM.

Quibus Clericis videatur interdicta negotiatio prohibita à sacris Canonibus, ubi an licita sit Clericis in minoribus non habentibus Beneficium, vel Ecclesiasticum Officium? An illam possint exercere per interpositam personam?

SUMMARIUM.

- 1 *Negotium seculare in duplici sensu accipitur.*
- 2 *Negotiatio consistens in mercatura, laicis permixta, an, & quibus Clericis prohibeatur, & num. 3. & seq. & num. 16.*
- 3 *Clerici in minoribus quatenus nequeant Advocati munus exercere in foro laicali.*
- 4 *Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus.*
- 5 *Dico nullum universalis est.*
- 6 *Dico: quocunque: non recipit restrictionem ad certas personas.*
- 7 *Ecclesiasticus quis efficitur per solum Clericatum.*
- 8 *Bona à Clerico quesita ex illicita negotiatione subjacent spolio Camera Apostolica.*
- 9 *Rationes, ex quibus prohibita est Clericis negotiatio, exponuntur, & n. 12. cum seqq.*
- 10 *Negotiationem illicitam num exercere liceat Clericis per interpositam personam, & num. 18. & seq.*
- 11 *Qui per alium facit per seipsum facere videtur.*

DISCEPTATIO X.

§. I.

Quibus Clericis interdicta sit negotiatio Nobis in hac Disceptatione demonstrandum erit. Et dicimus,
1 quod si hoc verbum *negotium seculare* accipitur in latiori significatione, prout provenit ex carnali concupiscentia,

res est extra dubium, quod illud videatur prohibitum tam Laicis, quam Clericis; sed maxime Clericis, ad *Text. in cap. multa hoc titulo*, ubi *Abbas n. 12. & Canonistæ communiter.*

Si verò sumitur negotium, strictè pro commutatione lucrativa, seu mercatura, quæ quidem permixta est laicis, interdicta verò Ecclesiasticis, ad *Text. in cap. fornicati 88. dist.* ubi *Doctores.*

Hinc, quoad Clericos in sacris Ordinibus constitutos conveniunt omnes
3 Doctores, negotiationem esse prohibitam, ad *Textum in d. cap. multa* ibi: *Ecce talia, & his similia ministris Altaris Domini omnino contradicimus*, ubi *Hosliens. num. 7. cap. secundum eodem titulo, cap. ultimo de vita, & honest. Cleric. Clem. 1. eodem titulo.* Facit *Text. in cap. tribus*, juncto *cap. sequenti de consecr. dist. 2. cap. 1. de postuland. Genuefsis in praxi cap. 62. num. 9. Redam. de Spoliis Eccles. qu. 2. à n. 59. ad 100. Pacioni. de Locato, & conducto cap. 10. num. 72. R'cius resol. 474. num. 4. Rota recent. part. 1. §. decis. 209. num. 22.*

Quo verò ad Clericos minorum Ordinum, si quidem competens habeant
4 Beneficium, concurs est Doctorum sententia, non licere illis illicitam negotiationem, seu mercaturam exercere, ad *Text. in cap. Clerici de postulando* ibi: *In ordinibus quoque minoribus, si stipendii Ecclesiasticis sustententur: Abbas cum Canonistis communiter in d. cap. multa hoc titulo num. 12. Joannes Andr. num. 4. Butrius num. 4.*

Dixi: Si habeant competens Beneficium; etenim, si non habeant competens Beneficium, non possunt verificari illa verba *Textus in d. cap. Clerici*, ibi: *Si stipendii Ecclesiasticis sustententur*, ubi Clerici in minoribus prohibentur esse Advocati in foro seculari, si habeant congruum sustentationem; ergo à contrario sensu, si non habeant, possunt: undè dicimus, posse Clericum in minoribus non habentem competens Beneficium negotiationem pro sua, suæque familiaris sustentatione exercere, *Rota in una Romana pecuniaria 14. Martii 1712. coram Falconerio, §. est quoad Clericos*, ibi: *Quamvis non desint qui contrariam propugnant senten-*

sententiam, attamen ex sententia nostri Sacri Auditorii isti non comprehenduntur sub hucusque expressa prohibitione negotiandi, valensq; impune cambiis negotiari, & mercaturam exercere æque ac lucui.

Sed pro contraria sententia faciunt adducta à Butrio in dicto cap. mult. 6 num. 4. vers. quæro in omnibus, qui putat, hanc prohibitionem extendi ad Clericos in minoribus, etiam non habentes Beneficium, facit Text. in cap. negotiatorem 88. dist. ubi indefinitè dicit, Clericum negotiatorem quasi pestem esse fugiendum: si ergo ibi Text. loquitur, nulla adhibita distinctione, an velit loqui de Clerico Beneficiato, vel non Beneficiato, in sacris, vel non in sacris, meritò de quolibet Clerico interpretatio sumenda erit; etenim, ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, ut ex vulgatis: inde fit, verba illa Textus in dicto cap. negotiatorem esse generaliter sumenda de quolibet Clerico, sicuti generaliter loquitur sicut Textus in dicto cap. multa hoc titulo, ibi: Nemo militans Deo implicet se secularibus negotiis.

Cum supradictis iuribus concordat Textus in cap. 1. 19. dist. ubi indefinitè loquitur, ibi: Decrevit sancta Synodus, nullum deinceps Clericum possessiones conducere, aut negotiis secularibus se immiscere posse. Dictio autem nullum, cum sit universalis negativa, utique non admittit restrictionem ad Clericos Beneficiatos, Glossa in Clem. 1. de prebendis, Romanus conf. 199. num. 2. Cræta conf. 809. & 294. n. 5. & seq.

Ad hoc idem facit Text. in cap. 1. 14. quæst. 4. ubi legitur: Noverint Clerici 8 ab omni cujuslibet negotiationis ingenio, vel cupiditate cessandum; quod si cessare noluerint, in quocunque gradu sint positi, mox à Clericalibus officiis abstinere cogantur: nam dictio illa estrenata quocunque, similiter nullam patitur restrictionem, cap. solite de majorit. & obed. ubi Glossa Archid. in cap. si tibi absenti. V. quicunque de prebendis.

Ad idem ponderandus est Textus in cap. fornicari 88. dist. ubi sic dicitur: An- 9 tequam Ecclesiasticus quis sit, licet ei

negotium, factò jam non licet: sed per solum Clericatum quis efficitur Ecclesiasticus, & de foro Ecclesiæ, licet Beneficium non sit adeptus, meritò eidem negotiari non licet. Pariter ponderanda sunt verba Tridentinæ sess. 22. cap. 1. de Reform. ubi Concilium, invocando sanctiones Summorum Pontificum, & Conciliorum de secularibus negotiis fugiendis, loquitur de Clericis, nulla adhibita distinctione inter Clericos, & Clericos; undè sequitur quod Leges loquentes de Clericis comprehendant sive constitutos in majoribus, sive in minoribus ordinibus, sive habentes, sive non habentes Beneficium, sive Ecclesiasticum officium.

Pro hac secunda sententia faciunt verba Constitutionis Pii IV. Pape, quæ 10 incipit decens esse, qua declarat, bona quæcunque ex illicita negotiatione acquisita per quosvis Clericos tam seculares, quam Regulares, etiam in sacris Ordinibus constitutos, cujuscunque status, ordinis, & conditionis fuerint, tamquam spolia ad Cameram Apostolicam pertinere: pondera illa verba etiam in sacris, necnon illa alia verba, cujuscunque ordinis, quæ includunt etiam Clericos in minoribus Ordinibus constitutos. Item pondera illa verba, quoscunque Clericos, cujuscunque status, quæ non patiuntur restrictionem, sed omnes Clericos comprehendunt.

De rationibus, ob quas Clericis quibuscunque videtur interdicta negotia- 11 tio, sermo habendus est: & quamplures illæ sunt. Prima ratio est, quia illi, cum militent Deo, non debent se implicare negotiis secularibus; juxta interdictum Apostoli: Nemo militans Deo implicare se debet secularibus negotiis, & ita ex d. cap. multa hoc titulo in fine, quæ verba comprehendunt omnes Clericos generaliter.

Secunda ratio, quia Clerici sunt ex illo genere Christianorum, quod mancipatum 12 divino officio, & contemplationi debitum, ab omni strepitu temporalium occupationum cessare convenit, quæ sunt verba Textus in cap. duo sunt genera 12. quæst. 1. ubi Canonistæ.

Tertia ratio, quia Clerici sunt decor-pore Reipublicæ Ecclesiasticæ, non au-

13 tem mundanæ, ad *Text. in cap. firmi-*
cari 88. dist. 1. placet C. de Episc. &
Clericis; ac propterea dedecet eos va-
 care negotiis mundanæ Reipublicæ, cu-
 jus corpori non sunt annexi.

Quarta ratio, quia Clerici à divinis
 officiis, quibus jugiter vacare debent
 14 per secularia negotia distrahuntur, *cap.*
nunquam, de consecrat. dist. 5. cap. Cle-
ricos 91. dist. cap. fin. de vita, & hone-
state Cleric.

Quinta, quia negotiatio, ut pluri-
 mum sine mendacio, & perjurio exer-
 15 ceri non potest, *cap. ejiciens 88. dist.*
cap. negotium de po. it. dist. 5. Quam-
 quidem sententiam videtur sequutus D.
Fat inellus ad bullam Baronum respon-
so 6. ubi magis struenter.

Sed hujusmodi inter se contrariæ sen-
 tentiæ ita reduci possunt ad concor-
 16 diam, quod nempe, prima, habeat lo-
 cum, ubi Clericus necessitate cogente
 hoc agit, secunda, ubi avaritia hoc agit.

Demum est videndum, an illam
 exercere valeant Clerici per interpo-
 17 sitam personam; & circa præsens du-
 bium nonnulli putant, non posse exer-
 cere per alium, tum quia, qui per alium
 18 facit, per se ipsum facere videtur, ex
 regula juris, *qui per alium in 6.*

Tum quia incommoda, quæ ex ne-
 gotiatione sequi solent, imputantur
 19 ipsi Clerico, qui negotiationis cau-
 sam præbet, *Molina disput. 342. n. 10.*
Duard. in Bulla Censæ lib. 2. cap. 28.
quest. 78. num. 9.

Secunda sententia, cui tamquam
 probabiliori adhæreo, est asserentium,
 20 Clericum, qui per alium negotiatur,
 nullam incurrere culpam, modò tur-
 pis aliqua circumstantia non adsit, qua-
 lis est immoderatus affectus ad lucrum:
 Clericis enim, & Religiosis interdicta
 solum videtur personalis negotiatio, ad
Text. in Clem. unica de vita, & hone-
state Clericorum ibi = Personaliter,
concordat Sacra Rota decisio recent.
part. 14. decis. 173. num. 8. & 9. & ibi-
dem decis. 251. num. 7. Pacionus supra
num. 71.

ARGUMENTUM.

Quibus poenis erunt puniendi Clerici
illicitam negotiationem, seu mer-
caturam exercentes, demonstrabi-
mus.

SUMMARIUM.

- 1 Clerici negotiatores quas poenas incur-
 rant, & num. 2. cum seqq.
- 2 Agens contra legem justam peccatum
 committit.
- 5 Privilegio fori privatur Clericus illi-
 cite negotiationi incumbens, & n. 6.
 Requiritur tamen trina monitio,
 num. 7.
- 7 Clericus legitime privatus Clericalibus
 privilegiis subire debet onus gabelle,
 aliæque laicalia onera, quemadmo-
 dum laici.
- 8 Pertinentia rei ad Clericum pro im-
 munitate à gabella quatenus probe-
 tur per juramentum Clerici.
- 9 Cognitio causæ super exemptione à
 gabella inter Clericum, & gabella-
 rium spectat ad forum Ecclesiasti-
 cum.
- 10 Acquisita per Clericum sive seculari,
 sive Regulari, ex illicita negotia-
 tione, devolvuntur ad Cameram tan-
 quam spoliū, & num. 11.
 Ad hujusmodi tamen poenam in-
 currendam an unica sufficiat nego-
 tiatio, num. 12.
- 13 In causa spoliū cumulatim cognoscere
 possunt loci Ordinarius, sive Collector
 Camere Apostolicæ; itaut detur lo-
 cus preventionis: & quomodo uno,
 vel altero casu poena applicanda sit,
 num. 14.

DISCEPTATIO X.

§. 2.

Quibus poenis erunt puniendi Cleri-
 ci negotiatores, Nobis hic est de-
 monstrandum. Et nulli dubium
 1 videtur quod, ubicunque illi interdi-
 ctam negotiationem à sacris Canonibus

bus exercent, ac illis à sacris paginis prohibita, incidunt in poenas tam spirituales, quam temporales: jure enim divino hoc videtur eisdem denegatum, ut ex illo *Apost. 2. ad Thimotheum 2. z Nemo militans Deo, implicet se negotiis secularibus*: ac proinde, uti facientes contra divinam legem, incidunt in peccatum mortale. Ultra autem peccatum quod committunt, valet Ordinarius loci devenire contra hujusmodi Clericos negotiatores ad suspensionem à divinis, ad *Text. in cap. consequens 88. dist. ubi legitur ita z Noverint ab omni cujuslibet negotiationis ingenio, vel cupiditate cessandum, aut, in quocunque gradu sint positi, mox à Clericalibus officiis abstinere cogantur*.

Pariter possunt hujusmodi Clerici negotiatores excommunicari, ubicunque ter moniti non cessent illicitam negotiationem exercere, ad *Text. in cap. secundum instituta ne Clerici, vel Monachi ibi z Prohibitione anathematis prohibemus, ne Monachi, vel Clerici causa lucri negotientur, ubi Abbas, Barbosa, Fagnan. & alii, cap. ex litteris, ubi Abbas, de vita, & honest. Cleric. Clementina unica eodem tit. in 6. concordat Tridentin. sess. 22. cap. 1. de Reform. & Doctores passim*.

Immo si post dictam monitionem Clericus perseveraverit in illicitis mercaturis, & negotiationibus, venit spoliandus Beneficiis & Ecclesiâ, quam possidet, ita Innocent. in cap. fin. de vita, & honestate Cleric. Redoanus de spolio quest. 2. num. 73., ubi alii Doctores.

Necnon, ubi fuerit in minoribus ordinibus constitutus, amittit Privilegium fori, non se abstinendo ab illicitis negotiationibus, *Forinac. quest. 8. num. 93. Diaz in praxi crimin. Canon. cap. 55. Alex. de Nro conf. 60. num. 3. Redoan. supra num. 47. 48. & 73. latè Barbosa in dicto cap. final. de vita, & honestat. Clericorum, & Doctores passim, & Nos latè de Clericis, quoad fori privilegium*.

Veritas tamen est, non amittere directè fori Privilegium, itaut circa personam possit cognosci à Judice laico,

sed ubicunque ter monitus fuerit, quatenus non desierit negotiationem, seu mercaturam exercere, venit privandus Clericali Privilegio, scilicet exemptione ab oneribus, & tributis; unde ea solvere debet, ut ceteri laici solvant, ideoque non videtur esse immunis à solutione gabellæ; quo verò ad personam non valet molestari, tamquam immunis à judicio laicalis Curie, *Muranta de ordine Judic. part. 4. n. 86. Gutierrez de gabellis quest. 93. Barbosa de Episcop. alleg. 14. num. 8. Genuensis in praxi cap. 62. num. 1. Sperell. decis. 35. num. 45. Antonell. de Juribus Cleric. part. 1. cap. 2. num. 14. latè Panimolla decis. 6. annotat. 5. num. 1. & per totum*.

Locum habet supradicta conclusio, ubi Clericus negotiator fuerit ter monitus, ut ab illicita negotiatione desistat, aliàs non videtur amittere Privilegium, ut valeat cogi ad solvendum gabellas, ac cetera laicalia onera, de quibus supra, ut docet *Julius Ferretus de gabellis num. 512. Diana. resol. moral. de Immunit. Eccles. part. 1. resol. 46. & part. 3. tract. 1. resol. 44. & part. 4. tract. 5. resol. 28. Panimolla decis. 71. num. 13. Quidquid in contrarium alii dicant, videlicet, Clericos negotiatores statim ante trinam monitionem teneri ad onus gabellæ, itaut à laicis ministris exigi possit, ut tradit *Prosper de Augustino in addit. ad Quarantam V. vetigal, Gutierrez de gabellis quest. 93. num. 11. Card. de Luca Miscell. Eccles. disc. 2. num. 37. disc. 5. num. 19. disc. 8. num. 9.**

Quoties verò adest differentia inter Clericum, & gabellarium, an res sit ipsius Clerici, vel aliena, & an conducatur causâ negotiationis, vel ad proprium usum, standum erit juramento ipsius Clerici, ac deferentis illam, nisi personæ qualitas fuerit suspecta ob malam ejus conditionem, ex quo Clericus ipse sit solitus negotia illicita exercere, vel quod sit convictus de mendacio, ut individuo tenet *Rolandus à Valle conf. 61. num. 24. vol. 4. ubi Doctores*.

In casu verò controversiæ, judicium erit peragendum coram Judice Eccle-

9 Iustitico, cum non videatur licitum gabbellario propria auctoritate executionem facere citra poenam censurarum, *Bald. in l. de his C. de Episcopis, & Clericis, Abbas in cap. qualiter de Judicis, Rolandus conf. 71. num. 25. vol. 4. Squillante de Privileg. Cleric. cap. 8. dub. 1. num. 33. Diana part. 3. resol. 44. tract. 1. de Immunit. Eccles. Card. de Luca d. disc. 2. num. 38.*

Clericus pro illicita negotiatione non solum venit plectendus supradictis poenis, sed etiam acquiritur per eundem subiacent spolio Ecclesiastico: unde bona ipsius ipso facto devolvuntur ad Reverendam Cameram Apostolicam, uti illicitè acquisita; idcirco huiusmodi Clerici privati possunt bonis ipsis ita acquisitis, & mortui spoliari eisdem: quod locum sibi vindicat non solum quoad Clericos seculares, sed etiam quoad Regulares, ut patet ex *Bulla Pii IV. quæ incipit Decens esse*, in qua ipse Summus Pontifex Romanus declarat, bona quæcunque ex illicita negotiatione acquisita, per quosvis Clericos tam seculares, quam Regulares, etiam in sacris Ordinibus constitutos, ac cuiuscunque status, ordinis, & conditionis fuerint, tamquam spolia ad Reverendam Cameram Apostolicam pertinere, & ita *Redoanus de spolio quest. 2. a num. 81. ad 112. Novar. eodem tract. Card. de Luca de cambiis disc. 18. n. 7. de Benef. disc. 110. n. 17.*

Ex dicta Pii IV. Constitutione insurgit videre, an una sufficiat negotiatio, vel plures requirantur negotiationes, ut locum habeant poenæ, de quibus supra: & licet attentis verbis ejusdem, unica videatur sufficere, ubi: *Ex illicita negotiatione*: Communis tamen Doctorum sententia est, quamplures requiri, aliàs non videntur habere locum poenæ, *Redoanus supra num. 66. Barbosa de Episcop. alleg. 13. num. 11. Genue sis in praxi cap. 62. num. 8.*

Ubiunque agitur de illicita negotiatione probanda, uti prohibita Clerico, vel Ecclesiastico ubicunque, hoc spectat ad Episcopum loci Ordinarium, vel ad collectorem generalem Reverendæ Cameræ Apostolicæ, data inter ipsos præventionem; itaut si in causâ

prævenit Episcopus, Collector Reverendæ Cameræ Apostolicæ non valet se intromittere in causâ ipsâ, & econtra, *Pignatell. conf. lt. Canonic. tom. 6. conf. 79. Sacra Congreg. Episcoporum, & Regularium in una Beneventana. 4. Maji 1660.*

Ac proinde si processus fabricatus fuit à Collectore Apostolico, poena exigenda, venit applicanda Reverendæ Cameræ Apostolicæ: si verò confectus fuit ab Ordinario loci, ipsi debetur poena in usus pios applicanda, prout sibi videbitur, *Sacra Congreg. Immunit. in u a Melphiten. 13. Novembris 1668. Pignatell. supra.*

ARGUMENTUM.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet venationem exercere, ubi quotupliciter sumi possit hoc nomen Venatio? Quæ venatio eis videtur interdicta? Quibus poenis erunt puniendi Clerici Venatores? Quid ubi aliquem occiderint venando?

SUMMARIUM.

- 1 Venatio an, & quæ Clericis prohibeatur, & num. 7. & seq.
- 2 Laicis permissum est pugnare in bello iusto, minime verò Clericis.
- 3 Venatio multiplex est.
- 4 Adulatores sunt tanquam venatores, nedum autem adulatio prohibita est, sed & prohibitum est aliquid eis elargiri.
- 5 Venatio clamorosa Laicis licita est, Clericis verò prohibetur: & redditur ratio.
- 6 Piscatio permissa est etiam Clericis, dummodo non exerceatur tempore prohibito.
- 8 Venatio quibus poenis Clericis interdicatur, & num. 9.
- 11 Venatio de sui naturâ permissa est.
- 12 Clericus, urgente necessitate, venari non prohibetur.
- 13 Clericus, qui occasione venationis casu aliquem occiderit, an irregularitatem incurrat, & num. 14.

DISCEPTATIO XI.

Quamvis repugnet vitæ, & honestati Clericorum, venationem sequi, breviter hic demonstrabimus. Et
 1 ad intelligentiam pranotandum videtur, venati nem tripliciter sumi posse: aut loquimur de venatione, quæ fit hominum oppressione, & huiusmodi venatio videtur indistinctè prohibita omnibus Clericis, quia ipsi non debent pugnare, etiam contra infideles, ad *Text. in cap. multa, de voto, & voti redemptio*, ubi *Doctores*.

Laicis verò videtur licitum in causa
 2 belli iusti pugnare, ad *Text. in cap. sicut de iure iurando, cap. reprehensibile, cap. in omni 33. quest. 8.*

Quædam est venatio adulatoria, quæ sæpè committitur ab histrionibus; ipsi
 3 namque verbis adulatoriis capiunt homines, sicuti in venatione capiuntur bestię: & huiusmodi venatio illicita est omnibus, ad *Text. in cap. Ve qui divinis 11. quest. 3.* ubi *Canoniste*.

Imò peccatum est dare aliquid istis
 4 adulatoribus, & histrionibus, ad *Text. in cap. qui venatoribus 86. dist. ubi DD.*

Quædam est venatio clamorosa, videlicet, quæ fit in sylvis, vel saltibus
 5 cum canibus: & ista venatio, licet videatur licita laicis, interdicta tamen, videtur Clericis, tum ratione periculi, quod accidere posset in aliquem occidendo, ut sæpè accidit; tum etiam ne venatio illos distrahat à divinis Ministeriis, ad *Text. in cap. 1. 34. dist. cap. 1. & 2. de Clerico venatore, cap. 1. eodem tit. in 6. cap. multa de vita, & honestate Clericorum, ubi Fagnan. n. 86. Clement. 1. §. porro de flatu Manach. Menoch. de arbitr. Iudic casu 416. num. 9. Pignatell. consult. Canon. tom. 3. consult. 59. & tom. 10. consult. 15. Panimolla de cef. 41. num. 26. Facit illud D. Ambrosii, relati in cap. punitis 86. dist. ibi: Primo diluculo non ad Ecclesiam vigilant; non beatorum Martyrum loca sancta perquirunt, sed surgentes disponunt retia, canes producunt, saltus, sylvasque perlustrant.*

Quædam est venatio, quæ fit cum rete, seu laqueo, puta piscando; & hu-

6 iusmodi venatio licita est tam Clericis, quam laicis; dummodò non fiat tempore festivo, quod videtur denegatum non solum Clericis, sed etiam laicis, cum non sit faciendum opus servile huiusmodi diebus festivis in honorem Dei, ut *Nos latè sub titulo de feriis*. Quid piscatio videatur permisa Clericis, patet ex illo, *Luce cap. 10. & ult. Matthæi cap. 4. Marci cap. 1. & alibi, cap. licet de feriis, Menoch. casu 413. n. 20. & Doctores passim*.

His generaliter positis, sequitur, ut videamus, quæ venatio interdicta sit Clericis, & quibus Clericis; & excepta
 7 ista ultima, quælibet alia videtur eis à iure Canonico, interdicta, *iuribus de quibus supra, videlicet per Text. in cap. 1. hoc titulo, juncto cap. 1. eodem tit. in 6. cap. multa de vita, & honest. Clericor. Clem. 2. eodem tit. in 6.*

Undè Episcopus venator tribus mensibus suspenditur, Presbyter duobus
 8 mensibus, Diaconus, & Subdiaconus suspenditur ab omni officio, ad *Text. in cap. 1. & 2. de Clerico venatore, ubi Canoniste*.

Clerici verò in minoribus, eo quia, contra eos nulla videtur statuta poena,
 9 tunc locum habet poena sui Ordinarii arbitrio imponenda, ut docet *Menoch. de arbitr. casu 416. n. 9. Diaz in praxi crim. Canonica cap. 61. num. 6., Covar. in cap. peccatum in 2. part. §. 8. num. 6. de regulis juris in 6.*

Causa verò recreationis, & congruo tempore, & ubi non fit frequenter, per
 10 missa videtur Clericis venatio, *Diaz supra num. 3.*

Siquidem venatio regulariter, quæ etiam fit in sylvis, & saltibus, occiden
 11 do feras, & aves, de sui natura est permilla, ut docet *Angelicus Doctor 2. 2. quest. 64. art. 1. Sylvester in Summa. V. venatio Cassaneus in Catalogo glorie Mundi part. 11. confid. 50. Campanil. divers. juris Caxon. rub. 11. cap. 33. n. 5. Sebastian. Medicus de novat. par. 1. quest. 8. n. 17. Laymon Theolog. morali lib. 3. tract. 1. cap. 5. num. 15.*

Sicuti videtur permilla eisdem, ubi
 12 venatio fit urgente necessitate, *Belless. disquis. Cleric. part. 2. §. 14. num. 3., & Doctores passim*.

Non

Non est abs re videre, an Clericus censendus sit irregularis, ubicumque in venando, casu tamen, non dolo, aut culpa, aliquem occidit, putans illum, esse feram? Et licet circa præsens dubium varix sint Doctorum sententiæ, nam pro negativa facit, *Giballinus de Irregularitate cap. 4. conf. 12. num. 18.*, ubi ita legitur: *Quoties enim venationis, sive periculose, sive non periculose vacans, adhibuerit omnem cautionem, & diligentiam necessariam ad effectum evitandi periculum, ne quis occidatur, atque ita si quem casu occiderit, & involuntariè, atque idèd inculpabiliter occidat, sicut reus non potest haberi illius externi homicidii, ita neque ratio illius incurrit irregularitatem, que culpam mortalem exigit, qualis non erit in homicidio merè casuali, sive ex relicta, & non periculosa, sive ex illicita, & periculosa proveniat; quia diligentia, & cautio adhibita omne periculum hic, & nunc absterget, atque idèd omnem culpam, & omne indirectè voluntarium, licet sit aliqua anterior in ea venatione, eo quod, vel loco, vel tempore, vel modo sibi prohibito, fiat: sed hujus culpe ratio non habetur in contrahenda ista irregularitate, que ex sola culpa homicidii aliquo modo voluntarii, & que mortali contrahitur; hæc Giballinus supra.*

Concordat, & facit ad casum pro excludenda irregularitate, illud Gonzalez in cap. de cætero num. 8. de homicidio ibi: Deinde non manet irregularis Clericus venationi insistenti, licet hominem occidat, credens, esse feram, adhibita omni diligentia, & si venatio illi prohibita sit, ubi Concordantes.

Idem docet Pignatell. consultat. Canon. tom. 3. consult. 59. n. 14. illis verbis: Neque obstat periculum homicidii, ac proinde irregularitatis; nam dani operam rei licite, vel etiam illicitæ, si adhibuit diligentem cautionem, ne deinde aliquid incommodi sequatur, tunc etiam si sequatur mors alicujus, etiam Clerici, non illi imputabitur; quia neque in causa mori illa est ipsi voluta, atque adeo nullo modo voluntaria. Neque obstat, quod causa fuerit periculosa, ac proinde mori videatur voluta in causa;

quia diligentia absterfit periculum: quapropter neque reuserit homicidii, neque tenebitur ad restitutionem, neque erit excommunicatus, neque irregularis. Nam cum non adsit culpa occisionis, non aderit neque excommunicatio, neque irregularitas: hæc enim cum in poenam, statuta sint, sine culpa non procedunt. Vide, quæ Nos latè, ubi de Irregularitate.

ARGUMENTUM.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet eos in duello pugnare, ubi unde nomen Duellum, & quid sit? Quibus juriis vestitum sit? Quibus panis erunt puniendi rei hujus criminis, sive Clerici, sive Laici fuerint.

SUMMARIUM.

- 1 Duellum sic dicitur, quasi duorum bellum.
- 2 Duellum, quod olim præsticabatur ad dirimendas lites in defectum probationum, prohibitum est: & ratio prohibitionis expenditur.
- 3 Pœna contra duellantes insitit intrant, quatenus duellum sequatur ex proposito, non verò occasionaliter calore iracundiæ.
Quando autem sequi dicatur calor iracundiæ, num. 4.
- 5 Pœna contra duellantes num locum habeant contra acceptantem duellum, pugna non secuta, & num. 23.
- 6 Pœna duellantium cessat, ubi duellum acceptatum non fuerit.
Et acceptatio esse deberet expressa, num. 7.
Rursus ut militet hujusmodi pœna, præcedere debet conventio de certo tempore, & loco duelli, num. 8.
- 9 Pœnam incurrunt nedum duellantes, verum etiam consilium, opemque ferentes, & alli, ut latius in Constitutione x. Clementi VIII., quæ recensetur, & num. 20. & 24.
An autem puniatur consilium, etiam effectum non secuto, num. 21. & 22.

- 10 In duello considerantur aliquæ actiones magis principaliter, aliquæ minus principaliter ad effectum incurrendi penas, & num. 11. & seq.
- 13 Penæ adversus duellantes procedunt, ubi concurrunt omnes circumstantiæ consideratæ in Constitutionibus Apostolicis easdem penas infligentibus.
- 14 Penæ recensentur, quæ statuta sunt contra Clericos duellantes, & num. 15. & seq. & num. 18.
- 17 Indecorum est statui Clericorum, quod mendicare cogantur.
- 19 Penas duelli incurrunt etiam Domini locorum, Magistratus, aliæ ejusdem generis Superiores, qui duellum non impedierunt, vel immunitatem elargiti sunt duellantibus, nisi aliqua justa causa excusentur.
- 24 Penas impositas duellantibus non incurrunt: duellum simpliciter excuriositate insipientes.
- 25 Quibus casibus duellum licitum esse valeat, & num. 26.
- 26 Vitam, honorem, ac bono defendere licet, etiam morte aggressoris.

DISCEPTATIO XII.

Cum acturi simus de Clericis pugnantibus in duello ad normam nostri tituli Decretalium, prius nobis visum, fuit nonnulla generalia adnotare, quæ conveniunt tam Clericis, quam Laicis pugnantibus in duello. Adnotandum igitur erit primò, hoc nomen *duellum*, quodd Græci *monomachiam* appellant, ita dictum est, quasi duorum bellum; est enim duellum singularis pugna à duobus utrinque spontè suscepta.

Antiquitus duellorum usus erat frequentissimus; etenim sæpe sæpius ad dirimendas lites inter partes fiebat, ubi probationes certæ haberi non poterant; attamen hodiè talis usus damnatus extat à Summis Pontificibus, sicuti à Tridentino sess. 25. de Reform. cap. 19., & non immerito; etenim per duellum dicitur tentatum divinum Judicium, à duello proveniunt mortes repentinae, animarum perditiones, ac mala plurima in detrimentum humani generis: merito proinde videtur damnatum per Bullam Julii II. la 19. Leonis X. Const. 31.

Tom. II.

Pii IV. Constit. 21. Gregorii XIII. Constit. 78. Clem. VIII. Constit. 11., & per Trident. d. cap. 19., Barbosa de Episc. alleg. 50. num. 120. Antonell. de tempore legali lib. 1. cap. 29., ubi gravissimis penis duellantes afficiuntur.

Duellum, ad hoc ut sit punibile penis, de quibus in supradictis juribus, debet fieri ex animo deliberato, & composito: secus autem si fiat calore iracundie, & orta lite inter duos sit provocatio ad duellum, iidemque incontinenti ad aliquem locum accedentes dimicant; quia tunc non est locus penis, ut in dictis juribus, ita Farinac. de homicidio qu. 119. num. 24. idem conf. 9. n. 35. Guazzin. de confis. bonorum conclus. 13. ampliat. 89. n. 6. de Marinis resol. 110. n. 9. Sanchez in præcept. Decalogi lib. 2. cap. 39. n. 28. Massin. de confis. bonor. quæst. 10. n. 19. Diana in Summa, V. Duellum. Antonell. supra n. 5. Grasset. de nece prodit. §. 2. sub n. 10., & §. 8. n. 98.

Duellum dicitur fieri calore iracundia, quando inter rixam, & duellum non fuerit sequutus actus intermedius, Ludovicus decif. Lucen. 11. circa finem, ubi dicit in hoc satis versari arbitrium, Judicis, quem sequitur Antonell. dicto cap. 29. num. 6., vel quando pugna sequuta fuit eadem die, qua facta fuit rixa, & contentio, docet Diana resol. moral. part. 6. tract. 6. resol. 21. quem sequitur Antonell. sup. num. 7. Grasset. sup. §. 2. num. 10. & 11.

Non est abs re videre, an poenæ signanter constitutæ contra duellantes per Bullam Clement. VIII., quæ incipit *Illius vices*: locum habere possint contra illum, qui acceptavit duellum, licet non fuerit factus accessus ad locum destinatum, vel quatenus factus fuerit accessus, non fuerit sequuta pugna, & partem affirmativam tenet noster de Marinis d. resol. 110. num. 1. & 2., ac Massin. de confis. bonor. qu. 10. n. 15., utrobique Doctores.

Secus videtur dicendum, non sequuta acceptatione; nam tunc poenæ contra duellantes non videntur habere locum, ut idem de Marinis supra num. 4. Massin. supra num. 10. Antonell. supra num. 4. Riccius resol. 52. part. 3. Licet idem Riccius d. loco asserat, non esse lo-

Vu cum

cu m pœnis, etiam attenda *Constitutione Clement. VIII. suprà*, ubi non fuit sequuta pugna, *Diana suprà*.

- Ut locum habere possint pœnz contra duellantes latæ in supradictis iuribus, opus est, ut non solum concurrat acceptatio duelli, sed quod illa sit expressa; nam generalis, & dubia, facta sub involucrio verborum, non sufficit, ut docet *Cyriac. controu. 101. n. 53. Sanchez in præcept. Decalogi lib. 2. cap. 39. n. 10. Vermigli. conf. 194. n. 7. M. ff. de conf. bonorum qu. 10. n. 24. & 25. quem sequitur Antonell. d. cap. 29. n. 4.*

- Ita pariter, ut præcedat pactio, & conventio de tempore, & loco, quæ debent esse certa, determinata, & particularia, ita ut generalia non sufficiant, sicuti docet *Farinacc. conf. 9. n. 35. Vermigliol. conf. 194. latè Massin. de conf. bonor. qu. 10. n. 20. Antonell. d. cap. 29. n. 2. & seq. Diana suprà V. Duellum. num. 5.*

- Gravissimis pœnis puniuntur non solum ipsi principales duellantes, sed etiam alii, vel consulentes, vel auxilium præstantes, aut similes, ut expressè cautum habemus ex citatis Summorum Pontificum Constitutionibus, ac Tridentino Decreto, & tam de pœnis, quam personis ipsis patet ex illa *Clementis VIII.*, quæ incipit *Illius vices*, quæ facta fuit ad roborandam, & augendam illam *Gregorii XIII.*, quæ incipit *Ad tollendum*, cujus Clementinæ Constitutionis verba, quoad hanc partem pœnarum, & complicitum in delicto sunt quæ sequuntur.

Illius vices, &c. Ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, excommunicamus, & anathematizamus, maledicimus, & execramur omnes, & quoscunque publice, & privatim, palam, vel occultè in quibuscunque locis, modis, & formis, ex casibus sub præsentis nostræ, vel aliis prædictis Constitutionibus, ac decreto comprehensis, singulare certamen, quod duellum vulgò dicitur, ex composito ineuntes, necnon id scelus suadentes, aut provocantes, opem, consilium, vel favorem præstantes, equos, arma, & commectus præbentes, aut concomitantes, vel circa chartulas, seu libellos, litteras, num-

cios, aut quæcumque alia scripta huiusmodi quomodolibet peccantes, huiusque delicti socios, de industria spectatores, patrinos, fautores, defensores, quæcumque tam superius expressa, quam alia mundana præfulgant dignitate, ita ut singulares etiam persone cujuslibet Communitatis, Universitatis, Collegii, aut Reipublice, quæ huius criminis participes quoquo modo fuerint, nequaquam excusentur, sed supradictos omnes, eorumque si gulos ipso facto absque ulla monitione, Iudicis decreto, aut ministerio perpetui anathematis, excommunicationis majoris, & maledictionis eterne macrone percussos, & damnatos harum serie declaramus; & si in ipso constituto obierint, sepultura Ecclesiastica perpetuo privatos esse volumus. Ipsas vero Civitates, Terras, Oppida, vel Castra, & Loca, in quorum Territoriis id faciant, scientibus, & tacitis, vel expressè permittentibus, aut tolerantibus Dominis, aut Magistratibus, vel Senatu, aut Populo, admissum fuerit, Ecclesiastico supponimus Interdictum, cujus interdicti relaxationem, aut excommunicationis absolutionem, ab alio, quam à Nobis, aut pro tempore existente Romano Pontifice, penitentia, & satisfactio ne congrua præstata, nisi in articulo mortis constituti nequeant obtinere, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum.

- Ex dicta *Clementis VIII. Constit. ione* colligitur, aliquas actiones in eo a prohiberi, alias ut principaliter, & absolute sine conditione, aliquas verò quasi minus principaliter, & sub conditione. Actiones principaliter absolute, & sine conditione prohibitz, sunt pugnare in duello, provocare ad duellum, publicare, affigere, vel intimare libellum provocatorium, ut vulgò dicitur *foglio di disida*, accedere ad locum duelli; quod videtur desumi ex verbis citatæ Clementinæ constitutionis ibi: *Ad singulare certamen descendat, aut illum provocet.*

- Actiones verò quasi minus principaliter, & sub conditione prohibitz videtur esse omnes aliæ actiones provocatoriz ad duellum, ut componere libellos, consulere, mandare, ut defec-

rantur, vel duellum offeratur, commendare arma, & aliz actiones, quæ exprimuntur in illis verbis, *volentes eos*, usque ad ea *nihilominus*, his positus.

Videre est an excommunicatio, & aliz poenæ in dicta Constitutione Clementis incurrantur, statim ac præstita est aliqua actio ex prædictis: & dicimus, quod ubi concurrit aliqua ex his, quæ principaliter ut præmittitur, consideratæ sunt, poenæ ipsæ locum habent, ea ratione, quia tunc adest materia absolutæ prohibita: Secus tamen videtur, ubi concurrit aliqua actio ex eis, quæ minus principaliter reputantur; quod videtur colligi ex verbis ejusdem Constitutionis ibi: *Si per eos non steterit*: unde videtur, Constitutionem prædictam non habere locum in his secundis actionibus, cum videantur poenæ infixæ sub conditione, quatenus sequatur duellum, latè *Peregrinus de duello quest. 15.* ubi alii Concordantes.

Poenas igitur, de quibus suprà, ut quis valeat incurrere, opus est, ut servata sint omnia, quæ in dictis Constitutionibus videntur statuta, & signanter, quod statutum habemus per Clementis VIII. Constitutionem; aliter non habent locum: unde, una ex prædictis non concurrentibus, nomen duelli non meretur pugna ipsa; ac proinde attentè notanda sunt verba dictæ Clementinæ Constitutionis.

Sequitur, ut videamus quid dispositum extet de Clerico pugnante in duello: & dicimus, attentè dispositione Sacrorum Canonum in cap. *porro hoc titulo*, quod Clericus iniens duellum, sive obtulerit, sive suscepit, deponendus est; poterit tamen cum eo Episcopus dispensare, si mors, vel mutilatio membri non sit inde secuta. Verum hodie, attentis Constitutionibus Apostolicis, de quibus suprà, non effugiunt Clerici eas poenas, quibus veniunt plectendi laici duellantes; nam aliter oriretur scandalum in populo, forsitan abloquente, quod Papa punit laicos duellantes, & non castigat Clericos tale scelus committentes.

Clericus, ubi duellum inivit sive

per se, sive per alium, unde secuta fuerit mors, vel mutilatio membri, efficitur irregularis, ut colligitur ex *Text. in cap. Henricus presbyter, hoc titulo*, ubi *Canonice* communiter cum *Fagn.* unde non valet ministrare in ordinibus receptis; potest verò cum illo dispensare Episcopus, ut valeat obtinere Beneficium, quod videtur permixtum, ne cum dedecore status Clericalis mendicare cogeretur, ut ex *d. Text. ibique. Fagnanus* lato calamo: facit illud *Textus in cap. Diaconi 22. 93. dist. ibi: mendicat infelix Clericus in platys, & servili operi mancipatus, publicam à quolibet deposcit elemosynam.*

Verum Clericus pugnans in duello, præter excommunicationem, privandus erit Beneficiis, & dignitatibus, & officiis Ecclesiasticis, imò efficitur inhabilis ad illa, vel alià impostero obtinenda, ut bene ex *Constitutione Pii IV. la 21.*

Ex prædictis sequitur primò, non solum ipsos pugnantes in duello, vinculo istius excommunicationis obstringi, verum etiam dominos locorum, Magistratus, Locumtenentes, Duces Militum, aut similes, qui non prohibent, quominus hæc fiant, nisi habeant justam causam permittendi, aut cui post commissum crimen veniam, & impunitatem concedant, ut ex dictis Constitutionibus Apostolicis, signanter ex illa *Clementis VIII. suprà.*

Secundò subjiciuntur iisdem poenis mandantes, suadentes, consulentes, quolibet modo, etiam ad defensionem proprii honoris, sive provocatio sit contra certam, sive contra incertam personam, vel generatim contra quancumque, etiamsi postea duellum ab alio non acceptetur, ut bene *Peregrinus de duello quest. 5. num. 2. & patet ex d. Constitutione Clementis VIII.*

Consilium verò, aut mandatum an debeat influere, ut consulens, vel mandans censurâ ligetur, id est utrum ad censuram incurrendam opus sit, ut consilium, vel mandatum sit efficax, itaut delictum ex illo mandato, vel consilio aliqua ratione sequatur. Et dicimus sententiam negativam probabiliter sustineri posse, quia licet censura

Vu 2 impo-

imposita ob delictum, vel mandatum, regulariter loquendo, non incurratur, nisi consilium, vel mandatum sit efficax, & influat in effectum sub censura

- 22 prohibitorum: hoc tamen fallit, dum, consilium, vel mandatum secundum se, & principaliter, vel quasi principaliter, prohibetur, & punitur excommunicatione, si per consulentem, vel mandantem non stet, quo minus pugna sequatur.

Tertio sequitur, easdem poenas incurri ab acceptante libellum disidæ, 23 statim ac accepit illum, ut habetur ex citata Bulla *Clemens VIII. de Marinis resol. quot. d. 110. num. 2. & seq.*

Quarto incurrunt easdem poenas Patrimi, socii, spectatores ex proposito 24 assistentes; secus verò si transeuntes, vel alia causa ibi existens aspiceret duellantes; nam Constitutiones, & signanter illa Clementis, loquitur de spectatore ex proposito, & industria, *Peregrini suprà num. 37.*

Sequitur ut videamus an duellum sit semper illicitum & per se loquendo, 25 illicitum est. Dantur nihilominus duo casus, in quibus licitum videtur. Primus est, si ex causa publica, scilicet ad Reipublicæ bonum, belli exitum, & securitatem ab hostibus obtinenda, magis expedire Ducibus videatur, ut totum bellum in duellum resolvatur, quale fuit illud inter David, & Goliath 1. *Regum 17. Peregrin. de duello qu. 16.*

Alter casus est, quando aliquis compellitur, sub vitæ periculo, videlicet 26 et causa defendendi vitam propriam, & bona propria, vel proprium honorem acceptare duellum; nam quilibet potest consulere propriæ vitæ ac bonis, & honori proprio, etiam cum morte invaloris, undè ex parte provocati dicitur licitum, *Bonacina de excommunicatione disput. 2. quæst. 6. punct. 1. num. 18.*

ARGUMENTUM.

Quis valeat absolvere ab Excommunicatione incurſa causa duelli? Quis possit dispensare cum irregulari causa prædictâ, vel ad obtinenda Beneficia, vel ad retinenda illa, quatenus habueris?

SUMMARIUM.

- 1 Ab excommunicatione incurſa propter duellum solus Papa potest absolvere, neque hac facultate possunt Episcopi erga suos Diocesanos, nisi in duello occulco, ut num. 2.
- 2 Concilio Tridentino non censetur derogatum abſque expreſſa mentione.
- 3 Clericus ob homicidium de suo mandato secutum, efficitur irregularis.
- 4 An valeat Episcopus dispensare cum Clerico homicida, qui penitentiam egerit, ut Beneficium valeat obtinere, & num. 5. & seq. & num. 9. 13. & 14.
- 5 Quod lex misericorditer indulget, dicitur ex gratia concessum.
- 6 Verbum potest denotat facultatem non verò præcisam necessitatem.
- 7 Ratione vitandi scandali, seu ad publicam utilitatem quædam tolerantur, quæ aliâ concedenda non essent.
- 8 Papa dispensare potest cum homicida tam ad Beneficia, quàm ad Ordines suscipiendos, etiam abſque causa.
- 9 Papa est suprà jus positivum, ideoque ei potest derogare.

DISCEPTATIO XII.

§. I.

Duo sunt examinanda per nos in hac præſenti Disceptatione: primum, quis possit absolvere ab excommunicatione incurſa causa duelli: secundum, quis dispensare valeat cum Clerico duellante in irregularitate incurſa, etiam causa prædictâ, saltem ad obtinenda, vel retinenda Beneficia. Et quoad primum, dicimus, esse solius Summi Pon-

Pontificis absolvere ab excommunicatione contracta ob delictum causâ duelli; nam sicut ipse tulit hanc pœnam, ita potest eam auferre; undè non valet alius; etenim Clemens VIII. in sua Constitutione, quæ incipit: *Illius vices*, absolutionem sibi, vel Successoribus suis reservavit impertiendam, cujus verba adnotavimus in præcedenti.

Sed an valeat Episcopus absolvere, quisque respectivè quoad suos subditos videre est. Et regulariter dicimus non posse; potest verò in eo casu, ubicunque delictum fuerit occultum, juxta disposita per *Tridentin. sess. 24. cap. 6. de Reform.* quo cavetur in delictis occultis posse Episcopum dispensare: cui quidem Privilegio, Episcopis concessò à *Tridentin. loco prædicto*, non videtur derogatum per Clementis VIII. Constitutionem, de qua suprà; cum in ea nulla fiat mentio facultatis Episcoporum, aut illius Concilii, quæ mentio necessaria videtur, ut illud censetur revocatum; ita *Peregrinus de duello quest. 37. num. 3. Rodriguez tom. 1. quest. regul. quest. 8. art. 10. Suarez de pœnit. quest. 30. sect. 3. num. 14. Sanchez de matrim. disp. 26. n. 7. lib. 3. & lib. 8. d. 3. 35.*

Quoad secundum sequitur, ut videamus, an dispensari possit, & quis dispensare valeat cum Clerico irregulari quoad Beneficia, posito ut suprà quòd Clericus per se homicidium, seu duellum non fecerit, sed alter hoc egit de suo mandato, aut causâ fuit homicidii; undè effectus fuerit irregularis, quia ei interdictum est in sacris Ordinibus ministrare, juxta disposita per *Textum in cap. Henricus Presbyter hoc titulo*; hinc videre est an cum eo sit benigne annuendum, circa Beneficium obtinendum, undè quis dispensare possit videre est.

Et attenda dispositione *Textus in dicto cap. Henricus*, ubi *Abbas Fagnan.* & alii, nulli dubium videtur, posse cum eo misericorditer dispensari circa habendum Beneficium etiam in titulum: ad *Text. in d. cap. & facit Text. in cap. Presbyterum 28. dist. ibi = Cathedram quidem habere, sed ab officio abstinere*

re precipimus, ubi *Abbas num. 3.* Imò dicunt Doctores, hanc dispensationem esse debitam, adèd ut superior dicatur peccare, si Clericus pœnituit 5 *cap. Hudeat 50. dist. juncto d. cap. Presbyterum*, ubi *Doctores, Abbas d. num. 3.* Cum non debeat pati superior illum mendicare in magnum dedecus status Clericalis, ad *Textum in cap. diaconi 93. dist. ibi = Mendicat infelix Clericus in plateis & servili operi mancipatus, publicam à quolibet deposcit elemosynam, cap. ad supplicationem de renunciat.* ubi *Doctores*, & ita *Hosienf. in d. cap. Henricus num. 6.*

Sententia verò prædicta non placet *Abbat in d. cap. Henricus num. 3.* nam 6 ibi dicit, Clericum pro hoc crimine tanquam gravissimo esse perpetuo deponendum, & perpetuò detrudendum in Monasterium ad agendam pœnitentiam, ad *Textum in cap. tuæ de pœnis*, ubi *Doctores*; undè hodie cessat hæc ratio, ne cogatur mendicare, cum in Monasterio ei subministranda sint alimenta, ad *Text. in cap. novimus e verb. signific.* Undè concludit *Abbas ibidem*, hujusmodi dispensationem esse 7 gratiosam, juxta illud dicti *Textus in cap. Henricus ibi = Misericorditer*, pro quo etiam facit illud verbum, *poterit*, 8 *in d. cap. quod est facultatis, l. sepe ff. de officio prædis, l. non quicquid ff. de Judic.*

Mihi placet distinctio allata à *Mariano Soccino in cap. ad audientiam*, 9 *num. 412. de homicidio*, ubi dicit, dispensationi esse locum, ubicunque concurrit maxima utilitas Ecclesiæ, vel ubi vitaretur magnum scandalum, vel concurreret alia similis urgens causa, & hoc casu locum videtur habere sententia *Hosienfis* de qua suprà, V. G. ut superior cogatur dispensare, & non dispensando peccet. Aut verò subest sola utilitas personæ, ut quia est bonæ conditionis, & lapsu quodam erravit, & multum est contritus, & dolens de suo excessu: & tunc vera est secunda opinio, ut sit in facultate Prælati concedere dispensationem, vel non concedere illam, vide quæ latè differit *Fagnan. ad citatum Textum in cap. Henricus à num. 11. & sequentibus.*

Sequitur ut videamus quis dispensare possit cum homicida quoad Beneficia obtinenda, vel obtenta retinenda; & de Papa nulla est dubitatio, quod ipse possit dispensare ad utrumque effectum, 11 & aliter asserere, hæreticum esset; etenim ipse est suprâ omne jus humanum, positivum, *cap. proposuit de concess. præbende* quod facere valet, nulla subistente causa, ita *Innocent. in cap. cum ad Monasterium n.3. de statu Monach.*

Episcopus verò attenda juris communis dispositione poterat dispensare quoad Beneficium simplex, secus quoad Curatum, ad *Text. in cap. fin. de præbendis*, Abbas in d. cap. Henricus n.4. ibique *Fagnan. um. 16.*

Attamen hodie, attenda novissima Constitutione *Tridentin. sess. 14. cap. 7.* 14 statutam habemus, nullo jure, homicidam posse ad sacros Ordines promoveri, nec Beneficia obtinere Ecclesiastica; undè videtur correctum jus antiquum, ut de omnibus *Fagnan. in cap. Henricus*, & *Norlatè de irregulartate*, ibi vide.

De cohabitatione Clericorum, & Mulierum ad lib. 3. Decret. 1. Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet cohabitare cum Mulieribus, ubi an, & quatenus cohabitare cum illis non videatur prohibitum.

ARGUMENTUM.

Clericorum vitæ, & honestati quantum repugnet cohabitare cum Mulieribus suspectis, & quatenus hoc videatur interdictum à sacris Canonibus? Qua causa hoc interdictum sit?

SUMMARIUM.

- 1 Clerici prohibentur suspectas mulieres apud se habere, quamvis vincen-

- to sanguinis sibi conjunctas, & n.2. cum pluribus seqq. & num. 7. & seq.
- 3 Mulieres arcentur à ministerio Altaris, ut sic Clerici etiam à periculo mali absterneantur.
- 5 Lex ordinatur pro iis quæ frequenter occurrunt, non verò pro raro contingentibus.
- 6 Bonum consilium est Clericis mulieres etiam arctissime conjunctas à se procul habere, exemplo *Divi Augustini*.
- 9 Fæminas consanguineas licet Clericis apud se retinere, ubi nulla subesse possit suspicio, extraneas verò nequaquam, etiam non suspectas, ratione periculi, quod vitare debent. Itaque non debent Clerici cohabitare cum mulieribus consanguineis ancillas retinentibus, num. 10.
- 11 Mulierum aspectus Clerici vitare debent; multoque magis cum eis cohabitare, propter periculum, & n. 12. & seqq.

DISCEPTATIO XIII.

Quia mulierum consortia reddunt vitam Clericorum de incontinentia suspectam: meritò *Maguntinum Concilium in cap. inibendum* hoc titulo, ac *Tridentinum sess. 25. cap. 14. de Reformat.* damnant usum retinendi apud se mulieres, de quibus haberi possit suspicio incontinentiæ, ibi = *Prohibet sancta Synodus quibuscunque Clericis, ne concubinas, aut alias mulieres, de quibus possit haberi suspicio domi, vel extra detinere, aut cum iis ullam consuetudinem habere audeant; alioquin pœnis à sacris Canonibus, vel statutis Ecclesiarum impositis puniantur.* Abbas ad citatum Textum.

Clerici igitur non debent retinere mulierem suspectam apud se, etiam, si sit mater, vel alia consanguinea, dummodò sit suspecta de incontinentia; etenim turpe, ac indignum est, Clericos versari in sordibus impudiciæ, & immundo concubinato, communi omnium fidelium offensione, ac summo dedecore Clericalis militiæ, ut monet *Tridentin. d. cap. 14. ubi Burbosa, & alii Doctores.*

Imò ex dicto Concilio *Maguntino supra*

præ interdictum videtur Clericis, ne possint ad nittere mulieres ad Altare, vel intra Cancellas, & ut eis ministrent ad Altare; nam Clericus abstinere debet ab eo, quod esse possit causa mali: facit illud Q. Hieronymi ad Eustochium: *Perniciosus, ac periculosus est seminarum aspectus; non enim decet videre, quod concupiscere non licet.*

Dicit enim *Textus in d. cap. Inhibendum: Sed nec illas, quas Canones concedunt.* In his enim verbis *Textus* istud Clericis interdictum mulierum conversationem, & cohabitationem, earum etiam, quas Canones concedunt, matrem scilicet, sororem, amitam, & alias, quæ omnem submovent suspicionem, videtur ex diametro contrariari *Textui in cap. de vobis* infra hoc eodem titulo, cujus auctor est Innocent. III. quatenus Clericis concedit cohabitare posse cum iis, in quas naturale foedus non nitit cadere posse suspicionem, cujus *Textus* decisio videtur ab antiquioribus constitutionibus emanasse, ut colligitur ex *cap. interdictum 22. dist. 1. cum qui C. de Episcopis, & Clericis.*

In quibus iuribus componendis elaborat *Anastasi. German. animadvers. juris lib. 2. cap. 8.* ubi rejectâ responsione *Glossæ* verbo *Canones in presenti* in hæc verba prorupit: *Contingit foris paulo antequam ipsa Nannetensis Synodus celebraretur, ut aliquis cum matre, vel consanguinea aliqua sit deprehensus, qui causum recedendi ab antiquis Canonibus, & novam condendi legem præbuit. Verum quoniam bono legislatori semper cura est occurrere illis, quæ plerumque eveniunt, non iis quæ raro accidunt. I. neque ff. de legibus. Idem Innocent. III. antiquioribus inherens Canonibus, Clericis consulere maluit, ut cum iis habitare possint, à quibus quodammodo nefarias libidinum contumelias, turpitudinesque repellit, item matribus, & consanguineis; nam cum morini Mundo Clerici dicantur, solatii loco est illa cum filiis & fratribus cohabitatio argumento legis iure ff. de iure dotium. Constitutio tamen cap. 1. (quod est *Textus in presenti*) pro consilio adhuc satis commodè retineri posset, cum ipse B. Augustinus seminarum omnium*

ac cum eis sororis, aut fratris filia concubernium, familiaritatemque evitasse dicatur, quippe qui dicere solebat: quantum propinqua mulieres suspectæ non essent; tamen quæ ad eas ventitarent posse suspicio em efficere; hucusque Anastasi. supra. De quorum iurium conciliatione agit etiam Ugolinus de potest. Episcop. cap. 13. §. 27.

Clerici igitur, qui habent aliqualem suspicionem, à mulierum conversatione omnino abstinere debent, quamvis sint matres, sorores, & similes, cum inveni aliquando fuerint, qui diabolica suggestionem vexati, incestus, & stupra commiserint, ut per *Menoch. de præsump. lib. 5. præsump. 17. num. 9. Reginald. in praxi fori panis. lib. 30. tractat. 3. num. 18. Bellett. disquisit. Cleric. part. 1. tit. de disciplina Cleric. §. 25: num. 16. & 17. Navarr. comment. 4. de Regular. num. 65..* Habetur enim ex *Glossa in cap. quorundam 34. dist.* quod quidam Episcopus coram omnibus deoſculabatur filiam suam, & manum præbebat in gremium ejus: unde non videtur impossibile, & extra sensum veritatis, ut suspicio incontinentiæ detur, etiam cum conjunctis personis.

Nota cum regula generali, de qua supra, ut nullam feminam possit tenere Clericus in domo sua, ex qua possit oriri suspicio copulæ carnalis; ergo potest retinere illam, quæcumque illa fuerit, ubi periculum incontinentiæ non adest; igitur videtur posse retinere etiam feminam extraneam, ubi non est periculum incontinentiæ, *cap. de nobis hoc titulo:* Nos verò dicimus quod valeat Clericus retinere in domo sua, consanguineas, aliàs non suspectas, ac ubi Clericus fuerit bonæ famæ; extraneas verò nullo modo tenere valet, quantumcumque sint bonæ famæ; quia talis commixtio est periculosa, non sic in consanguinea, & hoc sentit *Glossa in cap. volumus 81. dist.* facit *Text. in cap. cum omnibus, eadem dist.*

Quamvis, ut supra, Clericis videatur permissum, ut possint cohabitare cum consanguineis, vel affinis, quibus non est suspicio incontinentiæ; hæc tamen conclusio non habet locum, ubi-
10 cumque cum illis habitat ancilla, vel pe-

pedissequa; nam licet non sit suspicio cum uatre, vel sorore, aut simili, de ancilla, vel pedissequa multum est dubitandum, eoque magis, ubi illa fuerit jucunda visu, ita *Petrus de Ancharano in d. cap. Inhibendum hoc titulo*, ubi *Abbas n. 2. Chartar. decis. 49. n. 23. Paulimolla decis. 38. n. 27.*

Quoad secundum, qua de causa interdicitur videatur, ne possint cohabitare Clerici cum mulieribus: & ea est, ut periculum incontinentiæ effugiant; nam si periculosus, & perniciosus est foeminarum aspectus; ut inquit *D. Hieronymus ad Eustochium*, quanto magis cohabitare cum illis. Mulieres enim sunt via iniquitatis, & arma Diaboli, quibus facilius consuevit sortes viros superare: undè ita exclamat *D. Hieron. ad Oceanum*: *Quid tibi reuera cum semini, qui ad altare cum Domino famularis*. Et in eadem epistola inquit: *Non potest toto corde cum Domino ambulare, qui foeminarum accessibus copulatur*.

Ac proinde *D. Augustinus* vigilantissimus custos sue castitatis, nunquam permittit, ut sua germana soror cum ipso cohabitaret, ut scribit *Possidonius in ejus vita cap. 6. ibi = Foeminarum, intra domum ejus nulla unquam conuersata est, nulla mansit, nec quidem germana*, ut refert *Chartar. decis. crim. 49. n. 16. ad Text. in cap. legitur 81. dist. ubi Doctores*.

Inquit pariter idem *D. Augustinus* *serm. 2. Dominice 25. post Festum Sancti Trinitatis, qui est 250. cap. 1.* *Contra libidinis impetum apprehende fugam, si vis obtinere victoriam; nec tibi verendum sit fugere, si castitatis palmam desideras obtinere*. Undè fratres charissimi ab omnibus Christianis, præcipue tamen Clericis, vel Monachis, indigna, & inbonesia familiaritas fugienda est: quia sine ulla dubitatione, qui familiaritatem non vult vitare suspectam, citò dilabitur in ruinam: inter omnia Christianorum certamina sola duriora sunt prælia castitatis, ubi quotidiana est pugna, & rara victoria. Undè merito dicit *Apostolus 1. ad Corinth. 6. fugite fornicationem*. Hæc *D. Augustinus* *suprà*.

Ad effectum igitur, ut Clerici te-

neant se ipsos longe à fornicatione, opus est ut longè se habeant à cohabitatione cum mulieribus, si velint eorum honestatem servare. Undè *D. Thomas*, in gravi castitatis certamine, ut legitur *14 in ejus vita*, quadam eum tentante muliercula, quia fugere non poterat de loco, ubi existerat, fugam assumpsit, illam titione figando; undè victor evasit, qui postea ante imaginem Crucis genibus orans, ibique somno correptus per quietem sentire visus est sibi ab Angelo lumbos constringi, quo ex tempore omnis libidinis sensu caruit.

Refert *D. Antoninus part. 4. tit. 13. §. 2. cap. 3.* quondam Religiosum, fuisse accusatum de contacta foemina manu apud *B. Jordanum*: & cum ille se excusasset, quòd illa esset quadam pia, & devota mulier; undè non malè operà hoc fecisset, ita ei respondit: *Terra bona est, bona, & aqua, si verò commisceantur, putre lutum efficitur*: undè quisquam, signanter Clerici fugere debent conversationem mulierum, & eo magis cohabitationem cum illis. Ad firmandum cor pudicum, solebat dicere quidam Dei servus, sola fuga sufficit,

Hinc conquerente apud Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium quodam presbytero Jacobo in sexagesimo suæ ætatis anno constituto, Episcopum in Senogallien. sibi injunxisse, ut famulam ætatis quadraginta annorum removeat; eidem Sacræ Congregationi supplicavit, ut oratorem hac de causa molestari minimè permitteret, *Sac. Congreg. die 15. Februarii 1619.* eundem Jacobum parero debere respondit. Idem censuit in una *Ferrariensis die 7. Junii ejusdem anni* contra presbyterum Joannem Baptistam Rebellum annorum sexagintaquatuor, & ejus famulam annorum sexaginta sex, ut in *Floresc. Nicolit.*

ARGUMENTUM.

Clericus si de suspecta cohabitatione cum muliere imputatus fuerit, quid servandum, ubi monitis non desierit habitare cum illa: quibus poenis erit afficiendus: suspensus ex huiusmodi causa quid servare debeat pro obtinenda gratia absolutionis?

SUMMARIUM:

- 1 *Episcopi caute procedere debent adversus Clericos accusatos de inhonestâ cohabitatione cum mulieribus, ne diffamantur innocentes, & num. 3.*
- 2 *Ecclesiasticos innocentes diffamare, grave delictum est.*
- 4 *Prævis traditur procedendi adversus Clericos cum suspectis mulieribus habitantes, vel consuetudinem habentes, & num. 5.*
- 5 *Pœna quænam constituta sit adversus Clericos cum suspectis mulieribus cohabitantes, sive concubinariorum, & num. 6. cum seqq. & num. 13. & 14.*
- 7 *Forma à lege præscripta, debet ad unguem servari.*
- 10 *Quænam sit pœna Clerici fornicatoris.*
- 11 *Pœna præscripta per sacros Canones, ac Concilium Tridentinum adversus Clericos concubinariorum irroganda est, prævia trina monitione, & num. 22. & seqq.*
- Eademque monitiones debent esse speciales, num. 27.*
- 20 *A decretis super correctione morum non admittitur appellatio suspensiva.*
- 26 *Pœna antiquæ pro delictis carnis hodie de consuetudine mitigatae sunt, & quare.*
- 30 *Excommunicatus propter crimen concubinatus, quomodo absolutionem impetrare valeat.*
- 31 *Absolutio, non expressa circumstantiis iterati criminis, subreptitia est.*

DISCEPTATIO XIII.

§. 1.

U Bicumque Clericus imputatus fuerit de inhonestâ cohabitatione cum muliere, non statim Iudex devenire debet ad comminationem poenarum, quæ latæ sunt à sacris Canonibus contra huiusmodi Clericos, ne fama tam illius, quàm mulieris maculetur: unde prius considerata qualitate utriusque eum omni bonitate monere debet, ut se longè teneat ab huiusmodi suspecto consortio; eo magis ubi mulier dicto Clerico fuerit sanguine conjuncta, ac prius peracta tali quali diligenti, sed extrajudiciali informatione: sæpè enim (ut experientia docet) dicitur illud quod verum, non est: unde cauti Ordinarii locorum bene pendere debent quidquid agunt, & ne statim credant denunciationibus forsitan malorum hominum, qui maligno spiritu inducti sunt ad hoc agendum, parum curantes verba Christi Domini: *noli tangere Christos meos, & in Prophetis meis nolite malignari*; nam aliter si ipsi Ordinarii locorum ad simplicem relationem procedunt, male faciunt, & habent Deum ultorem.

Posito igitur quòd verè Clericus societatem habeat cum muliere, de incontinentia suspecta, ut contra illum Iudex Ecclesiasticus devenire valeat ad pœnas Canonicas, debet monere eum, ut illam ejiciat à sua domo, vel amplius cum illa mutuum societatem non habeat: quod si ille parere negligat, potest eum Episcopus suspendere ab officio, & beneficio, ad Text. in cap. *decernimus* 28. dist. ibi: *Decernimus, ut hi, qui in ordine Subdiaconatus, ut supra, uxorem duxerint, aut concubinam habuerint, officio, atque Ecclesiastico Beneficio careant*; idèd si à se huiusmodi mulierem non ejecerint, & castè non vixerint, à dignitate graduum sint excludendi, concordat Textus in cap. *sicut ad extirpanda hoc titulo*, ubi Abbas Panormit. Decian. tract. crimin. lib. 6. cap. 21. n. 7. Farinac. quest. 138. n. 37. Menoch. de arbitr. Judic. casu 418. concordat Constitutio Leonis X. la 16.

X x

con

concordat *Trident. sess. 25. cap. 14. de Reform.* ubi *Barbosa*,

Licet Clericus cohabitans cum suspecta muliere, & sic concubiniarius de quo supra, possit puniri poena suspensionis ab officio, & beneficio, non ex hoc ligatur censetur manus Judicis, quin poenam ipsam minuire valeat, ita *Declan. tract. crim. lib. 6. cap. 21. Rubrica de concubina Cleric. n. 12. Menoch. de arbitr. Judic. casu 289. n. 2. & casu 418. num. 3. & 5.*

Ex *Trident.* enim habemus *d. cap. 14.* quamdam formam præscriptam circa modum procedendi ad poenas contra Clericos concubiniarios, quæ forma servanda erit à Judice Ecclesiastico in puniendis Clericis, hoc mælo laborantibus; undè Judex non valet excedere formam ipsam,

Et quod pro hoc crimine Clericus etiam suspendi possit, facit *Text. in cap. fin. 33. dist. cap. Clericos de cohabit. Cleric. & mullerum*, ubi *Abbas, Barbosa, & alii*, *Declan. lib. 6. cap. 25. Menoch. de arbitr. Judic. casu 289. n. 2. & casu 458. n. 1. & segg. Barbosa ad Trid. d. cap. 14. n. 16.* & ibi alii Doctores.

Imò quod sit ipso jure suspensus ab officio, & beneficio, facit *Text. in cap. nullus, cap. præter 32. dist. Abbas in cap. at si Clerici de Judic. n. 35. Clarus de fornicatio num. 6., Garz. de Benefic. part. 7. cap. 14. num. 11. & 15. Bellett. disquis. Cleric. part. 2. tit. de penis Cleric. §. 3. num. 1.*

Pariter Clericus concubiniarius est excommunicandus, si ter monitus inveniat loqui, vel conversari cum scemina suspecta de fornicatione cum eo, & scemina canonicè puniendæ, ad *Text. in cap. si quisquam hoc titulo*, ubi *Abbas, Barbosa, & alii*.

Ad incurrendam verò excommunicationis poenam in crimine concubiniatus à Clerico commissi, requiritur trina monitio, de qua *Sayrus in Clav. Regia lib. 8. cap. 2. n. 12. Barbosa supra num. 2.*

Licet ex *Clementina 1. de Consanguinit. & affinit.* videatur esse ipso jure excommunicatus, cujus quidem excommunicationis absolutio Episcopo referatur, ita *Bermond. de concubina in*

verbo, & allos n. 3. Decian. tract. crimin. lib. 7. cap. 21. num. 8., Farinacc. quest. 138. num. 42. & 59.

Sed in materia, de qua agimus, non est recedendum à *Tridentini* dispositione, ut in *d. cap. 14.*, ubi dat formam, procedendi contra Clericos concubiniarios. Primò, quod si à Superioribus moniti, ab ipsis concubinis non abstinerent, tertia parte fructuum quarumcunque pensionum, & Beneficiorum sint ipso facto privati. Secundò, si in eodem delicto cum eadem, vel cum alia scemina perseverantes, secundæ monitioni adhuc non paruerint, non tantum omnes fructus beneficiorum amittant, sed suspendantur ab administratione Beneficiorum arbitrio Ordinarii. Tertiò, si ita suspensi cum eisdem versentur, vel eas non expellant, privandi erunt perpetuò omnibus Beneficiis, & Ecclesiasticis pensionibus, atque inhabiles efficiuntur ad obtinenda alia, donec post manifestam vitæ emendationem cum iis visum fuerit dispensandum. Quartò, si postquam eas dimiserint, internissum consortium audent repetere, erunt excommunicandi, latè *Menoch. de arbitr. casu 418. Zerola in praxi Episcoporum. V. Concubinarum, Riccius coll. 857. Suarez de Censuris tom. 5. disp. 31. sect. 4. num. 10. Sayrus in simili tract. lib. 4. cap. 15. num. 24. Venero de examine Episcop. lib. 4. cap. 27. ex num. 64.*

Fructuum perceptione ad hoc ut Clericus concubiniarius privari possit attemptata *Tridentini* dispositione *d. cap. 14.* opus est, ut præcedant monitiones ab eodem *Tridentino* commendatæ ibi: *Fore privandos tertia parte fructuum, si moniti non se abstinerint, necnon tertia parte obventionum, ac proventuum beneficiorum suorum quorumcumque, & pensionum.*

An sub hac lege comprehendantur quotidianæ distributiones, itaut tertia parte illarum privandus sit Clericus concubiniarius in casu de quo supra; & affirmativam sententiam sequuti sunt *Sayrus in Floribus decis. sub titulo de verb. sign. decis. 7. Riccius coll. 821., & ref. 307. n. 5. Meneta de distribut. quotid. part. 3. quest. 10. num. 56.*

At si secundæ monitioni non paruerint

rint, sed in eodem delicto perseveraverint, cum eadem, vel alia scemina, 16 tunc Tridentina Synodus mandat fore, & esse privandos omnibus fructibus Beneficiorum, ac pensionum eo ipso, qui applicandi erunt loco pio, vel fabricæ Ecclesiæ, *Antonnell. de Regim. Eccl. lib. 6. cap. 29. n. 3. Theaur. de penis Eccl. verb. concubinatus n. 4.* Si verò in profundum 17 malorum pelagum inciderint, ut non obstantibus his penis à fœdissimo concubinato non arceantur, tunc Beneficiis, portionibus, ac officiis Ecclesiasticis, ac pensionibus quibuscumque perpetuò sunt privandi, ac inhabiles efficiuntur, ad hujusmodi, & similia officia, & Beneficia obtinenda imposterum, donec post manifestam vitæ emendationem ab eorum Superioribus cum iis ex causâ visum fuerit dispensandum, ut ex *Trid. d. cap. 14. Lopez ad Diaz, ubi de Clericis concubinaris, Barbosa in cap. sicut hoc titulo num. 2.*

Sed si postquam eas semel dimiserint, interimissimum consortium repetere, aut alias hujusmodi scandalosas mulieres si 18 bi adjungere ausi fuerint, præter prædictas penas, excommunicationis gladio uti incorrigibiles plectendi erunt, ut habetur ex *Trident. d. cap. 14. 3.* facit *Text. ad hoc in cap. si quisquam de cohabit. Cleric. & mulierum*, necnon pariter *Clem. 1. de consan. & affinitate*.

Unde in penam tanti sceleris, executio penarum, de quibus suprà, non ve 19 nit impedienda appellacione, aut exemptione, cum agatur de morum correctione, in qua locum non habet appellatio, ut alias diximus sub *titulo de appellat.*, & ita ex *Trid. d. cap. 14.*

Clericus verò Beneficia Ecclesiastica, aut pensiones ubi non habuerit, juxta delicti, & contumaciæ perseverantiam, & qualitatem, ab ipso Episcopo loci Ordinario penâ carceris, suspensione, ac inhabilitate ad Beneficia obtinenda, aliisque modis juxta sacros Canones puniendus erit, ut habetur ex *Trident. d. cap. 14. ubi Barbosa, & Doctores communiter*.

Ad incurrendas penas contra Clericos concubinaros, uti diximus, requiritur specialis monitio in personam, cum illa requiratur pro forma, qua non

servata actus ipse corrui: itaut monitio generalis facta in Synodo non suffragetur, etsi trinæ monitionis vim obtineat, ita *Geuenfis in praxi cap. 30. Riccius in praxi dec. 359. in prima editione, & resol. 307. num. 3. in secunda editione.* Ubi etiam asserit, hujusmodi trinam monitionem requiri tam attenta dispositione, *Text. in cap. sicut hoc titulo, quàm Trident. d. cap. 14. sess. 25.*

Et n. 4. refert procedere etiam in Clerico notoriè concubinario, qui pariter Beneficiis non erit privandus, nisi trinâ præcedente monitione, undè *S. R. in una Tullen. Monasterii S. Mansueti 27. Januarii 1597. coram Penia* censuit, Clericum concubinarium etiam publicum non esse ipso jure Beneficiis privatum, nec venire privandum, nisi quando post legitimas monitiones indurato animo in concubinato persistit. Et n. 5. 24 habetur monitiones prædictas fieri posse quocumque tempore. Et n. 6. docet esse in arbitrio Judicis quod tempus intermittendum sit inter has monitiones. Et n. 7. habetur, posse Episcopum con 25 stituere in carceribus hujusmodi Clericum, quando timetur de fuga, *Garz. de Benefic. part. 11. cap. 10. n. 186. Barbosa in d. cap. sicut hoc titulo num. 6.*

Ad hujusmodi, igitur Beneficiorum privationem deveniendum non erit, minusque ad depositionem, nisi præcedente trina monitione, & maxima contumacia, cum propter carnis fragilitatem de consuetudine mitigatæ sint poenæ, quæ in primitiva Ecclesia inferebantur, uti advertit, *Decian. trañ. crim. lib. 6. cap. 21. num. 30. Menoch. d. casu 418. n. 11. & 12. Vermigliol. cons. crim. 122. n. 4. Barbosa ad Trident. d. cap. 14. n. 7. & 18. Lotter. de Benefic. lib. 3. qu. 33. n. 253. Rota recent. part. 5. decis. 139.*

Tres autem monitiones, ut suprà, juxta disposita per *Trident.*, & *Sacros Canones*, debent esse speciales non autem generales, per *Edictum*, ad effectum, ut Clericus possit dici contumax in paritione mandatorum, & sic Beneficiis privari, *Garz. de Benefic. part. 11. cap. 10. n. 186. Decianus d. cap. 21. n. 30.* facit *Text. in cap. ultimo de vita, & honest. Cleric. Clem. 1. eodem tit. cap. statutum de sent. excomm. in 6. Barbosa in*

cap. ficut de cohabit. Cleric. & mulier. num. 4. & ad Trid. d. cap. 14. n. 7. & 9. Genuensis in praxi cap. 30. Riccius de cl. 359.

Quale verò debeat esse tempus inter unam, & alteram monitionem, remittitur arbitrio Judicis, ejus arbitrium debet esse discretum, *Garz. d. num. 186. Barbosa ad Trident. supr. n. 10.*

Clericus, qui simul cohabitabit cum muliere inhonestâ, & sic concubinaris, non solum privandus erit Beneficiis, ubi pertinax fuerit, sed ubi per sententiam fuerit condemnatus, tamquam infamis incapax efficitur ad obtinenda alia Beneficia imposterum, ut patet ex *supradicta Constitutione Leonis X. §. & nihilominus*, ubi habetur, Clericos concubinaris non posse obtinere Beneficia, Dignitates, & Officia, antequam cum eis fuerit dispensatum, facit *Trident. d. cap. 14. ibi: & Aque h. hab. les, & Indignis quibuscumque honoribus, dignitatibus, beneficiis, & officiis imposterum reddantur*, ubi *Barbosa num. 19. Farinacc. quest. 130. n. 87. Decian. d. cap. 21. n. 14. & 22.*

Posito quod Clericus suspensus fuerit ab officio causa, de qua supra, pro obtinenda gratia absolutionis, debet recurrere ad Papam, ei narrando seriem facti; nam aliter gratia absolutionis erit nulla, ad *Text. in cap. super eo hoc titulo*, ibique *Abbas, Barbosa, & alii, Violan. in rationabil. lib. 3. Juris Pontificis, Alagona in Compendio Juris Canonici pag. 360. Anton. August. coll. 1. decret. lib. 3. tit. 2. cap. 8.*

Etenim venia Principis impetrata, non factâ mentione de crimine jam iterato, subreptitiâ dicitur, ideoque nulla, *Covar. var. resol. lib. 1. cap. 20. n. 8. Gomez tom. 3. var. cap. 13. num. 38. Menoch. de arbitr. casu 203. & num. 32. Max. de probat. conclus. 838. n. 8. Farinacc. part. 6. num. 49. Garz. de Benefic. part. 8. cap. 3. n. 28. Cened. ad Decret. collect. 34. num. 4.*

ARGUMENTUM.

A Clerico cohabitante cum muliere inhonestâ an licitè audiantur Divina, & percipi valeant Sacramenta? Ubi quid Juris, si crimen hoc fuerit notorium: quid, ubi secus? Ubi an notorius concubinaris celebrando, vel ministrando in officio incurrat Irregularitatem?

SUMMARIUM.

1. Missam à Sacerdote concubinario, an, & quatenus liceat audire, vel Sacramenta recipere, & n. 2. & n. 4. & seq.
3. Missam audire à publico concubinario prohibitum est ad eum finem, ut ita ad penitentiam redigatur.
5. Missam validè celebrat, aliæque Sacramenta perficit etiam Sacerdos concubinaris, ac ratio redditur, num. 6. & seq.
8. Clericus fornicator an suspensus sit, quoad se, ne valeat citra peccatum Sacramenta ministrare, an quoad alios num. 9. & seqq. & num. 21.
9. Irregularitas non incurritur, nisi in casibus in jure expressis, & n. 25.
Et quando per modum sententiæ suspensio irrogatur in ipso Canone, num. 26.
17. Crimen fornicationis quando publicum, quando è contra occultum dicatur, remissivè.
18. Clericus notorius concubinaris, an, celebrando efficiatur irregularis, & n. 19. cum seqq. & n. 24.
22. Idem est aliquid directè fieri, sive equipollentibus verbis.

DISCEPTATIO XIII.

§. 2.

P Ræclara est hujus materiæ Disceptatio, ad removenda dubia, quæ indies oriri possunt, & ad sedendas conscientias scrupulosas circa dubium, an licitè quis audire possit Missam à Clerico fornicario, vel ab eo Sacramenta recipere.

recipere. Et antequam deveniamus ad decisionem casus, notandum est, delictum aliquando dici Notorium, aliquando verò non notorium, sed occultum.

Et, attentâ dispositione sacrorum Canonum, nulli dubium est Missam non esse audiendam à Sacerdote publicè concubinario, de cujus concubinato per evidentiam constet, ad *Text. in cap. præter hoc 32. dist. ibi* = *Præcipiendo mandamus, ut nullus missam audiat Presbyteri, quem indubitanter scit concubinam habere*; concordat *Text. in cap. vestra de cohabitatis. Cleric. & mulierum*, ibique Canonistæ communiter, ubi *Lacius III. Papa* mandat, ut nullus audiat Missam Sacerdotis, quem scit indubitanter concubinam habere.

Verba enim imperativi modi æquipollere videntur verbis præceptivis, ut ad citatum *Textum Lucil* docet *Butr. num. 3. Abbas num. 2. not. 2. & D. Joannes à Capistr. num. 2.* & clarè ex citato *Text. in d. cap. præter hoc ibi* = *Præcipiendo mandamus*.

Ratio hujusmodi prohibitionis defumitur ex eodem *cap. vestra*, videlicet ut ad fructum poenitentiae trahantur hujusmodi Clerici concubinarum, cum viderint fideles, ab ipsis nolle Missam audire, nec sacramenta suscipere.

In secundò tamen casu, videlicet ubi crimen hoc non est notorium, & per evidentiam facti non constat de ipso fornicario concubitu, vel toleratur, ab eo licitè divina mysteria audiri possunt, ac Sacramenta Ecclesiastica recipi, ad *Textum in d. cap. vestra ibi* = *Sine dubitatione itaque teneatis, quòd à Clericis, & Presbyteris quamquam fornicariis, quamvis tolerantur, nec habent operis evidentiam, licitè divina mysteria audiantur, & alia recipiantur Sacramenta Ecclesiastica*.

Sed ne decipiariis amice lector, forsitan dicendo: sacri Canones prohibent, ne quis Missam audiat à Sacerdote notorie fornicario, neque ab eo recipiat Sacramenta, ergo sacrificium non facit, ergo nulliter Sacramenta administrat; dico enim cum eodem *Lutio Papa supra*, quòd licet Sacerdos sit pollutus quoad se, nihilominus ex sua pol-

lutione sancta coinquinari non possunt, ibi = *Non potest aliquis, quantumcumque pollutus fuerit, divina pollueret Sacramenta, quæ purgatoria cunctarum contagionum existunt; qualiscumque enim Sacerdos sit, quæ sancta sunt, coinquinari non possunt. Sumite ergo ab omni Sacerdote Christi mysteria; quia omnia in Christi fide purgantur, ubi Canonistæ communiter. Concordat Tridentin. sess. 22. cap. 2. de Sacrificio Missæ ibi* = *Et hæc quidem munda illa oblatio est, quæ nulla indignitate, vel malitiâ offerentium inquinari potest*.

Hoc idem tenent omnes Theologi post Angelicum Doctorem in 3. part. 6. quæst. 82. art. 6. Transeunt enim Sacramenta per Sacerdotes, sicuti transit aqua per lapideos canales, quæ nihil germinat super lapide, nec contaminatur, ut in *cap. si iustus fuerit 1. qu. 1. Abbas in d. cap. vestra num. 4.*

Undè *D. Augustinus* relatus in *cap. intra catholicam, eadem causâ, & quæst. ita* inquit: *Intra catholicam Ecclesiam in Mysterio Corporis, & Sanguinis Domini, nihil à bono majus, nihil à malo minus perficitur Sacerdote; quia non in meritò consecrationis, sed in verbo perficitur Creatoris, & virtute Spiritus Sancti*.

Quod egregiè explicat *Scot. in Dugdaleto 20. §. de secundò* in hæc verba: *Sacerdos quantum ad virtutem Sacrificii, est merè instrumentum, quia organum inanimatum; licet enim sic organum vivum, quantum ad meritum personale in celebrando, quia sic mereri est ejus, in quantum in se vivit vita gratiæ; tamen quantum ad illud bonum, quod debetur virtute Sacrificii, est organum præcidit ratione Ordinis, & æque provenit effectus iste virtute sacrificii, etiamsi minister in se non vivat vita gratiæ*.

Concordat *Textus in cap. fin. 15. qu. ultima ibi* = *Non potest aliquis, quantumcumque pollutus, Sacramenta divina pollueret, quæ purgatoria quarumcumque contagionum existunt, nec potest solis radius per cloacas, & latrinas transiens, aliquid exinde contaminationis atrahere. Proinde, qualiscumque Sacerdos sit, quæ sancta sunt, coinquinare*

nare non potest, idcirco ab eo usquequo
judicio Episcoporum reprobetur com-
munio percipienda est; quoniam mali,
bona administrando, se tantummodo le-
dunt & cerea fax accensa sibi quidem
detrimentum præstat, aliis verò lumen
in tenebris administrat; & unde aliis
commodum exhibet, inde sibi dispen-
dium præbet. Sumite ergo intrepidi ab
omni Sacerdote.

Neque obstat videtur *Textus in*
cap. sic populus 1. quest. 1. ibi = *Quam-*
vis enim sancta videantur specie sui,
que offeruntur à talibus; tamen quia
facta sunt ab eo, qui pollutus in anima
est, omnia polluentur, & *Text. in cap.*
multi eadem causa, & quest. ibi = *Pol-*
luimus itaque panem, id est Corpus Chri-
sti, quando indigni accedimus ad Alta-
re, & sordidi mundum sanguinem bi-
bimus.

Nam responderi potest, Sacramen-
ta non ex hoc pollui, sed qui indignè
ministrat, vel indignè Sacramenta
suscipit, videtur polluere se ipsum:
etenim Sacramenta recipiunt vim, &
virtutem immediatè à Deo, ita Abbas
in citato *Textu in cap. vestra num. 2.*
Minister ergo, sive bonus, sive malus
fuerit, quia ipse Christi personam re-
præsentat, validè conficit Sacramen-
ta, quamvis illicitè hoc fiat. Nota
aurea verba D. Joannis Chrysostomi ho-
milia 60. ad populum Antiochenum
ibi = *Verum, & tu laice, cum Sacerdo-*
tem videris offerentem, ne ut Sacerdo-
tem esse putes hoc facientem, sed Chri-
sti manum invisibiliter extensam.

Ex supradictis questio oritur primò,
an Clericus fornicarius sit suspensus
quoad se? Et dicimus esse suspensum
undè gravissimè peccat celebrando; ad
Text. in cap. quotidie de consec. dist. 2.
cap. de homine de celebrat. missarum,
Abbas in cap. vestra num. 4. hoc titulo,
ubi reddit rationem, videlicet ob se-
parationem à Deo per peccatum. Hæc
autem suspensio, quoad se non est cen-
sura Ecclesiastica, de qua loquitur *Text.*
in cap. querenti de verb. signific. ac toto
titulo de Clerico excomm. ministrante,
ut Not infra.

Idèò celebrando irregularitatem
non incurrit, cum hoc non sit in jure

expressum *cap. ii, qui de sentent. ex-*
communic. in 6.

Secundò, an Clericus fornicarius sit
suspensus quoad alios, itaut audientes
Missam ab illo, vel ab eo percipientes
Sacramenta peccent. Et pro solutione
hujus dubii, distinguendum est: aut
iste talis est notorius fornicator noto-
rietate Juris, videlicet per spontaneam
confessionem factam in judicio, vel
per Judicis sententiam; & tunc est sus-
pensus etiam quoad alios; undè au-
dientes Sacram ab illo, vel ab eode m.
recipientes Sacramenta, peccant mor-
taliter, uti facientes contra Ecclesiæ
præceptum, ut ex præcitato *Textu,*
juncto *cap. questum hoc eodem titulo,*
ubi Abbas, Fagnan. & alii utrobique.

Aut est occultus, & toleratus: &
hoc casu non est suspensus quoad alios,
licet sit suspensus quoad se: & audien-
tes Missam ab illo, aut ab eodem reci-
pientes Sacramenta, non peccant, ad
literam *Text. in dicto cap. vestra,* jun-
cto *cap. questum hoc titulo,* ubi Ab-
bas, Fagnan. & alii Canoniste.

Sed quid juris, ubi agitur de notoria
fornicatione, notorietate facti, ut quia
Clericus habet publicè, & palam concu-
binam in domo, nec fuit in judicio con-
fessus, nec per sententiam Judicis con-
demnatus: & in hoc sunt principaliter
duæ opiniones; quidam enim, quos ta-
cito nomine refert Abbas in d. cap. no-
stra num. 6. tenent, sine aliqua monitio-
ne esse à talibus abstinendum, ut multi
videntur sentire, in *cap. si qui 81. dist.,*
& in *cap. si celebrat de Clerico excomm.*
minist. vide Hostiensem, Joan. Andr.
& alios relatos à Fagnan. in d. cap. ve-
stra num. 16.

Alii verò putant, præcedere debere
monitionem; nam aliter populus non
videtur habere indubitatam scientiam
de concubinato, ut sacri Canones re-
quirunt; dum poterit Clericus aliquam
excusationem adducere, cum monitus
fuerit, quæ forsàn dilueret omnem suspi-
cionem, ut de omnibus Abbas in d. cap.
vestra num. 6.

Sed tu concilia cum dicto Abbate su-
prà d. n. 6. vers. sed cogitavi, videlicet:
aut fornicatio est adeò notoria, ut nul-
lam habeat dubitationem, sicuti vide-
mus

14 mus in pluribus Clericis, qui tenent
ita publicè concubinas, sicuti uxores,
& publicè nutriunt filios, ita quod ne-
que ipsi hoc audeant diffiteri: & tunc
est omninò à talibus abstinendum, sine
alia monitione, & pro hac facit *Textus*
in d. cap. vestra, ibi: *Nec habeat ope-*
ris evidentiam, & melius *in cap. tu-*
juncto cap. quæsitum hoc eodem titulo de
cobabit. Cleric. & mulierum, ubi *Ab-*
bas, Fagnan. in d. cap. vestra n. 16. ubi
non tantum requiritur, quòd factum sit
notorium, sed etiam additur, ut nul-
la possit tergiversatione celari.

Si verò fornicatio non habeat illam
operis evidentiam, sed potest probabi-
liter tergiversari, puta quia concubina
15 habitat cum matre Clerici, vel habeat
uti matris pedessequatur, aut simili cau-
sa, tunc procedit contraria opinio, ut
expectetur monitio, & ejusdem moni-
tionis contemptus, & hanc esse mentem
juris docet *Abbas sup. n. 6. Fagn. d. n. 16.*

Controversia præcedens hodie vide-
tur sublatà per Constitutionem *Martini V. Ad evitanda*, in Concilio Con-
stantiensi emanata, de qua *D. Antonius*,
& alii Doctores, de qua nos sub ti-
tulo de Censuris Eccles., quæ ad evitan-
da scandala, & multa pericula, quæ
conscientiis timoratis contingere pos-
sent, indulgit, ut nemo deinceps à com-
16 munionem alicujus in Sacramentorum
administratione, vel receptione, aut
aliis quibuscumque Divinis, vel extra
teneatur abstinere, vel aliquem vitare
prætextu excommunicationis, suspen-
sionis, vel interdicti, nisi à Judice spe-
cialiter, & nominatim fuerint denun-
ciati, vel in sententiam *Canonis, si quis*
suadente diabolo, ad eòd constitit inci-
disse, ut nulla possit tergiversatione
celari. Vide quæ Nos latè *sub d. titulo*
de Censuris.

Diximus suprà, non esse audiendam
Missam, vel non esse recipiendam Sacra-
menta à Clerico concubinario notorio,
& secus sit ab occulto, vel tolerato: hinc
17 videre est, quando crimen fornicatio-
nis dicatur notorium, vel occultum,
juxta disposita per *Textum in d. cap. ve-*
stra: at quia de materia hac latè dixi-
mus *sub titulo de probationibus num. 9.*
ideo ad illam me remitto.

Denum est videndum, an Clericus
concubinariorum notorius, qui per senten-
tiam ita declaratus fuit, celebrando,
efficiatur irregularis: & circa præfens
dubium quamplures opinati fuere,
quod ubi per Judicis sententiam fuerit
declaratus talis, tunc celebrando irre-
18 gularitatem incurrat, ea ratione quia
suspensì ab homine celebrando irregu-
lares sunt, *ad text. in cap. 2. cap. la-*
trones, cap. postulasti cap. si celebrat. de
Clerico excomm. ministr., & Nos suis
locis sub propria sede infra.

Hujusmodi enim Clerici nunquam
debent celebrare, nisi priùs obtenta
19 absolutione à Judice competente, argu-
mento *cap. præbyter. 3. q. 4.*

Quoties verò fuerit notorius concu-
binarius per operis evidentiam, tunc
duæ sunt Doctorum principales senten-
tiæ: prima est illorum, qui affirmant,
notorium concubinarium, vel fornicato-
rem publicum, esse suspensum ipso ju-
re suspensione directà; & idèd, cele-
20 brando, irregularitatem contrahere,
cujus auctores sunt *Hosienfis in cap. si*
celebrat. 32. dist. n. 4. ubi inquit, simo-
niascos, & notorios fornicatores esse ab
officio suspensos propter crimen; ideo-
que si celebrant irregularitatem incur-
rere, quia quantumcumque poenitentiam
agent, nunquam celebrare debent,
quousque cum eis per S. Sedem Apo-
stolicam fuerit dispensatum, *cap. tanta*
de Simonia, & cum Hosienfi concor-
dant ibi *Calderin. Henric., Borchem nu.*
14., Joannes Andreas in cap. cum ateri-
ni de re judic. in 6. Felin. in cap. dilectus
de accus. Diaz in praxi crim. can. cap.
73. Thesaurus de penis Eccles. V. Con-
cubinatorum n. 3. Farinac. quæst. 138. nu.
55. & sequentibus.

Et pro hac sententia adducitur pri-
mò *textus in cap. quæsitum de cobabita-*
tione Cleric. & mulierum, ex quo ha-
betur, notorium fornicatorem esse sus-
pensum quo ad se, & quo ad alios, & sic
suspensione directà, quæ dirigetur in
ipsum Clericum concubinarium, non
21 tantum in alios, qui prohibentur ab eo
audire sacrum, ac sacramenta recipere
secundum *Antonium de Butrio in d. cap.*
quæsitum n. 9. Et consequenter si cele-
brat, efficitur irregularis, juxta dispo-
sita

sita per *textum in cap. 1. de re judicata in 6.*

Secundò, adducitur *Textus in cap. præter hoc 32. dist.* ubi dicitur: *Ex parte Dei Omnipotentis, & auctoritate Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, præcipimus, & omnino interdiciamus, ut Missus non cante, nec Evangelium, aut Epistolam ad Missam legat &c.* ibique *Doctores.*

Nam ut inquit *Abbas in d. cap. vestra n. 7.* nulla apparet differentia inter hæc verba *suspensio ab officio, & interdictio tibi officium*, sed per prima verba insignitur suspensio directâ ipso jure quoad ipsum Clericum; adeò sic celebrans efficitur irregularis, juxta *textum in dist. cap. 1. de re judicata in 6.*, juncto *cap. 1. de sent. excomm. in 6.*

Ergo, & per secunda verba, quia non refert, quid ex æquipollentibus fiat, *22 cap. licet ex quadam de testibus.* Ad idem facit *textus in cap. si quis sunt 81. dist.* ubi ita legitur: *Si qui sunt præbyteri, Diaconi, vel Subdiaconi, qui in crimine fornicationis jaceant, interdiciamus eis ex parte Dei Omnipotentis, & S. Petri auctoritate Ecclesie intro. tum &c.*

Tertiò adducitur *§. Verum, in fine vers. prohibentur. post dictum capitulum præter hoc 32. dist.*, ubi similiter probatur, notorium concubinarium esse, suspensum ipso jure quoad se, & quoad alios, nec ibi adjiciuntur illa verba: *sicuti quilibet existens in peccato mortali*; ergo celebrando efficitur irregularis; nam, ut notat *Hosliensis in cap. tanta num. 2. de Simonia*, Clericus propter aliquod crimen suspensus, quoad se, & quoad alios, etiam post peractam poenitentiam celebrare non potest, *Doctores relati a Covarr. in Clem. si furiosus §. 1. n. 5. de homicidio.*

At tamen verior, & probabilior sententia est, Clericum concubinarium notorium notorietate facti, non esse ipso jure suspensum, suspensione directâ, nec ideò, si celebret, irregularitatem incur-
24 rere, & uti veriorem hanc novissimam opinionem amplectitur *Innoc. in cap. si celebret de Clerico excommunicato ministrante*, ubi ait, notorium fornicatorem, & concubinarium, non esse, suspensum principaliter a Canone, sed

a Deo, quod ex eo apparet, quia quam citò poenitet, licet celebrat, ad *Text. in cap. quæsitum hoc titulo ibi: priusquam poenituerint.* Quod ideo si ab homine, scilicet a suo Ordinario non fuerit suspensus, legitimis præcedentibus monitionibus, nullam incurrit irregularitatem celebrando, vel Ecclesiasticum officium exercendo, *Covar. in d. Clem. si furiosus* ubi dicit, primam opinionem, licet communem, tamen sibi nimis durum videri, & se non ausurum secundum eam judicare quemquam irregularem esse.

Hujus secundæ opinionis præcipuum fundamentum est, quia irregularitas non contrahitur, nisi in casibus expressis in jure; unde qui dicit aliquem irregularem, dare debet casum juris, ad *text. in cap. is, qui de sent. excomm. in 6. Hosliensis in cap. si quis præbyter nu. 4. de Clerico excomm. minifir.* Idem in *cap. quod translationem nu. 3. de tempor. ordinat.* ubi ita inquit: *Ego de facili neminem irregularem judicarem, nisi jus expressum, ad tale judicium me compellat, Ancharam. in d. cap. vestra n. 12.* ubi post *Vincensium* ait, suspensum propter crimen, tunc demum irregularitatem incurrere, cum Canon hoc exprimit: At nullibi reperitur expressum in jure, ut notorius fornicator, ut ministrans in ordine irregularitatem incurrat ergo, &c.

Nec relevat, si dicas, id cautum esse satis, cum notorius fornicator per evidentiam facti sit suspensus quoad se, & quoad alios, ut habetur ex *Textu in cap. quæsitum hoc titulo*, & in *d. §. verum 32. dist.* Quoniam, ut respondent *Doctores*, & in specie *Cardin. in d. cap. vestra, hoc titulo num. 1.*, suspensus à Canone tunc dicitur incurrere irregularitatem, quando per modum sententiæ suspensio irrogatur in ipso Canone, sicuti in *cap. 1. de re judic. in 6.* & in *cap. is, qui de sentent. excommunic. eodem lib. 6.* utrobique *Doctores.* At non sic est in Clerico fornicario, qui non per modum sententiæ, sed enunciative videtur suspensus in Canone, ad *Textum in d. cap. vestra*, juncto *cap. quæsitum hoc titulo*, ergo non fit irregularis celebrando, argumento *d. cap. is, qui de sentent. excomm. in 6.*

Præterea, ut ponderat *Imola in d. cap. 1. de Judiciis n. 27.*, notorius fornicator non est suspensus simpliciter, & absolute, sed quamdiu non penituerit, ad *Text. in d. cap. questum*, ubi *Barbosa*, & alii Doctores ibi = *Præusquam penituerit*, concordat *Text. in cap. si qui sunt 81. dist. ibi = Interdiximus eis Ecclesie introitum, usque dum peniteant, & emendent*: unde iste talis Clericus, sicuti ipso facto suspenditur, ita ipso facto restituitur ejus officium: & ita Doctores communiter, ac pro acriori sententia, apud *Fagnanum in d. cap. questum*, ubi lato calamo, à quo hæc desumpti, quæ nos latè de Irregularitate.

ARGUMENTUM.

De Clericis, quoad privilegium Canonis. Ubi quinam veniant sub hoc nomine Clericorum? Quando quis dicatur manus violentas injicere in Clericum? In quibus casibus veniat percussor excusandus à penis? deum à quo erit absolvendus?

SUMMARIUM.

- 1 Percussor Clerici incurrit censuras Canonis: Si quis suadente Diabolo.
Clericorum autem appellatione veniunt hic tum Clerici seculares, tum Regulares, n. 2. & n. 8.
Atque etiam Novitii, Conversi, & Oblati, n. 9. cum seq.
- 3 Dispositio Canonis: Si quis suadente procedit etiam respectu Clerici solæ primæ tonsuræ initiati, & quomodo careat requisitis Concilii Tridentini sess. 23. cap. 6. de Reformat. n. 4.
Amplia insuper, etiam si Clericus irregularis existat, vel censuris innodatus, n. 5.
Item procedit etiam in degradato verbaliter tantum, n. 6.
- 7 Percutienti Clericum conjugatam an, & quatenus incurrat excommunicationem Canonis: Si quis suadente.
Num eadem penam incurrat percutiens Equitem Hierosolymitanum, Calatravæ, & similes, n. 11.
Tom. II.

Quid autem de percutiente Eremitam, seu Clericum sylvaticum nuncupat. n. 12. & seq.

- 14 Clerici, quos sylvaticos vocant, gaudent privilegio fori, non verò Canonis.
- 15 Manus violentas quinam dicantur injicere in Clericos ad effectum incurrendi penam Canonis: Si quis suadente, & n. 16. cum pluribus seqq.
- 19 Laicus, qui Clericum detinet sub custodia, incurrit censuras Canonis: Si quis suadente, à quibus absolvendus non est, nisi Clerico pristina libertati restituito, eidemque restitit omnibus expensis.
- 25 Monialis, quæ sibi abortum procuravit, non incurrit censuras Canonis: Si quis suadente.
- 33 Ratihabitio æquiparatur mandato.
- 37 Percussor Clerici quibus casibus excusetur à censuris Canonis: Si quis suadente, & n. 38. cum seqq.
- 57 Clericum percutiens à quonam debeat absolutionem impetrare, & num. 58. cum seqq.
- 69 Inapud dicitur etiam qui juxta suum statum indigere videtur.
- 78 Percussio levis effici potest gravis ratione loci, seu persone.
- 81 Percussio quatenus atrocem judicari debeat, n. 82. & seqq.
- 86 Absolutio percutientis Clericum conceditur cum conditione satisfaciendæ Partem.
Quod si injuria irrogata fuerit Religioso, satisfaciendus est Superior localis, ibid.

DISCEPTATIO XIV.

Positis his, quæ diximus suprâ ad materiam de vita, & honestate Clericorum, sequitur, ut aliquid dicamus de privilegiis, quibus Clerici fruuntur, & in hoc de privilegio Canonis, quod in alio non consistit, quàm quod percutiens Clericum ipsum incidat in censuras latas ab Innocentio II. in cap. si quis suadente Diabolo 17. quest. 4., à quibus censuris percussores ipsi, ubi percussio erit gravis, ab alio non possunt absolvi, quàm à Romano Pontifice, vel ab Episcopo, ubi fuerit levis, vel alia concurrat

rat legitima causa, ut latius *Nos* in hac eadem Disceptatione, & alibi passim. His positis,

Quinam veniant sub hoc nomine *Clericorum*, primo loco videre est: sub hoc nomine comprehenduntur non solum Clerici Seculares, quocumque ordine illi fuerint insigniti, sed etiam Regulares cujuscumque ordinis, & instituti illi fuerint, *Doctores* communiter, *Carolus de Grassi de effect. Cleric. effect. 6. n. 68. Squillante de Privileg. Cleric. c. 6. n. 5. Pax Jordan. lib. 11. tit. 6. n. 1. & segg. Antonelli de Juribus Cleric. lib. 1. part. 1. cap. 3. n. 3.*

Supradicta conclusio locum habet etiam in Clerico primâ tantum tonsurâ initiato, vel in minoribus ordinibus constituto, *Fagnan. in cap. cum contingat num. 82. & 112. de foro competent.*

Et licet Clericus in minoribus non servando ea, quæ disposita sunt per *Tridentin. sess. 23. cap. 6. de Reform.* censetur privatus fori privilegio; quia cum per dictum Tridentinum nihil fuerit innovatum circa Canonis privilegium; meritò licet Clericus non servaverit ea, adhuc debet gaudere privilegio prædicto Canonis, retenta dispositione juris communis, *Squillante sup. n. 11. Barbosa de Episc. alleg. 12. n. 32. Clarus quest. 36. n. 19.*

Sed quid, ubi Clericus fuerit Irregularis, excommunicatus, suspensus, vel interdictus, an si fuerit percussor incidat in censuras, de quibus suprà, & affirmativè respondendum videtur; etenim per irregularitatem, excommunicationem &c. non desinit esse Clericus, sed tantum remanet impeditus ab exercitio ordinum, retinet verò ordinem, ratione cujus inducta est immunitas, ad *Textum in cap. dictum 81. dist. Clarus quest. 77. Squillante suprà nu. 13. Pax Jordan. lib. 11. tit. 3. n. 27., de Grassi effect. 9. num. 120. Degradatus pariter verbaliter tantum gaudet privilegio prædicto; ad *Textum in cap. degradatio de poen. in 6. Clarus suprà num. 10. Squillante suprà n. 14. Sayrus de Censuris lib. 3. cap. 26. n. 8. & 9. Barbosa alleg. 110. n. 3.**

Non solum Clerici cëlites gaudent

privilegio, de quo suprà, ne possint citra penam censurarum dolo percuti, sed etiam ubi quis percutit Clericum conjugatum, dummodo servaverit ea, quæ præscripta videntur à *Bonifacio VIII. in cap. unico de Clericis conjugatis in 6. Clarus sup. n. 7. Sayrus sup. n. 4. Pax Jordan. sup. n. 25.*

Regulares quoque veniunt sub hoc nomine Clericorum, cujuscumque ordinis, aut instituti illi fuerint, ac proinde, ubi quis percutit aliquem Regularem, incidit in censuras, *Doctores* communiter apud *Squill. super d. cap. 6. n. 4. Sperellus decif. 45. à num. 59.* Nominè Regularium veniunt etiam Novitii; etenim licet hi non dicantur veri Religiosi, nihilominus, cum sint in via ad professionem, censentur comprehensi sub dispositione Canonis prædicti, ad *Text. in cap. Religioso de sent. excom. in 6. Sperell. decif. 16. n. 16., & decif. 21. num. 19.*

Conversi Religiosorum, quia veri Religiosi sunt, gaudent privilegio prædicto, ut docet *Navarr. in manuali cap. 27. num. 79.*

Oblati pariter regularium gaudent privilegio de quo supra: *Sperellus decif. 2. num. 98., & decif. 21. n. 17., & decif. 45. n. 61., Suarez de censuris tom. 5. disput. 28. sect. 1. a num. 19. Barbosa alleg. 12. n. 38. Pax Jord. sup. lib. 11. tit. 3. n. 13.* Undè percussus Oblatum incidit in censuras: *Sacra Congr. Immunitatis in una Anglonen. 8. Julii 1690.*

Equites Hierosolymitani cum illi dicantur veri Regulares, gaudent privilegio de quo supra, *de Grassi eff. 9. Squillante d. cap. 6. num. 37. Pax sup. num. 21.*

Imò & alios equites S. Jacobi, Alcantaræ, & Calatravæ, privilegio prædicto gaudere voluerunt *Sperellus dec. 2. n. 103. Squillante d. cap. 6. num. 48. Riccius part. 4. resol. 176.*

Eremitæ pariter, qui in Communitate, seu congregatione sub aliquo Prælato, edito voto paupertatis, vel alia suscepta obligatione, sub expressa, vel tacita Summi Pontificis voluntate, vivunt gaudent hujusmodi privilegio: secus verò de Eremitis vagis, qui nec definitum, aut firmum locum habent, aut firmum

num vitæ modum exercent, aut aliquam specialem obligationem retinent, *Silvester in Summa. V. Eremita, Navarr. d. cap. 27. num. 70. Suarez de censuris tom. 5. disp. 22. sect. 1. num. 22. Conineb. disp. 14. dub. 15. num. 164. Pax Jordan. lib. 11. tit. 3. num. 17.*

An verò Clerici silvatici veniant sub hoc nomine Clericorum, ita ut gaudere
13 valeant privilegio prædicto, & percutientes Clericum silvaticum videantur incidisse in censuras, de quibus supra : & negativè respondendum videtur ; e-
14 tenim licet Clerici ipsi silvatici, ex quo sunt adscripti servitio Ecclesiæ gaudent privilegio fori, non ex hoc gaudent privilegio Canonis, ita *Pignatell. consult. Canon. tom. 1. consult. 98. num. 30. Antonell. de Juribus Cleric. lib. 1. part. 1. cap. 3. in fine.*

Sequitur, ut videamus quando quis dicatur manus violentas injicere in Clericum : & generaliter loquendo, dicimus, quod injiciantur manus violentæ
15 in Clericum, ubicumque aliqua injuriosa seu contumeliosa actio immediatè sit contra illum, tam factio, quàm opere, sive actio fiat manibus, sive pedibus, *Sayrus de censuris lib. 3. cap. 26. n. 11. Sperell. decif. 20. n. 25. & Doctores communiter.*

Dixi factio, sive opere ; etenim qui habet animum offendendi Clericum, sed
61 actu non offendit, non videtur incidere in censuras prædictas, *Suarez de censuris disput. 22. sect. 1. n. 23. 30. & 31. Conineb. disput. 15. num. 165. Sperellus decif. 45. num. 11. Sacra Congreg. Conc. ad dubia proposita 29. Augusti 1682. ad dub. 1. lib. decret. 32. fol. 432.*

Undè qui tantum elevat manum, vel vibrat enssem contra Clericum, si per-
17 cussio illum non contingat, non incidit in censuras, ita *Sperellus decif. 20. n. 17. & decif. 45. n. 1. & decif. 63. Ex his*

Inferitur primò, manus violentas injicere in Clericum, Detinentem illum in
18 custodia publica, vel privata, ex qua non possit exire, quo casu detinens ipse incidit in censuras, de quibus supra, ad *Text. in cap. nuper de sent. excomm. ubi Fagnan. n. 4. & quampluribus segg. Sayrus de censuris lib. 3. cap. 26. n. 13. Bellett. disquisit. Cleric. tit. de favore,*

Cleric. Canonis §. 1. num. 4. Antonell. de Juribus Cleric. lib. 1. cap. 3. num. 29. A qua quidem censura non venit absol-
19 *vendus, nisi postquam Clericus ipse positus fuerit in sua pristina libertate, ac resectis omnibus damnis, & expensis factis, Sacra Congreg. Concil. in una Congregatione. 3. Augusti 1618.*

Inferitur 2. manus violentas injicere in Clericum, qui dolosè, & animo in-
20 juriandi, sputis, saliva, aqua, aut alia re simili, Clericum afficit, *Glossa in d. cap. si quis suadente Diabolo, concordat Text. in d. cap. si quis pulsatus de penitent. dist. 1. Bajard. ad Clarum, quest. 77. n. 9. Sperellus decif. 20. n. 27. & decif. 45. n. 53. Bellett. sup. n. 4. Decian. tract. crim. lib. 6. cap. 19. n. 3. & 4. Fagnan. in d. cap. nuper nu. 31. Quod quidem procedit, etiam si in vestibus of-*
21 *fendit illum, quanvis illius corpus non tangatur, Sperellus d. decif. 45. num. 33. Conciol. resol. crim. verb. offensio, Fagn. sup. n. 9. & 31.*

Inferitur 3. manus violentas injicere in Clericum, Capientem aliquid per vim,
22 & injuriam de manibus illius, puta librum, pileum, vestem, vel quid simile, necnon, ubi eum, qui illum detinet per vestem, nec permittit abire, seu caput frœnum equi, animo tamen inferendi injuriam, Clerico qui residet super ipsum equum, *Bellett. sup. n. 5. Carolus de Grassis effectus 9. n. 88. & 95. Squillante d. cap. 6. n. 42. cum pluribus segg. Fagnan. in d. cap. nuper de sent. excomm. n. 8. & 9. ubi alii Canonistæ communiter. Eundem Fagnan. consulas.*

Inferitur 4. manus violentas injicere in Clericum, eundem occidendo, cibò,
23 vel potu veneno infecto ; nam hujusmodi actio ita est violenta, ut dissolvat compositum, & est magis violenta, & injuriosa, quam sit injectio alapæ, aquæ, & simillium, quod locum habet, statim
24 ac data fuerit res veneno infecta, licet mors non fuerit statim sequuta, *Sperellus decif. 20. num. 8. & 21. cum sequentibus, Suarez de censuris disp. 5. sect. 1. n. 13. & disp. 22. sect. 1. n. 23. Filiucc. tract. 11. cap. 5. par. 3. n. 126. & tract. 15. cap. 1. quest. 3. num. 20. Licet contrarium dicat del Bene de Immunit. Eccles. part. 1. cap. 2. decif. 4. sect. 2. n. 1. Ratio*

ab eo adducta est, quia licet actio sit violenta naturæ; attamen non est violenta personæ, nec iniuriosa statui Clericali, nisi per vim cogat sumere cibum veneno infectum. Pariter est videre,
 25 an Monialis prægnans, quæ sibi ipsi propinat potionem mortiferam foetui, dicatur incidisse in Canonem: *Si quis suadente Diabolo*; & negativè respondendum videtur; ratio est quia ista actio videtur iniuriosa foetui, non ipsi Moniali, *Sayrus de censuris lib. 3. cap. 26. n. 17. Bonacina de censuris disput. 2. quæst. 4. pu. tit. 1. num. 13. Sperellus d. decis. 20. n. 6. 33. & 34.*

Infertur 5. manus violentas injicere in Clericum, illum Verberantem, etiam
 26 ipso volente, & consentiente; ratio est quia illius consensus in hoc nihil prodest percutienti, ratione injuriæ factæ non tantum Clerico percusso, sed toto ceteri Clericorum, ita *D. Flores communiter in cap. contingit il. 1. de sent. excomm. Sayrus d. lib. 3. cap. 26. n. 18. Bonacina de censuris extra Bullam disput. 2. quæst. 3. p. n. tit. 6. sect. 2. num. 5. Sperell. d. decis. 45. n. 67. Fax Jordan. lucubrat. Canonic. lib. 1. tit. 3. n. 40. Fagnan. in cap. contingit il. 2. num. 5. de sentent. excommunic.*

Infertur 6. manus violentas injici in Clericum, etiam ubicumque Clericus
 27 ipse iniuriôsè se percutit, animo irato, vel vitæ tedio, aut alia irrationabili causa, *Clarus quæst. 77. n. 3. Sayrus d. cap. 26. n. 20. Sperell. d. decis. 45. n. 71. Quidquid contrarium dicat Barbosa in d. cap. si quis suadente, num. 28. & 39. Diana resol. moral. part. 3. tract. 5. resol. 81. Molina de Justitia tract. 3. disp. 51. num. 4. Quæ tamen secunda opinio mihi videtur probabilior; etenim in percutiente se ipso, licet lato modo videatur is injuriam inferre toti coetui
 28 Clericorum; attamen quia non consideratur dolus, nulli proinde videtur injuria, & sic meritò venit ipse percussor sui ipsius excusandus à poena.*

Infertur 7. manus violentas injicere in Clericum, eum, qui mandavit, vel
 29 consuluit, ut Clericus percutiatur, sequuta tamen percussione, ad *Text. in cap. mulieres §. ult. de sentent. excomm. Sayrus de censuris lib. 3. cap. 15. n. 10.*

Coninch. tom. 2. disp. 15. n. 27. cum seqq. Bonacina de censuris extra Bullam Canonis Domini disput. 2. quæst. 3. punct. 6. sect. 1. §. 2. r. 1. Carolus de Grassi eff. 9. d. n. 16. Squillante sup. d. cap. 6. n. 57.

Locum habet supradicta conclusio, quamvis mandans poenitentia ductus,
 30 mandatum revocaverit, quoties revocatio non fuit nota ipsi mandatario: *Sayrus dicto cap. 26. num. 23. Sperellus dicta decis. 20. num. 11. Squillante dicto cap. 6. num. 59.*

Infertur 8. manus violentas injicere in Clericum, illum, qui auxilium, aut
 31 favorem præstitit, ut Clericus ipse percutiatur, *Glossa in citato cap. mulieres de sent. excomm. Sayrus d. cap. 26. num. 24. Squillante d. cap. 6. num. 58. nisi auxilium præstitum fuerit post sequuta percussione, quia Talis auxilium præstans non dicitur auxilium præstitisse delicto, ex quo jam illud erat consummatum, Menoch. de arbit. Judic. casu 349. num. 24. ubi Doctores.*

Infertur 9. manus violentas injicere in Clericum, eum, qui ratam habet
 33 Clerici percussione, etiam sine suo mandato factam, sed ad sui complacentiam, ad *Textum in cap. cum quis, & ibi Glossa de sent. excomm. in 6. Decianus lib. 6. cap. 18. num. 5. Sayrus de censuris d. cap. 26. num. 25. Bonacina eodem tract. disp. 2. quæst. 3. punct. 6. sect. 1. §. 2. num. 10. Squillante d. cap. 6. num. 68. Sperell. d. decis. 45. num. 54.*

Infertur 10. manus violentas injicere in Clericum, illum, qui de justitia
 34 tenebatur prohibere Clerici percussione, & non prohibuit, ut sunt Officiales, eorumque ministri, & similes: *Coninch. supra disp. 14. dub. 15. n. 174. Bonacina de censuris extra Bullam supra disp. 2. quæst. 3. punct. 6. sect. 1. §. 2. num. 7. Squillante d. cap. 6. num. 66. Filiuc. tract. 15. cap. 1. quæst. 7. n. 31. Layman. lib. 1. tract. 5. part. 2. cap. 5. num. 6.*

Infertur 11. manus violentas injicere in Clericum, quoties quis eum infert
 35 quando impellit, ut cadat, & coëdatur: *Glossa in cap. felicitis de penis in 6. Squillante d. cap. 6. num. 42. de Grassi effectu 9. num. 86. Licet contrarium dicat Sperellus decis. 20. num. 19. ubi num. 20.*

num.20. videtur admittere nostram sententiam, ubi Clericum ob metum, fugiendo præcipitem se daret. Item illum, qui Clericum à sede expellit, vel brachio violentè trahit, in has censuras incidere resolvit Sayrus in *Stoſculis decisionum sub tit. de sentent. excomm. decis. 41. Riccius Collect. 682. ampl. 10.*

Infertur 12. manus violentas injicere in Clericum, eum, qui Clericum, 36 mortuum percusserit, ita *Felinus in cap. à nobis de sentent. excomm. Bajard. ad Clarum quæst. 77. num. 16. Sperellus decis. 45. num. 56. & Doctores passim.*

Ad tramites nostri propositi argumenti sequitur, ut videamus, quibus 37 de causis Clerici percussor venit excusandus à poenis censurarum de quibus supra. Primus casus erit, ubi percussor non fuerit doli capax: ita *Novar. in Summa Bullarum tit. de percussione Clericorum num. 50. ubi de Clericis impuberibus, & num. 53. de Clericis minoribus annorum quatuordecim, Bonacina de censuris disp. 1. quæst. 1. punct. 3. Navarr. supra cap. 27. num. 76.*

Secundus casus, ubi percussor ignorabat, percussum esse Clericum, eo 38 quia non erat indutus veste Clericali, vel quia apud omnes reputabatur ut laicus, ad *Text. in cap. si verò de sent. excommunic. Covar. in cap. alma mater part. 1. §. 10. num. 15. de sent. excomm. Mascard. de probat. conclus. 848. n. 4. Sayrus de censuris lib. 3. cap. 27. Alterius eodem tract. lib. 2. cap. 3. Bonacina eodem tract. disp. 1. quæst. 2. punct. 1. num. 16. Antonell. de Juribus Cleric. lib. 1. cap. 3. num. 72.*

Habens verò intentionem percutiendi Petrum Clericum, si percutit Paulum etiam Clericum incidit in censuras prædictas; ratio est, quia tam intentio, quam opus externum injuriosum est statui Clericali; proinde percussor non effugit penam censurarum: Sayrus de censuris lib. 1. cap. 48. n. 18. Bonacina d. disp. 1. quæst. 2. punct. 1. num. 20. Covar. supra d. num. 15. Squillante d. cap. 6. num. 73.

Tertius casus erit, ubicumque citra dolum, & dumtaxat joco, vel casu 40 Clericum quis percussit; nam tunc quia non dicitur suadente diabolo fecisse,

venit excusandus à poenis, ad *Text. in cap. 1. ubi Canonice communiter de sentent. excomm. Bonacina supra disput. 2. quæst. 3. punct. 6. sect. 4. num. 3. Antonell. de Juribus Clericorum lib. 1. cap. 3. num. 84.*

Quartus casus est, quotiescumque 41 casu fortuito Clericum quis percussisset, ad *Text. in cap. 3. de sent. excomm. de Grassi supra n. 302. ubi n. 235.*, hoc etiam dicit de eo, qui manus violentas 42 injecit in Clericum animo non deliberato, sed ex subiecta animi passione, itaut advertens ad factum, manum sibi 43 retrahit, cum motus primo primi non dicantur in nostra potestate, *Squillante d. cap. 6. n. 49. & 50. & Doctores communiter.*

Quintus casus est, quoties Clericum quis percutit ad sui defensionem, dummodò notabiliter non excedat in se defendendo, & dummodò defensio fiat incontinenti, ad *Textum in cap. si verò de sent. excomm.*, ubi *Abbas n. 14. Covarr. in Clem. si furiosus part. 3. §. unico. n. 5. de Grassi supra n. 196. Bonacina de Censuris extra Bullam disp. 2. quæst. 3. punct. 6. sect. 4. Antonell. de Juribus Cleric. cap. 3. n. 74. Chartar. decis. crimin. decis. 3. num. 8.*

Sextus casus est, quoties aliquis Clericum percussit causa defendendi proprium honorem: undè fit quod mulier, quæ fuit tentata in sua pudicitia à Clerico, si Clericum ipsum percutit, non dicitur incidisse in censuras, dummodò aliter liberari non possit, *Suarez de censuris disput. 22. sect. 1. n. 33. Coninch. disp. 14. dub. 15. n. 194. Avila de censuris part. 2. cap. 5. disp. 3. dub. 13. cas. 18. Squillante d. cap. 6. num. 78. Bonacina d. puncto 6. sect. 4. num. 1. Pax Jordan. sup. n. 79. Novarius sup. n. 51. & Doctores passim.*

Supràdicta procedunt, etiam ubi aliquis juvenis provocatus fuerit ad inobedientiam actus à Clerico; iste namque si Clericum ipsum, suum honorem defendendo percussisset, venit excusandus à poenis censurarum, de quibus supra; imò si illum occiderit, adhuc venit excusandus à poena temporali, ita *Bajard. ad Clarum, §. Sodomia num. 15. Farinacc. quæst. 148. n. 18. Raynald. observ. crim. cap. 21.*

cap. 21. §. 2. num. 259. Hic memorabile exemplum Caji Marii mihi visum fuit adducere; is inquam iudicavit, C. Lucium nepotem suum à Tribonio adolescenscente, ex eo quod is istius pudicitiam non semel attentasset, & vim tandem inferre voluisset, rectè occisum, & ob hoc egregium factum coronam ei donavit, ut refert *Cic. pro Milone*.

Septimus casus erit, quoties quis percutit Clericum in actu venereo reperi-
47 tum cum propria uxore, matre, filia, aut forore, vel quia alia turpia gerebat cum una ex supradictis, ad *Text. in d. cap. si verò de sentent. excomm. Covar. de Sponsalibus part. 2. cap. 7. §. 7. n. 12.*, *Sayrus de censuris lib. 3. cap. 27. n. 23.* *Squillante d. cap. 6. n. 81.* *Clarus §. homicidium n. 48.*, & *quest. 77. n. 9.* *Chartar. decif. 3. n. 4.* *Pax Jordan. sup. n. 81.* *Antonell. de Juribus Clericorum lib. 1. cap. 3. n. 68.* Imò Clericum occi-
48 dendo in eodem casu, pariter venit excusandus à poenis censurarum, *Sayrus lib. 3. cap. 27. n. 23.* *Chartar. suprà n. 5.* Supradicta verò procedunt, quoties quis incontinenti, subito doloris impetu Clericum percutit, mutilat, vel occidit; secus verò, si hoc faciat præcedente maturo consilio, & præviâ deliberatione; nam tunc non effugiet excommunicationis penam, *Chartar. d. decif. 3. n. 6. & 21.*

Dixi, ubi Clericum invenit coeun-
49 tem cum uxore, matre, & similibus, hoc tamen locum non habet, ubicumque invenit illum alloquentem cum uxore matre, & similibus ita *Chartar. d. decif. 3. n. 19.* Nisi priùs ter admonuerat Clericum ipsum, ne audeat alloqui uxorem, vel matrem suam, & alias, ut suprà *Bellett. sup. d. §. 2. n. 9.*

Octavus casus est, ubi quis percutit Clericum, causâ correctionis, dummodo habeat facultatem, & jurisdictionem in illum, & dummodò percussio esset levis, & non odio facta, ut de Superiore, est *Textus in cap. universitatis de sentent. excomm.* De Magistro est *Textus in cap. primo de sentent. excomm. Suarez de censuris d. disput. 22. sect. 1. n. 49.* *Covincb. d. disput. 14. n. 192.*

Nonus casus est, ubicumque laicus videt Clericum præparatum ad offen-

sam alterius, & non adest ejus Superior, vel Minister Ecclesiasticæ Curie,
51 tunc potest illum capere, & carcerare absque incurfu censurarum, quoties capit illum absque ignominia, & animo consignandi illum suo Superiori, ita, *Abbas in cap. cum non ab homine de Judicis n. 11.* & *Doffores communiter cum Ambrosio de Immunit. cap. 18.*, & *Nolatè lib. 15. de Immunit. discept. 14.* ibi vide.

Decimus casus est, quoties laicus Judex, vel Minister procedit contra Clericum aufugientem, vel de fuga suspectum, ad instantiam sui creditoris;
52 dummodò non adsit Judex Ecclesiasticus, ad quem possit recursus haberi, hoc enim casu, quia non videtur creditor id fecisse in opprobrium status Clericalis, sed ut sua jura defendat, venit pariter excusandus à poenis censurarum; nam non videtur fecisse dolo, dummodò statim consignet illum suo Superiori, *Innocent. in cap. ut fame de sent. excomm. ubi Abbas n. 6.* idem *Abbas in cap. cum non ab homine de Judic. n. 11.* *Bosius de captura n. 27.* *Bald. in d. cap. cum vim ab homine n. 7.* ubi subdit, Cleri-
53 cum ipsum non posse detineri in suis carceribus à Judice laico ultra horas viginti.

Undecimus casus est, ubi percussio non fuit datâ operâ, sed casu, puta si quis
54 arcendo turbam, eo actu Clericum percutit, ad *Textum in cap. si verò de sent. excomm. Sayrus lib. 3. cap. 28. n. 27.* *Covincb. disp. 14. n. 193.* *Squillante d. c. 6. n. 46.* *Barbosa de potest. Episc. alleg. 41. num. 21.*

Duodecimus casus est, quoties justè quis Clericum ejicit ab Ecclesia, etiam
55 vi, ex quo Sacrificia perturbat, posito quod Clericus ipse fuerit excommunicatus, ad *Text. in cap. veniens de sent. excomm. Sayrus de censuris, latè Pax Jordan. suprà n. 88.* Hoc enim casu debet ipse Clericus priùs moneri, ut exeat, quo renuente exire, si per vim fuerit expulsum, non est locus censuris.

Decimustertius casus est, ubicumque percussio facta fuerit in primo motu; ratio est, quia motus primi non sunt in nostra potestate; undè tali casu venit excusandus ipse percussor à poenis censu-

rarum, Carol. Miranta contro. part. 5. resol. 91. per totum, Squillante d. cap. 6. n. 49. Et 50. Ad dentes ad Sanfelice. decis. 369.

Denum remanet, ut videamus, à quo erit absolvendus dolosus Clerici percussor. Et regulariter nequit absolvi ab alio, quàm à Summo Romano Pontifice, ad Text. in cap. si quis suadente Diabolo 17. quest. 4., concordat Text. in cap. cum illorum, cap. porro, cap. non dubium, cap. ea nescitur, cap. tua nos, cap. quomodo de sententia excommunicationis. Supradicta verò regula fallit in multis casibus, in quibus absolutionem potest impertiri inferior Papà, qui comprehenduntur his versibus:

Regula, mors, sexus, hostis, puer, officialis.

Deliciosus, inops, aeger, senexque, soldatus.

Janitor, ascriptus, dubius causa, levis ictus,

Debilis, absolvi, sine summa sede morientur.

Atroces verò soli Papæ retinentur.

Regula: Hic comprehenduntur omnes Religiosi, ad invicem se percutientes, qui absolvi possunt ab eorum Prælato, ad Text. in cap. Monachi, cap. cum illorum de sentent. excomm. Fagnan. in d. cap. cum illorum n. 6., & Barbosa de Episcopis alleg. 41. n. 17. Sayrus de censuris lib. 3. cap. 28. n. 10. Negarius in Summa Bullarum, tit. de percuss. Cleric. n. 47. Antonell. de Juribus Cleric. lib. 1. part. 1. cap. 3. n. 139. Quoties verò Regularis Clericum secularem percusserit, debet absolvi ab Episcopo loci Ordinario, si percussio fuerit levis, si verò fuerit gravis, recurrere debet ad Papam, d. cap. cum illorum, cap. Religiosi de sent. excomm. in 6. Barbosa d. alleg. 41. n. 18. Rodericus quest. Regu. tom. 1. quest. 20. art. 12.

Mors: In casu igitur articuli, vel periculi mortis, quia de salute animæ agitur, quicumque fuerit quicumque etiam censurâ, vel peccato innodatus, absolvi potest à quocumque confessorio, nedum ubi innodatus fuerit hac censurâ ob Clerici percussorem. Unde consti-

tutus in articulo mortis absolvi valet; adhibenda tamen erit cautela, ut absolvatur hac conditione: quod si liber erit ab articulo, vel periculo ipso, accedere debeat ad Papam, & se submittat suis clavibus, ut Nos latè lib. 19. ubi de censuris, & sententia excommunicationis, & latè quoque lib. 87. ubi de penis. & remiss. hoc unum est, quod constitutus in articulo, vel periculo mortis absolvi valet non solum à suo Ordinario, sed à quocumque Sacerdote, ad Text. in cap. non dubium de sent. excomm. Bonacina de excomm. disp. 2. quest. 4. part. 5. n. 11.

Sexus: Mulieres cujuscumque sint ætatis, & conditionis absolvi possunt ab Episcopo loci Ordinario ob Clerici percussorem; etiam si percussio esset enormis: etenim illis periculosum esset peregrè proficisci, & se virorum cœtibus immiscere, quod esset, si Romam, petere deberent pro obtinenda absolutione à censuris incurfis, ob Clerici percussorem, ad Text. in cap. mulieres de sentent. excomm. Hieronymus de Monte quest. 15. n. 6. Sayrus de censuris lib. 3. cap. 28. n. 18. Barbosa d. alleg. 41. n. 30. Antonell. sup. n. 135. Fagn. d. n. 6. Bonacina de excommunic. disp. 2. quest. 4. punct. 5. n. 13.

Hostis: ubicumque aliquis habet hostes, timore quorum perterritus iter arripere non valeat ad Urbem, tunc non remaneat censuris hujusmodi irretitus, tunc valet Episcopus loci Ordinarium eum absolvere à censuris prædictis; etenim reservationes videntur inducæ à sacris Canonibus non in destructionem, sed in ædificationem; crederem tamen fore absolvendum sub conditione, ut cessante causâ, se præsentet Pontifici, & suis clavibus se submittat; ac proinde valet absolvi, uti dixi, à suo Ordinario, ad Text. in cap. de cetero de sentent. excomm. Bonacina sup. n. 10. Fagnan. sup. n. 6. Barbosa d. alleg. 41. n. 6. & segg. Suarez tom. 4. disp. 30. sect. 3. n. 4. Antonell. de Juribus Cleric. lib. 1. part. 1. cap. 3. n. 134.

Puer: Pueri quoque, scilicet impuberes, ubi isti Clericorum percussores fuerint, sive quacumque censura innodati sint, absolvi possunt ab Episcopo, non solum à levi percussione Clericorum, sed etiam

etiam ubicumque illa fuerit mediocris, vel enormis, facta de tempore impubertatis; etiam si absolutionem petant tempore, quo facti erant puberes, ad *Text. in cap. quavis, & cap. super eo de sent. excomm. Bonacina sup. n. 12. Barbosa d. alleg. 41. n. 20. Novar. sup. n. 50. Antonell. sup. n. 139. Fagn. sup. num. 6.*

Officialis: Principis, qui causa sui officii, vel arcende turbæ, levi, aut 66 mediocri percussione Clericum percussit, absolvi potest à suo Episcopo, ad *Text. in cap. si verò de sent. excomm. Suarez sup. n. 69. Bonacina, ubi alii Doctores sup. n. 2. vers. secundus casus, Fagnan. sup. d. n. 6.*

Deliciosus, putant nonnulli, quod ubi quis Clerici percussor fuerit Deliciosus, veniat excusandus ab onere accedendi ad urbem pro obtinenda absolutione quæ supra, sed in isto casu prius consulendus erit Sanctissimus, ut docet *Fagn. sup. d. n. 6. vide Text. in cap. mulieres de sent. excomm.*

Inops: Quicumque aliqui inopiā laboret, adeo ut Romam pro absolutione 68 ne impetranda accedere non valeat, tunc potest à suo Episcopo Ordinario absolvi à censuris de quibus supra, ad *Text. in cap. quod de his, cap. quavis, cap. ea noscitur de sent. excommunic. de Grassi effect. 9. n. 164. Inops autem non 69 solum dicitur ille, qui verè mendicat, sed etiam habens congruam sustentationem, sed attentio ejus statu videatur indigere, vel quia habet multas filias nobiles, vel vivit ex suo artificio, & industria (quinam verò dicatur verus inops remittitur arbitrio Judicis) *Barbosa sup. n. 14. Fagn. up. n. 6. Bonacina sup. n. 15.**

Eger, seu valetudinarius, aut quacumque alia impotentia corporis detentus, absolvi potest à suo Episcopo in 70 causa censurarum, de qua supra; etiam si infirmitas fuerit temporalis, ut de laborante febris tertiana, quartana, vel podagra, *Abbas, Innocent., & alii in cap. quod de his de sent. excomm. Sayrus de cens. lib. 3. cap. 28. n. 24. Novar. sup. n. 45. Barbosa sup. n. 25. Fagn. d. n. 6.*

Senex, vel aliàs impotens ad iter, causâ petendi Romam pro absolutione

71 impetranda, absolvi potest à censuris incurfis ob Clerici percussione, ad *Text. 1. cap. quod de his, & cap. quavis de sent. excomm. Fagnan. sup. n. 6. Quod locum habet, etiam si senex fuerit fortis ad ambulandum, ad Text. in cap. ea noscitur eodem tit. ubi Barbosa num. 3. Sayrus dicto cap. 28. num. 25. Novar. supra num. 46. Senex verò ad hunc effectum quinam dici potest, re-*

72 mittitur arbitrio Judicis, ut docet *Mench. de arbitr. casu 59. Farinacc. verò quest. 92. num. 22. putat dici senem qui habet annos quinquaginta.*

Sodalis: Clerici collegialiter viventes, ubi semutuo percutiant, nisi facti atrocitas aliter exposcat, absolvi possunt ab Episcopo loci Ordinario, ad *Text. in cap. quoniam de vita, & honestate Clericorum, Barbosa sup. n. 16. Squillante supra dicto cap. 6. num. 106. Fagnan. d. num. 6.*

Astrictus: ubicumque aliquis fuerit astrictus dominio alterius, uti de filio 74 familias, servo, & simili, quatenus Clericum percusserit, absolvi valet ab Episcopo loci Ordinario; dummodo pro sua absentia dominus, vel Pater grave damnum sentiat, ad *Text. in d. cap. mulieres, Sayrus sup. num. 8. Bonacina sup. n. 14. Novar. sup. n. 48. & 52. Barbosa d. alleg. 41. n. 29. Fagn. d. n. 6.*

Dubius casus: causa percussione, ubi fuerit dubia, hoc casu percussor absolvi 75 potest ab Episcopo; etenim in dubiis tutior via est eligenda pro exclusione delicti, & sic pro exclusione pœnæ, *Doctores communiter.*

Levis ictus. Percussio igitur, ubi fuerit levis, percussor Clerici absolvi potest ab Episcopo, cum non præsumatur velle Pontificem pro levi percussione reservare sibi absolutionem censurarum, ad *Text. in cap. pervenit de sent. excomm. Bonacina de excomm. disp. 2. de Juribus, & oner. Cleric. lib. 1. part. 1. quest. 4. part. 5. n. 8. & seq. Antonell. cap. 3. n. 122. Sacra Congreg. Concil. ad dub. proposita 26. Aprilis 1687. Levis autem percussio dicitur illa, quæ nullam maculam, aut laniationem corporis, vel membri mutilationem affert, *Sacra Congreg. Concil. ad dubia proposita 8. Augusti 1682., & 29. Augusti**

ejusdem anni ad dub. 2. ubi habetur, percussione censeri levem, ex quo inter epulas quidam poculum dedit in caput Clerici. Percussio verò levis aliquando
 78 fit gravis, videlicet ubi facta fuerit in loco publico, puta in Choro, platea, foro, & similibus cum scandalo populi, necnon ubi percussio fit in personam decoratam, secus verò si nullum adfuit scandalum, licet in actu percussioneis adfuerint duo, aut tres, ut ex *dicta Sacra Congreg. ad dubia proposita 26. Aprilis 1687. ad dub. 1. Bonacina sup. n. 8.* hoc posito quòd percussio fuerit gravis, absolūtè impertienda erit per sanctam Sedem, *Fagn. sup. n. 16.*

Debilis. Clerici percussor, ubi fuerit debilis qualitate, itaut propter suam
 79 debilitatem, & gracilitatem Urbem potere non valeat, tunc absolvi potest à censuris ab Episcopo Ordinario, ad *Textum in cap. ea noscitur de sent. excomm. nunc.*

Atrox. Percussio verò, ubi fuerit atrox, hoc casu illius absolutio ab alio
 80 impertiri non valet, quàm à Summo Romano Pontifice, & sua Sancta Sede, ad *Text: in cap. relatum, cap. Canonice de sent. excomm. Fagn. d. n. 6.* Percussio
 81 siò in casu, de quo suprà, dicitur atrox, seu enormis: Primò, respectu quantitatis facti, & de hoc habes in *cap. cum illorum de sent. excomm.* duo exempla, unum est, si membrum fuerit mutilatum ibi = *Utpotè si ad membri mutilationem est processum* = Quod intelligo de quolibet membro sive magno, sive parvo: Alterum exemplum est, quando fuit processum ad effusionem sanguinis, quod dicunt Doctores intelligendum,
 82 ratione illius membri, de quo facillè sanguis exire non consuevit: undè non intelligitur, si modica, & levis fuit percussio in naso, & sanguis exivit ab eo, maxime cui exire consuevit, *Fagn. suprà num. 16.*

Secundò dicitur atrox, seu enormis percussio, respectu qualitatis personæ, 83 veluti si in Episcopum, Abbatem, vel Superiorem sit violenta manus injecta, ut habetur ex *Text. in cap. cum illorum suprà*, talis enim excessus semper gravis, ac enormis est, ut patet in *cap. ille proculdubio 93. dist. 1.* & ita Hostien.

Tom. II.

in *d. cap. cum illorum num. 10.* & idem est secundum eum, si quis Priorem suum locum Abbatis tenentem percusserit, argumentum *cap. cum in Ecclesiis de major. & obed.* & idem intelligas, quando inferior in Superiorem suum manus violenter
 84 lentas inject: idem si filius in patrem, discipulus in magistrum, *Fagnan. disto num. 20.* ubi Doctores.

Tertiò dicitur atrox, seu enormis, licet levis respectu scandali, ubicumque
 85 que scandalum imminet, ut patet ex *Textu in cap. cum illorum suprà* ibi = *Cum excessus tales nequeant sine scandalo præteriri.* Nihil enim faciendum est cum scandalo, ut patet in eò quod legitur, & notatur in *cap. nihil de prescript. & in cap. nisi cum quidem de renunc.* undè meritò si fuerit data percussio in Theatro, foro, loco publico, & simili, tunc ex levi efficitur atrox, fortius si in Ecclesia, *cap. cum pro causa de injuriis.*

Circa prædictos casus advertendum est, quòd ubicumque absolutio venit
 86 impertienda ob Clerici percussione, necessariam quidem esse satisfactionem Clerici percussi, vel ejus condonationem, aliàs non erit absolvendus: & ita de praxi vidi servatum per hanc Sacram Poenitentiarium Urbis: etenim, in Brevis commissionis solet illa apponici clausula *satisfacta parte.* Si verò percussus fuerit Religiosus, satisfactio prædicta facienda erit Superiori illius loci, in quo debebat Regularis percussus, *Bonacina suprà num. 24.* & *Doctores passim*, & Nos latè *lib. 19.* ubi de censuris, & sententia excommunicationis.

ARGUMENTUM.

De Clericis, quoad privilegium fori; & exemptionem à Judice laico. Ubi pariter de exemptione à Collectis, Gabellis, & similibus.

SUMMARIUM.

1 Clericum trahens in forum secularem censuras incurrit.

Z z

2 Cle.

- 2 Clerici an, & quatenus teneantur solvere gabelas, & munia laicalia subire, remissio.
- 3 Judicis Ecclesiastico dari potest Assessor laicus, quamvis nequeat laicus esse iudex in causis Clericorum,

sticus, cui datus est assessor, iste a sessor potest esse etiam laicus, quamvis non. possit esse iudex, *Barbosa de potest. Episcop. alleg. 54. Peregrin. in praxi Vicar. in princ. n. 4. Card. de Luca de Judic. disp. 3. n. 18.*

DISCEPTATIO XV.

ARGUMENTUM.

Quale sit privilegium fori, quo Clerici, ceterive Ecclesiastici gaudent, & quo jure videantur exempti à laicali jurisdictione, breviter, & per transennam Nos demonstrabimus, cum de materia ipsa suis locis lib. 15. ubi de Immunitate locali, personali, & realitate verba facientes, ibi demonstramus quale sit illorum privilegium; & quinam veniant sub hoc nomine Clericorum, & quibus servatis gaudeant privilegio ipso; ac proinde, ne sicco pedem ambulemus, hic tantum dicimus, Clericos, ceterosque Ecclesiasticos, necnon inservientes Episcopo, vel Ecclesiis, commendatos ad hoc ab Ordinario loci, gaudere privilegio prædicto, & qui contra hanc Canonicam dispositionem fecerit, trahendo illos ad eorum tribunal, non effugient poenam censurarum, ad *Text. in cap. quamquam de censibus in 6.*, ex quo *Textu* pariter desumitur, Immunitatem, & exemptionem ipsam, eisdem deberi de jure divino, & humano. Vide quæ dixi *dicto loco*,

Pariter quale sit eorum privilegium, quoad exemptionem à tributis, gabelis, collectis, aliisque oneribus laicibus videre poteris quæ adnotata à nobis fuerunt in *d. libro*, ubi de Immunitate, in quibus recto ordine adnotavimus, quo jure videntur exempti ab hujusmodi oneribus, & an aliquando teneantur contribuere, sicuti tenentur laici; ideo, ne hic repetamus, quæ ibi breviter adnotavimus, vide quæ dixi *dictis locis*.

Clerici, an & quatenus carcerari possint à ministris laicalis Curie, de hoc dicemus suis locis, ubi de foro competentis, & de Immunitate Eccles. part. 2. Quamvis iudex laicus non possit esse iudex contra Clericum, & Ecclesiasticas personas, cum dicatur incompetens, nihilominus, ubi iudex fuerit Ecclesi-

De Clericis quoad privilegium, ne possint conveniri, ultra quam facere possint, ubi are alieno gravati fuerint, juxta disposita per Text. in cap. Odoardus, de solutionibus.

SUMMARIUM.

- 1 Clerici gaudent privilegio quod nequeant conveniri ultra quam facere possint, ad ornatum *Text. in cap. Odoardus de solut.*
- 2 Clericis competit privilegium; deducto ne ageat: ne scilicet in dedecus ordinis Clericalis cogantur mendicare, & num. 3.
Quid autem eis pro congrua alimonia assignandum sit, relinquuntur iudicis arbitrio, num. 3. & seq.
- 3 Fieri posse id dicitur, quod commodè atque honestè fieri potest.
- 5 Clericus semel admissus ab Beneficium cap. Odoardus, an possit eo iterum gaudere.
- 6 Privilegium cap. Odoardus potest opponi etiam post rem judicatam, atque in executione sententiæ.
- 7 Clericus pauper nequit pro debito excommunicari.
- 8 Quos requisitis Clericus indiget, ut frui valeat Beneficio cap. Odoardus, & num. 20. & seq.
- 9 Laicus eatenus pro debito civili potest carceres evadere, quatenus cedat bonis.
- 11 Beneficium cap. Odoardus competit Clericis etiam minoribus, & quamvis solà primâ tonsurâ initiatis, & num. seqq.
- 13 Dispositio cap. Odoardus favet etiam Clericis Beneficium Ecclesiasticum non habentibus.
Quid autem si Clerici non serva-

ve-

verint requisita Tridentini sess. 23. cap. 6. num. 14. & seqq.

- 15 In penalibus stricta juxta interpretatio.
16 Odia restringenda sunt, favores vero ampliandi.

17 Clericus conjugatus quamvis gaudeat privilegio fori, & Canonis, juvari tamen nequit Beneficio cap. Odoardus.

19 Clericus, qui, dimisso habitu Clericali, pro laico sese gerit, amittit privilegia Clericalia.

21 Inanis est actio, quam excludit inopia debitoris.

33 Clericus pauper adhuc dicitur, ad effectum gaudendi Beneficio cap. Odoardus, licet quid modicum possideat, & num. 24.

25 Clericus uti nequit Beneficio cap. Odoardus adversus creditorem pauperiorem.

26 Privilegia privilegii conquassantur.

27 Paupertas summarie probatur tanquam connaturalis, & num. 28.

29 Pauper censetur qui habet in anno redditum infra sent. 25. vel aliam arbitrio judicii, & num. 30.

31 Clericus, ut admittatur ad Beneficium cap. Odoardus, prestare debet cautionem facti faciendi debita, quatenus ad meliorem fortunam devenierit.

Sufficit tamen cautio juratoria, quatenus ob pauperitatem non reperiatur, qui pro ipso caveat, num. 35.

Ad pinguorem fortunam Clericus pervenisse dicitur, etiam quando Beneficium Ecclesiasticum obtinuerit, num. 36.

32 Privilegium cap. Odoardus obligationem, atque actionem non perimit, sed eas suspendit solummodo pro Clerici paupertate; itant inopia cessante, actio efficax reddatur, & n. 33.

Declarata, ut num. 34.

37 Clericus nequit renunciare Beneficio in prejudicium creditorum.

38 Beneficio cap. Odoardus quatenus Clericus privatus remaneat, & num. 39. cum seq.

49 Clericus num possit renunciare Beneficio cap. Odoardus.

51 Disposito cap. Odoardus operatur ne Clericus in carceres detrudatur, &

ne teneatur ultra quam facere potest.

52 Renunciatio adimens homini libertatem inefficax est.

54 Privilegium cap. Odoardus respicit favorem ordinis Clericorum, eique proinde renunciari nequit.

55 Clericus an possit capi tanquam de fuga suspectus.

DISCEPTATIO XVI.

Clerici licet in minoribus ordinibus constituti, dummodò habeant requisita Trident. sess. 23. cap. 6. de Reform., tamquam milites Ecclesiasticæ militiæ gaudent privilegio, ne possint conveniri, nisi in quantum facere possint, quoties conventi ab eorum creditoribus, non habent undè solvere, & satisfacere valent; quod desumitur ex Textu iu cap. Odoardus de solut., ubi Fagnan. & Canonistæ communiter, Genuesis in praxi cap. 3. Leoncill. de privilegiis pauperum part. 2. privileg. 53. Fagnan. in cap. cum percussio de Clerico agitante n. 9. Farinacc. quæst. 37. n. 67. Scardarol. de Visitat. Carcer. lib. 3. §. 7. cap. 6. num. 1. Rota recent. part. 17. decis. 304. num. 22.

Et licet Pontifex videatur ibi exonerasse Clericos pauperes ab onere personali tantum, ne scilicet possint conveniri, nisi in quantum facere possint, no vexati à creditoribus deferant divinum servitium; attamen ex hoc Textu desumunt Doctores, ut super bonis cessis ab

2 ipsis Clericis deducenda sit certa quota assignanda ipsis Clericis, ne in opprobrium status Clericalis mendicare cogantur, Fagnan. Abbas, & communiter Canonistæ ad dictum Textum, Castagna de Beneficio deducto ne ageat quæst. 10. n. 1. ibi = A Clerico debitore non esse omnia extorquenda, sed ei relinquendum unde vivere possit, & ita Antonell. de Juribus Clericorum cap. 15. num. 51. Nvoizan. conf. 19. n. 2. ibi = Et sic non fiat executio contra Clericum, nisi deducta prius quantitate, quæ sibi sufficiat pro alimentis, Farinacc. quæst. 27. n. 68. ibi = Reservata eidem Clerico pro alimentis congrua portio = Sacra Congreg. Concil. in una Sabinen. 7. Julii 1703. ibi = Sacra &c. Censuit Clericum præ-

dictum gaudere beneficio capituli Odoardus, una cum beneficio deducto, ne ageat.

- Et hoc descendit ex ea potissima ratione; etenim id dicitur fieri posse, quod commodè, & honestè valet fieri, *Castagna sup. part. 1. proomil à n. 7. & segg.* undè videtur reservatum arbitrio Judicis, quidquid necessarium agnoverit relinquendum pro congrua sustentatione Clerici bona cedentis suo creditori, *Amosiaz de causis pili lib. 7. cap. 5. num. 3.*

- Congrua verò prædicta assignanda Clerico pro sua commoda sustentatione, assignari etiam potest à Judice in tot bonis stabilibus, ad effugienda jurgia, quæ oriri possent inter assignantem, & assignatarium, ut ex *Sacra Congreg. Concil. in una Romana 14. Martii 1648. Pignatelli. consult. Canonice. tom. 1. consult. 273.*

- Portio autem, pro congrua sustentatione denegari non potest Clerico, qui intendit privilegium prædictum, ut docet *Covar. var. resol. lib. 2. cap. 1. n. 9. Surd. de alim. tit. 1. quest. 78. num. 21. Menoch. de arbitr. Judic. cap. 183. n. 30. Farinacc. d. quest. 27. n. 68. in fin. Rota coram Buratto decis. 97. n. 3.* Quod locum habet, etiamsi aliàs fuerit admixtus ad dictum privilegium; nam iterum potest admitti, *Genneusii sup. d. cap. 3. num. fin. Squillante de privileg. Cleric. cap. 10. n. 48. Fagnan. ad citatum Textum in cap. Odoardus n. 66.* Qui juvari valet privilegio dicti capituli, etiam post sententiam, & rem judicatam, in executione sententiæ, ita *Riccini in praxi rerum fore Ecclesiasticæ resol. 249.* Non potest verò Clericus, quoties non fuerit solvendo, excommunicari, & quatenus excommunicatur, absolvi valet, præstita saltem juratoria cautione, de solvendo, quatenus devenit ad pinguiorem fortunam, ad *Text. in d. cap. Odoardus de solutionibus*, ubi communiter Canonistæ cum *Fagnano n. 2.*

- Ut quis gaudere valeat privilegio, de quo suprà, ne possit conveniri, ultra quam facere possit, pariter relicta ei sua congrua portione pro victu, quamplura requiruntur desumpta ex præcitato *Textu in cap. Odoardus*; & Primò, requiritur status Clericalis; undè qui

non est saltem Clericus, privilegio, de quo suprà, gaudere non potest, ibi: *Odoardus Clericus*; nam laicus, nisi cesserit bonis, non fruitur hoc privilegio, imò, non facta cessione, potest pro debito civili conveniri, & in carcerem tradi, ad *Text. in l. 1. C. qui bon. ecd. poss.* Imò cedere debet bonis omnibus usque ad ultimum quadrantem, *Cyrus in d. l. 1. Fagnan. ad dictum Textum à num. 13. & sequentibus.*

Privilegio de quo suprà an gaudere debeant indistinctè omnes Clerici sive in majoribus, sive in minoribus ordinibus fuerint constituti, sive servaverint ea, quæ præscripta sunt à *Tridentin. sess. 23. cap. 6.* sive non servaverint illa, quæritur à Doctoribus, & partem affirmativam sublinet *Squillante de privileg. Cleric. cap. 1. num. 6. Barbosa de Episcop. alleg. 12. num. 32. Clarin. contro. forens. cap. 101. num. 7. Gratian. discept. forens. cap. 222. num. 29. Fagnan. suprà num. 20. Sacra Congreg. Concil. in una Nullius 4. Maji 1619.*

Quod locum habet, etiam quoad initiatos primà tantum tonsurà, ut habetur ex dicta resolutione *Sacra Congreg. ibi: Queritur an Clericus initiatus primà tonsurà, & in habitu Clericali incedens gaudet Beneficio capituli Odoardus, si non habeat Beneficium Ecclesiasticum, neque additus sit alieni Ecclesiæ de mandato sui Episcopi, Sacra Congreg. Consult. gaudere: Pignatelli. consult. Canon. tom. 5. cons. 46. num. 89. Pax Ford. tom. 2. lib. 11. tit. 3. n. 9. Antonell. de Juribus Cleric. cap. 15. num. 2. R'olphinus in praxi part. 1. cap. 7. num. 82. de Marinis resol. quotid. cap. 47. num. 9. & 10.*

Quidquid contrarium dicat *Covar. var. resol. lib. 2. cap. 1. num. 9.* qui putat, hoc privilegium non competere, nisi Clericis in majoribus ordinibus constitutis, vel Beneficiatis, & Ecclesiæ inservientibus, non autem aliis Clericis minorum ordinum, quod idem pariter censuit *Ripa in l. miles num. 7. ff. de re judic. & Farinacc. quest. 77. n. 65. Gratian. discept. forens. cap. 222. n. 39. & 40. Campanil. rub. 11. cap. 10. num. 50.*

His non obstantibus, primam sententiam

tentiam omninò credimus esse sequen-
 13 dam; etenim ex litera *cit. Text.* non apparet, istum Odoardum fuisse in sacris Ordinibus constitutum, sed tantum appellatur Clericus, cuius appellatione venit etiam primà tantum tonsurà initiatus, ut suprà demonstravimus *Discept.* 1. Nec apparet fuisse Beneficiatum, ut docet *Abbas ad dictum Textum*, & *ibidem Cardin. num. 6.* nam si fuisset Beneficiatus potuisset solvere de redditibus Beneficii.

Neque obstat *Triden. sess. 23. cap. 6.* ex quo dispositum habetur, Clericos
 14 non incidentes in habitu, & tonsura, ac non inservientes Ecclesiæ cui ipsi ad scripti sunt, non gaudere privilegio fori: etenim *Tridentinum*, ibi tantum adimit Clericis fori privilegium, non autem coetera privilegia: coetera verò privilegia remanserunt, ut multoties declaravit *Sacra Congreg. Concilii*, de quo *Nos latè lib. 1. §. 5. ubi de Immunitate*, verba enim legis tantum valent quantum
 15 sonant: & in poenalibus sicuti in coeteris non est facienda extensio de casu expresso ad non expressum, imò omnia
 16 jura clamant, odia restringi, favores ampliari. Privilegium autem hujus *cap. Odoardus* est omninò diversum à
 17 privilegio fori, quod ex eo vincitur manifestè; quia Clericus conjugatus gaudet privilegio Canonis, & fori, ut in *cap. unico de Cleric. conjug. in 6.* & per *Tridentin. d. cap. 6.* & nihilominus non gaudet privilegio hujus *cap. Odoardus*, ut in puncto tradit *Ancharan. ad citatum cap. unicum de Clericis conjugatis in 6. Natta cons. 319. & 356.* *Nos latè de Clericis conjugatis quoad hoc privilegium*: ibi vide; ergo Clerici primæ tonsuræ, sive minorum ordinum, non habentes requisita *d. cap. 6. Tridentini*, retinent Beneficium hujus *cap. Odoardus*, cum eis ademptum non fuerit.

Sed pro concordia hujusmodi sententiarum inter se dissidentium, tu concilia sic. Aut Clericus primæ tonsuræ sive minorum ordinum, abjecto Clericali habitu, gerit se publicè pro laico, juxta *Text. in cap. si Juxta de sent. excomm. in 6.* quod potest facere, ut in *cap. 1. & 3. de apost. cap. cum olim*, &

cap. fin. de Clericis conjug. & tunc non gaudet Beneficio hujus *cap. Odoardus*; 19 etenim licèt characterem indelebilem non amiserit; tamen in omnibus reputatur ut laicus, & omni privilegio Clericali nudatus remanet, ut in *preallegatis juribus*. Aut non gerit se publicè pro laico; sed adhuc retinet vestigia Clericatus, & Clericalem habitum gestat; & hoc casu gaudet Beneficio *dicti capituli*, licèt Ecclesiæ non inserviat, nec Beneficium Ecclesiasticum habeat.

Secundò requiritur quòd Clericus debitor non sit solvendo, ad *Text. in d. 20 cap. Odoardus* ibi: *Propter rerum inopiam solvere non valentem*: nam tali non potest dici: *redde quod debes*, *cap. fides 22. quest. 5. cap. cum tu de usuris*; 21 Inanis enim est actio, quam excludit inopia debitoris, ad *Text. in l. nam, hii ff. de dolo*, *cap. olim il 2. de restitut.* 22 *spoliat*. Itaque paupertas reddit actionem inanem, liberat à periculo, securitatem à latronibus præstat. Undè *Juvenalis quarto*.

Cuntabit vacuus ceram latrone viator.

Goffredus ad citatum cap. Odoardus, & ibi *Hofstiensis num. 9. Joannis Andr. num. 7.* & sic paupertas quandoque prodest; sed à tali prodesse liberet *meus Deus*. Adverte tamen quòd licèt *Text. in d. cap. Odoardus* indistinctè loquatur 23 de Clerico inopo, non ex hoc venit excludendus qui aliquid honorum possidet; cum isti inopia certo modo capiendà sit, videlicèt ut deducta sua congrua 24 alimentaria, de coetero sit inops, ut docet *Ancharan. ad dictum Text. n. 5. Ivola num. 11. & Fagnan. n. 29.* Creditor verò ubi fuerit pauperior Clerico 25 debitore, hoc casu ipse Clericus non potest se tueri Beneficio *citati capituli*, quia privilegiatus non utitur privilegio contra privilegiatum *verum §. fin. ff. de minoribus Gratian. discept. forens. cap. 799. Genuensis suprà num. 14. Ciaron. d. cap. 101. num. 24. Fagnan. suprà num. 30. Antonell. de Juribus Cleric. cap. 15. num. 38.*

Tertiò requiritur, ut de Clerici paupertate constet, cum non videatur sufficere asserere se esse pauperem; undè *me-*

meritò paupertas probanda erit, ad literam citati capituli Odoardus, ibi = *Quatenus consileris, quod prædictus Odoardus, in totum, vel pro parte non possit solvere, Rota part. 3. divers. decis. 998., Squillante de privileg. Cleric. cap. 10. n. 9. Genuens. d. cap. 3. num. 18. Fagn. supra n. 31. Antonell. de Juribus Cleric. cap. 15. n. 34.*

Sufficit tamen ad hunc effectum, ut summarie constet de paupertate, cum 28 in ea non sit multum scrupulosè agendum, *Riccius resol. 245. & Collect. 1750.* 29 Pauper ad hunc effectum dicitur ille, qui habet annuos redditus infra summam scutorum 25. *Rota recent. part. 15. decis. 207. n. 14.* Sed circa hoc credendum, remittendum esse arbitrio prudentis Judicis, qui considerata qualitate loci, & personarum, ac temporis, existimabit quando quis dici possit pauper.

Quartò requiritur probata paupertate, quòd antequam Clericum pauperem absolvat, prius recipiat ab eo idoneam cautionem, ut si ad pinguiorem fortunam devenit, debita persolvat, ut si ad germanis verbis præcitati, *Text. in cap. Odoardus ibi = Sententiam ipsam sine difficultate qualibet relaxetis, recepta prius ab eo idonea cautione, ut si ad pinguiorem fortunam devenit, debita prædicta persolvat, ubi Fagn. n. 2. & 64. Rot. cor. Cavalerio decis. 514. & part. 16. recent. decis. 362. n. 4.*

Etenim debitoris inopia, & impotentia solvendi non extinguit substantiam, 32 obligationis, sed suspendit illius effectum in tempus prosperioris fortunæ, & ita civilis, & naturalis obligatio remanet; sed est inefficax, durante inopia, ad *Text. in l. 1. C. qui bon. ced. poss.* 33 quare, inopia cessante, solvere debet *l. 1. qui la 2. ff. de cess. bonorum;* non tamen in totum, sed in quantum facere potest, ut in *d. l. 1.*, scilicet itaut re- 34 ageat; non est enim fraudandus alimentis quotidianis, *l. qui bonis ff. eodem, l. in condemnat ff. de Reg. Juris,* ubi dicitur, in condemnatione personarum, quæ in id, quod facere possunt, damnantur, non totum quod habent extorquendum est, sed ipsarum ratio est habenda, ne ageant. Dixi cum præcitato *Textu,* 35 ut præstet idoneam cautionem; hic no-

ta, quod ubi non invenit, qui pro se idoneam cautionem præstat, tunc sufficit juratoria cautio, ut notat *Fagn. ubi De Flores ad citatum Textum n. 69.*

Ad pinguiorem fortunam dicitur pervenire non solum per acquisitionem bonorum, sed etiam obtinendo Beneficium Ecclesiasticum; undè bonis 36 ipsis acquisitis, vel Beneficio aliquo obtento, tenetur de eo, quod superest, dare creditoribus; imò neque illa in fraudem creditorum renunciare valet. Undè, cum factus sit casus, quòd quidam Sacerdos jam admissus ad Beneficium præcitati capit. *Odoardus,* assignata ei congruè super bonis ejusdem, cum jam provissus fuisset de certo Beneficio, tunc creditores petierunt sibi ipsis deberi fructus dicti Beneficii in satisfactionem crediti eorumdem; Sacerdos prædictus, 37 cum se videret indutum onere, absque fructu, procuravit renunciare dictum Beneficium, sed frustra, nam moniti de hoc creditores insisterunt coram Domino Datario Sanctissimi, ut non admitteret resignationem ipsam, uti factam in fraudem; De hoc Dominus Datarius consuluit Sacram Congregationem Concilii, an videretur esse locum resignationi, & sub die 14. Martii 1676. in una Lunen. Sarzanen. respondit negativè, ut refert *Antonell. de Juribus Cleric. cap. 15. num. 46.*

His præhabitis, sequitur, ut videamus, in quibus casibus Clerici privilegio de quo supra, gaudere non valent. Primus est, ubi Clericus debitor in dolo 38 versatus fuit cum creditore, videlicet quia de tempore contractus jam sciebat non esse solvendo, & falsò asseruit, se habere idoneas facultates, *Genuensis supra cap. 3. n. 6. Fagnan. supra n. 44.* Sicuti in dolo dicitur versatus, ex 39 quo pendente iudicio bona in extraneos alienavit, causa fraudandi creditores, *Squillante supra cap. 10. n. 17. Genuensis d. n. 6. Farinacc. quest. 26. num. 70.* 40 Sicuti etiam ubi de tempore contractus jam habebat bona sufficientia, sed dolo distraxit, sub spe gaudendi hujusmodi privilegio, *Genuensis d. n. 6. Fagn. supra n. 46.*

Secundus casus, ubi Clericus debitor ad hanc inopiam redactus fuit propria

pria culpa, bona sua dissipando ludis,
41 vel luxuriose vivendo, quo casu non
videtur gaudere Beneficio d. cap. Odoar-
dus, Squillante *suprà* n. 16. Farinacc.
d. *quæst.* 27. n. 69. Fagnan. *suprà* n. 35.
Riccius *resol.* 247. Anton. *cl. de Juribus*
Cleric. cap. 15. n. 37. Leonell. *de privi-*
leg. prop. part. 2. *privileg.* 53. n. 5. Rot.
recent. part. 15. *decis.* 207. n. 6. 7. & 8.

Tertius casus erit, ubi Clericus se
obligavit in forma Rev. Cam. Aposto-
42 licæ, quia attempta huiusmodi obligatio-
ne videtur renunciassse Beneficio istius
capituli Odoardus, Farinacc. *sup. quæst.* 27.
n. 70. Gallef. *de obligat. Camerali quæst.* 16.
n. 9. & quæst. 19. n. 4. Scaccia *de Iudicis*
lib. 2. cap. 62. n. 17. Bellett. *tit. de Cler-*
ic. debitoribus §. 2. n. 7. Ciarlin. d. cap. 101.
n. 8. & 9. Genuensis *sup.* n. 13. Rot.
recent. part. 15. *decis.* 207. n. 15. & 16.
Scanmarol. lib. 3. §. 9. cap. 3. n. 57. Zac-
chia *de oblig. Camerali quæst.* 19. n. 9.

Quartus casus est, quoties debitum
oritur ex pensionem reservatam super
43 Beneficio, vigore iuramenti quod præ-
stitit pro solvenda illa, & obligationis
Cameralis solitæ apponi: æquum enim
non est quod, dum Beneficium obtinet,
juvetur dicto privilegio, Riccius *re-*
sol. 255. part. 4. Squillante dicto cap. 10.
num. 22. Gratian. *discept.* 222. num. 50.
Farinacc. d. *quæst.* 27. num. 7. Gigas *de*
pension. quæst. 12. num. 3. Fagnan. in
cap. Odoardus *de solutionibus* num. 79.

Quintus casus est, ubi Clericus con-
ventus est pro debito dependente ex de-
44 licto, vel quasi delicto, Farinacc. *su-*
prà num. 72. Riccius *resol.* 251. Guttie-
rez Canonle. *quæst.* cap. 27. num. 23. &
sequens. Campanil. *suprà* cap. 10. n. 21.
Genuensis dicto cap. 3. à n. 26. & segg.

Sextus casus est, ubi creditor est
pauperior Clerico debitor; ita de-
45 Grassi *effectus* 7. num. 56. Genuensis *su-*
prà n. 14. Gratian. *discept.* 799. Ciar-
lin. *contro. forens.* cap. 101. num. 24.
Fagnan. *suprà* num. 30. Antonell. *suprà*
cap. 15. num. 38.

Septimus casus est, ubi Clericus ef-
fet debitor ratione depositi penes se-
46 facti; quia ad retardandam exactionem
talis debiti non habet locum privile-
gium prædictum, de Grassi *sup.* n. 58.
Squillante *suprà* num. 42.

Octavus casus est, ubi Clericus ef-
fet debitor ratione administrationis bo-
47 norum, videlicet quoties fuerit Tu-
tor, & Curator, aut de simili admi-
nistratore, Squillante d. cap. 10. n. 44.
Barbosa *ad citatum Text.* in cap. Odoar-
dus num. 22. Cravetta *conf.* 152. de
Grassi *suprà* num. 53. Rotarecent. *parte*
15. *decis.* 207. num. 4. & part. 16.
decis. 331. num. 21. & *decis.* 362. eadem
part. 16.

Nonus casus est, ubi Clericus debi-
tum negavit, & multo magis si dene-
48 gaverit illud cum pertinacia; nam si
postea legitime convinceretur, ipsum
esse debitorem, utique ad Beneficium
dicti capituli non venit amplius admit-
tendus, Guttierrez d. cap. 17. num. 2.
Riccius *resol.* 246. Fagnan. *suprà* n. 57.
Antonell. *de Juribus Clericorum cap.* 15.
num. 32.

Remanet videndum pro complemen-
to hujus præsentis Disceptationis, an
49 Clericus possit renunciare Beneficio
juris sibi provenientis ex dicto cap. Odo-
ardus, videlicet ne quis conveniatur ul-
tra quam facere possit. Et verior Do-
ctorum sententia est, non posse, cum
illud pauperibus Clericis concessum sit
à jure, ne cum dedecore status Cleri-
calis mendicare cogantur, latè Hostien-
sis in d. cap. Odoardus num. 8. Covar.
var. *resol.* lib. 2. cap. 1. num. 38. Costa
de remedio subsidario remed. 29. nu. 8.
Cerañ. *com. contra communem quæst.* 71.
num. 11. Parlador. lib. 2. *rerum quotid.*
part. 2. cap. fin. §. 6. num. 24. Marta *de*
jurisdic. part. 4. casu 42. num. 21. Ge-
nuensis dicto cap. 3. num. 4. Riccius *col-*
lect. 1750. & part. 2. *decis.* 173. Ciarlin.
contro. forens. cap. 101. num. 6. Squil-
lante *de privileg. Cleric.* cap. 10. n. 49.
Campanil. *divers. juris rub.* 11. cap. 10.
num. 15. Fagnan. *suprà* à num. 70. &
sequentibus.

Sed quid ubi Clericus Beneficio hu-
jus cap. Odoardus, cum juramento re-
50 nunciaverit, numquid renunciatio te-
neat opus est ut videamus. Et pro fa-
ciliiori solutione præsentis dubii dici-
mus, Beneficium hujus capituli, duos
habere effectus, quorum primus est, ut
Clericus, qui non est solvendo, ubi
civiliter agitur pro debito civili, non de-

det rudatur in carcerem, juxta doctrinam *Textus in l. 1. C. qui bonis cedere possunt*.

Secundus est, ut non condemnetur nisi in quantum facere potest, habita ratione ne egeat, ut in *d. cap. Odoardus de solut.*, concordat *Text. in dicta l. 1.* Quantum ad primum effectum carceris absolutum est, renunciationem non tenere, licet juramento firmatam, eâ ratione, quia est contra bonos mores, ut notat *Cyrus in l. qui bonis num. 11. l. qui bonis cedere possunt*; ergo juramentum ibi adjectum non ligat, uti factum contra bonos mores, *cap. non est obligatorium, de regulis juris in 6.*

Quid enim prodest creditori, quod ejus debitor in carceribus marcescat; cum & ipsi solvere non valeat quod debet, marcescendo in illis: esset namque inhumanitas, & crudelitas sine ipsius commodo, & conseretur creditor caninus, & humanitate spoliatus, imò absque ulla charitate putandus esset; renuntiatio igitur, per quam pervenitur ad infringendam hominis libertatem, etiam si juramento facta fuerit, non est attendenda, ad *Text. in l. nec si vole: ff. de libera causa*.

Quantum verò ad secundum effectum, ut debitor non condemnetur ultra, quam facere potest, licet in personis non privilegiatis articulus sit valde dubius, per ea, quæ notat *Bald. Cyrus, & alii in d. l. 1. C. qui bonis cedere possunt*: nihilominus in Clericis tenendum est, hujusmodi renunciationem non validari juramento: ratio est, quia privilegium dicti *cap. Odoardus de solutionibus*, inductum est favore Clericorum, ne ipsi mendicare cogantur in opprobrium status Clericalis, & sic in reverentiam tam ipsiusmet Clerici, quam totius Ordinis Ecclesiastici, & consequenter dicto privilegio renunciare non valet Clericus, sicuti renunciare non valet privilegio fori, ut in *cap. si diligenti de foro competenti*.

Facit ad materiam, de qua agimus videre, an Clericus, uti de fuga suspectus, possit carcerari: & negativè respondendum videtur, nisi in actu fugæ deprehensus fuerit, quo casu tenetur tantum cautionem juratoriam præstare

de stando juri, & judicatum solvendo cum hypotheca suorum bonorum, quo peracto non erit molestiis afficiendus circa capturam ipsam intentatam, ut benè de omnibus *Sac. Rota recent. parte 16. decis. 362. per totam*, ubi de rationibus, & de juribus ibi allatis, & Nos alibi sub titulo *de solutionibus*.

ARGUMENTUM.

De Clericis quoad Privilegium electionis fori, tam pro rebus, & actionibus sibi competentibus, quam ratione bonorum suæ Ecclesiæ.

SUMMARIUM.

- 1 Clerico an & quatenus competat electio fori, & num. 3. & seq.
- 2 Alter sequitur forum Rei.
- 4 Privilegium concessum personis Ecclesiasticis nequit restringi ad solum favorem Ecclesiæ.
- 5 Clerici respectu fori laicali reputantur personæ miserabiles pro effectu gaudendi privilegio electionis fori.
- 6 Bona Clericorum veluti accessoria ad Ecclesiam gaudent privilegio bonorum Ecclesiæ.
- 7 Clerici utuntur privilegio electionis fori etiam in actionibus realibus activè ac passivè intentatis, & num. 9.
- 8 Bona esse dicuntur propter personas.
- 10 Pro fructibus bonorum Ecclesiasticorum Clericus convenire potest laicum in foro Ecclesiastico, & num. 11.
- 11 Dependencia assumunt privilegia negotii principalis.
- 12 Clericus convenire potest administratorem bonorum Ecclesiæ coram Judice Ecclesiastico.
- 13 Coloni Clericorum pro fructibus conveniri possunt coram Judice Ecclesiastico.
- 14 Laicus pro laudæmio debito super bonis Ecclesiasticis potest conveniri coram Judice Ecclesiastico.

DISCEPTATIO XVII.

DE privilegio electionis fori Clericis, Ecclesiasticive personis de Jure competente, hic nobis est aliquid di-

dicendum. Et circa hujusmodi electionem, & fori variationem nonnulli putant, & sine dubitatione affirmant, hujusmodi constitutis in statu Ecclesiastico hoc Beneficium competere, tanquam pro rebus Ecclesiæ, ut expresse statuitur in Ritu Magnæ Curie Vicariæ Neapolis in Ordine 229. ubi *Caravita*, & *Petra*, & ita *Novarius* in *praxi electionis fori* *sect. 1. quest. 31. de Franchis decif. 597. num. 1. ubi Addentes, Sperellus decif. 142. num. 10.*

Unde secundum hanc sententiam, si Clericus esset actor, & non agatur de re suæ Ecclesiæ, fori rei sequi debeat, ex generali regula quod actor sequitur forum rei, ad *Text. in cap. cum sit generale de foro competentis, cap. si diligenti eodem titulo, Sperellus decif. 135. num. 44. & decif. 142. num. 1. & sequentibus.*

Veritas tamen est, quod non solum pro re suæ Ecclesiæ; verum etiam pro re propria Clericus agens contra laicum, ejus bonorum occupatorem, habet fori electionem; quod probatur per *Textum in cap. similiter 16. quest. 1.*, concordat *Text. in cap. si quis 24. qu. 3. cap. Clericus laicum de foro competentis*, ubi bona Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum æquiparantur, *cap. quamquam de censibus in 6. Sperellus dicta decif. 142. d. num. 11. in finem.*

Nec prædictæ sententiæ adversatur *Textus in cap. cum sit generale de foro competentis*; nam ibi *Textus* non solum loquitur de Ecclesiis, verum etiam generaliter de personis Ecclesiasticis ibi: *Verum quoniam seculares Judices in exhibenda justitia personis Ecclesiasticis, sæpe in judicio sunt remissi; in favorem Ecclesiæ est introduendum, ut malefactoris suos &c.* Propter quàm mentionem personarum Ecclesiasticarum non videtur, Summum Pontificem ibi se restrictisse, & taxativè de solis Ecclesiis disposuisse, sed etiam de personis Ecclesiasticis, in quibus militat eadem ratio, latè *Sperellus decif. 142. num. 18. usque ad 53.*

Imò ratio finalis ejusdem *Textus* magis militat in bonis patrimonialibus Clericorum, in quibus Judices laici duriores sunt, quàm quoad bona Ecclesiæ.

Tom. II.

rum; ac proinde Clerici in Curia laicali litigantes, dicuntur miserabiles personæ; & meritò multo magis debent gaudere privilegio electionis fori, ita *Marta de Immunit. part. 4. cap. 49. n. 16. Duard. in Bulla Cane Dñi lib. 2. Can. 18. quest. 5. n. 10. Sperellus decif. 8. num. 18. decif. 49. num. 26. decif. 142. num. 26.*

Ultra quòd bona Clericorum, cum veniant accessorie ad personam, sive Ecclesiastico, sive patrimoniali, proprio jure possideantur, quoad forum, & jurisdictionem eodem privilegio potiuntur, quo bona Ecclesiarum, ad *Text. in cap. Ecclesiæ Sanctæ Mariæ de constitutionibus*, ubi *Abbas, Felin. & alii, Maranta disp. 8. sub num. 13. Clarin. contrav. forens. cap. 138. n. 17. Sperellus decif. 12. num. 35. & decif. 142. num. 27.*

Gaudet privilegio de quo suprà Clerici, non solum ubi agitur de causa reali, sed etiam pro offensa, & injuria vindicanda eisdem facta, ex quo non debet esse minus privilegiata persona, quàm res, cum bona sint propter personas, ita de *Franchis decif. 597. n. 2. Anna alleg. 147. Carleval. de Judic. lib. 1. disp. 2. num. 588. Novar. in praxi elect. fori sect. 1. quest. 31. num. 2. Riccius collect. 300. & ita ex Ritu 229. M. C. Vicariæ Neapolis, quòd incipit *ut delatas*, ubi *Caravita*, & *Petra*.*

Privilegiū prædictum competit Clericis, sive agatur actione reali, sive personali, scilicet ex legato, vel locato, & similibus: *Abbas in cap. si Clericus laicum num. 12. de foro compet. Bellett. disquisit. Clerical. tit. de favore Cleric. real. §. 5. num. 2. 3. & 6. Gutierrez. Canon. quest. lib. 1. cap. 34. num. 13. Clarin. contrav. forens. cap. 171. n. 6. Sperellus decif. 98. num. 2. & decif. 142. n. 41. Rota recent. part. 6. decif. 42. per totam, Gratian. discept. 238.*

Imò Clericus ratione facultatis Clericalis, & privilegii de quo suprà, potest convenire laicum coram Judice Ecclesiastico non solum pro rebus Ecclesiæ, sed etiam pro fructibus; etenim fructus bonorum Ecclesiæ, licet non sint quid spirituale, nihilominus, quia habent dependentiam à re Ecclesiæ, idem

A a a

de

11 de illis erit judicandum, *cap. si annum de Judic. in 6. Bellett. supra num. 8. Sperell. decis. 98. num. 5. & 7.*

Pariter Clericus vigore dicti privilegii jus habet conveniendi laicum administratorem bonorum Ecclesiæ coram Judice Ecclesiastico, ad *Text. in cap. judicatum dist. 9. Socinus in rubrica de foro compet. & in cap. licet eodem titulo, Sperell. supra num. 4.* Ita quoque Coloni, & Patriarii Ecclesiæ, & Clericorum, sicuti Conductores pro fructibus recollectis, ac pro eorum Colo-

13 norum expulsiōe conveniri possunt coram Judice Ecclesiastico, ad *Text. in cap. si Clericus laicum de foro compet. Bellett. supra num. 8.* Quidquid contrarium dicat *Morta de jurisdictione, part. 4. casu 112.*, ubi tenet, Clericos non posse convenire Colonos coram Episcopo Ordinario ratione culturæ, nisi obligati sint in forma Reverendæ Cameræ Apostolicæ, vel per pactum se subjecerint Judici Ecclesiastico: cujus opinionem non esse tutam dicit *Sperell. decis. 98. num. 8.*

Pro laudemio quoque laicus conveniri potest coram Judice Ecclesiastico, 14 *Sperell. supra num. 14. & Nos latius lib. 2. ubi de jurisdictione Episcopi in laicos, & pariter lib. 26. ubi de Locato, & Conducto, ibi vide latè.*

ARGUMENTUM.

Clericus gaudet Privilegio fori, ne possit cogi ferre testimonium coram Judice laico, eo magis in criminalibus Judiciis.

SUMMARIUM.

1 *Clericus cogi nequit ad ferendum testimonium coram Judice laico, maxime in criminalibus.*

Adeout depositio contra hujusmodi prohibitionem facta nullum genus probationis constituat, n. 2. & n. 7. Declara, ut num. 8.

3 *Episcopus nequit licentiam Clericis impertiri, ut in causa criminali testimonium perhibeant coram Judice laico.*

Amplia, etiamsi veritas aliunde haberi nequiret, ibid.

4 *Clericus subici potest in subsidium, examini sub Judice laico, & num. 9. Juramentum tamen prestare debet in manibus Judicis Ecclesiastici, n. 6.*

Formula traditur concedendi facultatem, ut Clericus examinari valeat à Judice laico, ibid.

10 *Clericus neque in subsidium cogi potest testimonium perhibere coram Judice laico in causis, ubi intret pœna sanguinis, vel alia ad offensam Reorum, & num. 11.*

DISCEPTATIO XVIII.

Licet veritas modis omnibus perquirenda sit, non ex hoc videtur permissum laico Judici illam perquirere ex ore Clerici, sed ubi Judici Ecclesiastico hoc videtur expediens, concessa prius licentia, & non aliter cogi valet Clericus ipse, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Aquilana 5. Maji 1637.* Clerici igitur, sive in majoribus, sive in minoribus Ordinibus constituti, coram Judice laico examinari nequeunt in causa 1 tam civilis, quam criminali, præcipue ubi agitur de delicto, pro quo esset imponenda pœna sanguinis, propter periculum irregularitatis, etiamsi veritas aliter haberi non possit; adeout, cum repellantur à limine depositionis, ad *Text. in cap. testimonium 11. quæst. 1.*, 2 quatenus se subjecerent examini, contra Juris prohibitionem, nullum genus probationis videtur constituere illorum depositio, *Abbas in cap. de cetero de testibus, Farinac. qu. 61. à n. 57. ad 61., Sperell. decis. 50. n. 5.*

Unde neque Episcopus, aut Judex Ecclesiasticus licentiam concedere valet Clericis deponendi coram Judice laico, sive principaliter, sive incidenter, ubi pœna sanguinis venit imponenda, ad *Text. in cap. testimonium 11. quæst. 1.* Quod locum habet, etiam si veritas aliter haberi non possit. *Doctores apud Bellett. disput. Cleric. part. 1. tit. de Clerico teste §. 2. num. 9. Morta de Jurisd. lib. 4. casu 117. n. 4. Majol. de Irregul. lib. 2. cap. 6. num. 11. Sperell. supra num. 6. 7. 8. & 9.*

Dixi

Dixi in causa criminali, & ubi veniet imponenda poena sanguinis; etenim aliter esset, ubi locum haberet alia poena, quæ non sit sanguinis; quia tunc non videtur interdictum Clerico contra laicum testimonium dicere coram Judice laico; ubi veritas aliter haberi non potest; nam in subsidium Clericus admittitur in testem contra laicum, *Gigas de crimine læsæ majest. lib. 2. qu. 14. n. 3. & seq. Farinac. sup. n. 68. & pluribus seqq. Genuensis in praxi cap. 43. n. 6. Sperellus decif. 50. n. 25.* Sed hoc locum habet, obtentâ prius licentia à suo Ordinario, ad *Text. in cap. sicut 2. qu. 7. cap. testimonium 11. qu. 1. Alex. cons. 65. vol. 2. Mascard. conclus. 306. Genuensis suprà n. 4. Farinac. qu. 61. n. 78. Sperell. decif. 50. num. 2. Sacra Congreg. lumnit. in una Aquilana 5. Moji 1637.* Juramentum verò præstare debet Clericus in manu sui Ordinarii, non autem laici Judicis, ad *Text. in cap. quamquam 14. qu. 2. Sperell. sup. n. 4.* Formula licentiz ita est, juxta *Bellett. Conceditur licentia N. N. Clerico deponenti in Curia seculari in causa vertente inter A. actorem ex una, & B. reum, & co-reum ex altera, dummodò non deponat super articulis concernentibus criminalitatem, infamiam, repulsam, aut negativam, & juramentum veritatis dicenda præstet in manibus nostris, vel nostri Vicarii Generalis. In quorum &c. Datum &c.*

Si verò Clericus absque licentia sui Ordinarii testimonium perhibeat coram Judice laico, non ex hoc irritatur ejus depositio, sed venit attendenda, ita *Guidon Papa decif. 65. Diaz in praxi crim. Canon. cap. 98. n. 25. Genuensis d. cap. 43. n. 4. Sperell. decif. 50. num. 14. Bellett. part. 1. tit. de Clerico teste §. 2. n. 3.* Sed verior sententia majori calculo Doctorum approbata est in contrarium, nempe quod si Clericus in criminali causa examinetur, absque sui Ordinarii licentia, nullum constituat probationis gradum illius depositio, immò neque judicium, ita *Filler. in praxi crimin. in fragment. n. 9. Natta consil. 394. lib. 2. Grammaticus consil. 3. n. 9. & 10. de Grassi effect. 10. n. 17. Bellett. suprà §. 2. n. 8. Farinac. suprà n. 61., & latius*

quest. 62. n. 261. Sperellus suprà n. 19. Sed tu conciliando has inter se contrarias sententias dicas, primam habere locum in causa criminali, civiliter mota, & ad defensionem rei; secundam locum habere in criminali causa criminaliter intentata, præcipue si agatur de poena sanguinis, *Sperell. d. decif. 50. n. 21. ubi Doctores.*

Clerici, quamvis sint privilegiati, & inter personas privilegiatas computentur, qui regulariter cogi non possunt ad ferendum testimonium coram Judice laico, ad *Text. in cap. fin. 14. quest. 2. l. nec honorem C. de Episcopali audientia:* Attamen in subsidium, & ubi veritas aliter haberi non potest, cogi possunt, non solum in civilibus, sed etiam in criminalibus ad ferendum testimonium, ad *Textum in cap. quamquam 14. quest. 2.* per hæc verba: *Ubi nulla idonea secularium inveniantur persone, ne veritas occultetur, & ita. Batrius, Abbas, Alex. Natta, Gattierez, Bellett. & alii, de Grassi, & alii relati à Sperello d. decif. 50. n. 26. & sequentibus, Farinac. ubi Doctores qu. 61. n. 71. & 72.*

Supradicta conclusio locum habet, dummodò non agatur de poena sanguinis imponenda; nam hoc casu etiam si veritas aliter haberi non possit, Clericus nequit cogi ad ferendum testimonium propter periculum irregularitatis, *Ferrett. quest. 61. n. 59. Sperellus decif. 50. n. 28., & Nos latius lib. 19., ubi de Irregularitate.*

Immo etiam si non agatur de poena sanguinis, sed de alia corporali mitiori, Clericus, ad offensam, testificari non debet, ad evitandas inimicitias, quæ faciliter propter hunc actum exoriri possent, & ne reddatur odiosus, & consequenter ne subtrahatur à Divino cultu, *Motta de Jurisdic. part. 4. casu 117. n. 2. Sperellus decif. 50. n. 29.*

ARGUMENTUM.

Clerico uti hærede Laici, vel alio jure obtinente possessionem bonorum per manus Judicis laici, casu, quo alius compareat præterdens eadem bona uti ad ipsum spectantia, an convenire debeat illum coram Judice suo Ecclesiastico, vel coram Judice laico, à quo Clericus possessionem obtinuit.

SUMMARIUM.

- 1 Clericus, qui possessionem bonorum obtinuit à Judice laico, num pro eisdem bonis coram eodem conveniri valeat, & num. 2. & seq.

DISCEPTATIO XIX.

Quia non semel Clericus sit hæres laici; unde hoc casu juxta praxim nostri Regni debet expedire *Decretum*, quod dicitur *præambuli*, quo expedito, mittitur in possessionem bonorum per ipsum Judicem laicum, vel ubi aliàs ipse Clericus à manu Judicis laici recepit possessionem, si postea super eadem re conveniendus sit, an sit conveniendus coram ipso Judice laico, vel coram suo Ordinario Ecclesiastico.

Et circa utrumque regulam generalem constituimus, cum *vulgatis Juribus*, Clericum non posse conveniri coram Judice laico, neque ratione personali, neque reali, aut hypothecaria, ad *Text. in cap. diligenti, cap. significasti de foro compet. Auth. statuimus, Cod. de Episcop. & Cleric. Bellett. diffus. Clerical. in rubrica de favore Cleric. personali §. 1. ad 6. Revit. decis. 44. num. 1.*

- Ratio ea videtur; nam Clericus ubi actor fuerit, finito judicio, pro eadem re non valet trahi ad forum seculare;
- 2 ac proinde super eadem re quæcumque controversia orta fuerit, Judex Ecclesiasticus, non laicus elicitur Judex competens, *Carol. de Grass. de effect. Cleri-*

cat. effect. l. n. 784. de Franch. decis. 193. n. 9. & decis. 376. ubi Addentes, qui loquantur, etiamsi agatur per viam conventionis, Revitus supra num. 8.

- Hinc si per Judicem laicum Clericus fuerit immisus in possessionem bonorum, ex illo edito, si postea, post adeptam possessionem, comparet laicus contradictor, coram Judice Ecclesiastico tenetur convenire Clericum ipsum, in possessionem immisum, & non coram Judice laico, cum nullum jus amplius habeat in causa ipsa, *Zecca. in l. fin. n. 397. C. de edito D. Adr. tollendo, Menoch. de adipisc. possess. tom. 4. n. 476. Revitus supra n. 9.*

- Neque obstat illud quod dicit *Peregrin. de fideicommiss. art. 48. n. 62.*, ex eo quod habetur, quod ubi Clericus immisus fuerit in possessionem bonorum vigore *dictæ legis finalis* cum clausula *Salvo jure cujuscunque*, si postea conveniatur ab alio super eisdem bonis, teneatur respondere coram eodem Judice laico, fundans se in illa clausula, quasi quod illa operatur, ut semper Clericus respectu illorum bonorum sit alligatus, & teneatur stare juri coram Judice laico, quam doctrinam simpliciter sequitur idem *de Grassis sup. n. 947.* Cujus sententix antea fuit *Joannes Baptista Ferret. conf. 27. num. 3. & 10. & conf. 30. num. 2.*

Opinio enim *Peregrin. de Grassis, & Ferretti*, non est consideratione digna, cum videatur reprobata per *Gratian. discept. forens. cap. 238. n. 94.*, & per *Martam de Jurisdic. part. 4. casu 159.* utrobique Doctores, *Revitus supra post n. 9.* Ratio ea videtur, quia Judex laicus, post latam sententiam immisionis favore Clerici, nihil amplius juris habet super causa; nam jam sanctus fuit officio suo; facit illud *Pauli de Castro in l. à D. Pro §. si post additum, ff. de re judicata*, ibi: Si coram exequutore aliquis compareat, præterdens jus super re per eum vendita, non debet ipse summam cognoscere, sed debet dicere: *Ego sum sanctus officio meo, vadas coram Judice, ubi subdit.*

Si ille Judex est competens, vel si ille non est competens, da libellum coram Judice competente, & in ordinario Judic-

Judicio ille Judex, qui pignus addixit, vel rem vendendam mandavit, non est Judex competens, si forte ille, cui facta est additio, non est sibi subiectus, & pro Clerico decus habemus per Sacrum Consilium Neapolis, teste *Rovito dicta decis. 44. per totam.*

De Clerico ægrotante, vel debilitato, ad librum tertium Decretalium tam extra, quam in 6.

ARGUMENTUM.

Clericus quinam dicatur ægrotans, & sic infirmus, vel debilitatus? Talis ubi fuerit, an sit privandus suo Beneficio, vel removendus ab Officio? An in quibusdam valeat exercere.

SUMMARIUM.

- 1 Afflictis nova afflictio addenda non est.
- 2 Cum Beneficiatis infirmis Canones benignè agunt, ne terreantur qui inhiant Ecclesiæ i. servire, & n. 5.
- 3 Infirmitas desinitur secundum Jurisconsultos, ac Medicos.
- 4 Clericus infirmus juxta Canones quinam dicatur.
- 6 Pene indultæ sunt ad aliorum exemplum.
- 7 Clericus infirmus non est privandus Beneficio propter infirmitatem, neque de voluntate Papæ, & redditur ratio, ut n. 8.
- 9 Clericus inhabilis effectus causa male valetudinis removeri potest ab exercitio Officii sibi incumbenti.
- 10 Clericus inhabilis effectus ad unum actum, num in reliquis exemptus sit? & n. 11. & 12. cum seq.

DISCEPTATIO XX.

NE afflictis nova injungatur afflictio, jura nostra sanxerunt, esse cum eis benignè agendum: hinc ad materiam, de qua agimus, ubi Clericus beneficiatus effectus fuerit infirmus, vel debili-

tatus, cum eo benignè, & humaniter procedendum erit, quatenus sua infirmitate non valuerit obire munus eidem injunctum: & hoc non sine ratione, ne aliis ejus exemplo deterritis, fortè non possit inveniri, qui velit Ecclesiæ inservire, ad Text. in cap. cum percusso de Clerico ægrotante, vel debilitato, ibi = *Fortè non posset, qui militaret Ecclesiæ, inveniri.* Undè Summus Pontifex Gregorius mandat, in supracitata Decretali de Clerico ægrotante, Clericum non esse impediendum, quin possit percipere ab Ecclesia consueta emolumenta, ac si sanus esset, ibique Abbas, Fagnan. Barbosa, & Canonistæ communiter. His positis.

Quinam dicatur ægrotus, vel debilitatus, & sic infirmus, videre est. Infirmitas, sive morbus, secundum Jurisperitos nil aliud est, quàm habitus cujusque corporis contra naturam, qui usum ejus ad id facit deteriore, cujus causa natura ejus corporis sanitatem dedit = ad Text. in l. 1. §. sed sciendum, ubi Doctores, ff. de edilitio Edicto. Vel brevius, est habitus cujusque corporis præter naturam, ut ex d. §. sed sciendum: & in effectu Jurisperiti conveniunt cum Physicis, qui dicunt, esse mutationem naturalis status, vel statum naturalem mutatum actione ledentem, vel affectum sive affectionem præter naturam actiones ledentem, ita Galen. de Symptom. dif. cap. 1. class. 3. & lib. 1. de Sanitate tuenda cap. 8. class. 2. Paulus Zacchius quæst. Medic. legal. lib. 1. tit. 1. quæst. 9. n. 74. Esse nihilominus remittendam arbitrio Judicis quæstionem istam, quinam dicatur verè infirmus, docet Menoch. de arbitr. Judic. casu 60. per tot. Addent. ad Sanfelice. decis. 416.

Posito igitur, quod aliquis Clericus fuerit infirmus, vel debilitatus membris; itaut non valeat inservire Ecclesiæ, non ex hoc privandus erit suo Beneficio, nec removendus erit; nam aliter aliis deterritis forsan non invenirentur alii, qui voluerint Ecclesiæ militare; undè humaniter sunt tractandi, & cum eis benignè agendum erit; ne addatur afflictio afflictis, Doctores communiter.

Et ut dicit Petrus de Ancharano in cap

cap. cum percusso de Clerico agrotante num.3. ex mala unius Clerici tractatione multi deterrentur, & multis minatur qui uni facit injuriam; sicuti pœna unius est metus multorum, ad Text. in cap. Clerici de cohabit. Cleric. & mulierum.

Ex prædictis collige, Clericos inhumaniter tractari, si tempore ægitudinis, suis Beneficiis fuerint privati, vel privati illi fuerint fructibus suorum Beneficiorum, contra dispositionem *Text. in d. cap. cum percusso*: Undè singulariter infert *Abbas ad d. Textum num.3.* quod Clerici non debeant privati eorum Beneficiis, attenta debilitate, vel infirmitate, licet illa gravis fuerit; itaut non valeant ipsi inservire Ecclesiæ, alia non subsistens causa, quam causa ipsius infirmitatis, etiam ipso Pontifice volente; nam aliter turbaretur status Ecclesiæ, ibi *z Si existenti in infirmitate, & sic in impotentia serviendi non debet subtrahi Beneficium, ne ex hoc turbetur status Ecclesiæ.* Imò Papa volens turbare statum universalis Ecclesiæ sine rationabili causa, non est tolerandus, *Fagn. in d. cap. cum percusso n.5.*

Neque obstat *Textus in cap. tua nos hoc titulo*, ibi *z debet Officio removeri*; etenim, cum ibi actum fuisset coram *Clemente Papa III.* quid de Clerico leproso, Papa respondit, esse removendum ab Officio, ne scandalum sit populo, quasi Papa voluisset dicere, quod debeat se abstinere ab exercitio muneris sibi injuncti: undè tantum removetur ab exercitio, non verò privatur jure, & titulo Beneficii, ita *Suarez de Censuris tom.5. disput.51. sect.2., Campanil. divers. Juris Canonici rubr.11. cap.17. n.160. Garzias de Benefic. part.4. cap.5. n.6. Lancelott. Institut. Canonic. lib.1. tit. de coadjut. §.1. Salgado de Peseffate Regia tom.1. part.3. cap.2. n.44.*

Sequitur, ut videamus, an Clericus Beneficiatus, effectus agrotans, putatur infirmus, vel debilitatus, dicatur omnino irregularis, itaut non valeat exercere in munere sibi injuncto ratione Pastoralis officii, & in hoc dicimus, quod ubicumque effectus fuerit illi inhabilis, ut non valeat exercere, venit omnino excusandus; hinc si fuerit effectus de-

mens, & furiosus, & similis, tunc non debet, nec valet cogi ad inserviendum: secus tamen esset, si in uno effectus fuerit inhabilis, in ceteris verò habitatus remaneret; proinde Presbyter, cui medietas palmæ cum duobus digitis est abscissa, licet Missam celebrare non valeat, ceteris tamen officiis Sacerdotalibus fungi potest, undè valet baptizare, confessiones Sacramentales audire, & cetera munia obire, quæ compatible sunt cum sua infirmitate, ad *Text. in cap. Presbyterum hoc titulo*, ubi *Abbas, Barbosa, & alii Canonici, & Gara. de Benefic. part.7. cap.12. n.18. Navar. conf.6. n.1. sub titulo de etate, & qualitate, Ugolin. de Irregularitate cap.52. §.1. n.2. & cap.64. §.5. n.1. & de officio Episcopi cap.5. §.1. n.4. Sayrus de Censuris lib.6. cap.2. n.23. & cap.7. n.76. Reginald. in praxi fori penitent. lib.30. num.46.*

Per doctrinam verò *Abbatis Panor. mitani in d. cap. Presbyterum*, habetur quòd licet quoquo modo Presbyter manum post promotionem amittat, ordinis executio impedita censetur, hoc procedit circa illos actus, in quibus opus est manibus, secus autem in aliis, ut merito dicere fas sit, ipsum posse prædicare, atque confessiones audire, non tantum si sinistra manu careat, sed etiam si dextera: manuum namque impositio super caput Penitentis necessaria non est pro validitate Confessionis, ex *Soto in 4. Sent. dist.14. quest.1. art.4. per totum.*

Sola enim deformitas corporis impedit, quem promoveri ad Ordines, non autem impedit exercitium, quod est compatibile, ut ex supradictis. Undè Presbyter, qui caret medietate manus cum duobus digitis, Missam non potest celebrare, alios verò Sacerdotalis actus potest exorcere, ad *Textum in d. cap. Presbyterum*, ubi *Abbas*. Sicuti non valet celebrare, ubi fuerit infirmus, vel debilitatus, & qui sine scandalo non potest celebrare: exemplum erit de eo, qui non potest ascendere ad Altare sine baculo, ita *Abbas ad citatum Textum in cap. Presbyterum*.

ARGUMENTUM.

Ubi Clericus fuerit infirmus, vel debilitatus, an ei debeantur fructus sui Beneficii? Et quid de Canonico infirmo, vel debilitato? Quid de Parocho ita existente, quoad fructus ipsos percipiendos ex Beneficio.

SUMMARIUM.

- 1 Parochus inhabilis effectus ad expediendum munus suum an integros Beneficii fructus consequatur?
- 2 Canonici infirmus lucratur distributiones quotidianas, perinde ac si interesset divinis Officiis, dummodo aliis interesse consueverit, & n.3.
- 4 Podagra excusat Canonicum ab interesse.
- 5 Canonici lumine oculorum orbatus post obtentum Canonatum, fructus percipit, ac distributionem etiam in absentia, & num.6.
- 7 Canonici onus incumbit canendi in Choro.
- 8 Exemptus à toto etiam à parte censetur exemptus.
- 9 Clericus propter malam valetudinem dispensatus à recitatione Officii, ejus partem recitare minimè tenetur, neque obligatur horas Canonicas audire, & num.10.
- 11 Cæcus excusatur à muneribus personalibus.
- 12 Impeditur exequi Corporales functiones, non tenetur subire Corporalia munia.
- 13 Cæcitas totius corporis infirmitas reputatur.
- 14 Cæcus dicitur miserabilis persona, etiam ad effectum fruendi Privilegio electionis fori.
- 15 Afflictis potius consulendum est, quàm eis novam afflictionem adungere.
- 16 Canonici infirmus participare debet etiam de Punctaturis aliorum Canonicorum citrà justà causam absentia.
- 17 Canonici dispensatus à residentia habetur pro præsentè, & num.20.

- 18 Per jus accrescendi portio deficientium cæteris accrescit.
- 19 Lex loquens in casu vero extenditur ad casum fictum.
- 21 Jus accrescendi operatur, ut portio non persone, sed portioni accrescat, & num.22.
- 23 Accessorium sequitur naturam sui principalis.
- 24 Parocho infirmo, seu debilitato dandus est Coadjutor, constituta eidem congrua sustentatione, & n.25.
- 26 Ubi fructus Beneficii Coadjutori, & Coadjuto minimè sufficiunt, quis eorum præferendus sit, & num.27. cum seqq.
- 29 Parochiani tenentur supplere congruam sustentationem Coadjutori, quatenus fructus non sufficiunt, & num.31. & seq.
- 30 Titulus sublati non remanet per commissionem exercitii alteri factam.
- 33 Administratio fructuum Beneficii num competat Coadjutori, sive Coadjuto.

DISCEPTATIO XXI.

Parochus, ubique effectus fuerit ægrotans, debilitatus, itaut non valeat obire munus sibi injunctum, an percipere possit fructus integros sui Beneficii absque ulla diminutione, ac si inferviret, videre est. Et in hoc duo sunt distinguendi casus: vel agitur de Canonatu, vel agitur de Beneficio Curato. In primo casu dicimus, omnes fructus per integrum deberi Canonico, absque ulla diminutione, & sic debentur illi & victualia, seu distributiones quotidianæ, ad litteram *Textus in cap. cum percussio de Cleric. ægrot. ibi 2. Sed secundum ejus ordinem, quacunque ei, si sanus esset, poterunt ministrari*, & ibi Abbas num.6. Fagnan. num.11. & Doctores communiter, concordat *Textus in cap. unico de Clericis non residentibus in 6.*

Fructus enim Beneficii Canonici non solum spectant per integrum Canonico infirmo, sed etiam pariter distributiones quotidianæ, dum morbo impeditus non valet interesse in Choro, ac si præfens esset in illo, ad litteram *Textus in d. cap. cum percussio hoc titulo,*

lo, cum quo pertransit Covar. var. res. fol. cap. 13. num. 8. Hojeda de incompatib. Benefic. part. 1. cap. 17. num. 15. Fufcus de visit. lib. 1. cap. 20. num. 26. Gutierrez Canonic. quest. lib. 1. cap. 1. à num. 136. Corad. ad sextum Decretalium collect. 18. num. 8. Leo in Thesaur. fori Eccles. part. 3. cap. 2. num. 27. Barbosa de potestate Episcop. alleg. 53. num. 166. Moneta de distribut. quotid. pa. 1. 2. quest. 5. num. 6. Rota coram Bichio decif. 167. & 626. Nos latè de Canonici quoad distributiones.

Quod quidem intellige, modo is, qui infirmus est, ante infirmitatem solitus erat residere, & Officii divinis interesse, ut docet Covar. d. cap. 13. num. 8. Cored. Canonic. quest. lib. 1. quest. 1. num. 8. Moneta dicta quest. 6. num. 21. Barbosa d. alleg. 53. num. 167. Rota coram Bichio decif. 167. ubi habetur, distributiones, ut debeantur infirmo, duo requiri, nempe ut infirmus sit talis, qui attempta sua infirmitate non possit interesse in Choro: & alterum, quod ante infirmitatem Canonicus solitus fuerit interesse in Choro, & alia adducuntur ad rem consideranda.

Habetur etiam ea eadem Rota coram Bichio decif. 626. quod laborans podagra, quia viva mors ea appellatur, excusetur ab interessentia in Choro, & nihilominus valeat lucrari quotidianas distributiones. Nos latè dicto titulo de Canonicis.

Sequitur, ut videamus, an Canonicus infirmus, & debilitatus, qui post adeptum Canonicatum utroque lumine orbatus est, teneatur in Choro præsens esse; itaut alioquin non lucratur distributiones quotidianas: & circa præsens dubium, licet gratis asserat Novarrus (nullam adducens auctoritatem) sub titulo de bonis Canonicis cap. 19. conclus. 8. eas non lucrari, ubi non residet; verior tamen videtur contraria sententia, videlicet eas lucrari; pro qua secunda sententia facit Textus in cap. cum percussio hoc titulo, ex qua Decretali habetur, quod quidam Canonicus Urbevitanus adivit Gregorium Pontificem de persona, ibi: Lator presentium, & tamen ægrotat-

bat. Erat igitur talis sua infirmitas, quæ non impediebat eum ambulare, & Choro interesse; sed tantum impediebat psallere, forte quia amiserat officium linguæ; prout observat Joannes Andreas ad citatum Textum cum percussio, ibique Butr. num. 4. Card. n. 6. in prima opposit. & Abbas num. 7. Et nihilominus ibi D. Gregorius Papa respondit, huic Canonico in absentia, esse respondendum de redditibus Beneficii absque ulla diminutione, sicuti respondebatur, dum erat sanus, & sic etiam de visualibus, & distributionibus quotidianis.

Si igitur visualia, & distributiones quotidianæ debentur Canonico absenti, qui propter impedimentum linguæ, non valet psallere in Choro; attamen potest præsens esse, absque auxiliterius, multò fortius debita erunt Canonico cæco, qui nec potest psallere, cum nequeat legere psalterium, nec ad Ecclesiam accedere valet absque auxilio alterius; ut habetur ex Textu in cap. penult. 49. dist. ibi: Cæcus locum ignorat, & quo gressus porrigas nescit, juncto cap. cum ars, de etate & qualitate ibi: Si cæcus cæcum ducat umbo in foream dilabuatur.

Etenim, etiam cæcus per se ipsum ad Ecclesiam accedere possit, adhuc tamen non teneretur divinis interesse: quod assumptum probari potest ita; Canonicorum obligatio est canere in Choro, ad Text. in Clementina prima de celebratione Missarum, ibi: Frustram laborum suorum, & infra, ibi: Devotè psallatur, & D. Thomas 2. 2. qu. 83. art. 12. & statuitur ad Tridentin. sess. 24. cap. 12. ibi: Atque in Choro ad psallendum instituto, hymnis, & canticis Dei nomen reverenter, distinctè, devotèque laudare.

Sed Canonicus cæcus non tenetur psallere, cum nec possit, nisi fortè integrè psalterium memoriter teneret. Ergo nec tenetur Choro interesse; quandoquidem obligatio psallendi in Choro, est unica, & individua, cum sit quid facti l. stipulationes non dividuntur ff. de verb. obligat. Doctores in l. eodem. Ideoque, qui non tenetur ad totum, ad nihil tenetur, ad Text. in l. ap-

l. operas ff. de oper. libert. Jafon. in d. l. stipulationes num. 28. & ibi alii Doctores.

Et impeditur ob adversam valetudinem dicere majorem partem horarum, non tenetur ad partem superflitem, *Novar. supra cap. 11. num. 15.*

His accedit quod qui agitudine impeditur horas Canonicas recitare, non tenetur illas audire, ut docet *Innoc. in cap. 1. de celebr. Missarum*, & *Nos eodem titulo de celebrat. Missarum.*

Præterea cæcus excusatur à muneribus personalibus, ad *Text. in l. 1. C. qui morbo se excus. lib. 10. cap. licet de censibus, exact.* & *prot.* ubi id notant *Innocent. Hostiens. Joannes Andreas, Collect. Anania, & alii.*

Nec mirum, eo quia corporis debilitas eorum munus excusationem præstat, quæ corpore implenda sunt, l. 2. §. corporis ff. de vacatione munerum. Totius autem corporis debilitas est oculis perdidisse, ut inquit *Lucas de Penna in d. l. 1. num. 4.* ubi alii Doctores. Ergo similiter excusari debet cæcus ab hoc personali munere interessendi in Choro divinis Officiis, ut per *Joannem Franciscum Pavinum de visitat. num. 1. quæst. 100. part. 2.*

Demum hæc sententia ultima videtur in dubio amplectenda, uti æquior, & benignior; nam cæcus tanquam miserabilis persona est sub protectione Ecclesiæ d. cap. licet juncto cap. defensionis 87. diff. ubi obique *Canonista*, & *Nos latè sub titulo de foro competenti*, ubi de foro miserabilium personarum.

Etenim qui calamitate cæcitatæ affligitur, non debet alià calamitate affligi, ne afflictis injungatur afflictio, ad *Text. in cap. cum percussio 7. quæst. 1.* Ideoque, potius est ei consulendum, quam aliquid auferendum, ut de ipso dicit *Glossa in d. cap. licet V. misereri*: concordat *Textus in l. 1. §. casum ff. de postulatis. l. cæcus ff. de judis.*

Non est abs re videre, an Canonico infirmo, non valenti ob suam infirmitatem intervire, liceat percipere portionem quotidianarum distributionem, quæ à Canonicis absque legitimo impedimento à Choro absentibus amissa, præsentibus accrescit: Et di-

Tom. II.

cius, adhuc hujusmodi distributionem, seu punctaturarum portionem, ei deberi, ex duobus fundamentis de quibus *Nos infra.*

Primum fundamentum est, quia cum infirmus quoad percipiendas distributiones quotidianas hæret, ac juris interpretatione habeatur pro præsentem in Choro, ad *Textum in cap. unico de Clericis non resid. in 6.* & ita *Abbas ad Text. in cap. cum percussio hoc titulo num. 7. Covar. var. resol. lib. 3. cap. 13.* Sicuti portio deficientium per jus accrescendi verè interessentibus acquiritur, ut docet *Glossa in Clementina, ut ii de etate, & qualitate.* Ita debet acquiri infirmis, qui hæret, seu juris interpretatione sunt interessentes; nam lex loquens in casu vero extenditur ad casum fictum: & præsentia ficta æquiparatur præsentia veræ, adeo ut fictè præsens consequi debet ea, quæ verè præsentibus tribuuntur. *Joannes And. & Franch. in cap. cum in tua num. 3. & 4. de consuetudine in 6. Jafon. in l. si is pro tempore num. 284. ff. de usucap.*

Alterum fundamentum est; quia in materia juris accrescendi portio portioni non accrescit, non autem personæ: lege cum ex filio §. fin. ff. de vulgari, & pupill. substitut. quia portio est illa, quæ ad portionem ad se trahit, ut declarat *Ripa in l. re conjuncti ff. de legatis 3.* Et sicuti portio principalis distributionum debetur infirmo, quamvis à Choro absenti, ita hæc quæ assumit naturam portionis, cui accrescit, *Ripa sup. n. 200. Gomez var. resol. cap. 10. num. 16. vers. sed alterius, Fagnan. in cap. licet n. 139. de præbendis.* Et hæc de Canonico infirmo, vel debilitato quoad fructus sui Beneficii Canonici.

In secundo casu, videlicet ubi agitur de Parocho infirmo, vel debilitato, an ei debeantur integri fructus sui Beneficii, videre est. Et in hoc dicimus, quod ubicunque Parochus fuerit infirmus, vel debilitatus, hoc casu ei dandus erit Coadjutor, ne Parochiani detrimentum patiantur in spiritualibus: eidem Coadjutori assignatâ certâ congruâ portione super fructibus Beneficii, cum non debeat claudi os bovi trituranti, ut habetur ex sacris paginis. Undè, uti

Bbb

di-

dixi, Coadjutori danda erit congrua, pro sua alimonia, ad *Textum in cap. de Rectoribus hoc titulo ibi* = *Hoc volumus te tenere, quod eis dandus est Coadjutor, qui curam habeat animarum, & de facultatibus Ecclesiæ, ad sustentationem suam, congruam recipiat portionem, concordat Text. in cap. unico hoc titulo in 6. ibi* = *Coadjutores hujusmodi de proventibus Prælatorum, in quorum assumuntur auxilium, sumptus recipiant moderatos* = *Abbas in d. cap. de Rectoribus num. 1. & per totum, Barbosa ibidem, ac Fagnan. num. 8.*

Non est abs re videre, ubi redditus Beneficii non sufficiunt pro congrua sustentatione Rectoris Coadjuti, & Coadiutoris inservienti, quis eorum sit præferendus, super fructibus ipsis: & per ea, quæ dicit *Glossa finalis in cap. de Rectoribus hoc titulo*, de proventibus Ecclesiæ prius est providendum Coadjutori, qui Ecclesiæ inservit, cum infirmo Rectori debeat providere Episcopus, ubi allegat *Textum in cap. 1. & 2. 82. dist. & ita Abbas in d. cap. de Rectoribus num. 5.*

Licet idem *Abbas dicto loco num. 6.* contrarium firmet, videlicet, ut Rector infirmus præferatur Coadjutori, & ibi *Anania num. 13.* asserentes hoc casu, Parochianos esse compellendos ad subveniendum Coadjutori.

Quæ secunda sententia mihi magis placet, ex quo majori æquitate, ac solidioribus nititur fundamentis; etenim Rector Beneficii, licet ægrotus, adhuc dicitur Rector, & intelligitur Ecclesiæ inservire, quia non præstare servitium est quid per accidens, ergo illi prius subveniendum erit de redditibus Ecclesiæ; nam aliter ejus exemplo alii essent deterriti: & fortè non posset inveniri, qui militaret Ecclesiæ, ad *Text. in cap. cum percussio hoc titulo*. Ipse verò habet titulum, & possessionem, una cum servitio; unde meritò præferendus est Coadjutori, qui nec titulum habet, nec possessionem, sed nudum exercitium tantum, atque administrationem, *Rosa recent. part. 4. de cl. 410. num. 5. Fagnan. in cap. de Rectoribus num. 35.* ubi alii *Doctores*.

Nam aliter possessio penes duos esset

contra *Textum in l. 3. ff. de acquir. pos. 19. ff.* Undè hoc casu cum redditus Beneficii non sufficiant pro congrua alimonia utriusque, videlicet Coadjuti, & Coadjutoris, tunc Coadjutori subvenire debent Parochiani, qui actuale servitium recipiunt, *Abbas in d. cap. de Rectoribus num. 6. ibique Barbosa num. fin. Riccius de cl. 564. alias res. sol. 494. num. 11.*

Habemus igitur *Textum* apertum, secundum intellectum communem, quod quando quis dicitur habere, seu obtinere Officiū ab aliquo obtentum, hoc non intelligitur respectu tituli, sed respectu exercitii tantum: atque ita jus, & titulus radicans in persona unius non evellitur, licet alteri dicti juris exercitium, & administratio concedatur, ad *Text. in l. 3. ff. pro socio*.

Et in terminis Coadjutori habemus *Textum in cap. grandi*, ubi *Canonistæ de suppleenda negligentia Prælat. in 6. Abbas in cap. tua nos num. 4. hoc titulo*. Unde meritò concludendum est, prius esse præferendum super fructibus ipsis verum Rectorem, licet actū non inservientem: & de superfluo subveniendum est Coadjutori, vel ei subvenire debent in subsidium Parochiani, ut suprà.

Et pro hac secunda sententia pariter habemus bonam *Glossam in cap. omnis Christianus V. vacuus de consecrat. dist. 1. & quod legitur, & notatur in cap. ad audientiam il. de Ecclesiis adificandis, ac Tridentin. sess. 21. cap. 4.* ex quibus juribus habetur, quod, ubi redditus Ecclesiæ non sufficiunt pro Rectoribus Parochialium Ecclesiarum noviter erectarum, valeat per Episcopum cogi Populus ea subministrare, quæ ad illorum vitam sustentandam sufficiunt.

Demum circa id, quod respicit materiam fructuum Beneficii, nota cum *Abbate in d. cap. de Rectoribus n. 5.* redditus, seu fructus Beneficii, circa illorum administrationem, spectare ad Rectorem Beneficii, ægrotantis, vel debilitati, ubicunque illi appositus fuerit Coadjutor in spiritualibus tantum, ex quo non valet exercere. Quoties verò infirmitas fuerit ita gravis, itaut non valeat inservire neque in spiritualibus, neque in temporalibus, ex quo fue-

fuert amens, vel furiosus, & similis; & tunc Coadjutor facultatem habet administrandi tam in spiritualibus, quam in temporalibus. Ego tamen puto, standum esse literis patentibus Ordinarii loci, qui deputavit aliquem in Coadjutorem.

ARGUMENTUM.

De Coadjutore dando Episcopo, vel Pastore infirmo, vel debilitato non valenti obire munus sibi injunctum ratione Pastoralis Officii; ubi à quo dandus erit?

SUMMARIUM.

- 1 Ecclesia miseratione utitur in Beneficiatos afflicto.
- 2 Episcopo infirmo datur Coadjutor etiam invito, quatenus tamen infirmitas sit perpetua, ut n.3. & seq.
Declaro, ut n.6.
- 3 Beneficia Ecclesiastica conferuntur in perpetuum.
- 4 Episcopo impedito exercere munus suū constituendus est Coadjutor à Summo Pontifice.
- 5 Coadjutoria alia est temporalis, alia vero perpetua.
- 6 Coadjutoria cum futura successione dicitur Beneficii provisio preventiva facta.
- 7 Coadjutor Episcopi enim futura successione an valeat administrare etiam invito Episcopo Coadjuto.
- 8 Coadjutor dicitur, quia onus eidem in heret opem ferre Coadjuto.
- 9 Episcopus Coadjutus jurisdictionem habitam retinet.
- 10 Episcopus, cui datus fuit Coadjutor, nequit exercitium Jurisdictionis alteri delegare.
- 11 Coadjutor Episcopi debet eandem Episcopalem domum inhabitare, atque in consueto Tribunali Episcopali jus reddere.

DISCEPTATIO XXII.

UTI aliàs diximus, ne afflicto nova addatur afflictio, ad Text. in cap. ex parte hoc titulo, ubi Canonistae communiter, cap. cum percussio 7. quæst. 1. cap. judicas 3. qu. 9. cap. ad ejus 5. dist. ubi Doctores. Sed potius illorum miseria miserandum erit, ad Text. in cap. licet de censibus exalt. & procurat. l. juve succursum, ff. de jure dotium, ubi dicitur, afflictum in uno relevandum esse in alio, ne detur afflictio afflictio, Hostiensis, & Butrius ad citatum Textum in cap. ex parte, ubi Abbas, Fagnan. & alii Doctores.

Hinc ubi Episcopus propter incurabilem morbum Pastorale officium exercere non valet, ei dandus erit Coadjutor, ad literam Text. in cap. ex parte hoc titulo, ubi Canonistae communiter. Unde non valet privari suā Ecclesiā, sed tantum ad recipiendum Coadjutorem, qui datur etiam eo invito, ad Textum in cap. de rectoribus hoc titulo, cap. consultationibus, pariter hoc tit. Concordat in cap. unico, §. verum hoc eodem titulo in 6.

Si verò morbus sit curabilis, & temporalis, nedum Episcopus non cogitur cedere, quod fieri non debet, sed nec dandus est illi Coadjutor, ut notat Abbas in cap. ex parte in 1. notabili hoc titulo.

Ratio autem valde notabilis cur non sit privandus ea est, ne aliis deterritis hoc exemplo, non inveniantur, qui Ecclesiā inserviret, ad Text. in cap. cum percussio sapienti citato supra hoc titulo, ubi Canonistae communiter. Aliam rationem adducit Glossa in d. cap. ex parte, ibique Hostie §. n.3. Jo. Andr. n.5. Card. w.3. quia scilicet Beneficia Ecclesiastica debent esse perpetua, ad Text. in cap. precepta 55. dist. argum. legis questum, ff. de adopti., necnon argumento Textus in l. hereditas, ff. de hereditibus institutis, ibi = Hereditas ad diem, vel ex die non relict datur, sed vitio temporis sublato, remanet institutio, cum aliis exemplis.

Fallit supradicta conclusio in electo in Episcopum, & confirmato, qui ante

consecrationem effectus fuerit inhabilis; nam huic non datur Coadjutor, sed amovendus erit in totum: etenim ante consecrationem non dicitur desponsatus suæ Ecclesiæ, cum per consecrationem recipiat anulum desponsationis, ut communiter Doctores apud Fagnan. in cap. consultationibus hoc titulo n. 7. Abbas in cap. ex parte hoc titulo n. 4. ibique Fagnan. n. 2.

Episcopo non valenti exercere munus sibi injectum Coadjutor dandus erit à
7 Papa; etenim, cum agatur de causis majoribus, illæ à solo Papa sunt decidendæ, ad Textum in cap. unico de Clerico ægroto, vel debilitato in 6. illius enim est instituere, vel destituere Episcopos; undè videtur moderatus Text. in cap. ex parte hoc titulo, ubi Abbas num. 3.

Coadjutoria, de qua loquimur, duplex est, una dicitur temporalis, & ad vitam Coadjuti, vel quæ datur ad nutum constituentis Coadjutorem; alia
8 est perpetua, & cum futura successione, quæ ex stylo Curie est adinventæ, ut apud Cossader. decis. 2. de reitut. spoliar. cujus formam ponit Mandos. regula 11. qu. 6. Quæ non expirat per mortem Coadjuti, vel per revocationem, ut per Doctores communiter; per huiusmodi enim gratiam præventivam acquiritur Coadjutori in Beneficio jus ad rem, undè eveniente vacatione per obitum Coadjuti, efficitur jus plenum; adeo ut
9 non requiratur nova collatio, sed absque aliquo ministerio gratia Coadjutorie ex primo jure sibi concessio sortiatur effectum suum; cum Papa in istis Coadjutoriis ex tunc prout ex tunc faciat collationem, Garz. de Benefic. part. 4. cap. 15. num. 128.

Sequitur, ut videamus, an perpetuus Coadjutor datus Episcopo cum futura successione, & cum libera potestate administrandi &c. prout in Bulla, & Brevis Coadjutorie, possit solus administrare quæ sunt jurisdictionis spiritualis, seu temporalis, ipso Coadjuto Episcopo contradicente. Et videtur distinguendum:
10 aut Coadjutor datus est Episcopo dementi, vel alias omnino inhabili, ut in casu cap. unici, §. si verò Episcopus hoc titulo in 6., ubi Doctores; & hoc casu

Coadjutor potest solus administrare; quia cum non possit Prælatus præstare rationalem consensum, vel dissensum, §. furiosus Institut. de inutilibus stipulationibus, Coadjutor liberè exequitur, ut habetur ex d. §. si verò suprâ. Aut Coadjutor datus est impedito, vel aliàs non prorsus inhabili: sed propter gravem infirmitatem Pastoralia munia per se ipsum exercere non valenti: & tunc non potest solus exequi, & expedire ea, quibus Prælatus rationabiliter contradicit.

Probatum primò ex vi nominis; nam ut formaliter arguit Francus in d. cap. unico in fine, dicitur Coadjutor, quia coadjuvat, ergo non solus; Item ex vi
11 definitionis, nam Coadjutor est qui ad hoc datur ex causa juris, vel iudicis auctoritate, ut coadjuvet. Secundò Prælatus, cui datus est Coadjutor, retinet habitu potestatem, & jurisdictionem, ut patet ex Textu in cap. ex parte hoc titulo, ubi Fagnan. n. 22. ibique alii Canonistæ.

Tertiò facit, quia reverentia, quæ inculpabiliter exhiberi debet Prælato,
12 cui constitutus est Coadjutor, non patitur, ut eodem Prælato invito, omnia possit expedire ipse Coadjutor, in quem communicata quoad exercitium, & non translata est jurisdictio penitus, quoad habitum, ad Textum in d. cap. ex parte, ubi Canonistæ.

Demum nota, quod ubicumque Coadjutor datus fuerit Episcopo seni, vel ægroto de ejus consensu, & cum futura successione, & cum plena, libera, ac omnimoda facultate in temporalibus, & spiritualibus administrandi ea omnia, quæ ad officium Coadjutoris pertinent: hoc non obstante non valet Coadjutor se immiscere in exercitio Pontificalium, neque jurisdictionalium, quibus defungi potest, & vult ipse Episcopus, nec ea solus expedire valet, quibus ex rationabili causa Episcopus contradicit. Ea v-
13 rò, quæ Episcopo impedito Coadjutor exercere potest, & vult per se ipsum, non potest is alteri delegare. Et quæ Coadjutor in casibus prædictis, & aliis sibi à jure, & consuetudine permixtis, gessit, & expedivit, similiter Episcopus revocare non valet. Ad hæc, si domus Epi-

Episcopalis commodè capere potest Episcopum, & Coadjutorem, conveniens in ea habitatio est impertienda ipsi Coadjutori. Coadjutor autem separatim tribunal statuere, aut habere non potest, sed in consueto tribuni Episcopi jus cuique reddendum est, ita ex *Fagnan. in cap. ex parte hoc titulo, circa finem*, ubi ista dicit ex mente Sacre Congregationis.

ARGUMENTUM.

Parocho egrotanti, vel debilitato, an, & quatenus dari possit Coadjutor, ubi à quo venias constituendus, & qua mercede.

SUMMARIUM.

- 1 *Parocho infirmo, vel debilitato dandus est Coadjutor, & quibus casibus, & n.6. cum seq.*
- 2 *Coadjutor Parochi verus Rector non est, sed titulus remanet apud Coadjutum, & n.3.*
- 4 *Coadjutor à quovam constituendus sit.*
- 5 *Coadjutor cessat, cessante causa, pro qua deputatus extitit.*

DISCEPTATIO XXIII.

UBicumque Rector Parochialis Ecclesie effectus fuerit infirmus, vel debilitatus, & impeditus, ita ut non possit obire munus sibi injectum ratione Pastoralis officii, ne subditi detrimentum patiantur in spiritualibus: & ne afflictiis injungatur afflictio, jura nostra sanxerunt, non esse privandum suo Beneficio, sed tantum ei dandus erit Coadjutor arbitrio Ordinarii loci, ad quem spectat instituere, & destituere, ad *Textum in cap. de Rectoribus hoc titulo*, ibi: *Dandus est Coadjutor, qui Curam animarum habeat*, concordat *Textus in cap. ex parte hoc eodem titulo*, ac pariter *Textus in cap. consultationibus hoc titulo*, ubi *Canonista communiter*, Garzias de *Benefic. part. 4. cap. 5. n. 1.*

Coadjutor enim datus à legitimo Superiore, licet nomen Rectoris assumat;

attamen verus Rector non est, sed tantum actu dicitur Rector, id est quoad exercitium tantum, non autem quoad habitum ipsius Curæ, quæ remanet penes ipsum Coadjutum, ut docet *Hosienfis, Joannes Andr. Abbas, Fagnan. n. 34.* & alii in *d. cap. de Rectoribus*. Et eodem modo intelligi debet *Text. in cap. tua hoc titulo*, dum dicit, leprosum removeri ab officio administrationis; quoniam Sacerdos leprosus privatur officio actuali administrationis, sed dignitatem tenet, sive officium, quod jus resonat, ut ex *d. cap. ex parte*.

Ex supradictis juribus patet, Rectori Beneficii habenti Curam sibi annexam, vel aliquod officium, posito quoddam redditus fuerit inhabilis eidem dandus, & constituendus erit Coadjutor; remanet verò Rector, quoad habitum, respectu tituli, licet exercitium non habeat, ut de Episcopo, juxta *Textum in d. cap. ex parte*, juncto *cap. unico eod. titulo in 6.* Et de Rectore Parochialis Ecclesie, juxta *Textum in cap. de Rectoribus supra*. Et de Archidiacono, juxta *Textum in d. cap. consultationibus*, ibique *Canonista communiter*. Et de habentibus personatum, vel quodcumque officium certi Ministerii, docet *Hosienfis in cap. consultationibus n. 1.*, ubi *Fagnan. n. 3.* Et de Generali perpetuo alicujus Religionis, tradit *Ancharan. conf. 118. n. 7.* & 12. Et generaliter de quocumque Prælate, notat *Glossa in d. cap. consultationibus*, ubi *Hosienfis, Joann. Andr. Butrius, Fagnan. n. 3. ad 7.*

Coadjutor dandus erit Parocho ab ipso Ordinario loci; nam sicuti illius est instituere, ita, & destituere, data legitima causâ; unde eo fortius Coadjutores dare, ad *Text. in d. cap. de Rectoribus*, ibi: *Hac volumus, te tenere, quod eis dandus est Coadjutor, qui Curam habeat animarum*, ibique *Canonista communiter*, cum *Fagnano*. Facit *Trident. sess. 7. cap. 7. & sess. 21. cap. 6.* *Gonzalez ad Regulam 8. Cancellaria bode nonam, Glossa 5. §. 9. n. 36.*

Ipse verò Coadjutor dandus erit illi ad tempus, & ab ipso Ordinario ad sui beneplacitum, ac durante causâ, propter quam datur; nam cessatâ causâ, removendus erit, ex nota satis *regula Ju- ri*

ris in cap. cum cessante de regalis Juris, ubi Tiraguellus latè.

In quibus autem casibus Coadjutor hujusmodi assignari possit: Et in quampluribus videtur respondendum, de quibus *ex toto titulo Decretalium de Clerico egrotante, vel debilitato tam extra, quàm in 6. utrobique Doctores communiter.*

Prima causa erit, ubicunque Rector Ecclesiæ factus erit ita leprosus, scilicet leprâ coinquinatus, quòd Altari non valeat servire, nec sine magno scandalo eorum, qui sani sunt, Ecclesias ingredi: hoc enim casu, ne majori afflictione afficiatur, dandus erit ei Coadjutor, non autem orbandus suo Beneficio, ad *Text. in d. cap. de Rectoribus*, ibique *Fagnan.* juncto *cap. unico eodem titulo in 6. Gonzalez supradictò §. 9. per totum.*

Secunda causa erit, ubicunque Clericus Beneficiatus, morbo paralytico laborans, officium linguæ amisit, huic enim dandus erit Coadjutor, ad *Text. in cap. consultationibus de Clerico egrotante, vel debilitato ibi = Archidiacono autem, quem morbo paralytico laborantem officium linguæ asseris amisisse, Coadjutor est merito adhibendus, ubi Abbas, Felinus, Barbosa, Fagnan. & communiter Canonistæ.*

Dantur in jure aliz causæ, quibus existentibus, Coadjutor dandus videtur Parocho; sed cum ad præsentem materiam non spectent, merito remitto lectorem ad titulum *de Parochis, disc. 17.*

Coadjutori (quicunque ille fuerit) præstanda sunt alimenta super fructibus Beneficii, juxta disposita per sacros Canones, in *cap. de Rectoribus, cap. tuos, cap. consultationibus* hoc titulo de Clerico egrotante, vel debilitato, & de hoc vide, quæ diximus *supra disc. 2.*

ARGUMENTUM.

De pecunio Clericorum, ubi unde nomen? illud quotupliciter sumi possit? Pecunium Clericorum quale dicatur. Bona acquisita ex redditibus Ecclesiæ an acquirantur Ecclesiæ ipsi? ibique demonstrabimus, an Clericus Beneficiatus dicatur usufructuarius, vel usufructus bonorum Ecclesiæ.

SUMMARIUM.

- 1 Pecunium unde dicatur, unde pecunia.
- 2 Pecunium triplex est: Casirense, profectitium, atque adventitium.
- 3 Pecunium casirense, seu quasi in Clerico quid sit.
- 4 Acquisita ex rebus Ecclesiæ sunt ipsius Ecclesiæ, nec potest Clericus de illis disponere, nisi acquisitiones factæ probentur ex proprio Clerici patrimonio, ut num. 5.
- 6 Clericus emens nomine proprio de bonis Ecclesiæ, in penam removetur ab administratione, & tanquam fur reputatur, num. 9.
- 7 Rector Ecclesiæ non efficitur Dominus fructuum bonorum, seu oblationum, ejusdem Ecclesiæ, & n. 10. cum seq.
- 8 Res emptæ ex bonis Ecclesiæ, queritur ipsi Ecclesiæ, quamvis proprio Rectoris, vel alieno nomine fuerit comparata.
- 10 Beneficiatus ex Ecclesiæ redditibus subvenire debet indigentibus, & prius consanguineis, atque amicis juxta ordinem charitatis, & n. 11. cum seq.
- 14 Fundam. Beneficium ex redditibus Ecclesiæ sibi jussu patronatus minimè acquirit.
- 15 Clericus testari nequit de melioramentis factis super bonis Ecclesiæ.
- 16 Clericus beneficiatus num dicatur usufructuarius, vel potius usufructuarius bonorum Ecclesiæ, & n. 17. cum seq.
- 24 Ecclesiastici nequeunt de bonis Ecclesiæ ditare conjunctos, cum illa dicantur patrimonium pauperum.

DISCEPTATIO XXIV.

DE peculio Clericorum cum acturi sumus, Nobis primo loco est demonstrandum, unde derivet hoc nomen *peculium*. Dicitur *peculium* à pecunia, quasi pusilla pecunia, ad *Text. in l. si chorus §. 1. ff. de legatis 3.*, l. 1. §. *peculium*, ff. *de peculio*: pecunia verò dicitur à pecudibus, vel pecoribus, ex quibus olim ab initio patrimonialia præcipue constabant, ad *Text. in cap. totum 1. 9. 3.*, & ita ex *Isidoro lib. 5. etymologia-rum cap. 25. Abb. & Barboſa, in Rubrica hujus tituli*.

Quotuplex illud sit, sequitur, ut videamus. Et in quatuor species dividi solet, nempe in profectitium, adventitium, castrense, & quasi castrense. Profectitium est illud, quod filio obvenit ex Bonis patris, vel contemplatione illius proficiscitur: & istud non acquiritur filio. Adventitium est illud, quod filio advenit aliunde, puta ex donatione, vel successione, vel ex industria sua, vel aliâ extraneâ causâ filius acquirit: & proprietatis hujus peculii acquiritur filio, ususfructus verò acquiritur patri in vita ejus. Castrense verò est illud, quod in castris, vel contemplatione militiæ questum est. Quasi castrense est illud, quod acquirit filius, vel suâ scientiâ, puta advocando; nam Advocati quasi militant *L. advocati C. de advoc. div. judic.* & idem videtur dicendum, ubi munus publicum exercet, & istud judicatur quasi castrense peculium.

His generaliter sumptis, sequitur, ut videamus quale dicatur peculium castrense, vel quasi castrense in Clerico: & tale potest dici in illo, quodcumque peculium ei provenit ex Beneficio Ecclesiastico: & hoc esset verum, tenendo opinionem, quod Clericus facit fructus suos, juxta adnotata *in cap. presentis de offic. Ordin. in 6.* Licet alii putant, quod illud quod est castrense, vel quasi castrense in laico, sit adventitium in Clerico, quia peculium adventitium acquiritur, quoad ususfructum, ad *Text. in auth. presbyteros, C. de Episcop. & Clericis, Hostiensis, & alii in cap. quia*

de testamentis, Abbas in Rubrica hujus tituli.

De bonis igitur acquisitis ex bonis suæ Ecclesiæ Clericus disponere non valet in favorem aliorum; nam emptum ex pecunia Ecclesiæ, efficitur ipsius Ecclesiæ, licet Clericus emat nomine proprio, ut bene *Abbas in cap. Investigandum num. 4. hoc titulo, Barboſa ibidem num. 1.*

Potest verò hæres Clerici in casu prædicto probare rem emptam fuisse ex bonis ipsius Clerici, non obstante quod ille non habebat proprium patrimonium: posito quod erat homo industrius, vel quia erat bonus Doctor, vel bonus Scrip-tor, & simile; nam ista acquisita ex industria non sunt Ecclesiæ, sed uti patrimonialia, spectant ad hæredes Clerici defuncti, si aliter non disposuerit, *d. cap. quia nos de testamentis*, vide quæ Nos latè de *Presumptionibus*.

Quicumque enim Clericus, seu Ecclesiæ Rector aliquid emit de bonis Ecclesiæ, cum non dicatur emere ex peculio suo, nomine ipsius Ecclesiæ emere debet; aliter in poenam removendus erit ab administratione, ad *Textum in cap. Presbyter, ubi Abbas antiquus, Abbas Panormitanus, Joannes Andreas, Anania, Butrius, & alii apud Barboſam ad citatum Textum, Aligona in Compend. Juris Canonici, Anton. August. Coll. 1. Decretal. lib. 3. tit. 21. cap. 2.*

Rector enim Ecclesiæ non est dominus fructuum Beneficii; nam, si efficeretur dominus, posset acquirere sibi ex redditibus ad sui libitum; cujus contrarium videtur decusum per *Textum in d. cap. Presbyter*, cum quo concordat *Textus in cap. inquirendum*, juncto *cap. fin. si quis hoc eodem titulo*.

Empta igitur per Prælatus ex emolumentis Ecclesiæ efficiuntur Ecclesiæ, licet Prælatus emerit nomine alieno: Statuit enim Concilium Rhemenſe *in d. cap. inquirendum*, quod si aliqui Presbyterorum, de redditibus Ecclesiæ, vel oblationibus Ecclesiæ, vel votis fidelium res aliquas comparaverint, non nomine Ecclesiæ, sed alieno, Ecclesiæ poterit illas petere, si confiterit, quod bonis Ecclesiæ fuerint comparatæ, & ipse, qui hoc fecit, debet puniri: quia sicut

sicut non suo nomine, ita nec alio de facultatibus Ecclesiæ in proprium commodum disponere debet: hoc enim sacrilegium est, & par crimini Judæ furis, qui sacras oblationes furabatur.

Ex supracitato *Textu in cap. inquirendum* nota, quod Rector Ecclesiæ nec redditus Ecclesiæ, nec oblationes, nec data prætextu Voti facit sua, sed cedunt utilitatibus Ecclesiæ: imò Rector aliter de eis disponendo, comparatur perduto Judæ, qui furto subtrahebat oblationes datas Apostolis: undè non solum furtum, sed etiam sacrilegium committit, acquirendo consanguineis de redditibus Ecclesiæ.

Non videtur tamen eidem denegatum, quin possit suis consanguineis congruam sustentationem dare (quatenus egerint) de bonis Ecclesiæ: imò potius tenetur suis amicis, & consanguineis, quam alienis *cap. non satis 86. dist. 12. cap. 1. de cohabit. Cleric. & mulierum.*

Non debet verò eis tantum tradere, ut faciat divites, sed ut subveniatur aliis indigentibus *cap. monemus 12. quest. 2.*

Hinc deducitur primò, quòd si Clericus de bonis Ecclesiæ Capellam, seu Ecclesiam ædificet, non acquirit sibi jus patronatus, sed Ecclesiæ: undè efficitur juspatronatus Ecclesiasticum, ad *Text. in cap. Apostolicos in fin. & ibi glossa v. contraxisse 12. quest. 2. ubi Archidiaconus n. 4. Lambertinus de jure patron. lib. 1. part. 1. quest. 8. art. 7. & 8. Rot. in rec. part. 2. dec. 241. ubi n. 6. asserit, hoc fallere, ubi apparet, Episcopum noluisse Ecclesiæ, sed potius alteri acquirere.*

Deducitur secundò, quòd meliorationes factæ per Prælatum in rebus Ecclesiæ suæ sint tantum in vita, etiamsi dimittat beneficium, sed de his testari non potest, ita ex Concilio Toletano *cap. si quis de peculio Clericorum*, ubi Abbas, Barbosa, & Fagnan. n. 1. & Doctores communiter. Ex quo *Textu* colliges, Rectorem Ecclesiæ tantum usque ad suam vitam possidere, & post illius decessum Bona ab eo acquisita ex redditibus Ecclesiæ, vel meliorationes factas in bonis Ecclesiæ, transire ad dictam Ecclesiam, ut ex præcitatis verbis *Text. in dicto cap. si quis*, ibi = usque ad diem

obitus sui possideat, verè post suum decessum Ecclesiæ restituat, nec testamentario, aut successorio jure cuicumque heredum pro heredemque relinquat.

Ex supradictis oritur examinanda questio, an Clericus Beneficium dicatur usufructuarius, vel usufructuarius bonorum suæ Ecclesiæ: & circa præsentem questionem multum invaluit *Glossa in cap. præfensi de offic. Ordin. in 6. distinguens inter Clericum habentem administrationem; & inter Clericum simpliciter Beneficiatum*, uti est Canonicus, qui non dicitur habere administrationem Ecclesiæ. Primo casu voluit *Glossa*, quòd Clericus comparatur usufructuario in vita, & sic possit donare de rebus Ecclesiæ, moderatè tamen, ad *Textum in cap. ceterum de donationibus*.

In infirmitate verò comparatur usufructuario, qui non potest aliquid donare, nisi intuitu elemosynæ, ad *Text. in cap. quia*, *cap. relictum de testamentis*. Non habens verò administrationem comparatur usufructuario in vita, & in morte, itaut de istis redditibus testari possit: latè Abbas in dicto *cap. si quis*, & *cap. cum esset de testamentis*, Fagnanus verò ad citatum *Textum in d. cap. si quis num. 1. vers. 2* notadicit, non esse bonam æquiparationem de usufructuario ad Beneficiatum; cum non valeat fieri æquiparatio per omnia. Etenim Rector Beneficii in solo Ecclesiæ potest plantare vineam ut ex *d. cap. si quis*, ubi Canoniste, quod non valet facere usufructuarius, ad *Text. in l. quamvis*, & *C. usufructuarius ff. de usufructu*. Item usufructuarius tenetur satisfacere ad præscriptum *cap. finalis*, & ibi *Glossa V. cautionem de pignor. l. usufructum C. de usufructu*: Prælatus verò non, cum hoc non repetiatur in jure cautum. Item usufructuarius facit absolutè fructus suos, & de his testari potest, si sint separati à solo, & reconditi, *l. Arboribus*, §. Julianus, *ff. de usufructu*, *l. si usufructuarius ff. quibus modis usufruct. emit.* At Clericus de redditibus Beneficiorum, & meliorationibus factis in bonis Ecclesiæ testari non potest, ut habetur ex *d. cap. si quis*, *cap. quia nos de testam. cap. quia Joannes 12. quest. 5.*

Et

Et quamvis de quaestis et industria possit Clericus testari, eaque ab intestato relinqueretur hoc tamen non potest, si illam industriam impendit in rebus Ecclesiae; unde augmentum, & utilitas rebus suis annexa, cedit in utilitatem Ecclesiae, separata verò cedit ejus lucro, & sic de ea poterit testari, ut in cap. quia nos de testam. & ita in d. cap. si quis formaliter tenet Ancharanus n. 2.

Butr. n. 4. Card. n. 3. Abbas n. 2. Et ex his Glossa tandem videtur concludere, Clericum beneficiatum non esse dominum fructuum, sed potius comparari usufruario.

Diximus suprà, Clericum beneficiatum esse usufructuarium in vita, usufructuarius verò in morte; huic sententiae suffragatur Tridentin. sess. 24. cap. 12. ibi: Privatæ dimidia parte fructuum, quos ratione etiam præbendæ, & residentiæ fecit suos. Concordat cap. 1. sess. 23. ibi: Pro rata temporis absentie fructus suos non facere. quod clare innuit, à contrarij sensu, Episcopos, & Parochos facere fructus suos, dum resident. Quod etiam aperte colligitur ex Constitutione Julii III. quæ incipit: Cum sicut, emanata 26. Junii 1550. ibi: Fructus occasione Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore provenientes, licet, postquam ad manus Beneficiorum pervenerunt, & cum aliis ipsorum Beneficiorum fructibus commixti sunt, non alterius in Ecclesiasticis, sed potius ipsorum beneficiorum proprii, & ab eis acquisiti bonis judicari, & propterea quodammodo pro secularibus, & prophanis haberi consueverint; nihilominus, quandiu Beneficiarii illos non exegerint, verò Ecclesiasticos esse, & censeri debere; unde hæreticum non est dicere (ut putavit Archidia. in cap. statutum de rescript. in 6.) de jure Canonico, Clericum facere fructus suos; nam contra eum stat litera Tridentin. & Constitutio Julii III. suprà.

Caveant tamen Clerici, ne ex redditibus Ecclesiasticis ditent parentes, cum id quod superest, sit de mensa pauperum; nam aliter non effugient Divinam ultionem, ut notat D. Thom. 2. 2. quæst. 185. art. 7. ad 2. ibi: Hæc est ap-
Tom. II.

probanda liberalitas, ut proximos seminis tui ne despicias, si egerere cognoscas, non tamen ut illos ditiores fieri velis. Et D. Bernardus ad illa verba: Ecce nos reliquimus omnia, ibi: Non extollas de facultatibus Ecclesie sanguineos suos, aut nepotes, aut neptes neque cui tradas: non sibi de bonis Ecclesie ampla palatia fabricet &c.

ARGUMENTUM.

Clericus Beneficiatus, qui habeat pingue peculium ex Beneficio non faciens eleemosynam pauperibus, an peccet contra justitiam, vel contra charitatem, demonstrabimus.

SUMMARIUM.

- 1 Clericus ex superfluis Ecclesie redditibus pauperibus non subveniens, qualiter peccet, num contra charitatem, num contra justitiam, & num. 2. cum seqq.
- 2 Papæ supremæ sollicitudini creditum est vetare ea, quæ sunt contra justitiam, & pauperes protegere.

DISCEPTATIO XXV.

Prosequendo materiam de peculio Clericorum, sequitur hic nobis demonstrandum, an Clericus, quicumque ille fuerit, sive Episcopus, sive Parochus, aut similis, non distribuendo eleemosynam pauperibus, quatenus habeat pingue Beneficium, peccet contra justitiam, vel saltem contra charitatem: & circa præsens dubium, cum variz sint Doctorum sententiz, quia multi affirmant, peccare contra justitiam, alii contra charitatem tantum: ac proinde non possit hujusmodi dubium explicari absque ingenti volumine: hinc omissa subtiliori disputatione, quid pro certo Doctores intendunt referemus, ut infra.

Pro affirmativa, quod Clericus peccet contra justitiam, stat S. Raymundus in Summa, rubrica de Apostatis in fin. §. sed numquid, & ita Archidia. in Summa 44. dist. n. 5. in cap. si Episcopus 12.

Ccc

quæst.

quæst. 1. & in cap. Statutum §. assessorem n. 13. de Rescript. in 6., quorum opinio est, Episcopos, & Clericos non
 2. erogantes superflua pauperibus, teneri ad restitutionem, quam sententiam acerrimè tueretur *Alvarus Palagius de planctu Ecclesiæ part. 2. cap. 28.*

Contraria tamen verior est sententia, non peccare contra iustitiam, ita *Dionysius Thomas 2. 2. quæst. 185. art. 7. & quodlibeto 6. art. 12. Præpositus in Summa. 44. dist. 2. ad 7.* quæstionem luculenter examinat, & quatuor distinctis temporibus jura omnia ad concordiam reducit; latè *Covar. in cap. cum in officiis de testamentis n. 3. Sarnen. de redditibus Ecclesiæ part. 2. cap. 2. & part. 4. cap. 1. & ibidem cap. 2.* ubi argumenta contraria dissolvit.

Cui quidem sententiæ in primis favet consuetudo, de qua testatur *D. Thomas quodlibeto 6. art. 12. Hostiensis in cap. si quis n. 4. hoc titulo*, ibique *Cardin. in 4. quæst. n. 3. Covar. supra*, ubi ait, hanc sententiam esse benigniorem, & nostris hinc temporibus admittendam ex totius Christiani Orbis consuetudine, quæ, si corruptela existeret, esset damnata à Summis Pontificibus: Etenim tenetur Papa, ratione sui Pastoralis muneris prohibere omnia ei, quæ sunt contra iustitiam, & ne pauperes, qui sunt Christi membra, tam grave detrimentum in rebus suis accipiant providere: unde si Papa hanc consuetudinem hæcenus non damnavit, apparet Clericos in hac materia peccare tantum contra charitatem, ideoque hujusmodi consuetudinem validam esse tenet *Joann. Andr. in Regula nemo potest, de Regulis juris in 6.*

At quæ *D. Thomæ* sententiam *Navarri. in tractatu de reddit. Ecclesiæ. qu. 1. monit. 49.* malè interpretatur, ideo placuit nobis hic verba afferre hujus Angelici Doctoris, ibi: *Si Episcopo portio separatim ab aliis est assignata, potest is de illa disponere, ut de patrimonio, & peccat, malè dispensando, contra charitatem, non contra iustitiam, nec tenetur ad restitutionem. Si autem portio illius non est separata, ejus fidei diviso committitur, qui si suam portionem faciat paulò majorem, non est in mala fide, aliàs si esset magnus excessus, non esset*

fidelis dispensator, & est restitutioni obnoxius, & ita Sotus de Justit. & jure quæst. 4. art. 3. Covarr. in cap. cum in officiis de testamentis.

Hucusque de Episcopis quoad peculium eisdem proveniens ex redditibus Ecclesiæ: Sequitur, ut videamus, quid de Clericis obtinentibus Præbendas, & redditus quoscunque Ecclesiasticos, in usum ministrorum principaliter applicatos: Et dicimus, licet fructus ipsos in malum usum convertant, non tamen peccare contra iustitiam, nec teneri ad restitutionem, ut bene *D. Thomas in quodlibeto 6. art. 12. ad 3.* ubi distinguit inter redditus Beneficiorum, & Hospitalium dicens, ibi: *Aliter dicendum est de illis Ecclesiasticis Bonis, quæ principaliter sunt attributis necessitatibus pauperum, & ex consequenti necessitatibus ministrorum, sicut sunt bona Hospitalium, & aliorum hujusmodi, & aliter de illis Bonis, quæ sunt principaliter attributa usibus ministrorum, sicuti sunt Præbendæ Clericorum, & alia hujusmodi: nam in primis Bonis peccatum committitur non solum ex abusu, sed etiam ex ipsa rerum conditione, dum aliquis in suos usus assumit, quod est alterius, & ideo tenetur ad restitutionem, tamquam defraudator rei alienæ. In secundis vero Bonis non committitur peccatum, nisi per abusum, sicut de bonis patrimonialibus dictum est: unde non tenetur quis ad restitutionem, sed solum ad penitentiam peragendam: Hæc *Dionysius Thomas supra*, cui assentitur *Hostiensis in cap. sancti n. 4. hoc titulo, Card. ibidem quæst. 4. n. 3. Imola n. 11. Fagn. nam. 3.**

Huic supradictæ Sententiæ videntur ob stare verba *D. Hieronymi* dicentis,
 6. *aliena rapere convincitur, qui ultra necessaria, sibi retinere probatur, cap. 1. §. ordinandus 24. dist. 20 verba D. Ambrosii in cap. sicut bi 47. dist. ibi: Qui enim tam injustus, tam avidus, tamavarus est, quam qui multorum alimentum non suum usum, sed abundantiam, & delicias facit? neque enim minus est criminis habenti tollere, quam cum possit, & abunde indigentibus denegare; esurientium panis est, quem tu desine, nudorum indumentum est, quod tu recludis,*
 & mi-

Et miserorum redemptio est, Et absolutio pecunia, quam tu in terram defidis. Et D. Bernardus epist. 2. inquit, ibi = Denique quicquid præter necessarium vestitum, Et simplicem vestitum, de altero retinet, tuum non est, rapina est, sacrilegium est. Idem epist. 42. ita inquit = Clamant pauperes: nostrum est, quod effunditis, nobis crudeliter subtrahitur, quod inaniter expenditur. Concordat Textus in cap. quæ oblationes 13. quæst. 2. cum aliis iuribus adductis ab Archidiacono in Summa num. 5. 44. dist. & in cap. Episcopus 12. quæst. 2. unde ex supradictis auctoritatibus colligi potest, esse contra iustitiam non subministrare pauperibus de superfluis fructibus Beneficii.

Attamen huiusmodi auctoritatibus, tam D. Hieronymi, Ambrosii, & Bernardi, quam aliorum Doctorum, responderi potest, eas tantum habere locum, ad effectum damnandi de culpa abutentes fructibus Beneficiorum, cum videantur facere contra charitatem, non autem, ut hi teneantur ad restitutionem, uti peccantes contra iustitiam, non distribuendo in usus pauperum quicquid habent de superfluo pro eorum congrua sustentatione; etenim redditus, qui supersunt, ultra necessariam, dicuntur alieni, non proprie, sed ex quadam metaphora, eo quod pro pauperibus essent erogandi: unde idem D. Hieronymus scribit, Bona Ecclesiarum dici Bona pauperum quoad debitum, quia eis debentur, non quoad dominium, vel proprietatem, ut refert Card. Turrescremata in cap. videntes n. 2., 12. quæst. 1., & Covarr. in cap. cum in officio n. 3. de testamentis, Propositus in Summa 44. dist. n. 4. vers. exinde usus.

Vel dicere possumus, auctoritates prædictas, quæ dicunt, redditus Ecclesiarum esse pauperum, procedere secundum illud tempus, in quo principaliter erant deputati pro subsidio indigentium: at secus postquam facta fuit formalis, & solemnis institutio titularum Beneficiorum, quorum fructus sunt deputati pro subsidio Ministrorum, ad Text. in cap. nulli Episcopus. §. his 12. quæst. 1. D. Thom. quodlibet 6. art. 12. ad 3. Covarr. in d. cap. cum in officio n. 5.

De Peculio Clericorum ad Liberum tertium Decretalium.

ARGUMENTUM.

Clericus Beneficiatus possidens sufficiens patrimonium, an possit vivere de fructibus Beneficii, Et fructus patrimonii sibi reservare ad sui dispositionem?

SUMMARIUM.

- 1 Clericus, qui ultra proprium peculium, Beneficium Ecclesiasticum possidet, num ex ejusdem Beneficii fructibus sese sustentare possit, ut de suo peculio valeat pro libito disponere, & n. 2. cum seqq. & n. 5. 6. & 7.
- 2 Labor promeritum premium expetit, & n. 3.
- 4 Clerici de bonis quidem patrimonialibus disponere valent, secus verò de quaesitis intuitu Ecclesiæ.

DISCEPTATIO XXVI.

Circam præsentem quæstionem variè sunt Sanctorum Patrum, ac Doctorum, Juriumque sententiæ, cum nonnulli putent, posse Clericum Beneficiatum uti fructibus sui Beneficii; fructus verò suorum honorum patrimonialium, in usum sibi benevisum convertere. Pro prima sententia facit illud Innocentii in cap. 1. de præbendis, ibi = Non credimus, quòd qui habet Beneficium, vivere debeat de patrimonio, sed de Altari; quam sequitur Hugo in cap. illi autem 12. quæst. 1. ubi ait, Clericos licitè posse habere propria, & percipere Ecclesiastica Beneficia, dummodò propter hoc non deferatur iustitia: concordat illud Hostiensis in cap. postulasti n. 6. de Rescriptis. Archid. in cap. Clericos 12. quæst. 2. Felin. in d. cap. postulasti n. 6. Covarr. in cap. 1. n. 2. de testam. Navarr. de reddit. Ecclesiasticis n. 78. & D. Thom. 2. 2. quæst. 185. art. 7.

Juri enim consonum est, ac divinis
Ccc 2 ora-

- oraculis innixum, ut quisque vivat de
 2 Altari cui inferuit, non autem militet
 suis stipendiis, juxta illud *Aposl. 1. ad Corinth. 9.* Dignus enim est operarius
 3 mercede *Aposl. 1. ad Timoth. 5.* Os pariter Bovis triturantis ligari non debet,
 ut patet ex illo *Deuteronomio 25.* Concordat *Textus in cap. ex his 12. quæst. 1. cap. cum ex officio de præscript. cap. quicumque 12. quæst. 2. cap. fin. de magistris, cap. extirpande de præbendis, cap. Ecclesiasticis 12. quæst. 2. ibi = Ecclesiasticis utilitatibus desudantes Ecclesiastica dignum est remuneratione gaudere, & alibi passim.*

- Unde nulli dubium videtur, posse
 Episcopum, aut quemlibet Clericum
 4 Beneficiatum disponere in vita de Bonis patrimonialibus, cum in eis habeat plenum dominium (secus tamen videtur de bonis acquisitis intuitu Ecclesiæ, ut *Nos supra*, & in sequenti Disceptatione). Patet id primò ex *Canone 40. Apostolorum*, ex numero Canonum quinquaginta, qui soli ab Ecclesiâ Latina uti Canonici recipiuntur, ad *Text. in cap. Clementis 16. dist. Patet* secundò ex *Concilio Agathensi cap. 18. rel. in cap. Episcopi 12. qu. 1.* his verbis: *Episcopi de rebus propriis, vel acquisitis, vel quidquid de proprio habent, hereditibus suis, si voluerint, derelinquant.* Patet tertio, ex *cap. manifesta eadem causa, & quæst.* Patet quarto, ex *cap. sint manifesta, eadem causa, & quæst.* ibi = *Sint manifesta res propria Episcopi, si tamen habet proprias, ut potestatem habeat de propriis mortuis Episcopus sicut voluerit, & quibus voluerit derelinquere.* Patet quinto, ex *cap. quia nos de reslam.* & alibi passim, & *Nos Discept. sequenti.*

- Secunda vero sententia, videlicet, quod non possit Clericus Beneficiatus
 5 fructus sui patrimonii convertere in usum sibi benevifum, probatur primò auctoritate *Text. in cap. Clericos 1. q. 2.* qui est pars *cap. quoniam 16. qu. 1.* ubi *D. Hieronymus ad D. Damasum Papam*, ita inquit = *Clericos autem illos convenis Ecclesiæ stipendiis sustentari, quibus parentum, & propriorum nulla suffragantur Bona: qui autem bonis parentum, aut suis sustentari possunt, si*

quod pauperum eis accipiant sacrificium profectò committunt, & per abusionem talium, judicium sibi manducant, & bibunt. Probatur secundò ex *Augustino ad Bonifacium Comitem epist. 30.* ibi = *Si privatum possidemus, quod nobis sufficiat, non illa nostra sunt, sed pauperum, quorum procuratioem quodammodo gerimus.* Probatur tertio auctoritate *Textus in cap. si quis, cap. pastor 1. quæst. 2.* ubi *Prosper = Nec illi, qui sua possident dari sibi aliquid volunt, sine grandi peccato suo, unde pauper viturus erat accipiunt: ita possessores non alimenta, quibus abundant, sed aliena peccata suscipiunt.*

- Ad prædictos autem Canones ex *Hieronymo, Augustino, & Prospero* dantur à *Glossa, & Doctoribus* perplures solutiones, quæ sunt veluti declarationes. Prima solutio, seu declaratio ad citatum *Textum in cap. Clericos 1. quæst. 2.* desumitur ex *D. Thoma 2. 2. quæst. 183. art. 6.* ubi dicit ad prædictam auctoritatem *D. Hieronymi*, non omnia bona Clericorum pauperibus esse eroganda, nisi forsân in articulo necessitatis, in qua
 6 etiam pro redemptione captivorum, & aliis necessitatibus pauperum, vasa cultui divino dicata, distrahuntur, ut *Ambrós.* inquit in *cap. aurum 12. quæst. 3.* Et in tali casu peccaret Clericus, si vellet de rebus Ecclesiæ vivere, dummodò haberet patrimonialia Bona, de quibus vivere posset. Et idem *Angelicus Doctor quæst. 18. art. 4. in respons. ad 1.* similiter dicit, easdem auctoritates *Hieronymi*, & aliorum esse intelligendas tempore necessitatis, quando scilicet non posset aliter pauperibus subveniri;
 7 nam tunc etiam sua Bona, si quæ haberent, largiri tententur in pauperum sustentationem, *Fagn. in cap. si quis n. 13. de pecul. Cleric.*

Secunda solutio, seu declaratio est *Archid. post Hugonem in d. cap. Clericos, juncto cap. illud 12. quæst. 1.* quod hujusmodi Canones loquantur secundum statum primitivæ Ecclesiæ, nam cum tunc exiles essent redditus, distribuebantur ex facultatibus Ecclesiæ, prout cuique opus erat, juxta *Textum in cap. 2. cap. tua 12. quæst. 1.* & hunc intellectum sequuntur *Felin. in cap. postulat. n. 6. de Re-*

Rescript., Covarr. in cap. 1. n. 2. de Testam. & ita ex mente Divi Thomae in 4. dist. 38. art. 2. quest. 2. ad 3.

Tertia solutio, seu declaratio ad citatum Textum in cap. Clericos, est Innocent. iii in cap. Episcopus n. 1. de praebendis, qui dicit, quod auctor Canonis in cap. pastor 1. quest. 2. tantum intendit prohibere, ne quis de patrimonio avare thesaurizet, & Bona Ecclesiae expendat; aliàs autem bene licet sua Bona conservare heredibus, & Bona Ecclesiastici sui Beneficii expendere: quem sequitur Archid. in d. cap. Clericos n. 1. & hæc solutio est etiam de mente Glossæ in d. cap. Clericos, ita Sylvest. v. Clericos 4. num. 12. & Doctores alibi.

Quarta solutio, seu declaratio dicti Textus in d. cap. Clericos, est Glossæ ibid. verbo accipiunt, dum dicit Textum loqui de illis Clericis, qui cum habeant propria Bona, accipiunt Bona Ecclesiae, & in malos usus convertunt illa: idem tradit Innoc. in cap. postulator de Rescript. dicens, Clericos habentes patrimonium non indignè accipere Beneficium, dummodò bene dispensent; & ita alii Doctores apud Fagn. supra vers. sexta solutio.

Concludendum est igitur, posse Clericos Beneficiatos, etiam habentes proprium patrimonium, sustentari de redditibus Beneficii, cum hoc servetur ex universali consuetudine, ut docet Prepositus in d. cap. Clericos 1. quest. 2.

Undè Clericus Beneficiatus non solum potest sibi congruam sustentationem præbere in fructibus Beneficii; immò neque peccat, si aliquid plus in suos usus convertat, ut bene Angelicus Doctor quodlibet 6. art. 12. ibi = Si quis bona fide dispensat Ecclesiastica Bona, inde accipiens quod sibi convenit, secundum conditionem status, & personæ, non peccat mortaliter, etiam si fortè aliquid plus in suos usus convertat, quàm oporteat = hoc idem in 2. 2. art. 6. Respondeo. de spolio quest. 3. §. verum num. 16. Covarr. in cap. cum in officiis de testamentis, Navarr. de reddit. Eccles. qu. 1. n. 92. latè Fagn. supra n. 17.

ARGUMENTUM.

Clericorum peculium, an & in quibus casibus cadere possit sub Ecclesiastico spolio, itant spectet ad Reverendam Cameram Apostolicam.

SUMMARIUM.

- 1 Spolia Clericorum, quæ aliis querebantur sibi Ecclesiis, hodie spectant ad Cameram.
- 2 Camera Apostolica præsumptionem habet pro se super spoliis Clericorum, atque in dubio pro ipsa est judicandum.
- 3 Camera Apostolica in spoliis Clericorum successit Ecclesiae.
- 4 Præsumptio quod bona relicta per Clericos subiaceant spolio Reverendæ Cameræ ex quibus submotæ remaneant, & num. 5. cum seq.
- 7 Hæres possessor bonorum relictorum à Clerico non debet à Camera spoliari, usquequo non constiterit, ea subiecta esse spolio, maxime si Clericus acquisitiones facere potuerit sua industria, & num. 8.
- 9 Spolio non subsunt Bona Clericorum, quæ sita ex suo proprio peculio, sive labore, industria, vel munerum occasione.
- 10 Bona per Clericum relicta an, & quatenus præsumantur spolio subiecta, plures distinguuntur casus, usque ad num. 20.
- 21 Bona, quæ fuerunt à Clerico comparata ex negotiatione illicita, acquiruntur Cameræ Apostolicæ.
Amplia, quamvis Clericus huiusmodi sese cum Camera composuerit super spolio, num. 22.
- 23 Indultum strictè intelligitur tanquam exorbitans à jure communi.
- 24 Allegans acquisitionem factam à Clerico fuisse ex illicita negotiatione, ipse probare tenetur.
- 25 Præsumptio capienda est in exclusionem delicti.
- 26 Bona Regularis decedentis extra Monasterium, qualitercunque acquisita,

- ta, applicantur Camera Apostolica, & num. 27.
- Item bona Religiosi damnati ad triremes, num. 28.
- 29 Bona Beneficiatorum decedentium extrarefidentiam subjacent spolio.
- Limita in Cardinalibus Sacre Romane Ecclesie, ut num. 30.
- 31 Supellectilia sacra non intrant sub spolio, sed remanent Ecclesie, cui fuerunt dicata.
- 32 Spolium locum sibi non vindicat, ubi Beneficium sit parvi redditus, non excedendo ducatos triginta auri de Camera.
- 33 Clerici Curiales non subsunt Spolio Camere Apostolice, neque pretextu illicitæ negotiationis, ut num. 34.
- 35 Spolium cessat, ubi adsit compositio cum Reverenda Camera, & num. 36.
- 37 Cathedralis Regni Neapolitani fuerunt exemptæ à spolio per sac. mc. Innocentium XII.
- 38 Fructus maturati, & non exacti, siue pendentes comprehenduntur sub spolio, & num. 39.
- Limita, num. 40. & seqq.
- 42 Fructus civiles quotidie debentur.
- 45 Bona relicta per Clericum suo filio illegitimo applicantur Reverendæ Camere tanquam spolium.

DISCEPTATIO XXVII.

Denum pro complemento hujus tituli sequitur ut videamus quid juris de peculio Clericorum: & nulli dubium videtur bona acquisita à Clerico intuitu sui Beneficii, attento jure communi, spectare ad Ecclesiam, cujus ille Rector erat, uti acquisita ex bonis ipsius Ecclesie; attamen hodie, attenta Constitutione Julii III. in ordine Bullarii novi la 9. ac Sixti V. statutum habemus, spolia Clericorum, spectare ad Rev. Camera Apostolicam, & signanter attentâ dicta Constitutione Julii III. quæ in his materiis est Cameralium fundamentum, ut inquit Card. de Luca de Beneficiis disc. 81. num. 3.

Hinc est, quod præsumptio fiat pro Reverenda Camera, quod spolia ad eam pertineant, quoties peculium re-

lictum fuerit ab eo, quem constat fuisse in statu subdito spoliis; itaut moriente Beneficiario, spoliium fieri potest ex omnibus ab eo relictis, nisi hæredes probent, bona relicta esse patrimonialia, & consequenter exempta ab onere spoli: cum præsumptio stet, esse acquisita ex Bonis Ecclesie, & Ecclesiasticis redditibus; unde merito spectant ad Rev. Camera, quæ in locum Ecclesie subrogata fuit, ut ex d. Constitutione Julii III. & Sixti V. & in dubio semper judicandum erit pro Reverenda Camera, ita Covarr. de testam. cap. 1. num. 6. Leo in Thesauro fori Eccles. part. 3. cap. 3. num. 25. Menoch. de arbitr. Judic. casu 195. num. 9. Bonacina de contractibus disp. 3. quæst. ultima, punct. 4. num. 4. & 5.

Excluditur præsumptio, quod bona fuissent acquisita ex redditibus Ecclesie, ubicunque probetur, bona reperia in morte Beneficii fuisse possessa per ipsum Beneficiarium ante Beneficii consecutionem, vel per Episcopum ante promotionem ad Episcopatum, quo casu non cadunt sub spolio, sed spectant ad ejus hæredes, ad Textum in cap. manifesta juncto cap. sicut manifeste 12. quæst. 1. cap. 1. de testamentis, ubi Canonisse.

Unde hoc probari potest ex inventario facto, tempore promotionis, ad Text. in d. cap. manifesta, & sicut manifeste 12. quæst. 1. cap. de Syracuse 28. dist. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 53. num. 11. Redoanus de spolio quæst. 9. n. 43. Mascard. de probat. conclus. 200. num. 9. Barbosa de Episcop. alleg. 114. num. 15. Covarr. supra num. 9.

Excluditur secundò, ubicunque redditus Ecclesie fuerint ita tenues, ut detractâ alimoniâ ipsius Rectoris, ac cæteris expensis necessariis, ac elemosynis, quæ censentur factæ ex redditibus Ecclesie, in hanc causam consumptis, non poterunt remanere totus redditus, ut verisimiliter peculium ipsum censerî possit acquisitum, non ex redditibus Ecclesie, sed ex bonis patrimonialibus, aut suo ingenio, & industria acquisitis, nisi redditus Ecclesie longè excederent suprâ suam.

alimoniam, & expensas; itaut probabiliter non ex bonis patrimonialibus, sed ex fructibus Ecclesie detegatur peculium, vel bona acquisita fuisse, ex doctrina Innocentii in cap. cum in Officiis num. 4. de testam. Covarr. suprà n. 2. Bald. conf. 313. num. 4. lib. 2. Romanus conf. 159. Alex. conf. 116. num. 3. lib. 6. Marta de success. legali part. 4. quæst. 1. art. 4. num. 30. Gratian. disc. 381. n. 3. Panimolla decif. 20. annot. 2. num. 13.

Ac proinde ad Reverendam Cameram Apostolicam spectat hoc casu probare, peculium relictum à Beneficiario fuisse acquisitum ex redditibus Ecclesiasticis; præcipue ubi peculium ipsum existit penes hæredes Beneficiarii, qui non debent amoveri à possessione bonorum, donec non fuerit discussum, an vere peculium, seu Bona, acquisita fuerint, vel post promotionem, vel ex bonis patrimonialibus, aut Ecclesiasticis, ad Text. in cap. 1. 12. quæst. 5. ibi = Nec ei, sine cognitione conferenda est possessio = Panormitan. in cap. cum esset de testam. Redoanus de spolio Clerici. quæst. 9. num. 33. Leo suprà part. 3. cap. 3. num. 25.

Eoque magis, quando sumus in Clerico habente bonum patrimonium, doctrinam, officium, vel industriam, ex quibus magnum lucrum reportari possit, Gratian. suprà num. 1. Menoch. de arbitr. casu 195. num. 10.

Constitutiones enim Apostolicæ, de quibus suprà, locum habent tantum, in bonis acquisitis ex redditibus Ecclesiasticis, non autem ex patrimonialibus, aut doctrina, industria, vel officio acquisitis à Clerico, super quibus locum non habet spolium, ut docet Navarr. de spolio Clerici. §. 1. num. 4. Burzat. conf. 376. num. 28. Azor. Institut. moral. tom. 2. lib. 8. cap. 3. quæst. 11. Barbosa de Jure Eccles. lib. 3. cap. 17. num. 62.

Quamplures enumerantur casus, adducti à Menochio d. casu 195. & ab eodem d. præsumpt. 53. pro hac materia dilucidanda, quorum Primus est quando clare, & ad oculum constat, Beneficiarium alià Bona non habere, quam illa Ecclesie, nec aliquod officium, vel exercitium, ut lucrum facere po-

tuerit: quo casu Bona censentur acquisita ex redditibus Ecclesie, cui præfuit, ad Text. in cap. 1. cup. unusquisque de peculio Clerici. cap. 1. 12. quæst. 3. Romanus conf. 59. num. 4. & conf. 346. num. 18. Menoch. d. quæst. 53. num. 1. & Doctores alibi.

Secundus casus est, quando Clericus, ultra Bona Ecclesiastica, habet Bona patrimonialia, vel officium, aut exercitium tale, ut multum lucrificiat, uti si fuerit insignis Doctor, aut publicus Lector, vel Concionator, & similis, & constat deinde multa ab eo fuisse acquisita Bona; nam tunc illa censentur acquisita ex bonis patrimonialibus, ex lucro artificii, officii, vel industria. Unde propria, non Ecclesie censenda erunt; proinde de eis ad sui libitum disponere valet, Menoch. dicta præsumpt. 53. num. 2. Bonacina de contract. disp. 3. quæst. ultim. punct. 2. §. 1. num. 2.

Tertius casus est, quando Clericus habet Bona patrimonialia, vel officium, & simul habet mediocres fructus Beneficii; quia hoc casu peculium acquisitum ab illo præsumitur acquisitum ex utrisque bonis; & peculium ipsum, seu Bona ipsa acquisita, erunt dividenda inter Reverendam Cameram, & hæredes ipsius Beneficiarii arbitrio Judicis, bene consideratà quantitate fructuum patrimonialium, officii, & similium, ac reddituum Beneficii, Menoch. dicta præsumpt. 53. num. 5. & de arbitr. Judic. casu 159. num. 7.

Quartus casus est, ubi in dubium revocatur, an Clericus habuerit Bona propria, vel officium, aut artificium, ultra Bona Ecclesie. Et in hoc casu præsumitur Clericum ex redditibus Ecclesie acquisivisse Bona. Verum si hujusmodi Bona ab hæredibus defuncti Clerici possidentur, onus probandi quod Bona illa fuerint acquisita ex redditibus Beneficii spectat ad Reverendam Cameram Apostolicam, vigore supradictarum Constitutionum Apostolicarum, Menoch. dicta præsumpt. 57. num. 7. & casu 195. num. 9. & 10. ubi Doctores.

Quintus casus est, ubi Clericus habet Bona propria, & Ecclesie, cujus redditus

ditus si sint tenues, & patrimonium pro-
 14 prium opulentum, hoc casu acquisitio
 præsumitur provenire ex Bonis propriis,
 ut bene *Menoch. d. præsumpt. 53. nu. 4.*
 ubi *Doctores*.

Sextus casus est, quando Clericus
 non habet Beneficium, sed tantum Vi-
 15 cariam, aut Capellaniam amovibilem:
 & hoc casu non præsumitur, Bona acqui-
 sisse ex redditibus Ecclesiæ, *Menoch. d. præsumpt. 53. n. 6.* ubi *Doctores*. *Redoan. de Spolio quest. 3. §. ult. n. 6.* *Bonacina supra n. 3.*

Septimus casus est, cum agitur de Bo-
 nis acquisitis à consanguineo Beneficia-
 ti, ad favorem sui ipsius acquirentis,
 tempore, quo constitutus fuerat procu-
 rator, & administrator reddituum Be-
 neficii; quo casu nisi detegatur, sub con-
 16 sucto, & supposito consanguinei nomi-
 mine, ad eum ditandum, & Ecclesiam
 depauperandam Bona fuisse acquisita ex
 pecunia Ecclesiæ; non præsumuntur ac-
 quisita ex Bonis Ecclesiæ, *Menoch. dis-
 cta præsumpt. 53. n. 12. 13. & 14.* ubi
 alii *Doctores*.

Octavus casus est, quando Beneficia-
 tus impendit de Bonis suis patrimonialibus
 certam summam in utilitatem Eccle-
 siæ, si quid postea acquirit ex reddi-
 17 tibus Ecclesiæ, illud acquisitum consen-
 tatione, & subrogatum in locum ejus, quod
 consumpsit pro Ecclesia, & tamquam
 patrimoniale potest de eo disponere, *Pa-
 vorrit. in cap. cum in officiis de testam. n. 4.*
Novarr. de reddit. Eccles. quest. 2. n. 3.
Molina de Justit. & jure disp. 147. n. 4.
Bonacina d. quest. ult. punct. 2. §. 1. post n. 4. vers. immò, Gonzalez de Spoliis notab. 12.
 Succedens verò ab intestato ipsi Beneficiario, nequit propria auctori-
 tate de fructibus Beneficii capere quan-
 tum ipse Beneficiarius consumpsit de
 18 Bonis suis patrimonialibus, nisi ante
 mortem declaraverit, se Bona patrimo-
 nialia insumpsisse, animo compensandi,
 & tantumdem capiendi, & ad libitum
 disponendi de Beneficii fructibus, *Novarr. de peculio Cleric. cons. 4. n. 5.*
Redoan. de Spolio quest. 6. n. 9. *Bonacina supra n. 5.*

Nonus casus est, ubi peculium quæsi-
 tum fuerit Clerico causa donationis, aut
 19 legati facti à suo amico, vel consanguini-

neo, titulo amicitie, vel consanguini-
 tatis, aut affinitatis; Bona enim ita ac-
 quisita Clerico, tamquam Bona patri-
 monialia, non cadunt sub Spolio Eccle-
 siastico, nisi ei relicta fuerint nomine
 Dignitatis; nam tunc uti Bona Ecclesia-
 stica censenda erunt, & sic subjecta Ec-
 clesiastico Spolio, quod, ubi aliter non
 fuerit expressum, desumi valet ex præ-
 sumptionibus, & conjecturis, qualis fue-
 rit mens donantis, vel legantis, *Bona-
 cina d. n. 3. Gratian. disc. forens. cap. 867. n. 54. Ripa, & alii in cap. cum M. Fer-
 rariensis n. 11. de Constitutionibus*.

Decimus casus est, quoties quæstio sit
 de Bonis pensionarii Ecclesiastici; pecu-
 lium namque Clerici pensionarii cadit
 20 sub Spolio Ecclesiastico; ratio est, quia
 Spolium fit ex redditibus Ecclesiasticis,
 pensiones autem sunt redditus Ecclesi-
 stici, cum sint fructus Beneficii. Sed
 hoc procedit, ubicumque pensio excedit
 summam ducatorum triginta auri de
 Camera; ut colligitur ex *Constitutione*
*S. Pii V. quæ incipit: Romanæ, & Ur-
 bani VIII. de quibus Bonacina supra post*
*n. 6. Fagn. in cap. multa n. 98. Ne Cleri-
 ci, vel Monachi.*

Subjacent etiam Spolio Ecclesiastico
 Bona acquisita per Clericum sive Secu-
 larem, sive Regularem ex illicita nego-
 21 tiatione, aut alio modo, per sacros Ca-
 nones prohibito, ut habetur ex quadam
*Constitutione Pii IV. quæ incipit: Dr-
 cet esse, ac pariter ex altera S. Pii V.*
edita 3. Kalendas Septembris 1567. quæ
*incipit: Literas nostras, ibi: Dummo-
 dò tamen it ab omni negotiatione illicita,*
*& à sacris Canonibus prohibita ab-
 stinuerit. Novarr. de Spolio Cleric. §. 7. n. 4. & 5. Redoan. de Spolio quest. 2.*
Bonacina supra punct. 2. §. 2. n. 1.

Quod locum habere videtur etiam
 ubicumque inter Clericum ipsum, &
 Reverendam Cameram Apostolicam fa-
 22 cta fuerit transactio; etenim beneplacitum
 Papæ non extenditur ad ea, quæ
 acquisita sunt ex illicita negotiatione,
 ut expressè cavetur ex *d. Constitutione*
Pii IV. ibi: Qui etiam ex facultate,
*quam habuerunt testandi, condito te-
 stamento, ubi vis locorum decederent.*
Redoan. de Spolio Eccles. quest. 2. n. 111.
Bonacina d. §. 2. n. 2.

Unde

Undè nihil obstante compositione, ipsa, Bona Clerici acquisita negotiatione illicita subjacent Spolio, nisi hu-
23 jusmodi Bona fuerint comprehensa in Pontificio Indulto, cum illud sit strictè interpretandum, utpotè relaxans dispositionem juris communis, *Redoarus de Spoliis qu.2. num.111. Bonacina suprà d. §.2. r.3.*

Hujusmodi tamen negotiatio, tamquam mala non est præsumenda; ac
24 proinde onus est Fisci Apostolici probare, tamquam fundamentum suæ intentionis, Bona acquisita à dicto Clerico, ex illicita negotiatione esse acqui-
25 sita, cum præsumptio stet pro exclusione delicti, *Doctores communiter apud Bonacinam sup. de Contract. disput. 3. quest. ult. §.4. n.5. & segg.* Vide quæ Nos latè sub titulo *Ne Clerici, vel Monachi quoad secularia negotia*.

Subjacent Ecclesiastico Spolio, ac Reverendæ Cameræ Apostolicæ applicanda sunt Bona Regularis degentis extra Religionem, sive hujusmodi Bona acquisierit ratione Beneficii, sive illicita negotiatione, sive propria industria, aut largitione amicorum, non obstante, quod extra Monasterium permaneret de licentia sui Superioris: nisi habeat facultatem testandi, ei impertitam à S. Sede Apostolica, ac disponendi de illis, ad *Constitutionem Gregorii XIII.* quæ incipit: *Officii*.

Quidquid aliter de jure statutum esset, videlicet Bona Religiosi degentis, & decedentis extra Monasterium, spectare ad Monasterium sui Ordinis, ad *Text. in cap. ne dicatis 12. quest. 1. cap. cum olim de privilegiis*.

Sicuti subjacent Ecclesiastico Spolio, ac ad Reverendam Cameram Apostolicam spectant Bona Religiosi damnati à 8 ad trirèmes jam adimpletâ poenâ, degentis extra claustra Monasterii; nam adhuc Galeotus dicitur Religiosus, *Pater Donatus de Regular.*, ubi de Regularibus Galeotis.

Pariter subjacent Ecclesiastico Spolio Bona Clericorum habentium Ecclesiastica Beneficia decedentium extra residentiam, licèt illi habeant facultatem testandi, & disponendi de illis, ut habetur ex *Constitutione Pii IV.* in ordi-
Tom.II.

ne Bullarii novi la 91. quæ incipit: *In supremo*, in qua statuit mox dictus Summus Pontifex, quòd Bona tam mobilia, quàm immobilia, cujuscumque qualitatis, & valoris, & ubicumque existentia ad quoscumque Ecclesiasticos, cujusvis auctoritatis, dignitatis, & gradus extra residentiam decedentes pertinentia, cadant sub Spolio, etiamsi specialem facultatem de illis haberent testandi, aut alias liberè disponendi, ac de bonis, & rebus hujusmodi disposuerint, *Leo in Thefuuro part.3. cap.3. n.50.*

Hoc limita in Cardinalibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ipsi namque quovis
30 loco decedentibus, & quovis loco Bona habentibus, illa non subjiciuntur Spolio, ut cavetur quadam *Constitutione S. Pii V.* incipiente: *Litteras nostras*.

Instrumenta sacra, & ornamenta ad divinum cultum destinata non spectant
31 ad Cameram Apostolicam, sed illa debentur Ecclesiæ, cui applicata fuerunt, si extant tempore obitus Beneficiati, etiamsi præstata instrumenta, vel ornamenta sint empta ex Bonis patrimonialibus ipsius Beneficiati, ut habetur ex quadam *Constitutione S. Pii V.* quæ incipit: *Litteras nostras*, *Navarrus de Spoliis §.8. n.3. & alii Doctores*.

Spolium, de quo suprà, non habet locum, ubicumque Beneficium est par-
32 vi redditus, videlicet ubi non excedit quoad redditus valorem ducatorum triginta auri de Camera; nam cum summa prædicta videatur correspondere congruæ sustentationi, reputantur fructus ipsi, quasi Bona patrimonialia, quorum Beneficiarius liberum habet dominium; undè habentes Beneficium, cujus redditus non excedant dictam summam auroreorum triginta de Camera, non tenentur ad onera Spolii, ut habetur ex citata *Bulla S. Pii V.*, *Navarrus de Spoliis §.1. n.5. & §.8. n.7.*

Clerici Curiales, seu Curiam Romanam sequentes, eximuntur à Spolio Ecclesiastico, undè eorum peculium est liberum ab hoc onere, tam si decesserint in Curia, quàm in districtu intra decem milliaria, sive Bona fuerint in Urbe, sive in districtu, juxtâ *Constitutionem Julii III. Pii IV. S. Pii V.* quæ incipit
Ddd Lit.

*Litteras nostras, & Pauli V. incipien.
In eminenti.*

Imò neque prætextu illicitæ negoti-
34 tionis præfati Curiales, & incolæ Ro-
manæ Curie subiiciuntur Ecclesiasticò
Spolio, ut ex eadem *Constitutione Pau-
li V. ibi = Etiam sub prætextu, seu
causa illicitæ negotiationis molestare.*
Bonacina sup. punct. 5. §. unico per tot.,
ubi latè.

Peculium Clericorum, ex Bonis, &
redditis Ecclesiasticis confectum, uti
suprà demonstravimus, spectat ad Re-
verendam Cameram Apostolicam. Su-
pradiçtæ tamen conclusiones non pro-
cedunt, ubicumque Spolium composi-
tum fuit, vel specialiter, vel genera-
liter: specialiter, ubi quis se componit
cum Reverenda Camera Apostolica, ut
35 de acquisitis, solutâ certâ quota ipsi
Reverendæ Camera Apostolicæ, de re-
liquis possit disponere ad sui libitum;
& hac compositione existente, nihil am-
plius ipsa Reverenda Camera Apostoli-
ca prætereunda valet: Generaliter verò
ubicumque, generaliter facta est com-
positio; videlicet, ut quælibet Diocæ-
36 sis solvat quolibet anno certam quotam
annuam, quæ dicitur pro Spolio, & ita
servatur in nostro Regno, cum quo
transactum videtur quoad inferiora
Beneficia.

Dixi: quoad *inferiora Beneficia*;
etenim quoad peculium Episcoporum,
usque ad Innocentium XII. peculium,
37 Episcoporum spectabat ad Reverendam
Cameram Apostolicam; qui quidem
Innocentius XII. Pignatellus Neapolitanus,
commiserans statum Ecclesiarum
Cathedralium Regni, ac cœterarum,
Ecclesiarum Regni, sua speciali Con-
stitutione sancivit, statuit, ac voluit, quod
Bona Episcoporum per eos acquisita,
possint tuta conscientia applicari, tam
in vita, quàm in morte, in Beneficium
Cathedralium Ecclesiarum, vel in Be-
neficium Ecclesiarum, vel Locorum pio-
rum Diocesum, quilibet, respectivè, in
sua. Mandavit item pariter, quodd si in
morte Episcopus non disposuit, Capi-
tulum, facta adnotatione Bonorum, de
Bonis ipsis curam habere, usque ad ac-
cessum novi Pastoris, cujus est de Bonis
ipsis disponere, ad normam diçtæ Con-

sultationis; undè hodie locum non ha-
bet Spolium.

Circa fructus maturatos, & non,
exactos, vel pendentes, ad quem illi
spectent, sequitur ut videamus, vide-
licet an spectent ad hæredes Beneficiati
defuncti, vel ad Rev. Cameram Apo-
stolicam, ubi datur spolium. Et in hoc
38 dicimus, quod fructus maturati, &
non exacti, eoque magis fructus pen-
dentes, spectant ad Rev. Cameram
Apostolicam, ut ex d. *Julii III. Con-
stitutione: Redoanus de spolio Eccles.
quæst. 5. per totam, Sper. d. decis. 2.
n. 12. Card. de Luca de Benefic. dist. 81.
num. 3. & Doctores passim.*

Adeout Rev. Camera Apostolica,
quoad fructus inexactos, jus habet
39 applicandi eos sibi, & tamquam spo-
lia capit, *Redoanus d. quæst. 5. num. 5.
& 6. Navarr. eodem tract. §. 6. num. 6.
& Doctores passim.*

Limita primò supradictam conclusio-
nem, eam non habere locum in fructi-
40 bus industriæ, ac labore à Clericis quæ-
sitis, ad instar distributionum, & non
ex Beneficio, aut contemplatione Be-
neficii perceptis, qui pertinent ad hæ-
redes Clerici defuncti *Doctores in cap. 1.
de peculio Clericorum, Bald. in Auth.
licentiam C. de Episc. & Clericis, Alex.
conf. 116. num. 5. lib. 7. Sormians. de
reddit. Eccles. part. 3. cap. 5. n. 8. Na-
varr. eodem tract. quæst. 1. art. 19. n. 1.
Rota recent. part. 6. decis. 19. num. 13.*

Limita secundò supradictâ conclusio-
nem, eam non habere locum in fructi-
41 bus civilibus, uti sunt fructus census,
societatum officiorum, gabellarum, ven-
ditalium, annonæ, & diurnæ præsta-
tionis pecuniarum, Locorum montium,
pascuorum, pensionum domorum, &
similium rerum, quæ ex sui natura non
sunt aptæ producere fructus: hujusmo-
di verò fructus dividendi sunt inter
hæredes defuncti Beneficati, & Eccle-
siam, seu Rev. Cameram Apostolicam
pro rata temporis, quia hujusmodi fru-
42 ctus quotidie currunt, & quotidie
incipiunt deberi; undè recipere de-
bent divisionem pro rata temporis Be-
neficii possessi per antecessorem, etiamsi
dies solutionis non advenerit, ad dif-
ferentiam fructuum naturalium, & in-
du-

dustrialium, qui tantum semel in certa anni parte percipiuntur, ut est frumentum, oleum, mustum, legumina & f. 43 milla, in quibus tempus collectionis attenditur; *Barbosa in l. divorcio ff. soluto matrim. num. 22. Sperell. decis. 82. num. 24. & seq. Card. de Luca de Benefic. disc. 100. num. 21. de Franchis decis. 79. num. 2. Surd. conf. 333. num. 3. lib. 3. Covarr. var. resol. lib. 1. cap. 15. n. 3.*

Limita tertio supradictam conclusionem; eam non habere locum in fructibus perceptis à Beneficiario defuncto, qui licet extent, & non sint consumpti, quoties penes Beneficiarium sunt, remanent ad ejus liberam dispositionem, & ad heredes transmissibiles, cum tunc non sint amplius pendentes, neque inextincti, sed verè proprii ipsius Beneficiarii, & de ejus patrimonio effecti; *Calderinus conf. 2. de peculio Clerici. Card. de Luca de Benefic. disc. 81. num. 6. & seq. & disc. 83. num. 3.*, ubi latè ad materiam.

An cadant sub spolio Ecclesiastico bona relictà à Clerico filio suo illegitimo.

45 Et affirmativè respondendum videtur cum supra citata *Constitutione S. Pii V.* incipiente: *Que ordini Ecclesiastico.* Et ex altera ejusdem Pontificis: *Quod Romanum*; undè Rev. Camera Apostolica valet subtrahere illa sibi, latè *Bonacina de contract. disp. 3. quest. ult. punct. 5. unico per tot. fere*, ibi vide.

De Clerico Excommunicato, deposito, vel interdicto ministrante: ad Librum quintum Decretalium.

ARGUMENTUM.

Clericus, ubi depositus, vel suspensus fuerit à divinis, celebrando, an sit Excommunicandus; Excommunicatus verò suspensus, vel interdictus ubi fuerit, ministrando in divinis, an incurrat irregularitatem.

SUMMARIUM.

1 Clericus, qui dum suspensus existit,

sacra ministeria exercere attentaverit, arcendus est ab Ecclesia, atque in exilium mittendus, invocato etiam brachio seculari, & num. 2.

Quod procedit nedum in Clericis majoribus, sed etiam in minoribus, ibid. & num. 5.

3 Sacerdos suspensus neque in minoribus ordinibus ministrare valet citra penam irregularitatis, & num. 15.

Declarata dicto, num. 15.

4 Clericus horas Canonicas, ad quas tenetur, an & quomodo recitare debeat, dum suspensus, sive excommunicatus existit.

5 Clericus, sive in majoribus, sive in minoribus Ordinibus constitutus, quatenus ministraverit, dum esset suspensus, incurrit irregularitatem, super qua absolutionem reportare debet à Papi, & num. 6. cum seqq.

Eandemque penam incurrit ipso facto, ut num. 16.

7 Appellatione Clericorum veniunt quicumque Clerici tum majorum, tum minorum Ordinum.

8 Lex, quæ genericè loquitur, generaliter intelligenda est.

13 Ordines sive majores, sive minores unum constituunt Sacramentum, omnesque ordinati sunt ad Sacrosanctum Eucharistia Sacramentum.

14 Clericus suspensus ministrando in Ordinibus susceptis, quatenus excusetur ab irregularitate.

DISCEPTATIO XXVIII.

Grave dedecus esse, Clericum in sacris inservire, ubi ille excommunicatus, suspensus, vel interdictus fuerit, omnia jura clamant, ut patet ex toto libro Decretalium, hoc titulo. Ubique igitur aliquis Clericus, sive Episcopus, sive Presbyter, aut Diaconus ille fuerit, justè depositus pro certis suis criminibus, ausus fuerit tractare ministerium, sibi ante depositionem commissum, ab Ecclesia abscondendus erit, ut habetur ex *Textu in cap. si quis Episcopus, hoc titulo*, quod videtur desumptum ex Canonibus Apostolorum, ut docet *Abbas Panorm. ad d. Textum*, idemque videtur dicendum

de Clerico in minoribus, ut docet *Abbei ad citatum Textum, num.1. & in cap. cum ab homine de Judicis.*

Quatenus verò Presbyter celebrando, dum esset suspensus, licet monitus, 2 excommunicatus fuerit; quia per contemptum clavium hoc agere videtur, tunc implorato Judicis laici auxilio, in exilium est mittendus, ut habetur ex *Textu in cap. si quis Presbyter hoc titulo, quod videtur desumptum ex Concilio Antiocheno, ubi Abbas Panormit. num.1. & Fagnan. num.1. & per totum, & Doctores communiter.*

Imò Sacerdos suspensus ab officio non solum non valet celebrare, sed nec ministrare in Altare, cantando Epistolam, vel Evangelium, eum ei videatur 3 impeditum officium cuiuscumque Ordinis: & aliter faciens incidit in irregularitatem, ut docet *Abbas in dicto cap. si quis Presbyter num.4. & Fagnan. num.2. Quis latè de celsuris, & de irregularitate disc.4.*

Tenetur verò prædictus Clericus ita excommunicatus, vel suspensus, aut interdictus, recitare horas Canonicas, privatè tamen, non publicè, aliàs peccat; quia delictum non debet ei præstare exemptionem ab hoc onere. Non 4 potest verò dicere *Dominus vobiscum*, ut bene *Abbas in d. cap. si quis Presbyter num.5.*

Quidquid diximus de Presbytero, vel alio constituto in sacris Ordinibus, locum an habeat in Clerico in minoribus, eo ministrante, dum excommunicatus, suspensus, vel interdictus fuerit. Et pariter dicimus, quod ubi exercet officium, sicut priùs post suspensionem, incidat in irregularitatem, à qua non valet absolvi, nisi à Papa; & interim non valet exercere, ad *Text. in cap.1. de re iudicata in 6. Abbas in d. cap. si quis Presbyter prope finem. Concordat Textus in d. cap. si quis Presbyter, ubi de Presbytero, & Clerico loquitur disjunctivè, unde de utroque videtur loqui, ubi Fagnan. num.7. & sequentibus.*

Probatur primò præcedens conclusio ex supracitato *Textu in d. cap. si quis 6 Presbyter*, qui non tantum loquitur de Presbytero, sed etiam de Clerico

ibi = *Si quis Presbyter, aut alius Clericus fuerit degradatus, ab officio pro certis criminibus suspensus, & ipse per contemptum, & superbiam aliquid de ministerio sibi interdicto agere præsumperit. Concordat Textus in cap. frater itati hoc eodem titulo ibi = Presbyteros autem, & alios Clericos: & alibi passim apud Doctores, quæ jura de Presbyteris, & Clericis indistinctè loquuntur. Clericorum autem nomine absque dubio veniunt etiam Clerici minorum Ordinum cap. Clericos 21. dist. cap. de persona 11. quest.1. Præsertim cum ponuntur ad differentiam Presbyterorum ut in d. cap. si quis Presbyter, juncto cap. Clerici eodem titulo. Unde, ut inquit Hostiensis in dicto cap. si quis Presbyter, jus generaliter, & indistinctè loquens, generaliter, & indistinctè erit sumendum, nisi per aliud distinguatur, cap. quia de privileg. 1.3. ff. de offic. præfidi.*

Secundò, ad hanc partem inducitur bonus *Textus in cap. ad audientiam de homicidio*, ex quo habetur, quod Presbyter ille, de quo dubium erat, an esset irregularis, absolute prohibetur ministrare in sacris Ordinibus: Et post peractam poenitentiam, ex indulgentia conceditur, ut possit 9 ministrare in minoribus, per illa verba = *poteritis concedere, ut minoribus ordinibus sit contentus*, ecce igitur quod suspensus in majoribus, videtur etiam suspensus quoad exercitium etiam minorum ordinum.

Tertiò hoc videtur expressum in *cap. Episcopus 11. quest.3. in fine*, ubi non tantum Episcopi, Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi, sed & reliqui gradus à Synodo depositi prohibentur ministrare, nisi in reparatione sua recipiant ea, quæ in ordinatione perceperant, ubi *Glossa in V. reliqui* notat, æquè aliquem deponi à minoribus Ordinibus, sicut à majoribus, & allegat jura concordantia.

Quartò ad idem est Decretum *Tridentini sess.23. cap.17.* ubi præcipitur Episcopis, ut ad minorum Ordinum ministeria assumant Clericos coelibes, si præsto sint, & in eorum defectum suscipiant Clericos conjugatos, dummodo

modo non sint bigami. Atque ita hujusmodi ministeria videntur interdicta irregularibus, & sic etiam censura Ecclesiastica irriterit: hinc fit quoddam Clerici, qui cum censura in prædictis Ordinibus ministrant, irregularitatem incurrunt per citatum *cap. 17. Tridentini*, ubi irregulares declarantur, qui aliquid de ministerio sibi interdicto agere non ventur.

Quintò hoc videtur expressum in *Constitutione Sixti V. Sanctum, & salutare la 91.* qua cavetur, Clericos male, ac simoniacè promotos, etiam si fuerint primæ tonsuræ, esse suspensos ab executione, ministerio, & exercitio Ordinum susceptorum: ac si in eis ministrare præsumperint, illos sic irregulares effectos, omnibus officiis, ac Beneficiis privat mox citata: ubi ponderanda sunt illa verba: *Ne irregulares effectos*, quæ demonstrant, Pontificem non infligere de novo irregularitatem, sed supponere Clericos sic ministrantes, jam esse irregulares effectos.

Sextò, & ultimò: Ordines omnes tam sacri, quam minores unum constituunt Sacramentum Ordinis; nam in quantum sunt Sacramentum, omnes ordinantur ad Sacramentum Eucharistiæ; ita *D. Thomas in 4. Sentent. dist. 24. quest. 3. art. 2. quest. uncula 2. in corpore, idem in 2. 2. quest. 40. artic. 2. itidem in corpore.* Concludendum est igitur, quoddam Clericus excommunicatus, suspensus, vel interdictus, sive sit in sacris, sive in minoribus, ministrando in Ordine suscepto, efficiatur irregularis, ut Nos latè *de Censuris Ecclesiasticis*, suis pariter locis, ubi *de Irregularitate*.

Diximus suprà, irregularitatem contrahi à Clerico excommunicato, suspenso, vel interdicto per exercitium Ordinum, scilicet solemniter ministrando, nisi excusetur ratione necessitatis, ignorantie, vel scandali vitandi, ut de omnibus Textus est in *cap. 11. cui de Sent. excomm. Fagnan. in cap. non est compos. num. 39. de temp. ordin. Sacra Congreg. Concilii in una Terracinen. 1. Jun. 1686.*

Hinc quando dicatur exercere officium majoris Ordinis, videre est: Et dicimus incurrere hanc pœnam non so-

lùm ubi Sacerdos sacrum facit, sed etiam ubi canit Epistolam, Evangelium, uti Nos suprà: Sed hoc intellige, ubi canendo Epistolam, canit cum Manipulo, vel canendo Evangelium, adhibet Stolum, Sacramentaliter absolvendo, uti Canonicus, canendo in Choro, & in similibus, uti Nos latè *de Irregularitate dist. 4.*

Irregularitatem verò prædictam an incurrat ipso facto Clericus excommunicatus, suspensus, vel interdictus, ministrando in Ordinibus susceptis, citra aliam Sententiam: & partem affirmativam sustinet *Abbas in cap. Clerici hoc titul. n. 1. & in cap. 1. de re judicata in 6.*

ARGUMENTUM.

Clericus, ubi fuerit excommunicatus, vel interdictus, ministrando in divinis, in pœnam an veniat deponendus?

SUMMARIUM.

- 1 Celebrans tempore suspensionis, sive excommunicationis, spectat etiam monitione sibi facta, deponendus est nendum ab officio, sed etiam à Beneficio, & num. 9.
- Num autem Episcopus dispensare cum eo valeat, quatenus reliqueris, num. 2.
- 2 Papa solus potest ab irregularitate absolvere.
- 3 Ubi plures excommunicati celebraverint, non omnes deponendi erunt ad vitandum scandalum, sed il, qui causam hujusmodi excessui dederunt.
- 4 Depositionis pœna procedit in omni crimine, quod irregularitatem inducit.
- 5 Multitudo ubi deliquit, coercere conventus principales delinquentes, quoties urget timor scandalii, vel gravioris prejudicii.
- 6 Pœna depositionis contra Celebrantem in suspensione tunc demum locum habet, quando is nullam allegare valet rationabilem excusationem, & num. 7.
- 7 Delinquens spe veniæ promeritam ultionem non evadit; non enim pœna, sed pravitas actus tenere nos debet à crimine alienos.

DISCEPTATIO XXIX.

Juxta disposita per *Textum in cap. Clerici hoc titulo*, inconcusse habemus, quod ubi Clericus excommunicatus, vel interdictus ille fuerit, celebrans monitus non desistit, quia videtur claves Ecclesiæ spernere, & in contemptum habere, venit deponendus. Qui quidem perpetuo deponendus non solum ab Officio, sed etiam à Beneficio, quatenus Beneficium Ecclesiasticum habuerit, quæ pœna venit imponenda per Judicem; nam pœnam irregularitatis incurrit ipso facto per ipsam ministrationem in divinis, *Abbas, Barbosa, & alii ad citatum Textum*.

Cum reo tam magni criminis, de quo supra, ubicumque paratus si fuerit se corrigere, an valeat dispensare Episcopus, videre est. Et dicimus, posse Episcopum dispensare cum parato se corrigere; unde valet hic restitui ad antiqua jura: à pœna verò irregularitatis incurse, ex quo Clericus in divinis ministravit, dum erat excommunicatus, vel interdictus, ex communi Doctorum sententia ut inferior Papâ, minime absolvere valet, ad *Text. in cap. 1. de re judicata, juncto cap. 1. de Sentent. excommunic. in 6.*, quæ jura indistinctè docent, quod solus Papa valeat liberare aliquem ab irregularitate incurâ.

Quoties verò excommunicati, vel interdicti fuerint plures, & omnes celebraverunt, adeo ut omnes essent deponendi; tunc, si illorum numerus est ultra quadraginta, tantum deponendi erunt illi, qui causam delicti dederunt, ceteri verò deponendi erunt ad tempus, vel prout Ordinario loci visum fuerit, ad *Textum in cap. Latores hoc titulo*, ubi *Abbas, Barbosa, & alii Canonistæ*.

Omne enim crimen irregularitatem inducens, est depositione dignum, *cap. cum non ab homine, cap. & si Clerici de Judiciis*.

Ubicumque igitur multitudo est in causa delicti, ita quod propter scandalum, vel aliam causam parcendum sit multitudini, hoc tamen non procedit, quoad omnes circa veniam; sed principales in delicto sunt puniendi ordi-

nariâ pœnâ, quoad alios mitiganda illa erit. Unde, uti diximus, non omnes sunt deponendi, quando multi fuerunt in causâ, sed ne Locus, vel Civitas patiat damnum, & incommodum in spiritualibus, si omnes deponerentur, parcendum est multitudini pœnâ condigna affectis principalioribus, ut bene ex *d. Textu in cap. Latores*, ubi *Abbas Panormit. ac ceteri Canonistæ*, & *Non alibi de panis*, ubi quando locum habeat minoratio pœnæ ob delictum plurium. Ibi vide.

Diximus supra, Clericum excommunicatum esse deponendum, ubicumque ille excommunicatione majori irritus, in ministerio Altaris se exercuerit celebrando. Supradicta tamen conclusio procedit, ubicumque iste talis certus est de excommunicatione; etenim ubi dubitet, an ex actu facto inciderit in pœnam excommunicationis, ac proinde opinari possit, se non esse excommunicatum, deponendus non erit, vel saltem cum eo sit misericorditer procedendum, quod bene desumitur, ex *Textu in cap. illud hoc titulo*, ubi *Canonistæ communiter cum Abbate*. Idem locum habere videtur, ubi de sua excommunicatione notitiam habet similis tantum. Vel ubi credebatur, quod Judex, qui processit ad Sententiam excommunicationis contra illum, in eum non haberet jurisdictionem: his ergo, & similibus casibus, cum eo erit benignè procedendum, ut colligitur ex citato *Textu in cap. illud hoc titulo*.

Sed quid, ubi spe veniæ se in ministerio Altaris exercuisset, ac aliorum communioni se ingessisset; & tunc eo magis dignus est pœnâ; cum nullus spe veniæ debeat delinquere; unde in sacris Paginis scriptum extat: *Maledictus homo, qui peccat in spe*. Ac proinde *D. Hieronymus* inquit: *Vobis non blandiantur penitentiae subsidia, quæ sunt infidelium remedia*; & *Seneca* ita inquit: *Si scirem, Deos ignoscituros, homines autem ignoraturos, tamen dedignaretur peccare*.

Sequitur, ut videamus, an excommunicatus Celebrans valeat deponi à suo Beneficio: & in hoc dicimus, quod ubicumque hoc egerit, postquam fuerit

rit canonicè monitus, quòd possit privari suis Beneficiis, ad litteram *Textus in cap. fraternitati hoc titulo*, ubi Canonistæ communiter.

Quod quidem locum habere videtur, etiam si antea non fuerit monitus; etenim statim ac fuerit excommunicatus, celebrando puniri valet, *Abbas in cap. Clerici*, & *cap. fraternitati hoc titulo*.

ARGUMENTUM.

Clericus excommunicatus, vel interdictus, cum non valeat ministrare in divinis; an possit consequi Ecclesiastica Beneficia, & Collatores an sit puniendi?

SUMMARIUM.

- 1 *Clericus suspensus, seu censuris innodatus, nequit Ecclesiastica Beneficia obtinere, siue obtenta retinere, neque sub obtentu privilegii in jure non expressi, ut num. 4.*
- *Declaro nisi ad hujusmodi effectum Papa absolutionem ei indulsisset, ut num. 2.*
- 3 *Cui aliquod prohibetur, prohibitum est etiam id, per quod ad illud pervenitur.*
- 5 *Ad Ecclesiastica officia qui non intrat per osium, fur est, & latro.*
- 6 *Clericus excommunicatus quavis in foro Penitentiali absolutus; adhuc arcetur ab assumptione Beneficii.*
- 7 *Beneficium datur propter officium.*
- 8 *Delinquentes offendunt etiam Rempublicam, cui satisfactum non remanet per absolutionem in foro penitentiali.*
- 9 *Excommunicatus quia fit reus Deo, atque Ecclesie, duplicem prestare debet satisfactionem.*
- 10 *Excommunicatus occultus Ecclesiastica Beneficia assequi minimè prohibetur*
- 11 *Conferens scienter Beneficium excommunicato, suspendi debet à Collatione Beneficiorum.*

DISCEPTATIO XXX.

Cum non valeant Clerici excommunicati, vel interdicti ministrare in divinis, ut nos in *precedentibus* demonstravimus; inde sequitur, non posse ante absolutionem eos consequi Beneficia, tum quia dicuntur membra abscissa Ecclesie, tum quia non valent ministrare in Beneficiis ipsis ita obtentis, ad litteram *Textus in cap. postulasti hoc titulo* ibi = *Consultationi vestre respondemus, quòd cum excommunicatis communicari non debeat, Clericis excommunicationis vinculo innodatis Ecclesiastica Beneficia conferri non possunt. Suarez de censuris Ecclesiasticis disp. 13. sect. 1. Ugolin. tabula 2. cap. 13. §. 1. Alter. de censuris lib. 2. disp. 6. cap. 2. & 3.*

Undè de stylo Datarie in expeditione litterarum Apostolicarum super gratia de Beneficio, solet apponi illa clausula, *absolventes*, qua existente, impetrans Beneficium, quatenus detentus fuerit aliqua Ecclesiastica censurâ, redditur habilis ad Beneficium ipsum, ut Nos latè de officio *Judicis delegati*, ubi de Clausulis solitis apponi in litteris Apostolicis, ibique latè de Clausula *Absolventes*.

Ratio supradictorum est, quia cui denegatur aliquid, denegatur & omne id, per quod pervenitur ad illud, ad *Text. in l. oratio ff. de sponsal. nam* quia excommunicata denegatur communicatio, non possunt ei conferri Beneficia, quia sine communione non potest Beneficia adipisci, nec in eis administrare, nec etiam juvat privilegium, nisi in casibus expressis in jure, ut in *cap. nulli, cap. cum desideres, de sent. excommunic.*

Hinc ita obtinentes Beneficia non valent ea retinere, uti Collata subiecto incapaci, ut bene constat ex germanis verbis *Textus in dicto cap. postulasti* ibi = *Nec illi valent ea licitè retinere*. Ratio desumitur ex defectu in valide institutionis, ut docet *Abbas ad d. Textum num. 2. & Fagnan. num. 3. & alii*: etenim non videtur intrare per osium in ovile ovium, juxta illud Evangelii: *qui*

qui non intrat per ostium in vile ovium ille fur est, & latro: *Rota part. 7. recent. decis. 83. num. 16. & 17.* ac proinde non videtur posse retinere illud. Quod videtur esse contra *Compositellum in cap. quod sicut num. 1. de elect.* ubi docet, excommunicatum electum non teneri cedere, licet electio ejus sit nulla, *cap. cum dilectus de Constitut.* quod repugnat dispositioni *Textus in d. cap. postulasti*.

Diximus, excommunicatum non posse obtinere Beneficium sibi collatum, nec retinere illud, quatenus sibi collatum fuerit: hinc est videre, an ubi ille absolutus fuerit in foro poenitentiali, in vim Bullæ Cruciatæ, vel Jubilæi, valida sit collatio, itaut valide possit retinere illud. Et negativè respondendum videtur: ea ratione, quia actus afsecutionis Beneficii propriè spectat ad forum externum, ut docet *Covarr. in cap. alma mater part. 1. §. 7. de sent. excomm.* Hinc sicuti Beneficium datur propter officium, & excommunicatus non habet officii executionem, meritò collatio ipsa est nulla, *Covar. suprà §. 11. num. 76.*

Undè si quis absolutus est coram Deo quoad spiritualem poenam, non dicitur absolutus coram hominibus; ideoque potest iterum puniri in foro judiciali, ut docet *Abbas in cap. de his de accusat.* nam, ut inquit idem *Abbas suprà*; sicuti pro delictis imponitur poenitentia pro foro conscientie, quæ quis satisfacit Deo, & animæ, ad *Text. in cap. placuit 21. quest. 5.* & sic punitur à Confessario suo tantum, ubi deliquit. Ita punitur in foro contentioso, seu judiciali; quia per delictum censetur offensa Respublica: *l. locatio §. quod illi: ff. de publican. & vestigal.* Cum ergo ista tendat ad diversos effectus, impositio unius non impeditur per impositionem alterius, ita *Abbas suprà*.

Excommunicatus autem dupliciter punitur, primò scilicet in foro animæ, & quoad Deum, quia privatur suffragio Ecclesiæ, ut ait *Riccard. in 4. sent. dist. 18. art. 7. quest. 2.* Excluditur à regno Cælorum, *cap. quicumque 24. qu. 1.* à quibus poenis liberatur per absolutionem. Deinde punitur in foro externo,

& quoad Ecclesiam, quia efficitur infamis; privatur Ecclesiastica sepultura; excluditur à communione fidelium, excluditur quoque à participatione activa, & passiva in divinis, excluditur à Sacramentorum participatione. Reddiitur in habilis ad Beneficia consequenda, ut *Nos latè de censuris Ecclesiasticæ. discept. 9.* ibi vide. Quæ poenæ cum respiciant Ecclesiam militantem, nullatenus tolluntur per absolutionem in foro animæ, *Abbas in d. cap. de his de accusat. Covarr. d. §. 11. num. 16. & var. resol. lib. 2. cap. 10. num. 3.*

Quoties verò excommunicatio fuerit occulta, sicuti illa nihil operatur in exteriori judicio, ita pariter non valet impedire Beneficii afsecutionem, ut docet *Joannes Andr. Hostiensis, & Abbas in cap. si verè*, ubi *Glossa de sentent. excommunic.* & *Nos latè de hac materia sub titulo de censuris*, ubi de sententia excommunicationis, suspensionis; & interdicti. Vide quæ ibi diximus.

Demum nota hic incidenter, non solum Clericum excommunicatum non posse Beneficia obtinere in poenam; sed etiam Collatorem esse dignum poenæ, uti reum culpæ; ac proinde Collatores ipsi, qui scienter Beneficia talibus contulerunt, tamdiu debent à Beneficiorum Collatione suspendi, donec super hoc veniam consequuti fuerint; undè debent puniri in hoc, in quo delinquere præsumperunt, ut habetur ex *Textu in d. cap. postulasti*. Vide quæ *Nos latè sub titulo de Censuris*.

ARGUMENTUM.

Clericus non ordinatus, ministrando in ordine, quo non est insignitus, quam grave scelus committat, ubi quibus panis erit puniendus.

SUMMARIUM.

- 1 *Celebrans in Ordine, ad quem promotus adhuc non fuit, quam poenam incurrat, & num. 3. cum seqq. & n. 9. cum seq.*
- 2 *Pœnæ falsi quasi subiecti videntur quæ sibi*

e scholis redeuntes laureati sese jactant Doctores, cum tales non sint.
 7 *Ministrans in Ordine non suscepto non est privandus Beneficio, ne in dedecus Ecclesiasticæ militiæ mendicare cogatur.*

Quinimo cum eo potest Episcopus dispensare etiam ad assequenda Beneficia, num. 8.

DISCEPTATIO XXXI.

Quia non semel aliquis superbiâ ductus, ut credo, cum non sit ordinatus certo ordine, ministrat in illo, ac si verè esset ordinatus, meritò sacri Canones ad compescendam hujusmodi hominum audaciam, gravem poenam inflixerunt. Ubi enim Clericus ministrat in pertinentibus ad ordinem, quem non habet, deponendus est, imò non obtenta priùs dispensatione, non valet ad ordinem ipsum promoveri, tanquam indignus, ut habetur ex *Textu in cap. si quis hoc titulo*, ubi *Glossa*, & *Canonistæ* communiter.

Iste enim talis homo, temerè exercens officium spectans ad ordinem, quam non habet, non solum est deponendus ut suprà, sed reus quoque erit criminis falsitatis, ex eo quod simulat, se habere illam dignitatem, quam revera non habet, ac utitur illis insigniis, quibus caret, *l. eos ff. de falsis*. Quod valet dici de iis, qui venientes de studiis dicunt se esse Doctores, cum non sint; nam isti tenentur poena falsi: *Petrus de Anchar. in cap. ut Apostolica de privilegiis. in 6. Bart. in l. reddatur C. de profess. lib. 10.* & Nos latè de crimine falsi.

Clerici verò incidunt in poenas, de quibus suprà, ubicunque solemniter se exercent in Ordine, quo non sunt insigniti, & in solemnibus apparatur, hinc ubi, non Subdiaconus dicit Epistolam absque Manipulo, Diaconus dicit Evangelium absque Stola, hoc casu non habent locum supradicta, vel quando quis canens Epistolam, vel Evangelium privatus sine solemnibus apparatur, ut colligitur ex *Textu in cap. ut quisque Presbyter de vita, & honestate Cleric. ubi Abbas num. 3. ibique Doctores.*

Tom. II.

Clericus igitur ministrans in ordine, quem non habet, abiiciendus erit ab Ecclesia, ad litteram *Textus in d. cap. si quis ibi = Abjiciatur ab Ecclesia*, quæ verba tripliciter interpretantur ab *Hofsiens in d. cap.* ubi primò ponit illud verbum *Abjici* per excommunicationem latam, priùs præcedente monitione. Secundò, pro privatione Beneficii. Tertiò, pro depositione, & iste ultimus intellectus plus mihi placet propter id, quod sequitur in littera dicti *Textus si quis*, dum dicit, quod nunquam debet amplius ordinari.

Utens Ordine, quo non est insignitus, ad Superiores promovendus non erit: hinc ubi Diaconus ausus fuerit Missam celebrare, in poenam tanti sceleris venit suspendendus ab Ordine, & ad Sacerdotium non promovetur, ad litteram *Text. in cap. ex litteris hoc titulo*, ubi *Canonistæ* communiter, suspensio verò prædicta non debet esse perpetua, sed biennio, vel ad summum triennio, secundum quod Judici visum fuerit quod quis suspensus maneat.

Quoties verò iste talis habeat Beneficium, cum eo benignè ac misericorditer agendum erit, ea ratione, ne sustentatione privatus mendicare cogatur, vel aliud agere conetur in opprobrium status Clericalis; utilis tamen ageret Clericus iste, si ad Monasticam vitam transiret. Cum hujusmodi tamen homine quoad Beneficia dispensare potest Episcopus, ut benè ad materiam *Abbas Panormit. in d. cap. ex litteris*.

Hodie ex *Constitutione Clem. VIII.* quæ incipit. *Et si*, relata à *Quaranta in summa Bullarum V. ordo*, qui Missam celebrare, aut confessiones Sacramentales nondum ordinatus Presbyter audire præsumperit, jubetur per Inquisitores, vel locorum Ordinarios, tanquam misericordiæ Ecclesiæ indignus, e foro Ecclesiastico abiici, & ab ordinibus Ecclesiasticis, si quos habeat degradari, servatis servandis, ac à iudicibus secularibus pro meritò puniri, ut Nos latè de *Sacrificio Missæ*; ibi vide, ubi refero casum retro elapsis annis, dum hæc scribebam, de illo Dominico, qui simulavit se Sacerdotem & qui mortuus excrevit fuit in acie

E e e cam-

campi Floræ. Vide dicto loco supracitato, de *Sacrificio Missæ*, ubi magis latè.

Demum est videndum de Clerico ordinem, quem non habet ministrante, 10 an ille incidat in irregularitatem: & nulli dubium videtur quod ubi quis ministrat in ordine sacro, quo non est insignitus, modo scienter, & serio, & cum officio hoc agat, incurrat irregularitatem, ad *Text. in cap. 1. & 2. hoc titulo ibi: Nunquam ordinatur*, *Ugolin. de irregular. cap. 37. Sayrus cap. 10. num. 1.*

Dixi *scienter*; etenim, ubi quis ignoranter ministrat in ordine, quem non 11 habet, credens se talem ordinem habere, non incurrit irregularitatem, *Ugolin. supra num. 8. Navarr. cons. 70. de sent. excommu. l.*

Dixi *serio*; etenim ministrans per representationem, ut faciunt illi, qui, ut addiscant cæremonias Missæ, se exercent in illis, licet nondum Sacerdotes, hoc casu non incurrit irregularitatem, si se exerceat in Missa celebranda, *Ugolin. supra num. 12.*

Dixi *cum officio*; etenim ubi quis exercet ordinem sacrum sine solemnitate, 12 te, non contrahit irregularitatem, *Ugolin. supra.*

Dixi *in ordine sacro*, etenim ministrans in minoribus non dicitur reus tantæ poenæ, *Sayrus supra num. 13.*

ARGUMENTUM.

Promotus per saltum quinam dicatur: qua poena puniendus sit? An ex illo imprimatur character, & quis valeat dispensare cum illo?

SUMMARIUM.

- 1 Ad sacros ordines gradatim fit ascensus, promotus itaque per saltum puniendus est, quamvis id egerit citra dolum.
- 2 Promotus per saltum quatenus ministrare valeat.
- 3 Ordo presbyteralis inferiores ordines non requirit de necessitate ad sui validitatem, & num. 4.

5 Ad Episcopatum an quis validè per saltum assumatur.

6 Sacros ordines num possit quis validè suscipere ante usum rationis.

7 Ad validitatem ordinis regularitur intentio Ministri conferentis.

8 Cum Clerico promotus per saltum qui valeat dispensare, & n. 9. cum seqq.

10 Clericus, qui ministrat in ordine, de quo fuit suspensus, irregularitatem incurrit.

12 Lex nova, quæ disponit super antiqua ab ea declarationem recipit.

DISCEPTATIO XXXII.

Quia in conferendis ordinibus tam majoribus, quam minoribus quidam ordo institutus est ab Ecclesia (licet omnes tendant ad Eucharistiam) ac proinde postquam prima tonsura, quis insignitus fuerit, gradatim debet promoveri ad ordines, incipiendo ab ostiariatu; hinc videre est, an ubi quis de uno ordine ad alium saltum fecerit, omisso medio, dicatur promotus per saltum; ac proinde incidat in poenam, & qua poena puniendus sit, videri est: & quid servandum cum ipso ita ordinato.

Posito igitur quòd quis de Subdiacono per saltum promotus fuerit ad Presbyteratus ordinem, licet ignoranter hoc egerit, & non dolo, vel malitia; adhuc non erit immunis à poena, ut habetur ex germanis verbis *Textus in cap. sue littere*, hoc titulo de Clerico per saltum promotus, ubi *Glossa*, & *Canonistæ communiter*, cum *Abbate Panormit. Barbosa, Fagnan. & aliis*.

His ergo positis, quotiescumque verè non constat, alicum dolo malo procurasse ascensum de uno ordine ad alium omisso medio, postquam egerit poenitentiam condignam impositam à suo Ordinario, ea peracta, debet iste talis se promoveri facere ad ordinem omisum, & sic postea ministrare valet in ordine Sacerdotii per antea suscepto, ut habetur ex *Textu in d. cap. sue littere circa finem*, ubi *Glossa*, & *Canonistæ communiter*.

Ex quo *Textu* nota primò, ordinem Sacerdotalem non prærequirere ex necessitate Sacramenti characterem ordinis

nis Diaconatus, ut apertè probatur ex *d. capitulo*; eo quia ibi ab Innocentio dumtaxat jubetur, non Diaconum promoveri ad Diaconatum, adeout peractâ poenitentia, ministrare is poterit in Sacerdotio validè, licèt illicitè suscepto, & sic character Presbyterialis fuit absque dubio impressus, aliter Pontifex mandaret promoveri ad utrumque Ordinem, quod Papa non fecit, ut ex illius lectura, facit *Textus in cap. sollicitudo 52. dist.*

Hoc idem videtur dicendum, ubicumque quis non solum, omisso Diaconatu, se promoveri curavit ad Sacerdotium, sed etiam ubi omissi fuerunt Ordines minores; nam licèt *Hugo ad citatum Textum tue littere*, tenuerit, laicum ordinatum ad sacros Ordines nihil recipere, eo quodd sicuti viri, & mulieris conjunctio unum perficit corpus, ita Clericatus, & Sacerdotium unum, faciunt Presbyterum, *cap. sicut 40. dist.* tamen contrarium docuit *Vincentius*; nam secundum eum licèt quis nullum, habeat Ordinem ex illis quatuor minoribus Ordinibus; attamen si promoveatur ad sacros, utique Ordinem recipit, quam *Vincentii* opinionem sequitur *glossa*, *Hosienfis*, *Joannes Andr.*, & *Fagnan. n. ad citatum Textum num. 3.* idem firmat *glossa in d. cap. sollicitudo 52. dist.* ex qua habetur præpostera facti factum non vitare.

An hoc idem videatur dicendum de promotio ad Episcopatum per saltum: & quamvis supradicta ita se habeant in Ordine Presbyteratus, non transeunt verò absque difficultate in Ordine Episcopali; nam *Bartholom. Brixienfis in d. cap. sollicitudo* (ut ibi notatur in *glossa*) opinatus est, laicum recipere posse Ordinem Episcopatus, & characterem imprimi, si ei conferatur in forma Ecclesiæ ab eo, qui potestatem habet: & ita post *Hugonem* tenet *Archidiacon. in cap. Subdiaconus 77. dist.* ubi ita legitur: Imò plus dico, quod in cunctis potest puer esse Sacerdos, & Episcopus, & omnes ordines recipere secundum *Hugonem*. *Fagnan. in d. cap. tue littere n. 6.*

Veritas tamen est in contrarium; quoniam *Canonistæ* ferè omnes, excepto *Bartholomæo Brixienfi*, oppositum te-

nuerunt, nempe *Vincentius*, *Petrus Hispanem Goffredus*, *Joannes Bernardus*, *Innocentius*, & *Hosienfis in cap. sicut 40. dist.*, & in *cap. in decorum de etate, & qualitate*, ubi *Petrus de Sampsona n. 2.* *Joannes Andreas n. 10.* *Belamiera n. 15.* *Butr. n. 8.* *Turrecremata in d. cap. sollicitudo*, *Syvester v. Ordo*, alique apud *Fagn. in d. cap. tue littere num. 6.*

Ex supracitato Textu in *cap. tue littere nota 2.* usum rationis ad sacros Ordines recipiendos non esse de necessitate Sacramenti, alioquin ordinatus ante usum rationis non reciperet characterem, sed deberet iterum ordinari, cujus contrarium deciditur in *d. cap. tue littere*; nam suppletur tantummodo ordo prætermisus, ut ex *d. Textu*, reliqui autem Ordines ante usum rationis collati non iterantur, & hunc Textum adducunt *Turrecremata*, & *Trapostius in cap. Subdiaconus 77. dist.*, & ibi *Glossa* dicens, infra annos discretionis bene quem recipere sacros Ordines, licèt conferri non debeant; & ita *D. Thomas in 4. Sentent. dist. 45. qu. 2. art. 2. qu. 2.* *Hosienfis in cap. vel non est compos n. 6. de tempor. ordinat.*, & *Nos latè de ordine*.

Cæterùm si Episcopus ante ordinationem protestatus se fuerit non habere intentionem conferendi Ordines, nisi habentibus ætatem legitimam præscriptam à sacris Canonibus, & signanter à *Tridentino*; hoc casu non imprimitur character, nec verè ordinatus dicitur ille, qui non habet legitimam ætatem, non quidem ex defectu ætatis, sed ex defectu intentionis ministri, quæ omnino requiritur ex necessitate Sacramenti, ut ex *Concilio Florentino in Decreto Fidei §. 5.*, & ex *Trident. sess. 7. de Sacram. Canone 11.*

Promotus de quo supra per saltum, de jure incidit in suspensionem, ut colligitur ex Textu in *d. cap. tue littere*, usque quo non obtinuerit veniam à legitimo Superiore, & de omisso insignitus fuerit. Hinc videre est quinam dispensare possit cum Clerico sic promotus. Et circa præsens dubium variae sunt Doctorum Sententiæ; etenim nonnulli putant, posse Episcopum dispensare cum

Presbytero per saltum promoti, ut posteaquam poenitentiam peregerit, ac deinde suscepit ordinem pratermissum, ministret in ordine Sacerdotali, ad *Textum in d. cap. tue littere*, ubi *Glossa*; & *Fagn.* n. 16. concordat *Text.* in *cap. sollicitudo* 52. *dist.* 3. *Suarez disput.* 31. n. 44. de *Censur. Trid. sess.* 23; *cap.* 14. de *Reformat.*

9 Alii verò, melius distinguendo, dicunt, posse Episcopum dispensare cum sic promoti, ubicumque ita ordinatus ignoranter hoc egerit, non autem dolose, ut habetur ex *d. Textu in cap. tue littere*; ac ubicumque non ministraverit in ordine, per saltum suscepto, ut statuitur per *Trident. d. cap.* 14. etenim si ministraverit, ratione irregularitatis incurrit non valet cum eo Episcopus dispensare; sed tunc recurrere debet ad Papam. Nam *Tridentinum disto cap.* 14. decrevit, Episcopum ita posse dispensare cum promoti per saltum, si non ministraverit; unde supponit, sic promotum, esse ipso jure suspensum ab executione ordinis per saltum suscepti; & celebrando novum impedimentum, videlicet notam irregularitatis incurritur: ministrando enim quis in ordine, à quo est suspensus, incidit in irregularitatem, ad *Textum in cap. æterni de re judic.* in 6. ibi: *Quod si suspensione durante damnabiliter ingesserit se divinis, irregularitatis laqueo se involvet*; concordat *Text.* in *cap. cum medicinali de Sentent. excomm.* in 6.

10 Sed remanet dubium, an hodie Episcopus possit dispensare cum his, qui non ministraverint, si scienter fuerint per saltum promoti: & secundum adducta ab *Alterio tom.* 2. de *Censuris disput.* 10. *cap.* 5. *vers.* hoc in loco, & alibi ab eo adductis, habetur posse dispensare; ea autem ratione moventur, quia Concilium ibi nullum verbum facit de Ordinato scienter, vel ignoranter, sed simpliciter loquitur, ibi: *Cum promoti per saltum si non ministraverint, Episcopus ex legitima causa possit dispensare.*

Sed verior Sententia est in contrarium; etenim cum jura antiqua distinguant, ut ex citato *Textu in cap. tue littere*, ubi de Clerico Ordinato igno-

ranter per saltum, ac in *cap. sollicitudo* 52. *dist.*, ubi distinguitur, an talis se fecerit sic promoveri ex negligentia, seu ignorantia, an verò ex superbia; eodem prorsus modo distingui, ac intelligi debet Concilium Tridentinum, *suprà d. cap.* 14. Etenim lex nova dispensans in materia antiqua recipit omnes interpretationes, & limitationes, quas materia ab antiquis legibus recipiebat, *l. in contrahibus, §. præterea, C. de non numer. pec.*, *Petrus Brixien. in Repertorio. V. Interpretatio. Fagn. suprà num.* 24. & 25.

ARGUMENTUM.

Clericus, qui furtivè Ordinem suscepit, quæ poena puniendus sit, remissivè ad materiam Ordinis.

SUMMARIUM.

1 *Clericus, qui furtivè Ordines suscepit, quæ poena plectendus sit.*

DISCEPTATIO XXXIII.

Sequitur, ut dicamus licet breviter ad ornatum materię, ultra eam, quæ diximus alibi sub titulo de Sacramento Ordinis, an furtivè recipiens Ordines sit dignus poenā. Et in hoc dicimus quoddam ubicumque quis absque consensu Episcopi in numerum Ordinandorum se ingerit, veluti si subterfugerit examen, & nihilominus in ordinatione comparuerit, vel eadem die præter minores Ordines, etiam Subdiaconatum, vel duos sacros Ordines acceperit, in poenam hujusmodi sceleris, non potest habere executionem Ordinis furtivè suscepti; & insuper redditur inhabilis ad superiores Ordines suscipiendos, ut de omnibus est *Text. in cap.* 12. & 3. hoc titulo, latè Not sub titulo de Sacramento Ordinis.

De Clericis Conjugatis ad Lib. 7.
Decret. tam extra, quàm in 6.

ARGUMENTUM.

Quinam dicatur Clericus Conjugatus in ritu latino. Clerici Conjugati an licite possint retinere Beneficia Ecclesiastica? Quibus Privilegiis fruantur? An valeant exercere munera, & officia laicalia?

SUMMARIUM.

- 1 Clericus conjugatus dicitur, qui, derelictâ Ecclesiasticâ militiâ, ad secularia vota transiit.
- 2 Beneficium vacat, statim ac Clericus matrimonium contrahit, & num. 9.
Amplia primò, quàmvis matrimonium consummatum non fuerit, n. 4.
Amplia secundò, etiamsi uxor ante carnalem copulam ingressa fuerit Monasterium, num. 5.
Amplia tertio, licet matrimonium contractum nullum deinde detegatur propter aliquod impedimentum dirimens, num. 6.
- 3 Clericus transcundo ad carnales nuptias, statim pensiones Ecclesiasticas amittit.
- 7 Clericus conjugatus nequit Beneficia obtinere, vel ad sacros ordines ascendere, nisi cum uxore castitatem mutuo doceant.
Item non valet sese in Ecclesiasticis muneribus immiscere, num. 8.
Limita, ut num. 43.
- 10 Clericus conjugatus cur obtentis Beneficiis privatus remaneat, & num. 11.
- 11 Ut videatur, num expedit matrimonium intrare, ejus gravia onera ponderanda sunt secundum Apostolum.
- 12 Ceteri reputantur Episcopi illi, qui dilapidant Ecclesie substantiam pro dilapidandis nepotibus, non considerantes sese edificare ad gehennam.
- 13 Clericus conjugatus gaudet privilegio fori, & Canonis, in reliquis vero pro laico reputatur, num. 14.

Declaro, nisi alius fruatur privilegiis ex legitima consuetudine, quæ servanda est, num. 15.

- 16 Clericus conjugatus exemptus est ab oneribus realibus, & mixtis, aliisque gravaminibus, ubi ex præscripta consuetudine ita servetur, & n. 17.
- 18 Clerici conjugati subiei non possunt oneribus personarum, & num. 19.
- 20 Clericus conjugatus suis privilegiis non gaudet, nisi servatis requisitis Canonum, ac Sacri Concilii Tridentini.
- 21 Clericus conjugatus gaudet privilegio fori tam in civilibus, quàm in criminalibus contra Covarr. & alios, & num. 22.
- 23 Verba legis tantum operantur quantum sonant.
- 24 Lex, quæ non distinguit, indistinctè intelligenda est.
- 25 Clericus conjugatus, qui habitum dimisit, an & quatenus gaudere possit privilegio fori.
- 26 Clericus reasumendo habitum dimissum ad omnia sua privilegia restituit.
Quid autem si resumptio habitus sequatur post commissum delictum, pro quo à Judice laico citatus fuit, atque in contumaciam condemnatus, num. 27. & seq. & num. 31.
- 29 Præventio altera quoad causam, altera verb quoad personam, & utriusque effectus expenditur.
- 30 Judex laicus an, & quatenus teneatur Clericum conjugatum remittere ad Judicem Ecclesiasticum.
- 32 Fraus nemini debet prodesse.
- 33 Clericus conjugatus gaudens fori privilegio, nequit à Judice laico carceribus mancipari citra incursum in panam censurarum, & num. 34.
Nec pro debito civili potest alibi conveniri, quàm coram Judice Ecclesiastico, num. 35.
- 36 Cognitio num Clericus conjugatus gaudet privilegio fori, spectat ad Judicem Ecclesiasticum.
- 37 Clericus conjugatus gaudet privilegio, ne teneatur ultra quam facere potest, & num. 38.
- 39 Privilegium fori, quo gaudet Clericus conjugatus, porrigitur etiam ad ipsius uxorem, & filios, ac durat quousque

- que eadem uxor vitam viduilem ser-
uaverit, & num. 40. & 41.
- 41 Privilegia patris communicantur etiam
filio.
- 42 Clerici conjugati non supplere valeant
vices Clericorum cœlibum in sacris
functionibus.
- 43 Clerici conjugati nequeunt assumere
laicalia munera, neque ad id cogi
possunt per Judices laicos citra læ-
sionem Ecclesiasticæ Immunitatis, &
num. 44.
- Quatenus verò idonei laici deficiant,
poterunt ex Pontificia dispensatio-
ne laicalia officia subire, num. 45.
- Sin autem hujusmodi Clerici in ad-
officiis deliquerint, coram Judice
Ecclesiastico ex veriori sententia de-
bent conveniri, num. 46. & seq.
- 48 Clerico conjugato permissum est nego-
ciationem licitam exercere, quemad-
modum licet Clerico cœlibi Ecclesiasti-
cum Beneficium non habenti.

DISCEPTATIO XXXIV.

Quinam dicatur Clericus conjugatus
in nostro ritu latino, primo loco
nobis est demonstrandum: & di-
cimus, illum vocari talem, qui cum
fuisset constitutus in minoribus Ordini-
bus, animo ascendendi ad sacros Or-
dines, mutato consilio, mulierem du-
cit unicam, & virginem, undè dicitur
conjugatus: qui quidem Clericus in
quamp pluribus gaudet ut Clericus, li-
cet uxorem habeat, ut nos infra de-
monstrabimus.

Posito igitur quòd aliquis Clericus
uxorem ducat unicam, & virginem,
quatenus habuerit Beneficium Ecclesia-
sticum, illud statim vacat; cum Bene-
ficia Ecclesiastica non valeant retineri
à conjugatis, nisi dispensatione Ponti-
ficis intercedente, ad Text. in cap. si
quis hoc titulo, ubi Canonistæ commu-
niter, Covarr. de sponsal. part. 1. cap. 6.
§. 3. num. 4. Garz. de Benefic. part. 11.
cap. 8. num. 1. Vroiau. de Jure patrona-
tus lib. 5. cap. 5. num. 48. & Nos sub ti-
tulo de Beneficiis.

Quod locum habere videtur etiam
3 quoad pensiones Ecclesiasticas, ut per

Covarr. sup. d. §. 3. num. 6. Clar. qu. 74.
& Notatè de Pensionibus Ecclesiasti-
cis. Ibi vide.

Vacatio enim Beneficiorum contin-
git in Clerico, de quo supra, etiam si
matrimonium non fuerit consummatum,
cum sufficiat ad hunc effectum consen-
sus de presenti, præstitus in faciem Ec-
clesiæ, ut dicatur matrimonium de
presenti; etenim consensus, & non con-
cubitus facit matrimonium; undè
sive matrimonium fuerit consummatum,
sive non, statim censetur Clericus suo
Beneficio privatus, Capella Tholosan.
decis. 239. Squillante de privileg. Cleric.
cap. 4. num. 85. & Nos de Beneficiis.

Ac idem pariter locum habet, etiam
si, post matrimonium contractum, uxor
ingressa fuerit religionem, non sequa-
4 adhuc carnali copula; quia non idè
Clericus recuperabit Beneficia, quæ
jam per matrimonium contractum va-
carunt, Abbas in cap. si quis num. 6.
hoc titulo, ibique Barbosa num. 5. Co-
varr. suprà num. 2. & Nos latè de Be-
neficiis.

Idem locum habere videtur, ubicum-
que matrimonium contractum per ver-
ba de presenti fuerit nullum, attento
aliquo impedimento impediendo, & di-
rimente, quamvis Clericus ignarus im-
pedimenti contraxisset: eo enim dete-
cto cum matrimonium dicatur ipso jure
nullum, ei non competit regressus ad
Beneficium, Covarr. suprà d. num. 4.
Garz. d. cap. 8. num. 8. & ita de simili-
bus. Vide quæ Nos latè sub titulo de
Beneficiis.

Clericus in minoribus Ordinibus con-
stitutus, unicam, & virginem ducens
uxorem, sicuti non valet retinere Be-
neficia Ecclesiastica antea obtenta,
7 eoque fortius non valet ad Ordinem
Ecclesiasticum, & Beneficium promo-
veri, nisi castitatem promittat, & uxor
profiteatur continentiam, videlicet
ubi mutò mulier ingreditur Mona-
sterium, & maritus ascendat ad sacros
Ordines; nam aliter esset monstruosum
esse miles Christi, & Mundi, ut habe-
ret ex Textu in cap. Janè il 1. hoc titu-
lo, ubi Imola, Hostiensis, Panormitan.
Joannes à Capistrano & communiter
Cœ.

Canonizata cum Barbosa in d. cap. sancti Parisius de Resignation. Benefic. lib. 4. quest. 2. num. 27. Hojed. de Incompet. Benefic. part. 1. cap. ultimo n. 76. Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 44.

Imò non solum non potest obtinere Beneficia Ecclesiastica, nisi voveat castitatem, ut supra, sed neque valet munera Ecclesiastica exercere, & administrare. Hinc non potest esse Vicarius Episcopi, ut notant Doctores cum Abbate in d. cap. sancti num. 2.

Clericis igitur auferenda sunt Beneficia, quæ habebant tempore contractus matrimonii, quacunque appellatione non obstante, ad Textum in cap. diversis fallacis hoc titulo, ubi Abbas n. 1.

Ratio cur Clerici, uxorem ducendo, privandi sint Beneficiis, ostenditur ex dicto cap. diversis fallacis; dicit enim ibi Papa; cum ergo vir cogitet, quomodo placere possit uxori; & idèd circa ea, quæ Dei sunt, minus valeat cogitare; quia quasi in duo divisus, plenam sibi non habet potestatem; ut ergo ei, à quo stipendium recipit, plenius famuletur, mandat ibi Papa, ut hujusmodi Clerici Ecclesiasticis Beneficiis debeant spoliari, appellatione remota, præsertim cum Ecclesiasticarum rerum substantia per tales soleat perire.

Ex quo Textu nota cum Abbate Panormitano ibi num. 1. conjugatum non posse tendere perfectè in vitam contemplativam, cum circa uxorem suam vitam activam agere debeat, ac circa rem familiarem suæ domus; multa enim sunt onera matrimonii, quibus consideratis, inquit Apostolus, si talis est sarcina viri, non expedit homini uxorem accipere, ad Text. in cap. omnes causationes 32. quest. 7.

Dux vero sunt causæ, quare Clericus conjugatus non potest habere Beneficium Ecclesiasticarum. Prima est, quia non potest perfectè famulari, cum non habeat totam sui corporis potestatem. Secunda, quia amore filiorum, & conjugis, Ecclesiasticarum substantia solet per tales dilapidari, ad Textum in cap. pervenit 1. quest. 3. ubi Glossa dicit, quod Episcopi sunt cæci, diffi-

pando bona Ecclesiæ amore nepotum, fortius amore filiorum efficiuntur omnino cæci, Abbas in dicto cap. diversis fallacis.

Quæ vero sint privilegia Clericorum conjugatorum, videre est: & dicimus, eosdem quampluribus frui privilegiis, dummodo servaverint ea, quæ præscripta sunt in cap. unico de Clericis conjugatis in 6. Et primò gaudent privilegio Canonis, & fori, Glossa in dicto cap. unico, Tridentin. sess. 23. de Reformation. cap. 6. Fagnan. in cap. ut privilegia num. 31. de privilegiis, Thomas del Bene de Immunitat. Eccles. cap. 1. dub. 5. sect. 3. Sperell. decis. 132. num. 26. Pignatell. consult. Canonice. tom. 1. consult. 45. & 46. & tom. 2. consult. 42. per totum, ubi Doctores passim.

Exceptis verò his duobus privilegiis, habentur ut merè laici: undè non eximuntur à Collectis, gabellis, aliisque laicalibus oneribus, necnon aliis obsequiis Principi debitæ: Abbas in cap. ex parte num. 2. de Clericis conjugatis, Fagnan. in d. cap. ut privilegia num. 31. & in cap. Joannes num. 2. de Clericis conjugatis, & in cap. pervenit num. 16. de Immunitat. Ecclesiastic. Card. de Luca de Regul. disc. 60. num. 4. Rota recent. part. 15. deci. 207. num. 1. Pignatell. consult. Canonice. tom. 1. consult. 99. num. 1. Sacra Congreg. Immunit. in una Aquilana 25. Septembris 1627. & in altera Camerinen. 28. Septemb. 1694. lib. 1. Decret. Vallemant.

Si verò, datâ legitimâ consuetudine in eorum favorem inducâ, appareat, ut eximantur ab onere Collectarum, & similibus, hujusmodi consuetudo uti laudabilis venit attendenda, Sacra Congreg. Immunitatis in una Hydruntina 7. Augusti 1640. Teatina 20. Aprilis 1649.

Sicuti pariter, datâ legitimâ consuetudine, veniunt eximendi ab oneribus realibus, & mixtis, eadem Sacra Congreg. Immunitatis in una Cassanen. 16 Junii 1644. lib. 3. Decret. Paulatii, & in Civitatis Plebis 20. Januarii 1654. Nec non concurrente legitimâ consuetudine, veniunt eximendi à Collectis, & taxis, quæ sunt per capita, eadem

dem *Sacra Congreg. Immunitatis in una Rossanen.* 23. *Majj* 1658.

Ita pariter datâ legitimâ consuetudine, veniunt eximendi ab onere capitulationis, ut dicitur *il testatico*: eadem *Sacra Congreg. Immunit.* in una *Oppiden.* 6. *Martij* 1635. & in *Cathacen.* 23. *Majj* 1645. *Castellaneten.* 20. *Martij* 1662. *Policastren.* 20. *Martij* 1668. *lib. 1. Decret. Alconiti.*

Hoc unum est, quod Clerici conjugati sunt exempti ab onere personali, cum non debeant pati, qui adscripti sunt servitio Ecclesiæ, sese esse addictos secularibus; duobus enim Dominis nemo servire debet; ac proinde non tenentur ad onus, quod dicitur in nostro Regno *del fecolare*, ut ex eadem *Sacra Congreg. Immunit.* in una *Oppiden.* 21. *Novembris* 1635. *Squillacen.* 19. *Januarij* 1638. *Tridentina* 18. *Novembris* 1687.

Nec ad alia similia onera, ac proinde veniunt exclusi ab hospitalatione militum, ab onere quod dicitur *la giornata*, ab onere quod dicitur *il do. attivo*, & similibus, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Policastren.* 19. *Aprilis* 1695. *lib. 1. Decret. Vallemani.*

Redeundo ad privilegium fori de quo supra, Clerici prædicti gaudent hoc privilegio, dummodo servant ea, quæ præscripta videntur à Papa in *d. cap. unico de Clericis conjugatis* in 6., videlicet, ubi per eos matrimonium contractum fuerit cum unica, & virgine: secundò, ubi habitum, & tonsuram deferant: tertio, ubi inserviunt Ecclesiæ, cui adscripti sunt, ad disposita per *Tridentinum sess. 23. de Reform. cap. 6.* Nam aliter prædicta requisita non habentes, non gaudent præfato privilegio: *Sacra Congreg. Immunitatis in una Civitatis Castellæ* 20. *Decembris* 1661. *lib. Decret. Roci.* & in altera *Reatina* 13. *Augusti* 1704. *lib. 3. Decret. Vallemani.*

Clerici supradicti gaudent fori privilegio tam in civilibus, quam in criminalibus, cum non sit habenda major ratio in uno, quam in altero casu; etenim semper videtur eximenda persona à foro laicali, cum non definat quis esse Clericus per contractum matrimonii

cum unica, & virgine, servando ea, quæ præscripta videntur in *disto cap. unico*, quod est magistrale in hac materia; undè, uti dixi, non valent cognosci à Judice laico, ut docet *Squillante de privileg. Cleric. cap. 7. dub. 2. num. 7.* *Barbosa de Episcop. allegat. 12. num. 25.* *Marta de jurisdictione. part. 1. cap. 159. num. 5.* *Sperell. decis. 2. n. 125.* *de Martinis resol. quotid. cap. 58. num. 2.* *Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 489.* *Sacra Congreg. Immunitatis in una Rossanen.* 23. *Martij* 1638. *Caputaquen.* 24. *Novembris* 1643. & in altera *Caputaquen.* 21. *Junij* 1644. *Neocastren.* 29. *Aprilis* 1704. *lib. 4. Decret. Vallemani.*

Quid quid contrarium dicat, Covarr. *Pract. questionum cap. 31.* asserendo, Clericos conjugatos non gaudere fori privilegio, nisi in criminalibus tantum, quem sequitur, *Farinacc. quest. 8. n. 7.* *Barbosa d. alleg. 12. num. 25.* *Gutierrez pract. quest. lib. 1. quest. 25. num. 3.* & Doctores alibi: Fulti eâ ratione, quia in *d. cap. unico*, tantum fit mentio de criminalitate, ibi *z Pro commissis ab eo excessibus, & delictis*, & sequitur, *in cæteris autem eo gaudere volumus privilegio*; verba enim legis tantum valent, quantum sonant.

Sed à prima sententia non est recedendum, non solum ob auctoritatem tot doctorum ibi allegatorum, sed quia fulcitur tot declarationibus Sacræ Congregationis ibi adductis, ex quibus habetur, Clericos conjugatos servantes disposita in *d. cap. unico*, gaudere privilegio fori tam in civilibus, quam in criminalibus, & mixtis. Facit *Tridentin.* de quo supra, ubi indefinitè loquitur, undè indefinitè est intelligendum: latè *Danza de pugna Doctorum cap. unico de Cleric. conjugatis* in 6. *num. 12.*

Clerici de quibus supra, gaudent privilegio prædicto, quamvis per aliquod tempus ante, vel post delictum, habitum, & tonsuram dimiserint, & pro merè laicis habiti fuerint, modo de tempore capture reperti fuerint in habitu Clericali: etenim non reperitur in jure cautum, ut propter dimissionem habitus Clericalis statim privilegium dicatur

catur amissum, ut aliis congestis, docet *Barbosa de Episcopis alleg. 12. n. 27. de Grassi de effect. Clericat. effect. 1. n. 48. Clarus quest. 32. n. 12. Murta de Jurisdic. part. 2. cap. 32. n. 41. Riccius collect. 308. Fagn. in cap. magnus n. 82. de obligat. ad ratiocinia.*

Privilegium verò à Jure concessum, Clericis, sive cœlibes, sive conjugati illi fuerint, per dimissionem habitus
 26 Clericalis dicitur suspensum, non autem amissum, undè reassumpto habitu Clericali, per illius re assumptionem dicuntur reassumpta omnia privilegia, ut egregiè docet *Archid. in d. cap. unico de Clericis conjugatis in 6. Abbas in cap. fin. de vita, & honest. Cleric. de Grassi d. effect. 1. n. 85. Clarin. contr. vers. forens. cap. 53. n. 21. Diana resol. moral. part. 9. tract. 2. resol. 148. Fagnan. in d. cap. magnus n. 73. & 81.*

Si verò Clericus conjugatus, dimisso habitu Clericali, delictum committat, pro quo citatus fuerit à Curia laicali,
 27 & in contumaciam condemnatus; si deinde reassumat habitum, & servat ea, quæ præscripta videntur à *Tridentino sess. 23. cap. 6. de Reform.* Judex laicus citra pœnam censuratum non potest amplius procedere contra dictum Clericum quoad personam, *Clarin. contr. vers. forens. cap. 53. n. 22. Diana resol. moral. part. 4. tract. 1. resol. 78. de Grassi supra n. 85. Pignatelli. tom. 1. consult. Canon. conf. 45. n. 3. ubi resolutio Sac. Congreg. Fagn. in d. cap. magnus n. 73. & 81.*

Ratio est, quia eo tempore, quo Judex laicus incipit Clerici personam distingere, reperit eundem sibi non subesse, qui per re assumptionem habitus Clericalis potest illi dicere: mea perso-
 28 na tibi non subjacet; nam gaudeo privilegio fori Ecclesiastici, *Joannes Andreas in cap. Joannes qu. 4. hoc titulo, & ibi Cardin. & Anebaran.* Idem videntur sentire *Joannes Andr. & Abbas in cap. unico de obligat. ad ratiocinia;* qui solum considerant præventionem Judicii respicientem causam, & respicientem personam; nam si Judex laicus
 29 prævenit in causa, assumptio habitus non tollit jurisdictionem, quo minus

Tom. II.

causam, modò à persona absteineat, ad finem deducat: Si verò prævenit in persona eam capiendo in statu non exempto, videlicet sine habitu Clericali incedentem, reassumptio habitus non impedit quominus judicium contra dictam personam profequatur. Hoc idem probat *Monach. in cap. unico de Clericis conjugatis n. 6. ibique Franc.*

Undè hoc casu non solum habetur ratio, an quando Judex apprehendit Clericum conjugatum, dictus Clericus sit in habitu, vel non, ut primo casu remittatur ad Judicem Ecclesiasticum; secundo non ita, ut clarè habetur ex *Capella Tholosana decis. 104. 144. & 147.*
 30 ubi nunquam consideratur tempus delicti, sed solum tempus capture personæ, quam sequitur *Clarus qu. 39. vers. sed quid si Clericus,* ubi ait, Clericum conjugatum, qui fuit condemnatus à laico eo tempore, quo non ferebat habitum, si ante capturam illum reassumpserit, non posse amplius à Judice seculari nec capi, nec puniri: idem expressus tradit *Marsil. singul. 488.* ubi ait, communem esse opinionem, Judicem secularem non posse Clericum conjugatum incedentem in habitu, & tonsura punire pro delicto per eum perpetrato, eo tempore, quo non incedebat in habitu, & tonsura.

Reassumptio tamen habitus Clericalis licita videtur Clerico, etiam si reassumpserit illum post patratum delictum, ubicumque ille solitus erat habitum Clericalem deferre, itaut dimissio habitus possit dici per accidens, & momentanea; nam tunc cum dicitur semper exiisse sub potestate Judicis Ecclesiastici, nihil ei obstat videtur, quod de tempore delicti habitum, & tonsuram non deferrebat: Econtra verò ubi
 31 erat solitus incedere sine habitu, & tonsura, propter quod communiter pro laico reputabatur, si de recenti habitum reassumat ante commissum delictum, vel contractum debitum, vel inceptum judicium, non videtur in illo negotio ei suffragari posse privilegium fori, cum
 32 reassumptio videatur facta in fraudem, quæ non debet hujusmodi Clericum patrocinari, ut docet *Farinac. quest. 8.*

Fff

n. 66.

n.66. de Grassi d. effect. 1. n.86. Bellett. diffin. Cleric. §.8. n.17. Riccius collect. 308. Ciarlin. contrav. forens. c.53. n.24. & 25. Pignatell. d. consult. 45. à n.17. ad finem.

Posito igitur, quòd Clerici conjugati gaudeant privilegio fori, & exemptione 33 ne à potestate Judicis laici, non possunt per eosdem Judices laicos carcerari; nam aliter tamquam violatores Immunitatis Ecclesiasticæ incidunt in censuras, *Sacra Congreg. Immunit. in una Hydruntina* 18. Decembris 1694. lib.1. Decret. Vallernani. Quo casu Episcopus 34 loci Ordinarius procedere potest ad censuras Ecclesiasticas contra Ministros laicos, qui audent Clericos conjugatos molestiis afficere, *Sac. Congreg. Immunit. in d. Hydruntina* 29. Novemb. 1694. & in *Bislinianen*; 15. Novembris 1704. lib.3. Decret. Vallemant.

Ita pariter ubi Clericus conjugatus cogendus erit pro solutione debiti, coram 35 Judice Ecclesiastico citandus erit, *Sac. Congreg. Immunit. in una Rossanen*. 23. Martii 1638. lib.3. Decret. Paululi.

Quotiescumque quis allegat fori privilegium, cum assertiva quod sit Clericus conjugatus, ad effugiendam Judicis laici potestatem: hoc casu ad Judicem 36 Ecclesiasticum spectat cognitio hæc, non autem ad laicum, si incedat in habitu, & tonsura: qui quidem debet infra terminum assignandum ab ipso Ordinario docere de requisitis, ad normam *Textus in d. cap. unico de Clericis conjugatis in 6. Sac. Congreg. Immunit. in una Lycien*. 14. Januar. 1698. lib.2. Decret. Vallem. *Auconthona* 31. Augusti 1700. d. lib.2.

Gaudent isti Clerici conjugati (dummodò servent omnia contenta in d. cap. unico de Clericis conjugatis in 6.) privilegio, ne possint conveniri pro debito ultra quam facere possunt, ad disposita per *Textum in d. cap. Odoardus de solutionibus*; unde non erunt cogendi quoad personam, nec mancipandi erunt in carceribus in dedecus status Clericalis, *Scannarol. de Visitat. Carcerat. lib.3. cap.3. n.8. & 25. Pignatell. consult. Canonic. tom.5. consult. 46. n.90.*

Rota recent. part.17. decis.302. n.15. & decis.304. n.22. Squillante latè de, privil. Cler. cap.10. quavis alii dicant non gaudere hoc Beneficio cap. Odoardus, ita Ancharanus in cap. unico de Cleric. conjug. n.6. Natta conf.319. n.6. Campanil. divers. Canon. rub.11. cap.10. n.50. Scannarol. d. cap.3. n.23. & 24. Fagnan. in d. cap. Odoardus n.23.

Concilia: primam opinionem habere locum quoad exemptionem personæ, 38 secundam verò quoad Bona: unde non valet carcerari; Bona verò illius possunt sequestrari ad instantiam Creditorum, vide *Scannarol. latè d. cap.3.*

Quidquid diximus de Clerico conjugato cum unica, & virgine quoad privilegium fori, idem dicendum videtur de ejus uxore. Uxor igitur Clerici conjugati gaudet privilegio fori, aliisque exemptionibus competentibus suo marito, durante mariti vita, *Sansfilius decis.14. n.1. Pax Jordan. lucubrat. Canonit. lib.1. tit.3. n.104. Diana resol. moral. part.3. tract.1. resol.45. Pignatell. consult. Canonic. tom.2. consult. 42. Sac. Congreg. Immunit. in una Militen. 20. Novembris 1640. Oppiden. 18. Julii 1662. lib. Decret. Rocci, & alibi.*

Imò etiam mortuo suo viro, dummodo 40 perseveret in rivali statu, *Diana resol. moral. part.7. tract.2. resol.135. Sabell. V. Clericus n.73.*

Eodem privilegio gaudet filius Clerici conjugati durante vita patris, cum 41 omnia privilegia patris videantur communicata filio, l. omnes, C. de Episcopis, & Clericis, de Grassi d. effect. 1. n.189. Decian. tract. crim. lib.4. cap.9. n.49. latè Pignatell. consult. Canonic. tom.1. consult. 98. & 99. Vide.

Uti diximus suprâ, ad hoc ut Clerici conjugati gaudere possint exemptione à laicali potestate, inter cetera debent inservire in divinis, juxta disposita per *Textum in d. cap. unico de Clericis conjugatis in 6. juncta dispositione Trid. cap.6. sess.23. de Reformatione.*

Hinc videre est, an hujusmodi Clerici possint, in defectu Clericorum cõlibû, inservire in ministeriis Altaris. Et dicimus posse, dummodo sint probatæ vitæ, & non bigami, & ad ea munia obeunda

Ido-

idonei, & qui habitum Clericalem, & tonsuram in Ecclesia gestent, ut habetur ex *Trid. sess. 23. cap. 17. de Reform. circa finem*.

An valeant exercere munera, & officia laicalia, hic nobis est demonstrandum. Et negativè respondendum videtur, prout alias respondit *Sac. Congreg. Immunit. in una Civitatis Castellane 2. Maji 1651.* ubi instante Clerico con-

43 jugato pro declaratione, an Clericis conjugatis liceret exercere officia Magistratus secularis, nempe Sindaci, Prioris, Auditoris, & similia, Sacra Congregatio respondit *Negativè*, ut ex *Pignatello consult. Canon. 10. 1. consult. 47. num. 1.*

Imò à Judice laico, ut munus laicale assumant, non possunt cogi, aliter

44 videretur offensa Immunitas Ecclesiastica, *Sacra Congreg. Immunit. in una Hyeracen. 4. Julii 1645. lib. 3. Decret. Paulutii*.

In casu verò deficientiæ subditorum

45 habilium, supplicandum erit Sanctissimo pro gratia dispensationis, *Sacra Congreg. Immunit. in una Urbeveterana 2. Julii 1698. lib. 2. Decret. Vallemanti*, & in eadem 10. Januarii 1703. lib. 3. Decret. Vallemanti.

Posito quod Clericus conjugatus munus laicale assumat, quatenus in mune-

46 re ipso deliquerit, an valeat puniri à Judice laico, videre est. Et circa præfens dubium variz sunt Doctorum Sententiæ: quod possit puniri à Judice laico, docet *Percy de manu Regia part. 2. cap. 48. n. 4. Bobadilla in polit. tom. 1. lib. 2. cap. 18. n. 99. Ceval. tract. de cognit. per viam violentiæ part. 2. qu. 65. num. 14. Excober de ratiocin. cap. 7. num. 7.*

Contrariam verò Sententiam uti vero-

47 riorem sustinent alii, videlicet ut nullo modo valeat adstringi à Judice laico; sed ubi deliquerit Clericus, de quo supra in officio, quod debeat conveniri coram suo Judice, *Caball. resol. crimin. casu 64. Clarus quest. 36. n. 25. Marta de jurisdict. part. 4. cent. 2. casu 127. n. 5. de Franchis decisi. 479. n. 3. Riccius resol. 413. n. 2. de Grassis supra n. 82. Ambrosin. de Immunit. Eccles. cap. 20. n. 54.*

Del Bene eodem tract. cap. 14. dub. 11. Squillante de privileg. Cleric. cap. 7. dub. 3. n. 87. Bonacina de legibus disp. 10. qu. 2. punct. 1. §. 1. n. 24.

Demum est videndum, an Clericis conjugatis, qui servant disposita per

Textum in d. cap. unico de Clericis conjugatis in 6. licitum sit lucrativam negotiationem, ac mercaturam exercere.

48 Et affirmativè respondendum videtur cum *Barbosa de potest. Episc. alleg. 12. n. 30.*, ubi *Doctores* communiter. Etenim si hoc licitum est Clericis in minoribus non habentibus Beneficium, eo magis videtur permissum Clericis conjugatis, qui de eorum labore, & industria, sibi ipsi, & eorum familiæ victum quærere debent, ita de *Grassis supra n. 87. Pignatoli. consult. Canon. tom. 1. consult. 481.*, ubi latè.

ARGUMENTUM.

De Clericis bigamis, an & quatenus gaudeant privilegiis Clericalibus, & quinam tales dicantur. Pro delictis commissis ante bigamiam à quo puniendi?

SUMMARIUM.

- 1 Bigamus undè dicatur: bigamia quatuorplex sit: & quomodo contrahatur, n. 2. & seqq.
- 2 Clericus bigamus omnibus privilegiis Clericalibus privatur, & laicali potestati prorsus subjicitur, n. 9.
- Neque uxore defuncta potest resumere eadem privilegia, n. 11.
- Causa tamen delicti commissi ante bigamiam à Judice Ecclesiastico cognoscenda est, n. 10.
- 11 Episcopus nequit dispensare cum bigamo, ut in Ordinibus susceptis minisset, neque ob penuriam Clericorum, n. 12. & 14.
- 13 Dispensatus per Papam à bigamia ad Clericalia privilegia restituitur.

DISCEPTATIO XXXV.

Prosequentes materiam de Clericis conjugatis, opus est, ut aliquid dicamus, de Clericis bigamis. Et ad intelligentiam nota, bigamiam tripliciter considerari posse; etenim una dicitur vera, altera Interpretativa, tertia Similitudinaria. Vera contrahitur ab illo, qui duas uxores legitime ducit, easque maritali copula cognoscit, ad *Text. in cap. denique, cap. Acutius 26, distinet. Covarr. in Clement. si furiosus part. 1. §. 2. n. 5. Sayrus de Censuris lib. 6, cap. 3. n. 23. Sanchez de matrim. lib. 7, disp. 83. n. 2. Barbosa de potest. Episcop. alleg. 49. n. 1. Fagnan. in cap. nuper n. 3. de bigamis*: strictè enim, & propriè, & juxta allusionem vocabuli dicitur bigamus, idest binæ uxoris maritus, & monogamus, qui habuit unicam tantum, ad *Textum in cap. unus 26, dist.*

Interpretativa verò dicitur illa, quæ provenit ex eo, quod quis duxit uxorem viduam, à primo marito maritali copula cognitam, ad *Textum in cap. si quis viduam, cap. præcipimus 34, dist. cap. quisquis 84, dist. cap. de bigamis, cap. debitum de bigamis non ordinandis, Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 84. n. 7. Barbosa de potest. Episcop. alleg. 49. n. 2. Pax Jordan. lucubr. Canonice. lib. 10. tit. 24. Rota recent. part. 19. decis. 253. num. 1.*

Dixi à primo marito carnaliter cognita; etenim si ab illo cognita non fuerit, secundus nomen bigami non meretur, *Sacra Congreg. Concil. in una Senogallien. bigamie 10. Decembris 1661. Fagnan. in cap. nuper de bigamis non ordinandis num. 8.*, ubi habetur cum aliis Canonibus, eum, qui de facto contraxit cum vidua, non incurrere poenam bigamiz, nisi illa sit corrupta.

Ita pariter non dicitur contracta bigamia, ubicumque quis, carnaliter cognoscendo aliquam viduam, cum qua postea in articulo mortis constituta, matrimonium, servatâ formâ Tridentini ad ejus honorem tuendum contraxit, & matrimonio hujusmodi non consummato, illa e vita decessit: ratio est

quia copula præcessit matrimonium, non autem fuit subsequuta illud ritè celebratum, ut ad dubium propositum, ex Sacra Pœnitentiaria respondit *Sacra Congreg. Concil. in una Burgen. bigamie 17. Septembris 1688. lib. 38. Decret. fol. 338.*

Similitudinaria dicitur, cum quis sacro Ordine insignitus, vel solemniter professus, cum unica, & virgine, matrimonium contrahit de facto, & eam cognoscit, ad *Text. in cap. quot quot 27. quest. 1. Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 83. num. 2. & disp. 85. per totam, Barbosa supra num. 5.*

In hac tamen tertia specie Doctores non conveniunt; nam quidam putant tales incurrere irregularitatem bigamiz, licet bigami non sint, quia *Textus præallegatus* dicit. *Quot quot virginitatem pollicitam prævaricatae sunt professione contempta inter bigamos, idest inter eos, qui ad secundas nuptias transierunt, haberi debebunt*; & hoc propter similitudinem, ut colligitur ex *Glossa ejusdem Textus*. Etenim per susceptionem sacri Ordinis, vel votum solenne religionis, cum quis dicatur contraxisse spirituale conjugium cum Christo, postea contrahendo matrimonium carnale, censetur quodammodo divisus; & ideo poenam bigamiz incurrit ad similitudinem bigami.

Alii verò dicunt, voto solemnî adstrictos, de facto contrahentes cum unica, & virgine, esse irregulares propter susceptionem incontinentiæ, & ad majorem Sacramenti Ordinis reverentiam; quorum opinio fundatur in *cap. 1. qui Clerici, vel vocentes*, ubi Episcopus peractâ pœnitentiâ dispensat cum Diacono, qui de facto matrimonium contraxit, nec ulla fit mentio de bigamia, & in *cap. 2. eodem titulo*, ubi similiter Episcopus dispensat cum Subdiacono, qui de facto uxorem accepit, ut ad superiores Ordines promoveatur, si ad religionem transire voluerit, & in hanc partem pependit *Sylveſter in Summus V. Bigamia*.

His positis, quotiescumque Clericus aliqua ex his speciebus Bigamiz innodatus fuerit, derogatur privilegio Clerica-

8 ricali; ac proinde habendus erit ut mō-
ferre habitum, & tonsuram Clericalem,
ad *Textum in cap. unico de Bigamis non*
ordinandis in 6. Garz. de Benefic. part. 1.
cap. 6. num. 2. Pignatell. consult. Cano-
nic. tom. 1. consult. 223. num. 4. Rot.
recent. part. 5. decif. 450. num. 15. &
part. 19. decif. 253. num. 2.

Hinc pro delictis patris, postquam
9 effectus fuit Bigamus, in totum subja-
cet jurisdictioni Judicis laici, *Clarus*
quest. 36. num. 7. Barbosa de potestate
Episcoporum alleg. 49. num. 16. Pani-
molla decif. 6. annot. 223. num. 52. & seq.
Sacra Congreg. Immunit. in una Bisi-
nianen. 17. Augusti 1635. lib. 5. De-
cret. Paulati. Hadruntina 15. Janua-
rii 1658. lib. Decret. Rocci. Alexan-
drina 30. Martii 1666. lib. Decret. Bor-
romei.

Secus tamen videtur, ubi agitur de
puniendo delicto commisso, antequam
10 effectus quis fuerit Bigamus; nam li-
cet Clericus per bigamiam efficiatur sub-
ditus laici Judicis; nihilominus quando
delictum commissum fuit tempore, quo
erat subditus Episcopi, hoc casu pro-
pter jus acquisitum ab illo, declinare
potest Judicium laici Judicis, *Bojard.*
ad Clarum dicta quest. 36. num. 46. de
Franchis decif. 417. num. 4. Barbosa de
potest. Episcop. alleg. 12. num. 6. Squil-
lante de privileg. Cleric. cap. 7. n. 110.
Carolus de Grassis de effect. Cleric. effe-
ct. 1. n. 647. Diana resol. moral. part. 9.
trañ. 2. resol. 149. Panimolla decif. 6. an-
not. 6. num. 43. & seq. Sacra Congreg.
Immunitatis in qua Nullius Garopoli
9. Septembris 1631.

Unde neque mortua uxore, valet
Clericus Bigamus reassumere privile-
11 gia Clericalia, ut de Clericis conju-
gatis cum unica, & virgine: neque
Episcopus Loci Ordinarius valet dis-
pensare cum sibi subdito, ut in Ordini-
bus susceptis exerceat, *Sacra Congre-*
gatio Concilii in una Feretiana 13.
Aprilis 1630.

Quod Episcopus non possit dispensa-
re super Bigamia, etiam existente pe-
12 nuria Clericorum, clarè patet ex qua-
dam resolutione *Sacra Congreg. Immu-*

nit. in una Hicotenen. 23. Junii 1693.
lib. 1. Decret. Vallemani. Et quatenus
fuerit dispensatus, non gaudet privi-
legiis Clericalibus, *Sacra Congreg. in*
d. Hicotenen.

Dispensationem verò ubicunque ob-
tinuerit à Papa super Bigamia, tunc
13 recuperat omnia antiqua privilegia,
Sacra Congreg. Immunitatis in una
Mediolanen. 18. Junii 1662. & in altera
Bisfinien. 28. Aprilis 1671. lib. 1.
Decret. Alcoviti.

Non solum Clericis Bigamis videtur
interdictum, ne possint exercere in Of-
14 ficio Ordinis suscepti, sed etiam pari-
ter, ne possint ascendere ad reliquos Or-
dines; ad cujus intelligentiam vide-
quæ per nos adnotata videntur sub ti-
tulo de Bigamis non ordinandis.

ARGUMENTUM.

De Clericis græcis, sive Orientalibus,
sive Occidentalibus, ubi de illorum
Privilegiis, & an illa communi-
centur eorum uxoribus, & filiis.

SUMMARIUM.

1. Clerici Græci conjugati, qui unicam,
& virginem susceperunt uxorem,
gaudent privilegiis Clericalibus, que-
madmodum Clerici cœlibes latini, &
num. 10. & 12.

Et possunt etiam altaris Ministe-
rio inservire, num. 13.

Declaratur nisi ritu latino ordinati
fuerint, num. 15.

2. Clericis Græcis post contractum matri-
monium licitum est ad sacros Ordines
se promoveri facere, minime verò à
sacris Ordinibus ad carnalia vota
transire.

3. Clerici Græci Bigami nulliter ad sacros
Ordines ascendunt, nec fruuntur Ec-
clesiasticis privilegiis, nisi aliter de
consuetudine immemorabili servetur,
num. 14.

4. Clericis Græcis conjugatis cur permis-
sum sit Ordines sacros suscipere.

5. Votum continentie quoad Clericos Ec-
cle-

clesiæ occidentalis, sacris Ordinibus tacitè inest.

Hoc tamen est de jure positivo Ecclesiæ; adeous ex dispensatione Papa possunt ordinati in sacris matrimonium contrahere, num. 6. & seq.

8 *Sacerdos Græcus conveniens non est, quod in Ecclesiâ latina more Græco vivas uxoratus.*

9 *Constitutiones Pontificiæ super continentia Clericorum, non comprehendunt Græcos.*

11 *Clerici Græci in hisce occidentalibus partibus Ecclesias obtinentes, non nisi in alios Græcos jurisdictionem, spiritualem valent exercere.*

16 *Uxor Clerici Græci, eorumque etiam filii gaudent privilegio fori, & n. 17. cum seq.*

19 *Clerici Græci quamvis conjugati gaudent exemptionibus Clericorum.*

Declara, ut num. 20.

DISCEPTATIO XXXVI.

Quia in corpore hujus præsentis tituli de Clericis conjugatis, & signanter in cap. cum olim, de Clericis Græcis sermo habetur, nobis visum fuit de Clericis ipsis Græcis conjugatis nonnulla adnotare: signanter circa fori privilegium, & an eo gaudeant eorum filii, & uxores cujuscumque respectivè; & de aliis ad materiam. Clerici igitur orientalis Ecclesiæ, quia votum continentia non emittunt; undè uxorem ducere valent unicam, & virginem, privilegiis, quibus gaudent nostri Clerici occidentalis Ecclesiæ, gaudent & ipsi: compatibile enim videtur eisdem conjugium spirituale, & conjugium carnale, dummodo ad sacros Ordines ascenderit post jam contractum matrimonium; nam aliter, secus, ad Textum in d. cap. cum olim de Clericis conjugatis, ubi Abbas, & Canonistæ communiter.

2 *Notetur ad hoc, quod quamvis Græcis in minoribus Ordinibus liceat post conjugium ad sacros Ordines ascendere, & matrimonio antea contracto uti, ut per Carolum de Grassis de effect. Cle-*

ricatus effectum 5. num. 41. Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 18. num. 5.

3 *Matrimonium verò inire non valent Clerici Græci post susceptos sacros Ordines: nam alias illud irritum erit, si cuti quoque irritè ascendunt ad sacros Ordines, ubi Bigami fuerint, nisi intercedente Romani Pontificis dispensatione.*

4 *Quare autem hoc eisdem permittum sit, & non Clericis ritus latini, ut nimirum possint matrimonium inire, & ad sacros Ordines promoveri, ea est, uti dixi, quia orientalis Ecclesiâ votum continentia non exigit, ad Textum in d. cap. cum olim suprâ vers. orientalis Ecclesiâ.*

5 *Nostre verò Occidentalis Ecclesiæ Clerici, cum ad sacros Ordines promoven- tur, tacitè castitatem promittunt, & ita hujusmodi continentia votum esse sacris Ordinibus annexum, tenet Henriquez in Summa lib. 12. tit. de Sacram. Ordinis cap. 14. n. 7. & lib. 12. de matrim. cap. 5. num. 9. Barbosa de Episcop. alleg. 15. num. 2. & Doctores communiter.*

6 *Quod quidem introductum est et constitutione Ecclesiæ; undè continentia solo præcepto Ecclesiæ sacris Ordinibus est annexa, Cord. Bellarm. de Clericis lib. 1. cap. 18. ad Text. in d. cap. cum olim de Clericis conjugatis.*

7 *Et proinde Papa dispensare potest, ut promoti ad sacros Ordines matrimonium contrahant, Abbas in d. cap. cum olim num. 5. Barbosa d. alleg. 15. n. 20. Sicuti in effectu multoties dispensavit, ut Nos sub titulo de sponsalibus, & matrimonio.*

8 *Clericus Græcus non potest habere Ecclesiam inter latinos, si ille vult ob- servare mores suæ patriæ, scilicet accipere uxorem, ne variis ritibus coinquinetur honestas Ecclesiæ, ad Text. in cap. cum secundum de tempor. ordin. Abbas ad Textum in cap. cum olim n. 1. de Clericis conjugatis.*

9 *Nota hic, quod licet Græci sint Christiani, & sic subditi potestati Papæ; at tamen non peccant, non servando legem Papæ editam super continentia Cle-*

Clericorum; nam videtur quod Papa tacendo voluisset approbare mores eorum, undè videntur excusati, continentiam non servando. Vide quæ latè *Abbas supra ad citatum Textum in cap. cum olim de Clericis conjugatis*.

Quid quid diximus de Clericis Græcis orientalibus, videtur dicendum de 10 Clericis Græcis, qui per nos dicuntur *Albanenses*, seu *Clerici Græci Itali*, de quibus in quampluribus locis nostræ Italiæ, & signanter in nostro Regno Neapolitano, & in Regno Siciliæ: & habent isti plura Oppida, conviventes sub ritu Græco; isti tales, ubi verè servatur ritus Græcus, possunt ducere uxorem, & ad sacros Ordines ascendere.

Illorum jurisdictio extenditur ad eos de eorum natione, & sub ritu Græco 11 viventes, & non aliter. Undè eisdem videtur interdictum, ne possint administrare Sacramenta iis, qui vivunt sub ritu latino, licèt existant intra eorum Parochiam, sed ea recipere isti debent à Sacerdote ordinato sub ritu latino, *Sacra Congreg. Concil. in una Rossanen. 19. Julii 1653.*

Græci sive orientales, sive Græci Itali dicti, sive Albanenses, dummodo non 12 fuerint bigami, gaudent iisdem privilegiis, quibus gaudent Clerici latini, licèt sint conjugati cum unica & virgine; etenim conjugium in eis non operatur, ut veniant exclusi certis privilegiis, quibus veniunt exclusi Clerici latini conjugati, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Regien. 27. Septembris 1632. Lycien. 2. Julii 1647. Cassanen. 2. Decembris 1698.*

Gaudent privilegio, ut possint habere uxorem, & ministerio Altaris in 13 servire; dummodo unicam, & virginem duxerint uxorem; nam ubicumque bigami fuerint, ad sacros Ordines promoveri non valent, neque gaudent aliis privilegiis, sed romanent exclusi, sicuti veniunt exclusi Clerici latini, ubi bigami fuerint, ut nos in præcedenti, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Rossanen. 28. Septembris 1666. Pignatell. latè consulti. Canonice. tom. 2. consulti. 39.*

Nisi aliter constet introductum fuisse ex immemorabili consuetudine, *Pignatell. supra num. 5.*

Isti Clerici Græci conjugati, ad hoc ut possint habere uxorem, & ad Sacerdotium ascendere; opus est quod prius ducant uxorem, & deinde ascendere ad sacros Ordines; nec non ut ordinentur sub ritu Græco: nam aliàs, si fuerint ordinati sub ritu latino, deinde transire non valent ad ritum Græcum, & gaudere privilegiis, quibus potiuntur Clerici Græci, *Sacra Congregatio Santissimæ Inquisitionis de Urbe in una Hidruntina 16. Martii 1644. Sacra Congregatio Immunitatis in una Larinenfi, & Syontina 7. Julii 1677.*

Circa uxorem Clerici Græci, scias quod illa, vivente suo marito, gaudet 16 privilegio fori, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Rossanen. 7. Septembris 1657.*

Filii pariter Clerici Græci gaudent iisdem privilegiis, quibus fruitur eorum pater, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Cassanen. 21. Martii 1645.*

Mortua etiam eorum patre viventes cum matre vidua gaudent privilegio fori, *Sacra Congregat. Immunitatis in una Nullius S. Mariæ del Patiro 15. Martii 1678.*

Clerici Græci sive orientalis Ecclesiæ, sive occidentalis, sive sint in primâ tonsurâ tantùm constituti, sive in minoribus Ordinibus, quamvis non habeant Beneficium, & non servant condiciones à Tridentino requisitas, incedendi scilicet in habitu, & tonsura, & interveniendi Ecclesiæ, cui adscripti sunt, 19 gaudent non solum privilegio Canonis, & fori, sed etiam exemptione gabellarum; cum qualitas conjugalis in illis tamquam licita, & compatibilis cum Clericatu, eosdem non diversificet, neque ejus connaturalia privilegia tollat: siquidem post separationem Ecclesiæ orientalis ab occidentali, & post translatum imperium à Græcis ad Germanos sub Leone III. illi non ligantur legibus Pontificis, quæ de novo pro Ecclesiasticis conduntur, etiam in Conciliis gene-

generalibus: ita Vasquez in 3. parte, tom. 3. disput. 248. num. 2. Quaganta in Summa Bull. V. Græcorum ritus, Squillante de privileg. Cleric. cap. 7. num. 16. & cap. 8. num. 11. Carol. de Grass. de effect. Cleric. effect. 1. num. 82. Thomas de Bene de Immun. Eccles. part. 1. cap. 1. dub. 8. num. 1. Card. de Luca de Regul. disc. 60. num. 4.

Clerici verò prædicti, licet ex antiqua origine orientales fuerint, viventes intra viscera Ecclesiæ latinæ in statu conjugali, si fuerint in minoribus, non gaudent exemptione gabellarum; secus si fuerint in majoribus Ordinibus constituti; cum circa hoc nulla videatur subesse differentia inter illos, & Clericos latinos, cum ex quadam permissione, seu tolerantia Sedis Apostolicæ, liceat eis status conjugalis, ut novissimè idem de Luca d. disc. 60. à num. 12. usque ad finem.

ARGUMENTUM.

Clerici, qui dicuntur in nostro Regno Silvatici, sive Diaconi silvatici, quibus privilegiis potantur, demonstrabimus.

SUMMARIUM.

- 1 Clerici silvatici cur tales nuncupentur.
- 2 Clericorum silvaticorum numerus refrenatus extat ex declaratione Sac. Congregationis Immunitatis, & num. 7. cum seqq.
- 3 Clerici silvatici quales esse debeant, ut privilegiis Clericorum gaudeant: & quibus privilegiis de jure, sive ex consuetudine uti valeant, ut num. 4. ad finem.

DISCEPTATIO XXXVII.

Clerici, qui aliàs dicuntur in nostro Regno Diaconi silvatici, sunt quidam homines, qui ab Episcopo loci Ordinario destinantur pro servitio suæ Cathedralis Ecclesiæ, necnon aliarum Ec-

clesiarum Diocesis; at quia multoties per Episcopos deputabantur extra necessitatem, in præjudicium Regalis jurisdictionis, hinc porrecto libello in Sacra Congregatione ad instantiam Ministrorum Regalis jurisdictionis, fuit resolutum, ut infra.

*Decretum Sacre Congregationis
Immunitatis emanatum
22. Junii 1623.*

Sacra Congregatio certior reddita, in nonnullis Regni Neapolitani Diocesis Diaconos, quos vocant silvaticos, in maximum numerum citra Ecclesiarum necessitatem, aut utilitatem excessisse. Volens eorumdem exemptionis causam declarare, & fraudibus quibuscumque occurrere, de S. D. N. Gregorii XV. mandato, Diaconos silvaticos hujusmodi pro Ecclesiarum, & Episcoporum servitio retineri, vel in locum quocumque deficientium assumi posse. In Cathedralibus, seu superioribus Ecclesiis ad summum quatuor. In Collegiatis, vel Parochialibus duos. In aliis verò Ecclesiis, in quibus divina celebrantur, si Episcopo videbitur, unum.

Quos quidem Episcopi prorsus gratis, & tales, qui omnino per se ipsos, non autem per interpositam personam, servitium debitum præsentent, nec nullo modo criminosos, aut male conditionis, & summa eligere debebunt, aliàs, & hi nullo gaudeant privilegio, & eligentes judicium Sedis Apostolicæ severum experientur.

Eos verò privilegio Canonis non gaudere, fori autem privilegio in criminalibus omnino, in civilibus, quoad corporis distractionem tantum, & immunitatem ab oneribus personalibus, non autem ab aliis, durante servitio, frui debere.

Sed si alicubi majoribus utantur privilegiis, & immunitatibus, ex legitima consuetudine, cujus cognitionem, & declarationem in casu controversiæ eadem Sacra Congregatio sibi reservat, illam debere attendi: cognitionem verò aliorum præmissorum ad Ordinarios locorum, hoc præsentis decreta statuit, præ-

præcepit, & declaravit. Datum die &c. ut supra.

Ad normam dicti Decreti quamplures postea emanarunt Resolutiones per ipsam Sacram Congregationem Immunitatis. Unde mandat, ut illi eligantur ab Episcopo ad formam dicti Decreti, aliàs non gaudere privilegio prædicto, *Sacra Congreg. Immunit. in una Vgenfina 8. Aprilis 1631. lib. 2. Decret. Paulutii.* Mandat, ut circa numerum omnino servetur Decretum prædictum, *ut in una Regien. 20. Aprilis 1667. Cathacen. 25. Januarii 1689. Melpbiten. 13. Martii 1692. Nullius Atini 1. Martii 1695. & alibi.* Unde non valent Ordinarii locorum circa numerum transcendere limites hujus supradicti Decreti.

Habetur suprà ex dicto generali Decreto, posse Episcopum deputare unum Clericum pro Ecclesia inferiori: videndum est, an Ecclesia, ubi non indigeat diuturno servitio, eo quia dux Missæ, pro qualibet hebdomada celebratur in illa, possit Episcopus deputare illi Diaconum sylvaticum; & affirmativè videtur respondendum cum eadem *Sacra Congreg. Immunitatis in una Oppiden. 17. Martii 1659.* Secus videtur, ubicumque in illa Ecclesia celebratur semel, vel bis in anno, eadem *Sacra Congreg. Immunit. in una Materanen. 13. Aprilis 1660. & in altera Sanctæ Severinæ 28. Augusti 1663. lib. Decret. Rocci.*

Ad hoc munus eligi possunt non solum viles, sed etiam nobiles Civitatis, vel loci. Episcopus verò prudenti dextérité curare debet, ut nobiles abstineant ab hoc officio, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Hyeracen. 4. Julii 1645. lib. 3. Decret. Paulutii ad dubium primum.* Ubi *ad dubium secundum* habetur, Clericos hujusmodi non esse immunes ab hospitacione militum, ac teneri contribuere in pecunia, vel in mobilibus pro dicto hospitio, in alia domo habendo: ibique *ad tertium dubium* respondit, Clericos hujusmodi in civilibus conveniri non posse coram Judice laico, nec executionem fieri posse per eundem Judicem laicum in eorum

Tom. II.

Bonis: *ad quartum* verò *dubium* dicit, uxores eorundem Clericorum sylvaticorum gaudere immunitate, & privilegio, quibus potiuntur eorum mariti: *ad quintum* videtur resolutum, per eandem *Sacram Congreg. in d. Hyeracen.* non posse Diaconos sylvaticos, ubi invitati fuerint, eligi in Syndicos, ac ad cœtera officia ejusdem universitatis obeunda.

An hujusmodi Diaconi sylvatici teneantur ad solutionem onerum fiscalium, pro Foculare, & ut dicitur *del Foculare*, & cum sit onus personale, ab eo veniunt exempti, ut resolutum habemus ex eadem *Sacra Congregatio Immunitatis in una Oppiden. 17. Novembris 1654. lib. 5. Decret. Paulutii.*

At quia *Sacra Congregatio in dicto Decreto generali*, de quo suprà, dixit non esse suæ intentionis derogare consuetudini aliàs legitimè introductæ favore hujusmodi Clericorum sylvaticorum: ideo dicimus, quod licet isti non gaudeant, nisi privilegio fori: nihilominus attentâ consuetudine loci legitimè introductâ, gaudent privilegio Canonis; unde ea consuetudine existente, Clericum sylvaticum percuciens incidit in censuras, *Sacra Congreg. Immunitatis in una Laquedonen. 22. Julii 1630.*

Item attentâ consuetudine gaudent hujusmodi Diaconi sylvatici privilegio fori tam in civilibus, quam in criminalibus, eadem *Sacra Congregatio Immunitatis in una Materanen. 23. Februarii 1638. lib. 3. Decret. Paulutii.*

Item datâ legitimâ consuetudine, eximuntur ab oneribus realibus, & mixtis, eadem *Sacra Congregatio Immunitatis in una Ballicastien. 24. Martii 1637. & in altera Cassanen. 26. Julii 1644.*

Item datâ legitimâ consuetudine, eximuntur à taxa pro Medico, Vialo, Ponte, Fonte, & simili, eadem *Sacra Congreg. Immunitatis in una Neginoten. 16. Septembris 1630.*

Item ab oneribus fiscalibus, datâ legitimâ consuetudine, eadem *Sacra*

Ggg

Con.

Congregatio Immunitatis in una Insu-
lana 8. Augusti 1702.

Item datâ legitimâ consuetudine,
 (aliâs secûs,) filius Clerici silvatici

gaudet privilegio fori, eadem *Sacra*
Congregatio Immunitatis in una Ros-
fanen. S. Benedicti de Villano 28. Ju-
lii 1711.

F I N I S.

I N D E X

V E R B O R U M.

A

- A**bbas commendatarius curam animarum habens annexam non tenetur residere, sed sufficit deputare Vicarium idoneum. lib.7. discept.9. n.34. & 35.
- Abbas commendatarius suffectus dicitur in locum Titularis, quo ad onera beneficio incumbentia. ibid. nu.37.
- Abbat uti possunt Pontificalibus certis determinatis temporibus et itaque determinato modo. lib.4. discept.13. n.1.2.3.
- Abbatibus quando liceat suscipere Sacramenta Sacra ab Altari. ibid. n.4.
- Abbat septimum non possunt ponere candelastrum super Altari, in quo Sacra fastu-ri erunt. ibid. n.6.
- Abbat Cathedralam fixam, seu permanentem in suis Ecclesiis retinere nequeunt. ibid. n.7.
- Abbat uti debent sede mobili solo simplici panno serico coloris festivitatis congruentis non verò contexto, aut cum frigio. ibidem num.8.
- Abbat adhibere possunt Baldachinum supra sedem non aureum, aut pretiosum, sed inferius illo, quod super imponitur Altari. ibid. nu.9.
- Abbat collocari possunt in cornu Epistolæ parvam mensam, in qua collocari possint necessaria ad Sacrum faciendum. ibid. n.10.
- Abbat solemniter celebrare non possunt, nisi diebus festis puta Patroni loci, Fundatoris Ordinis, Tituli, & dedicationis Ecclesiæ. ibid. num.11.
- Abbat solemniter celebrare non possunt cum paramentis nigris. ibid. nu.12.
- Abbat associari non debent ad Ecclesiam, in qua celebraturi sunt à suis Canonicis, vel fratribus. ibid. n.13.
- Abbat celebrare possunt cum duobus ministris Diaconum nempe, & Subdiaconum, ac duo tantum alii Diaconi dalmaticis induti, & unico Presbytero cum Pluviali. ibid. nu.14.
- Abbatibus solemniter celebraturis ultra prescriptos assistere possunt etiam duo Capellani pro mitra, & baculo totidem acciti, ac sex monachi, vel Canonici, duo, si licet Pluvialibus duo Planetis, & duo Tuniceis induti. ibid. nu.15.
- Abbat non adhibeant mitram pretiosam si-

- ne expressa licentia S. Sedis. ibid. num.17.
- Abbat sub mitra utantur solummodo Pileolo nigri coloris, & deferant baculum pastorem albo velo appenso ab iisque, & aliis Pontificalibus, etiam de Ordinarii licentia extra Ecclesias sibi subiectas se ab-stant. ibid. n.17.
- Abbat Pontificalibus insignis non utantur in processionibus, quæ ducuntur intra ambitum propriæ Ecclesiæ, neque pænes se perferre sinant. ibid. n.18.
- Abbat Regulares Rocchetum non deferant, nisi sint ex ordine cui competat simile indumentum. ibid. n.19.
- Abbat invitati ad Ecclesiam exemptam in illa, uti non valent pontificalibus. ibidem num.20.
- Abbat qui non sunt perpetui, vel benedicti, neque in propriis Ecclesiis, uti possunt privilegio perpetuis Abbatibus indulto. ibid. num.20.
- Abbat non possunt sumere Sacras vestes ex Altari, nisi sint Pontificaliter Divinis vacaturi. ibid. num.21.
- Abbat non possunt nec impetire, nec publicare indulgentias, absque expresso S. Sedis indulto. ibid. n.22.
- Abbat non possunt Pontificaliter benedicere cum trina crucis productione, nisi in missis vespers, ac matutinis. ibid. n.23.
- Abbat Pontificalibus induti per Ecclesiam incidentes non possunt benedicere populum, quamvis pleno jure sibi subiectum, absque indulto S. Sedis. ibid. n.24.
- Abbat etiam Pontificaliter celebrantes presente Episcopo sine speciali S. Sedis indulto benedicere non possunt. ibid. n.25.
- Abbat assistentes Pontificaliter divinis, una cum Episcopo immediate post Canonicos Cathedralis duplici ductuthurricandi sunt. ibid. n.28.
- Abbat nequeunt adhibere mitram, neque baculum, neque alia Pontificalia insignia, absque expresso S. Sedis indulto prepter functiones exceptas in anno. ibid. n.30.
- Abbat benedicere possunt Sacras suppellectiles pro servitio dumtaxat suarum Ecclesiarum. ibid. n.31.
- Abbat exercere nequeunt actus Parochiales neque in alienis Ecclesiis, neque in alienos subditos. ibid. n.32.
- Abbat nequeunt elargiri benedictionem Concionatoribus. ibid. n.33.

Abbatess quomodo se continere debent in privata celebratione missarum. *ibid.* n. 34.
 Abbates parere tenentur ordinationibus Sacramentum Congregationum, imò cogi debent per Episcopos. *ibid.* n. 35.
 Abbates Montis Cassini in exequiis nobilium, uti possunt Pontificalibus. *ibid.* n. 36.
 Abbates Montis Cassini, uti possunt aliis quatuor ministris coëta inductis in celebratione missarum preter expressos in decreto Congregationis Rituum. *ibid.*
 Abbates Montis Cassini Pontificaliter celebraturi associari possunt à suis Monachis intra septa tantum proprii Monasterii. *ibid.* num. 26.
 Abbates aliive Prælati inferiores exercere nequeunt Pontificalia absque expressa licentia S. Sedis Apostolicæ. *ibid.* n. 37.
 Abbates tam Regulares, quam seculares sine expresso Pontificio indulto Populum benedicere non possunt. *ibid.* n. 38.
 Abbates Regulares habent eandem potestatem in suos Regulares, quam Episcopi in suos Clericos. *ibidem* lib. 4. discept. 14. num. 1.
 Abbates absolvere possunt suos subditos ab omnibus censuris, quæ non sunt specialiter reservatæ. *ibid.* n. 2.
 Abbates absolvere possunt à censuris oblevem Clerici percussione incurrat. *ibidem* num. 3. & 4.
 Abbates dispensare possunt cum suis subditis ab Apostasia ad hoc, ut exercent munus sui Ordinis, ac ad Superiores ascendunt. *ibid.* n. 5.
 Abbates dispensare possunt cum suis subditis ab irregularitate ignoranter incurra. *ibid.* num. 6.
 Abbates dispensare possunt suos subditos ab jejuniis, ac ciborum delectu. *ibidem.* num. 7.
 Abbates conferre possunt suis subditis Regularibus tonsuram ac minores ordines. *ibid.* num. 8. & seqq.
 Abbates non possunt conferre ordines subditis alienis. *ibid.* n. 17.
 Abbates pro majoribus ordinibus mittere debent suos subditos Regulares ad Episcopum Viciniorem. *ibid.* n. 18.
 Abbates tenentur reformare mores suorum subditorum, non obstante appellatione pendente. *ibid.* n. 19. 20. & seqq.
 Abbates aliique Prælati inferiores possunt ex iusta causa suspendere suos subditos à suorum graduum exercitio. *ibid.* n. 25.
 Abbates possunt etiam per censuras coercere inobedientiam suorum subditorum. *ibidem* num. 26.
 Abbates possunt interdicare suis subditis etiam ob occultum crimen ne ascendat ad superiores ordines. *ibid.* n. 27.

Abbatess ob occultum crimen nequeunt suspendere suos subditos ab ordinibus susceptis. *ibid.* n. 28.
 Absolutio delicti in foro poenitentiae non excusat à pena in foro fori. *lib.* 8. discept. 30. num. 8.
 Absolutio concubinariorum non expressa circumstantia reiterati criminis est subreptitia. *lib.* 8. discept. 13. n. 31. §. 1.
 Absolutio publica duellantium spectat ad solum Papam. *lib.* 8. discept. 12. §. 1. n. 1.
 Absolutio occultæ duellantium elargiri potest etiam ab Episcopo. *ibid.* n. 2.
 Absolutio à censuris ob percussione Clericorum spectat ad solum Papam. *lib.* 8. discept. 14. num. 57.
 Absolutio à censuris in articulo mortis dari potest à quocumque Confessario. *ibid.* n. 60.
 Absolutio mulierum à censuris spectat ad Episcopum. *ibid.* n. 62.
 Absolutio à censuris incapacibus Romam petere concedi potest ab ordinario. *ibid.* n. 64. & seqq.
 Absolutio percutienti Clericum conceditur cum onere satisfaciendi partem. *ibid.* n. 86.
 Accessorium sequitur naturam sui principalis. *lib.* 8. discept. 21. n. 23.
 Actio non datur pro pecunia in ludo amissa. *lib.* 8. discept. 7. n. 27.
 Inanis est actio, quam excludit inopia debitoris. *lib.* 8. discept. 16. n. 21.
 Actor sequitur forum rei. *lib.* 8. discept. 17. n. 2.
 Actus capitularis dicitur, qui expletus fuit capitulariter a maiori parte Capituli. *lib.* 6. discept. 33. n. 1.
 Actus capitulares censentur legitimi, si expediti fuerint collegialiter non singulariter. *ibid.* n. 2.
 Actus capitulares fieri debent ab omnibus de Capitulo. *ibid.* n. 3.
 Actus capitulares non invalidantur per absentes venire recusantes etiam vocatos. *ibid.* n. 4.
 Actus contra formam substitutionalem gesti sunt nulli. *lib.* 7. discept. 25. n. 18.
 Actus jurisdictionales exerciti per Prælatum inferiorem non sufficiunt ad inducendam jurisdictionem. *lib.* 4. discept. 4. n. 7.
 Maximè non probata scientia, & tollerantia Episcopi. *ibid.* n. 8. discept. 7. n. 12.
 Actus jurisdictionales exerciti per Prælatum inferiorem destruantur per alios actus gestos ab Episcopo in contrarium. *lib.* 4. discept. 7. n. 12.
 Actus gesti per Prælatum putativum sunt validi, si legitima constat de acquisitione tituli à legitimo Superiore. *lib.* 4. discept. 12. num. 12.
 Actus gesti à scientibus nullitatem Tituli, nunquam convalescant. *ibid.* n. 14.
 Actus Turbativi nullam inducunt jurisdictionem. *lib.* 4. discept. 2. n. 17.

Aetus Parochiales quinam sint. lib.4. discept. 13. num.32.

Ab actibus economicis ad Jurisdictionales non valet illatio. lib.6. discept.25. n.12.

Administratio fructuum beneficiorum semper competit coadiuto, nisi sit adeo inhabilis, ut illam exercere non valeat. lib.8. discept.21. n.33.

Adductores sunt tamquam venatores, & prohibitum est, etiam eis aliquid elargiri. lib.8. discept.11. n.4.

Afflictio non est addenda afflictis lib.6. discept.12. n.61. lib.7. discept.22. n.2. lib.8. discept.20. n.1. & discept.21. n.15. & discept.22. n.1.

Agens contra iustam legem peccat mortaliter. lib.8. discept.11. n.2.

Allegatio suspecta, quæ militat adversus Episcopum militat etiam adversus illius Vicarium Generalem. lib.5. discept.6. n.22.

Appellatio dicitur provocatio ab Iudice minori ad maiorem lib.7. discept.29. n.1.

Appellatio non datur à maiori ad minorem. ibid. num.2.

Appellationis Iudex debet esse competens. ibid. n.3.

Appellatio datur propter gravamen. ibid. n.4.

Appellatio duplex est. ibid. n.5.

Appellatio ab electione examinatorum synodaliū admittitur tantum in devolutivo. ibid. n.6.

Appellatio reprobarum in examine interponenda est in actis Curie Episcopalis coram examinatore synodali, vel Episcopo, vel ejus Vicario Generali. ibid. n.7.

Appellans exprimere debet causam gravaminis. ibid. n.9. 10.

Appellatio interposita reddit institutionem attentatam. ibid. n.19.

Appellans tenetur transportare acta ad Iudicem appellationis. ibid. n.21.

Appellans excusatur à transportatione actorum ob factum partis. ibid. n.22.

Appellatio causarum S. Officii devolvitur immediate ad Papam. lib.5. discept.22. n.12.

Appellatio à sententiis delegati datur ad delegantem. ibid. n.13.

Appellatio causarum immunitatis violatæ competit solum S. Sedi. ibid. n.14.

Appellatio à sententiis suffraganeorum ad Metropolitanum datur tantum in tribus casibus. ibid. n.15.

Appellari potest ad Metropolitanum à censuris per Episcopum fulminantibus. ibid. n.20.

Appellatio non admittitur in notoriis criminibus. ibid. n.21.

Appellatio non est semper admittenda à Vicario Archiepiscopi. ibid. n.22.

Appellatio à decreto Ordinarii competit cum agatur de sententia, sive decreto definitivo, vel interlocutorio vim definitivi

habente, vel præferente irreparabile gravamen. ibid. n.23.

Appellans proponere debet causam gravaminis Iudici ad quem. ibid. n.24.

Appellatio quandoque sufficit interposita facto. ibid. n.25.

Appellatio licet de jure non competat tamen recurri potest ad Metropolitanum per viam quærelæ. ibid. n.28.

Appellatio à sententiis Vicarii Generalis non datur ad Episcopum. lib.5. discept.6. n.23.

Appellari potest ab irrationabili decreto Episcopi in provisione Parochialis. lib.7. discept.30. n.1.

Appellatio à decreto Episcopi in Provisione Parochialis admittitur in devolutivo tantum. ibid. n.3.

Appellans ab iudicio irrationabili Episcopi debet citare prælectum. ibid. n.7.

Ac etiam in illo recitare confitio de illius mala, electione ad dicendum causam quare scindi non debet præcedens Judicium. ibid. n.8. 9.

Appellatione pendente cessio iurium non facit cessare appellationem. ibid. n.14.

Appellatio non datur in his quæ concernunt morum correctionem. lib.8. discept.6. n.9. & discept.13. n.20. 41.

Appositio manus Papæ in beneficiis nullam reddit provisionem Ordinarii. lib.6. discept.14. n.63.

Approbatum sine causa reprobari non potest. lib.7. discept.24. n.15.

Archidiaconus, unde nomen sumpserit. lib.6. discept.19. num.1.

Archidiaconus est Vicarius natus Episcopi, ac prima dignitas post Pontificalem. ibid. n.2.

Archidiaconus, & Archipræbiter constituti sunt in adiutorium Episcopi. ibidem n.4.5. & seqq.

Archidiaconi potestas, & munus quale est. ibid. n.9.

Archidiaconi antiqua potestas est ferè extincta. ibid. n.10.

Archidiaconus quando non est prima dignitas non est necesse, quod sit doctor. ibid. n.14.

Archidiaconus si est examinitor synodalis potest etiam examinare promovendos ad beneficia curata. ibid. n.25.

Archidiaconus potest exhibere Episcopo Ordinanti Clericum ordinandum, etiam non examinatum. ibid. n.26.

Archidiacono non licet sumere paramenta sacra de Altari, nec propè illud. ibid. n.27.

Archidiaconus electus Vicarius Capitularis tenetur exercere omnia officia capitularibus spectantia. ibid. n.28. 29.

Archidiaconus sedere debet à dextris Episcopi celebrantis, etiam in Ecclesia Collegiata. ibid. n.33.

Archiepiscopus in sua Diocesi habet eandem

dem potestatem, ac Episcopus in propria. lib. 5. discept. 2. n. 5.
 Archiepiscopus inhibere potest suis suffraganeis, ne audeant procedere ad ulteriora in causis, coram ipsis pendentibus, sub poena interdicti. ibid. n. 26.
 Non verò sub comminatione censurarum. ibid. num. 30.
 Archiepiscopus absolvere potest à censuris latis ab Episcopo cum reincidentia. ibi. n. 30.
 Archipræsbyter de jure dicitur secunda dignitas. lib. 6. discept. 20. n. 1.
 Archipræsbyteri munus quale sit ibid. num. 2. & seq.
 Archipræsbyteri jurisdictionis nunc est valde restricta. ibid. n. 18.
 Archipræsbyter non potest impedire Confessariis audire confessiones. ibid. n. 19.
 Archipræsbyter, si non habet annexam præbendam Canonicalem non dicitur de Capitulo. ibid. n. 20. 21.
 Archipræsbyteri rurales quinam sit, & quod sit illorum munus. ibid. n. 22. 23.
 Archipræsbyteri rurales locum tenent Vicarii foranei. ibid. n. 24.
 Arma Clericorum sunt orationes, & lacrymæ. lib. 5. discept. 1. n. 33.
 Avaritia est radix omnium malorum. lib. 5. discept. 1. n. 35.
 Avaritia, & cupiditas excecavit oculos sapientum. ibid. explicatur *text. in cap. avaritia de præbend. in 6.* lib. 5. discept. 8. n. 21.

B

B Aptissimus in solo casu necessitatis ministrari potest ab omnibus. lib. 7. discept. 6. num. 8.
 Baptismus ministrandus est à proprio Parocho ibid. num. 5.
 Baptizans sibi non subditum puniri potest tamquam usurpator alienæ Jurisdictionis. ibid. num. 16.
 Baptizandis nunc imponendus est nomen aliquis sancti. ibid. n. 17.
 Beneficium pleno jure unitum efficitur unum membrum seu prædium illius Ecclesiæ cui unijur lib. 5. disc. 13. n. 6. & lib. 7. disc. 9. n. 22.
 Beneficium Curatum perpetuum quoad exercitium, non facit amovibilem possidentem. ibid. num. 18.
 Beneficium vacare dicitur per affectionem alterius incompatibilis, vel per obitum, vel per renunciationem, vel per resignationem lib. 7. discept. 23. n. 1. & seqq.
 Beneficium curatum cujus cura residet penes Capitulum ut illi unitum non dicitur vacare. ibid. num. 3.
 Beneficium per affectionem alterius incompatibilis non dicitur vacare nisi post ca-

ream professionem secundi. ibidem num. 6.
 Beneficium unitum non dicitur amplius vacare. lib. 5. discept. 13. n. 26.
 Beneficium accellioris unitum exigit Vicarium perpetuum. ibid. n. 3.
 Beneficium pleno jure unitum exigit Vicarium amovibilem. ibid. n. 4. 5.
 Beneficia fundata in solo lateranensi subiacent Regulis Cancellariæ. lib. 6. discept. 34. num. 9.
 Beneficium quomodo dicatur vacare per delictum. ibid. n. 17.
 Beneficium conferri non potest illegitimo nisi legitumato, vel dispensato. lib. 7. disc. 26. num. 5. & 6.
 Beneficium non potest conferri criminosis. ibid. num. 10.
 Beneficium non est conferendum qui alteri resignare prætendit. ibid. n. 25.
 Beneficium Jurispatronatus in paritate vocum conferendus est Compatrono, vel illi de linea fundatoris. lib. 7. discept. 28. n. 38.
 Ad Beneficia de Jurepatronatus Laicorum presentare debent Patroni Laici. ibid. n. 40.
 Beneficia Ecclesiæ Calaguritane conferenda sunt Sacerdotibus Patrimonialibus. lib. 7. discept. 29. num. 18.
 Beneficium debitum certo generi personarum non potest alteri conferri. ibid. n. 23.
 Beneficium Jurispatronatus per devolutionem providetur tamquam de libero. lib. 7. discept. 31. num. 4.
 Beneficium Parochiale de Jurepatronatus mixto providetur absque concursu. ibid. n. 6. 7. & seqq.
 Beneficia Curata de Jurepatronatus Ecclesiastico providenda sunt per concursum. lib. 7. discept. 32. num. 1.
 Non obstant quacumque consuetudines etiam immemorabili. ibid. n. 2.
 Beneficium nunquam confertur in invitum. lib. 7. discept. 34. n. 6.
 Beneficium datur propter officium. lib. 8. discept. 30. num. 7.
 Beneficia Ecclesiastica conferuntur in perpetuum. lib. 8. discept. 22. num. 5.
 Beneficiorum fructus diminutio concludenter probanda est. lib. 6. discept. 2. num. 14.
 Beneficium vacare debet per matrimonium carnale immediate. lib. 8. discept. 34. nu. 2.
 Beneficiati seu portionarii non tenentur emitte professionem fidei. lib. 6. disc. 5. n. 11.
 Beneficiati fevalli inferiores servitio Ecclesiæ addicti non sunt de Capitulo, nisi ad sit consuetudo in contrarium. lib. 6. disc. 16. num. 7. 8.
 Beneficiati quando sunt de Capitulo eligi possunt in adjunctos. ibid. num. 8.
 Beneficiati alique similes non sunt de Capitulo nisi ad sit consuetudo legitime prescripta. lib. 6. discept. 25. n. 6. & discept. 35. num. 41. & seqq.
 Bene-

Beneficiati non gaudent pliusquam illis præferibit consuetudo. lib.6. discept.25. nu.6.
 Beneficiati aliquæ similes concurrere nequeunt ad electionem Vicarii. ibid. n.8. & 9.
 Beneficiati aliquæ similes effecti de Capitulo vel ex statu, vel ex consuetudine non. acquirunt jus in jurisdictione. ibid. n.10.
 Beneficiati ob legitimam causam delicta Episcopi abesse possunt à residentia. lib.7. discept.10. num.8. & seqq.
 Beneficiatus non est privandus beneficio propter verba contumeliosa prolata adversus patronem beneficii. lib.7. discept.21. n.20.
 Beneficiatus ex redditibus Ecclesiæ subvenire debet indigentibus, & prius consanguineis atque amicis iusta ordinem charitatis. lib.8. discept.23. n.10. & seqq.
 Beneficiatus ex superfluis Ecclesiæ redditibus pauperibus non subveniens quod nam peccatum committat, vel contra iustitiam, vel contra charitatem. lib.8. discept.24. per tot.
 Bigamia quod duplex sit, & unde dicatur. lib.8. discept.35. num.1.
 Bigamia quomodo contrahatur. ibid. num.2. & seqq.
 Bigamia privat Clericum omnibus privilegiis Clericalibus, & illum submittit potestati laicali. ibid. num.2. 3. & 9.
 Bigamia non tollit privilegium pro delictis antea commissis. ibid. num.10.
 Bigamia non cessat per mortem uxoris. ibid. num.11.
 Bigamus à Papa dispensatus restituitur ad omnia privilegia Clericalia. ibid. n.13.
 Bona acquisita per Clericos, sive Seculares, sive Regulares, ex illicita negatione devolvuntur ad Cameram tanquam spolio. lib.8. discept.10. §.2. num.10. 11.
 Bona dicuntur esse propter personas. lib.8. discept.17. num.8.
 Bona Clericorum acquisita ante beneficium non subiciuntur spolio. lib.8. discept.27. n.4.
 Bona Clericorum non subiciuntur spolio si redditus beneficii sit nimis tenuis. ibid. n.6.
 Bona Clericorum acquisita ex propria industria non subiciuntur spolio. ibid. num.5. & seqq.
 Bona Clericorum habentium patrimonium, officium, & beneficium arbitrio iudicis separanda sunt ad cognoscenda illa quæ subjacent spolio. ibid. num.13. & 14.
 Bona Clericorum in dubio subiecta censentur spolio. ibid. num.12.
 Bona Clericorum acquisita ex causa donationis, vel legati non subiacent spolio. ibid. num.19.
 Bona Pensionariorum subiacent spolio. ibid. num.20.
 Bona acquisita ex illicita negotiatione etiam per secularem sunt subiecta spolio Ecclesiastico. ibid. num.21.

Bona Clericorum nunquam præsumuntur acquisita ex illicita negotiatione. ibid. num.24. 25.
 Bona Regularium decedentium extra monasterium semper applicantur Cameræ Apostolicæ. ibid. num.26. 27.
 Bona Clericorum damnatorum ad Trirames applicantur Cameræ Apostolicæ. ibid. n.28.
 Bona Clericorum decedentium extra residentiam subjacent spolio. ibid. num.29.
 Bona Clericorum non percepta provenientia ex industria non veniunt sub spolio. ibid. num.40.
 Bona Civilia Clericorum non subjacent spolio, & quotidie debentur. ibid. n.41. 42.
 Bona percepta à beneficiato non subjacent spolio. ibid. num.44.
 Bona relicta per Clericum filio illegitimo debentur Cameræ Apostolicæ. ibid. n.45.

C

Campanæ Ecclesiarum ad quid institutæ fuerint. lib.6. discept.21. n.6. & 7.
 Campanarum Ecclesiarum pulsatio quid significat. ibid. num.8. & seqq.
 Canonicus unde dicatur. lib.6. discept.1. n.1.
 Canonicorum origo, & institutum. ibidem num.2. & 3. & 4.
 Canonici alii sunt Seculares, alii Regulares. ibid. num.5.
 Canonicorum qualitas quæ fuit ab initio. ibid. num.6.
 Canonicorum Regularium duo sunt genera. ibid. num.7.
 Canonicorum dignitas quæ sit. ibid. n.10.
 Canonici distinguuntur aliquo particulari signo. ibid. num.11.
 Canonici eligi possunt in Conservatores Regularium. ibid. num.13.
 Canonici Cathedralis possunt esse delegati Apostolici. ibid. num.14.
 Canonici Ecclesiæ Collegiatæ non possunt esse delegati Apostolici. ibid. num.16.
 Canonici ut possint esse Iudex delegatus debet esse designatus in Synodo. ibid. n.17. 18.
 Canonicorum numerus desinitur ab erectione, & ille servandus est. lib.6. discept.2. num.1. & 2.
 Canonici erigi potest ab Episcopo. ibid. num.4.
 Canonicorum numerus solum augeri potest ex necessitate Ecclesiæ, vel ex augmento reddituum. ibid. num.10. 11.
 Canonicorum numerus diminui potest solum propter tenuitatem redditus. ibid. n.12.
 Canonici suppressio faciendæ est sine præiudicio possessoris. ibid. num.13.
 Canonici suppressio facta per Vicarium, Episcopum, vel per Capitulum est nulla. ibid. num.18. Ca-

- Canonicus supranumerarius alius est juris alius est facti. *ibid.* num. 19. 20.
- Canonici quales eligi debent. *discept.* 3. nu. 1.
- Canonicus Cathedralis debet esse insignitus ordine sacro, vel intra annum ad illum promovendus est. *ibid.* n. 2. 3. 4.
- Canonicus Cathedralis habet annexos ordines sacros. *ibid.* num. 4. etiam si sit de Jurepatronatus. *ibid.* num. 6.
- Canonicus Cathedralis germanie potest conferri etiam in minoritate constitutis. *ibid.* num. 7.
- Canonici Cathedralis sacro ordine non insigniti incurrunt in pœnis contentis in Clement. 2. de etat. & qual. *ibid.* num. 9. Si tamen sunt legitimo impedimento detenti ad sciendos ordines excusantur usque dum removeatur impedimentum. *ibid.* num. 28.
- Canonicus Cathedralis dispensatus à Papa potest ordines non suscipere. *ibid.* num. 15.
- Canonicus Cathedralis dispensatus ad tempus finito tempore debet ordines suscipere. *ibid.* num. 16.
- Canonicus Cathedralis negligens suscipere ordinem suo Canonicatui annexum puniri potest ab Episcopo per se ipsum, vel adhibito consilio adjunctorum, etiam pœna privationis tituli. *ibid.* num. 10. 11.
- Canonicus Cathedralis privari non potest Canonicatu nisi præcedat trina monitio. *ibid.* num. 12.
- Canonicus Collegiatæ sufficit quod habeat quatuordecim annos, nisi per statutum contrarium ordinetur, aut vigeat consuetudo contraria, aut habeat annexa cura animarum. *ibid.* num. 17. 18. 19. 20.
- Canonicatus Collegiatæ cum cura animarum conferendus est habenti qualitates requisitas à beneficiis Curatis. *ibid.* num. 21.
- Canonicatus Cathedralis non potest conferri illegitimis sine dispensatione Papæ. *ibid.* num. 22. 23.
- Canonicatus Collegiatæ si non habet annexum sacrum ordinem potest conferri illegitimis cum sola dispensatione Episcopi. *ibid.* num. 26.
- Canonicatum Collatio ad quem spectat. *lib.* 5. *discept.* 4. num. 1.
- Canonicatum aut dignitatem conferre habens debet esse Ecclesiasticus. *ibid.* n. 2.
- Canonicus novus Capitulariter possessionem capere tenetur. *ibid.* num. 6.
- Canonicus novus nihil solvere tenetur Capitulo pro sui admissione nisi in utilitatem Ecclesiæ convertatur. *ibid.* num. 22.
- Canonici sive omnes alie dignitates Ecclesiasticæ post captam possessionem tenentur emitte professionem fidei. *lib.* 5. *discept.* 5. num. 6. & 7.
- Etiam si jam alias professionem fidei emisserit. *ibid.* num. 8.
- Canonicus quomodocumque sit provusus de Canonicatu semper tenetur emitte professionem fidei. *ibid.* num. 10.
- Canonicus emitte potest professionem fidei per Procuratorem. *ibid.* num. 2.
- Canonicus professionem fidei emitte debet per semetipsum. *ibid.* num. 3.
- Canonicus in Curia provusus emitte potest professionem fidei in manu datarii, vel Vicarii. *ibid.* num. 4.
- Canonicus noviter provusus profiteri debet fidem, vel in manu Episcopi, vel Vicarii Capitularis, eo defuncto. *ibid.* n. 5. 9.
- Canonicus negligens profiteri fidem ammittit fructus decursum post duo menses à die capte possessionis. *ibid.* num. 14.
- Canonicus negligens profiteri fidem non ammittit distributiones quotidianas. *ibid.* num. 16.
- Canonicus non emittens professionem fidei non gaudet privilegiis præsentium dummodo non sit à Papa dispensatus. *ibid.* num. 21. 22.
- Canonicus emitte debet professionem fidei intra duos menses. *ibid.* num. 12.
- Canonici negligentis emitte professionem fidei pœna eroganda est ad pios usus. *ibid.* num. 23.
- Canonici seu dignitates tenentur suscipere ordinem annexum alias incurrunt in pœnas à sacris Canonibus præscriptas. *lib.* 6. *discept.* 6. num. 1. 2. & 3.
- Canonicus legitime impeditus non tenetur suscipere ordinem. *ibid.* num. 4.
- Canonicus provusus de Canonicatu habens annexum ordinem sub expressione ætatis insufficientis ad suscipiendos ordines tacite videtur dispensatus à Papa super ætate, & lucratur distributiones. *ibid.* num. 56.
- Canonici negligentes suscipere ordines intra tempus amittunt vocem activam, & passivam. *ibid.* num. 10. & 11.
- Canonici nolentes suscipere ordinem annexum Canonicatui possunt privari Canonicatu. *ibid.* num. 12.
- Canonici negligentes suscipere ordines Canonicatui annexos infra annum privantur distributionibus quotidianis. *ibid.* n. 7.
- Canonici interesse debent missis conventualibus, ac recitationi Sacrarum Horarum. *lib.* 6. *discept.* 7. num. 1.
- Canonicus explere debet munus suum per se ipsum itaut non sufficiat sola præsentia in choro. *ibid.* num. 2. & 3.
- Canonici liberantur ab adimplemento sui muneris per legitimam consuetudinem. *ibid.* num. 4. & 5.
- Canonicus potest alium substituere ad suum munus obeundum ex juxta causa impeditus. *ibid.* num. 6.
- Canonici non tenentur canere cantu figurato. *ibid.* n. 7.
- Canono-

Canonici iustis de causis divina perolvere possunt extra chorum exceptis diebus festis. *ibid.* num. 8.
 Canonici assistentes Choro sine abitu Canonicali habentur tamquam absentes. *ibid.* num. 10. & 11.
 Canonici in Ecclesia polluta divina officia peragere non possunt sed tenentur alibi. *ibid.* num. 12.
 Canonici ex legitima causa possunt divinum recitare officium una hora post solis ortum. *ibid.* num. 13.
 Canonici congregandi sunt in Choro mediante signo preventivo. *ibid.* num. 14.
 Canonici ultra medietatem horæ post signum preventivum non tenentur expectare Vicarium. *ibid.* num. 15.
 Canonici egredi non possunt e Choro, sine licentia primæ dignitatis. *ibid.* num. 16.
 Canonici præter recitationem horarum Canonicarum tenentur celebrare Missam Conventualem atque insuper Missam de Sancto occurrenti omnibus diebus festis. *ibid.* num. 17. & 18.
 Canonici tenentur assistere celebrationi Missæ Conventualis per semetipsos solum. *ibid.* num. 19.
 Canonici tenentur applicare Missam Conventualem pro suffragio fundatorum nec pro ea aliam recipere possunt elemosynam. *ibid.* num. 20.
 Canonicoxum seu aliarum dignitatum personalis assistentia in illorum defectus supplere debet ab aliis per ordinem. *ibid.* num. 21.
 Canonico celebranti inservire debent alij Canonici. *ibid.* num. 22. 23.
 Canonici non tenentur inservire mansionariis vel aliis inferioribus celebrantibus in ministerio Diaconi, vel Subdiaconi. *ibidem* num. 24. 25.
 Canonici vel alie dignitates celebrantes præsentate Episcopo sedere debent in solo scamno tapeto cooperto sine prostergali. *ibid.* num. 26.
 Canonici Missam celebrantes tenentur, & Vesperum celebrare. *ibid.* num. 27.
 Canonici Punctor in Cathedralibus, sive Ecclesiis Collegiatis punctare debet qui non intersunt Horis divinis fideliter. *ibid.* num. 28.
 Canonicoxum interessentia arguitur à libris punctaturarum. *ibid.* num. 31.
 Canonici tenentur associare Episcopum ad Ecclesiam accedentem Pontificaliter celebraturum. *lib. 6. discept. 8. n. 1. 2. 3. & 24.*
 Canonici tenentur associare Episcopum solemnioribus diebus ex debito iustitiæ aliis diebus festis ex sola urbanitate. *ibidem* num. 4. & 6.
 Canonici in festis minus solemnibus excipiunt Episcopum in foribus Ecclesiæ,

& concomitantur ad Januam Ecclesiæ. *ibid.* num. 7.
 Canonici Diaconi hinc inde assistere debent Episcopo accedenti ad Ecclesiam pluviali ac Mitra parato. *ibid.* num. 5. & 12.
 Canonici traofacta hora determinata ab Episcopo, divina celebrare possunt officia non expectato Episcopo. *ibid.* num. 6.
 Canonici non tenentur associare Episcopum ab Altari in quo Missam privatam celebravit ad Sedem Episcopalem. *ibid.* num. 49.
 Canonici associantes Episcopum per Ecclesiam debent esse capite detecti. *ibid.* num. 25.
 Canonici, & dignitates de Capitulo tenentur assistere, & inservire Episcopo Pontificalia celebranti. *ibid.* discept. 9. n. 1.
 Canonici digniori assistere debet cum pluviali. *ibid.* lib. 5. discept. 9. num. 2.
 Canonicus recusans assistere Episcopo celebranti puniri potest. *ibid.* num. 3.
 Canonici assistere debent Episcopo celebranti in quacunque Ecclesia Civitatis. *ibid.* num. 4.
 Canonici Cathedralis primo tenentur assistere Episcopo solemniter celebranti. *ibidem* num. 6.
 Canonici Cathedralis sunt pars Corporis Episcopi. *ibid.* num. 7.
 Canonici assistentes Episcopo solemniter celebranti non tenentur eidem ponere, & deponere biretum. *ibid.* num. 10. 11.
 Canonici assistere debent Episcopo solemniter celebranti per tumum. *ibid.* num. 12.
 Canonici, & dignitates tantum in Missa solemnii debent facere circulum ante Episcopum ad *Hymnum Angelicum Credo, & Sanctum*. *ibid.* num. 13.
 Canonici, & dignitates non tenentur genuflectere ad benedictionem Episcopi. *ibid.* num. 14.
 Canonici, & dignitates assistentes Episcopo solemniter celebranti debent cedere locum dignioribus quando superveniunt. *ibid.* num. 16.
 Canonici, & dignitates omnes tenentur ad residendum in propria Ecclesia, etiam si sint supranumerarij, nec vocem habeant in Capitulo. *lib. 6. discept. 10. num. 1. 6. 7. 8.*
 Canonicus tenetur Canere in Choro alique munera Canonicalia explere. *ibid.* num. 3.
 Canonicus per solam moram in loco non probat residendum. *ibid.* num. 2.
 Canonicus per solam materiale interessentiam lucratur distributiones quotidianas. *ibid.* num. 5.
 Canonicus habens Monasterium quoque incommendam ex Apostolica dispensatione à Monasterio non habet annexam curam animarum adhuc tenetur residere. *ibid.* num. 9.
 Canonici per tres menses in anno abesse possunt

- sunt prævia tamen licentia ordinarii. *ibid.* num. 15.
- Nisi ad sit consuetudo in contrarium. *ibid.* num. 21.
- Aut per statutum Ecclesiæ Apostolica auctoritate confirmatum longior absentia permittitur sit. *ibid.* num. 22. & 23.
- Vel lex fundationis aliter disposuit. *ibidem* num. 52. & 54.
- Canonici abesse non possunt eodem tempore ultra tertiam partem. *ibid.* n. 18. & 19.
- Canonici cum indulto Pontificio abesse possunt per sex menses. *ibid.* num. 20.
- Canonicus causa tuendi iura Ecclesiæ abesse potest etiam absque licentia. *ibid.* n. 24.
- Canonicus absens pro defensione Jurium Ecclesiæ lucratur etiam distributiones quotidianas. *ibid.* num. 25.
- Canonicus causa studii de licentia Episcopi excusatur a residentia, & percipit duas ex tribus partibus distributionum quotidianarum. *ibid.* num. 26. & 27.
- Canonicus ut lucratur distributiones quotidianas causa studii studere debet in aliqua universitate. *ibid.* num. 32. & 33.
- Canonicus durante bello in loco Canonici excusatur a residentia. *ibid.* num. 35.
- Canonicus qui citra causam abest a residentia puniri potest. *ibid.* n. 40. 41. & seqq.
- Canonici nequeunt remittere absentibus distributiones quotidianas. *lib. 6. discept. 10.* num. 29. 31.
- Canonici absentes ex indulgentia Concilii Tridentini non consequuntur distributiones quotidianas. *ibid.* num. 34.
- Canonici absentes causa studii non percipiunt distributiones quotidianas nisi fructus Canoniciatus consistat in solis distributionibus. *ibid.* num. 35. 36.
- Canonici absentes, vel ex dispensatione Papæ, vel Sacre Congregationis Concilii percipiunt distributiones quotidianas. *ibid.* num. 37.
- Canonicis jubilato debentur omnes distributiones. *ibid.* n. 7.
- Canonicus absens ex speciali indulto Papæ lucratur omnes distributiones quotidianas, etiam quæ accrescunt propter puniaturas. *ibid.* n. 83.
- Canonicus propter servitium ferè quadragesimarum jubilationem obtinet. *lib. 6. discept. 15.* num. 1. & 2.
- Canonicus calculare non potest tempus absentie, pro obtinenda jubilatione. *ibidem* n. 3. 6. & seqq.
- Canonicus calculare potest tempus coadjutorie, pro obtinenda jubilatione. *ibi.* n. 4.
- Canonicus jubilatus lucratur distributiones quotidianas. *ibid.* n. 5.
- Canonicus licet ex empti quomodo subiaceat Episcopo, vel ejus Vicario. *lib. 6. discept. 16.* u. 1. 4. 15. & seqq.
- Canonici adjuncti deputati per capitulum, exemptum tenentur prestare juramentum de se bene gerendo. *ibid.* n. 12.
- Canonici adjuncti a lege dicuntur ordinarii à Principe Judices delegati. *ibid.* n. 13. & 14.
- Canonici adjuncti possunt in suspectum allegari. *ibid.*
- Canonici Regulares sunt plurium specierum. *lib. 6. discept. 18.* n. 1.
- Canonici Regulares habent portiones assignatas. *ibid.* n. 2.
- Canonici Regulares Lateranenses vivunt sub Regula S. Augustini. *ibid.* n. 3.
- Canonici Regulares Lateranenses possunt de illorum fructibus disponere per contractum inter vivos de licentia Superioris. *ibidem* n. 6.
- Canonici Regulares Lateranenses in Hispania se habent, tamquam veri Regulares. *ibidem* num. 4.
- Canonici Regulares sunt capaces beneficiorum secularium, etiam curam animarum habentium. *ibid.* n. 5.
- Canonice quænam dicantur. *ibid.* n. 7.
- Canonice exire possunt à Monasterio, & matrimonio carnali conjungere. *ibid.* n. 8. 9.
- Canonice subsunt obedientie Superiorum. *ibid.* n. 10.
- Canonice dicuntur species oblatarum. *ibid.* num. 11.
- Canonicatus Pœnitentiarum subsunt Regulis Cancellariæ. *lib. 6. discept. 23.* n. 16.
- Canonici, ut singuli veniunt sub nomine capituli. *lib. 6. discept. 25.* n. 4.
- Canonici absentes necesse vocandi sunt ad Capitulum, vel in electione de Episcopo facienda, vel in receptione Canonicorum, vel collatione beneficiorum, vel in cessatione à Divinis. *lib. 6. discept. 35.* n. 18. & seqq.
- Canonicus absens comparere potest per Procuratorem. *ibid.* n. 24. & 25. & 31. & seqq.
- Canonicus legitime absens debet constituere per Procuratorem unum de fremio. *ibid.* num. 26. 28.
- Canonici absentes solum convocandi sunt, quando sunt in Provincia legitime impedimento detenti. *ibid.* n. 32. & 33.
- Canonicus nondum in Sacris suffragium ferre non potest in capitulo, nisi ad sit consuetudo contraria, vel sit à Papa dispensatus. *ibid.* n. 37. 38.
- Canonicus in electione Vicarii Capitalaris potest accedere, sibi ipsi pro adimplendo majori numero. *lib. 6. discept. 37.* n. 32.
- Canonici Collegiatarum habentes curam animarum tenentur ad residentiam. *lib. 7. discept. 9.* n. 29.
- Canonicus obtinens præbendam cum cura, animarum tenentur residere in Ecclesia Parochiali. *ibid.* n. 30. 31.
- Canonicus infirmus lucratur etiam distribution-

I N D E X.

tiones quotidianas. lib.8. difcept.21. n.2. 3.
 Canonicus ob podagram excusatur ab inter-
 fcientia. ibid. num.4.
 Canonicus post obtentum Canonicatum ex-
 cecatus fructus, ac distributiones percipit,
 etiam in absentia. ibid. n.5. & 6. lib.8. di-
 fcept. 25.
 Canonicis incumbit onus canendi. in Choro.
 ibid. num. 7.
 Canonicus exemptus à toto censetur, etiam
 exemptus à parte. ibid. n.8.
 Canonicus infirmus participare debet de pun-
 ctaturis aliorum Canonicorum abessen-
 tium. ibid. num.26.
 Canonicus dispensatus à residentia habetur
 pro presente. ibid. n.17. 20.
 Canonicorum deficientium portio accrescit
 ceteri interefferentibus. ibid. n.18. 21.22.
 Canonici Cathedralis sedere debent à latere
 Episcopi dum Pontificaliter assistit divinis.
 lib.4. difcept.3. n.27.
 Canonici Ecclesie Abbatialis penes Abba-
 tem. ibid.
 Canonici Cathedralis thurificandi sunt im-
 mediatè post Episcopum duplici ductu. ibi-
 dem num.28.
 Canonici Abbatialis immediatè post Abba-
 tem. duplici pariter ductu. ibid.
 Capitulum constat ex Canonicis. lib.6. difcept.
 16. num.6.
 Capitulum exemptum singulorum annorum
 initio tenetur deputare adjunctos. ibidem
 num.8. 9.
 Capitulum per negligentiam Episcopi, acqui-
 rit jus contra Canonicos delinquentes. ibi-
 dem num. 11.
 Capitulum Ecclesie Cathedralis, quale sit.
 lib.6. difcept.25. n.2.
 Capitulum, quod gaudet privilegio eligendi
 Episcopum suo viduata Pastore Ecclesia ad
 electionem novi devenire debet. lib.6. di-
 fcept.17. num. 5.
 Capitulum intra præfixum tempus eligere
 debet Episcopum. ibid. n.25.
 Capitulum Sede Episcopali vacante succedit
 in his quæ pertinent ad jurisdictionem, &
 Vicarius Capituli succedit Capitulo. lib.5.
 difcept. 9. n.7. 8.
 Capitulum Cathedralis duplici respectu con-
 sideratur. lib.6. difcept.28. n.1.
 Capitulum Cathedralis constituit unum cor-
 pus mysticum cum Episcopo. ibid. n.2.
 Capituli consensus est necessarius in admini-
 stratione bonorum unitorum cum bonis
 mensæ Episcopalis. ibid. n.4.
 Capituli consensus est necessarius, ubi Episco-
 pus alienare præterit bona mensæ Episco-
 palis. ibid. n.5.
 Capituli consensus est necessarius in unione
 beneficiorum ibid. num.6.
 Capitulum Cathedralis quænam facere possit,

vel nequeat citra consensum Episcopi. lib.
 6. difcept.29. n.1. 2.
 Capitulum, neque de consensu Episcopi po-
 test decernere contra jus. ibid. nu. 22.
 Capitulum cui unum fuit beneficium Cura-
 tum deputare potest Vicarium amovibili-
 lem. ibid. nu.24. 25.
 Quæ tangunt omnes de Collegio singuli ap-
 probare debent. ibid. n.23.
 Capitulum in conferendis beneficiis servare
 tenetur, quæ de jure videntur præscripta
 Episcopo. lib.6. difcept. 30. n. 1.
 Capitulum conferre debet beneficium intra
 certum, & determinatum tempus. ib. n.2.
 Capitulum non potest sibi abbreviare tempus
 collationis beneficiorum n. 3.
 Capitulum participare potest indulto conce-
 sso Episcopo conferendi beneficia in mensi-
 bus reservatis. ibid. n.6. & 7.
 Capitulum de jure potest conferre beneficia
 simultaneè cum Episcopo. ibid. n.8.
 Capitulum ex consuetudine potest per se so-
 lum conferre beneficia. ibid. n.9. & seq.
 Capitulo debetur manutentio in collatione
 beneficiorum. ibid. n.12.
 Capitulum licet habeat facultatem conferen-
 di beneficia non potest tamen dici ordina-
 rius. ibid. n.17.
 Capitulum non potest allegare statum manu-
 tentibilem in collationibus controversiis.
 ibid. n.15.
 Capitulum vigore juris conferendi nequit
 providere de beneficio litigioso. ibid. n.24.
 Capitulum cui incumbit onus ministrandi Sa-
 cramenta habet intentionem fundatam,
 super perceptionem decimarum. lib.6. di-
 fcept.31. n.1. & 11.
 Capitulum non habet jus decimarum contra
 Ecclesiam extra limites Diocesis. ibidem
 num.9. & seq.
 Capitulo in quasi possessione decimandi com-
 petit manutentio. ibid. n.3. 4.
 Capitulum probare debet præscriptionem ju-
 ris decimarum contra Parochum. ibid. n.6.
 Capitulum facilius probare potest jus deci-
 mandi, quando non agit contra Parochum.
 ibid. n. 5.
 Capitulum habens curam animarum assistitur
 à jure in perceptione decimarum. ibid. n.7.
 Capitulum habens coequale jus cum Parocho
 super decimis participare debet omnibus
 speciebus decimarum. ibid. n.8.
 Capitulum Cathedrale gaudet præeminentia
 super reliquis de Clero. ibid. n.13.
 Capitulo interefferentes nequeunt dare de nul-
 litate capituli ex defectu insinuationis. ibi-
 dem num.16.
 In Capitulo omnes de gremio admittendi
 sunt ad suffragium ferendum. ibid. n.34.35.
 Capituli quænam sint facultates Sede Episco-
 pali vacante. lib.6. difcept.36. num.2. 3. &
 seq. & 8.

H h h a Ca-

I N D E X.

Capitulum Sede Episcopali vacante habet omnem jurisdictionem ordinariam, nisi in contrarium resulter, vel ex privilegio, vel ex consuetudine immemorabili, vel ex prescriptione quadragenaria cum titulo. ibid. num. 5. lib. 7. discept. 27. n. 7. 8.

Capitulum Collegiatæ Sede Abbatiali vacante succedit Abbati in jurisdictionalibus tantum. ibid. n. 18.

Capitulum Cathedralis, ubi vacaverit Sedes Episcopalis quam facere teneatur lib. 6. discept. 37. n. 1. 2. & 3.

Capitulum ubi vacaverit Sedes Episcopalis tenetur eligere Vicarium. ibid. n. 4.

Capitulum Vicarium non eligens amittit facultatem eligendi. ibid. n. 5. & 6.

Capitulum subrogare potest examinatores Synodales in locum morientium infra annum. lib. 7. discept. 27. n. 19. 20.

Capituli auctoritas in eligendis examinatoriis Synodalibus expirat post annum à die celebrati Synodi. ibid. n. 21.

Cappellani, seu Rectores Ecclesiarum non Parochialium interdici potest celebratio missarum prævio sono campanæ, ante missam Parochialem. lib. 7. discept. 7. n. 10. & 15.

Carceratus ab Episcopo non potest appellare ad Metropolitanum, nisi post biennium. lib. 5. discept. 2. n. 18.

Neque etiam si ei comminata sit tortura, ante evacuationem indictorum. ibid. n. 19.

Cardinales in Ecclesiis Titularibus non possunt omnibus sacralibus, quibus possent Episcopi in Ecclesiis suæ Diocesis. lib. 4. discept. 8. nu. 5.

Cardinales exempti sunt à spolio. lib. 3. discept. 30. n. 30.

Causa limitata limitatum producit effectum. lib. 6. discept. 25. n. 7.

Cæcitas totius corporis reputatur infirmitas. lib. 8. discept. 21. n. 13.

Cæcus dicitur miserabilis persona, etiam ad effectum fruendi privilegio electionis fori. ibid. num. 14.

Cerimoniale Romanum servandum est, tamquam lex circa caerimonias Ecclesiasticas lib. 6. discept. 9. n. 18. 19.

Cerimoniale Romanum non tollit consuetudinem laudabilem, & immemorabilem. ibid. nu. 21. & seq.

Citationis defectus sanatur per comparitionem. lib. 6. discept. 35. n. 17.

Citatio unica non sufficit, ubi requiruntur tres. lib. 7. discept. 11. n. 8.

Citatio personaliter exequuta equivalet tribus. ibid. n. 21.

Citatio exequuta à persona non legitima excusat à contumacia. ibid. n. 19.

Clerici unde dicantur. lib. 8. discept. 1. n. 1.

Clericus servitio Ecclesiæ addictus tenetur servire capitulo. lib. 6. discept. 16. n. 7.

Clericus Beneficiatus nequit alteri Ecclesiæ adscribi. lib. 5. discept. 9. n. 37.

Clericis vitam ducere debent honestam. ibidem. num. 2.

Clerici nomen dupliciter considerari potest. ibidem. n. 3.

Clerici largo modo sumpti considerantur omnes non solum in majoribus, & minoribus ordinibus constituti, sed etiam dignitates possideutes. ibid. n. 3.

Clerici nomen stricto modo sumptum non comprehendit dignitates. ibid. n. 4.

Clerici alii sunt seculares, alii Regulares. ibidem num. 5.

Clerici Regulares sunt, qui sub aliqua regula vivunt. ibid. num. 6.

Clerici alii sunt conjugati. ibid. n. 7.

Clericis minoribus, licet matrimonium carnale contrahere. ibid. n. 8.

Clerici Ritu græco tenentur quoque observare honestatem. ibid. n. 9.

Clerici Ritu græco possunt habere uxorem. ibid. num. 10.

Clericus bigamus amittit privilegia Clerici. ibidem num. 11.

Clerici sylvatici servire debent, vel Episcopo, vel Ecclesiæ cui sunt addicti. ibidem. num. 12.

Clerici sunt digniores laicis. ibid. n. 13.

Clerici jurare tenentur tacto pectore. ibidem num. 14.

Clericis solum permittum est Ecclesiasticæ munia subire. ibid. n. 17.

Clericis solum permittum est Sacra vasa tangere, & divina celebrare officia. ibidem num. 18. 19.

Clerici solum permittum est intra Cancellos, sive præbiterium orare, & confidere. ibidem num. 15.

Clerici præcedunt laicis, atque etiam Regularibus. ibid. nu. 21. 22.

Clerici tenentur aliis esse exemplum. ibidem num. 23.

Clerici, ut perfruantur privilegiis incedere debent in habitu, & tonsura. lib. 8. discept. 2. nu. 1. & 2. & seqq.

Clericis vetitum est comam nutrire. ibidem num. 9. 21.

Clerici simplices vestire debent nigro colore. ibid. nu. 10.

Clerici simplices gestare nequeunt annulos. ibid. n. 12.

Clerici simplices vestire possunt juxta consuetudinem Provinciæ. ibid. nu. 13. 14.

Clericorum vestes aptiores reputantur tales. ibid. n. 15.

Clericorum tonsura à quo originem trahat. ibid. num. 18. 19. & seq.

Clerici exercere non possunt in Curia Laicali munus Advocati, seu Procuratoris. lib. 8. discept. 5. n. 1. 4.

Cle-

Clerici five Seculares, five Regulares nequeunt exercere munus Advocati, seu Procuratoris, nec in civilibus, neque in criminalibus. ibid. n. 3.

Clerici solum permiffum est munus Advocati, vel Procuratoris in Curia laicali, vel in causis propriis, vel propriæ Ecclesiæ. ibidem n. 4.

Clerici minores sine beneficio exercere possunt in Curia laicali munus Advocati, vel Procuratoris. ibid. n. 5.

Clericus vetitum est exercitium servile in domibus laicorum. ibid. n. 6. & 7.

Clericus occasione muneris laicalis puniri nequit à JUDGE laico. ibid. n. 8.

Clericis quibuscumque vetitum est ministerium Generale Principis secularis, five ministerium justitiæ. ibid. n. 9. & 12. & seq.

Clerici exercere possunt solum pietatis causa munus Tutoris, vel Curatoris. ib. n. 13. 14.

Clerici in sacris constituti nequeunt tabellionis munus exercere. ibid. n. 15. 16.

Clericorum instrumenta ante prohibitionem stipulata, valida sunt. ibid. n. 17. 18.

Clerici exercere possunt munus Tabellionis in causa hæresis. ibid. n. 18.

Clericus in minoribus potest libere exercere munus Tabellionis. ibid. n. 19. 20.

Clericus potest esse Notarius Papæ. ibid. n. 21.

Clericus potest exercere munus Notariatus in causis Ecclesiasticis. ibid. n. 23.

Clericus prohibita sunt inhonestæ convivia. lib. 8. discept. 4. n. 2.

Clerici intervenire possunt honestis conviviis recreationis causa factis. ibid. n. 3. & 4.

Clericorum conviviis præcedere debet benedictio mense, & terminare gratiarum actione. ibid. n. 5.

Clericis illicitum est interesse spectaculis comediis, & similibus. n. 6. & 7.

Clerici illicitum est incedere larvati. ib. n. 10.

Clericis interdicta est venatio clamorosa. ibid. n. 12.

Clerici venatores in venatione clamorosa puniri possunt ab Episcopo. ibid. n. 13.

Clericis recreationis causa, ac congruo tempore permiffa est venatio. ibid. n. 14.

Clericis permiffa videtur venatio urgente necessitate. ibid. n. 15.

Clericis permiffa est piscatio. ibid. n. 16.

Clericis prohibita est piscatio in diebus festis. ibid. n. 17.

Clericus venationis causa aliquem casu interficiens, Irregularitatem non incurrit. ibid. n. 18. & discept. 13. 14.

Clericis interdictum non est aliquas exercere honestas artes pro sua, suorumque sustentatione. lib. 8. discept. 5. n. 1.

Clericus non licet exercere chirurgiam, five artem lanionis. ibid. n. 2.

Clerici sordidis artibus incumbentes amittunt privilegium fori. ibid. n. 4.

Clericus non amittit privilegium fori, nisi prius præcedat monitio. ibid. n. 5. & 6.

Clericorum monitio debet esse specialis, & personalis. ibid. n. 7.

Clericorum monitio Synodalis sufficit ad irrogandam pœnam. ibid. n. 8.

Clericis non prohibetur munus lanionis per interpositam personam. ibid. n. 11. 12.

Clericis interdicta est ars physica. ibid. n. 13.

Clericus cum dispensatione exercere potest attem medici. ibid. n. 15.

Clericus exercens medicinam cum dispensatione, nequit conducì ab universitatibus, seu communitatibus. ibid. n. 16. & 17.

Clericis prohibita est delatio armorum. lib. 8. discept. 6. n. 2.

Clericorum arma sunt orationes, & lacrimæ. ibid. n. 2. & 6.

Clerici deferentes arma possunt interdicti. ibidem num. 7.

Clerici non solum deferentes, sed etiam domi tenentes arma prohibita puniri possunt. ibid. n. 10.

Clericus licet arma sumere ad propriæ vitæ, vel bonorum defensionem. ibid. n. 16. 17.

Clericis viatoribus permiffa sunt arma prohibita. ibid. n. 15.

Clerici puniri nequeunt ab JUDGE seculari. ibid. n. 18.

Clerici abstineri debent à crapulis, & ebrietate. lib. 8. discept. 8. n. 1.

Clerici se temperare debent vino. ibidem num. 13. 14. & seq.

Clericorum dignitas est maxima. lib. 8. disceptat. 9. n. 1.

Clericus propter hæresim degradandus est. ibid. n. 2. & 5. cum seq.

Clericus non potest tradi Curie seculari, nisi degradatus. ibid. n. 3.

Clericus etiam sola prima tonsura initiatus degradari potest. ibid. n. 4.

Clericus in hæresim labens spoliatur ipso jure officio, & beneficio. ibid. n. 10. 11. & 12.

Clerici falsarii pœna quenam sit. ib. n. 13. 14.

Clericus reus homicidii deliberati quibus pœnis puniendus erit. ibid. n. 18. 19. 20.

Clericus homicida privandus est beneficio per sententiam. ibid. n. 21.

Clericus assassinus privatus remanet ipso jure beneficio, & officio. ibid. n. 22.

Clericus assassinus degradandus est ibid.

Clericus licet assassinus notorius, numquam dicitur talis, nisi post declarationem Judicis Ecclesiastici. ibid. n. 26. 27.

Clericus usurarius suspendi potest ab officio, & beneficio. ibid. n. 32. 33. 34.

Clerici fures deponi possunt. ib. n. 35. 36. 37.

Clericus simoniace privandus est beneficio simoniace obtento. ibid. n. 38.

Clericus diffamatus de simonia non est instruentus. ibid. n. 40.

Clericus

- Clericus fornicarius puniendus est juxta diversitatis casus . ibid. n. 41. 42.
- Clericus fornicarius est suspensus . ibid. n. 43.
- Clericus fornicarius licet , sit suspensus non incurrit irregularitatem celebrando . ibid. num. 44.
- Clericus fornicarius occultus non est suspensus , quo ad alios . ibid. n. 45.
- Clericus fornicarius etiam notorius administrare potest Sacramenta , nisi prius denunciatur suspensus . ibid. nu. 46.
- Clericus fornicarius , etiam notorius non incurrit irregularitatem celebrando . ibidem num. 47.
- Clericus copulam habens cum moniali privatur beneficiis , & ad perpetuum Monasterium damnatur . ibid. n. 48.
- Clericus fornicarius non privatur immunitate Ecclesiastica . ibid. n. 49.
- Clericus sodomita erit beneficiis privandus , & in Monasterium detrudendus . ibid. n. 50.
- Clericus sodomita erit degradandus . ib. n. 51.
- Clericus sodomita non est degradandus ex unico actu . ibid. num. 52.
- Clericus sodomita gaudet immunitate Ecclesiastica . ibid. n. 53.
- Clericus adulterus convictus deponi potest ab officio , & beneficio , & in Monasterium detrudi . ibid. n. 54. 55.
- Clericus adulterus punitur arbitrio Episcopi . ibid. nu. 55.
- Clericus incestuosus deponendus est . ib. n. 56.
- Clericus stuprator puniri potest arbitrio Episcopi . ibid. 57.
- Clericus stuprator tenetur dotare stupratam . ibid. num. 58.
- Clericus concubiniarius deponendus est . ibid. num. 59. 60.
- Clericus concubiniarius est excommunicatus . ibid. num. 61.
- Clericus raptor deponendus est . ibid. n. 82.
- Clericus raptor post Judicis sententiam sit inhabilis ad dignitates . ibid. nnn. 63.
- Clericus ob lenocinii crimen sit irregularis . ibid. nu. 64.
- Clericus abortum procurans sit irregularis , si fetus erat animatus . ibid. n. 65. 66.
- Clericus incendiarius puniendus est arbitrio Episcopi , ob qualitatem damnorum . ibid. num. 67.
- Clericus incendiarius tenetur ad refectionem damni dati . ibid. nu. 68.
- Clerici cognoscere nequeunt causas , ubi intret poena sanguinis . lib. 8. discept. 9. n. 5.
- Clericorum victualia sunt immunia ab omnibus vestigalibus . ibid. num. 12.
- Clerici aperire possunt furnum pro panizand. do frumentum in propriis bonis collectum . ibid. num. 13. 14.
- Clerici possunt facere tabernam pro exitando vinum in propriis bonis recollectum . ibid. num. 15.
- Clerici non tenentur ad gabellam probonis propriis . ibid. nnn. 16. & lib. 8. disc. 4. n. 2.
- Clerici gabellam defraudantes puniri debent ab Judice Ecclesiastico . ibid.
- Clerici possunt propria pradia excollere , Agriculturam exercere nec non arti sericę incumbere . ibid. num. 17. 18.
- Clericis permessa est negotiatio animalium , pro propriis pradis . ibid. num. 20.
- Clericis quomodo permessa sit negotiatio lucrativa . ibid. num. 20. & 30.
- Clericis permixtus est labor manualis , etiam pro lucrando . ibid. num. 21. 22. & seqq.
- Clericis prohibitum est dare pecuniam ad cambium , ac bona laicorum conducere . ibid. num. 28.
- Clerici bona Ecclesiasticorum , vel Ecclesiarum conducere possunt . ibid. n. 29. 30.
- Clerici in minoribus non habentes sufficientem congruum exercere possunt munus advocatorum in Curia laicali . lib. 8. discept. 50. num. 5.
- Clericus quicumque dicitur Ecclesiasticus . ibid. num. 9.
- Clericorum bona ex illicita negotiatione , acquisita subjacent spolio . ibid. num. 10. & discept. 10. num. 10. 11.
- Clerici negotiatores peccant mortaliter , & suspensionis poena puniri possunt . lib. 8. discept. 8. num. 1. 2.
- Clerici negotiatores possunt etiam excommunicari . ibid. num. 3.
- Clerici negotiatores post monitionem perseverantes spoliandi sunt beneficiis . ibid. n. 4.
- Clerici negotiatores amittunt privilegium fori . ibid. num. 5. 6.
- Clerici privati privilegiis Clericalibus evadunt seculares . ibid. num. 7.
- Clericorum juramenta probant essentiam proprię rei . ibid. num. 8.
- Clericus ex unico negotiationis actu non est rigorose puniendus . ibid. num. 12.
- Clericis non est permixtum pugnare neque in bello justo laicis vero licet . lib. 8. disc. 12. num. 28.
- Clericus duellum faciens incurrit in poenas constitutionum Apostolicarum . ibidem , num. 14. 15.
- Clericus duellum iniens suspendi potest atque irregularis sit sive iniat per alium . ibid. num. 16. 18.
- Clericus mendicare non debet . ibid. num. 17.
- Clericus sit irregularis ob homicidium de ejus mandato secutum . lib. 8. disc. 12. n. 3. 4. 1.
- Clerici non possunt cohabitare cum mulieribus suspectis , etiam sibi sanguine conjunctis . lib. 8. discept. 13. n. 1. 2. & seqq.
- Clerici longe abesse debent a mulieribus , sibi etiam arctissime conjunctis . ibid. n. 6.
- Clerici cohabitare possunt cum mulieribus consanguineis non suspectis . ibid. n. 9.

- Clerici non debent habitare cum ancillis, neque ancillas retinentibus. *ibid.* n. 10.
- Clerici non solum cobitationem, sed etiam aspectus mulierum vitare debent. *ibid.* 11. 12.
- Clerici cohabitans, vel consuetudinem habens cum mulieribus suspectis si monitus non respicit puniri potest. *lib. 8. discept. 13. num. 4. §. 5. 1.*
- Clerici concubinarij puniri possunt poena suspensionis. *lib. 8. discept. 13. num. 6.* Imo etiam excommunicari si moniti non se emendant. *ibid.* num. 10. 11.
- Clerici concubinarij post trinam monitionem puniendi sunt ad formam Concilij Tridentini. *ibid.* num. 13. 14. & seqq.
- Clericorum monitiones debent esse speciales. *ibid.* num. 27.
- Clericus excommunicatus propter concubinatum à solo Papa absolvi potest. *ibid.* n. 30.
- Sub nomine Clericorum veniunt tam Clerici Seculares, quam Regulares. *lib. 8. disc. 14. num. 2. & 8. & 9. seq.*
- Clerici silvatici non gaudet privilegio Canonis. *ibid.* num. 14.
- Clericus trahi non potest ad Judicem secularem. *lib. 8. discept. 15. n. 1.*
- Clerici convenire nequeunt ultra quam facere possunt. *lib. 8. discept. 16. n. 1.*
- Clericis competit privilegium deducto negat. *ibid.* num. 2. 3.
- Clericis assignanda est congrua alibitio Judicis. *ibid.* num. 4.
- Clericus semel admissus ad beneficium Capituli Odoardus denuc admitti potest. *ibid.* num. 5.
- Clericus opponi potest Privilegium Capituli Odoardus, etiam post rem judicatam, atque in executione sententiae. *ibid.* n. 6.
- Clericus pauper nequit pro debito excommunicari. *ibid.* num. 7.
- Clericus si non est actu Clericus, ac bonis non cesserit non gaudet beneficia Capituli Odoardus. *ibid.* num. 8. 9. & 20.
- Clerici omnes etiam si fuerint sola prima tonsura initiati gaudere possunt privilegio Capituli Odoardus. *ibid.* n. 10. 11. & seqq.
- Clerici etiam non servantes requisita Concilij Tridentini gaudent privilegio Capituli Odoardus. *ibid.* num. 14. 15.
- Clericus conjugatus non debet gaudere privilegio Capituli Odoardus. *ibid.* n. 17.
- Clericus dimisso habitu Clericali amittit omnia privilegia. *ibid.* num. 19.
- Clericus qui modicum possidet adhuc gaudet privilegio Capituli Odoardus. *ibid.* n. 23. 24.
- Clericus uti nequit beneficio Capituli Odoardus adversus creditorem pauperiorem. *ibid.* num. 25.
- Clericus allegans privilegium Capituli Odoardus fideiussionem prestare debet pro sub-
- faciendis debitis in casu melioris fortunae. *ibid.* num. 31.
- Clericus pro fideiissione ab ipso prestanda, sufficit, quod illum juret. *ibid.* n. 35.
- Clericus dicitur ad pinguiorem fortunam, perventus per affectionem beneficii. *ibid.* num. 36.
- Clericus per Capitulum Odoardum actionem non extinguit, sed suspendit. *ibid.* num. 33. 34.
- Clericus nequit renunciare beneficio in prejudicium creditorum. *ibid.* num. 37.
- Clericus dolose debitum contrahens non gaudet privilegio Capituli Odoardus. *ibid.* num. 38. 39. & seqq.
- Clericus renunciare non potest beneficio Capituli Odoardus. *ibid.* num. 49. 50. 54.
- Clericus pro debitis non est in carcerem detrahendus. *ibid.* num. 51.
- Clericus non potest jurari de fuga suspectus. *ibid.* num. 55.
- Clerico Clericali ordine insignito competit electio fori. *lib. 8. disc. 17. n. 1. 3. & seqq.*
- Clerici respectu fori laicalis reputantur personae miserales pro effectu gaudendi privilegio electionis fori. *ibid.* num. 5.
- Clericorum bona veluti accessoria ad Ecclesiam gaudent privilegio bonorum Ecclesiae. *ibid.* num. 6.
- Clerici utuntur privilegio Electionis fori, etiam in actionibus realibus passivè, & activè intentatis. *ibid.* num. 7. 9.
- Clericus convenire potest laicum in foro Ecclesiastico pro fructibus bonorum Ecclesiasticorum. *ibid.* num. 10. 11.
- Clericus convenire potest administratorem bonorum Ecclesiae coram Judice Ecclesiastico. *ibid.* num. 12.
- Clericus cogi non potest ad ferendum testimonium coram Judice laico. *lib. 8. disc. 18. num. 1.*
- Clericus non est cogendus ad ferendum testimonium in criminalibus, etiam si veritas aliunde probari non possit. *ibid.* num. 3.
- Clericus subici potest examini sub Judice laico in subsidium. *ibid.* num. 4. 9.
- Clericus examinandus coram Judice laico iuramentum prestare debet in manibus Judicis Ecclesiastici. *ibid.* num. 6.
- Clericus neque in subsidium cogendus est ad ferendum testimonium coram Judice laico in causis, ubi intrare potest poena sanguinis, vel alias ad offensam reorum. *ibidem* num. 10. 11.
- Clericus nullo modo conveniri potest coram Judice laico. *lib. 8. discept. 19. per totam.*
- Clericus infirmus excusatur à proprio munere. *lib. 8. discept. 20. n. 2. & 5.*
- Clericus infirmus juxta Canones quis nam dicatur. *ibid.* num. 4.
- Clericus infirmus non est privandus beneficio.

cio neque de voluntate Papæ. ibid. n. 7. 8.
 Clericus inhabilis ratione malæ valetudinis
 removeri potest ab exercitio officii. ibid.
 num. 9.
 Clericus inhabilis ad unum actum non dicitur
 inhabilis ad omnes. ibid. num. 10. 11.
 & seqq.
 Clericus propter malam valetudinem dispensatus
 à recitatione officii non tenetur recitare
 partem illius neque horas Canonicas audire.
 lib. 8. discept. 21. num. 9. & 10.
 Clericus cœcus excusatur à muneribus personalibus.
 ibid. num. 11.
 Clericus impeditus exequi corporales functiones
 non tenetur subire corporalia munera.
 ibid. num. 12.
 Clericus emens nomine proprio de bonis Ecclesie
 removendus est ab administratione, & reputatur fur. lib. 8. discept. 23. nu. 6. 9.
 Clericus minime testari potest de melioramentis factis super bonis Ecclesie. ibidem
 num. 15.
 Clericus beneficiatus utrum dicatur usufructuarius,
 vel potius usufructus bonorum Ecclesie. ibid. num. 16. 17. & seqq.
 Clericus nequit dicta e conjunctos de bonis Ecclesie.
 ibid. num. 24.
 Clericus ex superfluis Ecclesie redditibus tenetur
 subvenire pauperibus. lib. 8. discept. 25. num. 1.
 Clericus non subveniens pauperibus de superfluis
 Ecclesie redditibus peccat contra justitiam. ibid. num. 2.
 Clericus de superfluis Ecclesie redditibus non subveniens
 pauperibus peccat solummodo contra caritatem.
 ibidem num. 3. 5. & seqq.
 Clericus habens beneficium non tenetur vivere de
 patrimonio. lib. 8. discept. 26. n. 1.
 Clericus Altari inserviens de Altare vivere debet.
 ibid. num. 2.
 Clericus disponere potest in vita de bonis patrimonialibus.
 ibid. num. 4.
 Clericus disponere non potest de bonis Ecclesie.
 ibid. num. 4.
 Clericus tenetur subvenire pauperibus etiam de bonis
 patrimonialibus, & quando. ibid. num. 6. 7.
 Clericus de bonis acquisitis, vel ex patrimonio,
 vel ex industria, vel ex officio libere disponere potest.
 lib. 8. discept. 27. n. 11.
 Clericus non habens beneficium non subiacet spolio.
 ibid. num. 15.
 Clericus meliorando beneficium facit proprios
 illius fructus, ita & taliter, quod de illis
 disponere potest. ibid. n. 17. 18.
 Clericus non eximitur à spolio super bonis
 acquisitis ex illicita negotiatione per compositionem
 cum ipsamet Camera Apostolica. ibid. num. 22.
 Clericus suspensus sacra ministrans arcendus

est ab Ecclesia, ac in exilium mittendus.
 lib. 8. discept. 28. n. 1. 2. & 5.
 Clericus suspensus neque in minoribus valet
 ministrare. ibid. num. 3.
 Clericus suspensus tenetur ad recitandas horas
 Canonicas privatè. ibid. num. 4.
 Clericus suspensus ministrans incidit in irregularitatem.
 ibid. num. 5. 6. & seqq. & discept. 35. num. 10.
 Clerici dicuntur omnes tam majoribus, quam minoribus
 ordinibus prædicti. ibid. n. 7.
 Clericus suspensus solemniter ministrando excusari
 potest ab irregularitate. ibid. n. 14.
 Clericus suspensus ministrans incurrit irregularitatem
 ipso facto. ibid. n. 16.
 Clericus celebrans tempore suspensionis, vel excommunicationis,
 spreta etiam monitione deponendus est ab officio, & beneficio.
 lib. 8. discept. 29. n. 19.
 Clericus suspensus, seu censuris inondatus nequit
 obtinere beneficia Ecclesiastica, sive obtemperare
 retinere, neque sub prætextu privilegii in jure non expressi.
 lib. 8. discept. 30. num. 1. & 4.
 Clericus suspensus dispensatus à Papa obtinere
 potest beneficia Ecclesiastica. ibid. n. 2.
 Clericus excommunicatus, quamvis in foro poenitentiae
 absolutus adhuc arcetur ab assumptione beneficii.
 ibid. nu. 6.
 Clerico, cui aliquod prohibetur prohibitum, etiam
 est id per quod ad illud pervenitur. lib. 8. discept. 30. n. 3.
 Clericus, qui non intrat ad Ecclesiastica beneficia
 per ostium dicitur fur, & latro. ib. n. 5.
 Clericus ministrans in ordine non suscepto, tamquam
 indignus misericordie Ecclesie ab ordinibus Ecclesiasticis, si
 quos habet degradatur. lib. 8. discept. 31. n. 9.
 Clericus promotus per saltum ad Sacros ordines
 puniendus est, licet id egerit citradolum.
 lib. 8. discept. 32. n. 1.
 Clericus promotus per saltum ad præbyteratum
 debet suscipere prius ordinem omissum, antequam
 celebrare possit. ibid. n. 2.
 Clericus dolose promotus per saltum, & in ordine
 ministraverit, ob irregularitatem incurram dispensari
 non potest, nisi à Papa. lib. 8. discept. 32. n. 9. & 10.
 Clericus furtive ordines suscipiens exercitium
 habere non potest, & fit inhabilis ad omnes
 alios ordines superiores. lib. 8. discept. 33.
 Clericus conjugatus dicitur, qui relicta Ecclesiastica
 militia ad secularia vota transiit. lib. 8. discept. 34. num. 1.
 Clericus matrimonium contrahens statim perdit
 beneficium. ibid. n. 2. 4. 5. 6. 9.
 Clericus transiendo ad carnales nuptias amittit
 pensiones. ibid. n. 3.
 Clericus conjugatus nequit beneficia obtinere,
 vel ad Sacros ordines ascendere, nisi cum

- cum uxore mutuo castitatem voveat . ibidem num. 7.
- Clericus conjugatus non potest se immiscere in Ecclesiasticis muneribus . ibid. n. 8.
- Clericus conjugatus privandus est beneficiis & quare . ibid. nu. 10. & 11.
- Clericus conjugatus gaudet privilegio fori, & Canonis . ibid. nu. 13. 14.
- Clericus conjugatus tenetur ad Collectas laicorum . ibid. n. 14.
- Clericus conjugatus gaudet privilegiis ex legitima consuetudine inductis . ibid. n. 15.
- Clericus conjugatus est exemptus ab oneribus realibus, & mistis aliisque gravaminibus, ubi ex præscripta consuetudine ita servetur . ibid. n. 16. 17.
- Clerici conjugati subijci non possunt oneribus personalibus . ibid. n. 18. 19.
- Clericus conjugatus suis privilegiis non gaudet, nisi servatis requisitis Canonum, ac Sac. Conc. Trident. ibid. n. 20.
- Clericus conjugatus gaudet privilegio fori, ram in civilibus, quam in criminalibus . ibid. nu. 21. 22.
- Clericus conjugatus statim non amittit privilegium fori per dimissionem habitus . ibidem num. 25.
- Clericus per reassumptionem habitus restituitur ad omnia sua privilegia . ibid. n. 26.
- Clericus conjugatus per reassumptionem habitus, etiam post patratum delictum rediit ad sua privilegia . ibid. n. 27. 28. & 31.
- Clericus conjugatus non procedens in habitu, subiacet Judici laico . ibid. n. 30.
- Clericus conjugatus gaudens Privilegio fori in carceribus detineri non potest à Judice laico . ibid. n. 33. 34.
- Clericus conjugatus, nec in civilibus conveniri potest coram Judice laico . ibid. n. 35.
- Clericus conjugatus gaudet privilegio, nec teneatur ultra quam facere potest . ibid. num. 37. 38.
- Clericus conjugatus communicat privilegium fori, & uxori, & filiis . ibid. n. 39. 40. 41.
- Clericus conjugatus dummodò incedat in habitu, & tonsura, & non sit bigamus supplere potest vices Clericorum cælibum in functionibus Ecclesiasticis . ibid. n. 42.
- Clericus conjugatus nequit assumere munera laicalia, neque ad illa cogi potest per Judicem laicum . ibid. n. 43.
- Clericus conjugatus, ut licet valeat assumere laicalia munera debet esse dispensatus à Papa . ibidem num. 45.
- Clericus conjugatus assumens ex dispensatione Apostolica munus laicale, si in illo deficit conveniendus est coram Judice laico pro veriori sententia . ibid. n. 46. 47.
- Clericus conjugatus potest licitam exercere negotiationem . ibid. n. 48.
- Clerici Græci conjugati, qui unicam, & virginem susceperunt uxorem gaudent privilegiis clericalibus, ut Clerici cælibes latini, lib. 8. discept. 35. n. 7. 10. & 12.
- Clerici Græci conjugati, inservire possunt ministerio Altaris . ibid. n. 13.
- Clerici Græci conjugati ordinati ritu latino non possunt servare ministerio Altaris . ibidem num. 15.
- Clerici Græci post contractum matrimonium possunt ad Sacros ordines promoveri secus è contra . ibid. n. 2.
- Clerici Græci Bigami nulliter ad Sacros ordines ascendunt, nec fruuntur Ecclesiasticis privilegiis, nisi aliter doceat consuetudo immemorabilis . ibid. n. 3. 4.
- Clerici Græci in partibus occidentalibus Ecclesias obtinentes, non nisi in alios Græcos jurisdictionem spirituales exercere valent . ibid. nu. 11.
- Clerici Græci uxor eorumque filii gaudent privilegio fori . ibid. n. 16. 17. & seq.
- Clerici Græci quamvis conjugati gaudent exemptionibus Clericorum . ibid. n. 19.
- Clerici Græci in minoribus conjugati, & viuentes in statu Ecclesiæ latinæ non sunt exempti à Gabellis . ibid. nu. 20.
- Clerici silvatici cur tales nuncupantur . lib. 8. discept. 37. nu. 1.
- Clericorum silvaticorum numerus refrenatus extat à S. Congregatione immunitatis . ibidem num. 2. 7. & seqq.
- Clerici silvatici non gaudent privilegio Canonis, licet gaudeant privilegio fori . ib. n. 3.
- Clerici silvatici quibus uti valeant privilegiis vel ex jure, vel ex consuetudine . ibidem num. 41. ad fin.
- Coadjutor à solo Papa dari potest . lib. 6. discept. 14. n. 1. 5. & 6.
- Coadjutoria duplicem præferret gratiam . ibidem n. 2. 5. & seq. 14. & seq. n. 6. 5.
- In Coadjutoriis concessis extra Urbem cognitio causæ habetur mediantibus litteris testimonialibus . ibidem nu. 6. 7.
- Coadjutoria aliquando obtinentur, vel falsis supplicationibus, vel falsis ministeriorum suggestionibus . ibid. n. 8.
- Ad obtinendam Coadjutoriam requiritur consensus Coadjuti . ibid. n. 9. & 13.
- Coadjutor sine consensu Coadjuti dari legitime potest, vel ob illius dementia, vel ob contumaciam bonorum Ecclesiæ . ibid. n. 11. 12.
- Coadjutor vivente Coadjuto reputatur Canonicus fictus . ibid. n. 16. 17. & seq. & 22.
- Coadjutor etiam vivo Coadjuto gaudet regula de annali, vel triennali possessione . ibid. num. 45.
- Coadjutor vivente Coadjuto non percipit fructus Canonicatus, nec distributiones quotidianas . ibid. n. 19. 20.
- Coadjutor gaudet illis iuribus in litteris

- Apostolicis illi concessis. *ibid.* num. 21. 30.
 Coadjutor non tenetur ad recitationem Divini officii, nec emittere professionem fidei. *ibid.* num. 23. 24.
 Coadjutor non potest sedere in Choro in stallo Coadjuti. *ibid.* n. 25.
 Coadjutor in peragendis functionibus Ecclesiasticis habere debet ultimum locum. *ibid.* num. 26.
 Coadjutor dignitatis occupat locum Coadjuti, & in Choro, & in functionibus. *ibid.* num. 27. 28.
 Coadjutor supplere debet vices Coadjuti in functionibus peragendis. *ibid.* n. 30.
 Coadjutor primi primicerii locum cedere, debet secundo primicerio. *ibid.* n. 31.
 Coadjutor vivente Coadjuto nequit exercere munus deputationis, vel delegationis Coadjuto concessum. *ibid.* num. 32.
 Coadjutor non debet solvere, quod solvit novus Canonicus. *ibidem* 33.
 Coadjutor absens, licet ex legitima causa non percipit fructus. *ibid.* n. 34.
 Coadjutor non tenetur ad onera incumbentia Canonicis Junioribus. *ibid.* n. 35. & 36.
 Coadjutori non officit statutum ordinans, Canonicos debere esse presbyteros. *ibid.* num. 37.
 Coadjutor non potest ordinari ad titulum. Coadjutoris. *ibid.* n. 38.
 Coadjutor nequit explere personalia munia Coadjuti. *ibid.* n. 39.
 Coadjutor possessionem capere debet post obitum Coadjuti. *ibid.* num. 40. 41. & 57.
 Coadjutor obtinet locum possessionis capte post obitum Coadjuti. num. 42. 77.
 Coadjutor in plerisque reputatur verus Canonicus. *ibid.* num. 43. 44. & seqq.
 Coadjutor post obitum Coadjuti justificare debet narrata in litteris Coadjutoris. *ibid.* num. 58.
 Coadjutori justificatis litteris Apostolicis debetur immisio. *ibid.* n. 61. 64. & seq. & 76.
 Coadjutor tenetur utroque ad residentiam. lib. 7. discept. 9. num. 27.
 Coadjutor deputandus est Parocho legitime impedito explendi munus Parochiale. lib. 5. discept. 22. n. 1.
 Coadjutor dandus est Rectori inutili citra culpam. *ibid.* n. 2.
 Coadjutor Parochi dandus est ab Episcopo. *ibid.* num. 3.
 Coadjutor cessat, cessante causa deputationis. *ibid.* num. 4. 5.
 Coadjutoris facultas regulatur a tenore litterarum deputationis. *ibid.* num. 13.
 Coadjutor habere debet congruam ex fructibus beneficii. *ibid.* n. 14.
 Coadjutor tenetur ad residentiam. *ibidem* num. 15. 16.
 Coadjutor dandus est ex causa. *ibid.* num. 6. & seqq.
 Coadjutor dandus est Parocho infirmo, seu debilitato. lib. 8. discept. 21. num. 24.
 Coadjutor Parochi habere debet congruam. *ibid.* num. 25.
 Coadjutoria alia est temporalis, alia perpetua. lib. 8. discept. 22. n. 8.
 Coadjutoria cum futura successione dicitur preventiva provisio. *ibid.* n. 9.
 Coadjutor Episcopi cum futura successione invito Episcopo Coadjuto administrare non potest, nisi ea quae sunt jurisdictionis spiritualis, nisi Episcopus sit impeditus. *ibid.* n. 10.
 Coadjutor opem ferre debet Coadjuto. *ibid.* n. 11.
 Coadjutor Episcopi debet eandem domum habitare, atque in Tribunali Episcopi jus reddere. *ibid.* n. 14.
 Coadjutor Parochi verè non est Rector, sed Titulus remanet apud capitulum. lib. 8. discept. 29. n. 23.
 Coadjutor dandus est Parocho infirmo, vel debilitato. *ibid.* n. 1. & 8.
 Coadjutor Parochi constituendus est ab Episcopo. *ibid.* n. 4.
 Coadjutor cessat, cessante causa. *ibid.* n. 5.
 Cognitio causarum matrimonialium, & criminalium postposito antiquo filo committitur, etiam Praelato inferiori habenti jurisdictionem, quasi Episcopalem. lib. 4. discept. 8. n. 17.
 Cognitio causarum confugientium ad loca immunita Sede Episcopali vacante, spectat ad Episcopum viciniorem. lib. 5. discept. 10. num. 11.
 Cognitio cause super exemptione a Tabella inter Clericum, & Tabellarium, spectat ad Judicem Ecclesiasticum. lib. 8. discept. 10. §. 2. num. 9.
 Cognitio, num Clericus conjugatus gaudeat Privilegio fori, spectat ad Judicem Ecclesiasticum. lib. 8. discept. 34. n. 36.
 Collatio in materia beneficii, quid sit. lib. 7. discept. 34. num. 1.
 Collatio beneficii facta non qualificato est subreptitia. lib. 7. discept. 26. n. 20.
 Collatio nullo modo competere potest laico. lib. 7. discept. 34. n. 2.
 Collatio beneficii debet esse gratuita. *ibid.* n. 3.
 Collatio de beneficio non vacante est nulla. *ibid.* num. 4.
 Collatio beneficii facienda est Clerico idoneo. *ibid.* n. 5.
 Collatio beneficiorum competere potest, etiam Praelato inferiori, vel ex privilegio, vel ex consuetudine. *ibid.* n. 8. 9.
 Collatio beneficiorum facienda est per ordinarium Collatorem intra sex menses a die scientiae. *ibid.* n. 12. 13.
 Collatio primæ dignitatis in Ecclesiis Collegiatis reservata est S. Sedi Apostolicæ. lib. 6. discept. 24. n. 4.

Collatio devolvitur propter negligentiam.

Collatoris. lib. 7. discept. 34. n. 14.

Collatio Ecclesiæ Parochialis vacantis ob malam Electionem Episcopi, spectat ad Judicem appellationis. ibid. n. 16.

Collatio Parochialis spectans ad Collatores inferiores, ad illos rediit, si Judex appellationis declarat nullam institutionem factam ab Episcopo. ibid. n. 17.

Collator ordinarius Beneficiorum est Episcopus. lib. 7. discept. 34. n. 7.

Collator beneficii privandus est collatione, si confert beneficium scienter excommunicato. lib. 8. discept. n. 11.

Collegia non possunt habere duo capita. lib. 5. discept. 25. n. 3. lib. 5. discept. 33. n. 19.

Commenda non immutat statum beneficii. lib. 7. discept. 9. n. 41.

Concilio Tridentino nunquam censetur derogatum, absque expressa mentione. lib. 8. discept. 12. n. 2. §. 1.

Concursus est convocatio Clericorum descriptorum in actis judicialiter factis. lib. 7. discept. 27. num. 1.

Concursus faciendus est coram Episcopo, si ve ejus Vicario, ac examinadoribus synodalibus saltem tribus. ibi. n. 4. 6.

Concursus faciendus est post præfinitum tempus. ibid. num. 5.

Concursus fieri potest coram Episcopo, & Vicario simul. ibid. num. 9.

Concursus factus coram tribus ex quinque tantum examinadoribus in synodo deputatis nullus est. ibid. n. 14.

Concursus ad Parochialem de Jurepatronatus laicorum non requiritur ad formam Concilii Tridentini. lib. 7. discept. 31. n. 1. & 5.

Concursus faciendus est inter solos præsentatos paritate vocum ad Parochiales de Jurepatronatus laicorum. ibid. n. 2.

Concursus requiritur in collatione Parochialis de Jurepatronatus mixto. ibid. n. 10. 11.

Concursus non requiritur in refectione beneficiorum Parochialium. ibid. n. 12.

Concursus non requiritur in permutatione beneficiorum. ibid. num. 14.

Concursus non requiritur in collatione dignitatum cum animarum cura. ibid. n. 15.

Concursus non requiritur in collatione Canoniciatus cum animarum cura. ibid. n. 16.

Concursus non requiritur, ubi cura habituali residet pœnes capitulum. ibid. n. 17.

Concursus non requiritur in Vicaria perpetua unita beneficio, seu dignitati. ibi. n. 20.

Concursus non requiritur in Parochiali unita monasterio. ibid. n. 18.

Concursus non requiritur in Parochialibus conferri solitis Regularibus. ibid. num. 21. discept. 32. num. 17. & seq.

Concursus non requiritur in Prioratu dari solito in commendam. ibid. n. 22.

Concursus non requiritur in regressu referato ad Parochiam. ibid. n. 23.

Concursus non requiritur in Parochialibus vacantibus in curia, vel apud S. Sedem. ibid. num. 24.

Concursus non requiritur in provisionibus faciendis à Dataria jure devoluto. ibidem num. 25. 36.

Concursus non requiritur in collatione Parochialis litigiosa. ibid. num. 27.

Concursus non requiritur in Parochiali exiguu redditu. ibid. num. 28.

Concursus non requiritur in Parochiali noviter erecta. ibid. num. 29.

Concursus non requiritur in Parochialibus unitis Sacræ Religionis Hierosolimitanæ. ibid. num. 30.

Concursus necessarius est in beneficiis Curatis de Jurepatronatus Ecclesiastico. lib. 7. discept. 32. num. 1.

Concursus, ubi solitus erat non præsumitur sublatu per immemorabile tempus. ibid. num. 7. 12.

Concursus non requiritur in collatione Parochialis de Jurepatronatus Ecclesiastico, ubi per immemorabile tempus provisum fuit cum sola approbatione patronorum. ibid. num. 15.

Concursus non requiritur in Parochialibus de Jurepatronatus laicorum. ibid. n. 16.

Concursus faciendus est pro Ecclesiis Parochialibus vacantibus. lib. 7. discept. 25. n. 1. & discept. 27. num. 2.

Concursus convocandus est ab Episcopo per publicum edictum. lib. 7. discept. 25. nu. 2. & 10.

Concursus faciendus est etiam collatio spectet ad S. Sedem. ibid. num. 4.

Concursus pro Parochialibus convocari etiam potest à Prælato inferiori habente facultatem convocandi synodum. ibidem num. 5. & 6.

Concursus convocari potest etiam per Abbatem Commendatarium. ibid. n. 7.

Concursus convocari nequit à Prælatis inferioribus carentibus jurisdictione quasi Episcopali. ibid. num. 8.

Concursus convocandus est in loco beneficii. ibid. num. 9.

Concursus durare debet per decem dies, & prorogabilis est ad aliud decennium. ibid. num. 20. 13.

Concursus non admittit ulteriorem prorogationem viginti dierum etiam si unus compareat Clericus. ibid. n. 14.

Ad concursum elapso tempore admitti possunt legitime impediti. ibid. n. 23. 24.

Concursus prorogatus ultra viginti dies reddit nullam provisionem. ibid. n. 17. 18.

Concursus ad Parochialem abbreviandus non est. ibid. num. 15. 16.

- Concurſus eſſetum affigendum eſt ad val-
vas Eccleſiæ Cathedralis nec non Eccleſiæ
vacantis. *ibid.* num. 26.
- Concurſus eſſetum renovari poteſt ſi deſcri-
pti comparere recuſarunt, aut omnes re-
probati fuerunt. *ibid.* n. 25.
- In concuſu Parochialium certo generi per-
ſonarum debitarum non eſt admittendus
carens qualitatibus neceſſariis. *lib.* 7. di-
ſcept. 26. num. 19. 21. & ſeqq.
- Concurrentes ad Parochiales vacantes de-
ſcribere debentur in actis curiæ Epiſcopa-
lis tempore habili. *ibid.* n. 1. & 2.
- Confinia temporalia non probant ſeparationem
Territoriū, quoad ſpiritualia. *lib.* 4.
diſcept. 2. n. 22.
- Congrua Parochialium ſunt ſcuta cen-
tum. *lib.* 7. diſcept. 33. n. 12.
- Congrua Parochialis aſſignanda eſt juxta lo-
ci conſuetudinem. *ibid.* n. 13.
- Congrua ex fruſtibus prius debetur coadjuto
deinceps coadjutori. *lib.* 8. diſcept. 21. n. 26.
& ſeqq.
- Conſtitutiones contra duellantes non ſolum
non afficiunt pugnantes, & conſentientes
ſed etiam non impediunt. *lib.* 8. diſc. 12.
num. 12. & 19.
- Conſtitutiones contra duellantes non affi-
ciunt inſipientes propter ſolam curioſi-
tatem. *ibid.* num. 24.
- Conſtitutiones Pontificiæ ſuper continentia
C. ericorum non comprehendunt græcos.
lib. 8. diſcept. 35. n. 9.
- Conſuetudo inveterata derogat legibus. *lib.* 6.
diſcept. 9. num. 20.
- Conſuetudines legitime præſcriptæ in Ec-
cleſiis ſemper ſervandæ ſunt. *lib.* 6. diſc. 19.
num. 6. & ſeqq.
- Conſuetudo eximere poteſt certas bonorum
ſpecies à ſolutione decimarum. *lib.* 7. di-
ſcept. 16. num. 21.
- Conſuetudo non inducitur ab actibus nullis.
lib. 7. diſcept. 17. num. 12.
- Conſuetudo immemorabilis numquam ceſſat
niſi per ſpecialem derogationem. *lib.* 7. di-
ſcept. 32. num. 3.
- Conſuetudo contraria legi ante legem allega-
bilis non eſt poſt legem. *ibid.* num. 4.
- Conſuetudo immemorabilis ceſſat, ubi con-
ſtat de illius initio. *ibid.* n. 9. & 19.
- Conſuetudo immemorabilis præſumit conti-
giſſe omnes caſus poſſibiles. *ibid.* n. 9.
- Conſuetudo immemorabilis operatur etiam
contra Concilium Tridentinum, & con-
ſtitutionem pianam ſuper forma providen-
di Parochias. *ibid.* num. 13.
- Conſuetudo immemorabilis non remanet
ſublata per Decretum irritans. *ibid.* nu. 14.
- Conſuetudo immemorabilis inducit præſump-
tionem conformitatis cum lege fundatio-
nis, ſive omni aliquo titulo proſcripto. *ibid.*
n. 15.
- Conſuetudo immemorabilis allegari poteſt
in linea præſcriptiva, & præſumptiva. *ibid.*
num. 21. 22.
- Contractus facti in ludo prohibito ſunt nulli.
lib. 8. diſcept. 7. num. 34. & ſeqq.
- Correctio legis vitanda eſt. *lib.* 4. diſcept. 8.
num. 10.
- Correlativa non judicantur ad imparia. *lib.* 7.
diſcept. 30. num. 11.
- Cura animarum eſt nimis formidabilis. *lib.* 7.
diſcept. 2. num. 1. 2. 3.
- Cura animarum aſumenda eſt cum ſumma
maturitate. *ibid.* num. 11.
- Cura animarum quilibet inheret oneribus.
ibid. num. 12. & ſeqq.
- Cura animarum committenda eſt ſolis ido-
neis. *lib.* 7. diſcept. 19. num. 10.
- Cura animarum non eſt conferenda indignis.
lib. 7. diſcept. 26. num. 2.
- Pro animarum cura quinam ſint idonei, &
quinam repellendi ſint. *ibidem* nu. 4. uſque
ad 25.
- Cura animarum inhrens beneficio plenarie
unitum collegio habitareſidet poenes ca-
pitulum actu poenes Vicarium. *lib.* 5. di-
ſcept. 13. num. 5. 7. 20. 21.
- Cura animarum melius gubernatur per Vi-
carium perpetuum quam amovibilem. *lib.* 5.
diſcept. 13. num. 36.
- Cura animarum non eſt conferenda diſſa-
mato, vel ſuſpecto de crimine. *lib.* 7. di-
ſcept. 36. num. 8. 12.
- Cura animarum non eſt conferenda minori-
bus viginti quinque annorum. *ibid.* n. 15.
- Etiā ſi ſit ſolummodo juridiſtionalis.
ibid. num. 16.
- Curam animarum exercens ad aliam con-
currere poteſt. *ibid.* num. 26.
- Cura animarum dicitur ars artium ſcientia
atque prudentia gerenda. *lib.* 7. diſcept. 27.
num. 31.
- Cura animarum ceteris paribus conferenda
eſt illi qui eſt de gremio Eccleſiæ. *lib.* 7. di-
ſcept. 28. num. 23. 24.
- Cura animarum in concuſu extraneorum
conferri poteſt originario etiam minus di-
gno. *ibid.* num. 25.
- Ad curam animarum preferri poteſt non
habens beneficium in concuſu cum beue-
ficiato. *ibid.* num. 35.
- Ad curam animarum Doctor plebejus pre-
ferendus eſt nobili non Doctori. *ibid.* n. 16.
- Ad curam animarum non ſufficit uomen.
Doctores, ſed vera requiritur Doctrina.
ibid. num. 39.
- In cura animarum pauper preferendus eſt
diviti, niſi Eccleſiæ indigere Reſtori divi-
ti. *ibid.* num. 37.
- Cura novæ Parochiæ poſtquam fuerit certis
ſinibus designata committenda eſt unico
Presbytero. *lib.* 7. diſcept. 33. num. 17.

Cura animarum, quoad exercitium per plures expleri potest. *ibid.* n. 21.

Cura animarum, quoad institutionem unico Presbytero commendanda est. *ibid.* n. 21.

D

Decanus Ecclesiarum de jure nullam habet jurisdictionem, neque est dignitas, sed in aliquibus locis locum obtinet primæ dignitatis. *lib.* 6. *discept.* 34. n. 1.

Decanus ubi est prima dignitas gaudet omnibus privilegiis primæ dignitati concessis. *ibid.* n. 2. & seqq.

Decanus non est de capitulo, nisi ultra Decanatum habeat etiam Canonikat. *ibid.* num. 5.

Decreta aliasque ordinationes facere in Synodo est facultas meri, & mixti imperii, quæ solum residet pones Episcopum. *lib.* 6. *discept.* 28. n. 25. & seqq.

Decretum irritans inficit contrariam possessionem. *lib.* 7. *discept.* 32. n. 8.

Decretum irritans inficit possessionem centenariam in linea præscriptiva, non vetò in linea præsumptiva. *ibid.* n. 32.

Deformitas corporalis impedit promotionem ad Sacros ordines, non vetò illorum exercitium. *lib.* 8. *discept.* 30. n. 13. 24.

Delatio armorum est Clericis prohibita. *lib.* 8. *discept.* 6. n. 1.

Delatio armorum in Clericis est grave delictum. *ibid.* num. 5.

Delatio armorum prohibitorum ad offendendum inutitum, nullam erogant poenam. *ibid.* num. 13.

Delegatio Canoniorum in aliqua causa post introductum Judicium non expirat per rellignationem Canonici, quando non est nominata persona. *lib.* 6. *discept.* 1. n. 15.

Delegatus à Principe potest alterum subdelegare, nisi sit electa industria personæ. *lib.* 5. *discept.* 6. n. 3.

Delegatus ad universitatem causarum, non dicitur propriè Vicarius foraneus. *lib.* 5. *discept.* 7. num. 11.

Delictum spevenit commissum puniri debet. *lib.* 8. *discept.* 29. n. 8.

Delicta multorum puniuntur solum contra Principales. *ibid.* n. 3. & 5.

Deputatio Vicarii Parochialis ad tempus fieri potest à ipsomet Parocho, vel Episcopo rationabili concurrente causa. *lib.* 5. *discept.* 14. n. 2.

Derogatio contra Concilium Tridentinum debet esse expressa. *lib.* 8. *discept.* 14. n. 3.

Determinatio respiciens plura determinabilia omnia determinat. *lib.* 7. *discept.* 3. n. 12.

Dictio *nullum* est universalis. *lib.* 8. *discept.* 10. num. 7.

Dictio *potest*, denotat facultatem, non vetò necessitatem. *lib.* 8. *discept.* 12. n. 8. §. 1.

Dictio *quibuscumque*, quamvis sit universalissima non comprehendit, quæ sunt diversæ naturæ. *lib.* 6. *discept.* 12. n. 24.

Dictio *quocumque*, non recipit restrictionem ad certas personas. *lib.* 8. *discept.* 10. n. 8.

Dictio *pro*, interjecta duabus personis non excludit illorum simul concursum. *lib.* 7. *discept.* 27. n. 11.

Diaecesum distinctio, undè exordium habuerit. *lib.* 4. *discept.* 2. n. 1.

Diaecesum fines constituti sunt per Sedem Apostolicam. *lib.* 4. *discept.* 2. nu. 24.

Dignitas Ecclesiastica requirit lauream Doctoralem in quacunque persona. *lib.* 5. *discept.* 4. nu. 20.

Dignitas Ecclesiastica non est conferenda personis infamibus. *ibid.* nu. 21. *lib.* 7. *discept.* 26. num. 9.

Dignitates Ecclesiarum Italiae de consuetudine, dicuntur de capitulo. *lib.* 5. *discept.* 14. num. 9.

Dignitas Archidiaconatus, seu Archipresbyteratus in jure designatur tamquam officium. *lib.* 6. *discept.* 19. nu. 1.

Dignitas, quæ habet annexam præbendam, Canonicalem, dicitur de capitulo. *ib.* n. 2.

Prima dignitas in Cathedralibus non semper est Archidiaconatus. *ibid.* n. 3. & 4.

Omnes primæ dignitates iisdem fruuntur privilegiis, licet non sint nomine ædem. *ibid.* nu. 5.

Dignitas Archidiaconalis, seu Archipresbyteralis diverso respectu altera, altera major existit. *ibid.* n. 19.

Dignitas Archidiaconalis habet diversum officium ab Archipresbyterali. *ibid.* n. 8.

Prima dignitas capituli debet esse Doctor, seu licentiatum in Theologia, vel jure Canonico, vel saltem intra annum. *ibid.* nu. 11. & seqq.

Prima dignitas assistere debet cum cappa Episcopo solemniter celebranti. *ibid.* n. 15.

Prima dignitas, ubi fuerit Sacerdos succedit loco Episcopi in peragendis functionibus Ecclesiasticis. *ibid.* n. 16.

Prima dignitas nequit alium in suum locum subrogare. *ibid.* n. 18.

Dignitates nullæ sunt de capitulo, nisi habeant stallum in Choro. *lib.* 6. *discept.* 25. num. 5.

Dignior in omnibus semper præferendus est. *lib.* 7. *discept.* 28. nu. 27. 22.

Dignitates non liberant ab humana fragilitate. *lib.* 8. *discept.* 9. n. 1.

Magis dignus desumitur ex prudentia, & honestate morum. *lib.* 7. *discept.* 28. n. 30.

Magis dignus dicitur, qui melioribus est imbutus moribus. *ibid.* n. 31.

Magis dignus reputatur senior in ordine. *ibid.* n. 33.

Dispositio, quæ loquitur de Parochis, comprehendit etiam Vicarios perpetuos. lib.5. discept.13. num.30.
 Dispositioni diversitas arguitur ex discretivo modo loquendi. lib.4. discept.8. n.12.
 Distributiones quotidianæ, quænam sint. lib.5. discept.6. n.9. & 10.
 Distributiones quotidianæ dicuntur merces laboris lib.6. discept.5. n.17.
 Distributiones quotidianæ non debentur, nisi residentibus. lib.6. discept.10. n.12.
 Distributiones quotidianæ aliæ non distinguuntur à præbendis, aliæ ab eis diversæ sunt. lib.6. discept.12. n.1.
 Distributiones quotidianæ cur tales nuncupentur. ibid.n.2.
 Distributiones quotidianæ dicuntur beneficia manualia. ibid. n.3.
 Distributiones quotidianæ non veniunt sub nomine fructuum. ibid.n.4. & 17.
 Distributionum quotidianarum introductio. ibid.num.5.
 Distributiones quotidianæ in Cathedralibus, & Collegiis debent esse congruæ. ibid.n.6.
 Distributiones quotidianæ debent esse tertiam partem fructuum beneficiorum. ibid.n.7. 8.
 Distributiones quotidianæ ad quos spectent. ibid. num.9.
 Distributiones quotidianæ debentur Canonico dispensato super ætatem. ibid.n.10.
 Distributiones quotidianæ debentur Canonico supranumerario. ibid. 11.
 Contraria verò est opinio Sacre Rotæ. ibid. num.12. 13.
 Distributiones quotidianæ debentur dupliciter Canonico habenti, etiam dignitatem in eadem Ecclesia, mediante dispensatione legitima. ibid. n.15.
 Distributiones quotidianæ reputantur salarium diurnum ratione laboris. ibid.n.16.
 Distributiones quotidianæ non comprehenduntur sub spolio Ecclesiastico. ibidem. num.18. 20.
 Distributiones quotidianæ non augent corpus præbendæ. ibid. n.22.
 Distributiones quotidianæ debentur solum, interessentibus, aut absentibus ex legitima causa. ibid. n.28. 35. 39.
 Distributiones quotidianæ absentium accrescunt interessentibus. ibid. n.38.
 Distributiones quotidianæ nequeunt sequi. ibid. nu.39.
 Distributiones quotidianæ, quænam emolumenta comprehendant. ibid. num.67.
 Doctor Plebejus in assocatione beneficii, Curati præferendus est nobili, non Doctori. lib.7. discept.28. n.16.
 Doctus non est omnis Doctor, licet omnis doctus Doctor appelletur. ibid.n.29.
 Doctus bonis moribus imbutus præferendus est in beneficio Curato Doctori ignoto. ibid. nu.30. & seqq.

Duellum dicitur duorum bellum. lib.8. discept.12. n.1.
 Duellum prohibitum est. ibid. n.2.
 Duellum illud prohibitum dicitur, quod fit ex proposito. ibid. n.3.
 Duellum calore iracundiæ factum non est punibile. ibid.
 Duellum calore iracundiæ non admittit actum intermedium inter rixam, & duellum. ibid. n.4.
 Duellum punibile redditur per solam acceptationem, etiam si non sequatur pugna. ibid. n.5. 6. 23.
 Duelli acceptatio debet esse expressa ad hoc sit punibilis. ibid. n.5.
 Duellum non est punibile, nisi conveniatur de certo tempore, & loco. ibid. n.8.
 Duelli poena non solum afficit duellantes, verum etiam consilium opemque ferentes. ibid. num.9. 20. 24.
 Etiam non seguto duello. ibid. n.21. 22.
 Duellum comprehendit diversas actiones, aliquas principaliter, aliquas minus principaliter. ibid.n.10. 11.
 Duellorum actiones omnes prohibita sunt. ibid. nu.11. 12.
 Duellantes puniri debent quando concurrunt omnes circumstantiæ consideratæ in constitutionibus Apostolicis. ibid.n.13.
 Duellum ex publica causa, vel bono Reipublicæ licitum est. ibid. n.25. 26.
 Duelli poena non afficit simpliciter duellum ex curiositate insipientis. ibid. n.24.
 Duellum non impediens, siue sint Magistratus, siue alii Superiores, aut immunitatem duellantibus elargientes incurrunt in poenam duellantium. ibid.n.19.

E

Ebrietas est incentivum ad libidinem. lib.8. discept.8. n.2.
 Ebrietas multa mala gignit. ibid. n.3. 4. 5.
 Ebrietas est immoderata potio vini. ib. n.11.
 Ebrietas una cum mente adimit sensum doloris. ibid. n.12.
 Ebriofus puniri potest poena suspensionis prævia tamen monitione. ibid. n.17. 18. & seq.
 Ecclesiæ Collegiæ aliæ subsunt Ordinariis, aliæ sunt exemptæ. lib.5. discept.11. n.1. & 2.
 Ecclesiæ Collegiæ nullius, viduatæ Pastore eligere debent Vicarium Capitularem. ibidem num.3.
 Ecclesia Lateranensis dicitur Mater, & caput Ecclesiarum Urbis, & Orbis. lib. 6. discept. 34. n.1.
 Ecclesia fundata in solo Lateranensi subest capitulo Lateranensi. ibid.nu.5.
 Ecclesia dicitur fundata in solo Lateranensi, quando ante illius dedicationem fundus dona-

- donatus fuit capitulo Lateranensi. *ibid.* nu. 6. & seqq.
- In Ecclesiis Lateranensibus Vicarius providetur solet à capitulo. *ibid.* n.3.
- Ecclesiæ Lateranensis jurisdictioni spectat ad Capitulum Lateranensem. *ibid.* n.2.3. & 10.
- Ecclesiæ Capitulo Lateranensi subjunctæ reguntur per Vicarios. *lib.* 5. discept. 16. n.1.
- Ecclesiæ custos, quis sit, & quale illius officium. *lib.* 6. discept. 21. nu. 1. 2. & seqq.
- Ecclesiæ custos licet de consuetudine, reputatur dignitas, tamen est simplex officium. *ibid.* nu. 11. 12.
- Ecclesiæ custos tenetur ad residentiam, etiam si careat fructibus. *ibid.* n.13.
- Ecclesia habitu tantum curam animarum retinens, non obligat ad residentiam. *lib.* 7. discept. 9. nu. 23. 24.
- Ecclesia curata derelicta per restitutionem, Populi, non indiget nova erectione. *ibidem* num. 26.
- Ecclesia Parochialis in Collegiatam erigi à solo Papa potest. *lib.* 6. discept. 2. n.3.
- Ecclesia Collegiata constituere potest corpus subalternum à Capitulo Cathedrali. *lib.* 6. discept. 14. num. 1.
- Ecclesia Collegiata composita est à dignitatibus, & Canonis, secundum legem erectionis. *ibid.* n.2.
- Ecclesiæ Collegiæ qualitas arguitur, vel ex instrumento fundationis, vel ex conjecturis. *ibid.* n.5. & seqq.
- Ecclesia Parochialis restauranda est ex fructibus Parochiæ si supersunt. *lib.* 7. discept. 13. num. 3.
- Ecclesia Parochialis inops restauranda est à propriis Parochianis non obstant quacunque exemptione. *ibid.* n.5. & seqq.
- Ecclesia Parochialis restauranda est ab habente curam habitualement. *ibid.* n.4.
- Ecclesia Parochialis impossibilis reparationis supprimenda est, & ad Matricem transferenda cum omnibus suis juribus. *ibidem* num. 9. & 10.
- Ecclesia jurispatronatus rescindenda est sumptibus Patronorum. *ibid.* n.11.
- Ecclesia unita rescindenda est ab habente illa jus. *ibid.* n.12. 13.
- Ecclesia Parochialis rescindenda recuperat jure post liminii, cum omnibus suis juribus exercitium, quod suspenderat ratione novæ fabricæ. *ibid.* n.14. 15.
- Ecclesia Parochialis suo viduata, Pastore provideri debet de idoneo Vicario ab Episcopo, vel illius Vicario Generali. *lib.* 7. discept. 24. num. 1. 2. & seqq.
- Ecclesia Parochialis de jurispatronatus laicorum, providenda est per concursum, si collatio devolvitur ad Episcopum. *lib.* 7. discept. 31. n.3.
- Ecclesia Parochialis quibus casibus noviter extruenda erit. *lib.* 7. disceptat. 33. nu. 1.
- Ecclesia Parochialis noviter extruenda non est sine licentia Episcopi. *ibid.* n.2.
- Ecclesia Parochialis noviter erigi potest ad tollenda incommoda Parochianorum. *ibidem* num. 3.
- Ecclesia Parochialis noviter erigi potest ob multitudinem Parochianorum. *ibid.* n.4.
- Ecclesia Parochialis noviter erigi potest, etiam invito Parocho, seu Rectore. *ibid.* n.5.
- Ecclesia Parochialis erigi noviter non potest, nisi monito prius Rectore antiquæ Ecclesiæ. *ibid.* n.6.
- Ecclesia Parochialis noviter erigenda est de consensu legitimi Superioris. *ibid.* n.7.
- Ecclesia Parochialis præsumitur legitime, erecta ex exercitio munerum Parochianorum. *ibid.* n.8.
- Ecclesia Parochialis noviter erigenda congrua, debet esse dotata. *ibid.* n.9.
- Ecclesia Parochialis noviter erecta, dotari potest ex fructibus antiquæ, si supersint. *ibid.* n.10.
- Ecclesia Parochialis noviter erecta, si non, est dotata compelli possunt ad congruam Parochi Parochiani. *ibid.* n.10.
- Ecclesia dotata ex fructibus Ecclesiasticis providenda est à Parocho distæ Ecclesiæ Matricis. *lib.* 7. discept. 33. n.14.
- Ecclesia ad se redeuntes benigne recipit. *lib.* 8. discept. 9. n.8.
- Ecclesia Orientalis votum continentie non, exigit, *lib.* 8. discept. 38. n.4.
- Ecclesia Orientalis exigit ab ordinandis in, Sacris ordinibus votum continentie. *ibid.* num. 5.
- Ecclesiæ Cathedrales Regni Neapoli non, subjacent spolio. *lib.* 8. discept. 27. n.37.
- Ecclesia erecta cum assignatione decimarum fundatam, habet intentionem super illarum perceptione. *lib.* 7. discept. 16. n.10.
- In Ecclesia Parochiali conveniri debent omnes invitati ad associanda cadavera, sive sint seculares, sive Regulares. *lib.* 7. disceptat. 31. nu. 5.
- In Ecclesia Cathedrali, verò quando invitatum est Capitulum. *ibid.* nu. 9.
- Ecclesia Parochialis conferenda est examinato in termino præfinito. *lib.* 7. discept. 27. num. 35.
- Ecclesia indiget hominibus litteratis, non assinis ferratis. *lib.* 7. discept. 28. n.27.
- Ecclesia, an veniat sub nomine capituli. *lib.* 6. discept. 25. nu. 13. 14.
- Ecclesia Parochialis impetrari potest ob non servatam formam concursus. *lib.* 7. disceptat. 32. num. 10.
- Ecclesiastica potestas residet solum poenæ Ecclesiæ ministris. *lib.* 8. discept. 1. n.20.
- Ecclesiasticus nec avaritiam sectari, nec de ea ullam minimam suspensionem præferre de-

- re debet: lib. 4. disceptat. 11. num. 3.
 Ecclesiastica officia exerceri debent juxta consuetudines legitimè præscriptas. lib. 6. discept. 19. n. 10.
 Ecclesiasticus, quis efficitur per solum Clericatum. lib. 8. discept. 10. n. 9.
 Ecclesiasticos innocentes distigare, est grave delictum. lib. 8. discept. 13. nu. 2. §. 1.
 Electio Canonica quænam dicatur. lib. 6. discept. 17. n. 1.
 Electio Canonica fit per inspirationem, vel per scrutinium, vel per compromissum. ibid. n. 2. & seqq.
 Electio Episcopi fit, etiam à Capitulo habente speciale iudicium. ibid. n. 5.
 Electio ad hoc, ut dicatur Canonica, debet fieri ab omnibus jus habentibus prævia illorum convocatione. ibid. n. 8.
 Electus Canonicè dicitur is, qui majora habuit suffragia. ibid. n. 27.
 Electiones dignitatum omnes pari modo faciendæ sunt. ibid. n. 29.
 Electio Episcopi à Capitulo fieri nequit, nisi Ecclesia viduata Pastore. ibid. n. 25.
 Electus à Capitulo non reclamante Episcopo habet jus quæsitum ad beneficium. lib. 6. discept. 30. num. 18.
 Electus dicitur is, qui habet majorem partem vocum. ibid. n. 20. 21.
 Electio Vicarii Capitalis doctorati per Privilegium personarum privatarum est nulla. lib. 6. discept. 37. n. 10. 11.
 Electio Vicarii Capitalis spectat ad Capitulum. lib. 5. discept. 8. num. 1. 2.
 Electio Vicarii Capitalis, ubi Ecclesia caret Capitulo, spectat ad Metropolitanum, & in illius defectu ad illius capitulum. ibid. num. 5.
 Electio Vicarii Capitalis non Doctoris rejecto Doctore est nulla. lib. 6. discept. 37. num. 12.
 Electio Vicarii Capitalis facta de Doctore, ac respectivè de non Doctore in discordia eligentium utraque subsistit. ibid. n. 14.
 Electio Vicarii Capitalis, faciendæ est per secreta suffragia ab omnibus de capitulo. ibid. num. 34.
 In Electione Vicarii Capitalis admittendi sunt Canonici absentes per Procuratorem. ibid. n. 36. 37.
 Electio ad Parochias de minus digno sustinetur in foro fori. lib. 7. discept. 28. n. 19.
 Electio dignioris ad beneficia de jure patronatus laicorum spectat ad Patronos laicos. ibid. n. 28. 40.
 Electio Vicariorum Monialium facta per Abbatissam, vel per discretas approbari debet ab Episcopo. lib. 5. discept. 15. nu. 16.
 Emolumenta provenientia ex incertis anniversariis, atque extraordinariis non comprehenduntur sub distributionibus quotidianis. lib. 6. discept. 12. nu. 73. & seqq.
 Emolumentum Vicarii Apostolici habendum est à mensa Episcopali. lib. 5. discept. 11. num. 47.
 Emolumentum Vicarii Apostolici debet esse annuatim scutorum biscentorum monetæ Romanæ. ibid. n. 48.
 Emolumentum Vicarii Apostolici pro Viatico debet esse scutorum quinquaginta. ibidem num. 48. 49.
 Emolumentum pro Viatico non debetur Vicario Apostolico, nisi sit alienæ Diocesis. ibid. nu. 50.
 Emolumentum Vicarii Apostolici incipit à die captæ possessionis. ibid. n. 51.
 Emolumentum Vicarii Apostolici diminuitur per tenuitatem redditus mensæ Episcopalis. ibid. n. 52.
 Emolumentum Vicariatus, & pro decretis debetur Vicario Apostolico. ibid. n. 53.
 Episcopus habet intentionem fundatam super competentia jurisdictionis in Diocesi, usquequo concludenter probetur separatio Territorii. lib. 4. discept. 1. n. 8.
 Episcopus conservat suam jurisdictionem, per solum exercitium in aliquo loco suæ Diocesis. lib. 4. discept. 2. num. 28.
 Episcopus manuteneri debet in exercitio Jurisdictionis usque dum non constiterit concludenter de separatione Territorii. ibidem n. 19.
 Episcopus dicitur habere intentionem fundatam super jurisdictione in omnibus Ecclesiis suæ Diocesis. lib. 4. discept. 3. n. 3.
 Episcopo non licet exercere Pontificalia in aliena Diocesi, nisi de licentia Ordinarii. lib. 4. discept. 6. nu. 3.
 Episcopus vicinior quædam dicatur. lib. 4. discept. 7. n. 17.
 Episcopus in locis nullius non potest exercere aliam jurisdictionem præter Delegatam. lib. 4. discept. 8. nu. 15.
 Episcopus nequit eligere in suum Confessarium, sibi non subditum, atque ab ejus ordinario non approbatum. lib. 4. discept. 9. n. 4.
 Episcopi Sedes collocauda est in cornu Evangelii. lib. 4. discept. 13. n. 26.
 Episcopus assistens divinis Pontificaliterthuriscandus est trino ductu. ibid. n. 23.
 Episcopus assistens Pontificaliter confessionem facit cum celebrante thus imponit in thuribulo Evangeliorum textum osculatur, & benedictionem Populo impertit, licet Abbas celebret Pontificaliter. ibid. n. 27.
 Episcopi raro accedere debent ad Ecclesias exemptas nisi contraria adsit consuetudo. ibid. nu. 29.
 Episcopus non solum in foro conscientie, sed etiam in foro fori tenetur de malo officio sui Vicarii quando deficit in electione. lib. 5. discept. 1. nu. 15. 16.

Episcopus utrum teneatur eligere Vicarium. lib. 5. discept. 4. nu. 1.

Episcopus potest per se ipsum munus Vicariatus exple. e. ibid. nu. 2. 4.

Episcopus debet exquirere auxilium pro faciliiori expeditione causarum. ibid. r. 3.

Episcopus in ampliori Dioecesi, ubi unus non sufficit Vicarius, debet delegare alios Judices. ibid. n. 5.

Episcopus duarum Cathedralium æque principaliter unitarum utrum teneatur duos eligere Vicarios. ibid. n. 6.

Episcopus tenetur suo Vicario certam assignare mercedem. ibid. nu. 8.

Episcopus in eligendo Vicarium adhibere debet omnem curam. lib. 5. discept. 3. n. 21.

Episcopus tenetur ad omnia damna data per Vicarium culpa sua electum. ibid. n. 12.

Episcopus quandoque delegatur à Concilio Tridentino. lib. 5. discept. 6. n. 1.

Episcopus delegatus potest alterum sub delegare. ibid. nu. 2.

Episcopus jure delegato potest cogere Regulares exemptos ad explicandam Sacram. Scripturam. ibid. n. 4.

Episcopus jure ordinario potest concedere Regularibus exemptis licentiam concionandi, & contra eosdem procedere si hæresim prædicarent. ibid. num. 6.

Episcopus jure delegati potest deputare Vicarium in Ecclesiis Parochialibus exemptis. ibid. num. 7.

Episcopus jure delegati punire potest Regulares etiam exemptos extra claustra degentes. ibid. num. 8.

Episcopus jure delegati potest cognoscere de subreptione, vel obreptione gratiæ obtentæ à S. Sede. ibid. n. 9. & 15.

Episcopus dicitur procedere uti delegatus in hiisque ante Concilium sibi non competebant. ibid. num. 10.

Episcopus potest procedere contra Capitulum exemptum jure delegato. ibid. n. 12.

Episcopus jure delegato visitare potest loca exempta. ibid. num. 13.

Episcopus licet impeditus legitime post per alios à se deputatos Dioecesim visitare. ibid. num. 13.

Episcopus jure ordinario visitare potest omnia loca pia non exempta, exempta vero jure delegato. ibid. num. 16.

Episcopus cognoscere potest an uniones factæ Ecclesiis de Jurepatronatus fuerint subreptiæ. ibid. num. 17.

Episcopus potest infligere pœnas in Clericos concubinos, etiam exemptos jure delegato. ibid. num. 18.

Episcopus circa remotionem sui Vicarii debet procedere circumspecte. ibid. n. 25.

Episcopus potest exercere Pontificalia aliaque ad ordinem spectantia in alieni Dioe-

cesi suo viduata Pastore de licentia Vicarii Capitularis. lib. 5. discept. 9. n. 6.

Episcopus potest dispensare cum illegitimis, ut possint promoveri ad ordines minores, & obtinere beneficia simplicia. ibid. num. 11.

Episcopus potest concedere Canonico Penitentialio licentiam absolviendi à casibus reservatis. ibid. num. 31.

Episcopus non potest procedere contra Vicarium Apostolicum sibi deputatum. lib. 5. discept. 11. num. 34.

Episcopus non potest tenere Vicarium usquequo dum Vicarius Apostolicus. ibid. n. 35.

Nec quidquam expedire de jurisdictione ordinaria. ibid. num. 36.

Nec exequi litteras Apostolicas. ibid. n. 37.

Episcopus in quibus casibus potest deputare Vicarium Parochialem, sive Æconomum. lib. 5. discept. 14. ad 17.

Episcopus jure delegato potest visitare Ecclesias Capitulo Lateranensi subiectas. lib. 5. discept. 16. num. 3. 4. 9.

Episcopus revidere potest rationes Confraternitatum Laicalium in Ecclesiis Capitulo Lateranensi subiectis erectarum. ibid. n. 5.

Ad Episcopum spectat convocare concursus pro Ecclesiis Parochialibus Capitulo Lateranensi subiectis. ibid. n. 6.

Ad Episcopum spectat prestare consensum alienationi bonorum Ecclesiæ Capitulo Lateranensi subiectæ ad formam Can. Terrulas. 12. quæst. 2. ibid. n. 7.

Episcopus potest coercere censuris Vicarium Ecclesiæ Capitulo Lateranensi subiectæ suam jurisdictionem usurpantem. ibid. num. 8.

Episcopus potest erigere Canonicatum. lib. 6. discept. 2. num. 4. & 5.

Episcopus in erectione Canonicatus adhibere debet consensum capituli. ibid. n. 6.

Episcopus in erectione Canonicatus dissentiente capitulo approbationem habere potest à S. Congregatione Concilii. ibid. n. 7.

Episcopus non potest augere numerum Canonicorum quando adesset statutum contrarium juratum. ibid. num. 8.

Episcopus non potest erigere Canonicatum quando numerus Canonicorum est præfixus à Papa. ibid. num. 9.

Episcopus non potest reducere præbendas pro augendis distributionibus quotidianis nisi in Cathedralibus aut Collegiatis insignibus. lib. 6. discept. 2. n. 16.

Episcopus non potest reducere præbendas auctoritate Apostolica erectas. ibid. n. 17.

Episcopus nequit remittere pœnas inflictas non emittenti professionem fidei. lib. 6. discept. 5. num. 19.

Episcopus non potest dispensare super pœnis comminatis à Concilio Tridentino. ibid. n. 20.

- Episcopus** cogere potest Canonicum Punctatorem ad jura mentum de fideliter punctando. lib.6. discept.7. num.30.
- Episcopus** ingrediens Ecclesiam aspersorium recipere debet semper à signiori. lib.6. discept.8. num.8.
- Episcopus** accedere volens ad Ecclesiam Pontificaliter celebraturus determinare debet horam. ibid. num.15.
- Episcopus** accedens ad Ecclesiam inchoato officio associandus est à solis quatuor, vel quinque Canonicis, qui illi obviam ire debent. ibid. num.17. & 18.
- Episcopus** rediens post concionem inter Missarum solemniam concomitandus est à solis tribus Canonicis, vel quatuor usque ad portam Ecclesie. ibid. num.19.
- Episcopo** redunte post finiam Missam immediate fere omnes usque ad portam Ecclesie illum concomitare tenentur. ibid. n.20.
- Episcopus** rediens post finiam officiaturam concomitandus est usque ad portam Palatii Episcopalis. ibid. num.21.
- Vel ad solitum locum. num.22.
- Episcopus** interveniens Missæ, vel Vesperis solemnibus assistendus est à personis dignioribus in choro. lib.6. discept.9. nu.17.
- Episcopo** solemniter celebranti, vel processioibus interessenti dignitates pluvialibus Canonici Presbyteri planetis, Diaconi & Subdiaconi dalmaticis, uti debent. ibidem num.25.
- Episcopus** suffraganeus loco ordinarii celebrari pari modo assistendus est. ibid. n.26.
- Episcopus** præfinire potest numerum Canonicorum, qui eodem tempore abesse possunt à residentiis. lib.6. discept.10. n.17.
- Episcopus** concedere potest licentiam absendi pro suo arbitrio dummodo non excedat quinquennium causa studii. ibidem num.31. & 35.
- Episcopus** contra Canonicos exemptos procedere debet cum adjunctis. lib.6. disc.16. num.2. 3. & seqq.
- Episcopus** visitare potest Ecclesiam, & reliquias capituli exempti sine adiunctis. ibid. num.19.
- Episcopus** procedere potest sine adjunctis contra Canonicos exemptos, prævia tamen monitione capituli quando capitulum non eligit adjunctos. ibid. n.10. lib.6. discept.7. num.30.
- Episcopo** nolente, vel non valente procedere contra exemptos tunc procedunt adjuncti. ibid. num.11.
- Episcopus** erigere potest in Ecclesia Cathedrali dignitatem Archidiaconalem, etiam in consulti S. Sede. lib.6. discept.19. n.34.
- Episcopus** erigere non potest Parochialem Ecclesiam in Collegiatam. lib.6. discept.24. num.8. & seqq.
- Episcopus** est caput capituli Ecclesie Cathedralis. lib.6. discept.25. n.2.
- Episcopus** quando continetur sub appellatione capituli. lib.6. discept.25. n.16.
- Episcopus** non potest unire nec suppressere beneficia, sine consensu capituli, nisi addita consuetudo. lib.6. discept.28. num. 6. 7. 23. & seqq.
- Episcopus** sine consensu capituli nequit facere actum præjudiciallem Ecclesie. ibidem num.11. 12.
- Episcopus** sine consensu capituli nequit ardua expedire negotia. ibid. num.17.
- Episcopus** sine capituli consensu nequit quidquam agere, quod respicit interesse capituli. ibid. num.13.
- Episcopus** sine consensu capituli nequit facere aliquod per quod minuatur auctoritas capituli. ibid. num.14.
- Episcopus** tenetur adhibere consensum capituli in omnibus quæ sunt de jure capituli. ibid. n.15. 18. & seqq.
- Episcopus** tenetur facere Decreta in Synodo de consilio capituli non vero de consensu. ibid. num.23. 24. 27.
- Episcopus** probare debet suam intentionem prætense nullitatis electionis capituli, etiam si agat nomine Ecclesie. lib. 6. discept.30. num.16.
- Episcopus** habet juris assistentiam pro visitatione Ecclesiarum suæ Diocesis. ac collatione beneficiorum in eis erectorum contra prentensionem Capituli Lateranensis. lib.6. discept.34. n.13. 14. 16.
- Episcopus** manutendus est in possessione illorum, quæ illi competunt attenta juris assistentia. ibid. num.19.
- Episcopus** visitare potest Ecclesias exemptas jure delegato. ibid. num.20.
- Episcopus** edicere nequit Parochianis, ut Missam audire teneantur in propria Parochia. lib.7. discept.7. num.10.
- Episcopus** tenetur supplere negligentiam Parochorum in erudiendis pueris in fidei rudimentis per deputationem personæ idoneæ. lib.7. discept.8. num.17.
- Episcopus** habet intentionem fundatam super perceptione decimarum in Parochiis non distinctis. lib.7. discept.16. num.3.
- Episcopus** habet juris assistentiam pro exercitio jurisdictionis. lib.7. discept.19. n.4.
- Episcopus** sive ordinarius collator conferre debet beneficium intra semestre alias collatio devolvitur ad superiorem. lib.7. discept.25. num.2.
- Episcopus** nequit limitare concursum ad Parochiales. lib.7. discept.26. num.29.
- Episcopus**, vel Vicarius examinare potest in concursu. lib.7. discept.27. num.39.
- Episcopus**, sive Vicarius non habent votum decisivum in examiniibus. ibid. n.40.

Episcopus, siue Vicarius votum ferre potest una cum examinatore ibid. n. 41.
 Episcopus in provisionibus Parochialium reformare debet iudicium comparativum. lib. 7. discept. 28. n. 14.
 Episcopus differre potest provisionem ab ipso faciendam per sex menses. ibid. n. 15.
 Episcopus tenetur denunciare intra quadri-
 mense apud S. Sedem pro provisionibus
 Parochialium digniores. ibid. n. 16. & seqq.
 Episcopus in eligendo ad Parochias observa-
 re debet constitutionem Pianam. ibidem.
 num. 7. 8.
 Episcopus tenetur distribuere munia Ecce-
 siastica juxta merita. ibid. n. 9.
 Episcopus non tenetur præligeri qui majora
 habuit vota in examine. ibid. n. 10.
 Episcopus pro electione dignioris non solum
 considerare debet vota examinerum,
 sed etiam circumstantias. ibid. n. 11.
 Episcopus eligere tenetur ad Parochias ma-
 gis dignum inter approbatos. ibid. n. 17.
 Episcopus sine rationabili causa nequit denegare
 institutionem legitimum presentato. ibid.
 num. 41.
 Episcopus debet esse sollicitus de observantia
 Decretorum S. Concilii Tridentini. lib. 7.
 discept. 32. num. 8.
 Episcopus absolvere potest occulte duellantes.
 lib. 8. discept. 12. n. 2. §. 1.
 Episcopus dispensare potest cum Clerico ir-
 regulari penitente ad hoc, ut beneficium
 assequatur. ibid. num. 4. 5.
 Episcopus caute procedere debet contra Cleri-
 cos accusatos de inhonesta cohabitatione
 cum mulieribus. lib. 8. discept. 13. n. 1. §. 4. 1.
 Episcopus nequit Clericis impartire licentiam
 se examinandi coram iudice seculari pro
 causis criminalibus. lib. 8. disc. 18. n. 3.
 Episcopo infirmo si infirmitas est perpetua,
 datur coadjutor, etiam invito. lib. 8. di-
 scept. 23. num. 2. 3. & seqq.
 Episcopo impedito exercere munus suum da-
 tur coadjutor. ibid. n. 7.
 Episcopus Coadjutus jurisdictionem habitu
 retinet. ibid. num. 12.
 Episcopus cui datus fuit coadjutor nequit ju-
 risdictionem alteri delegare. ibid. n. 13.
 Episcopus dispensare valet cum suspensio qua-
 tenus respiciat. lib. 8. discept. 29. n. 2.
 Episcopus dispensare potest pro beneficiis ob-
 tinendis cum Clerico ministrante in ordi-
 ne non suscepto. lib. 8. discept. 31. n. 3.
 Episcopus quisque valide eligi potest. lib. 8.
 discept. 32. num. 5.
 Episcopus dispensare potest cum promotore
 per saltum si ignoranter promotus fuit
 & penitentiam egerit ac in ordine non
 ministraverit. ibid. n. 8. 9.
 Episcopus dispensare non potest cum bigamo,
 ut in ordinibus susceptis ministret neque

ob penuriam Clericorum. lib. 8. discept. 35.
 num. 12. 14.
 Equites Hierosolimitani. Calatravæ, & si-
 miles non comprehenduntur sub nomine
 Clericorum. lib. 8. discept. 14. n. 11.
 Equites Hierosolymitani. Calatravæ, & si-
 miles gaudent privilegiis Clericorum.
 ibid. num. 11.
 Eremitæ gaudent privilegiis Clericorum. ibi-
 dem num. 12.
 Eremitæ vagantes non gaudent privilegiis
 Clericorum. ibid. num. 13.
 Error communis facit jus. lib. 5. disc. 10. n. 5.
 Error in spiritualibus, & sacramentalibus, &
 ubi imminet timor peccati licet sit com-
 munis non excusat. ibid. n. 6.
 Error in jure nunquam validatur. ibid. n. 7.
 Ethimologia nominis rei scientiam adaperit.
 lib. 5. discept. 1. n. 2. & 13.
 Examen ad beneficia curata expleri debet ab
 Episcopo, vel ejus Vicario cum tribus
 examinatore Synodali. lib. 7. discept.
 27. num. 12. 38.
 Examinatores Synodales debent esse saltem
 sex. ibid. num. 17.
 Examinatorum Synodaliū deputatio nulla
 est quando constat ex personis minus sex.
 ibid. num. 13.
 Examen ad Parochias coram examinatore
 non Synodali nullum est. ibid. n. 14.
 Examinator non dicitur nisi qui votum fert.
 ibid. num. 15.
 Examen fieri debet coram examinatore
 propriæ Diocesis. ibid. n. 16.
 Examinatores Ecclesiæ unitæ non debent se
 ingerere in examine habendo in altera Dig-
 censi cui unita est. ibid. n. 16.
 Examinatorum Synodaliū auctoritas per
 annum ob illorum mortem devolvitur ad
 superiores, etiam si esset unus. ibidem
 num. 19.
 Examinatores Synodales ab Episcopo vocati
 intervenire debent ad examen. ibidem.
 num. 21.
 Examinatores Synodales tenentur præstare
 juramentum fidelitatis ante examen fa-
 ciendum. ibid. n. 22. 23. 24. 25.
 Examinatores nihil recipere possunt ab exa-
 minandis. ibid. num. 26.
 Examinatores aliquid pro examine recipien-
 do puniendi sunt tamquam Simoniaci. ibi-
 dem num. 27.
 Examen quomodo fit faciendum. ibid. n. 28.
 Examinatores spectare debent non solum do-
 ctrinam, sed etiam ætatem mores, ac
 prudentiam examinandorum. ibid. n. 29.
 Examinandorum magis dignitas resultat ex
 munere votorum. ibid. n. 42.
 Examinatores eligere debent idoneos per
 secreta suffragia illosque renunciare Colla-
 tori. lib. 7. disc. 28. num. 12. & seqq. & 39.
 K k k a Exa-

Examinatores non possunt prætermittere neminem ex examinatis. lib.7. discept.29. num.13.
 Ad examen denuo admittendus est post sex menses resignatarius jam reprobatus. lib.7. discept.31. num.13.
 Excommunicati ex communicatione majori nequeunt dare suffragia in electionibus. lib.6. discept.17. num.17. 20. & seqq.
 Excommunicatio propter duellum est soli Pontifici reservata. lib.8. discept.12. num.1.
 Excommunicatus in articulo mortis absolvi potest ab omni concessio sub conditione, quod resanando petat ad Papam. lib.8. discept.14. num.60. 61.
 Excommunicatus quia sit reus Deo, & Ecclesie duplicem præstare debet satisfactio- nem. lib.8. discept.30. n.9.
 Excommunicatus occultus non potest assequi beneficia. ibid. num.10.
 Executio dispensationum matrimonialium, numquam committitur Prælati inferioribus non habentibus Territorium separatum licet præscripsit jurisdictionem in causis matrimonialibus. lib.4. discept.6. num.14.
 Executio prompta debetur litteris Apostolicis justificatis. lib.6. discept.14. n.62.
 Exemptio ab jurisdictione Episcopali non est admittenda nisi concludentibus probationibus justificetur. lib.4. discept.4. n.5.
 Exemptionis cautæ Clericorum à gabellis cognosci debent ab Judice Ecclesiastico. lib.8. discept.11. num.9.
 Exercitium jurisdictionis in dubio competit semper ordinario. lib.4. discept.2. n.20.
 Exercitium jurisdictionis semper competit ordinario donec, & quosque concludenter non probetur separatio Territorii. lib.4. discept.2. num.19.
 Extractio confugiatorum à loco immuni de licentia Vicarii foranei est nulla. lib.5. discept.7. num.23. 23.

F

Facultas concedendi Indulgentias est actus jurisdictionis non ordinis. lib.4. discept.16. num.16.
 Facultas convocandi Synodum quibus competit Prælati, & quando. lib.4. discept.6. num.18. 19.
 Facultas convocandi Synodum denotat separationem Territorii. ibid. n.20.
 Facultates Vicariorum foraneorum non se extendunt ultra illas concessas in litteris patentibus. lib.5. discept.7. num.24.
 Facultas capituli in conferendis beneficiis uodè proveniat. lib.6. discept.30. n.4. & 5.

Factum ex causa durante causa perseverare debet. lib.7. discept.24. n.14.
 Factum per alium dicitur proprium. lib.8. discept.9. n.14. discept.10. n.18.
 Falsitas litterarum Apostolicarum puniri potest, etiam poena ultimi supplicii. lib.8. discept.9. num.13.
 Falsitas litterarum Apostolicarum puniendi est non solum in committente, sed etiam in utente. ibid. num.15.
 Falsitas litterarum Apostolicarum non comprehendit litteras Sacrarum Congregationum. ibid. num.17.
 Falsitas litterarum Sacrarum Congregationum non est puniendi, ut falsitas litterarum Apostolicarum. ibid. n.17. 18.
 Familiaritas nimis intrinseca parit contemptum. lib.5. discept.1. num.25.
 Fides extracta ex libris Parochialibus plene probat. lib.7. discept.4. n.12.
 Forma legis citra vitium nullitatis transgredi non licet. lib.6. discept.10. n.51.
 Formula concedendi facultatem Clericis se examinandi coram Judice seculari. lib.8. discept.22. num.6.
 Fortalitium Urbanum dismembratum fuit ab Archidicefi Bononien. lib.4. discept.1. num.8.
 Fraus nemini prodesse debet. lib.8. discept.34. num.32.
 Fructus Canonici absentis absque causa applicandi sunt in utilitatem Ecclesie. lib.8. discept.10. num.43.
 Fructus Clericorum maturati, & non exacti sive pendentes comprehenduntur sub spolio. lib.8. discept.27. n.38. & seqq.
 Fructus civiles quotidie debentur. ibid. n.11.
 Fundator beneficii ex redditibus Ecclesie non acquirit Jus patronatus. lib.8. discept.23. num.14.
 Furtum factum in domo ludi in tempore ludi non est punibile. lib.8. discept.7. n.23.

G

Gratia falsis præcibus innixa nulla est. lib.6. discept.14. num.60.
 Gratia Papæ per solam signaturam perficitur. ibid. num.66.
 Gratia non expedita in vita concedentis expediri mandatur per successorem in forma rationi congruit. ibid. num.67.
 Gratia purificata quando extrema ab illa amplius non existunt inefficax est. ibid. n.68.
 Gratia in forma Commissaria, vel in forma dignum continet simplex mandatum de conferendo. ibid. num.70.
 Gratia in forma dignum conditionalis est, quoad executionem tantum. ibid. num.71. & lib.7. discept.26. num.11.

Gra -

Gravamen irreparabile quale sit . lib.5. discept.2. num.17.

Gravamen inferunt Examinatores non renunciando idoneum Episcopo . lib.7. discept.29. num.13.

A gravamine Examinatorum datur appellatio. ibid. num.5.

Gravamen est fundamentum appellationis. ibid. num.4.

Gubernium magis indiget prudentia quam doctrina, vel sanctitate . lib.7. discept.27. num.32. & seqq.

H

Hæresis Clericorum puniendi est poena ultimi supplicii. lib.8. discept.9. n.3.

Hæresis detestata excusat Clericum à poena ultimi supplicii. ibid. num.7. & seqq.

Honor, & vita æquiparantur. lib.5. discept.1. num.42.

Honor Doctoribus, & virtute præditis debetur de jure. ibid. num.45.

Honor est Charior omni alio bono temporali. ibid.

I

Idoneitas Parochorum non desumitur ex sola litteratura, & doctrina, sed ex prudentia, & vitæ moribus simul. lib.7. discept.28. num.20.

Idoneitas quomodo probatur . lib.7. discept.29. num.14.

Idoneus semel repertus semper præsumitur talis. ibid. num.15.

Idoneitas post examen unius anni non creditur superventa. ibid. num.16.

Ignorantia excusat delinquentem. lib.8. discept.14. num.38.

Ignorantia juris non excusat. lib.4. discept.12. num.16.

Illegitimus non potest promoveri ad Sacros Ordines, sine dispensatione Papæ. lib.6. discept.3. num.24.

Illegitimus dispensari potest ab Episcopo pro suscipiendis ordinibus minoribus. ibi. n.25.

Immunitas Ecclesiastica non excusat à poena extraordinaria. lib.8. discept.9. n.53.

Impeditus exercere corporales functiones non tenetur subire corporalia unia. lib.8. discept.21. num.12.

Incompositio corporis indicat inæqualitatem mentis. lib.5. discept.1. num.31.

Indulgentiæ concessæ à falsis Prælati communi reputatione habitæ pro veris suffragantur. lib.4. discept.12. num.5.

Indultum strictè intelligendum est tamquam exorbitans à jure communi. lib.3. disc.27. n.23

Indulta perpetua non residendi fuerunt sublatæ per Concilium Tridentinum. lib.7. discept.12. num.8.

Inferior nequit in superiorem exercere imperium. lib.8. discept.6. num.22.

Infirmus probatur per attestaciones, vel medicorum, vel juris consultorum. lib.8. discept.20. num.3.

Inops dicitur qui juxta suum statum indigere cogitur. lib.8. discept.14. num.69.

Inimicitie quædam dicantur graves. lib.7. discept.12. num.10.

Interdictus sive suspensus nequit dare suffragium in electione. lib.6. discept.17. n.22.

Institutio alia dicitur collativa alia auctorizabilis. lib.4. discept.6. num.22.

Institutio collativa Episcopi circa beneficia curata est perpetua. lib.5. discept.13. n.19.

Institutio auctorizabilis est ammovibilis. ibidem num.20.

Institutio auctorizabilis respectu beneficii Curati plenarie uniti spectat ad Episcopum. ibid. num.22.

Institutio beneficiorum, etiam à capitulo collatorum spectat ad Episcopum. lib.7. discept.30. num.17.

Interpretatio semper ea sumenda est qua leges conciliantur. lib.4. discept.8. n.11.

Ira sepe in crimen inducit. lib.5. discept.1. num.23.

Irregularitas non incurritur nisi in casibus à jure expressis. lib.8. discept.13. n.9. 25. 52.

Irregularitas dispensari potest à solo Papæ. lib.8. discept.29. num.2.

Irregularitas puniendi est poena depositionis. ibid. num.4.

Irregularitas an dari possit ex casu fortuito. lib.8. discept.11. num.13. 14.

Judex prorogatus dicitur exercere jurisdictionem jure proprio. lib.4. discept.9. n.8.

Judicis putativi gesta, sive sit ordinarius, sive delegatus utrum valida existant. lib.4. discept.12. num.1. 2.

Judex putativus procedit, etiam in spiritualibus in quibus non resistit jus divinum. ibid. num.4.

Judex civis solet esse suspectus. lib.5. discept.4. num.24.

Judex civis decimarum competentia debet esse Ecclesiastica circa illarum solutionem potest etiam esse laicus. lib.7. disc.16. num.22.

Judex laicus nequit se ingerere super negotiis Clericorum. lib.8. discept.6. n.11.

Judex laicus nequit procedere contra Clericum assatum, nisi prius talis declaratus fuerit per sententiam Judicis Ecclesiastici. lib.8. discept.9. num.23. 24.

Judex Ecclesiasticus dicitur competens in causis Clericorum. ibid. num.25.

Judex laicus nequit procedere contra Clericum

- cum, nisi post declarationem Judicis Ecclesiastici. *ibid.* n.28. & seqq.
- Judex Ecclesiasticus degradationem Clericorum facere nequit, nisi de consensu Papæ, vel Sacræ Congregationis immunitatis. *ibid.* num.31.
- Judici Ecclesiastico dari potest assessor laicus qui judicare potest in causis Clericorum licet Judex laicus de per se cognoscere non possit eorum causas. *lib.*8. *discept.*15. n.3.
- Judex laicus tenetur remittere Clericum ad Judicem Ecclesiasticum. *lib.*8. *discept.*37. num.30.
- Judex laicus an & quando teneatur remittere Clericum conjugatum ad Judicem Ecclesiasticum. *lib.*8. *discept.*34. n.30. & seqq.
- Judicium potitivum dicitur illud quod efformant Examinatores Synodales in provisionibus Patrobalium. *lib.*7. *disceptat.*28. num.2. 3. & seqq.
- Judicium comparativum est illud quod efformat Episcopus in provisionibus Parochialium. *ibid.* 14.
- Judicium comparativum Sede Episcopali vacante efformari debet à Vicario Capitulari. *ibid.* num.5.
- Judicium comparativum efformari potest à Vicario Apostolico quatenus Diocesim administrat. *ibid.* num.6.
- Judicium institutionis ad beneficia simplicia Jurispatronatus, seu competentia Sacerdotibus Patrimonialibus est ordinarium. *lib.*7. *discept.*30. num.4. & seqq.
- Judicium irrationabile Episcopi ad Parochiam resultare potest ex secundo examine habito coram Judice appellationis. *ibidem* num.10. 12.
- Judicium irrationabile Episcopi ad Parochiam resultare potest ex qualitatibus personarum. *ibid.* num.12.
- Juramentum Clericorum in Judicio laicali nullum probationis genus facit. *lib.*8. *discept.*22. num.2. 7. & seqq.
- Jus habens ad beneficium dicitur obligari ad suscipiendos ordines. *lib.*5. *discept.*9. nu.2. & seqq.
- Jus accrescendi operatur, ut portio portioni accrescat. *lib.*8. *discept.*21. n.21.
- Jus patronatus acquiritur ex dotatione. *lib.*7. *discept.*33. num.11.
- Jurisdicção Prælatorum primæ speciei est restricta intra ambitum proprii Monasterii, vel Ecclesiæ. *lib.*4. *discept.*1. n.5.
- Jurisdicção Prælatorum secundæ speciei est compatibilis cum jurisdicção Ordinarii. *ibid.* num.7.
- Jurisdicção Prælatorum inferiorum; unde duxerit exordium. *lib.*4. *discept.*2. n.4.
- Jurisdicção competens ex privilegio claro statim exerceri potest quæ vero allegatur ex consuetudine immemorabili usque dum non firmetur per rem judicatam non retardat retentionem Episcopo. *lib.*4. *discept.*2. num.11.
- Jurisdicção exercitium in dubio semper debetur Episcopo. *ibid.* num.20.
- Jurisdicção Prælatorum inferiorum habentium privilegium clarum æquivalet illæ Ordinarii. *ibid.* num.21.
- Jurisdicção præscribitur per possessionem capiam bona fide. *ibid.* num.25.
- Jurisdicção non præscribitur adversus Episcopum ob illius non usum. *ibid.* num.26.
- Jurisdicção Episcopi non præscribitur, nisi de illius scientia, & tolerantia. *ibid.* n.27.
- Jurisdicção quasi Episcopalis præscribitur sola quadragenaria siante titulo colorato. *ibid.* num.29. & 35. & seqq.
- Jurisdicção quasi Episcopalis debet esse privata pacifica, & non turbativa ad hoc, ut tribuatur possessionem. *ibid.* num.13.
- Jurisdicção præscripta à Prælato inferiori, quoad certos actus ad alios non porrigitur. *lib.*4. *discept.*3. num.15.
- Jurisdicção Vicarii foranei est limitata. *lib.*5. *discept.*7. num.23.
- Jurisdicção ordinaria Episcopi per illius mortem, sive civilem, sive naturalem devolvitur ad capitulum. *lib.*5. *discept.*8. n.1.
- Jurisdicção capituli pro eligendo Vicario Capitulari durat octo tantum dies. *ibid.* n.2.
- Jurisdicção capituli finito tempore devolvitur ad Metropolitanum, vel suffraganeum antiquiorem. *ibid.* num.3.
- Jurisdicção capituli Ecclesiæ immediate subiectæ S. Sedi finito tempore devolvitur ad Episcopum viciniorem. *ibid.* num.4.
- Jurisdicção Vicarii Capitalaris incipit à die sue electionis. *ibid.* num.19.
- Jurisdicção Vicarii Capitalaris expirat per exhibitionem litterarum Apostolicarum expeditarum à novo proviso. *lib.*5. *discept.*10. num.24.
- Jurisdicção Vicarii Capitalaris expirat quando alteri committitur administratio Ecclesiæ viduata. *ibid.* num.25.
- Jurisdicção Vicarii Capitalaris expirat per remotionem. *ibid.* num.26.
- Jurisdicção Vicarii Apostolici cessat quando Episcopus restituitur ad Gubernium Ecclesiæ. *lib.*5. *discept.*11. num.5.
- Jurisdicção Vicarii Apostolici cessat, si sit infamis malæ vitæ, & conditionis, & similis. *ibid.* num.56.
- Jurisdicção Vicarii Apostolici, licet dicatur cessare per mortem Episcopi durat tamen usque dum removeatur, vel per Papam, vel per S. Congregationem. *ibid.* n.58.
- Jurisdicção ordinarii per illius mortem transfunditur in Vicarium Capitularem. *lib.*6. *discept.*5. num.8.
- Jurisdicção capituli quænam sit. *lib.*6. *discept.*33. n.5.
- Juris-

Jurisdicção capitulo competens, vel ex privilegio, vel ex consuetudine numquam, fuit sublatâ per Concilium Tridentinum., ibid. num.6.
 Jurisdicção Episcopi justificatur, etiam ex Confessione partis. lib.6. discept.34. n.15.
 Jurisdicção ordinaria Episcopi in illius deficiencia transit ad capitulum. lib.6. disc.36. num.1. & seqq.
 Jurisdicção ordinaria Episcopi sede Episcopali vacante deferri potest alteri, quàm Capitulo ex legitimo titulo. ibid. n.6.
 Jurisdicção Ordinaria capitulo, vel alteri delata Sede Episcopali vacante ad quid se extendat. ibid. num.8. & seqq.
 Jurisdicção qualificata exerceri potest quando qualitas est concludenter probata. lib.8. discept.9. num.24.

L

L Abor promeritum expectat premium. lib.8. discept.26.n.2.
 Laicis permillum est pugnare in bello iusto non verò Clericis. lib.8. discept.11.n.2.
 Laicus detinens Clericum in Custodiam incurrit censuras Canonis, si quis suadente. lib.8. discept.14. n.8.
 Laicus detinens Clericum in Custodiam absolvendus non est à censuris, nisi restituta libertate Clerico, ac resectis prius omnibus expensis. ibid. n.19.
 Laicus pro debito civili carceres evadere potest faciendo cessionem bonorum. lib.8. discept.16. n.9.
 Laicus pro laudemio debito super bonis Ecclesiasticis conveniri potest coram Iudice Ecclesiastico. lib.8. discept.17. n.14.
 Lex ordinatur pro his, quæ frequenter occurrunt non pro raro contingentibus. lib.8. discept.13. n.5.
 Quod lex præscribit adunquem servandum est. lib.8. discept.13. n.7.5.
 Lex succurrens errantibus non suffragatur scientibus. lib.4. discept.12. n.15.
 Quod lex non distinguit, neque nos distinguere debemus. lib.8. discept.10. n.6.
 Quod lex misericorditer indulget dicitur ex gratia concessum. lib.8. discept.12. num.7.5.1.
 Lex loquens in casu vero extenditur ad casum fictum. lib.8. discept.21. nu.19.
 Lex, quæ genericè loquitur, generica est intelligenda. lib.8. discept.38. n.8.
 Lex nova, quæ disponit super antiqua ab ea declarationem recipit. lib.8. discept.32. num.12.
 Lex, quæ non distinguit indistincta intelligenda est. lib.8. discept.34. n.24.
 Liber Baptismi plenè probat filiationem,

etiam si solus Pater descriptus in ipso inveniat. lib.7. discept.4. n.3.4.5.
 Libri legaliter tenti plenam fidem faciunt. lib.6. discept.7. n.32.
 Licentia abessendi cognita causa concedenda est, quando requiritur. lib.7. disc.10.n.13.
 Litteræ Apostolicæ expeditæ in forma digni exequi non possunt à Vicario Capitulari. lib.5. discept.10. n.2.
 Hujusmodi litteræ dirigi solent pro executione Episcopo viciniori. ibid. n.3.
 Lufores plerumque sunt etiam Blasphematores. lib.8. discept.7. n.1.
 Ludere vel a' eis, vel taxillis prohibitum est Clericis. ibid. n.2. & 11.
 Ludus alearum interdictum est, etiam jure civili. ibid. n.3.
 Ludus quare prohibitus sit. ibid. n.4.
 Ludus, qui consistit in fortuna, & ingenio utroque jure prohibitum est. ibid. n.56.
 Ludo prohibito, neque ludere, neque ei interesse licet. ibid. n.7. 11.
 Lufores ludis prohibitis excommunicari possunt. ibid. n.8.
 Lufores dolosi ultra poenam tenentur ad restitutionem. ibid. n.9.
 Lufores dolosi incapaces sunt ferendi testimonium. ibid. n.10.
 Ludus prohibitus est Regularibus. ibid. n.12.
 Ludus non prohibitus permiffus est etiam Clericis. ibid. n.13. 14. 15. 16.
 Ludus prohiberi potest ab Ordinario. ibidem num.17. 18.
 Ludum retinens amittit domum in qua ludebatur, & sisco applicatur. ibid. n.21.
 Ludum retinens in domo ludi injuriis, & verberibus, impune affici potest. ibid. n.22.
 Ludum retinentes, quibus poenis afficiuntur in Regno Neapoli. ibid. n.24. 25.
 In ludo illicito pecunia amissa repeti potest. ibid. n.26. 28. & seqq.
 Ludi non potest cum filio familias servo Religioso, & similibus. ibid. n.28. 30.
 Lufores alearum in Regno Neapoli ludere non possunt ultra decem ducatos. ib. n.32.

M

M Ajor pars trahit ad se minorem. lib. 6. discept.17. nu.28.
 Mandatum ad sui essentiam non exigit scripturam. lib.5. discept.8. nu.20.
 Mandatum quod habet Vicarius Generalis ab Episcopo extenditur ad casus speciales propter clausulam generalem appositam, in litteris patentalibus. lib.5. disc.6.n.19.
 Manutentio debetur existenti in quasi possessione non solvendi decimas. lib.7. discept.16. num.7.
 Manutentio debetur existenti in quasi possessione

sione decimandi. ibidem num. 8.
 Matrimonium celebratum coram Parocho putativo validum censetur. lib. 4. discept. 12. num. 6.
 Matrimonium probatur ex annotatione in libris Parochialibus. lib. 7. discept. 4. n. 8.
 Mercatura alia est Æconomica, alia politica, alia lucrativa. lib. 8. discept. 10. n. 5.
 Militare nemo debet proprius sumptibus. lib. 5. discept. 4. n. 9. lib. 7. discept. 10. n. 1.
 Ministri laici spoliantes Clericos armis prohibitis excommunicationis poenam incurrunt. lib. 8. discept. 6. num. 23.
 Minister Putativus legitime agit, si titulum habuerit ab eo, qui facultatem habet illum conferendi. lib. 4. discept. 12. n. 7.
 Minor in maiorem non habet imperium. lib. 5. discept. 11. n. 33. lib. 8. discept. 6. n. 22.
 Monaci sunt incapaces curæ animarum secularium. lib. 7. discept. 9. num. 39.
 Monasterium non tenetur observare factum Prælati sibi præjudiciale, nisi constet de utili versione. lib. 4. discept. 4. num. 13. 14. 15.
 Moniales vitare debent vinum. lib. 8. discept. 8. num. 8.
 Monialis, quæ sibi ab ortum procuravit, non incurrit censuras Canonis, si quis suadente. lib. 8. discept. 14. num. 25.
 Monitio est necessaria pro puniendis Clericis. lib. 8. discept. 5. num. 6.
 Monitio Clericorum debet esse specialis, & personalis. ibid. num. 7.
 Monitio Synodalis sufficit contra Clericos. ibid. n. 8.
 Monitio Clericorum debet esse trina. ib. n. 9.
 Monitio unica cum tribus temporis interval-
 lis pro trina monitione habetur. ibid. n. 9.
 Monitio personalis impossibilis suppletur per monitionem ad valvas Ecclesiæ, vel domi.
 ibid. num. 10.
 Motus primo, prius non sunt in nostra potestate. lib. 8. discept. 14. num. 43.
 Mulieres arcantur à Ministerio Altaris. lib. 8. discept. 15. num. 3.
 Mulieres cujuscunque conditionis in censuras lapsæ absolvi possunt ab Ordinario. lib. 8. discept. 18. n. 62.

N

Necessitas non ligatur lege. lib. 7. disceptatio. 10. n. 16.
 Negatio præposita verbo reddit irritum, actum gestum in contrarium. lib. 4. discept. 14. num. 16.
 Negligens implere munus suum perdit præ-
 mium. lib. 7. discept. 11. num. 2.
 Negligentia unus non debet alteri nocere. lib. 7. discept. 27. num. 37.
 Negotio à quo originem ducat. lib. 8. discept. 19. n. 1.

Negotio est commutatio, vel permutatio lucrativa. ibid. n. 2.
 Negotio triplex est. ibid. n. 3.
 Negotio Mundialis dicitur quilibet actus secularium rerum. ibid. n. 3.
 Negotium seculari tractare possunt Clerici inter se ipsos. ibid. n. 4.
 Negotiationis distinctio. ibid. n. 3. 4. 5.
 Negotio lucrativa est illa, quæ fit lucrum, vel industria, vel sine artificio. ibid. num. 6. 7.
 Negotio politica non est prohibita Clericis. ibid. n. 8.
 Negotio æconomica est Clericis permessa. ibid. num. 9. 10.
 Negotio lucrativa, sine industria prohibita est Clericis. num. 26. 27.
 Negotio, quæ alias licita est, illicita fit propter pravam finem, sive ex tempore, sive ex loco, sive ex persona, vel damno Republicæ. ibid. n. 31. & seq.
 Negotium seculari dupliciter accipitur. lib. 8. discept. 10. n. 1. 5. 1.
 Negotio lucrativa, sive mercatura est Clericis prohibita. ibid. num. 2. 3. 4.
 Negotio illicita est etiam prohibita Clericis per interpositam personam. ibid. n. 17. 18. & seqq.
 Negotio Clericorum illicita, etiam ex unico actu puniri potest. lib. 8. discept. 10. n. 2. num. 12.
 Negotio lucrativa, quare sit Clericis prohibita. ibid. num. 11. 12. & seqq.
 Negotio personalis tantum est prohibita Clericis. ibid. n. 20.
 Nomen bonum, sive malum bonam, vel malam præsumptionem præferre solet. lib. 7. discept. 6. n. 16.
 Novitius non gaudet Privilegio Religiosis concessio. lib. 4. discept. 14. n. 12.

O

Oblationes Ecclesiasticæ sunt illæ quæ offeruntur Deo, vel Ecclesiæ. lib. 7. discept. 17. num. 1. & 2.
 Oblationes infidelium non recipiuntur ab Ecclesia. ibid. n. 3.
 Oblationes Ecclesiasticæ spectant ad Parochum. ibid. num. 4. 5.
 Nisi specialiter sint destinatæ ab offerentibus. ibid. num. 6. 7. 8.
 Oblationes Ecclesiasticæ alienari non possunt sine beneplacito Apostolico. ibid. n. 10.
 Oblati non comprehenduntur sub Regularium indultis. lib. 4. discept. 14. n. 13.
 Observantia non pacifica, non suffragatur. lib. 6. discept. 37. num. 31.
 Observantia nullam tribuit facultatem, quando est contra jus positivum. lib. 5. discept. 10. num. 4. Obser-

Observantiam opponere nequit, qui factio proprio contrarium probavit. lib. 6. discept. 29. num. 27.

Observantia indubio attenditur pro dignoscendo, an beneficium onus inhereat residendi. lib. 7. discept. 9. n. 42.

Odium est testificandum favor ampliandus. lib. 8. discept. 16. n. 16.

Onus, atque honor correlativa sunt. lib. 7. discept. 16. n. 9.

Onus residendi optimè deducitur ab observantia. lib. 7. discept. 9. n. 42.

Omnia loca sunt sub aliqua Diceress, ita ut nullus locus inveniat accephalus. lib. 4. discept. 2. num. 5.

Optio Canonicozum, quid sit. lib. 6. discept. 13. num. 1.

Optio est de jure prohibita. ibid. n. 2.

Optandi consuetudo, quanto tempore inducatur. ibid. n. 3.

Optio competit intra viginti dies post scientiam. ibid. n. 4. 5.

Optio conceditur Canonico antiquiori in Canoniatu. ibid. n. 6.

Optio competit gradatim. ibid. n. 7.

Optio competit etiam Canonico absenti, qui optare potest per Procuratorem. ibid. nu. 10. 11. 12.

Optio competit etiam Canonico excommunicato. ibid. n. 13.

Optio non datur in beneficiis Papæ reservatis. ibid. n. 14.

Optio non datur in beneficiis resignatis In manibus Papæ, vel ejus auctoritate permittatis. ibid. nu. 15. 16.

Optio non datur in beneficiis de Jure patronatus laicalibus. ibid. n. 17.

Nemine optare nollente ad beneficium collatio devolvitur ad superiorem Collatorem. ibid. n. 8.

Ordo scientiæ est à generalibus descendere ad particularia. lib. 5. discept. 1. n. 1.

Ordo Presbyteralis inferiores ordines non requirit ad sui validitatem. lib. 8. discept. 35. num. 34.

Ordines suscepti ab Abbatibus non habentibus facultatem illos concedendi non sunt reiterandi. lib. 4. discept. 14. n. 17.

Ordines sive majores, sive minores unicuique constituunt Sacramentum. lib. 8. discept. 38. num. 13.

Ordines Sacri non requirunt de necessitate Sacramenti usum rationis. lib. 8. discept. 35. num. 6.

Ordines Sacri, ut validè conferantur, requirunt intenti nem conferentis. ibid. n. 7.

Os Bovi trituranti non est alligandus. lib. 6. discept. 21. num. 24.

Pane alieno, qui vestitur, debet se illo præbere dignum. lib. 7. discept. 9. n. 20.

Papa solus concedere potest Testitorium separatum. lib. 4. discept. 2. num. 6.

Papa conferre potest beneficia totius Mundi tamquam absolutus Dominus. lib. 6. discept. 4. n. 3. 4.

Papa concedere potest facultatem conferendi beneficia. ibid. n. 5.

Papa habet jus supra omne jus humanum positivum. lib. 8. discept. 12. n. 1. 4. 1.

Papa dispensare potest cum homicida, etiam sine causa. ibid. n. 10.

Papa sive Episcopus non præsumitur tolerare jus tertii, nisi id fuerit expressum. lib. 7. discept. 16. num. 13.

Papæ commissæ est cura universalis Ecclesiæ. lib. 7. discept. 1. n. 13.

Papa ratione sui Patris alii officii tenetur velle ea, quæ sunt contra justitiam, & pauperes protegere. lib. 8. discept. 25. n. 4.

Papa dispensare potest cum Clericis, ut matrimonium carnale inheant. lib. 8. discept. 36. num. 6. 7.

Papa solus dispensare potest ab irregularitate. lib. 8. discept. 29. nu. 2.

Paritas votorum in examine non distinguit digniorem. lib. 7. discept. 27. n. 42.

Parochus, Parochia, & Parochiani sunt nomina correlativa. lib. 7. discept. 1. n. 1.

Parochia undè originem trahat. ibidem. num. 2. 3. 4. 5.

Parochiæ distinguuntur vel per familias, vel per domos materiales. ibid. n. 6.

Parochus undè dicitur. ibid. n. 7. 8. 9.

Parochiani dicuntur Plebani alii Curati alii, aliis nominibus nuncupantur. ibid. n. 8. 10.

Parochorum nomen diversitas undè derivaverit. ibid. n. 11. & seqq.

Parochiani quare sic dicantur. ibid. n. 14. 19.

Parochiani tenentur suscipere Sacramenta à proprio Parocho. ibid. n. 18.

Parocho debentur primitiæ decimæ, & oblationes ratione administrationis Sacramentorum. ibid. n. 19.

Parochiani dicuntur, qui habitant intra fines Parochiæ. ibid. n. 20.

Parochianus non dicitur incola accidentaliter. ibid. n. 21.

Parochialis est illa domus, quæ habet nobilem ingressum intra limites Parochiæ. ibid. num. 22.

Parochia dicitur illa, quæ habet curam animarum à proprio Rectore administratam. ibidem n. 23.

Parochialis Ecclesia intra proprios limites impedit erectionem alterius Ecclesiæ, sive Oratorii sine consensu Rectoris ipsius Parochiæ. ibid. n. 24.

Parochi monere hortari, & docere debent suos filianos prædicatione, & exemplo. lib. 7. discept. 2. n. 4.
 Parochus munus suum sedulo explere tenetur. ibid. n. 13. & 14.
 Parochorum munus, quale sit. ibid.
 Parochus nequit esse Confessarius monialium. ibid. n. 18.
 Parochus nequit esse nec Vicarius Generalis, nec Capitularis. ibid. n. 19.
 Parochus nequit esse Rector Seminarii. ibidem num. 20.
 Parochus nequit esse spoliatorum subcollector. ibid. n. 21.
 Parochus nequit concionare in aliena Ecclesia tempore Quadragesimali. ibid. n. 22.
 Parochorum vita mores, & honestas, quales esse debeant. lib. 7. discept. 3. per totam.
 Parochi in peculiari libro descriptas habere debent familias suorum Parochianorum. lib. 7. discept. 4. n. 1.
 Parochi retinere debent librum Baptizatorum. ibid. n. 2.
 Parochi tenere debent librum confirmatorum. ibid. n. 6.
 Parochi habere debent librum matrimoniorum. ibid. n. 7.
 Parochi habere debent librum defunctorum. ibid. num. 9.
 Parochi nihil petere possunt pro descriptione suorum Parochianorum in libris baptizatorum, & confirmatorum. ibid. n. 10.
 Parochi pro attestationibus, & publicationibus matrimoniorum, vel ordinis accipere possunt usque ad decimam partem unius scuti. ibid. n. 11.
 Parochus tenetur diebus festivis applicare sacrificium missæ pro suis ovibus. lib. 7. discept. 5. num. 1. 2. 3.
 Parochus pro sacrificio missæ in diebus festivis non potest aliam recipere elemosinam. ibid. num. 4. & 6. cum seqq.
 Parochi nomen quid significet. lib. 7. discept. 6. num. 1.
 Parochus tenetur ministrare Sacramenta suo Populo. ibid. n. 2.
 Parochus pro commoda administratione Sacramentorum inhabitantium extra Civitatem, eligere debet Cappellanum alterius Ecclesiæ erectæ extra Civitatem. ib. n. 3.
 Parochus insinuare debet suis ovibus institutum Sacramentorum. ibid. n. 4.
 Solo Parochus competit jus baptizandi. ib. n. 5.
 Parochus suus alterius Parochiæ nequit invadere, neque ministrare Sacramenta alienis subditis. ibid. n. 7.
 Parochus baptizare debet Turcum in propria Parochia commorantem. ibid. n. 10.
 Parochus cujus culpa infans obierit sine baptismo deponendus est. ibid. n. 11.
 Parochus quomodo se gerere debent in im-

ponendis nominibus baptizatorum. ibidem num. 15.
 Parochus dicitur ordinarius minister Sacramenti poenitentiae, & Eucharistiæ. ibid. num. 18. 21. 22.
 Parochi subditis quis efficitur per domicilium, vel quasi. ibid. n. 19.
 Parochus deferre debet Viaticum Canonico Cathedrali, etiam commoranti extra Parochiam. ibid. n. 21.
 Parochus potest ministrare Sacramentum Eucharistiæ per modum viatici tempore localis interdicti. ibid. n. 24.
 Parochus audire potest confessiones suorum subditorum ubique. ibid. n. 20.
 Parochus denunciationes sponsum futurorum premittere debet. ibid. n. 32.
 Parochus proprius pro contractu matrimonii quisnam sit. ibid. n. 29.
 Parochus non debet conjugere sponsum temporibus ab Ecclesia interdictis. ibid. n. 27.
 Parochus tempore pestis tenetur residere, sed non ministrare Sacramentum Eucharistiæ morientibus. ibid. n. 25.
 Proprius Parochus conjugere debet sponsum in matrimonium. ibid. n. 26.
 Parochiani dicuntur illi, qui habent domicilium in Parochia. ibidem n. 30. 31.
 Ad Parochum spectat ministrare Sacramentum extremæ unctionis. ibid. n. 34.
 Parochus in sua Ecclesia omnibus fidei tenetur celebrare Sacrificium Missæ ad commodum Parochianorum. lib. 7. discept. 7. num. 1. 2. & seqq.
 Etiam non obstante quacunque contraria observantia. ibid. num. 4.
 Parochus legitime impeditus tenetur facere celebrare per alium Missam in Parochiali Ecclesia diebus festis. ibid. num. 5.
 Parochus diebus festis, ultra propriam Missam tenetur facere celebrare alias in propria Ecclesia juxta populi indigentiam. ibid. num. 6.
 Parochus non potest cogere suos subditos ad audiendam Missam in propria Ecclesia. ibid. num. 7.
 Parochiani satisfaciunt divino præcepto Missam audiendo, etiam in alia Ecclesia. ibidem num. 8. 11. & seqq.
 Parochus, vel per se, vel per alios tenetur pascere oves verbo Dei. lib. 7. discept. 8. num. 1. 2. & seqq.
 Parochi, & omnes citam animarum habentes tenentur in Missa solemniter prædicare verbum Dei, sive Evangelium explicare. ibid. num. 7. 10. 13.
 Parochi tenentur pascere fidei rudimenta docere. ibid. num. 14.
 Parochus tenetur nutrire populo inter Missarum solemnitas dies jejunii festiuitates, & similia in hebdomada. ibid. num. 18.
 Para-

Parochus potest aliquem super jejunijs legitime dispensatum declarare. *ibid.* n. 19.

Parochus dispensare potest ab exercitio operum servilium diebus festis. *ibid.* n. 21.

Parochus tenetur denunciare populo inter Missarum solemnias futura matrimonia. *ibid.* num. 23.

Parochus tenetur denunciare ordinandorum vota *ibid.* num. 24.

Parochus pro concionibus diebus adventus, vel quadragesimæ nequit prætere solitam eleemosynam. *ibid.* num. 25.

Parochus nihil exigere potest pro denunciationibus vigiliarum, & indulgentiarum. *ibid.* num. 26.

Parochus tenetur residere personaliter in propria Parochia. *lib.* 7. *discept.* 9. num. 1. 2. & seqq.

Parochus sine Parochianis non tenetur residere. *ibid.* num. 3. & 4.

Parochus intra limites Ecclesiæ habitare tenetur. *ibid.* num. 5.

Parochus duarum Ecclesiarum æque principaliter unitarum habitare potest inquam maluerit. *ibid.* num. 6. 7.

Parochus qui solis diebus festis inservit Ecclesiæ non dicitur residere. *ibid.* n. 10.

Parochus tenetur residere animo, & corpore apud suum gregem. *ibid.* num. 11.

Parochus residere debet per se ipsum. *ibid.* num. 12. 43.

Parochus non potest substituere quando est electa industria personæ. *ibid.* n. 13.

Parochus cui datus est Coadjutor tenetur expedire per se ipsum omnia ardua negotia. *num.* 13.

Parochus tenetur residere etiam in loco minus salubri. *ibid.* num. 15. & 16.

Parochus etiam tempore pestis tenetur residere. *ibid.* n. 17. 19. *lib.* 7. *discept.* 12. n. 15.

Parochus excusatur à residentia ob inimicitias capitales. *ibid.* num. 18. *lib.* 7. *discept.* 12. num. 7. 8.

Parochus duarum Ecclesiarum unitarum tenetur residere in illa curam actualem habente. *ibid.* num. 21.

Parochus abesse potest à residentia prævia licentia Episcopi ob legitimam causam. *lib.* 7. *discept.* 10. num. 3. 4. & per tot.

Parochus abesse coactus tenetur providere idoneum substitutum ab Episcopo approbandum. *ibid.* num. 18. & *discept.* 11. n. 7.

Parochus non residens privari potest beneficio. *lib.* 7. *discept.* 11. num. 1. 2. 9.

Parochus absens privandus est fructibus residentis debitis. *ibid.* num. 5.

Parochus absens de licentia Ordinarii percipit fructus. *ibid.* num. 6.

Parochus privatus beneficio juris ordinis non servato manutenendus est in possessione. *ibid.* num. 12.

Parochus privari nequit beneficio absque prævia citatione personali. *ibid.* num. 13. 14. & 15.

Parochus citari debet tripliciter ante privationem beneficii. *ibid.* num. 16.

Parochus non residens quomodo puniendus est ad formam Concilii Tridentini. *ibid.* num. 23. & seqq.

Parochus quibus causis excusatur à residentia. *lib.* 7. *discept.* 12. num. 1. 2. & seqq. per totam.

Parochus debet Parochialem Ecclesiam veluti sponfam custodire. *lib.* 7. *discept.* 13. num. 1.

Parochus neque Parochiani se eximere valent ab onere reparationis Ecclesiæ collabentis per renunciationem beneficii, vel per discessum à Parochia. *ibid.* n. 8.

Parochialis domus in reparatione habet eadem jura ac Ecclesia. *ibid.* n. 17.

Parochus non tenetur ministrare paramenta sacra volentibus ministrare in sua Ecclesia. *lib.* 7. *discept.* 14. num. 22.

Parochus invigilare tenetur, ut debitus præstetur honor, & reverentia suæ Ecclesiæ. *lib.* 7. *discept.* 14. per tot.

Parochus quamvis impedire tenetur in propria Ecclesia. *ibid.*

Parochus tenetur emittere professionem fidei intra duos menses. *lib.* 7. *disceptat.* 15. num. 1. 14. & seqq.

Parochus non perdit fructus ante declarationem Judicis. *ibid.* n. 2. 18. & seqq.

Parochus emittere potest professionem fidei, etiam coram Vicario Generali. *ibid.* n. 2.

Parochus emittere debet professionem fidei per semetipsum. *ibid.* num. 3. & seqq.

Parochus emittere potest professionem fidei vel coram Datario, vel coram Præfeto Congregationis Concilii, vel coram deputando ab ipsamet Congregatione. *ibid.* num. 7.

Parochus noviter provisorius de Parochia tenetur reiterare professionem fidei. *ibid.* n. 8.

Parochus, etiamsi regrediatur ad Parochiam quam dimiserat tenetur reiterare professionem fidei. *ibid.* num. 9.

Parochus habitualis non tenetur ad professionem fidei, etiamsi habitus redigatur ad actum. *ibid.* num. 10. 11.

Parochus habitualis non actualis tenetur emittere professionem fidei. *ibid.* n. 12. 13.

Parochus habet jus privativum exigendi decimas in sua Parochia. *lib.* 7. *discept.* 16. num. 2. & 5. & 15.

Parochus habet juris assentiam pro perceptione decimarum in petitorio judicio. *ibid.* num. 6.

Parochus fundatam habet intentionem pro decimis super quibuscumque bonis sitis in sua Parochia. *ibid.* num. 18.

- Parochus ultra decimas exigere potest à suis Parochianis quandam mensuram frumentii. *ibid.* num. 23.
- Parochus habet intentionem fundatam super perceptione primitiarum. *lib. 6. discept. 18.* num. 5. 6. 9.
- Parochus quando competat præcedentia. *lib. 7. discept. 19.* num. 1.
- Parochus competit præcedentia supra omnes Clericos in propria Parochia in concernentibus munus Parochiale. *ibid.* n. 2. 3. & seqq.
- Parochus competit præcedentiam in processibus. *ibid.* num. 3. 22.
- Parochus habet præcedentiam super Gubernatorem, Magistratum laicalem. *ibidem* num. 24. 25.
- Parochus habet jus privative peragendi omnes functiones Parochiales non solum in propria Ecclesia, sed etiam in omnibus sitis intra limites Parochiæ. *lib. 7. discept. 20.* num. 2. 3.
- Parochus non potest impedire Cappellani benedictionem animalium in die S. Antonii Abbat. *ibid.* num. 14.
- Parochiales functiones quædam dicantur. *ibid.* num. 1. 4. & seqq.
- Parochorum jus quale sit circa jura Parochialis functiones Ecclesiasticas ac præmiuntias adversus Confraternitates laicorum eorum Cappellanos, & officiales. *ibidem* n. 15. usque in fine.
- Parochus habet jus sepeliendi decedentes in sua Parochia sine electione sepulture, quando propriam sepulturam non habent. *lib. 7. discept. 21.* num. 1. 4.
- Parochialis defumitur ex perceptione Sacramentorum, & ex proprio domicilio sito intra limites Parochiæ. *ibid.* n. 32. & 3.
- Parochus habet jus privative funerandi cadavera. *ibid.* num. 5.
- Sine Parochi licentia nemo levare potest cadavera nisi Parochus nolente, etiam requisito. *ibid.* num. 7.
- Parochus habet juris assistentiam circa privatum exercitium jurium Parochialium. *ibid.* num. 6.
- Parochus defuncti debet ordinare processionem defuncti. *ibid.* num. 10. 11.
- Parochus associare potest usque ad Januam, Ecclesiæ cadaver sepeliendum in Ecclesia Regularium. *ibid.* num. 12.
- Parochus non potest se ingerere in officium persolvendum à Regularibus super corpore defuncti. *ibid.* num. 13. & 14.
- Parochus debita est quarta funeris pro Sacramentorum administratione. *ibid.* n. 15. 20.
- Etiam si decesserit accidentaliter in aliena Parochia. *ibid.* num. 16. & 17.
- Parochus sustinens pondus diei, & ætus congrua alimonia defraudari non debet. *lib. 7. discept. 21.* num. 11.
- Parochiani tenentur supplere congruam Coadjutori, ubi fructus beneficii non sufficiant. *lib. 8. discept. 21.* num. 29.
- Parochus inhabilis, & infirmus percipit fructus beneficii. *ibid.* num. 11.
- Parochus Ecclesiæ non efficitur Dominus fructuum bonorum seu oblationum Ecclesiæ. *lib. 8. discept. 28.* n. 7. 10. & seqq.
- Patronus assignata congrua beneficio juxta loci consuetudinem non est cogendus ad illam augendam ad formam conciliarem. *lib. 7. discept. 33.* num. 13.
- Patronus Ecclesiæ dicitur, & fundator, & qui illam dotaverit. *ibid.* num. 15.
- Patronus conferens beneficium scienter ex communicato suspendi debet à collatione beneficiorum. *lib. 8. discept. 30.* n. 1.
- Pauper dicitur qui juxta suum statum indigere videtur. *lib. 8. discept. 14.* n. 69.
- Pauper censetur qui habet in annuo reddito infra scuta viginti quinque, vel alias arbitrio Judicis. *lib. 8. discept. 16.* n. 29. 30.
- Paupertas summarie probatur tamquam connaturalis. *ibid.* num. 27. 28.
- Peculium quid sit, & quid sit pecunia. *lib. 8. discept. 23.* num. 1.
- Peculium triplex est Castrense profectitium, & adventitium. *ibid.* num. 2.
- Peculium Castrense, seu quasi Castrense est illud quod provenit ex beneficio Ecclesiastico. *ibid.* num. 3.
- Pecuniæ acquisitione ex rebus Ecclesiis sunt ipsius Ecclesiæ, nec de illis disponi potest, nisi probetur illius acquisitione ex proprio patrimonio. *ibid.* num. 4. 5.
- Pœnæ inductæ sunt ad aliorum exemplum. *lib. 8. discept. 20.* num. 6.
- In poenalibus stricta faciendæ est interpretatio. *lib. 8. discept. 16.* num. 15.
- Pœna depositionis proceditur in omni crimine, quod irregularitatem inducit. *lib. 8. discept. 29.* num. 4.
- Pœna depositionis contra celebrantem in suspensione locum habet, si non est allegabilis excusatio rationabilis. *ibid.* n. 6.
- Pœna privationis dignitatum non inflicta Canonice irrita est. *lib. 6. discept. 16.* n. 51.
- Pœna concubinariorum est applicanda in pio usus. *lib. 8. discept. 13.* n. 16.
- Pœnæ antiquæ pro delictis carnis mitigatæ sunt. *ibid.* n. 26.
- Pœnitentiarius instituendus est in omnibus Cathedralibus. *lib. 6. discept. 20.* n. 1.
- Pœnitentiarius eligendus est aptior. *ibid.* n. 2.
- Pœnitentiarius debet esse annorum quadraginta, & Doctor, vel saltem idoneus. *ibidem* num. 3.
- Pœnitentiarii officium in vacationibus committendum est illi, qui in examine repositus fuit dignior. *ibid.* n. 4.
- Pœnitentiarius non potest recusare audire pœnitentes. *ibid.* n. 5.

- Pœnitentiarius de tempore quo munus exercet lucatur distributiones quotidianas. ibidem num. 6.
- Pœnitentiarius nequit absolvere à casibus Episcopo reservatis. ibid. n. 7.
- Pœnitentiarius federe debet in Choro juxta suam antiquitatem. ibid. n. 8.
- Pœnitentiarius nequit esse Confessor Monialium. ibid. n. 9. 10.
- Pœnitentiarius non potest se eximere à muneribus Capitularibus. ibid. n. 11.
- Pœnitentiarius abesse potest à residentia, uti ceteri Canonici dummodo non absit temporibus urgentioribus. ibid. n. 12.
- Pœnitentiarius non est dignitas. ibid. n. 14.
- Pœnitentiarius non potest privari officio, nisi servatis servandis. ibid. n. 13.
- Pœnitentiarius Cathedralium nequit tenere virgam uti Pœnitentiariorum majorum. Urbis. ibid. n. 15.
- Percussor Clerici incurrit censuras Ecclesiasticas. lib. 8. discept. 14. n. 1.
- Etiam si sit Regularis. ibid. n. 8.
- Vel sit novitius, vel conversus, vel oblatus. ibidem num. 9.
- Vel sit suspensus, & excommunicatus. ib. n. 5.
- Vel sit degradatus, verbaliter tantum ibidem num. 6.
- Percussor Clerici conjugati servantis ei præscripta à Bonifacio VIII. incurrit censuras. ibid. num. 7.
- Percussor Clerici silvatici non incurrit censuras. ibid. num. 13. 14.
- Percussio Clericorum, ut sit comprehensa in Canone debet esse injuriosa, & contumeliosa tam facto, quam opere. ibid. n. 15. 16.
- Percussio Clericorum debet esse actu ad hoc, ut sit obnoxia censuris Ecclesiasticis. ibid. num. 17.
- Percussor Clerici incapax doli non incurrit censuras. ibid. n. 37.
- Percussio Clericorum ubi non est actu malitiosa, vel injuriosa non inducit in censuras. ibid. n. 39. 40. & seqq.
- Percutens Clericum non animo deliberato, non incidit in censuras. ibid. n. 42.
- Percussor Clerici absolvendus est à solo Papa. ibid. nu. 57.
- Percussio levis Clericorum effici potest gravis, vel ratione loci, vel ratione personæ. ibid. n. 76. & seq.
- Percussio Clericorum dicitur atrox, vel ob mutilationem membri, vel ob effusionem sanguinis. ibid. n. 81. & seq.
- Percussio Clericorum dicitur etiam atrox ob qualitatem personæ. ibid. n. 83.
- Percussio Clericorum dicitur atrox ob scandalum. ibid. n. 84.
- Perpetuitas beneficiorum quoad exercitium potest à pluribus diversis personis impleri. lib. 5. discept. 13. n. 18.
- Piscatio permessa est Clericis, dummodo non exerceatur temporibus prohibitis. lib. 8. discept. 11. n. 6.
- Possessio simplex non tribuit Prælato inferiori manutentionem adversus Episcopum. lib. 4. discept. 3. n. 4.
- Possessio Capitularis non capta capitulariter, non est manutibilis. lib. 6. discept. 4. n. 9. 13. & seqq.
- Possessio Canonici dicitur capta capitulariter, licet capta sit de manu unius Canonici tantum, dummodo sit de consensu capituli. ibid. n. 11.
- Possessio Canonici non denegatur per irrationabilem contradictionem aliquorum de Capitulo. ibid. n. 10.
- Possessio novo Canonico danda est in suo proprio stallio. ibid. n. 11.
- Possessio Canonici habetur pro capitulariter capta, quando Capitulum injustè dissenserit. ibid. n. 15. & 17. & lib. 6. discept. 32. n. 2. 4.
- Ad die Canonici debentur fructus Canonici. lib. 6. discept. 4. nu. 16.
- Possessio dignitatis non est capienda capitulariter, nisi sit de capitulo. ibid. n. 7.
- Possessio tradita à Capitulo habet vim Collationis, seu electionis. lib. 6. discept. 32. num. 14. 15.
- Possessor manutenendus est in sua possessione. lib. 6. discept. 53. n. 14.
- Possessio quadragenaria in quarta funeris suffragatur etiam adversus proprium Parochum. lib. 7. discept. 21. n. 18.
- Possessio diuturna inducit præsumptionem tituli. ibid. n. 19.
- Quasi possessio in corporalibus acquiritur per unicum actum. lib. 7. discept. 23. nu. 14.
- Possessio attentata est sequestranda lib. 7. discept. 29. nu. 20.
- Possessor Parochialis spoliandus non est, nisi prius constiterit de irrationabili judicio Episcopi per tres conformes, vel per sententiam in judicatum transactam. lib. 7. discept. 30. nu. 16. 17.
- Potentia inanis reputatur, quæ non est reducibilis ad actum. lib. 7. discept. 9. n. 40.
- Præbendati si capitulariter conveniunt, cum Canonici, uti possunt alimtus. lib. 6. discept. 31. nu. 18. & seq.
- Præcedentia debetur Capitulo Cathedralis, Collegiatæ in concursu cum Parocho. lib. 7. discept. 19. n. 7. & seqq.
- Præcedentia debetur Canonici collegialiter non vero uti singuli. ibid. n. 13.
- Præcedentia debetur majori administratori. ibid. n. 9.
- Præcedentia debetur toto Capitulo, licet efformetur ex Canonici, & non Canonici. ibid. n. 12.
- Præcedentia semper debetur Canonici, licet illo

- illorum erectio sit post Parochiam, ibidem
oum. 16.
- Præcedentia debetur Capitulo etiam novif-
simo, licet erectio cum clausula sine præ-
judicio alterius. ibid. n. 17.
- Præcedentia Parochorum inter se ipsos re-
gulanda venit à prærogativis Ecclesiarum.
ibid. n. 18. & seqq.
- Plebanus præst aliis Curatis ejusdem Plebis.
lib. 7. discept. 1. num. 11.
- Prælatus nomen unde desumatur. lib. 4. di-
scepat. 1. n. 2.
- Prælatus dupliciter sumitur. ibid. n. 3.
- Prælatorum ordo est trium specierum, &
quo modo distinguantur inter se. ibid. n. 4.
- Prælati primæ speciei sunt Prælati Collegia-
tarum secularium exemptarum. ibid. n. 6.
- Et habent jurisdictionem restrictam intra
ambitum proprii Monasterii, vel Ecclesiæ:
ibid. num. 5.
- Prælati secundæ speciei dicuntur habere ter-
ritorium separatum, & compatibile cum
jurisdictione ordinarii. ibid. n. 7.
- Prælati tertie speciei sunt illi, qui habent
Territorium separatum independens om-
nino ab Episcopo. ibid. n. 9.
- Prælati habentes Territorium separatum,
manutendi sunt in exercitio sue jurisdi-
ctionis adversus Episcopos. ibid. n. 10.
- Prælatus inferior habens privilegium clarum
in jurisdictione præfetur ordinario. lib. 4.
discept. a. num. 21.
- Prælato inferiori non datur manutentio in
possessione quando illius actus tamquam
turbativi suscitati fuerunt ab aliis actibus
gestis per Episcopum. ibid. n. 17.
- Prælatus inferior non præscribit jurisdictionem
adversus Episcopum, nisi de illius
scientia, & tollerantia. ibid. n. 27.
- Prælatus inferior potest præscribere jura Epi-
scopalia. lib. 4. discept. 3. nu. 1.
- Prælati inferiores cum Territorio separato
verè dicuntur ordinarii. lib. 4. discept. 4.
num. 1. & 2.
- Prælati inferiores nequeunt alienare bona Ec-
clesiæ, seu alios actus facere suis Ecclesiis
præjudiciales. ibid. num. 9. & seqq.
- Prælatus ad hoc, ut obliget Monasterium ex
proprio facto debet concludenter probare
utilem versionem. ibid. n. 15.
- Prælatus diffamatus de dilapidatione bono-
rum Monasterii cogi potest ad redditio-
nem rationis, atque interim suspendi ab ad-
ministratione. ibid. n. 16. & seqq.
- Prælatus Monasterii, si de aliquo crimine
gravi diffamatus existit, debet omnino re-
moveri ab administratione. ibid. n. 19.
- Prælatus Monasterii ut ab administratione
removeri possit propter dilapidationem il-
lius bonorum dilapidatio probari debet
saltem per conjecturas legitimas. ibid. nu.
20, 21.
- Prælatus inferior habens jus convocandi Sy-
nodum, potest etiam litteras dimissoriales
concedere. lib. 4. discept. 5. num. 1.
- Prælatus inferior potest approbare Coofessa-
rios ad audiendas confessiones secularium.
ibid. num. 2.
- Prælatus inferior potest examinare testes su-
per statu libero. ibid. n. 3.
- Prælatus inferior potest dispoñere, atque ab-
solvere in omnibus casibus, in quibus po-
test Episcopus. ibid. num. 5. & 7.
- Prælatus inferior potest concedere licentiam
concionandi. ibid. n. 8.
- Prælatus inferior potest conferre beneficia
curata prævio concursu. ibid. n. 9.
- Prælatus inferior indicare potest publicas
processiones. ibid. n. 10.
- Prælati inferiores habentes Territorium se-
paratum admittendi, & vocandi sunt ad
Concilium generale, seu Provinciale, &
habent votum decisivum. ibid. n. 11.
- Prælati inferiores admittere possunt resigna-
tiones, & permutationes beneficiorum.
ibid. oum. 13.
- Prælati inferiores unire possunt beneficia
existentia in suis Territoriis. ibid. n. 14.
- Prælati inferiores sunt executores ultima-
rum piarum voluntatum ad iussu Episco-
porum. ibid. num. 15.
- Prælati inferiores visitare possunt Ecclesias
sue jurisdictioni subjectas privative, quoad
Episcopos. ibid. n. 16.
- Prælati inferiores concedere possunt licen-
tiam Episcopis, ut Pontificalia in suo Ter-
ritorio exercere valeant. ibid. n. 17.
- Prælati inferiores sibi possunt reservare casus
ut Episcopi. ibid. n. 18.
- Prælati inferiores possunt concedere liceo-
tiam alienandi bona Ecclesiæ in casibus
Episcopis permixtis. ibid. n. 19.
- Prælati inferiores exigere valent decimas.
ibid. num. 20.
- Prælati inferiores exequi possunt litteras
Apostolicas expeditas in forma significa-
tiva. ibid. num. 21.
- Prælati inferiores providere possunt Ecclesiis
curatas unitas perpetuo monasterio absque
concursu ibid. n. 22.
- Prælati inferiores vocare possunt quemcum-
que Episcopum ad consecrandas Ecclesias
in suo Territorio, vel Sacramentum Cris-
matis administrandum. ibid. num. 23.
- Prælati inferiores concedere possunt licen-
tiam suis Clericis abesseodi à residentia.
ibid. oum. 24.
- Prælati inferiores absolvere possunt suos sub-
ditos ob levem Clericorum percussione.
ibid. num. 25.
- Prælatus inferior qui non habet jurisdictio-
nem quasi Episcopalem cum Territorio
separato, nequit sibi reservare casus in Sa-
cra-

I N D E X.

- eramento poenitentia. lib.4. disc.6. n.4.
- Limita in Prælatis supremis Regularibus circa suos subditos. ibid. n.5.
- Prælatus inferior non habens jurisdictionem quasi Episcopalem non potest cognoscere causas matrimoniales, siue criminales suorum subditorum. ibid. num.6.
- Prælatus inferior non habens jurisdictionem quasi Episcopalem non potest approbare Confessarios ad audiendas Confessiones subditorum laicorum. ibid. num.7.
- Prælatus inferior non habens jurisdictionem quasi Episcopalem non potest concedere licentiam coniectionandi. ibid. n.8.
- Prælatus inferior cuiuscumque speciei non potest relaxare litteras monitoriales vulgo Cedulae excommunicationis contra scientes, & non revelantes, ut tradit praxis servanda in Territorio Nullius. ibidem num.12. 13.
- Prælatus inferior cuiuscumque speciei non potest concedere indulgentias ad instar Episcopi. ibid. num.15.
- Prælatus inferior, sine Territorio separato non potest concedere auctorizabilem institutionem quamvis ad ipsum spectet collatio beneficii. ibid. num.21. & seqq.
- Prælatus inferior acquirere potest jus concedendi institutionem collativam. ibid. n.23.
- Prælatus inferior habens jus instituendi, & destituendi potest deputare Vicarium pro administratione curæ Ecclesiæ pleno iure monasterio unitæ. ibid. n.26.
- Prælatus inferior non potest committere curam formalem. ibid. num.27.
- Prælatus inferior utrum possit concedere litteras dimissoriales, & quando. ibid. n.28.
- Prælatus inferior, etiam cum jurisdictione in subditos siue Territorio separato, nequit impedire ordinario quin valeat ibidem deputare Vicarium foraneum. ibid. n.29.
- Prælatus inferior non potest constituere Vicarium Capitularem Sede Episcopali vacante. ibid. num.30.
- Prælatus inferior propter juris resistentiam tenetur concludenter probare Territorium separatum. lib.4. disc.7. n.1. 2.
- Prælatus inferior cum Territorio separato jurisdictionem exercet privative, quoad Episcopum. ibid. n.5. & lib.4. disc.8. n.8.
- Prælatus inferior habens Territorium separatum venit sub appellatione ordinarii. lib.4. disc.7. n.15. & disc.8. n.9.
- Prælatus inferior potest aliquos actus præstare in Dioecesi Episcopi. lib.4. disc.7. num.16.
- Prælatus inferior non potest facere eaque sunt ordinis Episcopalis. lib.4. disc.8. num.1. & 3.
- Prælatus inferior nequit dispensare super irregularitate quæ provenit ex delicto occulto. ibid. num.2.
- Prælatus inferior cum Territorio separato utrum cognoscere possit causas matrimoniales, & criminales. ibid. n.5.
- Prælatus inferior quamvis habeat Territorium separatum nequit concedere litteras monitoriales pro revelatione rerum occultarum. ibid. num.19.
- Prælati inferiores sibi eligere valent Confessarium duabus concurrentibus circumstantiis. lib.4. disc.9. num.1. & 2.
- Quomodo recipienda sit huiusmodi conclusio. ibid. num.2. 7. & seqq.
- Ex duobus impedimentis non sufficit remotio unius. ibid. num.5.
- Prælatus quomodo se gerere debeat. lib.4. disc.10. num.1.
- Prælatus debet esse vita integer misericors suorum subditorum exemplum. ibid. n.2.
- Prælatus Regularis non debet suis subditis publicam injungere poenitentiam, etiam pro culpis publicis. ibid. num.4.
- Prælatus non potest suos subditos condemnare, ut fame pereant, vel talibus carceribus mancipare, ut brevi intereant. ibid. num.5.
- Prælatus Regularis nimis severus impulit suos subditos ad apostasiam. ibid. num.3.
- Prælatus nequit poenam à jure statutam in pecuniariam convertere. lib.4. disc.11. num.1. 2.
- Prælatus proclivis ad infligendam poenam pecuniariam suspensionem præbet avaritiæ. ibid. num.3.
- Prælatus Ecclesiasticus à poenis pecuniariis se se abstinere debet. ibid. num.4.
- Prælatus Ecclesiasticus in quem usum convertere debet poenas pecuniarias. ibi. n.6.
- Prælatus qui cum pecunia tolerat criminosos vendit iustitiam. ibid. num.8.
- Prælatus putativus valide confert beneficium si quatuor concurrunt circumstantiæ. lib.4. disc.12. num.10.
- Prælatus putativus nulliter confert beneficium reservatum. ibid. n.13.
- Prælato non sufficit, quod sit bonus si munus suum non adimplet. lib.4. disc.14. num.24.
- Prælatus debet esse vigil benignus, ac paterna charitate imbutus. ibid. n.19.
- Prælatus inferior potest ex privilegio vales consuetudine conferre beneficia vacantia. lib.7. disc.34. num.8. 9.
- Premium non debetur cessante causa. lib.7. disc.11. num.3.
- Præpositus unde dicatur, & quale sit illius munus. lib.6. disc.34. n.6. 7.
- Præpositus habere debet legitimam ætatem ad ordines. ibid. num.8.
- Præpositura non est dignitas. ibid. n.9.
- Præpositura ex consuetudine sit dignitas. ibidem num.10.

- Præpositus** habet locum in Choro juxta antianitatem quando est dignitas. *ibid.* n. 11.
Præpositus, ubi nullum gerit officium nullam habet jurisdictionem. *ibid.* n. 12.
Præscriptio oritur ex possessione bonæ fidei. lib. 4. discept. 2. num. 25.
Præscriptio non datur adversus Episcopum, ob non usum jurisdictionis in aliquo loco. *ibid.* num. 26.
Præscriptio jurisdictionis quasi Episcopalis deduci valet ex quadragenaria cum titulo colorato. *ibid.* num. 29.
Præscriptio immemorabilis Territorii separati canonizari debet per tres conformes. lib. 4. discept. 7. num. 9.
Præscriptio Jurium Episcopaliū non currit Sede Episcopali vacante. lib. 4. discept. 3. num. 2.
Præscriptio jurisdictionis Episcopalis quomodo procedat juxta Theoricam Alexand. de Nev. *ibid.* num. 4.
Præscriptio Prælati inferioris interruptitur ab Episcopo, etiam per unicum actum jurisdictionis. *ibid.* num. 5.
Præscriptio debet esse legitime probata ad hoc, ut manutentionem inducere possit adversus Episcopos. *ibid.* num. 12. 13.
Præscriptio facultatis Prælati inferioris non habentis Territorium separatū, etiam per observantiam immemorabilem adhuc dubia est. lib. 4. discept. 6. n. 11.
Præscriptio non datur adversus repetitionem pecunie amisse in ludo. lib. 8. discept. 7. num. 31.
Præsumptio stat pro divisione Parochiarum. lib. 7. discept. 16. num. 4.
Præsumptio quod bona relicta per Clericos subjaceant spolio ex quibus submotā remaneat. lib. 8. discept. 27. n. 4.
Præsumptio semper capiendi est pro exclusionē delicti. *ibid.* num. 25.
Privilegium jubilationis porrigitur, etiam ad effectum lucrandi distributiones quotidianas. lib. 6. discept. 15. n. 5.
Præventio duplex est alia, quoad causas alia, quoad Personam. lib. 8. discept. 34. n. 29.
Præventio in causis Clericorum Conjugatorum, quoad causas competit, etiam Judici seculari. *ibid.* num. 29.
Ac etiam quoad personam quando capta est siue habitu. *ibid.*
Præventio datur in causa spoliū inter Ordinarium, & sub collectorem. lib. 8. discept. 10. num. 13. 14. 5.
Præmiceriatus non est dignitas nisi de peculiari consuetudine. lib. 6. discept. 35. n. 1. 7.
Præmicerii munus est docere Diaconos, & reliquos de Choro circa formam Canendi. *ibid.* num. 2. & 5.
Præmicerius dicitur primus cantor. *ibid.* n. 4.
Præmicerio legitime impedito illius munus expleri debet per Vice-Cantorem. *ibid.* n. 6.
Præmicerius, ubi non est dignitas non tenetur capere possessionem capitulariter. *ibid.* num. 8.
Primitiæ dicuntur primi terræ fructus. lib. 7. discept. 18. num. 1.
Primitias offerendi in Ecclesiis mos invaluit, etiam apud Gentiles. *ibid.* num. 2.
Primitiæ debentur Parocho ex omni prædio existenti intra limites Parochiæ. *ibidem.* num. 3. & 4.
Primitias solvendi modus pendet à particulis locorum moribus. *ibid.* n. 7.
Primitiæ regulantur sicut decimæ. *ibid.* n. 10.
Primitiæ debentur Parocho potius ex consuetudine quam jure positivo. *ibid.* n. 11. 12.
Primitiarum solutio licet voluntaria tractu temporis sit necessaria. *ibid.* n. 13.
Privatio beneficii est poena gravis. lib. 7. discept. 11. num. 34. & discept. 21. n. 19.
Privatio beneficii facienda est cum magna cautela. lib. 7. discept. 11. n. 35.
Privilegia privilegii consequuntur. lib. 8. discept. 16. num. 16.
Privilegium concessum Ecclesiasticis nequit restringi ad solum favorem Ecclesiæ. lib. 8. discept. 17. num. 4.
Privilegia assumunt dependentiam negotii principalis. *ibid.* num. 11.
Privilegium capit. Odoard. respicit favorem ordinis Clericorum nec illi renunciari potest. lib. 8. discept. 16. num. 14.
Privilegium capit. Odoard. opponi potest etiam post rem judicatam, & in executione sententiæ. *ibid.* num. 6.
Privilegium capit. Odoard. non perimit obligationem, seu actionem, sed illam suspendit. *ibid.* num. 32.
Privilegium Territorii separati debet esse clarum atque expressum adhuc, ut probet. lib. 4. discept. 7. num. 3.
Privilegium Territorii separati cum fuerit clarum, & expressum promptam meretur executionem. lib. 4. discept. 7. n. 6. 7.
Privilegia concessa Abbatibus Montis Cassini quænam sint. lib. 4. discept. 13. num. 36.
Privilegia Ecclesiæ Lateranensis, quænam sint, & quomodo procedant. lib. 6. discept. 34. num. 9. & seqq.
Privilegium Jubilationis desumitur ex quadragenario servitio quomodocumque præstito Ecclesiæ. lib. 6. discept. 15. n. 10. & seqq.
Privilegium Jubilationis concedi solet à Sacra Congregatione Concilii. *ibid.* n. 14.
Privilegium fori competit, etiam uxoribus Clericorum, etiam defuncto viro si vitam vidualem servaverint. lib. 8. discept. 30. n. 40.
Privilegium Patris communicatur, etiam filiis. *ibid.* num. 41.
Procurator Canonici absentis in electione faciendi non potest eligere duos unum si licet

et tamquam nomine proprio, & alium procuratorio. lib. 6. discept. 35. n. 27.

Profectio fidei emitti debet ab omnibus indiguitate Ecclesiastica constitutis post captam possessionem. lib. 7. discept. 15. n. 15.

Profectio fidei non suffragatur pro recuperandis fructibus amissis, si emissæ est post præsumptum tempus. lib. 6. discept. 5. n. 18.

Profectioem fidei non emittens amittit fructus beneficii. lib. 6. discept. 5. num. 12., & liq. 7. discept. 15. n. 16.

Profectioem fidei non emittens non perdit distributiones quotidianas. lib. 6. discept. 5. num. 16.

Profectio fidei non retrahitur ad effectum evitandæ poenæ amissionis fructus. lib. 7. discept. 15. n. 24.

Prohibitio quæ loquitur de Prælati simplicibus non se extendit ad illos, qui habent jurisdictionem quasi Episcopalem. lib. 4. discept. 8. n. 42.

Prohibita causa prohibitus est effectus. lib. 8. discept. 5. n. 14.

Promissio de solvendo facta in ludo prohibito, etiam scriptura munita, non tenet. lib. 8. discept. 7. o. 39.

Prorogatio fieri debet intra terminum. lib. 7. discept. 25. n. 13.

Protonotarii Apostolici alii nuncupantur de numero participantium, alii honorarii. lib. 4. discept. 15. n. 11.

Protonotarii eo loco unde venit. ibid. n. 2.

Protonotariorum Participantium numerus qualis sit, & à quo stabilitus fuit. ibid. n. 6.

Protonotariorum Participantium prærogativæ. ibid. n. 8.

Protonotariorum Participantium origo. ibid. num. 4., & 5.

Protonotariorum Participantium emolumentum. ibid. n. 7.

Protonotariorum Participantium insignia. lib. 4. discept. 16. n. 11.

Protonotarii participantibus sunt exempti ab Ordinario. ibid. n. 2.

Protonotariorum participantibus præeminentia in Capellis Pontificiis. ibid. n. 3., & 4.

Protonotarii participantibus debent rogare instrumenta Concistorii publici, & semipublici. ibid. n. 5., & 6.

Protonotarii participantibus appellantur Secretarii Papæ. ibid. n. 8.

Protonotarii participantibus solebant consecrare autem rerum notabilium Summorum Pontificum. ibid. n. 7.

Protonotarii participantibus habebant præcedentiam supra Episcopos, sed non amplius. ibid. num. 9.

Protonotariorum participantium habitus qualis esse debet in publicis equitationibus, ac quinquies locus. ibid. n. 10.

Protonotariorum participantium auctoritas

& privilegia. ibid. n. 12. 13., & 16.

Protonotarii participantibus habent facultatem disponendi de bonis Ecclesiasticis quæsitis, atque transferendi pensiones usque ad certam summam. ibid. n. 14. & 15.

Protonotariorum participantium munus circa Canonizationes Sanctorum. ibid. n. 17., & seqq.

Protonotariorum participantium privilegia, & prærogativæ. lib. 4. discept. 17. num. 1., & per totam.

Protonotarii honorarii creantur vel à Papa, vel à Legatis, vel à Nunciis Apostolicis, vel ab Episcopis Assistentibus, vel à Collegio Protonotariorum participantium. lib. 4. discept. 18. n. 2.

Protonotariorum honorariorum dignitas. ibid. num. 3.

Protonotarii sunt Notarii Papæ. ibid. n. 4.

Protonotarii honorarii possunt induere Rochettum cum Mantelletta. ibid. n. 5.

Protonotarii honorarii induti habitu sui officii præcedunt omnes Clericos seculares canonicos etiam ac simplices dignitates non tamen in choro. ibid. n. 6.

Protonotarii honorarii sedere possunt in presbyterio, ac in processionibus incedere possunt post celebrantem. ibid. n. 7.

Protonotarii honorarii possunt adungere stemmati gentilitio pileum cum cordibus, & floccis pedentibus. ibid. n. 8.

Protonotarii honorarii sunt exempti à Jurisdictione Ordinarii in causis Civilibus tantum supra ducatos 25. ibid. n. 9.

Protonotarii honorarii gaudent privilegio fori si incedunt in habitu. ibid. n. 10.

Etiam in Criminalibus. ibid. n. 11.

Protonotarii honorarii dicuntur in dignitate constituti. ibid. n. 12. & 13.

Protonotarii honorarii possunt uti Rochetto, & Mantelletta. ibid. n. 14.

Protonotarii honorarii in publicis equitationibus possunt gestare Pileum Prælatium, ac istud adiungere proprio stemmati more Participantium. ibid. n. 15.

Protonotarii honorarii non possunt celebrare cum annulo gemmato. ibid. n. 17.

Protonotarii honorarii in Canoozatione Sanctorum gaudent eisdem prærogativis, ac participantibus. ibid. n. 16.

Protonotarii honorarii nequeunt sumere paramenta sacra ab Altare, nec præpare Abacum more Episcopali. ibid. n. 18. 19.

Protonotarii honorarii nequeunt benedicere paramenta sacra. ibid. n. 26.

Protonotarii honorarii nequeunt uti habitu Prælatio in Choro. ibid. n. 21.

Protonotarii honorarii etiam Canonici, ac Vicarii Generales assistentes in Choro in habitu Prælatio non lucratur distributiones quotidianas. ibid. n. 22., & 26.

Protonotarius honorarius Titularis, & Canonici nequit in ullis actis publicis deferre habitum Prælatitium, etiam si esset prima dignitas. *ibid.* n.23. & 24.

Uti solum potest in Choro substantia violacea. *ibid.* n.25.

Protonotarii honorarii cedere debent locum digniorem Officialibus Episcopis loci Ordinarii, & post Abbates sedere. *ibid.* num. 28. 29.

Protonotarii honorarii Titulares creati à Papa non gaudent Privilegii concessis Officialibus Papæ in extravagantibus. *ibid.* num.30.

Protonotariatus officium iustificatur exhibitione litterarum patentium. lib.4. disceptat.19. n.3.

Pronotariatus officium ad effectum probandi reservationem beneficiorum oportet fuisse acceptatum. *ibid.* num.4. & 5.

Protonotariatus officium debet concludenter probari ad hoc ut inducat reservationem beneficiorum. *ibid.* n.2.

Protonotariatus officium exequi non potest ab eo qui non præstitit iuramentum fidelitatis, & fidei professionem non emisit. *ibid.* n.3.

Protonotariatus acceptatio præsumitur per expeditionem Bullarum. *ibid.* n.6.

Provisus de duobus beneficiis residentialibus tenetur residere in digniore. lib.6. disceptat.10. n.10. & seqq.

Provisus ab Ordinario est legitimus contradictor Coadiutori proviso Apostolico. lib.6. disceptat.14. n.59.

Provisus de Canonatu in Cathedrali, vel Collegiata possessionem capere debet capitulariter. lib.6. disceptat.32. u.1.

Provisus in capienda possessione debet citare possessorem. *ibid.* n.16.

In provisionibus Parochialium duplex concurrere debet iudicium positivum nempe & comparativum. lib.7. disceptat.28. num.2. & seqq.

Inter duos provisos de unico beneficio præferendus est prior in tempore. lib.7. disceptat.34. n.18.

Q

Quadragesima assensu Ecclesiæ pro assequendo privilegio jubilationis intelligitur habito etiam respectu ad tempus coadiutorie. lib.6. disceptat.15. n.4.

Quadragesima cum titulo colorato equivaleret centenarie. lib.4. disceptat.2. n.30.

Quadragesima cum titulo colorato præscribere potest jurisdictionem quasi Episcopalem. lib.4. disceptat.2. n.29.

Qualitates Prælatorum quænam sint. lib.4. disceptat.1. n.4.

Qualitates Prælatorum inferiorum quænam sint. lib.4. disceptat.5. per totam.

Qualitates Prælatorum inferiorum non habentium Territorium separatim quænam sint. lib.4. disceptat.6. per totam.

Qualitates Territorii separati ob immemorabilem quænam esse debent. lib.6. disceptat.7. num.10.

Qualitas Nullius probat separationem Territorii. *ibid.* n.7.

Qualitas Prothonotariorum Apostolicorum quænam sit. lib.4. disceptat.17. & 18.

Qualitates Vicariorum quænam esse debeant. lib.5. 1. & 4. n.14.

Qualitates Vicarii Capitularis quænam esse debeant. lib.5. disceptat.8. per totam.

Qualitates Canoniorum quænam esse debeant. lib.6. disceptat.3. per totam.

Qualitates Parochorum quales esse debeant. lib.7. disceptat.3. per totam.

Qualitates requisitæ ad ascensionem beneficii Curati probari possunt per testes. lib.7. disceptat.30. n.15.

Qualitates Clericorum quænam esse debeant. lib.8. disceptat.2. per totam.

Quarta funerum debetur Paroco pro Sacramentorum administratione. lib.7. disceptat.21. num.15.

Quarta funerum debetur proprio Paroco, etiam si alibi accidentaliter obierit. *ibid.* num.16.

Et si constitutus in mortis articulo sese contulerit cum omnibus bonis ad domum Regularium. *ibid.* n.17.

Quarta funerum præscribi potest adversus Parochum favore alterius Ecclesiæ per quadragesimam possessionem. *ibid.* n.14.

R

Ratibatio æquiparatur mandato. lib.8. disceptat.14. n.33.

Reassumptio habitus Clericalis liberat à Jurisdictione Laicali. lib.8. disceptat.37. n.30.

Reassumptio habitus Clericalis licita est etiam post delictum. *ibid.* n.27. 31.

Rektor Ecclesiæ non efficitur Dominus fructuum bonorum, seu oblationum ejusdem Ecclesiæ. lib.8. disceptat.23. n.7.

Regularis cujuscunque Ordinis ministrans Sacramentum Extremæ Unctionis sine licentia Parochi incurrit censuras. lib.7. disceptat.6. num.35.

Regularibus interdici nequit Missarum celebratio prævio sonum campanæ ante Missam Parochialem. lib.6. disceptat.7. n.13.

Regulares acquirentes bona oneribus subiecta tenentur ad illorum solutionem. lib.7. disceptat.16. n.16.

Regulares se ad invicem percutientes absol-

- vi possunt ab eorum Superiore. lib.8. disceptat. 18. n.58.
- Regularis percussus Clericum secularem absolvi debet ab Episcopo. ibid. n.59.
- Relatio congrue facienda est. lib.7. discept. 24. num.8.
- Renunciatio adimens homini libertatem inefficax est. lib.8. discept. 16. n.52.
- Res dissolvitur eodem genere vinculi quo ligabatur. lib.5. discept. 6. n.24.
- Res empti ex bonis Ecclesie queritur ipsi Ecclesie licet alieno nomine comparata. lib.8. discept. 23. n.8.
- Reservatio Apostolica habet locum in beneficiis Protonotariorum cuiuscumque speciei. lib.4. discept. 19. n.1. & 9.
- Reservatio Apostolica habet locum in beneficiis Protonotariorum non obstante illorum obitu ante prestitum iuramentum fidelitatis, & alia impleta solemnia. ibid. num.7.
- Reservatio Apostolica habet locum in beneficiis Protonotariorum etiam finito officio. ibid. num.10.
- Reservatio Apostolica cessat in beneficiis Protonotariorum Germanie, & Gallie. ibid. num.11.
- Reservatio pensionis est odiosa. lib.6. discept. 12. num.25.
- Reservatio pensionis super beneficio Curato fieri solet cum clausula dummodo remaneant centum pro Rectore. lib.7. discept. 23. num.10.
- Pensionarius concludenter probare debet sufficientem congruam. ibid. n.12., & seqq.
- Resignatione ad Coadjutoriam valet illatio. lib.6. discept. 14. n.73.
- Resignatio non admittitur in Dataria post breve tempus assuectionis beneficii. lib.7. discept. 23. num.9.
- Residentia quoad Parochos est de iure divino. lib.7. discept. 9. n.32.
- Ad residentiam sola etiam cura Jurisdictionalis obligat. ibid. n.33.
- Residentia abesse potest Parochus per modicum tempus. lib.7. discept. 10. n.1. & 16.
- Casus repentinus excusat a residentia. ibid. num.15.

S

- S**acramentum Extreme Unctionis ministrare debet solus Parochus. lib.7. disceptat. 6. n.34. 35.
- Sacramentum Extreme Unctionis in casu necessitatis ministrari potest ab omnibus Sacerdotibus. ibid. n.36. 38.
- Sacerdos nequit exercere facultatem absolvendi in Confessionibus, nisi de licentia Ordinarii, aut beneficii Curatum obti-

- nuerit. lib.4. discept. 9. n.6.
- Sacerdos nequit pro uno eodemque sacrificio Missae duplicem recipere elemosynam. lib.7. discept. 5. n.5. & 6.
- Sacerdos celebrans in suspensione absque ulla rationabili excusatione deponendus est. lib.8. discept. 31. n.6. 7.
- Sacerdotis publice Concubinarij Missam audire non licet. lib.8. discept. 13. n.1. 2. & seqq.
- Sacerdotis occulte Concubinarij Missam audiri licet. ibid. n.4.
- Sacerdos licet Concubinaris Missam valide celebrat aliaque Sacramenta ministrare potest. ibid. n.5. 6.
- Sacerdos Concubinaris est suspensus quoad se, & peccat mortaliter celebrando. ibid. num.8.
- Sacerdos Concubinaris celebrando non incurrit irregularitatem. ibid. n.9. 21.
- Sacerdos publice suspensus non potest ministrare Sacramenta. ibid. n.10. 11., & seqq.
- Sacerdos nisi sit per Judicis sententiam suspensus ministrare legitime potest Sacramenta Populo. ibid. n.16.
- Sacerdos per sententiam Judicis Concubinaris declaratus celebrando irregularitatem incurrit. ibid. n.18. 19. & seqq.
- Sacerdos Concubinaris celebrare non debet nisi prius obrenta absolutione. ibid. n.19.
- Sacerdos suspensus etiam peracta poenitentia celebrare non potest. ibid. n.23.
- Sacerdos Concubinaris notorietate facti non fit irregularis ipso iure, sed necesse est, ut talis declaretur. ibid. n.24. & seqq.
- Sacerdos non incurrit irregularitatem ipso facto, nisi in casibus a Jure expressis. ibid. num.9. 25.
- Sacerdos non incurrit irregularitatem ipso facto, nisi in casibus expressis in Canonibus per modum sententiae. ibid. n.26. & seqq.
- Sacerdos suspensus neque in minoribus Ordinibus ministrare potest citra poenam irregularitatis. lib.8. discept. 28. n.3. & 19.
- Sacerdos ministrans in ordine nondum suscepto deponendus est. lib.8. discept. 34. num.1.
- Sacerdos ministrans in ordine non suscepto ad illud promoveri non potest absque dispensatione Apostolica. ibid. n.1.
- Sacerdos ministrans in ordine non suscepto non solum deponendus est, sed etiam poena falsariorum deponendus est. ibid. num.24 & seqq.
- Sacerdos ministrans in ordine non suscepto non est privandus beneficio ne in dedecus militie Ecclesiasticae mendicare cogetur. ibid. num.7.
- Sacerdos Graecus conveniens non est, quod vivat uxoratus in Ecclesia latina. lib.8. discept. 36. n.8.
- Sedes Episcopalis collocanda est in cornu Evangelii uno saltem gradu eminentior Ab-

latiali. lib. 4. difcept. 15. num. 26.
 Sedes Abbatialis præfente Epifcopo collo-
 canda eft in cornu Epiftolæ. ibid. n. 27.
 Senectus ipfa eft morbus. lib. 6. difceptat. 12.
 n. 69. lib. 7. difcept. 12. n. 4.
 Sententia definitiva in quo differat ab inter-
 locutoria remiffive. lib. 5. difcept. 2. n. 16.
 Sepulture jus defumitur ex perceptione Sa-
 cramentorum, & ex domicilio proprio fi-
 to intra limites Parochiæ. lib. 7. difcept.
 21. num. 2.
 Plura tenens domicilia in diverfas Parochias
 in illa fepe liendus eft in qua decessit. ibid.
 num. 3.
 Simonia ut fit punibilis concludenter proban-
 da eâ. lib. 8. difcept. 9. n. 39.
 Spolia Clericorum hodie fpectant ad Came-
 ram Apoftolicam. lib. 8. difcept. 27. n. 1.
 Spolia Clericorum in dubio fpectant ad Ca-
 meram Apoftolicam. ibid. n. 2.
 In Spoliis Clericorum Camera Apoftolica
 fuccellit loco Ecclefiæ. ibid. n. 3.
 Spolium locum non habet ubi beneficium non
 excedat ducatus triginta de Camera. ibid.
 num. 32.
 Spolium ceffat, ubi adest compositio cum
 Camera Apoftolica. ibid. n. 35. 36.
 Spolio non fubjacent Cathedralis Regni Nea-
 politani propter Indultum Innocentii XII.
 ibid. n. 37.
 Spolio fubjacent fructus pendentes maturati,
 & non exacti. ibid. n. 38. 39.
 Stylus Curie habetur pro lege. lib. 5. difcept.
 1. num. 37.
 Subrogatum fapit naturam illius in cujus lo-
 cum fubrogatum. lib. 7. difcept. 9. n. 38.
 Suppellectilia Sacra non cadunt fub fpolio. lib.
 8. difcept. 27. n. 31.
 Sufpenfio quoad fe non importat cenfuram
 Ecclefiafticam. lib. 8. difcept. 13. n. 8. 4. 2.

T

Taciturnitas reclamare debentis impoffat
 tacitum confenfum. lib. 6. difceptat. 30.
 num. 19.
 Tempus præfinitum ad differendam poenam
 non tollit obligationem. lib. 6. difcept. 5.
 num. 13.
 Tempus non currit ignoranti. lib. 7. difcept.
 34. num. 13.
 Prior in tempore potior in Jure. ibid. n. 19.
 Territorium feperatum acquiritur vel origi-
 ne, vel privilegio Apoftolico, vel confue-
 tudine immemorabili. lib. 4. difcept. 2. n. 1.
 Territorium feperatum folas Papa concedere
 poteft. lib. 4. difcept. 2. n. 6.
 Territorium feperatum acquiritur etiam per
 immemorabilem poffeffionem, & quomo-
 do. lib. 4. difcept. 2. n. 10.

Territorii feperatio requirit expreffum privi-
 legium ad hoc ut fit valida, nec fufficit eam
 elicere ex verbis æquivocis. ibid. n. 9.
 Territorium feperatum debet concludenter
 probari. lib. 4. difcept. 4. n. 3.
 Territorium feperatum non habens non po-
 teft vocare alium Epifcopum pro mini-
 ftrando Sacramento confirmationis fuis
 fubditis. lib. 4. difcept. 6. n. 1. & 2.
 Nec poteft concedere licentiam con-
 cionandi. ibid. num. 9.
 Territorium feperatum arguitur ex facultate
 convocandi Synodum. lib. 4. difcept. 6. n. 20.
 Territorium feperatum acquiritur etiam præ-
 fcriptione immemorabili. lib. 4. difceptat.
 7. num. 4.
 Territorium feperatum ex præfcriptione im-
 memorabili proveniens ufquedum per tres
 conformes canonizatum non fuerit non
 probat. lib. 4. difcept. 7. n. 9.
 Territorium feperatum non probatur ex fola
 diftinctione confinium temporalium. lib. 4.
 difcept. 7. n. 14.
 Territorium feperatum quomodo probatur
 per obfervantiam immemorabilem. lib. 4.
 difcept. 7. n. 10.
 Theologalis dignitas eâ vere dignitas. lib. 6.
 difcept. 23. n. 1.
 Theologalis dignitas cur fuerit inftituta, &
 quod fit illius munus. ibid. n. 2. 3.
 Theologalis dignitas ex providentia Epifcopi
 ftipendiari debet. ibid. num. 4.
 Theologalis dignitas debet eâ doctior, vel
 faltem licentiatior, aut in Sacris paginis,
 aut in Jure Canonico. ibid. n. 5.
 Theologalis dignitas in explendo fuo mune-
 re fe conformari debet voluntati Epifcopi.
 ibid. num. 6.
 Theologalis dignitas explendo munus fuum
 fe habet, ac ut divinis interfuit. ibid. n. 7.
 Theologalis dignitas abefle poteft per tres
 menses. ibid. n. 8.
 Theologalis dignitas nunquam vacare debet.
 ibid. num. 9.
 Theologali dignitate vacante Epifcopus pro-
 videri poteft arbitrio fuo. ibid. n. 10. & feqq.
 Theologalis dignitas non tribuit diftinctionem
 loci in choro. ibid. n. 14.
 Theologalis dignitas recusans explere munus
 fuum puniri poteft ab Epifcopo. ibid. n. 15.
 Titulus coloratus ad hoc ut inducere poffit
 præfcriptionem provenire debet ab illo, qui
 habet facultatem illum concedendi. lib. 4.
 difcept. 2. n. 30. 31.
 Titulus fublatus non remanet per commiffionem
 exercitii alteri factam. lib. 8. difceptat.
 27. num. 30.
 Tolerantia non importat voluntariam con-
 ceffionem. lib. 8. difcept. 14. n. 9.
 Multa tollerantur quæ nunquam funt
 concedenda. ibid.

Trans-

I N D E X.

Translatio alienationem importat . lib.6. discept.33. n.19.

V

Vænatio triplex est. lib.8. discept.11. n.10.
Vænatio alia est industriosa . ibid. n.3.

Vænatio Clamorosa est Clericis prohibita licet laicis permiffa . ibid. n.5.

Vænatio in Clericis punitur juxta qualitates Personæ. n.8. & 9.

Vænatio de sui natura est permiffa. ibid. n.11.

Vænatio propter necessitatem non est Clericis prohibita. ibid. n.12.

Verbum Dei dicitur panis Spiritualis animarum. discept.3. n.3. & 4.

Verbum Dei Prædicantes cum fructu dicuntur suscitare mortuos . ibid. n.5.

Verbi Dei Prædicatio incumbit Episcopis , & Curam Animarum habentibus . ibid. nu. 8. & seqq.

Verbum insituere sumitur improprie pro quocumque modo providendi. lib.5. disceptar.13. num.23. 24.

Verba clara non indigent conjecturis . ibid. num. 12.

Verbum *debet* importat necessitatem . lib. 7. discept.24. n.7.

Verba *qua cosa* sunt imitativa . lib.5. discept. 6. num.6.

Verba generalia generaliter intelligenda sunt . lib.7. discept. 24. n.10.

Verbum imperativum est præceptivum . lib.8. discept.17. n.2.

Verba legis tantum operantur quantum sonant . lib.8. discept.34. n.23.

Vicarius unde dicitur . lib. 5. discept.1. n.4.

Viciorum distinctio, & diversitas. ibid. n.7. 8.

Vicarius potest omnia , quæ posset ille cujus vices gerit. ibid. n.5.

Non ea tamen quæ indigent speciale mandatum . ibid. n.6.

Vicarius debet esse doctus , prudens , & bonitate vitæ præditus . ibid. n.13. & 14.

Vicarius debet servare decorem dignitatis . ibid. num.18.

Se cavere à vitiis publicis . ibid.

Vicarius debet esse gravis Moderatus , & Justus . ibid. n.19.

Vicarius debet esse parvus , & non nimis facilis ad loquendum . ibid. n.20.

Vicarius debet esse discretus in loquendo . ibid. num.21.

Vicarius debet esse pudicus , honestus , & castus , & modestus . ibid. n.22.

Vicarius non debet conversare cum mulieribus . ibid.

Vicarius debet esse humilis , tractabilis , & benignus . ibid. n.23. patiens , mitis , pius , & mansuetus . ibid.

Vicarius in reprehendendo severitatem cum lenitate miscere debet . ibid. n.24.

Vicarius debet tractare omnes subditos sine distinctione ac æqualiter . ibid. n.25.

Vicarius se abstinere debet à particulari amicitia Monachum . ibid. n.27. 28.

Vicarius debet hospitalitatem servare . ibid. num.29.

Vicarius debet Subditorum inimicitias componere . ibid. n.30.

Vicarius debet esse gravis in incesu . ibid. num.31.

Vicarius non debet ludere, nec ludis interesse . ibid. num.32.

Vicarius non debet deferre arma prohibita . ibid. num.33.

Vicarius debet incedere in habitu Clericali , & tonsura . ibid. n.34.

Vicarius non debet esse avarus . ibid. n.35.

Vicarius servare debet antiquum styllum Curie Episcopalis , & curare debet ne à Cancelleriis alteretur . ibid. n.37. & 38.

Vicarius servare debet Taxam Innocentianam , & illam exponere facere publicæ commoditati . ibid. n.39. 40.

Vicarius non debet esse austerus in cæremoniis erga Subditos . ibid. n.41. 42.

Vicarius adhibere debet diversas cautelas , & diversa remedia , ut singulis justitiam ministret . ibid. num.43.

Vicarius Papæ quænam habeat potestatem . lib.4. discept.2. n.1.

Vicarius Papæ jurisdictione privativa cognoscere potest causas Hebræorum . ibid. n.2.

Vicarius Papæ potest etiam cognoscere causas Apostatarum , & mala translatorum in Curia . ibid. num.3.

Vicarius Metropolitanus quomodo distinguatur à Vicario Archiepiscopi . lib.5. discept.3. num.1.

Vicarius Metropolitanus habet eandem facultatem quam Metropolitanus . ibid. n.2.

Vicarius gerit vices illius quem representat . ibid. num.3.

Vicarius constituit unum tribunal cum Episcopo . ibid. num.4.

A Vicario Archiepiscopi appellatur ad Papam . ibid. n.6. & 7.

Vicarius Episcopi in sua Dioecesi æquiparatur Vicario Archiepiscopi in propria Dioecesi . ibid. num.8.

Vicarius Archiepiscopi habet potestatem limitatam in Subditos suffraganeorum . ibid. num.9. & 31.

Vicarius Archiepiscopi cognoscere potest causas appellationum à sententiis Episcopi . ibid. num.10.

Vicarius Archiepiscopi dicitur habere generale mandatum ab Archiepiscopo . ibid. n.11.

Vicarii factum reputatur factum Episcopi . lib.5. discept.4. n.12.

I N D E X.

- Vicarius** quibus requisitis pollere debet. lib. 5. discept. 4. à n. 4 usque ad 24.
- Vicarius Generalis** exponitur paximinentia. ibid. n. 25. 26. 27.
- Vicarius** infimus, & Canonicus quatenus divinis intersit uti Vicarius distributiones quotidianas non lucratur. ibid. n. 28.
- Vicarius Generalis** quamvis ratione paximinentia infideat statlo prioris dignitatis non proinde dici potest installatus in Ecclesia. ibid. num. 29.
- Vicarius Generalis** est dignitas temporanea, nec potitur privilegium concessis dignitatibus perpetuis. ibid. n. 30.
- Vicarius Generalis** quoniam sit dignitas, & facultas. ibid. n. 31.
- Vicarius Generalis** quidnam facere potest ratione proprii Officii, & vigore mandati generalis, prout quoniam facere non potest sine mandato speciali. lib. 5. discept. 5. per totam.
- Vicarius Generalis** sine speciali mandato procurare non potest exercere ea, quae potest Episcopus tanquam delegatus à Concilio Tridentino. lib. 5. discept. 6. o. 4. usque ad 17.
- Vicarius** autem exequi potest ea quae per Concilium Tridentinum sess. 22. in decreto observant. & exequand. in celebratione Missae iunguntur Episcopo. ibid. n. 14.
- Vicarius** munus expirat per ipsius remotionem vel morte sive naturali, sive Civili ipsius Episcopi. ibid. n. 23. & 27.
- Vicarius Generalis** non potest absolvere à censuris, etiam cum reincidentia occasione infirmitatis, vel similis causae ob violentam immunitatem Ecclesiasticam. ibid. num. 31.
- Vicarius Generalis** pro causa suae absentiae ex causa defensionis immunitatis lucratur emolumenta Vicariatus. ibid. n. 32.
- Vicarius Generalis** ubi fuerit suspectus in causa detentorum pro praeterito homicidio Episcopus deputare debet alium non suspectum. ibid. n. 33.
- Vicarius Generalis** procedere debet auctoritate sua ordinaria servatis servandis contra Violatores Immunitatis. ibid. n. 34.
- Vicarius Generalis** data praeventionem Curiae Ecclesiasticae procedere potest servatis servandis contra Iudicem Laicum, si procedit ad descriptionem bonorum confugiat in Ecclesia. ibid. n. 35.
- Vicario Generali** iungitur à S. Congregatione, ut procedat contra Executores Curiae Laicalis tentantes extrahere violententer ab Ecclesia Confugiatos. ibid. n. 36.
- Vicarius Generalis** non potest examinare testes in loco immuni in causis criminalibus. ibid. num. 37.
- Vicarius Generalis** non debet parere Regibus; ibid.
- Vicarius Generalis** respondere debet litteris Regis debita reverentia se procedere auctoritate sua ordinaria ad defensionem. Immunitatis Ecclesiasticae. ibid. n. 38.
- Vicarius Generalis** non potest ordinare extractionem furum à loco immuni. ibid. num. 39.
- Vicarius Generalis** non potest concedere licentiam Iudici Laico extrahendi ab Ecclesia Confugiatos. ibid. n. 40.
- Vicarius** forensis a quo unde dicatur. lib. 5. discept. 7. n. 1. 2. 3. & 4.
- Vicarius** foreaneus quoniam eligi debet. ibid. num. 6. & 7.
- A** decretis Vicarii foreanei appellari potest ad Episcopum. ibid. n. 8. 9.
- Vicarius** foreaneus dicitur Iudex delegatus ad particulares causas. ibid. n. 10.
- Vicarius** foreaneus ratione officii nulla gaudet praecedentia, nec consequitur particulare emolumentum. ibid. n. 12. 13. 14.
- Vicarius** foreaneus nequit facere ea, quae sunt Jurisdictionis ordinariae. ibid. n. 15.
- Vicarius** foreaneus nequit concedere litteras monitoriales ad finem revelationis habenda pro rebus deperditis. ibid. n. 15.
- Vicarius** foreaneus nequit interdicere Canonicis Collegiatae convocationem Capituli. ibid. num. 16.
- Vicarius** foreaneus nequit concedere restitutionem in integrum. ibid. n. 17.
- Vicarius** foreaneus nequit concedere Parochiae licentiam abessendi. ibid. o. 18.
- Vicarius** foreaneus nequit procedere ad extractionem Confugiatorum à loco immuni. ibid. num. 20.
- Vicarius** foreaneus concurrente necessitate potest concedere Parochiae licentiam abessendi à Parochia per modicum tempus. ibid. num. 19.
- An** Vicarius foreaneus possit retinere Cancellariam Fiscalem, & Satellites. ibid. num. 25. & 26.
- Vicarius** foreaneus potest concedere licentiam laborandi in die festivo, ubi adest necessitas. ibid. o. 27.
- Vicarius** foreaneus punire potest laborantes in die festivo sine licentia. ibid. n. 28.
- Vicarius** Capitularis eligendus est vir bonis moribus, ac scientia ornatus. lib. 5. discept. 8. num. 6.
- Vicarius** Capitularis debet esse laurea doctorali in aliqua universitate insignitus. ibid. num. 7. 8. 9.
- Vicarius** Capitularis pure eligi debet sine conditionibus. ibid. n. 10. 11. & 15.
- Vicarius** Capitularis non eligitur ad certum tempus contra opinionem Pellegrini. in prax. Vicarior. ibid. n. 13. & 14.
- Vicarius** Capitularis unicus eligendus est, nisi consuetudo in contrarium doceat. ibid. n. 16.

I N D E X.

Vicarii Capitulares quando eligantur duo, unus exercebit in defectum alterius non, autem vicissim. *ibid.* n. 17. 18.

Vicarius Capitularis plenarie subrogatur in locum Episcopi quoad ea, quæ concernunt jurisdictionem ordinariam. *ibid.* n. 22.

Vicarius Capitularis caute procedere debet in concedendo licentiam alienis Episcopis exercendi Pontificalia in propria Diocesi. *lib.* 5. discept. 9. n. 9.

Vicarius Capitularis potest concedere licentiam suis Clericis iter agendi extra Diocesim. *ibid.* n. 10.

Vicarius Capitularis potest visitare suam Diocesim etiam sine consensu Capituli. *ibid.* num. 11.

Vicarius Capitularis potest committere aliis visitationem suæ Diocesi, dummodo sit lapsus annus ab ultima visitatione. *ibid.* num. 12.

Vicarius Capitularis in visitatione Diocesis potest ferre solitum famulatum. *ibid.* num. 13.

Vicarius Capitularis nihil recipere potest pro decretis factis in Visitazione. *ibid.* num. 14.

Vicarius Capitularis potest convocare Synodum Diocesanam. *ibid.* n. 15.

Vicarius Capitularis in Synodo Diocesana potest constituere Examinatores Synodales, ac Judices. *ibid.* n. 16.

Vicarius Capitularis potest admittere Clericos præsentatos a Patronis ad beneficia, illosque instituere. *ibid.* n. 17.

Vicarius Capitularis potest convocare concursus pro Parochialibus vacantibus. *ibid.* num. 18.

Vicarius Capitularis potest eligere ad Parochiam magis dignum repertum ab Examinatoribus. *ibid.* n. 19.

Vicarius Capitularis potest reconciliare Ecclesiam Pollutam, sed non Consecratam. *ibid.* num. 29.

Vicarius Capitularis potest cognoscere causas matrimoniales. *ibid.* n. 20.

Vicarius Capitularis potest executioni demandare litteras Sacram Congregationum Episcopo defuncto directas. *ibid.* num. 21.

Vicarius Capitularis absolvere potest ab omnibus censuris, & irregularitatibus provenientibus ex delictis occultis. *ibid.* n. 22.

Afferuntur opiniones Doctorum contrariorum. *ibid.* n. 23.

Vicarius Capitularis visitare potest Monasteria Monialium. *ibid.* n. 24.

Vicarius Capitularis visitare potest etiam Monasteria exempta eo modo quoque potest Episcopus. *ibid.* n. 25.

Vicarius Capitularis conferre potest beneficia quorum collatio spe stabat ad Episcopum. *ibid.* n. 26.

Vicarius Capitularis suam interponere potest auctoritatem in permutationibus beneficiorum, quando Collatio partim spectat ad Episcopum, partim ad Capitulum tantum. *ibid.* n. 27.

Vicarius Capitularis potest recipere resignationes beneficiorum tribus concurrentibus requisitis. *ibid.* n. 28.

Vicarius Capitularis potest unire ea beneficia quæ potest Episcopus. *ibid.* n. 29.

Vicarius Capitularis in unione beneficiorum non potest inferre præjudicium Juribus Episcopalibus. *ibid.* n. 29.

Vicarius Capitularis potest concedere licentiam ædificandi novam Ecclesiam, ac concedere Juspatronatus in Constructione, Fundatione, vel Dotatione. *ibid.* n. 30.

Vicarius Capitularis dispensare potest cum illegitimis etiam ex damnato coitu natis, ut possint promoveri ad ordines, & obtinere simplicia beneficia. *ibid.* n. 31.

Vicarius Capitularis potest suspendere, excommunicare, interdicere, & absolvere, uti Episcopus. *ibid.* n. 32.

Vicarius Capitularis potest condere statuta totam Diocesim obligantia. *ibid.* n. 33.

Vicarius Capitularis potest exequi ultimas voluntates defunctorum. *ibid.* n. 34.

Vicarius Capitularis potest cogere exequutores testamentarios ad reddendam rationem executionis. *ibid.*

Vicarius Capitularis potest exigere rationem ab Administratores locorum piorum. *ibid.* num. 36.

Vicarius Capitularis cognoscere potest quascunque causas in prima instantia. *ibid.* num. 37.

Vicarius Capitularis succedit Episcopo etiam in his quæ sunt voluntariæ jurisdictionis. *ibid.* num. 38.

Vicarius Capitularis dispensare potest super interdictis. *ibid.* n. 39.

Vicarius Capitularis commutare potest ultimas voluntates. *ibid.* n. 40.

Vicarius Capitularis potest assistere matrimonio celebrando, vel alteri Sacerdoti licentiam concedere illi assistendi. *ibid.* num. 41.

Vicarius Capitularis potest concedere licentiam Novitiis utriusque sexus, ut disponant de propriis bonis antequam professionem faciant. *ibid.* n. 42.

Vicarius Capitularis approbare potest Sacerdotes ad audiendas confessiones. *ibid.* num. 43.

Vicarius Capitularis potest concedere litteras testimoniales de vita, & moribus. *ibid.* num. 44.

Vicarius Capitularis potest concedere monitoria ad finem revelationis habendæ pro rebus deperditis. *ibid.* n. 45.

Vi-

I N D E X.

- Vicarius Capitularis** potest concedere licentiam promulgandi excommunicationem ibid. num. 46.
- Vicarius Capitularis** potest absolvere ab hæresi occulta. ibid. num. 47.
- Vicarius Capitularis** potest absolvere ab omnibus Censuris Pontifici reservatis, quando non est facilis recursus ad Pontificem. ibid. num. 48.
- Vicarius Capitularis** potest absolvere à censuris incuris ob Clerici perculsione. ibid. n. 49.
- Vicarius Capitularis** potest remittere pœnas suis subditis inflatas per Episcopum prædefunctum. ibid. n. 50.
- Vicarius Capitularis** creare potest Clericos sive vaticos non autem adaugere numerum. ibid. n. 51. 52.
- Vicarius Capitularis** cognoscere potest causas violatæ immunitatis. ibid. n. 53.
- Non autem absolvere potest à censuris incuris propter huiusmodi violationem. ibid. num. 54.
- Vicarius Capitularis** potest cognoscere statum Canonicorum, vel alterius ex eis circa administrationem reddituum. ibid. n. 55.
- Vicarius Capitularis** dicitur ordinarius in his, quæ concernunt jurisdictionem ordinariam. ibid. num. 56.
- Vicarius Capitularis** nequit executioni demandare omnes commissiones directas Episcopo, vel suo Vicario Generali. lib. 5. discept. 11. n. 1. 4.
- Vicarius Capitularis** de consensu Sacræ Congregationis potest exequi commissiones Episcopo directas. ibid. n. 8. 9.
- Vicarius Capitularis** nequit cognoscere causas Confugientium ad loca immunita. lib. 5. discept. 10. n. 10.
- Vicarius Capitularis** nequit absolvere cum reincidentia in causâ violatæ immunitatis. ibid. num. 12.
- Vicarius Capitularis** nihil potest innovare, circa jura Cathedralis, vel Episcopi. ibid. num. 13.
- Vicarius Capitularis** nequit bona Ecclesiæ alienare, vel immutare. ibid. n. 14.
- Vicarius Capitularis** nequit beneficia suppressere, vel uirire. ibid. n. 15.
- Vicarius Capitularis** non potest consentire donationi Jurispatronatus. ibid. n. 16.
- Vicarius Capitularis** non potest consentire Canonicis, ut absint à residentia. ibid. n. 17.
- Vicarius Capitularis** non potest suspendere Confessarios Regulares, vel illos ad iteratum examen cogere. ibid. n. 18.
- Vicarius Capitularis** non potest procedere in his, quæ spectant ad Episcopum jure delegato. ibid. n. 19.
- Vicarius Capitularis** non potest conferre beneficia. ibid. n. 21.
- Vicarius Capitularis** potest transmittere acta concursus pro Parochialibus ad S. Sedem. ibid. num. 22.
- Vicarius Capitularis** non potest erigere nova Monasteria. ibid. n. 23.
- Vicarius Capitularis** finito officio stare debet singicatus. ibid. n. 27.
- Vicarius Capitularis** Ecclesiæ nullius non indiget laurea doctorali. lib. 5. disceptat. 12. num. 4.
- Vicarius Capitularis** Ecclesiæ nullius potest ferre sententiam declaratoriam censuratum ob violatam immunitatem. ibid. n. 5.
- Vicarius Capitularis** nullius non potest decidere quænam loca sint immunita. ibid. n. 5.
- Vicarius Capitularis** nullius non potest concedere monitoria excommunicationis pro habenda revelatione rerum deperditarum. ibid. num. 6. & 7.
- Vicarius Capitularis** nullius non potest concedere litteras dimissorias ad suscipiendos ordines, nisi habeat territorium separatum. ibid. num. 8.
- Vicarius Capitularis** nullius potest concedere litteras de vita, & moribus. ibid. n. 9.
- Vicarius Capitularis** nullius nihil recipere potest pro revisione administratorum locorum piorum. ibid. n. 10.
- Vicarius Capitularis** nullius non potest recipere procuratorem in pecunia. ibid. n. 11.
- Vicarius Capitularis** nullius non potest commutare ultimas voluntates. ibid. n. 12.
- Vicarii Curati** alii sunt perpetui, alii amovibiles. lib. 5. discept. 13. n. 1. & 2.
- Vicarius Ecclesiæ Collegiatæ** pleno Jure unitæ est amovibilis ad nutum. ibid. n. 8.
- Vicarius amovibilis** potest deputari quoties beneficium est subjective unitum Capitulo, etiamsi cura animarum exercenda sit à Capitulo per Vicarium. ibid. n. 17.
- Vicarius perpetuus** deputari debet ab Episcopo prævio examine, ubi Vicaria sit perpetua. ibid. n. 27.
- Vicarius perpetuus** est loco Parochi. ibid. num. 28. 31.
- Vicarius perpetuus** tenetur habitare intra fines Parochiæ. ibid. num. 29.
- Vicarius perpetuus** debet infra annum suscipere ordinem Presbyteralem. ibid. n. 33.
- Vicario perpetuo** debetur congrua Parochialis. ibid. num. 32.
- Vicarius perpetuus** agere potest pro Juribus suæ Ecclesiæ absque alio mandato. ibid. num. 34.
- Vicarius Apostolicus** à quo, & quibus concurrentibus causis deputatur. ibid. discept. 5. n. 1. usque ad 18.
- Vicarius Apostolicus** succedit in Jurisdictione Episcopi. ibid. num. 19.
- Vicarius Apostolicus** exequi potest litteras Apostolicas Episcopo directas. ibidem. num. 20.

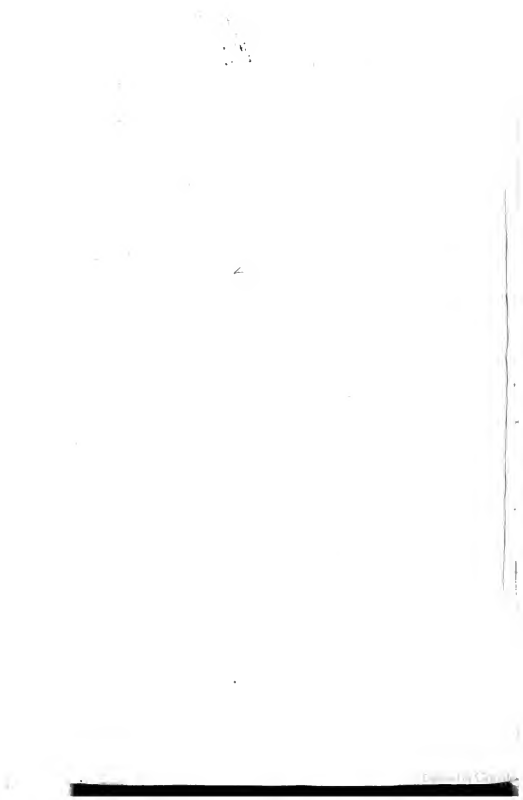
- Vicarius Apostolicus potest visitare Dioecesim, sed media procuratione debet esse contentus. *ibid.* n.21. & 22.
- Vicarius Apostolicus potest convocare concursum ad Parochias, & Synodum. *ibid.* num.23. & 24.
- Vicarius Apostolicus invigilare debet super administratione reddituum mensis Episcopalis ejusque bona tueri. *ibid.* num.25. & 26.
- Vicarius Apostolicus sine expressa licentia nequit concedere litteras dimissoriales ad suscipiendos ordines. *ibid.* n.27. 28.
- Vicarius Apostolicus nequit beneficia conferre. *ibid.* n.29.
- Vicarius Apostolicus potest conficere processum informativum contra Vicarium, Episcopi, & procedere contra illius bona. *ibid.* n.30. & 31.
- Vicarius Apostolicus sine speciali commissione non potest se ingerere in causis neque civilibus, neque criminalibus. contra Episcopum. *ibid.* num.32.
- Vicarius Apostolicus nequit facere functiones Pontificales, neque alia similia curare tamen debet, ut omnia rite, & recte peragantur. *ibid.* n.38. & 39.
- Vicarius Apostolicus nequit absolvere a censuris reservatis S.Sedi. *ibid.* n.40.
- Vicarius Apostolicus nequit extrahi facere à loco immuni neque res, neque personas. *ibid.* num.41. & 42.
- Vicarius Apostolicus nequit permittere extractionem corporis cadaveris pro recognitione corporis delicti. *ibid.* n.43.
- Vicarius Apostolicus debet procedere diligenter contra Violatores Immunitatis. *ibid.* num.44.
- Vicarius Apostolicus si non est Canonicus in Choro, & in omnibus alijs locis debet præcedere omnibus. *ibid.* n.45. 46.
- Vicarius Apostolicus potest prætere emolumenta provenientia ex sigillo. *ibid.* num.54.
- Vicarius Capitularis eligi debet à Metropolitanò in defectu Capituli. *lib.* 6. discept. 37. num.7.
- Vicarius Capitularis minus idoneus, vel Ecclesiasticis censuris irretitus exercere non potest. *ibid.* num.8.
- Vicarius Capitularis debet esse laureatus in aliqua publica Universitate. *ibid.* n.9.
- Vicarius Capitulari non doctori dandus est consultor. *ibid.* n.15.
- Vicarius Capitularis eligi debet magis idoneus. *ibid.* num.16.
- Vicarius Capitularis esse nequit is cui incumbit cura animarum. *ibid.* n.17.
- Vicarius Capitularis eligendus est absque ulla conditione, vel reservatione. *ibid.* num. 18. 19. & seqq.
- Vicarius Capitularis habet à Capitulo omnem jurisdictionem ordinariam. *ibid.* n.21.
- Vicarius Capitularis non amplius removeri potest à Capitulo. *ibid.* n.22. & 23.
- Vicarius Capitularis electus à Capitulo ex juxta causa removeri potest à S. Congregatione. *ibid.* n.24.
- Vicarius Capitularis electus à Metropolitanò neque à S. Congregatione removeri potest. *ibid.* num.25.
- Vicarius Capitularis eligendus est à solis Canonici. *ibid.* n.25. 26. & seqq.
- Vicarius Capitularis eligi debet ab omnibus de Capitulo per secreta suffragia. *ibid.* n.34.
- Vicarius Capitularis unus est eligendus, nisi duæ sint Cathedralis unitæ, vel ita expoccat consuetudo. *ibid.* n.38. & 39.
- Vicarius Capitularis non est eligendus ad tempus, sed durante vacatione Sedis Episcopalis. *ibid.* n.40.
- Vicarius perpetuus sine gravi culpa nequit amoveri. *ibid.* n.35.
- Vicarius perpetuus Ecclesiæ unitæ Collegio, vel Monasterio debet esse approbatus ab Episcopo. *ibid.* num.37.
- Vicarii Regularium utriusque sexus supplere debent vices eorum Superiorum absentium, vel deficientium. *lib.* 5. discept. 25. num.1. & 2.
- Vicarius in quibusdam Ordinibus Regularium sumitur pro Generali, & tunc pollet omnibus facultatibus, quibus potiuntur Generales. *ibid.* n.3. & 4.
- Vicarii Monasteriorum Sanctimonialium eligi debent per secreta suffragia. *ibid.* num.5.
- Vicarii Monialium durant per tres annos, & non ultra. *ibid.* n.7.
- Vicarii Monialium post triennium possunt confirmari, seu denuo eligi. *ibid.* n.8.
- Vicarii Monialium eligi possunt etiam durante gubernio Abbatisarum ob illarum malam administrationem. *ibid.* num.9.
- Vicarius Ecclesiæ Capitulo Lateranensi subiectæ potest visitare Confraternitates inibi erectas. *lib.* 5. discept. 16. n.2.
- Vicarius Parochi tenetur quoque ad residentiam. *lib.* 7. discept. 9. n.27.
- Vicarius subrogandus Parochiæ vacanti non est de necessitate examinandus. *lib.* 7. discept. 24. num.11.
- Vicarii subrogati Parochiæ vacanti congrua debet saltem esse duorum aureorum pro quolibet mense. *ibid.* n.12.
- Vicarius deputatus Parochiæ vacanti sine causa removeri non potest ab Episcopo. *ibid.* num.13.
- Vicarius deputatus Parochiæ vacanti ad illam concurrere potest. *lib.* 7. discept. 26. num.27.
- Vicarius Episcopi concurrens ad Parochiam

I N D E X.

- se describere faciat in concursu, & examen subire debet. *ibid.* num. 28.
- Vicarius cum Episcopo constituunt unum tribunal. *lib.* 7. *discept.* 27. n. 10.
- Vicarius Curatus deputandus à Religione Hierosolymitana examinandus est ab Examinatoribus Synodalibus coram Episcopo. *lib.* 7. *discept.* 31. n. 31.
- Vicarius deputatus à Religione Hierosolymitana visitari potest ab Episcopo. *ibid.* num. 32.
- Vicarius deputatus à Religione Hierosolymitana tenetur accedere ad Synodum. *ibid.* num. 33.
- Vim vi repellere licet. *lib.* 8. *discept.* 12. n. 26.
- Vitam, honorem, & bona defendere licet, etiam morte aggressoris. *ibid.*
- Unio beneficii Curati alicui Ecclesiæ Collegiæ, vel Monasterio sit dupliciter. *lib.* 5. *discept.* 13. num. 2.
- Unio beneficii Curati dicitur accessorie si nomen Vicarius fuit subrogatum in nomen Rectoris; & tunc dicitur perpetua. *ibid.* num. 9.
- Unio beneficii Curati dicitur facta pleno jure, si unitur Collegiæ cum omnibus suis Juribus, & redditibus. *ibid.*
- Unio beneficiorum simplicium facta Capitulo, vel præbendæ per Episcopum est valida. *lib.* 6. *discept.* 26. num. 7.
- Unio beneficiorum convalidatur post consensum Capituli. *ibid.* n. 8. Etiam contra opinionem Rotæ.
- Ufus Pontificalium indulgetur Abbatibus certis determinatis temporibus, certoque determinato modo. *lib.* 4. *discept.* 13. n. 1. & seqq.
- Utilitas publica facit tollerare multa, quæ alias concedenda non sunt. *lib.* 8. *discept.* 12. num. 9. § 1.

F I N I S.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

164.
2
85.

